

মিনি বাইবেল

সংক্ষিপ্ত বিৱৰণ

এইটো প্ৰাচীন গ্ৰীক পাঠৰ এক সৰ্বমুঠ নিৰ্বাচিত সংকলন যি যীচুৰ শিক্ষা আৰু তেওঁ শিকোৱা, উল্লেখ কৰা আৰু পুৰণ কৰা লেখাসমূহ সৰ্বোত্তমভাৱে ধৰি ৰাখিবলৈ প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। আমাৰ লক্ষ্য হৈছে আপোনাক মূল গ্ৰীক ভাষাৰ যিমান পাৰি সঠিক প্ৰতিনিধিত্ব এক আধুনিক, পঠনযোগ্য ৰূপত প্ৰদান কৰা।

দাবী পৰিত্যাগ

এই অনুবাদটো মূল গ্ৰীক চেপ্টুৱাৰ্জিণ্ট আৰু বাইবেলটাইন পাঠৰ পৰা বৃহৎ ভাষা মডেলৰ সহায়ত সৃষ্টি কৰা হৈছিল। এই কাৰণে ইয়াত মূল ভাষাৰ সংস্কৃতি আৰু ব্যাকৰণৰ বহুতো চিহ্ন আছে, কিন্তু ইয়াত ভুলো থাকিব পাৰে। যদি কিবা অদ্ভুত যেন লাগে, অনুগ্ৰহ কৰি মূল গ্ৰীক পাঠ পৰীক্ষা কৰক। যদি আপুনি কোনো ভুল বিচাৰি পায়, অনুগ্ৰহ কৰি jesusislord@joshuabible.com লৈ ইমেইল কৰক।

অনুভূতিপত্ৰ

আপুনি এই অনুবাদৰ সম্পূৰ্ণ বা আংশিকভাৱে পুনৰুৎপাদন আৰু বিতৰণ কৰিবলৈ অনুমতি পাইছে। আপুনি ইয়াক সংশোধন বা বিক্ৰয় কৰিবলৈ অনুমতিপ্ৰাপ্ত নহয়। যদি আপুনি কোনো ত্ৰুটি বিচাৰি পায়, অনুগ্ৰহ কৰি jesusislord@joshuabible.com লৈ এটা ইমেইল প্ৰেৰণ কৰক যাতে আমি ইয়াক শুধৰাই আপোনাক এটা আপডেট কৰা সংস্কৰণ প্ৰদান কৰিব পাৰোঁ।

আদিপুস্তক

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 |
25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 |
47 | 48 | 49 | 50

মথিলিখিত শুভবার্তা

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 |
25 | 26 | 27 | 28

যাত্রাপুস্তক

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 |
25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

মার্কলিখিত শুভবার্তা

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

গণনাপুস্তক

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 |
25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

যোহনলিখিত শুভবার্তা

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

দ্বিতীয় বিবরণ

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 |
25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

যোহনৰ পত্ৰ

1 | 2 | 3 | 4 | 5

যিহোচূৰা

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

আদিপুস্তক

1

আৰম্ভণিত ঈশ্বৰে আকাশ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে। কিন্তু পৃথিৱী অদৃশ্য আৰু অসংগঠিত আছিল, আৰু অন্ধকাৰ অগাধ জলৰ ওপৰত আছিল, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা জলৰ ওপৰত বিচৰণ কৰিছিল। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পোহৰ হওক, আৰু পোহৰ হ'ল। আৰু ঈশ্বৰে পোহৰ দেখিলে যে ই ভাল, আৰু ঈশ্বৰে পোহৰৰ আৰু আন্ধাৰৰ মাজত পৃথক কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে পোহৰক দিন বুলি মাতিলে, আৰু আন্ধাৰক ৰাতি বুলি মাতিলে। আৰু সন্ধিয়া হল, আৰু পুৱা হল, এক দিন।

আৰু ঈশ্বৰে কলে, পানীৰ মাজত এটা আকাশমণ্ডল হওক, আৰু ই পানী আৰু পানীৰ মাজত বিভাজন কৰক, আৰু তেনেদৰেই হল। আৰু ঈশ্বৰে দৃঢ়তল সৃষ্টি কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে দৃঢ়তলৰ তলত থকা পানী আৰু দৃঢ়তলৰ ওপৰত থকা পানীৰ মাজত পৃথক কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে সেই দৃঢ়তাক স্বৰ্গ বুলি মাতিলে, আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সেয়া সুন্দৰ, আৰু সন্ধিয়া হল, আৰু পুৱা হল, দ্বিতীয় দিন।

আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, আকাশৰ তলৰ পানী এক সমাবেশত গোট খাওক, আৰু শুকান ভূমি

দেখা দিয়ক, আৰু এনেদৰে হ'ল, আৰু আকাশৰ তলৰ পানী সিহঁতৰ সমাবেশবোৰত গোট খালে, আৰু শুকান ভূমি দেখা দিলে। আৰু ঈশ্বৰে শুকান ভূমিক মাতিলে পৃথিৱী, আৰু পানীৰ সংগ্ৰহবোৰক মাতিলে সাগৰ, আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সেয়া ভাল। আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পৃথিৱীয়ে তৃণৰ বনস্পতি অংকুৰিত কৰক, যি বীজ সিঁচে জাতি অনুসাৰে আৰু সাদৃশ্য অনুসাৰে, আৰু ফলদায়ক গছ যি ফল উৎপন্ন কৰে, যাৰ বীজ তাৰ ভিতৰত থাকে জাতি অনুসাৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত। আৰু এনেদৰেই হ'ল। আৰু ভূমিয়ে বনৌষধি উৎপন্ন কৰিলে—ঘাঁহৰ যি বীজ সিঁচে নিজ জাতি অনুসৰি আৰু নিজ সাদৃশ্য অনুসৰি, আৰু ফলৱন্ত গছ যি ফল উৎপাদন কৰে, যাৰ বীজ তাৰ ভিতৰত থাকে নিজ জাতি অনুসৰি ভূমিৰ ওপৰত। আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে এয়া ভাল। আৰু সন্ধিয়া হল, আৰু পুৱা হল, তৃতীয় দিন।

আৰু ঈশ্বৰে কলে, পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিবলৈ আকাশৰ মহাকাশত জ্যোতিসমূহ হওক, দিন আৰু ৰাতিৰ মাজত পৃথক কৰিবলৈ, আৰু সেইবোৰ চিহ্ন, সময়, দিন আৰু বছৰৰ বাবে হওক। আৰু সিহঁত স্বৰ্গৰ আকাশমণ্ডলত পোহৰ হওক, যাতে পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিয়ে, আৰু এইদৰে ঘটিব। আৰু ঈশ্বৰে দুটা মহান পোহৰ সৃষ্টি কৰিলে, ডাঙৰ পোহৰটো দিনৰ শাসনৰ বাবে, আৰু সৰু পোহৰটো ৰাতিৰ শাসনৰ বাবে, আৰু তৰাবোৰো। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক স্বৰ্গৰ আকাশমণ্ডলত ৰাখিলে, যাতে পৃথিৱীৰ ওপৰত পোহৰ দিয়ে। আৰু দিন আৰু ৰাতি শাসন কৰিবলৈ, আৰু পোহৰ আৰু আন্ধাৰৰ মাজত পৃথক কৰিবলৈ, আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে ই ভাল। আৰু সন্ধ্যা হল আৰু পুৱা হল, চতুৰ্থ দিন।

আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পানীয়ে জীৱিত প্ৰাণীবোৰ উলিয়াই আনক, আৰু চৰাইবোৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত আকাশৰ মণ্ডলত উৰি ফুৰক, আৰু তেনেদৰে হ'ল। আৰু ঈশ্বৰে বৃহৎ সাগৰীয় জীৱবোৰ সৃষ্টি কৰিলে, আৰু পানীয়ে উলিয়াই অনা বগাই যোৱা জন্তুবোৰৰ সকলো প্ৰাণ সিহঁতৰ প্ৰকাৰ অনুসৰি, আৰু প্ৰতিটো ডেউকা থকা চৰাই জাতি অনুসৰি সৃষ্টি কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সেইবোৰ ভাল। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি কৈছিল, বৃদ্ধি

হোৱা আৰু বহুগুণিত হোৱা, আৰু সাগৰবোৰৰ পানী পূৰ্ণ কৰা, আৰু চৰাইবোৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত বহুগুণিত হওক। আৰু সন্ধিয়া হল, আৰু পুৱা হল, পঞ্চম দিন।

আৰু ঈশ্বৰে ক'লে, পৃথিৱীয়ে জাতি অনুসাৰে জীৱিত আত্মা উলিয়াই আনক—চাৰিভৰীয়া জন্তু, বগাই ফুৰা প্ৰাণী আৰু পৃথিৱীৰ বনৰীয়া জন্তু জাতি অনুসাৰে। আৰু তেনেদৰেই হ'ল। আৰু ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ বনৰীয়া জন্তুবোৰ নিজ নিজ জাতি অনুসাৰে, পশুধনবোৰ সিহঁতৰ জাতি অনুসাৰে, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বগাই ফুৰা প্ৰাণীবোৰ নিজ নিজ জাতি অনুসাৰে সৃষ্টি কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে দেখিলে যে সেয়া ভাল।

আৰু ঈশ্বৰে কলে, আমি আমাৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু সাদৃশ্য অনুসাৰে মানুহ সৃষ্টি কৰোঁ, আৰু তেওঁলোকে সাগৰৰ মাছ, আকাশৰ চৰাই, পশু, সমগ্ৰ পৃথিৱী আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই ফুৰা সকলো প্ৰাণীৰ ওপৰত শাসন কৰক। আৰু ঈশ্বৰে মানুহক সৃষ্টি কৰিলে, ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি অনুসৰি তাক সৃষ্টি কৰিলে, পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি কলে, বৃদ্ধি হোৱা আৰু বহুগুণিত হোৱা, আৰু পৃথিৱীখন পূৰ্ণ কৰা, আৰু ইয়াক বশীভূত কৰা, আৰু সাগৰৰ মাছবোৰৰ, আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰৰ, আৰু সকলো পশুবোৰৰ, আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই যোৱা সকলো বগাই যোৱা প্ৰাণীবোৰৰ ওপৰত শাসন কৰা। আৰু ঈশ্বৰে কলে, চোৱা, মই তোমালোকক সকলো বীজ উৎপন্ন কৰা ঘাঁহ দিছোঁ, যি সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত আছে, আৰু প্ৰতিটো গছ, যাৰ নিজৰ ভিতৰত বীজ উৎপন্ন কৰা ফল আছে, সেইবোৰ তোমালোকৰ খাদ্যৰ বাবে হব। আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুক, আৰু আকাশৰ সকলো চৰাইক, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই যোৱা প্ৰতিটো বগাই যোৱা ব আৰু ঈশ্বৰে যিমান সৃষ্টি কৰিছিল সেই সকলো দেখিলে, আৰু চোৱা, অতি ভাল আছিল, আৰু সন্ধিয়া হল, আৰু পুৱা হল, ষষ্ঠ দিন।

আৰু স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সম্পূৰ্ণ কৰা হল, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো জগত।

আৰু ঈশ্বৰে ষষ্ঠ দিনত তেওঁৰ কাৰ্যসমূহ সম্পূৰ্ণ কৰিলে যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল, আৰু সপ্তম দিনত তেওঁৰ সকলো কাৰ্যৰ পৰা বিশ্রাম ললে যিবোৰ তেওঁ কৰিছিল। আৰু ঈশ্বৰে সপ্তম দিনটো আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰিলে, কাৰণ এই দিনত তেওঁ নিজৰ সকলো কৰ্মৰ পৰা বিশ্রাম ললে, যিবোৰ ঈশ্বৰে কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল।

এইটো স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিৰ পুথি, যেতিয়া ই হৈছিল, যি দিনা প্ৰভু ঈশ্বৰে স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছিল। আৰু পথাৰৰ প্ৰতিটো সেউজীয়া গছ পৃথিৱীত হোৱাৰ আগতে, আৰু পথাৰৰ সকলো ঘাঁহ গজি উঠাৰ আগতে, কিয়নো ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত বৰষুণ দিয়া নাছিল, আৰু মাটি কৰ্ষণ কৰিবলৈ মানুহ নাছিল। পানীৰ উৎস এটা পৃথিৱীৰ পৰা উঠি আছিল, আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ পৃষ্ঠভাগ পানী দিছিল। আৰু ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ ধূলিৰ পৰা মানুহক গঠন কৰিলে, আৰু তেওঁৰ মুখত জীৱনৰ নিশ্বাস ফুঁ মাৰিলে, আৰু মানুহ জীৱিত আত্মা হল।

আৰু ঈশ্বৰে পূবদিশত এদনত এখন স্বৰ্গ ৰোপণ কৰিলে, আৰু তেওঁ যি মানুহক গঢ়িছিল তাক তাত ৰাখিলে। আৰু ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ পৰা সকলো গছ উৎপন্ন কৰিলে যি দৃষ্টিত সুন্দৰ আৰু খাদ্যৰ বাবে ভাল, আৰু জীৱনৰ গছ স্বৰ্গৰ মাজত, আৰু ভাল আৰু মন্দৰ জ্ঞান পাবলৈ গছ। এখন নদী ইডেনৰ পৰা ওলাই গৈ স্বৰ্গ পানী দিয়ে, আৰু তাৰ পৰা সেইখন চাৰিটা শাখাত বিভক্ত হয়। এটাৰ নাম ফিচোন, এইটোৱে হবিলা ভূমিখন সম্পূৰ্ণৰূপে ঘূৰি আছে, তাতে সোণ আছে। সেই ভূমিৰ সোণ উত্তম, আৰু তাত মণি আৰু সেউজীয়া পাথৰ পোৱা যায়। আৰু দ্বিতীয় নদীৰ নাম গীহোন, এইটো যি ইথিঅপিয়াৰ সকলো ভূমি ঘূৰি আছে। আৰু তৃতীয় নদীখন টাইগ্ৰিছ, যিখন অসিৰীয়সকলৰ বিপৰীতে বৈ যায়, আৰু চতুৰ্থ নদীখন ইউফ্ৰেটিছ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে মানুহক ললে যাক তেওঁ গঠন কৰিছিল, আৰু তাক আনন্দৰ স্বৰ্গত স্থাপন কৰিলে, তাক কাম কৰিবলৈ আৰু ৰক্ষা কৰিবলৈ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে

আদমক আদেশ দি কৈছিল, স্বৰ্গৰ ভিতৰত থকা সকলো গছৰ পৰা তুমি খাই খাবা। কিন্তু ভাল আৰু বেয়া জনা গছৰ পৰা তোমালোকে নাখাবা, কাৰণ যি দিনা তোমালোকে তাৰ পৰা খাবা, সেই দিনা তোমালোক নিশ্চয়ে মৃত্যুমুখত পৰিবা।

আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে কলে, মানুহ অকলে থকাটো ভাল নহয়, আহক আমি তেওঁৰ বাবে তেওঁৰ অনুৰূপ এজন সহায়ক বনাওঁ। আৰু ঈশ্বৰে এতিয়াও পৃথিৱীৰ পৰা পথাৰৰ সকলো বনৰীয়া জন্তু আৰু আকাশৰ সকলো চৰাই গঠন কৰিলে, আৰু সিহঁতক আদমৰ ওচৰলৈ আনিলে, চাবলৈ যে তেওঁ সিহঁতক কি মাতিব, আৰু আদমে যিকোনো জীৱিত আত্মাক যি নামেৰে মাতিলে, সেইটোৱেই তাৰ নাম হল। আৰু আদমে সকলো পশুধন, আকাশৰ সকলো চৰাই আৰু পথাৰৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুক নাম দিলে, কিন্তু আদমৰ বাবে তেওঁৰ সদৃশ কোনো সহায়ক পোৱা নগল। আৰু ঈশ্বৰে আদমৰ ওপৰত এক ঘোৰ নিদ্ৰা স্থাপন কৰিলে আৰু তেওঁ নিদ্ৰিত হল, আৰু তেওঁৰ এটা কাষৰ হাড় ললে আৰু তাৰ সলনি মাংস পূৰ্ণ কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে আদমৰ পৰা লোৱা পাঁজৰডাল এগৰাকী মহিলা হিচাপে নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাইক আদমৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু আদমে কলে, এই এতিয়া মোৰ হাড়ৰ পৰা হাড় আৰু মোৰ মাংসৰ পৰা মাংস, এই মহিলা বুলি মতা হব, কাৰণ এই তাইৰ পুৰুষৰ পৰা লোৱা হৈছিল। এই কাৰণে এজন মানুহে তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি নিজৰ পত্নীৰ লগত সংযুক্ত হব, আৰু তেওঁলোক দুয়ো এক শৰীৰ হব। আৰু আদম আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰী দুয়ো নগ্ন আছিল, আৰু তেওঁলোক লজ্জিত নাছিল।

3

সেই সাপটো আছিল পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো জন্তুৰ মাজত সবাতোকৈ বুদ্ধিমান, যিবোৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে বনাইছিল, আৰু সেই সাপে মহিলাগৰাকীক কলে, কি, ঈশ্বৰে কলে নেকি যে তোমালোকে স্বৰ্গৰ সকলো গছৰ পৰা নাখাবা? আৰু মহিলাগৰাকীয়ে সাপটোক

কলে, স্বৰ্গৰ গছৰ ফল আমি খাম, কিন্তু সেই ফলৰ বিষয়ে যি গছ স্বৰ্গৰ মাজত আছে, ঈশ্বৰে কৈছিল, তোমালোকে তাৰ পৰা নাখাবা, আৰু তাক স্পৰ্শও নকৰিবা, যাতে তোমালোকৰ মৃত্যু নহয়। আৰু সাপে মহিলাক কলে, তোমালোক মৃত্যুৰে নমৰিবা, ঈশ্বৰে জানিছিল যে যি দিনা তোমালোকে তাৰ পৰা খাবা, তোমালোকৰ চকু খোলা হব, আৰু তোমালোকে দেৱতাৰ দৰে হবা, ভাল আৰু বেয়া জানি। আৰু সেই মহিলাগৰাকীয়ে দেখিলে যে সেই গছজোপা খাদ্যৰ বাবে ভাল, আৰু চকুৰ বাবে চাবলৈ আনন্দদায়ক, আৰু বুজিবলৈ সুন্দৰ আছিল, আৰু তাই তাৰ ফল লৈ খালে, আৰু তাইৰ লগত থকা তাইৰ স্বামীকো দিলে, আৰু তেওঁলোকে খালে। আৰু দুয়োজনৰ চকু মুকলি হল, আৰু তেওঁলোকে জানিলে যে তেওঁলোক নগ্ন আছিল, আৰু তেওঁলোকে ডিমৰু গছৰ পাত চিলাই কৰিলে, আৰু নিজৰ বাবে কঁকালত পিন্ধা কাপোৰ বনালে। আৰু তেওঁলোকে সন্ধিয়া স্বৰ্গত খোজকাঢ়া প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিলে, আৰু আদম আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰী প্ৰভু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা স্বৰ্গৰ গছৰ মাজত লুকাল। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে আদমক মাতিলে, আৰু তেওঁক কলে, আদম, তুমি কত আছা? আৰু তেওঁক কলে, মই স্বৰ্গোদ্যানত খোজকাঢ়ি থকা তোমাৰ কণ্ঠ শুনিলোঁ, আৰু ভয় খালোঁ কাৰণ মই নগ্ন আছোঁ, আৰু লুকালোঁ। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক কলে, কোনে তোমাক জনালে যে তুমি নগ্ন, যদি সেই গছৰ পৰা নহয়, যাৰ বিষয়ে মই তোমাক আদেশ দিছিলোঁ যে কেৱল এইটোৰ পৰা নাখাবা, তুমি সেইটোৰ পৰা খালা নেকি? আৰু আদমে কলে, যি মহিলা তুমি মোৰ লগত দিছিল, তাই মোক গছৰ পৰা দিলে, আৰু মই খালোঁ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে সেই মহিলাক কলে, তুমি এই কি কৰিলা? আৰু সেই মহিলাই কলে, সাপে মোক প্ৰবঞ্চনা কৰিলে, আৰু মই খালোঁ।

আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে সাপক কলে, যিহেতু তুমি এই কাম কৰিলা, তুমি সকলো পশু আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুৰ মাজত অভিশপ্ত হবা, তুমি তোমাৰ বুকু আৰু পেটেৰে যাবা, আৰু তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন মাটি খাবা। আৰু মই শত্ৰুতা স্থাপন কৰিম তোমাৰ আৰু সেই মহিলাৰ মাজত, আৰু তোমাৰ বীজৰ আৰু তাইৰ বীজৰ মাজত। সি তোমাৰ মূৰ চূৰ্ণ

কৰিব, আৰু তুমি তাৰ গোৰোহা চূৰ্ণ কৰিবা। আৰু তাই মহিলাক কৈছিল, মই তোমাৰ বেদনাবোৰ গুণে গুণে বৃদ্ধি কৰিম, আৰু তোমাৰ কাতৰণি, বেদনাত তুমি সন্তান জন্ম দিবা, আৰু তোমাৰ পুৰুষৰ প্ৰতি তোমাৰ ঘূৰি যোৱা হব, আৰু সি তোমাৰ ওপৰত শাসন কৰিব। কিন্তু আদামক কলে, যিহেতু তুমি তোমাৰ পত্নীৰ কথা শুনিলা, আৰু সেই গছৰ পৰা খালা, যাৰ বিষয়ে মই তোমাক আদেশ দিছিলোঁ যে কেৱল ইয়াৰ পৰা নাখাবা, তাৰ পৰা তুমি খালা, অভিশপ্ত হওক ভূমি তোমাৰ কৰ্মত, দুখৰ মাজত তুমি ইয়াক খাবা তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন। কাঁইট আৰু কাঁইটীয়া গছ তোমাৰ বাবে গজিব, আৰু তুমি পথাৰৰ ঘাঁহ খাবা। তোমাৰ মুখৰ ঘামেৰে তুমি তোমাৰ আহাৰ খাবা, যেতিয়ালৈকে তুমি সেই মাটিলৈ উভতি নাযোৱা যৰ পৰা তোমাক লোৱা হৈছিল, কাৰণ তুমি মাটি, আৰু মাটিলৈকে তুমি উভতি যাবা। আৰু আদমে তেওঁৰ পত্নীৰ নাম জীৱন ৰাখিলে, কাৰণ তেওঁ সকলো জীৱিতৰ মাতৃ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে আদম আৰু তেওঁৰ তিৰোতাৰ বাবে চামৰাৰ কোট তৈয়াৰ কৰিলে আৰু তেওঁলোকক পিন্ধালে।

আৰু ঈশ্বৰে কলে, চোৱা, আদম আমাৰ মাজৰ এজনৰ দৰে হৈ গৈছে, ভাল আৰু মন্দ জানিবলৈ। আৰু এতিয়া, তেওঁ কেতিয়াও যাতে নিজৰ হাত প্ৰসাৰিত নকৰে আৰু জীৱন বৃক্ষৰ পৰা নলয় আৰু নাখায়, আৰু চিৰকাললৈ জীয়াই নাথাকে। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক বিলাসিতাৰ স্বৰ্গৰ পৰা বাহিৰলৈ পঠিয়াই দিলে, সেই ভূমি কাম কৰিবলৈ যাৰ পৰা তেওঁক লোৱা হৈছিল। আৰু তেওঁ আদমক বিতাড়িত কৰিলে, আৰু তাক বিলাসৰ স্বৰ্গৰ বিপৰীতে বসতি কৰালে, আৰু কৰুণাসকলক নিযুক্ত কৰিলে, আৰু ঘূৰি থকা জ্বলন্ত তৰোৱালক জীৱনৰ গছৰ পথ ৰক্ষা কৰিবলৈ।

4

Adam-এ কিন্তু তেওঁৰ স্ত্ৰী Eve-ক জানিলে, আৰু তাই গৰ্ভধাৰণ কৰি Cain-ক জন্ম

দিলে, আৰু কলে, মই ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা এজন মানুহ লাভ কৰিলোঁ। আৰু তাই তাৰ ভাতৃ
আবেলক জন্ম দিলে, আৰু আবেল মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া হল, কিন্তু কয়িন ভূমিত কাম কৰা
লোক আছিল। আৰু কিছুদিনৰ পিছত কেইনে পৃথিৱীৰ ফলসমূহৰ পৰা প্ৰভুলৈ বলিদান
আনিলে। আৰু আবেলেও তেওঁৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ প্ৰথমজাতবোৰৰ পৰা আৰু সিহঁতৰ
চৰ্বিবোৰৰ পৰা আনিলে, আৰু ঈশ্বৰে আবেলৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ উপহাৰবোৰৰ ওপৰত
কৃপাদৃষ্টি কৰিলে। কিন্তু কাইনৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ বলিদানবোৰৰ ওপৰত মনোযোগ
নিদিলে, আৰু কাইন অতিশয় দুখিত হল, আৰু তেওঁৰ মুখ নিচেই নামি গল। আৰু প্ৰভু
ঈশ্বৰে কয়িনক কলে, তুমি কিয় ইমান দুখী হলা, আৰু তোমাৰ মুখ কিয় নামি গল? যদি তুমি
শুদ্ধভাৱে আগবঢ়োৱা, কিন্তু শুদ্ধভাৱে ভাগ নকৰা, তেন্তে তুমি পাপ কৰা নাই নে? নীৰৱ
হোৱা, তাৰ ঘূৰি অহা তোমাৰ প্ৰতি, আৰু তুমি তাৰ ওপৰত শাসন কৰিবা।

আৰু কেইনে তেওঁৰ ভাই আবেলক কলে, আহা আমি সমতললৈ যাওঁ। আৰু যেতিয়া
তেওঁলোক সমতলত আছিল, কেইনে তেওঁৰ ভাই আবেলৰ ওপৰত উঠি তেওঁক হত্যা
কৰিলে। আৰু প্ৰভু দেৱতাই কেইনক কলে, তোমাৰ ভাতৃ হেবেল কত আছে? আৰু তেওঁ
কলে, মই নাজানো, মই জানো মোৰ ভাতৃৰ ৰক্ষক? আৰু প্ৰভুৱে কলে, তুমি কি কৰিলা?
তোমাৰ ভায়েকৰ তেজৰ মাত মাটিৰ পৰা মোৰ ওচৰলৈ কান্দি আছে। আৰু এতিয়া তুমি
পৃথিৱীৰ পৰা অভিশপ্ত, যি পৃথিৱীয়ে তোমাৰ হাতৰ পৰা তোমাৰ ভাইৰ তেজ গ্ৰহণ কৰিবলৈ
নিজৰ মুখ খুলিলে। যেতিয়া তুমি ভূমি কৰ্ষণ কৰিবা, আৰু সি নিজৰ শক্তি তোমাক দিবলৈ
যোগ নকৰিব, তুমি কেঁকনি আৰু কঁপনিৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত থাকিবা। আৰু কয়িনে প্ৰভু
ঈশ্বৰক ক'লে, মোৰ দোষ ক্ষমা পোৱাতকৈ অধিক ডাঙৰ। যদি তুমি মোক আজি পৃথিৱীৰ
মুখৰ পৰা নিক্ষেপ কৰা, আৰু তোমাৰ মুখৰ পৰা মই লুকুৱা হম, আৰু মই পৃথিৱীৰ ওপৰত
কেঁকাই আৰু কঁপি থাকিম, আৰু যিকোনো এজনে মোক বিচাৰি পালে মোক মাৰিব। আৰু
প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক কলে, নহয় এনেদৰে, যিকোনোৱে কয়িনক হত্যা কৰিব, সাতগুণ
প্ৰতিশোধ লোৱা হব। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে কয়িনৰ ওপৰত এটা চিহ্ন স্থাপন কৰিলে, যাতে

তেওঁক বিচাৰি পোৱা কোনোৱে তেওঁক হত্যা নকৰে। কেইনে ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা বাহিৰ হৈ গল, আৰু এদেমাৰ বিপৰীতে নাইদ ভূমিত বাস কৰিলে।

আৰু কয়িনে তাৰ পত্নীক জানিলে, আৰু তাই গৰ্ভৱতী হৈ হনোকক জন্ম দিলে। আৰু তেওঁ এখন নগৰ নিৰ্মাণ কৰি আছিল, আৰু তেওঁ নগৰখনৰ নাম তাৰ পুত্ৰৰ নামেৰে হনোক ৰাখিলে। এনোকৰ গাইদাদ জন্ম হল, আৰু গাইদাদে মহললেলক জন্ম দিলে, আৰু মহললেলে মথুচেলাক জন্ম দিলে, আৰু মথুচেলাই লেমকক জন্ম দিলে।

আৰু লেমকে নিজৰ বাবে দুগৰাকী পত্নী ললে, এজনীৰ নাম আদা, আৰু দ্বিতীয়জনীৰ নাম চিল্লা। আৰু আদাই যোবেলক জন্ম দিলে, এই আছিল তম্বুত বাস কৰা পশুপালকসকলৰ পিতা। আৰু তাৰ ভাইৰ নাম যুবাল, এই আছিল যিজনে বীণা আৰু বাদ্যযন্ত্ৰ আবিষ্কাৰ কৰিছিল। জিল্লাহে আৰু এই থোবেলক জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ ব্ৰজ আৰু লোহাৰ হাতুৰীৰে কোবোৱা কমাৰ আছিল। কিন্তু থোবেলৰ ভনী নোৱেমা। লামেখে তেওঁৰ নিজৰ পত্নীসকলক কৈছিল, আদা আৰু চিল্লা, মোৰ মাত শুনা, লামেখৰ পত্নীসকল, মোৰ কথাবোৰ কাণ দিয়া, কাৰণ মই এজন মানুহক হত্যা কৰিছিলোঁ মোৰ ঘাৰ বাবে, আৰু এজন যুৱকক মোৰ ঘাৰ বাবে। যে কাইনৰ পৰা সাতবাৰ প্ৰতিশোধ লোৱা হৈছে, কিন্তু লেমকৰ পৰা সত্তৰবাৰ সাত।

আদমে তেওঁৰ পত্নী ইভক জানিলে, আৰু তাই গৰ্ভধাৰণ কৰি এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ তাৰ নাম চেখ ৰাখিলে, কৈছিল, কিয়নো ঈশ্বৰে মোক আবেলৰ সলনি আন সন্তান দিলে, যাক কয়িনে হত্যা কৰিছিল। আৰু শেখৰ এটা পুত্ৰ হল, আৰু তেওঁ তাৰ নাম ইনোচ ৰাখিলে। এই জনে প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নাম আহ্বান কৰিবলৈ আশা কৰিলে।

এইখন মানুহৰ উৎপত্তিৰ পুথি, যি দিনা ঈশ্বৰে আদমক সৃষ্টি কৰিছিল, ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি অনুসাৰে তেওঁক সৃষ্টি কৰিছিল, তেওঁ তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৃষ্টি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু যি দিনা তেওঁ তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিলে সেই দিনা তেওঁলোকৰ নাম আদম ৰাখিলে। আদম ত্ৰিশ আৰু দুশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ ৰূপ অনুসৰি আৰু তেওঁৰ প্ৰতিমূৰ্তি অনুসৰি এজনক জন্ম দিলে, আৰু তেওঁৰ নাম চেথ ৰাখিলে। আদমে ছেথক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাতশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হল। আৰু আদমে জীয়াই থকা সকলো দিন ন শ ত্ৰিশ বছৰ হল, আৰু তেওঁ মৃত্যু হল। শেথ পাঁচশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ এনোচক জন্ম দিলে। আৰু চেথে এনোচক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাতশ সাত বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হল। আৰু চেথৰ সকলো আয়ুস নশ বাৰ বছৰ হল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হল। আৰু এনোচে এশ নব্বৈ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু কৈনানক জন্ম দিলে। আৰু এনোচে কৈনানক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাত শ পোন্ধৰ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে। আৰু এনোচৰ সকলো আয়ুস পাঁচশ ন বছৰ হল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হল। আৰু কৈনান এশ সত্তৰ বছৰ জীয়াই আছিল আৰু মহললেলক জন্ম দিলে। আৰু কৈনানে মহললেলক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাতশ চল্লিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হল। আৰু কৈনানৰ সকলো দিন দশ বছৰ আৰু ন শ বছৰ হল, আৰু তেওঁ মৰিল।

আৰু মহললেল এশ পয়ষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু যাৰেদক জন্ম দিলে। আৰু মহললেলে যাৰেদক জন্ম দিয়াৰ পাছত সাত শ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হল। আৰু মহললেলৰ সকলো দিন পাঁচশ পঁচানব্বৈ বছৰ হল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু যাৰেদ এশ বাষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু হনোকক জন্ম দিলে। আৰু যাৰেদে এনোকক জন্ম দিয়াৰ পাছত আঠশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে। আৰু যাৰেদৰ সকলো দিন দুই আৰু ষাঠি আৰু ন শ বছৰ হল,

আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু এনোক এশ পয়ষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু মথুচেলাক জন্ম দিলে। এনোকে মথুচেলাক জন্ম দিয়াৰ পাছত ঈশ্বৰৰ লগত খোজ কাঢ়িলে দুশ বছৰ, আৰু পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম দিলে। আৰু এনোকৰ সকলো দিন পাঁচশ পয়ষষ্ঠি বছৰ হল। আৰু হনোকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিলে, আৰু তেওঁক পোৱা নগল, কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁক স্থানান্তৰিত কৰিলে। আৰু মথুচেলাহে এশ সাতষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু লেমকক জন্ম দিলে। আৰু মথুচেলাহে লেমকক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ দুবছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হল। আৰু মথুচেলাহে জীয়াই থকা সকলো দিন ন শ উনসত্তৰ বছৰ হল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু লেমক এশ আশী আট বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ নাম নোহ ৰাখিলে, কৈ, এই জনে আমাক আমাৰ কামবোৰৰ পৰা, আৰু আমাৰ হাতৰ কষ্টবোৰৰ পৰা, আৰু সেই পৃথিৱীৰ পৰা বিশ্রাম দিব, যি প্ৰভু ঈশ্বৰে শাও দিছিল। আৰু লেমকে নোহক জন্ম দিয়াৰ পাছত পাঁচশ পঁয়ষষ্ঠি বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে। আৰু লেমকৰ সকলো দিন সাত শ তিৰেপন্ন বছৰ হল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু নোহ পাঁচশ বছৰীয়া আছিল, আৰু তেওঁ তিনিজন পুত্ৰ জন্ম দিলে, চেম, হাম, যাফেৎ।

6

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া মানুহবোৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত বহুত হবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ জীয়েকবোৰ জন্ম হল। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰসকলে মানুহৰ কন্যাসকলক দেখি, যে তেওঁলোক সুন্দৰ আছিল, নিজৰ বাবে স্ত্ৰীসকলক লৈছিল সকলোৰ পৰা, যিবোৰ তেওঁলোকে বাছনি কৰিছিল। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে কলে, মোৰ আত্মা এই মানুহবোৰৰ মাজত চিৰকাললৈ নাথাকিব, কাৰণ তেওঁলোক মাংস, কিন্তু তেওঁলোকৰ দিন হব এশ বিশ বছৰ। কিন্তু দানৱবোৰ সেই দিনবোৰত পৃথিৱীত আছিল, আৰু তাৰ পিছতো, যেতিয়া ঈশ্বৰৰ

পুত্ৰসকলে মানুহৰ জীয়াৰীসকলৰ ওচৰলৈ গৈছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বাবে সন্তান জন্ম দিছিল, সেইসকলেই আছিল প্ৰাচীন কালৰ দানৱ, সেই প্ৰখ্যাত লোকসকল।

প্ৰভু ঈশ্বৰে দেখিলে যে পৃথিৱীত মানুহৰ দুৰ্দ্ধৰ্মবোৰ বৃদ্ধি পাইছিল, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ হৃদয়ত সকলো দিন যত্নসহকাৰে দুষ্ট বিষয়বোৰৰ চিন্তা কৰে। আৰু ঈশ্বৰে বিবেচনা কৰিলে যে তেওঁ পৃথিৱীত মানুহক সৃষ্টি কৰিছিল, আৰু তেওঁ চিন্তা কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে ক’লে, মই মানুহক মচি পেলাম, যাক মই সৃষ্টি কৰিলোঁ, পৃথিৱীৰ মুখৰ পৰা—মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, আৰু সৰীসৃপৰ পৰা আকাশৰ চৰাইলৈকে—কাৰণ মই দুখিত যে মই তেওঁলোকক সৃষ্টি কৰিলোঁ।

কিন্তু নোহে প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পালে। এইবোৰ নোহৰ বংশাৱলী। নোহ এজন ধাৰ্মিক মানুহ আছিল, যি তেওঁৰ প্ৰজন্মত সিদ্ধ আছিল, আৰু নোহে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিছিল। নোহে তিনি পুত্ৰ জন্ম দিলে: শেম, হাম আৰু য়েফৎ। কিন্তু পৃথিৱী ঈশ্বৰৰ সন্মুখত নষ্ট হৈছিল, আৰু পৃথিৱী অন্যায়েৰে পূৰ্ণ হৈছিল। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে পৃথিৱীখন দেখিলে, আৰু সেয়া ধ্বংস হৈ আছিল, কাৰণ সকলো প্ৰাণীয়ে পৃথিৱীত নিজৰ পথ ধ্বংস কৰিছিল। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে নোহক কলে, সকলো মানুহৰ সময় মোৰ সন্মুখত আহি পৰিছে, কাৰণ তেওঁলোকৰ দ্বাৰা পৃথিৱী অন্যায়েৰে পূৰ্ণ হৈছে, আৰু চোৱা, মই তেওঁলোকক আৰু পৃথিৱীখন ধ্বংস কৰিম।

সেয়েহে তুমি তোমাৰ বাবে চাৰিকোণীয়া কাঠৰ পৰা এখন জাহাজ নিৰ্মাণ কৰা, তুমি জাহাজত বাহ সাজিবা, আৰু তুমি ইয়াক ভিতৰে আৰু বাহিৰে আলকাতৰাৰে ঢাকিবা। আৰু এইদৰে তুমি সেই জাহাজ নিৰ্মাণ কৰিবা: তিনিশ হাত দৈৰ্ঘ্য, পঞ্চাশ হাত প্ৰস্থ আৰু ত্ৰিশ হাত উচ্চতা। একত্ৰিত কৰি তুমি জাহাজখন নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু ওপৰৰ পৰা এক হাত পৰিমাণত ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৰিবা, আৰু জাহাজৰ দুৱাৰখন কাষত নিৰ্মাণ কৰিবা, তলৰ মহলা,

দ্বিতীয় মহলা আৰু তৃতীয় মহলা তুমি ইয়াক নিৰ্মাণ কৰিবা। মই কিন্তু চোৱা, মই ভূমিৰ ওপৰত জলপ্লাৱন আনিছো, আকাশৰ তলত থকা জীৱনৰ আত্মা যাৰ মাজত আছে সেই সকলো প্ৰাণী ধ্বংস কৰিবলৈ, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত যিমান আছে, সকলো মৰিব।

আৰু মই তোমাৰ সৈতে মোৰ চুক্তি স্থাপন কৰিম, আৰু তুমি জাহাজৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিবা, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকল, আৰু তোমাৰ স্ত্ৰী, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ স্ত্ৰীসকল তোমাৰ সৈতে। আৰু সকলো পশুধনৰ পৰা, আৰু সকলো বগাই ফুৰা বস্তুৰ পৰা, আৰু সকলো বনৰীয়া জন্তুৰ পৰা, আৰু সকলো মাংসৰ পৰা দুই দুইকৈ তুমি জাহাজৰ ভিতৰলৈ আনিবা, যাতে তুমি তোমাৰ নিজৰ সৈতে জীয়াই ৰাখিব পাৰা; সিহঁত মতা আৰু মাইকী হব। সকলো উৰণীয়া চৰাইৰ পৰা জাতি অনুসাৰে, আৰু সকলো পশুৰ পৰা জাতি অনুসাৰে, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই যোৱা সকলো প্ৰাণীৰ পৰা সিহঁতৰ জাতি অনুসাৰে, প্ৰতিটোৰে পৰা দুটাকৈ তোমাৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব তোমাৰ লগত পোষিত হবলৈ, মতা আৰু মাইকী। তুমি কিন্তু তোমাৰ বাবে সকলো খাদ্যৰ পৰা লবা যিবোৰ তোমালোকে খাবা, আৰু তুমি সেইবোৰ তোমাৰ ওচৰত গোটাৰা, আৰু সেইবোৰ তোমাৰ আৰু সিহঁতৰ বাবে খাদ্য হব। আৰু নোহে সেই সকলো কৰিলে যিমান প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক আদেশ দিছিল, এইদৰে তেওঁ কৰিলে।

7

আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে নোহক কলে, তুমি আৰু তোমাৰ সকলো পৰিয়াল জাহাজত প্ৰৱেশ কৰা, কাৰণ এই প্ৰজন্মত মই তোমাক মোৰ সন্মুখত ন্যায়পৰায়ণ দেখিলোঁ। শুদ্ধ পশুবোৰৰ পৰা তোমাৰ ওচৰলৈ সাতোটা সাতোটা মতা আৰু মাইকী আনা, কিন্তু অশুদ্ধ পশুবোৰৰ পৰা দুটা দুটা মতা আৰু মাইকী আনা। আৰু আকাশৰ শুচি পক্ষীসকলৰ পৰা সাত সাত মতা আৰু মাইকী, আৰু অশুচি পক্ষীসকলৰ পৰা দুই দুই মতা আৰু মাইকী, সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত

বংশ ৰক্ষা কৰিবলৈ। এতিয়াও সাত দিনৰ বাবে মই এই ভূমিৰ ওপৰত বৰষুণ আনিম, চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি, আৰু মই সকলো জীৱিত প্ৰাণীক মচি পেলাম যিবোৰ মই সৃষ্টি কৰিছিলোঁ সমগ্ৰ ভূমিৰ মুখৰ পৰা। আৰু নোহে সকলো কৰিলে, যিমান প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক আদেশ দিছিল। নোহ হুশ বহুৰীয়া আছিল, আৰু পানীৰ বানপানী পৃথিৱীৰ ওপৰত হল। নোহ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল, আৰু তেওঁৰ পত্নী, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পত্নীসকল তেওঁৰ সৈতে জাহাজৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, বানপানীৰ পানীৰ কাৰণে। আৰু শুচি চৰাইবোৰৰ পৰা, আৰু অশুচি চৰাইবোৰৰ পৰা, আৰু শুচি পশুবোৰৰ পৰা, আৰু অশুচি পশুবোৰৰ পৰা, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই যোৱা সকলোবোৰৰ পৰা, দুই দুই কৈ সোমাইল নোহৰ ওচৰলৈ জাহাজৰ ভিতৰলৈ মতা আৰু মাইকী, যেনেকৈ ঈশ্বৰে নোহক আদেশ দিছিল। আৰু সাত দিনৰ পাছত এনে ঘটিল যে প্লাৱনৰ পানী পৃথিৱীৰ ওপৰত আছিল। নোহৰ জীৱনৰ হুশতম বছৰত, দ্বিতীয় মাহৰ সপ্তম আৰু বিশতম দিনত, সেই দিনটোত অতল গহুৰৰ সকলো কাৰনা ফাটি গল, আৰু স্বৰ্গৰ জলপ্ৰপাতবোৰ খোলা হল। আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি বৰষুণ হল। এই দিনত নোহ, চেম, হাম, য়াফেৎ অৰ্থাৎ নোহৰ পুত্ৰসকল, আৰু নোহৰ পত্নী, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ তিনিগৰাকী পত্নী তেওঁৰ সৈতে জাহাজত প্ৰৱেশ কৰিলে। আৰু সকলো বনৰীয়া জন্তু নিজ নিজ জাতি অনুসৰি, আৰু সকলো পশুধন নিজ নিজ জাতি অনুসৰি, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই ফুৰা প্ৰতিটো প্ৰাণী নিজ নিজ জাতি অনুসৰি, আৰু প্ৰতিটো উৰন্ত চৰাই নিজ নিজ জাতি অনুসৰি, তেওঁলোকে নোহৰ ওচৰলৈ জাহাজৰ ভিতৰলৈ প্ৰবেশ কৰিলে, দুই দুইকৈ পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী, সকলো মাংসৰ পৰা, যাৰ ভিতৰত জীৱনৰ আত্মা আছে। আৰু প্ৰৱেশ কৰা পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী সকলো প্ৰাণীৰ পৰা প্ৰৱেশ কৰিলে, যেনেকৈ ঈশ্বৰে নোহক আদেশ দিছিল, আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁৰ জাহাজখন বাহিৰৰ পৰা বন্ধ কৰিলে।

আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি মহাপ্লাৱন ঘটিল, আৰু পানী বৃদ্ধি পালে, আৰু জাহাজখন তুলিলে, আৰু পৃথিৱীৰ পৰা উত্তোলিত হল। আৰু পানী প্ৰবল হৈছিল,

আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত অতিশয় বৃদ্ধি পাইছিল, আৰু জাহাজখন পানীৰ ওপৰত ভাঁহি আছিল। পানী পৃথিৱীৰ ওপৰত অতিশয় প্ৰবল হৈছিল, আৰু আকাশৰ তলত থকা সকলো উচ্চ পৰ্বত ঢাকি পেলালে। পোন্ধৰ হাত ওপৰত পানী উন্নীত হল, আৰু সকলো উচ্চ পৰ্বত ঢাকি পেলালে। আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত চলাচল কৰা সকলো প্ৰাণী মৰিল - পক্ষীসকল, পশুসকল, বন্য জন্তুসকল, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই যোৱা সকলো প্ৰাণী, আৰু সকলো মানুহ। আৰু যিমানবোৰৰ জীৱনৰ শ্বাস আছিল, আৰু শুকান ভূমিৰ ওপৰত যি আছিল, সকলো মৰিল। আৰু পৃথিৱীৰ মুখত থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণী মচি পেলোৱা হল, মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, আৰু উৰগবোৰ, আৰু আকাশৰ পক্ষীবোৰ, আৰু সিহঁতক পৃথিৱীৰ পৰা মচি পেলোৱা হল, আৰু কেৱল নোহ আৰু জাহাজত তেওঁৰ লগত থকাসকল এৰি দিয়া হল। আৰু পানী পৃথিৱীৰ ওপৰত এশ পঞ্চাশ দিন উন্নীত হৈ আছিল।

8

আৰু ঈশ্বৰে নোহক আৰু জাহাজত তেওঁৰ লগত থকা সকলো বনৰীয়া জন্তু, সকলো পশু, সকলো চৰাই আৰু বগাই ফুৰা সকলো প্ৰাণীক মনত পেলালে, আৰু ঈশ্বৰে পৃথিৱীৰ ওপৰত বতাহ বোৱালে, আৰু পানী ক্ষান্ত হল। আৰু অগাধৰ ভুমুকবোৰ ঢাকি দিয়া হল, আৰু স্বৰ্গৰ জলপ্ৰপাতবোৰ বন্ধ কৰা হল, আৰু স্বৰ্গৰ পৰা বৰষুণ বন্ধ হল। আৰু পানী পৃথিৱীৰ পৰা ঘাই হ্ৰাস পাইছিল, আৰু এশ পঞ্চাশ দিনৰ পাছত পানী হ্ৰাস পাইছিল। আৰু সেই জাহাজ সপ্তম মাহত, সেই মাহৰ সপ্তম আৰু বিশ তাৰিখত, আৰাৰাট পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত বহিল। পানী দশম মাহলৈকে হ্ৰা় পাই আছিল। আৰু দশম মাহৰ প্ৰথম দিনা পৰ্বতসমূহৰ শিখৰবোৰ দেখা গৈছিল। আৰু চল্লিশ দিনৰ পাছত নোহে জাহাজৰ সেই খিৰিকী খুলিলে, যি তেওঁ বনাইছিল। আৰু তেওঁ কাউৰীটো পঠিয়ালে, আৰু সি বাহিৰলৈ গৈ, পৃথিৱীৰ পৰা পানী শুকাই নোযোৱালৈকে ঘূৰি নাহিল। আৰু তেওঁ কপৌটো পঠিয়ালে তেওঁৰ পাছত চাবলৈ যে

পৃথিৱীৰ পৰা পানী কমি গৈছে নে নাই। আৰু পাৰ পোৱা বিশ্ৰামৰ ঠাই নাপাই তাইৰ ভৰিৰ বাবে, তেওঁৰ ওচৰলৈ জাহাজলৈ ঘূৰি আহিল, কাৰণ পৃথিৱীৰ সকলো মুখৰ ওপৰত পানী আছিল, আৰু হাত মেলি তাইক ললে, আৰু তাইক নিজৰ ওচৰলৈ জাহাজৰ ভিতৰলৈ আনিলে। আৰু আৰু সাত দিন অপেক্ষা কৰি থাকি, তেওঁ পুনৰ কপৌটো জাহাজৰ পৰা পঠিয়াই দিলে। আৰু সেই কপৌটো সন্ধিয়াৰ ফালে তাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু তাইৰ মুখত জলফাই গছৰ পাতৰ টুকুৰা আছিল, আৰু নোহে জানিলে যে পৃথিৱীৰ পৰা পানী কমি গৈছে। আৰু আৰু সাত দিন অপেক্ষা কৰি, তেওঁ পুনৰ কপৌটো পঠিয়ালে, আৰু সি তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘূৰি নাহিল। আৰু এনে ঘটিল যে নোহৰ জীৱনৰ হ্ৰশ এক বছৰত, প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনত, পৃথিৱীৰ পৰা পানী শুকাই গল। আৰু নোহে তেওঁ বনোৱা জাহাজৰ চাল খুলিলে, আৰু দেখিলে যে পৃথিৱীৰ পৃষ্ঠৰ পৰা পানী শুকাই গৈছে। দ্বিতীয় মাহৰ সাতাইশ তাৰিখে পৃথিৱী শুকাই গল।

আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে নোহক কলে, জাহাজৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই যোৱা তুমি, আৰু তোমাৰ পত্নী, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকল, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ পত্নীসকল তোমাৰ সৈতে। আৰু তোমাৰ লগত থকা সকলো বনৰীয়া জন্তু, আৰু পক্ষীৰ পৰা পশুধনলৈকে সকলো প্ৰাণী, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বগাই ফুৰা প্ৰতিটো জীৱ-জন্তু, এইবোৰ তোমাৰ লগত বাহিৰলৈ উলিয়াই আনা। আৰু তোমালোকে বৃদ্ধি পোৱা আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত বহুগুণিত হোৱা। আৰু নোহ বাহিৰ ওলাই গল, আৰু তেওঁৰ পত্নী, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পত্নীসকল তেওঁৰ সৈতে। আৰু সকলো বন্য জন্তু, আৰু সকলো পশু, আৰু প্ৰতিটো চৰাই, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত চলাচল কৰা প্ৰতিটো বগাই যোৱা প্ৰাণী, তেওঁলোকৰ জাতি অনুসাৰে জাহাজৰ পৰা ওলাই গল।

আৰু নোহে প্ৰভুৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু সকলো শুচি পশুবোৰৰ পৰা আৰু সকলো শুচি চৰাইবোৰৰ পৰা ললে, আৰু যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত হোম-বলি উৎসৰ্গ

কৰিলে। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে সুগন্ধৰ গন্ধ ললে। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে বিবেচনা কৰি কলে, মই আৰু মানুহৰ কৰ্মৰ কাৰণে ভূমিক শাপ নিদিওঁ, কাৰণ মানুহৰ মন যৌৱনৰ পৰাই যত্নেৰে মন্দৰ ওপৰত থাকে; সেয়েহে মই আৰু সকলো জীৱিত প্ৰাণীক আঘাত নকৰোঁ, যেনেকৈ কৰিলোঁ। পৃথিৱীৰ সকলো দিন, বীজ আৰু শস্য চপোৱা, ঠাণ্ডা আৰু তাপ, গ্ৰীষ্ম আৰু বসন্ত, দিন আৰু ৰাতি, বন্ধ নহব।

9

আৰু ঈশ্বৰে নোহক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, বৃদ্ধি হোৱা আৰু বহুগুণিত হোৱা, আৰু পৃথিৱীখন পূৰ্ণ কৰা, আৰু ইয়াক অধিকাৰ কৰা। আৰু তোমালোকৰ কম্পন আৰু ভয় পৃথিৱীৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুৰ ওপৰত, আকাশৰ সকলো চৰাইৰ ওপৰত, পৃথিৱীৰ ওপৰত লৰচৰ কৰা সকলোৰ ওপৰত আৰু সাগৰৰ সকলো মাছৰ ওপৰত হব; মই তোমালোকৰ হাতত দিছোঁ। আৰু প্ৰতিটো জীৱিত সৰীসৃপ তোমালোকৰ বাবে খাদ্য হব, যেনেকৈ ঘাঁহৰ শাক-পাচলি দিছোঁ, তোমালোকক সকলো দিছোঁ। কিন্তু প্ৰাণৰ তেজ থকা মাংস তোমালোকে নাখাবা। আৰু কিয়নো তোমালোকৰ আত্মাসকলৰ ৰক্ত, সকলো বনৰীয়া জন্তুবোৰৰ হাতৰ পৰা মই ইয়াক বিচাৰি উলিয়াম, আৰু মানুহৰ হাতৰ পৰা, ভায়েকৰ হাতৰ পৰা, মই মানুহৰ আত্মাক বিচাৰি উলিয়াম। যিজনে মানুহৰ তেজ ঢালে, তাৰ তেজৰ সলনি তাৰ তেজ ঢলা হব, কাৰণ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তিত মই মানুহক সৃষ্টি কৰিছিলোঁ। তোমালোকে কিন্তু বৃদ্ধি কৰা, আৰু বহুগুণ হোৱা, আৰু পৃথিৱী পূৰ্ণ কৰা, আৰু ইয়াৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰা।

আৰু ঈশ্বৰে নোহক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক তেওঁৰ সৈতে ক'লে, আৰু চোৱা, মই তোমালোকৰ লগত মোৰ চুক্তি স্থাপন কৰোঁ, আৰু তোমালোকৰ পাছত তোমালোকৰ বংশৰ লগতো। আৰু তোমালোকৰ সৈতে থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণীৰ সৈতে, চৰাইৰ পৰা, আৰু

পশুৰ পৰা, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বনৰীয়া জন্তুৰ সৈতে, যিমান তোমালোকৰ সৈতে আছে, জাহাজৰ পৰা ওলাই যোৱা সকলোৰ পৰা। আৰু মই তোমালোকৰ লগত মোৰ চুক্তি স্থাপন কৰিম, আৰু জলপ্লাৱনৰ পানীৰ পৰা সকলো প্ৰাণী আৰু নমৰিব, আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱী ধ্বংস কৰিবলৈ পানীৰ জলপ্লাৱন আৰু নহব। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে নোহক কলে, এয়া সেই নিয়মৰ চিন, যি মই মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত, আৰু তোমালোকৰ সৈতে থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণীৰ মাজত চিৰকালীয়া প্ৰজন্মৰ বাবে দিওঁ। মোৰ ধনু মই মেঘত স্থাপন কৰিছোঁ, আৰু ই মোৰ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত চুক্তিৰ চিন হব। আৰু যেতিয়া মই পৃথিৱীৰ ওপৰত মেঘ গোটে খুৱাম, তেতিয়া মেঘত ধনু দেখা যাব। আৰু মই মোৰ নিয়মটো মনত ৰাখিম, যি মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত আছে, আৰু সকলো শৰীৰত থকা সকলো জীৱিত প্ৰাণৰ মাজত আছে, আৰু পানী আৰু বানপানীলৈ নহব, যাতে সকলো শৰীৰ ধ্বংস নহয়। আৰু মোৰ ধনু মেঘত থাকিব, আৰু মই মোৰ আৰু পৃথিৱীৰ মাজত চিৰন্তন চুক্তি মনত ৰাখিবলৈ দেখিম, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো মাংসত থকা জীৱিত প্ৰাণৰ মাজত। আৰু ঈশ্বৰে নোহক ক'লে, এইটো সেই নিয়মৰ চিন, যিটো মই মোৰ আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো প্ৰাণীৰ মাজত স্থাপন কৰিলোঁ।

আৰু নোহৰ পুত্ৰসকল, যিসকলে জাহাজৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গৈছিল, আছিল চেম, হাম, য়েফৎ। আৰু হাম আছিল কনানৰ পিতৃ। এই তিনিজন নোহৰ পুত্ৰ, এইসকলৰ পৰা সমগ্ৰ পৃথিৱীত বিক্ষিপ্ত হল। আৰু নোহে পৃথিৱীৰ খেতিয়ক মানুহ হিচাপে আৰম্ভ কৰিলে, আৰু এখন দ্ৰাক্ষাবাৰী ৰোপণ কৰিলে। আৰু তেওঁ দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিলে আৰু মতলীয়া হল, আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰত উলংগ হল। আৰু হাম, কনানৰ পিতৃয়ে তেওঁৰ পিতৃৰ নগ্নতা দেখিলে, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তেওঁৰ দুই ভাতৃক জনালে। আৰু চেম আৰু য়েফৎ সেই বস্ত্ৰ লৈ তেওঁলোকৰ দুয়ো কান্ধত ৰাখিলে, আৰু পিছফালে গল, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ উলংগতা ঢাকিলে, আৰু তেওঁলোকৰ মুখ পিছফালে আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ উলংগতা তেওঁলোকে নেদেখিলে। নোহ সুৰাৰ পৰা সাৰ পাই উঠিল, আৰু তেওঁৰ

কনিষ্ঠ পুত্ৰই তেওঁক যি কৰিছিল সেই সকলো জানিব পাৰিলে। আৰু তেওঁ কলে, কনান অভিযন্তা হওক; তেওঁ তাৰ ভাইসকলৰ দাস হব। আৰু কলে, ধন্য প্ৰভু শেমৰ ঈশ্বৰ, আৰু কনান তেওঁৰ দাস হব। ঈশ্বৰে যাকোৱাক বিস্তৃত কৰক, আৰু তেওঁ চেমৰ ঘৰবোৰত বাস কৰক, আৰু কনান তেওঁৰ দাস হওক।

নোহে বানপানীৰ পাছত তিনিশ পঞ্চাশ বছৰ জীৱিত আছিল। আৰু নোহৰ সকলো আয়ুস নশ পঞ্চাশ বছৰ হল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হল।

10

এইবোৰ নোহৰ পুত্ৰসকলৰ বংশাৱলী—চেম, হাম, য়েফৎ, আৰু জলপ্লাৱনৰ পাছত তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকল জন্ম হল।

যাকোৱৰ পুত্ৰসকল: গোমৰ, মাগোগ, মাদয়, যাবন, ইলীচা, তুবল, মেচেচ আৰু তীৰচ। আৰু গোমৰৰ পুত্ৰসকল আছিল আস্কানাজ, ৰিফথ আৰু তোগৰ্মা। আৰু যোৱানৰ পুত্ৰসকল হল ইলীচা, খাচেইচ, কিত্ৰীম আৰু ৰোদানীম। এইবোৰৰ পৰা জাতিসমূহৰ দ্বীপবোৰ তেওঁলোকৰ ভূমিত পৃথক কৰা হৈছিল, প্ৰত্যেকে নিজৰ ভাষা অনুসাৰে তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহত আৰু তেওঁলোকৰ জাতিসমূহত।

হামৰ পুত্ৰসকল: কুশ, মিচৰয়িম, ফুদ আৰু কনান। কুচৰ পুত্ৰসকল: চবা, হবীলা, চবথা, ৰয়মা আৰু চবথাকা। ৰয়মাৰ পুত্ৰসকল: চবা আৰু দদান। কুশে নিম্ৰোদক জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ পৃথিৱীত দৈত্য হবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। এই আছিল এজন মহাবলী চিকাৰী প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত, এই কাৰণে তেওঁলোকে কব, যেনেকৈ নিম্ৰোদ এজন মহাবলী চিকাৰী প্ৰভুৰ সন্মুখত। আৰু তেওঁৰ ৰাজ্যৰ আৰম্ভণি আছিল বেবিলন, আৰু অৰেখ, আৰু আৰ্থাদ, আৰু

খালান্বে, চিনাৰ দেশত। সেই পৃথিৱীৰ পৰা অসুৰ বাহিৰ গল, আৰু তেওঁ নীনবী, ৰোবোথ চহৰ আৰু কালহ নিৰ্মাণ কৰিলে। আৰু দাচাহ নিনেভেহ আৰু কালাহৰ মাজত, এই মহান নগৰ। আৰু মিজৰাইমে লুদীম, নেফথালীম, এনেমেটীম আৰু লাবীমসকলক জন্ম দিলে। আৰু পাঞ্চচিমসকলক, আৰু কাচলুহিমসকলক, যৰ পৰা ফিলিষ্টীয়াসকল ওলাই আহিছিল, আৰু কাফ্‌টোৰীয়সকলক। কনানে তাৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ চীদোন আৰু হিত্তীয়ক জন্ম দিলে। আৰু যিবুটীয়াক, আৰু ইমোৰীয়াক, আৰু গিৰ্গাটীয়াক। আৰু হিভাইটসকলক, আৰু আৰ্বোকাইয়নসকলক, আৰু আচেমাইয়নসকলক, আৰু আৰাদীয়সকলক, আৰু চমৰীয়াসকলক, আৰু অমাথীসকলক। আৰু ইয়াৰ পিছত কনানীয়াসকলৰ ফৈদবোৰ সিঁচৰতি হৈ গল। আৰু কনানীয়াসকলৰ সীমা চীদোনৰ পৰা গৰাৰ আৰু গাজালৈ আহি, চদোম আৰু গমোৰা, আদমা আৰু চবোয়ীমৰ মাজেৰে লাচালৈকে আছিল। এইসকল হামৰ পুত্ৰ, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহত, তেওঁলোকৰ ভাষাসমূহ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ অঞ্চলসমূহত আৰু তেওঁলোকৰ জাতিসমূহত।

আৰু শেমৰ বাবেও সন্তান জন্ম হল, তেওঁ এবৰৰ সকলো পুত্ৰৰ পিতৃ আছিল, তেওঁ ডাঙৰ যেফতৰ ভাই আছিল। শেমৰ পুত্ৰসকল: এলম, অচুৰ, অৰ্ফক্সদ, লুদ, অৰাম আৰু কৈনন। আৰু আৰামৰ পুত্ৰসকল হল উজ, উল, গাটেৰ আৰু মেচেক। আৰু আৰ্ফাক্সদে কৈনানক জন্ম দিলে, আৰু কৈনানে চালাক জন্ম দিলে, চালাই এবৰক জন্ম দিলে। আৰু এবৰৰ দুজন পুত্ৰ জন্ম হৈছিল, এজনৰ নাম ফালেগ, কাৰণ তেওঁৰ দিনত পৃথিৱী বিভক্ত হৈছিল, আৰু তেওঁৰ ভাতৃৰ নাম যন্তান। যন্তানে ইলমোদাদ, চালেথ, চাৰমথ আৰু যিৰহক জন্ম দিলে। আৰু হদোৰম, আৰু আবিমায়েল, আৰু দিক্লা, আৰু ওবল। আৰু আবিমায়েল আৰু চিবা, আৰু অফীৰ, ইউইলা আৰু যোবাব, এইসকলো যন্তানৰ পুত্ৰ আছিল। আৰু তেওঁলোকৰ বাসস্থান মাচ্চাৰ পৰা পূবৰ ছাফেৰা পৰ্বতলৈ আহি হল। এইসকল শেমৰ পুত্ৰ, সেইসকলৰ ফৈদসমূহত, সেইসকলৰ ভাষাসমূহ অনুসাৰে, সেইসকলৰ অঞ্চলসমূহত, আৰু সেইসকলৰ জাতিসমূহত। এইবোৰ নোহৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠীসমূহ তেওঁলোকৰ

বংশাৱলী অনুসৰি আৰু তেওঁলোকৰ জাতিসমূহ অনুসৰি। এইসকলৰ পৰা জলপ্লাৱনৰ পিছত পৃথিৱীৰ ওপৰত জাতিসমূহৰ দ্বীপবোৰ বিস্তৃত হল।

11

আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ এটা ভাষা আছিল, আৰু সকলোৰে এটা কথা আছিল। আৰু এনে ঘটিল যে তেওঁলোকে পূবৰ পৰা লৰচৰ কৰোঁতে, তেওঁলোকে চিনাৰ ভূমিত এখন সমতল পালে, আৰু তাত বসতি কৰিলে। আৰু এজন মানুহে তাৰ চুবুৰীয়াক কলে, আহা, আমি ইটা বনাওঁ আৰু সেইবোৰ জুইত পোৰোঁ। আৰু সিহঁতৰ বাবে ইটা পাথৰ হল, আৰু আলকাতৰা সিহঁতৰ বাবে মাটি আছিল। আৰু তেওঁলোকে কলে, আহা, আমি আমাৰ বাবে এখন চহৰ আৰু এটা মিনাৰ নিৰ্মাণ কৰোঁ, যাৰ মূৰ আকাশ পৰ্যন্ত হব, আৰু আমাৰ বাবে এটা নাম বনাওঁ, যাতে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ মুখত আমি বিক্ষিপ্ত হোৱাৰ আগতে। আৰু প্ৰভু নামি আহিল সেই নগৰ আৰু স্তম্ভটো চাবলৈ, যিটো মানুহৰ পুত্ৰসকলে নিৰ্মাণ কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৱে কলে, চোৱা, সকলোৰে এক জাতি আৰু এক ভাষা আছে, আৰু তেওঁলোকে এইটো কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু এতিয়া তেওঁলোকে যি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব সেই সকলো তেওঁলোকৰ পৰা বিফল নহব। আহা, আৰু নামি আহি আমি তাত তেওঁলোকৰ ভাষা বিভ্ৰান্ত কৰোঁ, যাতে প্ৰতিজনে নিজৰ প্ৰতিবেশীৰ কণ্ঠস্বৰ নুশুন। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তাৰ পৰা সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ মুখত সিঁচৰিত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে নগৰ আৰু মিনাৰ নিৰ্মাণ কৰা বন্ধ কৰিলে। এই কাৰণে তাইৰ নাম বিভ্ৰান্তি বুলি মতা হল, কাৰণ তাতেই প্ৰভুৱে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ভাষা বিভ্ৰান্ত কৰিছিল, আৰু তাৰ পৰা প্ৰভুৱে তেওঁলোকক সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ বুকুত সিঁচৰিত কৰি দিছিল।

আৰু এইবোৰ চেমৰ বংশাৱলী, আৰু চেম এশ বছৰ বয়সৰ আছিল, যেতিয়া তেওঁ অৰ্ফক্সদক জন্ম দিলে, জলপ্লাৱনৰ দ্বিতীয় বছৰৰ পাছত। আৰু চেমে অৰ্ফক্সদক জন্ম দিয়াৰ

পাছত পাঁচশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে, আৰু মৰিল। আৰু আৰ্ফাঙ্গদে এশ পঁয়ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু কৈনানক জন্ম দিলে। আৰু অৰ্ফাঙ্গদে কৈনানক জন্ম দিয়াৰ পাছত চাৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ-কন্যা জন্ম হল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হল। আৰু কৈনান এশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ চালাক জন্ম দিলে, আৰু কৈনানে চালাক জন্ম দিয়াৰ পাছত তিনিশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ-কন্যা জন্ম হল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হল। আৰু চালা এশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু এবৰক জন্ম দিলে। আৰু চালাই এবৰক জন্ম দিয়াৰ পাছত তিনিশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক জন্ম দিলে, আৰু মৃত্যু হল। আৰু এবৰে এশ চৌত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু পেলেগক জন্ম দিলে। আৰু এবৰে পেলেগক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ সত্তৰ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলৰ জন্ম হল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হল। আৰু ফালেগ এশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু ৰাগাউক জন্ম দিলে। আৰু ফালেগে ৰাগাউক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ নটা বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু ৰাগাউ এশ বত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু চেকখক জন্ম দিলে। আৰু ৰাগাউ চেকখক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ সাত বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হল। আৰু চেকখে এশ ত্ৰিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু নাখোৰক জন্ম দিলে। আৰু চেকখে নাখোৰক জন্ম দিয়াৰ পাছত দুশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হল, আৰু তেওঁ মৰিল। আৰু নাখোৰ এশ উনআশী বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেৰহক জন্ম দিলে। আৰু নাখোৰে খেৰহক জন্ম দিয়াৰ পাছত এশ পঁচিশ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম হল, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হল। আৰু থাৰী সত্তৰ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু তেওঁ আব্ৰাম, নাখৰ আৰু হাৰানক জন্ম দিলে।

এইবোৰ তেৰহৰ বংশাৱলী। তেৰহে আব্ৰাম, নাখোৰ আৰু হাৰণক জন্ম দিলে, আৰু হাৰণে লোটক জন্ম দিলে। আৰু হাৰণৰ মৃত্যু হল তেওঁৰ পিতৃ তেৰহৰ সন্মুখত সেই ভূমিত যত

তেওঁৰ জন্ম হৈছিল, কলদীয়সকলৰ অঞ্চলত। আৰু আব্ৰাম আৰু নাহোৰে নিজৰ বাবে পত্নী ললে, আব্ৰামৰ পত্নীৰ নাম চাৰা, আৰু নাহোৰৰ পত্নীৰ নাম মিষ্কা, হাৰণৰ জীয়েক, আৰু মিষ্কাৰ পিতৃ, আৰু ইষ্কাৰ পিতৃ। আৰু চাৰা বন্ধ্যা আছিল, আৰু তাই সন্তান জন্ম দিয়া নাছিল। আৰু তেৰহে তেওঁৰ পুত্ৰ আব্ৰামক, হাৰণৰ পুত্ৰ লোটক অৰ্থাৎ তেওঁৰ নাতিক, আৰু তেওঁৰ বোৱাৰী চাৰাইক অৰ্থাৎ তেওঁৰ পুত্ৰ আব্ৰামৰ পত্নীক লৈ কলদীয়সকলৰ দেশৰ পৰা কনান দেশলৈ যাবৰ বাবে উলিয়াই আনিলে, আৰু তেওঁলোক হাৰণলৈকে আহি তাতে বাস কৰিলে। আৰু তেৰহৰ সকলো দিন হাৰণ দেশত দুশ পাঁচ বছৰ হল, আৰু তেৰহ হাৰণত মৃত্যু হল।

12

আৰু প্ৰভুৱে আব্ৰামক কৈছিল, তোমাৰ দেশৰ পৰা, আৰু তোমাৰ আত্মীয়তাৰ পৰা, আৰু তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই যোৱা, আৰু সেই ভূমিলৈ আহা, যিখন মই তোমাক দেখুৱাম। আৰু মই তোমাক এক মহান জাতি কৰিম, আৰু মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু মই তোমাৰ নাম মহান কৰিম, আৰু তুমি আশীৰ্বাদিত হবা। আৰু মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰা সকলক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু তোমাক শাও দিয়া সকলক মই শাও দিম, আৰু তোমাৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদিত হব। আৰু আব্ৰাম গল, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁক কৈছিল, আৰু লোট তেওঁৰ সৈতে গল। আব্ৰাম পাঁচাত্তৰ বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া তেওঁ হাৰণৰ পৰা ওলাই গৈছিল। আৰু আব্ৰামে তেওঁৰ পত্নী চাৰাইক, তেওঁৰ ভাতৃৰ পুত্ৰ লোটক, তেওঁলোকে অৰ্জন কৰা সকলো সম্পত্তি, আৰু তেওঁলোকে অৰ্জন কৰা সকলো আত্মাক হাৰণৰ পৰা লৈ কনান দেশলৈ যাবলৈ ওলাই গল। আৰু আব্ৰামে সেই ভূমিৰ দৈৰ্ঘ্য অনুসৰি যাত্ৰা কৰি চিথিম নামৰ স্থানলৈকে গল, যত উচ্চ ওক গছ আছিল, কিন্তু কনানীয়সকলে তেতিয়া সেই ভূমিত বাস কৰিছিল। আৰু প্ৰভু আব্ৰামৰ

আগত প্রকট হল, আৰু তেওঁক কলে, তোমাৰ বংশক মই এই ভূমি দিম, আৰু আব্রামে তাত
প্রভুৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, যি প্রভু তেওঁৰ আগত প্রকট হৈছিল। আৰু তেওঁ
তাৰ পৰা বৈথেলৰ পূবফালৰ পৰ্বতলৈ প্রস্থান কৰিলে, আৰু তাত তেওঁৰ তম্বু স্থাপন কৰিলে
বৈথেল পশ্চিমফালে আৰু আয় পূবফালে, আৰু তাত প্রভুৰ উদ্দেশ্যে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ
কৰিলে, আৰু প্রভুৰ নামত আহ্বান কৰিলে। আৰু আব্রামে প্রস্থান কৰিলে, আৰু গৈ
মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে।

আৰু পৃথিৱীত দুৰ্ভিক্ষ হল, আৰু আব্রাম মিচৰলৈ নামি গল তাত বাস কৰিবলৈ, কাৰণ
পৃথিৱীত দুৰ্ভিক্ষ প্রবল হৈছিল। এনে ঘটিল যে যেতিয়া আব্রাম মিচৰত প্রৱেশ কৰিবলৈ ওচৰ
চাপিল, আব্রামে নিজৰ পত্নী চাৰাক কলে, মই জানো যে তুমি এগৰাকী সুন্দৰ মুখৰ স্ত্ৰী।
গতিকে যেতিয়া মিচৰীয়াসকলে তোমাক দেখিব, তেওঁলোকে কব যে এই তেওঁৰ স্ত্ৰী, আৰু
তেওঁলোকে মোক হত্যা কৰিব, কিন্তু তোমাক ৰক্ষা কৰিব। মই কৈছিলোঁ যে মই তেওঁৰ
ভনী, যাতে তোমাৰ মাধ্যমেৰে মোৰ মঙ্গল হয়, আৰু তোমাৰ কাৰণে মোৰ প্রাণ ৰক্ষা পায়।
এনে ঘটিল যে, যেতিয়া আব্রাম মিচৰলৈ সোমাইছিল, মিচৰীয়সকলে তাৰ পত্নীক দেখি
দেখিলে যে তাই অতিশয় সুন্দৰ আছিল। আৰু ফাৰাওৰ শাসকসকলে তাইক দেখিলে,
আৰু ফাৰাওৰ ওচৰত তাইৰ প্রশংসা কৰিলে, আৰু তাইক ফাৰাওৰ ঘৰলৈ আনিলে। আৰু
তাৰ কাৰণে আব্রামক ভাল ব্যৱহাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ হল মেৰ-ছাগ, আৰু দামুৰি,
আৰু গাধ, আৰু দাস, আৰু দাসী, আৰু খছৰ, আৰু উট। আৰু ঈশ্বৰে ফৰৌণক আৰু
তেওঁৰ ঘৰক মহান আৰু ভয়ংকৰ মহামাৰীৰে কষ্ট দিলে, আব্রামৰ পত্নী চাৰাৰ বিষয়ে।
ফাৰাওৱে আব্রামক মাতি কলে, তুমি মোৰ লগত এইটো কি কৰিলা, যে তুমি মোক জনোৱা
নাছিল। যে তাই তোমাৰ তিৰোতা? কিয় তুমি কৈছিল। যে তাই মোৰ বোন; আৰু মই তাইক
মোৰ পত্নী হিচাপে লৈছিলো, আৰু এতিয়া চোৱা, তোমাৰ পত্নী তোমাৰ সন্মুখত আছে,
তাইক লৈ গুচি যোৱা। আৰু ফাৰাওৱে আব্রামৰ বিষয়ে পুৰুষসকলক তেওঁক, তেওঁৰ
পত্নীক আৰু তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো লৈ পঠিয়াই দিবলৈ আদেশ দিলে।

আব্রাম মিচৰৰ পৰা ওপৰলৈ গল, তেওঁ নিজে, আৰু তেওঁৰ পত্নী, আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু, আৰু লোট তেওঁৰ সৈতে, মৰুভূমিলৈ। আব্রাম পশুধন, ৰূপ আৰু সোণত অতিশয় ধনী আছিল। আৰু তেওঁ যৰ পৰা আহিছিল তালৈ মৰুভূমিৰ মাজেৰে বৈখেললৈ গল, সেই ঠাইলৈকে যত আগতে তেওঁৰ তম্বু আছিল, বৈখেল আৰু আংগাইৰ মাজত। যন্ত্ৰবেদীৰ সেই ঠাইলৈ, যত তেওঁ প্ৰথমতে নিৰ্মাণ কৰিছিল, আৰু তাতে আব্রামে প্ৰভুৰ নাম আহ্বান কৰিছিল। আৰু আব্রামৰ লগত ভ্ৰমণ কৰা লোটৰ ভেড়া, গৰু আৰু তম্বু আছিল। আৰু সেই ভূমিয়ে তেওঁলোকক একেলগে বাস কৰিবলৈ নিদিলে, কাৰণ তেওঁলোকৰ সম্পত্তি বহুত আছিল, আৰু সেই ভূমিয়ে তেওঁলোকক একেলগে বাস কৰিবলৈ নিদিলে। আৰু আব্রামৰ পশুধনৰ ৰখীয়াসকলৰ আৰু লোটৰ পশুধনৰ ৰখীয়াসকলৰ মাজত যুদ্ধ হল, কিন্তু কনানীয়াসকল আৰু পৰিভ্ৰমণীয়াসকলে তেতিয়া সেই ভূমিত বাস কৰিছিল। আব্রামে লোটক কৈলে, মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত, আৰু মোৰ ৰখীয়াসকলৰ আৰু তোমাৰ ৰখীয়াসকলৰ মাজত যুদ্ধ নহওক, কাৰণ আমি ভাই মানুহ। চোৱা, সকলো ভূমি তোমাৰ আগত আছে নহয়নে? মোৰ পৰা পৃথক হোৱা, যদি তুমি বাওঁফালে যোৱা, মই সোঁফালে যাম, আৰু যদি তুমি সোঁফালে যোৱা, মই বাওঁফালে যাম। আৰু লোটে তেওঁৰ চকু তুলি যদ্দনৰ সকলো পৰিৱেশিত অঞ্চল দেখিলে যে সকলো জলসিক্ত আছিল, ঈশ্বৰে চদোম আৰু ঘমোৰা ধ্বংস কৰাৰ পূৰ্বে, ঈশ্বৰৰ স্বৰ্গৰ দৰে আৰু মিচৰৰ ভূমিৰ দৰে, জোৱাৰলৈ আহি পোৱালৈকে। আৰু লোটে নিজৰ বাবে যদ্দনৰ চাৰিওফালৰ সকলো অঞ্চল বাছনি কৰিলে, আৰু লোট পূবৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ভায়েকৰ পৰা পৃথক হল। আব্রামে কনান দেশত বাস কৰিলে, কিন্তু লোটে সমীপৱৰ্তী অঞ্চলৰ নগৰত বাস কৰিলে, আৰু চদোমত তম্বু তৰিলে। কিন্তু চদোমত থকা মানুহবোৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত অতিশয় দুষ্ট আৰু পাপী আছিল। কিন্তু ঈশ্বৰে আব্রামক কলে লোটৰ পৰা পৃথক হোৱাৰ পিছত, তোমাৰ চকুৰে

ওপৰলৈ চোৱা, আৰু যি ঠাইত তুমি এতিয়া আছা তাৰ পৰা উত্তৰ আৰু দক্ষিণ আৰু পূব আৰু সাগৰৰ ফালে চোৱা, কাৰণ যি সকলো ভূমি তুমি দেখিছা, সেই ভূমি মই তোমাক আৰু তোমাৰ বংশক চিৰকাললৈ দিম। আৰু মই তোমাৰ বংশক পৃথিৱীৰ বালিৰ দৰে কৰিম, যদি কোনোবাই পৃথিৱীৰ বালি গণনা কৰিবলৈ সক্ষম হয়, তেন্তে তোমাৰ বংশও গণনা কৰা হব। উঠা আৰু সেই ভূমিখন ইয়াৰ দীঘে আৰু প্ৰস্থে পাৰ হৈ যোৱা, কাৰণ মই তোমাক আৰু তোমাৰ বংশধৰক ইয়াক চিৰকাললৈ দিম। আৰু আব্ৰামে তম্বু স্থানান্তৰ কৰি আহি মাশ্ৰিৰ ওক গছৰ ওচৰত বাস কৰিলে, যি হিব্ৰোণত আছিল, আৰু তাত প্ৰভুৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে।

14

ঘটিল অমৰফল চিনাৰৰ ৰজা, আৰিয়োক ইল্লাচাৰৰ ৰজা, খদৰলগোমৰ এলামৰ ৰজা, আৰু থাৰ্গল জাতিসমূহৰ ৰজাৰ ৰাজত্বকালত, তেওঁলোকে বিলহা চদোমৰ ৰজা, বাৰ্চা ঘমোৰাৰ ৰজা, চেন্নাৰ আদামাৰ ৰজা, চিমোবৰ চিবোয়িমৰ ৰজা আৰু বালাক ৰজাৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে; এইটো চিগোৰ। এই সকলোৱে নিমখীয়া উপত্যকাৰ ওপৰত একমত হল, এইটো নিমখৰ সাগৰ। বাৰ বছৰ তেওঁলোকে খেদৰ্ণায়োমৰৰ সেৱা কৰিছিল, কিন্তু তেৰতম বছৰত তেওঁলোকে বিদ্ৰোহ কৰিছিল। কিন্তু চৌদতম বছৰত খেদৰ্ণায়মৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ ৰজাসকল আহিল, আৰু তেওঁলোকে আষ্টাৰোথত থকা দৈত্যসকলক, কাৰ্ণাইমত থকা সকলক, তেওঁলোকৰ লগত থকা শক্তিশালী জাতিসমূহক আৰু চাউয়ে নগৰত থকা অম্মায়ীসকলক পৰাস্ত কৰিলে। আৰু চেয়ীৰৰ পাহাৰবোৰত থকা খোৰাইসকলক ফাৰানৰ তেৰেবিস্থলৈকে, যি মৰুভূমিত আছে। আৰু উভতি আহি তেওঁলোক বিচাৰৰ উৎসত উপস্থিত হল, এইটো কাদেশ, আৰু তেওঁলোকে অমালেকৰ সকলো শাসকসকলক আৰু হাজাজোন তামৰত বাস কৰা ইমোৰীয়াসকলক সংহাৰ কৰিলে। চদোমৰ ৰজা, গমোৰাৰ

ৰজা, আদামাৰ ৰজা, চবোয়িমৰ ৰজা আৰু বালাকৰ ৰজা (এইটো চিগোৰ) ওলাই গল আৰু তেওঁলোকে লোণীয়া উপত্যকাত যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিলে। খেদৰ্লায়মৰ এলমৰ ৰজা, থিদাল জাতিসমূহৰ ৰজা, অশ্রাফেল চিনাৰৰ ৰজা, আৰু অৰিয়োক ইল্লাচাৰৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে —এই চাৰি ৰজাই সেই পাঁচজনৰ বিৰুদ্ধে। কিন্তু সেই উপত্যকা লৱণীয়া আছিল, আলকাতৰাৰ কুপবোৰ আছিল, আৰু চদোমৰ ৰজা আৰু গমোৰাৰ ৰজা পলাল, আৰু তাত পৰিল, কিন্তু যিসকলক এৰি থৈ যোৱা হৈছিল তেওঁলোক পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ পলাল। তেওঁলোকে চদোম আৰু গমোৰাৰ সকলো ঘোৰা আৰু তেওঁলোকৰ সকলো খাদ্য লৈ গুচি গল। তেওঁলোকে আব্রামৰ ভাতৃৰ পুত্ৰ লোটক আৰু তেওঁৰ মাল-সম্পদ লৈ গুচি গল, কিয়নো তেওঁ চদোমত বাস কৰি আছিল।

উদ্ধাৰ পোৱা লোকসকলৰ মাজৰ কোনোবা এজন আহি আব্রাম হিব্ৰুক জনালে, তেওঁ অমোৰীয়া মাস্ত্ৰেৰ ওক গছৰ ওচৰত বাস কৰিছিল, যি আছিল ইস্কোল আৰু অনানৰ ভাতৃ, আৰু তেওঁলোক আছিল আব্রামৰ মিত্ৰ। আব্রামে শুনিলে যে তেওঁৰ ভাতৃ লোটক বন্দী কৰা হৈছিল, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ঘৰত জন্ম লোৱা তিনিশ ওঠৰজন লোকক গণনা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পাছত দান পৰ্যন্ত খেদা কৰিলে। আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলে ৰাতি তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিল, আৰু তেওঁলোকক আঘাত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক হোবালৈকে খেদি গল, যি দামাস্কাছৰ বাওঁফালে আছে। আৰু তেওঁ চদোমৰ সকলো ঘোৰা ঘূৰাই আনিলে, আৰু তেওঁৰ ভতিজা লোটক ঘূৰাই আনিলে, আৰু তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি, আৰু মহিলাসকলক, আৰু লোকসকলক। ওলাই গল চদোমৰ ৰজা তেওঁৰ সাক্ষাৎলৈ, খেদৰ্লায়োমৰ আৰু তেওঁৰ লগৰ ৰজাসকলক পৰাস্ত কৰি ঘূৰি অহাৰ পাছত, চাবেহৰ উপত্যকালৈ, যিটো আছিল ৰজাসকলৰ সমতল।

আৰু চালেমৰ ৰজা মেলখিচেদেকে পিঠা আৰু দাম্কাৰস বাহিৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল। আৰু তেওঁ আব্রামক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু কলে,

আশীৰ্বাদিত হওক আব্রাম সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা, যি স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে। আৰু ধন্য সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰ, যিজনে তোমাৰ শত্ৰুসকলক তোমাৰ অধীনত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু আব্রামে তেওঁক সকলোৰে পৰা দশমাংশ দিলে। চদোমৰ ৰজাই আব্রামক কৈছিল, পুৰুষসকলক মোক দিয়া, কিন্তু ঘোঁৰাবোৰ তুমি নিজৰ বাবে লৈ লোৱা। আব্রামে চদোমৰ ৰজাক কৈছিল, মই সৰ্বোচ্চ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত মোৰ হাত প্ৰসাৰিত কৰিম, যি জনে স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছিল, যদি এডাল সূতাৰ পৰা জোতাৰ ফিতালৈকে তোমাৰ সকলো বস্তুৰ পৰা মই একোৱেই নলওঁ, যাতে তুমি নকবা যে মই আব্রামক ধনী কৰিলোঁ। কেৱল যিবোৰ যুৱকসকলে খালে, আৰু সেই পুৰুষসকলৰ অংশ যিসকল মোৰ লগত গৈছিল - এক্সোল, অনান, মস্ৰে, এইসকলে অংশ লব।

15

এই কথাবোৰৰ পিছত প্ৰভুৰ বাক্য আব্রামৰ ওচৰলৈ দৰ্শনত আহিল আৰু কলে, ভয় নকৰিবা আব্রাম, মই তোমাৰ ঢাল, তোমাৰ পুৰস্কাৰ অতি মহান হব। আব্রামে কয়, হে প্ৰভু স্বামী, তুমি মোক কি দিবা? মই সন্তানহীন হৈ যাওঁ, আৰু মোৰ ঘৰত জন্ম হোৱা মাচেকৰ পুত্ৰ, এই দামাস্কাচৰ ইলিয়েজাৰ। আৰু আব্রামে কলে, যিহেতু তুমি মোক সন্তান দিয়া নাই, মোৰ ঘৰত জন্মা দাসেই মোৰ উত্তৰাধিকাৰী হব। আৰু তৎক্ষণাৎ প্ৰভুৰ কণ্ঠ তেওঁৰ প্ৰতি হল, কৈছিল, এই জনে তোমাক উত্তৰাধিকাৰী নহব, কিন্তু যি জন তোমাৰ পৰা ওলাই যাব, এই জনে তোমাক উত্তৰাধিকাৰী হব। তেওঁক বাহিৰলৈ লৈ গল আৰু তেওঁক কলে, নিশ্চয়কৈ আকাশলৈ ওপৰলৈ চোৱা, আৰু তৰাবোৰ গণনা কৰা, যদি তুমি সিহঁতক গণনা কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা। আৰু কলে, এইদৰে তোমাৰ বংশ হব। আৰু আব্রামে ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰিলে, আৰু এইটো তেওঁৰ বাবে ধাৰ্মিকতা বুলি গণ্য কৰা হল। তেওঁ তেওঁক কলে, মই সেই ঈশ্বৰ যিয়ে তোমাক কলদীয়াসকলৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিলো, যাতে তোমাক এই ভূমি

উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিব পাৰো। কিন্তু তেওঁ কলে, হে প্ৰভু স্বামী, মই কেনেকৈ জানিম যে মই ইয়াক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে পাম? তেওঁ তাক কলে, মোৰ বাবে তিনি বছৰীয়া এজনী গাই-পোৱালি, তিনি বছৰীয়া এজনী ছাগলী, তিনি বছৰীয়া এটা মতা ভেড়া, এটা কপৌ আৰু এটা পাৰ লোৱা। তেওঁ তেওঁৰ বাবে এই সকলোবোৰ ললে, আৰু সেইবোৰক মাজত ভাগ কৰিলে, আৰু সেইবোৰক ইজনে সিজনৰ বিপৰীতে ৰাখিলে, কিন্তু চৰাইবোৰক ভাগ নকৰিলে। কিন্তু চৰাইবোৰ শৰীৰবোৰৰ ওপৰত, সিহঁতৰ দুই ভাগবোৰৰ ওপৰত নামি আহিল, আৰু আত্ৰামে সিহঁতৰ লগত বহিল। সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত আত্ৰামৰ ওপৰত এক ট্ৰান্স অৱস্থা নামি আহিল, আৰু চোৱা, এক মহান আন্ধাৰ ভয় তেওঁৰ ওপৰত পৰিল। আৰু আত্ৰামক কোৱা হৈছিল, তুমি নিশ্চয়কৈ জানিবা যে তোমাৰ বংশই নিজৰ নহোৱা ভূমিত প্ৰবাসী হব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক দাস কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক নষ্ট কৰিব, চাৰিশ বছৰ। কিন্তু যি জাতিৰ তেওঁলোকে সেৱা কৰিব, তাক মই বিচাৰ কৰিম, আৰু তাৰ পিছত তেওঁলোকে বহুত সম্পত্তিৰ সৈতে ইয়াৰ পৰা ওলাই যাব। তুমি কিন্তু তোমাৰ পিতৃপুৰুষসকলৰ ওচৰলৈ শান্তিৰে যাবা, ভাল বৃদ্ধ বয়সত লালিত-পালিত হৈ। চতুৰ্থ প্ৰজন্মত তেওঁলোক ইয়ালৈ ঘূৰি আহিব, কিয়নো ইমোৰীয়াসকলৰ পাপবোৰ এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই। যেহেতু সূৰ্য্য পশ্চিমলৈ হ'ল, শিখা হ'ল, আৰু চোৱা, ধোঁৱা উঠা চুলা আৰু অগ্নিৰ মশাল, যিবোৰ এই বিভক্ত টুকুৰাবোৰৰ মাজেৰে পাৰ হ'ল। সেই দিনত প্ৰভুৱে আত্ৰামৰ সৈতে এটা নিয়ম স্থাপন কৰিলে, কৈ, তোমাৰ বংশক মই এই ভূমি দিম, মিচৰৰ নদীৰ পৰা মহান ইউফ্ৰেটিছ নদীলৈকে। কেনাইটসকলক, আৰু কেনিজ্জাইটসকলক, আৰু কদমোনাইটসকলক, আৰু হিট্ৰীসকলক, আৰু পেৰিজ্জীসকলক, আৰু ৰফায়ীসকলক, আৰু ইমোৰীয়াসকলক, কনানীয়াসকলক, হিবৰীয়াসকলক, গিৰ্গাটীয়াসকলক আৰু যিবুটীয়াসকলক।

চাৰাই, আব্ৰামৰ পত্নী, তেওঁক সন্তান জন্ম দিয়া নাছিল, কিন্তু তেওঁৰ এগৰাকী মিচৰীয়া দাসী আছিল, যাৰ নাম আছিল হাগাৰ। চাৰাই আব্ৰামক কৈলে, চোৱা, প্ৰভুৱে মোক সন্তান জন্ম দিয়াৰ পৰা বন্ধ কৰি ৰাখিছে। তেন্তে মোৰ দাসীৰ ওচৰলৈ সোমোৱা, যাতে মই তাইৰ পৰা সন্তান লাভ কৰিব পাৰোঁ। আৰু আব্ৰামে চাৰাইৰ কথা শুনিলে। আৰু আব্ৰামৰ পত্নী চাৰাই নিজৰ মিচৰীয়া দাসী হাগাৰক লৈ, আব্ৰামে কনান দেশত বাস কৰাৰ দশ বছৰৰ পাছত, তাইক নিজৰ স্বামী আব্ৰামক পত্নী হিচাপে দিলে। আৰু তেওঁ হাগাৰৰ ওচৰলৈ গল, আৰু তাই গৰ্ভৱতী হল, আৰু তাই দেখিলে যে তাইৰ গৰ্ভত সন্তান আছে, আৰু তাইৰ সন্মুখত গৃহস্বামিনী অসন্মানিত হল। চাৰাই আব্ৰামক কলে, তোমাৰ পৰা মোৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা হৈছে। মই মোৰ দাসীক তোমাৰ কোলালৈ দিছিলোঁ, কিন্তু তাই দেখিলে যে তাই গৰ্ভৱতী হৈছে, আৰু মই তাইৰ সন্মুখত অপমানিত হলোঁ। ঈশ্বৰে মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত বিচাৰ কৰক। আব্ৰামে চাৰাইক কলে, চোৱা, তোমাৰ দাসী তোমাৰ হাতত আছে, তোমাৰ যেনেকৈ সন্তোষজনক হয় তেনেকৈ তাইক ব্যৱহাৰ কৰা। আৰু চাৰাই তাইক কষ্ট দিলে, আৰু তাই তাইৰ ওচৰৰ পৰা পলাল।

প্ৰভুৰ দূতে তাইক মৰুভূমিৰ পানীৰ জুৰিৰ ওচৰত পাইছিল, চুৰলৈ যোৱা পথৰ জুৰিৰ ওচৰত। আৰু প্ৰভুৰ দূতে তাইক কলে, হাগাৰ, চাৰাৰ দাসী, তুমি কৰ পৰা আহিছা? আৰু কলৈ যাইছা? আৰু তাই কলে, মোৰ গৰাকী চাৰাৰ মুখৰ পৰা মই পলাই আছোঁ। প্ৰভুৰ দূতে তাইক কৈলে, তোমাৰ গৰাকীৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যোৱা আৰু তাইৰ হাতৰ তলত নম্ৰ হোৱা। আৰু প্ৰভুৰ দূতে তাইক কলে, মই তোমাৰ বংশ অতিশয় বৃদ্ধি কৰিম, আৰু ইয়াক বহুতৰ কাৰণে গণনা কৰিব নোৱাৰা হব। আৰু প্ৰভুৰ দূতে তাইক ক'লে, চোৱা, তুমি গৰ্ভৱতী হৈছা, আৰু তুমি এটা পুত্ৰ জন্ম দিবা, আৰু তুমি তাৰ নাম ইশ্মায়েল ৰাখিবা, কাৰণ প্ৰভুৱে তোমাৰ দুখ শুনিলে। এই হব এজন গ্ৰাম্য মানুহ, তেওঁৰ হাত সকলোৰ ওপৰত থাকিব, আৰু সকলোৰ হাত তেওঁৰ ওপৰত থাকিব, আৰু তেওঁ নিজৰ সকলো ভাতৃসকলৰ সন্মুখত বাস কৰিব। আৰু তাই প্ৰভুৰ নাম ললে যি তাইৰ লগত কথা কৈছিল, তুমি সেই ঈশ্বৰ যি মোক

দেখে, কাৰণ তাই কলে, মই সঁচাকৈয়ে তেওঁক দেখিলোঁ যি মোক দেখা দিছিল। এই কাৰণে তেওঁ সেই কুঁৱাক এনে নাম দিলে, যাৰ সন্মুখত তেওঁলোকে দেখিছিল; চোৱা, সেয়া কাদেশ আৰু বাৰাদৰ মাজত আছে। আৰু হাগাৰে আব্ৰামৰ বাবে এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু আব্ৰামে তেওঁৰ পুত্ৰৰ নাম ৰাখিলে ইশ্মায়েল, যাক হাগাৰে তেওঁৰ বাবে জন্ম দিছিল। আব্ৰাম ছিয়াশী বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া হাগাৰে আব্ৰামৰ বাবে ইশ্মায়েলক জন্ম দিছিল।

17

এইটো ঘটিল যে আব্ৰাম নিৰানবৈ বছৰীয়া হল। আৰু প্ৰভুৱে আব্ৰামক দৰ্শন দিলে, আৰু তেওঁক কলে, মই তোমাৰ ঈশ্বৰ, মোৰ সন্মুখত সন্তুষ্টকাৰী হোৱা, আৰু নিৰ্দোষ হোৱা। আৰু মই মোৰ চুক্তি মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত স্থাপন কৰিম, আৰু মই তোমাক অতিশয় বৃদ্ধি কৰিম। আৰু আব্ৰামে তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক কথা কলে, কৈ, আৰু মই চোৱা, মোৰ নিয়ম তোমাৰ লগত আছে, আৰু তুমি বহুতো জাতিৰ পিতৃ হবা। আৰু তোমাৰ নাম এতিয়াও আব্ৰাম বুলি কোৱা নহব, কিন্তু তোমাৰ নাম আব্ৰাহাম হব, কাৰণ মই তোমাক বহুতো জাতিৰ পিতা নিযুক্ত কৰিছোঁ। আৰু মই তোমাক অতিশয় বৃদ্ধি কৰিম, আৰু মই তোমাক জাতিসমূহত পৰিণত কৰিম, আৰু তোমাৰ পৰা ৰজাসকল ওলাব। আৰু মই মোৰ চুক্তি তোমাৰ আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ মাজত তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মসমূহলৈ স্থাপন কৰিম, এক চিৰন্তন চুক্তিৰূপে, তোমাৰ আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ ঈশ্বৰ হবলৈ। আৰু মই তোমাক আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশক দিম সেই ভূমি, যি ভূমিত তুমি বাস কৰা, সকলো কনান ভূমি, চিৰকালীয়া অধিকাৰৰ বাবে, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হম। আৰু ঈশ্বৰে আব্ৰাহামক কলে, তুমি কিন্তু মোৰ নিয়ম ৰক্ষা কৰিবা, তুমি আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশই তেওঁলোকৰ পুৰুষে পুৰুষে। আৰু এই যি চুক্তি তুমি ৰক্ষা কৰিবা মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত, আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ

মাজত তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মসমূহলৈ, তোমালোকৰ সকলো পুৰুষ চুমুং কৰা হব। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ লিংগাণ্ৰ-চৰ্মৰ মাংস চুমুং কৰিবা, আৰু এইটো মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত চুক্তিৰ চিন হব। আৰু আট দিনৰ শিশুক তোমালোকৰ মাজত চুমুং কৰা হব, তোমালোকৰ প্ৰজন্মৰ প্ৰতিটো পুৰুষক, আৰু ঘৰত জন্মা আৰু ৰূপেৰে কিনা সকলো বিদেশী পুত্ৰক, যি তোমাৰ বীজৰ পৰা নহয়। তোমাৰ ঘৰত জন্ম লোৱা আৰু ৰূপেৰে কিনা লোকৰ খণ্ডনা কৰা হব, আৰু মোৰ চুক্তি তোমালোকৰ মাংসৰ ওপৰত চিৰন্তন চুক্তিৰ বাবে থাকিব। আৰু যি অচুমুং পুৰুষে অষ্টম দিনত তাৰ চামৰাৰ মাংস চুমুং কৰা নহব, সেই আত্মা তাৰ জাতিৰ পৰা ধ্বংস কৰা হব, কাৰণ তেওঁ মোৰ চুক্তি ভাঙিলে। আৰু ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক ক’লে, তোমাৰ স্ত্ৰী চাৰাক তাইৰ নাম চাৰা বুলি মতা নহ’ব, তাইৰ নাম চাৰা হ’ব। মই তাইক আশীৰ্বাদ কৰিম আৰু তাইৰ পৰা তোমাক এটি সন্তান দিম, আৰু মই তাক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু সি জাতিবোৰলৈ পৰিণত হব, আৰু জাতিবোৰৰ ৰজাসকল তাৰ পৰা হব। আৰু অব্ৰাহামে তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল, আৰু হাঁহিলে, আৰু তেওঁৰ মনতে কলে, এশ বছৰীয়া মানুহৰ পুত্ৰ হব নেকি? আৰু চাৰাই নবৈ বছৰ বয়সত সন্তান জন্ম দিব নেকি? অব্ৰাহামে ঈশ্বৰক কৈছিল, এই ইশ্মায়েল তোমাৰ সন্মুখত জীয়াই থাকক। ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক কৈছিল, হয়, চোৱা, তোমাৰ স্ত্ৰী চাৰাই তোমাৰ বাবে এটি পুত্ৰ জন্ম দিব, আৰু তুমি তাৰ নাম ইচহাক ৰাখিবা, আৰু মই তাৰ সৈতে মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰিম, এক চিৰন্তন নিয়ম হিচাপে, তাৰ আৰু তাৰ বংশৰ ঈশ্বৰ হবলৈ। ইসমাইলৰ সম্বন্ধে, চোৱা, মই তোমাৰ কথা শুনিবলৈ, আৰু চোৱা, মই তাক আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ, আৰু মই তাক বৃদ্ধি কৰিম, আৰু মই তাক অতিশয় বহুগুণ কৰিম। তেওঁ বাৰটা জাতিৰ জন্ম দিব, আৰু মই তাক এটা মহান জাতি কৰিম। কিন্তু মোৰ চুক্তি মই ইচহাকৰ সৈতে স্থাপন কৰিম, যাক চাৰাই তোমাৰ বাবে এই সময়ত, আগন্তুক বছৰত জন্ম দিব। তেওঁৰ লগত কথা কোৱা সম্পূৰ্ণ কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰ অব্ৰাহামৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি গল।

আৰু অব্ৰাহামে তেওঁৰ নিজৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলক, আৰু তেওঁৰ ঘৰত জন্মা সকলোকে, আৰু

ৰূপেৰে কিনা সকলোকে, আৰু অৱাহামৰ ঘৰৰ মানুহসকলৰ প্ৰতিটো পুৰুষক লৈছিল, আৰু সেই দিনৰ সময়ত তেওঁলোকৰ লিংগাশ্ৰম চূৰ্ণ কৰিলে, যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁক কৈছিল। Abraham নিৰানবৈ বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ অশ্ৰমৰ মাংস চূৰ্ণ কৰিলে। ইশ্মায়েল, তেওঁৰ পুত্ৰ, তেৰ বছৰীয়া আছিল যেতিয়া তেওঁৰ লিংগাশ্ৰমৰ মাংস চূৰ্ণ কৰা হৈছিল। সেই দিনৰ সময়ত অৱাহাম আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলৰ চূৰ্ণ কৰা হৈছিল। আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো পুৰুষ, আৰু তেওঁৰ ঘৰত জন্ম লোকসকল, আৰু বিদেশী জাতিসকলৰ পৰা ৰূপেৰে কিনা লোকসকল।

18

মাসেৰ দুব গছৰ ওচৰত ঈশ্বৰ তেওঁক দেখা দিলে, যেতিয়া তেওঁ মধ্যাহ্নৰ সময়ত নিজৰ তম্বুৰ দুৱাৰত বহি আছিল। চকু তুলি চাই তেওঁ দেখিলে, আৰু চোৱা, তিনিজন পুৰুষ তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল। দেখি তেওঁ নিজৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰা তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ দৌৰি গল আৰু মাটিত প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু কলে, হে প্ৰভু, যদি মই তোমাৰ আগত অনুগ্ৰহ পালোঁ, তেন্তে তোমাৰ দাসক এৰি নাযাব। পানী লোৱা হওক, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ ভৰি ধুওক, আৰু তোমালোকে গছৰ তলত শীতল হোৱা। আৰু মই ৰুটি লম, আৰু তোমালোকে খাব। আৰু ইয়াৰ পিছত তোমালোকে তোমালোকৰ বাটলৈ যাব, যাৰ কাৰণে তোমালোকে তোমালোকৰ দাসৰ ফাললৈ আঁতৰি আহিলা। আৰু তেওঁ কলে, এইদৰে কৰা, যেনেকৈ তুমি কৈছা। আৰু আব্ৰাহামে তম্বুলৈ চাৰাহৰ ওচৰলৈ তাড়াতাড়ি গল, আৰু তাইক কলে, তাড়াতাড়ি কৰা, আৰু তিনি জোখ মিহি আটা মিহলাই লোৱা, আৰু পিঠা বনোৱা। আৰু আব্ৰাহামে গৰুবোৰৰ ভিতৰলৈ দৌৰি গল, আৰু এটা কোমল আৰু ভাল দামুৰি ললে, আৰু সেৱকক দিলে, আৰু ইয়াক প্ৰস্তুত কৰিবলৈ খৰধৰ কৰিলে। তেওঁ মাখন, গাখীৰ আৰু যি দামুৰি প্ৰস্তুত কৰিছিল সেইটো লৈ তেওঁলোকৰ আগত থৈ দিলে,

আৰু তেওঁলোকে খালে, কিন্তু তেওঁ নিজে গছজোপাৰ তলত তেওঁলোকৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল।

তেওঁ তেওঁক কলে, তোমাৰ পত্নী চাৰা কত? তেওঁ উত্তৰ দি কলে, চোৱা, তম্বুৰ ভিতৰত। তেওঁ কৈলে, ঘূৰি আহি মই এই সময়ত ঋতু অনুসাৰে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম, আৰু তোমাৰ স্ত্ৰী চাৰাৰ এটা পুত্ৰ হব। চাৰাই তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত তেওঁৰ পিছফালে থাকি শুনিিলে। আব্ৰাহাম আৰু চাৰা বয়সত বৃদ্ধ আছিল, দিনত আগবঢ়া, আৰু চাৰাৰ মহিলাৰ বিষয়বোৰ বন্ধ হৈ গৈছিল। চাৰাই মনে মনে হাঁহি কৈছিল, এতিয়ালৈকে মোৰ এনে হোৱা নাই, আৰু মোৰ স্বামীও বৃদ্ধ। আৰু প্ৰভুৱে আব্ৰাহামক কলে, কিয় চাৰাই নিজৰ মনতে হাঁহিলে আৰু কলে, তেন্তে মই সঁচাকৈয়ে সন্তান জন্ম দিম নেকি? মই তো বৃদ্ধ হৈছোঁ। ঈশ্বৰৰ পৰা কোনো বাক্য অসম্ভৱ নহয়। এই সময়ত মই তোমাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিম, আৰু চাৰাৰ এটা পুত্ৰ হব। চাৰাই অস্বীকাৰ কৰিলে আৰু কলে, মই হাঁহা নাছিলোঁ, কাৰণ তাই ভয় কৰিছিল। আৰু তেওঁ তাইক কলে, নহয়, কিন্তু তুমি হাঁহিছিল।

তাৰ পৰা উঠি যোৱাৰ পিছত সেই পুৰুষসকলে চদোম আৰু গমোৰাৰ ফালে তললৈ চালে। কিন্তু আব্ৰাহামে তেওঁলোকক বিদায় দিবলৈ তেওঁলোকৰ সৈতে একেলগে যাত্ৰা কৰিছিল। কিন্তু প্ৰভুৱে কলে, মই মোৰ দাস আব্ৰাহামৰ পৰা যিবোৰ মই কৰোঁ সেইবোৰ লুকুৱাম নহয়। Abraham কিন্তু এক মহান আৰু বহুসংখ্যক জাতি হব, আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদ পাব। মই জানিছিলোঁ যে তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু তেওঁৰ পিছত তেওঁৰ ঘৰক আদেশ দিব, আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুৰ পথসমূহ ৰক্ষা কৰি ন্যায় আৰু বিচাৰ কৰিব, যাতে প্ৰভুৱে আব্ৰাহামৰ ওপৰত সেই সকলো আনিব যি তেওঁ তেওঁৰ প্ৰতি কৈছিল। প্ৰভুৱে কৈলে, চদোম আৰু গমোৰাৰ কান্দোন মোৰ ওচৰলৈ বাঢ়িছে, আৰু তেওঁলোকৰ পাপবোৰ অতিশয় ডাঙৰ। সেয়েহে নামি গৈ মই দেখিম, যদি তেওঁলোকৰ চিঞৰ যি মোৰ ওচৰলৈ আহি আছে তাৰ অনুসৰি সম্পূৰ্ণ কৰা হৈছে, আৰু যদি নহয়,

তেন্তে মই জানিব পাৰোঁ। আৰু সেই মানুহবোৰে তাৰ পৰা ঘূৰি চদোমলৈ গল, কিন্তু
অব্রাহাম তেতিয়াও প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছিল। আৰু অব্রাহামে ওচৰ চাপি কলে,
ধাৰ্মিকক অধাৰ্মিকৰ লগত একেলগে ধ্বংস নকৰিব, আৰু ধাৰ্মিক অধাৰ্মিকৰ দৰে নহব।
যদি সেই নগৰত পঞ্চাশজন ধাৰ্মিক লোক আছে, তেন্তে তুমি তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবা
নেকি? তুমি সেই পঞ্চাশজন ধাৰ্মিক লোকৰ কাৰণে গোটেই ঠাইখন ৰেহাই নিদিবা নেকি,
যদি তেওঁলোক ইয়াত আছে? কোনোমতে নহয়, তুমি এই কথাৰ দৰে কৰিবা, ধাৰ্মিকক
অধাৰ্মিকৰ সৈতে হত্যা কৰা, আৰু ধাৰ্মিক অধাৰ্মিকৰ দৰে হব। কোনোমতে নহয়! যি সমস্ত
পৃথিৱীৰ বিচাৰ কৰে, তুমি বিচাৰ নকৰিবা নেকি? প্ৰভুৱে কিন্তু ক'লে, যদি চদোমত
পঞ্চাশজন ধাৰ্মিক লোক নগৰত থাকে, তেন্তে মই সমগ্ৰ নগৰ এৰি দিম, আৰু তেওঁলোকৰ
কাৰণে সকলো স্থান ৰক্ষা কৰিম। আৰু অব্রাহামে উত্তৰ দি কলে, এতিয়া মই মোৰ প্ৰভুৰ
ওচৰত কথা কবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ, কিন্তু মই মাটি আৰু ছাই। যদি কিন্তু সেই পঞ্চাশজন
ধাৰ্মিকৰ সংখ্যা পঁয়তাল্লিশলৈ কমি যায়, তেন্তে সেই পাঁচজনৰ কাৰণে আপুনি গোটেই
নগৰখন ধ্বংস কৰিব নেকি? আৰু তেওঁ কলে, নহয়, মই ধ্বংস নকৰোঁ, যদি মই তাত
পঁয়তাল্লিশজন পাওঁ। আৰু তেওঁ তেওঁৰ লগত আৰু কথা কবলৈ যোগ কৰিলে, আৰু
কলে, কিন্তু যদি তাত চল্লিশজন পোৱা যায়, আৰু তেওঁ কলে, মই চল্লিশজনৰ কাৰণে
ধ্বংস নকৰিম। আৰু তেওঁ কলে, হে প্ৰভু, যদি মই কওঁ তেন্তে একো নহয় নেকি? যদি তাত
ত্ৰিশজন পোৱা যায়? আৰু তেওঁ কলে, মই সেই ত্ৰিশজনৰ কাৰণে ধ্বংস নকৰিম। আৰু
তেওঁ কলে, যিহেতু মই প্ৰভুৰ ওচৰত কথা কবলৈ আছোঁ, যদি তাত বিশজন পোৱা যায়?
আৰু তেওঁ কলে, নহয়, মই ধ্বংস নকৰোঁ, যদি মই তাত বিশজন পাওঁ। আৰু তেওঁ কলে,
হে প্ৰভু, যদি মই আৰু এবাৰ কথা কওঁ তেন্তে একো নহয় নেকি? যদি তাত দশজন পোৱা
যায়? আৰু তেওঁ কলে, দশজনৰ কাৰণে মই ধ্বংস নকৰিম। প্ৰভু গুচি গল, যেতিয়া তেওঁ
অব্রাহামৰ সৈতে কথা কোৱা বন্ধ কৰিলে, আৰু অব্রাহাম নিজৰ ঠাইলৈ ঘূৰি আহিল।

সন্ধিয়া দুজন দূত চদোমলৈ আহিল। লোট চদোমৰ দুৱাৰৰ কাষত বহি আছিল। লোটে দেখি তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ উঠিল, আৰু মাটিত মুখ দি প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু তেওঁ কলে, চাওক, প্ৰভুসকল, আপোনালোকৰ সেৱকৰ ঘৰলৈ ঘূৰি যাওক, আৰু থাকক, আৰু আপোনালোকৰ ভৰি ধুওৱাওক, আৰু সোনকালে উঠি আপোনালোক আপোনালোকৰ পথলৈ যাব। আৰু তেওঁলোকে কলে, নহয়, কিন্তু আমি ৰাজপথত থাকিম। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আগ্ৰহেৰে অনুৰোধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ফালে ঘূৰিল আৰু তেওঁৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে পানীয় প্ৰস্তুত কৰিলে আৰু খমীৰবিহীন পিঠা সেকিলে, আৰু তেওঁলোকে খালে। শোৱাৰ আগতে, নগৰৰ পুৰুষসকল, অৰ্থাৎ চদোমীয়াসকলে ঘৰটো চাৰিওফালে আগুৰি ধৰিলে, যুৱকৰ পৰা বৃদ্ধলৈকে, সকলো লোক একেলগে। আৰু তেওঁলোকে লোটক মাতিলে, আৰু তেওঁক কলে, কত আছে সেই পুৰুষসকল যিসকলে আজি ৰাতি তোমাৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল? তেওঁলোকক আমাৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আনা, যাতে আমি তেওঁলোকৰ সৈতে সন্তোগ কৰিব পাৰোঁ। লোট কিন্তু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ দুৱাৰডলিলৈ ওলাই গল, আৰু দুৱাৰখন তেওঁৰ পাছত বন্ধ কৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, ভাইসকল, কোনোমতে দুই কাম নকৰিবা। মোৰ দুগৰাকী জীয়েক আছে, যিসকলে কোনো পুৰুষক নাজানে, মই তেওঁলোকক তোমালোকৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আনিম, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক যেনেকৈ তোমালোকক সন্তুষ্ট কৰিব তেনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰা, কেৱল এই পুৰুষসকলৰ প্ৰতি অন্যায্য নকৰিবা, কাৰণ তেওঁলোক মোৰ ঘৰৰ আশ্ৰয়ৰ তলত সোমাইছে। তেওঁলোকে কিন্তু তেওঁক কলে, তাৰ পৰা আঁতৰি যোৱা। তুমি ইয়াত প্ৰবাস কৰিবলৈ আহিছা, নহয় জানো বিচাৰ কৰিবলৈ? এতিয়া সেয়েহে আমি তোমাক সেইসকলতকৈ অধিক বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিম। আৰু তেওঁলোকে লোট নামৰ মানুহজনক অতিশয় জোৰ কৰিছিল, আৰু দুৱাৰখন ভাঙিবলৈ ওচৰ চাপিছিল। কিন্তু সেই

পুৰুষসকলে হাত মেলি লোটক নিজৰ ফালে ঘৰৰ ভিতৰলৈ টানি আনিলে, আৰু ঘৰৰ দুৱাৰখন বন্ধ কৰি দিলে। কিন্তু ঘৰৰ দুৱাৰত থকা পুৰুষসকলক সৰুৰ পৰা ডাঙৰলৈকে অন্ধত্বৰে আঘাত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে দুৱাৰ বিচাৰি বিভ্রান্ত হল। সেই পুৰুষসকলে লোটক কৈলে, তোমাৰ ইয়াত জোঁৱাইসকল আছে নেকি, বা পুত্ৰসকল, বা কন্যাসকল? বা যদি তোমাৰ আন কোনো নগৰত আছে, এই ঠাইৰ পৰা বাহিৰলৈ উলিয়াই আনা। কাৰণ আমি এই ঠাই ধ্বংস কৰিছো, কাৰণ তেওঁলোকৰ চিঞৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত উন্নত হৈছিল, আৰু প্ৰভুৱে আমাক ইয়াক ধ্বংস কৰিবলৈ পঠিয়াইছিল। লোট বাহিৰলৈ ওলাই গল, আৰু তেওঁৰ জোঁৱাইসকলৰ লগত কথা কলে যিসকলে তেওঁৰ জীয়েকসকলক বিয়া কৰাইছিল, আৰু কলে, উঠা, আৰু এই ঠাইৰ পৰা ওলাই যোৱা, কাৰণ প্ৰভুৱে নগৰখন ধ্বংস কৰিব। কিন্তু তেওঁৰ জোঁৱাইসকলৰ সন্মুখত এইটো ঠাট্টা যেন লাগিল। যেতিয়া ভোৰ হল, দূতসকলে লোটক আগ্ৰহেৰে কলে, উঠা, তোমাৰ পত্নীক আৰু তোমাৰ দুজনী জীয়েকক লৈ ওলাই যোৱা, যাতে তুমিও নগৰৰ অপৰাধৰ সৈতে বিনষ্ট নহয়। আৰু তেওঁলোক বিচলিত হল, আৰু দূতসকলে তেওঁৰ হাত, তেওঁৰ পত্নীৰ হাত আৰু তেওঁৰ দুই জীয়েকৰ হাত ধৰিলে, কাৰণ প্ৰভুৱে তেওঁক ৰক্ষা কৰিছিল।

আৰু এনে ঘটিল যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলে, আৰু তেওঁলোকে কলে, ৰক্ষা কৰি ৰক্ষা কৰা তোমাৰ নিজৰ আত্মা, পিছফাললৈ নাচাবা, আৰু সকলো চাৰিওফালৰ অঞ্চলত থিয় নহবা, পৰ্বতলৈ তোমাক ৰক্ষা কৰা, নহলে তুমি উটুৱাই নিয়া হবা। লটে তেওঁলোকক কলে, মই বিনয় কৰোঁ প্ৰভু, যিহেতু আপোনাৰ দাসে আপোনাৰ সন্মুখত দয়া পাইছে, আৰু আপুনি আপোনাৰ ধাৰ্মিকতা বৃদ্ধি কৰিছে যি আপুনি মোৰ ওপৰত কৰে মোৰ আত্মা জীয়াই ৰাখিবলৈ, কিন্তু মই পৰ্বতলৈ ৰক্ষা পাবলৈ সক্ষম নহম, যাতে কেতিয়াও অমংগলবোৰে মোক আক্ৰমণ নকৰে আৰু মই মৰো। চোৱা, এই চহৰখন মোৰ আশ্ৰয় লবলৈ ওচৰত আছে, যিখন সৰু, আৰু তাতে মই ৰক্ষা পাম। এইখন সৰু নহয় নেকি? আৰু তোমাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰাণ জীয়াই থাকিব। আৰু তেওঁক কলে,

চোৱা, মই তোমাৰ মুখ দেখি আচৰিত হ'লোঁ আৰু এই কথাৰ বাবে, যি নগৰৰ বিষয়ে তুমি কলা সেই নগৰ ধ্বংস নকৰিবলৈ। শীঘ্ৰে তাত ৰক্ষা পাবলৈ যোৱা, কিয়নো তুমি তাত নোপোৱালৈকে মই একো কৰিব নোৱাৰিম। এই কাৰণে সেই নগৰৰ নাম চিগোৰ বুলি মতা হ'ল। সূৰ্য পৃথিৱীৰ ওপৰত উদয় হ'ল, আৰু লোটে চোৱৰত প্ৰৱেশ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে চদোম আৰু গমোৰাৰ ওপৰত গন্ধক আৰু জুই বৰষাই দিলে, যি প্ৰভুৰ পৰা স্বৰ্গৰ পৰা আহিছিল। আৰু তেওঁ এই চহৰবোৰ ধ্বংস কৰিলে, আৰু চাৰিওফালৰ সকলো অঞ্চল, আৰু চহৰবোৰত বাস কৰা সকলো লোক, আৰু পৃথিৱীৰ পৰা গজি উঠা সকলো বস্তু। আৰু তেওঁৰ পত্নীয়ে পিছফালে চাইছিল, আৰু তাই লোণৰ স্তম্ভ হৈ গ'ল। আব্ৰাহামে পুৱা সোনকালে উঠি সেই ঠাইলৈ গ'ল, য'ত তেওঁ প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হৈছিল। আৰু তেওঁ চদোম আৰু গমোৰাৰ ফালে চালে, আৰু সেই অঞ্চলৰ ফালে চালে, আৰু দেখিলে, আৰু চোৱা, পৃথিৱীৰ পৰা শিখা উঠি আছিল, ভাতীৰ ধোঁৱাৰ দৰে। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া ঈশ্বৰে আশে-পাশে অঞ্চলৰ সকলো চহৰবোৰ ধ্বংস কৰিলে, তেতিয়া ঈশ্বৰে আব্ৰাহামক মনত পেলালে, আৰু লোটক ধ্বংসৰ মাজৰ পৰা পঠিয়ালে, যেতিয়া প্ৰভুৱে সেই চহৰবোৰ ধ্বংস কৰিলে য'ত লোটে বাস কৰিছিল।

লোট চোৱাৰ পৰা ওপৰলৈ গৈছিল, আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ দুজনী কন্যা তেওঁৰ সৈতে পৰ্বতত বাস কৰিছিল, কিয়নো তেওঁ চোৱাৰত বাস কৰিবলৈ ভয় কৰিছিল, আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ দুজনী কন্যা তেওঁৰ সৈতে গুহাত বাস কৰিলে। বয়োজ্যেষ্ঠাই কনিষ্ঠাক কৈলে, আমাৰ পিতা বৃদ্ধ, আৰু পৃথিৱীত কোনো নাই যি আমাৰ ওচৰলৈ আহিব, যেনেকৈ সকলো পৃথিৱীত উপযুক্ত। আহা আৰু আমি আমাৰ পিতাক মদ খুৱাওঁ আহক, আৰু তেওঁৰ সৈতে শুওঁ আহক, আৰু আমাৰ পিতাৰ পৰা বংশ উৎপন্ন কৰোঁ আহক। তেওঁলোকে সেই ৰাতি তেওঁলোকৰ পিতৃক দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰালে, আৰু জ্যেষ্ঠা জনী সোমাই সেই ৰাতি তাইৰ পিতৃৰ সৈতে শুলে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ শোৱাৰ সময়ত আৰু উঠাৰ সময়ত নাজানিলে। পাছদিনা ঘটিল, আৰু বয়সীয়া জনীয়ে কনিষ্ঠা জনীক কলে, চোৱা,

কালি মই আমাৰ পিতৃৰ সৈতে শুইছিলোঁ। আজি ৰাতি তেওঁক দ্ৰাক্ষাৰস খুৱাওঁ, আৰু তুমি সোমাই তেওঁৰ সৈতে শোৱা, আৰু আমাৰ পিতৃৰ পৰা বীজ উঠাওঁ। তেওঁলোকে সেই ৰাতিও তেওঁলোকৰ পিতাক দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰালে, আৰু কনিষ্ঠজনী সোমাই গৈ তাইৰ পিতাৰ সৈতে শুলে, আৰু তেওঁ নাজানিলে তাই কেতিয়া শুলে আৰু কেতিয়া উঠিল। আৰু লোটৰ দুই জনী জীয়েকে তেওঁলোকৰ পিতৃৰ পৰা গৰ্ভধাৰণ কৰিলে। আৰু বয়সীয়াল গৰাকীয়ে এজন পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তাৰ নাম মোৱাব ৰাখিলে, কৈ, মোৰ পিতৃৰ পৰা, এই মোৱাবীসকলৰ পিতৃ আজিৰ দিনলৈকে। সৰু জনীয়ে এজন পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তাৰ নাম আম্মান ৰাখিলে, কৈ, মোৰ জাতিৰ পুত্ৰ, এই আম্মানীয়াসকলৰ পিতা আজিৰ দিনলৈকে।

20

আৰু আব্ৰাহামে তাৰ পৰা দক্ষিণৰ ফালৰ ভূমিলৈ গমন কৰিলে আৰু কাদেশ আৰু চুৰৰ মাজত বাস কৰিলে, আৰু গেৰাৰত প্ৰবাস কৰিলে। আব্ৰাহামে তেওঁৰ পত্নী চাৰাৰ বিষয়ে কলে যে তাই মোৰ ভনী, কাৰণ তেওঁ ভয় কৰিছিল কবলৈ যে তাই মোৰ পত্নী, নহলে নগৰৰ পুৰুষসকলে তাইৰ কাৰণে তেওঁক মাৰি পেলাব। কিন্তু গেৰাৰৰ ৰজা অবীমেলেকে মানুহ পঠিয়ালে আৰু চাৰাক লৈ গল। আৰু ঈশ্বৰে ৰাতি সপোনত অবীমেলকৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু কলে, চোৱা, তুমি মৰিবা সেই মহিলাগৰাকীৰ বাবে যাক তুমি লৈছা, কিন্তু তাই এজন পুৰুষৰ সৈতে বাস কৰা। অবীমেলেকে কিন্তু তাইক স্পৰ্শ কৰা নাছিল, আৰু কলে, হে প্ৰভু, আপুনি অজ্ঞাত আৰু ন্যায্যপৰায়ণ জাতিক ধ্বংস কৰিব নেকি? তেওঁ মোক কোৱা নাছিল নেকি যে তাই মোৰ ভনী? আৰু তাই মোক কোৱা নাছিল নেকি যে তেওঁ মোৰ ভাই? শুদ্ধ হৃদয়েৰে আৰু ন্যায্যপৰায়ণ হাতেৰে মই এই কাম কৰিছিলোঁ। ঈশ্বৰে তেওঁক নিদ্ৰাত কলে, আৰু মই জানিছিলোঁ যে তুমি শুদ্ধ হৃদয়েৰে এই কাম কৰিছিলি, আৰু মই তোমাক

ৰক্ষা কৰিছিলোঁ যাতে তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ নকৰা, এই কাৰণে মই তোমাক তাইক স্পৰ্শ কৰিবলৈ দিয়া নাছিলোঁ। এতিয়া কিন্তু সেই মহিলাক সেই মানুহক ঘূৰাই দিয়া, কাৰণ তেওঁ ভাববাদী, আৰু তেওঁ তোমাৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিব, আৰু তুমি জীয়াই থাকিবা। কিন্তু যদি ঘূৰাই নিদিয়া, তেন্তে জানিবা যে তুমি আৰু তোমাৰ সকলো মৰিব। আৰু অবীমেলকে পুৱা সোনকালে উঠিল, আৰু তেওঁৰ সকলো সেৱকক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকৰ কাণত এই সকলো কথা কলে। কিন্তু সকলো মানুহে অতিশয় ভয় কৰিলে। আৰু অবীমেলকে আব্ৰাহামক মাতিলে আৰু তেওঁক কলে, তুমি আমাক এই কি কৰিলা? আমি তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰা নাই নহয়, যে তুমি মোৰ ওপৰত আৰু মোৰ ৰাজ্যৰ ওপৰত মহান পাপ আনিলা? যি কাম কোনোৱে নকৰিব, সেই কাম তুমি মোক কৰিলা। কিন্তু অবীমেলকে আব্ৰাহামক কলে, কি দেখি তুমি এইটো কৰিলা? আব্ৰাহামে কিন্তু কৈছিল, মই কৈছিলোঁ কিয়নো, তেন্তে এই ঠাইত ঈশ্বৰভক্তি নাই, আৰু তেওঁলোকে মোক মোৰ পত্নীৰ কাৰণে মাৰিব। আৰু সঁচাকৈয়ে, তাই মোৰ পিতৃৰ ভনী, কিন্তু মাতৃৰ নহয়, আৰু তাই মোৰ পত্নী হ'ল। কিন্তু যেতিয়া ঈশ্বৰে মোক মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ আনিলে, তেতিয়া মই তাইক কলোঁ, এই ন্যায়খিনি তুমি মোৰ প্ৰতি কৰিবা, আমি যিকোনো ঠাইত প্ৰবেশ কৰোঁ তাত মোক কোৱা যে মই তোমাৰ ভাতৃ। অবীমেলকে হাজাৰ দুই দ্ৰাখমা, মেৰ-ছাগ, দামুৰি, দাস আৰু দাসী লৈ আব্ৰাহামক দিলে আৰু তেওঁৰ পত্নী চাৰাক তেওঁলৈ ওভটাই দিলে। আৰু আবিমেলেকে আব্ৰাহামক কলে, চোৱা, মোৰ ভূমি তোমাৰ সন্মুখত আছে, যত তোমাৰ ভাল লাগে তাতে বাস কৰা। চাৰাহক কিন্তু কোৱা হ'ল, চোৱা, মই তোমাৰ ভায়েকক হাজাৰ দ্বিদ্ৰাখমা দিছোঁ, এইবোৰ তোমাৰ মুখৰ সন্মানৰ বাবে হ'ব, আৰু তোমাৰ লগত থকা সকলোৰে বাবে, আৰু সকলো সত্য কোৱা। আব্ৰাহামে ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে অবীমেলকক, তেওঁৰ পত্নীক, আৰু তেওঁৰ দাসীসকলক সুস্থ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে সন্তান জন্ম দিলে। কাৰণ প্ৰভুৱে বাহিৰৰ পৰা অবীমেলকৰ ঘৰৰ সকলো গৰ্ভ সম্পূৰ্ণৰূপে বন্ধ কৰি দিছিল, আব্ৰাহামৰ পত্নী চাৰাৰ কাৰণে।

আৰু প্ৰভুৱে চাৰাক দৰ্শন কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, আৰু প্ৰভুৱে চাৰাৰ প্ৰতি কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁ কথা কৈছিল। আৰু গৰ্ভধাৰণ কৰি তেওঁ আব্ৰাহামক বৃদ্ধ বয়সত এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে, সেই সময়ত যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁক কৈছিল। আৰু আব্ৰাহামে তেওঁৰ পুত্ৰৰ নাম ইচহাক ৰাখিলে, যি তেওঁলৈ জন্ম হৈছিল, যাক চাৰাই তেওঁলৈ জন্ম দিছিল। আব্ৰাহামে অষ্টম দিনত ইচহাকক চুমুৎ কৰিলে, যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁক আদেশ দিছিল। আৰু আব্ৰাহামৰ বয়স এশ বছৰ আছিল, যেতিয়া তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ জন্ম হৈছিল। আৰু চাৰাই কলে, প্ৰভুৱে মোৰ বাবে হাঁহি সৃষ্টি কৰিলে, কিয়নো যিকোনো এজনে শূনিব তেওঁ মোৰ লগত আনন্দিত হব। আৰু তেওঁ কলে, কোনে আব্ৰাহামক ঘোষণা কৰিব যে চাৰাই শিশুক স্তন্যপান কৰাইছে? কাৰণ মই মোৰ বৃদ্ধ বয়সত পুত্ৰ জন্ম দিলোঁ। আৰু শিশুটো বৃদ্ধি পালে আৰু স্তন্যপান ত্যাগ কৰা হল, আৰু আব্ৰাহামে এক মহান ভোজৰ আয়োজন কৰিলে যি দিনা তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকে স্তন্যপান ত্যাগ কৰিলে। কিন্তু চাৰাহে মিচৰীয়া হাগাৰৰ পুত্ৰক দেখিলে, যি আব্ৰাহামৰ হৈছিল, তাইৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ লগত খেলা কৰি আছিল। আৰু আব্ৰাহামক কলে, এই দাসীক আৰু তাইৰ পুত্ৰক খেদি দিয়া, কিয়নো এই দাসীৰ পুত্ৰই মোৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ লগত উত্তৰাধিকাৰী নহব। কিন্তু এই কথা আব্ৰাহামৰ সন্মুখত তেওঁৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে অতিশয় কঠোৰ যেন দেখা গল। কিন্তু ঈশ্বৰে আব্ৰাহামক কৈলে, শিশুটিৰ আৰু দাসীৰ বিষয়ে তোমাৰ সন্মুখত কঠিন নহওক, চাৰাই তোমাক যিমান যি কয় সকলো শূনা তাইৰ কণ্ঠস্বৰ, কাৰণ ইচহাকত তোমাৰ বংশ মতা হব। আৰু এই দাসীৰ পুত্ৰকো মই এক মহান জাতি কৰিম, কাৰণ সি তোমাৰ বংশ। আব্ৰাহামে পুৱা উঠিল, আৰু পিঠা আৰু পানীৰ চামৰাৰ মোনা ললে, আৰু হাগাৰক দিলে, আৰু শিশুটো তাইৰ কান্ধত ৰাখিলে, আৰু তাইক পঠিয়ালে। তাই গুচি গৈ শপতৰ নাদৰ ওচৰৰ মৰুভূমিত ভ্ৰমণ কৰিলে। চামৰাৰ মোনাৰ পৰা পানী শেষ হৈ গৈছিল, আৰু তেওঁ শিশুটিক এজোপা দেৱদাৰু গছৰ তলত পেলাই

দিলে। গৈ থকাৰ পিছত তাই তাৰ বিপৰীতে দূৰৰ পৰা বহিছিল, যেনেকৈ ধনুৰ নিক্ষেপৰ দূৰত্ব, কিয়নো তাই কৈছিল, মই মোৰ শিশুৰ মৃত্যু নেদেখিম। আৰু তাই তাৰ বিপৰীতে বহিল, আৰু শিশুটিয়ে চিঞৰ কৰি কান্দিলে। কিন্তু ঈশ্বৰে শিশুটিৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিলে যত সি আছিল সেই ঠাইৰ পৰা, আৰু ঈশ্বৰৰ দূতে স্বৰ্গৰ পৰা হাগাৰক মাতিলে, আৰু তাইক কলে, কি হৈছে হাগাৰ? ভয় নকৰিবা, কিয়নো ঈশ্বৰে শিশুটিৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিছে যত সি আছে সেই ঠাইৰ পৰা। উঠা আৰু শিশুটো লোৱা, আৰু তোমাৰ হাতেৰে ইয়াক ধৰা, কাৰণ মই ইয়াক এক মহান জাতি কৰিম। আৰু ঈশ্বৰে তাইৰ চকু খুলি দিলে, আৰু তাই জীৱন্ত পানীৰ এটা কুঁৱা দেখিলে, আৰু গৈ চামৰাৰ মোনাটো পানীৰে ভৰালে, আৰু শিশুটিক পান কৰালে। আৰু ঈশ্বৰ শিশুটিৰ সৈতে আছিল, আৰু সি বৃদ্ধি পালে, আৰু মৰুভূমিত বাস কৰিলে, আৰু সি ধনুৰ্ধৰ হল। আৰু তেওঁ মৰুভূমিত বাস কৰিলে, আৰু তেওঁৰ মাতৃয়ে তেওঁৰ বাবে মিচৰৰ পাৰাণৰ পৰা এগৰাকী পত্নী ললে।

সেই সময়ত এনে ঘটিল যে অবীমেলক, তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতা অহোজাথ, আৰু তেওঁৰ সেনাবাহিনীৰ সেনাপতি ফিখোলে অৱাহামক কলে, ঈশ্বৰ তোমাৰ লগত আছে তুমি যি কৰা সকলো কামত। এতিয়া সেয়েহে ঈশ্বৰৰ নামত মোক শপত খোৱা যে তুমি মোৰ প্ৰতি অন্যায় নকৰিবা, মোৰ বংশৰ প্ৰতিও নকৰিবা, মোৰ নামৰ প্ৰতিও নকৰিবা, কিন্তু মই তোমাৰ সৈতে যি ন্যায় কৰিলোঁ, সেই অনুসাৰে তুমি মোৰ সৈতে আৰু এই ভূমিৰ সৈতে কৰিবা, যত তুমি বাস কৰিলা। আৰু আব্ৰাহামে কলে, মই শপত খাম। আৰু আব্ৰাহামে আবীমেলকক সেই পানীৰ নাদবোৰৰ বিষয়ে তিৰস্কাৰ কৰিলে, যিবোৰ আবীমেলকৰ দাসবোৰে কাঢ়ি লৈ গৈছিল। আৰু অবীমেলকে তেওঁক কলে, মই জনা নাছিলোঁ কোনে তোমাক এই কাম কৰিলে, আৰু তুমিও মোক জনোৱা নাছিল, আৰু মই শুনা নাছিলোঁ, কেৱল আজিহে শুনিলাঁ। আৰু আব্ৰাহামে মেৰ-ছাগ আৰু দামুৰি লৈ অবীমেলকক দিলে, আৰু দুয়োজনে চুক্তি স্থাপন কৰিলে। আৰু আব্ৰাহামে সাতটা মাইকী মেৰ পোৱালি পৃথকে স্থাপন কৰিলে। আৰু অবীমেলকে অৱাহামক কলে, এই মেৰবোৰৰ মাজৰ সাতটা মাইকী

মেৰ পোৱালি যিবোৰ তুমি কেৱল পৃথকে ৰাখিছা, সেইবোৰ কি? আৰু অৱাহামে কলে যে তুমি মোৰ পৰা এই সাতটা মাইকী মেৰ পোৱালি লবা, যাতে এইটো মোৰ বাবে সাক্ষ্য হয় যে মই এই নাদটো খান্দিলাঁ। এই কাৰণে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম শপতৰ কুঁৱা ৰাখিলে, কাৰণ তাতে দুয়োজনে শপত খাইছিল। আৰু তেওঁলোকে শপতৰ কুঁৱাত চুক্তি স্থাপন কৰিলে, তাৰ পিছত অবীমেলক, তেওঁৰ উপদেষ্টা অহুজ্জৎ, আৰু তেওঁৰ সেনাবাহিনীৰ সেনাপতি ফীখোল উঠিল, আৰু তেওঁলোক পলেষ্টীয়াসকলৰ দেশলৈ ঘূৰি গল। আৰু অৱাহামে শপতৰ নাদৰ ওপৰত এখন পথাৰ ৰোপণ কৰিলে, আৰু তাত প্ৰভুৰ নাম আহ্বান কৰিলে, অনন্ত ঈশ্বৰ। অৱাহামে ফিলিস্তীনসকলৰ ভূমিত বহুত দিন বাস কৰিলে।

22

আৰু এই কথাবোৰৰ পাছত ঈশ্বৰে অৱাহামক পৰীক্ষা কৰিলে, আৰু তেওঁক কলে, অৱাহাম, অৱাহাম, আৰু তেওঁ কলে, চোৱা, মই আছোঁ। আৰু তেওঁ কলে, তোমাৰ প্ৰিয় পুত্ৰক লোৱা, যাক তুমি প্ৰেম কৰিলা, ইচহাকক, আৰু উচ্চ ভূমিলৈ যোৱা, আৰু তাক তাত হোম বলিৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰা, যিটো পৰ্বতৰ বিষয়ে মই তোমাক কম তাৰ ওপৰত। অৱাহামে ৰাতিপুৱা উঠি তেওঁৰ গাধত জিন দিলে, আৰু নিজৰ সৈতে দুজন দাস আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকক লৈ গল, আৰু হোম বলিৰ বাবে কাঠ ফালি উঠি গল, আৰু তৃতীয় দিনা ঈশ্বৰে তেওঁক কোৱা ঠাইত আহি পালে। আৰু অৱাহামে চকু তুলি চাই দূৰৰ পৰা সেই ঠাই দেখিলে। আৰু অৱাহামে তেওঁৰ দাসবোৰক কলে, তোমালোকে ইয়াতে গাধৰ সৈতে বহি থাকা, মই আৰু লৰাটো তালৈকে যাম, আৰু প্ৰণিপাত কৰি তোমালোকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিম। অৱাহামে হোম বলিৰ কাঠবোৰ লৈ নিজৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ ওপৰত ৰাখিলে, আৰু তেওঁ নিজে হাতত জুই আৰু তৰোৱাল ললে, আৰু দুয়ো একেলগে গল। ইছাহাকে তেওঁৰ পিতা অৱাহামক কৈছিল, পিতা, আৰু তেওঁ কৈছিল, কি হল, সন্তান? তেওঁ কৈছিল, চোৱা,

জুই আৰু কাঠবোৰ আছে, কিন্তু হোম-বলিৰ বাবে মেৰ-ছাগটো কত আছে? কিন্তু অব্ৰাহামে কলে, ঈশ্বৰে নিজেই জ্বলন্ত বলিৰ বাবে মেৰ-ছাগ যোগাৰ কৰিব, হে সন্তান। তাৰ পিছত দুয়ো একেলগে গল, তেওঁলোক সেই ঠাইত উপস্থিত হল, যিটো ঈশ্বৰে তেওঁক কৈছিল, আৰু অব্ৰাহামে তাত যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু কাঠবোৰ সজাই থলে, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকক বান্ধি, তেওঁক যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত কাঠবোৰৰ ওপৰত শুৱাই দিলে। আৰু অব্ৰাহামে তেওঁৰ হাত বিস্তাৰ কৰিলে তৰোৱাল লবলৈ, তেওঁৰ পুত্ৰক বধ কৰিবলৈ। আৰু প্ৰভুৰ দুতে আকাশৰ পৰা তেওঁক মাতিলে, আৰু কলে, অব্ৰাহাম, অব্ৰাহাম, আৰু তেওঁ কলে, চোৱা, মই ইয়াত আছোঁ। আৰু কলে, তোমাৰ হাত সেই লৰাৰ ওপৰত নকৰিবা, আৰু তাক একো নকৰিবা, কাৰণ এতিয়া জানিলোঁ যে তুমি ঈশ্বৰক ভয় কৰা, আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰিয় পুত্ৰক মোৰ কাৰণে ৰেহাই নিদিলা। আৰু অব্ৰাহামে চকু তুলি চাই দেখিলে, আৰু চোৱা, এটা মতা মেৰ-ছাগ চাবেকৰ জোপোহাত শিংৰে ধৰা হৈ আছিল। আৰু অব্ৰাহাম গল, আৰু মতা মেৰ-ছাগটো ললে, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ সলনি তাক হোম-বলি হিচাপে উৎসৰ্গ কৰিলে।

আৰু অব্ৰাহামে সেই ঠাইৰ নাম ৰাখিলে, প্ৰভুৱে দেখিলে, যাতে তেওঁলোকে আজি কয়, পৰ্বতত প্ৰভু দেখা পোৱা গল। আৰু প্ৰভুৰ দুতে স্বৰ্গৰ পৰা দ্বিতীয়বাৰ অব্ৰাহামক মাতিলে, কৈ আছে, মই নিজৰ নামত শপত খাইছো, প্ৰভুৱে কয়, কাৰণ তুমি এই কাম কৰিলা, আৰু তোমাৰ প্ৰিয় পুত্ৰক মোৰ কাৰণে ৰেহাই নিদিলা, নিশ্চয় আশীৰ্বাদ কৰি মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু বৃদ্ধি কৰি মই তোমাৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিম আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে আৰু সাগৰৰ তীৰৰ বলিৰ দৰে, আৰু তোমাৰ বংশই শত্ৰুবোৰৰ নগৰবোৰ অধিকাৰ কৰিব। আৰু তোমাৰ বংশত পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদিত হব, কাৰণ তুমি মোৰ কণ্ঠস্বৰ মানিলা। অব্ৰাহামে তেওঁৰ দাসবোৰৰ ফালে ঘূৰি গল, আৰু তেওঁলোকে উঠি একেলগে শপতৰ নাদলৈ গল। আৰু অব্ৰাহামে শপতৰ নাদত বাস কৰিলে।

এই কথাবোৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে অৱাহামক এই বাৰ্তা দিয়া হল, চোৱা, মিষ্কাই তোমাৰ ভায়েক নাহোৰৰ বাবে পুত্ৰসকল জন্ম দিছে। উজক প্ৰথমজাত, আৰু তেওঁৰ ভায়েক বুজক, আৰু অৰামীয়াসকলৰ পিতৃ কমুৱেলক, আৰু হাজাদ, আৰু আজাউ, আৰু ফালদেহ, আৰু ইয়েলদাফ, আৰু বেথুৱেল। বথুৱেলে ৰিবেকাক জন্ম দিলে। এই আটজন পুত্ৰ, যাক মিষ্কাই অৱাহামৰ ভাতৃ নাহোৰৰ বাবে জন্ম দিছিল। আৰু তেওঁৰ উপপত্নী, যাৰ নাম ৰিউমা আছিল, তেওঁ টাবেক, টাআম, টোখছ আৰু মোখাক জন্ম দিলে।

23

চাৰাৰ জীৱন এশ সাতাইশ বছৰ হল। আৰু চাৰা আৰবক চহৰত মৰিল, যি উপত্যকাত আছে, এয়া হিব্ৰোণ কনান দেশত আছে। আৰু আৱাহাম চাৰাৰ বাবে শোক কৰিবলৈ আৰু বিলাপ কৰিবলৈ আহিল। আৰু অৱাহাম তেওঁৰ মৃতকৰ পৰা উঠিল, আৰু অৱাহামে হেতৰ সন্তানসকলক কলে, এই বুলি, মই তোমালোকৰ মাজত এজন প্ৰবাসী আৰু অতিথি। তোমালোকৰ মাজত মোক সমাধিৰ অধিকাৰ দিয়া, যাতে মই মোৰ মৃতকক কবৰ দিব পাৰোঁ। কিন্তু হেতৰ পুত্ৰসকলে অৱাহামক উত্তৰ দি কলে, নহয়, প্ৰভু। আমাৰ কথা শুনা, তুমি আমাৰ মাজত ঈশ্বৰৰ পৰা অহা ৰজা, আমাৰ নিৰ্বাচিত সমাধিবোৰত তোমাৰ মৃতদেহ পুতি থোৱা, কিয়নো আমাৰ কোনেও তেওঁৰ সমাধি তোমাৰ পৰা বাধা নিদিব, তাত তোমাৰ মৃতদেহ পুতি থোৱাৰ বাবে। উঠি আৱাহামে পৃথিৱীৰ লোকসকলক, হেতৰ পুত্ৰসকলক প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু অৱাহামে তেওঁলোকক কথা কলে আৰু কলে, যদি তোমালোকৰ আত্মাত আছে যাতে মোৰ মৃতকক মোৰ মুখৰ পৰা পুতিব পাৰা, তেন্তে মোৰ কথা শুনা আৰু মোৰ বিষয়ে চোহৰৰ পুত্ৰ ইফ্ৰোনক কোৱা। আৰু তেওঁ মোক দিয়ক সেই দুগুণ গুহা, যি তেওঁৰ আছে, যি তেওঁৰ পথাৰৰ এভাগত আছে, যোগ্য ৰূপৰ বিনিময়ত তোমালোকৰ মাজত মোক ইয়াক সমাধিৰ অধিকাৰ হিচাপে দিয়া। এফ্ৰোন হেতৰ সন্তানসকলৰ মাজত

বহি আছিল, কিন্তু হিত্তীয় এফ্রোনে অব্ৰাহামক উত্তৰ দি কলে, হেতৰ সন্তানসকলে আৰু নগৰলৈ প্ৰৱেশ কৰা সকলোৱে শুনি থাকোঁতে, কৈ, মোৰ ওচৰত থাকক, প্ৰভু, আৰু মোৰ কথা শুনক, খেতিপথাৰখন আৰু তাৰ ভিতৰৰ গুহাটো তোমাক দিওঁ, মোৰ সকলো নাগৰিকৰ সন্মুখত তোমাক দিছোঁ, তোমাৰ মৃতদেহ পুতি থোৱা। আৰু আব্ৰাহামে পৃথিৱীৰ লোকসকলৰ সন্মুখত প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু তেওঁ এফ্রোনক পৃথিৱীৰ মানুহৰ আগত কাণত কলে, যিহেতু তুমি মোৰ ওচৰত আছা, মোৰ কথা শুনা, পথাৰৰ ৰূপ মোৰ পৰা লোৱা, আৰু মই মোৰ মৃতকক তাত পুতিম। এফ্রোনে আব্ৰাহামক উত্তৰ দি কলে, নহয়, প্ৰভু, মই শুনিছোঁ যে ভূমিখন চাৰিশ দিদ্ৰাখমা ৰূপৰ, কিন্তু মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত এইটো কি হব পাৰে? তুমি তোমাৰ মৃতকক সমাধিস্থ কৰা। আৰু আব্ৰাহামে ইফ্ৰোণৰ কথা শুনিলে, আৰু আব্ৰাহামে ইফ্ৰোণক সেই ৰূপ ঘূৰাই দিলে, যি কথা তেওঁ হেতৰ পুত্ৰসকলৰ কাণত কলে, চাৰিশ দিদ্ৰাখমা ৰূপ যি বণিকসকলৰ মাজত গ্ৰহণযোগ্য। আৰু ইফ্ৰোণৰ ক্ষেত্ৰখন থিয় হল, যি দ্বিগুণ গুহাত আছিল, যি মামৰেৰ সন্মুখত আছে, সেই ক্ষেত্ৰ আৰু গুহা, যি তাত আছিল, আৰু সকলো গছ, যি ক্ষেত্ৰত আছিল, আৰু সকলো যি তাৰ সীমাৰ চাৰিওফালে আছে, আব্ৰাহামক সম্পত্তিৰূপে হেতৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত, আৰু নগৰত প্ৰৱেশ কৰা সকলোৰ সন্মুখত। এই সকলৰ পিছত আব্ৰাহামে তেওঁৰ পত্নী চাৰাক মন্দিৰ সন্মুখত থকা দুগুণ খেতিপথাৰৰ গুহাত পুতিলে, এয়া কনান দেশৰ হিব্ৰোণ। আৰু সেই পথাৰ আৰু তাত থকা গুহা আব্ৰাহামৰ সমাধিস্থানৰ অধিকাৰ হিচাপে হেতৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা অনুমোদিত হল।

24

আৰু আব্ৰাহাম বৃদ্ধ আছিল, বয়সত আগবঢ়া, আৰু প্ৰভুৱে আব্ৰাহামক সকলো বিষয়ত আশীৰ্বাদ কৰিছিল।

আৰু অৱাহামে তেওঁৰ ঘৰৰ জ্যেষ্ঠ দাসক, তেওঁৰ সকলোৰ শাসকক কলে, তোমাৰ হাত মোৰ কৰঙনৰ তলত ৰাখা। আৰু মই তোমাক শপত দিওঁ স্বৰ্গৰ প্ৰভু দেৱতা আৰু পৃথিৱীৰ দেৱতাৰ নামত, যাতে তুমি মোৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ বাবে কনানীয়াসকলৰ কন্যাসকলৰ পৰা পত্নী গ্ৰহণ নকৰা, যিসকলৰ মাজত মই বাস কৰি আছোঁ। কিন্তু তুমি মোৰ ভূমিলৈ যাবা, যত মই জন্ম লৈছিলোঁ, আৰু মোৰ জনগোষ্ঠীৰ ওচৰলৈ যাবা, আৰু তাৰ পৰা মোৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ বাবে এগৰাকী পত্নী আনিবা। কিন্তু সেই দাসে তেওঁক কৈলে, যদি সেই মহিলাই মোৰ লগত এই ভূমিলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে মই তোমাৰ পুত্ৰক সেই ভূমিলৈ ঘূৰাই লৈ যাম নেকি, যৰ পৰা তুমি ওলাই আহিছিলো? অৱাহামে তেওঁক কৈছিল, সাৱধান হোৱা, মোৰ পুত্ৰক তালৈ ঘূৰাই নিনিবা। প্ৰভু, স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ আৰু পৃথিৱীৰ ঈশ্বৰ, যিজনে মোক মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ পৰা আৰু যি ভূমিত মই জন্ম হৈছিলো তাৰ পৰা লৈ আনিছিল, যিজনে মোক কৈছিল আৰু যিজনে মোক শপত খাই কৈছিল, তোমাক আৰু তোমাৰ বংশক মই এই ভূমি দিম, তেওঁ নিজে তেওঁৰ দূত তোমাৰ আগত পঠাব, আৰু তুমি তাৰ পৰা মোৰ পুত্ৰৰ বাবে এগৰাকী পত্নী লবা। যদি সেই মহিলাগৰাকীয়ে তোমাৰ সৈতে এই ভূমিলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে তুমি মোৰ শপতৰ পৰা মুক্ত হবা, কেৱল মোৰ পুত্ৰক তালৈ ঘূৰাই নিনিবা। আৰু সেৱকে তেওঁৰ হাত তেওঁৰ প্ৰভু অৱাহামৰ উৰুৰ তলত ৰাখিলে, আৰু এই বিষয়ে তেওঁক শপত খালে। আৰু সেই দাসে তেওঁৰ প্ৰভুৰ উটবোৰৰ পৰা দশটা উট ললে, আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৰ সকলো ভাল বস্তু নিজৰ সৈতে ললে, আৰু উঠি মেছপটেমিয়ালৈ নাখোৰ নগৰলৈ গল। আৰু তেওঁ উটবোৰক নগৰৰ বাহিৰত পানীৰ কুঁৱাৰ কাষত শুৱাই দিলে সন্ধিয়া সময়ত, যেতিয়া পানী তোলা মহিলাসকল ওলাই আহে।

আৰু তেওঁ কলে, হে প্ৰভু, মোৰ প্ৰভু অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, আজি মোৰ সন্মুখত মোক সফল কৰা, আৰু মোৰ প্ৰভু অৱাহামৰ প্ৰতি দয়া কৰা। চোৱা, মই পানীৰ ভুমুকৰ ওপৰত থিয় হৈ আছোঁ, আৰু নগৰত বাস কৰা লোকসকলৰ জীয়াৰীসকল পানী আঁতৰিবলৈ ওলাই আহে। আৰু সেই কুমাৰীয়েই হব যাক মই কম, তোমাৰ পানীৰ পাত্ৰ হেলাই দিয়া, যাতে মই পান

কৰিব পাৰোঁ, আৰু তাই মোক কয়, তুমি পান কৰা, আৰু তোমাৰ উটবোৰকো মই পান কৰাম, যেতিয়ালৈকে সিহঁতে পান কৰি শেষ নকৰে, এইজনকেই তুমি তোমাৰ দাস ইচহাকৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰিলা, আৰু এইটোৰ দ্বাৰা মই জানিম যে তুমি মোৰ প্ৰভু অৱাহামৰ প্ৰতি দয়া কৰিলা।

আৰু তেওঁ মনতে কথা সম্পূৰ্ণ কৰাৰ আগতেই ঘটিল, আৰু চোৱা, বিবেকা ওলাই আহিছিল, যি জন্ম লৈছিল বথুৱেলৰ ঘৰত, যি আছিল মিষ্কাৰ পুত্ৰ, নাহোৰৰ পত্নী, আৰু অৱাহামৰ ভাতৃ, আৰু তাই কান্ধত পানীৰ কলহ লৈ আছিল। সেই কুমাৰীজনী দেখাত অতি সুন্দৰ আছিল, তাই কুমাৰী আছিল, কোনো পুৰুষে তাইক জনা নাছিল। তাই জুৰিলৈ নামি গৈ নিজৰ পানীৰ পাত্ৰটো ভৰাই আনিলে আৰু উঠি আহিল। কিন্তু দাসজনে তাইৰ লগ ধৰিবলৈ দৌৰি গল আৰু কলে, তোমাৰ কলহৰ পৰা মোক অলপ পানী খাবলৈ দিয়া। তাই কিন্তু ক'লে, পান কৰক, প্ৰভু, আৰু খৰধৰ কৰি তাইৰ হাতৰ ওপৰত পানীৰ কলহ নমাই দিলে, আৰু তেওঁক পান কৰালে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ পান কৰা বন্ধ নকৰিলে। আৰু তাই কলে, আৰু মই তোমাৰ উটবোৰকো পানী দিম, যেতিয়ালৈকে সকলোবোৰে পান নকৰে। আৰু তাই শীঘ্ৰে নিজৰ পানীৰ পাত্ৰটো পানী খুৱাবলৈ পাত্ৰত খালী কৰিলে, আৰু পুনৰ পানী তুলিবলৈ নাদলৈ দৌৰি গল, আৰু সকলো উটবোৰৰ বাবে পানী তুলিলে। কিন্তু সেই মানুহজনে তাইক মনোযোগেৰে নিৰীক্ষণ কৰিছিল, আৰু নীৰৱে আছিল এইটো জানিবলৈ যে প্ৰভুৱে তেওঁৰ পথ সফল কৰিছে নে নাই। কিন্তু এনে হল যে যেতিয়া সকলো উটে পান কৰা বন্ধ কৰিলে, মানুহজনে এক দ্ৰাখমা ওজনৰ সোণৰ কাণফুলি আৰু তাইৰ হাতত দহ সোণৰ ওজনৰ দুই খাৰু ললে। আৰু তেওঁ তাইক সুধিলে আৰু কলে, তুমি কাৰ কন্যা? মোক কোৱা, তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰত আমাৰ বাবে থকাৰ ঠাই আছে নেকি? তাই কিন্তু তাক ক'লে, মই বথুৱেলৰ জীয়েক, যাক মিষ্কাই নাহোৰলৈ জন্ম দিছিল। আৰু তাক কলে, আমাৰ ওচৰত প্ৰচুৰ নৰা আৰু খাদ্য আছে, আৰু থাকিবলৈ ঠাই আছে। আৰু সন্তুষ্ট হৈ মানুহজনে প্ৰভুক প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু তেওঁ কলে, ধন্য প্ৰভু, মোৰ প্ৰভু অৱাহামৰ

ঈশ্বৰ, যিজনে মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি তেওঁৰ ন্যায় আৰু সত্য পৰিত্যাগ নকৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে মোক মোৰ প্ৰভুৰ ভাতৃৰ ঘৰলৈ লৈ আনিলে। আৰু দাসীগৰাকীয়ে দৌৰি গৈ তাইৰ মাতৃৰ ঘৰত এই কথাবোৰ জনালে। বিবেকাৰ এজন ভাই আছিল, যাৰ নাম লাবন, আৰু লাবনে সেই মানুহজনৰ ওচৰলৈ বাহিৰত জুৰিৰ ওচৰত দৌৰি গল। আৰু এনে ঘটিল যেতিয়া তেওঁ কাণফুলবোৰ দেখিলে, আৰু তেওঁৰ ভনীয়েকৰ হাতত থকা খাৰুবোৰ, আৰু যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ ভনীয়েক বিবেকাৰ কথাবোৰ শুনিলে, যি কৈছিল, সেই মানুহজনে মোক এইদৰে কৈছে, আৰু তেওঁ সেই মানুহজনৰ ওচৰলৈ আহিল, যি নিজৰ ওচৰত উটবোৰৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল। আৰু তেওঁক কলে, আহা, প্ৰৱেশ কৰা, প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত। তুমি কিয় বাহিৰত থিয় হৈ আছা? মই ঘৰ আৰু উটবোৰৰ বাবে ঠাই প্ৰস্তুত কৰিছোঁ। আৰু সেই মানুহজন ঘৰত সোমাল, আৰু উটবোৰৰ বোজা নমাই দিলে, আৰু উটবোৰক খেৰ আৰু ঘাঁহ দিলে, আৰু তেওঁৰ ভৰি আৰু তেওঁৰ লগৰ মানুহবোৰৰ ভৰি ধুবলৈ পানী দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত পিঠা খাবলৈ থৈ দিলে, আৰু কলে, মই নাখাওঁ, যেতিয়ালৈকে মই মোৰ কথাবোৰ নকওঁ। আৰু তেওঁ কলে, কওক।

আৰু তেওঁ কলে, মই আব্ৰাহামৰ দাস। প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক অতিশয় আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু তেওঁ উন্নত হল, আৰু তেওঁক মেৰ-ছাগ, দামুৰি, ৰূপ, সোণ, দাস, দাসী, উট আৰু গাধ দিলে। আৰু মোৰ প্ৰভুৰ পত্নী চাৰাই তেওঁৰ বৃদ্ধ বয়সৰ পাছত মোৰ প্ৰভুলৈ এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো তেওঁক দিলে। আৰু মোৰ প্ৰভুৱে মোক শপত খুৱাই কৈছিল, তুমি মোৰ পুত্ৰৰ বাবে কনানীয়াসকলৰ কন্যাসকলৰ পৰা পত্নী নলবা, যিসকলৰ ভূমিত মই প্ৰবাসী হৈ আছোঁ। কিন্তু তুমি মোৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ যাবা, আৰু মোৰ জনগোষ্ঠীলৈ যাবা, আৰু তাৰপৰা মোৰ পুত্ৰৰ বাবে এগৰাকী পত্নী লবা। মই কিন্তু মোৰ প্ৰভুক কৈছিলোঁ, যদি মহিলাগৰাকীয়ে মোৰ সৈতে নাযায়? আৰু তেওঁ মোক কলে, প্ৰভু ঈশ্বৰ যাৰ সন্মুখত মই সম্ভষ্ট কৰিলোঁ, তেওঁ নিজে তোমাৰ সৈতে তেওঁৰ বাৰ্তাবাহক পঠাব, আৰু তোমাৰ পথ সমৃদ্ধ কৰিব, আৰু তুমি মোৰ পুত্ৰৰ বাবে মোৰ জনগোষ্ঠীৰ পৰা

আৰু মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ পৰা পত্নী লবা। তেতিয়া তুমি মোৰ শাপৰ পৰা নিৰ্দোষ হবা, কিয়নো যেতিয়া তুমি মোৰ জনগোষ্ঠীলৈ আহিবা, আৰু তেওঁলোকে তোমাক নিদিয়ে, তেতিয়া তুমি মোৰ শপতৰ পৰা নিৰ্দোষ হবা। আৰু আজি উৎসৱৰ ওপৰত আহি মই কলো, হে প্ৰভু, মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ সঁশ্বৰ, যদি তুমি মোৰ পথ সমৃদ্ধ কৰা, যাৰ মাজেৰে এতিয়া মই যাত্ৰা কৰি আছো, চোৱা, মই পানীৰ ভুমুকৰ ওপৰত থিয় হৈ আছোঁ, আৰু নগৰৰ মানুহৰ জীয়েকসকল পানী তুলিবলৈ ওলাই আহিছে, আৰু সেই কুমাৰীজনী হব, যাক মই কম, তোমাৰ কলহৰ পৰা মোক অলপ পানী দিয়া, আৰু যদি তাই মোক কয়, তুমিও পিয়া, আৰু তোমাৰ উটবোৰকো মই পানী দিম, তেন্তে এই মহিলাগৰাকী সেইজনী যাক প্ৰভুৱে নিজৰ সেৱক ইচ্ছাকৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰিছে, আৰু এইদৰে মই জানিম যে তুমি মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ প্ৰতি দয়া কৰিছা। আৰু মই মনে মনে কথা শেষ কৰাৰ আগতেই, তৎক্ষণাৎ ৰিবেকাই কান্ধত পানীৰ কলহ লৈ ওলাই আহিল, আৰু জুৰিলৈ নামি গৈ পানী তুলিলে, আৰু মই তাইক কলোঁ, মোক পান কৰোৱা। আৰু খৰকৈ তাই নিজৰ বাহুৰ পৰা পানীৰ পাত্ৰটো নমাই দিলে আৰু কলে, তুমি পান কৰা, আৰু তোমাৰ উটবোৰকো মই পান কৰাম। আৰু তেওঁ পান কৰিলে, আৰু তাই উটবোৰকো পান কৰালে। আৰু মই তাইক সুধিলোঁ, আৰু মই কলোঁ, তুমি কাৰ কন্যা, মোক জনোৱা, আৰু তাই কলে, মই বথোৱেলৰ কন্যা, নাহোৰৰ পুত্ৰৰ, যাক মিস্কাই জন্ম দিছিল, আৰু মই তাইক কাণফুলি পিন্ধালোঁ, আৰু তাইৰ হাতত খাৰু পিন্ধালোঁ। আৰু সন্তুষ্ট হৈ মই প্ৰভুক প্ৰণিপাত কৰিলোঁ, আৰু মই মোৰ প্ৰভু অব্ৰাহামৰ সঁশ্বৰ প্ৰভুক আশীৰ্বাদ কৰিলোঁ, যিজনে মোক সত্যৰ পথত সমৃদ্ধ কৰিলে মোৰ প্ৰভুৰ ভাতৃৰ কন্যাক তেওঁৰ পুত্ৰৰ বাবে লবলৈ। যদি তোমালোকে মোৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি দয়া আৰু ন্যায় কৰা, কিন্তু যদি নহয়, মোক জনোৱা, যাতে মই সোঁফালে বা বাওঁফালে ঘূৰিব পাৰোঁ।

উত্তৰ দি লাবন আৰু বথোৱেলে কলে, প্ৰভুৰ পৰা এই বিষয় ওলাই আহিল, আমি তোমাক বেয়া বা ভাল বিৰোধিতা কৰিবলৈ সক্ষম নহম। চোৱা, ৰিবেকা তোমাৰ সন্মুখত আছে, তাইক লৈ গুচি যোৱা, আৰু তাই তোমাৰ প্ৰভুৰ পুত্ৰৰ স্ত্ৰী হওক, যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল।

কিন্তু এনে ঘটিল যে অব্রাহামৰ দাসে তেওঁলোকৰ শব্দবোৰ শুনি ভূমিত প্ৰভুক প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু সেৱকে ৰূপ আৰু সোণৰ পাত্ৰবোৰ আৰু কাপোৰ বাহিৰলৈ আনি ৰিবেকাক দিলে, আৰু তাইৰ ভায়েক আৰু তাইৰ মাকক উপহাৰবোৰ দিলে। আৰু তেওঁলোকে খালে আৰু পান কৰিলে, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা পুৰুষসকলে, আৰু তেওঁলোকে শুলে। আৰু ৰাতিপুৱা উঠি তেওঁ কলে, মোক পঠিয়াই দিয়ক, যাতে মই মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ যাব পাৰোঁ। তাইৰ ভাতৃসকলে আৰু মাতৃয়ে কৈছিল, কুমাৰীজনী আমাৰ লগত দহদিনমান থাকক, আৰু তাৰ পিছত তাই যাব। তেওঁ কিন্তু তেওঁলোকক কলে, মোক ধৰি নাৰাখিব, আৰু প্ৰভুৱে মোৰ পথ সমৃদ্ধিশালী কৰিলে। মোক পঠিয়াই দিয়া, যাতে মই মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ যাব পাৰোঁ। তেওঁলোকে কিন্তু কলে, আমি সেই শিশুক আহ্বান কৰোঁ, আৰু তাইৰ মুখক সোধোঁ। আৰু তেওঁলোকে ৰিবেকাক মাতিলে আৰু তাইক কলে, তুমি এই মানুহৰ লগত যাবা নেকি? তাই কলে, মই যাম। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বায়েক ৰিবেকা, তাইৰ সম্পত্তি, অব্রাহামৰ দাস আৰু তেওঁৰ সৈতে থকাসকলক পঠিয়াই দিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰেবেকাক আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু কলে, হে আমাৰ বোৱাৰী, তুমি হাজাৰ হাজাৰ দহ হাজাৰলৈ বৃদ্ধি হোৱা, আৰু তোমাৰ বংশই শত্ৰুসকলৰ নগৰবোৰ উত্তৰাধিকাৰী হওক। ৰেবেকা আৰু তাইৰ দাসীসকল উঠি পৰিল, তেওঁলোকে উটবোৰৰ ওপৰত উঠিল, আৰু তেওঁলোকে মানুহজনৰ সৈতে গল, আৰু দাসে ৰেবেকাক লৈ গুচি গল।

ইচহাক মৰুভূমিৰ মাজেৰে দৰ্শনৰ কুঁৱাৰ ফালে ভ্ৰমণ কৰি আছিল, আৰু তেওঁ দক্ষিণ দিশৰ ভূমিত বাস কৰিছিল। আৰু ইচহাক সন্ধিয়াৰ সময়ত সমতল ভূমিলৈ কথা পাতিবলৈ ওলাই গৈছিল, আৰু চকু তুলি চাই তেওঁ উটবোৰ আহি থকা দেখিলে। আৰু ৰেবেকাই চকু তুলি চাই ইচহাকক দেখিলে, আৰু উটৰ পৰা জঁপিয়াই নামিল। আৰু তেওঁ সেৱকক কলে, মাঠত আমাৰ লগ ধৰিবলৈ যোৱা সেই মানুহজন কোন? কিন্তু সেৱকে কলে, এইজন মোৰ প্ৰভু। আৰু তাই গ্ৰীষ্মকালীন বস্ত্ৰখন লৈ পিন্ধিলে। আৰু দাসে ইচহাকক সকলো কথা কলে, যি তেওঁ কৰিছিল। আৰু ইচহাকে তেওঁৰ মাতৃৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু ৰিবেকাক বিয়া

কৰালে, আৰু তাই তেওঁৰ পত্নী হ'ল, আৰু তেওঁ তাইক প্ৰেম কৰিলে, আৰু ইচহাকে তেওঁৰ মাতৃ চাৰাৰ বিষয়ে সান্ত্বনা পালে।

25

কিন্তু আব্ৰাহামে পুনৰ এগৰাকী পত্নী গ্ৰহণ কৰিলে, যাৰ নাম আছিল কেতুৰা। তাই তাক জমব্ৰান, ইজান, মাদাল, মিদিয়ান, ইসবক আৰু চৰীয়ে জন্ম দিলে। ইয়েজানে শেবা আৰু দেদানক জন্ম দিলে, আৰু দেদানৰ পুত্ৰসকল আছিল অচুৰীয়েইম, লাটুটীয়েইম আৰু লারমেইম। মিদিয়ানৰ পুত্ৰসকল আছিল গেফাৰ, আফেইৰ, এনোক, আবেইদা আৰু এলদাগা; এইসকলো আছিল কেটুৰাৰ পুত্ৰ। আব্ৰাহামে তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকক দিলে। আৰু আব্ৰাহামে তেওঁৰ উপপত্নীসকলৰ পুত্ৰসকলক উপহাৰ দিলে, আৰু তেওঁ জীৱিত থাকোঁতেই তেওঁলোকক তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ পৰা পূব দিশলৈ, পূবৰ দেশলৈ পঠিয়াই দিলে। এইবোৰ আছিল আব্ৰাহামৰ জীৱনৰ বছৰবোৰৰ দিন যিমান তেওঁ জীয়াই আছিল, এশ পঁচসত্তৰ বছৰ। আৰু আব্ৰাহামৰ মৃত্যু হ'ল ভাল বৃদ্ধ বয়সত, বৃদ্ধ মানুহ হৈ, আৰু দিনেৰে পূৰ্ণ হৈ, আৰু তেওঁক তেওঁৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ কৰা হ'ল। আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাক আৰু ইশ্মায়েলে তেওঁক দুগুণ গুহাত দাফন কৰিলে, হিত্তীয় চোহৰৰ পুত্ৰ ইফ্ৰোণৰ পথাৰত, যি মন্দিৰ বিপৰীতে আছে, সেই পথাৰ আৰু গুহা, যি আব্ৰাহামে হেতৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা ক্ৰয় কৰিছিল, তাতে তেওঁলোকে আব্ৰাহামক আৰু তেওঁৰ পত্নী চাৰাক পুতিলে। আব্ৰাহামৰ মৃত্যুৰ পাছত ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰ ইচহাকক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু ইচহাকে দৰ্শনৰ কুঁৱাৰ কাষত বাস কৰিলে। এইবোৰ হৈছে আব্ৰাহামৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলৰ বংশাৱলী, যাক চাৰাৰ দাসী মিচৰীয়া হাগাৰে আব্ৰাহামৰ বাবে জন্ম দিছিল। আৰু এইবোৰ ইশ্মায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম, তেওঁৰ প্ৰজন্মসমূহৰ নাম অনুসৰি, ইশ্মায়েলৰ প্ৰথমজাত, আৰু নবায়েৎ, আৰু কেদৰ, আৰু নবদেল, আৰু মচ্চম, আৰু মাছমা, আৰু দুমা, আৰু মাছে।

আৰু খদান, আৰু থাইমান, আৰু ইয়েতুৰ, আৰু নাফেছ, আৰু কেদমা। এইসকল হৈছে ইশ্বায়েলৰ পুত্ৰসকল, আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ তন্ত্ৰসমূহত আৰু তেওঁলোকৰ শিবিৰসমূহত তেওঁলোকৰ নামসমূহ, তেওঁলোকৰ জাতিসমূহ অনুসৰি বাৰজন শাসক। আৰু ইশ্বায়েলৰ জীৱনৰ এই বছৰবোৰ আছিল এশ সাতত্ৰিশ বছৰ, আৰু তেওঁ দুৰ্বল হৈ মৃত্যুবৰণ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ জাতিৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হল। তেওঁ হবীলাৰ পৰা চুবলৈকে বাস কৰিলে, যি মিচৰৰ সন্মুখত আছে অচুবলৈ যোৱা পথত, তেওঁৰ সকলো ভাইৰ সন্মুখত তেওঁ বাস কৰিলে।

আৰু এইবোৰ অৱাহামৰ পুত্ৰ ইচহাকৰ বংশাৱলী, অৱাহামে ইচহাকক জন্ম দিলে। ইচহাক চল্লিশ বছৰীয়া আছিল যেতিয়া তেওঁ মেছপটেমিয়া চিৰিয়াৰ পৰা চিৰিয়াৰ বথোৱেলৰ কন্যা ৰিবেকাক, যি চিৰিয়াৰ লাবনৰ ভনী আছিল, নিজৰ পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল। ইচহাকে তেওঁৰ পত্নী ৰিবেকাৰ বিষয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল, কাৰণ তাই বন্ধ্যা আছিল, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে, আৰু তেওঁৰ পত্নী ৰিবেকাই গৰ্ভধাৰণ কৰিলে। কিন্তু শিশুসকলে তাইৰ ভিতৰত লাফ মাৰিছিল, আৰু তাই কৈছিল, যদি মোৰ লগত এনেকুৱা হবলৈ আছে, তেন্তে মোৰ বাবে এইটো কিয়? তাৰ পিছত তাই প্ৰভুৰ ওচৰত সুধিবলৈ গৈছিল। আৰু প্ৰভুৱে তাইক কলে, তোমাৰ গৰ্ভত দুই জাতি আছে, আৰু তোমাৰ গৰ্ভৰ পৰা দুই লোক বিভক্ত হব, আৰু এক লোকে আন লোকক অতিক্ৰম কৰিব, আৰু ডাঙৰজনে সৰুজনক সেৱা কৰিব। আৰু তাইৰ সন্তান জন্ম দিয়াৰ দিন পূৰ্ণ হল, আৰু তাইৰ পেটত যমজ সন্তান আছিল। প্ৰথমজাত সন্তানজন ওলাই আহিল, তেওঁ ৰঙা আছিল, সম্পূৰ্ণ শৰীৰ নোমাল ছালৰ দৰে আছিল, আৰু তেওঁলোকে তাৰ নাম এচৌ ৰাখিলে। আৰু ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ ভাই বাহিৰ ওলাই আহিল, আৰু তেওঁৰ হাতে এচৌৰ গোৰোহা ধৰি আছিল, আৰু তেওঁৰ নাম যাকোব ৰাখিলে। ইচহাক ষাঠি বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া ৰিবেকাই তেওঁলোকক জন্ম দিছিল। যুৱক সকল বৃদ্ধি পাইছিল, আৰু এচাও আছিল চিকাৰ কৰিবলৈ জনা এজন গ্ৰাম্য মানুহ, কিন্তু যাকোব আছিল ঘৰত বাস কৰা এজন সৰল মানুহ। ইচহাকে এচৌক ভাল

পাইছিল, কাৰণ তেওঁৰ চিকাৰ তেওঁৰ বাবে খাদ্য আছিল, কিন্তু ৰিবেকাই যাকোবক ভাল পাইছিল।

যাকোবে বোল ৰাখিলে, আৰু এচো মাঠৰ পৰা ভাগৰুৱা হৈ আহিল। আৰু এচাৰে যাকোবক কলে, এই ৰঙা সিজোৱা খাদ্যৰ পৰা মোক খুৱাওক, কাৰণ মই ভাগৰি পৰিছোঁ। এই কাৰণে তেওঁৰ নাম ইদোম বুলি মতা হল। যাকোবে এচোক কৈলে, আজি তোমাৰ জন্মাধিকাৰ মোক বেচা। আৰু এচাৰে কলে, চোৱা, মই মৰিবলৈ গৈ আছোঁ, আৰু এই জ্যেষ্ঠাধিকাৰ মোৰ কিহৰ কামত? আৰু যাকোবে তাক কলে, আজি মোক শপত খা, আৰু তেওঁ তাক শপত খালে, আৰু এচোৱে যাকোবক জ্যেষ্ঠাধিকাৰ বিক্ৰী কৰিলে। যাকোবে এছোক ৰুটি আৰু মচুৰ দাইলৰ ৰন্ধা খাদ্য দিলে, আৰু তেওঁ খালে আৰু পান কৰিলে, আৰু উঠি গল, আৰু এছোৱে জ্যেষ্ঠাধিকাৰ তুচ্ছ কৰিলে।

26

পৃথিৱীত এক দুৰ্ভিক্ষ ঘটিল, অৱাহামৰ সময়ত হোৱা পূৰ্বৰ দুৰ্ভিক্ষৰ বাহিৰে, আৰু ইচহাক পলেষ্টীয়াসকলৰ ৰজা অবীমেলকৰ ওচৰলৈ গৰাৰালৈ গল। প্ৰভুৱে তেওঁক দেখা দিলে আৰু কলে, মিচৰলৈ নামি নাযাবা, কিন্তু সেই ভূমিত বাস কৰা যি মই তোমাক কম। আৰু এই ভূমিত বাস কৰা, আৰু মই তোমাৰ সৈতে থাকিম, আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম, কাৰণ তোমাক আৰু তোমাৰ বংশক মই এই সকলো ভূমি দিম, আৰু মোৰ শপত স্থাপন কৰিম, যি মই তোমাৰ পিতৃ অৱাহামৰ ওচৰত শপত খাইছিলোঁ। আৰু মই তোমাৰ বংশ আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে বৃদ্ধি কৰিম, আৰু তোমাৰ বংশক এই সকলো ভূমি দিম, আৰু তোমাৰ বংশত পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদ পাব। যাৰ পৰিৱৰ্তে তোমাৰ পিতা অৱাহামে মোৰ কণ্ঠ মানি চলিছিল আৰু মোৰ আদেশবোৰ, মোৰ আজ্ঞাবোৰ, মোৰ বিধিবোৰ আৰু মোৰ নিয়মবোৰ ৰক্ষা কৰিছিল। ইচহাকে গেৰাৰাত বাস কৰিলে। সেই ঠাইৰ পুৰুষসকলে

তেওঁৰ স্ত্ৰী ৰেবেকাৰ বিষয়ে সুধিলে, আৰু তেওঁ কলে, তাই মোৰ ভনী। কাৰণ তেওঁ ভয় কৰিছিল এইটো কবলৈ যে তাই মোৰ স্ত্ৰী, নহলে সেই ঠাইৰ পুৰুষসকলে ৰেবেকাৰ কাৰণে তেওঁক হত্যা কৰিব পাৰে, কাৰণ তাই দেখাত সুন্দৰী আছিল। তেওঁ তাত দীৰ্ঘ সময় থাকিল, আৰু গেৰাৰৰ ৰজা আবিমেলেকে খিৰিকীৰে তললৈ হালি চাই ইচহাকক তেওঁৰ পত্নী ৰিবেকাৰ সৈতে খেলি থকা দেখিলে। অবীমেলেকে ইচহাকক মাতিলে আৰু তেওঁক কলে, তেস্তে নিশ্চয় তাই তোমাৰ পত্নী? কিয় কলা যে তাই মোৰ ভনী? ইচহাকে তেওঁক কলে, কাৰণ মই কলো, যাতে তাইৰ কাৰণে কেতিয়াও নমৰো। অবীমেলেকে কিন্তু তাক কৈলে, তুমি আমাক এইটো কি কৰিলা? মোৰ জাতিৰ কোনোবা এজনে তোমাৰ পত্নীৰ সৈতে প্ৰায় শুলেহেঁতেন, আৰু তুমি আমাৰ ওপৰত অজ্ঞানতা আনিলাহেঁতেন। অবীমেলেকে তেওঁৰ সকলো লোকক আদেশ দি কলে, যিকোনো ব্যক্তিয়ে এই মানুহজন আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰীক স্পৰ্শ কৰিলে মৃত্যুদণ্ডৰ দোষী হব। ইচহাকে সেই ভূমিত সিঁচিলে, আৰু সেই বছৰত এশগুণ যৱ পালে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু সেই মানুহজন উন্নত হল, আৰু আগবাঢ়ি ক্ৰমে অধিক ডাঙৰ হৈ গল, যেতিয়ালৈকে তেওঁ অতিশয় মহান নহল। তেওঁৰ মেৰ-ছাগৰ পশুধন, গৰুৰ পশুধন আৰু বহুত খেতি হল। পলেষ্টীয়াসকলে তেওঁক সঁফা কৰিলে। আৰু সকলো কুঁৱা যিবোৰ তেওঁৰ পিতৃৰ সেৱকসকলে তেওঁৰ পিতৃৰ সময়ত খান্দিছিল, ফিলিস্তীয়াসকলে সেইবোৰ বন্ধ কৰিলে, আৰু সেইবোৰ মাটিৰে ভৰাই দিলে। আবিমেলেকে ইচহাকক ক'লে, আমাৰ ওচৰৰ পৰা যোৱা, কাৰণ তুমি আমাতকৈ অতি শক্তিশালী হৈ পৰিছা। আৰু ইচহাক তাৰ পৰা গল আৰু গেৰাৰৰ উপত্যকাত থাকিল আৰু তাতে বাস কৰিলে।

আৰু পুনৰ ইচহাকে পানীৰ কুঁৱাবোৰ খান্দিলে, যিবোৰ তেওঁৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ দাসবোৰে খান্দিছিল, আৰু তেওঁৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ মৃত্যুৰ পাছত ফিলিস্তিনীসকলে সেইবোৰ বন্ধ কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ পিতৃয়ে দিয়া নামবোৰৰ অনুসাৰে তেওঁ সেইবোৰক নাম দিলে। আৰু ইচহাকৰ সেৱকসকলে গেৰাৰৰ উপত্যকাত খান্দিলে, আৰু তাত জীৱন্ত পানীৰ কুঁৱা পালে।

আৰু গেৰাৰৰ মেঘপালকসকলে ইচহাকৰ মেঘপালকসকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে, দাবী কৰি যে পানী তেওঁলোকৰ, আৰু তেওঁলোকে সেই নাদৰ নাম অন্যায় বুলি মাতিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক অন্যায় কৰিছিল। তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি তেওঁ আন এটা কুঁৱা খান্দিলে, কিন্তু তেওঁলোকে সেই বিষয়েও বিবাদ কৰিলে, আৰু তেওঁ তাৰ নাম শত্ৰুতা ৰাখিলে। তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি তেওঁ আন এটা কুঁৱা খান্দিলে, আৰু তেওঁলোকে তাৰ বিষয়ে যুদ্ধ নকৰিলে, আৰু তেওঁ তাৰ নাম প্ৰশস্ত স্থান ৰাখিলে, কৈ, কাৰণ এতিয়া প্ৰভুৱে আমাক প্ৰশস্ত কৰিলে, আৰু পৃথিৱীত আমাক বৃদ্ধি কৰিলে।

আৰু তেওঁ তাৰপৰা শপতৰ কুঁৱালৈ গৈছিল। আৰু সেই ৰাতি প্ৰভুৱে তেওঁক দেখা দিলে আৰু কলে, মই তোমাৰ পিতৃ অৱ্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই তোমাৰ লগত আছোঁ, আৰু মই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু তোমাৰ পিতৃ অৱ্ৰাহামৰ যোগেদি তোমাৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিম। আৰু তেওঁ তাত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৰ নাম আহ্বান কৰিলে, আৰু তাত তেওঁৰ তম্বু স্থাপন কৰিলে। কিন্তু তাত ইচহাকৰ দাসবোৰে গেৰাৰৰ উপত্যকাত এটা কুঁৱা খান্দিলে। আৰু আবিমেলেৰ গেৰাৰৰ পৰা তেওঁৰ ওচৰলৈ গল, আৰু তেওঁৰ পৰামৰ্শদাতা অহোজাথ, আৰু তেওঁৰ সেনাবাহিনীৰ সেনাপতি ফিখোল। আৰু ইচহাকে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ কিয় আহিলা? তোমালোকে তো মোক ঘৃণা কৰিলা আৰু তোমালোকৰ পৰা মোক পঠিয়াই দিলা। তেওঁলোকে কলে, দেখি আমি দেখিছো যে প্ৰভু তোমাৰ লগত আছিল, আৰু আমি কলো, আমাৰ মাজত আৰু তোমাৰ মাজত এটা শপত হওক, আৰু আমি তোমাৰ লগত এটা চুক্তি কৰিম। আমাৰ সৈতে মন্দ নকৰিবা, কাৰণ আমি তোমাক ঘৃণা কৰা নাছিলো, আৰু যি ৰীতিৰে আমি তোমাৰ প্ৰতি ভালকৈ ব্যৱহাৰ কৰিছিলো, আৰু তোমাক শান্তিৰে পঠাইছিলো, আৰু এতিয়া তুমি প্ৰভুৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে ভোজ প্ৰস্তুত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে খালে আৰু পান কৰিলে। আৰু পুৱা উঠি প্ৰতিজনে নিজৰ প্ৰতিবেশীৰ ওচৰত শপত খালে, আৰু ইচহাকে তেওঁলোকক বিদায় দিলে, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা শান্তিৰে গুচি

গল। সেই দিনা ঘটিল, আৰু ইছাহাকৰ দাসবোৰ আহি তেওঁক সেই নাদৰ বিষয়ে জনালে
যিটো তেওঁলোকে খান্দিছিল, আৰু কলে, আমি পানী পোৱা নাই। আৰু তেওঁ ইয়াক শপত
বুলি মাতিলে। এই কাৰণে তেওঁ সেই নগৰৰ নাম শপতৰ কুঁৱা বুলি মাতিলে, আজিৰ
দিনলৈকে।

এটো চল্লিশ বছৰ বয়সৰ আছিল, আৰু তেওঁ হিতীয় বেওখৰ কন্যা যিহুদিৎক আৰু হিতীয়
এলোনৰ কন্যা বাচেমৎক পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে ইছাহাক আৰু
ৰিবেকাৰ সৈতে কাজিয়া কৰি আছিল।

27

ইছাহাক বুঢ়া হোৱাৰ পাছত এনে ঘটিল যে তেওঁৰ চকু ম্লান হল আৰু দেখা নাপালে, আৰু
তেওঁ নিজৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ এটোক মাতিলে আৰু তেওঁক কলে, মোৰ পুত্ৰ, আৰু তেওঁ কলে,
চোৱা, মই ইয়াত আছোঁ। আৰু তেওঁ কলে, চোৱা, মই বৃদ্ধ হৈছোঁ, আৰু মোৰ মৃত্যুৰ দিন
নাজানো। এতিয়া সেয়েহে তোমাৰ সা-সঁজুলি, তুণ আৰু ধনু লোৱা, আৰু সমতললৈ ওলাই
যোৱা আৰু মোৰ বাবে চিকাৰ কৰা। আৰু মোৰ বাবে খাদ্য প্ৰস্তুত কৰা, যেনেকৈ মই ভাল
পাওঁ, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আনা, যাতে মই খাওঁ, যাতে মোৰ আত্মাই তোমাক আশীৰ্বাদ
কৰে মই মৰাৰ আগতে। ৰেবেকাই কিন্তু শুনিলে ইছাহাকে তেওঁৰ পুত্ৰ এটোৰ লগত কথা
কোৱা, আৰু এটো তেওঁৰ পিতৃৰ বাবে চিকাৰ কৰিবলৈ সমতললৈ গল। Rebecca কিন্তু
তাইৰ সৰু পুত্ৰ Jacob ক বলিল, চোৱা, মই তোমাৰ পিতৃক তোমাৰ ভাই Esau ৰ লগত
কথা কওঁতে শুনিলোঁ, তেওঁ কৈছিল, মোক চিকাৰ আনা, আৰু মোৰ বাবে সুস্বাদু খাদ্য
প্ৰস্তুত কৰা, যাতে খাই মই তোমাক প্ৰভুৰ সন্মুখত আশীৰ্বাদ দিব পাৰোঁ মোৰ মৃত্যুৰ
আগতে। এতিয়া সেয়েহে মোৰ পুত্ৰ, মোৰ কথা শুনা, যেনেকৈ মই তোমাক আদেশ দিছোঁ।
আৰু মেৰ-ছাগৰ ওচৰলৈ গৈ, তাৰ পৰা মোৰ বাবে দুটা কোমল আৰু ভাল ছাগলী পোৱালি

আনা, আৰু মই সিহঁতক তোমাৰ পিতৃৰ বাবে খাদ্য প্ৰস্তুত কৰিম, যেনেকৈ তেওঁ ভাল পায়। আৰু তুমি তোমাৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আনিবা, আৰু তেওঁ খাব, যাতে তোমাৰ পিতৃয়ে তেওঁৰ মৃত্যুৰ আগতে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব পাৰে। যাকোবে তেওঁৰ মাতৃ বিবেকাক কৈছিল, এটো মোৰ ভাত্ৰ নোমাল মানুহ, কিন্তু মই মসৃণ মানুহ। যদি পিতৃয়ে কেতিয়াবা মোক স্পৰ্শ কৰে, তেন্তে মই তেওঁৰ সন্মুখত অৱজ্ঞা কৰোঁতা যেন হম, আৰু মই মোৰ ওপৰত শাপ আনিম, আশীৰ্বাদ নহয়। মাতৃয়ে তাক কৈলে, মোৰ ওপৰত তোমাৰ অভিশাপ পৰক, হে সন্তান, কেৱল মোৰ কথা শুনা, আৰু গৈ মোলৈ আনা। গৈ তেওঁ ললে, আৰু মাকক আনি দিলে, আৰু তেওঁৰ মাকে খাদ্যসমূহ প্ৰস্তুত কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁৰ পিতৃয়ে ভাল পাইছিল।

আৰু বিবেকাই তাইৰ বৰ পুত্ৰ এচাউৰ সুন্দৰ কাপোৰ লৈ, যি তাইৰ ওচৰত ঘৰত আছিল, তাইৰ সৰু পুত্ৰ যাকোবক পিন্ধালে। আৰু ছাগলীৰ ছালবোৰ তাই তেওঁৰ বাহুত আৰু ডিঙিৰ উদং অংশত পিন্ধাই দিলে। আৰু তাই সেই খাদ্যবস্তুবোৰ আৰু সেই পিঠাবোৰ যিবোৰ বনাইছিল, তাইৰ পুত্ৰ যাকোবৰ হাতত দিলে। আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু কলে, পিতৃ, আৰু তেওঁ কলে, চোৱা, মই ইয়াত আছোঁ। তুমি কোন, হে সন্তান? আৰু যাকোবে পিতৃক কলে, মই এটো তোমাৰ প্ৰথমজাত, তুমি মোক যেনেকৈ কৈছিল। তেনেকৈ কৰিছোঁ। উঠি বহা, আৰু মোৰ চিকাৰৰ পৰা খোৱা, যাতে তোমাৰ আত্মাই মোক আশীৰ্বাদ কৰে। কিন্তু ইছাকে তাৰ পুত্ৰক কলে, এইটো কি, যিটো তুমি ইমান শীঘ্ৰে পালা, হে সন্তান? তেওঁ কলে, যিটো তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে মোৰ আগত সমৰ্পণ কৰিলে। ইছাকে যাকোবক কলে, মোৰ ওচৰলৈ আহা, আৰু মই তোমাক স্পৰ্শ কৰিম, সন্তান, তুমি মোৰ পুত্ৰ এটো নে নহয়। যাকোবে তাৰ পিতা ইছাকৰ ওচৰ চাপিল, আৰু তেওঁ তাক স্পৰ্শ কৰিলে, আৰু কলে, মাতটো যাকোবৰ মাত, কিন্তু হাত দুখন এটোৰ হাত। আৰু তেওঁ তাক চিনি নাপালে, কাৰণ তাৰ হাত তাৰ ভাই এটোৰ হাতৰ দৰে নোমাল আছিল, আৰু তেওঁ তাক আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু তেওঁ কলে, তুমি মোৰ পুত্ৰ এটো নেকি? আৰু তেওঁ কলে, মই। আৰু তেওঁ কলে, মোৰ ওচৰলৈ আনা, আৰু মই তোৰ চিকাৰৰ পৰা খাম, হে সন্তান, যাতে

মোৰ আত্মাই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ খালে, আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ দাম্ভাৰস আনিলে, আৰু তেওঁ পান কৰিলে। আৰু তাৰ পিতা ইচহাকে তাক কলে, মোৰ ওচৰলৈ আহা, আৰু মোক চুমা দিয়া, হে সন্তান। আৰু ওচৰ চাপি তাক চুমা খালে, আৰু তাৰ কাপোৰবোৰৰ গোল্ল ললে, আৰু তাক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু কলে, চোৱা, মোৰ পুত্ৰৰ গোল্ল যেনেকৈ পূৰ্ণ পথাৰৰ গোল্ল, যাক প্ৰভুৱে আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে তোমাক স্বৰ্গৰ শিশিৰৰ পৰা, আৰু পৃথিৱীৰ সমৃদ্ধিৰ পৰা, আৰু শস্য আৰু দাম্ভাৰসৰ প্ৰচুৰতা দিয়ক। আৰু জাতিসমূহে তোমাক সেৱা কৰক, আৰু শাসকসকলে তোমাক প্ৰণিপাত কৰক, আৰু তুমি তোমাৰ ভাতৃৰ প্ৰভু হোৱা, আৰু তোমাৰ পিতৃৰ পুত্ৰসকলে তোমাক প্ৰণিপাত কৰিব, যি তোমাক শাও দিয়ে, সি শাপগ্ৰস্ত, কিন্তু যি তোমাক আশীৰ্বাদ দিয়ে, সি আশীৰ্বাদিত।

আৰু এনে ঘটিল যে ইচহাকে তেওঁৰ পুত্ৰ ইয়াকোবক আশীৰ্বাদ কৰা বন্ধ কৰাৰ পাছত, আৰু যেতিয়া ইয়াকোব তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ সন্মুখৰ পৰা ওলাই গল, তেতিয়া তেওঁৰ ভাতৃ এচৌ চিকাৰৰ পৰা আহিল। আৰু তেওঁ নিজেও খাদ্য প্ৰস্তুত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু পিতৃক কলে, মোৰ পিতৃ উঠক, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰৰ চিকাৰৰ পৰা খাওক, যাতে তোমাৰ আত্মাই মোক আশীৰ্বাদ কৰে। আৰু তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকে তেওঁক কলে, তুমি কোন? আৰু তেওঁ কলে, মই তোমাৰ পুত্ৰ, প্ৰথমজাত এচৌ। ইচহাক অতিশয় মহা আচৰিত হল, আৰু কলে, তেন্তে কোন আছিল যিয়ে মোৰ বাবে চিকাৰ কৰি আনিলে, আৰু তুমি অহাৰ আগতে মই সকলো খালোঁ? আৰু মই তাক আশীৰ্বাদ কৰিলোঁ, আৰু তেওঁ আশীৰ্বাদিত হব। ঘটিল যেতিয়া এচৌৱে তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ কথাবোৰ শুনিলে, তেওঁ অতি তিতা মাতেৰে চিঞৰি উঠিল, আৰু কলে, হে পিতৃ, মোকো আশীৰ্বাদ কৰা। কিন্তু তাক কলে, তোমাৰ ভাই প্ৰবঞ্চনাৰে আহি তোমাৰ আশীৰ্বাদ লৈ গল। আৰু তেওঁ কলে, ন্যায়সংগতভাৱে তেওঁৰ নাম যাকোব ৰখা হল, কাৰণ চোৱা, এইটো দ্বিতীয়বাৰ তেওঁ মোক প্ৰতাৰণা কৰিছে। মোৰ জ্যেষ্ঠতা অধিকাৰ তেওঁ লৈছে, আৰু এতিয়া মোৰ আশীৰ্বাদ ললে।

আৰু এচোৱে তেওঁৰ পিতৃক কলে, হে পিতৃ, আপুনি মোৰ বাবে আশীৰ্বাদ ৰখা নাই নেকি? উত্তৰ দি ইচহাকে এচাৱক কলে, যদি মই তাক তোমাৰ প্ৰভু কৰিছোঁ, আৰু তাৰ সকলো ভাতৃক তাৰ দাস কৰিছোঁ, শস্য আৰু দ্ৰাক্ষাৰসেৰে তাক ধাৰণ কৰিছোঁ, তেন্তে হে সন্তান, তোমাৰ বাবে মই কি কৰিম? এচোৱে তাৰ পিতৃক কৈছিল, হে পিতৃ, তোমাৰ ওচৰত এটা মাত্ৰ আশীৰ্বাদ নাই নেকি? হে পিতৃ, মোকো আশীৰ্বাদ কৰা। কিন্তু ইচহাক গভীৰভাৱে আবেগিত হল, এচোৱে চিঞৰি উঠিল আৰু কান্দিলে। উত্তৰ দি ইচহাক তেওঁৰ পিতাই তেওঁক কলে, চোৱা, পৃথিৱীৰ সমৃদ্ধিৰ পৰা তোমাৰ বাসস্থান হব, আৰু ওপৰৰ পৰা স্বৰ্গৰ নিয়ৰৰ পৰা। আৰু তুমি তোমাৰ তৰোৱালৰ ওপৰত জীয়াই থাকিবা, আৰু তুমি তোমাৰ ভাইৰ সেৱা কৰিবা; কিন্তু যেতিয়া তুমি তেওঁৰ যুৱলি তোমাৰ ডিঙিৰ পৰা ভাঙি আঁতৰাবা, তেতিয়া হব।

আৰু এচোৱে যাকোবক সেই আশীৰ্বাদৰ বিষয়ে বিদ্বেষ কৰিলে, যি আশীৰ্বাদ তাৰ পিতাই তাক দিছিল। এচোৱে নিজৰ মনতে কলে, মোৰ পিতাৰ শোকৰ দিনবোৰ আহক, যাতে মই মোৰ ভায়েক যাকোবক মাৰিব পাৰোঁ। ৰিবেকাক তাইৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ এচোৰ কথাবোৰ জনোৱা হৈছিল, আৰু মানুহ পঠিয়াই তাই তাইৰ কনিষ্ঠ পুত্ৰ যাকোবক মাতিলে, আৰু তাক কলে, চোৱা, তোমাৰ ভাতৃ এচোৱে তোমাক হত্যা কৰিবলৈ ভাবুকি দিছে। এতিয়া সেয়েহে, হে সন্তান, মোৰ কথা শুনা, আৰু উঠি মেছপটেমিয়ালৈ মোৰ ভায়েক লাবনৰ ওচৰলৈ হাৰানলৈ পলাই যোৱা। আৰু তেওঁৰ লগত কিছুদিন বাস কৰা, যেতিয়ালৈকে ক্ৰোধ দূৰ নহয়। আৰু তোমাৰ ভাইৰ ক্ৰোধ তোমাৰ পৰা আঁতৰ হয়, আৰু তুমি তাক যি কৰিছা সেয়া তেওঁ পাহৰি যায়, আৰু মই মানুহ পঠিয়াই তোমাক তাৰ পৰা মতাই আনিম, যাতে মই এদিনতে তোমালোক দুয়োকে হেৰুৱাই সন্তানহীন নহওঁ। ৰিবেকাই ইচহাকক কলে, হেতৰ পুত্ৰসকলৰ জীয়েকসকলৰ কাৰণে মই মোৰ জীৱনত ক্লান্ত হৈছোঁ। যদি যাকোবে এই ভূমিৰ জীয়েকসকলৰ পৰা পত্নী লব, তেন্তে মোৰ বাবে জীয়াই থকাৰ কি অৰ্থ?

ইছাহকে যাকোবক মাতি আনি তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু তেওঁক আদেশ দি কলে, তুমি কনানীয়সকলৰ জীসকলৰ মাজৰ পৰা পত্নী লব নালাগে। উঠি মেছপটেমিয়ালৈ পলাই যোৱা, তোমাৰ মাতৃৰ পিতাক বথুৱেলৰ ঘৰলৈ, আৰু তাৰ পৰা তোমাৰ মাতৃৰ ভায়েক লাবনৰ কন্যাসকলৰ মাজৰ পৰা তোমাৰ বাবে এগৰাকী পত্নী লোৱা। মোৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক, আৰু তোমাক বৃদ্ধি কৰক, আৰু তোমাক বহুগুণ কৰক, আৰু তুমি জাতিসমূহৰ সমাৱেশ হবা। আৰু তেওঁ তোমাক মোৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ আশীৰ্বাদ দিয়ক, তোমাক আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশক, যাতে তুমি তোমাৰ প্ৰবাসৰ ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী হব পাৰা, যি ঈশ্বৰে অব্ৰাহামক দিছিল। আৰু ইছাহকে যাকোবক পঠিয়ালে, আৰু তেওঁ মেছপটেমিয়ালৈ গল চিৰিয়ান বথোৱেলৰ পুত্ৰ লাবনৰ ওচৰলৈ, যি যাকোব আৰু এচৌৰ মাতৃ ৰিবেকাৰ ভাই আছিল।

চোৱা কিন্তু এচৌৱে যে ইছাহকে যাকোবক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু তাক চিৰিয়াৰ মেছপটেমিয়ালৈ পঠিয়ালে, তাৰ পৰা নিজৰ বাবে পত্নী লবলৈ, তাক আশীৰ্বাদ কৰোঁতে, আৰু তাক আদেশ দি কলে, তুমি কনানীয়সকলৰ জীসকলৰ পৰা পত্নী নলবা। আৰু যাকোবে তেওঁৰ পিতা আৰু মাতৃৰ কথা শুনিলে, আৰু চিৰিয়াৰ মেছপটেমিয়ালৈ গল। এচাৱে দেখিলে যে কনানৰ জীয়েকসকল তেওঁৰ পিতৃ ইছাহকৰ আগত দুষ্ট আছিল। হেচৌ ইশ্মায়েললৈ গল, আৰু অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ ইশ্মায়েলৰ জীয়েক মায়েলেথক, নবায়োথৰ ভনীক, তেওঁৰ তিৰোতাসকলৰ উপৰিও তিৰোতা হিচাপে ললে।

আৰু যাকোবে শপতৰ কুঁৱাৰ পৰা ওলাই গল, আৰু হাৰণলৈ গল। আৰু তেওঁ এটা ঠাইত লগ পালে, আৰু তাত শুলে, কিয়নো সূৰ্য ডুবিছিল, আৰু সেই ঠাইৰ শিলবোৰৰ পৰা ললে, আৰু তেওঁৰ মূৰৰ ওচৰত থলে, আৰু সেই ঠাইত শুলে। আৰু তেওঁ সপোন দেখিলে, আৰু

চোৱা, এখন শিৰি মাটিত স্থাপিত কৰা হৈছিল, যাৰ মূৰ স্বৰ্গলৈ পাইছিলগৈ, আৰু ঈশ্বৰৰ বাৰ্তাবাহকসকল ইয়াৰ ওপৰত উঠি আছিল আৰু নামি আছিল। কিন্তু প্ৰভু তাৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল, আৰু কলে, মই তোমাৰ পিতৃ অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, আৰু ইচাহাকৰ ঈশ্বৰ, ভয় নকৰিবা, যি ভূমিৰ ওপৰত তুমি শুই আছা, সেই ভূমি মই তোমাক দিম, আৰু তোমাৰ বংশধৰসকলক দিম। আৰু তোমাৰ বংশ পৃথিৱীৰ বালিৰ দৰে হব, আৰু সাগৰৰ ওপৰত, দক্ষিণত, উত্তৰত আৰু পূবত বিস্তৃত হব, আৰু তোমাৰ দ্বাৰা আৰু তোমাৰ বংশৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদিত হব। আৰু চোৱা, মই তোমাৰ সৈতে আছোঁ, তুমি যি সকলো বাটেৰে যোৱা তাত তোমাক ৰক্ষা কৰিম, আৰু তোমাক এই ভূমিলৈ ঘূৰাই আনিম, কাৰণ মই তোমাক এৰি নাযাওঁ, যেতিয়ালৈকে মই তোমাক যি সকলো কৈছিলোঁ তাক সম্পূৰ্ণ নকৰোঁ। আৰু যাকোবে তেওঁৰ নিদ্ৰাৰ পৰা জাগি উঠিল আৰু কলে, প্ৰভু এই ঠাইত আছে, কিন্তু মই জনা নাছিলো। আৰু তেওঁ ভয় কৰিলে আৰু কলে, এই স্থান কিমান ভয়ংকৰ! এইটো আন একো নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ঘৰ, আৰু এইটো স্বৰ্গৰ দুৱাৰ। আৰু যাকোবে ৰাতিপুৱা উঠিল, আৰু সেই শিলটো ললে যিটো তেওঁ তাত নিজৰ মূৰৰ তলত স্থাপন কৰিছিল, আৰু তাক এটা স্তম্ভ হিচাপে স্থাপন কৰিলে, আৰু তাৰ শীৰ্ষত তেল ঢালিলে। আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম ঈশ্বৰৰ ঘৰ ৰাখিলে, আৰু আগতে সেই চহৰৰ নাম লুজ আছিল। আৰু যাকোবে প্ৰতিজ্ঞা কৰি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, কৈ, যদি প্ৰভু ঈশ্বৰ মোৰ সৈতে থাকে, আৰু এই পথত মোক ৰক্ষা কৰে যি পথেৰে মই যাওঁ, আৰু মোক খাবলৈ পিঠা দিয়ে, আৰু পিন্ধিবলৈ বস্ত্ৰ দিয়ে, আৰু তেওঁ মোক পৰিত্ৰাণৰ সৈতে মোৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ ঘূৰাই আনে, আৰু প্ৰভু মোৰ ঈশ্বৰ হব। আৰু এই শিল, যিটো মই স্তম্ভ হিচাপে স্থাপন কৰিলোঁ, সেয়া মোৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ঘৰ হব, আৰু তুমি মোক যি সকলো দিবা, তাৰ দশমাংশ মই তোমাক দিম।

আৰু যাকোবে ভৰি তুলি পূবৰ দেশলৈ গল, অৰামীয়া বথোৱেলৰ পুত্ৰ লাবনৰ ওচৰলৈ, যি যাকোব আৰু এচৌৰ মাতৃ ৰিবেকাৰ ভাই আছিল। আৰু তেওঁ দেখিলে, আৰু চোৱা, সমতল ভূমিত এটা কুঁৱা আছিল, আৰু তাত তিনিটা মেৰ-হাগৰ জাক ইয়াৰ ওপৰত জিৰণি লৈ আছিল, কাৰণ সেই কুঁৱাৰ পৰা জাকবোৰক পানী খুৱাইছিল, কিন্তু কুঁৱাৰ মুখত এটা ডাঙৰ শিল আছিল। আৰু তাত সকলো জাক একত্ৰিত কৰা হৈছিল, আৰু তেওঁলোকে কুঁৱাৰ মুখৰ পৰা শিল গুটিয়াইছিল, আৰু মেৰবোৰক পানী খুৱাইছিল, আৰু শিলটো পুনৰ কুঁৱাৰ মুখত তাৰ ঠাইত স্থাপন কৰিছিল। যাকোবে তেওঁলোকক কলে, ভাইসকল, তোমালোক কৰ পৰা আহিছা? তেওঁলোকে কলে, আমি হাৰাণৰ পৰা আহিছোঁ। তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে নাখোৱাৰ পুত্ৰ লাবানক জানানে? তেওঁলোকে কলে, জানো, তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তেওঁ সুস্থ আছে নেকি? তেওঁলোকে কলে, সুস্থ আছে, আৰু চোৱা, তেওঁৰ জীয়েক ৰাহেল মেৰ-হাগবোৰৰ সৈতে আহি আছে। আৰু যাকোবে কলে, এতিয়াও বহুত দিন আছে, পশুধন গোটে খোৱাৰ সময় হোৱা নাই, মেৰ-হাগবোৰক পানী খুৱাই গুটি গৈ চৰোৱা। কিন্তু তেওঁলোকে কলে, আমি সক্ষম নহম, যেতিয়ালৈকে সকলো মেৰপালক একত্ৰিত নহয় আৰু তেওঁলোকে নাদৰ মুখৰ পৰা শিলটো গুটাই নিদিয়ে, তাৰ পিছতহে আমি মেৰবোৰক পানী খুৱাব পাৰিম। তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা পাতি থকাৰ সময়তে, চোৱা, লাবনৰ জীয়েক ৰাহেল তাইৰ পিতৃৰ মেৰ-হাগবোৰৰ সৈতে আহি আছিল, কাৰণ তাই তাইৰ পিতৃৰ মেৰ-হাগবোৰ চৰাইছিল। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যাকোবে তেওঁৰ মাতৃৰ ভাতৃ লাবানৰ কন্যা ৰাহেলক আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ ভাতৃ লাবানৰ মেৰবোৰ দেখিলে, তেতিয়া যাকোবে ওচৰলৈ আহি নাদৰ মুখৰ পৰা শিলটো গুটিয়াই দিলে আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ ভাতৃ লাবানৰ মেৰবোৰক পানী খুৱালে। আৰু যাকোবে ৰাহেলক চুমা খালে, আৰু তেওঁ উচ্চস্বৰে কান্দিলে। আৰু তেওঁ ৰাহেলক জনালে যে তেওঁ তাইৰ পিতৃৰ ভাতৃ আছে, আৰু যে তেওঁ ৰিবেকাৰ পুত্ৰ আছে, আৰু দৌৰি গৈ তাই তাইৰ পিতৃক এই কথাবোৰ জনালে। এনে ঘটিল যে যেতিয়া লাবনে তেওঁৰ ভনীয়েকৰ পুত্ৰ যাকোবৰ নাম শুনিলে, তেওঁ তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ দৌৰি গল, আৰু তেওঁক সাৱটি ধৰি চুমা খালে, আৰু তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ

আনিলে, আৰু যাকোবে লাবনক এই সকলো কথা বৰ্ণনা কৰিলে। আৰু লাবনে তেওঁক কলে, তুমি মোৰ হাড়ৰ পৰা আৰু মোৰ মাংসৰ পৰা, আৰু তেওঁ তেওঁৰ লগত এমাহ দিন আছিল।

লাবনে যাকোবক কলে, কাৰণ তুমি মোৰ ভাই, তুমি মোক বিনামূলীয়া কৈ সেৱা নকৰিবা। মোক কোৱা, তোমাৰ পাৰিশ্ৰমিক কি? লাবনৰ দুজনী কন্যা আছিল, ডাঙৰজনীৰ নাম লেয়া আৰু সৰুজনীৰ নাম ৰাহেল। লেয়াৰ চকু দুৱল আছিল, কিন্তু ৰাহেল ৰূপত সুন্দৰ আৰু দৰ্শনত অতি মনোৰম আছিল। যাকোবে ৰাহেলক প্ৰেম কৰিছিল, আৰু তেওঁ কলে, মই তোমাৰ সৰু জীয়েক ৰাহেলৰ বাবে তোমাক সাত বছৰ সেৱা কৰিম। লাবনে তাক কৈলে, মই তাইক তোমাক দিয়াটো আন পুৰুষক দিয়াতকৈ ভাল, মোৰ সৈতে বাস কৰা। আৰু যাকোবে ৰাহেলৰ বাবে সাত বছৰ সেৱা কৰিলে, আৰু সেইবোৰ তেওঁৰ সন্মুখত কেইটামান দিনৰ দৰে আছিল, কাৰণ তেওঁ তাইক ভালপাইছিল। যাকোবে লাবনক কলে, মোক মোৰ পত্নী দিয়া, কিয়নো দিনবোৰ পূৰ্ণ হৈছে যাতে মই তাইৰ ওচৰলৈ যাব পাৰোঁ। লাবনে সেই ঠাইৰ সকলো পুৰুষক একত্ৰিত কৰিলে আৰু বিবাহৰ আয়োজন কৰিলে। আৰু সন্ধ্যা হল, আৰু তেওঁ নিজৰ জীয়েক লেয়াক লৈ যাকোবৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু যাকোবে তাইৰ ওচৰলৈ সোমাল। আৰু লাবনে তাৰ জীয়েক লেয়াক তাৰ দাসী জিল্লাক দিলে, তাইক দাসী হিচাপে। ৰাতিপুৱা হল, আৰু চোৱা, তাত লেয়া আছিল। তেতিয়া যাকোবে লাবনক কলে, তুমি মোৰ লগত এই কি কৰিলা? মই তোমাৰ ওচৰত ৰাহেলৰ বাবে সেৱা কৰা নাছিলোঁ নেকি? তুমি মোক কিয় প্ৰতাৰণা কৰিলা? লাবনে উত্তৰ দিলে, আমাৰ ঠাইত এনেদৰে নহয়, জ্যেষ্ঠাৰ আগতে কনিষ্ঠাক দিয়া। অতএব এইগৰাকীৰ সাত সম্পূৰ্ণ কৰা, আৰু মই তোমাক এইগৰাকীকো দিম সেই কামৰ বদলত, যি কাম তুমি মোৰ ওচৰত কৰিবা আৰু সাত বছৰ। যাকোবে এইদৰে কৰিলে, আৰু এইজনীৰ সপ্তাহ পূৰ্ণ কৰিলে, আৰু লাবনে তেওঁক নিজৰ কন্যা ৰাহেলক পত্নী হিচাপে দিলে। আৰু লাবনে তাৰ জীয়েক ৰাহেলক নিজৰ দাসী বিলহাক দাসী হিচাপে দিলে। আৰু তেওঁ ৰাহেলৰ ওচৰলৈ গল, কিন্তু তেওঁ ৰাহেলক লেয়াতকৈ

অধিক ভাল পাইছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ বাবে আন সাত বছৰ সেৱা কৰিলে।

কিন্তু প্ৰভু ঈশ্বৰে দেখিলে যে লেয়াক ঘৃণা কৰা হৈছিল, তেওঁ তাইৰ গৰ্ভ খুলি দিলে, কিন্তু ৰাহেল বন্ধ্যা আছিল। আৰু লেয়া গৰ্ভৱতী হল, আৰু যাকোবলৈ এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে। তাই তাৰ নাম ৰবেণ ৰাখিলে, কৈছিল, কাৰণ প্ৰভুৱে মোৰ অপমান দেখিলে, আৰু মোক এটা পুত্ৰ দিলে। এতিয়া সেয়েহে মোৰ স্বামীয়ে মোক প্ৰেম কৰিব। আৰু তাই পুনৰ গৰ্ভৱতী হল, আৰু যাকোবলৈ দ্বিতীয় পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু কলে, প্ৰভুৱে শুনিলে যে মই ঘৃণিত, আৰু মোক এইজনকো দিলে, আৰু তাই তাৰ নাম চিমিয়োন ৰাখিলে। আৰু তাই পুনৰ গৰ্ভৱতী হল, আৰু এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু কলে, এতিয়া এই সময়ত মোৰ স্বামী মোৰ ওচৰত থাকিব, কিয়নো মই তেওঁক তিনিটা পুত্ৰ জন্ম দিছোঁ, এই কাৰণে তাই তেওঁৰ নাম লেবী ৰাখিলে। আৰু পুনৰ গৰ্ভৱতী হৈ তাই এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু কলে, এতিয়া মই প্ৰভুক ধন্যবাদ দিম, এই কাৰণে তাই তাৰ নাম যিছুদা ৰাখিলে, আৰু তাৰ সন্তান জন্ম দিয়া বন্ধ হল।

30

ৰাহেলে দেখিলে যে তাই যাকোবক সন্তান জন্ম দিয়া নাই, আৰু ৰাহেলে তাইৰ ভনীক ঈৰ্ষা কৰিলে, আৰু যাকোবক কৈছিল, মোক সন্তান দিয়া, নহলে মই মৰিম। ক্ৰোধিত হৈ যাকোবে ৰাহেলক কলে, মই জানো ঈশ্বৰৰ সলনি আছোঁ, যিজনে তোমাক গৰ্ভৰ ফলৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছে? ৰাহেলে যাকোবক কলে, চোৱা, মোৰ দাসী বিলহা, তাইৰ ওচৰলৈ যোৱা, আৰু তাই মোৰ আঁঠুৰ ওপৰত সন্তান জন্ম দিব, আৰু মই তাইৰ পৰা সন্তান লাভ কৰিম। আৰু তাই তাক নিজৰ দাসী বিলহাক পত্নী হিচাপে দিলে, আৰু যাকোবে তাইৰ ওচৰলৈ গল। আৰু ৰাহেলৰ দাসী বিলহা গৰ্ভৱতী হল, আৰু যাকোবৰ বাবে এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু ৰাহেলে কলে, ঈশ্বৰে মোৰ বিচাৰ কৰিলে আৰু মোৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিলে, আৰু মোক এটা

পুত্ৰ দিলে। এই কাৰণে তাই তাৰ নাম দান ৰাখিলে। আৰু ৰাহেলৰ দাসী বিলহাই পুনৰ গৰ্ভৱতী হল আৰু যাকোবৰ বাবে দ্বিতীয় পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে। আৰু ৰাহেলে কলে, মোৰ ঈশ্বৰে মোৰ পক্ষ লৈছে, আৰু মই মোৰ ভনীয়েকৰ সৈতে মল্লযুদ্ধ কৰিলোঁ, আৰু মই জয়ী হ'লোঁ। আৰু তাই তাৰ নাম নপ্তালী ৰাখিলে। লেয়াই দেখিলে যে তাই সন্তান জন্ম দিয়া বন্ধ হৈছে, আৰু তাই তাইৰ দাসী জিল্লাক ললে, আৰু তাইক যাকোবক পত্নী হিচাপে দিলে, আৰু তেওঁ তাইৰ ওচৰলৈ গল। আৰু লেয়াৰ দাসী জেলফা গৰ্ভৱতী হল আৰু যাকোবলৈ এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু লেয়াই কলে, ভাগ্যত! আৰু তাৰ নাম গাদ ৰাখিলে। আৰু লেয়াৰ দাসী জিল্লা পুনৰ গৰ্ভৱতী হল, আৰু যাকোবৰ বাবে দ্বিতীয় পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু লেয়াই কলে, মই ধন্য, কাৰণ মহিলাসকলে মোক ধন্য বুলিব, আৰু তাই তাৰ নাম আচেৰ ৰাখিলে। কিন্তু ৰূবেণে ঘেঁহু শস্য চপোৱাৰ দিনত গৈ পথাৰত মেগ্লেক আপেল পালে, আৰু সেইবোৰ তেওঁৰ মাতৃ লেয়াৰ ওচৰলৈ আনিলে। তেতিয়া ৰাহেলে তাইৰ ভনীয়েক লেয়াক কলে, তোমাৰ পুত্ৰৰ মেগ্লেকবোৰৰ পৰা মোক দিয়া। লেয়াই কলে, তুমি মোৰ স্বামীক লোৱা যথেষ্ট নহয় নেকি? মোৰ পুত্ৰৰ মেগ্লেকবোৰো তুমি লবা নেকি? ৰাহেলে কলে, নহয় এনেদৰে, তোমাৰ পুত্ৰৰ মেগ্লেকবোৰৰ সলনি এই ৰাতি তেওঁ তোমাৰ লগত শুওক। যাকোব সন্ধিয়া পথাৰৰ পৰা ঘৰলৈ আহিল, আৰু লেয়া তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গল, আৰু কলে, আজি তুমি মোৰ ওচৰলৈ আহিবা, কিয়নো মই মোৰ পুত্ৰৰ মেগ্লেকৰ সলনি তোমাক ভাড়া কৰিছো, আৰু তেওঁ সেই ৰাতি তাইৰ সৈতে শুলে। আৰু ঈশ্বৰে লেয়াৰ কথা শুনিলে, আৰু তাই গৰ্ভধাৰণ কৰি যাকোবলৈ পঞ্চম পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু লেয়াই কলে, ঈশ্বৰে মোক মোৰ পাৰিশ্ৰমিক দিছে, কাৰণ মই মোৰ দাসীক মোৰ স্বামীক দিলোঁ, আৰু তাই তাৰ নাম ইচাখৰ ৰাখিলে, যাৰ অৰ্থ পাৰিশ্ৰমিক। আৰু লেয়াই পুনৰ গৰ্ভৱতী হল, আৰু যাকোবলৈ ষষ্ঠ পুত্ৰ জন্ম দিলে। আৰু লেয়াই কলে, ঈশ্বৰে মোক এই সময়ত এটা ভাল উপহাৰ দিছে, এতিয়া মোৰ স্বামীয়ে মোক বাছি লব, কিয়নো মই তেওঁক ছয়টা পুত্ৰ জন্ম দিছো, আৰু তেওঁ তেওঁৰ নাম জবুলুন ৰাখিলে। আৰু ইয়াৰ পাছত তাই এজনী কন্যা প্ৰসৱ কৰিলে, আৰু তাইৰ নাম ডীনা ৰাখিলে। ঈশ্বৰে ৰাহেলক স্মৰণ কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰে তাইৰ

কথা শুনিলে, আৰু তাইৰ গৰ্ভ খুলি দিলে। আৰু গৰ্ভধাৰণ কৰি তাই যাকোবৰ বাবে এটা পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিলে, আৰু ৰাহেলে কলে, ঈশ্বৰে মোৰ নিন্দা দূৰ কৰিলে। আৰু তাই তাৰ নাম যোচেফ বুলি মাতিলে আৰু কলে, ঈশ্বৰে মোক আন এজন পুত্ৰ দিয়ক।

কিন্তু যেতিয়া ৰাহেলে যোচেফক জন্ম দিলে, যাকোবে লাবনক কলে, মোক পঠিয়াই দিয়া, যাতে মই মোৰ ঠাই আৰু মোৰ ভূমিলৈ যাব পাৰোঁ। মোৰ মহিলাসকল আৰু মোৰ শিশুসকল ঘূৰাই দিয়া, যিবোৰৰ বাবে মই তোমাক সেৱা কৰিছো, যাতে মই যাব পাৰোঁ, কিয়নো তুমি জানা সেই দাসত্ব, যি মই তোমাক কৰিছো। লাবনে তাক কলে, যদি মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, মই গণনা কৰিলোঁ হলে, কিয়নো ঈশ্বৰে তোমাৰ আগমনত মোক আশীৰ্বাদ কৰিলে। তোমাৰ মজুৰি মোৰ ওচৰত নিৰ্দিষ্ট কৰা, আৰু মই দিম। যাকোবে কিন্তু কলে, তুমি জানা যে মই তোমাক সেৱা কৰিছো, আৰু তোমাৰ পশুবোৰ মোৰ লগত কিমান আছিল। তোমাৰ যি সামান্য আছিল মোৰ আগত, সেয়া বৃদ্ধি পাই বহুত হল, আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে মোৰ ভৰিৰ ওপৰত তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে। এতিয়া গতিকে মই কেতিয়া নিজৰ বাবে ঘৰ সাজিম? আৰু লাবনে তেওঁক কলে, মই তোমাক কি দিম? যাকোবে তেওঁক কলে, তুমি মোক একোৱেই নিদিবা, যদি তুমি মোক এই কথা কৰিবা, মই পুনৰ তোমাৰ মেৰ-ছাগবোৰ ৰখীয়া কৰিম, আৰু ৰাখিম। আজি তোমাৰ সকলো মেৰ-ছাগ পাৰ হৈ যাওক, আৰু তাৰ পৰা পৃথক কৰা প্ৰতিটো কলা মেৰ-ছাগ পোৱালিবোৰৰ মাজত, আৰু প্ৰতিটো ডোৰা-আঁচ থকা আৰু ছিটিকনি পৰা ছাগলীবোৰৰ মাজত—এইবোৰ হব মোৰ পাৰিশ্ৰমিক। আৰু মোৰ ন্যায্যপৰায়ণতাই পৰৱৰ্তী দিনত মোক উত্তৰ দিব, কাৰণ তোমাৰ সন্মুখত মোৰ পুৰস্কাৰ আছে, ছাগলীবোৰৰ মাজত যিবোৰ চিত্ৰিত আৰু ৰেখাযুক্ত নহয়, আৰু মেৰ-পোৱালিবোৰৰ মাজত যিবোৰ কলা নহয়, সেইবোৰ মোৰ ওচৰত চুৰি কৰা বুলি গণ্য কৰা হব। লাবনে তাক কলে, তোমাৰ কথা অনুসৰি হওক। আৰু তেওঁ সেই দিনা চিত্ৰিত আৰু ফুটফুটীয়া মতা ছাগবোৰ, আৰু সকলো চিত্ৰিত আৰু ফুটফুটীয়া ছাগীবোৰ, আৰু মেৰ-ছাগবোৰৰ মাজত যিবোৰ কলা আছিল, আৰু সিহঁতৰ মাজত যিবোৰ বগা

আছিল, সেই সকলোকে পৃথক কৰিলে আৰু নিজৰ পুত্ৰসকলৰ হাতত দিলে। আৰু তেওঁ
তিনি দিনৰ পথ আঁতৰাই দিলে, আৰু তেওঁলোকৰ আৰু যাকোবৰ মাজত ব্যৱধান ৰাখিলে।
কিন্তু যাকোবে লাবনৰ বাকী থকা মেৰবোৰ ৰখীয়া কৰিছিল। যাকোবে নিজৰ বাবে ষ্টোৰেজ
গছৰ সেউজীয়া ডাল আৰু আখৰোট গছৰ আৰু চিনাৰ গছৰ ডাল ললে, আৰু যাকোবে
সেইবোৰৰ বগা বাকলি গুচালে, আৰু সেউজীয়া অংশ খুচৰি পেলাই, ডালবোৰৰ ওপৰত যি
বগা অংশ বাকলি গুচাই দেখুৱালে, সেয়া বিচিত্ৰ হৈ দেখা গল। আৰু তেওঁ বাকলি গুচোৱা
লাঠিবোৰ পানীৰ পাত্ৰবোৰৰ নলাত ৰাখিলে, যাতে মেৰবোৰ পানী খাবলৈ আহিলে
লাঠিবোৰৰ সন্মুখত থাকি পানী খোৱাৰ সময়ত মেৰবোৰে লাঠিবোৰৰ ফালে গৰ্ভধাৰণ
কৰে। আৰু মেৰবোৰে দণ্ডবোৰৰ ফালে গৰ্ভধাৰণ কৰিছিল, আৰু মেৰবোৰে বিশুদ্ধ বগা,
বিচিত্ৰ আৰু ধূসৰ ফুটফুটীয়া পোৱালি জন্ম দিছিল। যাকোবে পাঠাবোৰক পৃথক কৰিলে,
আৰু ভেড়াবোৰৰ সন্মুখত ডোৰা-আঁচ থকা মেৰ-চাগ আৰু পাঠাবোৰৰ মাজত সকলো
বিচিত্ৰবোৰ স্থাপন কৰিলে, আৰু নিজৰ বাবে পশুৰ জাকবোৰ পৃথকে পৃথক কৰিলে, আৰু
সেইবোৰক লাবনৰ ভেড়াবোৰৰ লগত মিহলি নকৰিলে। কিন্তু এনে ঘটিল যে যেতিয়া
মেৰবোৰে গৰ্ভধাৰণ কৰি আছিল, যাকোবে লাঠিবোৰ মেৰবোৰৰ সন্মুখত পানীৰ
পাত্ৰবোৰত ৰাখিলে, যাতে সিহঁতে লাঠিবোৰৰ অনুসাৰে গৰ্ভধাৰণ কৰে। যেতিয়া
ভেড়াবোৰে পোৱালি জন্ম দিছিল, তেওঁ সেইবোৰ স্থাপন কৰা নাছিল, কিন্তু চিহ্নবিহীনবোৰ
লাবনৰ হৈছিল, আৰু চিহ্নযুক্তবোৰ যাকোবৰ হৈছিল। আৰু সেই মানুহজন অতিশয় ধনী
হল, আৰু তেওঁৰ বহুত পশুধন, গৰু, দাস, দাসী, উট আৰু গাধ হল।

31

যাকোবে শুনিলে লাবনৰ পুত্ৰসকলৰ কথাবোৰ, যিসকলে কৈছিল, যাকোবে আমাৰ পিতৃৰ
সকলো লৈছে, আৰু আমাৰ পিতৃৰ পৰা এই সকলো গৌৰৱ কৰিছে। আৰু যাকোবে

লাবানৰ মুখ দেখিলে, আৰু চোৱা, তেওঁৰ প্ৰতি কালি আৰু পৰহিৰ দৰে নাছিল। কিন্তু
প্ৰভুৱে যাকোবক কৈছিল, তোমাৰ পিতৃৰ ভূমিলৈ আৰু তোমাৰ বংশৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যোৱা,
আৰু মই তোমাৰ সৈতে থাকিম। পঠিয়া কিন্তু যাকোব ডাকিলে লেয়া আৰু ৰাহেলক
ভিতৰলৈ সমতল যত আছিল পশুৰ জাক। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, মই
তোমালোকৰ পিতৃৰ মুখ দেখিছোঁ, যে তেওঁ মোৰ প্ৰতি কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ দৰে নহয়,
কিন্তু মোৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ মোৰ সৈতে আছিল। আৰু তোমালোকে এইটোও জানা যে মই
মোৰ সকলো শক্তিৰে তোমালোকৰ পিতৃৰ সেৱা কৰিছোঁ। তোমালোকৰ পিতৃয়ে মোক
প্ৰতাৰণা কৰিলে, আৰু মোৰ মজুৰি দশবাৰ সলনি কৰিলে, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক মোৰ ক্ষতি
কৰিবলৈ নিদিলে। যদি তেওঁ এইদৰে কয়, বিচিত্ৰবোৰ তোমাৰ পাৰিশ্ৰমিক হব, তেন্তে
সকলো মেৰ-হাগে বিচিত্ৰ পোৱালি জন্ম দিব; কিন্তু যদি তেওঁ কয়, বগাবোৰ তোমাৰ
পাৰিশ্ৰমিক হব, তেন্তে সকলো মেৰ-হাগে বগা পোৱালি জন্ম দিব। আৰু ঈশ্বৰে
তোমালোকৰ পিতৃৰ সকলো পশুধন কাটি লৈ মোক দিছিল। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া
মেৰবোৰে গৰ্ভধাৰণ কৰিছিল, মই মোৰ নিদ্ৰাত চকুৰে দেখিলোঁ, আৰু চোৱা, হাগবোৰ
আৰু মতা মেৰবোৰ মেৰবোৰৰ আৰু হাগীবোৰৰ ওপৰত উঠি গৈছিল, সিহঁত বগা আৰু
চিত্ৰবিচিত্ৰ আৰু ছাই ৰঙৰ ফুটফুটীয়া আছিল। আৰু ঈশ্বৰৰ দূতে মোক সপোনত কলে,
যাকোব, আৰু মই কলোঁ, কি? আৰু তেওঁ কলে, তোমাৰ চকু তুলি চোৱা, আৰু দেখা পুৰুষ
হাগবোৰ আৰু মতা মেৰবোৰ মাইকী মেৰবোৰ আৰু মাইকী হাগবোৰৰ ওপৰত উঠা, যিবোৰ
দাগী আৰু বিভিন্ন ৰঙৰ আৰু ছাই ৰঙৰ ফুটফুটীয়া, কিয়নো লাবনে তোমাৰ লগত যি কৰিছে
মই সকলো দেখিছোঁ। মই সেই ঈশ্বৰ যি তোমাক ঈশ্বৰৰ স্থানত দেখা দিছিল, যত তুমি মোৰ
বাবে স্তম্ভ অভিষেক কৰিছিল। আৰু মোৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। এতিয়া সেয়েহে উঠা
আৰু এই ভূমিৰ পৰা ওলাই যোৱা, আৰু তোমাৰ জন্মভূমিলৈ গুচি যোৱা, আৰু মই তোমাৰ
সৈতে থাকিম। আৰু ৰাহেল আৰু লেয়াই উত্তৰ দি তেওঁক কলে, আমাৰ পিতৃৰ ঘৰত
আমাৰ এতিয়াও কোনো অংশ বা উত্তৰাধিকাৰ আছে নেকি? নহয় নেকি আমি তেওঁৰ
ওচৰত বিদেশীসকলৰ দৰে গণ্য হৈছোঁ? কিয়নো তেওঁ আমাক বিক্ৰী কৰিছে, আৰু আমাৰ

ৰূপ সম্পূৰ্ণৰূপে গ্ৰাস কৰিছে। সকলো ধন আৰু গৌৰৱ, যি ঈশ্বৰে আমাৰ পিতৃৰ পৰা কাটি লৈছিল, সেয়া আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ হব। এতিয়া সেয়েহে ঈশ্বৰে তোমাক যিমান কৈছে, তাকে কৰা। উঠি যাকোবে তেওঁৰ তিৰোতাসকলক আৰু তেওঁৰ শিশুসকলক উটবোৰৰ ওপৰত তুলি ললে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি, আৰু তেওঁৰ সকলো মাল-সম্পদ, যি তেওঁ মেছপটেমিয়াত আহৰণ কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু লৈ গল, তেওঁৰ পিতৃ ইচ্ছাকৰ ওচৰলৈ কনান দেশলৈ যাবলৈ। লাবন তেওঁৰ মেৰবোৰ কাটিবলৈ গল, কিন্তু ৰাহেলে তেওঁৰ পিতৃৰ মূৰ্তিবোৰ চুৰ কৰিলে। যাকোবে সিৰিয়াৰ লাবনৰ পৰা লুকুৱাইছিল, তেওঁক জনাবলৈ নিদিয়াকৈ যে তেওঁ পলায়ন কৰিছে। আৰু তেওঁ পলাই গল, আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু লৈ গল, আৰু নদী পাৰ হল, আৰু গিলিয়দ পৰ্বতৰ ফালে ৰাওনা হল। কিন্তু তৃতীয় দিনা সিৰিয়ান লাবনক জানোৱা হল যে যাকোব পলাই গৈছে। আৰু তেওঁ নিজৰ ভাইসকলক লগত লৈ তাৰ পাছত সাত দিনৰ বাট খেদা কৰিলে, আৰু গিলিয়দ পৰ্বতত তাক ধৰিলে। কিন্তু ঈশ্বৰ ৰাতি সপোনত সিৰীয়া লাবনৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক কলে, নিজকে সাৱধান কৰা যে তুমি যাকোবৰ লগত কেতিয়াও দুষ্ট কথা নকবা। আৰু লাবনে যাকোবক ধৰিলে, যাকোবে কিন্তু পৰ্বতত তেওঁৰ তম্বু পাতিলে, লাবনে কিন্তু গিলিয়দ পৰ্বতত তেওঁৰ ভাইসকলক স্থাপন কৰিলে। লাবনে যাকোবক কলে, তুমি কি কৰিলা? কিয় গোপনে পলাই গলা, আৰু মোক প্ৰবঞ্চনা কৰিলা, আৰু মোৰ জীয়েকসকলক লৈ গলা, যেনেকৈ তৰোৱালেৰে বন্দী কৰা লোকসকলক? আৰু যদি তুমি মোক জনাইছিল, মই তোমাক আনন্দৰ সৈতে, সংগীতৰ সৈতে, ঢোলৰ সৈতে আৰু বীণাৰ সৈতে পঠিয়াই দিলোহঁতেন। আৰু মই মোৰ সন্তান আৰু মোৰ জীয়েকসকলক চুমা খাবলৈ যোগ্য বিবেচিত নহলো, এতিয়া কিন্তু তুমি মুখৰ দৰে কাম কৰিলা। আৰু এতিয়া মোৰ হাত তোমাক ক্ষতি কৰিবলৈ শক্তিশালী আছে, কিন্তু তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰে কালি মোক কলে, কৈছিল, নিজকে সাৱধান কৰা যে তুমি যাকোবৰ সৈতে কেতিয়াও মন্দ কথা নকবা। এতিয়া তুমি গৈছা, কাৰণ তুমি তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰলৈ যাবলৈ বৰ ইচ্ছা কৰিছিল, কিন্তু কিয় তুমি মোৰ দেৱতাবোৰ চুৰ কৰিলা? যাকোবে লাবনক উত্তৰ দি কলে, মই ভয় কৰিছিলোঁ, কিয়নো

মই ভাবিছিলোঁ যে তুমি হয়তো তোমাৰ জীয়েকসকলক মোৰ পৰা কাঢ়ি লবা, আৰু মোৰ সকলোবোৰ। আৰু যাকোবে কলে, যাৰ ওচৰত তুমি তোমাৰ দেৱতাবোৰ বিচাৰি পাবা, তেওঁ আমাৰ ভাইসকলৰ সন্মুখত জীয়াই নাথাকিব, চিনি লোৱা মোৰ ওচৰত তোমাৰ কি আছে, আৰু লৈ লোৱা, আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওচৰত একো চিনি নাপালে, কিন্তু যাকোবে জনা নাছিল যে তেওঁৰ পত্নী ৰাহেলে সিহঁতক চুৰ কৰিছিল। প্ৰৱেশ কৰি লাবনে লেয়াৰ ঘৰত অনুসন্ধান কৰিলে, আৰু নাপালে, আৰু লেয়াৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই গল, আৰু যাকোবৰ ঘৰত অনুসন্ধান কৰিলে, আৰু দুই দাসীৰ ঘৰত, আৰু নাপালে, তাৰ পিছত ৰাহেলৰ ঘৰতো প্ৰৱেশ কৰিলে। ৰাহেলে কিন্তু সেই মূৰ্তিবোৰ ললে, আৰু সেইবোৰ উটৰ জিনৰ বস্তাবোৰৰ ভিতৰত পেলালে, আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত বহিল। আৰু তাই তাইৰ পিতৃক কলে, প্ৰভু, বেয়া নাপাব, মই তোমাৰ সন্মুখত উঠিব নোৱাৰো, কাৰণ মহিলাসকলৰ ৰীতি অনুসৰি মোৰ অৱস্থা আছে। লাবনে সমগ্ৰ ঘৰত অনুসন্ধান কৰিলে, আৰু মূৰ্তিবোৰ নাপালে। যাকোব খং উঠিল, আৰু লাবনৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলে, আৰু যাকোবে উত্তৰ দি লাবনক কলে, মোৰ অন্যায় কি? আৰু মোৰ পাপ কি, যে তুমি মোৰ পাছত খেদি আহিলা, আৰু যে তুমি মোৰ ঘৰৰ সকলো বাচন সন্ধান কৰিলা; তোমাৰ ঘৰৰ সকলো বাচনৰ পৰা কি পালা? তোমাৰ ভাইসকলৰ আৰু মোৰ ভাইসকলৰ সন্মুখত ইয়াত ৰাখা, আৰু তেওঁলোকে আমাৰ দুয়োৰ মাজত বিচাৰ কৰক। এই বিশ বছৰ মই তোমাৰ সৈতে আছোঁ, তোমাৰ মেৰ-ছাগ আৰু তোমাৰ ছাগলী সন্তানহীন হোৱা নাছিল, তোমাৰ মেৰ-ছাগৰ মতা মেৰবোৰ মই গ্ৰাস কৰা নাছিলোঁ। বন্য জন্তুৰ দ্বাৰা বিদীৰ্ণ হোৱা জন্তু মই তোমাক অনা নাছিলোঁ, মই নিজেই দিনৰ চুৰি আৰু ৰাতিৰ চুৰি ঘূৰাই দিছিলোঁ। মই দিনত তাপত জ্বলি গৈছিলোঁ, আৰু ৰাতি হিমত, আৰু মোৰ চকুৰ পৰা মোৰ নিদ্ৰা আঁতৰি গৈছিল। এই বিশ বছৰ মই তোমাৰ ঘৰত আছিলোঁ, তোমাৰ দুই জনী ছোৱালীৰ বাবে চৈধ্য বছৰ তোমাক সেৱা কৰিলোঁ, আৰু তোমাৰ মেৰবোৰৰ মাজত ছয় বছৰ, আৰু তুমি মোৰ মজুৰি দশবাৰ প্ৰতাৰণা কৰিলা। যদি মোৰ পিতৃ অৱ্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইচহাকৰ ভয় মোৰ লগত নাথাকিলহেঁতেন, তেন্তে এতিয়া তুমি মোক খালী হাতে পঠিয়াই দিলাহেঁতেন। ঈশ্বৰে মোৰ অপমান আৰু মোৰ হাতৰ পৰিশ্ৰম

দেখিলে, আৰু কালি তোমাক তিৰস্কাৰ কৰিলে।

উত্তৰ দি লাভনে যাকোবক কলে, জীয়েকসকল মোৰ জীয়েকসকল, আৰু পুত্ৰসকল মোৰ পুত্ৰসকল, আৰু পশুধনবোৰ মোৰ পশুধনবোৰ, আৰু তুমি যিমান দেখিছা সকলো মোৰ, আৰু মোৰ জীয়েকসকলৰ বিষয়ে, আজি এইবোৰক কি কৰিম বা সিহঁতৰ সন্তানসকলক, যিসকলক সিহঁতে জন্ম দিলে? এতিয়া সেয়েহে আহা, মই আৰু তুমি এটা চুক্তি স্থাপন কৰোঁ, আৰু ইয়া মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত সাক্ষ্য হব। কিন্তু তেওঁক কলে, চোৱা, আমাৰ সৈতে কোনো নাই। চোৱা, ঈশ্বৰ মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত সাক্ষী। কিন্তু যাকোবে এটা শিল লৈ তাক স্তম্ভ হিচাপে স্থাপন কৰিলে। যাকোবে কিন্তু তাৰ ভাইসকলক কৈলে, শিলবোৰ গোটেৱা, আৰু তেওঁলোকে শিলবোৰ গোটালে, আৰু এটা টিলা সাজিলে, আৰু তাত সেই টিলাৰ ওপৰত খালে, আৰু লাভনে তাক কৈলে, এই টিলাই আজি মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত সাক্ষ্য দিয়ে। আৰু লাভনে তাক সাক্ষ্যৰ স্তূপ বুলি মাতিলে, কিন্তু যাকোবে তাক সাক্ষী স্তূপ বুলি মাতিলে। লাভনে যাকোবক কলে, চোৱা, এই টিপি আৰু এই স্তম্ভ, যি মই মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত স্থাপন কৰিলোঁ, এই টিপিয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, আৰু এই স্তম্ভয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, এই কাৰণে ইয়াৰ নাম মতা হল, টিপিয়ে সাক্ষ্য দিয়ে। আৰু সেই দৃষ্টি, যি কোৱা হৈছিল, ঈশ্বৰে মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত চাওক, কাৰণ আমি এজনে আনজনৰ পৰা পৃথক হম। যদি তুমি মোৰ কন্যাসকলক লাঞ্ছিত কৰিবা, যদি তুমি মোৰ কন্যাসকলৰ লগত আন মহিলা লবা, চোৱা, আমাৰ লগত কোনো নাই যি দেখি আছে, ঈশ্বৰ মোৰ আৰু তোমাৰ মাজত সাক্ষী। যদি মই তোমাৰ ওচৰলৈ পাৰ নহওঁ, তেন্তে তুমিও মোৰ ওচৰলৈ এই পাহাৰ আৰু এই স্তম্ভ অনিষ্টৰ বাবে পাৰ নহবা। अब্রাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু নাহোৰৰ ঈশ্বৰে আমাৰ মাজত বিচাৰ কৰক, আৰু যাকোবে তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ ভয়ৰ নামত শপত খালে। আৰু তেওঁ পৰ্বতত বলিদান কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকে খালে আৰু পান কৰিলে, আৰু পৰ্বতত শুইলে।

লাবনে ৰাতিপুৱা উঠি তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু জীয়েকসকলক চুমা খালে আৰু তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু লাবনে ঘূৰি নিজৰ ঠাইলৈ গল।

আৰু যাকোবে নিজৰ বাটত গুচি গল, আৰু ওপৰলৈ চাই তেওঁ ঈশ্বৰৰ শিবিৰ তম্বু পাতি থকা দেখিলে, আৰু ঈশ্বৰৰ দূতসকলে তেওঁক লগ পালে। যাকোবে তেওঁলোকক দেখি কলে, এইটো ঈশ্বৰৰ শিবিৰ, আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম মহনয়িম ৰাখিলে।

যাকোবে তেওঁৰ ভাতৃ এচোৰ ওচৰলৈ চেয়ীৰ দেশলৈ, ইদোম অঞ্চললৈ তেওঁৰ আগত বাৰ্তাবাহক পঠিয়াইছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দি কৈছিল, এইদৰে মোৰ প্ৰভু এচোক কবা, তোমাৰ দাস যাকোবে এইদৰে কৈছে, মই লাবনৰ লগত বাস কৰিলোঁ আৰু এতিয়ালৈকে পলম কৰিলোঁ। আৰু মোৰ গৰু, গাধ, মেৰ-ছাগ, দাস আৰু দাসী হল, আৰু মই মোৰ প্ৰভু এচোক জনাবলৈ পঠিয়ালোঁ, যাতে তোমাৰ দাসে তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পায়। আৰু দূতসকল যাকোবৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহি কলে, আমি তোমাৰ ভাই এচোৰ ওচৰলৈ গৈছিলোঁ, আৰু চোৱা, তেওঁ তোমাক লগ ধৰিবলৈ আহি আছে, আৰু তেওঁৰ লগত চাৰিশ লোক আছে। যাকোবে অতিশয় ভয় কৰিলে আৰু দুশ্চিন্তাগ্ৰস্ত হল, আৰু তেওঁৰ লগত থকা লোকসকলক, গৰুবোৰক, উটবোৰক আৰু মেৰবোৰক দুটা শিবিৰত ভাগ কৰিলে। আৰু যাকোবে কলে, যদি এচো এটা শিবিৰলৈ আহি ইয়াক আক্ৰমণ কৰে, তেন্তে দ্বিতীয় শিবিৰটো ৰক্ষা পাব। যাকোবে কলে, হে মোৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ, আৰু মোৰ পিতৃ ইচহাকৰ ঈশ্বৰ, হে প্ৰভু, তুমি যি জনে মোক কৈছিল, তোমাৰ জন্মভূমিলৈ উভতি যোৱা, আৰু মই তোমাৰ মঙ্গল কৰিম, যথেষ্ট হওক মোৰ বাবে সকলো ন্যায্যৰ পৰা, আৰু সকলো সত্যৰ পৰা, যিটো তুমি তোমাৰ দাসক কৰিলা, কিয়নো মোৰ এই লাঠীৰে মই এই জৰ্ডান পাৰ হৈছিলো, কিন্তু এতিয়া মই দুই শিবিৰ হৈছো। মোক মোৰ ভাই এচাৱৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ

কৰা, কাৰণ মই তাক ভয় কৰোঁ, নহলে তেওঁ আহি মোক আৰু সন্তানসকলৰ সৈতে মাতৃক আঘাত কৰিব। তুমি কিন্তু কৈছিল, মই তোমাক ভাল কৰিম, আৰু তোমাৰ বংশক সাগৰৰ বালিৰ দৰে কৰিম, যি বহুতাৰ কাৰণে গণনা কৰা নহব। আৰু তেওঁ সেই ৰাতি তাতে শুইছিল, আৰু তেওঁ যি উপহাৰ আনিছিল তাক ললে, আৰু তেওঁৰ ভায়েক এচাৱলৈ পঠিয়ালে। দুইশ ছাগলী, বিশটা মতা ছাগলী, দুইশ ভেড়া, বিশটা মতা ভেড়া, স্তন্যপান কৰা উট আৰু সিহঁতৰ পোৱালি ত্ৰিশটা, গৰু চল্লিশটা, ঘাঁড় দশটা, গাধ বিশটা, আৰু পোৱালি দশটা। আৰু তেওঁ সেইবোৰ তেওঁৰ দাসবোৰক জাক অনুসৰি পৃথকে পৃথকে দিলে, কিন্তু তেওঁৰ দাসবোৰক কলে, মোৰ আগত আগবাঢ়ি যোৱা, আৰু জাক আৰু জাকৰ মাজত ব্যৱধান ৰাখা। আৰু তেওঁ প্ৰথমজনক আদেশ দি কলে, যদি মোৰ ভাহু এচোৱে তোমাক লগ পায়, আৰু তোমাক সুখে, তুমি কাৰ? আৰু কলৈ যোৱা? আৰু তোমাৰ আগে আগে যোৱা এইবোৰ বস্তু কাৰ? তুমি ক'বা, তোমাৰ সেৱক যাকোবে মোৰ প্ৰভু এটোলৈ উপহাৰ পঠিয়াইছে, আৰু চোৱা, তেওঁ আমাৰ পাছত আছে। আৰু তেওঁ প্ৰথমজনক, দ্বিতীয়জনক, তৃতীয়জনক আৰু এই পশুৰ জাকবোৰৰ আগে আগে যোৱা সকলোকে আদেশ দিলে, কৈ, এচোৱে যেতিয়া তোমালোকক লগ পাব, তেতিয়া এই কথা তেওঁক কোৱা, আৰু তোমালোকে কবা, চোৱা তোমাৰ দাস যাকোব আমাৰ পাছত আহি আছে, কিয়নো তেওঁ কৈছিল, মই তেওঁৰ মুখ শান্ত কৰিম উপহাৰবোৰৰ দ্বাৰা যিবোৰ তেওঁৰ আগে আগে যায়, আৰু ইয়াৰ পাছত মই তেওঁৰ মুখ দেখিম, হয়তো কিয়নো তেওঁ মোৰ মুখ গ্ৰহণ কৰিব। আৰু উপহাৰবোৰ তেওঁৰ আগে আগে গল, কিন্তু তেওঁ সেই ৰাতি শিবিৰত শুলে। সেই ৰাতি উঠি তেওঁ দুগৰাকী মহিলা, দুগৰাকী দাসী আৰু তেওঁৰ এঘাৰটা সন্তান লৈ যাবোকা নদীৰ পাৰ পাৰ হল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক লৈ নদীখন পাৰ হল আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু পাৰ কৰালে।

যাকোব কিন্তু অকলে বৈ গল, আৰু এজন মানুহে তেওঁৰ সৈতে পুৱালৈকে মল্লযুদ্ধ কৰিলে। তেওঁ দেখিলে যে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সক্ষম নহয়, আৰু তেওঁৰ উৰুৰ সন্ধিস্থল স্পৰ্শ

কৰিলে, আৰু যাকোবৰ উৰুৰ সন্ধিস্থল অসাৰ হৈ গল যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ সৈতে মল্লযুদ্ধ কৰি আছিল। আৰু তাক কলে, মোক পঠিয়াই দিয়া, কাৰণ ভোৰ হৈছে। কিন্তু তেওঁ কলে, মই তোমাক পঠিয়াম নহয়, যদি তুমি মোক আশীৰ্বাদ নিদিয়া। তেওঁ তেওঁক কলে, তোমাৰ নাম কি? তেওঁ কলে, যাকোব। আৰু তেওঁক কলে, তোমাৰ নাম এতিয়াও যাকোব বুলি মতা নহব, কিন্তু তোমাৰ নাম ইস্ৰায়েল হব, কাৰণ তুমি ঈশ্বৰৰ সৈতে শক্তিশালী হৈছা, আৰু মানুহৰ সৈতে সক্ষম হবা। যাকোবে সুধিলে আৰু কলে, মোক তোমাৰ নাম জনোৱা। আৰু তেওঁ কলে, তই কিয় মোৰ নাম সুধিছা? আৰু তেওঁ তাত তাক আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু যাকোবে সেই ঠাইৰ নাম ৰাখিলে ঈশ্বৰৰ ৰূপ, কিয়নো মই ঈশ্বৰক মুখামুখিকৈ দেখিলোঁ আৰু মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা পালে। তেওঁৰ ওচৰেৰে সূৰ্য উঠিল, যেতিয়া ঈশ্বৰৰ ৰূপ পাৰ হৈ গল, কিন্তু তেওঁ নিজৰ ঠেঙত খোজ কাঢ়ি আছিল। এই কাৰণে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে সেই সিৰা নাখায়, যি অৱশ্যে হৈছিল, যি উৰুৰ প্ৰস্থৰ ওপৰত আছে, আজিৰ দিনলৈকে, কাৰণ যাকোবৰ উৰুৰ প্ৰস্থৰ সেই সিৰা স্পৰ্শ কৰিছিল, যি অৱশ্যে হৈছিল।

33

যাকোবে চকু তুলি চাই তেওঁৰ ভায়েক এচৌক আহি থকা দেখিলে, আৰু তেওঁৰ লগত চাৰিশ পুৰুষ আছিল। তেতিয়া যাকোবে শিশুসকলক লেয়া, ৰাহেল আৰু দুই দাসীৰ মাজত ভাগ কৰিলে। আৰু তেওঁ দুই দাসীক আৰু তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলক প্ৰথমত স্থাপন কৰিলে, আৰু লেয়া আৰু তাইৰ সন্তানসকলক পাছত, আৰু ৰাহেল আৰু যোচেফক শেষত। কিন্তু তেওঁ নিজে সিহঁতৰ আগত আগবাঢ়ি গল, আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ ওচৰ চাপিবলৈকে সাতবাৰ ভূমিত প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু এচৌৱে তেওঁক লগ ধৰিবলৈ দৌৰি গল আৰু তেওঁক সাৱটি ধৰি তেওঁৰ ডিঙিত পৰিল আৰু তেওঁক চুমা খালে আৰু দুয়ো কান্দিলে। আৰু ওপৰলৈ চাই এচৌৱে মহিলাসকল আৰু শিশুসকলক দেখিলে, আৰু কলে, এইবোৰ

তোমাৰ কি? কিন্তু তেওঁ কলে, এইসকল সেই শিশু, যিসকলক ঈশ্বৰে তোমাৰ সেৱকৰ
প্ৰতি কৃপা কৰিলে। আৰু দাসীসকল আৰু তেওঁলোকৰ সন্তানসকল ওচৰ চাপি আহিল,
আৰু প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু লেয়া আৰু তাইৰ সন্তানসকল আগবাঢ়ি আহিল, আৰু
প্ৰণিপাত কৰিলে, আৰু তাৰ পাছত ৰাহেল আৰু যোচেফ আগবাঢ়ি আহিল, আৰু প্ৰণিপাত
কৰিলে। আৰু তেওঁ কলে, এইবোৰ তোমাৰ বাবে কি, এই সকলো শিবিৰবোৰ যিবোৰ মই
লগ পাইছো? আৰু তেওঁ কলে, যাতে তোমাৰ দাসে তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পায়, প্ৰভু।
এটোৱে কিন্তু ক'লে, মোৰ বহুত আছে, ভাই, তোমাৰটো তোমাৰেই থাকক। যাকোবে কিন্তু
কলে, যদি মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেন্তে মোৰ হাতৰ পৰা এই উপহাৰবোৰ
গ্ৰহণ কৰা, কাৰণ মই তোমাৰ মুখ দেখিলোঁ যেনেকৈ কোনোবাই ঈশ্বৰৰ মুখ দেখে, আৰু
তুমি মোৰ প্ৰতি সন্তুষ্ট হবা। মোৰ আশীৰ্বাদ লোৱা যিবোৰ মই তোমাৰ বাবে আনিছিলোঁ,
কাৰণ ঈশ্বৰে মোক দয়া কৰিছে আৰু মোৰ সকলো আছে, আৰু তেওঁ তেওঁক জোৰ
কৰিলে আৰু তেওঁ ললে। আৰু তেওঁ কলে, প্ৰস্থান কৰি আমি পোনে পোনে যাওঁ। কিন্তু
তেওঁক কলে, মোৰ প্ৰভুৱে জানে যে শিশুসকল কোমল, আৰু মেৰ-ছাগবোৰ আৰু
গৰুবোৰে মোৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি পোৱালি পালন কৰি আছে। যদি সেয়েহে মই সিহঁতক
এদিন খেদি লৈ যাওঁ, তেন্তে সকলো পশু মৰিব। মোৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ দাসৰ আগত
আগবাঢ়ক, কিন্তু মই মোৰ সন্মুখৰ যাত্ৰাৰ সুবিধা অনুসৰি আৰু যুৱকসকলৰ খোজ অনুসৰি
পথত আগবাঢ়িম, যেতিয়ালৈকে মই চেয়ীৰত মোৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ নাহোঁ। এটোৱে কিন্তু
কলে, মই মোৰ লগত থকা লোকসকলৰ পৰা কিছুমান তোমাৰ লগত এৰি যাম। কিন্তু তেওঁ
কলে, কিয় এইটো? যথেষ্ট যে মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পালোঁ, প্ৰভু। কিন্তু এটো সেই
দিনা তেওঁৰ পথেৰে চেয়ীৰলৈ ঘূৰি গল। আৰু যাকোবে তম্বুবোৰলৈ প্ৰস্থান কৰিলে আৰু
নিজৰ বাবে তাত ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পশুবোৰৰ বাবে তম্বু নিৰ্মাণ কৰিলে। এই
কাৰণে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম তম্বু বুলি মাতিলে।

আৰু যাকোবে চালেমলৈ আহিল, চিখিমৰ নগৰ, যি কনান ভূমিত আছে, যেতিয়া তেওঁ

চিৰিয়াৰ মেছপটেমিয়াৰ পৰা উভতি আহিল, আৰু নগৰৰ সন্মুখত তম্বু তৰিলে। আৰু তেওঁ সেই পথাৰৰ অংশটো ক্ৰয় কৰিলে যত তেওঁ নিজৰ তম্বু স্থাপন কৰিছিল, চিখিমৰ পিতৃ হমোৰৰ পৰা এশ ৰূপৰ মুদ্ৰাত। আৰু তেওঁ তাত এটা বেদী স্থাপন কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰক আহ্বান কৰিলে।

34

দীনা, লেয়াৰ জীয়েক, যাক তাই যাকোবৰ বাবে জন্ম দিছিল, স্থানীয় লোকসকলৰ জীয়েকসকলক চাবলৈ ওলাই গল। আৰু চিখিমে, এম্মোৰৰ পুত্ৰ, হিবীয়া, সেই ভূমিৰ শাসকে তাইক দেখিলে, আৰু তাইক লৈ তাইৰ সৈতে শুইলে, আৰু তাইক অপমান কৰিলে। আৰু তেওঁ যাকোবৰ জীয়ৰী দীনাৰ প্ৰতি মনোযোগ দিলে, আৰু তেওঁ কুমাৰীক প্ৰেম কৰিলে, আৰু কুমাৰীৰ মনৰ অনুসৰি তাইক কথা কলে। Shechem said to his father Emmor, saying, Take this girl for me as a wife. যাকোবে শুনিলে যে এম্মোৰৰ পুত্ৰই তেওঁৰ কন্যা দীনাক অপবিত্ৰ কৰিছে, কিন্তু তেওঁৰ পুত্ৰসকল সমতল ভূমিত তেওঁৰ পশুবোৰৰ সৈতে আছিল, আৰু যাকোবে তেওঁলোক নাহালৈকে নীৰৱে থাকিল। কিন্তু চিখিমৰ পিতা এম্মোৰ যাকোবৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ লগত কথা পাতিবলৈ গল। যাকোবৰ পুত্ৰসকল পথাৰৰ পৰা আহিল, আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে শুনিলে, সেই মানুহবোৰ অতিশয় দুখিত আৰু ক্ষুব্ধ হল, কাৰণ তেওঁ ইস্ৰায়েলত এক লজ্জাজনক কাম কৰিছিল, যাকোবৰ জীয়েকৰ সৈতে শয়ন কৰি, আৰু এনে কাম হব নালাগে। আৰু এম্মোৰে তেওঁলোকক কলে, চিখিম মোৰ পুত্ৰই তোমালোকৰ কন্যাক হৃদয়েৰে বাছি লৈছে, সেয়েহে তাইক তেওঁৰ পত্নী হিচাপে দিয়া। আৰু আমাৰ লগত বিবাহ-সম্বন্ধ কৰা, তোমালোকৰ জীয়েকসকল আমাক দিয়া, আৰু আমাৰ জীয়েকসকল তোমালোকৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে লোৱা। আৰু আমাৰ মাজত বাস কৰা, আৰু চোৱা, ভূমি তোমালোকৰ

সন্মুখত বিস্তৃত, বাস কৰা, আৰু ইয়াৰ ওপৰত ব্যৱসায় কৰা, আৰু ইয়াত সম্পত্তি অৰ্জন কৰা। চিথেমে তাইৰ পিতৃক আৰু তাইৰ ভাতৃসকলক কৈছিল, মই তোমালোকৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাওঁ, আৰু তোমালোকে যি কোৱা, আমি দিম। যৌতুক অতিশয় বৃদ্ধি কৰা, আৰু মই দিম যেনেকৈ তোমালোকে মোক কোৱা, আৰু তোমালোকে মোক এই ছোৱালীজনীক পত্নী হিচাপে দিয়া।

যাকোবৰ পুত্ৰসকলে শিখিম আৰু তেওঁৰ পিতৃ হামোৰক প্ৰবঞ্চনাৰে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক কথা কলে, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ভনী দীনাক অপবিত্ৰ কৰিছিল। আৰু চিমিয়োন আৰু লেবী, ডিনাহৰ ভাতৃসকলে তেওঁলোকক কলে, আমি এই কথা কৰিবলৈ সক্ষম নহম, আমাৰ ভনীক এনে মানুহক দিবলৈ যি অচুন্ন, কিয়নো এয়া আমাৰ বাবে নিন্দাৰ বিষয়। কেৱল এই চৰ্তত আমি তোমালোকৰ সদৃশ হম আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰিম, যদি তোমালোক আমাৰ দৰে হোৱা আৰু তোমালোকৰ সকলো পুৰুষক সুন্ন কৰা হয়। আৰু আমি আমাৰ জীয়েকসকলক তোমালোকক দিম, আৰু তোমালোকৰ জীয়েকসকলৰ পৰা আমাৰ বাবে পত্নীসকলক লম, আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰিম, আৰু আমি এটা জাতিৰ দৰে হম। কিন্তু যদি তোমরা আমাদেৱ কথা না শোনো সুন্নত হওৱাৰ বিষয়ে, তাহলে আমাদেৱ কন্যা নিয়ে আমৱা চলে যাব। আৰু এম্মোৰৰ আৰু এম্মোৰৰ পুত্ৰ চিখিমৰ সন্মুখত শব্দবোৰে সন্তুষ্ট কৰিলে। আৰু সেই যুৱকে এই কথা কৰিবলৈ বিলম্ব নকৰিলে, কাৰণ সি যাকোবৰ জীয়েকৰ প্ৰতি আসক্ত আছিল, আৰু সি তাৰ পিতৃৰ ঘৰৰ সকলোৰে মাজত সৰ্বাধিক সন্মানীয় আছিল। এম্মোৰ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ চিথেমে তেওঁলোকৰ নগৰৰ দুৱাৰলৈ আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ নগৰৰ পুৰুষসকলক কৈ কথা কলে, এই মানুহবোৰ শান্তিপ্ৰিয় আছে, তেওঁলোকে আমাৰ লগত পৃথিৱীৰ ওপৰত বাস কৰক, আৰু ইয়াত ব্যৱসায় কৰক, কিন্তু চোৱা পৃথিৱী তেওঁলোকৰ সন্মুখত বহল আছে, আমি তেওঁলোকৰ জীয়েকসকলক আমাৰ পত্নী হিচাপে লম, আৰু আমাৰ জীয়েকসকলক তেওঁলোকক দিম। কেৱল এই চৰ্তত সেই মানুহবোৰ আমাৰ লগত বাস কৰিবলৈ আমাৰ

সমান হব, যাতে আমি এক জাতি হব পাৰোঁ, যদি আমাৰ প্ৰতিটো পুৰুষক চুমুং কৰা হয়, যেনেকৈ তেওঁলোকে চুমুং কৰা হৈছে। আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন, আৰু চাৰিভৰীয়া জন্তু, আৰু তেওঁলোকৰ সম্পত্তি, আমাৰেই নহব নেকি? কেৱল এই বিষয়ত তেওঁলোকৰ দৰে হওঁ, আৰু তেওঁলোকে আমাৰ লগত বাস কৰিব। আৰু এম্মোৰ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ চিখিমৰ কথা শুনিলে তেওঁলোকৰ নগৰৰ দুৱাৰত ব্যৱসায় কৰা সকলোৱে, আৰু প্ৰতিজন পুৰুষে তেওঁলোকৰ লিংগাগ্ৰচৰ্মৰ মাংস চুমুং কৰিলে।

তৃতীয় দিনা ঘটিল, যেতিয়া তেওঁলোক বেদনাত আছিল, যাকোবৰ দুই পুত্ৰ চিমিয়োন আৰু লেবীয়ে, যি দীনাৰ ভাতৃ আছিল, প্ৰতিজনে নিজৰ তৰোৱাল লৈ নিৰাপদভাৱে নগৰত সোমাল, আৰু প্ৰতিটো পুৰুষক হত্যা কৰিলে। তেওঁলোকে এম্মোৰ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ চিখিমক তৰোৱালৰ ধাৰত হত্যা কৰিলে, আৰু দীনাক চিখিমৰ ঘৰৰ পৰা লৈ গৈ ওলাই আহিল। কিন্তু যাকোবৰ পুত্ৰসকলে আহত লোকসকলৰ ওপৰত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু সেই নগৰখন লুণ্ঠন কৰিলে, যত তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ভনীয়েক দীনাক অপবিত্ৰ কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মেৰ-ছাগবোৰ, গৰুবোৰ আৰু গাধবোৰ, নগৰত যিমান আছিল আৰু সমথলত যিমান আছিল, সকলো ললে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সকলো শৰীৰ, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সা-সম্পত্তি, আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকলক বন্দী কৰিলে, আৰু নগৰত যিমান আছিল আৰু ঘৰবোৰত যিমান আছিল সকলো লুণ্ঠন কৰিলে। যাকোবে চিমিয়োন আৰু লেবীক কলে, তোমালোকে মোক ঘৃণনীয় কৰি তুলিছা, যাতে মই এই ভূমিত বাস কৰা সকলো বাসিন্দাৰ বাবে, কনানীয়াসকলৰ মাজত আৰু পৰিজীয়াসকলৰ মাজত দুষ্ট হওঁ। মই কিন্তু সংখ্যাত তাকৰ, আৰু তেওঁলোকে একত্ৰিত হৈ মোৰ ওপৰত আক্ৰমণ কৰিব, আৰু মই ধ্বংস হম, মই আৰু মোৰ ঘৰ। কিন্তু তেওঁলোকে কলে, তেওঁলোকে আমাৰ ভনীয়েকক বেশ্যাৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰিব নেকি?

ঈশ্বৰে যাকোবক কলে, উঠা আৰু বৈখেল ঠাইলৈ যোৱা, আৰু তাত বাস কৰা, আৰু তাত সেই ঈশ্বৰৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰা যি তোমাৰ ভায়েক এচৌৰ মুখৰ পৰা পলাই যোৱাৰ সময়ত তোমাক দেখা দিছিল। যাকোবে তেওঁৰ ঘৰৰ লোকসকলক আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলোকে কলে, তোমালোকৰ সৈতে থকা বিদেশী দেৱতাবোৰ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা তুলি পেলোৱা, আৰু শুচি হোৱা, আৰু তোমালোকৰ কাপোৰ সলনি কৰা। আৰু উঠি আমি বৈখেললৈ যাওঁ, আৰু তাত সেই দেৱতাৰ বাবে এটা বেদী বনাওঁ যিজনে মোৰ দুখৰ দিনত মোৰ কথা শুনিছিল, যি মোৰ সৈতে আছিল, আৰু যিজনে মই যোৱা বাটত মোক ৰক্ষা কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকে যাকোবক তেওঁলোকৰ হাতত থকা বিদেশী দেৱতাবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ কাণত থকা কাণফুলিবোৰ দিলে, আৰু যাকোবে সেইবোৰ চিখিমত থকা এলা গছজোপাৰ তলত লুকুৱাই থলে, আৰু আজিৰ দিনলৈকে সেইবোৰ নষ্ট কৰিলে। আৰু ইজৰায়েলে চিখিমৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ চাৰিওফালৰ নগৰবোৰৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ ভয় নামি আহিল, আৰু তেওঁলোকে ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পাছত খেদি নগল। যাকোব লুজালৈ আহিল, যি কনান দেশত আছে, যাক বৈখেল বুলি কোৱা হয়, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো লোক। আৰু তেওঁ তাত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু সেই ঠাইৰ নাম বৈখেল বুলি মাতিলে, কাৰণ তাতেই তেওঁৰ ভায়েক এচৌৰ মুখৰ পৰা পলায়ন কৰাৰ সময়ত ঈশ্বৰ তেওঁৰ ওচৰত প্ৰকট হৈছিল।

দেবোৰাৰ মৃত্যু হল, যি আছিল ৰেবেকাৰ ধাত্ৰী, আৰু তাইক বৈখেলৰ তলত ওক গছৰ কাষত সমাধিস্থ কৰা হল, আৰু যাকোবে তাইৰ নাম ৰাখিলে শোকৰ ওক। ঈশ্বৰে যাকোবক লুজত দেখা দিলে, যেতিয়া তেওঁ চিৰিয়াৰ মেছোপটেমিয়াৰ পৰা আহিছিল, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক ক'লে, তোমাৰ নাম আৰু যাকোব বুলি মতা

নহ'ব, কিন্তু ইস্ৰায়েল হ'ব তোমাৰ নাম, আৰু তেওঁ তেওঁৰ নাম ইস্ৰায়েল ৰাখিলে। ঈশ্বৰে তাক কৈছিল, মই তোমাৰ ঈশ্বৰ, তুমি বৃদ্ধি হোৱা আৰু বহুগুণ হোৱা, জাতিসমূহ আৰু জাতিসমূহৰ সমাজসমূহ তোমাৰ পৰা হব, আৰু ৰজাসকল তোমাৰ কঁকালৰ পৰা ওলাই যাব। আৰু যি ভূমি মই অৱ্ৰাহাম আৰু ইচহাকক দিছিলোঁ, সেই ভূমি মই তোমাক দিছোঁ, ই তোমাৰ হব, আৰু তোমাৰ পাহত তোমাৰ বংশধৰসকলক মই এই ভূমি দিম। আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা সেই ঠাইৰ পৰা উপৰলৈ গল, যত তেওঁ তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিছিল। আৰু যাকোবে সেই ঠাইত এটা স্তম্ভ স্থাপন কৰিলে, যি ঠাইত ঈশ্বৰে তেওঁৰ লগত কথা কৈছিল, শিলৰ স্তম্ভ, আৰু তাৰ ওপৰত পেয় নৈবেদ্য ঢালিলে, আৰু তাৰ ওপৰত তেল ঢালিলে। আৰু যাকোবে সেই ঠাইৰ নাম বৈথেল ৰাখিলে, যত ঈশ্বৰে তেওঁৰ সৈতে কথা পাতিছিল। যাকোবে বৈথেলৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি গাদেৰ মিনাৰৰ সিপাৰে তেওঁৰ তম্বু স্থাপন কৰিলে। যেতিয়া তেওঁ ইফ্ৰাথাইলৈ যাবলৈ খাত্ৰাখাৰ ওচৰ চাপিল, তেতিয়া ৰাহেলে সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে আৰু প্ৰসৱত তাই অতি কষ্ট ভোগ কৰিলে। কিন্তু যেতিয়া তাই কঠিন প্ৰসৱ বেদনাত আছিল, ধাত্ৰীয়ে তাইক কলে, সাহস কৰা, কিয়নো এইজনো তোমাৰ পুত্ৰ। এনে ঘটিল যে তাই নিজৰ আত্মা এৰি দিয়াৰ সময়ত, কাৰণ তাই মৰি আছিল, তাই তাৰ নাম মাতিলে, মোৰ বেদনাৰ পুত্ৰ, কিন্তু পিতাই তাৰ নাম মাতিলে, বিন্যামীন। ৰাহেল মৰিল, আৰু তাইক ইফ্ৰাথাইলৈ যোৱা পথত পুতা হল, এয়া বৈৎলেহেম। আৰু যাকোবে তাইৰ সমাধিৰ ওপৰত এটা স্তম্ভ স্থাপন কৰিলে, এইটো হৈছে ৰাহেলৰ সমাধিৰ ওপৰত থকা স্তম্ভ আজিৰ দিনলৈকে। এনে ঘটিল যে যেতিয়া ইজৰায়েলে সেই ভূমিত বাস কৰিছিল, ৰূবেণে গৈ তেওঁৰ পিতৃ যাকোবৰ উপপত্নী বিলহাৰ সৈতে শয়ন কৰিলে, আৰু ইজৰায়েলে ইয়াক শুনিলে, আৰু এইটো তেওঁৰ দৃষ্টিত দুষ্ট বুলি প্ৰতীয়মান হল। যাকোবৰ পুত্ৰসকল বাৰজন আছিল।

লেয়াৰ পুত্ৰসকল: যাকোবৰ প্ৰথমজাত ৰূবেণ, চিমিয়োন, লেবী, যিহুদা, ইচাখৰ, জবুলুন। ৰাহেলৰ পুত্ৰসকল আছিল যোচেফ আৰু বিন্যামীন। ৰাখেলৰ দাসী বাল্লাছৰ পুত্ৰসকল দান

আৰু নেফথালেইম। জিল্লাৰ পুত্ৰসকল, যি লেয়াৰ দাসী আছিল, গাদ আৰু আচেৰ;
এইসকল যাকোবৰ পুত্ৰ, যিসকল চিৰিয়াৰ মেছপটেমিয়াত তেওঁৰ ওঁৰসত জন্ম হৈছিল।
যাকোব তেওঁৰ পিতা ইচহাকৰ ওচৰলৈ মন্দিৰলৈ আহিল, সমতলৰ নগৰলৈ, এয়া হিব্ৰোণ
কনান দেশত, যত অৱাহাম আৰু ইচহাক বাস কৰিছিল। ইচহাকে জীয়াই থকা দিনবোৰ এশ
আশী বছৰ হল। আৰু ইহাক দুৰ্বল হৈ মৃত্যু হল, আৰু তেওঁৰ জাতিৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া
হল, বৃদ্ধ আৰু দীৰ্ঘায়ু হৈ, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ এচৌ আৰু যাকোবে তেওঁক সমাধিস্থ কৰিলে।

36

এইবোৰ এচৌৰ বংশাৱলী, তেওঁ নিজেই ইদোম। এচৌৱে কনানীয়াসকলৰ জীয়েকসকলৰ
পৰা নিজৰ বাবে পত্নীসকল ললে: হিতীয় আইলমৰ জীয়েক আদা, আৰু হিব্বীয় চেবেগনৰ
পুত্ৰ আনাৰ জীয়েক অলিবেমা। আৰু বাচেমাথক, যি ইশ্মায়েলৰ জীয়েক আৰু নবায়োতৰ
ভনীয়েক। আদাই তাক এলিফাজ জন্ম দিলে, আৰু বাচেমাথে ৰাণ্ডৱেল জন্ম দিলে। আৰু
অলিবেমাই ইয়েউছ, ইয়েগ্লম আৰু কোৰেক জন্ম দিলে। এইসকল এচৌৰ পুত্ৰ, যিসকল
কনান দেশত তেওঁৰ ঘৰত জন্ম হৈছিল। এচৌৱে তাৰ পত্নীসকলক, তাৰ পুত্ৰসকলক, তাৰ
কন্যাসকলক, তাৰ ঘৰৰ সকলো লোকক, তাৰ সকলো সম্পত্তি, তাৰ সকলো পশুধন,
আৰু কনান দেশত তেওঁ অৰ্জন কৰা আৰু লাভ কৰা সকলো বস্তু লৈ কনান দেশৰ পৰা তাৰ
ভায়েক যাকোবৰ ওচৰৰ পৰা গুচি গৈছিল। তেওঁলোকৰ সম্পত্তি বহুত আছিল একেলগে
বাস কৰিবলৈ, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰবাসৰ ভূমিয়ে তেওঁলোকক ধাৰণ কৰিব পৰা নাছিল
তেওঁলোকৰ সম্পত্তিৰ বাহুল্যৰ কাৰণে। এচৌ চেয়ীৰ পৰ্বতত বসতি স্থাপন কৰিলে, এচৌ
নিজেই ইদোম। এইবোৰ হৈছে এচৌৰ বংশাৱলী, যি এদোমৰ পিতৃ, চেয়ীৰ পৰ্বতত। আৰু
এইবোৰ এচৌৰ পুত্ৰসকলৰ নাম, ইলীফাজ এচৌৰ পত্নী আদাৰ পুত্ৰ, আৰু ৰাণ্ডৱেল এচৌৰ
পত্নী বাচেমতৰ পুত্ৰ। ইলীফাজৰ পুত্ৰসকল হল তৈমান, ওমাৰ, চোফাৰ, গথম আৰু

কেনজ। থাম্মা আছিল এচৌৰ পুত্ৰ এলিফাসৰ উপপত্নী, আৰু তাই এলিফাসৰ ঔৰসত
 আমালেকক জন্ম দিলে। এইসকল আছিল এচৌৰ পত্নী আদাৰ পুত্ৰসকল। এইসকল আছিল
 ৰাণ্ডৱেলৰ পুত্ৰ: নাহথ, জেৰহ, চম্মা আৰু মিড্জা। এইসকল আছিল এচৌৰ পত্নী বাচমতৰ
 পুত্ৰ। এইসকল আছিল অহলীবামাৰ পুত্ৰসকল, যি আনাৰ কন্যা আৰু চিবিয়োনৰ নাতিনী,
 এচৌৰ পত্নী; তেওঁ এচৌৰ বাবে যিযুচ, যিগ্লম আৰু কোৰহক জন্ম দিছিল। এইসকল এচৌৰ
 পুত্ৰসকলৰ নেতা, এচৌৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ ইলীফজৰ পুত্ৰসকল: নেতা তৈমান, নেতা ওমাৰ,
 নেতা চোফাৰ, নেতা কনজ। নেতা কোৰা, নেতা গোথম, নেতা আমালেক—এইসকল
 ইদুমিয়া দেশৰ ইলিফাজৰ নেতা, এইসকল আদাহৰ পুত্ৰ। আৰু এইসকল আছিল ৰাণ্ডৱেলৰ
 পুত্ৰসকল, যি এচৌৰ পুত্ৰ আছিল: নেতা নাহথ, নেতা জাৰে, নেতা চমে, নেতা মজে।
 এইসকল আছিল এদোম দেশত ৰাণ্ডৱেলৰ নেতাসকল। এইসকল আছিল বাচেমাথৰ
 পুত্ৰসকল, যি এচৌৰ পত্নী আছিল। এইসকল আছিল এচৌৰ পত্নী অহলীবামাৰ পুত্ৰসকল:
 নেতা যিযুচ, নেতা যিগ্লম, নেতা কোৰে। এইসকল আছিল আনাৰ জীয়েক অহলীবামাৰ
 নেতাসকল, যি এচৌৰ পত্নী আছিল। এইসকল এচৌৰ পুত্ৰ, আৰু এইসকল তেওঁলোকৰ
 নেতা; এইসকলেই ইদোমৰ পুত্ৰ। এইসকল চেয়ীৰ হোৰীয়াৰ পুত্ৰ, যি ভূমিত বাস কৰিছিল:
 লোটান, চোবাল, চিবিয়োন, আনা, আৰু দিশোন, আৰু আচাৰ, আৰু ৰিচোন—এইসকল
 হোৰীয়াসকলৰ নেতা আছিল, চেয়ীৰৰ পুত্ৰসকলৰ, ইদোম দেশত। লোটানৰ পুত্ৰসকল হল
 খৰী আৰু হেমান, আৰু লোটানৰ ভনী হল থাম্মা। এইসকল চোবালৰ পুত্ৰ: গোলাম,
 মানাহাথ, গাইবেল, চোফাৰ আৰু ওমাৰ। আৰু এইসকল চিবিয়োনৰ পুত্ৰ: অয়া আৰু অনা।
 এই অনাই মৰুভূমিত যামিন পাইছিল, যেতিয়া তেওঁ নিজৰ পিতৃ চিবিয়োনৰ যুৱলি জন্তুবোৰ
 চৰাইছিল। এইসকল আনাৰ পুত্ৰ: দিশোন, আৰু অহলীবামা আনাৰ কন্যা। এইসকল
 দেশোনাৰ পুত্ৰ: আমাদা, আচবান, ইথ্ৰান আৰু হাৰান। এইসকল আচাৰৰ পুত্ৰ: বালাম,
 জুকাম আৰু ইউকাম। এইসকল ৰিচনৰ পুত্ৰ: ওচ আৰু আৰান। এইসকল আছিল খোৰীৰ
 নেতাসকল: নেতা লোটান, নেতা চোবাল, নেতা চেবেগোন, নেতা আনা, নেতা দিশোন,
 নেতা আসাৰ, নেতা ৱিসোন—এইসকল খোৰীৰ নেতা আছিল তেওঁলোকৰ নেতৃত্বসমূহত

ইদোম দেশত।

আৰু এইসকল আছিল সেই ৰজাসকল যিসকলে ইদোমত শাসন কৰিছিল, ইস্ৰায়েলত ৰজা শাসন কৰাৰ আগত। আৰু বিয়োৰৰ পুত্ৰ বালাকে ইদোমত ৰাজত্ব কৰিলে, আৰু তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল দেল্লাবা। বালাক মৰিল, আৰু তেওঁৰ সলনি বসোৰাৰ পৰা অহা জেৰহৰ পুত্ৰ যোবাবে ৰাজত্ব কৰিলে। যোবাবৰ মৃত্যু হল, আৰু তেওঁৰ সলনি থৈমানোন দেশৰ পৰা আচোমে ৰাজত্ব কৰিলে। আচোমৰ মৃত্যু হল, আৰু তেওঁৰ সলনি বাৰাদৰ পুত্ৰ আদাদে ৰাজত্ব কৰিলে, যিজনে মোৰাবৰ সমভূমিত মিদিয়ানক পৰাস্ত কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল গেথাইম। হাদাদ মৰিল আৰু তেওঁৰ সলনি মাচ্চেকাৰ পৰা চামলাহে ৰাজত্ব কৰিলে। চামাদা মৰিল, আৰু তেওঁৰ সলনি নদীৰ কাষৰ ৰোবোথৰ টোলে ৰাজত্ব কৰিলে। টোল মৰিল, আৰু তেওঁৰ সলনি আখোবোৰৰ পুত্ৰ বাল্লেনোনে ৰাজত্ব কৰিলে। আখোবোৰৰ পুত্ৰ বাল্লেনোনৰ মৃত্যু হল, আৰু তেওঁৰ সলনি বাৰাদৰ পুত্ৰ আৰাদে ৰাজত্ব কৰিলে, আৰু তেওঁৰ নগৰৰ নাম আছিল ফোগোৰ, আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ নাম আছিল মেটেবেহেল, যি মাট্ৰাইথৰ কন্যা আৰু মাইজুবৰ নাতিনী। এইবোৰ এচাৱৰ নেতাসকলৰ নাম, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীবোৰত, তেওঁলোকৰ স্থান অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ অঞ্চলবোৰত, আৰু তেওঁলোকৰ জাতিবোৰত, নেতা থাম্মা, নেতা গোলা, নেতা যেথেৰ, নেতা অহলিবামাহ, নেতা হেলাস, নেতা ফিনোন, নেতা কেনজ, নেতা থাইমান, নেতা মাজাৰ। নেতা মাগেদিয়েল, নেতা জাফোইন, এইসকল ইদোমৰ নেতা, তেওঁলোকৰ অধিকাৰৰ ভূমিত নিৰ্মিত ঠাইসমূহত, এই এচো ইদোমৰ পিতা।

37

যাকোব সেই ভূমিত বাস কৰিছিল যত তেওঁৰ পিতাই কনান দেশত প্ৰবাস কৰিছিল, আৰু এইবোৰ যাকোবৰ বংশাৱলী। জোচেফ সোতৰ বছৰীয়া আছিল, আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ

মেৰ-ছাগবোৰ নিজৰ ভাতৃসকলৰ সৈতে চৰাই আছিল। তেওঁ যুৱক আছিল, বিল্হাৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু জিহ্মাৰ পুত্ৰসকলৰ সৈতে, যিসকল তেওঁৰ পিতৃৰ পত্নী আছিল। জোচেফে তেওঁলোকৰ পিতৃ ইস্ৰায়েললৈ দুষ্ট দোষ আনিলে। যাকোবে যোচেফক তেওঁৰ সকলো পুত্ৰতকৈ বেছি ভালপাইছিল, কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ বৃদ্ধ বয়সৰ পুত্ৰ আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ বাবে এটা বিচিত্ৰ চোলা বনাইছিল। তেওঁৰ ভাতৃসকলে দেখিলে যে পিতৃয়ে তেওঁৰ সকলো পুত্ৰৰ মাজৰ পৰা তেওঁক প্ৰেম কৰে, সেয়েহে তেওঁলোকে তেওঁক ঘৃণা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ লগত একো শান্তিপূৰ্ণ কথা কব নোৱাৰিলে। যোচেফে এটা স্বপ্ন দেখিলে আৰু তেওঁ সেই স্বপ্ন তেওঁৰ ভাতৃসকলক জনালে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, এই সপোনটো শুনা, যি মই দেখিছিলোঁ। মই ভাবিছিলোঁ যে তোমালোকে সমতল ভূমিৰ মাজত ডাঙৰবোৰ বান্ধি আছা, আৰু মোৰ ডাঙৰটো উঠি থিয় হল, আৰু ঘূৰি যোৱাৰ পিছত তোমালোকৰ ডাঙৰবোৰে মোৰ ডাঙৰটোক প্ৰণিপাত কৰিলে। তেওঁৰ ভায়েকসকলে তেওঁক কলে, তুমি জানো আমাৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰিবা, নে আমাৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰিবা? আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সপোনবোৰৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ কথাবোৰৰ কাৰণে তেওঁক আৰু অধিক ঘৃণা কৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁ আন এটা সপোন দেখিলে, আৰু সেইটো তেওঁৰ পিতৃক আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক বৰ্ণনা কৰিলে, আৰু কলে, চোৱা, মই আন এটা সপোন দেখিলোঁ, যেনেকৈ সূৰ্য, আৰু চন্দ্ৰ, আৰু এঘাৰটা তৰাই মোক প্ৰণিপাত কৰিছিল। আৰু তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁক ধমকি দিলে আৰু তেওঁক কলে, এই কি সপোন তুমি দেখিলা? তেন্তে সঁচাকৈ মই আৰু তোমাৰ মাতৃ আৰু তোমাৰ ভাতৃসকল আহি তোমাক মাটিত প্ৰণিপাত কৰিম নেকি? তেওঁৰ ভাতৃসকলে তেওঁক ঈৰ্ষা কৰিলে, কিন্তু তেওঁৰ পিতৃয়ে সেই কথাটো মনত ৰাখিলে। তেওঁৰ ভাইসকল কিন্তু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ মেৰ-ছাগবোৰ চৰাবলৈ চিখিমলৈ গল। আৰু ইস্ৰায়েলে যোচেফক কলে, তোমাৰ ভাতৃসকলে জানো চিখিমত ৰখীয়া কৰি নাই? আহা, মই তোমাক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠাম। তেওঁ তেওঁক কলে, চোৱা, মই আছোঁ। ইস্ৰায়েলে তাক কৈলে, গৈ চোৱা, তোমাৰ ভায়েকসকল আৰু মেৰবোৰ সুস্থ আছে নে নাই, আৰু মোক জনোৱা। আৰু তেওঁ তাক হিব্ৰোণৰ উপত্যকাৰ পৰা

পঠিয়ালে, আৰু তেওঁ চিখিমলৈ আহিল। আৰু এজন মানুহে তাক সমতল ভূমিত ভ্ৰমণ কৰি থকা অৱস্থাত পাইলে, আৰু সেই মানুহজনে তাক সুধিলে, তুমি কি বিচাৰিছা? কিন্তু তেওঁ কলে, মই মোৰ ভাতৃসকলক বিচাৰি আছোঁ। মোক কওক তেওঁলোকে কত পশু চৰাই আছে। সেই মানুহজনে তাক কৈলে, তেওঁলোক ইয়াৰ পৰা গুচি গৈছে, কিয়নো মই তেওঁলোকক কৈ থকা শুনিলোঁ, আহা দোথাইমলৈ যাওঁ। আৰু যোচেফে তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ পাছে পাছে গল, আৰু তেওঁলোকক দোথাইমত পালে।

তেওঁলোকে তেওঁক দূৰৰ পৰা দেখিলে, তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ অহাৰ আগতে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হত্যা কৰিবলৈ কু-কল্পনা কৰিলে। প্ৰতিজনে নিজৰ ভাতৃক কৈলে, চোৱা, সেই সপোন দেখোঁতা আহিছে। এতিয়া সেয়েহে আহা, আমি তাক হত্যা কৰোঁ আৰু তাক এটা গাতত পেলাই দিওঁ, আৰু আমি কম যে এটা দুষ্ট হিংস্ৰ জন্তুৱে তাক গ্ৰাস কৰিলে, আৰু আমি দেখিম তাৰ সপোনবোৰৰ কি হয়। ৰবেণে শুনি তেওঁক তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু কলে, আমি তাক আত্মাত আঘাত নকৰোঁ। ৰবেনে তেওঁলোকক কলে, তেজ নঢালিবা, তেওঁক মৰুভূমিৰ এই গাতবোৰৰ এটাত পেলাই দিয়া, কিন্তু তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিবা, যাতে তেওঁক তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰি তেওঁৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই দিব পাৰে। কিন্তু যেতিয়া যোচেফ তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া সিহঁতে যোচেফৰ গাৰ পৰা তেওঁৰ বিচিত্ৰ কোটটো সোলোকাই পেলালে। আৰু তাক লৈ, তেওঁলোকে সেই গাতটোৰ ভিতৰলৈ দলিয়াই দিলে, আৰু সেই গাতটো খালী আছিল, পানী নাছিল। তেওঁলোকে পিঠা খাবলৈ বহিল, আৰু চকু তুলি চাই দেখিলে যে গিলিয়দৰ পৰা ইশ্মায়েলীয় পথিকসকল আহি আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ উটবোৰ ধূপ, ৰাল আৰু গন্ধৰসেৰে বোজাই কৰা আছিল। তেওঁলোকে মিচৰলৈ নমাই নিবলৈ গৈ আছিল।

যিহূদাই তাৰ ভাইসকলক কৈছিল, আমি আমাৰ ভাইক মাৰি তাৰ তেজ লুকুৱালে কি লাভ? আহা, আমি তাক এই ইশ্মায়েলীয়া সকলৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰোঁ, কিন্তু আমাৰ হাত তাৰ

ওপৰত নপৰক, কাৰণ তেওঁ আমাৰ ভাই আৰু আমাৰ মাংস। তাৰ ভাই সকলে শুনিলে। আৰু মিদিয়ানীয়া বণিক মানুহবোৰ পাৰ হৈ গৈছিল, আৰু তেওঁলোকে যোচেফক গাতৰ পৰা টানি উলিয়ালে আৰু তুলি আনিলে, আৰু যোচেফক ইশ্মায়েলীয়াসকলৰ ওচৰত বিশ সোণত বিক্ৰী কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে যোচেফক মিচৰলৈ নমাই আনিলে। ৰূবেণ গাঁতৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু গাঁতৰ ভিতৰত যোচেফক নেদেখি তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ফালিলে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ ভাইসকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু কলে, লৰাটো নাই, মই কিন্তু কলৈ যাওঁ এতিয়া? কিন্তু যোচেফৰ কোটটো লৈ তেওঁলোকে এটা ছাগলীৰ পোৱালি হত্যা কৰিলে, আৰু কোটটো তেজেৰে অশুচি কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে সেই বিচিত্ৰ চোলাটো পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু কলে, আমি এইটো পালোঁ, চিনি লোৱা যে এইটো তোমাৰ পুত্ৰৰ চোলা নে নহয়। আৰু তেওঁ তাক চিনি পালে আৰু কলে, এইটো মোৰ পুত্ৰৰ চোলা। দুই জন্তুৱে তাক গ্ৰাস কৰিলে। জন্তুৱে যোচেফক কাটি নিলে। যাকোবে নিজৰ কাপোৰবোৰ ফালিলে, আৰু কঁকালত চট পিন্ধিলে, আৰু নিজৰ পুত্ৰৰ বাবে বহুত দিন শোক কৰিলে। তেওঁৰ সকলো পুত্ৰ আৰু কন্যা একত্ৰিত হল, আৰু তেওঁক সান্ত্বনা দিবলৈ আহিল, কিন্তু তেওঁ সান্ত্বনা পাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, কৈ, মই শোক কৰি মোৰ পুত্ৰৰ ওচৰলৈ পাতাললৈ নামি যাম, আৰু তেওঁৰ পিতৃয়ে তেওঁৰ বাবে কান্দিবে। মাদিয়ানীয়াসকলে যোচেফক মিচৰত ফৰৌণৰ নপুংসক পতীফৰৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰিলে, যি প্ৰধান পাচক আছিল।

38

সেই সময়ত এনে ঘটিল যে, যিহুদা তেওঁৰ ভাইসকলৰ পৰা নামি গল, আৰু হীৰা নামৰ এজন অদুল্লামীয়া মানুহৰ ওচৰলৈ উপস্থিত হল। আৰু যিহুদাই তাত এজন কনানীয়া মানুহৰ জীয়ৰীক দেখিলে, যাৰ নাম চুৰা আছিল, আৰু তাইক বিয়া কৰালে, আৰু তাইৰ ওচৰলৈ

গল। আৰু গৰ্ভধাৰণ কৰি তেওঁ এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তাৰ নাম এৰ ৰাখিলে। আৰু গৰ্ভধাৰণ কৰি তাই আৰু এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তেওঁ তাৰ নাম ওনান ৰাখিলে। আৰু তাই আৰু এটা পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু তাৰ নাম শীলোম ৰাখিলে, কিন্তু তাই খাচবিত আছিল, যেতিয়া তাই তেওঁলোকক জন্ম দিলে। আৰু যিহুদাই তেওঁৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ এৰৰ বাবে এগৰাকী পত্নী ললে, যাৰ নাম তামৰ। কিন্তু যিহুদাৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ এৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত দুষ্ট আছিল, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক বধ কৰিলে। যিহুদাই ওননক কলে, তোমাৰ ভায়েকৰ পত্নীৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তাইক বিবাহ কৰা, আৰু তোমাৰ ভায়েকৰ বাবে বংশধৰ উৎপন্ন কৰা। ওনানে জানিছিল যে সেই বীজ তেওঁৰ নহব, সেয়েহে যেতিয়া তেওঁ নিজৰ ভাতৃৰ পত্নীৰ ওচৰলৈ সোমাইছিল, তেতিয়া তেওঁ ভূমিত ঢালি দিছিল, যাতে নিজৰ ভাতৃক বীজ নিদিয়ে। ঈশ্বৰৰ সন্মুখত এই কাৰ্য দুষ্ট বুলি প্ৰকট হল, কাৰণ তেওঁ এইটো কৰিছিল, আৰু তেওঁ এইজনকো মৃত্যুদণ্ড দিলে।

যিহুদাই তাৰ বোৱাৰী তামাৰক কৈলে, তোমাৰ পিতাৰ ঘৰত বিধৱা হৈ বহি থাকা, যেতিয়ালৈকে মোৰ পুত্ৰ চীলোম ডাঙৰ নহয়, কিয়নো তেওঁ ভাবিছিল, এইজনো যেন তাৰ ভাতৃসকলৰ দৰে মৰি নাযায়। তেতিয়া তামাৰ গুচি গৈ তাইৰ পিতাৰ ঘৰত বহি থাকিল। দিনবোৰ বাঢ়ি গল, আৰু যিহুদাৰ পত্নী চুৱাৰ মৃত্যু হল। সান্ত্বনা পোৱাৰ পিছত যিহুদাই তেওঁৰ মেৰৰ নোম কটাসকলৰ ওচৰলৈ গল, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ ৰখীয়া অদুল্লমীয়া হীৰা থম্বালৈ গল। আৰু তেওঁ তাৰ বোৱাৰী থামাৰক জনালে, কৈ, চোৱা, তোমাৰ শহৰ থামনালৈ যাইছে তাৰ ভেড়াবোৰৰ নোম কাটিবলৈ। আৰু বৈধব্যৰ বস্ত্ৰসমূহ নিজৰ পৰা খুলি লৈ, তাই গ্ৰীষ্মকালীন বস্ত্ৰ পিন্ধিলে, আৰু নিজকে সজাই তুলিলে, আৰু ঐনানৰ দুৱাৰসমূহৰ ওচৰত বহিল, যি থম্বাৰ পথত আছে, কাৰণ তাই দেখিছিল যে চীলোম ডাঙৰ হৈছে, কিন্তু তেওঁ তাইক তেওঁৰ পত্নী হিচাপে দিয়া নাছিল। আৰু তাইক দেখি যিহুদাই ভাবিলে যে তাই এগৰাকী বেশ্যা, কাৰণ তাই নিজৰ মুখ ঢাকি লৈছিল আৰু তেওঁ তাইক চিনি নাপালে। তেওঁ বাটৰ পৰা ঘূৰি তাইৰ ফালে গল, আৰু তাইক কলে, মোক তোমাৰ ওচৰলৈ যাবলৈ দিয়া, কিয়নো

তেওঁ জনা নাছিল যে তাই তেওঁৰ বোৱাৰী। কিন্তু তাই কলে, যদি তুমি মোৰ ওচৰলৈ আহা, তেন্তে মোক কি দিবা? তেওঁ কিন্তু কলে, মই তোমাক মোৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ পৰা এটা ছাগলীৰ পোৱালি পঠিয়াম। তাই কিন্তু কলে, যদি তুমি মোক বন্ধক দিয়া, যেতিয়ালৈকে তুমি পঠিওৱা। তেওঁ কিন্তু কলে, কি বন্ধক তোমাক দিম? তাই কিন্তু কলে, তোমাৰ আঙুঠি, আৰু হাৰ, আৰু তোমাৰ হাতত থকা লাঠি। আৰু তেওঁ তাইক দিলে, আৰু তাইৰ ওচৰলৈ গল, আৰু তাই তেওঁৰ পৰা গৰ্ভৱতী হল। আৰু তাই উঠি গল, আৰু নিজৰ গ্ৰীষ্মকালীন বস্ত্ৰ খুলি ললে, আৰু নিজৰ বৈধব্যৰ বস্ত্ৰসমূহ পিন্ধিলে। যিহুদাই তেওঁৰ অদুৰ্লভমীয়া বন্ধুৰ হাতত এটা ছাগলীৰ পোৱালি পঠিয়াইছিল, সেই মহিলাৰ পৰা বন্ধক ঘূৰাই পাবলৈ, কিন্তু তেওঁ তাইক বিচাৰি নাপালে। তেওঁ সেই ঠাইৰ পুৰুষসকলক সুধিলে, ঐনানত পথৰ কাষত থকা বেশ্যাগৰাকী কত আছে? আৰু তেওঁলোকে কলে, ইয়াত কোনো বেশ্যা নাছিল। আৰু তেওঁ যিহুদাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহি কলে, মই বিচাৰি পোৱা নাই, আৰু সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে কয় যে ইয়াত কোনো বেশ্যা নাই। যিহুদাই কৈলে, সিহঁতক লবলৈ দিয়া, কিন্তু আমি যাতে কেতিয়াও হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ নহওঁ। মই নিশ্চয়ে এই পোৱালিটো পঠিয়াইছিলোঁ, কিন্তু তুমি তাইক বিচাৰি পোৱা নাই। তিনি মাহৰ পাছত এনে ঘটিল যে যিহুদাক জনোৱা হল, কোৱা হল, তোমাৰ বোৱাৰী তামাৰে ব্যভিচাৰ কৰিছে, আৰু চোৱা, ব্যভিচাৰৰ পৰা তাই গৰ্ভৱতী হৈছে। তেতিয়া যিহুদাই কলে, তাইক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনা, আৰু তাইক জ্বলাই দিয়া হওক। এই কিন্তু নিয়ে যোৱা হৈছিল, তাই তাইৰ শ্বশুৰৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, কৈছিল, যি মানুহৰ এইবোৰ আছে, মই তেওঁৰ গৰ্ভত আছোঁ, আৰু কলে, চিনাক্ত কৰা কাৰ আঙুঠি, আৰু হাৰ আৰু এই লাঠি। যিহুদাই চিনি পালে, আৰু কলে, তামাৰ ন্যায়সংগত হৈছে মোতকৈ, কাৰণ মই তাইক মোৰ পুত্ৰ চিলোমক দিয়া নাছিলোঁ। আৰু তেওঁ পুনৰ তাইক জনা নাছিল। ঘটিল যে যেতিয়া তাই সন্তান প্ৰসৱ কৰিছিল, আৰু তাইৰ গৰ্ভত যমজ সন্তান আছিল। ঘটিল যে জন্ম দিয়াৰ সময়ত, এটাই আগতে হাত উলিয়াই দিলে, আৰু ধাইয়ে লৈ তাৰ হাতত ৰঙা সূতা বান্ধিলে, কৈ, এই প্ৰথমে ওলাব। যেতিয়া তেওঁ হাত সংকুচিত কৰিলে, তৎক্ষণাত তাৰ ভাই ওলাই আহিল, আৰু তাই কৈছিল, তোৰ কাৰণে বেৰা কিয় বিভক্ত হল?

আৰু তাৰ নাম ফাৰেছ ৰাখিলে। আৰু ইয়াৰ পাছত তাৰ ভাই বাহিৰ হল, যাৰ হাতত ৰঙা সূতা আছিল, আৰু তাৰ নাম জেৰহ ৰখা হল।

39

যোচেফক মিচৰলৈ নিয়া হৈছিল, আৰু ফৰৌণৰ নপুংসক, মুখ্য ৰান্ধনি, মিচৰীয় পুৰুষ পতীফৰে তেওঁক ইষ্টায়েলীসকলৰ হাতৰ পৰা কিনিলে, যিসকলে তেওঁক তালৈ লৈ গৈছিল। আৰু প্ৰভু যোচেফৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁ এজন সফল মানুহ আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ মিচৰীয় প্ৰভুৰ ঘৰত আছিল। তেওঁৰ প্ৰভুৱে জানিছিল যে প্ৰভু তেওঁৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁ যি কৰে, প্ৰভুৱে তেওঁৰ হাতত সফল কৰে। আৰু যোচেফে তেওঁৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পালে, আৰু তেওঁক সম্ভষ্ট কৰিলে। আৰু তেওঁক তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো যোচেফৰ হাতত দিলে। ঘটিল যে তেওঁক তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ যিমান সকলো আছিল তাৰ ওপৰত স্থাপিত হোৱাৰ পাছত, প্ৰভুৱে যোচেফৰ কাৰণে মিচৰীয়াৰ ঘৰক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদ তেওঁৰ ঘৰত আৰু তেওঁৰ পথাৰত থকা তেওঁৰ সকলো সম্পত্তিত হল। আৰু তেওঁ যোচেফৰ হাতত তেওঁৰ সকলো সম্পত্তি অৰ্পণ কৰিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ বিষয়ে একো নাজানিছিল, কেৱল যি ৰুটি তেওঁ খাইছিল তাৰ বাহিৰে। আৰু যোচেফ ৰূপত সুন্দৰ আৰু চেহেৰাত অতিশয় সুদৰ্শন আছিল। আৰু এই কথাবোৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে, তেওঁৰ প্ৰভুৰ মহিলাই যোচেফৰ ওপৰত তাইৰ চকু পেলালে, আৰু কলে, মোৰ সৈতে শোৱা। কিন্তু তেওঁ ইচ্ছুক নাছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ প্ৰভুৰ পত্নীক কলে, মোৰ প্ৰভুৱে মোৰ দ্বাৰা তেওঁৰ ঘৰত একোৱেই নাজানে, আৰু তেওঁৰ যিমান সকলো আছে সেই সকলো তেওঁ মোৰ হাতত দিছে, আৰু এই ঘৰত মোতকৈ একোৱেই অধিক নহয়, আৰু মোৰ পৰা একোৱেই ৰখা হোৱা নাই, কেৱল তোমাৰ বাহিৰে, কাৰণ তুমি তেওঁৰ পত্নী, আৰু মই কেনেকৈ এই দুষ্ট

কাম কৰিম, আৰু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত পাপ কৰিম? যেতিয়া তাই যোচেফক দিনে দিনে কথা কৈছিল, কিন্তু তেওঁ তাইৰ কথা নামানিলে তাইৰ সৈতে শুবলৈ, তাইৰ সৈতে সন্তোগ কৰিবলৈ। এনেকুৱা এটা দিন ঘটিল, আৰু যোচেফ নিজৰ কামবোৰ কৰিবলৈ ঘৰত সোমাল, আৰু ঘৰৰ ভিতৰত কোনো মানুহ নাছিল। আৰু তাই তাক কাপোৰৰ পৰা টানি ধৰি কলে, মোৰ লগত শোৱা, আৰু তাই তাৰ কাপোৰবোৰ তাইৰ হাতত এৰি পলাই গল, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গল। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া তাই দেখিলে যে তেওঁ নিজৰ কাপোৰবোৰ তাইৰ হাতত এৰি পলাই গৈছিল, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গৈছিল আৰু তাই ঘৰত থকা সকলক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, চোৱা, তেওঁ আমাৰ বাবে এজন এৱীয়া দাস আনিলে আমাক ঠাট্টা কৰিবলৈ। তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ সোমাল আৰু কলে, মোৰ লগত শোৱা, আৰু মই ডাঙৰ মাতৰে চিঞৰিলোঁ। কিন্তু যেতিয়া তেওঁ শুনিলে যে মই মোৰ কণ্ঠস্বৰ উচা কৰিলোঁ আৰু চিঞৰিলোঁ, তেওঁ তেওঁৰ কাপোৰবোৰ মোৰ ওচৰত এৰি পলাই গল, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গল। আৰু তাই কাপোৰবোৰ নিজৰ ওচৰত ৰাখি থৈছিল, যেতিয়ালৈকে প্ৰভু তেওঁৰ ঘৰলৈ আহিল। আৰু তাই তেওঁক এই শব্দবোৰ অনুসৰি কথা কলে, কৈ, সেই হিব্ৰু দাস, যাক তুমি আমাৰ ওচৰলৈ আনিলা, মোক উপহাস কৰিবলৈ মোৰ ওচৰলৈ সোমাল, আৰু মোক কলে, মই তোমাৰ লগত শুম। যেতিয়া তেওঁ শুনিলে যে মই মোৰ কণ্ঠস্বৰ উচ্চ কৰিলোঁ আৰু চিঞৰিলোঁ, তেওঁ তেওঁৰ বস্ত্ৰসমূহ মোৰ ওচৰত এৰি থৈ পলাল, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গল। ঘটিল যেতিয়া প্ৰভুৱে তেওঁৰ স্ত্ৰীৰ শব্দবোৰ শুনিলে, যিমান তেওঁ তেওঁক কৈছিল, তোমাৰ দাসে মোক এইদৰে কৰিলে, আৰু তেওঁ ফ্ৰোদত খং উঠিল।

আৰু প্ৰভুৱে যোচেফক লৈ তাক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ সোমাই দিলে, সেই ঠাইলৈ যত ৰজাৰ বন্দীসকলক দুৰ্গৰ ভিতৰত ধৰি ৰখা হয়। আৰু প্ৰভু যোচেফৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁৰ ওপৰত দয়া ঢালিলে, আৰু মুখ্য কাৰাগাৰৰক্ষকৰ সন্মুখত তেওঁক অনুগ্ৰহ দিলে। আৰু মুখ্য কাৰাৰক্ষীয়ে যোচেফৰ হাতত কাৰাগাৰ সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু কাৰাগাৰত থকা সকলো

বন্দীসকলক, আৰু তাত যিমান কাম কৰা হয় সকলো, তেওঁ নিজেই কৰি আছিল। কাৰাগাৰৰ মুখ্য ৰক্ষকে তেওঁৰ মাধ্যমেৰে একো জনা নাছিল, কাৰণ সকলো যোচেফৰ হাতৰ মাধ্যমেৰে আছিল, কাৰণ প্ৰভু তেওঁৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁ যিমান কৰিছিল, প্ৰভুৱে তেওঁৰ হাতত সমৃদ্ধিশালী কৰিছিল।

40

এই কথাবোৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে, মিচৰৰ ৰজাৰ মুখ্য পানপাত্ৰবাহক আৰু মুখ্য ৰুটিপ্ৰস্তুতকাৰকে তেওঁলোকৰ প্ৰভু মিচৰৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলে। আৰু ফাৰাও তেওঁৰ দুজন নপুংসকৰ ওপৰত হ্ৰোধিত হল, প্ৰধান পানপাত্ৰবাহকৰ ওপৰত আৰু প্ৰধান পিঠাপ্ৰস্তুতকাৰীৰ ওপৰত, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক প্ৰহৰাত ৰাখিলে, সেই কাৰাগাৰত, সেই ঠাইত যত যোচেফ আবদ্ধ আছিল। আৰু মুখ্য কাৰাৰক্ষীয়ে যোচেফক তেওঁলোকৰ দায়িত্ব দিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিলে, আৰু তেওঁলোক কেইবাদিন কাৰাগাৰত আছিল। আৰু দুয়োজনে এক ৰাতিতে সপোন দেখিলে, আৰু মিচৰৰ ৰজাৰ মুখ্য পানপাত্ৰবাহক আৰু মুখ্য ৰুটিবনোৱাজনৰ সপোনৰ দৰ্শন, যিসকল কাৰাগাৰত আছিল, এনেধৰণৰ আছিল। যোচেফে ৰাতিপুৱা তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক দেখিলে, আৰু তেওঁলোক বিচলিত আছিল। আৰু তেওঁ ফাৰাওৰ নপুংসকসকলক সুধিলে, যিসকল তেওঁৰ প্ৰভুৰ ওচৰত বন্দীশালত তেওঁৰ লগত আছিল, কিয় তোমালোকৰ মুখবোৰ আজি ইমান উদাস? তেওঁলোকে তেওঁক কলে, আমি এটা সপোন দেখিলোঁ, আৰু ইয়াক ব্যাখ্যা কৰোঁতা কোনো নাই। যোচেফে তেওঁলোকক কলে, সেইবোৰৰ ব্যাখ্যা ঈশ্বৰৰ যোগেদি নহয় নেকি? সেয়েহে মোক কোৱা। আৰু মুখ্য পানপাত্ৰবাহকে যোচেফক তেওঁৰ সপোন বৰ্ণনা কৰিলে, আৰু কলে, মোৰ নিদ্ৰাত মোৰ সন্মুখত এডাল দ্ৰাক্কালতা আছিল। দ্ৰাক্কালতাত তিনিটা শিপা আছিল, আৰু সেইটো ফুলি

উঠিছিল, পোখা উলিয়াইছিল, আৰু আঙুৰৰ থোপাবোৰ পকিছিল। আৰু ফাৰাওৰ পিয়লা মোৰ হাতত আছিল, আৰু মই আঙুৰবোৰ ললো আৰু সেইবোৰ পিয়লাত নিচিকিলো, আৰু মই পিয়লাটো ফাৰাওৰ হাতত দিলো। আৰু যোচেফে তেওঁক কলে, এইটো ইয়াৰ ব্যাখ্যা: সেই তিনিটা ডাল তিনিটা দিন। এতিয়াও তিনি দিন, আৰু ফাৰাওৱে তোমাৰ পদৰ কথা মনত পেলাব, আৰু তোমাক তোমাৰ প্ৰধান পানপাত্ৰবাহকৰ পদত পুনৰ স্থাপন কৰিব, আৰু তুমি ফাৰাওৰ হাতত পানপাত্ৰ দিবা তোমাৰ পূৰ্বৰ পদ অনুসৰি, যেনেকৈ তুমি পানপাত্ৰবাহক আছিল। কিন্তু তোমাৰ নিজৰ কাৰণে মোক মনত ৰাখিবা, যেতিয়া তোমাৰ মঙ্গল হব, আৰু মোৰ প্ৰতি দয়া কৰিবা, আৰু ফাৰাওৰ ওচৰত মোৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিবা, আৰু মোক এই কাৰাগাৰৰ পৰা উলিয়াই আনিবা। কাৰণ মই হিব্ৰুসকলৰ দেশৰ পৰা চুৰ কৰি অনা হৈছিল, আৰু ইয়াত মই একো কৰা নাই, কিন্তু তেওঁলোকে মোক এই গাঁতত পেলাই দিলে। আৰু মুখ্য ৰুটিওৱালাই দেখিলে যে তেওঁ শুদ্ধভাৱে ব্যাখ্যা কৰিলে, আৰু যোচেফক কলে, মই এটা সপোন দেখিলোঁ, আৰু মই ভাবিলোঁ যে মোৰ মূৰৰ ওপৰত উত্তম ৰুটিৰ তিনিটা টোপোলা তুলি আছে। কিন্তু ওপৰৰ টোপোলাত ফাৰাওৱে খোৱা সকলো প্ৰকাৰৰ পিঠাগুৰি প্ৰস্তুতকাৰীৰ কাম আছিল, আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে মোৰ মূৰৰ ওপৰত থকা টোপোলাৰ পৰা সেইবোৰ খাই পেলাইছিল। উত্তৰ দি যোচেফে তাক কলে, ইয়াৰ ব্যাখ্যা এইটো: তিনিটা বুৰি তিনি দিন। আৰু তিনি দিনৰ ভিতৰত ফাৰাওৱে তোমাৰ মূৰ তোমাৰ পৰা আঁতৰাব, আৰু তোমাক গছত ওলমাব, আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰে তোমাৰ মাংস তোমাৰ পৰা খাব। ঘটিল কিন্তু তৃতীয় দিনত, ফাৰাওৰ জন্মদিন আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ সকলো সেৱকক পানীয় দিলে, আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ মাজত পানপাত্ৰবাহকৰ পদ আৰু পিঠাপ্ৰস্তুতকাৰীৰ পদ মনত পেলালে। আৰু তেওঁ মুখ্য পানপাত্ৰবাহকক তেওঁৰ পদত পুনৰ্স্থাপন কৰিলে, আৰু ফাৰাওৰ হাতত পানপাত্ৰ দিলে। কিন্তু প্ৰধান ৰুটিওৱালাক তেওঁ ফাঁচী দিলে, যেনেকৈ যোচেফে তেওঁলোকৰ বাবে ব্যাখ্যা কৰিছিল। আৰু প্ৰধান পানপাত্ৰবাহকে যোচেফক মনত নপেলালে, বৰং তেওঁক পাহৰি গল।

দুবছৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে ফাৰাওৱে এটা সপোন দেখিলে, তেওঁ ভাবিলে যে তেওঁ নদীৰ ওপৰত থিয় হৈ আছে। আৰু চোৱা, নদীৰ পৰা সাতটা গৰু ওপৰলৈ উঠি আহিছিল, সিহঁত ৰূপত ধুনীয়া আৰু মাংসল আছিল, আৰু সিহঁতে আখেইত চৰি আছিল। আন সাতটা গৰু এইবোৰৰ পাছত নদীৰ পৰা উঠি আহিছিল, ৰূপত কুৎসিত আৰু মাংসত পাতল, আৰু সিহঁতে নদীৰ পাৰত গৰুবোৰৰ কাষত চৰি আছিল। আৰু সাতটা কুৎসিত আৰু ক্ষীণ মাংসৰ গৰুৱে সাতটা সুন্দৰ ৰূপৰ আৰু উত্তম মাংসৰ গৰু গ্ৰাস কৰিলে, কিন্তু ফাৰাও সাৰ পালে। আৰু তেওঁ দ্বিতীয়বাৰ সপোন দেখিলে, আৰু চোৱা, এডাল ডালত সাতটা শস্যৰ থোক উঠি আছিল, নিৰ্বাচিত আৰু ভাল। আৰু চোৱা, সাতটা পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা শস্যৰ থোক সিহঁতৰ লগত গজি উঠিছিল। আৰু সাতটা পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা শস্যৰ থোকে সাতটা নিৰ্বাচিত আৰু পূৰ্ণ শস্যৰ থোক গিলিলে, কিন্তু ফৰৌণ সাৰ পালে, আৰু এইটো এটা সপোন আছিল। পুৱা হল, আৰু তেওঁৰ আত্মা উদ্ভিগ্ন হল, আৰু তেওঁ মানুহ পঠিয়াই মিচৰৰ সকলো ব্যাখ্যাকাৰী আৰু তাৰ সকলো জ্ঞানীক মাতিলে, আৰু ফাৰাওৱে তেওঁলোকক তেওঁৰ সপোন বৰ্ণনা কৰিলে, আৰু ফাৰাওক ইয়াৰ অৰ্থ জনাব পৰা কোনো নাছিল। আৰু মুখ্য পানপাত্ৰবাহকে ফৰৌণৰ আগত কথা কলে, আজি মই মোৰ পাপ মনত পেলাইছোঁ। ফাৰাও তেওঁৰ সেৱকসকলৰ ওপৰত দ্বেষিত হৈছিল আৰু আমাক মুখ্য ৰান্ধনীৰ ঘৰত গ্ৰহীত ৰাখিছিল, মোক আৰু মুখ্য পিঠাগুৰিয়াক। আৰু আমি দুয়োজনে এক ৰাতিতে সপোন দেখিলোঁ, মই আৰু তেওঁ, প্ৰতিজনে নিজৰ সপোন অনুসাৰে দেখিলোঁ। আছিল কিন্তু তাত আমাৰ লগত এজন যুৱক দাস হিচাপে মুখ্য ৰান্ধনীৰ, আৰু আমি তেওঁক কৈছিলোঁ, আৰু তেওঁ আমাক ব্যাখ্যা কৰিলে। ঘটিল, যেনেকৈ তেওঁ আমাক ব্যাখ্যা কৰিলে, তেনেদৰে ঘটিল, মোক মোৰ পদত পুনৰ স্থাপিত কৰা হল, কিন্তু তেওঁক ওলমোৱা হল। ফাৰাওৱে মানুহ পঠিয়াই যোচেফক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকে তাক কাৰাগাৰৰ পৰা

উলিয়াই আনিলে, আৰু তাক খুৰালে, আৰু তাৰ কাপোৰ সলালে, আৰু তেওঁ ফাৰাওৰ ওচৰলৈ আহিল। ফাৰাওৱে যোচেফক কলে, মই এটা সপোন দেখিছোঁ, আৰু ইয়াক ব্যাখ্যা কৰিব পৰা কোনো নাই। কিন্তু মই তোমাৰ বিষয়ে শুনিছোঁ যে তুমি সপোন শুনি সেইবোৰৰ ব্যাখ্যা কৰিব পাৰা। যোচেফে উত্তৰ দি ফৰৌণক কলে, ঈশ্বৰৰ অবিহনে ফৰৌণৰ পৰিত্ৰাণৰ উত্তৰ দিয়া নহব। ফাৰাওৱে যোচেফক কলে, মোৰ সপোনত মই নদীৰ কাষত থিয় হৈ আছিলোঁ বুলি ভাবিলোঁ। আৰু যেনেকৈ নদীৰ পৰা সাতটা গৰু ওলাই আহিছিল যিবোৰ ৰূপত সুন্দৰ আৰু মাংসত হঠপুঠ আছিল, আৰু সিহঁতে আখেইত চৰি আছিল। আৰু চোৱা, সাতটা অন্য গৰু তেওঁলোকৰ পাছত নদীৰ পৰা উঠি আহিছিল, ৰূপত দুষ্ট আৰু কুৎসিত, আৰু মাংসত পাতল, যেনেকুৱা মই সমগ্ৰ মিচৰ দেশত ইমান কুৎসিত কেতিয়াও দেখা নাছিলোঁ। আৰু সেই সাতটা কুৎসিত আৰু ক্ষীণ গৰুৱে সেই প্ৰথম সাতটা সুন্দৰ আৰু উত্তম গৰু গ্ৰাস কৰিলে। আৰু সিহঁতে তেওঁলোকৰ পেটৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু স্পষ্ট নহল যে সিহঁতে তেওঁলোকৰ পেটৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ দৃষ্টি কুৎসিত আছিল, যেনেকৈ আৰম্ভণিতে আছিল, কিন্তু সাৰ পাই মই শুলোঁ। আৰু মই মোৰ সপোনত পুনৰ দেখিলোঁ, আৰু এটা ঠাৰিত সাতটা শস্যৰ থোক উঠি আছিল, পূৰ্ণ আৰু ভাল। আন সাতটা শস্যৰ থোক পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা সেইবোৰৰ কাষত গজি উঠিছিল। আৰু সাতটা পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা শীহে সাতটা ভাল আৰু পূৰ্ণ শীহ গিলিলে। তেন্তে মই ব্যাখ্যাকাৰীসকলক কলোঁ, আৰু মোক ইয়াক জনোৱা কোনো নাছিল।

আৰু যোচেফে ফৰৌণক কলে, ফৰৌণৰ সপোন এটাই আছে; ঈশ্বৰে যিমান কৰিব, সেয়া ফৰৌণক দেখুৱালে। সেই সাতটা ধুনীয়া গৰু সাত বছৰ, আৰু সেই সাতটা ধুনীয়া শস্যৰ থোক সাত বছৰ। ফাৰাওৰ সপোন এটাই। আৰু সেই সাতটা পাতল গৰু, যিবোৰ সিহঁতৰ পাছত উঠিছিল, সাত বছৰ, আৰু সেই সাতটা পাতল আৰু বতাহে নষ্ট কৰা শস্যৰ থোক সাত বছৰ, সেইবোৰ আকালৰ সাত বছৰ হব। কিন্তু মই ফৰৌণক যি কথা কৈছিলোঁ, ঈশ্বৰে যিমান কৰিব তেওঁ ফৰৌণক দেখুৱালে। চোৱা, সাত বছৰ মহা সমৃদ্ধি আহি আছে সমগ্ৰ

মিচৰ দেশত। কিন্তু এইবোৰৰ পিছত সাত বছৰৰ দুৰ্ভিক্ষ আহিব, আৰু সমগ্ৰ মিচৰত
হবলগীয়া সন্তুষ্টি তেওঁলোকে পাহৰিব, আৰু দুৰ্ভিক্ষই ভূমি ধ্বংস কৰিব। আৰু সেই সমৃদ্ধি
পৃথিৱীত জনা নাযাব সেই দুৰ্ভিক্ষৰ পৰা যি ইয়াৰ পিছত হব, কিয়নো সি অতিশয় শক্তিশালী
হব। কিন্তু ফাৰাওৰ সপোন দুবাৰ দ্বিতীয় কৰাৰ সম্বন্ধে, কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা অহা বাক্য সত্য
হব, আৰু ঈশ্বৰে ইয়াক কৰিবলৈ ত্বৰান্বিত কৰিব। এতিয়া সেয়েহে এজন বুদ্ধিমান আৰু
বিচক্ষণ মানুহক বিবেচনা কৰা, আৰু তেওঁক মিচৰ দেশৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা। আৰু
ফাৰাওৱে এই কাম কৰক আৰু দেশৰ ওপৰত শাসনকৰ্তাসকল নিযুক্ত কৰক, আৰু মিচৰ
দেশৰ সমৃদ্ধিৰ সাতটা বছৰৰ সকলো উৎপাদন সংগ্ৰহ কৰক। আৰু তেওঁলোকে এই অহা
সাতটা ভাল বছৰৰ সকলো খাদ্য গোটাওক, আৰু ফৰৌণৰ হাতৰ দ্বাৰা শস্য গোটোৱা
হওক, নগৰবোৰত খাদ্য সংৰক্ষিত হওক। আৰু সংৰক্ষিত খাদ্য ভূমিৰ বাবে সাতটা বছৰৰ
দুৰ্ভিক্ষৰ কাৰণে হব, যি মিচৰ দেশত হব, আৰু দুৰ্ভিক্ষত ভূমি ধ্বংস নহব। কিন্তু সেই কথা
ফাৰাওৰ আগত ভাল লাগিল, আৰু তেওঁৰ সকলো সেৱকৰ আগত।

আৰু ফাৰাওৱে তেওঁৰ সকলো সেৱকক কলে, আমি এনেকুৱা মানুহ নাপাম নেকি, যাৰ
ভিতৰত ঈশ্বৰৰ আত্মা আছে? ফাৰাওৱে যোচেফক ক'লে, যিহেতু ঈশ্বৰে তোমাক এই
সকলোবোৰ দেখুৱালে, তোমাৰ দৰে জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমান মানুহ নাই। তুমি মোৰ ঘৰৰ
ওপৰত থাকিবা, আৰু তোমাৰ মুখৰ ওপৰত মোৰ সকলো মানুহে শুনিব, কেৱল সিংহাসনত
মই তোমাকৈ ডাঙৰ হম। ফাৰাওৱে যোচেফক কলে, চোৱা, মই আজি তোমাক সমগ্ৰ
মিচৰ দেশৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিছোঁ। আৰু ফাৰাওৱে তেওঁৰ হাতৰ পৰা আঙুঠি খুলি লৈ
যোচেফৰ হাতত পিন্ধাই দিলে, আৰু তেওঁক মিহি শণ সূতাৰ বস্ত্ৰ পিন্ধালে, আৰু তেওঁৰ
ডিঙিত সোণৰ হাৰ পিন্ধাই দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁক নিজৰ দ্বিতীয় ৰথত তুলিলে, আৰু
তেওঁৰ আগত ঘোষকে ঘোষণা কৰিলে, আৰু তেওঁক সমগ্ৰ মিচৰ দেশৰ ওপৰত নিযুক্ত
কৰিলে। ফাৰাওৱে যোচেফক কৈলে, মই ফাৰাও, তোমাৰ অবিহনে মিচৰৰ সকলো ভূমিত
কোনেও নিজৰ হাত নুতুলিব। আৰু ফাৰাওৱে যোচেফৰ নাম চনথমফানেথ ৰাখিলে, আৰু

তেওঁক হেলিঅপলিচৰ পুৰোহিত পেটেফ্ৰেৰ কন্যা আচেনেথক পত্নী হিচাপে দিলে। যোচেফ ত্ৰিশ বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া তেওঁ মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ সন্মুখত থিয় হৈছিল। যোচেফ ফাৰাওৰ সন্মুখৰ পৰা ওলাই গল, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমি পাৰ হল। আৰু সমৃদ্ধিৰ সাত বছৰত ভূমিয়ে মোহাৰি উৎপন্ন কৰিলে। আৰু তেওঁ সাত বছৰৰ সকলো খাদ্য সংগ্ৰহ কৰিলে, যি বছৰবোৰত মিচৰ দেশত সমৃদ্ধি আছিল, আৰু তেওঁ নগৰবোৰত খাদ্য ৰাখিলে, প্ৰতিখন নগৰৰ চাৰিওফালৰ সমতলবোৰৰ খাদ্য সেই নগৰতে ৰাখিলে। আৰু যোচেফে সাগৰৰ বালিৰ দৰে অতিশয় বহুত শস্য সংগ্ৰহ কৰিলে, যেতিয়ালৈকে গণনা কৰিব পৰা নহল, কিয়নো সংখ্যা নাছিল।

যোচেফৰ কিন্তু দুৰ্ভিক্ষৰ সাত বছৰ আহিবৰ আগতে দুজন পুত্ৰ হল, যাক তেওঁৰ বাবে জন্ম দিছিল আচেনেৎ, হেলিঅপলিচৰ পুৰোহিত পতিফেৰাৰ কন্যাই। যোচেফে তেওঁৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰৰ নাম মনচি ৰাখিলে, কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁক তেওঁৰ সকলো কষ্ট আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ ঘৰৰ সকলো কথা পাহৰিবলৈ দিলে। দ্বিতীয়জনৰ নাম তেওঁ ইফ্ৰয়িম ৰাখিলে, কাৰণ ঈশ্বৰে মোক মোৰ দুখৰ দেশত বৃদ্ধি কৰিলে। কিন্তু সমৃদ্ধিৰ সেই সাতটা বছৰ পাৰ হল, যিবোৰ মিচৰ দেশত হৈছিল। আৰু দুৰ্ভিক্ষৰ সাতটা বছৰ আহিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, যেনেকৈ যোচেফে কৈছিল, আৰু সকলো ভূমিত দুৰ্ভিক্ষ হল, কিন্তু মিচৰৰ সকলো ভূমিত পিঠা আছিল। আৰু সমগ্ৰ মিচৰ দেশ ভোকাতুৰ হল, তেতিয়া লোকসকলে ৰুটিৰ বাবে ফৰৌণৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰিলে। কিন্তু ফৰৌণে সকলো মিচৰীয়সকলক কলে, যোচেফৰ ওচৰলৈ যোৱা, আৰু তেওঁ তোমালোকক যি কব, তাকে কৰিবা। আৰু সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত দুৰ্ভিক্ষ আছিল, কিন্তু যোচেফে সকলো ভঁৰাল খুলিলে আৰু মিচৰীয়সকলক বিক্ৰী কৰিছিল। আৰু সকলো অঞ্চলৰ লোক মিচৰলৈ আহিছিল যোচেফৰ ওচৰত শস্য কিনিবলৈ, কিয়নো সমগ্ৰ দেশত আকাল প্ৰবল হৈছিল।

যাকোবে দেখি যে মিশৰত বিক্ৰয় আছে, তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰসকলক বলিলে, তোমালোকে কিয় আলসুৱা হৈ আছা? চোৱা, মই শুনিছোঁ যে মিচৰত শস্য আছে, তালৈ নামি যোৱা, আৰু আমাৰ বাবে অলপ খাদ্য কিনা, যাতে আমি জীয়াই থাকিব পাৰোঁ আৰু মৰি নাযাওঁ।

যোচেফৰ দহজন ভাতৃ মিচৰৰ পৰা শস্য ক্ৰয় কৰিবলৈ নামি গল। কিন্তু যোচেফৰ ভাই বেঞ্জামিনক তেওঁ নিজৰ ভাইসকলৰ সৈতে পঠিয়াই দিয়া নাছিল, কিয়নো তেওঁ কৈছিল, কেতিয়াবা তেওঁৰ কিবা অনিষ্ট নহওক। কিন্তু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকল আহিছিল ক্ৰয় কৰিবলৈ আনসকলৰ সৈতে যিসকল আহি আছিল, কিয়নো কনান দেশত দুৰ্ভিক্ষ আছিল। জোচেফ আছিল ভূমিৰ শাসক, তেওঁ ভূমিৰ সকলো লোকক শস্য বিক্ৰী কৰিছিল, আৰু জোচেফৰ ভাতৃসকল আহি তেওঁৰ আগত মাটিত মুখ দি প্ৰণাম কৰিলে। দেখি যোচেফে তেওঁৰ ভাতৃসকলক চিনি পালে, কিন্তু নিজকে তেওঁলোকৰ পৰা অচিনাকী কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে কথা কলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, কৰ পৰা আহিছা? তেওঁলোকে কলে, কনান দেশৰ পৰা খাদ্য কিনিবলৈ। চিনিলে যোচেফে তাৰ ভাতৃসকলক, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক চিনি নাপালে। আৰু যোচেফে তেওঁৰ সপোনবোৰ মনত পেলালে যিবোৰ তেওঁ দেখিছিল, আৰু তেওঁলোকক কলে, তোমালোক গুপ্তচৰ, দেশৰ দুৰ্বলতা বুজিবলৈ তোমালোক আহিছা। কিন্তু তেওঁলোকে কলে, নহয়, প্ৰভু, আপোনাৰ দাসবোৰ খাদ্য কিনিবলৈ আহিছো। আমি সকলো এজন মানুহৰ পুত্ৰ, আমি শান্তিপূৰ্ণ, তোমাৰ সেৱকসকল গুপ্তচৰ নহয়। তেওঁ তেওঁলোকক কলে, নহয়, বৰং তোমালোক পৃথিৱীৰ চিহ্ন চাবলৈ আহিছা। কিন্তু তেওঁলোকে কলে, আমি বাৰজন আপোনাৰ সেৱক ভাই কনান দেশত আছো, আৰু চাওক সৰুজন আমাৰ পিতৃৰ লগত আজি আছে, কিন্তু আনজন নাই। যোচেফে তেওঁলোকক কৈলে, এইটোৱেই হয় যি মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, কৈছিলোঁ যে

তোমালোক গুপ্তচৰ। এইদ্বাৰা তোমালোক প্ৰমাণিত হ'ব, ফাৰাওৰ স্বাস্থ্যৰ শপত, তোমালোক ইয়াৰ পৰা ওলাই নাযাবা, যদি তোমালোকৰ সৰু ভাই ইয়ালৈ নাহে। তোমালোকৰ মাজৰ পৰা এজনক পঠিয়াওক, আৰু তোমালোকৰ ভাইক লৈ আহক, কিন্তু তোমালোকক বন্দী কৰি ৰখা হ'ব যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ কথাবোৰ প্ৰকাশ নহয়, তোমালোকে সত্য কৈছা নে নাই। যদি নহয়, ফৰৌণৰ স্বাস্থ্যৰ শপত, তোমালোক নিশ্চয় গুপ্তচৰ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক তিনি দিনৰ বাবে কাৰাগাৰত ৰাখিলে। তৃতীয় দিনা তেওঁ তেওঁলোকক কৈলে, এই কৰা, আৰু তোমালোকে জীয়াই থাকিবা, কিয়নো মই ঈশ্বৰক ভয় কৰোঁ। যদি তোমালোক শান্তিপ্ৰিয়, তেন্তে তোমালোকৰ এজন ভাইক কাৰাগাৰত আটক কৰা হওক, কিন্তু তোমালোক যোৱা আৰু তোমালোকৰ শস্য যোগানৰ ক্ৰয় লৈ আনা। আৰু তোমালোকৰ সৰু ভাতৃক মোৰ ওচৰলৈ আনা, আৰু তোমালোকৰ কথাবোৰ বিশ্বাস কৰা হ'ব; কিন্তু যদি নহয়, তোমালোক মৰিবা। তেওঁলোকে তেনেদৰে কৰিলে। আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ভাতৃক কলে, হয়, আমি আমাৰ ভাতৃৰ বিষয়ে পাপত আছোঁ, কাৰণ যেতিয়া তেওঁ আমাৰ ওচৰত মিনতি কৰিছিল তেতিয়া আমি তেওঁৰ আত্মাৰ ক্লেশ উপেক্ষা কৰিলোঁ, আৰু আমি তেওঁৰ কথা শুনা নাছিলোঁ, আৰু এই কাৰণে আমাৰ ওপৰত এই ক্লেশ আহিল। কিন্তু ৰবেনে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, মই তোমালোকক কথা কোৱা নাছিলোনে, কৈছিলো, শিশুটোক ক্ষতি নকৰিবা, আৰু তোমালোকে মোৰ কথা শুনা নাছিলো? আৰু চোৱা, তেওঁৰ তেজৰ হিচাপ বিচৰা হৈছে। তেওঁলোকে কিন্তু জনা নাছিল যে যোচেফে শুনি আছে, কাৰণ তেওঁলোকৰ মাজত এজন দোভাষী আছিল। যোচেফে তেওঁলোকৰ পৰা মুখ ঘূৰাই কান্দিলে, আৰু পুনৰ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকক কলে, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা চিমিয়োনক ললে, আৰু তেওঁলোকৰ সন্মুখতে তেওঁক বান্ধিলে।

যোচেফে আদেশ দিলে তেওঁলোকৰ পাত্ৰবোৰ শস্যৰে পূৰ্ণ কৰিবলৈ, আৰু প্ৰতিজনৰ ৰূপ তেওঁৰ বস্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ ঘূৰাই দিবলৈ, আৰু তেওঁলোকক পথৰ বাবে সম্বল দিবলৈ, আৰু

তেওঁলোকৰ প্ৰতি এইদৰে কৰা হ'ল। আৰু তেওঁলোকৰ গাধবোৰৰ ওপৰত শস্য ৰাখি,
 তেওঁলোক তাৰ পৰা গ'ল। এজনে তেওঁৰ বস্তু মুকলি কৰি তেওঁৰ গাধবোৰক খাদ্য দিবলৈ
 যত তেওঁলোকে থাকিছিল, আৰু তেওঁৰ ৰূপৰ বান্ধনি দেখিলে, আৰু সেইটো বস্তাৰ মুখৰ
 ওপৰত আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁৰ ভাইসকলক কলে, মোৰ ৰূপ ঘূৰাই দিয়া হৈছে, আৰু
 চোৱা, এইটো মোৰ মোনাত আছে, আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয় আচৰিত হ'ল, আৰু তেওঁলোক
 ইজনে সিজনৰ ফালে চাই উদ্ভিগ্ন হৈ কলে, ঈশ্বৰে আমাক এইটো কি কৰিলে? তেওঁলোক
 কনান দেশত তেওঁলোকৰ পিতা যাকোবৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকৰ লগত ঘট
 সকলো ঘটনা তেওঁক জনাই কলে, পৃথিৱীৰ প্ৰভুজনে আমাৰ লগত কঠোৰভাৱে কথা
 কৈছে, আৰু আমাক কাৰাগাৰত ৰাখিছে, যেন আমি সেই ভূমিত গুপ্তচৰবৃত্তি কৰি
 আছিলোঁ। আমি তাক কলো, আমি শান্তিপূৰ্ণ, আমি গুপ্তচৰ নহয়। আমি বাৰ জন ভাই,
 আমাৰ পিতৃৰ পুত্ৰ, এজন নাই, কিন্তু সৰুজন আজি আমাৰ পিতৃৰ সৈতে কনান দেশত
 আছে। সেই পৃথিৱীৰ প্ৰভু মানুহজনে আমাক কৈছিল, ইয়াৰ দ্বাৰা মই জানিম যে তোমালোক
 শান্তিপ্ৰিয়, এজন ভাইক ইয়াত মোৰ লগত এৰি দিয়া, আৰু তোমালোকৰ ঘৰৰ শস্য
 যোগানৰ ক্ৰয় লৈ যোৱা। আৰু তোমালোকৰ সৰু ভাইটোক মোৰ ওচৰলৈ লৈ আহ, আৰু
 মই জানিম যে তোমালোক গুপ্তচৰ নহয়, কিন্তু শান্তিপ্ৰিয় লোক, আৰু মই তোমালোকৰ
 ভাইটোক তোমালোকক ঘূৰাই দিম, আৰু তোমালোকে এই ভূমিত ব্যৱসায় কৰিব পাৰিবা।
 কিন্তু এনে ঘটিল যে তেওঁলোকে নিজৰ বস্তাবোৰ খালী কৰোঁতে প্ৰতিজনৰ ৰূপৰ মোনা
 নিজৰ বস্তাত আছিল, আৰু তেওঁলোকে আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে নিজৰ ৰূপৰ মোনাবোৰ
 দেখিলে, আৰু তেওঁলোকে ভয় কৰিলে। তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ পিতা যাকোবে কৈলে,
 তোমালোকে মোক সন্তানহীন কৰিলা, যোচেফ নাই, চিমিয়োন নাই, আৰু বিন্যামীনক ল'বা;
 এই সকলোবোৰ মোৰ ওপৰত ঘটিল। ৰবেনে তেওঁলোকৰ পিতাক কৈছিল, মোৰ দুই
 পুত্ৰক মাৰিবা, যদি মই তাক তোমাৰ ওচৰলৈ নানো। তাক মোৰ হাতত দিয়া, আৰু মই তাক
 তোমাৰ ওচৰলৈ আনিম। কিন্তু তেওঁ কলে, মোৰ পুত্ৰ তোমালোকৰ লগত নামি নাযাব,
 কাৰণ তাৰ ভাতৃ মৃত্যু হ'ল, আৰু সি অকলেই এৰি থৈ গৈছে, আৰু যদি তোমালোকে যোৱা

পথত তাৰ কিবা অনিষ্ট হয়, তেন্তে তোমালোকে মোৰ বৃদ্ধ বয়স শোকৰ সৈতে পাতাললৈ
নমাই দিবা।

43

কিন্তু দুৰ্ভিক্ষ পৃথিৱীৰ ওপৰত প্ৰবল হল। ঘাটিল যে যেতিয়া তেওঁলোকে মিচৰৰ পৰা অনা
শস্য খাই শেষ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে তেওঁলোকক কলে, পুনৰ গৈ আমাৰ
বাবে অলপ খাদ্য কিনি আনা। যিহুদাই তেওঁক কলে, পৃথিৱীৰ সেই প্ৰভু মানুহজনে আমাক
গম্ভীৰভাৱে সাক্ষ্য দি কৈছে, তোমালোকৰ সৰু ভায়েক তোমালোকৰ সৈতে নাথাকিলে
তোমালোকে মোৰ মুখ নেদেখিবা। যদি তুমি আমাৰ ভাইক আমাৰ সৈতে পঠিওৱা, তেন্তে
আমি নামি যাম আৰু তোমাৰ বাবে খাদ্য কিনিম। কিন্তু যদি তুমি আমাৰ ভাইক আমাৰ লগত
নপঠিওৱা, আমি নাযাওঁ, কাৰণ সেই মানুহজনে আমাক কৈছিল যে, তোমালোকে মোৰ মুখ
নেদেখিবা, যদি তোমালোকৰ সৰু ভাই তোমালোকৰ লগত নাথাকে। ইজৰায়েলে কলে,
তোমালোকে মোক কিয় ক্ষতি কৰিলা, সেই মানুহজনক কৈ দি যে তোমালোকৰ এজন ভাই
আছে? তেওঁলোকে কিন্তু কলে, সেই মানুহজনে আমাক আৰু আমাৰ বংশৰ বিষয়ে সুধি
সুধি সুধিলে, কৈছিল, তোমালোকৰ পিতৃ এতিয়াও জীয়াই আছে নেকি, আৰু তোমালোকৰ
ভাই আছে নেকি? আৰু আমি তেওঁক সেই প্ৰশ্ন অনুসৰি জনালোঁ। আমি জানিছিলোঁ নেকি
যে তেওঁ আমাক কব, তোমালোকৰ ভাইক আনা? কিন্তু যিহুদাই তেওঁৰ পিতৃ ইস্ৰায়েলক
কলে, শিশুটোক মোৰ লগত পঠিয়াওক, আৰু আমি উঠি যাম, যাতে আমি জীয়াই থাকোঁ
আৰু নমৰোঁ—আমি, আপুনি আৰু আমাৰ সা-সম্পত্তি। মই কিন্তু তাৰ বাবে অপেক্ষা কৰোঁ,
মোৰ হাতৰ পৰা তাক বিচাৰ, যদি মই তাক তোমাৰ ওচৰলৈ নানো, আৰু তোমাৰ সন্মুখত
তাক স্থাপন নকৰোঁ, তেন্তে মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে সকলো দিন পাপী হৈ থাকিম। যদি আমি
বিলম্ব নকৰিলোঁহেঁতেন, আমি ইতিমধ্যে দুবাৰ ঘূৰি আহিলোঁহেঁতেন। তেওঁলোকৰ পিতৃ

ইজৰায়েলে তেওঁলোকক কলে, যদি এনেকুৱা হয়, তেন্তে এইটো কৰা: তোমালোকৰ পাত্ৰবোৰত পৃথিৱীৰ ফলবোৰৰ পৰা লোৱা, আৰু সেই মানুহজনলৈ উপহাৰ নমাই আনা— ৰাল, মৌ, ধূপ, গন্ধৰস, তেৰেবিন্ধ আৰু বাদাম। আৰু তোমালোকৰ হাতত দুগুণ ৰূপ লৈ যোৱা, যি ৰূপ তোমালোকৰ বস্ত্ৰত ঘূৰাই দিয়া হৈছিল সেই ৰূপ তোমালোকৰ লগত ঘূৰাই লৈ যোৱা, হয়তো সেয়া কোনো ভুল আছিল। আৰু তোমালোকৰ ভাইক লৈ যোৱা, আৰু উঠি সেই মানুহৰ ওচৰলৈ নামি যোৱা। মোৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক সেই মানুহৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ দিয়ক আৰু তোমালোকৰ সেই এজন ভাইক আৰু বিন্যামীনক পঠিয়াই দিয়ক। মই তো যেনেকৈ সন্তানহীন হৈছোঁ, সন্তানহীন হৈছোঁ।

মানুহবোৰে এই উপহাৰবোৰ আৰু দুগুণ ৰূপ লৈ তেওঁলোকৰ হাতত লৈ আৰু বিন্যামীনকো লৈ উঠি মিচৰলৈ নামি গল, আৰু যোচেফৰ সন্মুখত থিয় হল। যোচেফে তেওঁলোকক দেখিলে, আৰু তেওঁৰ একে মাতৃৰ ভাতৃ বিন্যামীনক দেখিলে, আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনক কলে, মানুহবোৰক ঘৰৰ ভিতৰলৈ আনা, আৰু বলি বধ কৰা, আৰু প্ৰস্তুত কৰা, কাৰণ মানুহবোৰে মোৰ সৈতে দুপৰীয়া পিঠা খাব। সেই মানুহজনে যোচেফে কোৱাৰ দৰে কৰিলে, আৰু মানুহবোৰক যোচেফৰ ঘৰলৈ আনিলে। কিন্তু সেই পুৰুষসকলে দেখি যে তেওঁলোকক যোচেফৰ ঘৰলৈ নিয়া হৈছিল, কলে, প্ৰথমবাৰ আমাৰ বস্ত্ৰবোৰত ঘূৰাই দিয়া সেই ৰূপৰ কাৰণে আমাক নিয়া হৈছে, আমাক মিছাকৈ অভিযোগ কৰিবলৈ আৰু আমাক আক্ৰমণ কৰিবলৈ, আমাক দাস হিচাপে লবলৈ, আৰু আমাৰ গাধবোৰো। ওচৰ চাপি যোচেফৰ ঘৰৰ ওপৰত থকা সেই মানুহজনৰ ওচৰলৈ, তেওঁলোকে ঘৰৰ দুৱাৰত তেওঁক কথা কলে। কৈ, প্ৰভু, আমি আৰম্ভণিতে খাদ্য কিনিবলৈ নামি আহিছিলোঁ। কিন্তু এনে হল যে যেতিয়া আমি বিশ্ৰাম কৰিবলৈ আহিলো, আৰু আমি আমাৰ বস্ত্ৰবোৰ খুলিলো, আৰু প্ৰত্যেকৰ ৰূপ তাৰ বস্ত্ৰৰ ভিতৰত আছিল, আমাৰ ৰূপ সম্পূৰ্ণ ওজনত আমি এতিয়া আমাৰ হাতত ঘূৰাই আনিছোঁ। আৰু আমি নিজৰ লগত আন ৰূপ আনিছিলোঁ খাদ্য কিনিবলৈ, আমি নাজানো কোনে আমাৰ বস্ত্ৰবোৰৰ ভিতৰত সেই ৰূপ

পেলাইছিল। তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ প্ৰতি কৃপাময়, ভয় নকৰিবা, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ আৰু তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক তোমালোকৰ মোনাবোৰত ধনভাণ্ডাৰ দিলে, আৰু তোমালোকৰ ৰূপ মই পাইছোঁ। আৰু তেওঁ চিমিয়োনক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ উলিয়াই আনিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ ভৰি ধুবলৈ পানী আনিলে, আৰু তেওঁলোকৰ গাধবোৰক ঘাঁহ দিলে। তেওঁলোকে উপহাৰবোৰ প্ৰস্তুত কৰিলে যেতিয়ালৈকে যোচেফ দুপৰীয়া আহিব, কাৰণ তেওঁলোকে শুনিছিল যে তেওঁ তাত আহাৰ খাব। কিন্তু যোচেফ ঘৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ হাতত থকা উপহাৰবোৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ তেওঁক আগবঢ়াই দিলে, আৰু মাটিত মুখ লগাই তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে। তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, তোমালোক কেনেকৈ আছা? আৰু তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ বৃদ্ধ পিতৃ, যাৰ বিষয়ে তোমালোকে কৈছিল, তেওঁ সুস্থ আছে নেকি? তেওঁ এতিয়াও জীয়াই আছে নেকি? তেওঁলোকে কলে, আমাৰ পিতৃ, তোমাৰ দাস সুস্থ আছে, তেওঁ এতিয়াও জীয়াই আছে। আৰু তেওঁ কলে, সেই মানুহ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদিত হওক, আৰু মূৰ দোঁৱাই তেওঁক প্ৰণাম কৰিলে। যোচেফে চকু তুলি চাই তেওঁৰ সমান মাতৃৰ ভাই বিন্যামীনক দেখিলে, আৰু কলে, এইজনেই তোমালোকৰ সৰু ভাই, যাক মোৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ তোমালোকে কৈছিল নেকি? আৰু কলে, হে সন্তান, ঈশ্বৰে তোমাক দয়া কৰক। যোচেফ বিচলিত হল, কিয়নো তেওঁৰ অন্তৰখন ভায়েকৰ প্ৰতি আলোড়িত হৈছিল, আৰু তেওঁ কান্দিবলৈ বিচাৰিছিল। তেওঁ কোঠালিত সোমাই তাত কান্দিলে।

আৰু মুখ ধুই বাহিৰলৈ গৈ তেওঁ নিজকে সংযত কৰিলে আৰু কলে, পিঠা পৰিবেশন কৰা। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বাবে অকলে ৰাখিলে, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে পৃথকে, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ বাবে যিসকলে তেওঁৰ লগত ভোজন কৰিছিল পৃথকে, কিয়নো মিচৰীয়াসকলে ইব্ৰীসকলৰ লগত পিঠা খাব নোৱাৰিছিল, কাৰণ ই মিচৰীয়াসকলৰ বাবে ঘৃণনীয়। তেওঁলোকে তেওঁৰ সন্মুখত বহিল, প্ৰথমজাতজন নিজৰ বিশেষাধিকাৰ অনুসৰি,

আৰু কনিষ্ঠজন নিজৰ যৌৱন অনুসৰি, আৰু মানুহসকল প্ৰতিজনে নিজৰ ভাতৃৰ ফালে আচৰিত হল। তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা নিজৰ বাবে অংশ তুলি ললে, কিন্তু বিন্যামীনৰ অংশ সকলোৰে অংশতকৈ পাঁচগুণ বেছি আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সৈতে পান কৰি আনন্দিত হল।

44

আৰু যোচেফে তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনক আদেশ দি ক'লে, মানুহবোৰৰ বস্তাবোৰ খাদ্যৰে ভৰাই দিয়া, যিমান তেওঁলোকে তুলিব পাৰে, আৰু প্ৰতিজনৰ ৰূপ তেওঁলোকৰ বস্তাৰ মুখত ৰাখি দিয়া। আৰু মোৰ ৰূপৰ পিয়লা কনিষ্ঠজনৰ মোনাৰ ভিতৰত পেলাই দিয়া, আৰু তেওঁৰ শস্যৰ মূল্যও। কিন্তু যোচেফৰ বাক্য অনুসাৰে হল, যেনেকৈ তেওঁ কলে।

পুৱা পুহ গল, আৰু মানুহবোৰক তেওঁলোকৰ গাধবোৰৰ সৈতে পঠিয়াই দিয়া হল। তেওঁলোক চহৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পাছত বেছি দূৰ যোৱা নাছিল, আৰু যোচেফে তেওঁৰ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনক কলে, উঠি মানুহবোৰৰ পাছত খেদি যোৱা, আৰু তেওঁলোকক ধৰিবা, আৰু তেওঁলোকক কবা কিয় যে তোমালোকে ভালৰ সলনি দুষ্ট পৰিশোধ কৰিলা? কিয় তোমালোকে মোৰ ৰূপৰ কাপটো চুৰ কৰিলা? এইটো সেইটো নহয় নেকি, যাৰ পৰা মোৰ প্ৰভুৱে পান কৰে? তেওঁ তাৰ দ্বাৰা ভৱিষ্যদ্বাণী কৰে। তোমালোকে যি কৰিলা সেয়া দুষ্ট কৰ্ম সম্পন্ন কৰিলা। তেওঁলোকক পাই, তেওঁ তেওঁলোকক এই কথাবোৰ অনুসৰি কলে। And they said to him, Why does the lord speak according to these words? May it not happen to your servants to do according to this word. যদি আমি আমাৰ মোনাবোৰত পোৱা ৰূপ তোমাৰ ওচৰলৈ কনান দেশৰ পৰা ঘূৰাই আনিছিলোঁ, তেন্তে আমি তোমাৰ প্ৰভুৰ ঘৰৰ পৰা ৰূপ বা সোণ কেনেকৈ চুৰ কৰিম? যাৰ ওচৰত তুমি তোমাৰ দাসবোৰৰ পিয়লা পাবা, তেওঁ মৰক, আৰু আমি আমাৰ

প্ৰভুৰ দাস হম। তেওঁ কিন্তু কলে, আৰু এতিয়া, যেনেকৈ তোমালোকে কোৱা, তেনেকৈ হব, যাৰ ওচৰত পিয়লা পোৱা যাব, তেওঁ মোৰ দাস হব। তোমালোক কিন্তু শুদ্ধ হবা। আৰু সিহঁতে খৰধৰ কৰিলে আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ বস্তা মাটিৰ ওপৰত নমাই আনিলে, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ বস্তা খুলিলে। তেওঁ জ্যেষ্ঠজনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি কনিষ্ঠজনলৈকে অনুসন্ধান কৰিলে। আৰু বিন্যামীনৰ মোনাত পিয়লাটো পালে। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰবোৰ ফালিলে, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ বস্তা নিজৰ গাধৰ ওপৰত ৰাখিলে, আৰু নগৰলৈ ঘূৰি আহিল।

যিহূদা আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল যোচেফৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, তেওঁ তেতিয়াও তাত আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সন্মুখত মাটিত পৰিল। যোচেফে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে এই কি কাম কৰিলা? তোমালোকে নাজানা নেকি যে মোৰ দৰে মানুহে মঙ্গল চোৱাৰ দ্বাৰা মঙ্গল চাব পাৰে? যিহূদাই কিন্তু কলে, আমি প্ৰভুক উত্তৰত কি কম, বা কি কম, বা কি ন্যায়সিদ্ধ হম? ঈশ্বৰে কিন্তু তোমাৰ দাসবোৰৰ অন্যায় পালে। চোৱা, আমি আমাৰ প্ৰভুৰ দাস আছোঁ, আৰু আমি, আৰু যাৰ ওচৰত পিয়লা পোৱা গল। যোচেফে কৈলে, মোৰ বাবে এই কথা কৰা নহওক। যাৰ ওচৰত পিয়লা পোৱা গল, সেই মানুহ মোৰ দাস হব। তোমালোক পৰিত্ৰাণৰ সৈতে তোমালোকৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ উঠি যোৱা। ওচৰ চাপি যিহূদাই তেওঁক কলে, মই বিনয় কৰোঁ, প্ৰভু, আপোনাৰ দাসক আপোনাৰ সন্মুখত কথা কবলৈ দিয়ক, আৰু আপোনাৰ দাসৰ ওপৰত ক্ৰোধিত নহব, কাৰণ আপুনি ফাৰাওৰ সৈতে আছে।

Lord, you asked your servants, saying, Do you have a father or brother? আৰু আমি সেই প্ৰভুক কলো, আমাৰ এজন বৃদ্ধ পিতা আছে, আৰু তেওঁৰ বৃদ্ধ বয়সৰ এটি সৰু সন্তান আছে, আৰু তেওঁৰ ভাই মৰিল, তেওঁ কিন্তু তেওঁৰ মাতৃৰ একমাত্ৰ সন্তান হৈ বৈ গল, আৰু পিতাই তেওঁক প্ৰেম কৰে। তুমি তোমাৰ দাসবোৰক বলিলা, তোমালোকে তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ নমাই আনা, আৰু মই তেওঁৰ যত্ন লম। আৰু আমি প্ৰভুক কলো, শিশুটোৱে তাৰ পিতৃক এৰি যাব নোৱাৰিব, কিন্তু যদি পিতৃক এৰি যায়,

তেন্তে সি মৰিব। তুমি কিন্তু তোমাৰ সেৱকসকলক বলিলা, যদি তোমালোকৰ সৰু ভাই তোমালোকৰ সৈতে নামি নাহে, তোমালোকে মোৰ মুখ পুনৰ দেখা নাপাবা। কিন্তু যেতিয়া আমি তোমাৰ সেৱক আমাৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ গৈছিলো, আমি তেওঁক আমাৰ প্ৰভুৰ কথাবোৰ জনাইছিলো। আমাৰ পিতৃয়ে কৈছিল, পুনৰ যোৱা আৰু আমাৰ বাবে অলপ খাদ্য কিনি আনা। আমি কিন্তু কৈছিলোঁ, আমি নামিব নোৱাৰিম, কিন্তু যদি আমাৰ সৰু ভাতৃ আমাৰ সৈতে নামে, তেন্তে আমি নামিম, কিয়নো আমি সেই মানুহৰ মুখ দেখিব নোৱাৰিম, যেতিয়া আমাৰ সৰু ভাতৃ আমাৰ সৈতে নাথাকে। আৰু আমাৰ পিতৃ আপোনাৰ দাসে আমাক কলে, তোমালোকে জানা যে মোৰ পত্নীয়ে মোক দুটা জন্ম দিছিল, আৰু এজন মোৰ পৰা ওলাই গল, আৰু তোমালোকে কলা যে তাক বনৰীয়া জন্তুৱে খাই পেলাইছে, আৰু মই তাক এতিয়ালৈকে দেখা নাই। যদি তাহলে তোমালোকে মোৰ মুখৰ পৰা এইজনকো লৈ যোৱা, আৰু পথত তাৰ কিবা দুৰ্বলতা ঘটে, তেন্তে তোমালোকে মোৰ বৃদ্ধ বয়স দুখৰ সৈতে পাতাললৈ নমাই আনিবা। এতিয়া সেয়েহে যদি মই তোমাৰ সেৱক, আমাৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ আৰু শিশুটো আমাৰ লগত নহয়, আৰু তেওঁৰ প্ৰাণ এই শিশুটোৰ প্ৰাণৰ লগত বান্ধ খাই আছে, আৰু যেতিয়া তেওঁ দেখিব যে শিশুটো আমাৰ লগত নাই, তেতিয়া তেওঁ মৰিব, আৰু তোমাৰ সেৱকসকলে তোমাৰ সেৱকৰ, আমাৰ পিতৃৰ বৃদ্ধ বয়স দুখৰ লগত নৰকলৈ নমাই আনিব। কাৰণ তোমাৰ সেৱকে পিতৃৰ মাজৰ পৰা শিশুটো গ্ৰহণ কৰিছে, কৈছিল, যদি মই তাক তোমাৰ ওচৰলৈ নানো আৰু তাক তোমাৰ সন্মুখত স্থাপন নকৰোঁ, তেন্তে মই পিতৃৰ বিৰুদ্ধে সকলো দিন পাপী হৈ থাকিম। এতিয়া সেয়েহে মই তোমাৰ ওচৰত শিশুৰ সলনি দাস হৈ থাকিম, প্ৰভুৰ ঘৰুৱা দাস, কিন্তু শিশুটো তাৰ ভাতৃসকলৰ সৈতে ওপৰলৈ যাওক। কিয়নো শিশুটো আমাৰ লগত নথকা অৱস্থাত মই কেনেকৈ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাম? যাতে মই সেই দুখবোৰ নেদেখোঁ, যিবোৰে মোৰ পিতৃক আক্ৰান্ত কৰিব।

আৰু যোচেফে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলোকে সহ্য কৰিব নোৱাৰিলে, কিন্তু কলে, সকলোকে মোৰ ওচৰৰ পৰা পঠিয়াই দিয়া, আৰু যোচেফৰ ওচৰত কোনো থিয় হৈ নাছিল, যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ ওচৰত নিজকে চিনাকি কৰাইছিল। আৰু তেওঁ কান্দোনৰ সৈতে উচ্চস্বৰে কান্দিলে, আৰু সকলো মিচৰীয়াসকলে শুনিলে, আৰু ফাৰাওৰ ঘৰলৈকে সেই শব্দ গল। যোচেফে তেওঁৰ ভায়েকসকলক কৈলে, মই যোচেফ, মোৰ পিতা এতিয়াও জীয়াই আছে নেকি? আৰু তেওঁৰ ভায়েকসকলে তেওঁক উত্তৰ দিব নোৱাৰিলে, কিয়নো তেওঁলোক বিচলিত হৈছিল। যোচেফে তেওঁৰ ভায়েকসকলক ক'লে, মোৰ ওচৰলৈ আহা, আৰু তেওঁলোক আহিল, আৰু তেওঁ ক'লে, মই যোচেফ, তোমালোকৰ ভায়েক, যাক তোমালোকে মিচৰলৈ বিক্ৰী কৰিছিল। এতিয়া সেয়েহে দুখিত নহবা, আৰু তোমালোকৰ ওচৰত কঠিন যেন নালাগক যে তোমালোকে মোক ইয়ালৈ বিক্ৰী কৰিলা, কিয়নো ঈশ্বৰে তোমালোকৰ আগত জীৱনৰ বাবে মোক পঠিয়াইছিল। এইটো পৃথিৱীত দুৰ্ভিক্ষৰ দ্বিতীয় বছৰ, আৰু এতিয়াও পাঁচ বছৰ বাকী আছে, যাৰ ভিতৰত হাল বোৱা নহব, আৰু শস্য চপোৱাও নহব। ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ আগত পঠিয়াইছে, পৃথিৱীত তোমালোকৰ অৱশিষ্ট ৰাখিবলৈ, আৰু তোমালোকৰ মহান ৰক্ষা পালন কৰিবলৈ। এতিয়া সেয়েহে তোমালোকে মোক ইয়ালৈ পঠিওৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰ সেয়েহে খৰকৈ মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যোৱা, আৰু তেওঁক কোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ যোচেফে এই কথা কৈছে, ঈশ্বৰে মোক সমগ্ৰ মিচৰ দেশৰ প্ৰভু কৰিলে, সেয়েহে মোৰ ওচৰলৈ নামি আহা, আৰু পলম নকৰিবা, আৰু তুমি আৰবীয়াৰ গোচেম দেশত বাস কৰিবা, আৰু তুমি মোৰ ওচৰত থাকিবা, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকল আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকল, তোমাৰ মেৰ-হাগবোৰ আৰু তোমাৰ গৰুবোৰ আৰু তোমাৰ ঘিমান আছে সকলো। আৰু মই তোমাক তাত পুষ্টি কৰিম, কিয়নো এতিয়াও পাঁচ বছৰ দুৰ্ভিক্ষ আছে, যাতে তুমি, তোমাৰ পুত্ৰসকল আৰু তোমাৰ সকলো সম্পত্তি ধ্বংস নহয়। চোৱা, তোমালোকৰ চকুৱে দেখিছে, আৰু মোৰ ভাই বিন্যামীনৰ চকুৱেও দেখিছে যে মোৰ মুখেই তোমালোকৰ লগত কথা কৈছে। গতিকে মোৰ দেউতাক খবৰ দিয়া মিচৰত মোৰ সকলো গৌৰৱৰ বিষয়ে, আৰু তোমালোকে ঘিমান দেখিলা, আৰু

শীঘ্ৰে মোৰ দেউতাকক ইয়ালৈ লৈ আনা। আৰু তেওঁৰ ভাতৃ বেঞ্জামিনৰ ডিঙিত পৰি তেওঁ
তেওঁৰ ওপৰত কান্দিলে, আৰু বেঞ্জামিনেও তেওঁৰ ডিঙিত কান্দিলে। আৰু তেওঁৰ সকলো
ভাইসকলক চুমা খাই তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত কান্দিলে, আৰু তাৰ পিছত তেওঁৰ
ভাইসকলে তেওঁৰ লগত কথা পাতিলে।

আৰু ফাৰাওৰ ঘৰত সেই কথা বিয়পি গল, কোৱা হল, যোচেফৰ ভাতৃসকল আহিছে।
ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকল আনন্দিত হল। ফাৰাওৱে যোচেফক কৈছিল, তোমাৰ
ভাতৃসকলক কোৱা, এই কৰা, তোমালোকৰ বস্তাবোৰ পূৰ কৰা, আৰু কনান দেশলৈ
যোৱা। আৰু তোমালোকৰ পিতৃক আৰু তোমালোকৰ সম্পত্তিবোৰ লৈ মোৰ ওচৰলৈ আহা,
আৰু মই তোমালোকক মিচৰৰ সকলো ভাল বস্তু দিম, আৰু তোমালোকে ভূমিৰ মজুতা
খাবা। তুমি কিন্তু এইবোৰ আদেশ কৰা, তেওঁলোকে তোমালোকৰ শিশুসকলৰ বাবে আৰু
তোমালোকৰ পত্নীসকলৰ বাবে মিচৰ দেশৰ পৰা গাড়ীবোৰ লবলৈ, আৰু তোমালোকৰ
পিতৃক তুলি লৈ আহিবা। আৰু তোমালোকৰ সা-সম্পত্তিৰ প্ৰতি মোহ নকৰিবা, কিয়নো
মিচৰৰ সকলো উত্তম বস্তু তোমালোকৰ হব। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে এইদৰে কৰিলে, আৰু
যোচেফে তেওঁলোকক ৰজা ফৰৌণৰ দ্বাৰা কোৱা অনুসাৰে গাড়ীসমূহ দিলে, আৰু
তেওঁলোকক পথৰ বাবে সম্বল দিলে, আৰু তেওঁ সকলোকে দুয়োৰকৈ কাপোৰ দিলে,
কিন্তু বিন্যামীনক তিনিশ সোণৰ মুদ্ৰা আৰু পাঁচযোৰ কাপোৰ দিলে। আৰু তেওঁৰ পিতৃক
সেইদৰে পঠিয়ালে, আৰু দশটা গাধ, যিবোৰে মিচৰৰ সকলো ভাল বস্তু বহন কৰি আছিল,
আৰু দশটা খচ্চৰ, যিবোৰে তেওঁৰ পিতৃৰ বাবে বাটৰ কাৰণে পিঠা বহন কৰি আছিল। তেওঁ
তেওঁৰ ভাতৃসকলক পঠিয়াই দিলে, আৰু তেওঁলোক গল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে,
পথত খং নকৰিবা। আৰু তেওঁলোকে মিচৰৰ পৰা উঠি গল আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃ
যাকোবৰ ওচৰলৈ কনান দেশলৈ আহিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক জনালে কৈ যে
তোমাৰ পুত্ৰ যোচেফ জীয়াই আছে, আৰু তেওঁ সমগ্ৰ মিচৰ দেশ শাসন কৰে, আৰু
যাকোবৰ মন বিস্মিত হল, কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকক বিশ্বাস কৰা নাছিল। তেওঁলোকে

তেওঁক যোচেফে কোৱা সকলো কথা কলে, যিমান তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল। আৰু যোচেফে তেওঁক তুলি নিবলৈ পঠিওৱা গাড়ীবোৰ দেখি, তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবৰ আত্মা পুনৰ্জীৱিত হল। ইজৰায়েলে কলে, মোৰ বাবে মহান কথা, যদি মোৰ পুত্ৰ যোচেফ এতিয়াও জীয়াই আছে। মই মৰাৰ আগতে গৈ তাক দেখিম।

46

ইজৰায়েলে প্ৰস্থান কৰি নিজে আৰু তেওঁৰ সকলো লৈ শপতৰ কুঁৱাত আহিল, আৰু তেওঁৰ পিতৃ ইচহাকৰ ঈশ্বৰক বলিদান কৰিলে। ঈশ্বৰে ৰাতিৰ দৰ্শনত ইজৰাইলক কৈছিল, যাকোব, যাকোব, আৰু তেওঁ কৈছিল, কি আছে? কিন্তু তেওঁ তাক কয়, মই তোমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ, মিচৰলৈ নামি যোৱাৰ ভয় নকৰিবা, কিয়নো তাত মই তোমাক এক মহান জাতি কৰিম। আৰু মই তোমাৰ সৈতে মিচৰলৈ নামি যাম, আৰু মই তোমাক শেষলৈ ওপৰলৈ আনিম, আৰু যোচেফে তোমাৰ চকুৰ ওপৰত হাত ৰাখিব। যাকোব শপতৰ কুঁৱাৰ পৰা উঠিল, আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃক, মাল-সম্পদ আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকলক যোচেফে তেওঁক তুলি নিবলৈ পঠিওৱা গাড়ীবোৰত তুলি ললে। আৰু তেওঁলোকৰ সম্পত্তি লৈ, আৰু কনান দেশৰ পৰা তেওঁলোকে অৰ্জন কৰা সকলো সম্পত্তি লৈ, যাকোব আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ সকলো বংশই মিচৰলৈ প্ৰবেশ কৰিলে। পুত্ৰসকল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকল তেওঁৰ সৈতে, কন্যাসকল, আৰু তেওঁৰ কন্যাসকলৰ কন্যাসকল, আৰু তেওঁৰ সকলো বংশ তেওঁ মিচৰলৈ আনিলে। এইবোৰ হৈছে ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম যিসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবৰ সৈতে একেলগে মিচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল। যাকোব আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল, যাকোবৰ প্ৰথমজাত, ৰূবেণ। ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল আছিল ইনোক, ফাল্লু, আচৰোণ আৰু খাৰ্মী। চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকল হল যিমুৱেল, যামীন, এল্হদ, যাকীন, চোহৰ আৰু কনানীয়া মহিলাৰ পুত্ৰ চৌল। লেবীৰ পুত্ৰসকল গাৰ্চোন, কাথ

আৰু মৰাৰী। যিহুদাৰ পুত্ৰসকল হল এৰ, ওনান, চেলোম, ফাৰেচ আৰু জেৰা, কিন্তু এৰ আৰু ওনান কনান দেশত মৃত্যু হল, আৰু ফাৰেচৰ পুত্ৰসকল হল হিশ্বোণ আৰু যিমূৰেল। ইচাখৰৰ পুত্ৰসকল হল থলা, ফুৰা, হাচুম আৰু চিশ্মোন। জেবুলুনৰ পুত্ৰসকল চেৰেদ, আল্লোন আৰু আখোৱেল। এইসকল লেয়াৰ পুত্ৰ, যাক তেওঁ চিৰিয়াৰ মেছোপটেমিয়াত যাকোবৰ বাবে জন্ম দিছিল, আৰু তেওঁৰ কন্যা দীনা, সকলো প্ৰাণ, পুত্ৰ আৰু কন্যা, তেত্ৰিশ জন। গাদৰ পুত্ৰসকল হল চাফোন, আংগিচ, চান্নিচ, খাচোবান, আহেদেইচ, আৰোহেদেইচ আৰু আৰেহেলেইচ। আশেৰৰ পুত্ৰসকল যেমনা, যেছুৰা, যিযুল, বাৰিয়া আৰু তেওঁলোকৰ ভনী চাৰা। বাৰিয়াৰ পুত্ৰসকল খবৰ আৰু মেলখীয়েল। এইসকল জিল্লাৰ পুত্ৰ, যাক লাবনে তাৰ কন্যা লেয়াক দিছিল, আৰু তেওঁ যাকোবলৈ এই ষোল্লজনক জন্ম দিছিল। যাকোবৰ পত্নী ৰাহেলৰ পুত্ৰসকল আছিল যোচেফ আৰু বিন্যামীন। হল যোচেফৰ পুত্ৰসকল মিচৰ দেশত, যাক তেওঁৰ বাবে জন্ম দিছিল আচেনৎ, হেলিঅপলিচৰ পুৰোহিত পটিফেৰাৰ কন্যাই, মনচি আৰু ইফ্ৰয়িম। হল মনচিৰ পুত্ৰসকল, যাক তেওঁৰ বাবে জন্ম দিছিল চিৰীয়া উপপত্নীয়ে, মাখীৰ। মাখীৰে জন্ম দিলে গিলিয়দক। মনচিৰ ভাতৃ ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকল চুখেলহ আৰু তাহম। চুখেলহৰ পুত্ৰসকল ইদোম। বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকল আছিল বালা আৰু বখোৰ, আৰু আচবেল। বালাৰ পুত্ৰসকল আছিল গেৰা, আৰু নোৱেমান, আৰু আখিচ, আৰু ৰোচ, আৰু মামফিম, আৰু গেৰাই আৰাদক জন্ম দিলে। এইসকল ৰাহেলৰ পুত্ৰ, যাক তেওঁ জেকবলৈ জন্ম দিছিল, সকলো আত্মা ওঠৰজন। দানৰ পুত্ৰ আছিল আচোম। আৰু নেফথালিৰ পুত্ৰসকল আচিয়েল, গুনি, ইচ্চাৰ আৰু চল্লেম। এইসকল বিলহাৰ পুত্ৰ, যাক লাবনে তেওঁৰ কন্যা ৰাহেলক দিছিল, যি যাকোবৰ বাবে এইসকলক জন্ম দিছিল, সকলো প্ৰাণ সাতজন। সকলো আত্মা যিসকলে যাকোবৰ সৈতে মিচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল, যিসকল তেওঁৰ কৰঙনৰ পৰা ওলাই আহিছিল, যাকোবৰ পুত্ৰসকলৰ মহিলাসকলৰ বাহিৰে, সকলো আত্মা ছয়ষষ্ঠি। যোচেফৰ পুত্ৰসকল যিসকল মিচৰ দেশত তেওঁৰ ঘৰত জন্ম হৈছিল, নজন প্ৰাণ। যাকোবৰ ঘৰৰ সকলো প্ৰাণ, যিসকলে যাকোবৰ সৈতে মিচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল, পঁচাত্তৰজন প্ৰাণ।

তেওঁ যিহুদাক তেওঁৰ আগে আগে যোচেফৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, বীৰসকলৰ নগৰত তেওঁক লগ ধৰিবলৈ, ৰামেচেচ দেশলৈ। যোচেফে তেওঁৰ ৰথবোৰ যোগ দি, তেওঁৰ পিতৃ ইশ্ৰায়েলক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বীৰসকলৰ নগৰলৈ গল, আৰু তেওঁক দেখা পাই তেওঁৰ ডিঙিত পৰিল, আৰু মহা কান্দোনেৰে কান্দিলে। আৰু ইজৰায়েলে যোচেফক কলে, এতিয়া মই মৰিম, যিহেতু মই তোমাৰ মুখ দেখিছোঁ, কিয়নো তুমি এতিয়াও জীয়াই আছা। যোচেফে তাৰ ভাতৃসকলক কৈছিল, মই উঠি গৈ ফৰৌণক ঘোষণা কৰিম, আৰু তাক কম, মোৰ ভাতৃসকল আৰু মোৰ পিতৃৰ ঘৰৰ লোকসকল, যিসকল কনান দেশত আছিল, মোৰ ওচৰলৈ আহিছে। কিন্তু পুৰুষসকল মেৰ-ছাগ ৰখীয়া, কাৰণ তেওঁলোক পশুপালক আছিল, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পশুধন, গৰু আৰু নিজৰ সকলো বস্তু লৈ আনিছে। যদি সেয়েহে ফাৰাওৱে তোমালোকক মতে, আৰু তোমালোকক কয়, তোমালোকৰ কাম কি? তোমালোকে কবা, আমি তোমাৰ সেৱকসকল পশুপালক পুৰুষ, শৈশৱৰ পৰা এতিয়ালৈকে, আমি আৰু আমাৰ পিতৃসকল, যাতে তোমালোকে আৰবিয়াৰ গোচেন ভূমিত বাস কৰিব পাৰা, কিয়নো সকলো মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া মিচৰীয়সকলৰ বাবে ঘৃণনীয়।

47

যোচেফে আহি ফৰৌণক জনালে আৰু কলে, মোৰ পিতৃ আৰু মোৰ ভাতৃসকল, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন আৰু গৰু, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো বস্তু কনান দেশৰ পৰা আহিছে, আৰু চাওক, তেওঁলোক গোচেন দেশত আছে। কিন্তু তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁ পাঁচজন লোক লৈ তেওঁলোকক ফৰৌণৰ সন্মুখত উপস্থিত কৰালে। আৰু ফাৰাওৱে যোচেফৰ ভাতৃসকলক কলে, তোমালোকৰ কাম কি? তেওঁলোকে ফাৰাওক কলে, তোমাৰ দাসবোৰ মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া, আমি আৰু আমাৰ পিতৃসকল। তেওঁলোকে ফাৰাওক কলে, ভূমিত বাস কৰিবলৈ আমি আহিছোঁ, কিয়নো তোমাৰ সেৱকসকলৰ পশুধনৰ বাবে চৰণীয়া

পথাৰ নাই, কিয়নো কনান ভূমিত দুৰ্ভিক্ষ শক্তিশালী হৈছে, সেয়েহে এতিয়া আমি গোচেন ভূমিত বাস কৰিম। ফাৰাওৱে যোচেফক কলে, তেওঁলোকে গোচেন ভূমিত বাস কৰক, যদি তুমি জানা যে তেওঁলোকৰ মাজত শক্তিশালী পুৰুষসকল আছে, তেওঁলোকক মোৰ পশুধনৰ শাসনকৰ্তা নিযুক্ত কৰা। যাকোব আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল যোচেফৰ ওচৰলৈ মিচৰলৈ আহিল, আৰু মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৱে শুনিলে। আৰু ফাৰাওৱে যোচেফক কলে, তোমাৰ পিতা আৰু তোমাৰ ভাইসকল তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে। চোৱা, মিচৰৰ ভূমি তোমাৰ সন্মুখত আছে। শ্ৰেষ্ঠ ভূমিত তোমাৰ পিতৃক আৰু তোমাৰ ভাতৃসকলক বসতি কৰোৱা। যোচেফে তেওঁৰ পিতা যাকোবক আনিলে, আৰু তেওঁক ফৰৌণৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিলে, আৰু যাকোবে ফৰৌণক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ফাৰাওৱে যাকোবক সুধিলে, তোমাৰ জীৱনৰ দিনবোৰৰ কিমান বছৰ? আৰু যাকোবে ফৰৌণক কলে, মোৰ জীৱনৰ বছৰবোৰৰ দিন, যিবোৰত মই প্ৰবাসী হৈ আছোঁ, এশ ত্ৰিশ বছৰ। মোৰ জীৱনৰ বছৰবোৰৰ দিন তাকৰ আৰু দুষ্ট হৈছে। সেইবোৰ মোৰ পিতৃসকলৰ জীৱনৰ বছৰবোৰৰ দিনলৈ উপনীত হোৱা নাই, যিবোৰ দিন তেওঁলোকে প্ৰবাসী হৈ কটাইছিল। আৰু ফাৰাওক আশীৰ্বাদ কৰি যাকোবে তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গল।

আৰু যোচেফে তেওঁৰ পিতৃক আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক বসতি কৰালে, আৰু তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ উত্তম ভূমিত, ৰামেচেচ দেশত অধিকাৰ দিলে, যেনেকৈ ফৰৌণে আদেশ দিছিল। আৰু যোচেফে তেওঁৰ পিতৃক, ভাতৃসকলক আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ সকলো পৰিয়ালক প্ৰত্যেকৰ প্ৰয়োজন অনুসাৰে শস্য জোখ কৰি দিছিল।

শস্য কিন্তু সকলো ভূমিত নাছিল, কাৰণ দুৰ্ভিক্ষ অতিশয় শক্তিশালী হৈছিল, আৰু মিচৰ দেশ আৰু কনান দেশ দুৰ্ভিক্ষৰ পৰা ব্যৰ্থ হৈছিল। যোচেফে মিচৰ দেশত আৰু কনান দেশত পোৱা সকলো ৰূপ সংগ্ৰহ কৰিলে, যি শস্যৰ বাবে তেওঁলোকে কিনিছিল, আৰু তেওঁলোকক শস্য জোখ দিছিল, আৰু যোচেফে সকলো ৰূপ ফৰৌণৰ ঘৰলৈ আনিলে।

আৰু মিচৰ দেশ আৰু কনান দেশৰ পৰা সকলো ৰূপ শেষ হল, তেতিয়া সকলো মিচৰীয়সকল যোচেফৰ ওচৰলৈ আহি কলে, আমাক পিঠা দিয়া, আৰু আমি কিয় তোমাৰ সন্মুখত মৰিম? কিয়নো আমাৰ ৰূপ শেষ হৈছে। যোচেফে তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকৰ পশুধন আনা, আৰু মই তোমালোকক পিঠা দিম তোমালোকৰ পশুধনৰ সলনি, যদি তোমালোকৰ ৰূপ শেষ হৈ গৈছে। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পশুধন যোচেফৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু যোচেফে তেওঁলোকক ঘোঁৰাবোৰৰ সলনিত, মেৰবোৰৰ সলনিত, গৰুবোৰৰ সলনিত আৰু গাধবোৰৰ সলনিত পিঠা দিলে, আৰু সেই বছৰত তেওঁলোকৰ সকলো পশুধনৰ সলনিত পিঠাৰে তেওঁলোকক পালন কৰিলে। সেই বছৰ শেষ হল, আৰু দ্বিতীয় বছৰত তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, আমি যাতে আমাৰ প্ৰভুৰ সন্মুখৰ পৰা বিনষ্ট নহওঁ; কিয়নো আমাৰ ধন শেষ হৈ গৈছে, আৰু আমাৰ সম্পত্তি আৰু পশুধন প্ৰভু আপোনাৰ ওচৰলৈ গৈছে, আৰু আমাৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত আমাৰ বাবে একো বাকী নাই, কেৱল আমাৰ নিজৰ শৰীৰ আৰু আমাৰ ভূমিহে আছে। যাতে আমি তোমাৰ আগত নমৰোঁ, আৰু ভূমি উচ্ছন্ন নহয়, আমাক আৰু আমাৰ ভূমি পিঠাৰ সলনি অধিগ্ৰহণ কৰা, আৰু আমি আৰু আমাৰ ভূমি ফৰৌণৰ দাস হম, বীজ দিয়া, যাতে আমি সিঁচিব পাৰোঁ, আৰু জীয়াই থাকোঁ আৰু নমৰোঁ, আৰু ভূমি উচ্ছন্ন নহব। আৰু যোচেফে মিচৰীয়সকলৰ সকলো ভূমি ফৰৌণৰ বাবে অধিগ্ৰহণ কৰিলে, কিয়নো মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকৰ ভূমি ফৰৌণৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ ওপৰত দুৰ্ভিক্ষই প্ৰবল হৈছিল, আৰু ভূমি ফৰৌণৰ হল। আৰু তেওঁ মানুহক তেওঁৰ সেৱক কৰিবলৈ দাস কৰিলে, মিচৰৰ চৰম সীমাৰ পৰা চৰম সীমালৈকে। কেৱল পুৰোহিতসকলৰ ভূমি ব্যতীত, যোচেফে সেইটো অধিগ্ৰহণ কৰা নাছিল, কিয়নো ফাৰাওৱে পুৰোহিতসকলক দানত উপহাৰ দিছিল, আৰু তেওঁলোকে সেই দান খাইছিল যিটো ফাৰাওৱে তেওঁলোকক দিছিল; এই কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ ভূমি বিক্ৰী কৰা নাছিল। যোচেফে সকলো মিচৰীয়সকলক কলে, চোৱা, মই আজি তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ মাটি ফৰৌণৰ বাবে অধিকাৰ কৰিছোঁ। তোমালোকে নিজৰ বাবে বীজ লোৱা আৰু মাটিত সিঁচা। আৰু ইয়াৰ উৎপন্ন হব, আৰু তোমালোকে

পঞ্চম ভাগ ফাৰাওক দিবা, কিন্তু চাৰি ভাগ তোমালোকৰ বাবে হব ভূমিৰ বীজৰ বাবে, আৰু তোমালোকৰ খাদ্যৰ বাবে, আৰু তোমালোকৰ ঘৰত থকা সকলোৰে বাবে। আৰু তেওঁলোকে কলে, তুমি আমাক ৰক্ষা কৰিছা, আমি আমাৰ প্ৰভুৰ আগত অনুগ্ৰহ পাইছো, আৰু আমি ফৰৌণৰ দাস হম। আৰু যোচেফে তেওঁলোকৰ বাবে এই দিনলৈকে মিচৰ দেশত ফৰৌণক পঠিয়াই দিয়াৰ আদেশ স্থাপন কৰিলে, কেৱল পুৰোহিতসকলৰ ভূমি ব্যতীত, যি ফৰৌণৰ নাছিল।

ইজৰায়েলে মিচৰ দেশৰ গোচন ভূমিত বসতি কৰিলে, আৰু তাত উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰিলে, আৰু তেওঁলোক বৃদ্ধি পালে আৰু অতিশয় বহুগুণিত হল। যাকোবে মিচৰ দেশত সতৰ বছৰ জীয়াই আছিল, আৰু যাকোবৰ জীৱনৰ মুঠ আয়ুস এশ সাতচল্লিশ বছৰ হল। ইজৰায়েলৰ মৃত্যুৰ দিনবোৰ ওচৰ চাপি আহিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ পুত্ৰ যোচেফক মাতিলে আৰু তেওঁক কলে, যদি মই তোমাৰ আগত অনুগ্ৰহ পাইছো, তোমাৰ হাত মোৰ কৰঙনৰ তলত ৰাখা, আৰু তুমি মোৰ প্ৰতি দয়া আৰু সত্যতা প্ৰদৰ্শন কৰিবা, মোক মিচৰত সমাধিস্থ নকৰিবা। কিন্তু মই মোৰ পিতৃসকলৰ সৈতে শুব, আৰু তুমি মোক মিচৰৰ পৰা তুলি নিবা, আৰু তুমি মোক সিহঁতৰ সমাধিত পুতিবা। তেওঁ কলে, মই তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে কৰিম। তেওঁ কলে, মোৰ ওচৰত শপত খাওক, আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওচৰত শপত খালে, আৰু ইশ্ৰায়েলে তেওঁৰ লাঠীৰ মূৰত প্ৰণিপাত কৰিলে।

48

এই কথাবোৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে যোচেফক জনোৱা হল, তোমাৰ পিতৃ অসুস্থ, আৰু তেওঁ নিজৰ দুই পুত্ৰ মনচি আৰু ইফ্ৰয়িমক লৈ যাকোবৰ ওচৰলৈ আহিল। যাকোবক জনোৱা হৈছিল, চোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ যোচেফ তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে, আৰু ইশ্ৰায়েলে শক্তি সংগ্ৰহ কৰি বিচনাতে বহিল। আৰু যাকোবে যোচেফক কলে, মোৰ ঈশ্বৰে কনান

দেশৰ লুজত মোক দৰ্শন দিছিল আৰু মোক আশীৰ্বাদ কৰিছিল, আৰু তেওঁ মোক কলে, চোৱা, মই তোমাক বৃদ্ধি কৰিম আৰু তোমাক বহুগুণ কৰিম, আৰু তোমাক জাতিসমূহৰ সমাৱেশলৈ পৰিণত কৰিম, আৰু তোমাক এই ভূমি দিম, আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশধৰক চিৰকালীয় অধিকাৰৰ বাবে দিম। এতিয়া সেয়েহে তোমাৰ দুই পুত্ৰ, যিসকল মই তোমাৰ ওচৰলৈ মিচৰলৈ আহিবৰ আগতে মিচৰ দেশত তোমাৰ জন্ম হৈছিল, তেওঁলোক মোৰ; ইফ্ৰয়িম আৰু মনচি ৰূবেণ আৰু চিমিয়োনৰ দৰে মোৰ হব। কিন্তু যিবোৰ সন্তান তুমি ইয়াৰ পাছত জন্ম দিবা, সেইবোৰ তেওঁলোকৰ ভাতৃসকলৰ নামত থাকিব, আৰু সেইসকলৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ওপৰত মতা হব। কিন্তু মই যেতিয়া চিৰিয়াৰ মেছপটেমিয়াৰ পৰা আহি আছিলো, তোমাৰ মাতৃ ৰাহেল কনান দেশত মৃত্যু হল, মই চাব্ৰাথা অশ্বক্ষেত্ৰৰ ওচৰত উপস্থিত হৈ থাকোঁতে, ইফ্ৰাখালৈ যোৱাৰ সময়ত, আৰু মই তাইক অশ্বক্ষেত্ৰৰ পথত সমাধিস্থ কৰিলো, এইখন বেথলেহেম।

কিন্তু ইজৰায়েলে যোচেফৰ পুত্ৰসকলক দেখি কলে, এইসকল তোমাৰ কোন? যোচেফে তাৰ পিতৃক কৈলে, এইসকল মোৰ পুত্ৰ, যাক ঈশ্বৰে মোক ইয়াত দিলে। আৰু যাকোবে কৈলে, তেওঁলোকক মোৰ ওচৰলৈ আনা, যাতে মই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিব পাৰোঁ। ইজৰায়েলৰ চকু বৃদ্ধ বয়সৰ কাৰণে ধুন্ধল হৈ পৰিছিল, আৰু তেওঁ চাব পৰা নাছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁলোকক চুমা খালে, আৰু তেওঁলোকক সাৱটি ধৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলে যোচেফক কলে, চোৱা, তোমাৰ মুখ দেখাৰ পৰা মই বঞ্চিত হোৱা নাই, আৰু চোৱা, ঈশ্বৰে মোক তোমাৰ বংশও দেখুৱালে। আৰু যোচেফে তেওঁলোকক তেওঁৰ আঁঠুৰ পৰা বাহিৰলৈ লৈ গল, আৰু তেওঁলোকে মাটিত মুখ দি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে। যোচেফে তেওঁৰ দুই পুত্ৰক লৈ, ইফ্ৰয়িমক তেওঁৰ সোঁফালে অৰ্থাৎ ইস্ৰায়েলৰ বাওঁফালৰ পৰা, আৰু মনচিক তেওঁৰ বাওঁফালে অৰ্থাৎ ইস্ৰায়েলৰ সোঁফালৰ পৰা, তেওঁলোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। ইস্ৰায়েলে সোঁ হাত মেলি দি ইফ্ৰয়িমৰ মূৰত ৰাখিলে, কিন্তু এই আছিল সৰু, আৰু বাওঁ হাত মনচিৰ মূৰত ৰাখিলে, হাত

ব্ৰহ্ম কৰি।

আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু কলে, সেই ঈশ্বৰ, যাক মোৰ পিতৃসকলে তেওঁৰ সন্মুখত সন্তুষ্ট কৰিলে, আব্রাহাম আৰু ইচহাক, সেই ঈশ্বৰ যি মোক যৌৱনৰ পৰা এই দিনলৈকে পালন কৰি আছে, সেই দূতে যিয়ে মোক সকলো বিপদৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছে, এই শিশুসকলক আশীৰ্বাদ কৰক, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত মোৰ নাম আৰু মোৰ পিতৃসকল আব্রাহাম আৰু ইচহাকৰ নাম ঘোষিত হওক, আৰু সিহঁত পৃথিৱীত অসংখ্য হৈ বৃদ্ধি পাক। দেখি যোচেফে যে তেওঁৰ পিতাই তেওঁৰ সোঁ হাত ইফ্ৰয়িমৰ মূৰত ৰাখিলে, তেওঁলৈ গধুৰ দেখা গল, আৰু যোচেফে তেওঁৰ পিতাৰ হাত ধৰিলে, ইয়াক ইফ্ৰয়িমৰ মূৰৰ পৰা আঁতৰাই মনচিৰ মূৰত ৰাখিবলৈ। যোচেফে তেওঁৰ পিতৃক কৈলে, এইদৰে নহয়, পিতৃ, কিয়নো এইজন প্ৰথমজাত, তোমাৰ সোঁহাত তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত ৰাখা। আৰু তেওঁ ইচ্ছুক নাছিল, কিন্তু কলে, জানো, সন্তান, জানো, আৰু এই লোক হব, আৰু এই উন্নত কৰা হব, কিন্তু তেওঁৰ সৰু ভাই তেওঁতকৈ ডাঙৰ হব, আৰু তেওঁৰ বংশ জাতিসমূহৰ বহুতো হব। আৰু তেওঁ সেই দিনা তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি কলে, তোমালোকৰ দ্বাৰা ইস্ৰায়েলে আশীৰ্বাদিত হব, এই বুলি কৈ, ঈশ্বৰে তোমাক ইফ্ৰয়িম আৰু মনচিৰ দৰে কৰক, আৰু তেওঁ ইফ্ৰয়িমক মনচিৰ আগত স্থাপন কৰিলে। ইজৰায়েলে যোচেফক কৈছিল, চোৱা, মই মৰি আছোঁ, আৰু ঈশ্বৰ তোমালোকৰ লগত থাকিব, আৰু তেওঁ তোমালোকক তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ভূমিলৈ ঘূৰাই আনিব। মই কিন্তু তোমাক চিখিম দিওঁ, যি তোমাৰ ভাইসকলতকৈ বিশেষ, যিখন মই ইমোৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা মোৰ তৰোৱাল আৰু ধনুৰে লৈছিলোঁ।

49

যাকোবে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, গোট খোৱা, যাতে মই তোমালোকক ঘোষণা কৰিব পাৰোঁ যে শেষৰ দিনবোৰত তোমালোকৰ কি ঘটিব। একত্ৰিত

হোৱা আৰু মোৰ কথা শুনা, হে যাকোবৰ পুত্ৰসকল, হে ইশ্ৰায়েল শুনা, তোমালোকৰ পিতৃৰ কথা শুনা। Reuben মোৰ প্ৰথমজাত, তুমি মোৰ শক্তি, আৰু মোৰ সন্তানসকলৰ আৰম্ভণি, বহন কৰিবলৈ কঠিন, আৰু কঠিন স্বেচ্ছাচাৰী। তুমি পানীৰ দৰে অহংকাৰীভাৱে কাম কৰিছা, উতলি নোযোৱা, কিয়নো তুমি তোমাৰ পিতৃৰ শয্যাটো উঠিছিল, তেতিয়া তুমি সেই বিচনা অপবিত্ৰ কৰিছিল। যত তুমি উঠিছিল। Simeon আৰু Levi ভাই-সকলে তেওঁলোকৰ পছন্দৰ অন্যায় সম্পূৰ্ণ কৰিলে। তেওঁলোকৰ পৰামৰ্শত মোৰ আত্মা নাযাওক, আৰু তেওঁলোকৰ সমাবেশত মোৰ হৃদয় বিবাদ নকৰক, কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ ক্ৰোধত মানুহক হত্যা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ইচ্ছাত ষাণ্ডগৰুৰ শিৰা কাটিলে। শাপগ্ৰস্ত তেওঁলোকৰ ক্ৰোধ, কাৰণ সেয়া স্বেচ্ছাচাৰী, আৰু তেওঁলোকৰ ক্ৰোধ, কাৰণ সেয়া কঠিন হৈছিল, মই তেওঁলোকক যাকোবৰ মাজত ভাগ কৰিম, আৰু মই তেওঁলোকক ইশ্ৰায়েলৰ মাজত সিঁচৰতি কৰিম। যিহূদা, তোমাৰ ভাইসকলে তোমাক প্ৰশংসা কৰিলে, তোমাৰ হাত তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ পিঠিৰ ওপৰত থাকিব, তোমাৰ পিতৃৰ পুত্ৰসকলে তোমাক প্ৰণিপাত কৰিব। যিহূদা সিংহৰ পোৱালি, মোৰ পুত্ৰ, তুমি অংকুৰৰ পৰা উঠিলা, শুই পৰি তুমি সিংহৰ দৰে আৰু পোৱালিৰ দৰে শুইছিল। কোনে তেওঁক জগাব? যিহূদাৰ পৰা শাসক নাইকিয়া নহব, আৰু তেওঁৰ কঁকালৰ পৰা নেতা নহব, যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ বাবে সংৰক্ষিত বস্তুবোৰ নাই, আৰু তেওঁ নিজে জাতিসমূহৰ প্ৰত্যাশা। তেওঁ নিজৰ পোৱালি আঙুৰ লতাত বান্ধিব, আৰু নিজৰ গাধৰ পোৱালি লতাৰ কুণ্ডলীত বান্ধিব। তেওঁ নিজৰ বস্ত্ৰ দ্ৰাক্ষাৰসত ধুব, আৰু নিজৰ আৱৰণ আঙুৰৰ তেজত ধুব। তেওঁৰ চকু দুটা মদতকৈ চিকচিকীয়া, আৰু তেওঁৰ দাঁত দুটা গাখীৰতকৈ বগা। জেবুলুনে সমুদ্ৰতীৰত বাস কৰিব আৰু তেওঁ জাহাজসমূহৰ বন্দৰৰ কাষত থাকিব, আৰু চীদোনলৈকে বিস্তৃত হব। ইছাখাৰে ভাল বস্তু বিচাৰিলে, অংশবোৰৰ মাজত বিশ্ৰাম লৈ আছে। আৰু বিশ্ৰাম যে ভাল আৰু ভূমি যে উৰ্বৰ দেখি, তেওঁ পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ নিজৰ কান্ধ আগবঢ়ালে, আৰু তেওঁ এজন কৃষক হল। দানে তেওঁৰ লোকসকলক বিচাৰ কৰিব, ইশ্ৰায়েলৰ এটা গোষ্ঠীৰ দৰে। আৰু দান হওক পথৰ ওপৰত সাপ, পথৰ ওপৰত বহি থকা, ঘোঁৰাৰ গোৰোহা কামোৰা, আৰু ঘোঁৰাচালক পিছফাললৈ

পৰিব, প্ৰভুৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছে। গাদক আক্ৰমণকাৰী দলে আক্ৰমণ কৰিব, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ভৰিৰ ওচৰত আক্ৰমণ কৰিব। আশেৰৰ ৰুটি চহকীয়া, আৰু তেওঁ শাসকসকলক বিলাসিতা প্ৰদান কৰিব। নপ্তালি এটা মুক্ত কাণ্ড, যি সন্তানত সৌন্দৰ্য প্ৰদান কৰে। বৃদ্ধি পোৱা পুত্ৰ যোচেফ, মোৰ বৃদ্ধি পোৱা প্ৰিয় পুত্ৰ, মোৰ কনিষ্ঠতম পুত্ৰ, মোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহা। যাৰ বিষয়ে বিবেচনা কৰি তেওঁলোকে নিন্দা কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ বিৰুদ্ধে ধনুৰ্বিদসকলে বিদ্বেষ পোষণ কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ ধনু শক্তিৰ সৈতে ভাঙি গল, আৰু তেওঁলোকৰ হাতৰ বাহৰ স্নায়ু শিথিল হল, যাকোবৰ পৰাক্ৰমীৰ হাতৰ দ্বাৰা, তাৰ পৰা ইস্ৰায়েলৰ শক্তিশালী জন, তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰৰ পৰা। আৰু মোৰ ঈশ্বৰে তোমাক সহায় কৰিলে, আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে ওপৰৰ পৰা স্বৰ্গৰ আশীৰ্বাদেৰে, আৰু সকলো থকা পৃথিৱীৰ আশীৰ্বাদেৰে, স্তন আৰু গৰ্ভৰ আশীৰ্বাদৰ কাৰণে। তোমাৰ পিতৃ আৰু মাতৃৰ আশীৰ্বাদ স্থায়ী পৰ্বতসমূহৰ আশীৰ্বাদতকৈ আৰু চিৰন্তন পাহাৰসমূহৰ আশীৰ্বাদতকৈ প্ৰবল হৈছে, সেইবোৰ যোচেফৰ মূৰত আৰু ভাতৃসকলৰ মাজত যাক নেতা বুলি বিবেচনা কৰা হৈছিল তেওঁৰ শিখৰত থাকিব। বেঞ্জামিন লোভী নেকৰা, সকলত এতিয়াও খাব, আৰু সন্ধিয়া আহাৰ দিয়ে। এইসকলো যাকোবৰ বাৰজন পুত্ৰ, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃয়ে তেওঁলোকক এই কথাবোৰ কলে, আৰু তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে, প্ৰতিজনক তেওঁৰ নিজৰ আশীৰ্বাদ অনুসৰি আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, মই মোৰ নিজৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ দিবলৈ গৈ আছো, মোক মোৰ পিতৃসকলৰ সৈতে সেই গুহাত পুতি থোৱা, যি হিন্তীয়া ইফ্ৰোণৰ পথাৰত আছে। দুগুণ গুহাত, যি মামব্ৰেৰ বিপৰীতে আছিল, কনান দেশত, যি গুহা আব্ৰাহামে হিন্তীয় ইফ্ৰোনৰ পৰা সমাধিৰ অধিকাৰ হিচাপে অৰ্জন কৰিছিল। তাত তেওঁলোকে আব্ৰাহাম আৰু তেওঁৰ পত্নী চাৰাক পুতিলে, তাত তেওঁলোকে ইচহাক আৰু তেওঁৰ পত্নী ৰিবেকাক পুতিলে, তাত তেওঁলোকে লেয়াক পুতিলে, খেতৰ আৰু তাৰ ভিতৰত থকা গুহাৰ অধিকাৰত, হেতৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা। আৰু যাকোবে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া বন্ধ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ভৰি শয্যাৰ ওপৰত তুলি লৈ, তেওঁ প্ৰাণত্যাগ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হল।

আৰু যোচেফে তেওঁৰ পিতৃৰ মুখৰ ওপৰত পৰি তেওঁক কান্দিলে আৰু তেওঁক চুমা খালে। আৰু যোচেফে তেওঁৰ দাসসকলক, সমাধিকৰ্তাসকলক, তেওঁৰ পিতৃক সমাধি কৰিবলৈ আদেশ দিলে, আৰু সমাধিকৰ্তাসকলে ইস্ৰায়েলক সমাধি কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ চল্লিশ দিন সম্পূৰ্ণ কৰিলে, কিয়নো সমাধিৰ দিনবোৰ এইদৰে গণনা কৰা হয়, আৰু মিচৰে তেওঁৰ বাবে সত্তৰ দিন শোক কৰিলে। যেহেতু শোকৰ দিনবোৰ পাৰ হল, যোচেফে ফৰৌণৰ শাসকসকলক কথা কলে আৰু কলে, যদি মই তোমালোকৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেন্তে মোৰ বিষয়ে ফৰৌণৰ কাণত কোৱা আৰু কোৱা, মোৰ পিতাই মোক শপত খুৱাই কৈছিল, যি সমাধি মই কনান দেশত মোৰ বাবে খান্দিছিলো, তাত তুমি মোক পুতিবা। এতিয়া সেয়েহে মই উঠি গৈ মোৰ পিতাক পুতিম আৰু উভতি আহিম। আৰু ফাৰাওৱে যোচেফক কলে, যোৱা, তোমাৰ পিতৃক পুতি থোৱা, ঠিক যেনেকৈ তেওঁ তোমাক শপত খুৱাইছিল। আৰু যোচেফ তেওঁৰ পিতৃক পুতিবলৈ গল, আৰু তেওঁৰ সৈতে ফৰৌণৰ সকলো দাস, আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ বৃদ্ধসকল, আৰু মিচৰ দেশৰ সকলো বৃদ্ধ একেলগে গল। আৰু যোচেফৰ সম্পূৰ্ণ পৰিয়াল, আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল, আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ সকলো ঘৰ, আৰু তেওঁৰ আত্মীয়সকল, আৰু মেৰ-হাগবোৰ, আৰু গৰুবোৰ তেওঁলোকে গোচেন দেশত এৰি থৈ গল। আৰু তেওঁৰ লগত ৰথবোৰ আৰু অশ্বাৰোহীসকল একেলগে উঠি আহিল, আৰু শিবিৰটো অতি বিশাল হল। আৰু তেওঁলোক আটাদৰ মৰণা মৰা ঠাইত উপস্থিত হল, যি জৰ্ভানৰ সিপাৰে আছে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বাবে অতি মহান আৰু শক্তিশালী শোক কৰিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃৰ বাবে সাত দিন শোক পালন কৰিলে। আৰু কনান দেশৰ বাসিন্দাসকলে আটাদৰ মৰণা মৰা ঠাইত সেই শোক দেখিলে, আৰু কলে, এইটো মিচৰীয়সকলৰ বাবে এক মহান শোক। এই কাৰণে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম মিচৰৰ শোক ৰাখিলে, যিটো যৰ্দনৰ সিপাৰে আছে। আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলৈ

এইদৰে কৰিলে। আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তেওঁক কনান দেশলৈ তুলি লৈ গল আৰু তেওঁক সেই দুগুণা গুহাত পুতি থলে, যিটো অৱাহামে হিন্তীয়া ইফ্ৰেণৰ পৰা সমাধিৰ অধিকাৰ হিচাপে মন্দিৰ বিপৰীতে অধিকাৰ কৰিছিল। আৰু যোচেফ মিচৰলৈ ঘূৰি আহিল, তেওঁ আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল, আৰু যিসকলে তেওঁৰ পিতৃক পুতিবলৈ একেলগে গৈছিল।

যোচেফৰ ভাইসকলে দেখি যে তেওঁলোকৰ পিতৃ মৰিছে, তেওঁলোকে কলে, যোচেফে হয়তো আমাৰ বিৰুদ্ধে বেয়া মনোভাৱ ৰাখিব আৰু আমি তেওঁৰ প্ৰতি কৰা সকলো বেয়া কামৰ প্ৰতিফল আমাক দিব। আৰু যোচেফৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকে কলে, তোমাৰ পিতাই মৃত্যুৰ আগত শপত খুৱাইছিল আৰু কৈছিল, এইদৰে যোচেফক কোৱা, তেওঁলোকৰ অন্যায় আৰু পাপ ক্ষমা কৰা, কাৰণ তেওঁলোকে তোমাক দুষ্টতা দেখুৱালে, আৰু এতিয়া তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰৰ সেৱকসকলৰ অন্যায় গ্ৰহণ কৰা, আৰু যোচেফে কান্দিলে যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰত কথা কৈছিল। আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকে কলে, আমি আপোনাৰ দাস। আৰু যোচেফে তেওঁলোকক কলে, ভয় নকৰিবা, কাৰণ মই ঈশ্বৰৰ। তোমালোকে মোৰ বিৰুদ্ধে দুষ্ট পৰিকল্পনা কৰিছিলো, কিন্তু ঈশ্বৰে মোৰ বিষয়ে মঙ্গল পৰিকল্পনা কৰিছিল, যাতে আজিৰ দৰে ঘটিব পাৰে, আৰু বহু মানুহে পুষ্টি পাব পাৰে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, ভয় নকৰিবা, মই তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ পৰিয়ালবোৰক পালন কৰিম, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সান্ত্বনা দিলে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়লৈ কথা কলে। আৰু যোচেফে মিচৰত বাস কৰিলে, তেওঁ আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল, আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ সম্পূৰ্ণ পৰিয়াল, আৰু যোচেফ এশ দশ বছৰ জীয়াই আছিল। আৰু যোচেফে ইফ্ৰায়িমৰ সন্তানসকলক তৃতীয় প্ৰজন্মলৈকে দেখিলে, আৰু মনচিৰ পুত্ৰ মাথীৰৰ পুত্ৰসকল যোচেফৰ কোলাত জন্ম হল। আৰু যোচেফে তাৰ ভাতৃসকলক কলে, মই মৰি আছোঁ, কিন্তু ঈশ্বৰে তোমালোকক পৰিদৰ্শন কৰিব, আৰু এই ভূমিৰ পৰা তোমালোকক সেই ভূমিলৈ লৈ যাব, যি ভূমি ঈশ্বৰে আমাৰ পিতৃসকল অৱাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবক শপত খাই প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল। আৰু যোচেফে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক শপত খুৱাইছিল,

কৈছিল, যি পৰিদৰ্শনত ঈশ্বৰে তোমালোকক পৰিদৰ্শন কৰিব, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ
হাড়বোৰ ইয়াৰ পৰা তোমালোকৰ সৈতে লৈ যাবা। আৰু যোচেফৰ মৃত্যু হল এশ দশ বছৰ
বয়সত, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সমাধিস্থ কৰিলে, আৰু মিচৰত শৱবাহী পাত্ৰত ৰাখিলে।

মথিলিখিত শুভবাস্তা

1

যীশু খ্ৰীষ্টৰ বংশাৱলীৰ পুথি, যি দাযুদৰ পুত্ৰ, অব্ৰাহামৰ পুত্ৰ। Abraham-এ Isaac-ক জন্ম দিলে, Isaac-এ Jacob-ক জন্ম দিলে, আৰু Jacob-এ Judah আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক জন্ম দিলে। যিহুদাই তামাৰৰ পৰা ফাৰেচ আৰু জাৰাক জন্ম দিলে, ফাৰেচে হিশ্বোনক জন্ম দিলে, হিশ্বোনে আৰামক জন্ম দিলে, অৰামে অমীনাদবক জন্ম দিলে, অমীনাদবে নহচোনক জন্ম দিলে, নহচোনে চলমোনক জন্ম দিলে। চলমোনে ৰাহাবৰ পৰা বোৱজক জন্ম দিলে, বোৱজে ৰুথৰ পৰা ওবেদক জন্ম দিলে, আৰু ওবেদে যিচয়ক জন্ম দিলে। জেছিয়ে ৰজা দাযুদক জন্ম দিলে। ৰজা দাযুদে উৰিয়াৰ পত্নীৰ পৰা চলোমনক জন্ম দিলে, চলোমনে ৰহবিয়ামক জন্ম দিলে, ৰহবিয়ামে আবিয়াক জন্ম দিলে, আবিয়াই আচাক জন্ম দিলে, আচাই যিহোচাফটক জন্ম দিলে, যিহোচাফটে যোৰামক জন্ম দিলে, যোৰামে উজ্জিয়াক জন্ম দিলে, উজ্জিয়াই যোথমক জন্ম দিলে, যোথমে আহজক জন্ম দিলে, আৰু আহজে হিষ্কিয়াক জন্ম দিলে। হিষ্কিয়াই মনচিক জন্ম দিলে, মনচিয়ে আমোনক জন্ম দিলে, আমোনে যোচিয়াক জন্ম দিলে, যোচিয়াহে যিকনিয়াহক আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক বেবিলনলৈ নিৰ্বাসনৰ সময়ত জন্ম দিলে।

বেবিলনৰ নিৰ্বাসনৰ পিছত যিখনিয়াই চল্টিয়েলক জন্ম দিলে, আৰু চল্টিয়েলে জৰুৰবাবিলক জন্ম দিলে। জেৰুৰবাবেলে আবিযুদক জন্ম দিলে, আবিযুদে ইলিয়াকীমক জন্ম দিলে, ইলিয়াকীমে আজোৰক জন্ম দিলে, আজোৰে সাদোকক জন্ম দিলে, সাদোকে আখিমক জন্ম দিলে, আখিমে ইলিযুদক জন্ম দিলে। Eliud-এ Eleazar-ক জন্ম দিলে, Eleazar-এ Matthan-ক জন্ম দিলে, Matthan-এ Jacob-ক জন্ম দিলে, যাকোবে যোচেফক জন্ম দিলে, যি আছিল মৰিয়মৰ স্বামী, যাৰ পৰা যীচুৰ জন্ম হল, যাক খ্ৰীষ্ট বুলি মতা হয়। সেয়েহে আব্ৰাহামৰ পৰা দাযুদলৈকে সকলো প্ৰজন্ম চৈধ্য, আৰু দাযুদৰ পৰা বেবিলনৰ নিৰ্বাসনলৈকে প্ৰজন্ম চৈধ্য, আৰু বেবিলনৰ নিৰ্বাসনৰ পৰা খ্ৰীষ্টলৈকে প্ৰজন্ম চৈধ্য।

যীশু খ্ৰীষ্টৰ জন্ম এইদৰে হৈছিল। তেওঁৰ মাতৃ মৰিয়মক যোচেফৰ সৈতে বাগদান কৰা হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোক একেলগে হোৱাৰ আগতে তেওঁ পৱিত্ৰ আত্মাৰ পৰা গৰ্ভত সন্তান ধাৰণ কৰা দেখা গল। জোচেফ তাইৰ স্বামী আছিল, ধাৰ্মিক হোৱা বাবে আৰু তাইক জনসমষ্কৃত লাঞ্ছিত কৰিব নিবিচৰা বাবে, গোপনে তাইক ত্যাগ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে। এই বিষয়বোৰ তেওঁ বিবেচনা কৰি থাকোঁতে, চোৱা, প্ৰভুৰ দূত এজন সপোনত তেওঁৰ ওচৰত প্ৰকট হৈ কলে, যোচেফ, দাযুদৰ পুত্ৰ, তোমাৰ পত্নী মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ভয় নকৰিবা, কিয়নো তেওঁৰ গৰ্ভত যি জন্ম লৈছে সেয়া পৱিত্ৰ আত্মাৰ পৰা। তাই এটা পুত্ৰ জন্ম দিব আৰু তুমি তেওঁৰ নাম যীশু ৰাখিবা, কিয়নো তেওঁ তেওঁৰ লোকসকলক তেওঁলোকৰ পাপৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব। এই সকলো ঘটনাছিল যাতে প্ৰভুৰ দ্বাৰা ভৱিষ্যদ্বক্তাৰ মাধ্যমেৰে কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, চোৱা, কুমাৰীয়ে গৰ্ভত ধাৰণ কৰিব আৰু এটি পুত্ৰ জন্ম দিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ নাম ইম্মানুৱেল মাতিব, যাৰ অনুবাদ হৈছে আমাৰ সৈতে ঈশ্বৰ।

নিদ্ৰাৰ পৰা জাগ্ৰত হৈ যোচেফে প্ৰভুৰ বাৰ্তাবাহকে তেওঁক যেনেকৈ আদেশ দিছিল তেনেকৈ কৰিলে আৰু তেওঁৰ পত্নীক গ্ৰহণ কৰিলে। আৰু তেওঁ তাইক নাজানিছিল

যেতিয়ালৈকে তাই তাইৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰক জন্ম নিদিলে, আৰু তেওঁ তাৰ নাম যীচু ৰাখিলে।

2

যিহুদীয়াৰ বৈৎলেহেমত ৰজা হেৰোদৰ দিনত যীশুৰ জন্ম হোৱাৰ পিছত, চোৱা, পূবৰ পৰা
জ্ঞানীসকল যিৰূচালেমলৈ আহিল। কৈ আছে, কত আছে সেই জন্ম লোৱা ইহুদীসকলৰ
ৰজা? কিয়নো আমি তেওঁৰ তৰা পূবত দেখিলোঁ আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিলোঁ।
কিন্তু ৰজা হেৰোদে শুনি বিচলিত হল আৰু তেওঁৰ সৈতে গোটেই যিৰূচালেমো। আৰু
তেওঁ লোকসকলৰ সকলো মুখ্য পুৰোহিত আৰু শাস্ত্ৰীসকলক একত্ৰিত কৰি তেওঁলোকৰ
পৰা জিজ্ঞাসা কৰিলে যে খ্ৰীষ্ট কত জন্ম হয়। তেওঁলোকে তেওঁক কলে, যিহুদীয়াৰ
বেথলেহেমত, কাৰণ ভাববাদীৰ দ্বাৰা এইদৰে লিখা আছে, আৰু তুমি বেথলেহেম, যিহুদাৰ
ভূমি, যিহুদাৰ নেতাসকলৰ মাজত কোনোমতে ক্ষুদ্ৰতম নহয়, কিয়নো তোমাৰ পৰা এজন
নেতা ওলাই যাব, যিজনে মোৰ লোকসকল ইস্ৰায়েলক ৰখীয়া কৰিব।

তেতিয়া হেৰোদে গোপনে মাগীসকলক মাতি তেওঁলোকৰ পৰা দেখা দিয়া তৰাটোৰ সময়
জানি ললে। আৰু তেওঁলোকক বেথলেহেমলৈ পঠিয়াই কলে, যোৱা আৰু শিশুটিৰ বিষয়ে
নিখুঁতভাৱে অনুসন্ধান কৰা, যেতিয়া পাবা, মোক জনোৱা, যাতে মইও আহি তেওঁক প্ৰণাম
কৰিম। তেওঁলোকে ৰজাৰ কথা শুনি গল, আৰু চোৱা, পূবত তেওঁলোকে দেখা তৰাটোৱে
তেওঁলোকক আগুৱাই লৈ গল, যেতিয়ালৈকে আহি সেই ঠাইৰ ওপৰত থিয় হল যত শিশুটি
আছিল। কিন্তু তৰকাটো দেখি তেওঁলোক অত্যন্ত মহা আনন্দেৰে আনন্দিত হল। আৰু
তেওঁলোকে ঘৰত সোমাই শিশুটিক তেওঁৰ মাতৃ মৰিয়মৰ সৈতে দেখিলে, আৰু তললৈ পৰি
তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ধনভাণ্ডাৰ খুলি তেওঁক উপহাৰ আগবঢ়ালে,
সোণ আৰু ধূপ আৰু গন্ধৰস। আৰু সপোনত সতৰ্ক কৰা হোৱাৰ পিছত হেৰোদৰ ওচৰলৈ
ঘূৰি নাযাবলৈ, তেওঁলোকে অন্য পথেৰে নিজৰ দেশলৈ গুচি গল।

তেওঁলোক উঠি যোৱাৰ পিছত, চোৱা, প্ৰভুৰ এজন দূতে সপোনত যোচেফক দেখা দি কলে, উঠা, শিশুটো আৰু তাৰ মাতৃক লৈ মিচৰলৈ পলাই যোৱা, আৰু মই তোমাক নকওঁ মানে তাতে থাকিব, কাৰণ হেৰোদে শিশুটোক ধ্বংস কৰিবলৈ বিচাৰিব। কিন্তু তেওঁ উঠি ৰাতিয়েই শিশুটি আৰু তেওঁৰ মাতৃক লৈ মিচৰলৈ প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু তেওঁ হেৰোদৰ মৃত্যু নোহোৱালৈকে তাতে আছিল, যাতে প্ৰভুৱে ভৱিষ্যদ্বক্তাৰ মাধ্যমেৰে কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, মিচৰৰ পৰা মই মোৰ পুত্ৰক মাতিলোঁ।

তেতিয়া হেৰোদে দেখি যে তেওঁ মাগীসকলৰ দ্বাৰা উপহাস কৰা হৈছিল, অতিশয় ক্ৰোধিত হল, আৰু পঠিয়াই বৈংলেহেমত আৰু ইয়াৰ সকলো সীমাত থকা সকলো শিশুক বধ কৰিলে, দুই বছৰীয়া আৰু তাতকৈ কম বয়সৰ, সেই সময় অনুসাৰে যি তেওঁ মাগীসকলৰ পৰা নিখুঁতভাৱে নিৰ্ণয় কৰিছিল। তেতিয়া যিৰিমিয়া ভাববাদীয়ে কোৱা সেই বাক্য পূৰ্ণ হৈছিল, ৰামাত এটা কণ্ঠস্বৰ শুনা গল, বিলাপ আৰু ক্ৰন্দন আৰু মহান শোক, ৰাহেলে তাইৰ সন্তানসকলৰ বাবে ক্ৰন্দন কৰিছে, আৰু তাই সান্ত্বনা পাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক নাই।

হেৰোদৰ মৃত্যু হোৱাৰ পিছত চোৱা, প্ৰভুৰ বাৰ্তাবাহক সপোনত যোচেফৰ ওচৰত মিচৰত প্ৰকট হল কৈ, উঠি শিশুটো আৰু তাৰ মাতৃক লৈ ইজৰাইল ভূমিলৈ যোৱা, কিয়নো যিসকলে শিশুটোৰ আত্মা বিচাৰি আছিল তেওঁলোক মৰি গৈছে। কিন্তু তেওঁ উঠি শিশুটো আৰু তাৰ মাকক লৈ ইজৰায়েল দেশলৈ আহিল।

কিন্তু শুনি যে আৰ্কেলাউছে তেওঁৰ পিতৃ হেৰোদৰ সলনি যিহুদিয়াত ৰাজত্ব কৰে, তেওঁ তাত যাবলৈ ভয় কৰিলে, কিন্তু সপোনত সতৰ্ক কৰা হৈ তেওঁ গালীলৰ অঞ্চলসমূহলৈ প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু তেওঁ আহি নাজাৰেৎ নামৰ নগৰত বাস কৰিলে, যাতে ভাববাদীসকলৰ মাধ্যমেৰে কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, যে তেওঁক নাজৰীয়া বুলি মতা হব।

3

সেই দিনবোৰত যোহন বাপ্তাইজক যিহুদিয়াৰ মৰুভূমিত প্ৰচাৰ কৰি আহিছিল। আৰু কৈছিল, অনুতাপ কৰা, কিয়নো স্বৰ্গৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে। কাৰণ এইজন সেইজন যাক যিচয়া ভাববাদীয়ে কৈছিল, মৰুভূমিত চিঞৰা এজনৰ মাত, প্ৰভুৰ পথ প্ৰস্তুত কৰা, তেওঁৰ পথবোৰ পোন কৰা।

কিন্তু যোহনৰ পোছাক উটৰ চুলিৰ পৰা তৈয়াৰী আছিল আৰু তেওঁৰ কঁকালত চামৰাৰ বেল্ট আছিল, আৰু তেওঁৰ খাদ্য আছিল ফৰিং আৰু বনৰীয়া মৌ। তেতিয়া যিৰুচালেম আৰু গোটেই যিহুদীয়া আৰু যৰ্দনৰ চাৰিওফালৰ সকলো অঞ্চলৰ লোক তেওঁৰ ওচৰলৈ ওলাই গৈছিল। আৰু তেওঁলোকে যৰ্দান নদীত তেওঁৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজ হৈছিল, নিজৰ পাপ স্বীকাৰ কৰি।

কিন্তু বহুতো ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলক তেওঁৰ বাপ্তিস্মলৈ আহি থকা দেখি তেওঁ তেওঁলোকক কলে, সাপৰ সন্তান, আহিবলগীয়া ক্ৰোধৰ পৰা পলাবলৈ তোমালোকক কোনে দেখুৱালে? গতিকে অনুতাপৰ যোগ্য ফল উৎপন্ন কৰা। আৰু তোমালোকে নিজৰ মনতে এইটো ভাবি নাথাকিব যে, আমাৰ পিতৃ আব্ৰাহাম আছে। কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে ঈশ্বৰে এই শিলবোৰৰ পৰাও আব্ৰাহামৰ বাবে সন্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। ইতিমধ্যে কুঠাৰ গছবোৰৰ শিপাৰ ওচৰত পৰি আছে, সেয়েহে যিকোনো গছ যি ভাল ফল উৎপাদন নকৰে কাটি পেলোৱা হয় আৰু জুইত পেলোৱা হয়।

মই নিশ্চয় তোমালোকক পানীত অনুতাপৰ বাবে বাপ্তাইজ কৰোঁ, কিন্তু মোৰ পাছত যি জন আহি আছে তেওঁ মোতকৈ শক্তিশালী, মই তেওঁৰ জোতা বহন কৰিবলৈও সক্ষম নহয়, তেওঁ তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মা আৰু জুইত বাপ্তাইজ কৰিব। যাৰ শস্য ৰাৰা কাঠি তেওঁৰ হাতত

আছে আৰু তেওঁ নিজৰ মৰণা মাৰি ভালদৰে পৰিষ্কাৰ কৰিব, আৰু নিজৰ শস্য ভঁৰালত
গোটাব, কিন্তু নৰা নুনুমুৱা জুইৰে পুৰি পেলাব।

তেতিয়া যীশু গালীলৰ পৰা যৰ্দনলৈ যোহনৰ ওচৰলৈ আহে তেওঁৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজিত হবলৈ।
কিন্তু যোহনে তেওঁক বাধা দি কৈছিল, মোৰ আপোনাৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজিত হোৱাৰ প্ৰয়োজন
আছে, আৰু আপুনি মোৰ ওচৰলৈ আহিছে নেকি? কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে,
এতিয়া এৰি দিয়া, কাৰণ এইদৰে সকলো ধাৰ্মিকতা পূৰ্ণ কৰা আমাৰ বাবে উপযুক্ত। তাৰ
পিছত তেওঁ তেওঁক এৰি দিলে। আৰু বাপ্তাইজিত হৈ যীচু তৎক্ষণাত পানীৰ পৰা উঠিল,
আৰু চোৱা, তেওঁৰ বাবে আকাশবোৰ খোলা হল, আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ আত্মাক কপৌৰ দৰে
নামি আহি তেওঁৰ ওপৰত পৰা দেখিলে। আৰু চোৱা, স্বৰ্গৰ পৰা এটা কণ্ঠই কৈছিল, এই
মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, যাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট হৈছো।

4

তেতিয়া যীচুক আত্মাই মৰুভূমিলৈ লৈ গল চয়তানৰ দ্বাৰা পৰীক্ষিত হবলৈ। আৰু চল্লিশ দিন
আৰু চল্লিশ ৰাতি উপবাস কৰাৰ পাছত তেওঁ ভোকাতুৰ হল। আৰু পৰীক্ষাকাৰীয়ে তেওঁৰ
ওচৰলৈ আহি কলে, যদি তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছা, তেন্তে কোৱা যাতে এই শিলবোৰ পিঠা হৈ
যায়। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি কলে, লিখা আছে, কেৱল পিঠাৰ ওপৰত মানুহ জীয়াই নাথাকিব,
কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰতিটো শব্দৰ ওপৰত জীয়াই থাকিব। তেতিয়া শয়তানে
তাক পবিত্ৰ নগৰলৈ লৈ গল, আৰু তাক মন্দিৰৰ চূড়াত স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁক কয়,
যদি তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, তেন্তে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়া, কিয়নো লিখা আছে যে তেওঁ
তোমাৰ বিষয়ে নিজৰ দূতসকলক আদেশ দিব, আৰু তেওঁলোকে হাতত তোমাক তুলি লব,
যাতে তুমি শিলত তোমাৰ ভৰি খুন্দা নাখাবা।

যীচুৱে তাক কলে, পুনৰ লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা।

পুনৰ শয়তানে তাক এটা অতি উচ্চ পৰ্বতলৈ লৈ গল, আৰু তাক জগতৰ সকলো ৰাজ্য আৰু সিহঁতৰ গৌৰৱ দেখুৱালে। আৰু তাক কয়, এই সকলোবোৰ মই তোমাক দিম, যদি তুমি মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰা। তেতিয়া যীচুৱে তাক কলে, মোৰ পিছৰ পৰা যা, চয়তান, কিয়নো লিখা আছে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক উপাসনা কৰিবা আৰু কেৱল তাকেই সেৱা কৰিবা। তেতিয়া চয়তানে তাক এৰি দিলে, আৰু চোৱা, বাৰ্তাবাহকসকল আহি তেওঁৰ সেৱা কৰিলে।

যীশুৱে শুনি যে যোহনক সমৰ্পণ কৰা হৈছিল, গালীলীয়ালৈ প্ৰস্থান কৰিলে। আৰু নাজাৰেথ এৰি আহি তেওঁ কাপাৰ্নাউমত বাস কৰিলে, যি সাগৰৰ দাঁতিৰ আছিল, জাবুলোন আৰু নপ্তালীৰ সীমাত। যাতে যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা সেই বাক্য পূৰ্ণ হয়, জাবুলোনৰ ভূমি আৰু নপ্তালীৰ ভূমি, সাগৰৰ পথ, যদ্দনৰ সিপাৰে, জাতিসমূহৰ গালীল, যি লোকসকল অন্ধকাৰত বহি আছিল তেওঁলোকে মহান পোহৰ দেখিলে, আৰু যিসকল মৃত্যুৰ ছাঁ আৰু দেশত বহি আছিল তেওঁলোকৰ বাবে পোহৰ উদয় হল।

তেতিয়াৰ পৰা যীচুৱে ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, মন পালটন কৰা, কিয়নো স্বৰ্গৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে।

গালীল সাগৰৰ ওচৰেদি খোজ কাঢ়ি থাকোঁতে তেওঁ দুজন ভাইক দেখিলে, চিমোন যাক পিতৰ বুলি কোৱা হয় আৰু তেওঁৰ ভাই আন্দ্ৰিয়া, সাগৰত জাল পেলাই আছিল, কাৰণ তেওঁলোক মাছমৰীয়া আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, মোৰ পাছত আহা আৰু মই তোমালোকক মানুহৰ মাছমৰীয়া কৰিম। তেওঁলোকে তৎক্ষণাত জাল এৰি দি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু তাৰ পৰা আগবাঢ়ি গৈ তেওঁ আন দুই ভাতৃক দেখিলে, জেবদীয়ৰ

পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভাতৃ যোহনক, তেওঁলোকে নৱত তেওঁলোকৰ পিতৃ জেবদীয়ৰ সৈতে তেওঁলোকৰ জাল মেৰামতি কৰি আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক মাতিলে। কিন্তু তেওঁলোকে তৎক্ষণাৎ নাও আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃক এৰি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে।

আৰু যীচুৱে সমগ্ৰ গালীল অঞ্চলত ঘূৰি ফুৰিছিল, তেওঁলোকৰ সমাজ গৃহবোৰত শিক্ষা দি, ৰাজ্যৰ শুভবৰ্তা ঘোষণা কৰি, আৰু লোকসকলৰ মাজত সকলো ৰোগ আৰু সকলো ব্যাধি সেৱা কৰি। আৰু তেওঁৰ বাতৰি সম্পূৰ্ণ চিৰিয়াত বিয়পি গল, আৰু লোকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ সকলো ৰোগীক আনিলে যিসকল বিভিন্ন ৰোগ আৰু যন্ত্ৰণাত পীড়িত আছিল, আৰু ভূতগ্ৰস্ত আৰু মৃগী ৰোগী আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্তসকলক, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। আৰু বহুত ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে গালীল, দেকাপলিচ, যিৰুচালেম, যিহূদিয়া আৰু জৰ্দানৰ সিপাৰৰ পৰা।

5

ভিৰবোৰক দেখি তেওঁ পৰ্বতলৈ উঠি গল, আৰু তেওঁ বহাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্যসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁৰ মুখ খুলি তেওঁ তেওঁলোকক শিকাই আছিল, কৈ: আত্মাত দৰিদ্ৰসকল ধন্য, কাৰণ স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ। ধন্য তেওঁলোক যিসকলে শোক কৰে, কাৰণ তেওঁলোকে সান্ত্বনা লাভ কৰিব। ধন্য নশ্ৰসকল, কাৰণ তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ উত্তৰাধিকাৰী হব। ধন্য সেইসকল যিসকলে ন্যায়ৰ বাবে ক্ষুধাৰ্ত আৰু তৃষ্ণাৰ্ত, কাৰণ তেওঁলোক তৃপ্ত হব। ধন্য সেই দয়ালুসকল, কাৰণ তেওঁলোকে দয়া লাভ কৰিব। ধন্য তেওঁলোক যিসকলৰ হৃদয় শুদ্ধ, কাৰণ তেওঁলোকে ঈশ্বৰক দেখা পাব। ধন্য শান্তিস্থাপনকাৰীসকল, কাৰণ তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি কোৱা হব। ধন্য সেইসকল যিসকল ন্যায়ৰ কাৰণে নিপীড়িত হৈছে, কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ। ধন্য তোমালোক, যেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ কাৰণে তোমালোকক নিন্দা কৰে আৰু তাড়না কৰে আৰু

তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মিছাকৈ সকলো ধৰণৰ দুষ্ট কথা কয়। আনন্দিত হোৱা আৰু উল্লসিত হোৱা, কাৰণ স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ মহান, কিয়নো এইদৰেই তেওঁলোকে তোমালোকৰ আগৰ ভাববাদীসকলক তাড়না কৰিছিল।

তোমালোক পৃথিৱীৰ লৱণ, কিন্তু যদি লৱণ নিস্বাদ হয়, তেন্তে কিহেৰে ইয়াক নিমখীয়া কৰা হব? ই একোৱেই শক্তিশালী নহয় আৰু কেৱল বাহিৰত পেলাই দিয়া আৰু মানুহৰ দ্বাৰা গচকা হোৱাৰ বাহিৰে আন একো নহয়। তোমালোক পৃথিৱীৰ পোহৰ। পৰ্বতৰ ওপৰত স্থাপিত নগৰ লুকুৱাব নোৱাৰি, নহয় প্ৰদীপ জ্বলায় আৰু তাক বুৰিৰ তলত স্থাপন কৰে, কিন্তু প্ৰদীপাধাৰৰ ওপৰত, আৰু ঘৰৰ ভিতৰত থকা সকলোকে পোহৰ দিয়ে। এইদৰে তোমালোকৰ পোহৰ মানুহৰ আগত জিলিকিবলৈ দিয়া, যাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ ভাল কামবোৰ দেখি স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতাক মহিমা কৰে।

তোমালোকে এইটো নাভাবিবা যে মই বিধান বা ভাববাদীসকলক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছোঁ, মই ধ্বংস কৰিবলৈ অহা নাই, বৰং পূৰ্ণ কৰিবলৈ আহিছোঁ। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, যেতিয়ালৈকে আকাশ আৰু পৃথিৱী পাৰ নহয়, নিয়মৰ পৰা এটা আইঅটা বা এটা চেৰিফো পাৰ নহব, যেতিয়ালৈকে সকলো সিদ্ধ নহয়। যিজনে যদি গতিকে এই আদেশবোৰৰ ভিতৰত আটাইতকৈ সৰু এটা ভাঙে আৰু মানুহবোৰক এইদৰে শিকায়, তেওঁক স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত আটাইতকৈ সৰু বুলি মতা হব, কিন্তু যিজনে পালন কৰে আৰু শিকায়, তেওঁক স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত মহান বুলি মতা হব। কাৰণ মই তোমালোকক কওঁ যে যদি তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতা শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচীসকলতকৈ অধিক প্ৰচুৰ নহয়, তেন্তে তোমালোকে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিবা। তোমালোকে শুনিছা যে প্ৰাচীন লোকসকলক কোৱা হৈছিল, তুমি হত্যা নকৰিবা, কিন্তু যিকোনোৱে হত্যা কৰে, তেওঁ বিচাৰৰ দোষী হব। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে যিকোনো লোকে নিজৰ ভাতৃৰ ওপৰত যাদৃচ্ছিকভাৱে ৰাগ কৰে, তেওঁ বিচাৰত দোষী হব; যিজনে নিজৰ ভাতৃক ৰাকা বুলি কয়, তেওঁ পৰিষদত দোষী

হব; আৰু যিজনে মুখ বুজি কয়, তেওঁ জুইৰ গেহেন্নাত দোষী হব। যদি সেয়েহে তুমি তোমাৰ উপহাৰ বেদীৰ ওপৰত নিবেদন কৰা আৰু তাত মনত পেলোৱা যে তোমাৰ ভাইৰ তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিবা আছে, তোমাৰ উপহাৰ তাত বেদীৰ আগত এৰি থৈ যোৱা, আৰু প্ৰথমে গৈ তোমাৰ ভাইৰ সৈতে মিলিত হোৱা, আৰু তাৰ পিছত আহি তোমাৰ উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰা। তোমাৰ বিৰোধীৰ সৈতে পথত থকা সময়তে শীঘ্ৰে তাৰ প্ৰতি সদিচ্ছাপূৰ্ণ হোৱা, নহলে বিৰোধীয়ে তোমাক বিচাৰকৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰিব আৰু বিচাৰকে তোমাক সহায়কৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰিব, আৰু তুমি কাৰাগাৰত নিষ্কিন্ত হবা। সত্য আমি তোমাক কওঁ, তুমি তাৰপৰা বাহিৰলৈ নাযাবা যেতিয়ালৈকে তুমি শেষ পইচাটোও ঘূৰাই নিদিয়া।

তোমালোকে শুনিছা যে প্ৰাচীনসকলক কোৱা হৈছিল, তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে যিকোনো লোকে যি কোনো মহিলাক কামনা কৰিবলৈ চায়, তেওঁ ইতিমধ্যে নিজৰ হৃদয়ত তাইৰ সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিছে। যদি তোমাৰ সোঁ চকুৱে তোমাক পাপত পেলায়, তেন্তে তাক উলিয়াই লোৱা আৰু তোমাৰ পৰা দলিয়াই দিয়া, কিয়নো তোমাৰ বাবে এইটো লাভজনক যে তোমাৰ এটা অংগ নষ্ট হয়, আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ শৰীৰ নৰকত পেলোৱা নহয়। আৰু যদি তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাক পাপত পেলায়, তেন্তে তাক কাটি পেলোৱা আৰু তোমাৰ পৰা দূৰ কৰি দিয়া, কিয়নো তোমাৰ বাবে এইটো ভাল যে তোমাৰ অংগবোৰৰ এটা নষ্ট হওক আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ শৰীৰ নৰকত পেলোৱা নহওক।

কিন্তু কোৱা হৈছিল যে, যি কোনোবাই নিজৰ পত্নীক বিবাহ বিচ্ছেদ কৰিব, তেওঁ তাইক বিবাহ বিচ্ছেদৰ প্ৰমাণপত্ৰ দিয়ক। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে যিকোনোৱে তেওঁৰ পত্নীক ব্যভিচাৰৰ কাৰণ বাহিৰে ত্যাগ কৰে, তেওঁ তাইক ব্যভিচাৰিণী কৰে, আৰু যিকোনোৱে ত্যাগ কৰা মহিলাক বিয়া কৰায়, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে।

পুনৰ তোমালোকে শুনিলা যে প্ৰাচীনসকলক কোৱা হৈছিল, মিছা শপত নাখাবা, কিন্তু প্ৰভুৰ

আগত তোমাৰ শপতবোৰ পূৰণ কৰিবা। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ একেবাৰে শপত নাখাবা, স্বৰ্গৰ নামত নহয়, কাৰণ সেয়া ঈশ্বৰৰ সিংহাসন, নহয় পৃথিৱীত, কাৰণ সেয়া তেওঁৰ ভৰিৰ পীৰা, নহয় যিৰুচালেমলৈ, কাৰণ সেয়া মহান ৰজাৰ নগৰ। নিজৰ মূৰৰ শপত নাখাবা, কাৰণ তুমি এডাল চুলিও বগা বা কলা কৰিব নোৱাৰা। তোমালোকৰ কথা হওক হয় হয়, নহয় নহয়; কিন্তু এইবোৰতকৈ অধিক যি, সেয়া মন্দৰ পৰা আহে।

তোমালোকে শুনিছা যে কোৱা হৈছিল, চকুৰ সলনি চকু আৰু দাঁতৰ সলনি দাঁত। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে দুষ্টক প্ৰতিৰোধ নকৰিবা, বৰং যিকোনোৱে তোমাৰ সোঁ গালত আঘাত কৰিব, তেওঁলৈ আনখনো ঘূৰাই দিয়া। আৰু যিজনে তোমাক বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু তোমাৰ চোলা লবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁক কাপোৰখনো এৰি দিয়া। আৰু যিকোনোৱে তোমাক এক মাইল যাবলৈ বাধ্য কৰিব, তাৰ সৈতে দুই মাইল যোৱা, তোমাক বিচৰা জনক দিয়া, আৰু তোমাৰ পৰা ধাৰ লবলৈ ইচ্ছা কৰা জনক ঘূৰাই নিদিবা।

তোমালোকে শুনিছা যে কোৱা হৈছিল, তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীক ভাল পাবা আৰু তোমাৰ শত্ৰুক ঘৃণা কৰিবা। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ শত্ৰুসকলক প্ৰেম কৰা, তোমালোকক শাও দিয়াসকলক আশীৰ্বাদ কৰা, তোমালোকক ঘৃণা কৰাসকললৈ ভাল ব্যৱহাৰ কৰা আৰু তোমালোকক নিৰ্যাতন কৰাসকলৰ বাবে আৰু তোমালোকক তাড়না কৰাসকলৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰা। যাতে তোমালোক তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ পুত্ৰ হোৱা, কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ সূৰ্য দুষ্ট আৰু ভাল উভয়ৰ ওপৰত উদয় কৰে আৰু ধাৰ্মিক আৰু অধাৰ্মিক উভয়ৰ ওপৰত বৰষুণ দিয়ে। যদি তোমালোকে তোমালোকক প্ৰেম কৰা সকলক প্ৰেম কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ কি পুৰস্কাৰ আছে? কৰ সংগ্ৰাহকসকলেও একে কাম নকৰে নেকি? আৰু যদি তোমালোকে কেৱল তোমালোকৰ বন্ধুসকলকহে অভিবাদন কৰা, তেন্তে তোমালোকে বিশেষ কি কৰিছা? কৰ সংগ্ৰাহকসকলেও জানো এইদৰে নকৰে? গতিকে তোমালোক সম্পূৰ্ণ হবা, ঠিক যেনেকৈ তোমালোকৰ পিতৃ যি স্বৰ্গত আছে সম্পূৰ্ণ।

সাৱধান হোৱা, তোমালোকৰ দান মানুহৰ আগত তেওঁলোকক দেখুৱাবলৈ নকৰিবা, নহলে তোমালোকে স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ পৰা কোনো পুৰস্কাৰ নাপাবা। সেয়েহে যেতিয়া তুমি দান কৰা, তোমাৰ আগত শিঙা নবজাবা, ঠিক যেনেকৈ ভণ্ডসকলে সমাজগৃহসমূহত আৰু পথসমূহত কৰে, যাতে তেওঁলোক মানুহৰ দ্বাৰা মহিমায়িত হয়। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁলোকে নিজৰ পাৰিশ্ৰমিক পাই গৈছে। কিন্তু তুমি দান কৰোঁতে তোমাৰ বাওঁ হাতে নজনাওক তোমাৰ সোঁ হাতে কি কৰে। যাতে তোমাৰ দান গোপনে থাকে, আৰু তোমাৰ পিতা যিজনে গোপনে দেখে, তেওঁ তোমাক প্ৰকাশ্যত প্ৰতিদান দিব।

আৰু যেতিয়া তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰা, তুমি সেই কপটীয়াসকলৰ দৰে নহবা, কাৰণ তেওঁলোকে সমাজগৃহবোৰত আৰু ৰাজপথবোৰৰ চুকবোৰত থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ভাল পায়, যাতে তেওঁলোকে মানুহবোৰক দেখা দিব পাৰে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ যে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পুৰস্কাৰ পাই গৈছে। কিন্তু তুমি যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তোমাৰ ভিতৰৰ কোঠালৈ প্ৰৱেশ কৰা, আৰু তোমাৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰি গোপনত তোমাৰ পিতৃৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু তোমাৰ পিতৃ যি গোপনত দেখে, তেওঁ তোমাক প্ৰকাশ্যত প্ৰতিদান দিব।

প্ৰাৰ্থনা কৰোঁতে কিন্তু বকবক নকৰিবা, ঠিক অইহুদীসকলৰ দৰে, কাৰণ তেওঁলোকে ভাবে যে তেওঁলোকৰ বাচালতাত তেওঁলোকক শূনা হব। সেয়েহে তেওঁলোকৰ দৰে নহবা, কিয়নো তোমালোকৰ পিতৃয়ে জানে তোমালোকে তেওঁৰ ওচৰত বিচৰাৰ আগতে তোমালোকৰ কি প্ৰয়োজন আছে। এইদৰে সেয়েহে তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰা, হে আমাৰ পিতৃ যি স্বৰ্গত আছা, তোমাৰ নাম পবিত্ৰ কৰা হওক, আপোনাৰ ৰাজ্য আহক, আপোনাৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ হওক, যেনেকৈ স্বৰ্গত, তেনেকৈ পৃথিৱীতো। আমাৰ দৈনিক আহাৰ আজি আমাক

দিয়া আৰু আমাৰ ঋণসমূহ আমাক ক্ষমা কৰা, যেনেকৈ আমিও আমাৰ ঋণীসকলক ক্ষমা কৰোঁ। আৰু আমাক পৰীক্ষালৈ নিনিবা, কিন্তু আমাক দুষ্টৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা। কাৰণ ৰাজ্য আৰু শক্তি আৰু গৌৰৱ যুগে যুগে তোমাৰ, আমেন।

যদি তোমালোকে মানুহবোৰৰ অপৰাধবোৰ ক্ষমা কৰা, তেন্তে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়েও তোমালোকক ক্ষমা কৰিব। কিন্তু যদি তোমালোকে মানুহবোৰক তেওঁলোকৰ অপৰাধবোৰ ক্ষমা নকৰা, তেন্তে তোমালোকৰ পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধবোৰ ক্ষমা নকৰিব।

যেতিয়া তোমালোকে উপবাস কৰা, তেতিয়া পাখণ্ডীসকলৰ দৰে দুখী মুখ কৰি নাথাকিবা, কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ মুখবোৰ বিকৃত কৰে যাতে মানুহে তেওঁলোকক উপবাস কৰি থকা দেখা পায়। মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে তেওঁলোকে নিজৰ পুৰস্কাৰ পাই গৈছে। কিন্তু তুমি উপবাস কৰোঁতে তোমাৰ মূৰত তেল ঘঁহা আৰু তোমাৰ মুখ ধোৱা, যাতে তুমি মানুহবোৰৰ আগত উপবাস কৰা দেখা নাযোৱা, কিন্তু তোমাৰ পিতৃক যি গোপনত আছে, আৰু তোমাৰ পিতৃ যি গোপনত চাই আছে তেওঁ তোমাক প্ৰকাশ্যত প্ৰতিফল দিব।

তোমালোকে পৃথিৱীত নিজৰ বাবে ধন-সম্পত্তি সঞ্চয় নকৰিবা, যত পোক আৰু মামৰে নষ্ট কৰে, আৰু যত চোৰে সিঁধা মাৰি চুৰ কৰে। কিন্তু তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে স্বৰ্গত ধন-সম্পদ সঞ্চয় কৰা, যত মামৰে বা পোকে ধ্বংস নকৰে, আৰু যত চোৰে সিঁধি নকাটে আৰু চুৰি নকৰে। যত তোমালোকৰ ধন আছে, তাতেই তোমালোকৰ হৃদয়ো থাকিব।

শৰীৰৰ প্ৰদীপ হৈছে চকু, যদি তোমাৰ চকু নিৰ্মল হয়, তেন্তে তোমাৰ সমগ্ৰ শৰীৰ আলোকিত হব। যদি কিন্তু তোমাৰ চকু দুষ্ট হয়, তোমাৰ সমগ্ৰ শৰীৰ অন্ধকাৰময় হব। যদি সেয়েহে তোমাৰ ভিতৰত থকা পোহৰ অন্ধকাৰ হয়, তেন্তে সেই অন্ধকাৰ কিমান?

কোনো এজনে দুজন প্ৰভুৰ সেৱা কৰিব নোৱাৰে, কিয়নো হয় তেওঁ এজনক ঘৃণা কৰিব আৰু আনজনক প্ৰেম কৰিব, নহয় এজনৰ প্ৰতি নিষ্ঠাবান হব আৰু আনজনক তুচ্ছ কৰিব। তোমালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন-সম্পত্তি দুয়োটাৰে সেৱা কৰিব নোৱাৰা।

এই কাৰণে মই তোমালোকক কণ্ট, তোমালোকৰ আত্মাৰ বাবে কি খাবা আৰু কি পান কৰিবা তাক লৈ চিন্তা নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ শৰীৰৰ বাবে কি পিন্ধিবা তাক লৈও চিন্তা নকৰিবা। আত্মা খাদ্যতকৈ অধিক নহয় নে আৰু শৰীৰ বস্ত্ৰতকৈ অধিক নহয় নে? স্বৰ্গৰ চৰাইবোৰলৈ চোৱা, কাৰণ সিহঁতে নিৰ্দিষ্ট, নদায়, নহয় উৰালত সংগ্ৰহ কৰে, আৰু তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে সিহঁতক পালন কৰে, তোমালোক জানো সিহঁততকৈ অধিক মূল্যবান নহয়? কিন্তু তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ বয়সত এক হাত যোগ কৰিবলৈ সক্ষম? আৰু বস্ত্ৰৰ বিষয়ে কিয় তোমালোকে চিন্তা কৰা? পথাৰৰ শাপলা ফুলবোৰে কেনেকৈ বাড়ে তাক বিবেচনা কৰা, সিহঁতে পৰিশ্ৰম নকৰে আৰু সূতাও নকাটে, মই কিন্তু তোমালোকক কণ্ট যে চলোমনেও তেওঁৰ সকলো গৌৰৱত এইবোৰৰ এটাৰ দৰে পিন্ধা নাছিল। যদি ঈশ্বৰে পথাৰৰ ঘাঁহক, যি আজি আছে আৰু কাইলৈ চুলিত নিক্ষেপ কৰা হব, এইদৰে বস্ত্ৰ পিন্ধায়, তেন্তে হে সামান্য বিশ্বাসীসকল, তেওঁ তোমালোকক বহুত অধিক নিদিয়া নেকি? সেয়েহে চিন্তা নকৰিবা আৰু নকৰা, আমি কি খাম বা কি পিম বা কি পিন্ধিম? কাৰণ এই সকলো বস্ত্ৰ জাতিসমূহে বিচাৰে, কিয়নো তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে জানে যে তোমালোকৰ এই সকলোবোৰৰ প্ৰয়োজন আছে। কিন্তু তোমালোকে প্ৰথমে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু তেওঁৰ ন্যায় বিচাৰা, আৰু এই সকলোবোৰ তোমালোকক দিয়া হব। সেয়েহে কাইলৈৰ বাবে চিন্তিত নহবা, কাৰণ কাইলৈয়ে নিজৰ বাবে চিন্তিত হব; প্ৰতিটো দিনৰ বাবে নিজৰ দুষ্টতাই যথেষ্ট।

বিচাৰ নকৰিবা, যাতে তোমালোকক বিচাৰ কৰা নহয়, যি বিচাৰেৰে তোমালোকে বিচাৰ কৰা, সেই বিচাৰেৰে তোমালোকক বিচাৰ কৰা হব, আৰু যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোকলৈ জোখা হব। কিন্তু কিয় তুমি তোমাৰ ভাইৰ চকুত থকা কুটাটো দেখা, কিন্তু তোমাৰ নিজৰ চকুত থকা কঠাডাল নেদেখা? বা তুমি কেনেকৈ তোমাৰ ভাতৃক কৰা, মোক তোমাৰ চকুৰ পৰা কুটাডাল উলিয়াই দিবলৈ দিয়া, আৰু চোৱা, তোমাৰ চকুত কঠাডাল আছে? হে কপটীয়া, প্ৰথমে তোমাৰ চকুৰ পৰা কঠালডাল উলিয়াই পেলোৱা, আৰু তাৰ পিছত তুমি স্পষ্টকৈ দেখিবা তোমাৰ ভায়েকৰ চকুৰ পৰা সৰু টুকুৰা উলিয়াবলৈ।

পবিত্ৰ বস্তু কুকুৰবোৰক নিদিবা, আৰু তোমালোকৰ মুকুতাবোৰ গাহৰিবোৰৰ আগত নেপেলাবা, নহলে সিহঁতে নিজৰ ভৰিৰে সেইবোৰ গচকিব আৰু ঘূৰি তোমালোকক ফালিব।

বিচাৰা, আৰু তোমালোকক দিয়া হব; খোজা, আৰু তোমালোকে পাবা; টুকুৰিওৱা, আৰু তোমালোকৰ বাবে খোলা হব। কাৰণ প্ৰত্যেকে যি বিচাৰে লাভ কৰে, আৰু যি সন্মান কৰে বিচাৰি পায়, আৰু যি টুকুৰিয়ায় তাৰ বাবে খোলা হব। বা তোমালোকৰ মাজত এনে কোন মানুহ আছে, যাৰ পুত্ৰই পিঠা খুজিলে তেওঁ তাক পাখৰ দিব? আৰু যদি তেওঁ মাছ বিচাৰে, তেওঁক সাপ দিব নেকি? যদি তেন্তে তোমালোক দুষ্ট হৈ থাকিও, তোমালোকৰ সন্তানক ভাল উপহাৰ দিবলৈ জানা, তেন্তে কিমান বেছিকৈ তোমালোকৰ পিতৃ যি স্বৰ্গত আছে, তেওঁক বিচৰা সকলক ভাল বস্তু দিব?

সেয়েহে তোমালোকে বিচৰা যে মানুহে তোমালোকৰ প্ৰতি যিমান কৰক, তোমালোকেও তেওঁলোকৰ প্ৰতি সেইদৰে কৰা, কিয়নো এইটোৱেই হৈছে বিধান আৰু ভাববাদীসকল।

সংকীৰ্ণ দুৱাৰেৰে প্ৰৱেশ কৰা, কাৰণ বহল সেই দুৱাৰ আৰু প্ৰশস্ত সেই পথ যি বিনাশলৈ

লৈ যায়, আৰু বহুতে তাৰ মাজেৰে প্ৰৱেশ কৰে। কিমান সংকীৰ্ণ দুৱাৰ আৰু কষ্টদায়ক পথ যি জীৱনলৈ লৈ যায়, আৰু তাক বিচাৰি পোৱা সকল অলপ।

মিছা ভাববাদীসকলৰ পৰা সাৱধান হোৱা, যিসকলে ভেড়াৰ কাপোৰ পিন্ধি তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, কিন্তু ভিতৰত তেওঁলোক হিংস্ৰ নেকৰা। তেওঁলোকৰ ফলৰ পৰা তোমালোকে তেওঁলোকক চিনিব পাৰিবা। তেওঁলোকে জানো কাঁইটৰ পৰা আঙুৰ বা কাঁইটীয়া গছৰ পৰা ডিমৰু সংগ্ৰহ কৰে? এইদৰে প্ৰতিটো ভাল গছে সুন্দৰ ফল উৎপন্ন কৰে, কিন্তু পচা গছে দুষ্ট ফল উৎপন্ন কৰে। ভাল গছে দুষ্ট ফল উৎপন্ন কৰিব নোৱাৰে, আৰু পচা গছে ভাল ফল উৎপন্ন কৰিব নোৱাৰে। যিটো গছে ভাল ফল উৎপাদন নকৰে, সেইটো কাটি পেলোৱা হয় আৰু জুইত নিক্ষেপ কৰা হয়। সেয়েহে তেওঁলোকৰ ফলৰ পৰা তোমালোকে তেওঁলোকক চিনিব পাৰিবা।

যিসকলে মোক প্ৰভু, প্ৰভু বুলি কয়, তেওঁলোক সকলোৱে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ নকৰিব, কিন্তু যিজনে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁহে প্ৰৱেশ কৰিব। বহুতে সেই দিনা মোক কব, প্ৰভু, প্ৰভু, আমি তোমাৰ নামত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা নাছিলোঁ নে, আৰু তোমাৰ নামত ভূত খেদা নাছিলোঁ নে, আৰু তোমাৰ নামত বহুত শক্তিশালী কাৰ্য কৰা নাছিলোঁ নে? আৰু তাৰ পিছত মই তেওঁলোকক স্বীকাৰ কৰিম যে মই তোমালোকক কেতিয়াও জনা নাছিলো, মোৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, হে অধৰ্ম কৰা সকল।

সেইবাবে যিকোনো লোকে মোৰ এই শব্দবোৰ শুনে আৰু সেইবোৰ পালন কৰে, মই তেওঁক এজন জ্ঞানী মানুহৰ লগত তুলনা কৰিম, যিজনে নিজৰ ঘৰ শিলাৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰিলে। আৰু বৰষুণ নামি আহিল আৰু নদীবোৰ আহিল আৰু বতাহবোৰ বলিল আৰু সেই ঘৰত আঘাত কৰিলে, আৰু সি নপৰিল, কিয়নো সি শিলাৰ ওপৰত স্থাপিত হৈছিল। আৰু যিকোনো এজনে মোৰ এই কথাবোৰ শুনি সেইবোৰ পালন নকৰে, তেওঁক এজন মুৰ্খ

মানুহৰ লগত তুলনা কৰা হব, যিজনে নিজৰ ঘৰ বালিৰ ওপৰত নিৰ্মাণ কৰিছিল। আৰু বৰষুণ নামি আহিল আৰু নদীবোৰ আহিল আৰু বতাহবোৰ বলিল আৰু সেই ঘৰত খুন্দা মাৰিলে, আৰু সি পৰিল, আৰু ইয়াৰ পতন মহান আছিল।

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যীচুৱে এই শব্দবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিলে, তেতিয়া ভিৰবোৰ তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হৈছিল। তেওঁ তেওঁলোকক শিক্ষা দি আছিল কাৰণ তেওঁৰ কৰ্তৃত্ব আছিল, আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ দৰে নাছিল।

8

কিন্তু পাহাৰৰ পৰা নামি অহাৰ পিছত বহুত ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু চোৱা, এজন কুষ্ঠৰোগী আহি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰি কলে, প্ৰভু, যদি আপুনি ইচ্ছা কৰে, আপুনি মোক শুচি কৰিব পাৰে। আৰু যীচুৱে হাত প্ৰসাৰিত কৰি তেওঁক স্পৰ্শ কৰি কৈছিল, মই ইচ্ছা কৰোঁ, শুচি হোৱা। আৰু তৎক্ষণাত তেওঁৰ কুষ্ঠ শুচি হল। আৰু যীচুৱে তাক কয়, চোৱা, কাকো নকবা, কিন্তু যোৱা আৰু পুৰোহিতক নিজকে দেখুৱা আৰু মোচিয়ে আদেশ দিয়া উপহাৰ আগবঢ়োৱা তেওঁলোকৰ বাবে সাক্ষ্যস্বৰূপে।

কিন্তু তেওঁ কাপাৰ্নাহুমত প্ৰৱেশ কৰাৰ পিছত, এজন শতপতি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁক অনুৰোধ কৰি কলে, প্ৰভু, মোৰ দাস ঘৰত পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত হৈ পৰি আছে, ভয়ংকৰভাৱে যন্ত্ৰণা পাইছে। আৰু যীচুৱে তাক কয়, মই আহি তাক সুস্থ কৰিম। আৰু উত্তৰ দি শতপতিজনে কলে, প্ৰভু, মই সক্ষম নহয় যাতে আপুনি মোৰ চালৰ তলত প্ৰবেশ কৰে, কিন্তু কেৱল শব্দৰে কওক, আৰু মোৰ সেৱক সুস্থ হব। কিয়নো মই নিজেও কৰ্তৃত্বৰ অধীনত থকা এজন মানুহ, আৰু মোৰ অধীনত সৈনিকসকল আছে, আৰু মই এইজনক কওঁ, যোৱা, আৰু তেওঁ যায়, আৰু আনজনক কওঁ, আহা, আৰু তেওঁ আহে, আৰু মোৰ

দাসক কওঁ, এইটো কৰা, আৰু তেওঁ কৰে। কিন্তু যীশুৱে শুনি আশ্চৰ্য মানিলে আৰু অনুসৰণ কৰা সকলক কলে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, ইস্ৰায়েলতো ইমান মহান বিশ্বাস মই পোৱা নাই। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে পূব আৰু পশ্চিমৰ পৰা বহুতে আহিব আৰু স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ লগত বহিব। কিন্তু ৰাজ্যৰ পুত্ৰসকলক বাহিৰৰ আন্ধাৰত নিষ্ক্ষেপ কৰা হব, তাত কান্দোন আৰু দাঁত কৰচনি হব। আৰু যীচুৱে শতপতিক ক'লে, যোৱা, আৰু যেনেকৈ তুমি বিশ্বাস কৰিলা, তেনেকৈ তোমাৰ বাবে হওক। আৰু সেই সময়তে তেওঁৰ দাস সুস্থ হ'ল।

আৰু যীশু পিতৰৰ ঘৰলৈ আহি তেওঁৰ শাহুক শুই থকা আৰু জ্বৰত ভুগি থকা দেখিলে। আৰু তেওঁ তাইৰ হাত স্পৰ্শ কৰিলে, আৰু জ্বৰে তাইক এৰি গল, আৰু তাই উঠিল আৰু তেওঁৰ সেৱা কৰিলে। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ বহুতো ভূত-আক্ৰান্ত লোকক আনিলে, আৰু তেওঁ বাক্যৰে সেই আত্মাবোৰ খেদালে আৰু বেয়াকৈ থকা সকলোকে সুস্থ কৰিলে। যাতে যিশাই ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, তেওঁ আমাৰ দুৰ্বলতাবোৰ ললে আৰু ৰোগবোৰ বহন কৰিলে।

কিন্তু যীশুৱে তেওঁৰ চাৰিওফালে বহুত ভিৰ দেখি সিপাৰলৈ যাবলৈ আদেশ দিলে। আৰু এজন শাস্ত্ৰী ওচৰলৈ আহি তেওঁক কলে, শিক্ষক, আপুনি যতেই যায়, মই আপোনাক অনুসৰণ কৰিম। আৰু যীচুৱে তেওঁক কয়, শিয়ালবোৰৰ গাঁত আছে আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰৰ বাহ আছে, কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ মূৰ শুৱাবলৈ ঠাই নাই। আন এজন শিষ্যই তেওঁক কলে, প্ৰভু, মোক প্ৰথমে গৈ মোৰ পিতৃক পুতিবলৈ অনুমতি দিয়ক। কিন্তু যীশুৱে তেওঁক কলে, মোক অনুসৰণ কৰা, আৰু মৃতসকলক তেওঁলোকৰ নিজৰ মৃতসকলক সমাধিস্থ কৰিবলৈ এৰি দিয়া।

আৰু তেওঁ নাৱত উঠাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু চোৱা,

সমুদ্রত এক মহান ভূমিকম্প হল, যাতে নাওখন টোবোৰৰ দ্বাৰা ঢাকি পেলোৱা হল, কিন্তু তেওঁ শুই আছিল। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে কাষ চাপি আহি তেওঁক জগাই তুলিলে আৰু কলে, প্ৰভু, আমাক ৰক্ষা কৰক, আমি বিনষ্ট হৈ আছোঁ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, তোমালোক কিয় ভীৰু, হে সামান্য বিশ্বাসীসকল? তাৰ পিছত তেওঁ উঠি বতাহ আৰু সাগৰক তিৰস্কাৰ কৰিলে, আৰু মহা শান্ত হল। কিন্তু মানুহবোৰে আচৰিত হৈ কলে, এইজন কেনেকুৱা মানুহ, যে বতাহ আৰু সাগৰেও তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰে?

আৰু তেওঁ সিপাৰলৈ গেৰ্গেচেনসকলৰ ভূমিলৈ আহি পোৱাত, সমাধিবোৰৰ পৰা ওলাই অহা দুজন ভূত-পোৱা মানুহে তেওঁক লগ পালে, যিসকল অতিশয় কঠিন আছিল, যাতে কোনোৱে সেই বাটেদি পাৰ হৈ যাব নোৱাৰে। আৰু চোৱা, তেওঁলোকে চিঞৰি কৈছিল, হে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু, আমাৰ আৰু তোমাৰ কি সম্পৰ্ক? তুমি সময়ৰ আগতে আমাক যন্ত্ৰণা দিবলৈ ইয়ালৈ আহিলা নেকি? তেওঁলোকৰ পৰা দূৰত বহুতো গাহৰিৰ এটা জাক চৰি আছিল। কিন্তু ভূতবোৰে তেওঁক কৈছিল, যদি তুমি আমাক বাহিৰ কৰা, তেন্তে আমাক গাহৰিবোৰৰ জাকলৈ যাবলৈ অনুমতি দিয়া। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, যোৱা। তেতিয়া তেওঁলোক ওলাই গৈ গাহৰিৰ জাকৰ ভিতৰলৈ সোমাল, আৰু চোৱা, গাহৰিৰ গোটেই জাক খাৰাৰ পৰা সাগৰলৈ দৌৰি গল আৰু পানীত মৰিল। কিন্তু পশুপালকসকলে পলাই গল, আৰু নগৰলৈ গৈ সকলো কথা আৰু ভূতগ্ৰস্ত মানুহবোৰৰ কথা জনালে। আৰু চোৱা, সকলো নগৰৰ লোক যীচুক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বাহিৰলৈ ওলাই গল, আৰু তেওঁক দেখি তেওঁলোকে বিনতি কৰিলে যাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ সীমাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰে।

9

আৰু তেওঁ নৱত উঠি পাৰ হৈ গল আৰু নিজৰ চহৰলৈ আহিল। আৰু চোৱা, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত লোকক বিচনাৰ ওপৰত শুৱাই আনিছিল, আৰু যীশুৱে

তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি পক্ষাঘাতগ্ৰস্তজনক কলে, সাহস কৰা, সন্তান, তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হৈছে। আৰু চোৱা, শাস্ত্ৰীসকলৰ মাজৰ কিছুমানে নিজৰ মনতে কলে, এইজনে ঈশ্বৰনিন্দা কৰিছে। আৰু যীচুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তা দেখি কলে, তোমালোকে কিয় তোমালোকৰ হৃদয়ত দুষ্ট চিন্তা কৰিছা? কিয়নো কি অধিক সহজ, এইটো কবলৈ যে তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হৈছে, নে এইটো কবলৈ যে উঠা আৰু খোজ কাঢ়া? যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে মানুহৰ পুত্ৰৰ পৃথিৱীত পাপ ক্ষমা কৰিবৰ কৰ্তৃত্ব আছে, তেতিয়া তেওঁ পক্ষাঘাতগ্ৰস্তজনক কয়, উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লোৱা আৰু তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা। আৰু উঠি তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ গল। কিন্তু ভিৰবোৰে দেখি আচৰিত হল আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰিলে, যিজনে মানুহবোৰক এনেকুৱা কৰ্তৃত্ব দিছিল।

আৰু যীচু তাৰ পৰা পাৰ হৈ যাওঁতে কৰ সংগ্ৰহৰ ঠাইত বহি থকা এজন মানুহক দেখিলে, যাক মথি বুলি কোৱা হৈছিল, আৰু তেওঁক ক'লে, মোক অনুসৰণ কৰা। আৰু তেওঁ উঠি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু এনে ঘটিল যে তেওঁ ঘৰত শুই থাকোঁতে, চোৱা, বহুত কৰ সংগ্ৰাহক আৰু পাপী আহি যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে একেলগে শুই আছিল। আৰু ফৰীচীসকলে দেখি তেওঁৰ শিষ্যসকলক কলে, তোমালোকৰ শিক্ষকে কিয় কৰ সংগ্ৰাহক আৰু পাপীসকলৰ সৈতে খায়? যীশুৱে এই কথা শুনি তেওঁলোকক কলে, সবল লোকসকলৰ চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই, কিন্তু যিসকল অসুস্থ তেওঁলোকৰহে প্ৰয়োজন। কিন্তু গৈ শিকা যে ইয়াৰ অৰ্থ কি - মই দয়া বিচাৰো আৰু বলিদান নহয়। কিয়নো মই ধাৰ্মিকসকলক মাতিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পাপীসকলক অনুতাপলৈ মাতিবলৈ আহিছো।

তেতিয়া যোহনৰ শিষ্যসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, কিয় আমি আৰু ফৰীচীসকলে বহুত উপবাস কৰোঁ, কিন্তু তোমাৰ শিষ্যসকলে উপবাস নকৰে? আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, বিবাহ কক্ষৰ পুত্ৰসকলে শোক কৰিব পাৰে নেকি যেতিয়ালৈকে দৰা তেওঁলোকৰ সৈতে আছে? কিন্তু দিনবোৰ আহিব যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ পৰা আঁতৰাই নিয়া হব,

আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে উপবাস কৰিব। কোনেও নতুন কাপোৰৰ তৰপ পুৰণি কাপোৰত নলগায়, কিয়নো সম্পূৰ্ণতাই কাপোৰখনৰ পৰা তাক লৈ যায়, আৰু অধিক বেয়া ফাট হয়। আৰু তেওঁলোকে নতুন দ্ৰাক্ষাৰস পুৰণি ছালৰ মোনাত নিৰিক্ষেপ কৰে, নহলে ছালৰ মোনাবোৰ ফাটি যায়, আৰু দ্ৰাক্ষাৰস ঢালি দিয়া হয়, আৰু ছালৰ মোনাবোৰ নষ্ট হব, কিন্তু তেওঁলোকে নতুন দ্ৰাক্ষাৰস নতুন ছালৰ মোনাত নিৰিক্ষেপ কৰে, আৰু দুয়োটা সংৰক্ষিত হয়।

এইবোৰ তেওঁ তেওঁলোকক কৈ থাকোঁতে, চোৱা, এজন শাসক আহি তেওঁক প্ৰণাম কৰিলে আৰু কলে যে মোৰ জীয়েক এইমাত্ৰ মৰিল, কিন্তু আহি তোমাৰ হাত তাইৰ ওপৰত ৰাখা আৰু তাই জীয়াই উঠিব। আৰু যীচু উঠি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলেও। আৰু চোৱা, এগৰাকী মহিলা যি বাৰ বছৰ ধৰি ৰক্তক্ষৰণত ভুগি আছিল, তেওঁ পিছফালৰ পৰা আহি তেওঁৰ বস্ত্ৰৰ আঁচলত স্পৰ্শ কৰিলে। তাই নিজৰ মনতে কৈছিল, যদি মই কেৱল তেওঁৰ বস্ত্ৰখন স্পৰ্শ কৰোঁ, তেন্তে মই ৰক্ষা পাম। কিন্তু যীশুৱে ঘূৰি তাইক দেখি কলে, সাহস কৰা, জীয়াই, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক ৰক্ষা কৰিছে। আৰু সেই মহিলা সেই মুহূৰ্তৰ পৰাই সুস্থ হ'ল। আৰু যীচু শাসকৰ ঘৰলৈ আহি বাঁহী বজোৱা সকলক আৰু কোলাহল কৰা ভিৰক দেখি তেওঁলোকক কয়, প্ৰত্যাহাৰ কৰা, কিয়নো ছোৱালীজনীৰ মৃত্যু হোৱা নাই, বৰং তাই শুই আছে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিছিল। যেতিয়া ভিৰক বাহিৰলৈ খেদি দিয়া হ'ল, তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই তাইৰ হাত ধৰিলে, আৰু ছোৱালীজনী উঠিল। আৰু এই বাতৰি সেই সমগ্ৰ ভূমিত বিয়পি গ'ল।

আৰু যীচু তাৰ পৰা পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত দুজন অন্ধ লোকে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে, চিঞৰি চিঞৰি কৈ, হে দায়ুদৰ পুত্ৰ, আমাক দয়া কৰক। কিন্তু ঘৰত আহি থকাৰ পিছত অন্ধসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে বিশ্বাস কৰা নেকি যে মই এই কাম কৰিবলৈ সক্ষম? তেওঁলোকে তেওঁক কয়, হয়, প্ৰভু। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু স্পৰ্শ কৰি কলে, তোমালোকৰ বিশ্বাস অনুসাৰে তোমালোকলৈ হওক।

আৰু তেওঁলোকৰ চকু খোলা হ'ল, আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে সতৰ্ক কৰি কলে, চোৱা, কোনেও জানিবলৈ নিদিবা। কিন্তু তেওঁলোকে বাহিৰলৈ ওলাই গৈ সেই সমগ্ৰ অঞ্চলত তেওঁৰ বিষয়ে বাতৰি বিয়পাই দিলে।

তেওঁলোক বাহিৰলৈ যোৱাৰ সময়ত চোৱা, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন বোবা ভূতগ্ৰস্ত মানুহ আনিলে। আৰু ভূতটো বাহিৰ কৰাৰ পিছত বোবা মানুহজনে কথা কলে, আৰু ভিৰবোৰে আচৰিত হৈ কলে যে ইস্ৰায়েলত কেতিয়াও এনেদৰে প্ৰকট হোৱা নাই। কিন্তু ফৰীচীসকলে কৈছিল, তেওঁ ভূতবোৰৰ শাসকৰ দ্বাৰা ভূতবোৰক খেদাই দিয়ে।

আৰু যীচুৱে সকলো চহৰ আৰু গাঁওবোৰত ঘূৰি ফুৰিছিল, তেওঁলোকৰ সমাজ-গৃহবোৰত শিক্ষা দি, ৰাজ্যৰ সুসমাচাৰ ঘোষণা কৰি, আৰু লোকসকলৰ মাজত সকলো ৰোগ আৰু সকলো অসুখৰ সেৱা কৰি।

ভিড়বোৰক দেখি তেওঁ তেওঁলোকৰ বিষয়ে দয়া কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক ক্লান্ত আৰু সিঁচৰতি হৈ আছিল, যেনেকৈ ৰখীয়া নথকা মেৰ-ছাগৰ দৰে। তেতিয়া তেওঁ নিজৰ শিষ্যসকলক কৈছিল, শস্য চপোৱা প্ৰকৃততে বহুত, কিন্তু কৰ্মীসকল তাকৰ। অতএব শস্য চপোৱাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তেওঁ তেওঁৰ শস্য চপোৱাৰ বাবে কৰ্মী পঠিয়াব।

10

আৰু তেওঁৰ বাৰজন শিষ্যক মাতি আনি, তেওঁ তেওঁলোকক অশুচি আত্মাসকলৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব দিলে যাতে তেওঁলোকক বাহিৰ কৰিব পাৰে আৰু সকলো ৰোগ আৰু সকলো ব্যাধি সেৱা কৰিব পাৰে। কিন্তু বাৰজন পাঁচনিৰ নামবোৰ এইবোৰ আছে: প্ৰথম চিমন যাক পিটাৰ বুলি মতা হয়, আৰু তেওঁৰ ভাই এন্দ্ৰিয়াচ, জেবেদীৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ ভাই যোহন,

ফিলিপ আৰু বাৰ্থলমিউ, থমাছ আৰু মথি দ্য ক চিমন কানানীয়া আৰু যিহূদা ইষ্কাৰিয়টীয়া, যিজনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিছিল।

এই বাৰজনক যীশুৱে পঠিয়াইছিল তেওঁলোকক আদেশ দি কৈ, জাতিসমূহৰ পথলৈ নাযাবা আৰু চমৰীয়াসকলৰ নগৰত প্ৰৱেশ নকৰিবা, বৰং ইস্ৰায়েল বংশৰ হেৰোৱা মেৰ-ছাগবোৰৰ ওচৰলৈ যোৱা। যাওয়াৰ সময়ত ঘোষণা কৰা আৰু কোৱা যে স্বৰ্গৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপি আহিছে। অসুস্থসকলক সুস্থ কৰা, কুষ্ঠৰোগীসকলক শুচি কৰা, মৃতসকলক উঠোৱা, ভূতবোৰ খেদা, বিনামূলীয়াকৈ তোমালোকে পাইছা, বিনামূলীয়াকৈ দিয়া। তোমালোকৰ কঁকালপটিত সোণ, ৰূপ বা পিতল অৰ্জন নকৰিবা। পথৰ বাবে বেগ নহয়, দুই জামাও নহয়, জোতাও নহয়, লাঠিও নহয়, কিয়নো শ্ৰমিক তেওঁৰ খাদ্যৰ যোগ্য। তোমালোকে যি নগৰ বা গাঁৱত প্ৰৱেশ কৰিবা, তাত কোন যোগ্য আছে তাক বিচাৰ কৰা, আৰু তোমালোকে নোলোৱালৈকে তাতে থকা। কিন্তু ঘৰত প্ৰবেশ কৰি ইয়াক অভিবাদন জনোৱা, কৈ, এই ঘৰলৈ শান্তি হওক। আৰু যদি সেই ঘৰ যোগ্য হয়, তেন্তে তোমালোকৰ শান্তি তাৰ ওপৰত আহক, কিন্তু যদি যোগ্য নহয়, তেন্তে তোমালোকৰ শান্তি তোমালোকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহক। আৰু যদি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথা নুশুনে, তেন্তে সেই ঘৰৰ বা নগৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তোমালোকৰ ভৰিৰ ধূলি জোকৰি পেলোৱা। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰৰ দিনত চদোম আৰু গমোৰাৰ ভূমিৰ অৱস্থা সেই নগৰতকৈ অধিক সহনীয় হব।

চোৱা, মই তোমালোকক নেকেৰাবোৰৰ মাজত ভেড়াৰ দৰে পঠিয়াইছোঁ, সেয়েহে সাপৰ দৰে গুৱানী আৰু কপৌৰ দৰে নিৰ্দোষ হোৱা। সাৱধান হোৱা কিন্তু মানুহবোৰৰ পৰা, কাৰণ তেওঁলোকে তোমালোকক পৰিষদসমূহত সমৰ্পণ কৰিব আৰু তেওঁলোকৰ সমাজ-গৃহসমূহত তোমালোকক কোবাব। আৰু মোৰ কাৰণে তোমালোকক নেতাসকলৰ আৰু ৰজাসকলৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা হব, তেওঁলোকৰ আৰু জাতিসমূহৰ আগত সাক্ষ্যৰ বাবে।

যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক সমৰ্পণ কৰিব, তেতিয়া কেনেকৈ বা কি কৰা সেই বিষয়ে চিন্তা নকৰিবা, কিয়নো সেই সময়ত তোমালোকে কি কব লাগিব সেয়া তোমালোকক দিয়া হব। কিয়নো তোমালোক কথা কোৱা লোক নহয়, কিন্তু তোমালোকৰ পিতৃৰ আত্মাই তোমালোকৰ ভিতৰত কথা কয়। ভাইয়ে ভাইক মৃত্যুৰ হাতত শোধাই দিব আৰু পিতাই সন্তানক, আৰু সন্তানসকলে পিতৃ-মাতৃৰ বিৰুদ্ধে উঠিব আৰু তেওঁলোকক মৃত্যুদণ্ড দিব। আৰু তোমালোক সকলোৰে দ্বাৰা ঘৃণিত হবা মোৰ নামৰ কাৰণে, কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহ্য কৰিব, তেওঁ ৰক্ষা পাব। যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক এই নগৰত তড়না কৰে, তেতিয়া আন নগৰলৈ পলাই যোৱা, কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈ কণ্ট, মানুহৰ পুত্ৰ নাহে মানলৈকে তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ নগৰবোৰ শেষ নকৰিবা। শিষ্য শিক্ষকতকৈ ডাঙৰ নহয়, আৰু দাস তাৰ প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়। শিষ্যৰ বাবে যথেষ্ট যে তেওঁ নিজৰ শিক্ষকৰ দৰে হয়, আৰু দাসৰ বাবে যে তেওঁ নিজৰ প্ৰভুৰ দৰে হয়। যদি তেওঁলোকে ঘৰৰ মালিকক বেলজেবুল বুলি মাতিলে, তেন্তে তেওঁৰ ঘৰৰ সদস্যসকলক কিমান অধিক নামেৰে মাতিব! গতিকে তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা, কিয়নো একোৱেই ঢাকি থোৱা নাই যি প্ৰকাশ কৰা নহব, আৰু গুপ্ত একোৱেই নাই যি জনা নহব। যি মই তোমালোকক অন্ধকাৰত কণ্ট, সেয়া পোহৰত কোৱা, আৰু যি তোমালোকে কাণত শুনা, সেয়া ঘৰৰ চালৰ ওপৰত ঘোষণা কৰা। আৰু যিসকলে শৰীৰ হত্যা কৰে, কিন্তু আত্মা হত্যা কৰিবলৈ সক্ষম নহয়, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা; বৰং তেওঁক অধিক ভয় কৰা যি আত্মা আৰু শৰীৰ দুয়োকে নৰকত বিনাশ কৰিবলৈ সক্ষম। নহয় দুটা চৰাই এক আচাৰিয়নত বিক্ৰী কৰা হয়? আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ এটাও তোমালোকৰ পিতৃৰ অবিহনে ভূমিত নপৰিব। তোমালোকৰ মূৰৰ সকলো চুলিও গণনা কৰা হৈছে। সেয়েহে ভয় নকৰিবা, তোমালোক বহুতো চৰাইতকৈ মূল্যবান।

সেয়েহে যিকোনো লোকে মানুহবোৰৰ আগত মোক স্বীকাৰ কৰিব, মই আৰু স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিম। যিকোনোৱে মানুহবোৰৰ আগত মোক অস্বীকাৰ কৰে, মই তাক মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ আগত অস্বীকাৰ কৰিম।

তোমালোকে নাভাবিবা যে মই পৃথিৱীত শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ আহিছোঁ, মই শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ অহা নাই, বৰং তৰোৱাল আনিবলৈ আহিছোঁ। কাৰণ মই আহিছিলো মানুহক তাৰ পিতৃৰ বিৰুদ্ধে, জীয়েকক তাইৰ মাতৃৰ বিৰুদ্ধে আৰু বোৱাৰীক তাইৰ শাহুৰ বিৰুদ্ধে বিভাজন কৰিবলৈ। আৰু মানুহৰ শত্ৰু তেওঁৰ নিজৰ ঘৰৰ লোক।

যিজনে পিতা বা মাতাক মোতকৈ অধিক প্ৰেম কৰে তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়, আৰু যিজনে পুত্ৰ বা কন্যাক মোতকৈ অধিক প্ৰেম কৰে তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়। আৰু যিজনে নিজৰ ত্ৰুচ লৈ মোৰ পাছত অনুসৰণ নকৰে, তেওঁ মোৰ যোগ্য নহয়। যিজনে নিজৰ আত্মা পাইছে, সি তাক হেৰুৱাব; আৰু যিজনে মোৰ কাৰণে নিজৰ আত্মা হেৰুৱাইছে, সি তাক পাব।

যিজনে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে, আৰু যিজনে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনক গ্ৰহণ কৰে। যি জনে ভাববাদীক ভাববাদী বুলি গ্ৰহণ কৰে, সি ভাববাদীৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব, আৰু যি জনে ধাৰ্মিকক ধাৰ্মিক বুলি গ্ৰহণ কৰে, সি ধাৰ্মিকৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিব। আৰু যিজনে এই সৰুবোৰৰ এজনক শিষ্যৰ নামত কেৱল একাপ ঠাণ্ডা পানী পান কৰায়, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁ নিজৰ পুৰস্কাৰ কেতিয়াও নহেৰুৱাব।

11

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ বাৰজন শিষ্যক নিৰ্দেশ দিয়া সমাপ্ত কৰিলে, তেওঁ তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে তেওঁলোকৰ নগৰসমূহত শিকাবলৈ আৰু ঘোষণা কৰিবলৈ।

যোহনে কাৰাগাৰত থাকোঁতে খ্ৰীষ্টৰ কাৰ্যবোৰৰ বিষয়ে শুনি তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ

দুজনক পঠিয়াই দিলে তেওঁক কলে, তুমি সেইজন আহিবলগীয়া নে আমি আন এজনৰ অপেক্ষা কৰিম? আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, যোৱা আৰু যোহনক জনোৱা যি তোমালোকে শুনিছা আৰু দেখিছা। অন্ধই পুনৰ দেখা পায় আৰু খোৰাই খোজ কাঢ়ে, কুষ্ঠৰোগী শুচি হয় আৰু বধিৰে শুনে, মৃতক উত্থাপিত কৰা হয় আৰু দৰিদ্ৰক সুসমাচাৰ ঘোষণা কৰা হয়। আৰু ধন্য সেইজন যি মোৰ প্ৰতি অপমানিত নহয়।

এইসকল যাওঁতে যীচুৱে ভিৰবোৰক যোহনৰ বিষয়ে কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, তোমালোক কি চাবলৈ মৰুভূমিলৈ ওলাই গৈছিল? বতাহত লৰচৰ কৰা নল? কিন্তু তোমালোক কি চাবলৈ বাহিৰলৈ গৈছিল? কোমল বস্ত্ৰ পিন্ধা মানুহ? চোৱা, যিসকলে কোমল বস্ত্ৰ পিন্ধে তেওঁলোক ৰজাসকলৰ ঘৰত থাকে। কিন্তু তোমালোক কি চাবলৈ বাহিৰলৈ গৈছিল? ভৱিষ্যদ্বক্তা? হয়, মই তোমালোকক কওঁ, আৰু ভৱিষ্যদ্বক্তাকৈও অধিক। কাৰণ এইজন সেই যাৰ বিষয়ে লিখা আছে, চোৱা, মই মোৰ বাৰ্তাবাহক তোমাৰ আগত পঠিয়াওঁ, যি তোমাৰ পথ তোমাৰ সন্মুখত প্ৰস্তুত কৰিব।

সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, মহিলাৰ পৰা জন্ম পোৱাসকলৰ মাজত যোহন বাপ্তিস্মদাতাকৈ মহান কোনো উখিত হোৱা নাই, কিন্তু স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত ক্ষুদ্ৰতমজনো তেওঁতকৈ মহান। কিন্তু বাপ্তাইজক যোহনৰ দিনৰ পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্য বলেৰে লোৱা হৈছে, আৰু বলৱান লোকসকলে ইয়াক অধিকাৰ কৰিছে। কাৰণ সকলো ভাববাদী আৰু বিধানে যোহনলৈকে ভবিষ্যদ্বাণী কৰিছিল। আৰু যদি তোমালোকে গ্ৰহণ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰা, তেৱেঁই হৈছে সেই এলিয়া যি আহিবলৈ আছিল। যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

কিন্তু কোন কিছুৰ লগত মই এই প্ৰজন্মক তুলনা কৰিম? এই প্ৰজন্ম বজাৰত বহি থকা শিশুসকলৰ সমান, যিবোৰে তেওঁলোকৰ সংগীসকলক মাতি কয়, আমি তোমালোকৰ বাবে

বাঁহী বজালোঁ, আৰু তোমালোকে নাচিলা নহয়; আমি তোমালোকৰ বাবে শোক-গীত গালোঁ, আৰু তোমালোকে শোক কৰিলা নহয়। যোহন আহিছিল, কাৰণ তেওঁ নাখায় আৰু নাপিয়ে, আৰু তেওঁলোকে কয়, তেওঁৰ ভূত আছে। মানুহৰ পুত্ৰ আহিল খাই আৰু পান কৰি, আৰু তেওঁলোকে কয়, চোৱা, এজন পেটুক আৰু মদপায়ী মানুহ, কৰ সংগ্ৰাহকসকলৰ আৰু পাপীসকলৰ বন্ধু। আৰু জ্ঞান তাইৰ সন্তানসকলৰ দ্বাৰা ন্যায্য প্ৰমাণিত হল।

তেতিয়া তেওঁ সেই নগৰবোৰক নিন্দা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যত তেওঁৰ সৰ্বাধিক শক্তিবোৰ ঘটিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে অনুতাপ কৰা নাছিল। ধিক তোমাক, খোৰাজিন, ধিক তোমাক, বৈৎচৈদা, কাৰণ যদি তুৰ আৰু চিডোনত সেই শক্তিসমূহ হৈছিল যিবোৰ তোমালোকৰ মাজত হৈছিল, তেন্তে বহু আগতেই তেওঁলোকে চট আৰু ছাইত বহি অনুতাপ কৰিলেহঁতেন। কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰৰ দিনত টুৰ আৰু চিডোনৰ বাবে তোমালোকতকৈ অধিক সহনীয় হব। আৰু তুমি কাপাৰ্নাউম, যি স্বৰ্গলৈকে উন্নত হৈছিল, তুমি নৰকলৈকে নমোৱা হবা, কাৰণ যদি চদোমত সেই শক্তিসমূহ ঘটিছিলহঁতেন যিবোৰ তোমাৰ মাজত ঘটিছিল, তেন্তে সেইবোৰ আজিৰ দিনলৈকে থাকিলহঁতেন। কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে চদোমৰ ভূমিৰ বাবে বিচাৰৰ দিনত তোমাৰ তুলনাত অধিক সহনীয় হব।

সেই সময়ত উত্তৰ দি যীশুৱে কলে, হে পিতৃ, স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ প্ৰভু, মই তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ, কাৰণ তুমি এইবোৰ জ্ঞানী আৰু বুদ্ধিমান লোকসকলৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখিছা, আৰু সেইবোৰ শিশুসকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিছা। হয়, পিতা, কাৰণ এইদৰে তোমাৰ সন্মুখত সন্তোষ হৈছিল। সকলো মোক মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰা সমৰ্পিত কৰা হৈছে, আৰু পিতৃৰ বাহিৰে কোনেও পুত্ৰক নাজানে, আৰু পুত্ৰৰ বাহিৰে কোনেও পিতৃক নাজানে, আৰু পুত্ৰই যাক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে তেওঁ জানে। আহা মোৰ ওচৰলৈ সকলো যিসকলে পৰিশ্ৰম কৰে আৰু বোজাই হৈ আছে, আৰু মই তোমালোকক বিশ্ৰাম দিম। মোৰ যুৱলি

তোমালোকৰ ওপৰত তুলি লোৱা আৰু মোৰ পৰা শিকা, কাৰণ মই কোমল আৰু হৃদয়ত
নম্ৰ, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ আত্মাত বিশ্ৰাম পাবা। কিয়নো মোৰ জোৱাল ভাল
আৰু মোৰ বোজা লঘু।

12

সেই সময়ত যীশু বিশ্ৰামবাৰত শস্যক্ষেত্ৰসমূহৰ মাজেৰে গৈছিল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল
ভোকাৰ আছিল, আৰু তেওঁলোকে শস্যৰ খোক ছিঙি খাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কিন্তু
ফৰীচীসকলে দেখি তেওঁক কলে, চোৱা, তোমাৰ শিষ্যসকলে বিশ্ৰামবাৰত যি কৰা বৈধ
নহয় তাকে কৰি আছে। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে পঢ়া নাই নেকি যে
দায়ুদে কি কৰিছিল যেতিয়া তেওঁ আৰু তেওঁৰ সংগীসকল ভোকাৰ আছিল? কেনেকৈ
তেওঁ ঈশ্বৰৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু প্ৰদৰ্শনৰ পিঠা খালে, যিবোৰ তেওঁৰ বাবে খোৱা
সম্ভৱ নাছিল আৰু তেওঁৰ সৈতে থকাসকলৰ বাবেও নহয়, যদি কেৱল পুৰোহিতসকলৰ
বাবে নহয়? বা তোমালোকে নিয়মত পঢ়া নাই যে বিশ্ৰামবাৰত পুৰোহিতসকলে মন্দিৰত
বিশ্ৰামবাৰ অপবিত্ৰ কৰে, আৰু তেওঁলোক নিৰ্দোষ? মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে
মন্দিৰতকৈ ডাঙৰ ইয়াত আছে। যদি তোমালোকে জানিলাহেঁতেন যে মই দয়া বিচাৰোঁ,
বলিদান নহয় ইয়াৰ অৰ্থ কি, তেন্তে তোমালোকে নিৰ্দোষসকলক দোষী কৰা নাছিলাহেঁতেন।
কাৰণ মানুহৰ পুত্ৰ বিশ্ৰামবাৰৰো প্ৰভু।

আৰু তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি তেওঁ তেওঁলোকৰ সমাজলৈ আহিল। আৰু চোৱা, তাত এজন
মানুহ আছিল যাৰ হাত শুকাই গৈছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে কৈ, বিশ্ৰামবাৰত
সুস্থ কৰা অনুমতি আছে নেকি? যাতে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিব পাৰে। কিন্তু তেওঁ
তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ মাজত কোন মানুহ আছে যাৰ এটা মেৰ-ছাগ আছে, আৰু
যদি সেইটো বিশ্ৰামবাৰে গাতত পৰে, তেওঁ সেইটো ধৰি তুলি নলয় নেকি? তেন্তে মানুহ

মেৰৰ পৰা কিমান পাৰ্থক্য আছে? যাতে বিশ্ৰামবাৰত ভাল কাম কৰা সম্ভৱ। তেতিয়া তেওঁ মানুহজনক কলে, তোমাৰ হাতখন প্ৰসাৰ কৰা, আৰু তেওঁ প্ৰসাৰ কৰিলে, আৰু সেইখন আনখনৰ দৰে সুস্থ হৈ পুনৰুদ্ধাৰ হল। বাহিৰলৈ ওলাই গৈ ফৰীচীসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পৰামৰ্শ ললে, যাতে তেওঁক ধ্বংস কৰিব পাৰে। কিন্তু যীশুৱে জানি তাৰ পৰা আঁতৰি গল, আৰু বহু লোকে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোক সকলোকে সুস্থ কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ধমকি দিলে যাতে তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰকাশ নকৰে যাতে যিচয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা সেই বাক্য পূৰ্ণ হয়, চোৱা মোৰ সেৱক, যাক মই বাছি লৈছিলোঁ, মোৰ প্ৰিয়, যাৰ প্ৰতি মোৰ আত্মা সম্ভুষ্ট হৈছিল। মই মোৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত স্থাপন কৰিম, আৰু তেওঁ জাতিসমূহৰ আগত বিচাৰ ঘোষণা কৰিব। তেওঁ ৰংগড়া নকৰিব আৰু চিঞৰ-বাখৰ নকৰিব, আৰু ৰাজপথবোৰত কোনেও তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ নুশুনিব। তেওঁ ভগা নল নাভাঙিব আৰু ধোঁৱা উঠা শণ নুমাৰ নহয়, যেতিয়ালৈকে বিচাৰক জয়লৈ লৈ নাযায়। আৰু তেওঁৰ নামত জাতিসমূহে আশা কৰিব।

তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন ভূত-পোৱা অন্ধ আৰু বোবা মানুহক অনা হল, আৰু তেওঁ তেওঁক সুস্থ কৰিলে, যাতে সেই অন্ধ আৰু বোবা মানুহে কথা কব পাৰিলে আৰু চাব পাৰিলে। আৰু সকলো ভিৰ আচৰিত হৈছিল আৰু কৈছিল, এই জন নিশ্চয় দায়ুদৰ পুত্ৰ খ্ৰীষ্ট নহয় নে? কিন্তু ফৰীচীসকলে শুনি কলে, এইজনে ভূতবোৰ খেদা নকৰে, কেৱল বেলজেবুল, ভূতবোৰৰ শাসকৰ দ্বাৰাহে খেদা কৰে। যীশুৱে তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ জানি তেওঁলোকক কলে, সকলো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হলে উচ্ছন্ন হয়, আৰু সকলো নগৰ বা ঘৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হলে থিয় নাথাকিব। আৰু যদি চয়তানে চয়তানক খেদি পঠায়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হ'ল, তেনেহলে তেওঁৰ ৰাজ্য কেনেকৈ থিয় হ'ব? আৰু যদি মই বেলজেবুলৰ দ্বাৰা ভূত খেদাওঁ, তেন্তে তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে কাৰ দ্বাৰা খেদাব? এই কাৰণে তেওঁলোক তোমালোকৰ বিচাৰক হ'ব। যদি কিন্তু মই ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে ভূত খেদাওঁ, তেন্তে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমালোকৰ ওপৰত আহি পালেগৈ। বা কেনেকৈ

কোনোবাই শক্তিশালী লোকৰ ঘৰত সোমাই তেওঁৰ বস্তু-বাহানি কাঢ়ি নিব পাৰে, যদি প্ৰথমে সেই শক্তিশালী লোকক বান্ধি নাৰাখে? আৰু তাৰ পিছতহে তেওঁৰ ঘৰ লুট কৰিব পাৰিব। যিজন মোৰ লগত নাই সি মোৰ বিৰুদ্ধে আছে, আৰু যিজন মোৰ লগত সংগ্ৰহ নকৰে সি সিঁচৰতি কৰে।

এই কাৰণে মই তোমালোকক কওঁ, সকলো পাপ আৰু নিন্দা মানুহবোৰক ক্ষমা কৰা হব, কিন্তু আত্মাৰ নিন্দা মানুহবোৰক ক্ষমা কৰা নহব। আৰু যি কোনোৱে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে কথা কব, তাক ক্ষমা কৰা হব, কিন্তু যি কোনোৱে পবিত্ৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে কথা কব, তাক ক্ষমা কৰা নহব, এই যুগত নহয় আৰু আহিবলগীয়া যুগতো নহয়।

হয় গছজোপা ভাল কৰা, আৰু তাৰ ফল ভাল কৰা, নহয় গছজোপা পচা কৰা, আৰু তাৰ ফল পচা কৰা, কিয়নো ফলৰ পৰা গছজোপা জনা যায়। সাপৰ সন্তান, তোমালোকে দুষ্ট হৈ কেনেকৈ ভাল কথা কবলৈ সক্ষম? কিয়নো হৃদয়ৰ প্ৰাচুৰ্যৰ পৰা মুখে কথা কয়। ভাল মানুহে ভাল ভাণ্ডাৰৰ পৰা ভাল বস্তু উলিয়াই, আৰু দুষ্ট মানুহে দুষ্ট ভাণ্ডাৰৰ পৰা দুষ্ট বস্তু উলিয়াই। মই তোমালোকক কওঁ যে প্ৰতিটো অলস শব্দ যি মানুহবোৰে কয়, তাৰ বিষয়ে তেওঁলোকে বিচাৰৰ দিনত হিচাপ দিব, কাৰণ তোমাৰ কথাবোৰৰ দ্বাৰা তুমি ন্যায্য প্ৰতিপন্ন হবা, আৰু তোমাৰ কথাবোৰৰ দ্বাৰা তুমি দোষী সাব্যস্ত হবা।

তেতিয়া কিছুমান শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচীসকলে উত্তৰ দি কলে, হে শিক্ষক, আমি আপোনাৰ পৰা এটা চিন দেখিব বিচাৰোঁ। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰী প্ৰজন্মই চিন বিচাৰে, আৰু যোনা ভাববাদীৰ চিনৰ বাহিৰে ইয়াক কোনো চিন দিয়া নহব। ঠিক যেনেকৈ ভাববাদী যোনা মহান মাছৰ পেটত তিনি দিন আৰু তিনি ৰাতি আছিল, সেইদৰে মনুষ্যপুত্ৰও পৃথিৱীৰ হৃদয়ত তিনি দিন আৰু তিনি ৰাতি থাকিব। নিনবীয়া পুৰুষসকলে এই প্ৰজন্মৰ সৈতে বিচাৰত উঠিব আৰু ইয়াক দোষী কৰিব, কাৰণ

তেওঁলোকে যোনাৰ ঘোষণাত অনুতাপ কৰিছিল, আৰু চোৱা, যোনাতকৈ অধিক ইয়াত আছে। দক্ষিণৰ ৰাণী এই প্ৰজন্মৰ সৈতে বিচাৰত উঠিব আৰু ইয়াক দোষী কৰিব, কাৰণ তেওঁ পৃথিৱীৰ শেষৰ পৰা চলোমনৰ জ্ঞান শুনিবলৈ আহিছিল, আৰু চোৱা, ইয়াত চলোমনতকৈ অধিক আছে।

যেতিয়া অশুচি আত্মা মানুহৰ পৰা বাহিৰ ওলায়, তেতিয়া সি জলহীন ঠাইবোৰৰ মাজেৰে পাৰ হৈ বিশ্রাম বিচাৰে, কিন্তু নাপায়। তেতিয়া সি কয়, মই মোৰ ঘৰলৈ ঘূৰি যাম যৰ পৰা ওলাই আহিছিলো, আৰু আহি দেখে যে ঘৰটো খালী, সাৰি থোৱা আৰু সজোৱা হৈ আছে। তেতিয়া সি যায় আৰু নিজৰ লগত সাতটা অন্য আত্মা লৈ যায়, যিবোৰ নিজতকৈ অধিক দুষ্ট, আৰু সিহঁতে সোমাই তাত বাস কৰে, আৰু সেই মানুহৰ শেষ অৱস্থা প্ৰথম অৱস্থাতকৈ বেয়া হয়। এইদৰে এই দুষ্ট প্ৰজন্মৰো হব।

তেওঁ ভিৰৰ লগত কথা কৈ থকা সময়তে চোৱা, তেওঁৰ মাতৃ আৰু ভাতৃসকল বাহিৰত থিয় হৈ আছিল, তেওঁৰ লগত কথা কবলৈ বিচাৰি। কিন্তু কোনোবাই তেওঁক কলে, চোৱা, তোমাৰ মাতৃ আৰু তোমাৰ ভাতৃসকল বাহিৰত থিয় হৈ আছে, তোমাক চাবলৈ বিচাৰি আছে। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁক কোৱা জনক কলে, মোৰ মাতৃ কোন আৰু মোৰ ভাতৃসকল কোনসকল? আৰু তেওঁৰ হাত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ ওপৰত প্ৰসাৰিত কৰি কলে, চোৱা মোৰ মাতৃ আৰু মোৰ ভাইসকল, যিকোনোৱে মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা পালন কৰিব যি স্বৰ্গত আছে, তেওঁ মোৰ ভাই আৰু ভনী আৰু মাতৃ।

13

সেই দিনত যীচুৱে ঘৰৰ পৰা ওলাই গৈ সাগৰৰ কাষত বহি আছিল। আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বহুত ভিৰ একত্ৰিত হৈছিল, যাতে তেওঁ নাৱত উঠি বহিব লগা হল, আৰু সকলো ভিৰ পাৰত

থিয় হৈ আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে বহুত কথা কৈছিল, কৈছিল, চোৱা, সিঁচোতা সিঁচিবলৈ ওলাই গৈছিল। আৰু তেওঁ বীজ সিঁচোতে কিছুমান বাটৰ কাষত পৰিল, আৰু চৰাইবোৰ আহি সেইবোৰ খাই পেলালে। কিন্তু আন কিছু শিলাময় ঠাইৰ ওপৰত পৰিল, যত বেছি মাটি নাছিল, আৰু তৎক্ষণাৎ গজালি মেলিলে কাৰণ মাটিৰ গভীৰতা নাছিল। কিন্তু সূৰ্য্য উদিত হোৱাৰ পিছত ই দগ্ধ হল, আৰু শিপা নথকাৰ কাৰণে শুকাই গল। কিন্তু আন কিছু পৰিল কাঁইটীয়া গছবোৰৰ ওপৰত, আৰু কাঁইটীয়া গছবোৰ ওপৰলৈ বাঢ়ি গল আৰু সিহঁতক শ্বাসৰোধ কৰিলে। কিন্তু আন কিছু পৰিল ভাল ভূমিৰ ওপৰত আৰু ফল দিছিল, কিছুৱে এশ, কিছুৱে ষাঠি, কিছুৱে ত্ৰিশ। যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

আৰু শিষ্যসকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁক কলে, আপুনি তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে কিয় কথা কয়? কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, তোমালোকক স্বৰ্গৰাজ্যৰ ৰহস্যবোৰ জানিবলৈ দিয়া হৈছে, কিন্তু তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই। যিজনৰ আছে, তেওঁক দিয়া হব আৰু তেওঁৰ প্ৰচুৰতা হব, কিন্তু যিজনৰ নাই, তেওঁৰ যিখিনি আছে সেইখিনিও তেওঁৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হব। এই কাৰণে মই তেওঁলোকক দৃষ্টান্তত কওঁ, যাতে তেওঁলোকে চাই নেদেখে আৰু শুনি নুশুনে আৰু নুবুজে। নহয় তেওঁলোকে ঘূৰি আহে, আৰু তাৰ পিছত তেওঁলোকৰ বাবে যিশয়াৰ ভৱিষ্যদ্বাণী পূৰ্ণ হব যিয়ে কৈছে, শুনি তোমালোকে শুনিবা আৰু একেবাৰে নুবুজিবা, আৰু চাই তোমালোকে চাবা আৰু একেবাৰে নেদেখিবা, কাৰণ এই লোকসকলৰ হৃদয় ডাঠ হৈ গৈছে, আৰু তেওঁলোকে কাণেৰে গধুৰভাৱে শুনিছে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ চকু বন্ধ কৰিছে, যাতে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখে আৰু কাণেৰে নুশুনে আৰু হৃদয়েৰে নুবুজে আৰু উভতি নাহে, আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ নকৰোঁ।

তোমালোকৰ চকু ধন্য, কাৰণ সেইবোৰে দেখে, আৰু তোমালোকৰ কাণ ধন্য, কাৰণ সেইবোৰে শুনে। সাঁচাকৈ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে বহুত ভাববাদী আৰু ধাৰ্মিক লোকে তোমালোকে যিবোৰ দেখিছা সেইবোৰ দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, কিন্তু দেখা

নাপালে, আৰু তোমালোকে যিবোৰ শুনিছা সেইবোৰ শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, কিন্তু শুনা নাপালে।

আপোনালোকে সেয়েহে বীজ সিঁচা লোকৰ দৃষ্টান্ত শুনক। যি সকলে ৰাজ্যৰ বাক্য শুনে আৰু নুবুজে, সেই দুষ্টই আহি তাৰ হৃদয়ত সিঁচা বীজ লৈ যায়, এয়ে হল পথৰ কাষত সিঁচা বীজ। কিন্তু যি শিলাময় ঠাইত সিঁচা হৈছিল, এইজন সেইজন যি বাক্য শুনে আৰু তৎক্ষণাৎ আনন্দৰে তাক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁৰ নিজৰ ভিতৰত শিপা নাই, কিন্তু অস্থায়ী, আৰু যেতিয়া সেই বাক্যৰ কাৰণে কষ্ট বা তাড়না হয়, তৎক্ষণাৎ বিঘ্নিত হয়। যিজন কিন্তু কাঁইটীয়া জোপোহাত সিঁচা হৈছিল, এইজন হৈছে সেইজন যি বাক্য শুনে, আৰু এই যুগৰ চিন্তা আৰু ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতাৰণাই বাক্যক দমবন্ধ কৰে, আৰু তেওঁ ফলহীন হৈ পৰে। কিন্তু যি ভাল ভূমিত বপন কৰা হৈছিল, এই সেই যি শব্দ শুনে আৰু বুজে, যি নিশ্চয় ফল ধৰে আৰু উৎপন্ন কৰে—এজনে এশ, এজনে ষাঠি, এজনে ত্ৰিশ।

আন এটা দৃষ্টান্ত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত ৰাখিলে আৰু কলে, স্বৰ্গৰ ৰাজ্যক এনে এজন মানুহৰ লগত তুলনা কৰা হৈছে যিয়ে নিজৰ খেতিত ভাল বীজ সিঁচিছিল, কিন্তু মানুহবোৰ নিদ্ৰাত থকা সময়ত তাৰ শত্ৰু আহিল আৰু শস্যৰ মাজত বনবাত সিঁচিলে আৰু গুচি গল। যেতিয়া ঘাঁহ অংকুৰিত হল আৰু ফল ধৰিলে, তেতিয়া বনবাতবোৰো দেখা দিলে। ঘৰৰ মালিকৰ দাসবোৰে কাষ চাপি গৈ তেওঁক কলে, হে প্ৰভু, আপুনি তো আপোনাৰ পথাৰত ভাল বীজ সিঁচিছিল, তেন্তে ইয়াত বনবাত কৰ পৰা আহিল? কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, শত্ৰু মানুহে এইটো কৰিলে। কিন্তু দাসবোৰে তেওঁক কলে, তুমি বিচাৰা নেকি তেন্তে আমি গৈ সেইবোৰ গোটাওঁ? কিন্তু তেওঁ কলে, নহয়, নহলে বনবাত চপাওঁতে তোমালোকে সেইবোৰৰ সৈতে ধানো উঘালি পেলাবা। দুয়োটাকৈ শস্য চপোৱাৰ সময়লৈকে একেলগে বাঢ়িবলৈ দিয়া, আৰু শস্য চপোৱাৰ সময়ত মই শস্য চপোৱা লোকসকলক কম, প্ৰথমে বনবাত সংগ্ৰহ কৰা আৰু সেইবোৰ পুৰি পেলাবলৈ মোঠাত বান্ধা, কিন্তু শস্য মোৰ ভঁৰাললৈ

সংগ্ৰহ কৰা।

আন এটা দৃষ্টান্ত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত ৰাখিলে আৰু কলে, স্বৰ্গৰ ৰাজ্য সৰিয়হৰ এটা গুটিৰ দৰে, যিটো লৈ এজন মানুহে তেওঁৰ খেতিত সিঁচিলে। যিটো সকলো বীজৰ ভিতৰত আটাইতকৈ সৰু, কিন্তু যেতিয়া ই বৃদ্ধি পায়, তেতিয়া সকলো শাক-পাচলিতকৈ ডাঙৰ হয় আৰু গছ হৈ পৰে, যাতে আকাশৰ পক্ষীবোৰ আহি তাৰ ডালবোৰত বাস কৰিব পাৰে।

তেওঁ তেওঁলোকক আন এটা দৃষ্টান্ত কৈছিল, স্বৰ্গৰ ৰাজ্য খমিৰৰ দৰে, যি এগৰাকী মহিলাই লৈ তিনি জোখ আটাগুড়িৰ ভিতৰত লুকুৱাইছিল, যেতিয়ালৈকে সম্পূৰ্ণটো খমিৰ নুঠিল।

এই সকলো কথা যীশুৱে দৃষ্টান্তত ভিৰক কলে, আৰু দৃষ্টান্ত অবিহনে তেওঁলোকক একোৱেই কোৱা নাছিল। যাতে সেই ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, যি কৈছিল, মই দৃষ্টান্তত মোৰ মুখ খুলিম, মই জগতৰ ভিত্তিৰ পৰা লুকুৱাই ৰখা বস্তুবোৰ উচ্চাৰণ কৰিম।

তেতিয়া ভিৰবোৰক এৰি থৈ তেওঁ নিজৰ ঘৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, পথাৰৰ বনবাতবোৰৰ দৃষ্টান্তটো আমাক বুজাই দিয়ক। কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁ তেওঁলোকক কলে, যিজনে ভাল বীজ সিঁচে তেওঁ হৈছে মানুহৰ পুত্ৰ। সেই পথাৰ হৈছে জগত, আৰু সেই ভাল বীজ, এইসকল হৈছে ৰাজ্যৰ পুত্ৰসকল, আৰু সেই বনবাত হৈছে দুষ্টৰ পুত্ৰসকল। কিন্তু শত্ৰু যিজনে সিহঁতক সিঁচিছিল সি হৈছে চয়তান, আৰু শস্য চপোৱা হৈছে যুগৰ সমাপ্তি, আৰু শস্য চপোৱা লোকসকল হৈছে বাৰ্তাবাহক। ঠিক যেনেকৈ সেয়েহে অপতৃণবোৰ সংগ্ৰহ কৰা হয় আৰু জুইত জ্বলোৱা হয়, সেইদৰে এই যুগৰ সম্পূৰ্ণতাত হব। মানুহৰ পুত্ৰই তেওঁৰ দূতসকলক পঠাব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ৰাজ্যৰ পৰা সকলো বিঘিনি আৰু অধৰ্ম কৰা সকলক সংগ্ৰহ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক জুইৰ চুল্লীত নিক্ষেপ কৰিব, তাত কান্দোন আৰু দাঁত কৰচনি হব। তেতিয়া

ন্যায়পৰায়ণসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত সূৰ্যৰ দৰে উজ্জ্বলভাৱে প্ৰকাশিত হব। যাৰ
শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।

পুনৰ স্বৰ্গৰ ৰাজ্য খেতিপথাৰত লুকুৱাই থোৱা ধনৰ সদৃশ আছে, যি বিচাৰি পাই এজন
মানুহে লুকুৱালে, আৰু তেওঁৰ আনন্দৰ পৰা তেওঁ যায় আৰু তেওঁৰ যিমান সকলো আছে
বিক্ৰী কৰে আৰু সেই খেতিপথাৰ কিনে।

পুনৰ স্বৰ্গৰাজ্য সদৃশ আছে এজন বণিক মানুহৰ লগত যি সুন্দৰ মুক্তা বিচাৰি আছে, যিজনে
এটা মূল্যবান মুক্তা পাই, গৈ তেওঁৰ থকা সকলো বিক্ৰী কৰিলে আৰু সেইটো কিনিলে।

পুনৰ স্বৰ্গৰ ৰাজ্য সাগৰত নিক্ষিপ্ত জালৰ দৰে, যি সকলো জাতিৰ পৰা একত্ৰিত কৰে,
যেতিয়া ই পূৰ্ণ হৈছিল, তেওঁলোকে ইয়াক তীৰলৈ টানি আনি বহি ভাল বস্তুবোৰ পাত্ৰত
সংগ্ৰহ কৰিলে, কিন্তু পচা বস্তুবোৰ বাহিৰলৈ পেলাই দিলে। এইদৰে হব যুগৰ শেষত।
বাৰ্তাবাহকসকল বাহিৰলৈ যাব আৰু ন্যায়পৰায়ণসকলৰ মাজৰ পৰা দুষ্টসকলক পৃথক
কৰিব। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক জুইৰ চুল্লীত নিক্ষেপ কৰিব, তাত কান্দোন আৰু
দাঁত কৰচনি হব। যীশুৱে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে এই সকলোবোৰ বুজিলা নেকি?
তেওঁলোকে তেওঁক কলে, হয়, প্ৰভু। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, এই কাৰণে
স্বৰ্গৰাজ্যত শিক্ষিত প্ৰতিজন শাস্ত্ৰী এনে এজন গৃহস্বামীৰ দৰে, যিজনে নিজৰ ভঁৰালৰ পৰা
নতুন আৰু পুৰণি বস্তু উলিয়াই আনে।

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যীচুৱে এই দৃষ্টান্তবোৰ সমাপ্ত কৰিলে, তেওঁ তাৰ পৰা প্ৰস্থান
কৰিলে। আৰু তেওঁ নিজৰ জন্মভূমিলৈ আহি তেওঁলোকৰ সমাজ গৃহত তেওঁলোকক শিক্ষা
দিছিল, যাতে তেওঁলোক বিস্মিত হৈ কলে, এই জনে এই জ্ঞান আৰু এই শক্তিবোৰ কৰ পৰা
পালে? এই জন সেই কাৰিকৰৰ পুত্ৰ নহয় নেকি? তেওঁৰ মাতৃক মৰিয়ম বুলি কোৱা নহয়

নেকি আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল যাকোব আৰু যোচেচ আৰু চিমোন আৰু যিহুদা নহয় নেকি? আৰু তাৰ ভনীসকল সকলো আমাৰ ইয়াতে নাই নেকি? তেন্তে ইয়াক এইবোৰ সকলো কৰ পৰা পালে? আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰতি অপমানিত হৈছিল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক কলে, কোনো ভৱিষ্যদ্বক্তা অসন্মানিত নহয় যদি নহয় নিজৰ পিতৃভূমিত আৰু নিজৰ ঘৰত। আৰু তেওঁ তাত বহুতো শক্তিশালী কাৰ্য কৰা নাছিল তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে।

14

সেই সময়ত তেওঁৰাৰ্হ হেৰোদে যীচুৰ বিষয়ে শুনিলে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ সেৱকসকলক কলে, এই যোহন বাপ্তিস্ম দাতা, তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উঠিল, আৰু এই কাৰণে শক্তিসমূহ তেওঁত কাম কৰি আছে। কাৰণ হেৰোদে যোহনক ধৰি তেওঁক বান্ধি কাৰাগাৰত ৰাখিছিল তেওঁৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী হেৰোদিয়াৰ কাৰণে। কাৰণ যোহনে তেওঁক কৈছিল, তাইক ৰখাটো তোমাৰ বাবে বৈধ নহয়। আৰু তাক হত্যা কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিও তেওঁ ভিৰক ভয় কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে তাক এজন ভৱিষ্যদ্বক্তা বুলি গণ্য কৰিছিল। হেৰোদৰ জন্মদিন উদযাপন হৈ থকাৰ সময়ত হেৰোদিয়াছৰ কন্যাই মাজত নাচিলে আৰু হেৰোদক সন্তুষ্ট কৰিলে সেয়েহে তেওঁ শপত লৈ প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে যে তাই যি বিচাৰিব সেয়া তাইক দিব। তাই তাইৰ মাকৰ দ্বাৰা প্ৰেৰিত হৈ কলে, ইয়াত এখন খালত যোহন বাপ্তিস্মদাতাৰ মূৰ মোক দিয়ক। আৰু ৰজা দুখিত হল, কিন্তু শপতবোৰৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ লগত ভোজনত বহা অতিথিসকলৰ কাৰণে তেওঁ দিবলৈ আদেশ দিলে। আৰু তেওঁ মানুহ পঠিয়াই জনক কাৰাগাৰত শিৰচ্ছেদ কৰিলে। আৰু তেওঁৰ মূৰ এখন খালত আনা হল আৰু ছোৱালীজনীক দিয়া হল, আৰু তাই তাইৰ মাকৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে আহি শৰীৰটো তুলি ললে আৰু ইয়াক পুতি থলে, আৰু আহি যীচুক জনালে।

শুনি যীশুৱে তাৰ পৰা এখন নাৱত নিজে এটা নিৰ্জন ঠাইলৈ প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু শুনি

লোকসকলে চহৰবোৰৰ পৰা খোজকাঢ়ি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু যীচুৱে বাহিৰলৈ গৈ বহুত ভিৰ দেখিলে, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি দয়া কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ ৰোগীসকলক সুস্থ কৰিলে। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্যসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, এই ঠাই নিৰ্জন আৰু সময়ো ইতিমধ্যে পাৰ হৈ গৈছে, ভিৰবোৰক বিদায় কৰক, যাতে তেওঁলোকে গাঁওবোৰলৈ গৈ নিজৰ বাবে খাদ্য কিনিব পাৰে। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক কলে, তেওঁলোকৰ যোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই, তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া। কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক কয়, আমাৰ ইয়াত পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছৰ বাহিৰে একো নাই। কিন্তু তেওঁ কলে, সেইবোৰ ইয়ালৈ মোৰ ওচৰলৈ আনা। আৰু ভিৰক ঘাঁহৰ ওপৰত বহিবলৈ আদেশ দি, পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ, স্বৰ্গলৈ চাই আশীৰ্বাদ দিলে, আৰু ভাঙি শিষ্যসকলক পিঠাবোৰ দিলে, আৰু শিষ্যসকলে ভিৰক দিলে। আৰু সকলোৱে খালে আৰু সন্তুষ্ট হল, আৰু তেওঁলোকে অৱশিষ্ট টুকুৰাবোৰৰ বাৰটা পূৰ্ণ পাচি তুলি ললে। কিন্তু যিসকলে খাইছিল তেওঁলোক আছিল প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ পুৰুষ, মহিলা আৰু শিশুসকলৰ বাহিৰে।

আৰু তৎক্ষণাৎ যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক নৱত উঠিবলৈ আৰু তেওঁৰ আগে আগে সিপাৰলৈ যাবলৈ বাধ্য কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ ভিৰবোৰক বিদায় নিদিয়ৈ। আৰু ভিৰক বিদায় কৰি তেওঁ নিজে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্বতলৈ গল। সন্ধ্যা হোৱাত তেওঁ তাত একা আছিল। আৰু জাহাজখন ইতিমধ্যে সাগৰৰ মাজত আছিল, টোবোৰৰ দ্বাৰা কষ্ট পাই আছিল, কাৰণ বতাহ বিপৰীত দিশৰ পৰা বলি আছিল। কিন্তু ৰাতিৰ চতুৰ্থ প্ৰহৰত যীচু সাগৰৰ ওপৰত খোজকাঢ়ি তেওঁলোকৰ ফালে গল। আৰু তেওঁক সাগৰৰ ওপৰত খোজকাঢ়ি থকা দেখি শিষ্যসকল বিচলিত হল আৰু কলে যে এইটো ভূত, আৰু ভয়তে তেওঁলোকে চিঞৰিলে। তৎক্ষণাৎ যীচুৱে তেওঁলোকক কথা কলে আৰু কলে, সাহস কৰা, মই আছোঁ, ভয় নকৰিবা। কিন্তু পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দি কলে, প্ৰভু, যদি তুমি হোৱা, মোক আদেশ কৰা তোমাৰ ওচৰলৈ পানীৰ ওপৰেদি আহিবলৈ। তেওঁ কিন্তু কলে, আহা। আৰু

নাৱৰ পৰা নামি আহি পিতৰে পানীৰ ওপৰত খোজ কাঢ়িলে যীচুৰ ওচৰলৈ যাবলৈ। কিন্তু শক্তিশালী বতাহ দেখি তেওঁ ভয় কৰিলে, আৰু ডুবিলৈ আৰম্ভ কৰি চিঞৰ মাৰি কলে, প্ৰভু, মোক ৰক্ষা কৰক। তৎক্ষণাৎ যীশুৱে হাত প্ৰসাৰিত কৰি তেওঁক ধৰিলে আৰু তেওঁক কলে, হে অল্লবিশ্বাসী, তুমি কিয় সন্দেহ কৰিলা? আৰু তেওঁলোক নাওত উঠাৰ পিছত বতাহ বন্ধ হল। কিন্তু তেওঁলোকে নাৱত আহি তেওঁক প্ৰণাম কৰি কলে, সঁচাকৈ তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।

আৰু পাৰ হৈ তেওঁলোক গিল্লেচাৰেট দেশলৈ আহিল। আৰু তেওঁক চিনি পোৱাৰ পিছত সেই ঠাইৰ পুৰুষসকলে সেই সম্পূৰ্ণ অঞ্চলটোলৈ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বেয়াকৈ থকা সকলোকে আনিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অনুৰোধ কৰিছিল যাতে তেওঁলোকে যদিও কেৱল তেওঁৰ কাপোৰৰ আঁচলটো স্পৰ্শ কৰিব পাৰে, আৰু যিমানে স্পৰ্শ কৰিছিল তেওঁলোক ৰক্ষা পৰিছিল।

15

তেতিয়া যিৰূচালেমৰ পৰা শাস্ত্ৰীসকল আৰু ফৰীচীসকল যীচুৰ ওচৰলৈ আহি কলে, কিয় তোমাৰ শিষ্যসকলে বৃদ্ধসকলৰ পৰম্পৰা লঙ্ঘন কৰে? কিয়নো তেওঁলোকে পিঠা খোৱাৰ সময়ত নিজৰ হাত নুধুৱে। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, কিয় তোমালোকেও তোমালোকৰ পৰম্পৰাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ আদেশ লংঘন কৰা? কাৰণ ঈশ্বৰে আদেশ দি কৈছিল, পিতৃ আৰু মাতৃক সন্মান কৰা, আৰু যিজনে পিতৃ বা মাতৃক নিন্দা কৰে, তেওঁ মৃত্যুদণ্ডত মৰক। কিন্তু তোমালোকে কোৱা, যিজনে পিতৃক বা মাতৃক কব, যি দান মোৰ পৰা তুমি উপকৃত হব পাৰিলাহেঁতেন, সেয়া ঈশ্বৰলৈ উৎসৰ্গিত, আৰু তেওঁ নিজৰ পিতৃক বা মাতৃক সন্মান নকৰিব আৰু আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আদেশ আপোনালোকৰ পৰম্পৰাৰ কাৰণে অবৈধ কৰিলে। হে ভণ্ডাসকল, যিচয়াই তোমালোকৰ বিষয়ে ভালদৰে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল, কৈছিল, এই লোকসকলে তেওঁলোকৰ মুখেৰে মোৰ ওচৰলৈ আহে আৰু

তেওঁলোকৰ ওঁঠেৰে মোক সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা বহু দূৰত থাকে। কিন্তু তেওঁলোকে মোক বৃথাই পূজা কৰে, মানুহৰ আদেশবোৰ শিক্ষা হিচাপে শিকাই।

আৰু ভিৰক মাতি আনি তেওঁলোকক কলে, শুনা আৰু বুজা, মুখত প্ৰৱেশ কৰা বস্তুৱে মানুহক অশুচি নকৰে, কিন্তু মুখৰ পৰা ওলোৱা বস্তুৱেহে মানুহক অশুচি কৰে। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁক কলে, আপুনি জানে নেকি যে ফৰীচীসকলে সেই বাক্য শুনি অসন্তুষ্ট হল? উত্তৰ দি তেওঁ কলে, সকলো ৰোপণ যি মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে ৰোপণ কৰা নাই, সেয়া উৎপাটিত হব। তেওঁলোকক যাবলৈ দিয়া, তেওঁলোক অন্ধসকলৰ অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শক, কিন্তু যদি অন্ধই অন্ধক পথ প্ৰদৰ্শন কৰে, দুয়ো গাতত পৰিব। কিন্তু পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, আমাক এই দৃষ্টান্তটো ব্যাখ্যা কৰক। কিন্তু যীশুৱে ক'লে, এতিয়াও তোমালোকে বুজা নাই নেকি? তোমালোকে এতিয়াও বুজা নাই নেকি যে মুখেৰে সোমোৱা সকলো বস্তু পেটলৈ যায় আৰু শৌচাগাৰলৈ নিষ্ক্ষেপ কৰা হয়? কিন্তু মুখৰ পৰা ওলোৱা বস্তুবোৰ হৃদয়ৰ পৰা ওলায়, আৰু সেইবোৰে মানুহক অশুচি কৰে। কাৰণ হৃদয়ৰ পৰা দুষ্ট চিন্তা, হত্যা, ব্যভিচাৰ, বেশ্যাবৃত্তি, চুৰি, মিছা সাক্ষ্য আৰু নিন্দা ওলাই আহে। এইবোৰেই মানুহক অশুচি কৰে, কিন্তু অধোৱা হাতেৰে খোৱাটোৱে মানুহক অশুচি নকৰে।

আৰু যীচুৱে তাৰ পৰা বাহিৰলৈ গৈ টুৰ আৰু চীদোনৰ অঞ্চললৈ প্ৰত্যাহাৰ কৰিলে। আৰু চোৱা, সেই অঞ্চলৰ পৰা ওলাই অহা এগৰাকী কনানীয়া মহিলাই তেওঁক চিঞৰি কৈছিল, মোক দয়া কৰক, হে প্ৰভু, দায়ুদৰ পুত্ৰ, মোৰ জীয়েক বেয়াকৈ ভূতগ্ৰস্ত হৈ আছে। কিন্তু তেওঁ তাইক একো উত্তৰ নিদিলে। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে আহি তেওঁক সুধি কলে, তাইক পঠিয়াই দিয়ক, কাৰণ তাই আমাৰ পিছে পিছে চিঞৰি আছে। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি কলে, মই প্ৰেৰিত হোৱা নাই, কেৱল ইস্ৰায়েল বংশৰ হেৰোৱা মেৰ-ছাগবোৰৰ ওচৰলৈহে প্ৰেৰিত হৈছোঁ। কিন্তু তাই আহি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰি কলে, প্ৰভু, মোক সহায় কৰক। তেওঁ কিন্তু

উত্তৰ দি কলে, শিশুসকলৰ ৰুটি লৈ সৰু কুকুৰবোৰক দলিয়াই দিয়াটো ভাল নহয়। তাই
কিন্তু কলে, হয়, প্ৰভু, কাৰণ কুকুৰবোৰেও তেওঁলোকৰ গৰাকীসকলৰ মেজৰ পৰা পৰি
থকা টুকুৰাবোৰ খায়। তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তাইক কলে, হে নাৰী, তোমাৰ বিশ্বাস মহান।
তোমাৰ ইচ্ছা অনুসৰি তোমাৰ প্ৰতি হওক। আৰু সেই মুহূৰ্তৰ পৰা তাইৰ জীয়েক সুস্থ হল।

আৰু তাৰ পৰা যাত্ৰা কৰি যীচু গালীলৰ সাগৰৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু পৰ্বতত উঠি তাত
বহিল। আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বহুত ভিৰ আহিল, তেওঁলোকে নিজৰ লগত খোৰা, অন্ধ,
বোবা, পংগু আৰু আন বহুতক লৈ আহিছিল, আৰু তেওঁলোকক যীচুৰ ভৰিৰ ওচৰত
পেলাই দিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে যাতে ভিড়সকলে আচৰিত হল, দেখি
বধিৰসকলে শুনা, বোবাসকলে কথা কোৱা, পংগুসকল সুস্থ, খোৰাসকলে খোজ কাঢ়া
আৰু অন্ধসকলে দেখা, আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰক মহিমা দিলে।

যীশুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক মাতি কৈছিল, মই ভিৰৰ ওপৰত দয়া কৰোঁ, কাৰণ ইতিমধ্যে
তিনি দিন তেওঁলোকে মোৰ লগত থাকিছে আৰু তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাই, আৰু
তেওঁলোকক ভোকাৰুৰ অৱস্থাত বিদায় দিবলৈ মই ইচ্ছা নকৰোঁ, নহলে তেওঁলোকে বাটত
ভাগৰি পৰিব। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক কয়, মৰুভূমিত আমাৰ ওচৰত কৰ পৰা
ইমান পিঠা আহিব যাতে ইমান ভিৰক তৃপ্ত কৰিব পাৰি? আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে,
তোমালোকৰ কিমান পিঠা আছে? তেওঁলোকে কলে, সাতটা, আৰু কেইটামান সৰু মাছ।
আৰু তেওঁ ভিৰবোৰক মাটিত বসিবলৈ আদেশ দিলে। আৰু সাতটা পিঠা আৰু মাছবোৰ
লৈ, ধন্যবাদ দি তেওঁ ভাঙিলে আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক দিলে, আৰু শিষ্যসকলে
লোকসকলক দিলে। আৰু সকলোৱে খালে আৰু তৃপ্ত হল, আৰু তেওঁলোকে অৱশিষ্ট
টুকুৰাবোৰ সাতটা পূৰ্ণ পাচিত তুলি ললে। কিন্তু খোৱা লোকসকল চাৰি হাজাৰ পুৰুষ
আছিল, মহিলা আৰু শিশুসকলৰ বাহিৰে। আৰু ভিৰক বিদায় দি তেওঁ নাৱত উঠিল আৰু
মগদলাৰ সীমালৈ আহিল।

আৰু ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলে ওচৰ চাপি আহি তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুধিলে যে তেওঁলোকক আকাশৰ পৰা এটা চিন দেখুৱাওক। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, সন্ধিয়া হলে তোমালোকে কোৱা, শান্ত বতৰ হব', কিয়নো আকাশ ৰঙা হৈ আছে। আৰু ৰাতিপুৱা, আজি ধুমুহা হব, কাৰণ আকাশ ৰঙা আৰু ভয়ংকৰ হৈ আছে। হে কপটীয়াসকল, তোমালোকে আকাশৰ ৰূপ চাই পাৰ্থক্য কৰিব জানা, কিন্তু সময়ৰ চিহ্নবোৰ জানিব নোৱাৰা নেকি? দুষ্ট আৰু ব্যভিচাৰী প্ৰজন্মই চিন বিচাৰে, আৰু ভাববাদী যোনাৰ চিনৰ বাহিৰে ইয়াক কোনো চিন দিয়া নহব। আৰু তেওঁলোকক এৰি তেওঁ গুচি গল।

আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল সিপাৰলৈ আহি পিঠা লবলৈ পাহৰি গল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে দেখা আৰু ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হোৱা। কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত তৰ্ক কৰি আছিল আৰু কৈছিল যে আমি পিঠা লোৱা নাছিলো। কিন্তু যীশুৱে জানি তেওঁলোকক কলে, হে সামান্য বিশ্বাসী, তোমালোকে নিজৰ মাজত কিয় আলোচনা কৰিছা যে তোমালোকে পিঠা লোৱা নাই? তোমালোকে এতিয়াও বুজা নাই নে, আৰু সেই পাঁচ হাজাৰ লোকৰ পাঁচটা পিঠা আৰু কিমান টোপোলা ভুলি লৈছিল। সেয়া মনত নাই নে? নহয় চাৰি হাজাৰৰ সাতটা পিঠা আৰু কিমান টোপোলা তোমালোকে ললা মনত নাই নেকি? তোমালোকে কেনেকৈ নুবুজা যে মই তোমালোকক পিঠাৰ বিষয়ে কোৱা নাছিলোঁ, ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হবলৈ? তেতিয়া তেওঁলোকে বুজিলে যে তেওঁ পিঠাৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হবলৈ কোৱা নাছিল, কিন্তু ফৰীচী আৰু চদ্দুকীসকলৰ শিক্ষাৰ পৰা সাৱধান হবলৈ কৈছিল।

কিন্তু যীচু ফিলিপৰ কৈচৰিয়াৰ অঞ্চলসমূহলৈ আহি তেওঁৰ শিষ্যসকলক সুধিছিল আৰু কৈছিল, মানুহবোৰে মোক মানুহৰ পুত্ৰ বুলি কোন বুলি কয়? তেওঁলোকে কলে, কিছুমানে

যোহন বাপ্টিস্ম দাতা, আনসকলে এলিয়া, আৰু আনসকলে যিৰিমিয়া বা ভাববাদীসকলৰ এজন। তেওঁ তেওঁলোকক কয়, কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কোৱা? উত্তৰ দি চিমোন পিটাৰে কলে, তুমি খ্ৰীষ্ট, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। আৰু উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁক কলে, ধন্য তুমি চিমোন বৰ-যোনা, কাৰণ মাংস আৰু তেজে তোমাক ইয়াক প্ৰকাশ কৰা নাই, কিন্তু মোৰ পিতৃয়ে যি স্বৰ্গত আছে। আৰু মই তোমাক কওঁ যে তুমি পিতৰ, আৰু এই শিলৰ ওপৰত মই মোৰ মণ্ডলী নিৰ্মাণ কৰিম, আৰু নৰকৰ দুৱাৰবোৰে ইয়াক পৰাস্ত কৰিব নোৱাৰিব। আৰু মই তোমাক স্বৰ্গৰাজ্যৰ চাবিবোৰ দিম, আৰু তুমি পৃথিৱীত যি বান্ধিবা, সেয়া স্বৰ্গত বন্ধা হৈ থাকিব, আৰু তুমি পৃথিৱীত যি মুকলি কৰিবা, সেয়া স্বৰ্গত মুকলি হৈ থাকিব। তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক আদেশ দিলে যাতে তেওঁলোকে কাকো নকয় যে তেওঁ যীচু খ্ৰীষ্ট।

তেতিয়াৰ পৰা যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক দেখুৱাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে তেওঁ যিৰুচালেমলৈ যাব লাগিব আৰু বৃদ্ধসকল, প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ পৰা বহুত কষ্ট পাব লাগিব আৰু হত্যা কৰা হব লাগিব, আৰু তৃতীয় দিনত পুনৰুত্থিত হব লাগিব। আৰু পিতৰে তেওঁক এফালে লৈ গৈ তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু কলে, হে প্ৰভু, আপোনাৰ প্ৰতি কৃপা হওক, এইটো আপোনাৰ প্ৰতি কেতিয়াও নহব। তেওঁ কিন্তু ঘূৰি পিতৰক কলে, মোৰ পাছফালে যোৱা, চয়তান, তুমি মোৰ বিঘিনি, কাৰণ তুমি ঈশ্বৰৰ বিষয়বোৰ নাভাবা, কিন্তু মানুহৰ বিষয়বোৰ ভাবা।

তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক কলে, যদি কোনোবাই মোৰ পাছত আহিব বিচাৰে, তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰক আৰু তেওঁৰ ক্ৰুচ তুলি লওক আৰু মোক অনুসৰণ কৰক। কিয়নো যিজনে নিজৰ আত্মা ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ ইয়াক হেৰুৱাব; কিন্তু যিজনে মোৰ কাৰণে নিজৰ আত্মা হেৰুৱায়, তেওঁ ইয়াক বিচাৰি পাব। কিয় লাভ হয় মানুহৰ যদি সমগ্ৰ জগত লাভ কৰে, কিন্তু নিজৰ আত্মা হেৰুৱায়? বা মানুহে নিজৰ আত্মাৰ বিনিময়ত কি দিব?

কাৰণ মানুহৰ পুত্ৰ তেওঁৰ পিতৃৰ গৌৰৱত তেওঁৰ দূতসকলৰ সৈতে আহিবলৈ ওলাইছে,
আৰু তেতিয়া তেওঁ প্ৰতিজনক তেওঁৰ কৰ্ম অনুসাৰে প্ৰতিফল দিব। সঁচাকৈ মই
তোমালোকক কওঁ, ইয়াত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোক আছে, যিসকলে মানুহৰ পুত্ৰক
তেওঁৰ ৰাজ্যত আহি থকা নেদেখালৈকে মৃত্যুৰ সোৱাদ নলব।

17

আৰু ছয় দিনৰ পিছত যীশুৱে পিতৃৰক আৰু যাকোবক আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক লগত
লৈ তেওঁলোকক এখন উচ্চ পৰ্বতলৈ নিজে অকলে লৈ গল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ
আগত ৰূপান্তৰিত হল, আৰু তেওঁৰ মুখ সূৰ্যৰ দৰে জিলিকিল, কিন্তু তেওঁৰ কাপোৰবোৰ
পোহৰৰ দৰে বগা হল। আৰু চোৱা, তেওঁলোকক মোচি আৰু এলিয়াক তেওঁৰ লগত কথা
পাতি থকা দেখা গল। উত্তৰ দি পিতৃৰে যীচুক কলে, প্ৰভু, আমাৰ বাবে ইয়াত থকাটো ভাল।
যদি তুমি বিচাৰা, আমি ইয়াত তিনিটা তম্বু সাজোঁ—তোমাৰ বাবে এটা, মোচিৰ বাবে এটা
আৰু এলিয়াৰ বাবে এটা। তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতেই চোৱা, এখন উজ্জ্বল মেঘে
তেওঁলোকক আচ্ছন্ন কৰিলে, আৰু চোৱা, মেঘৰ পৰা এটা কণ্ঠই কৈছিল, এইজন মোৰ
প্ৰিয় পুত্ৰ, যাৰ ওপৰত মই সন্তুষ্ট হৈছোঁ, তেওঁৰ কথা শুনা। আৰু শুনি শিষ্যসকলে
তেওঁলোকৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল আৰু অতিশয় ভয় কৰিলে। আৰু যীচুৱে ওচৰলৈ আহি
তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰিলে আৰু কলে, উঠা আৰু ভয় নকৰিবা। কিন্তু তেওঁলোকে চকু
তুলি কোনো দেখা নাপালে, কেৱল যীচুক দেখিলে। আৰু তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নামি
আহোঁতে যীচুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিলে কৈ, মানুহৰ পুত্ৰ মৃতসকলৰ পৰা নুঠালৈকে
কাকো এই দৰ্শনৰ কথা নক'বা। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক জিজ্ঞাসা কৰি কলে,
তেন্তে শাস্ত্ৰীসকলে কিয় কয় যে এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগে? সেই যীশুৱে উত্তৰ দি
তেওঁলোকক কলে, এলিয়া নিশ্চয়ে প্ৰথমে আহে আৰু সকলো পুনৰ স্থাপন কৰিব, মই

কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে এলিয়া ইতিমধ্যে আহিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক চিনি নাপালে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰতি যিমান ইচ্ছা কৰিলে সেইমতে কৰিলে। এইদৰে মানুহৰ পুত্ৰও তেওঁলোকৰ দ্বাৰা দুখ পাবলৈ ওলাইছে। তেতিয়া শিষ্যসকলে বুজিলে যে তেওঁ তেওঁলোকক বাপ্তিস্মদাতা যোহনৰ বিষয়ে কৈছিল।

আৰু তেওঁলোক ভিৰৰ ওচৰলৈ আহোঁতে, এজন মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি আঁঠু কাঢ়ি তেওঁক ক'লে, প্ৰভু, মোৰ পুত্ৰৰ প্ৰতি দয়া কৰক, কাৰণ সি চন্দ্ৰগ্ৰস্ত আৰু বেয়াকৈ কষ্ট পায়, কিয়নো সি প্ৰায়ে জুইত পৰে আৰু প্ৰায়ে পানীত পৰে। আৰু মই তাক তোমাৰ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আনিবলৈ, আৰু তেওঁলোকে তাক সুস্থ কৰিবলৈ সক্ষম নহল। উত্তৰ দি যীচুৱে কলে, হে অবিশ্বাসী আৰু বিকৃত প্ৰজন্ম, কিমান কাললৈ মই তোমালোকৰ সৈতে থাকিম? কিমান কাললৈ তোমালোকক সহ্য কৰিম? তাক ইয়ালৈ মোৰ ওচৰলৈ আনা। আৰু যীচুৱে তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰিলে, আৰু ভূতটো তেওঁৰ পৰা ওলাই গল আৰু দাসজন সেই ঘণ্টাৰ পৰা সুস্থ হল। তেতিয়া শিষ্যসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি একান্তে কলে, কিয় আমি ইয়াক বাহিৰ কৰিব নোৱাৰিলো? কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে। কিয়নো মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, যদি তোমালোকৰ সৰিয়হৰ গুটিৰ দৰে বিশ্বাস থাকে, তোমালোকে এই পৰ্বতক কবা, ইয়াৰ পৰা তালৈ গুচি যোৱা, আৰু ই গুচি যাব, আৰু তোমালোকৰ বাবে একো অসম্ভৱ নহব। কিন্তু এই জাতি প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসৰ দ্বাৰাহে বাহিৰ হয়।

তেওঁলোক গালীলত ঘূৰি ফুৰোঁতে যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, মানুহৰ পুত্ৰ মানুহবোৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হব। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হত্যা কৰিব, আৰু তৃতীয় দিনত তেওঁ পুনৰুত্থিত হব। আৰু তেওঁলোক অতিশয় দুখিত হল।

কিন্তু তেওঁলোক কাপাৰ্ণাউমলৈ আহি থকাৰ পিছত, যিসকলে দুই দ্ৰাখমা সংগ্ৰহ কৰে

তেওঁলোকে পিতৰৰ ওচৰলৈ আহি কলে, তোমালোকৰ শিক্ষকে দুই দ্ৰাখমা নিদিয়ৈ নেকি? তেওঁ কয়, হয়। আৰু যেতিয়া তেওঁ ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাল, যীচুৱে তেওঁক আগতীয়াকৈ কলে, চিমোন, তোমাৰ কি মত লাগে? পৃথিৱীৰ ৰজাসকলে কিছুমানৰ পৰা কৰ বা খাজনা লয়? তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা নে পৰৰ পৰা? পিটাৰে তেওঁক কয়, অইনৰ পৰা। যীচুৱে তেওঁক কলে, তেন্তে পুত্ৰসকল মুক্ত। যাতে আমি তেওঁলোকক অপৰাধ নিদিওঁ, সাগৰলৈ গৈ বঁড়শী নিক্ষেপ কৰা আৰু যি প্ৰথম মাছ উঠে তাক তুলি লোৱা, আৰু তাৰ মুখ খুলি তুমি এটা স্তাৰেৰ পাবা, সেইটো লৈ মোৰ আৰু তোমাৰ বদলি তেওঁলোকক দিয়া।

18

সেই সময়ত শিষ্যসকল যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, তেন্তে স্বৰ্গৰাজ্যত কোন শ্ৰেষ্ঠ? আৰু যীচুৱে এটা শিশুক মাতি আনি তেওঁলোকৰ মাজত থিয় কৰালে আৰু কলে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যদি তোমালোক শিশুসকলৰ দৰে নহোৱা আৰু ঘূৰি নাহা, তেন্তে তোমালোকে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিবা। যিকোনোৱে গতিকে নিজকে এই শিশুৰ দৰে নম্ন কৰিব, এইজনেই স্বৰ্গৰাজ্যত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। আৰু যিকোনোৱে মোৰ নামত এনে এটা শিশুক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে, যিজনে কিন্তু এই সৰুবোৰৰ মোত বিশ্বাস কৰা এজনক বিঘ্ন ঘটায়, তেওঁৰ বাবে ভাল যে তেওঁৰ ডিঙিত গাধৰ যাঁত ওলমোৱা হয় আৰু সাগৰৰ গভীৰতাত ডুবাই দিয়া হয়। জগতৰ প্ৰতি ধিক্কাৰ বিঘিনিবোৰৰ পৰা, কিয়নো বিঘিনিবোৰ আহিবই লাগিব, কিন্তু ধিক্কাৰ সেই মানুহজনক যাৰ দ্বাৰা বিঘিনি আহে। যদি তোমাৰ হাত বা তোমাৰ ভৰিয়ে তোমাক পাপত পেলায়, তেন্তে সেইবোৰ কাটি পেলোৱা আৰু তোমাৰ পৰা দলিয়াই দিয়া, কিয়নো খোৰা বা পংগু হৈ জীৱনত প্ৰৱেশ কৰাটো তোমাৰ বাবে ভাল, দুই হাত বা দুই ভৰি থকা অৱস্থাত অনন্ত জুইত পেলোৱা হোৱাতকৈ। আৰু যদি তোমাৰ চকুৱে তোমাক পাপত পেলায়, তাক উলিয়াই পেলোৱা আৰু তোমাৰ পৰা দূৰলৈ

দলিয়াই দিয়া। তোমাৰ বাবে ভাল হয় এটা চকুৰে জীৱনত প্ৰৱেশ কৰা, বা দুটা চকু থকা অৱস্থাত জুইৰ নৰকত পেলোৱা হোৱা। চোৱা, এই সৰুসকলৰ এজনকো তুচ্ছ নকৰিবা, কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে তেওঁলোকৰ দূতসকলে স্বৰ্গত সদায় মোৰ পিতৃৰ মুখ দেখে যি স্বৰ্গত আছে। কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ হেৰোৱাজনক ৰক্ষা কৰিবলৈ আহিছিল।

তোমালোকৰ কি মত? যদি কোনো মানুহৰ এশটা ভেড়া থাকে আৰু তাৰে এটা হেৰাই যায়, তেওঁ নিৰানবৈঘটা পাহাৰত এৰি গৈ সেই হেৰোৱা ভেড়াটো বিচাৰি নাযায় নে? আৰু যদি সি ইয়াক বিচাৰি পায়, তেন্তে মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে সি ইয়াৰ ওপৰত সেই নবৈ নটা যিবোৰ ভাস্ত হোৱা নাই তাৰ ওপৰত যিমান আনন্দিত হয় তাতকৈ অধিক আনন্দিত হয়। এইদৰে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা নহয় যে এই সৰুসকলৰ এজনো বিনষ্ট হয়।

যদি তোমাৰ ভাতৃয়ে তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে, তেন্তে যোৱা আৰু কেৱল তোমাৰ আৰু তাৰ মাজত তাক তিৰস্কাৰ কৰা। যদি তেওঁ তোমাৰ কথা শুনে, তুমি তোমাৰ ভাতৃক লাভ কৰিলা। যদি সে না শুনে, তাহলে তোমাৰ সঙ্গ আৰো এক বা দুইজনকে নিয়ে যাও, যাতে দুই বা তিনজন সাক্ষীৰ মুখে প্ৰতিটি কথা প্ৰতিষ্ঠিত হয়। যদি কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা অৱজ্ঞা কৰে, তেন্তে সভাক কোৱা; যদি কিন্তু তেওঁ সভাৰ কথাও অৱজ্ঞা কৰে, তেন্তে তেওঁ তোমাৰ বাবে অইহুদী আৰু কৰ সংগ্ৰাহকৰ দৰে হওক। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে পৃথিৱীত যিমান বান্ধিবা, সেইবোৰ স্বৰ্গত বন্ধা হব, আৰু তোমালোকে পৃথিৱীত যিমান মুকলি কৰিবা, সেইবোৰ স্বৰ্গত মুকলি হব। পুনৰ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে যদি তোমালোকৰ দুজনে পৃথিৱীত যিকোনো বিষয়ৰ বিষয়ে একমত হয়, যি তেওঁলোকে বিচাৰে, সেয়া তেওঁলোকৰ বাবে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ পৰা হব। কাৰণ যত দুই বা তিনিজন মোৰ নামত একত্ৰিত হয়, তাত মই তেওঁলোকৰ মাজত আছোঁ।

তেতিয়া পিতৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, প্ৰভু, মোৰ ভায়েকে মোৰ বিৰুদ্ধে কিমান বাৰ

পাপ কৰিব আৰু মই তেওঁক ক্ষমা কৰিম? সাত বাৰলৈকে? যীশুৱে তাক কয়, মই তোমাক নকওঁ যে সাতবাৰলৈকে, কিন্তু সত্তৰবাৰ সাতলৈকে।

এই কাৰণে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যক এজন ৰজাৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছিল, যি নিজৰ দাসসকলৰ সৈতে হিচাপ নিষ্পত্তি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল। কিন্তু তেওঁ হিচাপ নিকাচ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰাৰ পিছত তেওঁৰ ওচৰলৈ অসংখ্য টেলিণ্টৰ এজন ঋণী অনা হল। কিন্তু তেওঁৰ ঘূৰাই দিবলৈ নথকাত, তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক আৰু তেওঁৰ পত্নীক আৰু সন্তানসকলক আৰু তেওঁৰ যিমান আছিল সকলো বিক্ৰী কৰিবলৈ আৰু ঘূৰাই দিয়া হবলৈ আদেশ দিলে। সেয়েহে দাসজন পৰি তেওঁক প্ৰণাম কৰি কলে, প্ৰভু, মোৰ ওপৰত ধৈৰ্য ধৰক আৰু মই সকলো তোমাক পৰিশোধ কৰিম। দয়া অনুভৱ কৰি সেই দাসৰ প্ৰভুৱে তাক মুক্ত কৰিলে আৰু ঋণটো ক্ষমা কৰি দিলে। বাহিৰলৈ গৈ সেই দাসজনে তেওঁৰ সহ-দাসসকলৰ এজনক পালে, যিজনে তেওঁক এশ দিনাৰ ঋণী আছিল, আৰু তেওঁক ধৰি শ্বাসৰোধ কৰিছিল আৰু কৈছিল, যদি তুমি কিবা ঋণী আছা তেন্তে মোক ঘূৰাই দিয়া। সেয়েহে তেওঁৰ সহ-দাসজনে তেওঁৰ ভৰিত পৰি তেওঁক অনুৰোধ কৰি কলে, মোৰ ওপৰত ধৈৰ্য ধৰা আৰু মই তোমাক পৰিশোধ কৰিম। কিন্তু তেওঁ ইচ্ছুক নাছিল, বৰং গৈ তেওঁক কাৰাগাৰত পেলাই দিলে যেতিয়ালৈকে তেওঁ ঋণ পৰিশোধ নকৰে।

কিন্তু তেওঁৰ সহ-দাসবোৰে যি ঘটিল তাক দেখি অতিশয় দুখিত হল, আৰু আহি তেওঁলোকৰ প্ৰভুক যি সকলো ঘটিল তাক স্পষ্টভাৱে ব্যাখ্যা কৰিলে। তেতিয়া তাক মাতি তাৰ প্ৰভুৱে তাক কয়, দুষ্ট দাস, সেই সকলো ঋণ মই তোমাক এৰি দিছিলোঁ, যিহেতু তুমি মোক বিনয় কৰিছিল। তোমাৰ সহ-দাসক দয়া কৰাটো তোমাৰ বাবেও প্ৰয়োজনীয় নাছিল নেকি, যেনেকৈ মই তোমাক দয়া কৰিছিলোঁ? আৰু ক্ৰোধিত হৈ তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক যন্ত্ৰণাদাতাসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তেওঁৰ ওচৰত থকা সকলো ঋণ পৰিশোধ নকৰে। এইদৰে মোৰ স্বৰ্গীয় পিতৃয়ে তোমালোকক কৰিব, যদি তোমালোকে

প্ৰতিজনে নিজৰ ভাতৃক তোমালোকৰ হৃদয়ৰ পৰা তেওঁলোকৰ অপৰাধসমূহ ক্ষমা নকৰা।

19

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যীচুৱে এই শব্দবোৰ সমাপ্ত কৰিলে, তেওঁ গালীলৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু যৰ্দনৰ সিপাৰে যিহূদিয়াৰ সীমালৈ আহিল। আৰু বহুত ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে, আৰু তেওঁ তাত তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক পৰীক্ষা কৰি কলে, যদি কোনো মানুহে সকলো কাৰণতে নিজৰ তিৰোতাক এৰি দিয়াৰ অনুমতি আছে নেকি? কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে পঢ়া নাই নেকি যে যিজনে আৰম্ভণিৰ পৰা সৃষ্টি কৰিছিল তেওঁ তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি সৃষ্টি কৰিছিল আৰু কলে, এই কাৰণে মানুহে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি নিজৰ পত্নীৰ লগত সংলগ্ন হব, আৰু তেওঁলোক দুয়ো এক মাংস হব। সেয়েহে তেওঁলোক আৰু দুজন নহয়, কিন্তু এক শৰীৰ। সেয়েহে ঈশ্বৰে যি সংযুক্ত কৰিছে, মানুহে তাক পৃথক নকৰক। তেওঁলোকে তেওঁক কলে, তেন্তে মোচিয়ে কিয় বিবাহ-বিচ্ছেদৰ পত্ৰ দি তাইক এৰি দিবলৈ আদেশ দিলে? তেওঁ তেওঁলোকক কয়, মোচিয়ে তোমালোকৰ হৃদয়ৰ কঠোৰতাৰ বাবে তোমালোকক তোমালোকৰ পত্নীসকলক ত্যাগ কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল, কিন্তু আৰম্ভণিৰ পৰা এনে নাছিল। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে যি কোনোৱে তেওঁৰ পত্নীক ব্যভিচাৰৰ কাৰণ নোহোৱাকৈ বিবাহ বিচ্ছেদ কৰে আৰু আন এগৰাকীক বিবাহ কৰে, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে, আৰু যি জনে বিবাহ বিচ্ছেদ হোৱা মহিলাক বিবাহ কৰে, তেওঁও ব্যভিচাৰ কৰে। তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক কয়, যদি মানুহৰ লগত মহিলাৰ সম্পৰ্ক এনেকুৱা, তেন্তে বিয়া কৰা লাভজনক নহয়। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, সকলোৱে এই বাক্য গ্ৰহণ নকৰে, কিন্তু যিসকলক দিয়া হৈছে। কাৰণ কিছুমান নপুংসক আছে যিসকল মাতৃৰ গৰ্ভৰ পৰা এইদৰে জন্ম হৈছিল। আৰু কিছুমান নপুংসক আছে যিসকলক মানুহৰ দ্বাৰা নপুংসক কৰা

হৈছিল, আৰু কিছুমান নপুংসক আছে যিসকলে স্বৰ্গৰ ৰাজ্যৰ কাৰণে নিজকে নপুংসক কৰিছিল। যি জনে গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম, তেওঁ গ্ৰহণ কৰক।

তেতিয়া তেওঁৰ ওচৰলৈ শিশুসকলক আনা হল, যাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত ৰাখি প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিন্তু শিষ্যসকলে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে। কিন্তু যীশুৱে ক'লে, শিশুসকলক যাবলৈ দিয়া আৰু তেওঁলোকক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ বাধা নিদিবা, কাৰণ স্বৰ্গৰাজ্য এনেকুৱাসকলৰ। আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁ তাৰ পৰা গল।

আৰু চোৱা, এজন কাষ চাপি আহি তেওঁক কলে, হে সুশিক্ষক, মই কি সৎকৰ্ম কৰিম যাতে মই অনন্ত জীৱন পাপ্ত? তেওঁ কিন্তু তেওঁক কলে, তুমি মোক ভাল বুলি কিয় কোৱা? ঈশ্বৰৰ বাহিৰে কোনো ভাল নহয়। যদি তুমি জীৱনত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ বিচাৰা, আদেশসমূহ পালন কৰা। তেওঁ তেওঁক সুধিলে, কি ধৰণৰ? কিন্তু যীচুৱে কলে, তুমি হত্যা নকৰিবা, তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা, তুমি চুৰ নকৰিবা, তুমি মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, পিতাক আৰু মাতৃক সন্মান কৰা, আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীক নিজৰ দৰে প্ৰেম কৰিবা। যুৱকজনে তেওঁক কয়, এই সকলোবোৰ মই মোৰ যৌৱনৰ পৰা পালন কৰি আহিছোঁ। এতিয়াও মোৰ কিহৰ অভাৱ আছে? যীশুৱে তাক কৈছিল, যদি তুমি সিদ্ধ হবলৈ বিচাৰা, যোৱা তোমাৰ সম্পত্তিবোৰ বিক্ৰী কৰা আৰু দৰিদ্ৰসকলক দিয়া, আৰু তুমি স্বৰ্গত ধন পাবা, আৰু আহা মোক অনুসৰণ কৰা। কিন্তু সেই যুৱকজনে কথাটো শুনি দুখিত হৈ গল, কাৰণ তেওঁৰ বহুত সম্পত্তি আছিল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক ক'লে, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে ধনী লোকে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কঠিন। পুনৰ মই তোমালোকক কওঁ, এজন ধনী ব্যক্তিৰ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ এজন উটে বেজীৰ চকুৰে পাৰ হৈ যোৱা সহজ। কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শুনি অতিশয় আচৰিত হৈ কলে, তেন্তে কোনে পৰিত্ৰাণ পাব পাৰিব? চাই যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, মানুহৰ পক্ষে এইটো অসম্ভৱ, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পক্ষে সকলো সম্ভৱ। তেতিয়া পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, চোৱা, আমি সকলো এৰিলোঁ আৰু তোমাক

অনুসৰণ কৰিলোঁ, তেন্তে আমাৰ কি হব? কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, সাঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোক যিসকলে মোক অনুসৰণ কৰিছা, পুনৰ্জন্মত, যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ তেওঁৰ গৌৰৱৰ সিংহাসনত বহিব, তেতিয়া তোমালোকেও বাৰটা সিংহাসনত বহি ইশ্ৰায়েলৰ বাৰটা জনগোষ্ঠীৰ বিচাৰ কৰিবা। আৰু যি কোনোৱে মোৰ নামৰ কাৰণে ঘৰ বা ভাই বা ভনী বা পিতা বা মাতা বা পত্নী বা সন্তান বা পথাৰ এৰিলে, তেওঁ শতগুণ লাভ কৰিব আৰু অনন্ত জীৱনৰ উত্তৰাধিকাৰী হব। বহুতো প্ৰথম শেষ হব আৰু শেষ প্ৰথম হব।

20

স্বৰ্গৰ ৰাজ্য এজন ঘৰৰ মালিকৰ দৰে, যিজন পুৱা একেলগে ওলাই গৈছিল তেওঁৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীত শ্ৰমিক ভাড়া কৰিবলৈ। আৰু শ্ৰমিকসকলৰ সৈতে দিনে এক দিনাৰৰ বাবে সন্মত হৈ, তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ পঠিয়ালে। আৰু তৃতীয় ঘণ্টাৰ সময়ত বাহিৰলৈ গৈ তেওঁ বজাৰত থিয় হৈ থকা আন কিছুমান অলস লোকক দেখিলে। আৰু তেওঁ সেইসকলক কলে, তোমালোকো দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ যোৱা, আৰু যি ন্যায্য হয় সেয়া মই তোমালোকক দিম। তেওঁলোক গল। পুনৰ ষষ্ঠ আৰু নৱম ঘণ্টাৰ সময়ত ওলাই গৈ তেওঁ একেদৰে কৰিলে। একাদশ ঘণ্টাৰ সময়ত বাহিৰলৈ গৈ তেওঁ আন কিছুমান লোকক নিষ্ক্ৰিয় হৈ থিয় হৈ থকা দেখিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে গোটেই দিনটো ইয়াত নিষ্ক্ৰিয় হৈ কিয় থিয় হৈ আছা? তেওঁলোকে তেওঁক কলে, কোনোৱে আমাক ভাড়া কৰা নাই। তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকো দ্ৰাক্ষাবাৰীলৈ যোৱা, আৰু যি ন্যায্য হব তাকে তোমালোকে পাব। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ তত্ত্বাৱধায়কক কলে, শ্ৰমিকসকলক মাতা আৰু তেওঁলোকক মজুৰি দিয়া, শেষৰসকলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি প্ৰথমসকললৈকে। আৰু একাদশ ঘণ্টাত অহা সকলে প্ৰতিজনে এক দিনাৰকৈ পালে। কিন্তু প্ৰথমসকল আহি ভাবিলে যে তেওঁলোকে অধিক পাব, আৰু তেওঁলোকেও প্ৰতিজনে এক

দিনাৰিয়াছকৈ ললে। কিন্তু লোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে ঘৰৰ মালিকৰ বিৰুদ্ধে
গোঁজৰাইছিল। কৈ আছে যে এই শেষৰ লোকসকলে এক ঘণ্টা কাম কৰিলে, আৰু তুমি
তেওঁলোকক আমাৰ সমান কৰিলা, যিসকলে দিনটোৰ ভাৰ আৰু তাপ বহন কৰিলে। কিন্তু
উত্তৰ দি তেওঁলোকৰ এজনক কলে, সংগী, মই তোমাক অন্যায় কৰা নাই। তুমি মোৰ লগত
এক দীনাৰৰ বাবে সন্মত হোৱা নাছিল। নেকি? তোমাৰটো লোৱা আৰু যোৱা, কিন্তু মই এই
শেষজনক তোমাক দিয়াৰ দৰেই দিব বিচাৰোঁ। নে মোৰ নিজৰ সম্পত্তিত মই যি বিচাৰো
তাক কৰাৰ অধিকাৰ নাই নেকি? মই ভাল বাবে তোমাৰ চকু দুটো নেকি? এইদৰে শেষসকল
প্ৰথম হব আৰু প্ৰথমসকল শেষ হব, কাৰণ বহুতে আমন্ত্ৰিত, কিন্তু কমসংখ্যক মনোনীত।

আৰু যীচুৱে যিৰূচালেমলৈ যোৱাৰ সময়ত বাৰজন শিষ্যক পথত নিজে লৈ গল আৰু
তেওঁলোকক কলে চোৱা, আমি যিৰূচালেমলৈ যাওঁ, আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত
আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰা হব আৰু তেওঁলোকে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিব। আৰু
তেওঁলোকে তেওঁক জাতিসমূহৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব উপহাস কৰিবলৈ, কোবাবলৈ আৰু
ত্ৰুচত দিবলৈ, আৰু তৃতীয় দিনত তেওঁ পুনৰুত্থিত হব।

তেতিয়া জেবেদিয়াৰ পুত্ৰসকলৰ মাতৃ তাইৰ পুত্ৰসকলৰ সৈতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল,
প্ৰণিপাত কৰি তেওঁৰ পৰা কিছু বিচাৰিলে। তেওঁ কিন্তু তাইক কলে, তুমি কি বিচাৰা? তাই
তেওঁক কয়, কোৱা যাতে মোৰ এই দুই পুত্ৰই তোমাৰ ৰাজ্যত এজন তোমাৰ সোঁফালে আৰু
এজন তোমাৰ বাওঁফালে বহিব পাৰে। উত্তৰ দি যীচুৱে কলে, তোমালোকে নাজানা
তোমালোকে কি খুজিছা। তোমালোকে সেই কাপ পান কৰিব পাৰিবানে যি মই পান
কৰিবলৈ ওলাইছো, বা সেই বাপ্তিস্মা লব পাৰিবানে যি মই বাপ্তাইজিত হবলৈ ওলাইছো?
তেওঁলোকে তেওঁক কলে, আমি পাৰিম। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, মোৰ কাপ
তোমালোকে নিশ্চয় পান কৰিবা, আৰু যি বাপ্তিস্মৰে মই বাপ্তাইজিত হওঁ তাৰে
তোমালোকে বাপ্তাইজিত হবা, কিন্তু মোৰ সোঁফালে আৰু মোৰ বাওঁফালে বহিবলৈ দিয়াটো

মোৰ অধিকাৰ নহয়, কিন্তু যিসকলৰ বাবে মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰা প্ৰস্তুত কৰা হৈছে তেওঁলোকৰ বাবেহে। আৰু দহ জনে শুনি দুই ভাতৃৰ বিষয়ে ক্ৰোধিত হল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক মাতি আনি কলে, তোমালোকে জানা যে জাতিসমূহৰ শাসকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে আৰু মহান লোকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব চলায়। তোমালোকৰ মাজত এইদৰে নহব, কিন্তু যি কোনোৱে তোমালোকৰ মাজত মহান হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱক হব। আৰু যি জনে তোমালোকৰ মাজত প্ৰথম হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ দাস হব। ঠিক যেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰ সেৱা কৰা হবলৈ অহা নাই, কিন্তু সেৱা কৰিবলৈ আৰু বহুতৰ সলনি তেওঁৰ আত্মা মুক্তিপণ হিচাপে দিবলৈ আহিল।

আৰু তেওঁলোক যিৰীহোৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ সময়ত এক বৃহৎ ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু চোৱা, দুজন অন্ধ লোক পথৰ কাষত বহি আছিল, যেতিয়া তেওঁলোকে শুনিলে যে যীচু পাৰ হৈ যাইছে, তেওঁলোকে চিঞৰি কলে, হে প্ৰভু, দায়ুদৰ পুত্ৰ, আমাক দয়া কৰক। কিন্তু ভিড়ে তেওঁলোকক তিৰস্কাৰ কৰিলে যাতে তেওঁলোক নীৰৱ হয়, কিন্তু তেওঁলোকে অধিক চিঞৰি কৈছিল, আমাক দয়া কৰক, প্ৰভু, দায়ুদৰ পুত্ৰ। আৰু যীশুৱে থিয় হৈ তেওঁলোকক মাতিলে আৰু কলে, তোমালোকে কি বিচাৰা মই তোমালোকৰ বাবে কৰিম? তেওঁলোকে তেওঁক কয়, প্ৰভু, যাতে আমাৰ চকু খোলা হয়। কিন্তু যীচুৱে দয়া অনুভৱ কৰি তেওঁলোকৰ চকু স্পৰ্শ কৰিলে, আৰু তৎক্ষণাত তেওঁলোকৰ চকুৱে দৃষ্টি পালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে।

21

আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে যিৰুচালেমৰ ওচৰ চাপিল আৰু জলফাই পৰ্বতৰ ওচৰত বৈৎফগীত উপস্থিত হল, তেতিয়া যীচুৱে দুজন শিষ্যক পঠিয়ালে। তেওঁলোকক কৈ, তোমালোকৰ সন্মুখৰ গাঁৱখনলৈ যোৱা, আৰু তৎক্ষণাত তোমালোকে বন্ধা গাধ এটা আৰু

তাইৰ লগত পোৱালি এটা পাবা, সিহঁতক মুকলি কৰি মোৰ ওচৰলৈ আনা। আৰু যদি কোনোবাই তোমালোকক কিবা কয়, তেন্তে তোমালোকে কবা যে প্ৰভুৰ সিহঁতৰ প্ৰয়োজন আছে, আৰু তেওঁ তৎক্ষণাত্ সিহঁতক পঠিয়াই দিব। এই সকলো ঘটছিল যাতে ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা কথা পূৰ্ণ হয়, চিয়োন কন্যাক কোৱা, চোৱা, তোমাৰ ৰজা তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে, তেওঁ নম্ৰ আৰু গাধৰ ওপৰত উঠি আছে আৰু যুৱলি জন্তুৰ পুত্ৰ পোৱালিৰ ওপৰত।

কিন্তু শিষ্যসকলে গৈ যীচুৱে তেওঁলোকক যেনেকৈ আদেশ দিছিল তেনেকৈ কৰিলে। তেওঁলোকে গাধ আৰু পোৱালিটো আনিলে, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত নিজৰ কাপোৰ পাৰি দিলে, আৰু তেওঁ সিহঁতৰ ওপৰত বহিল। কিন্তু সৰ্বাধিক ভিৰে তেওঁলোকৰ নিজৰ কাপোৰবোৰ পথত বিছাই দিলে, আৰু আনসকলে গছবোৰৰ পৰা ডালবোৰ কাটি পথত বিছাই দিছিল। কিন্তু আগে যোৱা আৰু পাছে অনুসৰণ কৰা ভিড়ে চিঞৰি কৈছিল, দাউদৰ পুত্ৰক হোচান্না! ধন্য তেওঁ যি প্ৰভুৰ নামত আহিছে! সৰ্বোচ্চত হোচান্না!

আৰু তেওঁ যিৰূচালেমত প্ৰৱেশ কৰাত গোটেই নগৰ কঁপি উঠিল আৰু কলে, এই কোন? আৰু ভিৰে কৈছিল, এইজন যীশু, সেই ভাববাদী যি গালীলৰ নাজাৰেথৰ পৰা আহিছে।

আৰু যীশুৱে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু মন্দিৰত বিক্ৰী কৰা আৰু দ্ৰৱ্য কৰা সকলোকে বাহিৰ কৰি দিলে, আৰু ধন বিনিময়কাৰীসকলৰ মেজবোৰ লুটিয়াই পেলালে আৰু কপৌ বিক্ৰী কৰাসকলৰ আসনবোৰ লুটিয়াই পেলালে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, লিখা আছে, মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বুলি মতা হব, কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতসকলৰ গুহা কৰিলা।

আৰু খোৰা আৰু অন্ধসকল মন্দিৰত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুস্থ

কৰিলে। কিন্তু মুখ্য পুৰোহিতসকলে আৰু লিপিকাৰসকলে আচৰিত কৰ্মবোৰ যিবোৰ তেওঁ কৰিলে আৰু মন্দিৰত চিঞৰি থকা শিশুসকলক দেখি, যিসকলে কৈ আছিল, হোচান্না দায়ুদৰ পুত্ৰক, তেওঁলোক ক্ৰোধিত হল। আৰু তেওঁক কলে, তুমি শুনিছা নেকি এইসকলে কি কৈছে? কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, হয়, তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নেকি যে শিশুসকলৰ আৰু পিয়াহ খোৱাসকলৰ মুখৰ পৰা প্ৰশংসা প্ৰস্তুত কৰিলা? আৰু তেওঁলোকক এৰি তেওঁ চহৰৰ বাহিৰ বৈথনিয়ালৈ গল আৰু তাত থাকিল।

কিন্তু ৰাতিপুৱা চহৰলৈ ঘূৰি আহোঁতে তেওঁ ভোকাতুৰ হৈছিল। আৰু পথৰ ওপৰত এটা ডিমৰু গছ দেখি তেওঁ ইয়াৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু ইয়াত কেৱল পাতৰ বাহিৰে একো নাপালে, আৰু তেওঁ ইয়াক ক'লে, তোমাৰ পৰা আৰু কেতিয়াও ফল নহওক চিৰকাললৈ। আৰু ডিমৰু গছজোপা তৎক্ষণাত শুকাই গল। আৰু শিষ্যসকলে দেখি আচৰিত মানি কলে, ডিমৰু গছজোপা তৎক্ষণাত কেনেকৈ শুকাই গল? উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস আছে আৰু সন্দেহ নকৰা, তেন্তে কেৱল ডিমৰু গছৰ কাম কৰিবা নহয়, কিন্তু যদি এই পৰ্বতক কোৱা, তুলি লোৱা হওক আৰু সাগৰত পেলোৱা হওক, তেন্তে সেয়া হব। আৰু প্ৰাৰ্থনাত বিশ্বাস কৰি তোমালোকে যিমান বিচাৰিবা, সকলো লাভ কৰিবা।

আৰু তেওঁ পবিত্ৰ মন্দিৰত আহি শিক্ষা দি থকা সময়ত মুখ্য পুৰোহিতসকল আৰু লোকসকলৰ বৃদ্ধসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, তুমি কি কৰ্তৃত্ব এইবোৰ কৰা, আৰু কোনে তোমাক এই কৰ্তৃত্ব দিলে? উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, মই তোমালোকক এটা কথা সোধিম, যদি তোমালোকে মোক কৰা, তেন্তে মই তোমালোকক কম যে কি কৰ্তৃত্ব এইবোৰ কৰোঁ। যোহনৰ বাপ্তিস্মা কৰা পৰা আছিল, স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা? কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত চিন্তা কৰি কৈছিল, যদি আমি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা, তেওঁ আমাক কব, তেন্তে কিয় তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস নকৰিলা? যদি কিন্তু আমি কওঁ,

মানুহৰ পৰা, তেন্তে আমি ভিৰক ভয় কৰোঁ, কিয়নো সকলোৱে যোহনক ভাববাদী বুলি
মানে। আৰু যীচুক উত্তৰ দি তেওঁলোকে কলে, আমি নাজানো। তেওঁ তেওঁলোকক কলে,
মইও তোমালোকক নকওঁ যে কি কৰ্তৃত্বত এইবোৰ কৰোঁ।

কিন্তু তোমালোকৰ কি মত? কোনো এজন মানুহৰ দুটা সন্তান আছিল, আৰু তেওঁ
প্ৰথমজনৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, বোপা, আজি মোৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীত গৈ কাম কৰা। তেওঁ উত্তৰ
দি কলে, মই ইচ্ছুক নহয়, কিন্তু পাছত অনুতাপ কৰি তেওঁ গুচি গল। আৰু দ্বিতীয়জনৰ
ওচৰলৈ গৈ একেদৰে কলে। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি কলে, মই যাম, প্ৰভু, আৰু তেওঁ নগল।
দুজনৰ মাজৰ পৰা কোনে পিতৃৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিলে? তেওঁলোকে তেওঁক কয়, প্ৰথমজনে।
যীশুৱে তেওঁলোকক কয়, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে কৰ সংগ্ৰাহক আৰু
বেশ্যাসকলে তোমালোকতকৈ আগতে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব। কাৰণ যোহন
তোমালোকৰ ওচৰলৈ ন্যায়ৰ পথত আহিছিল, আৰু তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস নকৰিলা,
কিন্তু কৰ সংগ্ৰাহকসকল আৰু বেশ্যাসকলে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে, তোমালোকে কিন্তু
দেখাৰ পাছতো পাছত তেওঁক বিশ্বাস কৰিবলৈ অনুতাপ নকৰিলা।

আন এটা দৃষ্টান্ত শুনা। এজন মানুহ আছিল যি ঘৰৰ মালিক আছিল, যিজনে এখন দ্ৰাক্ষাবাৰী
ৰোপণ কৰিছিল আৰু তাৰ চাৰিওফালে বেৰা লগাইছিল আৰু তাত দ্ৰাক্ষা পেৰা খান্দিছিল
আৰু এটা মিনাৰ নিৰ্মাণ কৰিছিল, আৰু তাক খেতিয়কসকলক ভাড়াত দিছিল আৰু
বিদেশলৈ গৈছিল। যেতিয়া ফলবোৰৰ সময় আহিল, তেওঁ তেওঁৰ দাসবোৰক কৃষকবোৰৰ
ওচৰলৈ তেওঁৰ ফলবোৰ লবলৈ পঠিয়ালে। আৰু কৃষকসকলে তেওঁৰ দাসসকলক ধৰি
এজনক প্ৰহাৰ কৰিলে, এজনক হত্যা কৰিলে, আৰু এজনক শিল দলিয়াই মাৰিলে। পুনৰ
তেওঁ প্ৰথমতকৈ অধিক আন দাসবোৰ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ লগতো
একেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে। পাছত কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ পুত্ৰক পঠিয়ালে
আৰু কলে, তেওঁলোকে মোৰ পুত্ৰক সন্মান কৰিব। কিন্তু কৃষকসকলে পুত্ৰক দেখি নিজৰ

মাজত কলে, এইজন হৈছে উত্তৰাধিকাৰী, আহা আমি তেওঁক হত্যা কৰোঁ আৰু তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ দখল কৰোঁ। আৰু তেওঁক ধৰি তেওঁলোকে দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ বাহিৰলৈ খেদি দিলে আৰু মাৰি পেলালে। যেতিয়া সেয়েহে দ্ৰাক্ষাক্ষেত্ৰৰ প্ৰভু আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই কৃষকসকলক কি কৰিব? তেওঁলোকে তেওঁক কয়, তেওঁ দুষ্টসকলক দুষ্টভাৱে ধ্বংস কৰিব, আৰু দ্ৰাক্ষাবাৰী আন খেতিয়কসকলক ভাড়া দিব, যিসকলে তেওঁক নিৰ্দিষ্ট সময়ত ফল ঘূৰাই দিব। যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে কেতিয়াও শাস্ত্ৰত পঢ়া নাই নেকি, যি শিলটো নিৰ্মাণকাৰীসকলে নাকচ কৰিলে, সেইটোৱেই চুকৰ মূৰ শিল হল, প্ৰভুৰ পৰা এইটো হল, আৰু আমাৰ চকুত এইটো আচৰিত?

এই কাৰণে মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোকৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য কাঢ়ি লোৱা হব আৰু যি জাতিয়ে ইয়াৰ ফল উৎপন্ন কৰে তাক দিয়া হব। আৰু যি এই শিলৰ ওপৰত পৰিব, তেওঁ ভাঙি টুকুৰা হব, কিন্তু যাৰ ওপৰত এই শিল পৰিব, তাক গুড়ি কৰিব। আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্তসমূহ শুনি মুখ্য পুৰোহিতসকলে আৰু ফৰীচীসকলে জানিলে যে তেওঁ তেওঁলোকৰ সম্বন্ধে কৈছে। আৰু তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰি তেওঁলোকে ভিৰক ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক ভাববাদী বুলি মানিছিল।

22

আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি পুনৰ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে কলে, স্বৰ্গৰ ৰাজ্যক এনে এজন ৰজাৰ লগত তুলনা কৰা হৈছিল, যিজনে নিজৰ পুত্ৰৰ বাবে বিবাহৰ আয়োজন কৰিছিল। আৰু তেওঁ তেওঁৰ দাসবোৰক বিবাহলৈ নিমন্ত্ৰিত লোকসকলক মাতিবলৈ পঠিয়ালে, কিন্তু তেওঁলোকে আহিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। তেওঁ পুনৰ আন দাসবোৰ পঠিয়ালে আৰু কলে, নিমন্ত্ৰিতসকলক কোৱা, চোৱা, মই মোৰ ভোজ প্ৰস্তুত কৰিলোঁ, মোৰ যাঁড়বোৰ আৰু ছপ্তপুষ্ট পশুবোৰ বধ কৰা হৈছে, আৰু সকলো সাজু হৈছে, বিবাহলৈ আহা। কিন্তু

তেওঁলোকে অৱহেলা কৰি গুচি গল, এজন নিজৰ খেতিলৈ আৰু এজন তেওঁৰ ব্যৱসায়লৈ। কিন্তু বাকী লোকসকলে তেওঁৰ দাসসকলক পৰাস্ত কৰি অপমান কৰিলে আৰু হত্যা কৰিলে। শুনি সেই ৰজা ক্ৰোধিত হল, আৰু তেওঁৰ সৈন্যবাহিনী পঠিয়াই সেই হত্যাকাৰীসকলক ধ্বংস কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ নগৰ জ্বলাই দিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ দাসবোৰক কয়, বিয়া প্ৰকৃততে সাজু আছে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিতসকল যোগ্য নাছিল, সেয়েহে পথবোৰৰ চাৰিআলিবোৰলৈ যোৱা, আৰু যিমানজনক তোমালোকে পোৱা তেওঁলোকক বিবাহলৈ মাতা। আৰু সেই দাসবোৰে বাহিৰলৈ গৈ পথবোৰত যিমান পালে সকলোকে সংগ্ৰহ কৰিলে, দুষ্ট আৰু ভাল, আৰু বিবাহ ভোজত শুই থকা লোকসকলেৰে পূৰ্ণ হল। কিন্তু ৰজাই প্ৰৱেশ কৰি ভোজত বহি থকা সকলক চাবলৈ গৈ তাত এজন মানুহক দেখিলে যি বিবাহৰ বস্ত্ৰ পিন্ধা নাছিল, আৰু তেওঁ তাক কয়, হে সংগী, তুমি বিবাহৰ বস্ত্ৰ নোহোৱাকৈ ইয়াত কেনেকৈ প্ৰৱেশ কৰিলা? কিন্তু সি নীৰৱ হৈ ৰল। তেতিয়া ৰজাই সেৱকসকলক কলে, তাৰ ভৰি আৰু হাত বান্ধি তাক তুলি লৈ বাহিৰৰ অন্ধকাৰলৈ পেলাই দিয়া, তাত কান্দোন আৰু দাঁতৰ কৰচনি হব। বহুতো আমন্ত্ৰিত, কিন্তু কম সংখ্যক মনোনীত।

তেতিয়া ফৰীচীসকলে গৈ পৰামৰ্শ ললে যাতে তেওঁক কথাৰে ফান্দত পেলাব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে হেৰোদীয়সকলৰ সৈতে তেওঁলোকৰ শিষ্যসকলক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই কলে, হে শিক্ষক, আমি জানো যে আপুনি সত্যবাদী আৰু ঈশ্বৰৰ পথ সত্যৰে শিকায়, আৰু আপুনি কাৰো বিষয়ে চিন্তা নকৰে, কিয়নো আপুনি মানুহৰ মুখলৈ নাচায়, গতিকে আমাক কওক, তোমাৰ কি মনে হয়? কৈছাৰক কৰ দিয়া বৈধ নে নহয়? কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকৰ দুষ্টতা জানি কলে, হে ভণ্ডসকল, তোমালোকে মোক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা? মোক কৰৰ মুদ্ৰাটো দেখুৱাওক। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক এটা দীনাৰ আনি দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু শিলালিপি কাৰ? তেওঁলোকে তেওঁক কয়, কৈসৰৰ। তাৰ পিছত তেওঁ তেওঁলোকক কয়, সেয়েহে কৈসৰৰ যি আছে সেয়া কৈসৰক দিয়া আৰু

ঈশ্বৰৰ যি আছে সেয়া ঈশ্বৰক দিয়া। আৰু শুনি তেওঁলোকে আচৰিত মানিলে, আৰু তেওঁক এৰি গুচি গল।

সেই দিনা চাদুকীসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, যিসকলে পুনৰুত্থান নাই বুলি কয়, আৰু তেওঁক সুধিলে কৈ, হে শিক্ষক, মোচিয়ে কৈছিল, যদি কোনো এজন সন্তান নথকাকৈ মৰে, তেন্তে তাৰ ভাইয়ে তাৰ পত্নীক বিয়া কৰিব আৰু তাৰ ভাইৰ বাবে বংশ উৎপন্ন কৰিব।

আমাৰ মাজত সাতজন ভাই আছিল, আৰু প্ৰথমজনে বিয়া কৰাই মৃত্যু হল, আৰু সন্তান নথকাত তেওঁ নিজৰ পত্নীক নিজৰ ভাইৰ বাবে এৰি থৈ গল। একেদৰে দ্বিতীয়জন আৰু তৃতীয়জন, সাতজন পৰ্যন্ত। পাছত সকলোৰে পিছত সেই মহিলাগৰাকীও মৃত্যু হল।

পুনৰুত্থানত সেয়েহে সাতজনৰ মাজৰ কাৰ পত্নী হব সেই মহিলা? কিয়নো সকলোৱে তাইক পত্নী হিচাপে পাইছিল। উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, তোমালোক ভ্ৰান্ত হৈছা কাৰণ তোমালোকে শাস্ত্ৰসমূহ নাজানা আৰু ঈশ্বৰৰ শক্তিও নাজানা। কাৰণ পুনৰুত্থানত তেওঁলোকে বিবাহ নকৰে আৰু বিবাহতো দিয়া নহয়, কিন্তু স্বৰ্গত ঈশ্বৰৰ বাৰ্তাবাহকসকলৰ দৰে হয়। কিন্তু মৃতসকলৰ পুনৰুত্থানৰ সম্বন্ধে তোমালোকে ঈশ্বৰে কোৱা কথা পঢ়া নাই নেকি, মই অৱাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ; ঈশ্বৰ মৃতসকলৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিতসকলৰ। আৰু ভিৰে শুনি তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হৈছিল।

কিন্তু ফৰীচীসকলে শুনি যে তেওঁ চাদুকীসকলক নীৰৱ কৰাইছিল, তেওঁলোক একেলগে গোট খাইছিল। আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা এজন আইনজুই তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুধিলে আৰু কলে, শিক্ষক, আইনৰ মাজত কোনটো আদেশ মহান? কিন্তু যীশুৱে তেওঁক কলে, তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়েৰে আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰে আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ মনেৰে প্ৰেম কৰিবা। এইটো প্ৰথম আৰু মহান আদেশ। দ্বিতীয়টো কিন্তু ইয়াৰ সদৃশ, তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীক নিজৰ দৰে ভাল পাবা। এই দুটা আদেশৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ বিধান আৰু ভাববাদীসকল নিৰ্ভৰশীল।

ফৰীচীসকল একত্ৰিত হোৱাৰ পিছত যীচুৱে তেওঁলোকক জিজ্ঞাসা কৰিলে। কৈ, খ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে তোমালোকৰ কি ধাৰণা? তেওঁ কাৰ পুত্ৰ? তেওঁলোকে তেওঁক কলে, দায্যুদৰ। তেওঁ তেওঁলোকক কয়, তেন্তে দায্যুদে কেনেকৈ আহাত তেওঁক প্ৰভু বুলি মাতে কৈ, প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক কৈছিল, মোৰ সোঁফালে বহা যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰিৰ ভৰিৰখন কৰি নিদিওঁ।

যদি সেয়েহে দায্যুদে তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়, তেন্তে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ পুত্ৰ হয়?

আৰু কোনেও তেওঁক কোনো উত্তৰ দিব পৰা নাছিল, আৰু সেই দিনৰ পৰা কোনেও তেওঁক পুনৰ সোধাৰ সাহস কৰা নাছিল।

23

তেতিয়া যীচুৱে ভিৰ আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক কথা কলে। কৈ, মোচিৰ আসনত শাস্ত্ৰীসকল আৰু ফৰীচীসকল বহিছে। সেয়েহে তেওঁলোকে তোমালোকক পালন কৰিবলৈ যিমান কয়, সেই সকলো পালন কৰা আৰু কৰা, কিন্তু তেওঁলোকৰ কৰ্মবোৰৰ অনুসাৰে নকৰিবা, কিয়নো তেওঁলোকে কয় আৰু নকৰে। তেওঁলোকে গধুৰ আৰু কঠিন বহন কৰিবলৈ বোজা বান্ধে আৰু মানুহৰ কান্ধৰ ওপৰত ৰাখে, কিন্তু তেওঁলোকৰ আঙুলিৰে সেইবোৰ লৰাবলৈ ইচ্ছা নকৰে। কিন্তু তেওঁলোকৰ সকলো কাম তেওঁলোকে মানুহৰ আগত দেখুওৱাৰ বাবে কৰে। কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ ফিলেষ্টেৰীবোৰ বহল কৰে আৰু নিজৰ কাপোৰৰ আঁচলবোৰ ডাঙৰ কৰে। কিন্তু তেওঁলোকে ভোজত সন্মানৰ স্থান আৰু সমাজত মুখ্য আসনবোৰ ভাল পায়। আৰু বজাৰত সম্ভাষণ আৰু মানুহৰ দ্বাৰা ৰাবি বুলি মতা হোৱা। তোমালোকক কিন্তু ৰাবি বুলি মতা নহব, কাৰণ তোমালোকৰ শিক্ষক এজনেই আছে, খ্ৰীষ্ট, আৰু তোমালোক সকলো ভাই। আৰু তোমালোকৰ পিতা বুলি পৃথিৱীত কাকো নামাতিবা,

কাৰণ তোমালোকৰ পিতা এজনেই আছে, যি স্বৰ্গত আছে। নহয় তোমালোকক শিক্ষক বুলি ডকা নহওক, কাৰণ তোমালোকৰ এজন শিক্ষক আছে, তেওঁ খ্ৰীষ্ট। যি তোমালোকৰ মাজত মহান, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱক হব। যিজনে নিজকে উন্নত কৰিব তেওঁক নম্ৰ কৰা হব, আৰু যিজনে নিজকে নম্ৰ কৰিব তেওঁক উন্নত কৰা হব।

হে শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, তোমালোকৰ সন্তাপ হব, কাৰণ তোমালোকে বিধৱাসকলৰ ঘৰবোৰ গ্ৰাস কৰা আৰু ছলনাৰে দীঘল প্ৰাৰ্থনা কৰা; এই কাৰণে তোমালোকে অধিক দণ্ড লাভ কৰিবা। ধিক তোমালোকক, হে শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে মানুহৰ সন্মুখত স্বৰ্গৰ ৰাজ্য বন্ধ কৰি ৰাখা। তোমালোকে নিজে প্ৰৱেশ নকৰা, আৰু প্ৰৱেশ কৰিবলৈ বিচৰাসকলকো প্ৰৱেশ কৰিবলৈ নিদিয়া। ধিক তোমালোকক, হে লিপিকাৰসকল আৰু ফৰীচীসকল, হে কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে এজন ধৰ্মান্তৰিত কৰিবলৈ সাগৰ আৰু শুকান ভূমি ভ্ৰমণ কৰা, আৰু যেতিয়া তেওঁ ধৰ্মান্তৰিত হয়, তোমালোকে তেওঁক তোমালোকতকৈ দুগুণ নৰকৰ সন্তান কৰি তোলা। ধিক তোমালোকক, হে অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শকসকল, যিসকলে কয়, যিজনে মন্দিৰত শপত খায়, সেয়া একো নহয়, কিন্তু যিজনে মন্দিৰৰ সোণত শপত খায়, তেওঁ ঋণী। মুৰ্থ আৰু অন্ধসকল, কোনটো অধিক ডাঙৰ—সোণ নে সেই মন্দিৰ যিয়ে সোণক পবিত্ৰ কৰে? আৰু যিকোনোৱে বেদীত শপত খায়, সেয়া একো নহয়, কিন্তু যিকোনোৱে তাৰ ওপৰত থকা উপহাৰত শপত খায়, তেওঁ বাধ্য। মুৰ্থ আৰু অন্ধসকল, কি ডাঙৰ - দান নে সেই বেদী যিয়ে দান পবিত্ৰ কৰে? সেইবাবে যিজনে বেদীত শপত খায়, তেওঁ তাৰ ওপৰত আৰু তাৰ ওপৰত থকা সকলো বস্তুৰ ওপৰত শপত খায়। আৰু যিজনে মন্দিৰত শপত খায়, তেওঁ সেই মন্দিৰত আৰু তাত বাস কৰা জনৰ নামত শপত খায়। আৰু যি জনে স্বৰ্গত শপত খায়, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সিংহাসনত আৰু তাৰ ওপৰত বহি থকা জনৰ নামত শপত খায়। ধিক তোমালোকক, শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে পদিনা, শুলফা আৰু জীৰাৰ দশমাংশ দিয়া, কিন্তু বিধানৰ গধুৰ বিষয়বোৰ—বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাস এৰি দিছা।

এইবোৰ কৰা আৱশ্যক আছিল আৰু সেইবোৰো এৰি নিদিয়া উচিত আছিল। অন্ধ পথপ্ৰদৰ্শকসকল, যিসকলে মাথি চেকি থয়, কিন্তু উট গিলি পেলায়। ধিক্ তোমালোকক, হে শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে পিয়লা আৰু খালৰ বাহিৰটো পৰিষ্কাৰ কৰা, কিন্তু ভিতৰত সেইবোৰ লুপ্তন আৰু অন্যায়েৰে পূৰ্ণ। অন্ধ ফৰীচী, প্ৰথমে পাত্ৰ আৰু খালৰ ভিতৰখন পৰিষ্কাৰ কৰা, যাতে সিহঁতৰ বাহিৰখনো শুদ্ধ হয়। ধিক্ তোমালোকক, হে লিপিকাৰসকল আৰু ফৰীচীসকল, হে কপটীয়াসকল! কাৰণ তোমালোক বগা কৰা সমাধিৰ দৰে, যিবোৰ বাহিৰৰ পৰা সুন্দৰ দেখা যায়, কিন্তু ভিতৰত মৃতসকলৰ হাড় আৰু সকলো প্ৰকাৰৰ অশুচিতাৰে পূৰ্ণ। এইদৰে তোমালোকো বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ আগত ধাৰ্মিক যেন দেখা যোৱা, কিন্তু ভিতৰত কপটতা আৰু অধৰ্মৰে পৰিপূৰ্ণ। ধিক্ তোমালোকক, হে শাস্ত্ৰী আৰু ফৰীচী কপটীয়াসকল, কাৰণ তোমালোকে ভৱিষ্যদ্বক্তাসকলৰ সমাধি নিৰ্মাণ কৰা আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ সমাধি সজোৱা, আৰু তোমালোকে কোৱা, যদি আমি আমাৰ পিতৃসকলৰ দিনত আছিলোঁহেঁতেন, তেন্তে আমি ভাববাদীসকলৰ তেজত তেওঁলোকৰ অংশীদাৰ নহলোঁহেঁতেন। সেয়েহে তোমালোকে নিজৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিয়া যে তোমালোক সেইসকলৰ পুত্ৰ, যিসকলে ভাববাদীসকলক হত্যা কৰিছিল। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ মাপ পূৰ্ণ কৰা। হে সাপ, হে বিষধৰ সাপৰ সন্তান, তোমালোকে নৰকৰ বিচাৰৰ পৰা কেনেকৈ পলাবা? এই কাৰণে চোৱা, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ ভাববাদী আৰু জ্ঞানী আৰু শাস্ত্ৰী পঠিয়াইছোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক তোমালোকে বধ কৰিবা আৰু ত্ৰুচত দিবা, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানক তোমালোকে তোমালোকৰ সমাজ-গৃহত কোবাবা আৰু নগৰৰ পৰা নগৰলৈ তাড়না কৰিবা। যাতে তোমালোকৰ ওপৰত আহি পৰে পৃথিৱীত ঢালি দিয়া সকলো ন্যায়পৰায়ণ লোকৰ তেজ, ন্যায়পৰায়ণ হাবিলৰ তেজৰ পৰা আৰম্ভ কৰি জাখাৰিয়াৰ তেজলৈকে, যি বাৰাখিয়াৰ পুত্ৰ আছিল, যাক তোমালোকে মন্দিৰ আৰু যজ্ঞবেদীৰ মাজত হত্যা কৰিছিল। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ যে এই সকলোবোৰ এই প্ৰজন্মৰ ওপৰত আহিব। জেৰুজালেম, জেৰুজালেম, যি ভাববাদীসকলক হত্যা কৰে আৰু তাইৰ ওচৰলৈ

পঠোৱা লোকসকলক শিল দলিয়াই মাৰে, কিমান বাৰ মই তোমাৰ সন্তানসকলক একত্ৰিত কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ, যেনেকৈ এজনী কুকুৰা চৰাইয়ে নিজৰ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত একত্ৰিত কৰে, কিন্তু তোমালোকে ইচ্ছা নকৰিলা। চোৱা, তোমালোকৰ ঘৰ উচ্ছন্ন হৈ এৰি দিয়া হৈছে। মই তোমালোকক কণ্ড, তোমালোকে মোক এতিয়াৰ পৰা নেদেখিবা যেতিয়ালৈকে তোমালোকে নকোৱা, আশীৰ্বাদিত তেওঁ যি প্ৰভুৰ নামত আহি আছে।

24

আৰু যীচু মন্দিৰৰ পৰা ওলাই গৈ আছিল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক মন্দিৰৰ অট্টালিকাবোৰ দেখুৱাবলৈ আহিল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে এই সকলো নেদেখানে? সঁচাকৈ মই তোমালোকক কণ্ড, ইয়াত শিলৰ ওপৰত শিল এটাও এৰি দিয়া নহব, যিটো ধ্বংস কৰা নহব। কিন্তু তেওঁ জলফাই পৰ্বতত বহি থাকোঁতে, শিষ্যসকলে নিজে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, আমাক কওক, এইবোৰ কেতিয়া হব, আৰু আপোনাৰ আগমনৰ আৰু যুগৰ সমাপ্তিৰ চিহ্ন কি? আৰু উত্তৰ দি যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, চোৱা, কোনোবাই যাতে তোমালোকক বিপথে লৈ নাযায়। কিয়নো বহুতে মোৰ নামত আহিব আৰু কব, মই খ্ৰীষ্ট, আৰু তেওঁলোকে বহুতক বিপথে পৰিচালিত কৰিব। তোমালোকে যুদ্ধৰ বিষয়ে আৰু যুদ্ধৰ খবৰ শুনিবলৈ পাবা, কিন্তু চোৱা, চিন্তিত নহবা, কিয়নো এই সকলোবোৰ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয়, কিন্তু এতিয়াও শেষ হোৱা নাই। কিয়নো জাতিয়ে জাতিৰ বিৰুদ্ধে আৰু ৰাজ্যই ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে উঠিব, আৰু বিভিন্ন ঠাইত দুৰ্ভিক্ষ, মহামাৰী আৰু ভূমিকম্প হব। কিন্তু এই সকলোবোৰ প্ৰসৰ বেদনাৰ আৰম্ভণি। তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক কষ্টৰ বাবে সমৰ্পণ কৰিব আৰু তোমালোকক হত্যা কৰিব, আৰু তোমালোক সকলো জাতিৰ দ্বাৰা ঘৃণিত হবা মোৰ নামৰ কাৰণে। আৰু তেতিয়া বহুতে বিম্বিত হব আৰু এজনে আনজনক শোধাই দিব আৰু এজনে আনজনক ঘৃণা কৰিব। আৰু বহুত মিছা

ভাববাদীয়ে উঠিব আৰু তেওঁলোকে বহুতক প্ৰবঞ্চনা কৰিব। আৰু অনাচাৰ বৃদ্ধি হোৱাৰ কাৰণে বহুতৰ প্ৰেম ঠাণ্ডা হব। কিন্তু যি শেষলৈকে সহন কৰিব, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব। আৰু এই ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা সমগ্ৰ বসতিপূৰ্ণ পৃথিৱীত সকলো জাতিৰ ওচৰত সাক্ষ্যৰ বাবে ঘোষণা কৰা হব, আৰু তাৰ পিছত অন্ত আহিব। সেয়েহে যেতিয়া তোমালোকে বিশ্ববংসৰ সেই ঘৃণনীয় বস্তু দেখিবা, যিটো দানিয়েল ভাববাদীৰ মাধ্যমেৰে কোৱা হৈছিল, পবিত্ৰ স্থানত থিয় হৈ থকা দেখিবা—যি জনে পঢ়ে তেওঁ বুজক। তেতিয়া যিহুদিয়াত থকাসকলে পৰ্বতবোৰলৈ পলাই যাওক। যিজন ছাদৰ ওপৰত আছে তেওঁ নামি নাহক তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা বস্তুবোৰ তুলি নিবলৈ। আৰু যিজন খেতিপথাৰত আছে, তেওঁ নিজৰ কাপোৰবোৰ তুলি নিবলৈ পিছলৈ ঘূৰি নাযাওক। কিন্তু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু স্তন্যপান কৰোৱা মহিলাসকলৰ দুৰ্ভাগ্য। প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তোমালোকৰ পলায়ন শীতকালত বা বিশ্ৰামবাৰত নহয়। কাৰণ তেতিয়া মহাক্লেশ হব, যেনেকুৱা জগতৰ আৰম্ভণিৰ পৰা এতিয়ালৈকে হোৱা নাই আৰু কেতিয়াও নহব। আৰু যদি সেই দিনবোৰ চুটি কৰা নহলহেঁতেন, তেন্তে কোনো মাংসই ৰক্ষা নাপালেহেঁতেন, কিন্তু নিৰ্বাচিতসকলৰ কাৰণে সেই দিনবোৰ চুটি কৰা হব। তেতিয়া যদি কোনোবাই তোমালোকক কয়, চোৱা, ইয়াত খ্ৰীষ্ট বা ইয়াত, বিশ্বাস নকৰিবা। কাৰণ মিছা খ্ৰীষ্ট আৰু মিছা ভাববাদীসকল উত্থিত হব আৰু তেওঁলোকে মহান চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য দেখুৱাব, যাতে যদি সম্ভৱ হয়, নিৰ্বাচিতসকলকো প্ৰবঞ্চিত কৰিব পাৰে। চোৱা, মই তোমালোকক আগতে কৈছো। সেয়েহে যদি তেওঁলোকে তোমালোকক কয়, চোৱা, তেওঁ মৰুভূমিত আছে, তেন্তে নোযাবা; চোৱা, তেওঁ ভঁৰালবোৰত আছে, তেন্তে বিশ্বাস নকৰিবা। ঠিক যেনেকৈ বিজুলী পুৰৰ পৰা ওলাই পশ্চিমলৈকে দেখা যায়, তেনেকৈয়ে মনুষ্য পুত্ৰৰ আগমন হব, যতে শৱ থাকে, তাতে ঈগলবোৰ একত্ৰিত হব।

তৎক্ষণাৎ কিন্তু সেই দিনবোৰৰ ক্লেশৰ পাছত সূৰ্য অন্ধকাৰ কৰা হব আৰু চন্দ্ৰই নিজৰ পোহৰ নিদিব, আৰু তৰাবোৰ আকাশৰ পৰা পৰিব, আৰু আকাশবোৰৰ শক্তিবোৰ কঁপোৱা হব।

আৰু তেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰৰ চিহ্ন স্বৰ্গত প্ৰকট হ'ব, আৰু তেতিয়া পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে বিলাপ কৰিব আৰু মানুহৰ পুত্ৰক স্বৰ্গৰ মেঘবোৰৰ ওপৰত মহাশক্তি আৰু মহাগৌৰৱৰ সৈতে আহি থকা দেখিব। আৰু তেওঁ তেওঁৰ দূতসকলক মহান তুৰীৰ শব্দৰ সৈতে পঠিয়াব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ মনোনীতসকলক চাৰি বতাহৰ পৰা, আকাশৰ এক প্ৰান্তৰ পৰা সিহঁতৰ আন প্ৰান্তলৈকে একত্ৰিত কৰিব। ডিমৰু গছৰ পৰা দৃষ্টান্তটো শিকা। যেতিয়া ইতিমধ্যে ইয়াৰ ডাল কোমল হয় আৰু পাতবোৰ ওলায়, তেতিয়া তোমালোকে জানা যে গ্ৰীষ্মকাল ওচৰত। এইদৰে তোমালোকেও যেতিয়া এই সকলোবোৰ দেখিবা, তেতিয়া জানিবা যে তেওঁ দুৱাৰৰ ওচৰত আছে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, এই প্ৰজন্ম পাৰ নহ'ব যেতিয়ালৈকে এইবোৰ সকলো সংঘটিত নহয়। স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্যসমূহ কেতিয়াও লুপ্ত নহ'ব। সেই দিন আৰু সময়ৰ বিষয়ে কোনেও নাজানে, আকাশৰ বাৰ্তাবাহকসকলেও নাজানে, কেৱল মোৰ পিতৃয়েহে জানে। ঠিক যেনেকৈ নোহৰ দিনবোৰ আছিল, তেনেকৈয়ে মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমন হ'ব। ঠিক যেনেকৈ জলপ্লাৱনৰ আগৰ দিনবোৰত মানুহে খাইছিল আৰু পান কৰিছিল, বিয়া কৰাইছিল আৰু বিয়া দিছিল, যেতিয়ালৈকে নোহে জাহাজত সোমোৱা দিনটোলৈকে, আৰু তেওঁলোকে নাজানিলে যেতিয়ালৈকে জলপ্লাৱন আহিল আৰু সকলোকে তুলি নিলে, এইদৰে হ'ব মনুষ্য পুত্ৰৰ আগমনো। তেতিয়া দুজন খেতিত থাকিব, এজনক লৈ যোৱা হ'ব আৰু এজনক এৰি দিয়া হ'ব। দুগৰাকী মহিলা চক্কীত শস্য পিহি আছে, এগৰাকীক লৈ যোৱা হয় আৰু এগৰাকীক এৰি দিয়া হয়। অতএব সতৰ্ক থাকা, কাৰণ তোমালোকে নাজানা কোন ঘণ্টাত তোমালোকৰ প্ৰভু আহে। সেইটো কিন্তু তোমালোকে জানা যে, যদি ঘৰৰ মালিকে জানিলেহঁতেন কোন প্ৰহৰত চোৰ আহে, তেন্তে তেওঁ জাগি থাকিলেহঁতেন আৰু নিজৰ ঘৰ ভাঙি দিয়াৰ অনুমতি নিদিলেহঁতেন। এই কাৰণে তোমালোকো প্ৰস্তুত হোৱা, কাৰণ যি ঘণ্টাত তোমালোকে ভবা নাই সেই ঘণ্টাত মানুহৰ পুত্ৰ আহে।

তেন্তে কোন সেই বিশ্বাসী আৰু বুদ্ধিমান দাস, যাক তাৰ প্ৰভুৱে তাৰ সেৱাৰ ওপৰত নিযুক্ত

কৰিলে যাতে তেওঁলোকক উপযুক্ত সময়ত আহাৰ দিব পাৰে? ধন্য সেই দাস, যাক তাৰ
প্ৰভুৱে আহি এইদৰে কৰি থকা পাব। সঁচাকৈয়ে কওঁ তোমালোকক যে তেওঁ তেওঁৰ সকলো
সম্পত্তিৰ ওপৰত তেওঁক নিযুক্ত কৰিব। যদি কিন্তু সেই বেয়া দাসে তাৰ হৃদয়ত কয়, মোৰ
প্ৰভুৱে আহিবলৈ পলম কৰিছে, আৰু তেওঁ নিজৰ সহ-দাসবোৰক প্ৰহাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ
কৰে, আৰু মাতালবোৰৰ সৈতে খায় আৰু পান কৰে, সেই দাসৰ প্ৰভু এনে দিনত আহিব যি
তেওঁ আশা নকৰে আৰু এনে সময়ত যি তেওঁ নাজানে আৰু তাক দুভাগত কাটিব, আৰু
তাৰ অংশ কপটীয়াসকলৰ লগত ৰাখিব। তাত কান্দোন আৰু দাঁত কৰচনি হব।

25

তেতিয়া স্বৰ্গৰ ৰাজ্যক দহগৰাকী কুমাৰীৰ সৈতে তুলনা কৰা হব, যিসকলে তেওঁলোকৰ
প্ৰদীপবোৰ লৈ দৰাক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গৈছিল। পাঁচজন তাদেৰ মध्ये জ্ঞানী ছিল
আৰু পাঁচজন মুৰ্খ। যিসকল মুৰ্খ আছিল, তেওঁলোকে নিজৰ প্ৰদীপ লৈছিল কিন্তু নিজৰ
লগত তেল লোৱা নাছিল। কিন্তু জ্ঞানী সকলে তেওঁলোকৰ প্ৰদীপৰ সৈতে তেওঁলোকৰ
পাত্ৰত তেল ললে। কিন্তু দৰাৰ দেৰি হোৱাত সকলোৱে টোপনি আহিল আৰু শুই পৰিল।
মধ্য ৰাতি চিঞৰ উঠিল, চোৱা, দৰা আহিছে, তোমালোক ওলাই যোৱা তেওঁক সাক্ষাৎ
কৰিবলৈ। তেতিয়া সেই সকলো কুমাৰী উঠিল আৰু তেওঁলোকে নিজৰ প্ৰদীপবোৰ সজাই
ললে। কিন্তু মুৰ্খসকলে জ্ঞানীসকলক কলে, তোমালোকৰ তেলৰ পৰা আমাক দিয়া, কাৰণ
আমাৰ চাকিবোৰ নুমাই গৈছে। কিন্তু বুদ্ধিমান সকলে উত্তৰ দি ক’লে, নহয়, কাৰণ আমাৰ
আৰু তোমালোকৰ বাবে পৰ্যাপ্ত নহব। বৰং তোমালোক বিদ্ৰোহী সকলৰ ওচৰলৈ গৈ
নিজৰ বাবে কিনা। তেওঁলোক কিনিবলৈ যোৱা সময়তে দৰা আহিল আৰু যিসকল সাজু
আছিল তেওঁলোক তেওঁৰ লগত বিয়াৰ ভিতৰলৈ সোমাল, আৰু দুৱাৰখন বন্ধ কৰা হল।
পাহত বাকী কুমাৰীসকলো আহিল আৰু কলে, প্ৰভু, প্ৰভু, আমাৰ বাবে খুলি দিয়ক। উত্তৰ

দি তেওঁ কলে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, মই তোমালোকক নাজানো। সেয়েহে সতৰ্ক থাকা, কাৰণ তোমালোকে সেই দিন বা ঘণ্টা নাজানা যাৰ ভিতৰত মানুহৰ পুত্ৰ আহে।

ঠিক যেনেকৈ এজন মানুহে ঘৰৰ পৰা দূৰলৈ যাত্ৰা কৰিবলৈ যাওঁতে নিজৰ দাসবোৰক মাতিলে আৰু তেওঁলোকক নিজৰ সম্পত্তিবোৰ সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তেওঁ এজনক পাঁচটা তালস্ত দিলে, আনজনক দুটা, আৰু আনজনক এটা, প্ৰতিজনক নিজৰ শক্তি অনুসৰি, আৰু তৎক্ষণাৎ বিদেশলৈ গল। কিন্তু যিজনে পাঁচ টেলেন্ট লৈছিল, তেওঁ গৈ সেইবোৰৰ সৈতে কাম কৰিলে আৰু আন পাঁচ টেলেন্ট উপাৰ্জন কৰিলে। একেদৰে যিজনে দুটা লাভ কৰিছিল তেওঁ নিজেও আন দুটা লাভ কৰিলে। কিন্তু যিজনে এটা লৈছিল, তেওঁ গৈ মাটিত খান্দিলে আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৰ ৰূপ লুকুৱালে। কিন্তু বহুত সময়ৰ পিছত সেই দাসবোৰৰ প্ৰভু আহে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে হিচাপ নিকাচ কৰে। আৰু ওচৰলৈ আহি যিজনে পাঁচ টেলেন্ট লৈছিল, সি আন পাঁচ টেলেন্ট আগবঢ়াই কলে, প্ৰভু, পাঁচ টেলেন্ট আপুনি মোক গতাই দিছিল। চাওক, সেইবোৰৰ ওপৰত মই আন পাঁচ টেলেন্ট লাভ কৰিলোঁ। তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক কলে, ভাল, ভাল আৰু বিশ্বাসী দাস, অলপৰ ওপৰত তুমি বিশ্বাসী আছিলি, বহুতৰ ওপৰত মই তোমাক নিযুক্ত কৰিম, তোমাৰ প্ৰভুৰ আনন্দত প্ৰৱেশ কৰা। ওচৰ চাপি অহা আৰু যি দুই টেলেন্ট লৈছিল তেওঁ কলে, প্ৰভু, দুই টেলেন্ট আপুনি মোক গতাই দিছিল, চাওক, সেইবোৰৰ ওপৰত মই আন দুই টেলেন্ট লাভ কৰিলোঁ। তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক কলে, ভাল, হে ভাল আৰু বিশ্বাসী দাস! অলপৰ ওপৰত তুমি বিশ্বাসী আছিলি, বহুতৰ ওপৰত মই তোমাক নিযুক্ত কৰিম। তোমাৰ প্ৰভুৰ আনন্দত প্ৰৱেশ কৰা। ওচৰ চাপি আহি যিজনে এটা টেলেন্ট লৈছিল তেওঁ কলে, প্ৰভু, মই তোমাক জানিছিলোঁ যে তুমি কঠোৰ মানুহ, যত তুমি সিঁচা নাছিলি তাতে দাই কটা আৰু যৰ পৰা তুমি সিঁচৰিত কৰা নাছিলি তাৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰা। আৰু ভয় কৰি মই গুচি গৈ তোমাৰ টেলেন্টটো মাটিত লুকুৱাই ৰাখিলোঁ। চোৱা, তুমি তোমাৰটো পাইছা। কিন্তু তাৰ প্ৰভুৱে উত্তৰ দি তাক কলে, দুষ্ট আৰু এলেছৰা দাস, তুমি জানিছিলি যে মই যত সিঁচা নাই তাত দাওঁ আৰু যৰ পৰা

সিঁচৰিত কৰা নাই তাৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰোঁ। অতএব তোমাৰ মোৰ ৰূপ বেংকাৰসকলক দিয়া
প্ৰয়োজনীয় ছিল, আৰু আহি মই মোৰটো সুদৰ সৈতে লাভ কৰিলোহেঁতেন। অতএব তাৰ
পৰা সেই টেলেন্ট তুলি লোৱা আৰু যি জনৰ দশটা টেলেন্ট আছে তাক দিয়া। কাৰণ যি
সকলোৱে ধৰি আছে তাক দিয়া হব আৰু প্ৰচুৰতা হব, কিন্তু যি ধৰি নাই তাৰ পৰা যি তাৰ
আছে সেয়াও তাৰ পৰা লোৱা হব। আৰু সেই নিকম্মা দাসক বাহিৰৰ আন্ধাৰত পেলাই দিয়া,
তাত কান্দোন আৰু দাঁত কৰচনি হব।

যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ তেওঁৰ গৌৰৱত আহিব আৰু সকলো পবিত্ৰ বাৰ্তাবাহক তেওঁৰ সৈতে
আহিব, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ গৌৰৱৰ সিংহাসনত বহিব। আৰু তেওঁৰ সন্মুখত সকলো
জাতি একত্ৰিত কৰা হব, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ইজনৰ পৰা সিজনক পৃথক কৰিব,
যেনেকৈ মেঘপালকে মেঘবোৰক ছাগলীবোৰৰ পৰা পৃথক কৰে, আৰু তেওঁ মেৰ-ছাগবোৰ
নিজৰ সোঁফালে স্থাপন কৰিব, কিন্তু ছাগলীবোৰ বাওঁফালে। তেতিয়া ৰজাই তেওঁৰ
সোঁফালৰ লোকসকলক কব, আহা মোৰ পিতৃৰ আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্তসকল, জগত সৃষ্টিৰ পৰা
তোমালোকৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা ৰাজ্য অধিকাৰ কৰা। কিয়নো মই ভোকাতুৰ আছিলোঁ আৰু
তোমালোকে মোক খাবলৈ দিলা, মই পিয়াহত আছিলোঁ আৰু তোমালোকে মোক পান
কৰিবলৈ দিলা, মই অচিনাকি আছিলোঁ আৰু তোমালোকে মোক আশ্ৰয় দিলা। নগ্ন আছিলোঁ
আৰু তোমালোকে মোক কাপোৰ পিন্ধালা, অসুস্থ আছিলোঁ আৰু তোমালোকে মোক চালা,
কাৰাগাৰত আছিলোঁ আৰু তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ আহিলা। তেতিয়া ধাৰ্মিকসকলে
তেওঁক উত্তৰ দি কব, প্ৰভু, কেতিয়া আমি আপোনাক ভোকাতুৰ দেখি খুৱালোঁ, বা তৃষ্ণাতুৰ
দেখি পান কৰালোঁ? কেতিয়া আমি তোমাক বিদেশী হিচাপে দেখি আশ্ৰয় দিলোঁ, বা উলংগ
দেখি বস্ত্ৰ পিন্ধালোঁ? কিন্তু কেতিয়া আমি তোমাক দুৰ্বল বা কাৰাগাৰত দেখিলোঁ, আৰু
তোমাৰ ওচৰলৈ আহিলোঁ? আৰু উত্তৰ দি ৰজাই তেওঁলোকক কব, সঁচাকৈ মই
তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে মোৰ এই ক্ষুদ্ৰতম ভাতৃসকলৰ এজনক যিমান কৰিলা,
মোকেই কৰিলা। তেতিয়া তেওঁ বাওঁফালৰ লোকসকলক কব, মোৰ পৰা দূৰ হোৱা, হে

অভিশপ্তসকল, চয়তান আৰু তাৰ বাৰ্তাবাহকসকলৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা অনন্ত জুইলৈ যোৱা।
কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, আৰু তোমালোকে মোক খাবলৈ নিদিলে; মোৰ পিয়াহ
লাগিছিল, আৰু তোমালোকে মোক পান কৰিবলৈ নিদিলে। মই বিদেশী ছিলোঁ, আৰু
তোমালোকে মোক আশ্ৰয় নিদিলে, মই নগ্ন ছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক বস্ত্ৰ নিদিলে,
মই দুৰ্বল আৰু কাৰাগাৰত ছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক দৰ্শন নকৰিলা। তেতিয়া
তেওঁলোকেও তেওঁক উত্তৰ দি কব, প্ৰভু, কেতিয়া আমি তোমাক ভোকাতুৰ বা তৃষ্ণাতুৰ বা
অচিনাকি বা উলংগ বা দুৰ্বল বা কাৰাগাৰত দেখিলোঁ, আৰু তোমাৰ সেৱা নকৰিলোঁ?
তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দি কব, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যিমান
তোমালোকে এইসকলৰ মাজৰ আটাইতকৈ সৰুজনকো নকৰিলা, মোকো নকৰিলা। আৰু
এইসকলে অনন্ত শাস্তিলৈ যাব, কিন্তু ধাৰ্মিকসকলে অনন্ত জীৱনলৈ যাব।

26

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যীচুৱে এই সকলো কথা সমাপ্ত কৰিলে, তেওঁ তেওঁৰ
শিষ্যসকলক কলে তোমালোকে জানা যে দুই দিনৰ পিছত নিস্তাৰ-পৰ্ব হয়, আৰু মানুহৰ
পুত্ৰক ত্ৰুচত দিয়া হবলৈ শোধাই দিয়া হয়। তেতিয়া মুখ্য পুৰোহিতসকল আৰু
লিপিকাৰসকল আৰু লোকসকলৰ জ্যেষ্ঠসকল কায়াফা নামেৰে কোৱা মুখ্য পুৰোহিতৰ
প্ৰাংগণত একত্ৰিত হল। আৰু তেওঁলোকে পৰামৰ্শ লৈছিল যাতে যীচুক প্ৰতাৰণাৰে ধৰি
হত্যা কৰিব পাৰে। তেওঁলোকে কৈছিল, উৎসৱৰ সময়ত নহয়, যাতে লোকসকলৰ মাজত
ছলস্থূল নহয়।

কিন্তু যীশু বৈথনিয়াত চিমন কুষ্ঠৰোগীৰ ঘৰত থকাৰ সময়ত, তেওঁৰ ওচৰলৈ এগৰাকী
মহিলা আহিল যি অতি মূল্যবান সুগন্ধি তেলৰ এটা alabaster পাত্ৰ ৰাখিছিল, আৰু তেওঁ
শুই থকা অৱস্থাত তেওঁৰ মূৰত ঢালি দিলে। কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে দেখি ক্ৰোধিত হল

আৰু কলে, এই অপচয় কিয়? কিয়নো এই সুগন্ধি তেলটো বহুত দামত বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰসকলক দিব পাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু যীশুৱে জানি তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকে মহিলাগৰাকীক কিয় কষ্ট দিছা? কাৰণ তাই মোৰ বাবে এটা ভাল কাম কৰিছে। দৰিদ্ৰসকলক তোমালোকে সদায় নিজৰ সৈতে পাবা, কিন্তু মোক তোমালোকে সদায় নাপাবা। কাৰণ এই মহিলাই মোৰ শৰীৰৰ ওপৰত এই সুগন্ধি তেল ঢালি দি মোক সমাধিস্থ কৰিবলৈ এই কাম কৰিলে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, যতে এই শুভবাতা সমগ্ৰ জগতত ঘোষণা কৰা হব, তাতে তাই যি কৰিছিল সেয়াও তাইৰ স্মৃতিৰ বাবে কোৱা হব।

তেতিয়া বাৰজনৰ এজন, যাক যিহূদা ইস্কাৰিয়োটা বুলি কোৱা হৈছিল, তেওঁ প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, তোমালোকে মোক কি দিব বিচাৰা, আৰু মই তোমালোকক তেওঁক শোধাই দিম? তেওঁলোকে তেওঁক ত্ৰিশটা ৰূপৰ মুদ্ৰা দিলে। আৰু সেই সময়ৰ পৰা তেওঁ তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবলৈ উপযুক্ত সুযোগ বিচাৰিছিল।

কিন্তু খমিৰবিহীন পিঠাৰ প্ৰথম দিনা শিষ্যসকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক কলে, আপুনি কত বিচাৰে যে আমি আপোনাৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ আহাৰ যুগুত কৰোঁ? তেওঁ কলে, তোমালোকে নগৰলৈ এজন নিৰ্দিষ্ট ব্যক্তিৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁক কোৱা, শিক্ষকে কৈছে, মোৰ সময় ওচৰ চাপি আহিছে, মই তোমাৰ ঘৰত মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিম। আৰু শিষ্যসকলে যীচুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিয়াৰ দৰে কৰিলে, আৰু নিস্তাৰ-পৰ্ব প্ৰস্তুত কৰিলে। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত তেওঁ বাৰজনৰ সৈতে শুই আছিল। আৰু তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে তেওঁ ক'লে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক গতাই দিব। আৰু অতিশয় দুখিত হৈ তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে তেওঁক কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, প্ৰভু, নিশ্চয় মই নহওঁ? কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি কলে, যিজনে মোৰ সৈতে পাত্ৰত হাত ডুবাইছে, এইজনেই মোক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব। মানৱ পুত্ৰ নিশ্চয়ে যায় যেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছে, কিন্তু ধিক্ সেই মানুহক যাৰ দ্বাৰা

মানৱ পুত্ৰৰ বিশ্বাসঘাতকতা কৰা হয়, সেই মানুহৰ বাবে ভাল আছিল যদি তেওঁৰ জন্ম নহলহেঁতেন। কিন্তু যিহুদাই, যি জনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিছিল, উত্তৰ দি কলে, নিশ্চয় মই নহয়, ৰবিব? তেওঁ তেওঁক কলে, তুমি কলা। তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে যীচুৱে ৰুটি লৈ ধন্যবাদ দি ভাঙিলে আৰু শিষ্যসকলক দি কলে, লোৱা, খোৱা, এইটো মোৰ শৰীৰ। আৰু পিয়লাটো লৈ ধন্যবাদ দি তেওঁলোকক দিলে আৰু কলে, ইয়াৰ পৰা তোমালোক সকলোৱে পান কৰা, এইটো কিয়নো মোৰ তেজ, নতুন নিয়মৰ তেজ, যি বহুতৰ বাবে পাপসমূহৰ ক্ষমাৰ অৰ্থে ঢলা হৈ আছে। মই কিন্তু তোমালোকক কওঁ যে মই এতিয়াৰ পৰা এই দ্ৰাক্ষালতাৰ ফল পান নকৰিম সেই দিনলৈকে যেতিয়া মই ইয়াক তোমালোকৰ সৈতে নতুনকৈ মোৰ পিতৃৰ ৰাজ্যত পান কৰিম।

আৰু স্তুতিগীত গোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে জলফাই গছৰ পৰ্বতলৈ বাহিৰলৈ গল। তাৰ পিছত যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, তোমালোক সকলোৱে আজি ৰাতি মোৰ ওপৰত বিঘ্নিত হবা, কিয়নো লিখা আছে, মই ৰখীয়াক আঘাত কৰিম, আৰু জাকৰ মেৰবোৰ সিঁচৰতি হব।

কিন্তু মোক উঠোৱাৰ পাছত মই তোমালোকক গালীললৈ লৈ যাম। কিন্তু পিতৃৰে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, যদি সকলোৱে তোমাৰ কাৰণে বিঘ্নিত হয়, মই কিন্তু কেতিয়াও বিঘ্নিত নহম। যীচুৱে তেওঁক কলে, সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ যে আজি ৰাতি মোৰগে কুৰলিওৱাৰ আগতে তুমি তিনিবাৰ মোক অস্বীকাৰ কৰিবা। পিতৃৰে তেওঁক কলে, যদিও মোক তোমাৰ সৈতে মৰিবলগীয়া হয়, মই তোমাক কেতিয়াও অস্বীকাৰ নকৰিম। একেদৰে সকলো শিষ্যই কলে।

তেতিয়া যীচু তেওঁলোকৰ সৈতে গেথচিমানী নামৰ ঠাইলৈ আহে, আৰু শিষ্যসকলক কয়, মই তালৈ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা পৰ্যন্ত ইয়াতে বহা। আৰু পিতৃৰক আৰু জেবেদিয়ৰ দুই পুত্ৰক লৈ তেওঁ দুখিত আৰু ব্যাকুল হবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, মোৰ আত্মা মৃত্যুলৈকে অতি দুখী হৈ আছে। তোমালোকে ইয়াতে থাকা আৰু মোৰ সৈতে জাগি

থাকা। আৰু অলপ আগবাঢ়ি গৈ তেওঁ নিজৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল, প্ৰাৰ্থনা কৰি আৰু কৈ, হে মোৰ পিতৃ, যদি সম্ভৱ হয়, এই পিয়লা মোৰ পৰা পাৰ হৈ যাওক, কিন্তু মই যেনেকৈ বিচাৰোঁ তেনেকৈ নহয়, কিন্তু তুমি যেনেকৈ বিচাৰা তেনেকৈ। আৰু তেওঁ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আহে আৰু তেওঁলোকক শুই থকা দেখা পায়, আৰু পিতৰক কয়, এইদৰে তোমালোকে মোৰ সৈতে এক ঘণ্টা জাগি থাকিবলৈ সক্ষম নহলা? সতৰ্ক থাকা আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তোমালোক প্ৰলোভনত প্ৰৱেশ নকৰা, আত্মা নিশ্চয়ে ইচ্ছুক, কিন্তু শৰীৰ দুৰ্বল। পুনৰ দ্বিতীয়বাৰ গুচি গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে কৈ, হে মোৰ পিতৃ, যদি এই পিয়লা মোৰ পৰা পাৰ নহব নোৱাৰে যদি মই ইয়াক পান নকৰোঁ, তেন্তে তোমাৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ হওক। আৰু আহি তেওঁ তেওঁলোকক পুনৰ শুই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু গধুৰ হৈ আছিল। আৰু তেওঁলোকক এৰি পুনৰ গৈ তৃতীয়বাৰৰ বাবে একে কথা কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ আহে আৰু তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে এতিয়াও শুই আছে নেকি আৰু জিৰণি লৈছা নেকি? চোৱা, সেই ঘণ্টা ওচৰ চাপি আহিছে আৰু মনুষ্য পুত্ৰক পাপীসকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। উঠা, আহাঁ যাওঁ, চোৱা, যিজনে মোক শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব তেওঁ ওচৰ চাপি আহিছে।

আৰু তেওঁ কথা কৈ থকা সময়তে চোৱা, যিহুদা, সেই বাৰজনৰ এজন, আহিল, আৰু তেওঁৰ লগত এটা বৃহৎ ভিৰ তৰোৱাল আৰু লাঠি লৈ মুখ্য পুৰোহিতসকল আৰু লোকসকলৰ পৰিচাৰকসকলৰ পৰা আহিল। যিজনে তেওঁক সমৰ্পণ কৰি আছিল, তেওঁ তেওঁলোকক এটা চিন দিলে আৰু ক'লে, যাক মই চুমা খাম, তেওঁৱেই হয়, তেওঁক ধৰিবা। আৰু তৎক্ষণাৎ যীশুৰ ওচৰলৈ আহি কলে, নমস্কাৰ, ৰব্বি, আৰু তেওঁক চুমা খালে। কিন্তু যীশুৱে তাক কলে, বন্ধু, যি কাৰণে তুমি আহিছা। তাৰ পিছত ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকে যীশুৰ ওপৰত হাত দিলে আৰু তেওঁক ধৰিলে। আৰু চোৱা, যীচুৰ সৈতে থকা এজনে হাত মেলি তেওঁৰ তৰোৱাল উলিয়াই ললে, আৰু মহাপুৰোহিতৰ দাসক আঘাত কৰি তেওঁৰ কাণ কাটি পেলালে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক কয়, তোমাৰ তৰোৱাল তাৰ ঠাইলৈ ঘূৰাই লোৱা,

কিয়নো যিসকলে তৰোৱাল লয়, তেওঁলোক তৰোৱালতে মৰিব। নে তুমি ভাবা যে মই এতিয়া মোৰ পিতাক আহ্বান কৰিব নোৱাৰো, আৰু তেওঁ মোক বাৰটাতকৈও অধিক বাৰ্তাবাহকৰ সৈন্যদল প্ৰদান নকৰিব? তেন্তে কেনেকৈ শাস্ত্ৰসমূহ পূৰ্ণ হব যে এইদৰে হোৱাটো আৱশ্যক? সেই সময়ত যীশুৱে ভিৰক কলে, তোমালোক তৰোৱাল আৰু লাঠি লৈ মোক ধৰিবলৈ ওলাই আহিছা যেন মই কোনো ডকাইত। প্ৰতিদিনে মই মন্দিৰত তোমালোকৰ মাজত বহি শিক্ষা দি আছিলোঁ, তথাপি তোমালোকে মোক ধৰা নাছিল। এইটো কিন্তু সম্পূৰ্ণৰূপে ঘটিছে যাতে ভৱিষ্যদ্বক্তাসকলৰ লিখনীবোৰ পূৰ্ণ হয়। তাৰ পিছত সকলো শিষ্যই তেওঁক এৰি পলাই গল।

কিন্তু যিসকলে যীশুক বন্দী কৰিছিল তেওঁলোকে তেওঁক মহাপুৰোহিত কায়াফাৰ ওচৰলৈ লৈ গল, যত শাস্ত্ৰীসকল আৰু পৰিচাৰকসকল একত্ৰিত হৈছিল। কিন্তু পিতৰে তেওঁক দূৰৰ পৰা মহাপুৰোহিতৰ প্ৰাংগণলৈকে অনুসৰণ কৰিছিল, আৰু ভিতৰলৈ সোমাই সেৱকসকলৰ সৈতে বহি শেষ চাবলৈ আছিল। কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচাৰকসকল আৰু সমগ্ৰ মহাসভাই যীচুৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য বিচাৰি আছিল যাতে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে নাপালে, আৰু বহুতো মিছা সাক্ষী আগবাঢ়ি আহিলেও তেওঁলোকে নাপালে। কিন্তু পাছত দুজন মিছা সাক্ষী আগবাঢ়ি আহিল মই কৈছিলোঁ, এইজনে কৈছিল, মই ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ ধ্বংস কৰিবলৈ সক্ষম আৰু তিনি দিনৰ ভিতৰত ইয়াক পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ সক্ষম। আৰু মহাপুৰোহিত উঠি থিয় হৈ তেওঁক কলে, তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নেকি? এইসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কি সাক্ষ্য দিছে? কিন্তু যীশু নীৰৱ আছিল। আৰু মহাপুৰোহিতে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, মই তোমাক জীৱিত ঈশ্বৰৰ নামত শপত দিওঁ যাতে তুমি আমাক কোৱা যে তুমি খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ নে নহয়। যীশুৱে তেওঁক কৈছিল, তুমি কৈছা, কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক শক্তিৰ সোঁফালে বহি থকা আৰু আকাশৰ মেঘৰ ওপৰত আহি থকা দেখিবা। তেতিয়া মহাপুৰোহিতে তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ফালি কৈছিল যে তেওঁ ঈশ্বৰনিন্দা কৰিলে, এতিয়া আমাৰ সাক্ষীসকলৰ আৰু

কি প্ৰয়োজন আছে? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে তেওঁৰ ঈশ্বৰনিন্দা শুনিলা, তোমালোকৰ কি মত? কিন্তু তেওঁলোকে উত্তৰ দি কলে, তেওঁ মৃত্যুদণ্ডৰ যোগ্য। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখত থুই দিলে আৰু তেওঁক প্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে চৰ মাৰিলে। কৈছিল, আমাক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা, হে খ্ৰীষ্ট, তোমাক কোনে প্ৰহাৰ কৰিছে?

পিটাৰ বাহিৰত চোতালত বহি আছিল, আৰু এগৰাকী দাসী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, তুমিও গালীলীয়া যীচুৰ সৈতে আছিল। কিন্তু তেওঁ সকলোৰে সন্মুখত অস্বীকাৰ কৰিলে আৰু কলে, তুমি কি কৈছা মই নাজানো। কিন্তু তেওঁ দুৱাৰলৈ ওলাই যোৱাৰ পিছত আন এগৰাকীয়ে তেওঁক দেখিলে আৰু তাত থকা লোকসকলক কলে, এইজনো নাজৰীয়া যীচুৰ সৈতে আছিল। আৰু তেওঁ পুনৰ শপত খাই অস্বীকাৰ কৰিলে যে মই সেই মানুহজনক নাজানো। অলপ পাছত থিয় হৈ থকা লোকসকলে আহি পিতৰক কলে, সাঁচাকৈয়ে তুমিও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন, কিয়নো তোমাৰ কথাই তোমাক স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰে। তেতিয়া তেওঁ অভিশাপ দিবলৈ আৰু শপত খাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে মই সেই মানুহজনক নাজানো। আৰু তৎক্ষণাৎ কুকুৰাই মাতিলে। আৰু পিতৰে যীচুৱে তেওঁক কোৱা শব্দ মনত পেলালে যে কুকুৰাই মাতিবৰ আগতে তিনিবাৰ মোক অস্বীকাৰ কৰিবা, আৰু বাহিৰলৈ ওলাই গৈ তিক্তভাৱে কান্দিলে।

27

পুৱা হোৱাৰ পিছত লোকসকলৰ সকলো ধৰ্মগুৰু আৰু বৃদ্ধসকলে যীচুৰ বিৰুদ্ধে পৰিষদ লৈ তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়াৰ সিদ্ধান্ত ললে। আৰু তেওঁক বান্ধি লৈ গল আৰু শাসনকৰ্তা পন্তীয় পীলাতৰ ওচৰত তেওঁক সমৰ্পণ কৰিলে।

তেতিয়া যিহুদাই, যিজনে তেওঁক শত্ৰু হাতত শোধাই দিছিল, যেতিয়া দেখিলে যে তেওঁক

দোষী সাব্যস্ত কৰা হৈছে, অনুতাপ কৰি সেই ত্ৰিশটা ৰূপৰ মুদ্ৰা প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচাৰকসকলক ঘূৰাই দিলে। কৈ, মই পাপ কৰিলোঁ নিৰ্দোষ তেজ সমৰ্পণ কৰি। কিন্তু তেওঁলোকে কলে, আমাৰ লগত ইয়াৰ কি সম্পৰ্ক? তুমি নিজে চাবা। আৰু ৰূপৰ টুকুৰাবোৰ মন্দিৰত পেলাই দি তেওঁ আঁতৰি গল, আৰু গুচি গৈ তেওঁ নিজকে ফাঁচী দিলে। কিন্তু মুখ্য পুৰোহিতসকলে ৰূপৰ টুকুৰাবোৰ লৈ কলে, সেইবোৰ ভঁৰাললৈ পেলোৱা বৈধ নহয়, কিয়নো সেয়া তেজৰ মূল্য। পৰামৰ্শ লৈ তেওঁলোকে সেই ধনেৰে কুমাৰৰ মাটি বিদেশীসকলৰ সমাধিৰ বাবে কিনিিলে। সেইবাবে সেই পথাৰক তেজৰ পথাৰ বুলি মতা হল আজিলৈকে। তেতিয়া পূৰ্ণ হল যিৰিমিয়া ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা বাক্য, আৰু তেওঁলোকে ললে সেই ত্ৰিশটা ৰূপৰ মুদ্ৰা, যি মূল্য নিৰ্ধাৰণ কৰা জনৰ সন্মান আছিল, যাক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে মূল্য নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, আৰু সিহঁতে সেইবোৰ কুমাৰৰ পথাৰত দিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিছিল।

যীশু নেতাৰ সন্মুখত থিয় হল, আৰু নেতাই তেওঁক সুধিলে, তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি? যীশুৱে তেওঁক কলে, তুমি কৈছা। আৰু যেতিয়া তেওঁক মুখ্য পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচাৰকসকলৰ দ্বাৰা অভিযুক্ত কৰা হৈছিল, তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলে। তেতিয়া পিলাতে তাক কলে, তুমি নুশুনানে কিমান কথাৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিছে? আৰু তেওঁ তেওঁক এটা শব্দও উত্তৰ নিদিলে, যাৰ ফলত সেই নেতা অতিশয় আচৰিত হল। উৎসৱৰ সময়ত নেতাজন ভিৰৰ বাবে এজন বন্দী মুক্ত কৰাত অভ্যস্ত আছিল, যাক তেওঁলোকে বিচাৰিছিল। তেতিয়া তেওঁলোকৰ বৰবৰা নামৰ এজন বিশিষ্ট বন্দী আছিল। তেওঁলোক গোট খোৱাৰ পিছত পীলাতে তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকে কাক মুকলি কৰিবলৈ বিচাৰা? বাৰাব্বাক নে যীচুক যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়? তেওঁ জানিছিল যে ঈৰ্ষাৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁক সমৰ্পণ কৰিছিল। কিন্তু তেওঁ মঞ্চত বহি থকাৰ সময়ত তেওঁৰ পত্নীয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা পঠিয়ালে, তুমি আৰু সেই ন্যায়পৰায়ণ ব্যক্তিজনৰ লগত একো সম্পৰ্ক নাৰাখিবা, কিয়নো আজি মই সপোনত তেওঁৰ বাবে বহুত কষ্ট পাইছোঁ। কিন্তু প্ৰধান

পুৰোহিতসকল আৰু পৰিচাৰকসকলে লোকসকলক বুজাই-পতাই কলে যাতে তেওঁলোকে বাৰাবাক বিচাৰে আৰু যীচুক বিনষ্ট কৰে। উত্তৰ দি নেতাজনে তেওঁলোকক কলে, দুজনৰ মাজৰ পৰা কোনজনক তোমালোকে মুক্ত কৰি দিয়াটো বিচাৰা? তেওঁলোকে কলে, বাৰাবাক। পিলাতে তেওঁলোকক কয়, তেন্তে যীশুক, যাক খ্রীষ্ট বুলি কোৱা হয়, তেওঁক মই কি কৰিম? সকলোৱে তেওঁক কয়, তেওঁক ত্ৰুচত দিয়া হওক। কিন্তু শাসনকৰ্তাই কলে, তেওঁ কি অপৰাধ কৰিলে? কিন্তু তেওঁলোকে অতিশয় চিঞৰি কলে, তেওঁক ত্ৰুচত দিয়া হওক। দেখি পিলাতে যে একো লাভ নাই, বৰং ছলস্থূল হৈছে, পানী লৈ ভিৰৰ সন্মুখত হাত ধুই ক'লে, মই এই ন্যায়ী লোকৰ ৰক্তৰ পৰা নিৰ্দোষ, তোমালোকে চাবা। আৰু উত্তৰ দি সকলো মানুহে কলে, তেওঁৰ তেজ আমাৰ ওপৰত আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ ওপৰত। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে বাৰাবাক মুক্ত কৰিলে, কিন্তু যীচুক কোবাই সমৰ্পণ কৰিলে যাতে তেওঁক ত্ৰুচত দিয়া হয়।

তেতিয়া শাসনকৰ্তাৰ সৈনিকসকলে যীচুক গ্ৰেটৰিয়ামলৈ লৈ গৈ তেওঁৰ চাৰিওফালে সমগ্ৰ সৈন্যদল গোট খুৱাইছিল। আৰু তেওঁক উলঙ্গ কৰি তেওঁৰ গাত ৰঙা চোলা পিন্ধাই দিলে। আৰু কাঁইটৰ মুকুট বৈ তেওঁৰ মূৰত ৰাখিলে আৰু তেওঁৰ সোঁ হাতত এডাল নল দিলে, আৰু তেওঁৰ সন্মুখত আঁঠু কাঢ়ি তেওঁক ঠাট্টা কৰি কলে, জয় হওক ইহুদীসকলৰ ৰজা। আৰু তেওঁৰ ওপৰত খুই মাৰি তেওঁলোকে সেই নলখন ললে আৰু তেওঁৰ মূৰত আঘাত কৰিছিল। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিলে, তেওঁলোকে তেওঁৰ গাৰ পৰা চোলাটো সোলোকালে আৰু তেওঁক তেওঁৰ কাপোৰবোৰ পিন্ধালে, আৰু তেওঁক ত্ৰুচত দিবলৈ লৈ গল।

বাহিৰলৈ ওলাই যাওঁতে তেওঁলোকে চিমন নামৰ এজন কুৰীনীয়া মানুহক পালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বাধ্য কৰিলে যাতে তেওঁ তেওঁৰ ত্ৰুচ তুলি লৈ যায়। আৰু তেওঁলোকে গলগথা নামৰ ঠাইলৈ আহিল, যাক মূৰৰ খোলাৰ ঠাই বুলি কোৱা হয়, তেওঁলোকে তেওঁক

পিতৃৰ সৈতে মিহলি সিৰকা পিবলৈ দিলে, আৰু সোৱাদ লৈ তেওঁ পিব নিবিচাৰিলে। তেওঁক ত্ৰুচত দিয়াৰ পিছত তেওঁলোকে চিঠি পেলাই তেওঁৰ বস্ত্ৰসমূহ ভাগ কৰি ললে। আৰু বহি তেওঁলোকে তাত তেওঁক পহৰা দিছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত তেওঁৰ অপৰাধ লিখা ৰাখিলে, এই যীশু, ইহুদীসকলৰ ৰজা। তেতিয়া তেওঁৰ সৈতে দুজন ডকাইতক ত্ৰুচবিদ্ধ কৰা হয়, এজন সোঁফালে আৰু এজন বাওঁফালে। কিন্তু পাশেদি যোৱা লোকসকলে তেওঁক নিন্দা কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ জোকাৰিছিল আৰু কৈছিল, হেই মন্দিৰ ভাঙি পেলোৱা আৰু তিনি দিনত নিৰ্মাণ কৰা জন, নিজকে ৰক্ষা কৰা, যদি তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, ত্ৰুচৰ পৰা নামি আহ। একেদৰেই প্ৰধান পুৰোহিতসকলেও শাস্ত্ৰীসকল, পৰিচাৰকসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ সৈতে বিদ্ৰূপ কৰি কৈছিল, অন্যসকলক তেওঁ ৰক্ষা কৰিলে, নিজকে ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে। যদি তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ৰজা হয়, তেন্তে এতিয়া ত্ৰুচৰ পৰা নামি আহক আৰু আমি তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিম। তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিছে, এতিয়া তেওঁক উদ্ধাৰ কৰক, যদি তেওঁক ইচ্ছা কৰে, কিয়নো তেওঁ কৈছিল যে মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। আৰু তেওঁৰ সৈতে ত্ৰুচত দিয়া ডকাইতসকলেও তেওঁক নিন্দা কৰিছিল।

কিন্তু ষষ্ঠ প্ৰহৰৰ পৰা নৱম প্ৰহৰলৈকে সমগ্ৰ দেশৰ ওপৰত আন্ধাৰ হল। নৱম ঘণ্টাৰ সময়ত যীশুৱে মহান কণ্ঠেৰে চিঞৰি কৈছিল, এলি এলি, লামা চাবাখথানি? এইটোৰ অৰ্থ হয়, মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ ঈশ্বৰ, কিয় তুমি মোক পৰিত্যাগ কৰিলা? কিন্তু সেখানে থিয় হৈ থকা লোকসকলৰ মাজৰ কিছুমানে শুনি কৈছিল যে এই জনে এলিয়াক মাতিছে। আৰু তৎক্ষণাত তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে দৌৰি গৈ এখন স্পঞ্জ লৈ সিৰকাৰে ভৰাই নলীত লগাই তেওঁক খুৱাই আছিল। কিন্তু বাকীসকলে কলে, এৰি দিয়া, চাওঁ আহে নেকি এলিয়াই তাক ৰক্ষা কৰিবলৈ। কিন্তু যীশুৱে পুনৰ মহান কণ্ঠেৰে চিঞৰি উঠি আত্মা ত্যাগ কৰিলে। আৰু চোৱা, মন্দিৰৰ পৰ্দা ওপৰৰ পৰা তললৈকে দুই ভাগ হৈ ফালি গল, আৰু পৃথিৱী কঁপিল আৰু শিলবোৰ ফাটিল। আৰু সমাধিসমূহ খোলা হল আৰু নিদ্ৰাগত পবিত্ৰসকলৰ বহুতো শৰীৰ উথিত হল। আৰু সমাধিবোৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গৈ, তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ পিছত

পবিত্ৰ নগৰত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু অনেকৰ আগত দেখা দিলে। কিন্তু শতপতি আৰু তেওঁৰ লগত যীশুক পহৰা দিয়া সকলে ভূমিকম্প আৰু ঘটা ঘটনাবোৰ দেখি অতিশয় ভয় কৰিলে আৰু কলে, সাঁচাকৈয়ে এইজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল। কিন্তু তাত বহুত মহিলা আছিল যিসকলে দুৰৰ পৰা চাই আছিল, যিসকলে গালীলৰ পৰা যীচুক অনুসৰণ কৰি তেওঁৰ সেৱা কৰিছিল। যাৰ মাজত মগদলীনী মৰিয়ম, যাকোব আৰু যোচিৰ মাতৃ মৰিয়ম, আৰু জিবদিয়ৰ পুত্ৰসকলৰ মাতৃ আছিল।

সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত অৰিমাথিয়াৰ পৰা যোচেফ নামৰ এজন ধনী মানুহ আহিল, যি নিজেও যীচুৰ শিষ্য হৈছিল। এই লোকে পিলাতৰ ওচৰলৈ আহি যীচুৰ শৰীৰ খুজিলে। তাৰ পিছত পিলাতে শৰীৰ দি দিবলৈ আদেশ দিলে। আৰু যোচেফে শৰীৰটো লৈ ইয়াক শুদ্ধ শণ কাপোৰত মেৰিয়াই দিলে। আৰু তেওঁ সেইটো তেওঁৰ নতুন সমাধিত ৰাখিলে যিটো তেওঁ শিলত কাটিছিল, আৰু সমাধিৰ দুৱাৰত এটা ডাঙৰ শিল গুটিয়াই তেওঁ গুচি গল। তাত মগদলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়ম সমাধিৰ বিপৰীতে বহি আছিল।

কিন্তু পিছদিনা, যিটো আছিল প্ৰস্তুতিৰ দিনৰ পিছত, প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু ফৰীচীসকল পিলাতৰ ওচৰলৈ গোট খাইছিল। প্ৰভু, আমি মনত পেলালোঁ যে সেই প্ৰবঞ্চকে জীৱিত থাকোঁতে কৈছিল, তিনি দিনৰ পিছত মই উত্থিত হম। সেয়েহে আদেশ দিয়ক তৃতীয় দিনলৈকে সমাধি সুৰক্ষিত কৰিবলৈ, নহলে তেওঁৰ শিষ্যসকলে ৰাতি আহি তেওঁক চুৰ কৰি লোকসকলক কব, তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উত্থিত হল, আৰু শেষৰ ভ্ৰান্তি প্ৰথমতকৈ অধিক বেয়া হব। পিলাতে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ ৰক্ষী আছে, যোৱা আৰু যেনেকৈ তোমালোকে জানা তেনেকৈ সুৰক্ষিত কৰা। তেওঁলোকে গৈ শিলটোত মোহৰ মাৰি ৰক্ষীৰ সৈতে সমাধিটো সুৰক্ষিত কৰিলে।

বিশ্রামবাৰৰ পলমত, বিশ্রামবাৰৰ প্ৰথম দিনৰ প্ৰভাত হোৱাৰ সময়ত, মগদলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়ম সমাধি চাবলৈ আহিল। আৰু চোৱা, এক মহা ভূমিকম্প হল, কিয়নো প্ৰভুৰ এজন দূতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি দুৱাৰৰ পৰা শিলটো গুটিয়াই দিলে আৰু তাৰ ওপৰত বহি আছিল। তেওঁৰ ৰূপ বিজুলীৰ দৰে আছিল আৰু তেওঁৰ বস্ত্ৰ বৰফৰ দৰে বগা আছিল। তেওঁৰ ভয়ত প্ৰহৰীসকল কঁপি উঠিল আৰু মৃতকৰ দৰে হৈ পৰিল। উত্তৰ দি দূতজনে মহিলাসকলক কলে, তোমালোকে ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই জানো যে তোমালোকে ত্ৰুচত দিয়া যীচুক বিচাৰিছা। তেওঁ ইয়াত নাই, কাৰণ তেওঁ উথিত হৈছে যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল। আহা, সেই ঠাই চোৱা যত প্ৰভু শুই আছিল। আৰু শীঘ্ৰে গৈ তেওঁৰ শিষ্যসকলক কোৱা যে তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উঠিল, আৰু চোৱা, তেওঁ তোমালোকক গালীলালৈ আগবঢ়াই লৈ যায়, তাত তোমালোকে তেওঁক দেখিবা। চোৱা, মই তোমালোকক কলো। আৰু সমাধিৰ পৰা দ্ৰুতভাৱে বাহিৰ ওলাই আহি ভয় আৰু মহা আনন্দৰ সৈতে তেওঁৰ শিষ্যসকলক জনাবলৈ দৌৰিলে। যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ শিষ্যসকলক জনাবলৈ গৈ আছিল, আৰু চোৱা, যীচুৱে তেওঁলোকক লগ পাই কলে, আনন্দ কৰা। তেতিয়া তেওঁলোকে ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ ভৰিবোৰ ধৰিলে আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, ভয় নকৰিবা, যোৱা আৰু মোৰ ভায়েকসকলক জনোৱা যাতে তেওঁলোকে গালীলালৈ যায়, আৰু তাত তেওঁলোকে মোক দেখা পাব।

তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰি থকাৰ সময়ত চোৱা, প্ৰহৰীৰ কিছুমান লোক নগৰলৈ আহি মুখ্য পুৰোহিতসকলক ঘটা সকলো কথা জনালে। আৰু বৃদ্ধসকলৰ সৈতে একেলগে গোট খাই পৰামৰ্শ লৈ, তেওঁলোকে সৈনিকসকলক পৰ্যাপ্ত ৰূপ দি কলে, কওক যে তেওঁৰ শিষ্যসকলে ৰাতি আহি আমি শুই থকা সময়ত তেওঁক চুৰ কৰি নিলে। আৰু যদি এই কথা নেতাৰ ওচৰত শুনা যায়, আমি তেওঁক বুজাম আৰু তোমালোকক নিশ্চিত কৰিম। কিন্তু তেওঁলোকে ৰূপৰ টুকুৰাবোৰ লৈ যেনেকৈ শিকোৱা হৈছিল তেনেকৈ কৰিলে। আৰু এই কথা ইহুদীসকলৰ মাজত আজিলৈকে বিয়পি আছে।

একাদশ শিষ্যসকলে গালীলীয়ালৈ গল, সেই পৰ্বতলৈ যি তেওঁলোকৰ বাবে যীশুৱে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল। আৰু তেওঁক দেখি তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰণাম কৰিলে, কিন্তু কিছুমানে সন্দেহ কৰিলে। আৰু যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক কথা কলে, মোক স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত সকলো কৰ্তৃত্ব দিয়া হৈছে। গৈ সকলো দেশৰ লোকক শিষ্য কৰা, তেওঁলোকক পিতৃ আৰু পুত্ৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামত বাপ্তাইজ কৰা। তেওঁলোকক শিক্ষা দি সকলো পালন কৰিবলৈ যিমান মই তোমালোকক আদেশ দিলোঁ, আৰু চোৱা, মই তোমালোকৰ সৈতে আছোঁ সকলো দিন যুগৰ সম্পূৰ্ণতালৈকে। আমেন।

যাত্রাপুস্তক

1

এইবোৰ ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নাম যিসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃ যাকোবৰ সৈতে একেলগে মিচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল, প্ৰত্যেকে নিজৰ সম্পূৰ্ণ পৰিয়ালৰ সৈতে প্ৰৱেশ কৰিছিল। ৰবেন, চিমিয়োন, লেবী, যিহুদা, ইছাখাৰ, জেবুলুন, বেঞ্জামিন, ডান, আৰু নেফথালি, গাদ, আৰু আচৰ। জোচেফ মিচৰত আছিল, আৰু যাকোবৰ পৰা সকলো আত্মা পাঁচসত্তৰ আছিল। যোচেফৰ মৃত্যু হল, আৰু তেওঁৰ সকলো ভাইসকলৰ মৃত্যু হল, আৰু সেই সমগ্ৰ প্ৰজন্মৰ মৃত্যু হল। কিন্তু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকল বৃদ্ধি পালে, আৰু সংখ্যাত বাঢ়িল, আৰু অসংখ্য হল, আৰু অতি অতি প্ৰবল হল, আৰু ভূমিয়ে তেওঁলোকক বৃদ্ধি কৰিলে। মিচৰৰ ওপৰত আন এজন ৰজা উঠিল, যি যোচেফক জনা নাছিল। তেওঁ নিজৰ জাতিক কলে, চোৱা, ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ জাতি মহান সংখ্যাৰ, আৰু আমাতকৈ শক্তিশালী। আহা সেয়েহে আমি তেওঁলোকৰ লগত চতুৰতাৰে ব্যৱহাৰ কৰোঁ, নহলে তেওঁলোক বৃদ্ধি পাব, আৰু যেতিয়া আমাৰ যুদ্ধ ঘটিব, তেতিয়া এইসকলেও শত্ৰুসকলৰ লগত যোগ দিব, আৰু আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰি ভূমিৰ পৰা ওলাই যাব। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত কামৰ তত্ত্বাৱধায়কসকল নিযুক্ত কৰিলে, যাতে তেওঁলোকে কামবোৰত তেওঁলোকক কষ্ট দিব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে ফাৰাওৰ বাবে দুৰ্গযুক্ত নগৰসমূহ নিৰ্মাণ কৰিলে, পেইথ, ৰামেছে

আৰু অন, যি সূৰ্যৰ নগৰ। যিমানৈ তেওঁলোকে তেওঁলোকক নিপীড়ন কৰিছিল, সিমানৈ অধিক তেওঁলোক বৃদ্ধি পাইছিল, আৰু অতি অতি শক্তিশালী হৈছিল, আৰু মিচৰীয়াসকলে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ঘৃণা কৰিছিল। আৰু মিচৰীয়াসকলে ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক বলেৰে উৎপীড়ন কৰিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ জীৱন কঠিন কামবোৰত কষ্ট দি, মাটি আৰু ইটা তৈয়াৰ কৰাত, আৰু পথাৰবোৰত সকলো কামত, সকলো কামৰ অনুসৰি, যিবোৰৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক বলেৰে দাস কৰিছিল।

আৰু মিচৰীয়াসকলৰ ৰজাই ইব্ৰীসকলৰ ধাত্ৰীসকলক কলে, তেওঁলোকৰ এজনীৰ নাম চিপ্পোৰা, আৰু দ্বিতীয়জনীৰ নাম পুৰা, আৰু তেওঁ কৈছিল, যেতিয়া তোমালোকে হিব্ৰু মহিলাসকলক ধাই কৰা, আৰু তেওঁলোক প্ৰসৱৰ সময়ত থাকে, যদি পুৰুষ সন্তান হয়, তাক হত্যা কৰিবা, কিন্তু যদি স্ত্ৰী সন্তান হয়, তাক ৰক্ষা কৰিবা। ধাত্ৰীসকলে ঈশ্বৰক ভয় কৰিলে, আৰু মিচৰৰ ৰজাই তেওঁলোকক যেনেকৈ আদেশ দিছিল তেনেকৈ নকৰিলে, আৰু পুৰুষ শিশুসকলক জীয়াই ৰাখিলে। মিচৰৰ ৰজাই ধাত্ৰীসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে এই কাম কিয় কৰিলা, আৰু পুত্ৰসন্তানসকলক জীয়াই ৰাখিলা? ধাত্ৰীসকলে ফাৰাওক কৈছিল, হিব্ৰু মহিলাসকল মিচৰৰ মহিলাসকলৰ দৰে নহয়, কিয়নো ধাত্ৰীসকল তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰাৰ আগতেই তেওঁলোকে সন্তান জন্ম দিয়ে, আৰু তেওঁলোকে জন্ম দিছিল। ঈশ্বৰে ধাত্ৰীসকললৈ ভাল কৰিছিল, আৰু লোকসকল বৃদ্ধি পাইছিল, আৰু অতিশয় শক্তিশালী হৈছিল। যেহেতু ধাত্ৰীসকলে ঈশ্বৰক ভয় কৰিছিল, তেওঁলোকে নিজৰ বাবে ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিলে। ফাৰাওৱে তেওঁৰ সকলো প্ৰজাক আদেশ দি কৈছিল, ইব্ৰীসকলৰ মাজত জন্ম হোৱা প্ৰতিটো পুৰুষ সন্তানক নদীত পেলাই দিয়া, আৰু প্ৰতিটো স্ত্ৰী সন্তানক জীৱিত ৰাখা।

2

লেবী গোষ্ঠীৰ এজন লোক আছিল, যি লেবীৰ জীসকলৰ মাজৰ পৰা এগৰাকীক বিয়া কৰাইছিল। আৰু তাই গৰ্ভধাৰণ কৰিলে, আৰু এটি পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিলে, কিন্তু তাক সুন্দৰ দেখি তেওঁলোকে তাক তিনি মাহ লুকুৱাই ৰাখিলে। যেহেতু তেওঁলোকে ইয়াক আৰু লুকুৱাই ৰাখিবলৈ সক্ষম নাছিল, তেওঁৰ মাতৃয়ে তেওঁৰ বাবে এটা বুৰি ললে, আৰু ইয়াক আলকাতৰা ৰালেৰে লেপিলে, আৰু শিশুটিক ইয়াৰ ভিতৰত সুমুৱালে, আৰু ইয়াক নদীৰ কাষৰ জলাহত ৰাখিলে। আৰু তাৰ ভনীয়ে দূৰৰ পৰা চাই আছিল, তাৰ লগত কি ঘটিব সেয়া জানিবলৈ।

ফাৰাওৰ জীয়েক নদীত গা ধুবলৈ নামি গল, আৰু তাইৰ দাসীসকল নদীৰ কাষেৰে পাৰ হৈ গৈছিল। জলাহত টোপোলাটো দেখি তাই দাসীক পঠিয়াই সেইটো তুলি আনিলে। খুলি তাই দেখে শিশুটো বুৰিটোৰ ভিতৰত কান্দি আছে, আৰু ফাৰাওৰ কন্যাই তাক দয়া কৰিলে, আৰু কলে, এইটো হিব্ৰুসকলৰ শিশুসকলৰ মাজৰ এটা। আৰু তাৰ ভনীয়েকে ফাৰাওৰ জীয়েকক কলে, তুমি বিচাৰা নেকি মই তোমাৰ বাবে ইব্ৰীসকলৰ মাজৰ পৰা এগৰাকী লালন-পালন কৰা মহিলাক মাতি আনো, আৰু তাই তোমাৰ বাবে শিশুটিক পালন কৰিব? ফাৰাওৰ কন্যাই কৈছিল, যোৱা। তাৰ পিছত যুৱতীগৰাকী আহি শিশুটোৰ মাকক মাতিলে। ফাৰাওৰ জীয়েকে তাইক কলে, মোৰ বাবে এই শিশুটো ৰাখা আৰু মোৰ বাবে ইয়াক পিয়াহ খুৱাওৱা, মই তোমাক মজুৰি দিম। মহিলাগৰাকীয়ে শিশুটো ললে আৰু ইয়াক পিয়াহ খুৱালে। শিশুটো ডাঙৰ হোৱাৰ পিছত, তাইয়ে ইয়াক ফাৰাওৰ কন্যাৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু ই তাইৰ পুত্ৰ হল, আৰু তাইয়ে ইয়াৰ নাম মোচি ৰাখিলে, কৈ, মই ইয়াক পানীৰ পৰা তুলি লৈছিলোঁ।

সেই বহুতো দিনবোৰত মোচি মহান হৈ উঠাৰ পিছত তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল, তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ ওচৰলৈ ওলাই গল, আৰু তেওঁলোকৰ পৰিশ্ৰম বুজি তেওঁ দেখিলে যে এজন মিচৰীয় মানুহে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ নিজৰ ভাতৃসকলৰ এজন হিব্ৰুক প্ৰহাৰ কৰি

আছে। চাৰিওফালে চাই কিন্তু ইয়াত আৰু তাত কোনো নেদেখি, আৰু সেই মিচৰীয়াক
 আঘাত কৰি, তাক বালিত লুকুৱাই থলে। দ্বিতীয় দিনা বাহিৰলৈ গৈ, তেওঁ দুজন হিব্ৰু
 পুৰুষক খুঁজ কৰি থকা দেখিলে, আৰু অন্যায়কাৰীজনক কলে, তুমি কিয় প্ৰতিবেশীক
 প্ৰহাৰ কৰিছা? তেওঁ কিন্তু কলে, কোনে তোমাক আমাৰ ওপৰত শাসক আৰু বিচাৰক
 নিযুক্ত কৰিলে? তুমি মোক হত্যা কৰিব বিচাৰা নেকি, যি ৰীতিত কালি মিচৰীয়াজনক হত্যা
 কৰিলা? মোচিয়ে ভয় কৰিলে আৰু কলে, যদি এনেদৰে এই কথা প্ৰকাশ হৈছে। ফাৰাওৱে
 এই কথা শুনিলে আৰু মোচিক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিলে। মোচি ফাৰাওৰ মুখৰ পৰা প্ৰস্থান
 কৰিলে আৰু মিদিয়ন দেশত বাস কৰিলে। মিদিয়ন দেশলৈ আহি তেওঁ কুঁৱাৰ ওপৰত
 বহিল। মিদিয়ানৰ পুৰোহিতৰ সাতজনী জীয়েক আছিল, যিসকলে তেওঁলোকৰ পিতৃ যিথোৰ
 মেৰ-ছাগবোৰ ৰখীয়া কৰিছিল। তেওঁলোক আহি পানী তুলিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃ
 যিথোৰ মেৰ-ছাগবোৰক পানী খুৱাবলৈ জলাধাৰবোৰ ভৰাই দিলে। কিন্তু ৰখীয়াসকল আহি
 তেওঁলোকক খেদি দিছিল, তেতিয়া মোচিয়ে উঠি তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু
 তেওঁলোকৰ বাবে পানী তুলিলে, আৰু তেওঁলোকৰ মেৰবোৰক পানী খুৱালে। তেওঁলোক
 তেওঁলোকৰ পিতা ৰাণ্ডৱেলৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, আজি ইমান
 সোনকালে কিয় আহিলা? তেওঁলোকে কলে, এজন মিচৰীয় মানুহে আমাক ৰাখকসকলৰ
 পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু আমাৰ বাবে পানী তুলিলে, আৰু আমাৰ মেৰবোৰক পানী
 খুৱালে। তেওঁ তেওঁৰ জীয়েকসকলক কলে, আৰু তেওঁ কত আছে? তোমালোকে সেই
 মানুহজনক কিয় এৰি আহিলা? তেন্তে তেওঁক মাতা, যাতে তেওঁ ৰুটি খায়। মোচিয়ে সেই
 মানুহজনৰ ওচৰত বসতি স্থাপন কৰিছিল, আৰু তেওঁ নিজৰ কন্যা চিপ্সোৰাক মোচিৰ লগত
 বিবাহ দিছিল। গৰ্ভত ধাৰণ কৰি মহিলাগৰাকীয়ে এটি পুত্ৰ জন্ম দিলে, আৰু মোচিয়ে তাৰ
 নাম গেৰ্চম ৰাখিলে, কৈ, যে মই বিদেশী ভূমিত প্ৰবাসী আছোঁ। সেই বহুতো দিনৰ পাছত
 মিচৰৰ ৰজাৰ মৃত্যু হল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে কামবোৰৰ পৰা কেঁকাই উঠিল, আৰু
 চিঞৰি উঠিল, আৰু তেওঁলোকৰ চিঞৰ কামবোৰৰ পৰা ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উঠি গল। আৰু
 ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিলে, আৰু ঈশ্বৰে অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ প্ৰতি

কৰা তেওঁৰ নিয়ম মনত পেলালে। আৰু ঈশ্বৰে ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক দেখিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰত নিজকে প্ৰকাশ কৰিলে।

3

আৰু মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰ যিথোৰ, মিদিয়নৰ পুৰোহিতৰ, মেৰ-ছাগবোৰ চৰাই আছিল, আৰু তেওঁ মেৰ-ছাগবোৰ মৰুভূমিৰ ফালে লৈ গল, আৰু হোৰেব পৰ্বতলৈ আহিল। তেওঁৰ ওচৰত প্ৰভুৰ দূত এজন জোপোহাৰ পৰা ওলোৱা জুইৰ শিখাত দেখা দিলে, আৰু তেওঁ দেখিলে যে জোপোহাটো জুইত জ্বলি আছে, কিন্তু জোপোহাটো পুৰি শেষ হোৱা নাই। মোচিয়ে কিন্তু কৈলে, পাৰ হৈ গৈ মই এই মহান দৰ্শন দেখিম, যে জোপোহাটো পোৰা হৈ যোৱা নাই। যেতিয়া প্ৰভুৱে দেখিলে যে তেওঁ চাবলৈ আহিছে, প্ৰভুৱে ৰোপৰ পৰা তেওঁক মাতিলে আৰু কলে, মোচি, মোচি, তেওঁ কলে, কি আছে? কিন্তু তেওঁ কলে, ইয়ালৈ ওচৰ নাচাবা, তোমাৰ ভৰিৰ পৰা জোতা সোলোকাই দিয়া, কিয়নো যি ঠাইত তুমি থিয় হৈ আছা, সেয়া পবিত্ৰ ভূমি। আৰু তেওঁ কলে, মই তোমাৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ, অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ। কিন্তু মোচিয়ে নিজৰ মুখ ঘূৰাই ললে, কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত পোনপটীয়াকৈ চাবলৈ ভয় কৰিছিল। প্ৰভুৱে মোচিক কলে, মই মিচৰত থকা মোৰ লোকসকলৰ কষ্ট দেখিছোঁ, আৰু কৰ্মচালকসকলৰ পৰা তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিছোঁ, কিয়নো মই তেওঁলোকৰ বেদনা জানো, আৰু মই নামি গলো তেওঁলোকক মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ, আৰু তেওঁলোকক সেই দেশৰ পৰা বাহিৰ লৈ যাবলৈ, আৰু তেওঁলোকক এখন ভাল আৰু বিস্তৃত দেশলৈ লৈ আনিবলৈ, গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা দেশলৈ, কনানীয়া, হিব্ৰীয়া, ইমোৰীয়া, পৰিড্জীয়া, গিৰ্গাচীয়া, হিববীয়া আৰু যিবুটীয়াসকলৰ ঠাইলৈ। আৰু এতিয়া চোৱা, ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ কান্দোন মোৰ ওচৰলৈ আহিছে, আৰু মই সেই উৎপীড়ন দেখিছোঁ যি মিচৰীয়াসকলে তেওঁলোকক কৰে। আৰু এতিয়া আহা, মই

তোমাক মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ ওচৰলৈ পঠাম, আৰু তুমি মোৰ লোকসকলক, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক, মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিবা।

আৰু মোচিয়ে ঈশ্বৰক কলে, মই কোন যে মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ ওচৰলৈ যাম, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিম? ঈশ্বৰে মোচিক কৈছিল, মই তোমাৰ লগত থাকিম, আৰু এইটো তোমাৰ বাবে চিহ্ন হব যে মই তোমাক পঠিয়াইছো: যেতিয়া তুমি মোৰ লোকসকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিবা, তেতিয়া তোমালোকে এই পৰ্বতত ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবা। আৰু মোচিয়ে ঈশ্বৰক কলে, চোৱা, মই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ যাম, আৰু তেওঁলোকক কম, আমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে। তেওঁলোকে মোক সুধিব, তেওঁৰ নাম কি? মই তেওঁলোকক কি কম? আৰু ঈশ্বৰে মোচিক কৈছিল, মই যি আছোঁ সেয়া মই আছোঁ, আৰু কৈছিল, এইদৰে তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কবা, যি আছে তেওঁ মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে। আৰু ঈশ্বৰে পুনৰ মোচিক কলে, তুমি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক এইদৰে কবা, প্ৰভু আমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ, অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে। এইটো মোৰ অনন্তকালীয়া নাম, আৰু এইটো পুৰুষে পুৰুষে মোৰ স্মৰণীয়। আহি সেয়েহে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদ গোটোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকক কবা, প্ৰভু আমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ মোক দেখা দিছে, অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ, কৈছে, মই তোমালোকক পৰিদৰ্শন কৰিছোঁ, আৰু মিচৰত তোমালোকলৈ যি যি ঘটিছে। আৰু তেওঁ কৈছিল, মই তোমালোকক মিচৰীয়সকলৰ দুখ-কষ্টৰ পৰা উলিয়াই আনিম কনানীয়সকলৰ, হিত্তীয়সকলৰ, ইমোৰীয়সকলৰ, পৰিজ্জীয়সকলৰ, গিৰ্গাটীয়সকলৰ, হিবীয়সকলৰ আৰু যিবুটীয়সকলৰ দেশলৈ, যি দেশত গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থাকে। আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ কণ্ঠ শুনিব, আৰু তুমি আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰিষদে মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিবা, আৰু তেওঁক কবা, হিব্ৰুসকলৰ ঈশ্বৰে আমাক আহ্বান কৰিছে, তেন্তে আমি তিনি দিনৰ পথ

মৰুভূমিলৈ যাম, যাতে আমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান কৰিব পাৰোঁ। মই কিন্তু জানো যে মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৱে তোমালোকক যাবলৈ এৰি নিদিব, যদি শক্তিশালী হাতৰ সৈতে নহয়। আৰু হাত মেলি দি মই মিচৰীয়াসকলক মোৰ সকলো আচৰিত কৰ্মৰে আঘাত কৰিম, যিবোৰ মই তেওঁলোকৰ মাজত কৰিম, আৰু তাৰ পাছত তেওঁ তোমালোকক পঠাই দিব। আৰু মই এই লোকসকলক মিচৰীয়াসকলৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ দিম, যেতিয়া তোমালোকে প্ৰস্থান কৰিবা, তোমালোকে খালী হাতে প্ৰস্থান নকৰিবা। কিন্তু প্ৰতিগৰাকী মহিলাই নিজৰ প্ৰতিবেশী আৰু সহবাসীৰ পৰা ৰূপৰ পাত্ৰ, সোণৰ পাত্ৰ আৰু বস্ত্ৰ বিচাৰিব, আৰু তোমালোকে সেইবোৰ তোমালোকৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলৰ ওপৰত পিন্ধাই দিবা, আৰু এইদৰে তোমালোকে মিচৰীয়াসকলক লুণ্ঠন কৰিবা।

4

কিন্তু মোচিয়ে উত্তৰ দিলে আৰু কলে, যদি তেওঁলোকে মোক বিশ্বাস নকৰে, আৰু মোৰ কণ্ঠস্বৰ নুশুনো, তেন্তে তেওঁলোকে কব, ঈশ্বৰে তোমাক দেখা দিয়া নাই, মই তেওঁলোকক কি কম? প্ৰভুৱে তাক কৈলে, তোমাৰ হাতত এইটো কি আছে? তেওঁ কৈলে, লাঠি। আৰু তেওঁ কলে, ইয়াক মাটিত পেলাই দিয়া, আৰু তেওঁ ইয়াক মাটিত পেলাই দিলে, আৰু সেইটো সাপ হৈ পৰিল, আৰু মোচিয়ে তাৰ পৰা পলাই গল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, তোমাৰ হাত প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু তাৰ নেজ ধৰা। তেন্তে তেওঁ হাত প্ৰসাৰিত কৰি তাৰ নেজ ধৰিলে, আৰু সেইটো তেওঁৰ হাতত লাঠি হল। যাতে তেওঁলোকে তোমাক বিশ্বাস কৰে যে তোমাৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ দেৱতা, অৱাহামৰ দেৱতা, ইচহাকৰ দেৱতা আৰু যাকোবৰ দেৱতা দেখা দিছে। প্ৰভুৱে তাক পুনৰ কৈলে, তোমাৰ হাত তোমাৰ বুকুলৈ আনা, আৰু তেওঁ তেওঁৰ হাত তেওঁৰ বুকুলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ তেওঁৰ হাত তেওঁৰ বুকুৰ পৰা উলিয়ালে, আৰু তেওঁৰ হাত বৰফৰ দৰে হল। আৰু তেওঁ পুনৰ কলে, তোমাৰ হাত তোমাৰ

বুকুৰ ভিতৰলৈ আনা, আৰু তেওঁ নিজৰ হাত নিজৰ বুকুৰ ভিতৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁ সেইটো নিজৰ বুকুৰ পৰা উলিয়ালে, আৰু পুনৰ সেইটো নিজৰ মাংসৰ ৰঙলৈ ঘূৰি আহিল। কিন্তু যদি তেওঁলোকে তোমাক বিশ্বাস নকৰে, আৰু প্ৰথম চিহ্নৰ কণ্ঠস্বৰ নুশুনে, তেন্তে তেওঁলোকে দ্বিতীয় চিহ্নৰ কণ্ঠস্বৰত তোমাক বিশ্বাস কৰিব। আৰু এনে হব যে যদি তেওঁলোকে তোমাক এই দুটা চিহ্নত বিশ্বাস নকৰে, আৰু তোমাৰ কণ্ঠ নুশুনে, তুমি নদীৰ পানী লবা, আৰু শুকান মাটিৰ ওপৰত ঢালিবা, আৰু যি পানী তুমি নদীৰ পৰা লবা, সেয়া শুকান মাটিৰ ওপৰত তেজ হব। মোচিয়ে প্ৰভু কলে, মই বিনয় কৰোঁ, হে প্ৰভু, মই সক্ষম নহয়, কালিৰ পূৰ্বেও নহয় আৰু তৃতীয় দিনৰ পূৰ্বেও নহয়, আৰু যেতিয়াৰ পৰা তুমি তোমাৰ সেৱকৰ লগত কথা কবলৈ আৰম্ভ কৰিলা তেতিয়াৰ পৰাও নহয়; মই দুৰ্বল কণ্ঠৰ আৰু লেহেম জিভাৰ। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, কোনে মানুহক মুখ দিলে? আৰু কোনে কাণেৰে কম শুনা আৰু বোবা, দেখা আৰু অন্ধ কৰিলে? মই ঈশ্বৰ নহয় নেকি? আৰু এতিয়া যোৱা, আৰু মই তোমাৰ মুখ খুলিম, আৰু তুমি যি কবলৈ আছা সেয়া তোমাক শিকাম। আৰু মোচিয়ে কলে, হে প্ৰভু, মই বিনয় কৰোঁ, তুমি পঠাব খোজা আন এজন সক্ষম ব্যক্তিক নিযুক্ত কৰা। আৰু প্ৰভু মোচিৰ ওপৰত ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হৈ কলে, চোৱা, হাৰোণ তোমাৰ ভাই লেবীয়া নহয় নে? মই জানো যে তেওঁ তোমাক কথা কব, আৰু চোৱা তেওঁ তোমাৰ সাক্ষাতলৈ ওলাই যাব, আৰু তোমাক দেখি তেওঁ নিজৰ মনত আনন্দিত হব। আৰু তুমি তেওঁক কবা, আৰু মোৰ শব্দসমূহ তেওঁৰ মুখত দিবা, আৰু মই তোমাৰ মুখ আৰু তেওঁৰ মুখ খুলিম, আৰু তোমালোকে যি কৰিবা সেয়া শিকাম। আৰু তেওঁ তোমাৰ হৈ লোকসকলৰ আগত কথা কব, আৰু তেওঁ তোমাৰ মুখ হব, কিন্তু তুমি তেওঁৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ফালৰ পৰা হবা। আৰু এই লাঠিডাল, যিডাল সাপ হৈ পৰিছিল, তুমি তোমাৰ হাতত লবা, যাৰ দ্বাৰা তুমি এই চিনবোৰ কৰিবা।

মোচি গল আৰু তেওঁৰ শহুৰ যিথোৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু কলে, মই যাম আৰু মিচৰত থকা মোৰ ভাতৃসকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যাম, আৰু চাম তেওঁলোক এতিয়াও জীয়াই

আছে নেকি। আৰু যিথোৱে মোচিক কলে, সুস্থে যোৱা। তাৰ পাছত সেই বহুতো দিনৰ
 পাছত মিচৰৰ ৰজাৰ মৃত্যু হল। প্ৰভুৱে মিদিয়ানত মোচিক কৈলে, যোৱা, মিচৰলৈ যাত্ৰা
 কৰা, কিয়নো তোমাৰ আত্মা বিচাৰি থকা সকলো লোক মৰিছে। মোচিয়ে পত্নী আৰু
 শিশুসকলক লৈ তেওঁলোকক বোজা বহন কৰা পশুবোৰৰ ওপৰত আৰোহণ কৰালে, আৰু
 মিচৰলৈ ঘূৰি আহিল। মোচিয়ে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা লাঠিডাল তেওঁৰ হাতত ললে। প্ৰভুৱে
 মোচিক কৈছিল, তুমি মিচৰলৈ যোৱা আৰু ঘূৰি অহাৰ সময়ত, মই তোমাৰ হাতত দিয়া
 সকলো আচৰিত কাৰ্য চোৱা, সেইবোৰ ফৰোণৰ সন্মুখত কৰিবা, কিন্তু মই তেওঁৰ হৃদয়
 কঠিন কৰিম, আৰু তেওঁ লোকসকলক পঠাব নহয়। তুমি কিন্তু ফাৰাওক কবা, প্ৰভুৱে
 এইবোৰ কথা কয়, ইস্ৰায়েল মোৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ। মই তোমাক কৈছিলোঁ, মোৰ
 লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোক সেৱা কৰিব পাৰে। যদি তুমি
 সঁচাকৈয়ে তেওঁলোকক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, তেন্তে চোৱা, মই তোমাৰ প্ৰথমজাত
 পুত্ৰক মাৰি পেলাম। কিন্তু পথত বাসস্থানত প্ৰভুৰ দূতে তেওঁক লগ পালে, আৰু তেওঁক
 হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছিল। আৰু চিপ্সোৰাই এটা শিল লৈ তাইৰ পুত্ৰৰ লিংগাগ্ৰচৰ্ম চুন্নৎ
 কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ভৰিৰ আগত পৰিল, আৰু কলে, মোৰ শিশুৰ চুন্নৎৰ তেজ থিয় হল।
 আৰু তাই তেওঁৰ পৰা গুচি গল, কাৰণ তাই কৈছিল, মোৰ শিশুৰ চুন্নতৰ তেজ বন্ধ হল।
 প্ৰভুৱে হাৰোণক কলে, মোচিক লগ ধৰিবলৈ মৰুভূমিলৈ যোৱা, আৰু তেওঁ গল, আৰু
 ঈশ্বৰৰ পৰ্বতত তেওঁক লগ পালে, আৰু তেওঁলোকে ইজনে সিজনক চুমা খালে। আৰু
 মোচিয়ে আৰোণক প্ৰভুৰ সকলো বাক্য জনালে, যিবোৰৰ বাবে তেওঁক পঠিওৱা হৈছিল,
 আৰু সকলো কথা, যিবোৰ তেওঁক আদেশ দিয়া হৈছিল। মোচি আৰু হাৰোণ গল, আৰু
 তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদ সংগ্ৰহ কৰিলে। আৰু হাৰোণে সেই
 সকলো কথা কলে যিবোৰ ঈশ্বৰে মোচিক কৈছিল, আৰু লোকসকলৰ সন্মুখত চিহ্নবোৰ
 দেখুৱালে। আৰু লোকসকলে বিশ্বাস কৰিলে আৰু আনন্দিত হল, কাৰণ ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ
 পুত্ৰসকলক সাক্ষাৎ কৰিলে আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কষ্ট দেখিলে, আৰু লোকসকলে
 প্ৰণিপাত কৰি প্ৰণাম কৰিলে।

আৰু এই সকলৰ পাছত মোচি আৰু হাৰোণ ফৰৌণৰ ওচৰলৈ সোমাল, আৰু তেওঁক কলে, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এই কথা কয়, মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মৰুভূমিত মোৰ বাবে উদযাপন কৰিব পাৰে। আৰু ফাৰাওৱে কলে, কোন সেইজন যাৰ মাত মই শুনিম, যাতে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক পঠিয়াই দিওঁ? মই প্ৰভুক নাজানো, আৰু ইস্ৰায়েলক পঠিয়াই নিদিওঁ। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কয়, ঈদ্বীয়সকলৰ ঈশ্বৰে আমাক আহ্বান কৰিছে। সেয়েহে আমি তিনি দিনৰ পথ মৰুভূমিলৈ যাম, যাতে আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰিব পাৰোঁ, নহলে কেতিয়াবা মৃত্যু বা হত্যাই আমাক লগ পাব পাৰে। আৰু মিচৰৰ ৰজাই তেওঁলোকক কলে, কিয় মোচি আৰু হাৰোণে লোকসকলক তেওঁলোকৰ কামৰ পৰা বিপথে পৰিচালিত কৰিছে? তোমালোকৰ প্ৰতিজন নিজৰ কামলৈ যোৱা। আৰু ফাৰাওৱে কলে, চোৱা, এতিয়া সেই লোকসকল বহুগুণে বৃদ্ধি পাইছে, সেয়েহে আমি তেওঁলোকক সেই কামবোৰৰ পৰা বন্ধ নকৰোঁ। কিন্তু ফৰৌণে লোকসকলৰ কৰ্মতাড়নাকাৰীসকলক আৰু লিপিকাৰসকলক আদেশ দি কলে, তোমালোকে আৰু লোকসকলক ইটা বনোৱাৰ বাবে নৰা নিদিবা, যেনেকৈ কালি আৰু তৃতীয় দিনা দিছিলো, কিন্তু তেওঁলোকে নিজে গৈ নিজৰ বাবে নৰা সংগ্ৰহ কৰক। আৰু ইটা তৈয়াৰ কৰাৰ যি ব্যৱস্থা তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে কৰে, তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰাখিবা, তুমি একোৱেই কমাই নিদিবা, কাৰণ তেওঁলোক আলসুৱা, এই কাৰণেই তেওঁলোকে চিঞৰি কৈছে, আমি উঠোঁ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান কৰোঁ। এই মানুহবোৰৰ কামবোৰ ভাৰাক্ৰান্ত হওক, আৰু তেওঁলোকে এইবোৰৰ বিষয়ে চিন্তিত হওক, আৰু খালী শব্দবোৰত চিন্তিত নহওক।

কাম-চালকসকল আৰু লিখকসকলে তেওঁলোকক খৰকৈ কৰিছিল, আৰু লোকসকলক

কৈছিল, ফাৰাওৱে এইবোৰ কয়, মই তোমালোকক আৰু নৰা নিদিওঁ। তোমালোকে নিজে গৈ গৈ তোমালোকৰ বাবে নৰা সংগ্ৰহ কৰা, যৰ পৰা পোৱা যায়। কিয়নো তোমালোকৰ নিৰ্ধাৰিত কামৰ পৰা একোৱেই কমোৱা নহব। আৰু সেই লোকসকল সমগ্ৰ মিচৰ দেশত সিঁচৰিত হল খেৰৰ বাবে নৰা সংগ্ৰহ কৰিবলৈ। কিন্তু তত্ত্বাবধায়কসকলে তেওঁলোকক তাড়া দি আছিল, কৈছিল, প্ৰতিদিনে নিৰ্ধাৰিত কাম সম্পূৰ্ণ কৰা, ঠিক যেনেকৈ যেতিয়া খেৰ তোমালোকক দিয়া হৈছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ জাতিৰ লিখকসকলক, যিসকলক তেওঁলোকৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা হৈছিল, ফাৰাওৰ তত্ত্বাবধায়কসকলে চাবুকেৰে কোবাইছিল, কৈছিল, কিয় তোমালোকে তোমালোকৰ ইটা নিৰ্মাণৰ অৱদানসমূহ কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ দৰে আৰু আজিৰ সম্পূৰ্ণ কৰা নাই? ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ লিখকসকলে প্ৰৱেশ কৰি ফাৰাওৰ ওচৰত চিঞৰি কলে, তুমি তোমাৰ সেৱকসকলৰ লগত কিয় এইদৰে কৰিছা? খেৰ তোমাৰ সেৱকসকলক দিয়া নহয়, আৰু ইটা বনাবলৈ আমাক কয়, আৰু চোৱা তোমাৰ সেৱকসকলক কোবোৱা হৈছে, সেয়েহে তুমি তোমাৰ মানুহক ভুল কৰিবা। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোক আলসুৱা, তোমালোক আলসুৱা লোক, এই কাৰণেই তোমালোকে কোৱা, আমি যাওঁ, আমি আমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান কৰোঁ। এতিয়া সেয়েহে গৈ কাম কৰা, কিয়নো তোমালোকক নৰা দিয়া নহব, আৰু ইটা তৈয়াৰ কৰাৰ নিৰ্ধাৰিত পৰিমাণ তোমালোকে ঘূৰাই দিব লাগিব। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ লিপিকাৰসকলে নিজসকলক বিপদত দেখিলে, আৰু ক'লে, তোমালোকে দিনটোৰ ইটা তৈয়াৰ কৰাৰ নিৰ্ধাৰিত পৰিমাণ এৰিব নোৱাৰিবা। তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোণক লগ পালে যেতিয়া তেওঁলোক ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁলোকক লগ ধৰিবলৈ আহি আছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক কলে, ঈশ্বৰে তোমালোকক দেখক আৰু বিচাৰ কৰক, কাৰণ তোমালোকে ফৰৌণৰ আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ আগত আমাৰ গোন্ধ ঘৃণনীয় কৰি তুলিলা, আমাক হত্যা কৰিবলৈ তেওঁৰ হাতত তৰোৱাল দিলা। মোচি প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু কলে, হে প্ৰভু, বিনয় কৰোঁ, আপুনি এই জনসাধাৰণক কিয় কষ্ট দিলে? আৰু আপুনি মোক কিয় পঠিয়ালে? আৰু যেতিয়াৰ পৰা মই ফাৰাওৰ ওচৰলৈ

তোমাৰ নামত কথা কবলৈ গৈছো, তেওঁ এই লোকসকলক কষ্ট দিছে, আৰু তুমি তোমাৰ লোকসকলক উদ্ধাৰ কৰা নাই।

6

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, ইতিমধ্যে তুমি দেখিবা মই ফৰৌণৰ প্ৰতি কি কৰিম, কিয়নো শক্তিশালী হাতেৰে তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিব, আৰু উচ্চ বাহুৰে তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ ভূমিৰ পৰা খেদি দিব। ঈশ্বৰে মোচিৰ লগত কথা কলে, আৰু তেওঁক কলে, মই প্ৰভু। আৰু মই আব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হৈ দেখা দিলোঁ, কিন্তু মোৰ নাম প্ৰভু মই তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰা নাছিলোঁ। আৰু মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি মোৰ নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ, যাতে তেওঁলোকক কনানীয়াসকলৰ ভূমি দিব পাৰোঁ, সেই ভূমি যত তেওঁলোকে প্ৰবাস কৰিছিল, যত তেওঁলোকে বাস কৰিছিল। আৰু মই ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ কাৰোক্তি শুনিবলৈ, যাক মিচৰীয়সকলে দাসত্ব কৰি আছে, আৰু মই তোমালোকৰ নিয়ম মনত পেলালোঁ। যোৱা, মই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কলো, মই প্ৰভু, আৰু মই তোমালোকক মিচৰীয়সকলৰ শক্তিৰ পৰা উলিয়াই আনিম, আৰু মই তোমালোকক দাসত্বৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিম, আৰু মই তোমালোকক উচ্চ বাহুৰে আৰু মহান বিচাৰেৰে মুক্ত কৰিম। আৰু মই তোমালোকক মোৰ নিজৰ লোক হিচাপে গ্ৰহণ কৰিম, আৰু মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম, আৰু তোমালোকে জানিবা যে মই প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, যিজনে তোমালোকক মিচৰীয়সকলৰ উৎপীড়নৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। আৰু মই তোমালোকক সেই ভূমিলৈ লৈ যাম, যি ভূমি দিবলৈ মই আব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত মোৰ হাত মেলিছিলোঁ, আৰু মই তোমালোকক সেই ভূমি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিম, মই প্ৰভু। মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক এইদৰে কথা কলে, কিন্তু তেওঁলোকে হতাশাৰ কাৰণে আৰু কঠোৰ কামবোৰৰ কাৰণে মোচিৰ কথা নুশুনিলে। The Lord said to

Moses: প্ৰৱেশ কৰা, মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওক কথা কোৱা, যাতে তেওঁ ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক তেওঁৰ ভূমিৰ পৰা বাহিৰলৈ পঠিয়াই দিয়ে। মোচিয়ে প্ৰভুৰ সন্মুখত কথা কলে আৰু কলে, চোৱা, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মোৰ কথা শুনা নাই, তেস্তে ফৰৌণে কেনেকৈ মোৰ কথা শুনিব? মই তো অযুক্তিপূৰ্ণ। প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কৈলে, আৰু তেওঁলোকক মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণৰ ওচৰলৈ আদেশ দিলে, যাতে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা পঠিয়াই দিয়া হয়।

আৰু এইসকল তেওঁলোকৰ পৈতৃক পৰিয়ালৰ ঘৰৰ নেতা, ইস্ৰায়েলৰ প্ৰথমজাত ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল, হনোক, আৰু পল্লু, হিশ্বোণ, আৰু কমী, এয়া ৰূবেণৰ বংশ। আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকল, যিমুৱেল, যামিন, এহুদ, যাকিন, চোহৰ আৰু চৌল যি কনানীয়া মহিলাৰ পৰা জন্ম হৈছিল, এইসকল চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ পৰিয়ালসমূহ। আৰু এইবোৰ লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ নাম তেওঁলোকৰ বংশ অনুসৰি, গেচোন, কহাৎ, আৰু মৰাৰী, আৰু লেবীৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ এশ সাতত্ৰিশ। আৰু এইসকল গেদছনৰ পুত্ৰ: লোবেনেই আৰু ছেমেই, তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ ঘৰ। আৰু কহাতৰ পুত্ৰসকল আছিল অশ্বাম, ইছাহাৰ, হিব্ৰোণ আৰু উজ্জীয়েল, আৰু কহাতৰ জীৱনৰ বছৰ আছিল এশ ত্ৰিশ তিনি বছৰ। আৰু মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকল মহলী আৰু মুটী। এইসকল লেবীৰ পিতৃ-পৰিয়ালৰ ঘৰ তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসাৰে। আৰু অশ্বমে যোথাবেদক, তেওঁৰ দেউতাকৰ ভায়েকৰ কন্যাক, নিজৰ পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ বাবে হাৰোণ আৰু মোচি, আৰু তেওঁলোকৰ ভনীয়েক মিৰিয়মক জন্ম দিলে। অশ্বমৰ জীৱনৰ বছৰবোৰ আছিল এশ বত্ৰিশ বছৰ। আৰু ইছাহাৰ পুত্ৰসকল কোৰে, নাফেক আৰু জেথ্ৰী। আৰু উজ্জীয়েলৰ পুত্ৰসকল আছিল মিচায়েল, ইলীচাফন আৰু চেগ্ৰেই। হাৰোণে অমীনাদবৰ জীয়েক এলিজাবেথক, নহচোনৰ ভনীয়েকক, পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ বাবে নাদব, অবীহু, ইলিয়াজৰ আৰু সৈথামৰক জন্ম দিছিল। কোৰহৰ পুত্ৰসকল আছিল আচেৰ, ইলকানা আৰু আবিয়াচাৰ; এইবোৰ কোৰহৰ বংশাৱলী। আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰ এলিয়াজাৰে ফুটিয়েলৰ জীয়েকসকলৰ

মাজৰ পৰা এগৰাকীক পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ বাবে ফিনিহাচক জন্ম দিছিল, এইসকল লেবীয়াসকলৰ পৰিয়ালৰ মুখিয়ালসকল, তেওঁলোকৰ প্ৰজন্ম অনুসাৰে। এয়া হাৰোণ আৰু মোচি, যাক ঈশ্বৰে কলে যে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ শক্তিকে সৈতে বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিবলৈ। এইসকলেই মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ সৈতে কথা-বতৰা কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিছিল, তেওঁলোক আছিল হাৰোণ আৰু মোচি। যি দিনা প্ৰভুৱে মোচিক মিচৰ দেশত কথা কৈছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, মই প্ৰভু, মিচৰৰ ৰজা ফৰৌণক মই তোমাক যিমান কণ্ট্ৰোল কৰা কথা কোৱা। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ সন্মুখত কলে, চোৱা, মই দুৰ্বল কণ্ঠৰ, আৰু ফৰৌণে মোৰ কথা কেনেকৈ শুনিব?

7

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, চোৱা, মই তোমাক ফৰৌণৰ দেৱতা কৰি দিছোঁ, আৰু তোমাৰ ভাই হাৰোণ তোমাৰ ভাববাদী হব। তুমি কিন্তু তেওঁক সকলো কথা কৰা যিমান মই তোমাক আদেশ দিওঁ, আৰু তোমাৰ ভাতৃ হাৰোণে ফৰৌণৰ ওচৰত কথা কব, যাতে তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক তেওঁৰ দেশৰ পৰা পঠিয়াই দিয়ে। মই কিন্তু ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিম, আৰু মিচৰ দেশত মোৰ চিহ্নবোৰ আৰু আচৰিত কৰ্মবোৰ বৃদ্ধি কৰিম। আৰু ফাৰাওৱে তোমালোকৰ কথা নুশুনিব, আৰু মই মিচৰৰ ওপৰত মোৰ হাত পেলাম, আৰু মই মোৰ শক্তিকে মোৰ লোকসকলক, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক, মিচৰ দেশৰ পৰা মহান প্ৰতিশোধৰ সৈতে উলিয়াই আনিম। আৰু সকলো মিচৰীয়াই জানিব যে মই প্ৰভু, যেতিয়া মই মোৰ হাত মিচৰৰ ওপৰত প্ৰসাৰিত কৰিম, আৰু মই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিম। মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৱে তেওঁলোকক যেনেকৈ আদেশ দিছিল, ঠিক তেনেকৈয়ে কৰিলে। মোচে আশী বছৰীয়া আছিল, আৰু তেওঁৰ ভাই আৰোণ তিৰাশী

বছৰীয়া আছিল, যেতিয়া তেওঁ ফৰোণৰ লগত কথা পাতিছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কলে, আৰু যদি ফাৰাওৱে তোমালোকক কয়, আমাক কোনো চিহ্ন বা আচৰিত কাৰ্য দেখুওৱা, তেন্তে তুমি তোমাৰ ভায়েক হাৰোণক কবা, লাঠিডাল লোৱা আৰু ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ সন্মুখত মাটিত দলিয়াই দিয়া, আৰু সেয়া সাপ হব। মোচি আৰু হাৰোণ ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ আগত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকে কৰিলে, আৰু হাৰোণে ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ আগত লাঠিডাল দলিয়াই দিলে, আৰু সেইটো সাপ হল। ফাৰাওৱে মিচৰৰ পণ্ডিতসকলক আৰু যাদুকৰসকলক একত্ৰিত কৰিলে, আৰু মিচৰীয়সকলৰ মন্ত্ৰবিদসকলেও তেওঁলোকৰ যাদুবিদ্যাৰে সেইদৰে কৰিলে। আৰু প্ৰতিজনে তেওঁলোকৰ লাঠি নিক্ষেপ কৰিলে, আৰু সেইবোৰ সাপ হল, আৰু হাৰোণৰ লাঠিয়ে তেওঁলোকৰ লাঠিবোৰ গিলি পেলালে। আৰু ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন হল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল।

প্ৰভুৱে মোচিক কলে, ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন হৈ পৰিছে, তেওঁ লোকসকলক যাবলৈ নিদিয়। ৰাতিপুৱা ফাৰাওৰ ওচৰলৈ যোৱা, চোৱা সি পানীৰ ওপৰলৈ বাহিৰ ওলায়, আৰু তুমি নদীৰ তীৰত তাক লগ পাবা, আৰু যি লাঠিডাল সাপলৈ পৰিণত হৈছিল সেইডাল তোমাৰ হাতত লবা। আৰু তুমি তাক কবা, হিব্ৰুসকলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে মোক তোমাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে, কৈছে, মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মৰুভূমিত মোৰ সেৱা কৰিব পাৰে, আৰু চোৱা, তুমি এতিয়ালৈকে শুনা নাই। এই কথাবোৰ প্ৰভুৱে কয়, এই দ্বাৰা তুমি জানিবা যে মই প্ৰভু, চোৱা মই মোৰ হাতত থকা লাঠিৰে নদীৰ পানীত আঘাত কৰোঁ, আৰু ই তেজলৈ পৰিৱৰ্তিত হব। আৰু নদীত থকা মাছবোৰ মৰিব, আৰু নদীয়ে দুৰ্গন্ধ কৰিব, আৰু মিচৰীয়সকলে নদীৰ পৰা পানী পান কৰিবলৈ সক্ষম নহব। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, তোমাৰ ভায়েক হাৰোণক কোৱা, তোমাৰ লাঠিডাল হাতত লোৱা, আৰু তোমাৰ হাত মিচৰৰ পানীবোৰৰ ওপৰত মেলা, তেওঁলোকৰ নদীবোৰৰ ওপৰত,

তেওঁলোকৰ নলা-নৰ্দমাবোৰৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ জলাহবোৰৰ ওপৰত, আৰু
তেওঁলোকৰ সকলো জমা হোৱা পানীৰ ওপৰত, আৰু সেইবোৰ তেজ হব। আৰু মিচৰৰ
সকলো ভূমিত তেজ হল, কাঠবোৰত আৰু শিলবোৰত। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে এইদৰে
কৰিলে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল, আৰু তেওঁৰ লাঠিডাল তুলি
ফৰৌণৰ আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ সন্মুখত নদীৰ পানীত আঘাত কৰিলে, আৰু নদীৰ
সকলো পানী তেজলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিলে। আৰু নদীৰ মাহবোৰ মৰিল, আৰু নদীখন
দুৰ্গন্ধময় হল, আৰু মিচৰীয়সকলে নদীৰ পৰা পানী পান কৰিবলৈ সক্ষম নাছিল, আৰু
মিচৰৰ সকলো ভূমিত তেজ আছিল। মিচৰীয় মায়াবীসকলেও তেওঁলোকৰ যাদুবিদ্যাৰে
একেদৰে কৰিলে, আৰু ফৰৌণৰ হৃদয় কঠিন হল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে,
ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল। ঘূৰি আহি ফাৰাও তেওঁৰ ঘৰত সোমাল, আৰু তেওঁ এই
বিষয়ত মনো নিদিলে। কিন্তু সকলো মিচৰীয়সকলে নদীৰ চাৰিওফালে খান্দিলে, যাতে
পানী খাব পাৰে, আৰু তেওঁলোকে নদীৰ পৰা পানী খাব পৰা নাছিল। আৰু সাত দিন সম্পূৰ্ণ
হল, প্ৰভুৱে নদীক প্ৰহাৰ কৰাৰ পাছত।

প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, ফৰৌণৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁক কোৱা, প্ৰভুৱে এই কথা
কৈছে: মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোৰ সেৱা কৰিব পাৰে। যদি
তুমি পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, চোৱা, মই তোমাৰ সকলো সীমা ভেকুলীৰে আঘাত
কৰিম। আৰু নদীয়ে ভেকুলী উগলি পেলাব, আৰু সিহঁত উঠি আহি তোমাৰ ঘৰবোৰত
সোমাব, আৰু তোমাৰ শোৱা কোঠাবোৰৰ ভঁৰালবোৰত, আৰু তোমাৰ বিচনাবোৰৰ
ওপৰত, আৰু তোমাৰ সেৱকসকলৰ ঘৰবোৰত, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত, আৰু
তোমাৰ আটা মোহা পাত্ৰবোৰত, আৰু তোমাৰ তন্দুৰবোৰত। আৰু তোমাৰ ওপৰত, আৰু
তোমাৰ সেৱকসকলৰ ওপৰত, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত ভেকুলীবোৰ উঠিব।

প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, তোমাৰ ভায়েক হাৰোণক কোৱা, নদীবোৰৰ ওপৰত, নলাবোৰৰ ওপৰত, আৰু জলাশয়বোৰৰ ওপৰত তোমাৰ হাতেৰে লাঠিডাল মেলা, আৰু ভেকুলীবোৰক তোলা। আৰু হাৰোণে মিচৰৰ পানীবোৰৰ ওপৰত হাত বিস্তাৰ কৰিলে, আৰু ভেকুলীবোৰ তুলি আনিলে, আৰু ভেকুলী উঠি আহিল, আৰু মিচৰৰ ভূমি ঢাকি পেলালে। কিন্তু মিচৰীয়সকলৰ মায়াবীসকলেও তেওঁলোকৰ যাদুবিদ্যাৰে একেদৰে কৰিলে, আৰু মিচৰ দেশৰ ভূমিৰ ওপৰলৈ ভেকুলীবোৰ আনিলে। আৰু ফাৰাওৱে মোচি আৰু হাৰোণক মাতিলে আৰু কলে, মোৰ বিষয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু তেওঁ যেন ভেকুলীবোৰ মোৰ পৰা আৰু মোৰ লোকসকলৰ পৰা আঁতৰাই দিয়ে, আৰু মই তেওঁলোকক পঠিয়াই দিম, আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰক। মোচিয়ে ফাৰাওক কলে, মোক কওক কেতিয়া মই তোমাৰ বিষয়ে, তোমাৰ সেৱকসকলৰ বিষয়ে, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিম, যাতে ভেকুলীবোৰ তোমাৰ পৰা, তোমাৰ লোকসকলৰ পৰা, আৰু তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ পৰা ধ্বংস হয়, কেৱল নদীত ৰৈ যাব। তেওঁ কলে, কাইলৈ। তেওঁ সেয়েহে কলে, তুমি যেনেকৈ কৈছা, যাতে তুমি জানিব পাৰা যে প্ৰভুৰ বাহিৰে আন কোনো নাই। আৰু ভেকুলীবোৰ তোমাৰ পৰা, তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ পৰা, চোতালবোৰৰ পৰা, তোমাৰ সেৱকসকলৰ পৰা আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ পৰা অপসাৰিত কৰা হব, কিন্তু সিহঁত কেৱল নদীত ৰৈ যাব। মোচি আৰু হাৰোণ ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা বাহিৰ হৈ গল, আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত কেঁকোৰাবোৰৰ বিষয়ে চিঞৰিলে, যেনেকৈ ফৰৌণে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল। প্ৰভুৱে মোচিয়ে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে, আৰু ভেকুলীবোৰ ঘৰবোৰৰ পৰা, চোতালবোৰৰ পৰা আৰু পথাৰবোৰৰ পৰা মৰি গল। আৰু তেওঁলোকে সিহঁতক থুপ থুপকৈ গোটাই থৈছিল, আৰু ভূমিয়ে দুৰ্গন্ধ কৰিছিল। কিন্তু ফাৰাওৱে দেখি যে সকাহ হৈছে, তেওঁৰ হৃদয় কঠিন হল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে, ঠিক যেনেকৈ

প্ৰভুৱে কৈছিল। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, হাৰোণক কোৱা, তোমাৰ হাতেৰে লাঠি মেলি
পৃথিৱীৰ টিপি মাৰা, আৰু মানুহবোৰত, চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰত আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিত
ডাঁহ হব। সেয়েহে আৰোণে হাতেৰে লাঠিডাল মেলিলে আৰু পৃথিৱীৰ ধূলিত আঘাত
কৰিলে, আৰু মানুহবোৰত আৰু চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰত মহাবোৰ হল, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো
ধূলিত মহাবোৰ হল। মায়াবীসকলেও তেওঁলোকৰ মায়াবিদ্যাৰে একেদৰে ডাঁহবোৰ
উলিয়াবলৈ চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোক সক্ষম নহল, আৰু ডাঁহবোৰ মানুহৰ মাজত আৰু
চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰৰ মাজত থাকি গল। সেয়েহে মায়াবীসকলে ফৰোণক কলে, এইটো
ঈশ্বৰৰ আঙুলি, আৰু ফৰোণৰ হৃদয় কঠিন হল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে,
ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল। প্ৰভুৱে মোচিক কলে, পুৱা সোনকালে উঠা, আৰু ফৰোণৰ
সন্মুখত থিয় হোৱা, আৰু চোৱা তেওঁ পানীৰ ওপৰত ওলাব, আৰু তেওঁক কবা, প্ৰভুৱে
এইবোৰ কয়, মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মৰুভূমিত মোক সেৱা
কৰিব পাৰে। যদি তুমি মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, চোৱা, মই তোমাৰ
ওপৰত, তোমাৰ সেৱকসকলৰ ওপৰত, তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত, আৰু তোমালোকৰ
ঘৰবোৰৰ ওপৰত কুকুৰ মাখি পঠিয়াই দিম, আৰু মিচৰীয়সকলৰ ঘৰবোৰ কুকুৰ মাখিৰে
ভৰি যাব, আৰু যি ভূমিৰ ওপৰত সিহঁত আছে সেই ভূমিতো। আৰু মই সেই দিনা গেচেম
ভূমিত আচৰিত কাৰ্য কৰিম, যত মোৰ লোকসকল আছে, যত কুকুৰ মাখি নাথাকিব, যাতে
তুমি জানিব পাৰা যে মই সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ। আৰু মই মোৰ লোকসকলৰ আৰু
তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত পাৰ্থক্য স্থাপন কৰিম, কিন্তু কাইলৈ এই পৃথিৱীৰ ওপৰত
ঘটিব। প্ৰভুৱে এইদৰে কৰিলে, আৰু কুকুৰ মাখিৰ বহুতো জাক ফাৰাওৰ ঘৰবোৰলৈ,
তেওঁৰ সেৱকসকলৰ ঘৰবোৰলৈ আৰু মিচৰৰ সকলো দেশলৈ আহিল, আৰু কুকুৰ মাখিৰ
পৰা দেশখন ধ্বংস হল।

ফাৰাওৱে মোচি আৰু হাৰোণক মাতি কলে, আহি তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে এই
দেশতে বলিদান কৰা। আৰু মোচিয়ে কলে, এইদৰে হোৱাটো সম্ভৱ নহয়, কিয়নো আমি

আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে মিচৰীয়াসকলৰ ঘৃণনীয় বস্তুবোৰ বলিদান কৰিম। যদি আমি তেওঁলোকৰ সন্মুখত মিচৰীয়াসকলৰ ঘৃণনীয় বস্তুবোৰ বলিদান কৰোঁ, তেন্তে আমাক শিলাঘাত কৰা হব। তিনি দিনৰ পথ আমি মৰুভূমিলৈ যাম, আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান কৰিম, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে আমাক কৈছিল। আৰু ফাৰাওৱে কলে, মই তোমালোকক পঠিয়াওঁ, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত মৰুভূমিত বলিদান কৰা, কিন্তু বেছি দূৰলৈ যাবলৈ নাযাবা। সেয়েহে মোৰ বিষয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা। মোচিয়ে কৈলে, মই তোমাৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই যাম আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিম, আৰু কাইলৈ কুকুৰ মাখি তোমাৰ, তোমাৰ সেৱকসকলৰ আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ পৰা গুচি যাব। কিন্তু ফৰৌণে পুনৰ প্ৰতাৰণা নকৰিব, যাতে লোকসকলক প্ৰভুৰ ওচৰত বলিদান কৰিবলৈ পঠিওৱা নহয়। কিন্তু মোচি ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গল আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। প্ৰভুৱে মোচিয়ে কোৱাৰ দৰেই কৰিলে, আৰু ফৰৌণৰ পৰা, তেওঁৰ দাসবোৰৰ পৰা আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ পৰা মাখিৰ জাক আঁতৰাই দিলে, আৰু এটাও বাকী নাথাকিল। আৰু ফাৰাওৱে তেওঁৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে এই সময়তো, আৰু তেওঁ লোকসকলক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে।

9

প্ৰভুৱে মোচিক কলে, ফৰৌণৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁক কোৱা, হিব্ৰুসকলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এই কথা কৈছে: মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোৰ সেৱা কৰিব পাৰে। যদি তুমি সঁচাকৈয়ে মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, কিন্তু এতিয়াও তেওঁলোকক নিয়ন্ত্ৰণত ৰাখিছা, চোৱা, প্ৰভুৰ হাত তোমাৰ পথাৰত থকা পশুধনৰ ওপৰত পৰিব—ঘোঁৰাবোৰৰ ওপৰত, বোজা বহন কৰা পশুবোৰৰ ওপৰত, উটবোৰৰ ওপৰত, গৰুবোৰৰ ওপৰত আৰু মেৰ-হাগবোৰৰ ওপৰত—অতি ভয়ংকৰ মৃত্যু হব। আৰু

মই সেই সময়ত মিচৰীয়াসকলৰ পশুধন আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পশুধনৰ মাজত আচৰিত কাৰ্য কৰিম, ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সকলোৰে পৰা এটাও কথিত মৃত্যু নহব। আৰু ঈশ্বৰে এটা সীমা দিলে, কৈ, কাইলৈ প্ৰভুৱে এই কথা পৃথিৱীত কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে পিছদিনা এই কথা পূৰ্ণ কৰিলে, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ সকলো পশু মৰিল, কিন্তু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পশুবোৰৰ পৰা একোৱেই নমৰিল। ফাৰাওৱে দেখিলে যে ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো গৰু-মহৰ পৰা একোৱেই মৰা নাই, কিন্তু ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন হল, আৰু তেওঁ লোকসকলক পঠিয়াই নিদিলে। প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কৈছিল, তোমালোকে ভাটিৰ কাঁহেৰে হাত পূৰ্ণ কৰি লোৱা, আৰু মোচিয়ে ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ সন্মুখত আকাশৰ ফালে ছটিয়াওক। আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিৰ ওপৰত ধূলি হওক, আৰু সেয়া মানুহবোৰৰ ওপৰত আৰু চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰৰ ওপৰত পৰিব, মিচৰৰ সকলো ভূমিত মানুহবোৰৰ মাজত আৰু চাৰিভৰীয়া জন্তুবোৰৰ মাজত ফাটি ওলোৱা ফোঁহা আৰু ঘা হব। আৰু মোচিয়ে ফাৰাওৰ আগত ভাটিৰ কাঁহ লৈ আকাশলৈ সিঁচৰিত কৰিছিল, আৰু মানুহবোৰত আৰু চাৰিঠেঙীয়া জন্তুবোৰত ফোঁহা উঠা ঘা হৈছিল। আৰু যাদুকৰসকলে মোচিৰ সন্মুখত থিয় হব পৰা নাছিল ঘাঁবোৰৰ কাৰণে, কিয়নো যাদুকৰসকলৰ মাজত ঘাঁবোৰ হৈছিল, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিত। কিন্তু প্ৰভুৱে ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, সোনকালে পুৱা উঠা, আৰু ফৰোণৰ সন্মুখত থিয় হোৱা, আৰু তেওঁক কবা, হিব্ৰুসকলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এইবোৰ কথা কয়, মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোক সেৱা কৰিব পাৰে। কাৰণ এতিয়া এই সময়ত মই মোৰ সকলো মহামাৰী তোমাৰ হৃদয়লৈ, তোমাৰ সেৱকসকলৰ ওপৰলৈ আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰলৈ পঠিয়াই দিছো, যাতে তুমি জানিব পাৰা যে সমগ্ৰ পৃথিৱীত মোৰ দৰে আন কোনো নাই। এতিয়া কিয়নো হাত পঠিয়াই মই তোমাক মাৰিম, আৰু তোমাৰ লোকসকলক বধ কৰিম, আৰু তুমি পৃথিৱীৰ পৰা ধ্বংস হবা। আৰু এই কাৰণেই তুমি সংৰক্ষিত হৈছিলো, যাতে মই তোমাৰ মাজত মোৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰিব পাৰোঁ আৰু যাতে মোৰ নাম সমগ্ৰ পৃথিৱীত

ঘোষিত হয়। এতিয়াও তেস্তে তুমি মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই নিদিয়াৰ কাৰণ হৈ আছা নেকি? চোৱা, মই কাইলৈ এই সময়ত অতিশয় প্ৰচণ্ড শিলাবৃষ্টি বৰষাম, যেনেকুৱা মিচৰত কেতিয়াও হোৱা নাই, যি দিনৰ পৰা ইয়াক সৃষ্টি কৰা হৈছিল, আজিৰ দিনলৈকে। এতিয়া সেয়েহে শীঘ্ৰে তোমাৰ পশুধন আৰু সমতল ভূমিত থকা যিমান তোমাৰ আছে সেইবোৰ সংগ্ৰহ কৰা, কিয়নো সকলো মানুহ আৰু পশুধন যিবোৰ সমতল ভূমিত পোৱা যাব আৰু ঘৰত প্ৰৱেশ নকৰে, সিহঁতৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি পৰিব আৰু সিহঁত মৰিব। ফাৰাওৰ দাসসকলৰ মাজত যিজনে প্ৰভুৰ বাক্যক ভয় কৰিছিল, তেওঁ নিজৰ পশুবোৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ সংগ্ৰহ কৰিলে। কিন্তু যিজনে প্ৰভুৰ বাক্যত মনোযোগ নিদিলে, তেওঁ পশুবোৰ পথাৰত এৰি দিলে।

প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, তোমাৰ হাত আকাশৰ ফালে প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি হব, মানুহবোৰৰ ওপৰত, পশুবোৰৰ ওপৰত, আৰু ভূমিৰ ওপৰত থকা সকলো বনৌষধিৰ ওপৰত। মোচিয়ে আকাশৰ ফালে হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে বজ্ৰধ্বনি আৰু শিলাবৃষ্টি দিলে, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত জুই দৌৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে মিচৰৰ সকলো ভূমিৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি বৰষালে। আছিল শিলাবৃষ্টি আৰু জুই জ্বলি আছিল শিলাবৃষ্টিৰ ভিতৰত, আৰু শিলাবৃষ্টি অতিশয় বহুত আছিল, যিটো এনেকুৱা মিচৰত কেতিয়াও হোৱা নাছিল, যিদিনৰ পৰা ইয়াৰ ওপৰত জাতি হৈছিল। শিলাবৃষ্টিয়ে মিচৰৰ সকলো ভূমিত প্ৰহাৰ কৰিলে, মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, আৰু শিলাবৃষ্টিয়ে সমতলত থকা সকলো বনৌষধি প্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু শিলাবৃষ্টিয়ে সমতলবোৰত থকা সকলো গছ চূৰ্ণ কৰিলে। কেৱল গেচেম ভূমিত, যত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল আছিল, শিলাবৃষ্টি হোৱা নাছিল। ফাৰাওৱে মানুহ পঠিয়াই মোচি আৰু হাৰোণক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, মই এতিয়া পাপ কৰিলোঁ, প্ৰভু ধাৰ্মিক, কিন্তু মই আৰু মোৰ প্ৰজা অধাৰ্মিক। অতএব মোৰ বিষয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু ঈশ্বৰৰ শব্দবোৰ, শিলাবৃষ্টি আৰু জুই বন্ধ হওক, আৰু মই তোমালোকক পঠিয়াই দিম, আৰু তোমালোকে আৰু থাকিবলগীয়া নহব।

মোচিয়ে তাক কৈলে, যেতিয়া মই চহৰৰ পৰা ওলাই যাম, মই প্ৰভুৰ প্ৰতি মোৰ হাত বিস্তাৰ কৰিম, আৰু কৰ্ণস্বৰবোৰ বন্ধ হব, আৰু শিলাবৃষ্টি আৰু বৰষুণ আৰু নহব, যাতে তুমি জানিব পাৰা যে পৃথিৱী প্ৰভুৰ। আৰু মই জানো যে তুমি আৰু তোমাৰ সেৱকসকলে এতিয়াও প্ৰভুক ভয় কৰা নাই। কিন্তু শণ আৰু যৱ আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল, কাৰণ যৱ থিয় হৈ আছিল আৰু শণ কাণত আছিল। কিন্তু ঘেঁহু আৰু বাৰ্লি আঘাতপ্ৰাপ্ত হোৱা নাছিল, কাৰণ সেইবোৰ পলমকৈ হৈছিল। মোচিয়ে ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গৈ নগৰৰ বাহিৰলৈ গল, আৰু তেওঁ প্ৰভুৰ ফালে হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে, আৰু মাতবোৰ বন্ধ হল, আৰু শিলাবৃষ্টি আৰু বৰষুণ আৰু ভূমিৰ ওপৰত নপৰিল। ফাৰাওৱে দেখি যে বৰষুণ আৰু শিলাবৃষ্টি আৰু মাতবোৰ বন্ধ হৈছে, তেওঁ পুনৰ পাপ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ হৃদয় আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে। আৰু ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰা হল, আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক পঠিয়াই নিদিলে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল।

10

কিন্তু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, ফাৰাওৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰা, কিয়নো মই তেওঁৰ হৃদয় আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ হৃদয় কঠিন কৰিছোঁ, যাতে এই চিহ্নবোৰ পৰৱৰ্তীকৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত আহে, যাতে তোমালোকে তোমালোকৰ সন্তানসকলৰ কাণত আৰু তোমালোকৰ সন্তানসকলৰ সন্তানসকলৰ ওচৰত ঘোষণা কৰিবা যে মই মিচৰীয়াসকলক কিমান উপহাস কৰিছোঁ, আৰু মোৰ চিহ্নবোৰ যিবোৰ মই তেওঁলোকৰ মাজত কৰিছিলোঁ, আৰু তোমালোকে জানিবা যে মই প্ৰভু। মোচি আৰু হাৰোণ ফৰৌণৰ সন্মুখত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তেওঁক কলে, ইব্ৰীসকলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এই কথা কৈছে, কিমান দিনলৈকে তুমি মোৰ আগত লজ্জিত হবলৈ ইচ্ছা নকৰিবা? মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিয়া, যাতে তেওঁলোকে মোৰ সেৱা কৰিব পাৰে। যদি তুমি মোৰ লোকসকলক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, চোৱা,

মই কাইলৈ এই সময়ত তোমাৰ সকলো সীমাৰ ওপৰত বহুত ফৰিং আনিম। আৰু ই পৃথিৱীৰ দৃষ্টি ঢাকিব, আৰু তুমি পৃথিৱী দেখিবলৈ সক্ষম নহবা, আৰু ই পৃথিৱীৰ সকলো অতিৰিক্ত অৱশিষ্ট গ্ৰাস কৰিব, যি শিলাবৃষ্টিয়ে তোমালোকৰ বাবে এৰি গৈছিল, আৰু ই পৃথিৱীত তোমালোকৰ বাবে বাঢ়ি থকা সকলো গছ গ্ৰাস কৰিব। আৰু তোমাৰ ঘৰবোৰ, আৰু তোমাৰ সেৱকসকলৰ ঘৰবোৰ, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ সকলো ভূমিত থকা সকলো ঘৰবোৰ ভৰা হব, যিবোৰ তোমাৰ পিতৃসকলে কেতিয়াও দেখা নাই, আৰু তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলেও নাই, যি দিনৰ পৰা তেওঁলোক পৃথিৱীত হৈছে, এই দিনলৈকে, আৰু মোচিয়ে ঘূৰি ফাৰাওৰ পৰা ওলাই গল। আৰু ফাৰাওৰ সেৱকসকলে তেওঁক কলে, কিমান দিনলৈকে এইটো আমাৰ বাবে ফান্দ হৈ থাকিব? মানুহবোৰক পঠিয়াই দিয়ক, যাতে তেওঁলোকে নিজৰ ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব পাৰে, নে আপুনি জানিব বিচাৰে যে মিচৰ বিনষ্ট হৈছে? আৰু তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোণক ফৰোণৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই আনিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, যোৱা আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰা, কিন্তু কোন কোন যাব? আৰু মোচিয়ে কয়, আমি যুৱক-সকল আৰু বৃদ্ধ-সকলৰ সৈতে যাম, আমাৰ পুত্ৰ-কন্যাৰ সৈতে আৰু আমাৰ মেৰ-ছাগ আৰু গৰুৰ সৈতে যাম, কিয়নো এয়া প্ৰভুৰ উৎসৱ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, এনেদৰে প্ৰভু তোমালোকৰ সৈতে হওক, যিদৰে মই তোমালোকক পঠিয়াওঁ, নহয় নে তোমালোকৰ সা-সম্পত্তিও? চোৱা যে দুষ্টতা তোমালোকৰ ওপৰত যোগ কৰা হৈছে। এনে নহয়, কিন্তু পুৰুষসকল যাওক, আৰু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰক, কাৰণ এইটোৱেই তোমালোকে বিচাৰিছা। কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ফাৰাওৰ সন্মুখৰ পৰা খেদি দিলে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, মিচৰ দেশৰ ওপৰত তোমাৰ হাত প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু ফৰিং ভূমিৰ ওপৰত উঠক, আৰু ই ভূমিৰ সকলো তৃণ আৰু গছবোৰৰ সকলো ফল গ্ৰাস কৰিব, যি শিলাবৃষ্টিয়ে এৰি গৈছিল। আৰু মোচিয়ে লাঠি আকাশলৈ তুলিলে, আৰু প্ৰভুৱে সেই সম্পূৰ্ণ দিন আৰু সম্পূৰ্ণ ৰাতি ভূমিৰ ওপৰত দক্ষিণ বতাহ আনিলে। পুৱা হল, আৰু দক্ষিণ বতাহে ফৰিং তুলি ললে। আৰু তেওঁ ইয়াক সমগ্ৰ মিচৰ দেশৰ ওপৰলৈ আনিলে, আৰু মিচৰৰ সকলো সীমাৰ ওপৰত বিশ্ৰাম ললে অতিশয়

বহুত, ইয়াৰ পূৰ্বে এনেকুৱা ফৰিং হোৱা নাছিল, আৰু ইয়াৰ পাছত এনেদৰে নহব। আৰু ই পৃথিৱীৰ দৃশ্য ঢাকিলে, আৰু পৃথিৱী ধ্বংস হল, আৰু পৃথিৱীৰ সকলো বনৌষধি গ্ৰাস কৰিলে, আৰু গছবোৰৰ সকলো ফল, যি শিলাবৃষ্টিৰ পৰা বাকী আছিল, কাঠবোৰত একোৱেই সেউজীয়া বাকী নাছিল, আৰু সমভূমিৰ সকলো বনৌষধিত, মিচৰৰ সকলো ভূমিত।

ফাৰাওৱে মোচি আৰু হাৰোণক মাতিবলৈ খৰধৰ কৰিলে আৰু কলে, মই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ আগত আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিছোঁ। অতএব এতিয়াও মোৰ পাপ গ্ৰহণ কৰা, আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু তেওঁ মোৰ পৰা এই মৃত্যু আঁতৰাই দিয়ক। মোচি ফৰোণৰ ওচৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গল, আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে সাগৰৰ পৰা প্ৰবল বতাহ পৰিৱৰ্তন কৰিলে, আৰু ফৰিংবোৰ তুলি ললে, আৰু সেইবোৰ ৰঙা সাগৰত পেলাই দিলে, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিত এটাও ফৰিং বাকী নাথাকিল। আৰু প্ৰভুৱে ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক পঠিয়াই নিদিলে। প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তোমাৰ হাত আকাশৰ ফালে প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু মিচৰ দেশৰ ওপৰত অন্ধকাৰ হওক, স্পৰ্শনীয় অন্ধকাৰ। মোচিয়ে আকাশৰ ফালে হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে, আৰু মিচৰৰ সকলো ভূমিৰ ওপৰত তিনি দিনৰ বাবে অন্ধকাৰ, ঘোৰ অন্ধকাৰ আৰু ধুমুহা হল। আৰু তিনি দিনলৈ কোনেও নিজৰ ভাইক দেখা নাপালে, আৰু তিনি দিনলৈ কোনেও নিজৰ বিচনাৰ পৰা উঠা নাছিল, কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ বাবে তেওঁলোকে বাস কৰা সকলো ঠাইতে পোহৰ আছিল। আৰু ফাৰাওৱে মোচি আৰু হাৰোণক মাতি কলে, যোৱা, তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক সেৱা কৰা, কিন্তু মেৰ-ছাগবোৰ আৰু গৰুবোৰ এৰি থৈ যোৱা, আৰু তোমালোকৰ সা-সম্পত্তি তোমালোকৰ লগত যাওক। আৰু মোচিয়ে কলে, কিন্তু তুমি আমাক হোম-বলি আৰু বলিদান দিবা, যি আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কৰিম। আৰু আমাৰ পশুধন আমাৰ সৈতে যাব, আৰু আমি এটা খুৰাও এৰি নাযাওঁ, কিয়নো সিহঁতৰ পৰা আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবলৈ লম। কিন্তু আমি

নাজানো আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কি সেৱা কৰিম, যেতিয়ালৈকে আমি তালৈ নাযাওঁ। কিন্তু প্ৰভুৱে ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। আৰু ফাৰাওৱে কলে, মোৰ ওচৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱা, সাৱধান হোৱা, মোৰ মুখ পুনৰ দেখা নকৰিবা, যি দিনা তুমি মোৰ সন্মুখত দেখা পোৱা যাবা, তুমি মৃত্যু হবা। মোচিয়ে কিন্তু কয়, তুমি কৈছা, মই তোমাক আৰু মুখামুখি দেখা নিদিওঁ।

11

প্ৰভুৱে মোচিক কলে, মই ফৰৌণ আৰু মিচৰৰ ওপৰত এতিয়াও এটা আঘাত আনিম, আৰু তাৰ পিছত তেওঁ তোমালোকক ইয়াৰ পৰা পঠাই দিব। যেতিয়া তেওঁ তোমালোকক সকলোৰে সৈতে পঠাই দিব, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক সম্পূৰ্ণৰূপে খেদাই দিব। সেয়েহে লোকসকলৰ কাণত গোপনে কথা কওক, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ প্ৰতিবেশীৰ পৰা ৰূপৰ পাত্ৰ আৰু সোণৰ পাত্ৰ আৰু কাপোৰ বিচাৰক। প্ৰভুৱে কিন্তু তেওঁৰ লোকসকলক মিচৰীয়াসকলৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ দিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ব্যৱহাৰ কৰিলে, আৰু মোচি নামৰ মানুহজন মিচৰীয়াসকলৰ সন্মুখত, ফৰৌণৰ সন্মুখত, আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ সন্মুখত অতিশয় মহান হল। আৰু মোচিয়ে কলে, প্ৰভুৱে এই কথা কয়, মাজনিশা মই মিচৰৰ মাজলৈ প্ৰৱেশ কৰিম। আৰু মিচৰ দেশৰ ভিতৰত সকলো প্ৰথমজাত মৰিব, সিংহাসনত বহা ফৰৌণৰ প্ৰথমজাতৰ পৰা জঁাতৰ ওচৰত থকা দাসীৰ প্ৰথমজাতলৈকে, আৰু সকলো পশুৰ প্ৰথমজাতলৈকে। আৰু সমগ্ৰ মিচৰ দেশত এক মহান চিঞৰ হব, যিটো এনেকুৱা কেতিয়াও হোৱা নাই, আৰু এনেকুৱা পুনৰ কেতিয়াও হোৱা নহব। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তানৰ মাজত কুকুৰে নিজৰ জিভাৰে গুৰ্জন নকৰিব, মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, যাতে তুমি জানিব পাৰা যে প্ৰভুৱে মিচৰীয়াসকল আৰু ইস্ৰায়েলৰ মাজত কিমান পাৰ্থক্য কৰিব। আৰু তোমাৰ এই সকলো সেৱকে মোৰ ওচৰলৈ

নামি আহিব, আৰু মোক প্ৰণাম কৰিব কৈ, তুমি ওলাই যোৱা, আৰু তুমি নেতৃত্ব দিয়া
তোমাৰ সকলো মানুহ, আৰু তাৰ পিছত মই ওলাই যাম। কিন্তু মোচি ফৰৌণৰ ওচৰৰ পৰা
ত্ৰোণেৰে ওলাই গল। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, ফৰৌণে তোমালোকৰ কথা নুশুনিব, যাতে
মই মিচৰ দেশত মোৰ চিহ্ন আৰু আচৰিত কৰ্মবোৰ বৃদ্ধি কৰিব পাৰোঁ। মোচি আৰু হাৰোণে
মিচৰ দেশত ফৰৌণৰ সন্মুখত এই সকলো চিহ্ন আৰু আচৰিত কাৰ্য কৰিলে, কিন্তু প্ৰভুৱে
ফৰৌণৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা
পঠিয়াবলৈ শূনা নাছিল।

12

প্ৰভুয়ে মিচৰ আৰু হাৰোণক মিচৰ দেশত কলে, এই মাহ প্ৰকৃততে তোমালোকৰ বাবে
মাহসমূহৰ আৰম্ভণি, বছৰৰ মাহসমূহৰ ভিতৰত এইটো তোমালোকৰ বাবে প্ৰথম। ইস্ৰায়েলৰ
পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজৰ প্ৰতি কোৱা, এই মাহৰ দশম দিনত তেওঁলোকে প্ৰত্যেকে
পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে এটা মেৰ-ছাগ লওক, প্ৰত্যেকে নিজৰ ঘৰ অনুসাৰে এটা মেৰ-
ছাগ লওক। যদি কিন্তু ঘৰত কম সংখ্যক লোক থাকে, যাতে এটা ভেড়াৰ বাবে পৰ্যাপ্ত
নহয়, তেন্তে তেওঁ নিজৰ লগত তেওঁৰ ওচৰৰ প্ৰতিবেশীক লব, আত্মসকলৰ সংখ্যা
অনুসৰি, প্ৰতিজনে তেওঁৰ বাবে পৰ্যাপ্ত পৰিমাণ এটা ভেড়াৰ বাবে গণনা কৰা হব।
তোমালোকৰ বাবে এটা সম্পূৰ্ণ মতা বছৰীয়া মেৰ-ছাগ হব লাগিব, মেৰ পোৱালি আৰু
ছাগলী পোৱালিৰ পৰা লবা। আৰু এই মাহৰ চতুৰ্দশ দিনলৈকে তোমালোকে ইয়াক ৰাখিবা,
আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমাজৰ সকলো সমাৱেশে সন্ধিয়া ইয়াক বধ কৰিব। আৰু
তেওঁলোকে ৰক্তৰ পৰা লব, আৰু দুটা দুৱাৰৰ খুঁটাৰ ওপৰত আৰু চৌকাঠৰ ওপৰত ৰাখিব,
সেই ঘৰবোৰত যত তেওঁলোকে সেইবোৰ খাব। আৰু তেওঁলোকে এই ৰাতি জুইত ভজা
মাংস খাব, আৰু তিতা বনৌষধিৰ সৈতে খমিৰবিহীন পিঠা খাব। তোমালোকে তেওঁলোকৰ

পৰা কেঁচা নাখাবা, নহয় পানীত সিজোৱা, কিন্তু জুইত ভজা, মূৰ ভৰি আৰু নাড়ীভূৰিৰ সৈতে। তোমালোকে তাৰ পৰা পুৱালৈকে একো এৰি নিদিবা, আৰু তাৰ হাড় নভাঙিবা, কিন্তু তাৰ পৰা পুৱালৈকে বাকী থকা বস্তুবোৰ জুইত পুৰি পেলাবা। এইদৰে তোমালোকে ইয়াক খাব, তোমালোকৰ কঁকাল বান্ধি, তোমালোকৰ ভৰিত জোতা পিন্ধি, আৰু তোমালোকৰ হাতত লাঠি লৈ, আৰু তোমালোকে ইয়াক শীঘ্ৰতাৰে খাব, এইটো প্ৰভুৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব। আৰু মই এই ৰাতি মিচৰ দেশৰ মাজেৰে পাৰ হম, আৰু মই মিচৰ দেশত মানুহৰ পৰা পশুলৈকে প্ৰতিটো প্ৰথমজাতক আঘাত কৰিম, আৰু মিচৰীয়সকলৰ সকলো দেৱতাৰ ওপৰত মই প্ৰতিশোধ লম, মই প্ৰভু। আৰু তেজ তোমালোকৰ বাবে চিহ্ন হব ঘৰবোৰৰ ওপৰত, যিবোৰত তোমালোক তাত আছা, আৰু মই তেজ দেখিম, আৰু তোমালোকক আবৰণ দিম, আৰু তোমালোকৰ মাজত ধ্বংস কৰা মহামাৰী নহব যেতিয়া মই মিচৰ দেশত আঘাত কৰোঁ।

আৰু এই দিনটো তোমালোকৰ বাবে স্মৃতি হব, আৰু তোমালোকে ইয়াক প্ৰভুৰ উৎসৱ হিচাপে তোমালোকৰ সকলো প্ৰজন্মৰ বাবে উদযাপন কৰিবা, চিৰন্তন বিধি হিচাপে তোমালোকে ইয়াক উদযাপন কৰিবা। সাত দিন তোমালোকে খমিৰবিহীন পিঠা খাবা, কিন্তু প্ৰথম দিনৰ পৰাই তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ পৰা খমিৰ আঁতৰাবা। যিকোনো লোকে খমিৰ খাব, সেই আত্মা ইস্ৰায়েলৰ পৰা ধ্বংস কৰা হব, প্ৰথম দিনৰ পৰা সপ্তম দিনলৈকে। আৰু প্ৰথম দিনটো পবিত্ৰ বুলি মতা যাব, আৰু সপ্তম দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি মতা হব, তোমালোকে সেইবোৰত কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা, কিন্তু সকলো প্ৰাণৰ বাবে যিমান কৰা হব, কেৱল এইটোহে তোমালোকৰ বাবে কৰা হব। আৰু তোমালোকে এই আদেশ পালন কৰিবা, কাৰণ এই দিনতে মই তোমালোকৰ শক্তি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিম, আৰু তোমালোকে এই দিন তোমালোকৰ প্ৰজন্মৰ প্ৰতি চিৰন্তন বিধি হিচাপে পালন কৰিবা। প্ৰথম মাহৰ চৈধ্য দিনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, সন্ধিয়াৰ পৰা তোমালোকে খমিৰবিহীন পিঠা খাব, মাহৰ একবিশ দিনলৈকে, সন্ধিয়ালৈকে। সাত দিন তোমালোকৰ ঘৰত খমিৰ

পোৱা নাযাব, যিকোনো লোকে খমীৰীয়া বস্তু খালে সেই আত্মা ইশ্ৰায়েলৰ সমাজৰ পৰা ধ্বংস কৰা হব, বিদেশী আৰু দেশৰ থলুৱা উভয়ৰে ক্ষেত্ৰত। তোমালোকে কোনো খমিৰযুক্ত পিঠা নাখাবা, কিন্তু তোমালোকৰ প্ৰত্যেক বাসস্থানত তোমালোকে খমিৰবিহীন পিঠা খাবা।

মোচিয়ে ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো বৃদ্ধ পৰিষদক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, তোমালোক গুচি গৈ তোমালোকৰ আত্মীয়তা অনুসাৰে মেৰ-ছাগ লোৱা, আৰু নিস্তাৰ পৰ্বৰ বলিদান কৰা। তোমালোকে হিচপৰ এটা গোট লবা, আৰু দুৱাৰৰ ওচৰত থকা ৰক্তত ডুবাই, দুৱাৰৰ চৌকাঠত আৰু দুয়োটা চৌকাঠৰ ওপৰত দুৱাৰৰ ওচৰত থকা ৰক্তৰ পৰা লগাবা, কিন্তু তোমালোকে প্ৰতিজনে নিজৰ ঘৰৰ দুৱাৰৰ পৰা পুৱা নোহোৱালৈকে বাহিৰলৈ নাযাবা। আৰু প্ৰভুৱে মিচৰীয়াসকলক মাৰিবলৈ পাৰ হৈ যাব, আৰু দুৱাৰৰ চৌকাঠৰ ওপৰত আৰু দুয়োটা দুৱাৰৰ চৌকাঠৰ ওপৰত তেজ দেখিব, আৰু প্ৰভুৱে দুৱাৰ পাৰ হৈ যাব, আৰু বিনাশকক তোমালোকৰ ঘৰবোৰত সোমাই মাৰিবলৈ এৰি নিদিব। আৰু এই বিধি তোমাৰ আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে যুগে যুগে পালন কৰিবা। যদি তোমালোকে সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰা, যি প্ৰভুৱে তোমালোকক দিব, যেনেকৈ তেওঁ কথা কৈছিল, তেন্তে এই সেৱা ৰক্ষা কৰিবা। আৰু এনে হব যদি তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে তোমালোকক কয়, এই সেৱা কি? আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক কবা, এই নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বলিদান প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে, কাৰণ তেওঁ মিচৰত ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ঘৰবোৰ ৰক্ষা কৰিছিল, যেতিয়া তেওঁ মিচৰীয়াসকলক আঘাত কৰিছিল, কিন্তু আমাৰ ঘৰবোৰ উদ্ধাৰ কৰিছিল। আৰু লোকসকলে মূৰ দোঁৱাই প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে গুচি গৈ কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক আদেশ দিছিল, তেনেকৈয়ে তেওঁলোকে কৰিলে।

আধা ৰাতি হল, আৰু প্ৰভুৱে মিচৰ দেশত সকলো প্ৰথমজাতকক আঘাত কৰিলে, সিংহাসনত বহি থকা ফৰোণৰ প্ৰথমজাতৰ পৰা গাতত থকা বন্দিনীৰ প্ৰথমজাতলৈকে, আৰু

সকলো পশুৰ প্ৰথমজাতলৈকে। আৰু ফাৰাও ৰাতি উঠিল, আৰু তেওঁৰ সেৱকসকল, আৰু সকলো মিচৰীয়াসকল, আৰু সমগ্ৰ মিচৰ দেশত মহান কান্দোন হল, কিয়নো এনে কোনো ঘৰ নাছিল যত মৃত লোক নাছিল। আৰু ফাৰাওৱে ৰাতি মোচি আৰু হাৰোণক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, উঠা, আৰু মোৰ লোকসকলৰ পৰা ওলাই যোৱা, তোমালোক আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল, যোৱা আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰা, যেনেকৈ তোমালোকে কৈছা। আৰু তোমালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু গৰু লৈ যোৱা, আৰু নিশ্চয় মোকো আশীৰ্বাদ কৰা। আৰু মিচৰীয়াসকলে লোকসকলক উৎসাহেৰে দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰিবলৈ জোৰ কৰিছিল, কিয়নো তেওঁলোকে কৈছিল যে আমি সকলো মৰি আহো। লোকসকলে তেওঁলোকৰ আটা তুলি ললে, খমিৰ দিয়াৰ আগতে, তেওঁলোকৰ মিহলোৱা আটা তেওঁলোকৰ কাপোৰত বান্ধি তেওঁলোকৰ কান্ধত লৈ। ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মোচিয়ে তেওঁলোকক আদেশ দিয়াৰ দৰে কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে মিচৰীয়াসকলৰ পৰা ৰূপৰ পাত্ৰ, সোণৰ পাত্ৰ আৰু বস্ত্ৰ বিচাৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁৰ লোকসকলক মিচৰীয়াসকলৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ দিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক ধাৰ দিলে, আৰু তেওঁলোকে মিচৰীয়াসকলক লুট কৰিলে।

ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ৰামেছেছৰ পৰা চুকোৱালৈ প্ৰস্থান কৰিলে, ছশ হাজাৰ পদাতিক পুৰুষ, বস্ত্ৰ-বাহানি বাদ দি। আৰু এক বৃহৎ মিশ্ৰিত জনসমূহ তেওঁলোকৰ সৈতে গল, আৰু ভেড়া, আৰু গৰু, আৰু অতি বহুত পশুধন। আৰু তেওঁলোকে মিচৰৰ পৰা উলিয়াই অনা আটাৰে খমিৰবিহীন ছাইত পোৰা পিঠা বনালে, কিয়নো সেয়া খমিৰ দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ মিচৰীয়াসকলে তেওঁলোকক খেদি দিছিল, আৰু তেওঁলোকে থাকিবলৈ সক্ষম হোৱা নাছিল, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বাবে বাটৰ কাৰণে পাথেয়ো যুগুত কৰা নাছিল। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাসস্থান, যি তেওঁলোকে মিচৰ দেশত আৰু কনান দেশত বাস কৰিছিল, চাৰিশ ত্ৰিশ বছৰ আছিল। আৰু চাৰিশ ত্ৰিশ বছৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে, প্ৰভুৰ সকলো শক্তি মিচৰ দেশৰ পৰা ৰাতি ওলাই গল। এয়া প্ৰভুৰ বাবে এক সতৰ্কতা আছিল,

যাতে তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিব পাৰে। সেই ৰাতি প্ৰভুৰ বাবে এই সতৰ্কতা, যাতে ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মসমূহলৈকে হয়। প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কৈছিল, এইটো নিস্তাৰ পৰ্বৰ নিয়ম: কোনো বিদেশীয়ে ইয়াৰ পৰা নাখাব। আৰু সকলো সেৱক বা ৰূপেৰে কিনা দাসক তুমি চুম্বণ কৰিবা, আৰু তাৰ পিছতহে তেওঁ তাৰ পৰা খাব পাৰিব। প্ৰবাসী বা বনুৱাই তাৰ পৰা নাখাব। এটা ঘৰতে খোৱা হব, আৰু তোমালোকে ঘৰৰ পৰা মাংস বাহিৰলৈ লৈ নাযাবা, আৰু তাৰ কোনো হাড় ভাঙিবা নালাগে। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাবেশে ইয়াক কৰিব। যদি কোনো বাহিৰা মানুহ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে প্ৰভুৰ বাবে পাক্ষা পালন কৰিবলৈ, তেন্তে তাৰ সকলো পুৰুষক চুম্বণ কৰিবা, আৰু তাৰ পিছত তেওঁ আহি ইয়াক পালন কৰিব, আৰু তেওঁ ভূমিৰ স্থানীয় লোকৰ দৰে হব; সকলো অচুম্বণ লোকে ইয়াৰ পৰা নাখাব। এটা নিয়ম থলুৱা লোকৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ মাজলৈ অহা বিদেশীৰ বাবে একে হব। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেনেকৈয়ে কৰিলে যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক তেওঁলোকৰ প্ৰতি আদেশ দিছিল, এইদৰে তেওঁলোকে কৰিলে। আৰু সেই দিনা এনে ঘটিল যে, প্ৰভুৱে ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলক মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে বাহিৰ কৰি আনিলে।

13

The Lord said to Moses, saying, মোৰ বাবে প্ৰতিটো প্ৰথমজাতক পবিত্ৰ কৰা, প্ৰথম উৎপন্ন যি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত সকলো গৰ্ভ খোলে, মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, সি মোৰ। মোচিয়ে লোকসকলক কৈলে, এই দিনটো মনত ৰাখা, যিদিনা তোমালোকে মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলো, কাৰণ প্ৰভুৱে শক্তিশালী হাতেৰে তোমালোকক ইয়াৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু খমীৰ খোৱা নহব। কিয়নো আজি তোমালোকে নতুন শস্যৰ মাহত ওলাই গৈছা। আৰু এনে হব যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে

তোমাক কনানীয়া, হিন্তীয়া, ইমোৰীয়া, হিব্বীয়া, যিবুচীয়া, গিগ্গীচীয়া আৰু পৰিভ্ৰাজীয়াসকলৰ দেশলৈ লৈ যাব, যি দেশ তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাই তোমাক দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই গাখীৰ আৰু মৌ বোৱা দেশ, তেতিয়া তুমি এই মাহত এই সেৱা পালন কৰিবা। ছয় দিন তোমালোকে খমিৰবিহীন পিঠা খাবা, কিন্তু সপ্তম দিনা প্ৰভুৰ উৎসৱ। খমিৰবিহীন ৰুটি তুমি সাত দিন খাবা, তোমাৰ ওচৰত খমিৰযুক্ত ৰুটি দেখা নাযাব, আৰু তোমাৰ সকলো সীমাৰ ভিতৰত খমিৰ নাথাকিব। আৰু তুমি সেই দিনা তোমাৰ পুত্ৰক ঘোষণা কৰিবা, কৈ, এইকাৰণে প্ৰভু ঈশ্বৰে মোৰ বাবে এইটো কৰিছিল, যেতিয়া মই মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিলোঁ। আৰু এইটো তোমাৰ হাতৰ ওপৰত এটা চিন হব, আৰু তোমাৰ চকুৰ আগত এটা স্মৃতি হব, যাতে প্ৰভুৰ বিধান তোমাৰ মুখত থাকে, কিয়নো শক্তিশালী হাতেৰে প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। আৰু এই নিয়ম ৰক্ষা কৰা নিৰ্দিষ্ট সময় আৰু ঋতু অনুসাৰে, দিনৰ পৰা দিনলৈ।

আৰু এনে হব যেতিয়া প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক কনানীয়াসকলৰ ভূমিলৈ আনিব, যি ধৰণে তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, আৰু তেওঁ তোমাক সেই ভূমি দিব। আৰু তুমি প্ৰতিটো গৰ্ভ খোলা পুৰুষ সন্তানক প্ৰভুৰ বাবে পৃথক কৰিবা, তোমাৰ পশুৰ জাক বা পশুধনৰ পৰা যিমান গৰ্ভ খোলা পুৰুষ সন্তান তোমাৰ হব, সেইবোৰক তুমি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ কৰিবা। গাধাৰ প্ৰতিটি গৰ্ভ খোলা পোৱালিক তুমি ভেড়াৰ দ্বাৰা বিনিময় কৰিবা, কিন্তু যদি তুমি বিনিময় নকৰা, তেন্তে তুমি ইয়াক মুক্ত কৰিবা। তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত মানুহৰ প্ৰতিটি প্ৰথমজাতক তুমি মুক্ত কৰিবা। যদি তোমাৰ পুত্ৰই এইবোৰৰ পিছত তোমাক জিজ্ঞাসা কৰে আৰু কয়, এইটো কি?, তেন্তে তুমি তাক কবা, প্ৰভুৱে শক্তিশালী হাতেৰে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। যেতিয়া ফাৰাওৱে আমাক পঠিয়াই দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে, তেওঁ মিচৰ দেশত মানুহৰ প্ৰথমজাতৰ পৰা পশুৰ প্ৰথমজাতলৈকে সকলো প্ৰথমজাতক বধ কৰিলে, এই কাৰণে মই গৰ্ভ খোলা সকলো পুৰুষ সন্তানক প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে বলিদান কৰোঁ, আৰু মোৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো প্ৰথমজাতক

মুক্ত কৰিম। আৰু এইটো তোমাৰ হাতৰ ওপৰত এক চিহ্ন হ'ব, আৰু তোমাৰ চকুৰ আগত
অটল হ'ব, কিয়নো প্ৰভুৱে শক্তিশালী হাতেৰে তোমাক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে।

যেতিয়া ফাৰাওৱে লোকসকলক পঠিয়াই দিলে, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক ফিলিস্তিনীসকলৰ
দেশৰ পথেদি লৈ নগল, কাৰণ সেয়া ওচৰ আছিল, কিয়নো ঈশ্বৰে কলে, যাতে
লোকসকলে যুদ্ধ দেখি অনুতাপ নকৰে, আৰু মিচৰলৈ ঘূৰি নাযায়। আৰু ঈশ্বৰে
লোকসকলক মৰুভূমিৰ পথেৰে ৰঙা সাগৰলৈ ঘেৰি নিলে, আৰু পঞ্চম প্ৰজন্মত
ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকল মিচৰ দেশৰ পৰা উঠি আহিল। আৰু মোচিয়ে যোচেফৰ হাড়বোৰ
নিজৰ লগত ললে, কাৰণ তেওঁ শপতৰ দ্বাৰা ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক শপত খুৱাইছিল,
কৈছিল, প্ৰভুৱে নিশ্চয়কৈ তোমালোকক পৰিদৰ্শন কৰিব, আৰু তোমালোকে মোৰ
হাড়বোৰ ইয়াৰ পৰা তোমালোকৰ লগত লৈ যাবা।

কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে চুষ্কাৎৰ পৰা যাত্ৰা কৰি এথমত মৰুভূমিৰ কাষত শিবিৰ
পাতিলে। কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক নেতৃত্ব দিছিল, দিনত মেঘৰ স্তম্ভত তেওঁলোকক পথ
দেখুৱাবলৈ, আৰু ৰাতি অগ্নিৰ স্তম্ভত। কিন্তু মেঘৰ স্তম্ভ দিনত আৰু জুইৰ স্তম্ভ ৰাতি
সকলো লোকসকলৰ আগৰ পৰা বিদায় লোৱা নাছিল।

14

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কথা কওক, আৰু ঘূৰি
তেওঁলোকে বসতিৰ বিপৰীতে শিবিৰ পাতক, মগদাল আৰু সাগৰৰ মাজত, বেলচেফোনৰ
বিপৰীতে। তেওঁলোকৰ সন্মুখত তুমি সাগৰৰ ওপৰত শিবিৰ পাতাবা। আৰু ফাৰাওৱে
তেওঁৰ লোকসকলক কব, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে দেশত ভ্ৰমণ কৰি আছে, কিয়নো
মৰুভূমিয়ে তেওঁলোকক বন্ধ কৰি ৰাখিছে। মই কিন্তু ফাৰাওৰ হৃদয় কঠিন কৰিম, আৰু

তেওঁ তেওঁলোকৰ পাছত খেদি যাব, আৰু মই ফাৰাওত আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্যবাহিনীত মহিমাম্বিত হম, আৰু সকলো মিচৰীয়সকলে জানিব যে মই প্ৰভু, আৰু তেওঁলোকে এইদৰে কৰিলে। আৰু মিচৰীয়সকলৰ ৰজাক ঘোষণা কৰা হৈছিল যে লোকসকল পলাই গৈছে, আৰু ফাৰাও আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ হৃদয় লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে পৰিৱৰ্তিত হৈছিল, আৰু তেওঁলোকে কলে, আমি এইটো কি কৰিলোঁ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক পঠিয়াই দিলোঁ যাতে তেওঁলোকে আমাক সেৱা নকৰে? সেয়েহে ফাৰাওৱে তেওঁৰ ৰথবোৰ যুগুত কৰিলে, আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক নিজৰ সৈতে লৈ গল। আৰু তেওঁ ছশখন নিৰ্বাচিত ৰথ, আৰু মিচৰীয়সকলৰ সকলো ঘোঁৰা, আৰু সকলোৰে ওপৰত সেনাপতিসকল লৈছিল। আৰু প্ৰভুৱে মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ হৃদয় আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ হৃদয় কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পাছত খেদি গল, কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকল উচ্চ হাতেৰে ওলাই গৈছিল। আৰু মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকৰ পাছত খেদি গল, আৰু সাগৰৰ কাষত শিবিৰ পাতি থকা তেওঁলোকক পালে, আৰু ফৰৌণৰ সকলো ঘোঁৰা আৰু ৰথবোৰ, আৰু অশ্বাৰোহীসকল, আৰু তেওঁৰ সৈন্যবাহিনী বসতিৰ সন্মুখত, বেলচেফোনৰ বিপৰীতে আছিল। আৰু ফাৰাও ওচৰ চাপি আহিছিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ওপৰলৈ চাই চকুৰে দেখিলে, আৰু মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকৰ পাছত শিবিৰ পাতিছিল, আৰু তেওঁলোকে অতিশয় ভয় কৰিলে, কিন্তু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰিলে। আৰু তেওঁলোকে মোচিক কলে, মিচৰ দেশত সমাধি নথকাৰ কাৰণে আপুনি আমাক মৰুভূমিত মৃত্যুদণ্ড দিবলৈ উলিয়াই আনিলে নেকি? মিচৰৰ পৰা আমাক উলিয়াই আনি আপুনি আমাক এনে কি কৰিলে? এইটো সেই কথা নাছিল নেকি যি আমি তোমাক মিচৰত কৈছিলোঁ যে, আমাক এৰি দিয়া যাতে আমি মিচৰীয়সকলক সেৱা কৰিব পাৰোঁ? কিয়নো এই মৰুভূমিত মৰাতকৈ মিচৰীয়সকলক সেৱা কৰাটো আমাৰ বাবে ভাল।

মোচিয়ে লোকসকলক কলে, সাহস কৰা, থিয় হোৱা আৰু প্ৰভুৰ পৰা অহা পৰিত্ৰাণ দেখা, যি তেওঁ আজি আমাৰ বাবে কৰিব। কিয়নো যি ৰীতিৰে তোমালোকে মিচৰীয়সকলক আজি

দেখিছা, তেওঁলোকক চিৰকাললৈ পুনৰ দেখা নাপাবা। প্ৰভুৱে তোমালোকৰ হৈ যুদ্ধ কৰিব, আৰু তোমালোকে নীৰৱে থাকিব। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, তুমি মোৰ ফালে কিয় চিঞৰাইছা? ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰক। আৰু তুমি তোমাৰ লাঠি তুলি লোৱা, আৰু তোমাৰ হাত সাগৰৰ ওপৰত প্ৰসাৰিত কৰা, আৰু ইয়াক বিভাজিত কৰা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শুকান মাটিৰ মাজেৰে সাগৰৰ মাজলৈ সোমাই যাওক। আৰু চোৱা, মই ফৰৌণৰ আৰু সকলো মিচৰীয়াসকলৰ হৃদয় কঠিন কৰিম, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পাছত প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু মই ফৰৌণত, আৰু তেওঁৰ সকলো সৈন্যবাহিনীত, আৰু ৰথবোৰত, আৰু তেওঁৰ ঘোঁৰাবোৰত মহিমাম্বিত হম। আৰু সকলো মিচৰীয়াসকলে জানিব যে মই প্ৰভু, যেতিয়া মই ফৰৌণত, ৰথবোৰত আৰু তেওঁৰ ঘোঁৰাবোৰত মহিমাম্বিত হম। কিন্তু ঈশ্বৰৰ দূত যি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ শিবিৰৰ আগে আগে গৈছিল, তেওঁ আঁতৰি গৈ তেওঁলোকৰ পিছফালে গল, আৰু মেঘৰ স্তম্ভও তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰি গৈ তেওঁলোকৰ পিছফালে থিয় হল। আৰু সি মিচৰীয়াসকলৰ শিবিৰৰ মাজত আৰু ইস্ৰায়েলৰ শিবিৰৰ মাজত প্ৰৱেশ কৰি থিয় হল, আৰু অন্ধকাৰ আৰু ঘোৰ অন্ধকাৰ হল, আৰু ৰাতি পাৰ হৈ গল, আৰু তেওঁলোকে গোটেই ৰাতি ইজনে সিজনৰ লগত মিলিত নহল। মোচিয়ে সাগৰৰ ওপৰত হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে গোটেই ৰাতি প্ৰচণ্ড দক্ষিণ বতাহেৰে সাগৰক পিছুৱাই নিলে, আৰু সাগৰক শুকান কৰিলে, আৰু পানী বিভক্ত হল। আৰু ইজৰাইলৰ সন্তানসকলে শুকান বাটেদি সাগৰৰ মাজেৰে প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু ইয়াৰ পানী সোঁফালে দেৱাল আৰু বাওঁফালে দেৱাল হৈ আছিল।

আৰু মিচৰীয়াসকলে খেদি গল, আৰু তেওঁলোকৰ পাছত সোমাল আৰু ফৰৌণৰ সকলো ঘোঁৰা, আৰু ৰথবোৰ, আৰু আৰোহীসকল, সাগৰৰ মাজলৈ। প্ৰভাৱীয়া প্ৰহৰত ঘটিল, আৰু প্ৰভুৱে জুই আৰু মেঘৰ স্তম্ভৰ মাজেৰে মিচৰীয়াসকলৰ শিবিৰৰ ওপৰত দৃষ্টি দিলে, আৰু মিচৰীয়াসকলৰ শিবিৰক বিশৃংখল কৰি পেলালে। আৰু তেওঁ সিহঁতৰ ৰথৰ চকাবোৰ

বান্ধিলে, আৰু সিহঁতক বলেৰে আনিলে, আৰু মিচৰীয়াসকলে কলে, আমি ইস্ৰায়েলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাওঁ হক, কাৰণ প্ৰভুৱে সিহঁতৰ হৈ মিচৰীয়াসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, তোমাৰ হাত সাগৰৰ ওপৰত বিস্তাৰ কৰা, আৰু পানী ঘূৰি আহক, আৰু মিচৰীয়াসকলক, বথবোৰক আৰু আৰোহীসকলক ঢাকি পেলাওক। মোচিয়ে সাগৰৰ ওপৰত হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে, আৰু পানী দিনৰ ভাগত ভূমিৰ ওপৰলৈ ঘূৰি আহিল। মিচৰীয়াসকলে পানীৰ তলত পলাল, আৰু প্ৰভুৱে মিচৰীয়াসকলক সাগৰৰ মাজত জোকাৰি পেলালে। আৰু পানী ঘূৰি আহি বথবোৰ আৰু আৰোহীসকলক ঢাকিলে, আৰু ফাৰাওৰ সকলো শক্তিক, যিসকলে তেওঁলোকৰ পাছত সাগৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিল। কিন্তু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকল সাগৰৰ মাজেৰে শুকান বাটেদি গল, আৰু পানী তেওঁলোকৰ সোঁফালে দেৱাল আৰু বাওঁফালে দেৱাল হৈ আছিল। আৰু সেই দিনা প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলক মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলে সাগৰৰ তীৰত মিচৰীয়াসকলক মৃত দেখিলে। ইস্ৰায়েলে প্ৰভুৱে মিচৰীয়াসকলৰ ওপৰত কৰা মহান হাত দেখিলে, আৰু লোকসকলে প্ৰভুক ভয় কৰিলে, আৰু ঈশ্বৰক আৰু তেওঁৰ সেৱক মোচিক বিশ্বাস কৰিলে।

15

তেতিয়া মোচি আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে এই গীত গাইছিল, আৰু তেওঁলোকে কলে, আহা আমি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে গাওঁ, কিয়নো তেওঁ গৌৰৱময়ভাৱে গৌৰৱান্বিত হৈছে, ঘোঁৰা আৰু আৰোহীক সাগৰত দলিয়াই দিছে। সহায়ক আৰু ৰক্ষক মোৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে হল, এই মোৰ ঈশ্বৰ, আৰু মই তেওঁক মহিমাম্বিত কৰিম, মোৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ, আৰু মই তেওঁক উন্নত কৰিম। প্ৰভুৱে যুদ্ধসমূহ ভাঙি পেলায়, প্ৰভু তেওঁৰ নাম। ফাৰাওৰ বথবোৰ আৰু তেওঁৰ শক্তি সাগৰত দলিয়াই দিলে, নিৰ্বাচিত আৰোহী আৰু তৃতীয় পদবীৰ

বিষয়াসকল ৰঙা সাগৰত গ্ৰাস হল। সাগৰে তেওঁলোকক ঢাকি পেলালে, তেওঁলোক শিলৰ
 দৰে গভীৰতালৈ ডুবি গল। হে প্ৰভু, তোমাৰ সোঁহাত শক্তিত গৌৰৱান্বিত হৈছে; হে প্ৰভু,
 তোমাৰ সোঁহাতে শত্ৰুসকলক চূৰ্ণ কৰিছে। আৰু তোমাৰ গৌৰৱৰ বাহুল্যত তুমি
 শত্ৰুসকলক চূৰ্ণ কৰিলা, তুমি তোমাৰ ক্ৰোধ পঠিয়ালা যিয়ে তেওঁলোকক নৰাৰ দৰে গ্ৰাস
 কৰিলে। আৰু তোমাৰ ক্ৰোধৰ আত্মাৰ দ্বাৰা পানী বিভক্ত হল, পানীবোৰ দেৱালৰ দৰে জমা
 হল, টোবোৰ সাগৰৰ মাজত জমা হল। শত্ৰুৱে কৈছিল, মই খেদি গৈ ধৰিম, লুট্ৰব্য ভাগ
 কৰিম, মোৰ আত্মা পূৰ কৰিম, মোৰ তৰোৱালেৰে বিনাশ কৰিম, মোৰ হাতে শাসন কৰিব।
 তুমি তোমাৰ আত্মা পঠিয়াছিলি, সাগৰে তেওঁলোকক ঢাকি পেলালে, তেওঁলোক প্ৰবল
 পানীত সীহৰ দৰে ডুবি গল। হে প্ৰভু, দেৱতাসকলৰ মাজত কোন তোমাৰ সমান? কোন
 তোমাৰ সমান? পবিত্ৰসকলৰ মাজত সন্মানিত, মহিমা আশ্চৰ্যজনক, আচৰিত কৰ্ম কৰা।
 তুমি তোমাৰ সোঁ হাত প্ৰসাৰিত কৰিলা, পৃথিৱীয়ে তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰিলে। তুমি তোমাৰ
 ন্যায়পৰায়ণতাৰে এই লোকসকলক পথ দেখুৱালা, যাক তুমি মুক্ত কৰিলা, তুমি তোমাৰ
 শক্তিয়ে তোমাৰ পবিত্ৰ বাসস্থানলৈ সান্ত্বনা দিলা। জাতিসমূহে শুনিলে আৰু তেওঁলোক
 ক্ৰোধিত হল, ফিলিস্তিনীসকলৰ বাসিন্দাসকলক বেদনাই আক্ৰান্ত কৰিলে। তেতিয়া ইদোমৰ
 নেতাসকলে সোনকালে কৰিলে, আৰু মোৰাবীসকলৰ শাসকসকলক কঁপনিয়ে আক্ৰান্ত
 কৰিলে; কনানত বাস কৰা সকলো গলি গল। তেওঁলোকৰ ওপৰত কঁপনি আৰু ভয় পৰক,
 তোমাৰ বাহুৰ মহত্ত্বত তেওঁলোক শিলৰ দৰে হৈ থাকক, যেতিয়ালৈকে তোমাৰ লোক পাৰ
 নহয়, হে প্ৰভু, যেতিয়ালৈকে তোমাৰ এই লোক, যাক তুমি অধিকাৰ কৰিলা, পাৰ নহয়।
 তেওঁলোকক আনি তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ পৰ্বতত ৰোপণ কৰা, তোমাৰ প্ৰস্তুত কৰা
 বাসস্থানত, হে প্ৰভু, যি তুমি স্থাপন কৰিলা, হে প্ৰভু, পবিত্ৰ স্থান, যি তোমাৰ হাতে প্ৰস্তুত
 কৰিলে। প্ৰভুৱে যুগৰ পৰা যুগলৈ ৰাজত্ব কৰে, আৰু এতিয়াও। কাৰণ ফাৰাওৰ ঘোঁৰা
 ৰথবোৰ আৰু আৰোহীসকলৰ সৈতে সাগৰত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ
 ওপৰত সাগৰৰ পানী আনিলে, কিন্তু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল সাগৰৰ মাজত শুকান ভূমিৰ
 মাজেৰে গল।

কিন্তু ভৱিষ্যদ্বক্তা মিৰিয়ামে, যি হাৰোণৰ ভনী, তাইৰ হাতত ঢোল লৈছিল, আৰু সকলো মহিলা তাইৰ পাছত ঢোল আৰু নৃত্যৰ সৈতে ওলাই গল। মিৰিয়ামে তেওঁলোকৰ আগত আৰম্ভ কৰিলে, কৈ, আহা আমি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে গাওঁ, কাৰণ তেওঁ গৌৰৱেৰে গৌৰৱাষিত হৈছে, ঘোঁৰা আৰু আৰোহীক সাগৰত দলিয়াই দিলে। মোচিয়ে ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ৰঙা সাগৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু তেওঁলোকক চুৰ মৰুভূমিলৈ লৈ গল, আৰু তেওঁলোকে মৰুভূমিত তিনি দিন যাত্ৰা কৰিলে, আৰু খোৱাৰ বাবে পানী নাপালে। তেওঁলোক মেৰ্বালৈ আহিল, কিন্তু মেৰ্বাৰ পৰা পানী পান কৰিব নোৱাৰিলে, কিয়নো সেয়া তিতা আছিল, এই কাৰণে তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম তিক্ততা ৰাখিলে। আৰু মানুহবোৰে মোচিৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাইছিল, কৈছিল, আমি কি পিম? মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক এডাল কাঠ দেখুৱালে, আৰু তেওঁ সেইটো পানীত পেলালে, আৰু পানী মিঠা হল। তাত তেওঁ তেওঁৰ বাবে বিধি আৰু বিচাৰ স্থাপন কৰিলে, আৰু তাত তেওঁ তেওঁক পৰীক্ষা কৰিলে। আৰু তেওঁ ক'লে, যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ মনোযোগেৰে শুনিবা, আৰু তেওঁৰ সন্মুখত সন্তোষজনক কাম কৰিবা, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰত কাণ দিবা, আৰু তেওঁৰ সকলো বিধি পালন কৰিবা, তেন্তে মই মিচৰীয়াসকলৰ ওপৰত যি সকলো ৰোগ আনিছিলোঁ, সেইবোৰ তোমাৰ ওপৰত নানিম, কাৰণ মই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ, যি তোমাক সুস্থ কৰোঁ। আৰু তেওঁলোক ঐলেইমলৈ আহিল, আৰু তাত বাৰটা পানীৰ ভূমুক আছিল, আৰু সত্তৰটা খেজুৰ গছৰ গা-গছ আছিল, আৰু তেওঁলোকে তাত পানীবোৰৰ কাষত তম্বু তৰিলে।

16

তেওঁলোকে এলিমৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমগ্ৰ সমাজ চিন মৰুভূমিলৈ আহিল, যি এলিম আৰু চীনয়ৰ মাজত আছে। মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ

ওলাই যোৱাৰ পিছত দ্বিতীয় মাহৰ পঞ্চদশ দিনত, ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে গোঁজগোঁজাইছিল। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকক কলে, হয়, আমি মিচৰ দেশত প্ৰভুৰ দ্বাৰা আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈ মৰিলোহেঁতেন, যেতিয়া আমি মাংসৰ পাত্ৰবোৰৰ ওপৰত বহিছিলোঁ, আৰু তৃপ্তিসহকাৰে পিঠা খাইছিলোঁ, কাৰণ তোমালোকে আমাক এই মৰুভূমিলৈ উলিয়াই আনিলা, এই সমস্ত সমাজক ভোকত মাৰিবলৈ। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, চোৱা, মই তোমালোকলৈ আকাশৰ পৰা পিঠা বৰষাম, আৰু লোকসকল ওলাই যাব, আৰু প্ৰতিদিনে দিনটোৰ ভাগ গোটাৰ, যাতে মই তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰিব পাৰোঁ যে তেওঁলোকে মোৰ বিধানত চলিব নে নচলিব। আৰু ষষ্ঠ দিনত এনে হব যে, তেওঁলোকে যি আনিব তাক প্ৰস্তুত কৰিব, আৰু তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে যি সংগ্ৰহ কৰে তাৰ দুগুণ হব। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজক কলে, সন্ধিয়া তোমালোকে জানিবা যে প্ৰভুৱে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু ৰাতিপুৱা তোমালোকে প্ৰভুৰ গৌৰৱ দেখিবা, কাৰণ তেওঁ তোমালোকৰ গোঙনি ঈশ্বৰৰ ওচৰত শুনিছে, কিন্তু আমি কি, যে তোমালোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে গোঙাইছা? আৰু মোচিয়ে কলে, প্ৰভুৱে তোমালোকক সন্ধিয়া মাংস খাবলৈ আৰু ৰাতিপুৱা পিঠা তৃপ্তিৰে খাবলৈ দিয়াৰ কাৰণে, কিয়নো প্ৰভুৱে তোমালোকৰ গোঁজৰণি শুনিছে, যি তোমালোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে কৰিছা। আমি কিন্তু কি? কিয়নো তোমালোকৰ গোঁজৰণি আমাৰ বিৰুদ্ধে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধেহে।

মোচিয়ে হাৰোণক কলে, ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজক কোৱা, ঈশ্বৰৰ সন্মুখলৈ আহা, কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ গোঙনি শুনিছে। যেতিয়া হাৰোণে ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজক কৈছিল, আৰু তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ ফালে ঘূৰিল, তেতিয়া প্ৰভুৰ মহিমা মেঘৰ ভিতৰত দেখা গল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে আৰু কলে, মই ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ গোঙনি শুনিছোঁ, তেওঁলোকক কোৱা, এই কথা কৈ যে, সন্ধিয়া তোমালোকে মাংস খাবা, আৰু পুৱা তোমালোকে পিঠাৰে পূৰ্ণ হবা, আৰু তোমালোকে জানিবা যে মই

প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ। সন্ধ্যা হল, আৰু বটা-চৰাই উঠি আহিল আৰু শিবিৰ ঢাকি পেলালে। ৰাতিপুৱা শিবিৰৰ চাৰিওফালে শিশিৰ বন্ধ হোৱাৰ লগে লগে এনে ঘটিল। আৰু চোৱা, মৰুভূমিৰ মুখৰ ওপৰত পাতল, ধনীয়া গুটিৰ দৰে বগা, পৃথিৱীৰ ওপৰত হিমৰ দৰে। ইয়ায়েলৰ পুত্ৰসকলে ইয়াক দেখি এজনে আনজনক কলে, এইটো কি? কাৰণ তেওঁলোকে নাজানিছিল এইটো কি আছিল। তেতিয়া মোচিয়ে তেওঁলোকক কলে, এইটো সেই পিঠা, যিটো প্ৰভুৱে তোমালোকক খাবলৈ দিছে। এইটো সেই বাক্য যি প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল: তাৰ পৰা প্ৰতিজনে নিজৰ প্ৰয়োজন অনুসৰি এক হোমৰ সংগ্ৰহ কৰা, মূৰৰ সংখ্যা অনুসৰি, তোমালোকৰ লোকসকলৰ সংখ্যা অনুসৰি, প্ৰতিজনে নিজৰ তন্ত্ৰবাসীসকলৰ সৈতে সংগ্ৰহ কৰা। ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলে এইদৰে কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে বহুত আৰু কম সংগ্ৰহ কৰিলে। আৰু হোমৰেৰে জুখি লোৱাত, যিজনে বেছি লৈছিল তেওঁৰ বেছি নহল, আৰু যিজনে কম লৈছিল তেওঁৰ কম নহল; প্ৰতিজনে নিজৰ প্ৰয়োজন অনুসৰি সংগ্ৰহ কৰিছিল। মোচিয়ে তেওঁলোকক কৈলে, কোনোৱে তাৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈ একো নাৰাখিব।

আৰু তেওঁলোকে মোচিৰ কথা নুশুনিলে, কিন্তু কিছুমানে তাৰ পৰা পুৱালৈকে এৰি থৈ গল, আৰু তাত পোক উতলি উঠিল, আৰু দুৰ্গন্ধ হল, আৰু মোচি তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ৰুদ্ধ হল। আৰু তেওঁলোকে ইয়াক প্ৰতিদিনে পুৱা পুৱা সংগ্ৰহ কৰিছিল, প্ৰতিজনে নিজৰ নিৰ্ধাৰিত পৰিমাণ, কিন্তু যেতিয়া সূৰ্যে গৰম কৰিছিল, ই গলি গৈছিল। কিন্তু ষষ্ঠ দিনা এনে ঘটিল যে, তেওঁলোকে প্ৰয়োজনীয় বস্তু দুগুণ সংগ্ৰহ কৰিলে, প্ৰতিজনৰ বাবে দুই হোমৰ, আৰু মঙলীৰ সকলো শাসকে আহি মোচিক জনালে। মোচিয়ে তেওঁলোকক কৈছিল, এইটো সেই বাক্য নহয় নেকি যিটো প্ৰভুৱে কৈছিল? কাইলৈ প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰ বিশ্ৰামৰ বিশ্ৰামবাৰ, যিমান সেকিব লাগে সেকা, আৰু যিমান সিজাব লাগে সিজোৱা, আৰু যি অতিৰিক্ত থাকে সেইটো ৰাতিপুৱালৈকে ভঁৰালত সাঁচি থোৱা। আৰু তেওঁলোকে তাৰ পৰা পুৱালৈকে এৰি থৈ গল, যেনেকৈ মোচিয়ে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল, আৰু ই দুৰ্গন্ধ নহল, আৰু ইয়াত পোকো নহল। মোচিয়ে কৈলে, আজি খোৱা, কিয়নো আজি প্ৰভুৰ

বিশ্ৰামবাৰ আছে, সমতলত ই পোৱা নাযাব। ছয় দিন তোমালোকে সংগ্ৰহ কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনটো বিশ্ৰামবাৰ, কাৰণ সেই দিনা ইয়াত নাথাকিব। কিন্তু সপ্তম দিনত এনে ঘটিল যে লোকসকলৰ মাজৰ পৰা কিছুমানে সংগ্ৰহ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে, আৰু একো নাপালে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, কিমান কাললৈকে তোমালোকে মোৰ আদেশবোৰ আৰু মোৰ বিধান শুনিবলৈ ইচ্ছা নকৰিবা? চোৱা, কিয়নো প্ৰভুৱে তোমালোকক এই দিনটো বিশ্ৰামবাৰ দিলে, এই কাৰণে তেওঁ ষষ্ঠ দিনত তোমালোকক দুই দিনৰ পিঠা দিলে, প্ৰতিজনে নিজৰ ঘৰত বহি থাকিবা, সপ্তম দিনত কোনেও নিজৰ ঠাইৰ পৰা বাহিৰলৈ নাযাব। আৰু লোকসকলে সপ্তম দিনটোত বিশ্ৰাম কৰিলে। আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ইয়াৰ নাম মান্না ৰাখিলে, ই বগা ধনীয়াৰ বীজৰ দৰে আছিল, আৰু ইয়াৰ সোৱাদ মৌৰ পিঠাৰ দৰে আছিল। মোচিয়ে কলে, এয়া সেই বাক্য যি প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল: তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহৰ বাবে উৰালত ৰাখিবলৈ এক হোমৰ মান্না পুৰ কৰা, যাতে তেওঁলোকে সেই পিঠা দেখিব পাৰে যি তোমালোকে মৰুভূমিত খাইছিল, যেতিয়া প্ৰভুৱে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল। আৰু মোচিয়ে হাৰোণক কলে, এটা সোণৰ পাত্ৰ লোৱা, আৰু তাৰ ভিতৰত এক হোমৰ মান্না পূৰ্ণকৈ ভৰাই দিয়া, আৰু ইয়াক ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ৰাখিবা, তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহৰ বাবে সংৰক্ষণৰ অৰ্থে। যি ভাৱে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, সেইদৰে হাৰোণে সাক্ষ্যৰ আগত সংৰক্ষণৰ বাবে ৰাখিলে। কিন্তু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে চল্লিশ বছৰ ধৰি মান্না খাইছিল, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক বসতিপূৰ্ণ পৃথিৱীত উপস্থিত নহল; তেওঁলোকে মান্না খাইছিল, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক ফৈনিচিয়াৰ অঞ্চলত উপস্থিত নহল। হোমাৰটো তিনিটা জোখৰ দশমাংশ আছিল।

17

আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজে প্ৰভুৰ বাক্য অনুসাৰে চীন মৰুভূমিৰ পৰা

তেওঁলোকৰ শিবিৰসমূহৰ মতে প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ৰফীদীনত শিবিৰ পাতিলে, কিন্তু লোকসকলে পান কৰিবলৈ পানী নাছিল। আৰু লোকসকলে মোচিৰ লগত কাজিয়া কৰিছিল, কৈছিল, আমাক পানী দিয়া, যাতে আমি পিব পাৰোঁ। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে মোৰ লগত কিয় কাজিয়া কৰিছা, আৰু প্ৰভুক কিয় পৰীক্ষা কৰিছা? তাত লোকসকল পানীৰ বাবে তৃষ্ণাৰ্ত হ'ল, আৰু তাত লোকসকলে মোচিৰ বিৰুদ্ধে গোঙাই কৈছিল, এইটো কিয়? তুমি আমাক মিচৰৰ পৰা আনিলা আমাক আৰু আমাৰ সন্তানসকলক আৰু আমাৰ পশুধনক তৃষ্ণাত মাৰিবলৈ? মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰি কলে, মই এই লোকসকলৰ বাবে কি কৰিম? অলপ সময়ৰ পিছতে তেওঁলোকে মোক শিলাঘাত কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, এই জনসাধাৰণৰ আগত আগবাঢ়ি যোৱা, কিন্তু তোমাৰ বাবে জনসাধাৰণৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰা লোৱা, আৰু যি লাঠিডালেৰে তুমি নদীক প্ৰহাৰ কৰিছিলি, সেইডাল তোমাৰ হাতত লোৱা, আৰু যাবা। চোৱা, মই তাত তোমাৰ আগত হোৰেবৰ শিলাৰ ওপৰত থিয় হৈ আছোঁ, আৰু তুমি শিলাত আঘাত কৰিবা, আৰু তাৰ পৰা পানী ওলাব, আৰু লোকসকলে পান কৰিব। মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত এইদৰে কৰিলে। আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম পৰীক্ষা আৰু নিন্দা ৰাখিলে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নিন্দাৰ কাৰণে, আৰু প্ৰভুক পৰীক্ষা কৰাৰ কাৰণে, কৈছিল, প্ৰভু আমাৰ মাজত আছে নে নাই?

আমালেক আহিল আৰু ৰফিদীনত ইস্ৰায়েলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিছিল। মোচিয়ে যিহোচুৱাক কৈলে, তোমাৰ বাবে শক্তিশালী পুৰুষসকল বাছি লোৱা, আৰু ওলাই গৈ কাইলৈ অমালেকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতা, আৰু চোৱা, মই পাহাৰৰ শিখৰৰ ওপৰত থিয় হৈ আছোঁ, আৰু ঈশ্বৰৰ লাখুটি মোৰ হাতত আছে। আৰু যিহোচুৱাই মোচিয়ে তেওঁক কোৱাৰ দৰেই কৰিলে, আৰু ওলাই গৈ অমালেকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিলে, আৰু মোচি আৰু হাৰোণ আৰু হোৰ পাহাৰৰ শিখৰলৈ উঠিল। আৰু এনে ঘটিছিল যে যেতিয়া মোচিয়ে হাত উঠাইছিল, তেতিয়া ইস্ৰায়েল জয়ী হৈছিল, কিন্তু যেতিয়া তেওঁ হাত নমাইছিল, তেতিয়া আমালেক জয়ী হৈছিল। মোচিৰ হাত ভাৰী আছিল, আৰু তেওঁলোকে এটা শিল লৈ

তেওঁৰ তলত ৰাখিলে, আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল। আৰু হাৰোণ আৰু হোৰে তেওঁৰ হাত ধৰি ৰাখিলে, ইফালৰ পৰা এজন আৰু সিফালৰ পৰা এজন। আৰু মোচিৰ হাত সূৰ্য্য অস্ত নোহোৱালৈকে দৃঢ় হৈ থাকিল। আৰু যিহোচুৱাই অমালেকক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক তৰোৱালেৰে পৰাজিত কৰিলে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, এইটো স্মৃতিচিহ্নৰ বাবে পুথিত লিখি লোৱা, আৰু যিহোচুৱাৰ কাণত দিয়া, যে মই অমালেকৰ স্মৃতিচিহ্ন আকাশৰ তলৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে মচি পেলাম। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাৰ নাম দিলে, প্ৰভু মোৰ আশ্ৰয়। কাৰণ প্ৰভুৱে গোপন হাতেৰে অমালেকৰ বিৰুদ্ধে প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ যুদ্ধ কৰে।

18

শুনিলে ইয়োথোৰে, মিদিয়ানৰ পুৰোহিত, মোচিৰ শহৰে, সকলো যিমান প্ৰভুৱে ইজৰায়েলৰ বাবে, তেওঁৰ নিজৰ লোকসকলৰ বাবে কৰিছিল, কিয়নো প্ৰভুৱে ইজৰায়েলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল। কিন্তু যিথো, মোচিৰ শহৰে, মোচিৰ পত্নী চিপ্সোৰাক তাইৰ মুক্তিৰ পাছত লৈছিল। আৰু তাইৰ দুই পুত্ৰক, তেওঁলোকৰ এজনৰ নাম গেৰ্ছম, এই বুলি কৈ যে, মই বিদেশী ভূমিত প্ৰবাসী আছিলোঁ, আৰু দ্বিতীয়জনৰ নাম এলিয়েজাৰ, কৈছিল, কাৰণ মোৰ পিতৃৰ ঈশ্বৰ মোৰ সহায়ক, আৰু তেওঁ মোক ফাৰাওৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে। আৰু মোচিৰ শহৰ ইথৰ আৰু পুত্ৰসকল আৰু তিৰোতাগৰাকী মোচিৰ ওচৰলৈ মৰুভূমিলৈ গল, যত তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰ্বতৰ ওপৰত তম্বু পাতিছিল। মোচিক জনোৱা হৈছিল যে, চোৱা, তোমাৰ শহৰ ইথো তোমাৰ ওচৰলৈ আহি আছে, আৰু তোমাৰ পত্নী আৰু তোমাৰ দুই পুত্ৰ তেওঁৰ লগত আছে। মোচি তেওঁৰ শহৰক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বাহিৰলৈ গল, আৰু তেওঁক প্ৰণাম কৰিলে, আৰু তেওঁক চুমা খালে, আৰু তেওঁলোকে ইজনে সিজনক সম্ভাষণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক তম্বুৰ ভিতৰলৈ আনিলে। আৰু মোচিয়ে তেওঁৰ

শহৰেকক সকলো কথা কৈছিল যিমান প্ৰভুৱে ফৰৌণক আৰু সকলো মিচৰীয়াসকলক ইশ্ৰায়েলৰ কাৰণে কৰিছিল, আৰু বাটত তেওঁলোকৰ ওপৰত যি সকলো কষ্ট হৈছিল, আৰু প্ৰভুৱে কেনেকৈ তেওঁলোকক ফৰৌণৰ হাতৰ পৰা আৰু মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিল। যিথো আচৰিত হল সেই সকলো ভাল বস্তুৰ ওপৰত যিবোৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ বাবে কৰিছিল, কাৰণ তেওঁ তেওঁলোকক মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আৰু ফৰৌণৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিল। আৰু যিথোৱে ক'লে, প্ৰভু ধন্য, কাৰণ তেওঁ তেওঁলোকক মিচৰীয়াসকলৰ হাতৰ পৰা আৰু ফৰৌণৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে। এতিয়া মই জানিলোঁ যে প্ৰভু সকলো দেৱতাতকৈ মহান, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰিছিল। আৰু মোচিৰ শহৰ যিথোৱে ঈশ্বৰৰ বাবে হোম-বলি আৰু বলিদান আনিলে, আৰু হাৰোণ আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সকলো বৃদ্ধ লোক মোচিৰ শহৰৰ সৈতে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত আহাৰ খাবলৈ আহিল।

আৰু পৰৱৰ্তী দিনা মোচিয়ে লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিবলৈ বহিল, আৰু সকলো লোক ৰাতিপুৱাৰ পৰা সন্ধিয়ালৈকে মোচিৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল। আৰু যিথোৱে লোকসকলৰ বাবে তেওঁ কৰা সকলো কাম দেখি কলে, এইটো কি যি তুমি লোকসকলৰ বাবে কৰি আছা? কিয় তুমি অকলে বহি আছা, আৰু সকলো লোক পুৱাৰ পৰা সন্ধ্যালৈকে তোমাৰ ওচৰত থিয় হৈ আছে? আৰু মোচিয়ে শহৰেকক কয়, লোকসকলে ঈশ্বৰৰ পৰা বিচাৰ বিচাৰিবলৈ মোৰ ওচৰলৈ আহে। যেতিয়া কিয়নো তেওঁলোকৰ মাজত বিবাদ হয়, আৰু তেওঁলোকে মোৰ ওচৰলৈ আহে, মই প্ৰত্যেককে বিচাৰ কৰোঁ, আৰু তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ আদেশবোৰ আৰু তেওঁৰ বিধান জনাওঁ। মোচিৰ শহৰে তেওঁক কৈলে, তুমি এই কাম শুদ্ধভাৱে কৰা নাই। অধৈৰ্যতাৰ বাবে তুমি ধ্বংস হবা, আৰু তোমাৰ সৈতে থকা এই সকলো লোকো ধ্বংস হব। এই কাম তোমাৰ বাবে অতি গধুৰ, তুমি অকলে ইয়াক কৰিবলৈ সক্ষম নহবা। এতিয়া সেয়েহে মোৰ কথা শুনা, আৰু মই তোমাক উপদেশ দিম, আৰু ঈশ্বৰ তোমাৰ সৈতে থাকিব। তুমি লোকসকলৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত থাকা, আৰু তেওঁলোকৰ কথাবোৰ ঈশ্বৰৰ

ওচৰলৈ আগবঢ়াবা। আৰু তুমি তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ আদেশসমূহ আৰু তেওঁৰ বিধান সাক্ষ্য দিবা, আৰু তেওঁলোকক সেই পথসমূহ দেখুৱাবা যিবোৰত তেওঁলোকে যাব, আৰু সেই কৰ্মসমূহ যিবোৰ তেওঁলোকে কৰিব। আৰু তুমি তোমাৰ নিজৰ বাবে সকলো লোকৰ পৰা শক্তিশালী পুৰুষসকলক, ঈশ্বৰভয়শীল পুৰুষসকলক, ন্যায়পৰায়ণ পুৰুষসকলক, অহংকাৰ ঘৃণা কৰা পুৰুষসকলক বিবেচনা কৰা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত সহস্ৰপতিসকল আৰু শতপতিসকল আৰু পঞ্চাশপতিসকল আৰু দশপতিসকল নিযুক্ত কৰিবা। আৰু তেওঁলোকে সকলো সময়তে লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিব, কিন্তু যি কথা অত্যধিক কঠিন সেইবোৰ তেওঁলোকে তোমাৰ ওচৰলৈ আনিব, আৰু সৰু সৰু বিচাৰসমূহ তেওঁলোকে নিজে কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ ভাৰ লঘু কৰিব, আৰু তোমাক সহায় কৰিব। যদি তুমি এই কথা কৰা, ঈশ্বৰে তোমাক শক্তিশালী কৰিব, আৰু তুমি থিয় হবলৈ সক্ষম হবা, আৰু এই সকলো লোকে শান্তিৰ সৈতে নিজৰ স্থানলৈ আহিব। মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰৰ কথা শুনিলে, আৰু তেওঁ যি কলে সেই সকলো কৰিলে। আৰু মোচিয়ে সমগ্ৰ ইজৰাইলৰ পৰা শক্তিশালী পুৰুষসকল বাছনি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ ওপৰত সহস্ৰপতি আৰু শতপতি আৰু পঞ্চাশপতি আৰু দশপতি নিযুক্ত কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে সকলো সময়তে জনসাধাৰণৰ বিচাৰ কৰিলে, কিন্তু সকলো কঠিন কথা মোচিৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু সকলো সহজ কথা তেওঁলোকে নিজে বিচাৰ কৰিলে। মোচিয়ে তেওঁৰ শহুৰেকক বিদায় দিলে, আৰু তেওঁ নিজৰ দেশলৈ গুচি গল।

19

ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে মিচৰ দেশৰ পৰা প্ৰস্থান কৰাৰ তৃতীয় মাহত, সেই দিনাই তেওঁলোক চীনয়ৰ মৰুভূমিত উপস্থিত হল। আৰু তেওঁলোকে ৰাফিদ্দেইনৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু চীনয়ৰ মৰুভূমিলৈ আহিল, আৰু ইশ্ৰায়েলে তাত পৰ্বতৰ বিপৰীতে শিবিৰ

পাতিলে। আৰু মোচি ঈশ্বৰৰ পৰ্বতলৈ উঠি গল, আৰু ঈশ্বৰে পৰ্বতৰ পৰা তেওঁক মাতি কলে, এইবোৰ কথা যাকোবৰ ঘৰক কৰা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ঘোষণা কৰিবা। তোমালোকে নিজে দেখিছা যে মই মিচৰীয়াসকলক কি কৰিছো, আৰু ঈগলৰ ডেউকাৰ ওপৰত তুলি লৈ তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ আনিছো। আৰু এতিয়া যদি তোমালোকে মোৰ মাত শুনা, আৰু মোৰ চুক্তি ৰক্ষা কৰা, তেন্তে তোমালোকে সকলো জাতিৰ পৰা মোৰ বাবে বিশেষ লোক হবা, কাৰণ সকলো ভূমি মোৰ। তোমালোক কিন্তু মোৰ বাবে ৰাজকীয় পুৰোহিতসকল আৰু পবিত্ৰ জাতি হবা, এই কথাবোৰ তুমি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক কৰা। মোচি আহিল, আৰু তেওঁ লোকসকলৰ বৃদ্ধসকলক মাতিলে আৰু তেওঁলোকৰ আগত সেই সকলো বাক্য স্থাপন কৰিলে যিবোৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল। সকলো লোকে একেলগে উত্তৰ দিলে আৰু কলে, ঈশ্বৰে যিমান কৈছে সকলো আমি কৰিম আৰু শুনিম, আৰু মোচিয়ে এই শব্দবোৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ আগবঢ়ালে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈলে, চোৱা, মই তোমাৰ ওচৰলৈ মেঘৰ স্তম্ভত আহি আছোঁ, যাতে লোকসকলে মোৰ তোমাৰ লগত কথা কোৱা শুনে, আৰু তোমাক চিৰকাললৈ বিশ্বাস কৰে। মোচিয়ে লোকসকলৰ কথাবোৰ প্ৰভুক জনালে। প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, নামি গৈ লোকসকলক সাৱধান কৰা, আৰু তেওঁলোকক আজি আৰু কাইলৈ শুচি কৰা, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰবোৰ ধুব লাগে। আৰু তেওঁলোক তৃতীয় দিনৰ বাবে সাজু হওক, কাৰণ তৃতীয় দিনা প্ৰভু চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত সকলো লোকৰ সন্মুখত নামি আহিব। আৰু তুমি লোকসকলক চাৰিওফালে পৃথক কৰি কৰা, নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা পৰ্বতলৈ উঠিবলৈ আৰু ইয়াৰ কিবা স্পৰ্শ কৰিবলৈ; যিকোনোৱে পৰ্বত স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ মৃত্যুৰে মৰিব। তাক হাতেৰে স্পৰ্শ কৰা নহব, কিয়নো শিলেৰে শিলাঘাত কৰা হব, বা তীৰেৰে গুলীয়া কৰা হব, পশু হওক বা মানুহ হওক, জীয়াই নাথাকিব, যেতিয়া কণ্ঠস্বৰবোৰ আৰু তুৰীবোৰ আৰু মেঘ পৰ্বতৰ পৰা গুচি যাব, তেতিয়া সিহঁতে পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি যাব।

মোচিয়ে পৰ্বতৰ পৰা লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি আহিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক পবিত্ৰ

কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে কাপোৰবোৰ ধুলে। আৰু তেওঁ লোকসকলক কলে, তিনি দিনৰ বাবে প্ৰস্তুত হোৱা, স্ত্ৰীৰ ওচৰলৈ নাযাবা। তৃতীয় দিনা ভোৰ হোৱাৰ সময়ত ঘটিল, আৰু কণ্ঠস্বৰ আৰু বিজুলী আৰু অন্ধকাৰময় মেঘ চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত হল, শিঙাৰ কণ্ঠস্বৰে মহান ধ্বনি কৰিলে, আৰু শিবিৰত থকা সকলো লোক আতংকিত হল। আৰু মোচিয়ে লোকসকলক শিবিৰৰ পৰা ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতৰ বাবে বাহিৰলৈ লৈ গল, আৰু তেওঁলোক পৰ্বতৰ তলত থিয় হল। চীনাই পৰ্বতটো সম্পূৰ্ণৰূপে ধোঁৱা উঠি আছিল, কাৰণ ঈশ্বৰ অগ্নিৰে তাৰ ওপৰত নামি আহিছিল, আৰু ধোঁৱা উঠি আছিল, ভাটিৰ ধোঁৱাৰ দৰে, আৰু সকলো লোক অতিশয় বিস্মিত হৈছিল। শিঙাৰ শব্দবোৰ ক্ৰমে অতিশয় শক্তিশালী হৈ উঠিছিল। মোচিয়ে কথা কলে, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁক কঠেৰে উত্তৰ দিলে। প্ৰভু চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত, পৰ্বতৰ শিখৰত নামি আহিল, আৰু প্ৰভুৱে মোচিক পৰ্বতৰ শিখৰলৈ মাতিলে, আৰু মোচি উঠি গল। আৰু ঈশ্বৰে মোচিক কলে, নামি গৈ লোকসকলক সাৱধান কৰা, যাতে তেওঁলোকে কেতিয়াও ঈশ্বৰক বুজিবলৈ ওচৰ নাচাপে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বহুতো পতিত নহয়। আৰু যিসকল পুৰোহিতে প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপে, তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা হওক, নহলে প্ৰভুৱে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিব।

আৰু মোচিয়ে ঈশ্বৰক কলে, লোকসকলে চীনয় পৰ্বতলৈ আৰোহণ কৰিব নোৱাৰিব, কিয়নো তুমি আমাক সাক্ষ্য দি কৈছিল, পৰ্বতটো পৃথক কৰা আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰা। প্ৰভুৱে তাক কৈলে, যোৱা, নামি যোৱা, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ লগত হাৰোণ উঠি আহা, কিন্তু পুৰোহিতসকল আৰু লোকসকলে যেন বলপূৰ্বকভাৱে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উঠি নাযায়, নহলে প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কাকোবা নষ্ট কৰিব। মোচি লোকসকলৰ ওচৰলৈ নামি আহিল, আৰু তেওঁলোকক কলে।

আৰু প্ৰভুৱে এই সকলো বাক্য কলে আৰু কলে, মই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ, যিয়ে তোমাক
 মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলো। তুমি মোৰ বাহিৰে আন কোনো
 দেৱতা নাৰাখিবা। তুমি নিজৰ বাবে কোনো প্ৰতিমা নিৰ্মাণ নকৰিবা, আৰু ওপৰত আকাশত
 যিমান আছে, তলত পৃথিৱীত যিমান আছে, আৰু পৃথিৱীৰ তলত পানীত যিমান আছে,
 সেইবোৰৰ কোনো সাদৃশ্যও নকৰিবা। তুমি তেওঁলোকক পূজা নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ
 সেৱা নকৰিবা, কাৰণ মই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ, এজন ঈৰ্ষাপৰায়ণ ঈশ্বৰ, যি পিতৃসকলৰ
 পাপবোৰ সন্তানসকলৰ ওপৰত তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মলৈকে ঘূৰাই দিওঁ, যিসকলে মোক
 ঘৃণা কৰে। আৰু যিসকলে মোক প্ৰেম কৰে আৰু মোৰ আদেশসমূহ পালন কৰে,
 তেওঁলোকৰ হাজাৰ পুৰুষলৈ দয়া কৰোঁ। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নাম অসাৰত নলবা,
 কিয়নো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নাম অসাৰত লোৱা জনক শূচি নকৰিব। বিশ্ৰামবাৰৰ
 দিনটো পবিত্ৰ কৰিবলৈ মনত ৰাখা। ছয় দিন কাজ কৰিবা, আৰু তুমি তোমাৰ সকলো কাম
 সম্পন্ন কৰিবা। কিন্তু সপ্তম দিনটো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰাম-দিন, ইয়াত তুমি কোনো কাম
 নকৰিবা, আৰু তোমাৰ পুত্ৰ, আৰু তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, তোমাৰ
 গৰু, আৰু তোমাৰ বোজা বহন কৰা পশু, আৰু তোমাৰ সকলো পশু, আৰু তোমাৰ মাজত
 বাস কৰা প্ৰবাসী। কিয়নো ছয় দিনত প্ৰভুৱে স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী আৰু সাগৰ আৰু সেইবোৰত
 থকা সকলো সৃষ্টি কৰিলে, আৰু সপ্তম দিনত বিশ্ৰাম ললে, এই কাৰণে প্ৰভুৱে সপ্তম
 দিনটো আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰিলে। তোমাৰ পিতা-মাতাক সন্মান কৰা,
 যাতে তোমাৰ মঙ্গল হয় আৰু যাতে তুমি দীৰ্ঘজীৱী হোৱা সেই ভাল পৃথিৱীত, যিখন তোমাৰ
 প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা। তুমি চুৰি নকৰিবা। তুমি হত্যা নকৰিবা।
 তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য নিদিবা। তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ পত্নীক
 কামনা নকৰিবা, তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ ঘৰ কামনা নকৰিবা, নহয় তেওঁৰ পথাৰ, নহয়
 তেওঁৰ দাস, নহয় তেওঁৰ দাসী, নহয় তেওঁৰ গৰু, নহয় তেওঁৰ বোজা বহন কৰা পশু, নহয়
 তেওঁৰ সকলো পশুধন, নহয় তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ যিমান আছে।

আৰু সকলো লোকে কণ্ঠস্বৰ, মশাল, শিঙাৰ কণ্ঠস্বৰ আৰু ধোঁৱা উঠা পৰ্বত দেখিলে, কিন্তু ভয় খাই সকলো লোক দূৰৰ পৰা থিয় হল। আৰু তেওঁলোকে মোচিক কলে, তুমি আমাৰ লগত কথা কোৱা, আৰু ঈশ্বৰে আমাৰ লগত কথা নকওক, নহলে আমি মৰিম। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক কলে, সাহস লোৱা, কিয়নো ঈশ্বৰ তোমালোকক পৰীক্ষা কৰিবলৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছে, যাতে তেওঁৰ ভয় তোমালোকৰ মাজত থাকে, যাতে তোমালোকে পাপ নকৰা। লোকসকল দূৰৰ পৰা থিয় হৈ আছিল, কিন্তু মোচি সেই অন্ধকাৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিছিল, যত ঈশ্বৰ আছিল। প্ৰভুৱে মোচিক ক'লে, তুমি যাকোবৰ ঘৰক এইবোৰ কথা ক'বা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ঘোষণা কৰিবা, তোমালোকে দেখিছা যে মই আকাশৰ পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি কথা কৈছোঁ। তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে ৰূপৰ দেৱতা নিৰ্মাণ নকৰিবা, আৰু সোণৰ দেৱতাও তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে নিৰ্মাণ নকৰিবা। তোমালোকে মোৰ বাবে মাটিৰ পৰা এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰত তোমালোকৰ হোম বলি, তোমালোকৰ পৰিত্ৰাণৰ বলি, তোমালোকৰ মেৰ-ছাগ আৰু তোমালোকৰ দামুৰি বলিদান কৰিবা প্ৰতিটো ঠাইত যত মই মোৰ নাম স্থাপন কৰিম, আৰু মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম। যদি তুমি মোৰ বাবে শিলৰ পৰা বেদী নিৰ্মাণ কৰা, তেন্তে সিহঁতক কটা শিলেৰে নিৰ্মাণ নকৰিবা, কাৰণ তুমি তোমাৰ তৰোৱাল সিহঁতৰ ওপৰত দোলাইছা, আৰু সিহঁত অপবিত্ৰ হৈছে। তুমি মোৰ বেদীৰ ওপৰত খটখটিৰে উঠিব নালাগে, যাতে তুমি তাৰ ওপৰত তোমাৰ নগ্নতা প্ৰকাশ নকৰা।

21

আৰু এইবোৰ সেই বিধি, যিবোৰ তুমি তেওঁলোকৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিবা। যদি তুমি এজন হিব্ৰু দাস ক্ৰয় কৰা, তেওঁ হয় বছৰ তোমাক সেৱা কৰিব, কিন্তু সপ্তম বছৰত তেওঁ

বিনামূলীয়াকৈ স্বাধীন হৈ প্ৰস্থান কৰিব। যদি সে নিজে অকলে প্ৰৱেশ কৰে, তেন্তে অকলে বাহিৰ যাব, কিন্তু যদি কোনো মহিলা তাৰ সৈতে প্ৰৱেশ কৰে, তেন্তে তাৰ মহিলাও বাহিৰ যাব। আৰু যদি সেই প্ৰভুৱে তাক পত্নী দিয়ে, আৰু তাই তাৰ বাবে পুত্ৰ বা কন্যা জন্ম দিয়ে, তেন্তে সেই পত্নী আৰু সন্তানসকল তাৰ প্ৰভুৰ হব, কিন্তু তেওঁ অকলে ওলাই যাব। যদি কিন্তু দাসে উত্তৰ দি কয়, মই মোৰ প্ৰভুক ভাল পাইছো, আৰু পত্নীক, আৰু সন্তানক, মই মুক্ত হৈ পলাই নাযাওঁ, তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁক ঈশ্বৰৰ বিচাৰস্থানলৈ আনিব, আৰু তাৰ পিছত তেওঁক দুৱাৰৰ চৌকাঠৰ ওপৰত আনিব, আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৱে শলাৰে তেওঁৰ কাণ বিন্ধিব, আৰু তেওঁ তেওঁক চিৰকাললৈ সেৱা কৰিব।

যদি কোনোবাই নিজৰ জীয়েকক দাসী হিচাপে বিক্ৰী কৰে, তেওঁ সেইদৰে যাব নোৱাৰিব যেনেকৈ দাসীসকলে পলায়ন কৰে। যদি তাইৰ প্ৰভুৱে সন্তুষ্ট নহয়, যি তাইক সন্মত হৈছিল, তেন্তে তাইক মুক্ত কৰিব, কিন্তু বিদেশী জাতিৰ ওচৰত তাইক বিক্ৰী কৰাৰ প্ৰভু নহয়, কাৰণ তেওঁ ইয়াত ভংগ কৰিছে। যদি তেওঁ তাইক পুত্ৰৰ লগত বাগদান কৰে, তেন্তে জীয়েকসকলৰ অধিকাৰ অনুসৰি তাইৰ প্ৰতি ব্যৱহাৰ কৰিব। যদি তেওঁ নিজৰ বাবে আন এগৰাকীক লয়, তাইৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰ আৰু কাপোৰ আৰু সহবাস বঞ্চিত নকৰিব। যদি কিন্তু তেওঁ তাইৰ বাবে এই তিনিটা কাম নকৰে, তেন্তে তাই ৰূপৰ অবিহনে বিনামূলীয়াকৈ ওলাই যাব। যদি কোনোবাই কাৰোবাক আঘাত কৰে, আৰু তেওঁৰ মৃত্যু হয়, তেন্তে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। যিজন ইচ্ছাকৃতভাৱে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, মই তোমাক এনে ঠাই দিম য'লৈ হত্যাকাৰীজন পলাই যাব। যদি কোনো এজনে প্ৰবঞ্চনাৰে নিজৰ প্ৰতিবেশীক হত্যা কৰিবলৈ আক্ৰমণ কৰে, আৰু আশ্ৰয় লয়, তেন্তে মোৰ যজ্ঞবেদীৰ পৰা তাক ধৰি আনি মৃত্যুদণ্ড দিব। যিজনে নিজৰ পিতাক বা নিজৰ মাতাক প্ৰহাৰ কৰে, তাক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। যি নিজৰ পিতাক বা মাতৃক নিন্দা কৰে, সি মৃত্যুদণ্ডত মৰিব। যদি কোনোবাই ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ কোনো এজনক চুৰ কৰে আৰু তেওঁক অত্যাচাৰ কৰি বিক্ৰী কৰে আৰু তেওঁৰ ওচৰত পোৱা যায়, তেন্তে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড

দিয়া হওক। যদি দুজন পুৰুষে অপমান কৰে, আৰু প্ৰতিবেশীক শিল বা মুষ্টিৰে আঘাত
 কৰে, আৰু তেওঁ নমৰে, কিন্তু বিচনাতে শুই থাকে, যদি মানুহজন উঠি লাঠিৰ সহায়ত
 বাহিৰত চলিব পাৰে, তেন্তে যিজনে মাৰিছিল তেওঁ নিৰ্দোষ হব, কেৱল তাৰ নিষ্ক্ৰিয়তাৰ
 ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব, আৰু চিকিৎসা খৰচ দিব লাগিব। যদি কোনো এজনে তেওঁৰ দাস বা
 তেওঁৰ দাসীক লাঠিৰে প্ৰহাৰ কৰে, আৰু তেওঁৰ হাতৰ তলত মৰে, তেন্তে ন্যায্যৰ দ্বাৰা শাস্তি
 দিয়া হব। যদি কিন্তু সে এক দিন বা দুই দিন বাঁচি থাকে, তেন্তে তাক শাস্তি দিয়া নহব, কাৰণ
 সেই ৰূপ তাৰেই। যদি দুজন পুৰুষে যুদ্ধ কৰে, আৰু গৰ্ভৱতী স্ত্ৰীক আঘাত কৰে, আৰু
 তাইৰ শিশু সম্পূৰ্ণ আকৃতি নোহোৱাকৈ ওলাই যায়, তেন্তে ক্ষতিপূৰণ দিয়া হব, যেনেকৈ
 স্ত্ৰীৰ স্বামীয়ে আৰোপ কৰিব, তেওঁ মূল্যায়ন অনুসৰি দিব। যদি কিন্তু আকৃতিযুক্ত হয়,
 তেন্তে আত্মাৰ বদলে আত্মা দিব, চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত, হাতৰ সলনি হাত,
 ভৰিৰ সলনি ভৰি। জ্বলনৰ বদলে জ্বলন, ক্ষতৰ বদলে ক্ষত, ঘাৰ বদলে ঘা। যদি কোনো
 এজনে তেওঁৰ দাসৰ চকু বা তেওঁৰ দাসীৰ চকু আঘাত কৰে আৰু অন্ধ কৰে, তেন্তে
 তেওঁলোকৰ চকুৰ বদলাত তেওঁলোকক মুক্ত কৰি পঠাব। যদি কিন্তু তেওঁ দাসৰ দাঁত, বা
 তেওঁৰ পৰিচাৰিকাৰ দাঁত উভালি পেলায়, তেন্তে তেওঁলোকৰ দাঁতৰ সলনি তেওঁলোকক
 মুক্ত কৰি পঠিয়াই দিব। যদি কোনো ষাঁড়ে কোনো মানুহ বা মহিলাক গুঁতা মাৰে আৰু তেওঁ
 মৰে, তেন্তে সেই ষাঁড়ক শিলেৰে শিলাঘাত কৰা হব, আৰু তাৰ মাংস খোৱা নহব, কিন্তু
 ষাঁড়ৰ গৰাকী নিৰ্দোষী হব। যদি ষাঁড়টো কালিৰ আগৰ পৰা আৰু তৃতীয় দিনৰ আগৰ পৰা
 শিং মৰা আছিল, আৰু তাৰ গৰাকীক সাক্ষ্য দিয়া হৈছিল, আৰু তেওঁ তাক আঁতৰোৱা
 নাছিল, কিন্তু সি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক মাৰিলে, তেন্তে ষাঁড়টোক শিলগুটিৰে মৰা হব,
 আৰু তাৰ গৰাকীকো মৃত্যুদণ্ড দিয়া হব। যদি কিন্তু তাৰ প্ৰতি মুক্তিপণ আৰোপিত হয়,
 তেন্তে তেওঁ নিজৰ আত্মাৰ মুক্তিপণ দিব যিমান তাৰ প্ৰতি আৰোপ কৰা হয়। যদি পুত্ৰ বা
 কন্যাক গুঁজি মাৰে, এই বিধান অনুসাৰে তাক কৰক। যদি ষাঁড়টোৱে কোনো দাস বা দাসীক
 শিং মাৰে, তেন্তে তেওঁলোকৰ গৰাকীক ত্ৰিশ দিদ্ৰাখমা ৰূপ দিব, আৰু ষাঁড়টোক শিল
 দলিয়াই হত্যা কৰা হব। যদি কোনো এজনে গাঁত খোলে বা গাঁত খান্দে, আৰু তাক নাচাকে,

আৰু তাত দামুৰি বা গাধ পৰে, গাতৰ মালিকে ক্ষতিপূৰণ দিব, সিহঁতৰ মালিকক ৰূপ দিব, কিন্তু মৃত জন্তুটো তেওঁৰ হব। যদি কিন্তু কোনোৰ যাঁড়ে চুবুৰীয়াৰ যাঁড়টোক শিং মাৰে, আৰু সি মৰে, তেওঁলোকে জীৱিত যাঁড়টো বিক্ৰী কৰিব, আৰু তাৰ ৰূপ ভাগ কৰিব, আৰু মৃত যাঁড়টো ভাগ কৰিব। যদি কিন্তু জানা যায় যে যাঁড়টো শিং মৰা, গতকালৰ আগৰে পৰা আৰু তৃতীয় দিনৰ আগৰে পৰা, আৰু তাৰ মালিকক সাক্ষ্য দিয়া হৈছে, আৰু তেওঁ তাক আঁতৰোৱা নাই, তেন্তে তেওঁ যাঁড়ৰ বদলত যাঁড় পৰিশোধ কৰিব, কিন্তু মৃত যাঁড়টো তেওঁৰ হব।

যদি কোনোবাই দামুৰি বা ভেড়া চুৰি কৰে, আৰু জবাই কৰে বা বিক্ৰী কৰে, তেন্তে দামুৰিৰ সলনি পাঁচটা দামুৰি পৰিশোধ কৰিব লাগিব, আৰু ভেড়াৰ সলনি চাৰিটা ভেড়া পৰিশোধ কৰিব লাগিব।

22

যদি কিন্তু সেই খন্দা ফুটাত চোৰজনক পোৱা যায়, আৰু আঘাত পাই তেওঁ মৰে, তেন্তে তেওঁৰ বাবে হত্যা নহয়। যদি কিন্তু তাৰ ওপৰত সূৰ্য্য উদয় হয়, তেন্তে তেওঁ দোষী, তেওঁৰ প্ৰতিশোধত মৃত্যু হব; যদি কিন্তু তাৰ একো নাথাকে, তেন্তে চুৰিৰ সলনি তেওঁক বিক্ৰী কৰা হওক। যদি কিন্তু চুৰি কৰা বস্তু তেওঁৰ হাতত পোৱা যায়, গাধৰ পৰা মেৰ-ছাগলৈকে জীৱিত, তেওঁ সেইবোৰৰ দুগুণ পৰিশোধ কৰিব। যদি কোনোবাই খেতি বা দ্ৰাক্ষাবাৰী চৰায়, আৰু নিজৰ পশু এৰি দি আনৰ খেতি চৰাবলৈ দিয়ে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ খেতিৰ পৰা উৎপাদন অনুসৰি শোধ কৰিব; যদি সমগ্ৰ খেতি চৰায়, তেন্তে নিজৰ খেতিৰ শ্ৰেষ্ঠবোৰ আৰু নিজৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ শ্ৰেষ্ঠবোৰ শোধ কৰিব। যদি জুই বাহিৰলৈ ওলাই গৈ কাঁইট পায়, আৰু মৰণা মৰা ঠাই বা শস্যৰ থোক বা সমতল ভূমি জ্বলাই দিয়ে, তেন্তে যিজনে জুই জ্বলাইছিল তেওঁ ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব।

যদি কোনোবাই প্ৰতিবেশীক ৰূপ বা পাত্ৰবোৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ দিয়ে, আৰু সেইবোৰ মানুহৰ ঘৰৰ পৰা চুৰ হয়, তেন্তে যদি চোৰজনক পোৱা যায়, তেওঁ দুগুণ ঘূৰাই দিব লাগিব। যদি চোৰজনক পোৱা নাযায়, তেন্তে ঘৰৰ গৰাকী ঈশ্বৰৰ সন্মুখত আহিব, আৰু শপত খাব যে তেওঁ প্ৰতিবেশীৰ সম্পূৰ্ণ জমাৰ ওপৰত দুষ্টতা কৰা নাই। প্ৰতিটো কথিত অন্যায়াৰ বিষয়ে—গৰুৰ পোৱালি, ঘুৰলি জন্তু, মেৰ-হাগ, কাপোৰ আৰু সকলো দাবী কৰা ক্ষতিৰ বিষয়ে—যি কিছুৱেই নহওক কিয়, ঈশ্বৰৰ সন্মুখত দুয়োজনৰ বিচাৰ অনুষ্ঠিত হব, আৰু যিজন ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা দোষী সাব্যস্ত হব, তেওঁ চুবুৰীয়াক দুগুণ পৰিশোধ কৰিব। যদি কোনো এজনে প্ৰতিবেশীক বোজা বহন কৰা জন্তু বা দামুৰি বা ভেড়া বা যিকোনো পশু ৰক্ষা কৰিবলৈ দিয়ে, আৰু সেইটো ভাঙি যায় বা মৰে বা বন্দী হয়, আৰু কোনেও নাজানে, ঈশ্বৰৰ শপত দুয়োৰে মাজত হব, যে তেওঁ প্ৰতিবেশীৰ জমাৰ বিষয়ে সম্পূৰ্ণৰূপে দুষ্টভাৱে কাৰ্য কৰা নাই, আৰু এইদৰে তেওঁৰ গৰাকীয়ে গ্ৰহণ কৰিব, আৰু তেওঁ পৰিশোধ নকৰিব। যদি কিন্তু তাৰ পৰা চুৰি কৰা হয়, তেওঁ প্ৰভুক পৰিশোধ কৰিব। যদি কিন্তু বন্য পশুৰ দ্বাৰা বিদীৰ্ণ হয়, তেন্তে তাক চিকাৰৰ ওচৰলৈ লৈ যাব, আৰু ক্ষতিপূৰণ দিব নালাগিব। যদি কোনোবাই চুবুৰীয়াৰ পৰা কিবা খুজে, আৰু সেইটো ভাঙি যায় বা মৰে বা বন্দী হয়, কিন্তু গৰাকী তাৰ লগত নাথাকে, তেন্তে তেওঁ ক্ষতিপূৰণ দিব লাগিব। কিন্তু যদি মালিকজন তাৰ সৈতে থাকে, তেন্তে দিব নালাগিব, আৰু যদি কৰ্মচাৰী হয়, তেন্তে তাৰ মজুৰিৰ বদলে হব।

যদি কোনোবাই অবাগদত্তা কুমাৰীক প্ৰবঞ্চনা কৰে আৰু তাইৰ সৈতে শয়ন কৰে, তেন্তে তেওঁ যৌতুক দি তাইক পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব। যদি কিন্তু অস্বীকাৰ কৰি তেওঁ অস্বীকাৰ কৰে, আৰু তাইৰ দেউতাকে তাইক তেওঁৰ লগত পত্নী হিচাপে দিবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে তেওঁ দেউতাকক কুমাৰীসকলৰ যৌতুক যিমান হয় সিমান ৰূপ পৰিশোধ কৰিব। যাদুকৰসকলক তোমালোকে জীৱিত ৰাখিবা নালাগে। যিকোনো লোক যি পশুৰ সৈতে শয়ন কৰে, তেওঁলোকক মৃত্যুদণ্ডে হত্যা কৰিবা। যিজনে দেৱতাসকলক বলিদান কৰে, তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দি সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰা হব, কেৱল প্ৰভুৰ বাহিৰে।

আৰু প্ৰবাসীক তোমালোকে দুৰ্ব্যৱহাৰ নকৰিবা, আৰু তাক নিপীড়ন নকৰিবা, কিয়নো তোমালোক মিচৰ দেশত প্ৰবাসী আছিল। তোমালোকে কোনো বিধবা আৰু অনাথক কষ্ট নিদিবা। যদি তোমালোকে দুষ্টতাৰে তেওঁলোকক দুখ দিয়া, আৰু তেওঁলোকে চিঞৰ কৰি মোৰ ওচৰলৈ কাতৰোক্তি কৰে, তেন্তে মই নিশ্চয়কৈ তেওঁলোকৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিম। আৰু মই ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হম আৰু তোমালোকক তৰোৱালেৰে হত্যা কৰিম, আৰু তোমালোকৰ মহিলাসকল বিধৱা হব আৰু তোমালোকৰ শিশুসকল অনাথ হব। যদি তুমি তোমাৰ ওচৰত থকা দৰিদ্ৰ ভাতৃক ৰূপ ঋণ দিয়া, তুমি তাক হেঁচা নমাৰিবা, তুমি তাৰ ওপৰত সুদ নলগাবা। যদি তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ বস্ত্ৰ বন্ধক হিসাবে লও, সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ আগতে তাক ফিৰিয়ে দিবে। এইটো তাৰ আৱৰণ, কেৱল এইটোৱেই তাৰ নগ্নতাৰ বস্ত্ৰ, তেওঁ কিহত শুব? যদি সেয়েহে তেওঁ মোৰ ওচৰত চিঞৰে, মই তাৰ কথা শুনিম, কাৰণ মই দয়ালু। দেৱতাসকলৰ বিষয়ে তুমি বেয়া কথা নকবা, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ শাসকৰ বিষয়ে তুমি বেয়াকৈ নকবা। তোমাৰ খামাৰ মৰণা কৰা ঠাই আৰু দ্ৰাক্ষাকুণ্ডৰ প্ৰথম ফল বিলম্ব নকৰিবা, তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰথমজাতক মোক দিবা। এইদৰে কৰিবা তোমাৰ দামুৰি আৰু তোমাৰ মেৰ-ছাগ আৰু তোমাৰ যুৱলি জন্তু। সাত দিন থাকিব মাতৃৰ তলত, কিন্তু অষ্টম দিনত মোক ইয়াক ঘূৰাই দিবা। আৰু তোমালোক মোৰ বাবে পবিত্ৰ পুৰুষ হবা, আৰু বন্য জন্তুৱে বিদীৰ্ণ কৰা মাংস নাখাবা, সেইটো কুকুৰক পেলাই দিয়া।

23

তুমি মিছা কথা শুনিবলৈ গ্ৰহণ নকৰিবা, আৰু অন্যায়ীৰ সৈতে অন্যায় সাক্ষী হবলৈ সন্মতি নিদিবা। তুমি দুষ্টতাত বহু লোকৰ সৈতে নহবা, তুমি বহু লোকৰ লগত ঘূৰিবলৈ জনসমূহৰ সৈতে যোগ দিয়া নহবা, যাতে বিচাৰ বিকৃত কৰিব পাৰা। আৰু তুমি বিচাৰত দৰিদ্ৰ মানুহক দয়া নকৰিবা। যদি তুমি তোমাৰ শত্ৰুৰ গৰু বা তাৰ ভাৰবাহী পশু ভ্ৰমণ কৰা দেখা, তেন্তে

ঘূৰাই আনি তাক ঘূৰাই দিবা। যদি তুমি তোমাৰ শত্ৰুৰ যোৱা জন্তু তাৰ বোজাৰ তলত পৰি থকা দেখা, তাক পাৰ হৈ নাযাবা, বৰং তাৰ সৈতে তাক তুলি দিবা।

তুমি দৰিদ্ৰৰ বিচাৰত তেওঁৰ ন্যায় বিকৃত নকৰিবা। সকলো অন্যায় কথাৰ পৰা তুমি আঁতৰি থাকিবা, নিদোষ আৰু ন্যায়পৰায়ণ লোকক হত্যা নকৰিবা, আৰু উপহাৰৰ বাবে দুষ্টক ন্যায় নকৰিবা। আৰু তুমি উপহাৰ নলবা, কাৰণ উপহাৰে দেখা চকুক অন্ধ কৰে আৰু ন্যায়ৰ কথা নষ্ট কৰে। আৰু তোমালোকে প্ৰবাসীক নিপীড়ন নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকে প্ৰবাসীৰ আত্মা জানা, কাৰণ তোমালোকে নিজে মিচৰ দেশত প্ৰবাসী আছিল। হয় বছৰ তুমি তোমাৰ ভূমিত বীজ সিঁচিবা, আৰু ইয়াৰ উৎপাদন সংগ্ৰহ কৰিবা। কিন্তু সপ্তম বছৰত তুমি মুক্তি দিবা, আৰু তুমি ইয়াক এৰি দিবা, আৰু তোমাৰ জাতিৰ দৰিদ্ৰসকলে খাব, আৰু অৱশিষ্ট থকাখিনি বনৰীয়া জন্তুবোৰে খাব, এইদৰে তুমি তোমাৰ দ্ৰাক্ষাবাৰী আৰু তোমাৰ জলফাইৰ বাগিচাৰ ক্ষেত্ৰতো কৰিবা। হয় দিন তুমি তোমাৰ কামবোৰ কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনত বিশ্রাম, যাতে তোমাৰ গৰু বিশ্রাম লয়, আৰু তোমাৰ ভাৰবাহী পশু, আৰু যাতে তোমাৰ দাসীৰ পুত্ৰ আৰু প্ৰবাসী সতেজ হয়। মই তোমালোকক যিমান সকলো কৈছো, সেইবোৰ ৰক্ষা কৰা, আৰু অন্য দেৱতাসকলৰ নাম তোমালোকে স্মৰণ নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ মুখৰ পৰা সেইবোৰ শুনা নাযাওক।

বছৰত তিনিবাৰ মোৰ উদ্দেশ্যে উৎসৱ পালন কৰা। খমিৰবিহীন ৰুটিৰ উৎসৱ পালন কৰিবলৈ ৰক্ষা কৰা, সাত দিন তোমালোকে খমিৰবিহীন ৰুটি খাবা, ঠিক যেনেকৈ মই তোমাক আদেশ দিছিলোঁ নতুন মাহৰ সময় অনুসাৰে, কিয়নো সেই সময়তে তুমি মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল, তুমি মোৰ সন্মুখত শূন্য হাতে দেখা নিদিবা। আৰু তুমি তোমাৰ পথাৰত যি শস্য সিঁচিবা, সেই কৰ্মৰ প্ৰথম ফলৰ শস্য চপোৱাৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, আৰু বছৰৰ শেষত তোমাৰ পথাৰৰ পৰা তোমাৰ কৰ্মৰ সংগ্ৰহৰ সময়ত সম্পূৰ্ণতাৰ উৎসৱ পালন কৰিবা। বছৰত তিনিবাৰ তোমাৰ সকলো পুৰুষক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত দেখা যাব।

যেতিয়া মই তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা জাতিসমূহক খেদি পঠিয়াম আৰু তোমাৰ সীমা বহল
 কৰিম, তেতিয়া তুমি মোৰ ধূপৰ তেজ খমিৰৰ ওপৰত বলিদান নকৰিবা, আৰু মোৰ
 উৎসৱৰ চৰ্চি ৰাতিপুৱালৈকে নাথাকিব। তোমাৰ ভূমিৰ প্ৰথম উৎপাদনৰ প্ৰথম ফলবোৰ তুমি
 তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ঘৰলৈ আনিবা। তুমি মেৰ পোৱালি তাৰ মাতৃৰ গাখীৰত সিজাব
 নালাগে। আৰু চোৱা, মই মোৰ দূতক তোমাৰ আগত পঠিয়াওঁ, যাতে তেওঁ তোমাক পথত
 ৰক্ষা কৰে, যাতে তেওঁ তোমাক সেই ভূমিলৈ লৈ যায়, যি মই তোমাৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰিছোঁ।
 নিজৰ বাবে মনোযোগ দিয়া, আৰু তেওঁৰ কথা শুনা, আৰু তেওঁৰ প্ৰতি অবাধ্য নহবা,
 কাৰণ তেওঁ তোমাক ৰেহাই নিদিব, কিয়নো মোৰ নাম তেওঁৰ ওপৰত আছে। যদি
 তোমালোকে মোৰ কণ্ঠ শুনা, আৰু তুমি মই তোমাক আদেশ দিয়া সকলো কৰা, আৰু
 তোমালোকে মোৰ চুক্তি ৰক্ষা কৰা, তেন্তে তোমালোকে সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা মোৰ
 বিশেষ লোক হবা, কাৰণ সকলো ভূমি মোৰ, কিন্তু তোমালোকে মোৰ ৰাজকীয় পুৰোহিতত্ব
 আৰু পবিত্ৰ জাতি হবা, এই কথাবোৰ তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কৰা, যদি তোমালোকে
 মোৰ কণ্ঠ শুনা, আৰু তোমালোকে মই তোমাক কোৱা সকলো কৰা, তেন্তে মই তোমাৰ
 শত্ৰুসকলৰ শত্ৰু হম, আৰু মই তোমাৰ বিৰোধীসকলৰ বিৰোধিতা কৰিম। কাৰণ মোৰ দূতে
 তোমাৰ আগত আগবাঢ়ি যাব আৰু তোমাক ইমোৰীয়া, হিত্তীয়া, পৰিজ্জীয়া, কনানীয়া,
 গিৰ্গাচীয়া, হিবীয়া আৰু যিবুচীয়াসকলৰ ওচৰলৈ লৈ যাব, আৰু মই তেওঁলোকক ধ্বংস
 কৰিম। তুমি তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলক প্ৰণাম নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকক সেৱা নকৰিবা,
 তুমি তেওঁলোকৰ কৰ্মসমূহৰ অনুসাৰে নকৰিবা, কিন্তু তুমি সম্পূৰ্ণৰূপে ভাঙি পেলাবা, আৰু
 তেওঁলোকৰ স্তম্ভসমূহ চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰিবা। আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবা, আৰু
 মই তোমাৰ ৰুটি, তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰস আৰু তোমাৰ পানী আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু মই
 তোমালোকৰ পৰা ৰোগ আঁতৰাই দিম। তোমাৰ মাটিত বন্য পুৰুষ নহব, আৰু বন্য নহব।
 তোমাৰ দিনবোৰৰ সংখ্যা পূৰণ কৰি মই পূৰণ কৰিম। আৰু মই তোমাৰ আগে আগে ভয়
 পঠিয়াম, আৰু যিবোৰ জাতিৰ মাজলৈ তুমি প্ৰৱেশ কৰিবা তেওঁলোক সকলোকে
 আতংকিত কৰিম, আৰু তোমাৰ সকলো শত্ৰুক পলায়নকাৰী কৰি দিম। আৰু মই তোমাৰ

আগত হ'নেট পঠিয়াম, আৰু তুমি ইমোৰীয়াসকলক, হিবৰীয়াসকলক, কনানীয়াসকলক, আৰু হিন্তীয়াসকলক তোমাৰ পৰা খেদি পেলাবা। মই তেওঁলোকক এক বছৰৰ ভিতৰত খেদাই নিদিওঁ, যাতে ভূমি উচ্ছন্ন নহয়, আৰু তোমাৰ ওপৰত ভূমিৰ বনৰীয়া জন্তু বহত নহয়। অলপকৈ খেদিম মই তেওঁলোকক তোমাৰ পৰা, যেতিয়ালৈকে তুমি বৃদ্ধি নাপাবা আৰু সেই ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী নহবা। আৰু মই তোমাৰ সীমা ৰঙা সাগৰৰ পৰা ফিলিস্তীয়াসকলৰ সাগৰলৈকে, আৰু মৰুভূমিৰ পৰা মহান নদী ইউফ্ৰেটিছলৈকে স্থাপন কৰিম, আৰু মই সেই ভূমিত বাস কৰা লোকসকলক তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিম, আৰু মই তেওঁলোকক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা খেদি পঠাম। তুমি তেওঁলোকৰ লগত আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ লগত চুক্তি নকৰিবা। আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ ভূমিত বসতি নকৰিব, যাতে তেওঁলোকে তোমাক মোৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰাব নোৱাৰে, কিয়নো যদি তুমি তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ সেৱা কৰা, তেন্তে এইবোৰ তোমাৰ বাবে বাধা হব।

24

আৰু মোচিক কলে, তুমি আৰু হাৰোণ, আৰু নাদব, আৰু আবিছ, আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তৰজন পৰিচাৰক প্ৰভুৰ ওচৰলৈ উঠি যোৱা, আৰু দূৰৰ পৰা প্ৰভুক প্ৰণিপাত কৰিবা। আৰু মোচি অকলে ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপিব, কিন্তু তেওঁলোক ওচৰ নাচাপিব, আৰু লোকসকল তেওঁলোকৰ লগত একেলগে উঠি নাযাব। মোচিয়ে প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু লোকসকলক ঈশ্বৰৰ সকলো বাক্য আৰু বিধিবোৰ বৰ্ণনা কৰিলে, আৰু সকলো লোকে এক কণ্ঠেৰে উত্তৰ দি কলে, প্ৰভুৱে যিবোৰ বাক্য কৈছিল, সেই সকলোবোৰ আমি পালন কৰিম আৰু শূনিম। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ সকলো বাক্য লিখিলে, আৰু মোচিয়ে পুৱা সোনকালে উঠি পৰ্বতৰ তলত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু ইশ্ৰায়েলৰ বাৰটা ফৈদৰ বাবে বাৰটা শিল স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁ ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ যুৱকসকলক পঠিয়ালে, আৰু

তেওঁলোকে হোম-বলি আগবঢ়ালে, আৰু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ৰাণৰ বলিদান হিচাপে দামুৰি বলিদান কৰিলে। কিন্তু মোচিয়ে তেজৰ আধা লৈ পাত্ৰবোৰত ঢালিলে, আৰু তেজৰ আধা বেদীটোৰ ওপৰত ঢালিলে। আৰু চুক্তিৰ কিতাপখন লৈ, তেওঁ লোকসকলৰ কাণত পঢ়িলে, আৰু তেওঁলোকে কলে, প্ৰভুৱে যিমান কলে সকলো আমি কৰিম আৰু শুনিম। মোচিয়ে তেজ লৈ লোকসকলৰ ওপৰত ছটিয়াই দিলে, আৰু কলে, চোৱা, এয়া চুক্তিৰ তেজ, যি প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সৈতে এই সকলো বাক্যৰ বিষয়ে স্থাপন কৰিলে।

আৰু মোচি আৰু হাৰোণ, আৰু নাদব, আৰু আবিছ, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰিষদৰ সন্তৰজন ওপৰলৈ গল। আৰু তেওঁলোকে সেই ঠাই দেখিলে যত ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ থিয় হৈ আছিল, আৰু তেওঁৰ ভৰিৰ তলত নীলকান্তমণিৰ ইটাৰ কামৰ দৰে, আৰু স্বৰ্গৰ আকাশমণ্ডলৰ শুদ্ধতাৰ দৰে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ নিৰ্বাচিতসকলৰ এজনো বিনষ্ট নহল, আৰু তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ স্থানত দৰ্শন পালে, আৰু ভোজন-পান কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, মোৰ ওচৰলৈ পৰ্বতত উঠি আহা, আৰু তাত থাকা, আৰু মই তোমাক শিলৰ ফলকবোৰ দিম, বিধান আৰু আদেশবোৰ, যিবোৰ মই সিহঁতক বিধান দিবলৈ লিখিছিলোঁ। আৰু মোচি আৰু যিহোচুৱা যি তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল, উঠি ঈশ্বৰৰ পৰ্বতলৈ গল। আৰু বৃদ্ধসকলক তেওঁলোকে কলে, ইয়াতে নীৰৱে থাকা, যেতিয়ালৈকে আমি তোমালোকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি নাহওঁ, আৰু চোৱা, হাৰোণ আৰু হুৰ তোমালোকৰ লগত আছে। যদি কাৰোবাৰ বিচাৰ ঘটে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ যাওক। আৰু মোচি আৰু যিহোচুৱা পৰ্বতলৈ উঠি গল, আৰু মেঘে পৰ্বত ঢাকিলে। আৰু ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত নামি আছিল, আৰু মেঘে ইয়াক ছয় দিন ঢাকি ৰাখিলে, আৰু প্ৰভুৱে সপ্তম দিনত মেঘৰ মাজৰ পৰা মোচিক মাতিলে। প্ৰভুৰ মহিমাৰ ৰূপ পৰ্বতৰ শিখৰত জ্বলন্ত অগ্নিৰ দৰে আছিল, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সন্মুখত। আৰু মোচিয়ে মেঘৰ মাজত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু পৰ্বতলৈ উঠিল, আৰু তাত পৰ্বতত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি আছিল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, মই ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কলৌ, আৰু সকলোৰ পৰা প্ৰথম ফল লোৱা, যিসকলৰ হৃদয়ত ইচ্ছা হব, আৰু তোমালোকে মোৰ প্ৰথম ফল গ্ৰহণ কৰিবা। আৰু এইটো হল সেই প্ৰথম ফল, যি তোমালোকে তেওঁলোকৰ পৰা লবা, সোণ, আৰু ৰূপ, আৰু পিতল। আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু দুগুণ ৰঙা, আৰু কটা মিহি শণ সূতা, আৰু ছাগলীৰ নোম, আৰু ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছাল, আৰু নীলা ছাল, আৰু অক্ষয় কাঠ, আৰু চাৰ্ভিয়াছৰ শিলবোৰ, আৰু খোদাইৰ বাবে শিলবোৰ কান্ধৰ টুকুৰাৰ বাবে, আৰু দীঘল কাপোৰ। আৰু তুমি মোৰ বাবে এটা পবিত্ৰ স্থান নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু মই তোমালোকৰ মাজত প্ৰকট হম। আৰু তুমি মোৰ বাবে সেই সকলো অনুসাৰে কৰিবা যিমান মই তোমাক পৰ্বতত দেখুৱাওঁ, তম্বুৰ নমুনা আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰৰ নমুনা, এইদৰে তুমি কৰিবা। আৰু তুমি অক্ষয় কাঠৰ পৰা সাক্ষ্যৰ এটা চন্দুক বনাবা, যাৰ দৈৰ্ঘ্য দুই হাত আৰু আধা, প্ৰস্থ এক হাত আৰু আধা, আৰু উচ্চতা এক হাত আৰু আধা। আৰু তুমি ইয়াক বিশুদ্ধ সোণেৰে আবৰণ কৰিবা, ভিতৰে আৰু বাহিৰে তুমি ইয়াক সোণেৰে আবৰণ কৰিবা, আৰু তুমি ইয়াৰ বাবে চাৰিওফালে পকোৱা সোণৰ শিল্পকৰ্ম নিৰ্মাণ কৰিবা। আৰু তুমি ইয়াৰ বাবে চাৰিটা সোণৰ আঙুঠি বনাবা, আৰু চাৰিটা কাষত লগাবা—এটা কাষত দুটা আঙুঠি, আৰু দ্বিতীয় কাষত দুটা আঙুঠি। তুমি অক্ষয় কাঠৰ খুঁটা নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু সেইবোৰ সোণেৰে মুৰা দিবা। আৰু তুমি খুঁটাবোৰ সিন্দুকৰ কাষত থকা আঙুঠিবোৰৰ ভিতৰত সোমাবা, যাতে সেইবোৰৰ দ্বাৰা সিন্দুকটো তুলিব পাৰা। সিন্দুকৰ আঙুঠিবোৰত খুঁটাবোৰ অচল হৈ থাকিব। আৰু তুমি সেই সিন্দুকৰ ভিতৰত সেই সাক্ষ্যবোৰ ৰাখিবা, যিবোৰ মই তোমাক দিম। আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ এখন দয়া আসন আৱৰণ কৰিবা, দুই হাত আৰু আধা দৈৰ্ঘ্য, আৰু এক হাত আৰু আধা প্ৰস্থ। আৰু তুমি সোণৰ পিটা দুটা কৰিব তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু সিহঁতক দয়াসনৰ দুয়োটা ফালে ৰাখিবা। এই ফালৰ পৰা এটা কৰিব তৈয়াৰ

কৰা হব, আৰু দয়া আসনৰ দ্বিতীয় ফালৰ পৰা এটা কৰুৱ তৈয়াৰ কৰা হব, আৰু তুমি দুয়োটা ফালৰ ওপৰত দুটা কৰুৱ তৈয়াৰ কৰিবা। কৰুৱসকলে তেওঁলোকৰ ডেউকা ওপৰত বিস্তাৰ কৰি থাকিব, তেওঁলোকৰ ডেউকাৰে পাপাবৰণৰ ওপৰত হাঁ দি থাকিব, আৰু তেওঁলোকৰ মুখবোৰ ইজনে সিজনৰ ফালে থাকিব, কৰুৱসকলৰ মুখবোৰ পাপাবৰণৰ ফালে থাকিব। আৰু তুমি পাপাবৰণখন চন্দুকটোৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা স্থাপন কৰিবা, আৰু চন্দুকটোৰ ভিতৰত তুমি সেই সাক্ষ্যবোৰ ৰাখিবা, যিবোৰ মই তোমাক দিম। আৰু মই তাৰ পৰা তোমাৰ ওচৰত নিজকে প্ৰকাশ কৰিম, আৰু মই দয়া আসনৰ ওপৰৰ পৰা, সাক্ষ্যৰ চন্দুকৰ ওপৰত থকা দুটা কৰুৱৰ মাজত, তোমাৰ লগত কথা কম, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে মই তোমাক যি সকলো আদেশ দিম সেই অনুসাৰে। আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ এখন সোণৰ মেজ নিৰ্মাণ কৰিবা, যাৰ দৈৰ্ঘ্য দুই হাত, প্ৰস্থ এক হাত, আৰু উচ্চতা ডেৰ হাত। আৰু তুমি ইয়াৰ চাৰিওফালে সোণৰ পকোৱা টো কৰিবা, আৰু তুমি ইয়াৰ চাৰিওফালে এক হাতৰ জোখৰ মুকুট কৰিবা,

আৰু তুমি মুকুটৰ চাৰিওফালে পকোৱা হাঁচ তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি চাৰিটা সোণৰ আঙুঠি তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু সেই চাৰিটা আঙুঠি ইয়াৰ চাৰিটা ভৰিৰ অংশত মুকুটৰ তলত ৰাখিবা। আৰু আঙুঠিবোৰ বহন দণ্ডৰ বাবে খোপবোৰত থাকিব, যাতে সেইবোৰৰ দ্বাৰা মেজখন বহন কৰিব পাৰি। আৰু তুমি সেই বাহক-দণ্ডবোৰ নষ্ট নোহোৱা কাঠৰ পৰা নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তুমি সেইবোৰ বিশুদ্ধ সোণেৰে মুৰা মাৰিবা, আৰু সেইবোৰৰ দ্বাৰা মেজখন বহন কৰা হব। আৰু তুমি তাৰ বাটি, ধূপাধাৰ, পেয় নৈবেদ্যৰ পাত্ৰ আৰু পিয়লা বনাবা, যাৰ দ্বাৰা তুমি সেইবোৰত ঢালিবা; বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা তুমি সেইবোৰ বনাবা। আৰু তুমি সেই মেজৰ ওপৰত মোৰ সন্মুখত উপস্থিতিৰ পিঠা নিৰন্তৰভাৱে ৰাখিবা।

আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা এটা দীপাধাৰ নিৰ্মাণ কৰিবা, হাতুৰীৰে পিটা পদ্ধতিৰে দীপাধাৰটো নিৰ্মাণ কৰিবা, ইয়াৰ দণ্ড, আৰু শাখাবোৰ, আৰু বাটিবোৰ, আৰু গাঁঠিবোৰ,

আৰু পদুমবোৰ ইয়াৰ পৰাই হব। ছয়টা শাখা কাষবোৰৰ পৰা ওলাই গৈছিল, দীপাধাৰৰ এটা কাষৰ পৰা তিনিটা শাখা আৰু দীপাধাৰৰ দ্বিতীয় কাষৰ পৰা তিনিটা শাখা। আৰু তিনিটা পিয়লা বাদাম আকৃতিৰে খোদিত কৰা হৈছিল, এটা ডালত এটা গোলক আৰু এটা পদুম আছিল, এইদৰে দীপাধাৰৰ পৰা ওলোৱা ছয়টা ডালত আছিল। আৰু দীপাধাৰত বাদাম আকৃতিৰ খোদিত চাৰিটা পিয়লা আছিল, এটা ডালত গাঁঠি আৰু তাৰ লিলি ফুল আছিল। দুটা ডালৰ তলত তাৰ পৰা এটা গোলক, আৰু চাৰিটা ডালৰ তলত তাৰ পৰা এটা গোলক, এইদৰে দীপাধাৰৰ পৰা ওলোৱা ছয়টা ডালৰ বাবে, আৰু দীপাধাৰত বাদাম আকৃতিৰ খোদিত চাৰিটা বাটি। গোলাকাৰ অংশবোৰ আৰু ডালবোৰ ইয়াৰ পৰা হওক, সম্পূৰ্ণটো এটা বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা খোদিত কৰা হওক। আৰু তুমি তাৰ সাতটা প্ৰদীপ নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু প্ৰদীপবোৰ স্থাপন কৰিবা, আৰু সেইবোৰ এটা মুখৰ পৰা জ্বলিব। আৰু তুমি ইয়াৰ ধূপাধাৰ আৰু ইয়াৰ ভিত্তিসমূহ শুদ্ধ সোণৰ পৰা নিৰ্মাণ কৰিবা। এই সকলো পাত্ৰ এক তালন্ত বিশুদ্ধ সোণৰ। চোৱা, তুমি সেই আৰ্হি অনুসৰি কৰিবা যি তোমাক পৰ্বতত দেখুওৱা হৈছিল।

26

আৰু তুমি তম্বুটো বনাবা, দশখন পৰ্দা পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ পৰা, আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা পকোৱা সূতাৰে কৰিবৰ আকৃতি বোৱা কামেৰে সিহঁতক বনাবা। এটা পৰ্দাৰ দৈৰ্ঘ্য আঠাইশ হাত আৰু প্ৰস্থ চাৰি হাত হব, সকলো পৰ্দাৰ জোখ একে হব। পাঁচখন পৰ্দা ইটোৱে সিটোৰ লগত সংলগ্ন হব, এখন আনখনৰ লগত, আৰু পাঁচখন পৰ্দা ইটোৱে সিটোৰ লগত সংযুক্ত হব। আৰু তুমি সিহঁতৰ বাবে নীলা ফাঁচবোৰ এটা পৰ্দাৰ কাষত, এটা অংশৰ পৰা সংযোগলৈ কৰিবা, আৰু এইদৰে তুমি বাহিৰৰ পৰ্দাৰ কাষত দ্বিতীয় সংযোগৰ ফালে কৰিবা। তুমি এখন পৰ্দাত পঞ্চাশটা হুক লগাবা, আৰু দ্বিতীয় পৰ্দাৰ সংযোগৰ অংশত পঞ্চাশটা হুক লগাবা, যাতে সিহঁত ইটোৱে সিটোৰ বিপৰীতে প্ৰতিটোত মিলি থাকে। আৰু

তুমি পঞ্চাশটা সোণৰ আঙঠি বনাবা, আৰু পৰ্দাবোৰ আঙঠিবোৰৰ দ্বাৰা এখনক আনখনৰ লগত সংযুক্ত কৰিবা, আৰু তম্বুটো এটা হব। আৰু তুমি তম্বুৰ ওপৰত নোমযুক্ত ছালৰ আৱৰণ কৰিবা, এঘাৰখন ছাল তুমি সেইবোৰ কৰিবা। এটা চামৰাৰ দৈৰ্ঘ্য ত্ৰিশ হাত, আৰু এটা চামৰাৰ প্ৰস্থ চাৰি হাত, এঘাৰখন চামৰাৰ একে জোখ হব। আৰু তুমি পাঁচখন চামৰা একেলগে যোগ কৰিবা, আৰু ছয়খন চামৰা একেলগে যোগ কৰিবা, আৰু তুমি ষষ্ঠ চামৰাখন তম্বুৰ সন্মুখত দুগুণ কৰিবা। আৰু তুমি পঞ্চাশটা হাঁকোটা এটা পৰ্দাৰ প্ৰান্তত, যি মাজত সংযোগৰ অনুসাৰে আছে, তাৰ ওপৰত কৰিবা, আৰু পঞ্চাশটা হাঁকোটা দ্বিতীয় সংযোগকাৰী পৰ্দাৰ প্ৰান্তৰ ওপৰত কৰিবা।

আৰু তুমি পঞ্চাশটা ব্ৰঞ্জৰ আঙঠি তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু লুপবোৰৰ পৰা আঙঠিবোৰ সংযোগ কৰিবা, আৰু ছালবোৰ সংযোগ কৰিবা, আৰু ই এক হব। আৰু তুমি তম্বুৰ পৰ্দাবোৰৰ অতিৰিক্ত অংশ তলত ৰাখিবা, পৰ্দাৰ আধা অৱশিষ্ট অংশ তম্বুৰ পৰ্দাবোৰৰ অতিৰিক্ত অংশলৈ ঢাকিবা, তম্বুৰ পিছফালে ঢাকিবা। এই ফালৰ পৰা এক হাত আৰু সেই ফালৰ পৰা এক হাত, তম্বুৰ পৰ্দাবোৰৰ দৈৰ্ঘ্যৰ পৰা অতিৰিক্ত অংশ, তম্বুৰ দুয়ো কাষত ঢাকি থাকিব, যাতে ঢাকিব পাৰে। আৰু তুমি তম্বুৰ বাবে ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছালৰ আৱৰণ কৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰত নীলা ছালৰ আৱৰণবোৰ থবা।

আৰু তুমি তম্বুৰ স্তম্ভবোৰ অক্ষয় কাঠৰ পৰা নিৰ্মাণ কৰিবা। দহ হাত তুমি এটা স্তম্ভ কৰিবা, আৰু এক আৰু আধা হাত সেই এটা স্তম্ভৰ প্ৰস্থ। এটা স্তম্ভত দুটা টেনন, এটা আনটোৰ সৈতে সংগতিপূৰ্ণ, এইদৰে তুমি তম্বুৰ সকলো স্তম্ভৰ বাবে কৰিবা। আৰু তুমি তম্বুৰ বাবে স্তম্ভবোৰ নিৰ্মাণ কৰিবা, উত্তৰ দিশৰ ফালে বিশটা স্তম্ভ। আৰু তুমি বিশটা স্তম্ভৰ বাবে চল্লিশটা ৰূপৰ ভিত্তি তৈয়াৰ কৰিবা, প্ৰতিটো স্তম্ভৰ দুয়োটা অংশৰ বাবে দুটা ভিত্তি, আৰু প্ৰতিটো স্তম্ভৰ দুয়োটা অংশৰ বাবে দুটা ভিত্তি। আৰু দ্বিতীয় ফালটো দক্ষিণ দিশত, বিশটা স্তম্ভ, আৰু তেওঁলোকৰ চল্লিশটা ৰূপৰ ভিত্তি, এটা স্তম্ভৰ বাবে তাৰ দুয়োটা অংশত দুটা

ভিত্তি, আৰু এটা স্তম্ভৰ বাবে তাৰ দুয়োটা অংশত দুটা ভিত্তি। আৰু তম্বুৰ পিছফালৰ পৰা সাগৰৰ ফালে থকা অংশত তুমি ছয়টা স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিবা। আৰু তুমি তম্বুৰ পিছফালৰ কোণবোৰৰ ওপৰত দুটা স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিবা। আৰু তলৰ পৰা সমান হব, সেইদৰে মূৰবোৰৰ পৰা এটা মিলনলৈ সমান হব, এইদৰে দুয়োটা কোণত কৰিবা, সমান হওক। আৰু আট স্তম্ভ হব, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিসমূহ ৰূপৰ যোদ্ধা হব, এক স্তম্ভৰ বাবে তাৰ দুয়োটা অংশত দুই ভিত্তি, আৰু এক স্তম্ভৰ বাবে দুই ভিত্তি। আৰু তুমি ক্ষয়নহোৱা কাঠৰ পৰা দণ্ড তৈয়াৰ কৰিবা, তম্বুৰ এক অংশৰ এটা স্তম্ভৰ বাবে পাঁচটা, আৰু তম্বুৰ দ্বিতীয় এক পাৰ্শ্বৰ স্তম্ভৰ বাবে পাঁচটা দণ্ড, আৰু তম্বুৰ পিছফালৰ পাৰ্শ্বৰ স্তম্ভৰ বাবে সাগৰৰ দিশে পাঁচটা দণ্ড। আৰু মধ্যৰ দণ্ডডাল স্তম্ভবোৰৰ মাজত এটা ফালৰ পৰা আনটো ফাললৈ বিস্তাৰিত হওক। আৰু তুমি স্তম্ভবোৰ সোণেৰে মুৰা মাৰিবা, আৰু তুমি সোণৰ আঙঠিবোৰ বনাবা, যাৰ ভিতৰলৈ তুমি দণ্ডবোৰ সুমুৱাবা, আৰু তুমি দণ্ডবোৰ সোণেৰে মুৰা মাৰিবা। আৰু তুমি তম্বুটো সেই ৰূপ অনুসাৰে স্থাপন কৰিবা যিটো তোমাক পৰ্বতত দেখুওৱা হৈছিল।

আৰু তুমি নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা কটা সূতা আৰু বোৱা মিহি শণ সূতাৰে এখন পৰ্দা বনাবা, বোৱা কামেৰে ইয়াত কৰিব প্ৰস্তুত কৰিবা। আৰু তুমি ইয়াক সোণেৰে মোৰা চাৰিটা অক্ষয় স্তম্ভৰ ওপৰত ৰাখিবা, আৰু সেইবোৰৰ শীৰ্ষবোৰ সোণৰ হব, আৰু সেইবোৰৰ চাৰিটা ভিত্তি ৰূপৰ হব। আৰু তুমি সেই পৰ্দা স্তম্ভবোৰৰ ওপৰত স্থাপন কৰিবা, আৰু তুমি তাত পৰ্দাৰ ভিতৰত সাক্ষ্যৰ চন্দুক আনিবা, আৰু সেই পৰ্দাই তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ স্থান আৰু মহাপবিত্ৰ স্থানৰ মাজত পৃথক কৰিব। আৰু তুমি পৰ্দাৰে সাক্ষ্যৰ চন্দুক মহাপবিত্ৰ স্থানত ঢাকিবা। আৰু তুমি টেবুলখন পৰ্দাৰ বাহিৰত স্থাপন কৰিবা, আৰু চাকিদানীখন টেবুলৰ বিপৰীতে তম্বুৰ দক্ষিণ দিশৰ অংশত ৰাখিবা, আৰু টেবুলখন তম্বুৰ উত্তৰ দিশৰ অংশত স্থাপন কৰিবা। আৰু তুমি তম্বুৰ দুৱাৰৰ বাবে নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা পকোৱা সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে শিল্পকাৰৰ কামৰ এখন আৱৰণ তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি পৰ্দাৰ বাবে পাঁচটা স্তম্ভ কৰিবা, আৰু সিহঁতক সোণেৰে ঢাকিবা, আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ

সোণৰ হব, আৰু তুমি সিহঁতৰ বাবে পাঁচটা পিতলৰ ভিত্তি ঢালিবা।

27

আৰু তুমি ক্ষয়নহোৱা কাঠৰ পৰা এটা বেদী বনাবা, পাঁচ হাত দীঘল আৰু পাঁচ হাত বহল, বেদীটো চাৰিকোণীয়া হব, আৰু ইয়াৰ উচ্চতা তিনি হাত হব। আৰু তুমি চাৰিটা কোণৰ ওপৰত শিং সমূহ বনাবা, ইয়াৰ পৰাই শিং সমূহ হব, আৰু তুমি সেইবোৰ পিতলেৰে ঢাকিবা। আৰু তুমি বেদীৰ বাবে এটা মুকুট, আৰু তাৰ আৱৰণ, আৰু তাৰ বাটীবোৰ, আৰু তাৰ মাংসৰ হুকবোৰ, আৰু তাৰ ধূপাধাৰ, আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ ব্ৰোঞ্জৰ কৰিবা। আৰু তুমি তাৰ বাবে জাল কৰা কাঁহৰ জালি এখন বনাবা, আৰু তুমি সেই জালিৰ বাবে চাৰিটা কাঁহৰ আঙঠি চাৰিটা কাষৰ তলত বনাবা। আৰু তুমি সিহঁতক বেদীৰ জৰাৰ তলত তলৰ পৰা ৰাখিবা, আৰু জৰা বেদীৰ আধা পৰ্যন্ত হব। আৰু তুমি বেদীৰ বাবে অক্ষয় কাঠৰ খুঁটা তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু সেইবোৰক পিতলেৰে আৱৰণ দিবা। আৰু তুমি খুঁটাবোৰ আঙঠিবোৰৰ ভিতৰত সুমুৱাবা, আৰু খুঁটাবোৰ বেদীৰ কাষত থাকক যেতিয়া ইয়াক তুলিবলৈ হয়। খোল আৰু নিৰবিচ্ছিন্নভাৱে ইয়াক তৈয়াৰ কৰিবা, পৰ্বতত তোমাক দেখুওৱা অনুসৰি, এইদৰে ইয়াক তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি তম্বুৰ বাবে এটা প্ৰাঙ্গণ বনাবা, দক্ষিণ ফালৰ কাষত পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ পৰা তৈয়াৰী প্ৰাঙ্গণৰ পৰ্দাবোৰ, এটা কাষৰ দৈৰ্ঘ্য এশ হাত হব। আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ বিশটা, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিবোৰ বিশটা ব্ৰোঞ্জৰ, আৰু তেওঁলোকৰ আঙঠিবোৰ আৰু ধাৰকবোৰ ৰূপৰ। এইদৰে পূব দিশৰ ফালে এশ হাত দীঘল পৰ্দা আছিল, আৰু সিহঁতৰ বিশটা স্তম্ভ আৰু বিশটা ব্ৰোঞ্জৰ ভিত্তি আছিল, আৰু স্তম্ভবোৰৰ আঙঠি আৰু আঁকোৰাবোৰ আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ ৰূপেৰে আবৃত আছিল। কিন্তু প্ৰাঙ্গণৰ প্ৰস্থ সাগৰৰ ফালে পৰ্দা পঞ্চাশ হাত, সেইবোৰৰ স্তম্ভ দশ, আৰু সেইবোৰৰ চুঙী দশ। আৰু দক্ষিণ দিশৰ প্ৰাঙ্গণৰ প্ৰস্থ পঞ্চাশ হাতৰ পৰ্দা, তেওঁলোকৰ দশটা স্তম্ভ, আৰু তেওঁলোকৰ

দশটা ভিত্তি। আৰু এটা ফালৰ পৰ্দাবোৰৰ উচ্চতা পোন্ধৰ হাত, সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰ তিনি, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ তিনি। আৰু দ্বিতীয় ফালৰ পৰ্দাসমূহৰ উচ্চতা পোন্ধৰ হাত, সিহঁতৰ স্তম্ভসমূহ তিনি, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিসমূহ তিনি। আৰু প্ৰাঙ্গণৰ দুৱাৰত এখন আৱৰণ আছিল, বিশ হাত উচ্চতাৰ, নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা সূতাৰে পকোৱা, আৰু মিহি শণ সূতাৰে পকোৱা, শিল্পকাৰৰ বিচিত্ৰ কামেৰে সজোৱা, সিহঁতৰ স্তম্ভ চাৰিটা, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তি চাৰিটা। আঙিনাৰ চাৰিওফালৰ সকলো স্তম্ভ ৰূপেৰে আবৃত আছিল, আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ ৰূপৰ আছিল, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ পিতলৰ আছিল। কিন্তু প্ৰাঙ্গণৰ দৈৰ্ঘ্য এশ হাত আৰু প্ৰস্থ পঞ্চাশ হাত, আৰু উচ্চতা পাঁচ হাত পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে নিৰ্মিত, আৰু সেইবোৰৰ ভিত্তি পিতলৰ। আৰু সকলো নিৰ্মাণ আৰু সকলো সঁজুলি আৰু খুঁটা

আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাবে জলফাইৰ পৰা নিষ্পেষিত শুদ্ধ খুন্দা তেল আনক পোহৰৰ বাবে জ্বলাবলৈ, যাতে প্ৰদীপ নিৰন্তৰ জ্বলি থাকে সাক্ষ্যৰ তস্মুত, চুক্তিৰ ওপৰত থকা পৰ্দাৰ বাহিৰত, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে ইয়াক সন্ধিয়াৰ পৰা পুৱালৈকে প্ৰভুৰ সন্মুখত জ্বলাব। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা তোমালোকৰ পুৰুষসমূহৰ বাবে এইটো চিৰকালীয় বিধি।

28

আৰু তুমি তোমাৰ ওচৰলৈ আনা তোমাৰ ভাই হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা, মোৰ আগত পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিবলৈ হাৰোণ, আৰু নাদব, আৰু আবিয়ুদ, আৰু ইলিয়াজৰ, আৰু ঈখামৰ, হাৰোণৰ পুত্ৰসকল। আৰু তুমি তোমাৰ ভাই হাৰোণৰ বাবে সন্মান আৰু গৌৰৱৰ অৰ্থে এটা পবিত্ৰ পোছাক প্ৰস্তুত কৰিবা। আৰু তুমি সকলো জ্ঞানী মনৰ লোকসকলক কোৱা, যাক মই জ্ঞান আৰু উপলব্ধিৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে হাৰোণৰ পবিত্ৰ পোছাক বনাব পবিত্ৰ স্থানৰ বাবে, যাৰ দ্বাৰা

তেওঁ মোৰ বাবে পুৰোহিত কৰ্ম কৰিব। আৰু এইবোৰ সেই বস্ত্ৰ, যিবোৰ তেওঁলোকে তৈয়াৰ কৰিব: বুকুপতা, কান্ধৰ টুকুৰা, দীঘল বস্ত্ৰ, বোৱা চোলা, পাগুৰি আৰু কঁকাল-বন্ধনী। আৰু তেওঁলোকে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে পবিত্ৰ বস্ত্ৰবোৰ তৈয়াৰ কৰিব, যাতে তেওঁলোকে মোৰ আগত পুৰোহিত কৰ্ম কৰিব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে সোণ, নীলা, বেঙুনীয়া, ৰঙা আৰু মিহি শণ সূতা লব। আৰু তেওঁলোকে পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে কান্ধৰ টুকুৰাটো তৈয়াৰ কৰিব, যি হব ফুলকটা শিল্পীৰ বোৱা কাম। দুটা কান্ধৰ টুকুৰা তাৰ বাবে যোগ হব, এটাই আনটোক, দুটা অংশৰ ওপৰত লগোৱা। আৰু কান্ধৰ টুকুৰাবোৰৰ কাপোৰ যি তাৰ ওপৰত আছে, সেইটো তাৰ নিৰ্মাণ অনুসৰি তাৰ পৰাই হব বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা, আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা সূতা কটা, আৰু মিহি শণ সূতা কটা। আৰু তুমি দুটা পান্না শিল লবা, আৰু সেইবোৰত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ খোদিত কৰিবা। ছয়টা নাম এটা শিলৰ ওপৰত, আৰু বাকী ছয়টা নাম দ্বিতীয় শিলৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ প্ৰজন্ম অনুসাৰে। শিলা কামৰ কলাৰ কাম, মোহৰৰ খোদিত ৰূপ, তুমি দুটা শিলাত ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ খোদাই কৰিবা। আৰু তুমি এফোদৰ কান্ধৰ ওপৰত দুটা পাথৰ স্থাপন কৰিবা, এইবোৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে স্মৰণৰ পাথৰ, আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ সন্মুখত তেওঁৰ দুয়োটা কান্ধৰ ওপৰত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ বহন কৰিব, তেওঁলোকৰ বিষয়ে স্মৃতিচিহ্ন হিচাপে। আৰু তুমি শুদ্ধ সোণৰ পৰা কান্ধৰ টুকুৰা তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা দুটা ৰালৰযুক্ত শিকলি বনাবা, ফুলত মিহলি কৰা বোৱা কাম, আৰু তুমি বোৱা ৰালৰযুক্ত শিকলিবোৰ ঢালবোৰৰ ওপৰত স্থাপন কৰিবা, সিহঁতৰ কান্ধৰ টুকুৰাবোৰৰ সন্মুখৰ ফালে।

আৰু তুমি বিচাৰসমূহৰ বুকুপতা বনাবা, যি হব এজন বোৱনীকাৰৰ কাম, এফোদৰ আৰ্হি অনুসাৰে তুমি ইয়াক বনাবা সোণৰ পৰা, আৰু নীলা, বেঙুনীয়া, ৰঙা পকোৱা সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণৰ পৰা। তুমি ইয়াক চতুৰ্ভুজ কৰিবা, ই দুগুণ হব, ইয়াৰ দৈৰ্ঘ্য এক বিঘত, আৰু প্ৰস্থ এক বিঘত। আৰু তুমি তাত পাথৰেৰে সজোৱা চাৰি শাৰীৰ কাপোৰ বুনিবা,

পাথৰৰ শাৰী হব চুনী, পোখৰাজ আৰু মৰকত, প্ৰথম শাৰী। আৰু দ্বিতীয় শাৰীত কয়লা, নীলকান্তমণি আৰু সূৰ্যকান্তমণি আছিল। আৰু তৃতীয় শাৰীত লিগুৰিয়াম, আগেট আৰু এমেথিষ্ট। আৰু চতুৰ্থ শাৰীত সুবৰ্ণপ্ৰস্তৰ, বৈদূৰ্য্যমণি আৰু গোমেদক থাকিব, যিবোৰ সোণেৰে আবৃত আৰু সোণত বন্ধা হব, সেইবোৰ সিহঁতৰ শাৰী অনুসাৰে হওক। আৰু শিলবোৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নামৰ পৰা বাৰটা হওক, তেওঁলোকৰ নাম অনুসাৰে মোহৰৰ খোদিত কৰা, প্ৰতিটো নাম অনুসাৰে বাৰটা ফৈদৰ বাবে হওক। আৰু তুমি সেই দৈববাণীৰ ওপৰত একেলগে বোৱা জৰীৰ কাম তৈয়াৰ কৰিবা, শিকলিৰ দৰে কাম বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা। আৰু হাৰোণে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ বিচাৰৰ বক্ষপত্ৰত বুকুৰ ওপৰত লব, পবিত্ৰ স্থানত প্ৰৱেশ কৰোঁতে ঈশ্বৰৰ সন্মুখত স্মৰণৰ বাবে। আৰু তুমি বিচাৰৰ বুকুপটাৰ ওপৰত প্ৰকাশ আৰু সত্য স্থাপন কৰিবা, আৰু ই হাৰোণৰ বুকুৰ ওপৰত থাকিব, যেতিয়া তেওঁ প্ৰভুৰ সন্মুখত পবিত্ৰ স্থানত প্ৰৱেশ কৰে, আৰু হাৰোণে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বিচাৰবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত নিজৰ বুকুৰ ওপৰত সদায় বহন কৰিব। আৰু তুমি সম্পূৰ্ণ নীলা ৰঙৰ দীঘল ভিতৰৰ কাপোৰ এখন তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তাৰ মুখখন মাজত থাকিব, চাৰিওফালে সীমা ৰাখি বোৱা কামৰ, সংযোগ একেলগে বোৱা, যাতে ই নাফাটে। আৰু তুমি পোছাকৰ তলৰ গাঁঠিৰ তলত, ফুলি উঠা ডালিমৰ দৰে, নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা ৰঙৰ সূতাৰে বোৱা আৰু মিহি শণ সূতাৰে পকোৱা সৰু ডালিমবোৰ পোছাকৰ গাঁঠিৰ চাৰিওফালে কৰিবা, একে ৰূপৰ সোণৰ সৰু ডালিমবোৰ আৰু ঘণ্টাবোৰ এইবোৰৰ মাজত চাৰিওফালে থাকিব। মাজত সোণালী ডালিম ডোডোনা, আৰু টিউনিকৰ হেমৰ ওপৰত চাৰিওফালে ফুলীয়া, আৰু হাৰোণে সেৱা কৰোঁতে তেওঁৰ শব্দ শুনা যাব, যেতিয়া তেওঁ প্ৰভুৰ সন্মুখত পবিত্ৰ স্থানত প্ৰৱেশ কৰিব আৰু ওলাই যাব, যাতে তেওঁ নমৰে। আৰু তুমি বিশুদ্ধ সোণৰ এখন পাত তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু তাত মোহৰৰ খোদিত চিহ্নৰ দৰে খোদিত কৰিবা, প্ৰভুৰ পবিত্ৰস্থান। আৰু তুমি ইয়াক পকোৱা নীলা সূতাৰ ওপৰত ৰাখিবা, আৰু ই পাগুৰীৰ ওপৰত থাকিব, পাগুৰীৰ সন্মুখত থাকিব। আৰু এইটো হাৰোণৰ কপালত থাকিব, আৰু হাৰোণে পবিত্ৰ বস্তুসমূহৰ পাপসমূহ উঠাই লব, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ

পবিত্ৰ বস্তুসমূহৰ সকলো দান যিমান পবিত্ৰ কৰিব, আৰু এইটো হাৰোণৰ কপালত সদায় থাকিব যাতে তেওঁলোক প্ৰভুৰ সন্মুখত গ্ৰহণযোগ্য হয়।

আৰু সূক্ষ্ম শণ সূতাৰ পৰা জামাবোৰৰ সজোৱা অংশ, আৰু তুমি সূক্ষ্ম শণ সূতাৰ পাগুৰি বনাবা, আৰু কঁকালপটি তুমি বনাবা, যি হব ফুল বহা কাৰিকৰৰ কাম। আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে তুমি জামা আৰু কঁকাল-বন্ধনী তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে সন্মান আৰু গৌৰৱৰ অৰ্থে পাগুৰি তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি তোমাৰ ভাই হাৰোণক আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলক সেইবোৰ পিন্ধাবা, আৰু তুমি তেওঁলোকক অভিষেক কৰিবা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ হাত পূৰ্ণ কৰিবা, আৰু তুমি তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবা, যাতে তেওঁলোকে মোৰ বাবে পুৰোহিত কাৰ্য কৰে। আৰু তুমি তেওঁলোকৰ বাবে শণৰ পেণ্ট বনাবা তেওঁলোকৰ শৰীৰৰ নগ্নতা ঢাকিবলৈ, কঁকালৰ পৰা উৰুলৈকে হব। আৰু হাৰোণে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে সেইবোৰ পিন্ধিব যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত প্ৰৱেশ কৰে, বা যেতিয়া তেওঁলোকে পবিত্ৰ বেদীত সেৱা কৰিবলৈ নিকটৱৰ্তী হয়, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ ওপৰত পাপ নানিব, যাতে তেওঁলোকে নমৰে। এইটো তেওঁৰ বাবে আৰু তেওঁৰ পাছত তেওঁৰ বংশৰ বাবে চিৰকালীয়া বিধি।

29

আৰু এইবোৰ হয় যিবোৰ তুমি তেওঁলোকক কৰিবা, তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবা, যাতে তেওঁলোকে মোক পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিব পাৰে। তুমি গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি আৰু নিৰ্দোষ দুটা মেৰ লবা। আৰু তেলত মিহলোৱা খমিৰবিহীন পিঠা, আৰু তেলত লেপা খমিৰবিহীন পাতল পিঠা, ঘেঁহুৰ মিহি আটাৰে সিহঁতক তৈয়াৰ কৰিবা। আৰু তুমি সিহঁতক এটা বুৰিত ৰাখিবা, আৰু সিহঁতক সেই বুৰিৰ সৈতে আনিবা, আৰু দামুৰিটো আৰু দুটা মতা মেৰ। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক তুমি সাক্ষ্য তন্ত্ৰৰ দুৱাৰত আনিবা, আৰু

তেওঁলোকক পানীৰে ধুবা। আৰু কাপোৰবোৰ লৈ, তুমি তোমাৰ ভাই হাৰোণক পিন্ধাবা
দীঘল চোলা, আৰু কান্ধৰ টুকুৰা, আৰু বুকুপতা, আৰু তুমি তেওঁৰ বাবে বুকুপতা কান্ধৰ
টুকুৰাৰ লগত জোৰা দিবা। আৰু তুমি তেওঁৰ মূৰত পাগুৰি পিন্ধাবা, আৰু পাগুৰিৰ ওপৰত
পবিত্ৰ পাত লগাবা। আৰু তুমি অভিষেকৰ তেল লবা, আৰু তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত ইয়াক
ঢালিবা, আৰু তেওঁক অভিষেক কৰিবা। আৰু তুমি তাৰ পুত্ৰসকলক আনিবা আৰু
তেওঁলোকক কুৰ্তা পিন্ধাবা। আৰু তুমি তেওঁলোকক কঁকালপটি পিন্ধাবা, আৰু তুমি
তেওঁলোকক পাগুৰি পিন্ধাবা, আৰু তেওঁলোকৰ পুৰোহিতত্ব মোৰ বাবে চিৰকাললৈকে হব,
আৰু তুমি হাৰোণৰ হাত আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হাত পবিত্ৰ কৰিবা। আৰু তুমি সাক্ষ্যৰ
তম্বুৰ দুৱাৰত দামুৰিটো আনিবা, আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুৰ সন্মুখত,
সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত, দামুৰিটোৰ মূৰত তেওঁলোকৰ হাত ৰাখিব। আৰু তুমি প্ৰভুৰ
সন্মুখত দামুৰিটো বধ কৰিবা, সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত। আৰু তুমি দামুৰিৰ তেজৰ পৰা
লবা, আৰু তোমাৰ আঙুলিৰে যজ্ঞবেদীৰ শিংবোৰৰ ওপৰত ৰাখিবা, কিন্তু বাকী সকলো
তেজ যজ্ঞবেদীৰ ভেটিৰ ওচৰত ঢালিবা। আৰু তুমি পেটৰ ওপৰত থকা সকলো চৰ্বি,
যকৃতৰ লোব, দুটা বৃক্ষ আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত থকা চৰ্বি লবা, আৰু বেদীৰ ওপৰত
ৰাখিবা। কিন্তু বাছুৰ মাংস, আৰু ছাল, আৰু গোবৰ তুমি শিবিৰৰ বাহিৰত জুইত জ্বলাই
দিবা, কাৰণ ইয়া পাপ।

আৰু তুমি এটা মেৰ-ছাগ লবা, আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে সেই মেৰ-ছাগৰ মূৰত
তেওঁলোকৰ হাত ৰাখিব। আৰু তুমি তাক বধ কৰিবা, আৰু তেজ লৈ বেদীৰ চাৰিওফালে
ঢালিবা। আৰু তুমি মেৰ-ছাগটো অংগ-প্ৰত্যংগ অনুসৰি দুই ভাগত কাটিবা, আৰু ভিতৰৰ
অংশবোৰ আৰু ভৰি পানীৰে ধুবা, আৰু মূৰৰ সৈতে দুই ভাগত কটা টুকুৰাবোৰৰ ওপৰত
ৰাখিবা। আৰু তুমি সম্পূৰ্ণ মেৰ-ছাগটো বেদীৰ ওপৰত উৎসৰ্গ কৰিবা, প্ৰভুলৈ হোম-বলি,
সুগন্ধৰ গোন্ধৰ বাবে, ই প্ৰভুলৈ ধূপ। আৰু তুমি দ্বিতীয় মেৰ-ছাগটো লবা, আৰু হাৰোণ
আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ হাত মেৰ-ছাগটোৰ মূৰৰ ওপৰত ৰাখিব। আৰু তুমি

তাক বধ কৰিবা আৰু তেওঁৰ তেজ লবা, আৰু হাৰোণৰ সোঁ কাণৰ লোবত ৰাখিবা, আৰু সোঁ হাতৰ আগত, আৰু সোঁ ভৰিৰ আগত, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ সোঁ কাণসমূহৰ লোবসমূহত, আৰু তেওঁলোকৰ সোঁ হাতসমূহৰ আগসমূহত, আৰু তেওঁলোকৰ সোঁ ভৰিসমূহৰ আগসমূহত। আৰু তুমি বেদীৰ পৰা থকা ৰক্ত আৰু অভিষেকৰ তেল লবা, আৰু হাৰোণৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ পোছাকৰ ওপৰত, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পোছাকবোৰৰ ওপৰত ছটিয়াবা, আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ পোছাক, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পোছাকবোৰ পবিত্ৰ কৰা হব, কিন্তু মেৰ-হাগৰ ৰক্ত তুমি বেদীৰ চাৰিওফালে ঢালিবা। আৰু তুমি মেৰ-হাগৰ পৰা তাৰ চৰ্বি, আৰু পেট ঢাকি থকা চৰ্বি, আৰু যকৃতৰ লতি, আৰু দুটা বৃক্ক, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত থকা চৰ্বি, আৰু সোঁ কান্ধ লবা, কিয়নো এইটো সম্পূৰ্ণতা। আৰু তেলৰ এটা পিঠা, আৰু খমীৰবিহীন পিঠাৰ টোপোলাৰ পৰা এটা চেপেটা পিঠা, যিবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ৰখা হৈছিল। আৰু তুমি হাৰোণৰ হাতত আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হাতত সকলো ৰাখিবা, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত সেইবোৰ উৎসৰ্গ হিচাপে পৃথক কৰিবা। আৰু তুমি সিহঁতৰ হাতৰ পৰা সেইবোৰ লবা, আৰু সম্পূৰ্ণ হোম বলিৰ বেদীৰ ওপৰত প্ৰভুৰ আগত সুগন্ধিৰ গোন্ধৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰিবা, এইটো প্ৰভুলৈ নৈবেদ্য। আৰু তুমি হাৰোণৰ সম্পূৰ্ণতাৰ মেৰ-হাগৰ পৰা স্তন লবা, আৰু ইয়াক প্ৰভুৰ সন্মুখত পৃথককৰণ হিচাপে পৃথক কৰিবা, আৰু ই তোমাৰ অংশ হব। আৰু তুমি পবিত্ৰ কৰিবা সেই বক্ষপাত্ৰ অপৰ্ণ আৰু সেই বাহু উত্তোলন উৎসৰ্গৰ, যি পৃথক কৰা হৈছে আৰু যি আঁতৰোৱা হৈছে সেই মেৰ-হাগৰ পৰা সম্পূৰ্ণতাৰ, হাৰোণৰ পৰা আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা চিৰকালীয় বিধি হব, কিয়নো এই পৃথকীকৰণ হয়, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা উৎসৰ্গ হব ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰিত্ৰাণৰ বলিদানসমূহৰ পৰা, প্ৰভুলৈ উৎসৰ্গ।

আৰু হাৰোণৰ পবিত্ৰ বস্ত্ৰ তেওঁৰ পাছত তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ হব, সেইবোৰত তেওঁলোকক

অভিষিক্ত কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ হাত পবিত্ৰ কৰিবলৈ। সাত দিন তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ সলনি যি পুৰোহিত হ'ব, তেওঁ সেইবোৰ পিন্ধিব, যি জনে সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্ৰৱেশ কৰি পবিত্ৰ স্থানত পৰিচৰ্যা কৰিব। আৰু তুমি সম্পূৰ্ণতাৰ মেৰ-ছাগটো ল'ব, আৰু পবিত্ৰ স্থানত মাংস সিজাবা। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে মেৰ-ছাগৰ মাংস আৰু পাচিত থকা পিঠাবোৰ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত খাব। তেওঁলোকে সেইবোৰ খাব যিবোৰৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা হৈছিল, তেওঁলোকৰ হাত সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবলৈ, আৰু বিদেশীয়ে সেইবোৰৰ পৰা নাখাব, কিয়নো সেইবোৰ পবিত্ৰ। যদি কিন্তু সম্পূৰ্ণতাৰ বলিদানৰ মাংস আৰু পিঠাৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈকে কিছু বাকী থাকে, তেন্তে বাকীবোৰ জুইত জ্বলাই দিবা, সেইবোৰ খোৱা নহ'ব, কাৰণ সেয়া পবিত্ৰ।

আৰু তুমি হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক এইদৰে কৰিবা, মই তোমাক আদেশ দিয়া সকলো অনুসাৰে; সাত দিন তুমি তেওঁলোকৰ হাত পবিত্ৰ কৰিবা। আৰু শুদ্ধিকৰণৰ দিনত তুমি পাপৰ দামুৰি উৎসৰ্গ কৰিবা, আৰু যজ্ঞবেদীত তোমাৰ পবিত্ৰকৰণৰ দ্বাৰা তুমি যজ্ঞবেদী শুচি কৰিবা, আৰু তুমি ইয়াক অভিষেক কৰিবা যাতে ইয়াক পবিত্ৰ কৰা হয়। সাত দিন তুমি বেদীটো শুদ্ধ কৰিবা, আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰিবা, আৰু বেদীটো পবিত্ৰৰ পবিত্ৰ হ'ব, যিকোনো লোকে বেদীটো স্পৰ্শ কৰিব তেওঁ পবিত্ৰ কৰা হ'ব। আৰু এইবোৰ হল যিবোৰ তুমি বেদীৰ ওপৰত কৰিবা: এবছৰীয়া নিদোষ মেৰ পোৱালি দুটা প্ৰতিদিনে বেদীৰ ওপৰত নিৰন্তৰভাৱে, নিৰন্তৰ নৈবেদ্য।

এটা মেঘশাবক তুমি সকালত উৎসৰ্গ কৰিবা, আৰু দ্বিতীয় মেঘশাবক তুমি সন্ধ্যা উৎসৰ্গ কৰিবা। আৰু এক দশমাংশ মিহি আটা হিনৰ চতুৰ্থাংশ পিটা তেলত মিশ্ৰিত কৰা, আৰু হিনৰ চতুৰ্থাংশ দ্ৰাক্ষাৰসৰ পেয় নৈবেদ্য এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে। আৰু দ্বিতীয় মেৰ-পোৱালিটো সন্ধিয়া কৰিবা, প্ৰাতঃকালীন বলিদান আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য অনুসাৰে কৰিবা, প্ৰভুৰ বাবে সুবাসৰ সুগন্ধ উৎসৰ্গ হিচাপে। তোমালোকৰ প্ৰজন্মৰ বাবে নিৰন্তৰ বলিদান, সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ

দুৱাৰত প্ৰভুৰ সন্মুখত, যত মই তোমাক তাৰ পৰা জনা যাম, যাতে তোমাৰ লগত কথা কব পাৰোঁ। আৰু মই তাত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক নিযুক্ত কৰিম, আৰু মোৰ মহিমা পবিত্ৰীকৃত হম। আৰু মই সাক্ষ্যৰ তম্বু পবিত্ৰ কৰিম, আৰু বেদী, আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক পবিত্ৰ কৰিম, মোৰ আগত পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিবলৈ। আৰু মই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত আহ্বান কৰা হম, আৰু মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হম। আৰু তেওঁলোকে জানিব যে মই প্ৰভু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ, যিজনে তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিছিল, তেওঁলোকৰ দ্বাৰা আহ্বান কৰা হবলৈ, আৰু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হবলৈ।

30

আৰু তুমি অক্ষয় কাঠৰ পৰা ধূপৰ এটা বেদী বনাবা। আৰু তুমি ইয়াক এক হাত দীঘল আৰু এক হাত বহল কৰিবা, ই চাৰিকোণীয়া হব, আৰু দুই হাত ওখ হব, ইয়াৰ শিংবোৰ ইয়াৰ পৰা ওলাব। আৰু তুমি শুদ্ধ সোণেৰে তাৰ জালি, তাৰ চাৰিওফালৰ বেৰবোৰ আৰু তাৰ শিংবোৰ মৰা পেলাবা, আৰু তুমি তাৰ বাবে চাৰিওফালে এটা পকোৱা সোণৰ মুকুট বনাবা। আৰু তুমি দুটা শুদ্ধ সোণৰ আঙুঠি বনাবা তাৰ পকোৱা কাঁইটৰ তলত, দুয়ো কাষত তুমি বনাবা দুয়ো পাৰ্শ্বত, আৰু সেইবোৰ দণ্ডবোৰৰ বাবে ধাৰক হব, যাতে সেইবোৰৰ দ্বাৰা তাক তুলিব পাৰি। আৰু তুমি অক্ষয় কাঠৰ পৰা দণ্ড তৈয়াৰ কৰিবা, আৰু সেইবোৰ সোণেৰে মুৰা দিবা। আৰু তুমি ইয়াক সেই পৰ্দাৰ বিপৰীতে ৰাখিবা, যি পৰ্দা সাক্ষ্যৰ চন্দুকৰ ওপৰত আছে, যত মই তোমাৰ ওচৰত তাৰ পৰা নিজকে প্ৰকাশ কৰিম। আৰু হাৰোণে তাৰ ওপৰত সূক্ষ্ম মিশ্ৰিত ধূপ জ্বলাব প্ৰতিদিন ৰাতিপুৱা, যেতিয়া তেওঁ প্ৰদীপবোৰৰ যত্ন লয়, তেতিয়া তেওঁ তাৰ ওপৰত ধূপ জ্বলাব। আৰু যেতিয়া হাৰোণে সন্ধিয়া প্ৰদীপবোৰ জ্বলাব, তেতিয়া তেওঁ তাৰ ওপৰত ধূপ জ্বলাব। এয়া প্ৰভুৰ সন্মুখত সদায় নিৰন্তৰ ধূপ, তেওঁলোকৰ

পুৰুষানুক্ৰমে। আৰু তুমি তাৰ ওপৰত আন ধূপ, নৈবেদ্য, বলিদান আনিব নোৱাৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰত পেয় নৈবেদ্য ঢালিব নোৱাৰিবা। আৰু হাৰোণে বছৰত এবাৰ তাৰ শিংবোৰৰ ওপৰত প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব, শুদ্ধিকৰণৰ বক্তাৰ পৰা তেওঁ ইয়াক তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মৰ বাবে শুচি কৰিব, ই প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰতমবোৰৰ পবিত্ৰ।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, যদি তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ লোকপিয়ল তেওঁলোকৰ পৰিদৰ্শনত লোৱা, আৰু প্ৰতিজনে তেওঁৰ আত্মাৰ মুক্তিপণ প্ৰভুক দিব, আৰু তেওঁলোকৰ পৰিদৰ্শনত তেওঁলোকৰ মাজত কোনো পতন নহব। আৰু এইটো হল যি তেওঁলোকে দিব, যিমানৈ পৰীক্ষাৰ মাজেৰে পাৰ হব: পবিত্ৰ দিদ্ৰাখমা অনুসৰি দিদ্ৰাখমাৰ আধা, দিদ্ৰাখমা বিশ অবল, আৰু দিদ্ৰাখমাৰ আধা প্ৰভুলৈ অৱদান। বিশ বছৰ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ পৰীক্ষাৰ বাবে পাৰ হৈ যোৱা প্ৰতিজনে প্ৰভুক অৱদান দিব। ধনী লোকে যোগ নকৰিব, আৰু দৰিদ্ৰ লোকে আধা দিদ্ৰাখমাৰ পৰা কম নকৰিব, প্ৰভুক অৱদান দিয়াত, তোমালোকৰ আত্মাৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ। আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা অৱদানৰ ৰূপ লবা, আৰু তুমি ইয়াক সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ সেৱাত দিবা, আৰু ই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে প্ৰভুৰ আগত স্মৃতি হব, তোমালোকৰ আত্মাসকলৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, কাঁহৰ এটা পাত্ৰ আৰু তাৰ কাঁহৰ বেচিন বনোৱা, যাতে ধুব পাৰি, আৰু তুমি তাক সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰ আৰু বেদীৰ মাজত ৰাখিবা, আৰু তাত পানী ঢালিবা। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে ইয়াৰ পৰা তেওঁলোকৰ হাত আৰু ভৰি পানীৰে ধুব। যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত প্ৰৱেশ কৰিব, তেওঁলোকে পানীৰে ধুব, আৰু তেওঁলোক নমৰিব, যেতিয়া তেওঁলোকে বেদীৰ ওচৰলৈ আহি সেৱা কৰিবলৈ আৰু প্ৰভুলৈ হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ যাব। তেওঁলোকে হাত আৰু ভৰি পানীৰে ধুব লাগিব, যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত প্ৰৱেশ কৰিব, পানীৰে ধুব লাগিব, যাতে তেওঁলোক নমৰে, আৰু ই তেওঁলোকৰ বাবে চিৰন্তন বিধি হব, তেওঁৰ বাবে আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা তেওঁৰ প্ৰজন্মসমূহৰ বাবে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, আৰু তুমি মচলা লোৱা,

নিৰ্বাচিত গন্ধৰসৰ ফুল পাঁচশ চেকেল, আৰু সুগন্ধি দালচেনি ইয়াৰ আধা দুশ পঞ্চাশ, আৰু সুগন্ধি বচ দুশ পঞ্চাশ, আৰু পবিত্ৰ স্থানৰ পাঁচশ চেকেল আইৰিছ, আৰু জলফাইৰ তেল এক হিন। আৰু তুমি ইয়াক পবিত্ৰ অভিষেক তেল প্ৰস্তুত কৰিবা, সুগন্ধি প্ৰস্তুতকাৰীৰ কলাৰে সুগন্ধিযুক্ত সুগন্ধি, ই পবিত্ৰ অভিষেক তেল হব। আৰু তুমি তাৰ পৰা সাক্ষ্যৰ তম্বু, সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সিন্দুক আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ অভিষেক কৰিবা, আৰু দীপাধাৰ আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু ধূপৰ বেদী, আৰু দহন বলিদানৰ বেদী আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু মেজ আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু প্ৰক্ষালন পাত্ৰ। আৰু তুমি সেইবোৰক পবিত্ৰ কৰিবা, আৰু সেইবোৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ মাজত পবিত্ৰ হব; যিকোনোৱে সেইবোৰক স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ পবিত্ৰ কৰা হব। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক তুমি অভিষেক কৰিবা, আৰু তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবা যাতে তেওঁলোকে মোৰ আগত পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিব পাৰে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক তুমি কৰা, অভিষেকৰ পবিত্ৰ তেল এই তোমালোকৰ বাবে তোমালোকৰ পুৰুষে পুৰুষে থাকিব। মানুহৰ মাংসৰ ওপৰত ই অভিষিক্ত কৰা নহব, আৰু এই ৰচনা অনুসৰি তোমালোকে তোমালোকৰ নিজৰ বাবে একেদৰে নকৰিবা; ই পবিত্ৰ, আৰু পবিত্ৰ স্থান তোমালোকৰ বাবে হব। যিকোনোৱে এনেদৰে কৰিব, আৰু যিকোনোৱে তাৰ পৰা বিদেশীক দিব, তেওঁক তেওঁৰ লোকসকলৰ পৰা উচ্ছিন্ন কৰা হব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, তোমাৰ বাবে এই সুগন্ধি দ্ৰব্যবোৰ লোৱা: গন্ধৰস, নখী, মিষ্ট গন্ধবিৰোজা আৰু স্বচ্ছ কুন্দুৰ, সমান সমান পৰিমাণত হব। আৰু তেওঁলোকে তাৰ বাবে সুগন্ধি-নিৰ্মাতাৰ কামৰ ধূপ, সুগন্ধি-নিৰ্মাতাৰ মিশ্ৰিত, শুদ্ধ, পবিত্ৰ কাম প্ৰস্তুত কৰিব। আৰু তুমি এইবোৰৰ পৰা সূক্ষ্মকৈ পিটিবা, আৰু সাক্ষ্য-তম্বুৰ ভিতৰত সাক্ষ্যবোৰৰ সন্মুখত ৰাখিবা, যৰ পৰা মই তোমাক চিনাকি দিম; এই ধূপ তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰতমবোৰৰ পবিত্ৰ হব। এই ৰচনা অনুসাৰে তোমালোকে নিজৰ বাবে নকৰিবা, ই তোমালোকৰ বাবে প্ৰভুৰ পবিত্ৰ বস্তু হব। যিকোনোৱে সেইদৰে কৰিব যাতে তাত গোন্ধ লব পাৰে, তেওঁ নিজৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা বিনষ্ট হব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, চোৱা, মই নামেৰে বেচেলেক মাতিছোঁ, যি উৰীয়াৰ পুত্ৰ, হোৰৰ পুত্ৰ, জুডা ফৈদৰ পৰা। আৰু মই তাক ঈশ্বৰীয় আত্মাৰে পূৰ কৰিলোঁ জ্ঞানৰ, বুদ্ধিৰ আৰু বিদ্যাৰ, সকলো কৰ্মত চিন্তা কৰিবলৈ। আৰু ডিজাইন কৰিবলৈ, সোণ, ৰূপ, ব্ৰঞ্জ, নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা সূতাৰ কাম কৰিবলৈ, আৰু শিলৰ কাম, আৰু কাঠৰ বাঢ়ৈৰ কামবোৰত, সকলো কামৰ অনুসাৰে কাম কৰিবলৈ। আৰু মই তাক আৰু আখিচামকৰ পুত্ৰ এলিয়াবক দান ফৈদৰ পৰা দিলোঁ, আৰু প্ৰতিজন বুদ্ধিমান হৃদয়ক মই বুজ দিছোঁ। আৰু মই তোমাক আদেশ দিয়া সকলো বস্তু তেওঁলোকে বনাব - সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰ, নিয়মৰ চন্দুক, তাৰ ওপৰৰ পাপাবৰণ, আৰু তন্ত্ৰৰ সা-সৰঞ্জাম। আৰু বেদীবোৰ, আৰু মেজ আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু শুদ্ধ দীপাধাৰ আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ আৰু সেই পাত্ৰ আৰু তাৰ ভিত্তি, আৰু হাৰোণৰ পৰিচৰ্যাৰ বাবে সেই বস্তু, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ সেই বস্তু মোক পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিবলৈ, আৰু অভিষেকৰ তেল আৰু পবিত্ৰ ধূপৰ সংযোজন, মই তোমাক আদেশ দিয়া সকলো অনুসাৰে তেওঁলোকে প্ৰস্তুত কৰিব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ কৰা, কোৱা, চোৱা, আৰু তোমালোকে মোৰ বিশ্ৰামবাৰবোৰ পালন কৰিবা, এইটো মোৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত তোমালোকৰ পুৰুষলৈ এটা চিহ্ন, যাতে তোমালোকে জানা যে মই প্ৰভু যি তোমালোকক পবিত্ৰ কৰোঁ। আৰু তোমালোকে বিশ্ৰামবাৰসমূহ পালন কৰিবা, কাৰণ এইটো তোমালোকৰ বাবে প্ৰভুৰ প্ৰতি পবিত্ৰ, যিজনে ইয়াক অপবিত্ৰ কৰে, তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হব, যিকোনো লোকে যদি ইয়াত কাম কৰে, সেই আত্মাক তাৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা ধ্বংস কৰা হব। ছয় দিন তুমি কাম কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনটো বিশ্ৰামবাৰ, প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰ বিশ্ৰাম। যিকোনো লোকে সপ্তম দিনত কাম কৰিব, তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হব। আৰু

ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে বিশ্ৰামবাৰসমূহ পালন কৰিব, তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মৰ পিছত প্ৰজন্ম ধৰি সেইবোৰ পালন কৰিবলৈ। চিৰন্তন নিয়ম মোৰ আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত, এইটো মোৰ বাবে চিৰন্তন চিহ্ন, কাৰণ ছয় দিনত প্ৰভুৱে আকাশ আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে, আৰু সপ্তম দিনা তেওঁ বিশ্ৰাম ললে আৰু ক্ষান্ত হল। আৰু যেতিয়া তেওঁ চীনয় পৰ্বতত মোচিৰ লগত কথা কোৱা বন্ধ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁক সাক্ষ্যৰ দুখন শিলৰ ফলি দিলে, যিবোৰ ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰে লিখা আছিল।

32

আৰু লোকসকলে দেখি যে মোচিয়ে পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিবলৈ বিলম্ব কৰিছে, লোকসকল হাৰোণৰ ওপৰত একত্ৰিত হল, আৰু তেওঁক কয়, উঠা, আৰু আমাৰ বাবে দেৱতা বনোৱা, যিসকলে আমাৰ আগে আগে যাব, কাৰণ এই মোচি, এই মানুহজন যিয়ে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আমি নাজানো তেওঁৰ কি হৈছে। আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ মহিলাসকলৰ আৰু জীয়েকসকলৰ কাণত থকা সোণৰ কাণফুলি উলিয়াই লোৱা, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আনা। আৰু সকলো লোকে তেওঁলোকৰ কাণত থকা সোণৰ কাণফুলি খুলি পেলালে, আৰু হাৰোণৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু খোদাই কৰা সঁজুলিৰে সেইবোৰ গঢ়িলে, আৰু সেইবোৰেৰে সাঁচত ঢলা এটা দামুৰি বনাতে আৰু কলে, হে ইশ্ৰায়েল, এইবোৰ তোমাৰ দেৱতা, যিসকলে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা তুলি আনিলে। আৰু হাৰোণে দেখি তাৰ বিপৰীতে এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু হাৰোণে ঘোষণা কৰি কলে, কাইলৈ প্ৰভুৰ উৎসৱ। আৰু পিছদিনা সোনকালে উঠি তেওঁ দহন বলি আনিলে, আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলি উৎসৰ্গ কৰিলে, আৰু লোকসকলে খাবলৈ আৰু পান কৰিবলৈ বহিল, আৰু তেওঁলোকে খেলিবলৈ উঠিল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, শীঘ্ৰে যোৱা, ইয়াৰ পৰা নামি যোৱা, কিয়নো তোমাৰ

লোকসকলে পাপ কৰিলে, যাক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা। তেওঁলোকে মই আদেশ দিয়া পথৰ পৰা দ্ৰুতভাৱে উল্লংঘন কৰিলে, তেওঁলোকে নিজৰ বাবে এটা দামুৰি সাজিলে, আৰু তাক পূজা কৰিলে, আৰু তাৰ আগত বলিদান কৰিলে, আৰু কৈছিল, হে ইস্ৰায়েল, এইবোৰেই তোমাৰ দেৱতা, যিসকলে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। আৰু এতিয়া মোক অনুমতি দিয়া, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হৈ মই তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিম, আৰু মই তোমাক এক মহান জাতি কৰিম। আৰু মোচিয়ে প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু কলে, হে প্ৰভু, কিয় তুমি তোমাৰ লোকসকলৰ প্ৰতি ক্ৰোধ আৰু ৰোষত জ্বলি উঠিছা, যিসকলক তুমি মহান শক্তিতে আৰু তোমাৰ উচ্চ বাহুৰে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা? নহয় কেতিয়াবা মিচৰীয়াসকলে এইদৰে কওক যে, দুষ্টতাৰে তেওঁ তেওঁলোকক বাহিৰ কৰি আনিলে পৰ্বতবোৰত হত্যা কৰিবলৈ আৰু পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবলৈ। তোমাৰ ক্ৰোধৰ কোপৰ পৰা ক্ষান্ত হোৱা, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ দুষ্টতাৰ ওপৰত কুপাময় হোৱা। আব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবক স্মৰণ কৰি, তোমাৰ দাসসকলক, যিসকলৰ ওচৰত তুমি নিজৰ নামত শপত খাইছিলি, আৰু তেওঁলোকক কৈছিলি, মই তোমালোকৰ বংশ আকাশৰ তৰাৰ দৰে সংখ্যাত বহুগুণ কৰিম, আৰু এই সকলো ভূমি যি মই তেওঁলোকক দিবলৈ কৈছিলো, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক চিৰকাললৈ অধিকাৰ কৰিব। আৰু প্ৰভু সন্তুষ্ট হল তেওঁৰ লোকসকলক সংৰক্ষণ কৰিবলৈ।

আৰু মোচিয়ে ঘূৰি পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, আৰু সাক্ষ্যৰ দুখন ফলি তেওঁৰ হাতত আছিল, শিলৰ ফলি যিবোৰ উভয় অংশত খোদিত আছিল, ইফালে আৰু সিফালে লিখিত আছিল। আৰু সেই ফলিবোৰ ঈশ্বৰৰ কাম আছিল, আৰু সেই লিখনি ঈশ্বৰৰ লিখনি আছিল যি ফলিবোৰত খোদিত আছিল। আৰু যিহোচুৱাই চিঞৰি থকা লোকসকলৰ কণ্ঠস্বৰ শুনি মোচিক কয়, শিবিৰত যুদ্ধৰ কণ্ঠস্বৰ আছে। আৰু তেওঁ কয়, এইটো শক্তিতে নেতৃত্ব দিয়াসকলৰ কণ্ঠ নহয়, নহয় পৰাজয়ৰ নেতৃত্ব দিয়াসকলৰ কণ্ঠ, কিন্তু মদৰ নেতৃত্ব দিয়াসকলৰ কণ্ঠ মই শুনিছো।

আৰু যেতিয়া তেওঁ শিবিৰৰ ওচৰ চাপিছিল, তেওঁ সোণৰ দামুৰি আৰু নৃত্যবোৰ দেখিলে, আৰু মোচিয়ে ধ্ৰোণত উত্তেজিত হৈ তেওঁৰ হাতৰ পৰা দুখন শিলৰ ফলি দলিয়াই দিলে, আৰু পৰ্বতৰ তলত সেইবোৰ চূৰ্ণ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে যি গৰুপোৱালি বনাইছিল তাক লৈ, তাক জুইত জ্বলালে, আৰু তাক মিহিকৈ পিহিলে, আৰু তাক পানীত সিঁচিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক তাক খুৱালে। আৰু মোচিয়ে হাৰোণক কলে, এই লোকসকলে তোমাক কি কৰিলে, যে তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত মহাপাপ আনিলা? আৰু আৰোণে মোচিক কলে, খং নকৰিব, প্ৰভু, কিয়নো আপুনি এই লোকসকলৰ আবেগ জানে। তেওঁলোকে মোক কয়, আমাৰ বাবে দেৱতাসকল নিৰ্মাণ কৰা, যিসকলে আমাৰ আগত যাব, কিয়নো মোচি, এই মানুহজন যিজনে আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল, তেওঁৰ কি হৈছে আমি নাজানো। আৰু মই তেওঁলোকক কলো, যদি কাৰোবাৰ সোণৰ অলংকাৰ আছে, খুলি দিয়া, আৰু তেওঁলোকে মোক দিলে, আৰু মই জুইত দলিয়াই দিলো, আৰু এই দামুৰিটো ওলাই আহিল। আৰু মোচিয়ে দেখিলে যে লোকসকল বিক্ষিপ্ত হৈছে, কিয়নো হাৰোণে তেওঁলোকক বিক্ষিপ্ত কৰি তেওঁলোকৰ শত্ৰুসকলৰ বাবে আনন্দৰ উৎস কৰিছিল। মোচিয়ে শিবিৰৰ দুৱাৰত থিয় হৈ কলে, কোন প্ৰভুৰ পক্ষত? তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহক। সেয়েহে লেবীৰ সকলো পুত্ৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ একগোট হল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এই কথা কয়: প্ৰতিজনে নিজৰ তৰোৱাল কৰঙত ৰাখা, আৰু শিবিৰৰ মাজেৰে দুৱাৰৰ পৰা দুৱাৰলৈ পাৰ হৈ যোৱা আৰু ঘূৰি আহা, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ভায়েকক, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ চুবুৰীয়াক, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ নিকটতমজনক হত্যা কৰা। আৰু লেবীৰ সন্তানসকলে মোচিয়ে তেওঁলোকক কোৱাৰ দৰে কৰিলে, আৰু সেই দিনা লোকসকলৰ মাজৰ পৰা তিনি হাজাৰ পুৰুষ পতিত হল। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে আজি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নিজৰ হাত পূৰ্ণ কৰিলা, প্ৰতিজনে নিজৰ পুত্ৰৰ বা ভাতৃৰ বিৰুদ্ধে, যাতে তোমালোকৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ দিয়া হয়।

আৰু পাছদিনা মোচিয়ে লোকসকলক কলে, তোমালোকে মহাপাপ কৰিছা, আৰু এতিয়া মই

ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যাম, যাতে তোমালোকৰ পাপৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব পাৰোঁ। মোচি প্ৰভুৰ ওচৰলৈ ফিৰি গল, আৰু কলে, হে প্ৰভু, বিনয় কৰোঁ, এই মানুহবোৰে মহাপাপ কৰিছে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বাবে সোণৰ দেৱতা বনাইছে। আৰু এতিয়া যদি সাঁচাকৈ তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা, তেন্তে ক্ষমা কৰা; কিন্তু যদি নহয়, তেন্তে তোমাৰ যিখন কিতাপ লিখিলা তাৰ পৰা মোক মচি পেলোৱা। আৰু প্ৰভুৱে মোচিককলে, যদি কোনোবাই মোৰ সন্মুখত পাপ কৰিছে, মই তেওঁলোকক মোৰ কিতাপৰ পৰা মচি পেলাম। এতিয়া যোৱা, নামি যোৱা, আৰু এই লোকসকলক সেই ঠাইলৈ লৈ যোৱা, যি মই তোমাক কলো। চোৱা, মোৰ দূত তোমাৰ আগে আগে যাব। কিন্তু যি দিনা মই পৰিদৰ্শন কৰিম, তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ পাপ আনিম। আৰু প্ৰভুৱে সেই লোকসকলক প্ৰহাৰ কৰিলে সেই দামুৰিটো বনোৱাৰ বিষয়ে, যিটো হাৰোণে বনাইছিল।

33

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, আগবাঢ়ি যোৱা, ইয়াৰ পৰা উঠি যোৱা তুমি আৰু তোমাৰ লোকসকল, যিসকলক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, সেই ভূমিলৈ, যি মই অব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবক শপত খাই কৈছিলোঁ, তোমালোকৰ বংশক মই ইয়াক দিম। আৰু মই তোমাৰ আগত মোৰ দূত পঠিয়াম, আৰু তেওঁ ইমোৰীয়া, হিত্তীয়া, পৰিজ্জীয়া, গিৰ্গাচীয়া, হিব্বীয়া, যিবুচীয়া আৰু কনানীয়াসকলক খেদি পেলাব। আৰু মই তোমাক গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমিলৈ লৈ যাম, কিন্তু মই তোমাৰ সৈতে একেলগে নাযাওঁ, কাৰণ তুমি কঠিন ডিঙীয়া লোক, যাতে মই পথত তোমাক সংহাৰ নকৰোঁ। আৰু এই দুষ্ট বাক্য শুনি লোকসকলে শোকত শোক কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কলে, তোমালোক কঠিন ডিঙীয়া লোক, চোৱা, মই তোমালোকৰ ওপৰত আন আঘাত নানিওঁ আৰু তোমালোকক সংহাৰ নকৰোঁ। এতিয়া গতিকে তোমালোকৰ গৌৰৱৰ

বস্ত্ৰবোৰ আৰু অলংকাৰবোৰ আঁতৰাই পেলোৱা, আৰু মই তোমাক দেখুৱাম যে মই তোমাৰ
প্ৰতি কি কৰিম। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে হোৱেৰ পৰ্বতৰ পৰা তেওঁলোকৰ অলংকাৰ
আৰু বস্ত্ৰ খুলি পেলালে। আৰু মোচিয়ে তেওঁৰ তম্বু লৈ শিবিৰৰ বাহিৰত, শিবিৰৰ পৰা
দূৰত স্থাপন কৰিলে, আৰু ইয়াক সাক্ষ্যৰ তম্বু বুলি মতা হল, আৰু এনে হল যে, প্ৰভুক
বিচৰা সকলোৱে শিবিৰৰ বাহিৰৰ তম্বুলৈ ওলাই গল। যেতিয়া মোচিয়ে শিবিৰৰ বাহিৰত থকা
তম্বুখনত সোমাইছিল, তেতিয়া সকলো লোকে নিজৰ নিজৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ কাষত থিয় হৈ
চাই আছিল, আৰু মোচি তম্বুত সোমোৱালৈকে তেওঁক নিৰীক্ষণ কৰি আছিল। যেতিয়া
মোচিয়ে তম্বুৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, তেতিয়া মেঘৰ স্তম্ভ নামি আহিছিল আৰু তম্বুৰ
দুৱাৰত থিয় হৈছিল, আৰু মোচিক কথা কৈছিল। আৰু তেওঁ মোচিৰ লগত কথা পাতি
আছিল। আৰু সকলো লোকে তম্বুৰ দুৱাৰত থিয় হৈ থকা মেঘৰ স্তম্ভটো দেখিছিল, আৰু
সকলো লোকে থিয় হৈ প্ৰতিজনে নিজৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰা প্ৰণিপাত কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৱে
মোচিৰ লগত মুখামুখিকৈ কথা পাতিলে, যেনেকৈ কোনোবাই নিজৰ বন্ধুৰ লগত কথা
পাতে, আৰু তেওঁ শিবিৰলৈ উভতি গল, কিন্তু সেৱক যিহোচুৱা, নুনৰ পুত্ৰ, এজন যুৱক,
তম্বুৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই নগল।

আৰু মোচিয়ে প্ৰভুক কলে, চোৱা, তুমি মোক কৈছা, এই লোকসকলক ওপৰলৈ লৈ যোৱা,
কিন্তু তুমি মোক জনোৱা নাই যে কাক মোৰ সৈতে পঠাবা। তথাপি তুমি মোক কলা, মই
তোমাক সকলোতকৈ বেছি জানো, আৰু তুমি মোৰ ওচৰত অনুগ্ৰহ পাইছা। যদি সেয়েহে
মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেন্তে মোক তোমাক নিজে প্ৰকাশ কৰা, যাতে মই
তোমাক স্পষ্টভাৱে দেখোঁ, যাতে মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, আৰু যাতে মই
জানোঁ যে এই মহান জাতি তোমাৰ লোক। আৰু তেওঁ কয়, মই নিজে তোমাৰ আগে আগে
যাম, আৰু তোমাক বিশ্ৰাম দিম। আৰু তেওঁ তেওঁক কয়, যদি তুমি নিজে মোৰ সৈতে
নাযোৱা, তেন্তে মোক ইয়াৰ পৰা লৈ নাযাবা। আৰু কেনেকৈ সঁচাকৈয়ে জনা যাব যে মই
আৰু তোমাৰ লোকসকলে তোমাৰ পৰা অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, কিন্তু তুমি আমাৰ সৈতে যাত্ৰা

কৰাৰ দ্বাৰাহে নহয় জানো? আৰু মই আৰু তোমাৰ লোকসকল পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো জাতিতকৈ মহিমাৱিত হম। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, আৰু এই শব্দ যি তুমি কৈছা মই তোমাৰ বাবে কৰিম, কিয়নো তুমি মোৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছা, আৰু মই তোমাক সকলোৰে মাজত জানো। আৰু তেওঁ কয়, মোৰ ওচৰত নিজকে প্ৰকাশ কৰা। আৰু তেওঁ কলে, মই মোৰ গৌৰৱত তোমাৰ আগেয়ে পাৰ হৈ যাম, আৰু মই মোৰ নামত প্ৰভু বুলি তোমাৰ সন্মুখত মাতিম, আৰু মই দয়া কৰিম যাক মই দয়া কৰোঁ, আৰু মই কৰুণা কৰিম যাক মই কৰুণা কৰোঁ। আৰু তেওঁ কলে, তুমি মোৰ মুখ দেখিবলৈ সক্ষম নহবা, কিয়নো কোনো মানুহে মোৰ মুখ দেখি জীয়াই থাকিব নোৱাৰে। আৰু প্ৰভুৱে কলে, চোৱা, মোৰ ওচৰত এটা স্থান আছে, তুমি শিলাৰ ওপৰত থিয় হবা, যেতিয়া মোৰ গৌৰৱ পাৰ হৈ যাব, তেতিয়া মই তোমাক শিলাৰ ফাটত স্থাপন কৰিম, আৰু মোৰ হাতেৰে তোমাক আবৰণ কৰিম, যেতিয়ালৈকে মই পাৰ হৈ নাযাওঁ। আৰু মই মোৰ হাত আঁতৰাম, আৰু তাৰ পিছত তুমি মোৰ পিছফাল দেখিবা, কিন্তু মোৰ মুখ তোমাক দেখা নাযাব।

34

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, তোমাৰ বাবে দুখন শিলৰ ফলি কাটা, যেনেকৈ প্ৰথমবোৰ আছিল, আৰু পৰ্বতলৈ মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহা, আৰু মই সেই ফলিবোৰৰ ওপৰত সেই বাক্যবোৰ লিখিম যিবোৰ প্ৰথম ফলিবোৰত আছিল, যিবোৰ তুমি ভাঙি পেলাইছিল। আৰু ৰাতিপুৱা প্ৰস্তুত হোৱা, আৰু তুমি চীনয় পৰ্বতৰ ওপৰত উঠিবা, আৰু তাত পৰ্বতৰ শীৰ্ষত মোৰ বাবে থিয় হবা। আৰু কোনেও তোমাৰ লগত নুঠক আৰু গোটেই পৰ্বতত দেখা নপৰক, আৰু মেৰ-ছাগ আৰু গৰুবোৰে সেই পৰ্বতৰ ওচৰত নচৰক। আৰু তেওঁ দুখন শিলৰ ফলি কাটিলে, ঠিক প্ৰথমবোৰৰ দৰে, আৰু মোচিয়ে সোনকালে উঠি চীনয় পৰ্বতলৈ উঠি গল, যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিছিল, আৰু মোচিয়ে সেই দুখন শিলৰ ফলি

ললে। আৰু প্ৰভু মেঘৰ ভিতৰত নামি আহিল, আৰু তাত তেওঁৰ ওচৰত থিয় হল, আৰু প্ৰভুৰ নামেৰে মাতিলে। আৰু প্ৰভু তেওঁৰ মুখৰ আগেৰে পাৰ হৈ গল, আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে মাতিলে: দয়ালু আৰু কৰুণাময়, ধৈৰ্যশীল আৰু দয়াত প্ৰচুৰ আৰু সত্য। আৰু ন্যায্যপৰায়ণতা ৰক্ষা কৰা আৰু হাজাৰলৈ দয়া, অধৰ্ম আৰু অন্যায় আৰু পাপ আঁতৰোৱা, আৰু দোষীক শুচি নকৰিব, পিতৃসকলৰ অধৰ্ম সন্তানৰ ওপৰত আৰু সন্তানৰ সন্তানৰ ওপৰত তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মলৈ আনা। আৰু মোচিয়ে খৰকৈ গৈ মাটিত নত হৈ প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু তেওঁ কলে, যদি মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেন্তে মোৰ প্ৰভু আমাৰ সৈতে যাওক, কিয়নো এই লোক ঠৰ ডিঙীয়া, আৰু তুমি আমাৰ পাপ আৰু আমাৰ অধৰ্ম দূৰ কৰিবা, আৰু আমি তোমাৰ হম।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, চোৱা, মই তোমাৰ সকলো লোকৰ সন্মুখত তোমাৰ লগত এটা প্ৰতিজ্ঞা স্থাপন কৰোঁ, মই গৌৰৱময় কৰ্ম কৰিম, যি সকলো ভূমিত আৰু সকলো জাতিৰ মাজত কেতিয়াও হোৱা নাই, আৰু সকলো লোকে, যিসকলৰ মাজত তুমি আছা, প্ৰভুৰ কৰ্মসমূহ দেখিব, কাৰণ যি মই তোমাৰ বাবে কৰিম সেয়া আশ্চৰ্যজনক। মনোযোগ দিয়া, মই তোমাক যিমান আদেশ দিওঁ সেই সকলোতে। চোৱা, মই তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিত্তীয়া, হিব্বীয়া, গিৰ্গাচীয়া আৰু যিবুচীয়াক খেদি পঠিয়াম। নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা, যি পৃথিৱীত তুমি প্ৰৱেশ কৰিছা তাৰ বাসিন্দাসকলৰ সৈতে কেতিয়াও চুক্তি স্থাপন নকৰিবা, নহলে সেয়া তোমালোকৰ মাজত বাধা হৈ পৰিব। তেওঁলোকৰ বেদীবোৰ তোমালোকে ভাঙি পেলাবা, আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ তোমালোকে চূৰ্ণ কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ বননিবোৰ তোমালোকে কাটি পেলাবা, আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ খোদিত মূৰ্তিবোৰ তোমালোকে জুইত জ্বলাই দিবা। তোমালোকে অন্য দেৱতাসকলক পূজা নকৰিবা, কিয়নো প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নাম ঈৰ্ষাপৰায়ণ, তেওঁ ঈৰ্ষাপৰায়ণ ঈশ্বৰ। নহয় কেতিয়াও তুমি সেই পৃথিৱীৰ ওপৰত বাস কৰা বাসিন্দাসকলৰ সৈতে চুক্তি স্থাপন কৰিবা, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ

পাছত বেশ্যাকৰ্ম কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাসকললৈ বলিদান কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তোমাক আমন্ত্ৰণ কৰিব, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ বলিদানৰ পৰা খাবা। আৰু তুমি তেওঁলোকৰ জীসকলক তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে লোৱা, আৰু তোমাৰ জীসকলক তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলক দিয়া, আৰু তোমাৰ জীসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ পাছত ব্যভিচাৰ কৰা, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ পাছত ব্যভিচাৰ কৰা। আৰু তুমি নিজৰ বাবে ঢলা দেৱতা নিৰ্মাণ নকৰিবা। আৰু তুমি খমিৰবিহীন ৰুটিৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, সাত দিন তুমি খমিৰবিহীন ৰুটি খাবা, ঠিক যেনেকৈ মই তোমাক আদেশ দিছো, নতুন শস্যৰ মাহৰ নিৰ্দিষ্ট সময়ত, কিয়নো নতুন শস্যৰ মাহতে তুমি মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল। প্ৰতিটি গৰ্ভ খোলা পুৰুষ সন্তান আমাৰ, প্ৰতিটি প্ৰথমজাত বাছুৰ আৰু প্ৰথমজাত ভেড়া। আৰু জোৱালী পশুৰ প্ৰথমজাতক তুমি মেৰ-ছাগেৰে মুক্ত কৰিবা, যদি কিন্তু মুক্ত নকৰা ইয়াক, তেন্তে মূল্য দিবা। তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰতিটো প্ৰথমজাতক মুক্ত কৰিবা, মোৰ সন্মুখত খালী হাতে দেখা নিদিবা।

ছয় দিন কাম কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনত বিশ্ৰাম লবা; বীজ সিঁচাত আৰু শস্য চপোৱাত বিশ্ৰাম থাকিব। আৰু তুমি মোৰ বাবে সপ্তাহৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, ঘেঁহু শস্য চপোৱাৰ আৰম্ভণিত, আৰু বছৰৰ মাজভাগত সমাবেশৰ উৎসৱ পালন কৰিবা। বছৰত তিনিবাৰ তোমাৰ সকলো পুৰুষক ইজৰাইলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত দেখা যাব। যেতিয়া মই তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা জাতিসমূহক খেদি পঠিয়াম আৰু তোমাৰ সীমা বহল কৰিম, তেতিয়া তোমাৰ ভূমিৰ প্ৰতি কোনেও কামনা নকৰিব, যেতিয়া তুমি বছৰত তিনিবাৰ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত দেখা দিবলৈ উঠি যাবা। তুমি মোৰ ধূপৰ তেজ খমিৰৰ ওপৰত জবাই নকৰিবা, আৰু নিস্তাৰ পৰ্বৰ উৎসৱৰ বলিদান পুৱালৈকে নাথাকিব। তোমাৰ ভূমিৰ প্ৰথম শস্য তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহত ৰাখিবা। তুমি মেৰ পোৱালি তাৰ মাতৃৰ গাখীৰত সিজাব নালাগে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, তোমাৰ বাবে এই শব্দবোৰ লিখা, কাৰণ এই শব্দবোৰৰ ওপৰত মই তোমাৰ লগত আৰু ইস্ৰায়েলৰ লগত নিয়ম স্থাপন কৰিছোঁ। আৰু মোচি তাত প্ৰভুৰ

সন্মুখত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি আছিল, তেওঁ পিঠা নাখালে আৰু পানী নাপিলে, আৰু তেওঁ সেই ফলিবোৰৰ ওপৰত নিয়মৰ এই শব্দবোৰ, দশ আঙুৰ লিখিলে।

যেতিয়া মোচি পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিছিল, আৰু দুখন ফলক মোচিৰ হাতত আছিল, পৰ্বতৰ পৰা নামি অহাৰ সময়ত, মোচিয়ে নাজানিছিল যে তেওঁৰ মুখৰ ৰঙৰ দীপ্তি মহিমাম্বিত হৈছিল যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ লগত কথা পাতিছিল। আৰু হাৰোণে আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো বৃদ্ধসকলে মোচিক দেখিলে, আৰু তেওঁৰ মুখৰ ৰঙৰ দৃষ্টি মহিমাম্বিত আছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰ চাপিবলৈ ভয় কৰিলে। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক মাতিলে, আৰু হাৰোণ আৰু সমাজৰ সকলো শাসকসকল তেওঁৰ ফালে ঘূৰি আহিল, আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকৰ লগত কথা কলে।

আৰু এই সকলোৰ পিছত ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰই তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সেই সকলো আদেশ দিলে, যিমান প্ৰভুৱে চীনয় পৰ্বতত তেওঁক আদেশ দিছিল। আৰু যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ লগত কথা কোৱা বন্ধ কৰিলে, তেওঁ নিজৰ মুখৰ ওপৰত এখন আৱৰণ দিলে। যেতিয়া মোচিয়ে প্ৰভুৰ সন্মুখত তেওঁৰ সৈতে কথা কবলৈ সোমাইছিল, তেতিয়া বাহিৰ ওলোৱাৰ পৰ্যন্ত আৱৰণ আঁতৰোৱা হৈছিল, আৰু বাহিৰ ওলাই তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰক প্ৰভুৱে তেওঁক যিমান আদেশ দিছিল সেই সকলো কৈছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মোচিৰ মুখ দেখিলে যে সেয়া মহিমাম্বিত হৈছে, আৰু মোচিয়ে নিজৰ মুখত আৱৰণ ৰাখিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তেওঁৰ সৈতে কথা কবলৈ প্ৰৱেশ নকৰে।

35

আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজ একত্ৰিত কৰিলে, আৰু কলে,

এইবোৰ সেই শব্দ, যিবোৰ প্ৰভুৱে সিহঁতক কৰিবলৈ কলে। ছয় দিন তুমি কাম কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনটো বিশ্রাম, পবিত্ৰ বিশ্রামবাৰ, প্ৰভুৰ বাবে বিশ্রাম। যিকোনো লোকে এই দিনত কাম কৰে, তাৰ মৃত্যু হওক। তোমালোকে শব্বাথৰ দিনত তোমালোকৰ সকলো বাসস্থানত অগ্নি জ্বলাব নালাগে, মই প্ৰভু। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সমগ্ৰ সমাজক কলে, এইটো সেই বাক্য যিটো প্ৰভুৱে আদেশ দি কৈছে, তোমালোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰভুৰ বাবে এটা উপহাৰ লোৱা; যি সকলে হৃদয়েৰে গ্ৰহণ কৰে, তেওঁলোকে প্ৰভুৰ বাবে প্ৰথম ফল আনিব - সোণ, ৰূপ, পিতল। হায়াচিন্থ, বেঙুনীয়া ৰং, দুগুণ পকোৱা লাল ৰঙা সূতা, আৰু কটা মিহি শণ সূতা, আৰু ছাগলীৰ নোম, আৰু ৰঙা ৰঞ্জিত মেৰ-ছাগৰ ছাল, আৰু নীলা ছাল, আৰু অক্ষয় কাঠ, আৰু সাৰ্দিয়ুৰ পাথৰবোৰ, আৰু খোদাইৰ বাবে পাথৰবোৰ কান্ধৰ টুকুৰা আৰু দীঘল কাপোৰৰ বাবে। আৰু তোমালোকৰ মাজত হৃদয়ত জ্ঞানী সকলো লোক আহি কাম কৰক, প্ৰভুৱে যিমান আদেশ দিলে সেই সকলো। তম্বু, আৰু আৱৰণবোৰ, আৰু পৰ্দাবোৰ, আৰু আড়াআড়ি দণ্ডবোৰ, আৰু শলাকাবোৰ, আৰু স্তম্ভবোৰ, আৰু সাক্ষ্যৰ চন্দুক, ইয়াৰ দণ্ড, ইয়াৰ পাপাবৰণ আৰু পৰ্দা, আৰু টেবুলখন আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু পোহৰৰ দীপাধাৰ আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ আৰু বেদীটো আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু পুৰোহিত হাৰোণৰ পবিত্ৰ পোছাক, আৰু যিবোৰ পোছাকত তেওঁলোকে সেৱা কৰিব সেইবোৰ পোছাক, আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ পুৰোহিতত্বৰ জামা, আৰু অভিষেকৰ তেল, আৰু মিশ্ৰণৰ ধূপ।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমগ্ৰ সমাজ মোচিৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই গল। আৰু প্ৰতিজনে উপহাৰ আনিলে, যিবোৰ তেওঁলোকৰ হৃদয়ে আনিছিল, আৰু যিমানলৈকে তেওঁলোকৰ আত্মাই ভাল পাইছিল, আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুলৈ উপহাৰ আনিলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সকলো কামৰ বাবে, আৰু ইয়াৰ সকলো সেৱাৰ বাবে আৰু পবিত্ৰৰ সকলো পোছাকৰ বাবে। আৰু পুৰুষসকলে মহিলাসকলৰ পৰা আনিলে, প্ৰতিজনে যাৰ মনত ভাল লাগিল, তেওঁলোকে মোহৰ, কাণফুলি, আঙুঠি, বোৱা অলংকাৰ আৰু খাৰু আনিলে, প্ৰতিটো সোণৰ বস্তু। আৰু

সকলোৱে যিমানো প্ৰভুলৈ সোণৰ উৎসৰ্গ আনিলে, আৰু যাৰ ওচৰত মিহি শণ সূতা পোৱা গল, আৰু নীলা ছাল আৰু ৰঙা ৰং কৰা মেৰ-ছাগৰ ছাল আনিলে। আৰু যিসকলে উৎসৰ্গ আঁতৰাইছিল, তেওঁলোকে ৰূপ আৰু পিতল আনিলে, প্ৰভুলৈ উৎসৰ্গবোৰ, আৰু যাৰ মাজত অক্ষয় কাঠ পোৱা গৈছিল, আৰু প্ৰস্তুতিৰ সকলো কামৰ বাবে আনিলে। আৰু মনত জ্ঞানী প্ৰতিগৰাকী মহিলাই হাতেৰে সূতা কাটিলে, আৰু তেওঁলোকে কটা বস্তু আনিলে— নীলা, বেঙুনীয়া, ৰঙা আৰু মিহি শণ। আৰু সকলো মহিলা, যাৰ মনত জ্ঞান আছিল বুলি লাগিছিল, তেওঁলোকে ছাগলীৰ নোম সূতা কাটিছিল। আৰু শাসকসকলে পান্নাৰ পাথৰবোৰ আৰু পূৰণৰ পাথৰবোৰ কান্ধৰ টুকুৰাৰ বাবে আৰু বুকুপতাৰ বাবে আনিলে, আৰু সংযোজনসমূহ, আৰু অভিষেকৰ তেলৰ বাবে, আৰু ধূপৰ সংযোজন। আৰু সকলো পুৰুষ আৰু মহিলা, যাৰ মনে তেওঁলোকক প্ৰৱেশ কৰি সেই সকলো কাম কৰিবলৈ প্ৰেৰণা দিছিল, যিমান কাম প্ৰভুৱে মোচিৰ দ্বাৰা কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুলৈ উপহাৰ আনিছিল। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কলে, চোৱা, ঈশ্বৰে নামেৰে আহ্বান কৰিছে বচলেলক, উৰীৰ পুত্ৰ হোৰক, যিহূদা ফৈদৰ পৰা। আৰু তেওঁক ঈশ্বৰীয় আত্মাৰে ভৰাই দিলে—জ্ঞান, বুদ্ধি আৰু সকলো বিদ্যাৰে। স্থাপত্যৰ সকলো কাৰ্যৰ অনুসৰি স্থপতি হবলৈ, সোণ আৰু ৰূপ আৰু ব্ৰঞ্জ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ, আৰু শিল কাটিবলৈ, আৰু কাঠৰ কাম কৰিবলৈ, আৰু জ্ঞানৰ সকলো কামত কৰিবলৈ। আৰু তেওঁক আৰু অহীচামকৰ পুত্ৰ এলিয়াবক, দান ফুলৰ পৰা, মনত আগবঢ়োৱাৰ ক্ষমতা দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক জ্ঞান, বুজাবুজি আৰু মনৰ দ্বাৰা পূৰ্ণ কৰিলে, যাতে তেওঁলোকে পবিত্ৰ কামবোৰ বুজি আৰু কৰিব পাৰে, আৰু ৰঙা ৰঙেৰে আৰু মিহি শণেৰে বোৱা আৰু ফুলকটা বস্তুবোৰ বুব পাৰে, আৰু স্থাপত্য আৰু ফুলকটাৰ প্ৰতিটো কাম কৰিব পাৰে।

আৰু বেচেলেহল আৰু এলিয়াবে, আৰু মনত জ্ঞানী সকলোৱে, যাক জ্ঞান আৰু বিদ্যা দিয়া
 হৈছিল, পবিত্ৰ কৰ্তব্য অনুসাৰে সকলো কাম কৰিবলৈ বুজিবলৈ, প্ৰভুৱে আদেশ দিয়া
 সকলো অনুসাৰে কৰিলে। আৰু মোচিয়ে বচলেল আৰু ইলিয়াবক মাতিলে, আৰু সকলো
 জ্ঞানী লোকক যাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰে জ্ঞান দিছিল, আৰু সকলো স্বেচ্ছাই ইচ্ছা কৰা লোকক
 যিসকলে কাৰ্যবোৰৰ ওচৰলৈ আহিব বিচাৰিছিল, যাতে সেইবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিব পাৰে। আৰু
 তেওঁলোকে মোচিৰ পৰা সকলো অৱদান লৈছিল, যিবোৰ ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলে পবিত্ৰ
 কাৰ্যবোৰ কৰিবলৈ আনিছিল, আৰু তেওঁলোকে এতিয়াও ৰাতিপুৱা আনোঁতাসকলৰ পৰা
 অনা হৈ থকা বস্তুবোৰ গ্ৰহণ কৰি আছিল। আৰু সকলো জ্ঞানী লোক আহিল যিসকলে
 পবিত্ৰ কাম কৰিছিল, প্ৰতিজনে নিজৰ কামৰ অনুসাৰে, যি তেওঁলোকে কৰিছিল। আৰু
 তেওঁ মোচিক কলে যে লোকসকলে প্ৰভুৱে কৰিবলৈ আদেশ দিয়া কামৰ অনুসাৰে প্ৰচুৰ
 পৰিমাণে আনিছে। আৰু মোচিয়ে আদেশ দিলে, আৰু শিবিৰত ঘোষণা কৰিলে, কৈ,
 পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী পবিত্ৰৰ প্ৰথম ফলৰ বাবে আৰু কাম নকৰক, আৰু লোকসকলক আৰু
 আগবঢ়োৱাৰ পৰা বাধা দিয়া হল। আৰু সেই কামবোৰ তেওঁলোকৰ বাবে নিৰ্মাণ কৰিবলৈ
 যথেষ্ট আছিল, আৰু তেওঁলোকে কিছু অৱশিষ্ট ৰাখিলে। আৰু পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ পোছাক,
 যিবোৰ হাৰোণ পুৰোহিতৰ আছিল, সেইবোৰ কাম কৰা সকলো জ্ঞানী লোকে তৈয়াৰ
 কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ সোণ, নীলা, বেঙুনীয়া, কটা
 ৰঙা আৰু পকোৱা মিহি শণৰ পৰা কান্ধৰ টুকুৰা তৈয়াৰ কৰিলে। আৰু সোণৰ পাতবোৰ
 ঢুলিৰ দৰে কটা হল, যাতে নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা কটা সূতাৰ লগত আৰু পকোৱা মিহি
 শণ সূতাৰ লগত একেলগে বব পাৰি, তেওঁলোকে ইয়াক বোৱা কাম কৰিলে। কান্ধৰ
 টুকুৰাবোৰে দুয়োটা অংশৰ পৰা ধৰি ৰাখিছিল, বোৱা কাম এটা আনটোৰ লগত একেলগে
 বোৱা আছিল নিজে নিজে। তেওঁৰ পৰা তেওঁলোকে ইয়াক তেওঁৰ নিৰ্দেশনা অনুসৰি
 বনাৰে, সোণৰ পৰা, আৰু নীলা, আৰু বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা সূতা কটা, আৰু মিহি শণ
 কটা, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁলোকে দুয়োটা পান্না শিল
 সোণেৰে বান্ধি আৰু চাৰিওফালে আবৃত কৰি, মোহৰৰ খোদাইৰ দৰে ইস্ৰায়েলৰ

পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ খোদিত আৰু কটা কৰিলে। আৰু তেওঁ সেইবোৰ এফোদৰ কান্ধত স্থাপন কৰিলে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ স্মৰণৰ শিল হিচাপে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

আৰু তেওঁলোকে বুকুপতা তৈয়াৰ কৰিলে, যি বোৱা কামৰ বিচিত্ৰ শিল্প আছিল এফোদৰ কামৰ দৰে, সোণ, নীলা, বেঙুনীয়া, কটা ৰঙা সূতা আৰু কটা মিহি শণৰ পৰা। তেওঁলোকে বক্ষপত্ৰখন চতুৰ্ভুজাকাৰ আৰু দুগুণ কৰি তৈয়াৰ কৰিলে, ইয়াৰ দৈৰ্ঘ্য এক বিঘত আৰু প্ৰস্থ এক বিঘত, দুগুণ কৰি। আৰু তাত তেওঁৰ বাবে পাথৰেৰে সজোৱা চাৰি শাৰীৰ কাপোৰ বোৱা হৈছিল, পাথৰৰ শাৰী, সূৰ্যকান্ত মণি আৰু পীতমণি আৰু মৰকত, প্ৰথম শাৰী, আৰু দ্বিতীয় শাৰীত কয়লা, নীলা আৰু সূৰ্যকান্ত মণি আছিল। আৰু তৃতীয় শাৰীত লিগুৰিয়াম, আগেট আৰু এমিথিষ্ট আছিল। আৰু চতুৰ্থ শাৰীত সুবৰ্ণপ্ৰস্তৰ, বৈদূৰ্য্যমণি আৰু গোমেদক আছিল, যিবোৰ সোণেৰে পৰিবেষ্টিত আৰু সোণেৰে বন্ধা আছিল। আৰু সেই শিলবোৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ নামৰ পৰা বাৰটা আছিল, তেওঁলোকৰ নামবোৰ মোহৰত খোদিত আছিল, প্ৰতিটো নিজৰ নামেৰে বাৰটা ফৈদৰ বাবে। আৰু তেওঁলোকে শুদ্ধ সোণৰ পৰা বোৱা কামৰ দৰে একেলগে বোৱা বালৰ বান্ধনি বক্ষপাটাৰ ওপৰত কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে দুটা সোণৰ কান্ধৰ টুকুৰা আৰু দুটা সোণৰ আঙঠি তৈয়াৰ কৰিলে, আৰু বক্ষপতাৰ দুয়োটা মূৰত সেই দুটা সোণৰ আঙঠি লগাই দিলে। আৰু তেওঁলোকে সোণৰ বোৱা শিকলি দুয়োটা অংশৰ আঙঠিৰ ওপৰত বুকুপতাত স্থাপন কৰিলে। আৰু দুটা অৱদানৰ ভিতৰলৈ দুটা বোৱা শিকলি লগালে। আৰু তেওঁলোকে দুটা কান্ধৰ টুকুৰাৰ ওপৰত ৰাখিলে, আৰু তেওঁলোকে এফোদৰ কান্ধৰ ওপৰত বিপৰীত মুখৰ অনুসাৰে ৰাখিলে। আৰু তেওঁলোকে দুটা সোণৰ আঙঠি তৈয়াৰ কৰিলে, আৰু বক্ষপটৰ শীৰ্ষত থকা দুটা পাখিৰ ওপৰত আৰু এফোদৰ পিছফালৰ শীৰ্ষত ভিতৰৰ পৰা ৰাখিলে। আৰু তেওঁলোকে দুটা সোণৰ আঙঠি তৈয়াৰ কৰিলে আৰু এফোদৰ দুয়োটা কান্ধৰ ওপৰত তলৰ পৰা স্থাপন কৰিলে, ইয়াৰ সন্মুখৰ ফালে, সংযোগস্থলৰ ওচৰত, এফোদৰ বোৱা কামৰ

ওপৰৰ পৰা। আৰু তেওঁ বক্ষপাত্ৰটো তাৰ আঙুঠিবোৰৰ পৰা এফোদৰ আঙুঠিবোৰলৈ বান্ধিলে, নীলা ৰঙৰ পৰা সংলগ্ন কৰি, এফোদৰ কাপোৰত একেলগে বোৱা, যাতে বক্ষপাত্ৰটো এফোদৰ পৰা টিলা নহয়, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁলোকে কান্ধৰ টুকুৰাৰ তলত ভিতৰৰ কাপোৰ তৈয়াৰ কৰিলে, বোৱা কাম, সম্পূৰ্ণ নীলা। কিন্তু জামাৰ মুখৰ ভাঁজটো মাজত বোৱা হৈছিল, একেলগে বোৱা হৈছিল, চাৰিওফালে কাষ থকা মুখৰ ভাঁজটো নষ্ট নোহোৱাকৈ ৰখা হৈছিল। আৰু তেওঁলোকে জামাৰ তলৰ আঁচলৰ ওপৰত ফুলি উঠা ডালিমৰ দৰে সৰু ডালিম তৈয়াৰ কৰিলে, নীলা, বেঙুনীয়া, আৰু ৰঙা সূতাৰে কটা, আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে। আৰু তেওঁলোকে সোণৰ ঘণ্টা বনালে আৰু জামাৰ আঁচলৰ চাৰিওফালে ডালিমবোৰৰ মাজত ঘণ্টাবোৰ স্থাপন কৰিলে। সোণালী ঘণ্টা আৰু ডালিম ৰোব বা টিউনিকৰ হেমৰ ওপৰত চাৰিওফালে আছিল, সেৱা কৰিবলৈ, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁলোকে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে সুক্ষ্ম শণ সূতাৰ বোৱা জামা তৈয়াৰ কৰিলে। আৰু মূৰৰ পাণ্ডুৰীবোৰ মিহি শণ সূতাৰ পৰা, আৰু মূৰৰ পাণ্ডুৰী মিহি শণ সূতাৰ পৰা, আৰু ভৰিৰ কাপোৰবোৰ পকোৱা মিহি শণ সূতাৰ পৰা। আৰু তেওঁলোকৰ কঁকালবন্ধ সুক্ষ্ম শণ সূতা, নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা সূতাৰ পৰা কটা শিল্পকাৰৰ কাম আছিল, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁলোকে বিশুদ্ধ সোণৰ সেই সোণৰ পাত, পবিত্ৰৰ উৎসৰ্গ, তৈয়াৰ কৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰত মোহৰৰ দৰে খোদিত আখৰেৰে লিখিলে, প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰস্থান, আৰু তেওঁলোকে নীলা পাৰিৰ ওপৰত ৰাখিলে, যাতে সেইটো পাণ্ডুৰিৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা থাকে, যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

37

আৰু তেওঁলোকে তম্বুৰ বাবে দশখন পৰ্দা তৈয়াৰ কৰিলে। আঠাইশ হাত আছিল এখন

পৰ্দাৰ দৈৰ্ঘ্য, সকলোবোৰৰে একে আছিল, আৰু চাৰি হাত আছিল এখন পৰ্দাৰ প্ৰস্থ। আৰু তেওঁলোকে নীলা ৰঙৰ, বেঙুনীয়া ৰঙৰ, আৰু ৰঙা ৰঙৰ কটা সূতা আৰু কটা মিহি শণৰ পৰা পৰ্দা তৈয়াৰ কৰিলে, যিটো কৰুব দূতৰ বোৱা কাম আছিল। আৰু তেওঁলোকে ইয়াক চাৰিটা অক্ষয় স্তম্ভৰ ওপৰত ৰাখিলে যিবোৰ সোণেৰে সোণালী কৰা আছিল, আৰু সেইবোৰৰ মূৰবোৰ সোণালী আছিল, আৰু সেইবোৰৰ চাৰিটা ভিত্তি ৰূপালী আছিল। আৰু তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা সূতাৰে কটা আৰু মিহি শণ সূতাৰে পকোৱা কৰি, cherubim বোৱা কাম কৰিলে। আৰু সিহঁতৰ পাঁচটা স্তম্ভ, আৰু আঙঠিবোৰ, আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ, আৰু সিহঁতৰ হাঁকোটাবোৰ সিহঁতে সোণেৰে মুৰা মাৰিলে, আৰু সিহঁতৰ পাঁচটা ভিত্তি পিতলৰ আছিল।

আৰু তেওঁলোকে দক্ষিণ দিশৰ প্ৰাঙ্গণ নিৰ্মাণ কৰিলে, প্ৰাঙ্গণৰ পৰ্দাসমূহ পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে এশ হাত দীঘল আছিল। আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভসমূহ বিশটা, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিসমূহ বিশটা। আৰু উত্তৰ দিশৰ ফালটো এশ হাত দীঘল, আৰু দক্ষিণ দিশৰ ফালটো এশ হাত দীঘল, আৰু সিহঁতৰ স্তম্ভবোৰ বিশটা, আৰু সিহঁতৰ ভিত্তিবোৰ বিশটা, আৰু সাগৰৰ ফালৰ পাৰ্শ্বত পঞ্চাশ হাতৰ পৰ্দাসমূহ, তেওঁলোকৰ দশটা স্তম্ভ, আৰু তেওঁলোকৰ দশটা ভিত্তি, আৰু পূব দিশৰ ফালটো পঞ্চাশ হাত পৰ্দা আছিল, পিছফালে পোন্ধৰ হাত। আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ তিনিটা, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিবোৰ তিনিটা, আৰু দ্বিতীয়টোৰ পিঠিৰ ওপৰত ইফালে আৰু সিফালে প্ৰাঙ্গণৰ দুৱাৰমুখৰ অনুসাৰে পোন্ধৰ হাত দীঘল পৰ্দাবোৰ আছিল, সিহঁতৰ তিনিটা স্তম্ভ আৰু সিহঁতৰ তিনিটা ভিত্তি আছিল। তম্বুৰ সকলো পৰ্দা পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে তৈয়াৰ কৰা হৈছিল। আৰু সেই স্তম্ভবোৰৰ ভিত্তিবোৰ ব্ৰঞ্জৰ আছিল, আৰু সেইবোৰৰ হাঁকোটাবোৰ ৰূপৰ আছিল, আৰু সেইবোৰৰ শীৰ্ষবোৰ ৰূপেৰে আবৃত আছিল, আৰু স্তম্ভবোৰ ৰূপেৰে আবৃত আছিল, প্ৰাঙ্গণৰ সকলো স্তম্ভবোৰ। আৰু চোতালৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা বোৱা কাম আছিল নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা কটা সূতা আৰু পকোৱা মিহি শণ সূতাৰে তৈয়াৰী, দৈৰ্ঘ্য বিশ হাত, আৰু উচ্চতা আৰু প্ৰস্থ পাঁচ

হাত, যি চোতালৰ পৰ্দাবোৰৰ সৈতে মিলা আছিল। আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভসমূহ চাৰিটা, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিসমূহ চাৰিটা ব্ৰঞ্জৰ, আৰু তেওঁলোকৰ হাঁকোটাসমূহ ৰূপৰ, আৰু তেওঁলোকৰ শীৰ্ষসমূহ ৰূপৰে আবৃত। আৰু চোতালৰ চাৰিওফালৰ সকলো খুঁটা ব্ৰঞ্জৰ আছিল, আৰু সেইবোৰ ৰূপেৰে আবৃত আছিল। আৰু এয়া সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ ব্যৱস্থা, যেনেকৈ মোচিক আদেশ দিয়া হৈছিল, লেবীয়াসকলৰ সেৱা হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ ঈথামৰৰ যোগেদি হবলৈ।

আৰু ইহুদা গোষ্ঠীৰ উৰীৰ পুত্ৰ বেচলেলে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিয়াৰ দৰে কৰিলে। আৰু আখিচামাখৰ পুত্ৰ ইলিয়াব, দান ফৈদৰ পৰা, যি বোৱা বস্তু আৰু ছিলাই কৰা বস্তু আৰু শিল্পকৰ্মৰ প্ৰধান শিল্পকাৰ আছিল, ৰঙা সূতা আৰু মিহি শণ সূতাৰে বব পৰা।

38

আৰু বচলেলে নিয়ম-চন্দুকটো নিৰ্মাণ কৰিলে। আৰু তেওঁ ইয়াক শুদ্ধ সোণেৰে ভিতৰে আৰু বাহিৰে মেৰিয়ালে। আৰু তেওঁ ইয়াৰ বাবে চাৰিটা সোণৰ আঙুঠি ঢালাই কৰিলে, দুটা এক কাষত, আৰু দুটা দ্বিতীয় কাষত। লিভাৰবোৰ বহল, যাতে সেইবোৰত ইয়াক তুলিব পাৰে। আৰু তেওঁ শুদ্ধ সোণৰ পৰা নাওৰ ওপৰত দয়া আসন তৈয়াৰ কৰিলে। আৰু দুটা সোণৰ কৰুৱ, এটা কৰুৱ পাপাবৰণৰ এটা টিপৰ ওপৰত, আৰু এটা কৰুৱ পাপাবৰণৰ দ্বিতীয় টিপৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ ডেউকাবোৰেৰে পাপমোচনৰ আসনৰ ওপৰত ছাঁ পেলোৱা। আৰু তেওঁ বিশুদ্ধ সোণৰ পৰা আগত ৰখা টেবুলখন নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তেওঁ ইয়াৰ বাবে চাৰিটা আঙুঠি ঢালিলে, দুটা এটা পাৰ্শ্বৰ ওপৰত, আৰু দুটা দ্বিতীয় পাৰ্শ্বৰ ওপৰত, বহল, যাতে সেইবোৰৰ মাজত দণ্ডবোৰেৰে তুলিব পাৰি। আৰু তেওঁ নিয়ম-চন্দুক আৰু মেজৰ খুঁটাবোৰ বনালে, আৰু সেইবোৰ সোণেৰে মুৰা মাৰিলে। আৰু তেওঁ মেজৰ পাত্ৰবোৰ বনালে, বাটিবোৰ, ধূপাধাৰবোৰ, পিয়লাবোৰ আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ পাত্ৰবোৰ,

যিবোৰত তেওঁ ঢালিব, সোণৰ। আৰু তেওঁ সোণৰ দীপাধাৰ তৈয়াৰ কৰিলে যিয়ে আলোকিত কৰে। গোটা দণ্ড, আৰু ইয়াৰ দুয়ো অংশৰ পৰা সৰু নলীবোৰ, ইয়াৰ নলীবোৰৰ পৰা কুঁহিপাতবোৰ বাহিৰলৈ ওলাই আছিল, তিনিটা এইটোৰ পৰা আৰু তিনিটা সেইটোৰ পৰা, ইটোৱে সিটোৰ সৈতে সমান আছিল। আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰদীপবোৰ, যিবোৰ শীৰ্ষবোৰৰ ওপৰত আছে, সেইবোৰ তেওঁলোকৰ পৰা বাদাম আকৃতিৰ, আৰু খাঁজবোৰ তেওঁলোকৰ পৰা, যাতে প্ৰদীপবোৰ তেওঁলোকৰ ওপৰত থাকে, আৰু সপ্তম খাঁজটো, যিটো প্ৰদীপদানৰ শীৰ্ষৰ ওপৰত, শিখৰৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা, কঠিন, সম্পূৰ্ণ সোণৰ। আৰু ইয়াৰ ওপৰত সাতটা সোণৰ প্ৰদীপ, আৰু ইয়াৰ সোণৰ চিমটা, আৰু সিহঁতৰ সোণৰ ঢালা পাত্ৰ। এই ৰূপেৰে আবৃত কৰিলে স্তম্ভবোৰ, আৰু স্তম্ভৰ বাবে সোণৰ আঙঠি ঢালি দিলে, আৰু দণ্ডবোৰ সোণেৰে আবৃত কৰিলে, আৰু পৰ্দাৰ স্তম্ভবোৰ সোণেৰে আবৃত কৰিলে, আৰু সোণৰ হাঁকোটাবোৰ বনালে। এই জনে তম্বুৰ সোণৰ আঙঠিবোৰ, আৰু চোতালৰ আঙঠিবোৰ, আৰু ওপৰৰ পৰা আৱৰণ বিস্তাৰ কৰিবলৈ পিতলৰ আঙঠিবোৰ তৈয়াৰ কৰিলে। এই জনে তম্বুৰ ৰূপৰ মূৰবোৰ ঢালাই কৰিলে, আৰু তম্বুৰ দুৱাৰৰ পিতলৰ মূৰবোৰ, আৰু চোতালৰ দুৱাৰ, আৰু স্তম্ভবোৰৰ বাবে ৰূপৰ হাঁকোটাবোৰ বনালে, স্তম্ভবোৰৰ ওপৰত এই জনে সিহঁতক ৰূপেৰে আবৃত কৰিলে, এই জনে তম্বুৰ খুঁটাবোৰ আৰু চোতালৰ খুঁটাবোৰ ব্ৰঞ্জৰ কৰিলে। এই জনে ব্ৰোঞ্জৰ বেদীটো বনালে সেই ব্ৰোঞ্জৰ ধূপাধাৰবোৰৰ পৰা, যিবোৰ কোৰহৰ সমাজৰ সৈতে বিদ্ৰোহ কৰা পুৰুষসকলৰ আছিল। এওঁ বেদীৰ সকলো পাত্ৰ, তেওঁৰ ধূপাধাৰ, আধাৰ, বাটি আৰু কাঁহৰ মাংস কাঁটা নিৰ্মাণ কৰিলে। এই কৰিলে বেদীৰ বাবে আৱৰণ, জালৰ কাম তলৰ পৰা জুইৰ পাত্ৰৰ তলত ইয়াৰ আধা পৰ্যন্ত, আৰু স্থাপন কৰিলে ইয়াৰ ওপৰত চাৰি পিতলৰ আঙঠি, বেদীৰ আৱৰণৰ চাৰি অংশৰ পৰা, দণ্ডবোৰৰ বাবে বহল, যাতে সেইবোৰত বেদী তুলিব পাৰে। এই জনে পবিত্ৰ অভিষেকৰ তেল আৰু শুদ্ধ ধূপৰ ৰচনা সুগন্ধি প্ৰস্তুতকাৰীৰ কাম কৰিলে। এই লোকে সেই ব্ৰঞ্জৰ পাত্ৰ আৰু তাৰ ব্ৰঞ্জৰ ভিত্তি উপবাস কৰা মহিলাসকলৰ দাপোণবোৰৰ পৰা তৈয়াৰ কৰিলে, যিসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত উপবাস কৰিছিল, যি দিনা তেওঁ ইয়াক

স্থাপন কৰিছিল।

আৰু তেওঁ পাত্ৰটো বনালে, যাতে মোচি আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে তাৰ পৰা তেওঁলোকৰ হাত আৰু ভৰি ধুব পাৰে, যেতিয়া তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্ৰৱেশ কৰে, বা যেতিয়া তেওঁলোকে সেৱা কৰিবলৈ বেদীৰ ওচৰলৈ আহে, তেওঁলোকে তাৰ পৰা ধুইছিল, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

39

পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ সকলো কামৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা সকলো সোণ, প্ৰথম ফলৰ সোণৰ পৰা, উনত্ৰিশ তালন্ত আৰু সাত শ বিশ চেকেল আছিল, পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি। আৰু মণ্ডলীৰ পৰিদৰ্শিত লোকসকলৰ পৰা ৰূপৰ নৈবেদ্য এশ তালন্ত আৰু এক হাজাৰ সাত শ পঁচসত্তৰ চেকেল, প্ৰতি মূৰে এক দ্ৰাখমা অৰ্থাৎ চেকেলৰ আধা, পবিত্ৰ চেকেল অনুসাৰে, পৰীক্ষাৰ মাজেৰে পাৰ হোৱা সকলো লোক বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰৰ, ছয় লাখ তিনি হাজাৰ পঁচশ পঞ্চাশ জন। আৰু এশ টেলেন্ট ৰূপ তম্বুৰ এশটা স্তম্ভশীৰ্ষ ঢলাৰ বাবে আৰু পৰ্দাৰ স্তম্ভশীৰ্ষবোৰৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হ'ল। একশ মূৰ্দ্ধা একশ তালন্তৰ বাবে, প্ৰতিটো মূৰ্দ্ধাৰ বাবে এটা তালন্ত। আৰু হাজাৰ সাতশ সত্তৰ পঁচ চেকেলেৰে স্তম্ভবোৰৰ হুক তৈয়াৰ কৰিলে, আৰু সিহঁতৰ মূৰবোৰ সোণেৰে আবৃত কৰিলে, আৰু সিহঁতক সজাইলে।

আৰু নৈবেদ্যৰ ব্ৰঞ্জ সত্তৰ তালন্ত আৰু এক হাজাৰ পঁচশ চেকেল আছিল। আৰু তেওঁলোকে তাৰ পৰা সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ভিত্তিসমূহ নিৰ্মাণ কৰিলে। আৰু চোতালৰ চাৰিওফালৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু চোতালৰ দুৱাৰৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু তম্বুৰ খুঁটাবোৰ, আৰু চোতালৰ চাৰিওফালৰ খুঁটাবোৰ, আৰু বেদীৰ কাঁহৰ জালি, আৰু বেদীৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু সাক্ষ্য-তম্বুৰ সকলো সঁজুলি, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে

মোচিক আদেশ দিছিল, সেইদৰে তেওঁলোকে কৰিলে। আৰু উত্তোলন নৈবেদ্যৰ অৱশিষ্ট সোণেৰে তেওঁলোকে পাত্ৰসমূহ তৈয়াৰ কৰিলে, যাতে সেইবোৰৰ দ্বাৰা প্ৰভুৰ সন্মুখত সেৱা কৰিব পাৰে। আৰু যি নীলা, বেঙুনীয়া আৰু ৰঙা সূতা ৰৈ গৈছিল, তাৰে তেওঁলোকে হাৰোণৰ বাবে পৰিচৰ্যাৰ বস্ত্ৰ তৈয়াৰ কৰিলে, যাতে তেওঁ সেইবোৰ পিন্ধি পবিত্ৰ ঠাইত পৰিচৰ্যা কৰিব পাৰে। আৰু তেওঁলোকে মোচিৰ ওচৰলৈ বস্ত্ৰবোৰ, তম্বু, তাৰ পাত্ৰবোৰ, ভিত্তিবোৰ, তাৰ ডাংবোৰ আৰু স্তম্ভবোৰ আনিিলে। আৰু বেদী আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ।

আৰু অভিষেকৰ তেল, আৰু সুগন্ধি ধূপ, আৰু শুদ্ধ দীপাধাৰ, আৰু তাইৰ প্ৰদীপবোৰ, জ্বলোৱাৰ প্ৰদীপবোৰ আৰু পোহৰৰ তেল, আৰু প্ৰদৰ্শনৰ মেজখন, আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু আগত ৰখা পিঠাবোৰ, আৰু পবিত্ৰ বস্ত্ৰবোৰ যিবোৰ হাৰোণৰ, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ বস্ত্ৰবোৰ পুৰোহিত পদৰ বাবে, আৰু প্ৰাংগণৰ পৰ্দাসমূহ, আৰু স্তম্ভসমূহ, আৰু তম্বুৰ দুৱাৰৰ পৰ্দা, আৰু প্ৰাংগণৰ দুৱাৰৰ, আৰু তম্বুৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু ইয়াৰ সকলো সঁজুলি, আৰু ৰঙা ৰঙীন মেৰ-ছাগৰ ছাল, আৰু নীলা আৱৰণবোৰ, আৰু বাকী আৱৰণবোৰ, আৰু খুঁটাবোৰ, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ কামৰ বাবে সকলো সঁজুলি। যিমান আদেশ প্ৰভুৱে মোচিক দিছিল, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে সেইদৰেই সকলো সামগ্ৰী প্ৰস্তুত কৰিলে। আৰু মোচিয়ে সকলো কাম দেখিলে, আৰু প্ৰভুৱে মোচিক যি ধৰণে আদেশ দিছিল, তেওঁলোকে সেই ধৰণেই সেইবোৰ কৰিছিল, আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে।

40

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, প্ৰথম মাহৰ প্ৰথম দিনত, নতুন চন্দ্ৰত, তুমি সাক্ষ্যৰ তম্বু স্থাপন কৰিবা। আৰু তুমি সাক্ষ্যৰ চন্দুক ৰাখিবা, আৰু তুমি চন্দুকটো পৰ্দাৰে আবৰণ কৰিবা। আৰু তুমি মেজখন ভিতৰলৈ আনিবা আৰু ইয়াৰ উদ্দেশ্য স্থাপন কৰিবা, আৰু তুমি

দীপাধাৰ ভিতৰলৈ আনিবা আৰু ইয়াৰ প্ৰদীপবোৰ ৰাখিবা। আৰু তুমি সোণৰ বেদী নিয়ম-
চন্দুকৰ সন্মুখত ধূপ জ্বলোৱাৰ বাবে স্থাপন কৰিবা, আৰু তুমি সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত পৰ্দাৰ
আৱৰণ স্থাপন কৰিবা। আৰু তুমি নৈবেদ্যসমূহৰ বেদী সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰসমূহৰ ওচৰত
স্থাপন কৰিবা। আৰু তুমি তম্বুটো চাৰিওফালে স্থাপন কৰিবা, আৰু তাৰ সকলো বস্তু
চাৰিওফালে পবিত্ৰ কৰিবা। আৰু তুমি অভিষেকৰ তেল লবা, আৰু তম্বুত অভিষেক কৰিবা,
আৰু তাৰ ভিতৰত থকা সকলো বস্তু, আৰু তাক পবিত্ৰ কৰিবা, আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ,
আৰু সেয়া পবিত্ৰ হব। আৰু তুমি নৈবেদ্যৰ বেদী আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ অভিষেক কৰিবা,
আৰু তুমি বেদী পবিত্ৰ কৰিবা, আৰু বেদী অতি পবিত্ৰ হব। আৰু তুমি হাৰোণক আৰু
তেওঁৰ পুত্ৰসকলক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত আনিবা, আৰু তেওঁলোকক পানীৰে ধুবা। আৰু
তুমি হাৰোণক পবিত্ৰ পোছাকবোৰ পিন্ধাবা, আৰু তাক অভিষেক কৰিবা, আৰু তাক পবিত্ৰ
কৰিবা, আৰু তেওঁ মোৰ বাবে পুৰোহিত কৰ্ম কৰিব। আৰু তুমি তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আনিবা
আৰু তেওঁলোকক জামা পিন্ধাবা। আৰু তুমি তেওঁলোকক সেই ৰীতিৰে অভিষেক কৰিবা
যিদৰে তুমি তেওঁলোকৰ পিতৃক অভিষেক কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে মোৰ বাবে
পুৰোহিত কৰ্ম কৰিব, আৰু এনে হব যাতে তেওঁলোকৰ বাবে পুৰোহিত পদৰ অভিষেক
চিৰকাললৈ, তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মৰ পিছত প্ৰজন্মলৈ থাকে। আৰু মোচিয়ে সকলো কৰিলে,
যিমান প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিছিল, এইদৰে তেওঁ কৰিলে।

আৰু এনে ঘটিল যে প্ৰথম মাহত, দ্বিতীয় বছৰত, তেওঁলোকৰ মিচৰৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ
সময়ত, নতুন চন্দ্ৰৰ দিনা তম্বুটো স্থাপিত হ'ল। আৰু মোচিয়ে তম্বু স্থাপন কৰিলে, আৰু
শীৰ্ষভাগবোৰ স্থাপন কৰিলে, আৰু দণ্ডবোৰ সুমুৱাই দিলে, আৰু স্তম্ভবোৰ স্থাপন কৰিলে।
আৰু তেওঁ তম্বুৰ ওপৰত পৰ্দাবোৰ বিস্তাৰ কৰিলে, আৰু তাৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা তম্বুৰ
আৱৰণ ৰাখিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু সাক্ষ্যবোৰ লৈ নিয়ম-
চন্দুকৰ ভিতৰত পেলালে, আৰু নিয়ম-চন্দুকৰ তলত দণ্ডবোৰ লগালে। আৰু তেওঁ
সিন্দুকটো তম্বুৰ ভিতৰলৈ আনিলে, আৰু পৰ্দাৰ আৱৰণখন স্থাপন কৰিলে, আৰু সাক্ষ্যৰ

সিন্দুকটো ঢাকিলে, যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ভিতৰত মেজখন স্থাপন কৰিলে, তম্বুৰ পৰ্দাৰ বাহিৰত উত্তৰ ফালে। আৰু তেওঁ ইয়াৰ ওপৰত প্ৰদৰ্শনৰ পিঠা যোগ কৰিলে প্ৰভুৰ সন্মুখত, যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ প্ৰদীপাধাৰ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ভিতৰত, তম্বুৰ দক্ষিণ কাষত স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁ সেই প্ৰদীপবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ৰাখিলে, যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ সোণৰ বেদীটো সাক্ষ্যৰ তম্বুত পৰ্দাৰ বিপৰীতে স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত মিশ্ৰণৰ ধূপ জ্বলালে, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু তেওঁ নৈবেদ্যবোৰৰ বেদীটো তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁ তম্বুৰ আৰু বেদীৰ চাৰিওফালে চোতাল স্থাপন কৰিলে, আৰু মোচিয়ে সকলো কাম সম্পূৰ্ণ কৰিলে।

আৰু মেঘে সাক্ষ্যৰ তম্বু ঢাকিলে, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱেৰে তম্বু পূৰ্ণ হল। আৰু মোচি সাক্ষ্যৰ তম্বুত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ সক্ষম নাছিল, কাৰণ মেঘে তাৰ ওপৰত ছাঁ দি আছিল, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱে তম্বু পূৰ্ণ কৰিছিল। যেতিয়া তম্বুৰ ওপৰৰ পৰা মেঘ ওপৰলৈ উঠিছিল, তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে তেওঁলোকৰ সামগ্ৰীৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিছিল। যদি মেঘ উঠা নাছিল, তেন্তে যি দিনা মেঘ উঠিছিল সেই দিনলৈকে তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰা নাছিল। কাৰণ তম্বুৰ ওপৰত দিনত মেঘ আছিল, আৰু ৰাতি ইয়াৰ ওপৰত জুই আছিল সকলো ইস্ৰায়েলৰ সন্মুখত, তেওঁলোকৰ সকলো যাত্ৰাত।

মাৰ্কলিখিত শুভবাৰ্তা

1

যীশু খ্ৰীষ্টৰ, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ, শুভবাৰ্তাৰ আৰম্ভণি। যেনেকৈ ভাববাদীসকলৰ মাজত লিখা আছে, চোৱা, মই মোৰ বাৰ্তাবাহক তোমাৰ আগত পঠিয়াওঁ, যি তোমাৰ পথ তোমাৰ সন্মুখত প্ৰস্তুত কৰিব, মৰুভূমিত চিঞৰি থকা এজনৰ মাত, প্ৰভুৰ পথ প্ৰস্তুত কৰা, তেওঁৰ পথবোৰ পোন কৰা।

যোহনে মৰুভূমিত বাপ্তাইজ কৰি থকা আৰু পাপসমূহৰ মুক্তিৰ বাবে অনুতাপৰ বাপ্তিস্ম ঘোষণা কৰি থকা ঘটনা ঘটিল। আৰু সকলো যিহুদীয়া দেশ আৰু যিৰুচালেমবাসীসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ ওলাই গৈছিল, আৰু তেওঁলোকৰ পাপসমূহ স্বীকাৰ কৰি সকলোৱে যৰ্দন নদীত তেওঁৰ দ্বাৰা বাপ্তাইজিত হৈছিল। যোহন উটৰ চুলিৰে তৈয়াৰী কাপোৰ পিন্ধিছিল আৰু তেওঁৰ কঁকালত চামৰাৰ কঁকাল আছিল, আৰু তেওঁ ফৰিং আৰু বনৰীয়া মৌ খাইছিল। আৰু তেওঁ প্ৰচাৰ কৰি কৈছিল, মোৰ পাছত মোতকৈ শক্তিশালী এজন আহি আছে, যাৰ জোতাৰ ফিতা মুকলি কৰিবলৈ নত হবৰ যোগ্যও মই নহয়। মই নিশ্চয় তোমালোকক পানীত বাপ্তাইজ কৰিলোঁ, কিন্তু তেওঁ তোমালোকক পবিত্ৰ আত্মাত বাপ্তাইজ কৰিব।

আৰু সেই দিনবোৰত এনে ঘটিল যে যীচু গালীলৰ নাচৰতৰ পৰা আহিল আৰু যোহনৰ দ্বাৰা
জৰ্দান নদীত বাপ্তাইজিত হল। আৰু তৎক্ষণাৎ পানীৰ পৰা ওপৰলৈ উঠি তেওঁ দেখিলে
আকাশসমূহ বিদীৰ্ণ হোৱা আৰু আত্মা কপৌৰ দৰে তেওঁৰ ওপৰত নামি অহা। আৰু
আকাশৰ পৰা এটা কণ্ঠ আহিল, তুমি মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, তোমাৰ প্ৰতি মই সন্তুষ্ট।

আৰু তৎক্ষণাৎ আত্মাই তেওঁক মৰুভূমিলৈ পঠিয়াই দিলে। আৰু তেওঁ চল্লিশ দিন
মৰুভূমিত আছিল, চয়তানৰ দ্বাৰা পৰীক্ষিত হৈ, আৰু তেওঁ বনৰীয়া জন্তুবোৰৰ সৈতে
আছিল, আৰু দূতসকলে তেওঁৰ সেৱা কৰিছিল।

যোহনক সমৰ্পিত হোৱাৰ পিছত যীচু গালীলত আহিল আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ সুসমাচাৰ ঘোষণা
কৰিলে। আৰু কৈছিল যে সময় পূৰ্ণ হৈছে আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য ওচৰ চাপিছে, অনুতাপ কৰা
আৰু শুভবাৰ্তাৰ বিশ্বাস কৰা।

গালীল সাগৰৰ কাষেদি খোজ কাঢ়ি থাকোঁতে তেওঁ চিমোন আৰু চিমোনৰ ভায়েক
আন্দ্ৰিয়াক দেখিলে, যিসকলে সাগৰত জাল পেলাই আছিল, কিয়নো তেওঁলোক মাছমৰীয়া
আছিল। আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, মোৰ পাছত আহা, আৰু মই তোমালোকক
মানুহৰ মাছমৰীয়া কৰিম। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁলোকে নিজৰ জাল এৰি তেওঁক অনুসৰণ
কৰিলে। আৰু তাৰ পৰা অলপ আগবাঢ়ি গৈ তেওঁ জেবেদীয়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু তেওঁৰ
ভায়েক যোহনক দেখিলে, আৰু তেওঁলোকে নারত জালবোৰ মেৰামতি কৰি আছিল। আৰু
তৎক্ষণাৎ তেওঁ তেওঁলোকক মাতিলে। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পিতৃ জেবেদীয়ক
কৰ্মচাৰীসকলৰ সৈতে নারত এৰি তেওঁৰ পাছত গল।

আৰু তেওঁলোকে কাপাৰ্ণাউমলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তৎক্ষণাৎ বিশ্ৰামবাৰত সমাজ-গৃহত
প্ৰৱেশ কৰি তেওঁ শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ শিক্ষাত আচৰিত হৈছিল,

কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকক কৰ্তৃত্ব থকা এজনৰ দৰে শিকাইছিল, আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ দৰে নহয়। আৰু তেওঁলোকৰ সমাজত এজন মানুহ আছিল অশুচি আত্মাত, আৰু তেওঁ চিঞৰিলে কৈ, এৰা, আমাৰ আৰু তোমাৰ কি সম্বন্ধ, হে নাজৰতীয়া যীচু? তুমি আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ আহিছা নেকি? মই জানো তুমি কোন, তুমি ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰজন। আৰু যীচুৱে তাক তিৰস্কাৰ কৰি কলে, নীৰৱ হোৱা আৰু তাৰ পৰা ওলাই যোৱা। আৰু অশুচি আত্মাই তাক আঁকোৱালি ধৰি আৰু মহাশব্দেৰে চিঞৰি তাৰ পৰা ওলাই গল। আৰু সকলোৱে বিস্মিত হল, যাতে তেওঁলোকে নিজৰ মাজত আলোচনা কৰি কলে, এইটো কি? এই নতুন শিক্ষা কি, যে তেওঁ কৰ্তৃত্বৰ অনুসৰি অশুচি আত্মাবোৰকো আদেশ দিয়ে, আৰু সিহঁতে তেওঁক মানে? আৰু তেওঁৰ খ্যাতি তৎক্ষণাত্ গালীলৰ সমগ্ৰ অঞ্চলত বিয়পি গল।

আৰু তৎক্ষণাত্ সমাজ গৃহৰ পৰা ওলাই গৈ তেওঁলোক যাকোব আৰু যোহনৰ সৈতে চিমোন আৰু আন্দ্ৰিয়াৰ ঘৰলৈ আহিল। শিমোনৰ শাহুৱেক জ্বৰত পৰি শুই আছিল। আৰু তৎক্ষণাত্ তেওঁলোকে তেওঁক তাইৰ বিষয়ে কলে। আৰু ওচৰলৈ আহি তেওঁ তাইৰ হাত ধৰি তাইক উঠালে, আৰু জ্বৰে তৎক্ষণাত্ তাইক এৰি গল, আৰু তাই তেওঁলোকক সেৱা কৰিলে। সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত, যেতিয়া সূৰ্য ডুবিল, তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ সকলো ৰোগীয়া আৰু ভূতে পোৱা লোকক আনিলে। আৰু সম্পূৰ্ণ নগৰখন দুৱাৰৰ ওচৰত একত্ৰিত হৈছিল। আৰু তেওঁ বিভিন্ন ৰোগত বেয়াকৈ ভুগি থকা বহুতক সুস্থ কৰিলে, আৰু বহুত ভূত খেদিলে, আৰু ভূতবোৰক কথা কবলৈ অনুমতি নিদিলে, কাৰণ সিহঁতে তেওঁক খ্ৰীষ্ট বুলি জানিছিল।

আৰু অতি ৰাতিপুৱা, নিশাৰ ভিতৰতে উঠি তেওঁ ওলাই গল আৰু এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গুচি গল, আৰু তাত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। আৰু শিমোন আৰু তেওঁৰ সৈতে থকাসকলে তেওঁক খেদি গল। আৰু তেওঁক বিচাৰি পাই তেওঁলোকে তেওঁক কয় যে সকলোৱে তোমাক বিচাৰিছে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, আহক আমি সংলগ্ন নগৰবোৰলৈ যাওঁ, যাতে মই

তাতো প্ৰচাৰ কৰিব পাৰোঁ, কাৰণ এই কাৰণেই মই ওলাই আহিছোঁ। আৰু তেওঁ
তেওঁলোকৰ সমাজ-গৃহসমূহত সমগ্ৰ গালীলত ঘোষণা কৰি আছিল আৰু ভূতবোৰ খেদাই
আছিল।

আৰু এজন কুষ্ঠৰোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁক বিনতি কৰি আৰু আঁঠু কাঢ়ি তেওঁক
কলে যে, যদি তুমি ইচ্ছা কৰা, তুমি মোক শুচি কৰিব পাৰা। কিন্তু যীশুৱে দয়া কৰি হাত
মেলি তেওঁক স্পৰ্শ কৰিলে আৰু তেওঁক কলে, মই ইচ্ছা কৰোঁ, শুচি হোৱা। আৰু তেওঁ
কোৱাৰ লগে লগে তেওঁৰ পৰা কুষ্ঠ গুচি গল, আৰু তেওঁ শুচি হল। আৰু তাক
কঠোৰভাৱে সতৰ্ক কৰি তৎক্ষণাৎ তাক বাহিৰ কৰি দিলে আৰু তাক কলে, চোৱা, কোনো
এজনক একো নকৰা, কিন্তু যোৱা আৰু পুৰোহিতক নিজকে দেখুৱা আৰু তোমাৰ
শুদ্ধিকৰণৰ বিষয়ে যিবোৰ মোচিয়ে আদেশ দিছিল সেইবোৰ তেওঁলোকৰ বাবে
সাক্ষ্যস্বৰূপে আগবঢ়োৱা। কিন্তু তেওঁ বাহিৰলৈ গৈ সেই বাক্য বহুত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু
বিয়পাই দিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, যাৰ ফলত তেওঁ আৰু খোলাখুলিকৈ নগৰত প্ৰৱেশ কৰিব
নোৱাৰা হল, কিন্তু তেওঁ বাহিৰত নিৰ্জন ঠাইসমূহত আছিল, আৰু সকলো ফালৰ পৰা
লোকসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল।

2

আৰু তেওঁ কেইদিনমানৰ পাছত পুনৰ কাপাৰ্নাউমলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু শুনা গল যে
তেওঁ ঘৰত আছে। আৰু তৎক্ষণাৎ বহুতে একত্ৰিত হল, যাতে দুৱাৰৰ ফালে থকা ঠাইতো
আৰু ঠাই নাথাকিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বাক্য কৈছিল। আৰু তেওঁলোকে এজন
পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত ৰোগীক লৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, যাক চাৰিজনে তুলি আনিছিল। আৰু
ভিৰৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ যাবলৈ সক্ষম নহৈ, তেওঁলোকে যত তেওঁ আছিল সেই ঠাইৰ
চাল আঁতৰাই দিলে, আৰু খান্দি উলিয়াই তেওঁলোকে সেই শয্যা নমাই দিলে, যাৰ ওপৰত

পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত লোকজন শুই আছিল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত লোকজনক কয়, সন্তান, তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হৈছে। কিন্তু তাত শাস্ত্ৰীসকলৰ কিছুমান বহি আছিল আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত চিন্তা কৰি আছিল। এই মানুহে এনেদৰে নিন্দা কিয় কৈছে? ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে? আৰু তৎক্ষণাৎ যীশুৱে তেওঁৰ আত্মাত জানি লৈ যে তেওঁলোকে নিজৰ মাজত এইদৰে চিন্তা কৰি আছে, তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে তোমালোকৰ হৃদয়ত এইবোৰ কিয় চিন্তা কৰিছা? কি বেছি সহজ, পক্ষাঘাতগ্ৰস্তক কবলৈ, তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হৈছে, নে কবলৈ, উঠা আৰু তোমাৰ খাট তুলি লৈ খোজ কাঢ়া? যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে মানুহৰ পুত্ৰৰ পৃথিৱীত পাপসমূহ ক্ষমা কৰিবলৈ কৰ্তৃত্ব আছে, তেওঁ পক্ষাঘাতগ্ৰস্তজনক কয়, মই তোমাক কৈছোঁ, উঠা আৰু তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ তোমাৰ ঘৰলৈ যোৱা। আৰু তেওঁ তৎক্ষণাৎ উঠিল, আৰু মেটখন তুলি লৈ সকলোৰে সন্মুখত বাহিৰলৈ গল, যাতে সকলোৱে বিস্মিত হ'ল আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰি কলে যে আমি কেতিয়াও এনেদৰে দেখা নাই।

আৰু তেওঁ পুনৰ সাগৰৰ পাৰলৈ ওলাই গল, আৰু সকলো ভিৰ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক শিকাইছিল। আৰু পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁ আলফেয়ৰ পুত্ৰ লেবীক কৰ সংগ্ৰহৰ ঠাইত বহি থকা দেখিলে, আৰু তেওঁক ক'লে, মোক অনুসৰণ কৰা। আৰু তেওঁ উঠি তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু এনে ঘটিল যে তেওঁ নিজৰ ঘৰত শুই থকাৰ সময়ত, বহুত কৰ সংগ্ৰাহক আৰু পাপী যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে একেলগে শুই আছিল, কিয়নো তেওঁলোক বহুত আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল। আৰু শাস্ত্ৰীসকল আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক কৰ সংগ্ৰাহকসকল আৰু পাপীসকলৰ সৈতে খাই থকা দেখি তেওঁৰ শিষ্যসকলক কৈছিল, কিয় তেওঁ কৰ সংগ্ৰাহকসকল আৰু পাপীসকলৰ সৈতে খায় আৰু পান কৰে? আৰু যীচুৱে শুনি তেওঁলোকক কয়, শক্তিশালীসকলৰ চিকিৎসকৰ প্ৰয়োজন নাই, কিন্তু যিসকল অসুস্থ তেওঁলোকৰহে প্ৰয়োজন। মই ধাৰ্মিকসকলক মাতিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পাপীসকলক

অনুতাপলৈ মাতিবলৈ আহিছে।

আৰু যোহনৰ শিষ্যসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকল উপবাস কৰি আছিল। আৰু তেওঁলোক আহি তেওঁক কলে, কিয় যোহনৰ শিষ্যসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ শিষ্যসকলে উপবাস কৰে, কিন্তু তোমাৰ শিষ্যসকলে উপবাস নকৰে? আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, বিবাহ কক্ষৰ পুত্ৰসকলে জানো উপবাস কৰিব পাৰে, যেতিয়া দৰা তেওঁলোকৰ সৈতে আছে? যিমান সময় তেওঁলোকে দৰাক নিজৰ সৈতে পায়, তেওঁলোকে উপবাস কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু দিনবোৰ আহিব যেতিয়া দৰাজনক তেওঁলোকৰ পৰা লৈ যোৱা হব, আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে সেই দিনবোৰত উপবাস কৰিব। কোনেও পুৰণি কাপোৰত নোচোৱা কাপোৰৰ তালি চিলাই নকৰে, নহলে নতুনটোৱে পুৰণিটোৰ পৰা তাৰ সম্পূৰ্ণতা কাটি লয়, আৰু অধিক বেয়া ফাট হয়। আৰু কোনেও নতুন দাম্কাৰস পুৰণি মোহাত নেপেলায়, যদি নহয়, নতুন দাম্কাৰসে মোহাবোৰ ফালে, আৰু দাম্কাৰস ঢালি যায় আৰু মোহাবোৰ নষ্ট হয়, কিন্তু নতুন দাম্কাৰস নতুন মোহাত ৰাখিব লাগে।

আৰু এনে ঘটিল যে তেওঁ বিশ্ৰামবাৰত শস্যক্ষেত্ৰবোৰৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গৈ আছিল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শস্যৰ থোকবোৰ উভালি লৈ পথ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু ফৰীচীসকলে তেওঁক কৈছিল, চোৱা, বিশ্ৰামবাৰত তেওঁলোকে কি কৰিছে যি বৈধ নহয়। আৰু তেওঁ নিজে তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নেকি দায্যুদে কি কৰিছিল যেতিয়া তেওঁৰ প্ৰয়োজন হৈছিল আৰু তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ লগত থকাসকল ভোকাভুৰ হৈছিল? কেনেকৈ তেওঁ ঈশ্বৰৰ ঘৰত অবিয়াথৰ মহাপুৰোহিতৰ সময়ত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু উপস্থাপনৰ পিঠা খালে, যিবোৰ পুৰোহিতসকলৰ বাহিৰে আন কাৰো খোৱাৰ অনুমতি নাছিল, আৰু তেওঁৰ লগত থকাসকলকো দিলে? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, বিশ্ৰামবাৰ মানুহৰ কাৰণে হৈছিল, মানুহ বিশ্ৰামবাৰৰ কাৰণে নহয়। সেইবাবে মানুহৰ পুত্ৰ বিশ্ৰামবাৰৰো প্ৰভু।

আৰু তেওঁ পুনৰ সমাৱেশত প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু তাত এজন মানুহ আছিল যাৰ হাত শুকাই গৈছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক নিৰীক্ষণ কৰি আছিল যে বিশ্ৰামবাৰত তেওঁ তেওঁক সুস্থ কৰিব নেকি, যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিব পাৰে। আৰু তেওঁ শুকাই যোৱা হাত থকা মানুহজনক কয়, মাজলৈ উঠা। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, বিশ্ৰামবাৰত ভাল কৰা বা বেয়া কৰা, আত্মা ৰক্ষা কৰা বা হত্যা কৰা - কোনটো অনুমতি আছে? কিন্তু তেওঁলোক নীৰৱে থাকিল। আৰু তেওঁলোকলৈ ক্ৰোধেৰে চাই, তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতাত দুখিত হৈ, তেওঁ মানুহজনক কলে, তোমাৰ হাত মেলা। আৰু তেওঁ মেলিলে, আৰু তেওঁৰ হাত আনখনৰ দৰে সুস্থ হৈ পুনৰ স্থাপিত হল। আৰু ফৰীচীসকলে বাহিৰলৈ গৈ তৎক্ষণাত্ হেৰোদীয়াসকলৰ সৈতে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পৰামৰ্শ কৰিলে, যাতে তেওঁক বিনষ্ট কৰিব পাৰে।

আৰু যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে সাগৰৰ ফালে প্ৰত্যাহাৰ কৰিলে, আৰু গালীলৰ পৰা বহুত ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু যিহূদীয়াৰ পৰা আৰু যিৰূচালেমৰ পৰা আৰু ইদুমীয়াৰ পৰা আৰু যৰ্দানৰ সিপাৰৰ পৰা আৰু তুৰ আৰু চীদোনৰ চাৰিওফালৰ পৰা, বহুত লোক, তেওঁ যিমান কৰিছিল শুনি, তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক কলে যাতে ভিৰৰ কাৰণে এখন নাও তেওঁৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকে, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক হেঁচা মাৰি নধৰে। কাৰণ তেওঁ বহুতক সুস্থ কৰিছিল, যাতে যিমানৰ ৰোগ আছিল তেওঁলোকে তেওঁক স্পৰ্শ কৰিবলৈ তেওঁৰ ওপৰত পৰিছিল। আৰু অশুচি আত্মাবোৰে যেতিয়া তেওঁক দেখিছিল, তেওঁৰ ওচৰত পৰিছিল আৰু চিঞৰি কৈছিল যে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বহুত তিৰস্কাৰ কৰিলে যাতে তেওঁলোকে তেওঁক স্পষ্ট নকৰে।

আৰু তেওঁ পৰ্বতলৈ উঠি গল, আৰু যাক তেওঁ নিজে ইচ্ছা কৰিছিল তেওঁলোকক মাতিলে, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ গল। আৰু তেওঁ বাৰজনক নিযুক্ত কৰিলে, যাতে তেওঁলোক তেওঁৰ সৈতে থাকে আৰু যাতে তেওঁ তেওঁলোকক ঘোষণা কৰিবলৈ পঠিয়াব পাৰে। আৰু ৰোগবোৰ সুস্থ কৰাৰ আৰু ভূতবোৰ খেদিয়াই দিয়াৰ কৰ্তৃত্ব থকা, আৰু তেওঁ চিমনক পিতৰ নাম দিলে। আৰু যাকোবক জেবদিয়েৰ আৰু যোহনক ভাতৃক যাকোবৰ, আৰু স্থাপন কৰিলে তেওঁলোকক নামসমূহ বোৱানেৰ্গেছ, যি আছে পুত্ৰসকল গৰ্জ আৰু আন্দ্রিয়া আৰু ফিলিপ আৰু বাৰ্থলমাই আৰু মথি আৰু থোমা আৰু আলফেয়ৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু থদেয় আৰু কনানীয়া চিমন আৰু যিহুদা ইষ্কৰিয়োটক, যিজনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছিল।

আৰু তেওঁলোক ঘৰলৈ আহে, আৰু পুনৰ ভিৰ একত্ৰিত হয়, যাতে তেওঁলোক পিঠাও খাব নোৱাৰে। আৰু শূনি তেওঁৰ ওচৰৰ লোকসকল তেওঁক ধৰিবলৈ ওলাই গল, কিয়নো তেওঁলোকে কৈছিল যে তেওঁ বিস্মিত হৈছিল। আৰু যিৰুচালেমৰ পৰা নামি অহা শাস্ত্ৰীসকলে কৈছিল যে তেওঁৰ বেলজেবুল আছে, আৰু তেওঁ ভূতবোৰৰ অধিপতিৰ দ্বাৰা ভূতবোৰক খেদাই দিয়ে। আৰু তেওঁলোকক মাতি লৈ দৃষ্টান্তত তেওঁলোকক কৈছিল, চয়তানে কেনেকৈ চয়তানক খেদিব পাৰে? আৰু যদি কোনো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হয়, তেন্তে সেই ৰাজ্য থিয় হৈ থাকিব নোৱাৰে। আৰু যদি কোনো ঘৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে বিভক্ত হয়, তেন্তে সেই ঘৰ থিয় হৈ থাকিব নোৱাৰে। আৰু যদি শয়তানে নিজৰ বিৰুদ্ধে উঠে আৰু বিভক্ত হয়, তেন্তে তেওঁ থিয় হবলৈ সক্ষম নহয়, কিন্তু তেওঁৰ অন্ত আছে। কোনেও শক্তিশালী লোক এজনৰ ঘৰত সোমাই তেওঁৰ সম্পত্তি লুণ্ঠন কৰিব নোৱাৰে, যদি প্ৰথমে সেই শক্তিশালী লোকজনক বান্ধি নাৰাখে, আৰু তাৰ পিছতহে তেওঁৰ ঘৰ লুণ্ঠন কৰিব পাৰিব। সাঁচকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ যে মানুহৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো পাপ আৰু তেওঁলোকে কৰা যিমানেই নিন্দা নহওক কিয়, সকলো ক্ষমা কৰা হব, যি কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাৰ নিন্দা কৰিব, তেওঁৰ কোনো ক্ষমা নাই চিৰকাললৈ, কিন্তু তেওঁ চিৰন্তন বিচাৰৰ

দোষী। কাৰণ তেওঁলোকে কৈছিল, তেওঁৰ অশুচি আত্মা আছে।

সেয়েহে তেওঁৰ মাতৃ আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল আছিল, আৰু বাহিৰত থিয় হৈ তেওঁলোকে তেওঁক মাতিবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠিয়ালে। আৰু তেওঁৰ চাৰিওফালে এটা ভিৰ বহি আছিল, কিন্তু তেওঁক ক'লে, চোৱা তোমাৰ মাতৃ আৰু তোমাৰ ভাতৃসকল বাহিৰত তোমাক বিচাৰি আছে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দি কলে, কোন মোৰ মাতৃ বা কোন মোৰ ভাতৃসকল? আৰু চাৰিওফালে তেওঁৰ চাৰিওকাষে বহি থকা সকলক চাই তেওঁ কয়, চোৱা, মোৰ মাতৃ আৰু মোৰ ভাতৃসকল, কিয়নো যিকোনোৱে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেওঁ মোৰ ভাই আৰু মোৰ ভনী আৰু মাতৃ।

4

আৰু তেওঁ পুনৰ সাগৰৰ পাৰত শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ওচৰত বহুত ভিৰ গোট খাইছিল, যাতে তেওঁ নৱত উঠি সাগৰত বহিল, আৰু সকলো ভিৰ মাটিত সাগৰৰ ফালে আছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বহুত দৃষ্টান্তৰে শিকাইছিল, আৰু তেওঁৰ শিক্ষাত তেওঁলোকক কৈছিল, শুনা। চোৱা, সেই সিঁচোতা সিঁচিবলৈ গল। আৰু সিঁচোতে এনে ঘটিল যে কিছু বীজ বাটৰ ওপৰত পৰিল, আৰু চৰাইবোৰ আহি তাক খাই পেলালে। আৰু আন এটা শিলাময় ঠাইৰ ওপৰত পৰিল, যত বেছি মাটি নাছিল, আৰু মাটিৰ গভীৰতা নথকাৰ কাৰণে তৎক্ষণাত গজালি ওলাল, কিন্তু সূৰ্য্য উদিত হোৱাৰ পিছত ই দগ্ধ হল, আৰু শিপা নথকাৰ কাৰণে শুকাই গল। আৰু আন এটা কাঁইটনিৰ মাজত পৰিল, আৰু কাঁইটবোৰ বাঢ়ি উঠিল আৰু তাক শ্বাসৰোধ কৰিলে, আৰু ই ফল নিদিলে। আৰু আন কিছু সেই ভাল মাটিত পৰিল আৰু ফল দিলে যি উঠিল আৰু বাঢ়িল, আৰু ত্ৰিশ গুণ আৰু যাঠি গুণ আৰু এশ গুণ উৎপন্ন কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক। যেতিয়া তেওঁ অকলে আছিল, তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা লোকসকলে

বাৰজনৰ সৈতে তেওঁক দৃষ্টান্তটোৰ বিষয়ে সুধিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল,
তোমালোকক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ ৰহস্যসমূহ জানিবলৈ দিয়া হৈছে, কিন্তু বাহিৰৰ সেইসকলক
সকলো দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেৰে হয়, যাতে তেওঁলোকে চাই চাই নেদেখে, আৰু শুনি শুনি
নুবুজে, নহলে তেওঁলোকে ঘূৰি আহিব আৰু তেওঁলোকৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা হব।

আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে এই দৃষ্টান্ত নাজানা, আৰু তোমালোকে
কেনেকৈ সকলো দৃষ্টান্ত জানিবা? যিজনে সিঁচে তেওঁ বাক্য সিঁচে। এইসকল হল সেইসকল
লোক যিসকল বাটৰ কাষত আছে যত বাক্য বপন কৰা হয়, আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে
শুনে, তৎক্ষণাৎ চয়তান আহে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত বপন কৰা বাক্য লৈ যায়। আৰু
এইসকল একেদৰে সেইসকল লোক যিসকলক শিলাময় ঠাইত সিঁচা হয়, যিসকলে যেতিয়া
বাক্য শুনে, তৎক্ষণাৎ আনন্দৰ সৈতে তাক গ্ৰহণ কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ নিজৰ ভিতৰত
শিপা নাই, কিন্তু অস্থায়ী, তাৰপিছত শব্দৰ কাৰণে কষ্ট বা নিৰ্যাতন হলে তৎক্ষণাৎ
তেওঁলোকে হোঁচট খায়। আৰু এইসকল হৈছে সেইসকল যিসকলক কাঁইটনিৰ মাজত সিঁচা
হৈছিল, যিসকলে বাক্য শুনে। আৰু এই যুগৰ চিন্তাসমূহ আৰু ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰবঞ্চনা আৰু
বাকী থকা বিষয়সমূহৰ আকাংক্ষাসমূহ প্ৰৱেশ কৰি বাক্যক শ্বাসৰোধ কৰে, আৰু সি ফলহীন
হৈ পৰে। আৰু এইসকল হয় সেইসকল যিসকলক ভাল ভূমিত সিঁচা হৈছিল, যিসকলে বাক্য
শুনে আৰু গ্ৰহণ কৰে, আৰু ত্ৰিশগুণ আৰু যাঠিশগুণ আৰু এশগুণ ফল ধৰে।

আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, নিশ্চয়ে প্ৰদীপ এইবাবে নাহে যে বাস্কেটৰ তলত বা
বিচনাৰ তলত ৰখা হয়? নহয় নে, যাতে প্ৰদীপাধাৰৰ ওপৰত ৰখা হয়? কিয়নো এনে কোনো
লুকুৱা বস্তু নাই যি প্ৰকাশ কৰা নহব, আৰু এনে কোনো গোপন বস্তু হোৱা নাই কিন্তু যাতে
সি স্পষ্ট হৈ আহে। যদি কাৰোবাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক। আৰু তেওঁ
তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকে কি শুনিছা সেই বিষয়ে সাৱধান হোৱা। যি মাপেৰে
তোমালোকে মাপা, সেই মাপেৰে তোমালোকক মপা যাব, আৰু তোমালোক শূন্য সকলক

অধিক দিয়া হব। কাৰণ যাৰ আছে, তাক দিয়া হব, আৰু যাৰ নাই, তাৰ যি আছে সেইটোও তাৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হব। আৰু তেওঁ কৈছিল, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য এনেকুৱা, যেনেকৈ এজন মানুহে পৃথিৱীৰ ওপৰত বীজ পেলায়, আৰু সি নিশা আৰু দিনে শুব আৰু উঠিব, আৰু বীজ অংকুৰিত হয় আৰু বাড়ে, যেনেকৈ সি নিজে নাজানে। নিজে নিজে মাটিয়ে ফল ধৰে, প্ৰথমে ঘাঁহ, তাৰ পিছত শস্যৰ থোক, তাৰ পিছত থোকত পূৰ্ণ শস্য। যেতিয়া ফল পকে, তৎক্ষণাৎ কাঁচি পঠায়, কাৰণ শস্য চপোৱাৰ সময় উপস্থিত হৈছে।

আৰু তেওঁ কৈছিল, আমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যক কেনেকৈ তুলনা কৰিম? বা কোন দৃষ্টান্তত ইয়াক তুলনা কৰিম? যেনেকৈ সৰিয়হৰ এটা দানা, যি যেতিয়া পৃথিৱীৰ ওপৰত সিঁচা হয়, পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো বীজৰ মাজত আটাইতকৈ সৰু হয়, আৰু যেতিয়া ইয়াক বপন কৰা হয়, ই ওপৰলৈ উঠে আৰু সকলো শাক-পাচলিতকৈ ডাঙৰ হয়, আৰু ডাঙৰ ডালবোৰ বনায়, যাতে আকাশৰ পক্ষীবোৰে তাৰ ছাঁত বাস কৰিব পাৰে।

আৰু এনেধৰণৰ বহুতো দৃষ্টান্তৰ দ্বাৰা তেওঁ তেওঁলোকক বাক্য কৈছিল, যেনেকৈ তেওঁলোকে শুনিবলৈ সক্ষম আছিল। দৃষ্টান্ত নোহোৱাকৈ তেওঁ তেওঁলোকক একো কথা কোৱা নাছিল, কিন্তু নিজৰ শিষ্যসকলক তেওঁ সকলো ব্যাখ্যা কৰিছিল।

আৰু সেই দিনা সন্ধ্যা হোৱাত তেওঁ তেওঁলোকক কয়, আহা, আমি সিপাৰলৈ যাওঁ। আৰু ভিৰ এৰি দি তেওঁলোকে তেওঁক নৱত থকা অৱস্থাতে লৈ গল, আৰু আন নৱবোৰো তেওঁৰ লগত আছিল। আৰু বতাহৰ এক মহান ধুমুহা হল, কিন্তু টোবোৰে নৱত আঘাত কৰিছিল, যাৰ ফলত ই ইতিমধ্যে ডুবি যাবলৈ ধৰিছিল। আৰু তেওঁ নৱৰ পিছফালে বালিশত শুই আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক জগাই তুলিলে আৰু তেওঁক কলে, গুৰু, আমি যে বিনষ্ট হৈ আছোঁ তাৰ চিন্তা আপোনাৰ নাই নেকি? আৰু জাগ্ৰত হৈ তেওঁ বতাহক ধমকি দিলে আৰু সাগৰক কলে, নীৰৱ হোৱা, শান্ত হোৱা। আৰু বতাহ ক্ষান্ত হল, আৰু মহা

শান্ততা হল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোক এনেদৰে ইমান ভীৰু কিয়?
তোমালোকৰ বিশ্বাস নাই নেকি? আৰু তেওঁলোকে অতি ভয় কৰিলে আৰু ইজনে সিজনক
কলে, তেন্তে এই কোন, যে বতাহ আৰু সাগৰেও তেওঁক মানে?

5

আৰু তেওঁলোক সাগৰৰ সিপাৰে গেৰ্গেচেনীয়াসকলৰ দেশলৈ আহিল। আৰু তেওঁ নাৱৰ
পৰা বাহিৰ হোৱাৰ লগে লগে সমাধিবোৰৰ পৰা এজন মানুহে তেওঁক লগ পালে, যি অশুচি
আত্মাত আছিল। যি সমাধিবোৰত বাস কৰিছিল, আৰু শিকলিৰে কোনেও তেওঁক বান্ধিব
নোৱাৰিছিল, কাৰণ তেওঁক প্ৰায়ে শিকলি আৰু শিকলিৰে বান্ধা হৈছিল, আৰু তেওঁৰ দ্বাৰা
শিকলিবোৰ ছিঙি পেলোৱা হৈছিল আৰু শিকলিবোৰ ভাঙি পেলোৱা হৈছিল, আৰু
কোনোৱে তেওঁক বশ কৰিবলৈ সক্ষম নাছিল। আৰু সকলো ৰাতি আৰু দিনৰ মাজেৰে
তেওঁ সমাধিবোৰত আৰু পাহাৰবোৰত চিঞৰি আছিল আৰু শিলেৰে নিজকে কাটি আছিল।
কিন্তু যীশুক দুৰৰ পৰা দেখি দৌৰি আহিল আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু মহান
কণ্ঠেৰে চিঞৰি উঠি কয়, হে যীচু, সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, মোৰ আৰু তোমাৰ কি সম্পৰ্ক? মই
তোমাক ঈশ্বৰৰ শপত দি কওঁ, মোক যন্ত্ৰণা নিদিবা। তেওঁ তেওঁক কৈছিল, হে অশুচি
আত্মা, এই মানুহৰ পৰা ওলাই যোৱা। আৰু তেওঁ তাক সুধিলে, তোমাৰ নাম কি? আৰু
তেওঁ উত্তৰ দি কলে, মোৰ নাম সৈন্যদল, কাৰণ আমি বহত। আৰু তেওঁক বহত অনুৰোধ
কৰিলে যাতে তেওঁ তেওঁলোকক দেশৰ বাহিৰলৈ নপঠিয়ায়। তাত পৰ্বতৰ ওচৰত চৰি থকা
গাহৰিৰ এটা ডাঙৰ জাক আছিল। আৰু সকলো ভূতে তেওঁক বিনতি কৰি কলে, আমাক
গাহৰিবোৰৰ ভিতৰলৈ পঠিয়াওক, যাতে আমি সিহঁতৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰোঁ। আৰু
যীচুৱে তৎক্ষণাত তেওঁলোকক অনুমতি দিলে। আৰু অশুচি আত্মাবোৰ ওলাই গৈ
গাহৰিবোৰৰ ভিতৰলৈ সোমাল, আৰু জাকটো খাৰাৰ পৰা সাগৰলৈ দৌৰি গল। সিহঁত প্ৰায়

দুই হাজাৰ আছিল, আৰু সাগৰত ডুবি আছিল। আৰু শূকৰবোৰ চৰোৱা লোকসকল পলাই গল আৰু তেওঁলোকে নগৰত আৰু পথাৰবোৰত সংবাদ দিলে, আৰু তেওঁলোক ওলাই গল চাবলৈ কি ঘটনা ঘটিছে। আৰু তেওঁলোক যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু সেই ভূত-পীড়িত লোকজনক বহি থকা, কাপোৰ পিন্ধা আৰু সুস্থ মনৰ দেখিলে, যিজনৰ সৈন্যদল আছিল, আৰু তেওঁলোকে ভয় কৰিলে। আৰু যিসকলে দেখিছিল তেওঁলোকে তেওঁলোকক বৰ্ণনা কৰিলে যে ভূতগ্ৰস্ত মানুহজনৰ লগত কেনেকৈ ঘটিছিল আৰু গাহৰিবোৰৰ বিষয়ে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁলোকৰ সীমাৰ পৰা যাবলৈ অনুৰোধ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু যেতিয়া তেওঁ নৱত উঠিছিল, ভূত পোৱা মানুহজনে তেওঁক অনুৰোধ কৰিছিল যাতে তেওঁৰ সৈতে থাকিব পাৰে। আৰু তেওঁ তাক এৰি নিদিলে, কিন্তু তাক কয়, তোমাৰ ঘৰলৈ তোমাৰ সকলৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁলোকক কোৱা প্ৰভুৱে তোমাক যিমান কৰিছে আৰু তোমাক দয়া কৰিছে। আৰু তেওঁ গুচি গল আৰু ডেকাপলিচত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে যীচুৱে তেওঁৰ বাবে যিমান কৰিছিল, আৰু সকলোৱে আচৰিত হল।

আৰু যীচুৱে নৱত পুনৰ সিপাৰলৈ পাৰ হোৱাৰ পিছত তেওঁৰ ওপৰত বহুত ভিৰ গোট খাইছিল, আৰু তেওঁ সাগৰৰ কাষত আছিল। আৰু সমাজ-গৃহৰ অধ্যক্ষসকলৰ মাজৰ এজন আছিল, যাৰ নাম য়ায়ীৰ, আৰু তেওঁক দেখি তেওঁৰ ভৰিত পৰিল। আৰু তেওঁ তেওঁক বহুত অনুৰোধ কৰিলে, কৈছিল যে মোৰ সৰু জীয়েক মৃত্যুৰ দুৱাৰমুখত আছে, যাতে আপুনি আহি তাইৰ ওপৰত হাত ৰাখে, যাতে তাই ৰক্ষা পাই জীয়াই থাকিব পাৰে। আৰু তেওঁ তেওঁৰ সৈতে গল, আৰু এটা বৃহৎ ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হেঁচা মাৰিছিল। আৰু এগৰাকী মহিলা যি বাৰ বছৰ ধৰি ৰক্তস্ৰাৱত ভুগি আছিল, আৰু বহুত চিকিৎসকৰ দ্বাৰা বহুত কষ্ট ভোগ কৰি আৰু নিজৰ সকলো সম্পদ খৰচ কৰি, আৰু একো উপকাৰ নাপাই, বৰং অধিক বেয়া অৱস্থালৈ আহি, যীশুৰ বিষয়ে শুনি, ভিৰৰ মাজত আহি পিছফালৰ পৰা তেওঁৰ কাপোৰ স্পৰ্শ কৰিলে তাই নিজৰ মনতে কৈছিল যে যদি মই তেওঁৰ কাপোৰবোৰ স্পৰ্শ কৰোঁ, তেন্তে মই ৰক্ষা পাম। আৰু তৎক্ষণাত তাইৰ

তেজৰ উৎস শুকাই গল, আৰু তাই নিজৰ শৰীৰত জানিলে যে তাই সেই ৰোগৰ পৰা সুস্থ হৈছে। আৰু তৎক্ষণাৎ যীশুৱে নিজৰ ভিতৰত জানিলে যে তেওঁৰ পৰা শক্তি ওলাই গৈছে, ভিৰৰ মাজত ঘূৰি কৈছিল, কোনে মোৰ কাপোৰ স্পৰ্শ কৰিলে? আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক কলে, আপুনি দেখিছে যে ভিৰটোৱে আপোনাক হেঁচা মাৰি আছে, আৰু আপুনি সুখিছে কোনে মোক স্পৰ্শ কৰিলে? আৰু তাই চাৰিওফালে চাইছিল তাইক দেখিবলৈ যিয়ে এইটো কৰিছিল। কিন্তু মহিলাগৰাকীয়ে ভয় কৰি আৰু কঁপি থাকি, তাইৰ ওপৰত যি ঘটিছিল সেয়া জানি, আহিল আৰু তেওঁৰ আগত পৰিল আৰু তেওঁক সকলো সত্য কলে। কিন্তু তেওঁ তাইক কলে, জীয়াৰী, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক ৰক্ষা কৰিছে, শান্তিৰে যোৱা, আৰু তোমাৰ ৰোগৰ পৰা সুস্থ হোৱা। তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতেই সভাগৃহৰ অধ্যক্ষৰ ঘৰৰ পৰা কিছুমান লোক আহি কলে, তোমাৰ জীয়েক মৰিল, এতিয়া শিক্ষকক কিয় কষ্ট দিছা? কিন্তু যীশুৱে তৎক্ষণাৎ কথা শুনি সভাগৃহৰ অধ্যক্ষক কলে, ভয় নকৰিবা, কেৱল বিশ্বাস কৰা। আৰু তেওঁ তেওঁৰ লগত কাকো অনুসৰণ কৰিবলৈ অনুমতি নিদিলে, কেৱল পিতৰ, যাকোব আৰু যাকোবৰ ভায়েক যোহনক বাদ দি। আৰু তেওঁ সমাজ শাসকৰ ঘৰলৈ আহে, আৰু কোলাহল দেখে, আৰু বহুতে কান্দি আৰু বিলাপ কৰি থকা দেখে, আৰু প্ৰৱেশ কৰি তেওঁ তেওঁলোকক কয়, কিয় বিচলিত হৈছা আৰু কান্দিছা? শিশুটো মৰা নাই, কিন্তু শুই আছে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিছিল। কিন্তু তেওঁ সকলোকে বাহিৰলৈ পঠিয়াই শিশুটোৰ পিতা আৰু মাতৃ আৰু তেওঁৰ সৈতে থকাসকলক লৈ প্ৰৱেশ কৰে যত শিশুটো শুই আছিল। আৰু শিশুটিৰ হাত ধৰি তেওঁ তাইক কয়, তালিখা কুমি, যাৰ অনুবাদ হয়, ছোৱালী, মই তোমাক কওঁ, উঠা। আৰু তৎক্ষণাৎ সেই ছোৱালীজনী উঠিল আৰু খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিলে, কিয়নো তাই বাৰ বছৰীয়া আছিল। আৰু তেওঁলোক অতি বিস্মিত হ'ল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে আদেশ দিলে যাতে কোনেও এই কথা নাজানে, আৰু তাইক খাবলৈ দিবলৈ কলে।

আৰু তেওঁ তাৰ পৰা ওলাই গল আৰু নিজৰ পিতৃভূমিলৈ আহিল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। আৰু বিশ্ৰামবাৰ হোৱাত তেওঁ সমাজগৃহত শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু বহুতে শুনি আচৰিত হৈ কলে, এইজনে এইবোৰ কৰ পৰা পালে? আৰু তেওঁক দিয়া এই জ্ঞান কি, আৰু তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰা এনেকুৱা শক্তিবোৰ কেনেকৈ হয়? এই সেই কাৰিকৰ নহয় নে, মৰিয়মৰ পুত্ৰ, যাকোব আৰু যোচে আৰু যিহুদা আৰু চিমোনৰ ভাই? আৰু তেওঁৰ ভনীসকল ইয়াত আমাৰ মাজত নাই নে? আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰতি বিৰক্ত হৈছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক কৈছিল যে এজন ভৱিষ্যতবক্তা নিজৰ জন্মভূমিত, নিজৰ আত্মীয়সকলৰ মাজত আৰু নিজৰ ঘৰত ব্যতীত অসন্মানিত নহয়। আৰু তেওঁ তাত কোনো শক্তিশালী কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে তেওঁ আচৰিত হৈছিল। আৰু তেওঁ চাৰিওফালৰ গাঁওবোৰত শিক্ষা দি ঘূৰি আছিল।

আৰু তেওঁ দ্বাদশজনক আহ্বান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক দুই দুইকৈ পঠিয়াবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক অশুচি আহ্বাসকলৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলে যাতে তেওঁলোকে বাটত একোৱেই নলয়, যদি কেৱল লাঠি নহয় —বস্তা নহয়, পিঠা নহয়, কঁকালত তাম নহয়। কিন্তু চেণ্ডেল পিন্ধা হৈছে, আৰু দুটা কুৰ্তা নিপিন্ধিবলৈ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, যতেই তোমালোকে কোনো ঘৰত প্ৰৱেশ কৰা, ততেই থাকা যেতিয়ালৈকে তোমালোকে তাৰ পৰা ওলাই নোযোৱা। আৰু যিমানে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথা নুশুনে, তাৰ পৰা ওলাই গৈ তোমালোকৰ ভৰিৰ তলৰ ধূলি জোকাৰি পেলোৱা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্যস্বৰূপে। সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, বিচাৰৰ দিনত চদোম বা গমোৰাৰ বাবে সেই নগৰখনতকৈ অধিক সহনীয় হব। আৰু বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকে প্ৰচাৰ কৰিছিল যাতে লোকসকলে অনুতাপ

কৰে। আৰু তেওঁলোকে বহুত ভূত খেদিছিল, আৰু বহুত অসুস্থ লোকক তেলেৰে
অভিষেক কৰিছিল আৰু সুস্থ কৰিছিল।

আৰু ৰজা হেৰোদে শুনিলে, কাৰণ তেওঁৰ নাম স্পষ্ট হৈ পৰিছিল, আৰু তেওঁ কৈছিল যে
বাপ্টিস্মদাতা যোহনক মৃতসকলৰ পৰা উঠোৱা হৈছে, আৰু এই কাৰণে শক্তিসমূহে তেওঁৰ
মাজত কাৰ্য কৰি আছে। আনসকলে কৈছিল যে তেওঁ এলিয়া, কিন্তু আনসকলে কৈছিল যে
তেওঁ এজন ভাববাদী, ভাববাদীসকলৰ এজনৰ দৰে। কিন্তু হেৰোদে শুনি ক'লে যে, যি
যোহনক মই শিৰচ্ছেদ কৰিছিলোঁ, এইজন সেইজন; তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উঠিছে। কিয়নো
হেৰোদে নিজে মানুহ পঠিয়াই যোহনক ধৰিলে আৰু তাক কাৰাগাৰত বান্ধিলে হেৰোদিয়াৰ
কাৰণে, যি আছিল তাৰ ভায়েক ফিলিপৰ পত্নী, কিয়নো তেওঁ তাইক বিয়া কৰিছিল। কিয়নো
যোহনে হেৰোদক কৈছিল যে তোমাৰ ভাতৃৰ পত্নীক ৰখা তোমাৰ বাবে আইনসংগত নহয়।
কিন্তু হেৰোদিয়াই তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদ্বেষ পোষণ কৰিছিল আৰু তেওঁক হত্যা কৰিব
বিচাৰিছিল, কিন্তু সক্ষম নাছিল। কাৰণ হেৰোদে যোহনক ভয় কৰিছিল, তেওঁক এজন
ন্যায়পৰায়ণ আৰু পবিত্ৰ পুৰুষ বুলি জানি, আৰু তেওঁক ৰক্ষা কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ কথা
শুনি বহুত কৰিছিল আৰু আনন্দেৰে তেওঁৰ কথা শুনিছিল। আৰু যেতিয়া এটা সুবিধাজনক
দিন আহিল, যেতিয়া হেৰোদে তেওঁৰ জন্মদিনত তেওঁৰ মহান লোকসকলক আৰু
সহস্ৰপতিসকলক আৰু গালীলৰ প্ৰথম লোকসকলক ভোজ দিলে, আৰু যেতিয়া তাইৰ
জীয়েক হেৰোদিয়াছৰ প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু নৃত্য কৰিলে আৰু হেৰোদক আৰু তেওঁৰ
সৈতে ভোজত বহা সকলক সন্তুষ্ট কৰিলে, তেতিয়া ৰজাই ছোৱালীজনীক কলে, তুমি যি
বিচাৰা মোৰ ওচৰত খোজ, আৰু মই তোমাক দিম। আৰু তেওঁ তাইৰ ওচৰত শপত খালে
যে, তুমি যদি মোৰ ওচৰত যি বিচাৰিবা, মই তোমাক দিম, মোৰ ৰাজ্যৰ আধালৈকে। তাই
বাহিৰলৈ গৈ নিজৰ মাকক কলে, মই কি বিচাৰিম? তাই কলে, যোহন বাপ্টিস্মদাতাৰ মূৰ।
আৰু তাই তৎক্ষণাত উৎসাহেৰে সৈতে ৰজাৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰি বিচাৰিলে আৰু কলে,
মই বিচাৰো যে তুমি মোক এতিয়াই এখন খালত বাপ্তাইজক যোহনৰ মূৰ দিয়া। আৰু ৰজা

অতি দুখী হ'ল, কিন্তু শপতবোৰৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰ লগত ভোজনত বহা অতিথিসকলৰ কাৰণে তেওঁ তাক প্ৰত্যাখ্যান কৰিবলৈ ইচ্ছুক নাছিল। আৰু তৎক্ষণাৎ ৰজাই এজন জল্লাদক পঠিয়াই তেওঁৰ মূৰটো আনিবলৈ আদেশ দিলে। আৰু তেওঁ গৈ কাৰাগাৰত তেওঁক শিৰচ্ছেদ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ মূৰটো এখন খালত আনি ছোৱালীজনীক দিলে, আৰু ছোৱালীজনীয়ে সেইটো তাইৰ মাকক দিলে। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শুনি আহিল আৰু তেওঁৰ মৃতদেহ তুলি ললে, আৰু ইয়াক সমাধিত ৰাখিলে।

আৰু প্ৰেৰিতসকল যীচুৰ ওচৰত একত্ৰিত হ'ল, আৰু তেওঁলোকে যি যি কৰিছিল আৰু যি যি শিকাইছিল, সেই সকলো কথা তেওঁক জনালে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোক নিজে আহা এটা নিৰ্জন ঠাইলৈ, আৰু অলপ জিৰণি লোৱা, কিয়নো বহুত লোক আহি আছিল আৰু যাই আছিল, আৰু তেওঁলোকে খাবলৈও সময় পোৱা নাছিল। আৰু তেওঁলোক নাৱেৰে নিজে এটা নিৰ্জন ঠাইলৈ গ'ল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক যোৱা দেখিলে আৰু বহুতে তেওঁলোকক চিনি পালে, আৰু সকলো নগৰৰ পৰা খোজকাঢ়ি তাত একেলগে দৌৰি আহিল আৰু তেওঁলোকতকৈ আগবাঢ়ি গৈ তেওঁৰ ওচৰত একগোট হ'ল। আৰু যীচুৱে বাহিৰলৈ গৈ বহুত ভিৰ দেখিলে আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত দয়া কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক মেৰ-ৰখীয়া নথকা মেৰ-ছাগৰ দৰে আছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বহুত কথা শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু ইতিমধ্যে বহুত সময় হৈ যোৱাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে যে সেই ঠাই নিৰ্জন আৰু ইতিমধ্যে বহুত সময় হৈ গৈছে। তেওঁলোকক বিদায় কৰক, যাতে তেওঁলোকে চাৰিওফালৰ খেতিপথাৰ আৰু গাঁওবোৰলৈ গৈ নিজৰ বাবে পিঠা কিনিব পাৰে, কাৰণ তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নাই। কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে তেওঁলোকক খাবলৈ দিয়া। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কয়, আমি গৈ দুশ দীনাৰৰ পিঠা কিনি তেওঁলোকক খাবলৈ দিওঁ নেকি? তেওঁ কিন্তু তেওঁলোকক কয়, তোমালোকৰ কিমান পিঠা আছে? যোৱা আৰু চোৱা। আৰু জানি তেওঁলোকে কয়, পাঁচটা, আৰু দুটা মাছ। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলে যে

সকলোকে দল দল কৰি সেউজীয়া ঘাঁহৰ ওপৰত বহুৱাই দিয়ক। আৰু তেওঁলোকে এশ এশ আৰু পঞ্চাশ পঞ্চাশকৈ দলত দলত বহি পৰিল। আৰু পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ আকাশৰ ফালে চাই আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু পিঠাবোৰ ভাঙি শিষ্যসকলক দি আছিল যাতে তেওঁলোকে সেইবোৰ মানুহৰ আগত পৰিবেশন কৰে, আৰু দুটা মাছ সকলোকে ভাগ কৰি দিলে। আৰু সকলোৱে খালে আৰু তৃপ্ত হল। আৰু তেওঁলোকে টুকুৰাবোৰৰ বাৰটা পূৰ্ণ পাচি তুলি ললে আৰু মাছবোৰৰ পৰাও। আৰু পিঠা খোৱা পুৰুষসকল পাঁচ হাজাৰ আছিল।

আৰু তৎক্ষণাত্ তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক নৱত উঠিবলৈ আৰু সিপাৰে বৈৎচৈদাৰ ফালে আগবাঢ়ি যাবলৈ বাধ্য কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ নিজে ভিৰক বিদায় দিয়ে। আৰু তেওঁলোকক বিদায় দি তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্বতলৈ গল। আৰু সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত নাওখন সাগৰৰ মাজত আছিল, আৰু তেওঁ অকলে মাটিত আছিল। আৰু তেওঁলোকক মাৰিবলৈ যন্ত্ৰণা পাই থকা দেখি, কাৰণ বতাহ তেওঁলোকৰ বিপৰীতে আছিল, আৰু ৰাতিৰ চতুৰ্থ প্ৰহৰৰ সময়ত তেওঁ সাগৰৰ ওপৰত খোজ কাঢ়ি তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক পাৰ হৈ যাব বিচাৰিছিল। তেওঁলোকে কিন্তু তেওঁক সাগৰৰ ওপৰত খোজ কাঢ়ি থকা দেখি ভূত বুলি ভাবিলে, আৰু চিঞৰি উঠিল। সকলোৱে তেওঁক দেখি উদ্ভিগ্ন হল। তেতিয়া তেওঁ তৎক্ষণাত্ তেওঁলোকৰ সৈতে কথা কলে আৰু তেওঁলোকক কলে, সাহস কৰা, মই আছোঁ, ভয় নকৰিবা। আৰু তেওঁ নৱত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ উঠি গল, আৰু বতাহ বন্ধ হল, আৰু তেওঁলোক নিজৰ মাজত অতিশয় আচৰিত হল আৰু বিস্ময় কৰিলে। নহয় কিয়নো তেওঁলোকে ৰাতিবোৰৰ বিষয়ে বুজা নাছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় কঠিন হৈ আছিল।

আৰু পাৰ হৈ তেওঁলোক গেন্নেচাৰেট ভূমিত গল আৰু তেওঁলোকে নোঙৰ পেলালে। আৰু তেওঁলোক নাওখনৰ পৰা বাহিৰ ওলাই যোৱাৰ লগে লগে তেওঁলোকে তেওঁক চিনি পালে তেওঁলোকে সেই সম্পূৰ্ণ অঞ্চলটোৰ চাৰিওফালে দৌৰিলে আৰু খাটত শুই থকা

ৰোগীসকলক যত তেওঁ আছে বুলি শুনিছিল তালৈ কঢ়িয়াই নিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু যতে তেওঁ সোমাইছিল গাঁৱবোৰত বা নগৰবোৰত বা পথাৰবোৰত, বজাৰবোৰত তেওঁলোকে ৰাখিছিল ৰোগীসকলক আৰু তেওঁলোকে বিনয় কৰিছিল তেওঁক যাতে যদিও তেওঁৰ কাপোৰৰ আঁচলৰ তেওঁলোকে স্পৰ্শ কৰে, আৰু যিমানৈ স্পৰ্শ কৰিছিল তেওঁক, তেওঁলোক সুস্থ হৈছ

7

আৰু ফৰীচীসকল আৰু জেৰুজালেমৰ পৰা অহা শাস্ত্ৰীসকলৰ কিছুমান তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে। আৰু তেওঁৰ কিছুমান শিষ্যই সাধাৰণ হাতেৰে, অৰ্থাৎ নোধোৱা হাতেৰে, পিঠা খাই থকা দেখি তেওঁলোকে দোষ দিলে। কাৰণ ফৰীচীসকলে আৰু সকলো ইহুদীসকলে, যদি মুষ্টিৰে হাত নোধোৱে, তেন্তে নাখায়, কিয়নো তেওঁলোকে বৃদ্ধসকলৰ পৰম্পৰা ধৰি ৰাখে। আৰু বজাৰৰ পৰা আহি যদি তেওঁলোকে নিজকে ধুই নলয়, তেন্তে তেওঁলোকে নাখায়, আৰু আন বহুতো নিয়ম আছে যিবোৰ তেওঁলোকে পালন কৰিবলৈ গ্ৰহণ কৰিছিল, যেনে পিয়লা, কলহ, কাঁহৰ পাত্ৰ আৰু বিচনা ধোৱা। তাৰ পিছত ফৰীচীসকলে আৰু শাস্ত্ৰীসকলে তেওঁক সুধিলে, কিয় তোমাৰ শিষ্যসকলে বৃদ্ধসকলৰ পৰম্পৰা অনুসৰি নচলে, কিন্তু নোধোৱা হাতেৰে পিঠা খায়? কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে যে যিচয়াই তোমালোক অভিনেতাসকলৰ বিষয়ে ভালকৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল, যেনেকৈ লিখা আছে, এই মানুহে ওঁঠেৰে মোক সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ হৃদয় মোৰ পৰা দূৰত আছে। কিন্তু তেওঁলোকে মোক বৃথাই পূজা কৰে, মানুহৰ আদেশবোৰ শিক্ষা হিচাপে শিকাই।

কাৰণ ঈশ্বৰৰ আদেশ এৰি দি তোমালোকে মানুহৰ পৰম্পৰা ধৰি আছা, কলহ আৰু পিয়লা ধোৱা, আৰু এনেধৰণৰ আন বহুত সদৃশ কাম কৰা। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোকে ঈশ্বৰৰ আদেশ ভালকৈয়ে বাতিল কৰা যাতে তোমালোকৰ পৰম্পৰা ৰাখিব

পাৰা। মোচেই কিয়নো কৈছিল, তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা, আৰু যিজনে পিতৃ-মাতৃক
নিন্দা কৰে তেওঁক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। তোমালোকে কিন্তু কোৱা, যদি কোনো মানুহে
পিতৃক বা মাতৃক কয়, কৰবান, অৰ্থাৎ দান, যি তুমি মোৰ পৰা লাভান্বিত হব পাৰিলাহেঁতেন,
আৰু তোমালোকে তাক তাৰ পিতৃ বা মাতৃৰ বাবে একো কৰিবলৈ আৰু এৰি নিদিয়া।
তোমালোকে তোমালোকৰ পৰম্পৰাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ বাক্য বাতিল কৰি আছা যি তোমালোকে
প্ৰচলন কৰিছা, আৰু এনেকুৱা বহুতো সদৃশ কাম কৰি আছা। আৰু সকলো ভিৰক মাতি
আনি তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, তোমালোক সকলোৱে মোৰ কথা শুনা আৰু বুজা।
মানুহৰ বাহিৰৰ পৰা তাৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰা একোৱেই তাক অশুচি কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু
যিবোৰ ওলাই আহে সেইবোৰেহে মানুহক অশুচি কৰে। আৰু যেতিয়া তেওঁ ভিৰৰ পৰা
ঘৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক দৃষ্টান্তটোৰ বিষয়ে সুধিছিল।
আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, এইদৰে তোমালোকো বুজাহীন নেকি? তোমালোকে এতিয়াও
বুজা নাই যে বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ সোমোৱা সকলো বস্তুৱে তাক অশুচি কৰিব
নোৱাৰে? কাৰণ সেয়া তাৰ হৃদয়ত প্ৰৱেশ নকৰে, কিন্তু পেটত প্ৰৱেশ কৰে, আৰু
শৌচাগাৰলৈ বাহিৰ যায়, সকলো খাদ্য শুদ্ধ কৰি। তেওঁ কৈছিল যে মানুহৰ পৰা ওলাই অহা
বস্তুটোৱে মানুহক অশুচি কৰে। কিয়নো ভিতৰৰ পৰা, মানুহৰ হৃদয়ৰ পৰা বেয়া চিন্তাবোৰ
ওলাই আহে, ব্যভিচাৰ, বৈশ্যবৃত্তি, হত্যা, চুৰি, লোভ, দুষ্টতা, প্ৰবঞ্চনা, লম্পটতা, দুষ্ট চকু,
নিন্দা, অহংকাৰ, মুৰ্খতা, এই সকলো দুষ্ট বস্তু ভিতৰৰ পৰা ওলাই আহে আৰু মানুহক
অশুচি কৰে।

আৰু তাৰ পৰা উঠি তেওঁ টাইৰ আৰু চিডনৰ সীমালৈ গল। আৰু এটা ঘৰত সোমাই তেওঁ
কাকো জনাব নিবিচাৰিলে, আৰু লুকাই থাকিব নোৱাৰিলে। কাৰণ এগৰাকী মহিলাই তেওঁৰ
বিষয়ে শুনি, যাৰ সৰু জীয়েকৰ অশুচি আত্মা আছিল, আহি তেওঁৰ ভৰিত পৰিল।
মহিলাগৰাকী গ্ৰীক আছিল, জাতিত চুৰোফৈনিকীয়া, আৰু তেওঁ তেওঁক বিনয় কৰিছিল
যাতে তেওঁ তাইৰ জীয়েকৰ পৰা ভূতটো উলিয়াই দিয়ে। যীশুৱে কিন্তু তাইক কলে, প্ৰথমে

শিশুসকলক সন্তুষ্ট হবলৈ দিয়া, কিয়নো শিশুসকলৰ ৰুটি লৈ কুকুৰপোৱালীবোৰক দলিয়াই দিয়াটো ভাল নহয়। তাই কিন্তু উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক কয়, হয়, প্ৰভু, আৰু কুকুৰবোৰে টেবুলৰ তলত শিশুসকলৰ টুকুৰাবোৰৰ পৰা খায়। আৰু তেওঁ তাইক কলে, এই কথাৰ কাৰণে যোৱা, ভূতটো তোমাৰ কন্যাৰ পৰা বাহিৰ হৈ গৈছে। আৰু তাই নিজৰ ঘৰলৈ গৈ শিশুটিক বিচনাত শুৱাই থোৱা দেখিলে আৰু ভূতটো ওলাই গৈছিল।

আৰু তেওঁ পুনৰ টাইৰ আৰু চিডোনৰ সীমাৰ পৰা বাহিৰলৈ গৈ ডেকাপলিচৰ সীমাবোৰৰ মাজেদি গালীলৰ সাগৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন বধিৰ আৰু কথা কোৱাত অসুবিধা থকা মানুহক আনিলে আৰু তেওঁক বিনতি কৰিলে যাতে তেওঁ তেওঁৰ ওপৰত হাত ৰাখে। আৰু তাক ভিৰৰ পৰা আঁতৰাই নি নিজে, তেওঁ তাৰ আঙুলিবোৰ তাৰ কাণত সুমুৱাই দিলে, আৰু খুই তাৰ জিভা স্পৰ্শ কৰিলে। আৰু স্বৰ্গৰ ফালে ওপৰলৈ চাই তেওঁ দীঘল নিশ্বাস এৰিলে আৰু তেওঁক কলে, ইফ্ফাথা, যাৰ অৰ্থ হৈছে খোলা হওক। আৰু তৎক্ষণাত তেওঁৰ কাণ খোলা হল আৰু তেওঁৰ জিভাৰ বন্ধন মুক্ত হল, আৰু তেওঁ শুদ্ধভাৱে কথা কৈছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলে যাতে কাকো নকয়, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক যিমানৈ আদেশ দিছিল, সিমানৈ অধিক প্ৰচাৰ কৰিছিল। আৰু তেওঁলোক অতিশয় বিস্মিত হৈ কৈছিল, তেওঁ সকলো ভালকৈ কৰিছে, আৰু বধিৰসকলক শুনিবলৈ আৰু বোবাসকলক কথা কবলৈ শক্তি দিয়ে।

8

সেই দিনবোৰত পুনৰ বহুত ভিৰ হোৱাত আৰু তেওঁলোকৰ খাবলৈ একো নথকাত, যীশুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক মাতি তেওঁলোকক কলে, মই ভিৰৰ ওপৰত দয়া কৰোঁ, কাৰণ ইতিমধ্যে তিনি দিন তেওঁলোকে মোৰ লগত আছে আৰু তেওঁলোকৰ হাতত খাবলৈ একো নাই, আৰু যদি মই তেওঁলোকক ভোকাৰুৰ অৱস্থাত তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ এৰি দিওঁ,

তেওঁলোক বাটত দুৰ্বল হৈ পৰিব, কিয়নো তেওঁলোকৰ কিছুমান বহু দুৰৰ পৰা আহিছে। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক উত্তৰ দিলে, এই নিৰ্জন ঠাইত কৰ পৰা কোনোবাই ইয়াত পিঠাৰে এইসকলক তৃপ্ত কৰিবলৈ সক্ষম হব? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুধিছিল, তোমালোকৰ কিমান পিঠা আছে? কিন্তু তেওঁলোকে কলে, সাত। আৰু তেওঁ ভিৰক মাটিত বহিবলৈ আদেশ দিলে, আৰু সাতটা পিঠা লৈ ধন্যবাদ দি তেওঁ ভাঙিলে আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক দিলে যাতে তেওঁলোকে পৰিবেশন কৰে, আৰু তেওঁলোকে ভিৰক পৰিবেশন কৰিলে। আৰু তেওঁলোকৰ কেইটামান সৰু মাছ আছিল, আৰু সেইবোৰক আশীৰ্বাদ কৰি তেওঁ সেইবোৰো পৰিবেশন কৰিবলৈ কলে। তেওঁলোকে খাইলে আৰু সন্তুষ্ট হল, আৰু অৱশিষ্ট টুকুৰাবোৰৰ সাতটা টোপোলা তুলি ললে। আছিল কিন্তু প্ৰায় চাৰি হাজাৰ, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক বিদায় দিলে। আৰু তেওঁ তৎক্ষণাত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নৱত উঠি দলমনুখা অঞ্চললৈ আহিল।

আৰু ফৰীচীসকল বাহিৰলৈ গল আৰু তেওঁৰ লগত তৰ্ক কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, স্বৰ্গৰ পৰা চিন বিচাৰি তেওঁক পৰীক্ষা কৰিলে। আৰু তেওঁৰ আত্মাত গভীৰভাৱে দীৰ্ঘনিশ্বাস পেলাই তেওঁ কয়, এই প্ৰজন্মই কিয় চিহ্ন বিচাৰে? সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, এই প্ৰজন্মক চিহ্ন দিয়া নহব। আৰু তেওঁলোকক এৰি নৱত উঠি তেওঁ পুনৰ গল।

আৰু তেওঁলোকে পাউৰুটি লোৱা পাহৰি গৈছিল, আৰু নৱত তেওঁলোকৰ লগত এটা পাউৰুটিৰ বাহিৰে আন একো নাছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দি কৈছিল, চোৱা, ফৰীচীসকলৰ খমিৰৰ পৰা আৰু হেৰোদৰ খমিৰৰ পৰা সাৱধান হোৱা। আৰু তেওঁলোকে এজনে আনজনৰ লগত তৰ্ক কৰি কৈছিল যে আমাৰ ওচৰত পিঠা নাই। আৰু জানি যীশুৱে তেওঁলোকক কয়, কিয় তোমালোকে আলোচনা কৰিছা যে তোমালোকৰ পিঠা নাই? এতিয়াও বুজা নাই নে বুজা নাই? এতিয়াও তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন হৈ আছে নেকি? চকু থাকিও নেদেখা, আৰু কাণ থাকিও নুশুনা; আৰু মনত নাৰাখা নেকি?

যেতিয়া মই পাঁচ হাজাৰ লোকৰ মাজত পাঁচটা পিঠা ভাঙিলোঁ, আৰু তোমালোকে টুকুৰাৰে ভৰা কিমান টোপোলা তুলি ললা? তেওঁলোকে তেওঁক কলে, বাৰটা। যেতিয়া সাতটা চাৰি হাজাৰৰ ভিতৰলৈ, কিমান টোপোলা পূৰ্ণ টুকুৰা তুলি ললে? তেওঁলোকে কলে, সাত। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, এতিয়াও নুবুজা নেকি?

আৰু তেওঁ বৈৎচৈদালৈ আহে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ এজন অন্ধ মানুহক লৈ আহে আৰু তেওঁক মিনতি কৰে যাতে তেওঁ তাক স্পৰ্শ কৰে। আৰু অন্ধজনৰ হাত ধৰি তেওঁ তাক গাঁৱৰ বাহিৰলৈ লৈ গল, আৰু তাৰ চকুত খুই দি, তাৰ ওপৰত হাত ৰাখি তেওঁ তাক সুধিলে যে তেওঁ কিবা দেখা পায় নেকি। আৰু ওপৰলৈ চাই তেওঁ কলে, মই মানুহবোৰক গছৰ দৰে খোজ কাঢ়ি থকা দেখিছোঁ। তাৰ পিছত তেওঁ পুনৰ তেওঁৰ চকুৰ ওপৰত হাত ৰাখিলে আৰু তেওঁক ওপৰলৈ চাবলৈ কৰিলে, আৰু তেওঁ পুনৰ স্থাপিত হল, আৰু তেওঁ সকলোকে স্পষ্টভাৱে চালে। আৰু তেওঁ তাক তাৰ ঘৰলৈ পঠিয়ালে আৰু কলে, তুমি গাঁৱত সোমাবা নহয় আৰু গাঁৱৰ কাকো একো নকবা।

আৰু যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল ফিলিপৰ কৈচৰিয়াৰ গাওঁসমূহলৈ বাহিৰ হল, আৰু পথত তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক সুধিছিল, তেওঁলোকক কৈ, মানুহবোৰে মোক কোন বুলি কয়? তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, যোহন বাপ্তিস্মদাতা, আৰু আন কিছুমানে এলিয়া, আন কিছুমানে ভাববাদীসকলৰ এজন। আৰু তেওঁ নিজে তেওঁলোকক কয়, কিন্তু তোমালোকে মোক কোন বুলি কোৱা? উত্তৰত পিতৰে তেওঁক কয়, তুমি খ্ৰীষ্ট। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ধমকি দিলে যাতে তেওঁলোকে কাকো তেওঁৰ বিষয়ে নকয়।

আৰু তেওঁ তেওঁলোকক শিকাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে মানুহৰ পুত্ৰই বহুত কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, আৰু পৰিচাৰকসকল, প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ দ্বাৰা প্ৰত্যাখ্যাত হব লাগিব, আৰু হত্যা কৰা হব লাগিব, আৰু তিনি দিনৰ পাছত পুনৰুত্থিত হব লাগিব। আৰু

তেওঁ মুকলিকৈ সেই বাক্য কৈছিল। আৰু পিতৰে তেওঁক কাষলৈ লৈ তেওঁক তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কিন্তু তেওঁ ঘূৰি নিজৰ শিষ্যসকলক দেখি পিতৰক তিৰস্কাৰ কৰি কলে, মোৰ পাছলৈ যোৱা, চয়তান, কাৰণ তুমি ঈশ্বৰৰ বিষয়বোৰ নাভাবি মানুহৰ বিষয়বোৰহে ভাবিছা।

আৰু তেওঁ ভিৰক তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে মাতি আনি তেওঁলোকক কলে, যিকোনোৱে মোৰ পাছত অনুসৰণ কৰিব বিচাৰে, তেওঁ নিজকে অস্বীকাৰ কৰক আৰু তেওঁৰ ক্ৰুশ তুলি লওক, আৰু মোক অনুসৰণ কৰক। যিজনে নিজৰ আত্মা ৰক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ ইয়াক হেৰুৱাব, কিন্তু যিজনে মোৰ কাৰণে আৰু শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে নিজৰ আত্মা হেৰুৱাব, তেওঁ ইয়াক ৰক্ষা কৰিব। কিয় লাভ হব মানুহৰ যদি তেওঁ সমগ্ৰ জগতখন লাভ কৰে, আৰু নিজৰ আত্মা হেৰুৱায়? নাইবা মানুহে নিজৰ আত্মাৰ বিনিময়ত কি দিব? কাৰণ যদি কোনোৱে এই ব্যভিচাৰিণী আৰু পাপী প্ৰজন্মত মোক আৰু মোৰ বাক্যবোৰৰ বাবে লাজ পায়, তেন্তে মানুহৰ পুত্ৰয়ো তাৰ বাবে লাজ পাব যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ পিতৃৰ গৌৰৱত পবিত্ৰ দূতসকলৰ সৈতে আহিব।

9

আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, সাঁচকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে ইয়াত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোক আছে, যিসকলে মৃত্যুৰ সোৱাদ নলব যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য শক্তিতে আহি থকা নেদেখে।

আৰু ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰক আৰু যাকোবক আৰু যোহনক লগত লৈ তেওঁলোকক এখন উচ্চ পৰ্বতলৈ কেৱল তেওঁলোকক লৈ গল, আৰু তেওঁলোকৰ আগত তেওঁ ৰূপান্তৰিত হল, আৰু তাৰ বস্ত্ৰসমূহ জিলিকি উঠিল, অতি বগা হল বৰফৰ দৰে,

যেনেকুৱা পৃথিৱীৰ কোনো ধোবাই এইদৰে বগা কৰিব নোৱাৰে। আৰু তেওঁলোকক এলিয়া মোচিৰ সৈতে দেখা দিলে, আৰু তেওঁলোকে যীচুৰ সৈতে কথা পাতি আছিল। আৰু পিতৰে উত্তৰ দি যীচুক কলে, ৰাবি, আমাৰ ইয়াত থকাটো ভাল, আৰু আমি তিনিটা তম্বু বনাওঁ— তোমাৰ বাবে এটা, মোচিৰ বাবে এটা আৰু এলিয়াৰ বাবে এটা। কাৰণ তেওঁ জানা নাছিল কি কব লাগে, কিয়নো তেওঁলোক আতংকিত আছিল। আৰু এখন মেঘে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলে, আৰু মেঘৰ পৰা এটা কণ্ঠ আহি কলে, এই মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, তেওঁৰ কথা শুনা। আৰু হঠাতে চাৰিওফালে চাই তেওঁলোকে আৰু কাকো দেখা নাপালে, কিন্তু কেৱল যীচুক তেওঁলোকৰ লগত দেখিলে। তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নামি অহা সময়ত তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দিলে যাতে তেওঁলোকে যি দেখিছিল সেই বিষয়ে কাকো নকয়, যেতিয়ালৈকে মানুহৰ পুত্ৰ মৃতসকলৰ মাজৰ পৰা উত্থিত নহয়। আৰু তেওঁলোকে সেই কথা নিজৰ মাজতে ৰাখিলে, নিজৰ মাজত আলোচনা কৰি যে মৃতসকলৰ পৰা উঠা মানে কি। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিছিল কৈ, শাস্ত্ৰীসকলে কয় যে এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগিব। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, এলিয়া নিশ্চয়ে প্ৰথমে আহি সকলো পুনৰ স্থাপন কৰে, আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে কেনেকৈ লিখা আছে যে তেওঁ বহুত কষ্ট ভোগ কৰিব আৰু অৱজ্ঞাৰ পাত্ৰ হব? কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ যে এলিয়া আহিছে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক যিমান ইচ্ছা কৰিছিল সেইমতে কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছে।

আৰু আহি শিষ্যসকলৰ ওচৰলৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে বহুত ভিৰ দেখিলে, আৰু শাস্ত্ৰীসকলে তেওঁলোকৰ সৈতে তৰ্ক কৰি আছিল। আৰু তৎক্ষণাত সকলো ভিৰে তেওঁক দেখি আচৰিত হল, আৰু দৌৰি আহি তেওঁক সম্ভাষণ জনালে। আৰু তেওঁ শাস্ত্ৰীসকলক সুধিলে, তোমালোকে নিজৰ মাজত কি বিষয়ে বিতৰ্ক কৰি আছা? আৰু ভিৰৰ পৰা এজনে উত্তৰ দি কলে, শিক্ষক, মই মোৰ পুত্ৰক তোমাৰ ওচৰলৈ আনিবলোঁ, যাৰ এটা মূক আত্মা আছে। আৰু যতে তাক ধৰে, তাক পেলাই দিয়ে, আৰু ফেন উঠে আৰু তাৰ দাঁত কৰচে, আৰু শুকাই যায়, আৰু মই তোমাৰ শিষ্যসকলক কলোঁ যাতে ইয়াক খেদাই দিয়ে, আৰু

তেওঁলোকে নোৱাৰিলে। তেওঁ কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁক কয়, হে অবিশ্বাসী প্ৰজন্ম, কিমান কাললৈকে মই তোমালোকৰ ওচৰত থাকিম? কিমান কাললৈকে তোমালোকক সহ্য কৰিম? তেওঁক মোৰ ওচৰলৈ আনা। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু তাক দেখাৰ লগে লগে আত্মাই তাক আক্ৰমণ কৰিলে, আৰু তেওঁ মাটিত পৰি ফেন উলিয়াই বাগৰিবলৈ ধৰিলে। আৰু তেওঁ তাৰ দেউতাকক সুধিলে, কিমান সময় হৈছে যেতিয়াৰ পৰা এইটো তাৰ লগত ঘটিছে? আৰু তেওঁ কলে, শৈশৱৰ পৰা। আৰু প্ৰায়ে তাক জুইত পেলাইছে আৰু পানীত পেলাইছে, যাতে তাক নষ্ট কৰে, কিন্তু যদি তুমি কিবা কৰিব পাৰা, আমাৰ ওপৰত কৰুণা কৰি আমাক সহায় কৰা। কিন্তু যীশুৱে তেওঁক কলে, যদি তুমি বিশ্বাস কৰিবলৈ সক্ষম, বিশ্বাস কৰা জনৰ বাবে সকলো সম্ভৱ। আৰু তৎক্ষণাৎ শিশুটোৰ পিতৃয়ে চিঞৰি উঠি চকুলোৰে সৈতে কলে, মই বিশ্বাস কৰোঁ, প্ৰভু, মোৰ অবিশ্বাসত সহায় কৰক। যীশুৱে দেখি যে ভিৰ দৌৰি আহিছে, অশুচি আত্মাক তিৰস্কাৰ কৰি তাক কলে, হে বোবা আৰু কলা আত্মা, মই তোমাক আদেশ দিওঁ, তাৰ পৰা ওলাই যোৱা আৰু তাৰ ভিতৰলৈ আৰু কেতিয়াও নোসোমাবা। আৰু চিঞৰ মাৰি আৰু তাক বহুত খিচিৰি কৰি ওলাই গল, আৰু সি মৃতৰ দৰে হল, যাতে বহুতে কলে যে সি মৰিল। কিন্তু যীশুৱে তাৰ হাত ধৰি তাক তুলিলে, আৰু তেওঁ উঠিল। আৰু তেওঁ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰাৰ পিছত তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক নিজে সুধিছিল, আমি ইয়াক কিয় খেদাব নোৱাৰিলোঁ? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, এই জাতি কাৰো দ্বাৰা বাহিৰ কৰিব নোৱাৰি যদি প্ৰাৰ্থনা আৰু উপবাসৰ দ্বাৰা নহয়।

আৰু তাৰ পৰা ওলাই তেওঁলোকে গালীলৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গৈ আছিল, আৰু তেওঁ বিচৰা নাছিল যে কোনোবাই জানিব পাৰে। তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক শিকাই আছিল আৰু তেওঁলোকক কৈ আছিল যে মানুহৰ পুত্ৰক মানুহৰ হাতত শোধাই দিয়া হয়, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক হত্যা কৰিব, আৰু হত্যা কৰা হোৱাৰ পিছত তৃতীয় দিনত তেওঁ উঠিব। তেওঁলোকে কিন্তু সেই কথা বুজা নাছিল, আৰু তেওঁক সোধিবলৈ ভয় কৰিছিল।

আৰু তেওঁ কাপাৰ্ণাউমলৈ আহিল, আৰু ঘৰত থাকোঁতে তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, তোমালোকে পথত নিজৰ মাজত কি আলোচনা কৰিছিল? কিন্তু তেওঁলোক নীৰৱ আছিল, কাৰণ তেওঁলোকে বাটত ইজনে সিজনৰ লগত আলোচনা কৰিছিল যে কোন অধিক মহান। আৰু বহি তেওঁ বাৰজনক মাতিলে আৰু তেওঁলোকক কলে, যদি কোনোবাই প্ৰথম হব বিচাৰে, তেওঁ সকলোৰে শেষ হব আৰু সকলোৰে সেৱক হব। আৰু এটা শিশুক লৈ তেওঁ তাক তেওঁলোকৰ মাজত থিয় কৰালে, আৰু তাক আলিঙ্গন কৰি তেওঁলোকক কলে, যি কোনোৱে এনে শিশুসকলৰ এটাক মোৰ নামত গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে, আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰা নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱা জনক গ্ৰহণ কৰে। যোহনে তেওঁক উত্তৰ দি কলে, শিক্ষক, আমি এজন মানুহক আপোনাৰ নামত ভূত খেদাই থকা দেখিলোঁ, যিজনে আমাক অনুসৰণ নকৰে, আৰু আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ, কাৰণ তেওঁ আমাক অনুসৰণ নকৰে। কিন্তু যীশুৱে কলে, তেওঁক বাধা নিদিবা, কাৰণ এনে কোনো নাই যিয়ে মোৰ নামত শক্তিশালী কাৰ্য কৰিব আৰু সোনকালে মোৰ বিষয়ে বেয়া কব পাৰিব। যি তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে নহয়, সি তোমালোকৰ পক্ষত আছে। কাৰণ যিজনে তোমালোকক মোৰ নামত পানীৰ পিয়লা পান কৰায়, কাৰণ তোমালোক খ্ৰীষ্টৰ, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁ তেওঁৰ পুৰস্কাৰ কেতিয়াও নহেৰুৱাব।

আৰু যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰা এই সৰু সকলৰ এজনক বিদ্ব কৰিব, তেওঁৰ বাবে অধিক ভাল হ'লহেঁতেন যদি তেওঁৰ ডিঙিত এটা জঁতশিল ওলমাই সাগৰত পেলোৱা হ'লহেঁতেন। আৰু যদি তোমাৰ হাতে তোমাক বিধিনি কৰে, তেন্তে তাক কাটি পেলোৱা। খোৰা হৈ জীৱনত প্ৰৱেশ কৰাটো তোমাৰ বাবে ভাল, বা দুই হাত থাকি গেহেন্নাত যোৱা, সেই অনিৰ্বাণ অগ্নিত। যত সিহঁতৰ পোক নমৰে আৰু জুই নুন্মায়। আৰু যদি তোমাৰ ভৰিয়ে তোমাক বিধিনি কৰে, তেন্তে তাক কাটি পেলোৱা, কিয়নো খোৰা হৈ জীৱনত প্ৰৱেশ কৰাটো তোমাৰ বাবে ভাল, বা দুই ভৰি থকা অৱস্থাত গেহেন্নাত পেলোৱা হোৱাতকৈ, সেই নুন্মুৱা জুইত। যত সিহঁতৰ পোক নমৰে আৰু জুই নুন্মায়। আৰু যদি তোমাৰ চকুৱে

তোমাক বিধিনি জন্মায়, তাক উলিয়াই পেলোৱা, তোমাৰ বাবে ভাল যে এটা চকুৰে ঈশ্বৰৰ
ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰা, দুটা চকু থকা অৱস্থাত জুইৰ নৰকলৈ যোৱাতকৈ। যত সিহঁতৰ পোক
নমৰে আৰু জুই নুন্মায়। কাৰণ প্ৰত্যেককে অগ্নিৰে লৱণযুক্ত কৰা হব, আৰু প্ৰত্যেক
বলিদান লৱণেৰে লৱণযুক্ত কৰা হব। ভাল নিমখ, যদি কিন্তু নিমখ নিমখহীন হয়, তেন্তে
তোমালোকে ইয়াক কিহেৰে মচলা দিবা? তোমালোকৰ নিজৰ বাবে নিমখ ৰাখা আৰু ইজনে
সিজনৰ লগত শান্তিত থকা।

10

আৰু তাৰ পৰা উঠি তেওঁ যিহুদিয়াৰ সীমালৈ যদ্দনৰ সিপাৰেৰে আহিল, আৰু পুনৰ ভিৰ
তেওঁৰ ওচৰত একত্ৰিত হল, আৰু তেওঁ যেনেকৈ অভ্যস্ত আছিল, তেনেকৈ পুনৰ
তেওঁলোকক শিকাইছিল। আৰু ফৰীচীসকলে ওচৰ চাপি আহি তেওঁক পৰীক্ষা কৰি সুধিছিল
যে এজন পুৰুষে পত্নীক ত্যাগ কৰাৰ অনুমতি আছে নেকি। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি
তেওঁলোকক কলে, মোচিয়ে তোমালোকক কি আদেশ দিছিল? তেওঁলোকে কিন্তু কলে,
মোচিয়ে বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ লিখি বিবাহ বিচ্ছেদ কৰিবলৈ অনুমতি দিছিল। আৰু উত্তৰ দি
যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ হৃদয়ৰ কঠোৰতাৰ কাৰণে তেওঁ তোমালোকক
এই আজ্ঞা লিখিলে, কিন্তু সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰ পৰা ঈশ্বৰে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি
সৃষ্টি কৰিলে। এই কাৰণে মানুহে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি নিজৰ পত্নীৰ লগত সংযুক্ত হব,
আৰু তেওঁলোক দুয়ো এক মাংস হব। গতিকে তেওঁলোক আৰু দুজন নহয়, কিন্তু এক
শৰীৰ, যি সেয়েহে ঈশ্বৰে একেলগে যোগ কৰিছে, মানুহে পৃথক নকৰক। আৰু পুনৰ ঘৰৰ
ভিতৰত শিষ্যসকলে এই বিষয়ে তেওঁক সুধিছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়,
যিকোনোৱে নিজৰ পত্নীক বিদায় দি আন এগৰাকীক বিয়া কৰায়, তেওঁ তাইৰ বিৰুদ্ধে
ব্যভিচাৰ কৰে। আৰু যদি কোনো মহিলাই নিজৰ স্বামীক বিবাহ-বিচ্ছেদ দি আন পুৰুষক

বিবাহ কৰে, তেন্তে তাই ব্যভিচাৰ কৰে।

আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওচৰলৈ শিশুসকলক আনিছিল, যাতে তেওঁ তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰে, কিন্তু শিষ্যসকলে আনোঁতাসকলক তিৰস্কাৰ কৰিছিল। দেখি যীশুৱে ক্ষুদ্ধ হল আৰু তেওঁলোকক কলে, শিশুসকলক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, আৰু তেওঁলোকক বাধা নিদিবা, কাৰণ এনেকুৱাসকলৰ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য। সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যিজনে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য শিশুৰ দৰে গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ কেতিয়াও ইয়াত প্ৰৱেশ নকৰিব। আৰু সিহঁতক আলিঙ্গন কৰি তেওঁ হাত সিহঁতৰ ওপৰত ৰাখি আশীৰ্বাদ কৰিলে।

আৰু তেওঁ পথত ওলাই যোৱাৰ সময়ত এজন দৌৰি আহি আঁঠু কাঢ়ি তেওঁক সুধিলে, হে সৎ শিক্ষক, মই কি কৰিম যাতে অনন্ত জীৱনৰ উত্তৰাধিকাৰী হব পাৰোঁ? কিন্তু যীশুৱে তাক কলে, তুমি মোক ভাল কিয় কোৱা? ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন কোনো ভাল নহয়। তুমি আদেশসমূহ জানা: ব্যভিচাৰ নকৰিবা, হত্যা নকৰিবা, চুৰি নকৰিবা, মিছা সাক্ষ্য নিদিবা, প্ৰতাৰণা নকৰিবা, তোমাৰ পিতা-মাতাক সন্মান কৰা। কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁক কলে, শিক্ষক, এই সকলোবোৰ মই মোৰ যৌৱনৰ পৰা পালন কৰি আহিছোঁ। যীশুৱে কিন্তু তেওঁলৈ চাই তেওঁক প্ৰেম কৰিলে আৰু তেওঁক কলে, এটা বস্ত্ৰৰ তুমি অভাৱ। যদি তুমি সিদ্ধ হবলৈ বিচাৰা, যোৱা, তোমাৰ যিমান আছে বিক্ৰী কৰা আৰু দৰিদ্ৰসকলক দিয়া, আৰু তুমি স্বৰ্গত ধন পাবা, আৰু আহা, তোমাৰ ক্লেশ তুলি মোক অনুসৰণ কৰা। কিন্তু সেই কথাত বিষম হৈ তেওঁ দুখিত হৈ গুচি গল, কাৰণ তেওঁৰ বহুত সম্পত্তি আছিল।

আৰু চাৰিওফালে চাই যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলক কৈছিল, যিসকলৰ ধন-সম্পত্তি আছে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাটো কিমান কঠিন! শিষ্যসকল তেওঁৰ কথাবোৰত বিস্মিত হৈছিল। কিন্তু যীচুৱে পুনৰ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, সন্তানসকল, ধন-সম্পত্তিৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা লোকসকলৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰা কিমান কঠিন! এজন

ধনী মানুহৰ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰাতকৈ এটা উটে বেজীৰ ছিদ্ৰেৰে সোমোৱা সহজ।
তেওঁলোকে কিন্তু অত্যধিকভাৱে বিস্মিত হৈছিল আৰু নিজৰ মাজত কৈছিল, তেন্তে কোনে
পৰিত্ৰাণ পাব পাৰিব? তেওঁলোকলৈ চাই যীচুৱে কয়, মানুহৰ পক্ষে অসম্ভৱ, কিন্তু ঈশ্বৰৰ
পক্ষে নহয়, কাৰণ ঈশ্বৰৰ পক্ষে সকলো সম্ভৱ। পিতৰে তেওঁক ক’বলৈ আৰম্ভ কৰিলে,
চোৱা, আমি সকলো এৰিলোঁ আৰু তোমাক অনুসৰণ কৰিলোঁ। উত্তৰ দি যীচুৱে কলে,
সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, কোনো নাই যি মোৰ কাৰণে আৰু শুভবাতৰাৰ কাৰণে ঘৰ বা
ভাই বা ভনী বা পিতৃ বা মাতৃ বা পত্নী বা সন্তান বা পথাৰ এৰিলে, যদি এতিয়া এই সময়ত
নিৰ্যাতনৰ সৈতে ঘৰবোৰ আৰু ভাইসকল আৰু ভনীসকল আৰু পিতা আৰু মাতা আৰু
সন্তানসকল আৰু পথাৰবোৰ শতগুণ লাভ নকৰে, আৰু আগমনকাৰী যুগত অনন্ত জীৱন
লাভ নকৰে। কিন্তু বহুতো প্ৰথম শেষ হব আৰু শেষ প্ৰথম হব।

তেওঁলোক জেৰুজালেমলৈ যোৱা পথত উঠি গৈ আছিল, আৰু যীচুৱে তেওঁলোকক
আগুৱাই লৈ গৈছিল, আৰু তেওঁলোক আচৰিত হৈছিল, আৰু অনুসৰণ কৰি ভয় কৰিছিল।
আৰু পুনৰ বাৰজনক লৈ তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ ওপৰত ঘটিবলগীয়া ঘটনাবোৰ কবলৈ
আৰম্ভ কৰিলে। যে চোৱা, আমি যিৰুচালেমলৈ উঠি যাওঁ আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান
পুৰোহিত আৰু শাস্ত্ৰীসকলৰ হাতত শোধাই দিয়া হব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক মৃত্যুদণ্ডৰ
দোষী কৰিব আৰু তেওঁক অনা-ইহুদীসকলৰ হাতত শোধাই দিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক
ঠাট্টা কৰিব আৰু তেওঁক চাবুক মাৰিব আৰু তেওঁলৈ থুথু পেলাব আৰু তেওঁক হত্যা কৰিব,
আৰু তৃতীয় দিনত তেওঁ পুনৰ উঠিব।

আৰু জেৰুজালেমৰ পুত্ৰ যাকোব আৰু যোহানে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, শিক্ষক, আমি ইচ্ছা
কৰোঁ যে আমি যি বিচাৰোঁ আপুনি আমাৰ বাবে কৰক। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে,
তোমালোকে মোক তোমালোকৰ বাবে কি কৰিবলৈ বিচাৰা? তেওঁলোকে তেওঁক কলে,
আমাক এই অনুগ্ৰহ কৰক যাতে এজনে আপোনাৰ সোঁফালে আৰু এজনে আপোনাৰ

বাওঁফালে আপোনাৰ মহিমাত বহিব পাৰোঁ। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে নাজানা কি বিচাৰিছা। তোমালোকে সেই পিয়লা পান কৰিব পাৰা নেকি যি মই পান কৰোঁ, আৰু সেই বাপ্তিস্মা ল'ব পাৰা নেকি যি মই লওঁ? তেওঁলোকে তেওঁক কলে, আমি সক্ষম। কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, যি পিয়লা মই পান কৰোঁ তোমালোকে পান কৰিবা, আৰু যি বাপ্তিস্মা মই গ্ৰহণ কৰোঁ তোমালোকে গ্ৰহণ কৰিবা, কিন্তু মোৰ সোঁফালে আৰু বাওঁফালে বহাৰ অধিকাৰ দিয়া মোৰ নহয়, কিন্তু যিসকলৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা হৈছে তেওঁলোকৰ বাবেহে।

আৰু দহজনে শুনি যাকোব আৰু যোহনৰ বিষয়ে ক্ৰোধিত হবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক মাতি আনি তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে জানা যে যিসকলক জাতিসমূহৰ শাসক বুলি গণ্য কৰা হয়, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে আৰু তেওঁলোকৰ মহান লোকসকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব কৰে। কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এইদৰে নহব, বৰং যি কোনোৱে তোমালোকৰ মাজত মহান হব বিচাৰে, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱক হব। আৰু যি তোমালোকৰ মাজত প্ৰথম হব বিচাৰে, তেওঁ সকলোৰে দাস হব, আৰু কাৰণ মানুহৰ পুত্ৰ সেৱা কৰা হবলৈ অহা নাই, কিন্তু সেৱা কৰিবলৈ আহিছিল, আৰু বহুতৰ সলনি তেওঁৰ আত্মা মুক্তিপণ হিচাপে দিবলৈ আহিছিল।

আৰু তেওঁলোক যিৰীহোলৈ আহিল। আৰু তেওঁ যিৰীহোৰ পৰা বাহিৰলৈ যোৱাৰ সময়ত আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল আৰু যথেষ্ট ভিৰৰ সৈতে, টিমোয়াছৰ পুত্ৰ বাৰ্টিমেয়াছ নামৰ অন্ধ এজন পথৰ কাষত ভিক্ষা কৰি বহি আছিল। আৰু এইটো শুনি যে যীচু নাজৰীয়া আছে, তেওঁ চিঞৰিবলৈ আৰু কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, দায়ুদৰ পুত্ৰ যীচু, মোক দয়া কৰা। আৰু বহুতে তেওঁক ধমকি দিছিল যাতে তেওঁ নীৰৱ হয়, কিন্তু তেওঁ বহুত অধিক চিঞৰিছিল, দায়ুদৰ পুত্ৰ, মোক দয়া কৰা। আৰু যীচুৱে থিয় হৈ কলে, তাক মাতা, আৰু তেওঁলোকে অন্ধজনক মাতি তাক কলে, সাহস কৰা, উঠা, তেওঁ তোমাক মাতিছে। কিন্তু তেওঁ নিজৰ

কাপোৰখন পেলাই দি উঠি যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তাক কলে, তুমি কি বিচাৰা মই তোমাৰ বাবে কৰোঁ? আৰু অন্ধজনে তাক কলে, বৰবুনি, যাতে মই দেখা পোওঁ। আৰু যীচুৱে তেওঁক ক'লে, যোৱা, তোমাৰ বিশ্বাসে তোমাক বক্ষা কৰিছে। আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁ দৃষ্টি পালে আৰু পথত যীচুক অনুসৰণ কৰিলে।

11

আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে জেৰুজালেমলৈ, বৈৎফগে আৰু বৈথনিয়ালৈ, জলফাই গছবোৰৰ পৰ্বতৰ ওচৰলৈ ওচৰ চাপিছিল, তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ দুজনক পঠিয়ালে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, তোমালোকৰ বিপৰীতে থকা গাঁওখনলৈ যোৱা, আৰু তাত প্ৰৱেশ কৰিলেই তোমালোকে বন্ধা এটা গাধপোৱালি পাবা, যাৰ ওপৰত কোনো মানুহ কেতিয়াও বহা নাই, তাক মুকলি কৰি আনা। আৰু যদি কোনোবাই তোমালোকক কয়, তোমালোকে এইটো কিয় কৰি আছা? তেন্তে কোৱা যে প্ৰভুৰ ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে, আৰু তেওঁ তৎক্ষণাৎ ইয়াক পুনৰ ইয়ালৈ পঠাই দিব। তেওঁলোকে গল আৰু সেই শাহপহুটো দুৱাৰৰ ওচৰত বাহিৰত ৰাস্তাৰ ওপৰত বন্ধা অৱস্থাত পালে, আৰু তেওঁলোকে তাক খুলিলে। আৰু তাত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোকে তেওঁলোকক কলে, পোৱালিটো মুকলি কৰি তোমালোকে কি কৰিছা? তেওঁলোকে যীচুৱে আদেশ দিয়াৰ দৰে তেওঁলোকক কলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক এৰি দিলে। আৰু তেওঁলোকে সেই গাধপোৱালিটো যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তাৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ কাপোৰবোৰ পেলালে, আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল। বহুতে কিন্তু তেওঁলোকৰ কাপোৰবোৰ পথত বিছাই দিলে, আনসকলে কিন্তু গছবোৰৰ পৰা পাতৰ ডালবোৰ কাটি পথত বিছাই আছিল। আৰু যিসকলে আগবাঢ়ি গৈছিল আৰু যিসকলে অনুসৰণ কৰিছিল তেওঁলোকে চিঞৰি কৈছিল, হোচান্না, আশীৰ্বাদিত যিজন প্ৰভুৰ নামত আহি আছে। ধন্য হওক আমাৰ পিতৃ দায্যুদৰ প্ৰভুৰ নামত আগমনকাৰী ৰাজ্য,

উচ্চতমত হোচান্না ।

আৰু যীচুৱে যিৰুচালেমলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু মন্দিৰলৈ গল, আৰু সকলো চাৰিওফালে চাই, ইতিমধ্যে সন্ধিয়া হোৱাত, তেওঁ বাৰজনৰ সৈতে বৈথনিয়ালৈ ওলাই গল ।

আৰু পাছদিনা তেওঁলোক বেথানিয়াৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই যোৱাৰ পিছত তেওঁ ভোকাতুৰ হ'ল আৰু দুৰৰ পৰা পাত থকা এজোপা ডিমৰু গছ দেখি, তেওঁ আহিল যদি তাত কিবা পাব নেকি চাবলৈ, আৰু তাৰ ওচৰলৈ আহি একো নাপালে, কেৱল পাতহে পালে, কিয়নো ডিমৰুৰ সময় নাছিল । আৰু উত্তৰ দি তেওঁ ইয়াক কলে, আৰু কেতিয়াও তোমাৰ পৰা যুগলৈকে কোনোও ফল নাখাওক । আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে শুনিছিল ।

আৰু তেওঁলোক আকৌ যিৰুচালেমলৈ আহিল, আৰু যীশুৱে মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰি মন্দিৰত বিত্ৰী কৰা আৰু ত্ৰুয় কৰা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আৰু মুদ্ৰা বিনিময়কাৰীসকলৰ মেজবোৰ আৰু কপৌ বিত্ৰী কৰা সকলৰ আসনবোৰ লুটিয়াই পেলালে । আৰু তেওঁ অনুমতি দিয়া নাছিল যাতে কোনোবাই মন্দিৰৰ মাজেৰে পাত্ৰ বহন কৰে । আৰু তেওঁ তেওঁলোকক শিকাই কৈছিল, এইটো লিখা নাই নেকি যে মোৰ ঘৰ সকলো জাতিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বুলি মতা হ'ব? কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহা কৰি পেলালা ।

আৰু শাস্ত্ৰীসকলে, ফৰীচীসকলে আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে শুনিলে, আৰু তেওঁক কেনেকৈ বিনষ্ট কৰিব পাৰে বিচাৰি আছিল, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক ভয় কৰিছিল, কাৰণ সকলো লোক তেওঁৰ শিক্ষাত বিস্মিত হৈছিল । আৰু যেতিয়া দেৰি হ'ল, তেওঁ নগৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই গল ।

আৰু ৰাতিপুৱা পাৰ হৈ যাওঁতে তেওঁলোকে ডিমৰু গছজোপা শিপাৰ পৰাই শুকাই যোৱা দেখিলে। আৰু পিতৰে মনত পেলাই তেওঁক কয়, ৰবি, চাওক, যি ডিমৰু গছজোপাক আপুনি শাও দিছিল সেইজোপা শুকাই গৈছে। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কয়, তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ওপৰত বিশ্বাস আছে। সঁচাকৈ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে যি কোনোৱে এই পৰ্বতক কব, উঠোৱা হোৱা আৰু সাগৰত দলিয়াই দিয়া হোৱা, আৰু তেওঁৰ হৃদয়ত সন্দেহ নকৰে, কিন্তু বিশ্বাস কৰে যে তেওঁ যি কয় সেয়া হয়, তেওঁ যি কব সেয়া তেওঁলৈ হব। এই কাৰণে মই তোমালোকক কওঁ, প্ৰাৰ্থনা কৰি তোমালোকে যিমান খোজা, বিশ্বাস কৰা যে তোমালোকে পাইছা, আৰু তোমালোকৰ হব। আৰু যেতিয়া তোমালোক থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া ক্ষমা কৰা যদি কাৰোবাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ কিবা আছে, যাতে স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধসমূহ ক্ষমা কৰে। কিন্তু যদি তোমালোকে ক্ষমা নকৰা, তেন্তে তোমালোকৰ পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধবোৰ ক্ষমা নকৰিব।

আৰু তেওঁলোক পুনৰ যিৰুচালেমলৈ আহে, আৰু তেওঁ মন্দিৰত খোজকাটি থাকোঁতে প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু লিখকসকল আৰু পৰিচাৰকসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কলে, কি অধিকাৰত তুমি এইবোৰ কৰিছা? বা কোনে তোমাক এই অধিকাৰ দিলে যাতে তুমি এইবোৰ কৰা? কিন্তু যীশুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, মই তোমালোকক এটা কথা সোধিম, আৰু তোমালোকে মোক উত্তৰ দিয়া, তেতিয়া মই তোমালোকক কম যে কি কৰ্তৃত্বত এইবোৰ কৰোঁ। যোহনৰ বাপ্তিস্মা স্বৰ্গৰ পৰা আছিল নে মানুহৰ পৰা? মোক উত্তৰ দিয়া। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত চিন্তা কৰি কৈছিল, যদি আমি কওঁ, স্বৰ্গৰ পৰা, তেওঁ কব, তেন্তে কিয় তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস নকৰিলা? কিন্তু আমি কওঁ, মানুহৰ পৰা? তেওঁলোকে লোকসকলক ভয় কৰিছিল, কাৰণ সকলোৱে যোহনক ভাববাদী বুলি মানিছিল। আৰু উত্তৰ দি তেওঁলোকে যীচুক কলে, আমি নাজানো। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, মইও তোমালোকক নকওঁ কি কৰ্তৃত্বত এইবোৰ

কৰোঁ।

12

আৰু তেওঁ তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰে কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, এজন মানুহে দ্ৰাক্ষাবাৰী ৰূলে আৰু চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু দ্ৰাক্ষাকুণ্ড খান্দিলে আৰু মিনাৰ নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাক খেতিয়কসকলক বন্ধকত দিলে আৰু গুচি গল। আৰু তেওঁ সময়ত খেতিয়কসকলৰ ওচৰলৈ এজন দাস পঠিয়ালে, যাতে খেতিয়কসকলৰ পৰা দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ ফল লয়। আৰু তেওঁক ধৰি তেওঁলোকে প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু খালী হাতে পঠিয়াই দিলে। আৰু তেওঁ পুনৰ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আন এজন দাস পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে সেইজনক শিল দলিয়াই মূৰত আঘাত কৰিলে আৰু অপমানিত কৰি পঠিয়ালে। আৰু তেওঁ পুনৰ আন এজনক পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে সেইজনকো হত্যা কৰিলে, আৰু আন বহুতকো—কিছুমানক প্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু কিছুমানক হত্যা কৰিলে। তেন্তে এতিয়াও এজন পুত্ৰ থকাত, তেওঁৰ প্ৰিয়, তেওঁ শেষত তেওঁকো তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে আৰু কলে যে তেওঁলোকে মোৰ পুত্ৰক সন্মান কৰিব। কিন্তু সেই খেতিয়কসকলে তেওঁক অহা দেখি নিজৰ মাজত কলে, এইজন সেই উত্তৰাধিকাৰী। আহা, আমি তেওঁক বধ কৰোঁ, আৰু উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ হব। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি হত্যা কৰিলে আৰু তেওঁক দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ বাহিৰলৈ দলিয়াই দিলে। তেন্তে দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ প্ৰভুৱে কি কৰিব? তেওঁ আহিব আৰু এই খেতিয়কসকলক নষ্ট কৰিব, আৰু দ্ৰাক্ষাবাৰী আনসকলক দিব। নহয় এই লিখনি তোমালোকে পঢ়িছা নেকি, যি শিল নিৰ্মাণকাৰীসকলে নাকচ কৰিছিল, সেইটো কোণৰ মূৰ হ'ল? প্ৰভুৰ পৰা এই ঘটিল, আৰু আমাৰ চকুত এয়া আশ্চৰ্যজনক।

আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কিন্তু ভিৰক ভয় কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে জানিছিল যে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে এই দৃষ্টান্ত কৈছিল। আৰু তেওঁক এৰি

তেওঁলোক গুচি গল।

আৰু তেওঁলোকে ফৰীচী আৰু হেৰোদীয়সকলৰ মাজৰ কিছুমান লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, যাতে তেওঁক কথাবে ফান্দত পেলাব পাৰে। তেওঁলোকে আহি তেওঁক কলে, শিক্ষক, আমি জানো যে আপুনি সত্যবাদী আৰু আপোনাৰ কাৰো বিষয়ে চিন্তা নাই, কিয়নো আপুনি মানুহৰ মুখলৈ নাচায়, বৰং সত্যৰে ঈশ্বৰৰ পথ শিকায়। সেয়েহে আমাক কওক, কৈছাৰক কৰ দিয়া অনুমতি আছে নে নাই? আমি দিওঁ নে নিদিওঁ? তেওঁ কিন্তু তেওঁলোকৰ কপটতা জানি তেওঁলোকক কলে, কিয় মোক পৰীক্ষা কৰা? মোক এটা দীনাৰ আনা যাতে মই চাওঁ। তেওঁলোকে আনিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু শিলালিপি কাৰ? তেওঁলোকে কলে, কৈসৰৰ। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, কৈচৰৰ যি কৈচৰক দিয়া আৰু ঈশ্বৰৰ যি ঈশ্বৰক দিয়া। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত আচৰিত হল।

আৰু চদ্দুকীসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, যিসকলে কয় যে পুনৰুত্থান নাই, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক এই কথা কৈ সুধিছিল, শিক্ষক, মোচিয়ে আমাক লিখিছিল যে যদি কাৰোবাৰ ভাতৃ মৰে আৰু পত্নী এৰি যায়, আৰু সন্তান নেৰে, তেন্তে তাৰ ভাতৃয়ে তাৰ পত্নীক লয় আৰু তাৰ ভাতৃৰ বাবে বংশ উৎপন্ন কৰে। সাতজন ভাই আছিল। আৰু প্ৰথমজনে পত্নী গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু মৃত্যুৰ সময়ত বংশ এৰি নগল। আৰু দ্বিতীয়জনে তাইক ললে, আৰু মৰিল, আৰু তেওঁও সন্তান এৰি নগল। আৰু তৃতীয়জনেও সেইদৰে। আৰু সাতজনে তাইক লৈছিল, আৰু তেওঁলোকে বীজ এৰি নগল। সকলোৰে শেষত স্ত্ৰীজনীও মৰিল। দেৰেফৰ পুনৰুত্থানত, যেতিয়া তেওঁলোক উঠিব, তেওঁলোকৰ কাৰ পত্নী হব? কিয়নো সাতজনে তাইক পত্নী হিচাপে পাইছিল। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে শাস্ত্ৰসমূহ আৰু ঈশ্বৰৰ শক্তি নাজানাৰ কাৰণেই জানো এই ভ্ৰান্ত হৈ আছে? যেতিয়া মৃতসকলৰ পৰা তেওঁলোক উঠিব, তেতিয়া তেওঁলোকে বিয়া নকৰে আৰু

তেওঁলোকক বিয়াও দিয়া নহয়, কিন্তু তেওঁলোক স্বৰ্গত থকা বাৰ্তাবাহকসকলৰ দৰে হব। কিন্তু মৃতসকলৰ সম্বন্ধে যে তেওঁলোক উত্থিত হয়, তোমালোকে মোচিৰ পুথিত জোপোহাৰ বিষয়ত পঢ়া নাই নেকি, ঈশ্বৰে তেওঁক কেনেকৈ কলে, মই অৱাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইচহাকৰ ঈশ্বৰ আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰ? ঈশ্বৰ মৃতসকলৰ নহয়, কিন্তু জীৱিতসকলৰ, সেয়েহে তোমালোক বহুত ভ্ৰান্ত হৈছা।

আৰু এজন শাস্ত্ৰী নিকটৰতী হৈ, তেওঁলোকৰ বিবাদ শুনি, দেখি যে তেওঁ তেওঁলোকক ভালকৈ উত্তৰ দিলে, তেওঁক সুধিলে, সকলোৰে প্ৰথম আদেশ কি? কিন্তু ঘীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে যে সকলোৰে প্ৰথম আজ্ঞা হল, শুনা, ইস্ৰায়েল, প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ, প্ৰভু এক। আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ মনৰ পৰা আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ শক্তিৰ পৰা ভাল পাবা। এয়া প্ৰথম আদেশ। আৰু দ্বিতীয়টো সদৃশ, এইটো, তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীক নিজৰ দৰে প্ৰেম কৰিবা। এইবোৰতকৈ অধিক আন কোনো আদেশ নাই। আৰু সেই লিপিকাৰে তাক কলে, ভাল, শিক্ষক, সত্যৰ ওপৰত আপুনি কলে যে এক আছে আৰু তেওঁৰ বাহিৰে আন নাই, আৰু তেওঁক সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰ পৰা, সম্পূৰ্ণ বুদ্ধিৰ পৰা, সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা আৰু সম্পূৰ্ণ শক্তিৰ পৰা প্ৰেম কৰা, আৰু প্ৰতিবেশীক নিজৰ দৰে প্ৰেম কৰা সকলো হোম-বলি আৰু বলিদানতকৈ অধিক। আৰু ঘীচুৱে দেখি যে তেওঁ বুদ্ধিমানভাৱে উত্তৰ দিলে, তেওঁক কলে, তুমি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ পৰা দূৰত নহয়, আৰু কোনেও আৰু তেওঁক সোধাৰ সাহস নকৰিলে।

আৰু ঘীচুৱে উত্তৰ দি মন্দিৰত শিক্ষা দি কৈছিল, শাস্ত্ৰীসকলে কেনেকৈ কয় যে খ্ৰীষ্ট দায়ুদৰ পুত্ৰ? কাৰণ দায়ুদে নিজে পবিত্ৰ আত্মাত কলে, প্ৰভুৱে মোৰ প্ৰভুক কয়, মোৰ সোঁফালে বহা, যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুসকলক তোমাৰ ভৰিৰ পীৰা নকৰোঁ। নিজে অতএব দায়ুদে তেওঁক প্ৰভু বুলি কয়, আৰু তেওঁ কৰ পৰা তেওঁৰ পুত্ৰ হয়? আৰু সেই বৃহৎ ভিৰে তেওঁৰ কথা আনন্দেৰে শুনিছিল।

আৰু তেওঁ তেওঁৰ শিক্ষাত তেওঁলোকক কৈছিল, সেই লিখকসকলৰ পৰা সাৱধান হোৱা যিসকলে বস্ত্ৰ পিন্ধি খোজ কাঢ়িবলৈ আৰু বজাৰসমূহত অভিবাদন পাবলৈ ইচ্ছা কৰে। আৰু সমাজগৃহসমূহত প্ৰধান আসনসমূহ আৰু ভোজসমূহত প্ৰধান স্থানসমূহ। যিসকলে বিধৱাসকলৰ ঘৰবোৰ গ্ৰাস কৰে আৰু ভাও ধৰি দীঘল প্ৰাৰ্থনা কৰে, এইসকলে অধিক দণ্ড পাব।

আৰু যীশুৱে ধনভাণ্ডাৰৰ বিপৰীতে বহি চাই আছিল যে ভিৰে কেনেকৈ ধনভাণ্ডাৰত ব্ৰঞ্জৰ মুদ্ৰা পেলায়। আৰু বহুত ধনী লোকে বহুত দান দি আছিল, আৰু এগৰাকী দৰিদ্ৰ বিধৱাই আহি দুটা সৰু মুদ্ৰা দান দিলে, যি এক কোদ্ৰান্তেহৰ সমান। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক মাতি আনি তেওঁলোকক কৈছিল, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে এই দৰিদ্ৰ বিধৱাই ভঁৰালত পেলোৱা সকলোতকৈ অধিক পেলাইছে। সকলোৱে কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰাচুৰ্যতাৰ পৰা দিলে, কিন্তু এই মহিলাগৰাকীয়ে তাইৰ দৰিদ্ৰতাৰ পৰা সকলো যিমান তাইৰ আছিল দিলে, তাইৰ সম্পূৰ্ণ জীৱিকা।

13

আৰু তেওঁ মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজনে তেওঁক কয়, শিক্ষক, চাওক কেনেকুৱা পাথৰ আৰু কেনেকুৱা অট্টালিকা। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, তুমি এই মহান অট্টালিকাবোৰ দেখিছা নেকি? ইয়াত শিলৰ ওপৰত শিল এটাও এৰি দিয়া নহব যি ভাঙি পেলোৱা নহব। আৰু তেওঁ জলফাই গছৰ পৰ্বতত মন্দিৰৰ বিপৰীতে বহি থাকোঁতে, পিতৰ আৰু যাকোব আৰু যোহন আৰু আন্দ্ৰিয়াই তেওঁক নিজে সুধিছিল, আমাক কওক কেতিয়া এই বিষয়বোৰ হব, আৰু যেতিয়া এই সকলো বিষয় সম্পন্ন হবলৈ ওলাব তেতিয়া কি চিহ্ন হব? যীশুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, চোৱা, কোনোবাই যাতে তোমালোকক বিপথে লৈ নাযায়। বহুতে কিয়নো মোৰ নামত

আহিব আৰু কব যে মই সেইজন, আৰু তেওঁলোকে বহুতক বিপথে লৈ যাব। যেতিয়া তোমালোকে যুদ্ধ আৰু যুদ্ধৰ বাতৰি শুনিবা, তেতিয়া চিন্তিত নহবা, কিয়নো এইবোৰ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয়, কিন্তু এতিয়াও শেষ নহয়। কিয়নো জাতিয়ে জাতিৰ বিৰুদ্ধে আৰু ৰাজ্যই ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে উঠিব, আৰু বিভিন্ন ঠাইত ভূমিকম্প হব, আৰু দুৰ্ভিক্ষ আৰু বিশৃংখলা হব। এইবোৰ প্ৰসৰ বেদনাৰ আৰম্ভণি। কিন্তু তোমালোকে নিজকে সাৱধান হোৱা। কিয়নো তেওঁলোকে তোমালোকক পৰিষদবোৰত শোধাই দিব আৰু তেওঁলোকৰ সমাজ গৃহবোৰত তোমালোকক প্ৰহাৰ কৰা হব, আৰু মোৰ কাৰণে তোমালোক শাসনকৰ্তা আৰু ৰজাসকলৰ সন্মুখত থিয় হবা তেওঁলোকৰ ওচৰত সাক্ষ্য দিবলৈ। আৰু সকলো জাতিৰ মাজলৈ প্ৰথমে শুভবাতা ঘোষণা কৰা আৱশ্যক। যেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক সমৰ্পণ কৰি আগুৱাই নিব, তেতিয়া আগতীয়াকৈ চিন্তা নকৰিবা যে তোমালোকে কি কৰা, আৰু অভ্যাসো নকৰিবা, কিন্তু সেই ঘণ্টাত তোমালোকক যি দিয়া হব, সেইটোৱেই কৰা, কাৰণ তোমালোকে কৈ থকা নহয়, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাই। ভাই-ভাতৃয়ে ভাইক মৃত্যুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব আৰু পিতাই সন্তানক, আৰু সন্তানসকলে পিতৃ-মাতৃৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিব আৰু তেওঁলোকক মৃত্যুদণ্ড দিব। আৰু তোমালোক সকলোৰে দ্বাৰা ঘৃণিত হবা মোৰ নামৰ কাৰণে, কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহ্য কৰিব, তেওঁ ৰক্ষা পাব।

যেতিয়া কিন্তু তোমালোকে সেই ধ্বংসৰ ঘৃণনীয় বস্তু দেখিবা, যিটো দানিয়েল ভাববাদীৰ দ্বাৰা কোৱা হৈছিল, যত থিয় হৈ থকা উচিত নহয়—পঢ়া জনে বুজক—তেতিয়া যিহুদিয়াত থকা সকলে পৰ্বতবোৰলৈ পলাই যাওক। যিজন ছাদৰ ওপৰত আছে, তেওঁ ঘৰৰ ভিতৰলৈ নামি নাযাওক আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা কিবা তুলি নিবলৈ প্ৰৱেশ নকৰক আৰু যিজন খেতিত আছে তেওঁ তেওঁৰ কাপোৰ তুলিবলৈ পিছলৈ উভতি নাযাওক। কিন্তু সেই দিনবোৰত গৰ্ভৱতী আৰু স্তন্যপান কৰোৱা মহিলাসকলৰ দুৰ্ভাগ্য। প্ৰাৰ্থনা কৰা যাতে তোমালোকৰ পলায়ন শীতকালত নহয়। কাৰণ সেই দিনবোৰত এনে ক্লেৰ হব, যেনেকুৱা ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰ পৰা এতিয়ালৈকে কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু কেতিয়াও নহব। আৰু যদি

প্ৰভুৱে সেই দিনবোৰ চুটি নকৰিলেহেঁতেন, তেন্তে কোনো মাংসই ৰক্ষা নাপালেহেঁতেন, কিন্তু সেই মনোনীতসকলৰ কাৰণে যাক তেওঁ মনোনীত কৰিলে, তেওঁ সেই দিনবোৰ চুটি কৰিলে। আৰু তাৰ পিছত যদি কোনোবাই তোমালোকক কয়, চোৱা, ইয়াত খ্ৰীষ্ট, বা চোৱা, তাত, তেন্তে বিশ্বাস নকৰিবা। উখিত হব কিয়নো মিছা খ্ৰীষ্টসকল আৰু মিছা ভাববাদীসকল, আৰু তেওঁলোকে চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য দেখুৱাব বিপথে নিয়াৰ বাবে, যদি সম্ভৱ হয়, মনোনীতসকলকো। তোমালোকে কিন্তু সাৱধান হোৱা, চোৱা মই তোমালোকক সকলো আগতে কৈ দিছো। কিন্তু সেই দিনবোৰত, সেই ক্লেসৰ পিছত সূৰ্য অন্ধকাৰ হব, আৰু চন্দ্ৰই নিজৰ পোহৰ নিদিব। আৰু তাৰাবোৰ আকাশৰ পৰা পৰি থাকিব, আৰু আকাশত থকা শক্তিবোৰ কঁপাই দিয়া হব। আৰু তাৰ পিছত তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্ৰক মহাশক্তি আৰু গৌৰৱৰ সৈতে মেঘত আহি থকা দেখিব। আৰু তেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ দূতসকলক পঠাব আৰু তেওঁৰ মনোনীতসকলক চাৰি বতাহৰ পৰা, পৃথিৱীৰ শেষৰ পৰা স্বৰ্গৰ শেষলৈকে একত্ৰিত কৰিব।

কিন্তু ডিমৰু গছৰ পৰা এই দৃষ্টান্ত শিকা। যেতিয়া ইয়াৰ ডাল কোমল হয় আৰু পাত ওলায়, তেতিয়া তোমালোকে জানা যে গ্ৰীষ্মকাল ওচৰত আছে। এইদৰে তোমালোকেও, যেতিয়া এইবোৰ ঘটাই দেখিবা, জানিবা যে তেওঁ দুৱাৰৰ ওচৰত আছে। সত্য কওঁ তোমালোকক যে এই প্ৰজন্ম কেতিয়াও পাৰ নহব যেতিয়ালৈকে এইবোৰ সকলো সিদ্ধ নহয়। স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী লুপ্ত হব, কিন্তু মোৰ বাক্যসমূহ কেতিয়াও লুপ্ত নহব।

কিন্তু সেই দিন বা সেই ঘণ্টাৰ বিষয়ে কোনেও নাজানে, স্বৰ্গৰ বাৰ্তাবাহকসকলেও নাজানে, পুত্ৰইও নাজানে, কেৱল পিতৃয়েহে জানে। চাওক, সতৰ্ক হৈ থাকক আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰক, কিয়নো সেই সময় কেতিয়া হব তোমালোকে নাজানা। যেনেকৈ এজন মানুহে যাত্ৰাত গৈ নিজৰ ঘৰ এৰি গল, আৰু নিজৰ দাসবোৰক কৰ্তৃত্ব দিলে, আৰু প্ৰতিজনক নিজৰ কাম দিলে, আৰু দূৰৱৰ্তীক আদেশ দিলে যাতে তেওঁ জাগি থাকে। অতএব সতৰ্ক থকা, কাৰণ

তোমালোকে নাজানা যে ঘৰৰ প্ৰভু কেতিয়া আহে, দেৰিকৈ বা মাজনিশা বা কুকুৰাৰ ডাক বা পুৱা। যাতে হঠাতে আহি তোমালোকক শুই থকা অৱস্থাত নাপায়। যি কথা মই তোমালোকক কওঁ, সেই কথা সকলোকে কওঁ: সতৰ্ক হৈ থকা।

14

দুই দিনৰ পিছত নিস্তাৰপৰ্ব আৰু খমিৰবিহীন পিঠাৰ পৰ্ব আছিল। আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু শাস্ত্ৰীসকলে কেনেকৈ তেওঁক ছলেৰে ধৰি হত্যা কৰিব পাৰে তাক বিচাৰি আছিল। তেওঁলোকে কৈছিল, কিন্তু উৎসৱৰ সময়ত নহয়, নহলে লোকসকলৰ মাজত উপদ্ৰৱ হব।

আৰু তেওঁ বৈখনিয়াত কুষ্ঠৰোগী চিমনৰ ঘৰত থাকোঁতে, তেওঁ শুই থকা সময়ত এগৰাকী মহিলা আহিল যি বিশুদ্ধ আৰু বহুমূলীয়া জটামাংসীৰ সুগন্ধি তেলৰ বটল ৰাখিছিল, আৰু বটলটো ভাঙি তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত ঢালি দিলে। কিছুমান লোক নিজৰ মাজত ক্ষুব্ধ হৈ কৈছিল, এই সুগন্ধি তেলৰ এই বিনাশ কিয় হল? কাৰণ এই সুগন্ধি তিনিশ দিনাৰতকৈ অধিক মূল্যত বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰসকলক দিব পৰা গলহেঁতেন, আৰু তেওঁলোকে তাইক তিৰস্কাৰ কৰিছিল। কিন্তু যীশুৱে ক'লে, তাইক এৰি দিয়া, তোমালোকে তাইক কিয় কষ্ট দিছা? তাই মোৰ প্ৰতি ভাল কাম কৰিছে। কাৰণ দৰিদ্ৰসকলক তোমালোকে সদায় নিজৰ লগত আছা, আৰু যেতিয়া ইচ্ছা কৰা তেতিয়া তোমালোকে তেওঁলোকক ভাল কৰিবলৈ সক্ষম, কিন্তু মোক তোমালোকে সদায় নাপাবা। যি তাইৰ ওচৰত আছিল তাই কৰিলে, মোৰ সমাধিৰ বাবে মোৰ শৰীৰত আগতীয়াকৈ সুগন্ধি লেপন কৰিলে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ, যতে যদি এই শুভবাতা সমগ্ৰ জগতত ঘোষণা কৰা হয়, আৰু এই মহিলাই যি কৰিলে সেয়া তাইৰ স্মৃতিৰ বাবে কোৱা হব।

আৰু যিহুদা ইষ্কাৰিয়োটিয়া, বাৰজনৰ এজন, প্ৰধান পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ গল যাতে তেওঁক তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিব পাৰে। তেওঁলোকে এই কথা শুনি আনন্দিত হল, আৰু তেওঁক ৰূপৰ টুকুৰা দিবলৈ প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে, আৰু তেওঁ বিচাৰিবলৈ ধৰিলে যে কেনেকৈ সুবিধাজনক সময়ত তেওঁক সমৰ্পণ কৰিব পাৰে।

আৰু খম্বৰবিহীন পিঠাৰ প্ৰথম দিনত, যেতিয়া নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বলিদান কৰিছিল, তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক কলে, আপুনি কত বিচাৰে যে আমি গৈ নিস্তাৰ-পৰ্ব খাবলৈ প্ৰস্তুত কৰোঁ? আৰু তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ দুজনক পঠিয়ালে আৰু তেওঁলোকক ক'লে, নগৰলৈ যোৱা, আৰু তোমালোকক এজন মানুহে লগ পাব যি পানীৰ কলহ বৈ লৈ যাব, তেওঁক অনুসৰণ কৰা। আৰু তেওঁ যতে প্ৰৱেশ কৰে, ঘৰৰ গৰাকীক কোৱা যে শিক্ষকে সুধিছে, মোৰ বাসস্থান কত যত মই মোৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নিস্তাৰ-পৰ্ব খাম? আৰু তেওঁ তোমালোকক এটা ডাঙৰ সজ্জিত ওপৰৰ কোঠা দেখুৱাব যি সাজু হৈ আছে, তাতে আমাৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা। আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল বাহিৰলৈ গল আৰু নগৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকে সকলো তেওঁ কোৱাৰ দৰেই পালে, আৰু তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্ব প্ৰস্তুত কৰিলে। আৰু সন্ধ্যা হোৱাৰ পিছত তেওঁ বাৰজনৰ সৈতে আহে। আৰু তেওঁলোকে শুই থাকোঁতে আৰু খাই থাকোঁতে যীচুৱে কলে, সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক শোধাই দিব, যিজনে মোৰ সৈতে খাই আছে। কিন্তু তেওঁলোকে দুখিত হবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু তেওঁক এজনে এজনে কবলৈ ধৰিলে, নিশ্চয় মই নহয়? আৰু আন এজনে, নিশ্চয় মই নহয়? কিন্তু উত্তৰ দি তেওঁ তেওঁলোকক কলে, বাৰজনৰ মাজৰ এজন, যিজনে মোৰ সৈতে বাটিত ডুবাই আছে। মানৱ পুত্ৰ নিশ্চয় যায় যেনেকৈ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছে, কিন্তু ধিক্ সেই মানুহক, যাৰ মাধ্যমেৰে মানৱ পুত্ৰক বিশ্বাসঘাতকতা কৰা হয়। সেই মানুহৰ বাবে ভাল আছিল যদি তেওঁৰ জন্ম নহলহেঁতেন। আৰু তেওঁলোকে খাই থাকোঁতে যীচুৱে ৰুটি লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাঙিলে আৰু তেওঁলোকক দিলে আৰু কলে, লোৱা, খোৱা, এইটো মোৰ শৰীৰ। আৰু তেওঁ পিয়লাটো

লৈ ধন্যবাদ দি তেওঁলোকক দিলে, আৰু তাৰ পৰা সকলোৱে পান কৰিলে। আৰু তেওঁ
তেওঁলোকক কলে, এইটো মোৰ তেজ, নতুন নিয়মৰ তেজ, যিটো অনেকৰ বাবে ঢলা হৈ
আছে। সঁচাকৈয়ে মই তোমালোকক কওঁ যে মই আৰু দ্ৰাক্সালতাৰ ফলৰ পৰা পান নকৰিম,
যেতিয়ালৈকে সেই দিন নাহে যেতিয়া মই ইয়াক ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত নতুনকৈ পান কৰিম।

আৰু স্তুতিগীত গোৱাৰ পিছত তেওঁলোক জলফাই পৰ্বতলৈ ওলাই গল। আৰু যীচুৱে
তেওঁলোকক কয় যে আজি ৰাতি তোমালোক সকলোৱে মোৰ কাৰণে বিচলিত হবা, কাৰণ
লিখা আছে, মই মেমপালকক আঘাত কৰিম আৰু মেমবোৰ সিঁচৰতি হব। কিন্তু মোক
উখিত হোৱাৰ পিছত মই তোমালোকক গালীললৈ লৈ যাম। কিন্তু পিতৰে তেওঁক কলে,
আৰু যদি সকলোৱে বিঘ্নিত হয়, তথাপি মই নহওঁ। আৰু যীচুৱে তাক কয়, সঁচাকৈ মই
তোমাক কওঁ যে তুমি আজি এই ৰাতিতে কুকুৰাই দুবাৰ ডাকিবৰ আগতে তিনিবাৰ মোক
অস্বীকাৰ কৰিবা। কিন্তু পিতৰে অতিশয়ভাৱে কলে, যদি মোক তোমাৰ সৈতে মৰিবলগীয়া
হয়, মই তোমাক কেতিয়াও অস্বীকাৰ নকৰোঁ। একেদৰে সকলোৱেও কলে।

আৰু তেওঁলোক এখন ঠাইলৈ আহে যাৰ নাম গেথচেমানে, আৰু তেওঁ নিজৰ শিষ্যসকলক
কয়, ইয়াত বহা যেতিয়ালৈকে মই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। আৰু তেওঁ পিতৰ আৰু যাকোব আৰু
যোহনক নিজৰ লগত ললে, আৰু তেওঁ অতিশয় ব্যাকুল আৰু উদ্বিগ্ন হবলৈ আৰম্ভ
কৰিলে। আৰু তেওঁলোকক কলে, মোৰ আত্মা মৃত্যুলৈকে অতি দুখিত হৈ আছে,
তোমালোক ইয়াতে থাকা আৰু জাগি থাকা। আৰু অলপ আগুৱাই গৈ তেওঁ পৃথিৱীৰ
ওপৰত মুখৰ ওপৰত পৰিল, আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল যাতে, যদি সম্ভৱ হয়, সেই ঘণ্টা তেওঁৰ
পৰা পাৰ হৈ যায়। আৰু তেওঁ কৈছিল, আববা পিতা, তোমাৰ বাবে সকলো সম্ভৱ, এই কাপ
মোৰ পৰা লৈ যোৱা, কিন্তু মই যি বিচাৰো তাক নহয়, কিন্তু তুমি যি বিচাৰা তাক। আৰু তেওঁ
আহি তেওঁলোকক শুই থকা দেখা পালে, আৰু পিতৰক কলে, চিমন, তুমি শুই আছা?
তোমালোকে এক ঘণ্টা জাগি থাকিব নোৱাৰিলা? সতৰ্ক থাকা আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে

তোমালোকে প্ৰলোভনত প্ৰৱেশ নকৰা; আত্মা নিশ্চয়ে ইচ্ছুক, কিন্তু শৰীৰ দুৰ্বল। আৰু পুনৰ গুচি গৈ তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, সেই একে কথা কৈ। আৰু উভতি আহি তেওঁ তেওঁলোকক পুনৰ শুই থকা দেখিলে, কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু গধুৰ হৈ আছিল, আৰু তেওঁলোকে নাজানিছিল তেওঁক কি উত্তৰ দিব। আৰু তৃতীয়বাৰ আহি তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে এতিয়াও শুই আছা আৰু জিৰণি লৈছা? যথেষ্ট হল, সময় আহি পৰিছে, চোৱা, মানুহৰ পুত্ৰ পাপীসকলৰ হাতত সমৰ্পিত হৈছে। উঠা, আহক আমি যাওঁ; চোৱা, যিজনে মোক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব লাগিছে সি ওচৰ চাপি আহিছে।

আৰু তৎক্ষণাৎ, তেওঁ কথা কৈ থাকোঁতেই, যিহূদা ইষ্কাৰিয়োতীয়া আছিল, যি বাৰজনৰ এজন আছিল, আৰু তেওঁৰ লগত তৰোৱাল আৰু লাঠি লৈ এক বৃহৎ ভিৰ আছিল, যিসকলক প্ৰধান পুৰোহিত, শাস্ত্ৰী আৰু পৰিচাৰকসকলে পঠিয়াইছিল। কিন্তু যিজনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিছিল, তেওঁ তেওঁলোকক এটা সংকেত দি কৈছিল, মই যাক চুমা খাম, তেওঁৱেই সেইজন, তেওঁক ধৰা আৰু সাৱধানে লৈ যোৱা। আৰু আহি তৎক্ষণাৎ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, নমস্কাৰ, ৰব্বি, আৰু তেওঁক চুমা খালে। তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত হাত দি তেওঁক ধৰি ললে। কিন্তু তাত থিয় হৈ থকা সকলৰ মাজৰ এজনে তৰোৱাল উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ দাসক আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ কাণ কাটি পেলালে। আৰু যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, তোমালোক তৰোৱাল আৰু লাঠি লৈ মোক ধৰিবলৈ ওলাই আহিলা, যেনেকৈ মই কোনো ডকাইত? প্ৰতিদিনে মই তোমালোকৰ ওচৰত মন্দিৰত শিক্ষা দি আছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোক ধৰা নাছিল। কিন্তু এইটো শাস্ত্ৰসমূহ পূৰ্ণ হবলৈ। আৰু তেওঁক এৰি দি তেওঁলোক সকলোৱে পলাই গল। আৰু এজন যুৱকে তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে, যি নগ্ন শৰীৰৰ ওপৰত শণ কাপোৰ পিন্ধি আছিল, আৰু সেই যুৱকসকলে তেওঁক ধৰিলে। কিন্তু তেওঁ শণৰ কাপোৰখন এৰি দি নগ্ন অৱস্থাত তেওঁলোকৰ পৰা পলাই গল।

আৰু তেওঁলোকে যীচুক মহাপুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ গল, আৰু সকলো মহাপুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু শাস্ত্ৰীসকল তেওঁৰ ওচৰত একত্ৰিত হল। আৰু পিটাৰে দূৰৰ পৰা তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে মহাপুৰোহিতৰ চোতালৰ ভিতৰলৈকে, আৰু তেওঁ সহায়কসকলৰ সৈতে বহি আছিল আৰু পোহৰৰ ওচৰত গৰম লৈ আছিল। প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু সমগ্ৰ পৰিষদে যীচুক মৃত্যুদণ্ড দিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য বিচাৰি আছিল, কিন্তু নাপালে। বহুতে কিয়নো তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দি আছিল, আৰু সেই সাক্ষ্যবোৰ সমান নাছিল। আৰু কিছুমানে উঠি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দি কৈছিল কাৰণ আমি শুনিছোঁ তেওঁ কৈছিল যে, মই এই হাতেৰে নিৰ্মিত মন্দিৰ ধ্বংস কৰিম আৰু তিনি দিনৰ ভিতৰত আন এটা হাতেৰে নিৰ্মিত নোহোৱা মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰিম। আৰু এইদৰেও তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য সমান নাছিল। আৰু মহাপুৰোহিতে উঠি মাজলৈ আহি যীচুক সুধিছিল, তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নেকি? এইসকলে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কি সাক্ষ্য দিছে? কিন্তু তেওঁ নীৰৱ আছিল আৰু একো উত্তৰ দিয়া নাছিল। পুনৰ মহাপুৰোহিতে তেওঁক সুধিছিল আৰু তেওঁক কয়, তুমি সেই খ্ৰীষ্ট, সেই আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্তৰ পুত্ৰ নেকি? কিন্তু যীশুৱে কলে, মই আছোঁ, আৰু তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক শক্তিৰ সোঁফালে বহি থকা আৰু আকাশৰ মেঘবোৰৰ ওপৰত আহি থকা দেখিবা। কিন্তু মহাযাজকে তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ফালি কৈছে, আমাৰ এতিয়াও সাক্ষীসকলৰ কি প্ৰয়োজন আছে? তোমালোকে নিশ্চয়কৈ ঈশ্বৰ-নিন্দা শুনিলা, তোমালোকৰ কি মত? কিন্তু সকলোৱে তেওঁক মৃত্যুদণ্ডৰ যোগ্য বুলি দোষী সাব্যস্ত কৰিলে। আৰু কিছুমানে তেওঁলৈ থুথু পেলাবলৈ, তেওঁৰ মুখ ঢাকিবলৈ, তেওঁক মাৰিবলৈ আৰু তেওঁক কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে, আমাক ভৱিষ্যদ্বাণী কৰা, তোমাক কোনে মাৰিলে? আৰু সহায়কসকলে তেওঁক চৰ আঘাতেৰে মাৰিলে।

আৰু পিটাৰ তলত প্ৰাংগণত থকা সময়ত মহাপুৰোহিতৰ এজনী দাসী আহে। আৰু পিটাৰক উম লোৱা দেখি তেওঁলৈ চাই কয়, তুমিও নাজৰীয়া যীচুৰ সৈতে আছিল। তেওঁ কিন্তু অস্বীকাৰ কৰি কলে, মই নাজানো আৰু নুবুজো তুমি কি কৈছ। আৰু তেওঁ বাহিৰলৈ

দুৱাৰমুখলৈ ওলাই গল, আৰু কুকুৰাই মাতিলে। আৰু দাসীয়ে তাক দেখি পুনৰ থিয় হৈ থকা সকলক কবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে এই মানুহজন তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন। কিন্তু তেওঁ আকৌ অস্বীকাৰ কৰিলে। আৰু অলপ পিছত আকৌ তাত থিয় হৈ থকা লোকসকলে পিতৰক কলে, সঁচাকৈয়ে তুমি তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন, কিয়নো তুমি গালীলীয়া আৰু তোমাৰ কথা-বতৰাও মিলে। তেওঁ কিন্তু অভিশাপ দিবলৈ আৰু শপত খাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যে, মই এই মানুহজনক নাজানো যাৰ বিষয়ে তোমালোকে কৈছা। আৰু দ্বিতীয়বাৰ কুকুৰাই মাতিলে। আৰু পিতৰে সেই বাক্য সোঁৱৰণ কৰিলে যি যীচুৱে তেওঁক কৈছিল যে কুকুৰাই দুবাৰ ডাক দিয়াৰ আগতে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা, আৰু তেওঁ কান্দিবলৈ ধৰিলে।

15

আৰু পুৱাতে তৎক্ষণাৎ মুখ্য পুৰোহিতসকলে পৰিচাৰকসকল আৰু লিপিকাৰসকলৰ সৈতে আৰু সমগ্ৰ পৰিষদে পৰামৰ্শ কৰি, যীচুক বান্ধি লৈ গল আৰু পীলাতৰ ওচৰত সমৰ্পণ কৰিলে। আৰু পিলাতে তেওঁক সুধিলে, তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি? কিন্তু উত্তৰত তেওঁ তেওঁক কলে, তুমিয়েই কৈছা। আৰু মুখ্য পুৰোহিতসকলে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বহুত অভিযোগ কৰিছিল, কিন্তু তেওঁ একো উত্তৰ দিয়া নাছিল। কিন্তু পিলাতে পুনৰায় তেওঁক সুধিছিল আৰু কৈছিল, তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নেকি? চোৱা, তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান সাক্ষ্য দিছে। কিন্তু যীশুৱে আৰু একোৱেই উত্তৰ নিদিলে, যাতে পীলাতে আচৰিত হল। কিন্তু উৎসৱৰ সময়ত তেওঁ তেওঁলোকৰ বাবে এজন বন্দী মুক্ত কৰিছিল, যিজনক তেওঁলোকে বিচাৰিছিল। আৰু বাৰাব্বাহ নামৰ সেই ব্যক্তিজন সহ বিদ্ৰোহীসকলৰ সৈতে বন্দী আছিল, যিসকলে বিদ্ৰোহৰ সময়ত হত্যা কৰিছিল। আৰু ভিৰে চিঞৰ কৰি তেওঁলোকৰ ওচৰত বিচাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে যেনেকৈ তেওঁ সদায় কৰিছিল। কিন্তু পীলাতে তেওঁলোকক

উত্তৰ দি কলে, তোমালোকে বিচাৰা নে মই তোমালোকৰ বাবে ইহুদীসকলৰ ৰজাক মুক্ত কৰি দিওঁ? তেওঁ জানিছিল যে মুখ্য পুৰোহিতসকলে সঁচাৰ বশৱৰ্তী হৈ তেওঁক সমৰ্পণ কৰিছিল। কিন্তু মুখ্য পুৰোহিতসকলে ভিৰক উচটাই দিলে যাতে বৰং বাৰাবাক তেওঁলোকৰ বাবে মুক্ত কৰি দিয়ে। কিন্তু পিলাতে পুনৰ উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, তেন্তে তোমালোকে যাক ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি কোৱা, তেওঁক মই কি কৰিম বুলি তোমালোকে বিচাৰা? কিন্তু তেওঁলোকে আকৌ চিঞৰি উঠিল, তেওঁক ত্ৰুচত দিয়া। কিন্তু পিলাতে তেওঁলোকক কৈছিল, কিয়নো তেওঁ কি বেয়া কৰিলে? কিন্তু তেওঁলোকে আৰু অধিক চিঞৰি উঠিল, তেওঁক ত্ৰুচত দিয়া। কিন্তু পীলাতে ভিৰক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি তেওঁলোকৰ বাবে বাৰাবাক মুক্ত কৰি দিলে, আৰু যীচুক কোবাই ত্ৰুচত দিয়াৰ বাবে শোধাই দিলে।

কিন্তু সৈন্যসকলে তেওঁক প্ৰাংগণৰ ভিতৰলৈ লৈ গল, যি প্ৰেটৰিয়াম, আৰু তেওঁলোকে সমগ্ৰ সৈন্যদলক একগোট কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বেঙুনীয়া বস্ত্ৰ পিন্ধায় আৰু কাঁইটৰ মুকুট বৈ তেওঁৰ মূৰত পিন্ধাই দিয়ে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক স্বাগত জনাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ইহুদীসকলৰ ৰজা, জয় হওক, আৰু তেওঁলোকে নলেৰে তেওঁৰ মূৰত আঘাত কৰিছিল আৰু তেওঁৰ ওপৰত থুই পেলাইছিল, আৰু আঁঠু কাঢ়ি তেওঁৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিছিল। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক উপহাস কৰিলে, তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰা বেঙুনীয়া কাপোৰ সোলোকাৰে আৰু তেওঁক তেওঁৰ নিজা কাপোৰবোৰ পিন্ধালে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰলৈ লৈ গল যাতে তেওঁক ত্ৰুচত দিব পাৰে।

আৰু তেওঁলোকে পথাৰৰ পৰা অহা আলেকজেণ্ডাৰ আৰু ৰুফাহৰ পিতৃ চিমন কুৰেনীয়া নামৰ পাৰ হৈ যোৱা এজন লোকক তেওঁৰ ত্ৰুচ তুলি নিবলৈ বাধ্য কৰিলে।

আৰু তেওঁলোকে তেওঁক গলগথা নামৰ ঠাইলৈ লৈ গল, যাৰ অৰ্থ হৈছে মূৰৰ খুলিৰ ঠাই। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক গন্ধৰসৰ সৈতে মিহলি কৰা দাম্ভাৰস পিবলৈ দিছিল, কিন্তু তেওঁ

ললে নাই। আৰু তেওঁক ত্ৰুচত দি, তেওঁলোকে তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ভাগ কৰিলে, সেইবোৰৰ ওপৰত চিঠি পেলাই কোনে কি লব। আৰু তৃতীয় গ্ৰহৰ আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ত্ৰুচত দিলে। আৰু তেওঁৰ অভিযোগৰ শিলালিপি লিখা আছিল, ইহুদীসকলৰ ৰজা।

আৰু তেওঁৰ সৈতে তেওঁলোকে দুজন ডকাইতক ত্ৰুচত দিয়ে, এজনক তেওঁৰ সোঁফালে আৰু এজনক তেওঁৰ বাওঁফালে। আৰু সেই শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হল যিয়ে কৈছিল, আৰু তেওঁক অধৰ্মীসকলৰ সৈতে গণনা কৰা হল। আৰু পাৰ হৈ যোৱা লোকসকলে তেওঁলোকৰ মূৰ লৰাই তেওঁক নিন্দা কৰিছিল আৰু কৈছিল, হা, মন্দিৰ ধ্বংস কৰা আৰু তিনি দিনত নিৰ্মাণ কৰা জনে! নিজকে বচাওক আৰু ত্ৰুচৰ পৰা নামি আহক। একেদৰে মুখ্য পুৰোহিতসকলেও শাস্ত্ৰীসকলৰ সৈতে পৰস্পৰে ঠাট্টা কৰি কৈছিল, তেওঁ আনসকলক ৰক্ষা কৰিলে, কিন্তু নিজকে ৰক্ষা কৰিবলৈ সক্ষম নহয়। খ্ৰীষ্ট, ইস্ৰায়েলৰ ৰজা, এতিয়া ত্ৰুচৰ পৰা নামি আহক, যাতে আমি দেখিব পাৰোঁ আৰু তেওঁত বিশ্বাস কৰিব পাৰোঁ। আৰু যিসকলক তেওঁৰ সৈতে ত্ৰুচত দিয়া হৈছিল, তেওঁলোকেও তেওঁক নিন্দা কৰিছিল।

কিন্তু ষষ্ঠ ঘণ্টা হোৱাৰ পিছত সমগ্ৰ ভূমিৰ ওপৰত অন্ধকাৰ নামি আহিল নৱম ঘণ্টা পৰ্যন্ত। আৰু নৱম ঘণ্টাত যীচুৱে মহান কণ্ঠেৰে চিঞৰি কৈছিল, এলৈ এলৈ, লিমা চাবাখথানী? যাৰ অনুবাদ হৈছে, হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, কিয় মোক পৰিত্যাগ কৰিলো?

আৰু ওচৰত থিয় হৈ থকা কিছুমান লোকে শুনি কৈছিল, চোৱা, তেওঁ এলিয়াক মাতিছে। কিন্তু এজনে দৌৰি গৈ ভিনেগাৰত এখন স্পঞ্জ তিয়াই নলীত লগাই তেওঁক পান কৰাবলৈ দিলে আৰু কলে, এৰি দিয়া, চাওঁ এলিয়া তেওঁক নমাবলৈ আহে নে নাই। কিন্তু যীশুৱে মহাস্বৰেৰে চিঞৰ মাৰি প্ৰাণত্যাগ কৰিলে। আৰু মন্দিৰৰ পৰ্দা ওপৰৰ পৰা তললৈকে দুই ভাগ হৈ বিদীৰ্ণ হল। কিন্তু শতসেনাপতিজনে যি তেওঁৰ বিপৰীতে থিয় হৈ আছিল, এইদৰে

চিঞৰ মাৰি শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰা দেখি কলে, সঁচাকৈয়ে এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল। আছিল আৰু মহিলাসকল দূৰৰ পৰা চাই আছিল, যাৰ ভিতৰত আছিল মৰিয়ম মগদালিনী আৰু মৰিয়ম যি সৰু যাকোব আৰু যোচিৰ মাতৃ, আৰু চালোমী। যিসকলে গালীলত থকা সময়ত তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল আৰু তেওঁৰ সেৱা কৰিছিল, আৰু আন বহুতে যিসকল তেওঁৰ লগত যিকচালেমলৈ আহিছিল।

আৰু ইতিমধ্যে সন্ধ্যা হৈ যোৱাৰ পিছত, যিহেতু সেইদিন আছিল প্ৰস্তুতিৰ দিন, অৰ্থাৎ বিশ্ৰামবাৰৰ আগৰ দিন, অৰিমাথিয়াৰ পৰা যোচেফ আছিল, এজন প্ৰতিষ্ঠিত পৰিষদ সদস্য, যি নিজেও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ অপেক্ষাত আছিল, সাহস কৰি পীলাতৰ ওচৰলৈ সোমাল আৰু যীচুৰ শৰীৰ বিচাৰিলে। কিন্তু পিলাতে আশ্চৰ্য হ'ল যে ইতিমধ্যে তেওঁৰ মৃত্যু হৈছে নেকি, আৰু শতপতিক মাতি আনি তেওঁক সুধিলে যে বহু আগতে মৃত্যু হৈছে নেকি। আৰু শতসেনাপতিৰ পৰা জানি তেওঁ যোচেফক শৰীৰটো দান কৰিলে। আৰু শণ সূতাৰ কাপোৰ কিনি আনি তেওঁক নমাই মেৰিয়াই দিলে শণ সূতাৰ কাপোৰত, আৰু তেওঁক শিলৰ পৰা কটা এটা সমাধিত থৈ দিলে, আৰু সমাধিৰ দুৱাৰৰ ওপৰত এটা শিল বগৰাই দিলে। কিন্তু মগদলীনী মৰিয়ম আৰু যোচেৰ মৰিয়মে চাই আছিল তেওঁক কত ৰখা হৈছে।

16

আৰু শব্বাথ পাৰ হোৱাৰ পিছত মৰিয়ম মগদালিনী আৰু যাকোবৰ মৰিয়ম আৰু চালোমে সুগন্ধি দ্ৰব্য কিনিলে যাতে আহি তেওঁক অভিষেক কৰিব পাৰে। আৰু বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰথম দিনা অতি প্ৰত্যুষতে, সূৰ্য উদিত হোৱাৰ পিছত, তেওঁলোক সমাধিৰ ওচৰলৈ আহিল। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মাজত কৈছিল, কোনে আমাক সমাধিৰ দুৱাৰৰ পৰা শিলটো গুটাই দিব? আৰু ওপৰলৈ চাই তেওঁলোকে দেখিলে যে শিলটো গুটাই দিয়া হৈছে, কিয়নো সেইটো অতি ডাঙৰ আছিল। আৰু সমাধিৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰি তেওঁলোকে সোঁফালে বহি থকা

এজন যুৱকক দেখিলে, যি বগা বস্ত্ৰ পিন্ধি আছিল, আৰু তেওঁলোক আচৰিত হল। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, আতংকিত নহবা, তোমালোকে যীশু নাজৰীয়াৰ বিচাৰিছা যি ত্ৰুচবিদ্ধ হৈছিল, তেওঁ উথিত হৈছে, তেওঁ ইয়াত নাই, চোৱা সেই ঠাই যত তেওঁলোকে তেওঁক ৰাখিছিল। কিন্তু যোৱা আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলক আৰু পিতৰক কোৱা যে তেওঁ তোমালোকৰ আগে আগে গালীলীয়ালৈ যাব, তাত তোমালোকে তেওঁক দেখিবা, যেনেকৈ তেওঁ তোমালোকক কৈছিল। আৰু বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকে সমাধিৰ পৰা পলাই গল, কাৰণ তেওঁলোকক কঁপনি আৰু আতংকে আৱৰি ধৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে কাকো একো নকলে, কিয়নো তেওঁলোকে ভয় কৰিছিল।

উঠি বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰথম দিনৰ ৰাতিপুৱা প্ৰথমে মগ্‌দলীনী মৰিয়মক দেখা দিলে, যাৰ পৰা তেওঁ সাতটা ভূত খেদাই দিছিল। তাই গৈ তেওঁৰ সৈতে থকা সকলক জনাইলে, যিসকলে শোক কৰি আছিল আৰু কান্দি আছিল। আৰু সেইসকলে শুনি যে তেওঁ জীয়াই আছে আৰু তাই তেওঁক দেখিছিল, তেওঁলোকে বিশ্বাস নকৰিলে। এইবোৰৰ পিছত তেওঁলোকৰ মাজৰ দুজনক তেওঁ আন ৰূপত প্ৰকাশিত হল, যেতিয়া তেওঁলোক পথাৰলৈ খোজকাটি গৈ আছিল। আৰু সেইসকলে গুচি গৈ বাকীসকলক জনালে, কিন্তু সেইসকলকো বিশ্বাস নকৰিলে। পাছত একাদশজনে শুই থকা অৱস্থাত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত প্ৰকট হল, আৰু তেওঁলোকৰ অবিশ্বাস আৰু কঠিন হৃদয়ৰ বাবে তিৰস্কাৰ কৰিলে, কাৰণ যিসকলে তেওঁক পুনৰুত্থিত হোৱা দেখিছিল তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰা নাছিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে সকলো জগতলৈ গৈ সকলো সৃষ্টিৰ ওচৰত সুসমাচাৰ ঘোষণা কৰা। যিজনে বিশ্বাস কৰে আৰু বাপ্তিস্ম লয়, তেওঁ পৰিত্ৰাণ পাব; কিন্তু যিজনে অবিশ্বাস কৰে, তেওঁ দণ্ডিত হব। চিহ্নবোৰ কিন্তু বিশ্বাস কৰা সকলক অনুসৰণ কৰিব এইবোৰে, মোৰ নামত ভূত খেদাব, নতুন ভাষাত কথা কব। সাপ তেওঁলোকে তুলিব, আৰু যদিও মৃত্যুজনক কিবা পান কৰে, তেওঁলোকক একেবাৰেই ক্ষতি নকৰিব, ৰোগীসকলৰ ওপৰত হাত স্থাপন কৰিব, আৰু তেওঁলোক সুস্থ হব।

প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ সৈতে কথা কোৱাৰ পিছত স্বৰ্গলৈ উঠি নিয়া হল আৰু ঈশ্বৰৰ সোঁফালে
বহিল। তেওঁলোকে বাহিৰলৈ গৈ সকলো ঠাইতে ঘোষণা কৰিলে, প্ৰভুৱে সহযোগ কৰি
অনুসৰণ কৰা চিনবোৰৰ দ্বাৰা বাক্যক নিশ্চিত কৰিলে। আমেন।

গণনাপুস্তক

1

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক চীনয় মৰুভূমিত, সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত, দ্বিতীয় মাহৰ এক তাৰিখে, দ্বিতীয় বছৰত তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত, কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ সকলো সমাজৰ আৰম্ভণি লোৱা, জ্ঞাতি অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰবোৰ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসাৰে। বিশ বছৰ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ সকলো পুৰুষ, যিসকলে ইস্ৰায়েলৰ সৈন্যবাহিনীত যুদ্ধলৈ যাব পাৰে, তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে গণনা কৰা, তুমি আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক গণনা কৰা। আৰু তোমালোকৰ সৈতে প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা প্ৰতিজন শাসক থাকিব, তেওঁলোক পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি থাকিব।

আৰু এইবোৰ সেই পুৰুষসকলৰ নাম, যিসকলে তোমালোকৰ সৈতে থিয় হব, ৰূবেণৰ পৰা ইলীচুৰ, চদিয়ুৰৰ পুত্ৰ, চিমিয়োনৰ, চালামিয়েল চুৰিচদাইৰ পুত্ৰ। যিহুদাৰ মাজত নহচোন আমীনাদবৰ পুত্ৰ আছিল। ইছাখাৰৰ, নথনেল চোগাৰৰ পুত্ৰ, জেবুলুনৰ, হেলোনৰ পুত্ৰ এলিয়াব; যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ ইফ্ৰয়িমৰ, অশ্মীহুদৰ পুত্ৰ ইলীচামা। মনচ্ছিৰ, গমলিয়েল ফদাচুৰৰ পুত্ৰ। বেঞ্জামিনৰ, গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ আবিদান। দানৰ, অশ্মীশদয়ৰ পুত্ৰ

অহীয়েজৰ। আচেৰৰ পৰা ফাগাইএল, এখানৰ পুত্ৰ। গাদৰ, ৰাণ্ডৱেলৰ পুত্ৰ এলিচাফ।
নেফথালীৰ, আখিৰে আইনানৰ পুত্ৰ। এইসকল মণ্ডলীৰ মনোনীত লোক আছিল, যিসকল
তেওঁলোকৰ পৰিয়াল অনুসৰি গোষ্ঠীসমূহৰ শাসনকৰ্তা, ইস্ৰায়েলৰ সহস্ৰপতি।

আৰু মোচি আৰু হাৰোণে নামেৰে মাতি লোৱা সেই পুৰুষসকলক ললে। আৰু তেওঁলোকে
দ্বিতীয় বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ প্ৰথম দিনত সমগ্ৰ সমাজক সমবেত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক
তেওঁলোকৰ প্ৰজন্ম অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পৰিয়াল অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা
অনুসাৰে, বিশ বছৰ আৰু তাতোধিক বয়সৰ পৰা, প্ৰতিজন পুৰুষক মূৰে মূৰে নামভৰ্তি কৰা
হৈছিল। যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, সেইদৰে তেওঁলোকক চীনয়ৰ মৰুভূমিত
গণনা কৰা হল।

আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল, যি ইস্ৰায়েলৰ প্ৰথমজাত আছিল, তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি,
তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰসমূহ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ
নামসমূহৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, বিশ বছৰ বয়স আৰু তাতোকৈ
অধিক বয়সৰ সকলো পুৰুষ, যুদ্ধলৈ ওলাই যাব পৰা প্ৰতিজন লোক গণনা কৰা হল।
ৰূবেণ ফৈদৰ তেওঁলোকৰ গণনা হয় আৰু চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ। চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলক
তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ
বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, মূৰে মূৰে গণনা কৰি, বিশ বছৰ বয়সৰ
পৰা আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ সকলো পুৰুষ, যুদ্ধলৈ যাব পৰা প্ৰত্যেকজন, চিমিয়োন
জনগোষ্ঠীৰ তেওঁলোকৰ গণনা ঊনষাঠি হাজাৰ তিনিশ।

যিহুদাৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি,
তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, প্ৰতিজন ব্যক্তি
অনুসৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ অধিক, প্ৰত্যেকজন যি

সৈন্যবাহিনীত যায়। যিহুদা জনগোষ্ঠীৰ পৰা তেওঁলোকৰ গণনা চৌসত্তৰ হাজাৰ হুশ আছিল।

ইচাখৰৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ পৰিয়াল অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি গণনা কৰা হল, বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰৰ সকলো পুৰুষ, যুদ্ধলৈ যাব পৰা প্ৰত্যেকজন, ইচাখৰ জনগোষ্ঠীৰ পৰা তেওঁলোকৰ গণনা চৌৱন হাজাৰ চাৰিশ। জাবুলোনৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি, বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ সকলো পুৰুষ, যুদ্ধলৈ যাব পৰা প্ৰত্যেকজন। জবুলুন জনগোষ্ঠীৰ পৰা তেওঁলোকৰ গণনা সাত আৰু পঞ্চাশ হাজাৰ চাৰিশ।

যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি গণনা কৰা হল, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ আৰু তাৰ ওপৰৰ, যুদ্ধলৈ যাব পৰা সকলো লোক। এফ্ৰয়িম গোষ্ঠীৰ পৰা তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ আছিল। মনচিৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ গণনা অনুসৰি, সকলো পুৰুষ, বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ অধিক, যুদ্ধলৈ যাব পৰা প্ৰত্যেকজন, মনচিৰ ফৈদৰ পৰা তেওঁলোকৰ গণনা বত্ৰিশ হাজাৰ দুশ। বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, মূৰে মূৰে গণনা কৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ

অধিক, যিসকলে সৈন্যবাহিনীত যাব পাৰে। বিন্যামীন ফৈদৰ পৰা তেওঁলোকৰ গণনা পঁয়ত্ৰিশ হাজাৰ চাৰিশ। গাদৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, মূৰে মূৰে গণনা কৰি, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ অধিক, যুদ্ধলৈ যাব পৰা প্ৰত্যেকজনক। গাদ ফৈদৰ পৰা তেওঁলোকৰ গণনা পঁয়তাল্লিশ হাজাৰ হুশ পঞ্চাশ।

দানৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ জ্ঞাতিত্ব অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ বংশ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, মূৰে মূৰে গণনা কৰি, বিশ বছৰ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ সকলো পুৰুষ, যুদ্ধলৈ যাব পৰা প্ৰত্যেকজনক। দান গোষ্ঠীৰ পৰা তেওঁলোকৰ গণনা, বায়ষ্ঠি হাজাৰ সাত শ। আশেৰৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে তেওঁলোকৰ আত্মীয়তা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি গণনা কৰা হৈছিল, সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ, যুদ্ধলৈ যাব পৰা প্ৰত্যেকজন। আশেৰ জনগোষ্ঠীৰ পৰা তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল এক আৰু চল্লিশ হাজাৰ আৰু পাঁচশ।

নপ্তালিৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ জ্ঞাতিত্ব অনুসৰি, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নামৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ মূৰ অনুসৰি গণনা কৰা হ'ল—সকলো পুৰুষ বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাতোকৈ অধিক, যিসকলে সৈন্যবাহিনীত যাব পাৰে, নেফথালি গোষ্ঠীৰ পৰা তেওঁলোকৰ গণনা তিনি আৰু পঞ্চাশ হাজাৰ আৰু চাৰিশ।

এয়া সেই গণনা আছিল, যি মোচি আৰু হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ শাসকসকলে, বাৰজন

পুৰুষে, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এজন পুৰুষে, পৰিয়ালৰ ঘৰৰ গোষ্ঠী অনুসৰি কৰিছিল। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো গণনা তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে বিশ বছৰ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সৰ পৰা হ'ল, ইশ্ৰায়েলত যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱা প্ৰতিজন। ছশ হাজাৰ তিনি হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চাশ।

কিন্তু লেবীয়াসকলক তেওঁলোকৰ পৰিয়ালৰ ফৈদৰ পৰা ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত গণনা কৰা হোৱা নাছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, চোৱা, লেবীৰ গোষ্ঠীৰ তুমি লোকপিয়ল নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ সংখ্যা তুমি ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত নলবা। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ওপৰত, আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰৰ ওপৰত, আৰু ইয়াৰ ভিতৰত থকা সকলো বস্তুৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰা। তেওঁলোকে তম্বু আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ বহন কৰিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াত সেৱা কৰিব, আৰু তম্বুৰ চাৰিওফালে শিবিৰ পাতিব। আৰু তম্বু উঠোৱাৰ সময়ত লেবীয়াসকলে ইয়াক ভাঙি পেলাব, আৰু তম্বু স্থাপন কৰাৰ সময়ত তেওঁলোকে ইয়াক থিয় কৰিব, আৰু যি বিদেশী ওচৰ চাপে তেওঁ মৃত্যুবৰণ কৰক। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শিবিৰ পাতিব, প্ৰতিজন মানুহ নিজৰ শৃংখলাত, আৰু প্ৰতিজন মানুহ নিজৰ নেতৃত্ব অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে। কিন্তু লেবীয়াসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ চাৰিওফালে বিপৰীতে শিবিৰ পাতক, আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত পাপ নহ'ব। আৰু লেবীয়াসকলে নিজে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ৰক্ষা কৰিব। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে সেইদৰে কৰিলে, যি সকলো প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক আদেশ দিছিল, সেইদৰে তেওঁলোকে কৰিলে।

2

আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কথা কলে, এই বুলি, প্ৰতিজন মানুহে নিজৰ ক্ৰম অনুসৰি, পতাকা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি ধৰি ৰাখি, ইশ্ৰায়েলৰ

পুত্ৰসকলে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ চাৰিওফালে বিপৰীতে শিবিৰ পাতক; ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ চাৰিওফালে শিবিৰ পাতিব। আৰু যিসকলে প্ৰথমে পূবফালে শিবিৰ স্থাপন কৰিছিল, যিহূদাৰ শিবিৰৰ শৃংখলা তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে, আৰু যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক নহচোন, অমীনাদবৰ পুত্ৰ। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ যিসকলক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, তেওঁলোক চৌসত্তৰ হাজাৰ ছশ জন আছিল। আৰু ইচাখৰ ফৈদৰ কাষত শিবিৰ স্থাপন কৰা লোকসকল, আৰু ইচাখৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক, চোগাৰৰ পুত্ৰ নথনেল। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষিত লোকসকল, চৌৱন হাজাৰ চাৰিশ। আৰু জেবুলুন গোষ্ঠীৰ কাষত শিবিৰ পতা লোকসকল, আৰু জেবুলুনৰ সন্তানসকলৰ শাসক, হেলোনৰ পুত্ৰ ইলীয়াব। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ যিসকলক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, সাতান্ন হাজাৰ চাৰিশ। যিহূদাৰ শিবিৰৰ পৰা পৰীক্ষিত সকলো লোক, এক লাখ আশী হাজাৰ ছশ চাৰিশ জন, তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ সৈতে প্ৰথমে যাত্ৰা কৰিব। ৰবেনৰ শিবিৰৰ সৈন্যদল দক্ষিণৰ ফালে তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে, আৰু ৰবেনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক চেদিয়েৰৰ পুত্ৰ ইলিচুৰ। তেওঁৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল আছিল ছয়চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ জন। আৰু তেওঁৰ কাষত চিমিয়োন ফৈদৰ শিবিৰ স্থাপন কৰোঁতাসকল, আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক চালামিয়েল, চুৰিচদয়ৰ পুত্ৰ। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল, উনষাঠি হাজাৰ তিনিশ। আৰু তেওঁৰ কাষত শিবিৰ পতা গোষ্ঠী গাদ, আৰু গাদৰ সন্তানসকলৰ শাসক ৰগুৱেলৰ পুত্ৰ ইলীচাফ। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষিত লোকসকল পঁয়তাল্লিশ হাজাৰ ছশ পঞ্চাশ জন। ৰবেণৰ শিবিৰৰ সকলো পৰীক্ষিত লোক, তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ সৈতে এক লাখ একান্ন হাজাৰ চাৰিশ পঞ্চাশ জন, দ্বিতীয়তে যাত্ৰা কৰিব।

আৰু সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰ লোৱা হব, আৰু লেবীসকলৰ শিবিৰ শিবিৰসমূহৰ মাজত থাকিব, যেনেকৈ তেওঁলোকে শিবিৰ পাতিব, তেনেকৈ তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব, প্ৰতিজনে নিজৰ স্থান ধৰি নেতৃত্ব অনুসাৰে। ইফ্ৰয়িমৰ শিবিৰৰ ক্ৰম সাগৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে, আৰু ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক, অশীহুদৰ পুত্ৰ ইলীচামা। তাৰ শক্তি যিসকলক পৰীক্ষা

কৰা হৈছিল, চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ।

আৰু মনচিৰ ফৈদৰ কাষত তম্বু তৰা সকল, আৰু মনচিৰ সন্তান সকলৰ শাসনকৰ্তা ফদাচুৰৰ পুত্ৰ গমলীয়েল। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল আছিল বত্ৰিশ হাজাৰ দশ জন। আৰু বিন্যামীন গোষ্ঠীৰ ওচৰত শিবিৰ পাঠোঁতাসকল, আৰু বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ অবীদান। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ যিসকলক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, তেওঁলোক পঁয়ত্ৰিশ হাজাৰ চাৰিশ জন আছিল। ইফ্ৰয়িমৰ শিবিৰৰ সকলো পৰীক্ষিত লোক, এক লাখ আট হাজাৰ এশ জন, তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে তৃতীয় স্থানত যাত্ৰা কৰিব।

দানৰ শিবিৰৰ শৃংখলা উত্তৰৰ ফালে তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে, আৰু দানৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক অশ্মীশদয়ৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল আছিল বাষষ্ঠি হাজাৰ সাতশ জন। আৰু তেওঁৰ ওচৰত শিবিৰ পাতি থকা লোকসকল আচৰৰ ফৈদ, আৰু আচৰৰ সন্তানসকলৰ শাসনকৰ্তা ইত্ৰুণৰ পুত্ৰ ফগীয়েল। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ পৰীক্ষা কৰা লোকসকল আছিল এক আৰু চল্লিশ হাজাৰ পাঁচশ জন। আৰু নপ্তালী গোষ্ঠীৰ পাছত শিবিৰ স্থাপন কৰোঁতাসকল, আৰু নপ্তালীৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক, ঐনানৰ পুত্ৰ অহীৰে। তাৰ সৈন্যবাহিনীৰ যিসকলক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, তেওঁলোক তিয়ারন হাজাৰ চাৰিশ জন আছিল। দান শিবিৰৰ সকলো পৰীক্ষিত লোক, এক লাখ সাতান্ন হাজাৰ ছশ জন, তেওঁলোকৰ শৃংখলা অনুসৰি শেষত যাত্ৰা কৰিব।

এয়া ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ তেওঁলোকৰ পৈতৃক পৰিয়াল অনুসৰি গণনা, শিবিৰবোৰৰ তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে সম্পূৰ্ণ গণনা, ছশ হাজাৰ তিনি হাজাৰ পাঁচশ পঞ্চাশ। কিন্তু লেবীয়াসকলক তেওঁলোকৰ মাজত গণনা কৰা হোৱা নাছিল, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুৱে মোচিক দিয়া সকলো আদেশ পালন

কৰিলে, এইদৰে তেওঁলোকে নিজৰ শৃংখলা অনুসাৰে শিবিৰ পাতিলে, আৰু এইদৰে
প্ৰতিজনে নিজৰ গোষ্ঠী আৰু পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে লাগি থাকি যাত্ৰা কৰিলে।

3

আৰু এইবোৰ হাৰোণ আৰু মোচিৰ বংশাৱলী, যি দিনা প্ৰভুৱে চীনয় পৰ্বতত মোচিক কথা
কলে। আৰু এইবোৰ হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ নাম, প্ৰথমজাত নাদব, আৰু অবীহু, ইলিয়াজৰ,
আৰু ঈথামৰ। এইবোৰ হাৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ নাম, যিসকল অভিষিক্ত পুৰোহিত আছিল,
যিসকলক পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ হাত সম্পূৰ্ণ কৰা হৈছিল। আৰু
নাদব আৰু আবিয়েদৰ মৃত্যু হল প্ৰভুৰ সন্মুখত, যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত চীনয়
মৰুভূমিত বিজাতীয় অগ্নি উৎসৰ্গ কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ সন্তান নাছিল, আৰু
ইলিয়াজৰ আৰু ঈথামৰে তেওঁলোকৰ পিতৃ হাৰোণৰ সৈতে পুৰোহিত হিচাপে সেৱা
কৰিলে।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, লেবী জনগোষ্ঠীক লোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকক
পুৰোহিত হাৰোণৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিবা, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সেৱা কৰিব। আৰু
তেওঁলোকে তেওঁৰ ৰক্ষণীয় কৰ্তব্য আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ৰক্ষণীয় কৰ্তব্য সাক্ষ্যৰ
তম্বুৰ সন্মুখত পালন কৰিব, তম্বুৰ কাৰ্য সম্পাদন কৰিবলৈ। আৰু তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ
সকলো বস্তু ৰক্ষা কৰিব, আৰু তম্বুৰ সকলো কামৰ অনুসাৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ
ৰক্ষণাবেক্ষণ কৰিব। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক হাৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক,
পুৰোহিতসকলক দিবা; এইসকল মোক উপহাৰ হিচাপে দিয়া হৈছে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ
পৰা। আৰু তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ওপৰত নিযুক্ত কৰিবা,
আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পুৰোহিতত্ব ৰক্ষা কৰিব, আৰু বেদীৰ অনুসাৰে সকলো,
আৰু পৰ্দাৰ ভিতৰত, আৰু যি বিদেশীয়ে স্পৰ্শ কৰিব তেওঁ মৰিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক

কথা কলে, কৈ, আৰু চোৱা, মই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক লৈছো, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা গৰ্ভ খোলা সকলো প্ৰথমজাতৰ সলনি; তেওঁলোকৰ মুক্তিপণ হব, আৰু লেবীয়াসকল মোৰ হব। মোৰ বাবে সকলো প্ৰথমজাত, যি দিনা মই মিচৰ দেশত সকলো প্ৰথমজাতক আঘাত কৰিছিলোঁ, সেই দিনা মই ইজৰায়েলৰ সকলো প্ৰথমজাতক মোৰ বাবে পবিত্ৰ কৰিলোঁ, মানুহৰ পৰা পশুলৈকে তেওঁলোক মোৰ হব, মই প্ৰভু।

আৰু প্ৰভুৱে চীনয় মৰুভূমিত মোচিক কথা কৈছিল, কৈ, লেবীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসৰি আৰু তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি পৰীক্ষা কৰা; প্ৰতিটো পুৰুষক এমাহীয়া আৰু তাৰ ওপৰৰ তেওঁলোকক গণনা কৰা। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ মাতৰ মাধ্যমেৰে তেওঁলোকক পৰিদৰ্শন কৰিলে, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল।

আৰু লেবীৰ এইসকল পুত্ৰ আছিল তেওঁলোকৰ নাম অনুসৰি: গেৰোণ, কহাৎ আৰু মৰাৰী। আৰু গেদছনৰ পুত্ৰসকলৰ নামবোৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে এইবোৰ: লোবেনী আৰু চেমেই। আৰু কহাতৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে অশ্ৰাম, ইচহাৰ, হিব্ৰোণ আৰু উজ্জীয়েল। আৰু মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, মুলি আৰু মুচি, এইসকল লেবীয়াসকলৰ গোষ্ঠীসমূহ তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে। গেৰোণৰ লোবেনীৰ লোক, আৰু চিমিয়ীৰ লোক, এইসকল গেৰোণৰ গোষ্ঠী। তেওঁলোকৰ গণনা সংখ্যা অনুসৰি সকলো পুৰুষৰ এক মাহ বয়সৰ পৰা আৰু তাতকৈ অধিক, তেওঁলোকৰ গণনা, সাত হাজাৰ পাঁচশ। আৰু গেদচোনৰ পুত্ৰসকলে তম্বুৰ পিছফালে সাগৰৰ কাষত ছাউনি পাতিব। আৰু গেদচোনৰ লোকসকলৰ পৰিয়ালসমূহৰ ঘৰৰ শাসক আছিল দায়েলৰ পুত্ৰ ইলিচাফ। আৰু গেৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ ৰথীয়া সাক্ষ্যৰ তম্বুত, তম্বু আৰু আৱৰণ, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ আৱৰণ, আৰু চোতালৰ পাল, আৰু তম্বুৰ ওপৰত থকা চোতালৰ

দুৱাৰৰ পৰ্দা, আৰু তেওঁৰ সকলো কামৰ অৱশিষ্ট।

কহাতৰ বাবে অশ্বমৰ গোস্তী এটা, আৰু ইচহাৰৰ গোস্তী এটা, আৰু হিব্ৰোণৰ গোস্তী এটা, আৰু উজ্জীয়েলৰ গোস্তী এটা, এইসকলেই হৈছে কহাতৰ গোস্তী, সংখ্যা অনুসাৰে। এক মাহ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ প্ৰতিজন পুৰুষ, আঠ হাজাৰ হ্ৰস্ব জন, পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ ৰক্ষক আছিল। কহাতৰ পুত্ৰসকলৰ গোস্তীসমূহে তম্বুৰ দক্ষিণ দিশত শিবিৰ পাতিব। আৰু কহাতৰ গোস্তীসমূহৰ পিতৃ-বংশৰ শাসক আছিল এলিচাফান, উজ্জীয়েলৰ পুত্ৰ।

আৰু তেওঁলোকৰ দায়িত্ব আছিল নিয়ম-চন্দুক, মেজ, দীপাধাৰ, যজ্ঞবেদীবোৰ, পবিত্ৰ স্থানৰ পাত্ৰবোৰ যিবোৰেৰে তেওঁলোকে পৰিচৰ্যা কৰে, আৰু পৰ্দা, আৰু এইবোৰৰ সৈতে জড়িত সকলো কাম। আৰু লেবীয়াসকলৰ শাসকসকলৰ ওপৰত শাসক, পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰ, পবিত্ৰ বস্তুসমূহৰ ৰক্ষকসকল ৰক্ষা কৰিবলৈ নিযুক্ত। মেৰাৰীৰ লোকসকল মুলী, আৰু লোকসকল মুচী, এইসকল হৈছে মেৰাৰীৰ লোকসকল।

তেওঁলোকৰ গণনা সংখ্যা অনুসৰি, এমাহ আৰু তাতকৈ অধিক বয়সৰ সকলো পুৰুষ, ছয় হাজাৰ পঞ্চাশ। আৰু মৰাৰী লোকসকলৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰৰ শাসক, অবীহয়িলৰ পুত্ৰ চুৰীয়েল, তম্বুৰ কাষত উত্তৰ দিশত শিবিৰ পাতিব। মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰহৰাৰ গণনা: তম্বুৰ শীৰ্ষভাগসমূহ, আৰু ইয়াৰ ডাংসমূহ, আৰু ইয়াৰ স্তম্ভসমূহ, আৰু ইয়াৰ ভিত্তিসমূহ, আৰু সিহঁতৰ সকলো পাত্ৰসমূহ, আৰু সিহঁতৰ কাৰ্যসমূহ। আৰু প্ৰাঙ্গণৰ চাৰিওফালৰ স্তম্ভবোৰ, আৰু সেইবোৰৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু খুঁটাবোৰ, আৰু সেইবোৰৰ ৰছীবোৰ।

যিসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সন্মুখত পূবফালে শিবিৰ পাতিছিল, মোচি আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে, ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে পবিত্ৰ স্থানৰ প্ৰহৰা ৰক্ষা কৰিছিল, আৰু যি বিদেশীয়ে স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ মৰিব। লেবীয়াসকলৰ সম্পূৰ্ণ গণনা, যাক মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ আদেশ অনুসৰি তেওঁলোকৰ গোস্তী অনুযায়ী গণনা কৰিছিল, এমাহ আৰু

তাতোকৈ অধিক বয়সৰ সকলো পুৰুষ, বাইশ হাজাৰ।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ এমাহীয়া আৰু তাতোকৈ ওপৰৰ সকলো প্ৰথমজাত পুৰুষক পৰীক্ষা কৰা, আৰু নামৰ পৰা সংখ্যা লোৱা। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক মোৰ বাবে লবা, মই প্ৰভু, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো প্ৰথমজাতৰ সলনি, আৰু লেবীয়াসকলৰ পশুধন ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পশুধনৰ মাজৰ সকলো প্ৰথমজাতৰ সলনি। আৰু মোচিয়ে দৰ্শন কৰিলে যি ৰীতিত প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত থকা সকলো প্ৰথমজাতক। আৰু এমাহীয়া আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ সকলো প্ৰথমজাত পুৰুষসকলৰ নাম অনুসৰি গণনা কৰা সংখ্যা বাইশ হাজাৰ দুশ সত্তৰ তিনি হল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ সকলো প্ৰথমজাত পুত্ৰৰ সলনি লেবীয়াসকলক লোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধনৰ সলনি লেবীয়াসকলৰ পশুধন লোৱা, আৰু লেবীয়াসকল মোৰ হব, মই প্ৰভু। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰথমজাতসকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলতকৈ অতিৰিক্ত দুশ সত্তৰ তিনিজনৰ মুক্তিপণ। আৰু তুমি মূৰে মূৰে পাঁচ শেকেল লবা, পবিত্ৰ দিদ্ৰাখমা অনুসাৰে তুমি লবা, এক শেকেলত বিশ অবোল। আৰু তুমি হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক ৰূপ দিবা, তেওঁলোকৰ মাজত অধিক হোৱাসকলৰ মুক্তিপণ। আৰু মোচিয়ে লেবীয়াসকলৰ মুক্তিৰ বাবে অধিক হোৱাসকলৰ মুক্তিপণৰ ৰূপ ললে। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰথমজাতসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁ ৰূপ ললে, এক হাজাৰ তিনি শ পয়ষষ্ঠি পাঁচ চেকল, পবিত্ৰ চেকল অনুসাৰে। আৰু মোচিয়ে অতিৰিক্তসকলৰ মুক্তিপণ হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক দিলে, প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে, যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

4

আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কলে, লেৱীৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা কাহাতৰ

পুত্ৰসকলৰ গণনা লোৱা, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে। পঁচিশ বছৰৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ পৰ্যন্ত, সাক্ষ্যৰ তথ্যত সকলো কাম কৰিবলৈ আৰু সেৱা কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰা প্ৰতিজন।

আৰু এইবোৰ কহাতৰ পুত্ৰসকলৰ কাম সাক্ষ্যৰ তথ্যত, পবিত্ৰতমৰ। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল প্ৰৱেশ কৰিব, যেতিয়া শিবিৰ আঁতৰাব, আৰু আৱৰণকাৰী পৰ্দা নমাই আনিব, আৰু ইয়াৰে সাক্ষ্যৰ চন্দুক ঢাকিব। আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত নীলা ছালৰ আৱৰণ ৰাখিব, আৰু ইয়াৰ ওপৰত ওপৰৰ পৰা সম্পূৰ্ণ নীলা কাপোৰ বিস্তাৰ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে দণ্ডবোৰ সুমুৱাব।

আৰু আগত ৰখা সেই মেজৰ ওপৰত তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ বেঙুনীয়া কাপোৰ পাৰিব, আৰু তাৰ ওপৰত বাটি, ধূপাধাৰ, পিয়লা, আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ পাত্ৰবোৰ যিবোৰত ঢালে, আৰু যিবোৰ পিঠা নিৰন্তৰ তাৰ ওপৰত থাকিব। আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত ৰঙা বস্ত্ৰ পাৰিব, আৰু নীলা চামৰাৰ আৱৰণেৰে ইয়াক ঢাকিব, আৰু ইয়াৰ মাজেৰে দণ্ডবোৰ সুমুৱাব। আৰু তেওঁলোকে নীলা বস্ত্ৰ লব আৰু পোহৰ দিয়া দীপাধাৰ, ইয়াৰ প্ৰদীপবোৰ, ইয়াৰ চিমটাবোৰ, ইয়াৰ ঢালিবলৈ পাত্ৰবোৰ আৰু তেলৰ সকলো পাত্ৰ যিবোৰত সিহঁতে সেৱা কৰে, সেইবোৰ ঢাকিব। আৰু তেওঁলোকে ইয়াক আৰু ইয়াৰ সকলো পাত্ৰ নীলা চামৰাৰ আৱৰণৰ ভিতৰত ৰাখিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক বহন-দণ্ডৰ ওপৰত স্থাপন কৰিব। আৰু সোণালী বেদীৰ ওপৰত তেওঁলোকে নীলা বস্ত্ৰ ঢাকিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক নীলা চামৰাৰ আৱৰণেৰে ঢাকিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ কাটি নিয়া দণ্ডবোৰ সুমুৱাব।

আৰু তেওঁলোকে পবিত্ৰ স্থানত পৰিচৰ্যাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা সকলো পাত্ৰ লব, আৰু সেইবোৰ নীলা বস্ত্ৰত ভৰাই নীলা চামৰাৰ আৱৰণেৰে ঢাকিব, আৰু দণ্ডবোৰৰ ওপৰত ৰাখিব। আৰু তেওঁ বেদীৰ ওপৰত আবৰণ ৰাখিব, আৰু তাৰ ওপৰত সম্পূৰ্ণ বেঙুনীয়া বস্ত্ৰ

ঢাকিব। আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত সকলো পাত্ৰ ৰাখিব, যিবোৰেৰে তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত সেৱা কৰে, আৰু ধূপাধাৰবোৰ, আৰু মাংসৰ হাঁকোবোৰ, আৰু বাটিবোৰ, আৰু ঢাকনি, আৰু যজ্ঞবেদীৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ওপৰত নীলা চামৰাৰ আৱৰণ বিস্তাৰ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ দণ্ডবোৰ সুমুৱাব, আৰু তেওঁলোকে বেঙুনীয়া বস্ত্ৰ লব, আৰু প্ৰক্ষালন পাত্ৰ আৰু ইয়াৰ আধাৰ ঢাকিব, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক নীলা চামৰাৰ আৱৰণৰ ভিতৰত ৰাখিব, আৰু তেওঁলোকে দণ্ডবোৰৰ ওপৰত ৰাখিব। আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে পবিত্ৰ বস্তুবোৰ আৰু পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ সকলো পাত্ৰ ঢাকি সম্পূৰ্ণ কৰিব শিবিৰ উঠোৱাৰ সময়ত, আৰু তাৰ পাছত কহাতৰ পুত্ৰসকলে বহন কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে পবিত্ৰ বস্তুবোৰ স্পৰ্শ নকৰিব যাতে তেওঁলোক নমৰে; এইবোৰ কহাতৰ পুত্ৰসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুত তুলি লব।

তত্বাৱধায়ক ইলিয়াজাৰ, পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ, পোহৰৰ তেল, আৰু মিশ্ৰণৰ ধূপ, আৰু প্ৰতিদিনৰ বলিদান, আৰু অভিষেকৰ তেল, সমগ্ৰ তম্বুৰ তত্বাৱধান, আৰু যিমান ইয়াত আছে পবিত্ৰ স্থানত, সকলো কাৰ্য্যত।

আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কথা কলে, এই বুলি, কহাত গোষ্ঠীৰ লোকসকলক লেবীয়াসকলৰ মাজৰ পৰা ধ্বংস নকৰিবা। তেওঁলোকৰ বাবে এইটো কৰা, আৰু তেওঁলোক জীয়াই থাকিব আৰু মৰিব নহয়, যেতিয়া তেওঁলোকে পবিত্ৰতম বস্তুবোৰৰ ওচৰলৈ যায়। হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে যাওক, আৰু তেওঁলোকে প্ৰতিজনক তেওঁৰ নিজৰ দায়িত্ব অনুসৰি নিযুক্ত কৰিব। আৰু তেওঁলোকে যাতে হঠাতে পবিত্ৰ বস্তুবোৰ দেখিবলৈ প্ৰৱেশ নকৰে, নহলে তেওঁলোকে মৰিব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, গেৰ্শোণৰ পুত্ৰসকলৰ গণনা লোৱা, আৰু এইসকলক তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, পঁচিশ বছৰীয়াৰ পৰা

পঞ্চাশ বছৰীয়ালৈকে তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰা, প্ৰত্যেকজন যি সোমাই যায় সাক্ষ্যৰ তথ্য নিজৰ কাম কৰিবলৈ সেৱা কৰিবলৈ। এইটো গদচোনৰ লোকসকলৰ পৰিচৰ্যা, পৰিচৰ্যা কৰা আৰু বহন কৰা। আৰু তেওঁ তথ্যৰ চামবোৰ, সাক্ষ্যৰ তথ্য, তাৰ আৱৰণ, ওপৰত থকা নীলা আৱৰণ, আৰু সাক্ষ্যৰ তথ্যৰ দুৱাৰৰ আৱৰণ তুলিব। আৰু প্ৰাঙ্গণৰ পৰ্দাসমূহ, যিমান সাক্ষ্যৰ তথ্যৰ ওপৰত আছে, আৰু অৱশিষ্টসমূহ, আৰু পৰিচৰ্যাৰ সকলো পাত্ৰ যিবোৰৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে পৰিচৰ্যা কৰে, সেইবোৰ তেওঁলোকে কৰিব। হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ মুখ অনুসাৰে গেচোনৰ পুত্ৰসকলৰ সেৱা হব, তেওঁলোকৰ সকলো সেৱা অনুসাৰে আৰু তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য অনুসাৰে, আৰু তুমি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ দ্বাৰা বহন কৰা সকলো ভাৰ নাম অনুসাৰে তত্ত্বাৱধান কৰিবা। এইটো গদচোনৰ পুত্ৰসকলৰ সেৱা সাক্ষ্যৰ তথ্য, আৰু তেওঁলোকৰ ৰখীয়া হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ ইখামাৰৰ হাতত।

মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে গণনা কৰা। পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে তেওঁলোকক গণনা কৰা, প্ৰত্যেকজন যি সাক্ষ্যৰ তথ্য সেৱা কৰিবলৈ প্ৰবেশ কৰে। আৰু এইবোৰ হৈছে সাক্ষ্যৰ তথ্য তেওঁলোকৰ সকলো কামৰ বাবে যিসকলে বস্তু বহন কৰে তেওঁলোকৰ ৰক্ষণীয় দায়িত্ব: তথ্যৰ শীৰ্ষবোৰ, আৰু দণ্ডবোৰ, আৰু ইয়াৰ স্তম্ভবোৰ, আৰু ইয়াৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু আৱৰণ, আৰু তেওঁলোকৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ, আৰু তথ্যৰ দুৱাৰৰ আৱৰণ, আৰু চোতালৰ চাৰিওফালৰ স্তম্ভবোৰ, আৰু সেইবোৰৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু চোতালৰ দুৱাৰৰ পৰ্দাৰ স্তম্ভবোৰ, আৰু সেইবোৰৰ ভিত্তিবোৰ, আৰু সেইবোৰৰ খুঁটাবোৰ, আৰু সেইবোৰৰ ৰছীবোৰ, আৰু সেইবোৰৰ সকলো পাত্ৰবোৰ, আৰু সেইবোৰৰ পৰিচৰ্যাৰ সকলো বস্তুবোৰ, নাম অনুসাৰে সেইবোৰ পৰীক্ষা কৰা, আৰু সেইবোৰৰ দ্বাৰা বহন কৰা সকলৰ ৰক্ষণাবেক্ষণৰ সকলো পাত্ৰবোৰ। এইটো মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ লোকৰ পৰিচৰ্যা, সাক্ষ্যৰ তথ্য তেওঁলোকৰ সকলো কামত, হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ ইখামাৰৰ হাতত।

আৰু মোচি, হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ শাসকসকলে কহাতৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে পৰিদৰ্শন কৰিলে। পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে, প্ৰতিজন যি সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত সেৱা কৰিবলৈ আৰু কাম কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰে। আৰু তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহ অনুসৰি তেওঁলোকৰ গণনা হল দুই হাজাৰ সাত শ পঞ্চাশ। এয়া কহাতৰ লোকসকলৰ গণনা, সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত সেৱা কৰা সকলো লোক, যেনেকৈ মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা গণনা কৰিলে।

আৰু গেৰ্শোণৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে গণনা কৰা হল। পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে, সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত সেৱা কৰিবলৈ আৰু কাম কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰা প্ৰতিজন। আৰু তেওঁলোকৰ গণনা তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃ-পৰিয়ালৰ ঘৰ অনুসাৰে হল দুই হাজাৰ ছশ ত্ৰিশ। এইটো গেদচোনৰ পুত্ৰসকলৰ লোকসকলৰ গণনা, যিসকলে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত সেৱা কৰে, যিসকলক মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা গণনা কৰিলে।

মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ লোকসকলকো তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে গণনা কৰা হৈছিল। পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে, সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ কামবোৰত সেৱা কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰা প্ৰতিজন। আৰু তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃ-পৰিয়ালৰ ঘৰ অনুসাৰে লোকপিয়ল হল, তিনি হাজাৰ দুশ। এয়া মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ লোকসকলৰ গণনা, যিসকলক মোচি আৰু হাৰোণে প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে মোচিৰ দ্বাৰা গণনা কৰিছিল। সকলো পৰীক্ষিত লোক, যাক মোচি আৰু হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ শাসকসকলে লেবীয়াসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী আৰু পিতৃ-বংশ অনুসাৰে পৰীক্ষা কৰিলে। পঁচিশ বছৰ বয়সৰ পৰা পঞ্চাশ বছৰ বয়সলৈকে প্ৰতিজন যি সেৱাৰ কামত প্ৰৱেশ কৰে আৰু সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত বহন কৰা কামবোৰ কৰে। আৰু গণনা কৰা লোকসকল

আট হাজাৰ পাঁচ শ আশী জন হল। প্ৰভুৰ কণ্ঠৰ মাধ্যমেৰে তেওঁ মোচিৰ হাতত তেওঁলোকক পৰিদৰ্শন কৰিলে, প্ৰতিজন মানুহক তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ ওপৰত আৰু তেওঁলোকে নিজে যিবোৰ বহন কৰে তাৰ ওপৰত, আৰু তেওঁলোকক গণনা কৰা হল, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

5

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া যে তেওঁলোকে শিবিৰৰ পৰা সকলো কুষ্ঠৰোগী, সকলো শ্ৰাবযুক্ত আৰু আত্মাৰ ক্ষেত্ৰত সকলো অশুচি লোকক বাহিৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক। পুৰুষৰ পৰা নাৰীলৈকে, শিবিৰৰ বাহিৰলৈ পঠিয়াই দিয়া, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ শিবিৰসমূহ অশুচি নকৰিব, যত মই তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰোঁ। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে এইদৰে কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক শিবিৰৰ বাহিৰলৈ পঠিয়াই দিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, এইদৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে কৰিলে।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, এইদৰে কৈ: পুৰুষ বা স্ত্ৰী, যিকোনো লোকে মানুহৰ সকলো পাপৰ মাজৰ পৰা কোনো পাপ কৰে, আৰু উপেক্ষা কৰি উপেক্ষা কৰে আৰু সেই আত্মাই অপৰাধ কৰে, তেওঁ নিজে কৰা পাপ স্বীকাৰ কৰিব, আৰু অপৰাধৰ মূল ধন ঘূৰাই দিব, আৰু তাৰ পঞ্চমাংশ তাৰ ওপৰত যোগ কৰিব, আৰু যাৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধ কৰিছিল তাক ঘূৰাই দিব। যদি কিন্তু মানুহজনৰ প্ৰতিশোধকাৰী নাথাকে, যাতে তেওঁক অপৰাধ ঘূৰাই দিয়া হয় তেওঁৰ প্ৰতি, তেন্তে যি অপৰাধ ঘূৰাই দিয়া হৈছে প্ৰভুক, সেয়া পুৰোহিতৰ হব, প্ৰায়শ্চিত্তৰ মেৰ-ছাগটো বাদ দি, যাৰ দ্বাৰা তেওঁৰ বিষয়ে তেওঁত প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা হব।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত সকলো পবিত্ৰ বস্তুৰ সকলো প্ৰথম ফল, যিমান
তেওঁলোকে প্ৰভুক আগবঢ়ায়, সেইবোৰ পুৰোহিতৰ হব। আৰু প্ৰতিজনৰ পবিত্ৰ কৰা
বস্তুবোৰ তেওঁৰ হব, আৰু যিকোনো মানুহে পুৰোহিতক যি দিব, সেয়া তেওঁৰ হব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কথা কওক, আৰু তুমি
তেওঁলোকক কবা, যদি কোনো মানুহৰ স্ত্ৰীয়ে পাপ কৰে, আৰু তেওঁক তুচ্ছ কৰি অৱজ্ঞা
কৰে। আৰু যদি কোনোবাই তাইৰ সৈতে বীজৰ শয্যা শয়ন কৰে, আৰু তাইৰ স্বামীৰ চকুৰ
পৰা লুকাই যায়, আৰু লুকুৱায়, কিন্তু এই তাই অশুচি হয়, আৰু তাইৰ সৈতে কোনো সাক্ষী
নাছিল, আৰু এই তাই ধৰা পৰা নহয়, আৰু যদি তাৰ ওপৰত ঈৰ্ষাৰ আত্মা আহে, আৰু তেওঁ
নিজৰ পত্নীক লৈ ঈৰ্ষা কৰে, আৰু তাই অপবিত্ৰ হৈছে, বা যদি তাৰ ওপৰত ঈৰ্ষাৰ আত্মা
আহে, আৰু তেওঁ নিজৰ পত্নীক লৈ ঈৰ্ষা কৰে, কিন্তু তাই অপবিত্ৰ হোৱা নাই, আৰু সেই
মানুহে তেওঁৰ তিৰোতাক পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ যাব, আৰু তাইৰ বিষয়ে উপহাস আনিব,
এক ঐফাৰ দশম ভাগ যৱৰ আটা, তাৰ ওপৰত তেল নঢালিব, আৰু তাৰ ওপৰত ধূপ নথব,
কিয়নো এয়া ঈৰ্ষাৰ বলিদান, স্মৰণৰ বলিদান, পাপ মনত পেলোৱা।

আৰু পুৰোহিতে ইয়াক আনিব, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত ইয়াক স্থাপন কৰিব। আৰু পুৰোহিতে
মাটিৰ পাত্ৰত বিশুদ্ধ জীৱন্ত পানী লব, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ মজিয়াত থকা মাটি লৈ
পুৰোহিতে পানীত পেলাব। আৰু পুৰোহিতে মহিলাগৰাকীক প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় কৰাব, আৰু
মহিলাগৰাকীৰ মূৰ অনাবৃত কৰিব, আৰু তাইৰ হাতত স্মৰণৰ বলিদান, অৰ্থাৎ ঈৰ্ষাৰ বলিদান
দিব, কিন্তু পুৰোহিতৰ হাতত অভিশপ্ত তিক্ত পানী থাকিব। আৰু পুৰোহিতে তাইক শপত
খুৱাব, আৰু মহিলাক কব, যদি তোমাৰ লগত কোনো শোৱা নাই, যদি তুমি তোমাৰ নিজৰ
স্বামীৰ অধীনত অশুচি হবলৈ অপৰাধ কৰা নাই, তেন্তে এই অভিশপ্ত তিক্ত পানীৰ পৰা
নিৰ্দোষ হোৱা। যদি কিন্তু তুমি বিবাহিত হৈ থাকি লংঘন কৰিছা, বা অশুচি হৈছা, আৰু
তোমাৰ স্বামীৰ বাহিৰে আন কোনোবাই তোমাৰ লগত শয্যা ভাগ কৰিছে, আৰু পুৰোহিতে

মহিলাক এই অভিশাপৰ শপতবোৰত শপত লবলৈ দিব, আৰু পুৰোহিতে মহিলাক কব, প্ৰভুৱে তোমাক তোমাৰ লোকসকলৰ মাজত অভিশাপত আৰু শপতত দিয়ক, যেতিয়া প্ৰভুৱে তোমাৰ উৰু সৰি পৰা আৰু তোমাৰ পেট ফুলা কৰি দিয়ে। আৰু এই অভিশপ্ত পানী তোমাৰ পেটত সোমাই তোমাৰ উদৰ ফুলাব আৰু তোমাৰ উৰু শুকাব, আৰু মহিলাগৰাকীয়ে কব, হওক, হওক।

আৰু পুৰোহিতে এই অভিশাপবোৰ পুথিত লিখিব, আৰু অভিশপ্ত তিত্ত পানীত মটি পেলাব। আৰু তেওঁ সেই মহিলাক অভিশপ্ত নিন্দাৰ পানী পান কৰাব, আৰু সেই অভিশপ্ত নিন্দাৰ পানী তাইৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব।

আৰু পুৰোহিতে মহিলাগৰাকীৰ হাতৰ পৰা ঈৰ্ষাৰ বলিদান লব, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত বলিদান ৰাখিব, আৰু ইয়াক বেদীৰ ফালে আনিব। আৰু পুৰোহিতে বলিদানৰ পৰা তাইৰ স্মৰণাৰ্থক অংশ লব, আৰু ইয়াক বেদীৰ ওপৰত উৎসৰ্গ কৰিব, আৰু তাৰ পাছত মহিলাক পানী খুৱাব। আৰু এনে হব যে যদি তাই অপবিত্ৰ হয় আৰু তাইৰ স্বামীৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখে, আৰু সেই শাপিত তিত্ত পানী তাইৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব, তেতিয়া তাইৰ পেট ফুলিব, আৰু তাইৰ উৰু সৰি পৰিব, আৰু সেই মহিলা তাইৰ লোকসকলৰ মাজত শাপগ্ৰস্ত হব। যদি কিন্তু সেই মহিলা অশুচি নহয়, আৰু শুদ্ধ হয়, তেন্তে তাই নিৰ্দোষ হব আৰু সন্তান জন্ম দিব। এইটো ঈৰ্ষাৰ নিয়ম, যাৰ দ্বাৰা বিবাহিত মহিলা এগৰাকীয়ে লংঘন কৰিব পাৰে আৰু অশুচি হব পাৰে। বা যি মানুহৰ ওপৰত ঈৰ্ষাৰ আত্মা আছে, আৰু তেওঁ নিজৰ পত্নীক ঈৰ্ষা কৰে, আৰু নিজৰ পত্নীক প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় কৰায়, আৰু পুৰোহিতে তাইৰ প্ৰতি এই সকলো বিধান পালন কৰিব, আৰু সেই মানুহ পাপৰ পৰা নিৰ্দোষ হব, আৰু সেই মহিলাই তাইৰ পাপ বহন কৰিব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকক ক'বা, যি পুৰুষ বা স্ত্ৰী মহানভাৱে শপত ল'ব প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰতা পবিত্ৰ কৰিবলৈ শপত ল'ব, তেওঁ দ্ৰাক্ষাৰস আৰু সুৰাৰ পৰা বিৰত থাকিব, আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ সিৰকা আৰু সুৰাৰ সিৰকা পান নকৰিব, আৰু দ্ৰাক্ষাৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা যিকোনো বস্তু পান নকৰিব, আৰু সতেজ দ্ৰাক্ষা আৰু কিচমিচ নাখাব তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ সকলো দিন। দ্ৰাক্ষালতাৰ পৰা যিমান উৎপন্ন হয়, দ্ৰাক্ষাৰস, দ্ৰাক্ষাৰ খোলাৰ পৰা বীজলৈকে, শুদ্ধিকৰণৰ সকলো দিনত তেওঁ নাখাব। ক্ষুৰ তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত নাহিব, যেতিয়ালৈকে সেই দিনবোৰ পূৰ্ণ নহয়, যিমান দিন তেওঁ প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তেওঁ পবিত্ৰ হব, প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞাৰ সকলো দিনত মূৰৰ চুলি পালন কৰি। সকলো মৃত আত্মাৰ ওপৰত তেওঁ প্ৰৱেশ নকৰিব, পিতা আৰু মাতাৰ ওপৰত। আৰু ভাতৃৰ ওপৰত আৰু ভগ্নীৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ মৃত্যু হলে তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ অশুচি নহব, কাৰণ তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞা তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত আছে।

তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ সকলো দিন তেওঁ প্ৰভুৰ বাবে পবিত্ৰ হব। যদি কিন্তু কোনো এজন তাৰ ওপৰত হঠাতে মৰে, তেন্তে তৎক্ষণাত তাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ মূৰ অশুচি হব, আৰু যি দিনত তেওঁক শুচি কৰা হয়, সেই সপ্তম দিনত তেওঁ নিজৰ মূৰ খুৰাব। আৰু অষ্টম দিনত তেওঁ দুটা কপৌ বা কপৌৰ দুটা পোৱালি পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত আনিব।

আৰু পুৰোহিতে পাপৰ বিষয়ে এটা আৰু হোমবলিৰ বাবে এটা কৰিব, আৰু পুৰোহিতে তেওঁৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব যিবোৰ আত্মাৰ বিষয়ে পাপ কৰিলে, আৰু সেই দিনা তেওঁৰ মূৰ পবিত্ৰ কৰিব, যি দিনা প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ কৰা হল, সংকল্পৰ দিনবোৰ। আৰু তেওঁ এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি এটা অপৰাধৰ বাবে আনিব, আৰু আগৰ দিনবোৰ অযুক্তিপূৰ্ণ হব, কাৰণ তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ মূৰ অশুচি কৰা হৈছিল।

আৰু এইটো প্ৰাৰ্থনা কৰা জনৰ নিয়ম, যি দিনত তেওঁ তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনাৰ দিনসমূহ পূৰ্ণ কৰে,

তেওঁ নিজে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰসমূহৰ ওচৰত আনিব। আৰু তেওঁ প্ৰভুলৈ তেওঁৰ উপহাৰ আনিব: হোম বলিৰ বাবে এবছৰীয়া নিৰ্দোষ এটা মেৰ পোৱালি, পাপৰ বাবে এবছৰীয়া নিৰ্দোষ এটা মাইকী মেৰ পোৱালি, আৰু মঙ্গলৰ বাবে নিৰ্দোষ এটা মতা মেৰ। আৰু তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰ খমিৰবিহীন পিঠাৰ টোপোলা, আৰু তেলেৰে অভিষিক্ত খমিৰবিহীন পাতল পিঠা, আৰু তেওঁলোকৰ বলিদান, আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য। আৰু পুৰোহিতে প্ৰভুৰ সন্মুখত আনিব, আৰু তেওঁৰ পাপৰ বিষয়ে কৰিব, আৰু তেওঁৰ হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিব। আৰু সেই মেৰ-ছাগটো প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে পৰিত্ৰাণৰ বলিদান কৰিব খমিৰহীন পিঠাৰ টোপোলাৰ ওপৰত, আৰু পুৰোহিতে তাৰ বলিদান আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিব। আৰু যি জনে মানত কৰিছে তেওঁ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত তেওঁৰ মানতৰ মূৰ খুৰাব, আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ তলত থকা জুইৰ ওপৰত চুলিবোৰ ৰাখিব।

আৰু পুৰোহিতে মেৰ-ছাগৰ সিজোৱা বাহ, পাচিৰ পৰা এটা খমিৰহীন পিঠা, আৰু এটা খমিৰহীন পিঠা লব, আৰু সেই মানুহজনে নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা খুৰোৱাৰ পিছত তেওঁৰ হাতত ৰাখিব। আৰু পুৰোহিতে সেইবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত আগবঢ়োৱা হিচাপে আনিব, পুৰোহিতৰ বাবে বুকুৰ আগবঢ়োৱা আৰু বাহৰ উৎসৰ্গৰ ওপৰত পবিত্ৰ হব, আৰু এইবোৰৰ পিছত সংকল্পকাৰীয়ে দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিব। এইটো সেই প্ৰাৰ্থনা কৰা জনৰ নিয়ম, যি জনে প্ৰভুৰ ওচৰত তেওঁৰ উপহাৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিব প্ৰাৰ্থনাৰ বিষয়ে, তেওঁৰ হাতে যি পাব সেইবোৰৰ বাহিৰে, তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ সামৰ্থ্য অনুসৰি, যি তেওঁ শুদ্ধতাৰ নিয়ম অনুসৰি প্ৰতিজ্ঞা কৰিব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, এইদৰে তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক আশীৰ্বাদ কৰিবা, তেওঁলোকক কৈ, প্ৰভুৱে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰক আৰু তোমাক ৰক্ষা কৰক। প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত তেওঁৰ মুখ জিলিকাই তুলক, আৰু তোমাক দয়া কৰক। প্ৰভুৱে তেওঁৰ মুখমণ্ডল তোমাৰ ওপৰত উত্তোলন কৰক, আৰু তোমাক শান্তি দান কৰক। আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ওপৰত মোৰ নাম

স্থাপন কৰিব, আৰু মই প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিম।

7

আৰু এনে ঘটিল যে যি দিনা মোচিয়ে তম্বু স্থাপন কৰাৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰিলে, তেওঁ তাক অভিষেক কৰিলে আৰু পবিত্ৰ কৰিলে, আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ, আৰু বেদী আৰু তাৰ সকলো পাত্ৰ অভিষেক কৰিলে আৰু পবিত্ৰ কৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ শাসকসকলে আনিলে, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰৰ বাৰজন শাসক, এইসকল গোষ্ঠীসমূহৰ শাসক, এইসকল পৰিদৰ্শনৰ ওপৰত থিয় হৈ থকাসকল। আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ উপহাৰ আনিলে, ছয়খন ঢাকি থকা গাড়ী আৰু বাৰটা ঘাঁড়, দুইজন অধ্যক্ষৰ পৰা এখন গাড়ী, আৰু প্ৰতিজনৰ পৰা এটা দামুৰি, আৰু তম্বুৰ সন্মুখত আনিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, তেওঁলোকৰ পৰা লোৱা, আৰু সেইবোৰ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ মন্ত্ৰালয়ৰ কামবোৰৰ বাবে হব, আৰু সেইবোৰ লেবীয়াসকলক দিবা, প্ৰতিজনক তেওঁৰ মন্ত্ৰালয় অনুসৰি। আৰু মোচিয়ে গাড়ীবোৰ আৰু ঘাঁড়বোৰ লৈ সেইবোৰ লেবীয়াসকলক দিলে। আৰু দুখন গাড়ী আৰু চাৰিটা ঘাঁড়-গৰু গেচোনৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ সেৱাকাৰ্য অনুসাৰে দিলে। আৰু চাৰিখন গাড়ী আৰু আটটা ঘাঁড়-গৰু মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ পৰিচৰ্যা অনুসাৰে দিলে, পুৰোহিত আৰোণৰ পুত্ৰ ইথামৰৰ দ্বাৰা। আৰু কহাতৰ পুত্ৰসকলক দিয়া নাই, কাৰণ তেওঁলোকৰ পবিত্ৰ সেৱাৰ বস্তুবোৰ আছে, তেওঁলোকে কান্ধত তুলি লৈ যাব।

আৰু শাসকসকলে বেদীৰ উৎসৰ্গৰ বাবে উপহাৰ আনিলে, সেই দিনা যিদিনা ইয়াক অভিষেক কৰা হৈছিল, আৰু শাসকসকলে তেওঁলোকৰ উপহাৰসমূহ বেদীৰ সন্মুখত আনিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, এজন শাসকে প্ৰতিদিনে, এজন শাসকে প্ৰতিদিনে বেদীৰ উৎসৰ্গীকৰণৰ বাবে তেওঁলোকৰ উপহাৰ আনিব।

আৰু প্ৰথম দিনা নিজৰ উপহাৰ আগবঢ়োৱা জন আছিল নহচোন, অমীনাদবৰ পুত্ৰ, যিহুদা ফৈদৰ শাসনকৰ্তা। আৰু তেওঁ নিজৰ উপহাৰ আনিলে, এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি, পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি সত্তৰ চেকেল, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ, বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ মাজৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এইটো অমীনাদবৰ পুত্ৰ নহচোনৰ উপহাৰ।

দ্বিতীয় দিনা নথানেল, চোগাৰৰ পুত্ৰ, ইচাখৰ ফৈদৰ শাসকে আনিলে। আৰু তেওঁ নিজৰ উপহাৰ আনিলে, এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি, সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰু-মহৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম-বলিৰ বাবে। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এয়া চোগাৰৰ পুত্ৰ নথানেলৰ উপহাৰ।

তৃতীয় দিনা জেবুলুনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল হেলোনৰ পুত্ৰ ইলীয়াব। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ মাজৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাইগৰু, পাঁচটা মতা ভেড়া, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ-পোৱালী, এয়া হেলোনৰ পুত্ৰ ইলীয়াবৰ উপহাৰ।

চতুৰ্থ দিনা ৰুবেণৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল চদিয়ুৰৰ পুত্ৰ ইলিচুৰ। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সন্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ মাজৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি; এয়া চদিয়ুৰৰ পুত্ৰ ইলীচুৰৰ উপহাৰ।

পঞ্চম দিনা চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল চুৰীচদয়ৰ পুত্ৰ চেলামিয়েল। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সন্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপাধাৰ, দশ শেকেলৰ, ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ মাজৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পোৱালি। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এয়া চুৰীচদয়ৰ পুত্ৰ চেলামিয়েলৰ উপহাৰ।

ষষ্ঠ দিনত গাদৰ সন্তানসকলৰ শাসক ৰাণ্ডৱেলৰ পুত্ৰ ইলিয়াচফ। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সন্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা বলিদানৰ বাবে তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ মাজৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি—এয়া আছিল ৰাণ্ডৱেলৰ পুত্ৰ ইলীচাফৰ উপহাৰ।

সপ্তম দিনত ইফ্ৰয়িমৰ সন্তানসকলৰ অধিপতি আছিল অশ্মীহুদৰ পুত্ৰ ইলীচামা। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ মাজৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই গৰু, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এয়া আছিল অশ্মীহুদৰ পুত্ৰ ইলীচামাৰ উপহাৰ।

অষ্টম দিনা মনচ্ছিৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল ফাদাচ্ছুৰৰ পুত্ৰ গমলিয়েল। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ মাজৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা মতা ছাগলী পোৱালি, আৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই গৰু, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এয়া ফাদাচ্ছুৰৰ পুত্ৰ গমলিয়েলৰ উপহাৰ।

নৱম দিনা বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ অবীদান। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি, পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি সত্তৰ চেকেল, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ, বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দশ শেকেলৰ, ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ মাজৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি; এয়া গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ অবীদানৰ উপহাৰ।

দশম দিনা দানৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল অশ্মীশদয়ৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ বলিদানৰ বাবে। এটা সোণৰ ধূপদানী দহ (শেকেল), ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ মাজৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি হোম বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি—এয়া আছিল অশ্মীচদয়ৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ উপহাৰ।

একাদশ দিনত আশেৰৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক, ইথ্ৰানৰ পুত্ৰ ফাগেহেল। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা বলিদানৰ বাবে তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ। এটা সোণৰ ধূপদানী দশ শিকলৰ, ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰু-মহৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি হোম-বলিৰ বাবে। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলী সমূহৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি, এয়া আছিল ইথ্ৰানৰ পুত্ৰ ফাগেহেলৰ উপহাৰ।

দ্বাদশ দিনা নেফথালীৰ পুত্ৰসকলৰ শাসক আছিল ঐনানৰ পুত্ৰ আখিৰে। তেওঁৰ উপহাৰ আছিল এটা ৰূপৰ বাটি, যাৰ ওজন এশ ত্ৰিশ, এটা ৰূপৰ বাটি সত্তৰ চেকেল পবিত্ৰ চেকেল অনুসৰি, দুয়োটা বলিদানৰ বাবে তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰে পূৰ্ণ। এটা সোণৰ ধূপদানী দশ শিকলৰ, ধূপেৰে পূৰ্ণ। গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ-ছাগ, এবছৰীয়া এটা মেৰ পোৱালি সম্পূৰ্ণ দহন বলিৰ বাবে, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে দুটা গাই, পাঁচটা মতা মেৰ, পাঁচটা মতা ছাগলী, পাঁচটা এবছৰীয়া মাইকী মেৰ পোৱালি—এয়া আছিল ঐনানৰ পুত্ৰ অখীৰৰ উপহাৰ।

এইটো বেদীৰ উৎসৰ্গীকৰণ যি দিনা তেওঁ সেইটো অভিষেক কৰিলে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ শাসকসকলৰ পৰা: ৰূপৰ খাল বাৰটা, ৰূপৰ বাটি বাৰটা, সোণৰ ধূপাধাৰ বাৰটা। ত্ৰিশ আৰু এশ শেকেলৰ এটা বাটি, আৰু সত্তৰ শেকেলৰ এটা পাত্ৰ, সকলো ৰূপৰ পাত্ৰবোৰৰ ওজন দুই হাজাৰ আৰু চাৰিশ শেকেল, পবিত্ৰ শেকেল অনুসৰি। সোণালী ধূপদানী বাৰটা ধূপেৰে পূৰ্ণ আছিল, ধূপদানীবোৰৰ সকলো সোণ বিশ আৰু এশ সোণালী আছিল। হোম বলিৰ বাবে সকলো গৰু আছিল: বাৰটা বাছুৰ, বাৰটা মেৰ-ছাগ, বাৰটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি, আৰু সেইবোৰৰ নৈবেদ্য, আৰু সেইবোৰৰ পেয় নৈবেদ্য, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা বাৰটা মতা ছাগ। সকলো গৰু মুক্তিৰ বলিদানৰ বাবে: চৌবিশটা গাই, ষাঠিটা মতা মেৰ, ষাঠিটা এবছৰীয়া মতা ছাগলী, ষাঠিটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। এয়া যজ্ঞবেদীৰ উৎসৰ্গীকৰণ আছিল, তেওঁৰ হাত পূৰ্ণ কৰাৰ পিছত আৰু তেওঁক অভিষেক কৰাৰ পিছত।

মোচিয়ে সাক্ষ্যৰ তথ্যত প্ৰৱেশ কৰি তেওঁৰ লগত কথা কবলৈ যোৱাত, তেওঁ প্ৰভুৰ মাত শুনিলে যি তেওঁৰ ওচৰত কথা কৈছিল দয়া আসনৰ ওপৰৰ পৰা, যি সাক্ষ্যৰ চন্দুকৰ ওপৰত আছে, দুটা কৰুৱাৰ মাজত, আৰু তেওঁ তেওঁৰ ওচৰত কথা কৈছিল।

8

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, আৰোণক কোৱা, আৰু তুমি তাক কবা, যেতিয়া তুমি প্ৰদীপবোৰ স্থাপন কৰিবা, প্ৰদীপাধাৰৰ সন্মুখৰ পৰা সাতটা প্ৰদীপে পোহৰ দিব। আৰু হাৰোণে এইদৰে কৰিলে, দীপাধাৰৰ এক অংশৰ পৰা মুখৰ অনুসাৰে ইয়াৰ বাতিবোৰ লগালে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু দীপাধাৰৰ এই নিৰ্মাণ কঠিন সোণৰ আছিল, ইয়াৰ দণ্ড আৰু ইয়াৰ পদুম সম্পূৰ্ণ কঠিন আছিল, যি আকৃতি প্ৰভুৱে মোচিক দেখুৱাইছিল সেই অনুসাৰে এইদৰে দীপাধাৰ নিৰ্মাণ কৰিলে।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে আৰু কলে, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা
লেবীয়াসকলক লোৱা, আৰু তেওঁলোকক শুচি কৰিবা। আৰু এইদৰে তুমি তেওঁলোকৰ
শুদ্ধিকৰণ কৰিবা, তেওঁলোকক শুদ্ধিকৰণৰ পানী ছটিয়াবা, আৰু তেওঁলোকৰ সমগ্ৰ
শৰীৰত ক্ষুৰ চলাবা, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বস্ত্ৰবোৰ ধুব, আৰু তেওঁলোক শুচি হব।

আৰু তেওঁলোকে গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি লব, আৰু ইয়াৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত মিহি
আটা, আৰু গৰুৰ পৰা এটা এবছৰীয়া দামুৰি তুমি পাপৰ বিষয়ে লবা। আৰু তুমি
লেবীয়াসকলক সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সন্মুখত আনিবা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো
সমাজক গোটাবা। আৰু তুমি লেবীয়াসকলক প্ৰভুৰ আগত আনিব লাগিব, আৰু ইস্ৰায়েলৰ
পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ হাত লেবীয়াসকলৰ ওপৰত ৰাখিব। আৰু হাৰোণে লেবীয়াসকলক
ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা প্ৰভুৰ সন্মুখত উপহাৰ হিচাপে পৃথক কৰিব, আৰু
তেওঁলোক প্ৰভুৰ কামবোৰ কৰিবলৈ হব। আৰু লেবীয়াসকলে দামুৰিবোৰৰ মূৰত হাত
ৰাখিব, আৰু তুমি এটা পাপ বলিৰ বাবে আৰু এটা হোমবলিৰ বাবে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ
কৰিবা, তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ।

আৰু তুমি লেবীয়াসকলক প্ৰভুৰ সন্মুখত, আৰু হাৰোণৰ সন্মুখত, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ
সন্মুখত স্থাপন কৰিবা, আৰু তেওঁলোকক প্ৰভুৰ সন্মুখত উপহাৰ হিচাপে ঘূৰাই দিবা। আৰু
তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা লেবীয়াসকলক পৃথক কৰিবা, আৰু তেওঁলোক
মোৰ হব। আৰু এইবোৰৰ পাছত লেবীয়াসকলে সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ কামবোৰ কৰিবলৈ সোমাব,
আৰু তুমি তেওঁলোকক শুচি কৰিবা, আৰু তুমি তেওঁলোকক প্ৰভুৰ সন্মুখত উপস্থাপন
কৰিবা। কাৰণ উপহাৰ হিচাপে দিয়া এইসকল মোৰ বাবে আছে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ
মাজৰ পৰা, সকলো গৰ্ভ খোলা প্ৰথমজাত সকলোৰে পৰিবৰ্তে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ
মাজৰ পৰা মই তেওঁলোকক মোৰ বাবে লৈছো। কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত
মানুহৰ পৰা পশুলৈকে সকলো প্ৰথমজাত মোৰ। যি দিনা মই মিচৰ দেশত সকলো

প্ৰথমজাতক আঘাত কৰিছিলোঁ, সেই দিনা মই তেওঁলোকক মোৰ বাবে পবিত্ৰ কৰিছিলোঁ। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ সকলো প্ৰথমজাতৰ সলনি লেবীয়াসকলক লোৱা হ'ল। আৰু মই লেবীয়াসকলক উপহাৰ হিচাপে হাৰোণ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা দিলোঁ, যাতে তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ কাম কৰিব পাৰে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব পাৰে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ ওচৰ চাপি যোৱা কোনো নহ'ব।

আৰু মোচি, হাৰোণ আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজে লেবীয়াসকলক যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে আদেশ দিছিল, তেনেকৈয়ে কৰিলে; ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকক এইদৰে কৰিলে। আৰু লেবীয়াসকলে নিজকে শুদ্ধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ বস্ত্ৰসমূহ ধুলে, আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক প্ৰভুৰ সন্মুখত উপহাৰ হিচাপে উৎসৰ্গ কৰিলে, আৰু হাৰোণে তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিলে। আৰু এইবোৰৰ পাছত লেবীয়াসকলে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত হাৰোণৰ সন্মুখত আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ সেৱা কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক লেবীয়াসকলৰ বিষয়ে আদেশ দিছিল, সেইদৰে তেওঁলোকে তেওঁলোকলৈ কৰিলে।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, এইটো লেবীসকলৰ বিষয়ে: পঁচিশ বছৰ আৰু তাতোধিক বয়সৰ পৰা তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত কাৰ্য কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰিব। আৰু পঞ্চাশ বছৰ বয়সৰ পৰা তেওঁ সেৱাৰ পৰা বিদায় ল'ব, আৰু তেওঁ এতিয়াও কাম নকৰে। আৰু সেৱা কৰিব তেওঁৰ ভাই ভিতৰত তন্ত্ৰ সাক্ষ্যৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ প্ৰহৰীসকল, কিন্তু কাম নহ'ব কাম কৰে, এ

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ লগত চীনয় মৰুভূমিত কথা কলে দ্বিতীয় বছৰত, তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত, প্ৰথম মাহত, কৈ, মই কলো, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তাৰ নিৰ্দিষ্ট সময় অনুসাৰে নিস্তাৰপৰ্ব পালন কৰক। প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনা সন্ধিয়াৰ সময়ত, তুমি ইয়াক নিৰ্দিষ্ট সময় অনুসাৰে, তাৰ নিয়ম অনুসাৰে আৰু তাৰ ব্যাখ্যা অনুসাৰে কৰিবা। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক চীনয় মৰুভূমিত মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত আৰম্ভ হোৱা নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ ক’লে। যিহোৱাই মোচিক যেনেকৈ আদেশ দিছিল, তেনেকৈয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে কৰিলে।

আৰু সেই পুৰুষসকল আহিল যিসকল মানুহৰ আত্মাৰ ওপৰত অশুচি আছিল, আৰু সেই দিনা নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ সক্ষম নাছিল, আৰু সেই দিনা মোচি আৰু হাৰোণৰ সন্মুখত আছিল। আৰু সেই পুৰুষসকলে তেওঁক কলে, আমি মানুহৰ প্ৰাণৰ কাৰণে অশুচি, সেয়েহে আমি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তেওঁৰ নিৰূপিত সময়ত প্ৰভুলৈ উপহাৰ আগবঢ়াবলৈ ব্যৰ্থ নহওঁ নেকি? আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক কলে, তাতে থিয় হোৱা, আৰু মই শুনিম প্ৰভুৱে তোমালোকৰ বিষয়ে কি আদেশ দিব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, এইদৰে কৈ: যি কোনো মানুহ মৃত আত্মাৰ ওপৰত অশুচি হয়, বা তোমালোকৰ পৰা দূৰ পথত থাকে, বা তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহত থাকে, তেওঁ প্ৰভুৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব দ্বিতীয় মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত পালন কৰিব। সন্ধিয়া তেওঁলোকে ইয়াক কৰিব, খমিৰবিহীন পিঠা আৰু তিতা শাকৰ সৈতে তেওঁলোকে ইয়াক খাব। তেওঁলোকে পুৱালৈকে তাৰ পৰা একো এৰি নাযাব, আৰু তাৰ হাড় ভাঙিব নোৱাৰিব, নিস্তাৰ পৰ্বৰ নিয়ম অনুসাৰে তেওঁলোকে ইয়াক কৰিব। আৰু যি মানুহ শুদ্ধ হয়, আৰু দূৰ পথত নাথাকে, আৰু নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ বিফল হয়, সেই প্ৰাণ তাইৰ লোকসকলৰ পৰা উচ্ছিন্ন কৰা হব, কাৰণ তেওঁ প্ৰভুলৈ উপহাৰ নিৰূপিত সময়ত আগবঢ়োৱা নাই; সেই মানুহে নিজৰ পাপ বহন কৰিব। যদি তোমালোকৰ ভূমিত কোনো প্ৰবাসী তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহে, আৰু প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰে, নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বিধান অনুসাৰে আৰু

তাৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে তেওঁ ইয়াক কৰিব, তেন্তে তোমালোকৰ বাবে আৰু প্ৰবাসীৰ বাবে আৰু ভূমিৰ স্বদেশীৰ বাবে এক বিধান হব।

আৰু যি দিনা তম্বু স্থাপিত হল, মেঘে সাক্ষ্যৰ ঘৰ, অৰ্থাৎ তম্বুটো ঢাকিলে, আৰু সন্ধিয়া তম্বুৰ ওপৰত জুইৰ ৰূপৰ দৰে আছিল ৰাতিপুৱালৈকে। এইদৰে নিৰন্তৰভাৱে হৈছিল, মেঘে দিনত ইয়াক ঢাকি ৰাখিছিল আৰু ৰাতি জুইৰ ৰূপে। আৰু যেতিয়া তম্বুৰ পৰা মেঘ ওপৰলৈ গল, তাৰ পাছত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু যি ঠাইত মেঘ থিয় হল, তাতে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শিবিৰ পাতিলে। প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে শিবিৰ স্থাপন কৰিব, আৰু প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা প্ৰস্থান কৰিব। যিবোৰ দিনত মেঘে তম্বুৰ ওপৰত ছাঁ দিয়ে, সেই সকলো দিন ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে শিবিৰ স্থাপন কৰিব। আৰু যেতিয়া মেঘ তম্বুৰ ওপৰত অধিক দিন থাকে, তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ঈশ্বৰৰ আদেশ পালন কৰিব আৰু প্ৰস্থান নকৰিব। আৰু এনে হব যে যেতিয়া মেঘে তম্বুৰ ওপৰত কিছু দিন ঢাকি ৰাখে, তেতিয়া প্ৰভুৰ আদেশত তেওঁলোকে ছাউনি পাতিব, আৰু প্ৰভুৰ আদেশত তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব। আৰু এনে হব যে যেতিয়া মেঘ সন্ধিয়াৰ পৰা ৰাতিপুৱালৈকে থাকে, আৰু ৰাতিপুৱা মেঘ উঠে, তেতিয়া তেওঁলোকে দিনে বা ৰাতিয়ে যাত্ৰা কৰিব। মাহৰ দিনবোৰ যেতিয়া মেঘে ইয়াৰ ওপৰত ছাঁ দি থাকে, তেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শিবিৰ পাতিব, আৰু তেওঁলোকে প্ৰস্থান নকৰিব। যিহেতু প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে প্ৰস্থান কৰিছিল, প্ৰভুৰ আশু তেওঁলোকে পালন কৰিছিল প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা মোচিৰ হাতৰ যোগেদি।

10

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে আৰু কলে, তোমাৰ বাবে ৰূপৰ দুটা শিঙা বনোৱা, পিটা তুমি সেইবোৰ কৰিবা, আৰু সেইবোৰ তোমাৰ বাবে সমাজক মাতি অনা আৰু শিবিৰবোৰ

তুলি লোৱাৰ কাৰণে হব। আৰু তুমি সেইবোৰত ফুঁ মাৰিবা, আৰু সমগ্ৰ সমাজ সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ দুৱাৰত গোট খাব। যদি কিন্তু এটা শিঙাত বজায়, তেন্তে ইস্ৰায়েলৰ সকলো শাসক আৰু নেতাসকল তোমাৰ ওচৰলৈ আহিব। আৰু তোমালোকে শিঙা বজাই সংকেত দিবা, আৰু যিসকলে পূবফালে শিবিৰ পাতিছে তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব। আৰু তোমালোকে দ্বিতীয় সংকেত বজাবা, আৰু দক্ষিণত শিবিৰ পাতি থকা শিবিৰবোৰ যাত্ৰা কৰিব। আৰু তোমালোকে তৃতীয় সংকেত বজাবা, আৰু সাগৰৰ কাষত শিবিৰ পাতি থকা শিবিৰবোৰ যাত্ৰা কৰিব। আৰু তোমালোকে চতুৰ্থ সংকেত বজাবা, আৰু উত্তৰৰ ফালে শিবিৰ পাতি থকা শিবিৰবোৰ যাত্ৰা কৰিব। তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ যাত্ৰাত সংকেতৰ দ্বাৰা বজাব। আৰু যেতিয়া তোমালোকে সমাবেশ একত্ৰিত কৰিবা, তেতিয়া তোমালোকে শিঙা বজাবা, কিন্তু বিশেষ সংকেত নিদিয়াকৈ। আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰসকল পুৰোহিতসকলে তুৰীবোৰত ফুঁকিব, আৰু ই তোমালোকৰ বাবে তোমালোকৰ পুৰুষসকললৈ চিৰকালীয় বিধি হব। যদি তোমালোকে তোমালোকৰ ভূমিত তোমালোকৰ বিৰোধিতা কৰা শত্ৰুসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ যোৱা, আৰু তোমালোকে তুৰী বজোৱা, তেন্তে তোমালোকক প্ৰভুৰ সন্মুখত স্মৰণ কৰা হব, আৰু তোমালোকক তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ পৰা ৰক্ষা কৰা হব। আৰু তোমালোকৰ আনন্দৰ দিনবোৰত, আৰু তোমালোকৰ উৎসৱবোৰত, আৰু তোমালোকৰ নতুন চন্দ্ৰবোৰত, তোমালোকে শিঙাবোৰেৰে হোম বলিবোৰৰ ওপৰত আৰু তোমালোকৰ পৰিত্ৰাণৰ বলিবোৰৰ ওপৰত শিঙা বজাবা, আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত তোমালোকৰ বাবে স্মৰণ হব; মই প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ।

আৰু দ্বিতীয় বছৰৰ দ্বিতীয় মাহৰ বিশতম দিনা এনে ঘটিল যে, সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ পৰা মেঘ উঠিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ পাথেয়ৰ সৈতে চীনাৰ মৰুভূমিত যাত্ৰা কৰিলে, আৰু মেঘ পাৰাণৰ মৰুভূমিত থিয় হল। আৰু তেওঁলোকে প্ৰথমে মোচিৰ হাতৰ যোগেদি প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে যাত্ৰা কৰিলে।

আৰু যিহুদাৰ পুত্ৰসকলৰ শিবিৰৰ শৃংখলা প্ৰথমে তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ শক্তিৰ ওপৰত আছিল অমীনাদবৰ পুত্ৰ নহচোন। আৰু ইছাখৰৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত চোগাৰৰ পুত্ৰ নথনেল। আৰু জবুলুনৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠীৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত ইলীয়াব, হেলেনৰ পুত্ৰ। আৰু তেওঁলোকে তম্বু ভাঙি পেলাব, আৰু গেদচোনৰ পুত্ৰসকল আৰু মৰাৰীৰ পুত্ৰসকল, যিসকলে তম্বু বহন কৰে, তেওঁলোকে যাত্ৰা কৰিব।

আৰু তেওঁলোকে ৰবেনৰ শিবিৰৰ শৃংখলা তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে উঠাইছিল, আৰু তেওঁলোকৰ শক্তিৰ ওপৰত চেদিয়ুৰৰ পুত্ৰ ইলিচুৰ আছিল। আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ ফৌজৰ ওপৰত চুৰিচাদাইৰ পুত্ৰ চালামিয়েল। আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত ৰাণ্ডৱেলৰ পুত্ৰ ইলীচাফ। আৰু কাহাতৰ পুত্ৰসকলে পবিত্ৰ বস্তুবোৰ বহন কৰি যাত্ৰা কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তম্বু স্থাপন কৰিব যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক আহি নাপায়। আৰু তেওঁলোকে ইফ্ৰয়িমৰ শিবিৰৰ ভ্ৰম তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ ওপৰত অশ্মীহুদৰ পুত্ৰ ইলীচামা।

আৰু মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত পদাহচুৰৰ পুত্ৰ গমলীয়েল। আৰু বেন্যামিনৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত গিদিয়োনীৰ পুত্ৰ অবীদান। আৰু দানৰ পুত্ৰসকলৰ শিবিৰৰ ভ্ৰম যাত্ৰা কৰিব, সকলো শিবিৰসমূহৰ শেষত, তেওঁলোকৰ শক্তিৰ সৈতে, আৰু তেওঁলোকৰ শক্তিৰ ওপৰত অশ্মীশদয়ৰ পুত্ৰ অহীয়েজৰ। আৰু আচেৰৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত ইফ্ৰানৰ পুত্ৰ ফাগেল। আৰু নপ্তালীৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ সৈন্যবাহিনীৰ ওপৰত ঐনানৰ পুত্ৰ আখিৰে। এইবোৰ ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ সৈন্যবাহিনী, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ শক্তিৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিলে।

আৰু মোচিয়ে মিদিয়ানীয়া ৰাণ্ডৱেলৰ পুত্ৰ হোবাবক, মোচিৰ জোঁৱায়েকক কলে, আমি সেই

ঠাইলৈ প্ৰস্থান কৰিছে যিটো প্ৰভুৱে কলে, এইটো মই তোমালোকক দিম। আমাৰ লগত আহা, আৰু আমি তোমাৰ মঙ্গল কৰিম, কাৰণ প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ বিষয়ে মঙ্গলৰ কথা কলে। আৰু তেওঁ তেওঁক কলে, মই নাযাওঁ, বৰং মোৰ দেশলৈ আৰু মোৰ আত্মীয়সকলৰ ওচৰলৈ যাম। আৰু তেওঁ কলে, আমাক পৰিত্যাগ নকৰিবা, কাৰণ তুমি আমাৰ সৈতে মৰুভূমিত আছিলি, আৰু তুমি আমাৰ মাজত বৃদ্ধ মানুহ হবা। আৰু এনে হব যে যদি তুমি আমাৰ লগত যোৱা, আৰু সেই সকলো ভাল বস্তু যিবোৰ প্ৰভুৱে আমাক দিব, সেইবোৰ তোমাকো আমি দিম।

আৰু তেওঁলোকে প্ৰভুৰ পৰ্বতৰ পৰা তিনি দিনৰ বাট যাত্ৰা কৰিলে, আৰু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকৈ তেওঁলোকৰ আগত তিনি দিনৰ বাট গৈ তেওঁলোকৰ বাবে বিশ্ৰামৰ ঠাই বিচাৰিলে। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া জাহাজ উঠোৱা হৈছিল, তেতিয়া মোচিয়ে কলে, হে প্ৰভু, জাগা, আৰু তোমাৰ শত্ৰুসকল বিচ্ছিন্ন হওক, তোমাক ঘৃণা কৰা সকলো পলাওক। আৰু বিশ্ৰামৰ সময়ত তেওঁ কলে, হে প্ৰভু, হাজাৰ হাজাৰ আৰু অযুত অযুত লোকৰ সৈতে ইস্ৰায়েললৈ ঘূৰি আহক। আৰু মেঘে তেওঁলোকৰ ওপৰত ছাঁ দিছিল দিনত, যেতিয়া তেওঁলোকক শিবিৰৰ পৰা উঠোৱা হৈছিল।

11

আৰু লোকসকলে প্ৰভুৰ সন্মুখত দুষ্টভাৱে গোঙাই আছিল, আৰু প্ৰভুৱে শুনিলে, আৰু ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হল, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰভুৰ পৰা জুই জ্বলি উঠিল, আৰু শিবিৰৰ কিছু অংশ গ্ৰাস কৰিলে। আৰু লোকসকলে মোচিৰ ওচৰত চিঞৰিলে, আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, আৰু জুই নিবি গল। আৰু সেই ঠাইৰ নাম দহন ৰখা হল, কাৰণ প্ৰভুৰ পৰা তেওঁলোকৰ মাজত জুই জ্বলি উঠিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থকা মিশ্ৰিত জনতাই তীব্ৰ কামনা কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলেও বহি কান্দিলে, আৰু

কলে, কোনে আমাক মাংস খুৱাব? আমি মিচৰত বিনামূলীয়াকৈ খোৱা মাছবোৰ, শসাবোৰ, তৰমুজবোৰ, পিঁয়াজ পাতবোৰ, পিঁয়াজবোৰ আৰু নহৰুৱাবোৰ মনত পেলালোঁ। এতিয়া কিন্তু আমাৰ আত্মা সম্পূৰ্ণৰূপে শুকান, মান্নাৰ বাহিৰে আমাৰ চকুত একো নাই। মান্না কিন্তু ধনিয়া বীজৰ দৰে আছিল, আৰু তাৰ ৰূপ বৰফৰ ৰূপৰ দৰে আছিল। আৰু মানুহবোৰে ভ্ৰমণ কৰিছিল, আৰু সংগ্ৰহ কৰিছিল, আৰু যাঁতত পিহিছিল, আৰু খুন্দনাত ঘঁহিছিল, আৰু পাত্ৰত সিজাইছিল, আৰু পিঠা বনাইছিল, আৰু তাৰ সোৱাদ তেলৰ পিঠাৰ দৰে আছিল। আৰু যেতিয়া নিশাৰ সময়ত শিবিৰৰ ওপৰত নিয়ৰ পৰিছিল, তাৰ ওপৰত মান্না নামি আহিছিল।

আৰু মোচিয়ে শুনিলে তেওঁলোকৰ কান্দোন তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহ অনুসৰি, প্ৰত্যেকজন নিজৰ দুৱাৰত, আৰু প্ৰভু অতিশয় ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হল, আৰু মোচিৰ সন্মুখত ই মন্দ আছিল। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুক কলে, কিয় তুমি তোমাৰ সেৱকক কষ্ট দিলা, আৰু কিয় মই তোমাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পোৱা নাই, এই লোকসকলৰ ভাৰ মোৰ ওপৰত ৰাখিবলৈ? মই জানো গৰ্ভত ধাৰণ কৰিছিলোঁ এই সকলো লোকক, নে মই জানো জন্ম দিছিলোঁ তেওঁলোকক? তথাপি তুমি মোক কৈছা, তেওঁক তোমাৰ বুকুত তুলি লোৱা, যেনেকৈ ধাইমাকে দুগ্ধপান কৰা শিশুক কোলাত তুলি লয়, আৰু তেওঁলোকক সেই ভূমিলৈ লৈ যোৱা যি ভূমিৰ বিষয়ে তুমি তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল? মই কৰ পৰা মাংস পাম এই সকলো লোকক দিবলৈ? কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ ওচৰত কান্দি আছে, কৈছে, আমাক মাংস দিয়া, যাতে আমি খাব পাৰোঁ। মই অকলে এই লোকসকলক বহন কৰিবলৈ সক্ষম নহম, কাৰণ এই কথা মোৰ বাবে গধুৰ। যদি তুমি মোৰ লগত এইদৰে কৰা, তেন্তে মোক বধ কৰা, যদি মই তোমাৰ পৰা দয়া পাইছোঁ, যাতে মই মোৰ কষ্ট নেদেখোঁ।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, মোৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰা সন্তৰ্জন পুৰুষ সংগ্ৰহ কৰা, যাক তুমি নিজে জানা যে এইসকল লোকসকলৰ বৃদ্ধ আৰু লিখক, আৰু

তেওঁলোকক সাক্ষ্যৰ তথ্যলৈ আনিবা, আৰু তেওঁলোক তাত তোমাৰ সৈতে থিয় হব। আৰু
মই নামি যাম, আৰু মই তাত তোমাৰ সৈতে কথা কম, আৰু মই তোমাৰ ওপৰত থকা
আত্মাৰ পৰা আঁতৰাম, আৰু মই তেওঁলোকৰ ওপৰত স্থাপন কৰিম, আৰু তেওঁলোকে
তোমাৰ সৈতে লোকসকলৰ ভাৰ বহন কৰিব, আৰু তুমি নিজে অকলে বহন নকৰিবা।
আৰু লোকসকলক তুমি কৰা, কাইলৈৰ বাবে নিজকে পবিত্ৰ কৰা, আৰু তোমালোকে মাংস
খাবা, কাৰণ তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত কান্দিলা, কৈ, কোনে আমাক মাংস খুৱাব? কাৰণ
মিচৰত আমাৰ বাবে ভাল আছিল, আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকক খাবলৈ মাংস দিব, আৰু
তোমালোকে মাংস খাবা। তোমালোকে এক দিন খাবা নহয়, দুই দিনো নহয়, পাঁচ দিনো
নহয়, দশ দিনো নহয়, বিশ দিনো নহয়, এমাহৰ দিনলৈকে তোমালোকে খাবা,
যেতিয়ালৈকে সেয়া তোমালোকৰ নাকৰ ফুটাৰ পৰা বাহিৰ নোলায়, আৰু সেয়া
তোমালোকৰ বাবে বমিলৈ পৰিণত হব, কাৰণ তোমালোকে প্ৰভুৰ অবাধ্য হল, যি
তোমালোকৰ মাজত আছে, আৰু তোমালোকে তেওঁৰ সন্মুখত কান্দিলা, কৈ, আমি কিয়
মিচৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই আহিলোঁ? আৰু মোচিয়ে কলে, হুশ হাজাৰ পদাতিক সৈন্যৰ
লোক, যাৰ মাজত মই আছোঁ তেওঁলোকৰ মাজত, আৰু তুমি কলা, মাংস দিম তেওঁলোকক
খাবলৈ, আৰু তেওঁলোকে এমাহ দিন খাব। নহয় মেৰ-ছাগ আৰু গৰু তেওঁলোকৰ বাবে বধ
কৰা হব, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে যথেষ্ট হব নেকি? বা সাগৰৰ সকলো মাছ তেওঁলোকৰ
বাবে সংগ্ৰহ কৰা হব, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে যথেষ্ট হব নেকি? আৰু প্ৰভুৱে মোচিক
কলে, প্ৰভুৰ হাত জানো যথেষ্ট নহব? তুমি এতিয়াই জানিবা মোৰ বাক্যই তোমাক ধৰিব নে
নধৰিব।

আৰু মোচি বাহিৰ গল, আৰু লোকসকলক প্ৰভুৰ বাক্যবোৰ কলে, আৰু লোকসকলৰ
বৃদ্ধসকলৰ মাজৰ পৰা সত্তৰজন পুৰুষ গোটালে, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক তম্বুৰ
চাৰিওফালে স্থাপন কৰিলে। আৰু প্ৰভু মেঘত নামি আহিল, আৰু তেওঁৰ লগত কথা কলে,
আৰু তেওঁৰ ওপৰত থকা আত্মাৰ পৰা লৈ সত্তৰজন বৃদ্ধ পুৰুষৰ ওপৰত ৰাখিলে। আৰু

যেতিয়া আত্মা তেওঁলোকৰ ওপৰত বিশ্ৰাম ললে, তেওঁলোকে ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিলে, আৰু পুনৰ নকৰিলে। আৰু দুজন পুৰুষ শিবিৰত বৈ গল, এজনৰ নাম এলদাদ, আৰু দ্বিতীয়জনৰ নাম মোদাদ, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত আত্মা বিশ্ৰাম ললে, আৰু এইসকল পঞ্জীয়নভুক্তসকলৰ মাজৰ আছিল, আৰু তেওঁলোক তস্থলৈ নাছিল, আৰু তেওঁলোকে শিবিৰত ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিলে। আৰু য়ূৰকজনে দৌৰি আহি মোচিক জনালে আৰু কলে, ইলদাদ আৰু মোদাদে শিবিৰত ভাববাণী কৰি আছে। আৰু উত্তৰ দি নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা, যি মোচিৰ ওচৰত থিয় হৈ আছিল, নিৰ্বাচিত জনে কলে, হে প্ৰভু মোচি, তেওঁলোকক বন্ধ কৰক। আৰু মোচিয়ে তাক কলে, তুমি মোৰ বাবে ঈৰ্ষা কৰিছা নেকি? আৰু কোনে দিয়ক যে প্ৰভুৰ সকলো লোক ভাববাদী হওক, যেতিয়া প্ৰভুয়ে তেওঁৰ আত্মা তেওঁলোকৰ ওপৰত দিয়ে? আৰু মোচি আৰু ইশ্ৰায়েলৰ বৃদ্ধসকল নিজে শিবিৰলৈ গল।

আৰু এক আত্মা প্ৰভুৰ পৰা ওলাই গল, আৰু সাগৰৰ পৰা বটা চৰাই আনি পাৰ কৰালে, আৰু শিবিৰৰ ওপৰত পেলালে, ইয়াৰ পৰা এদিনৰ পথ, আৰু ইয়াৰ পৰা এদিনৰ পথ, শিবিৰৰ চাৰিওফালে, মাটিৰ পৰা প্ৰায় দুই হাত ওখকৈ। আৰু মানুহবোৰ উঠি সম্পূৰ্ণ দিন, আৰু সম্পূৰ্ণ ৰাতি, আৰু পিছদিনাৰ সম্পূৰ্ণ দিন, বটা চৰাই সংগ্ৰহ কৰিলে, যিজনে কম সংগ্ৰহ কৰিলে তেওঁ দশ কোৰ সংগ্ৰহ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে শিবিৰৰ চাৰিওফালে নিজৰ বাবে সেইবোৰ শুকুৱালে। মাংস তেওঁলোকৰ দাঁতত এতিয়াও আছিল, শেষ হোৱাৰ পূৰ্বে, আৰু প্ৰভু লোকসকলৰ প্ৰতি ক্ৰোধিত হল, আৰু প্ৰভুৱে লোকসকলক অতি মহান আঘাতেৰে আঘাত কৰিলে। আৰু সেই ঠাইৰ নাম ইচ্ছাৰ সমাধি বুলি মতা হল, কাৰণ তাত তেওঁলোকে সেই লোকসকলক পুতিলে যিসকলে ইচ্ছা কৰিছিল। আকাংক্ষাৰ সমাধিস্থলৰ পৰা লোকসকলে আচেৰোথলৈ যাত্ৰা কৰিলে, আৰু লোকসকল আচেৰোথত আছিল।

আৰু মিৰিয়াম আৰু হাৰোণে মোচিৰ বিৰুদ্ধে কথা কলে, সেই ইথিঅপীয়া তিৰোতাৰ কাৰণে যাক মোচিয়ে বিয়া কৰাইছিল, কাৰণ তেওঁ এগৰাকী ইথিঅপীয়া তিৰোতাক বিয়া কৰাইছিল। আৰু তেওঁলোকে কলে, প্ৰভুৱে জানো কেৱল মোচিৰ লগতহে কথা কৈছে? জানো তেওঁ আমাৰ লগতো কথা কোৱা নাই? আৰু প্ৰভুৱে শুনিলে। আৰু মোচি নামৰ মানুহজন পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো মানুহতকৈ অতিশয় নম্ৰ আছিল। আৰু প্ৰভুৱে তৎক্ষণাত মোচি, হাৰোণ আৰু মিৰিয়ামক কলে, তোমালোক তিনিওজন সাক্ষ্যৰ তন্তুলৈ ওলাই যোৱা। আৰু তেওঁলোক তিনিওজন সাক্ষ্যৰ তন্তুলৈ গল, আৰু প্ৰভু মেঘৰ স্তম্ভত নামি আহিল, আৰু সাক্ষ্যৰ তন্তুৰ দুৱাৰত থিয় হল, আৰু হাৰোণ আৰু মিৰিয়ামক মতা হল, আৰু দুয়োজন ওলাই আহিল। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, মোৰ শব্দসমূহ শুনা, যদি তোমালোকৰ কোনো ভৱিষ্যদ্বক্তা প্ৰভুৰ হয়, তেন্তে মই দৰ্শনত তেওঁক জনোৱা হম, আৰু নিদ্ৰাত মই তেওঁক কম। মোৰ সেৱক মোচি এনেকুৱা নহয়, মোৰ সম্পূৰ্ণ ঘৰত তেওঁ বিশ্বাসী। মুখে মুখে কথা কম তেওঁক, ৰূপত, আৰু ধাঁধাৰ মাজেৰে নহয়, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱ তেওঁ দেখিলে, আৰু কিয় তোমালোকে মোৰ সেৱক মোচিৰ বিৰুদ্ধে কথা কবলৈ ভয় নকৰিলা? আৰু প্ৰভুৰ ক্ৰোধৰ কোপ তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিল, আৰু তেওঁ গুচি গল। আৰু সেই মেঘ তন্তুৰ পৰা বিদায় হল, আৰু চোৱা, মিৰিয়াম বৰফৰ দৰে কুষ্ঠৰোগী হৈছিল, আৰু হাৰোণে মিৰিয়ামৰ ওপৰত চালে, আৰু চোৱা, তাই কুষ্ঠৰোগী আছিল। আৰু আৰোণে মোচিক কলে, মই বিনয় কৰোঁ প্ৰভু, আমাক পাপ নিদিব, কাৰণ আমি অজ্ঞানতাৰে কাৰ্য কৰিলোঁ যে আমি পাপ কৰিলোঁ। নহওক যেন মৃত্যুৰ সমান, যেন মাতৃৰ গৰ্ভৰ পৰা ওলাই যোৱা গৰ্ভপাত, আৰু তাইৰ মাংসৰ আধা গ্ৰাস কৰে। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত কাতৰোক্তি কৰি কলে, হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ওচৰত মিনতি কৰোঁ, তাইক সুস্থ কৰা। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, যদি তাইৰ পিতৃয়ে তাইৰ মুখত থুথু পেলালে তাই সাত দিন লজ্জিত নহবনে? তাইক সাত দিন শিবিৰৰ বাহিৰত পৃথক কৰি ৰখা হওক, আৰু তাৰ পিছত তাই প্ৰবেশ কৰিব।

আৰু মিৰিয়ামক সাত দিনৰ বাবে শিবিৰৰ বাহিৰত পৃথক কৰা হল, আৰু মিৰিয়াম শূচি নোহোৱালৈকে লোকসকলে যাত্ৰা নকৰিলে।

আৰু এই সকলৰ পিছত লোকসকলে আচেৰোথৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে পাৰাণৰ মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে।

13

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে আৰু কলে, তোমাৰ বাবে পুৰুষসকলক পঠিয়া, আৰু তেওঁলোকে কনানীয়াসকলৰ দেশ গুপ্তচৰ কৰক, যিখন মই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক অধিকাৰৰ বাবে দিছো, প্ৰতিটো ফৈদৰ পৰা এজন এজন পুৰুষ, তেওঁলোকৰ পিতৃ-বংশৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে তুমি তেওঁলোকক পঠাবা, তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰত্যেকজন নেতা।

আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক ফাৰাণ মৰুভূমিৰ পৰা প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে পঠিয়াই দিলে, এইসকল সকলো পুৰুষ আছিল ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ নেতা। আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ নাম, ৰবেণ জনগোষ্ঠীৰ, চমুৱেল জক্ষুৰৰ পুত্ৰ। শিমিয়োন গোষ্ঠীৰ, চেৰীৰ পুত্ৰ চাফাট। যিহুদা গোষ্ঠীৰ, যিফুনিৰ পুত্ৰ কালেব। ইছাখৰ গোষ্ঠীৰ, যোচেফৰ পুত্ৰ ইগাল। এফ্ৰায়ম গোষ্ঠীৰ, হোচেয়া নুনৰ পুত্ৰ। বিন্যামীন গোষ্ঠীৰ ফল্টি, ৰাফুৰ পুত্ৰ। জেবুলুন গোষ্ঠীৰ, গুদিয়েল চুদীৰ পুত্ৰ। যোচেফৰ জনগোষ্ঠীৰ মনচিৰ সন্তানসকলৰ পৰা, চুচীৰ পুত্ৰ গদী। দান ফৈদৰ, গমল্লীৰ পুত্ৰ অশ্মীয়েল। আশেৰ জনগোষ্ঠীৰ চাখৌৰ, মীখায়েলৰ পুত্ৰ। নপ্তালী গোষ্ঠীৰ, চবীৰ পুত্ৰ নবী। গাদ গোষ্ঠীৰ, গুদিয়েল মাক্কীৰ পুত্ৰ। এইবোৰ সেই পুৰুষসকলৰ নাম, যাক মোচিয়ে দেশখন গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠিয়াইছিল, আৰু মোচিয়ে নুনৰ পুত্ৰ হোচেয়াক যিহোচুৰা নাম দিছিল।

আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক কনান দেশ গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকক কলে, এই মৰুভূমিৰ মাজেৰে উঠা, আৰু তোমালোকে পৰ্বতলৈ উঠিবা, আৰু তোমালোকে দেখিবা যে ভূমিখন কেনেকুৱা, আৰু তাৰ ওপৰত বাস কৰা মানুহবোৰ শক্তিশালী নে দুৰ্বল, কম নে বহুত। আৰু সেই ভূমি কেনেকুৱা যাৰ ওপৰত এইসকলে বাস কৰে, সেয়া ভাল নে মন্দ, আৰু সেই নগৰবোৰ কেনেকুৱা যিবোৰত এইসকলে বাস কৰে, সেইবোৰ প্ৰাচীৰযুক্ত নে প্ৰাচীৰবিহীন। আৰু সেই ভূমি কেনেকুৱা, উৰ্বৰ নে দুৰ্বল, তাত গছ আছে নে নাই, আৰু অধ্যৱসায় কৰি তোমালোকে সেই ভূমিৰ ফল সংগ্ৰহ কৰিবা। আৰু সেই দিনবোৰ আছিল বসন্তৰ দিন, আঙুৰৰ অগ্ৰদূত।

আৰু তেওঁলোকে উঠি গৈ চিন মৰুভূমিৰ পৰা ৰহোবলৈকে দেশখন চোৰাংচোৱা কৰিলে, হমাতত প্ৰৱেশ কৰাৰ সময়ত। আৰু তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ মাজেৰে উঠি গল আৰু হিব্ৰোণলৈকে গুচি গল, আৰু তাত আছিল অহীমান, চেচী আৰু তলমী, যিসকল অনাকৰ বংশধৰ, আৰু হিব্ৰোণ মিচৰৰ তানিচৰ সাত বছৰ আগতে নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। আৰু তেওঁলোক দ্ৰাক্ষাগুচ্ছৰ উপত্যকালৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক গুপ্তচৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তাৰ পৰা এটা ডাল আৰু তাৰ ওপৰত আঙুৰৰ এটা দ্ৰাক্ষাগুচ্ছ কাটিলে, আৰু তেওঁলোকে তাক দণ্ডবোৰৰ ওপৰত তুলিলে, আৰু ডালিমবোৰৰ পৰা, আৰু ডিমৰুবোৰৰ পৰা। আৰু তেওঁলোকে সেই ঠাইখনৰ নাম দিলে আঙুৰৰ থোপাৰ উপত্যকা, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তাৰ পৰা সেই আঙুৰৰ থোপা কাটিছিল। আৰু তেওঁলোকে সেই ভূমি অন্বেষণ কৰি চল্লিশ দিনৰ পিছত তাৰ পৰা ঘূৰি আহিল।

আৰু তেওঁলোকে গৈ মোচি আৰু হাৰোণৰ ওচৰলৈ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সমগ্ৰ সমাজৰ ওচৰলৈ পাৰাণ মৰুভূমিৰ কাদেচত আহিল, আৰু তেওঁলোকক আৰু সমগ্ৰ সমাজক উত্তৰ দিলে, আৰু সেই ভূমিৰ ফল দেখুৱালে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বৰ্ণনা কৰিলে, আৰু কলে, আমি সেই ভূমিলৈ আহিলোঁ যালৈ আপুনি আমাক পঠিয়াইছিল, গাখীৰ

আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি, আৰু এয়া ইয়াৰ ফল। কিন্তু সেই জাতি যি তাত বাস কৰে
তেওঁলোক সাহসী, আৰু নগৰসমূহ দুৰ্গযুক্ত, প্ৰাচীৰেৰে আবৃত আৰু অতি বৃহৎ, আৰু আমি
তাত অনাকৰ বংশধৰসকলক দেখিছোঁ। আৰু অমালেকে দক্ষিণৰ ভূমিত বাস কৰে, আৰু
হিন্তীয়, হিবৰীয়, যিবুচীয় আৰু ইমোৰীয়সকলে পাহাৰীয়া অঞ্চলত বাস কৰে, আৰু
কনানীয়সকলে সাগৰৰ কাষত আৰু যৰ্দন নদীৰ কাষত বাস কৰে। আৰু কালেবে মোচিৰ
ওচৰত লোকসকলক নীৰৱ কৰিলে, আৰু তেওঁক কলে, নহয়, বৰং আমি উঠি গৈ সেই ঠাই
অধিকাৰ কৰিম, কাৰণ আমি তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে শক্তিশালী আৰু সক্ষম হম। আৰু যি
লোকসকল তেওঁৰ লগত একেলগে উঠি গৈছিল, তেওঁলোকে কলে, আমি উঠি নাযাওঁ,
কাৰণ আমি সেই জাতিৰ বিৰুদ্ধে উঠি যাব নোৱাৰো, কাৰণ সিহঁত আমাতকৈ অধিক
শক্তিশালী। আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ সেই পৃথিৱীৰ বিষয়ে
বিস্ময়কৰ কথা উলিয়াই আনিলে যি তেওঁলোকে গুপ্তচৰ কৰিছিল, কৈছিল, যি পৃথিৱী আমি
গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পাৰ হৈ গৈছিলো, সেই পৃথিৱী তাৰ বাসিন্দাসকলক গ্ৰাস কৰা পৃথিৱী,
আৰু সকলো মানুহ যি আমি তাত দেখিছিলো, তেওঁলোক অতি ডাঙৰ আকাৰৰ পুৰুষ।
আৰু তাত আমি দৈত্যসকলক দেখিছিলো, আৰু আমি তেওঁলোকৰ আগত ফৰিংৰ দৰে
আছিলো, কিন্তু আমি তেওঁলোকৰ আগত এইদৰেই আছিলো।

14

আৰু সকলো সমাজে কণ্ঠস্বৰ উচ্চাৰণ কৰিলে, আৰু লোকসকলে সেই সম্পূৰ্ণ ৰাতি
কান্দিলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তানে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে গুণগুণাই
আছিল, আৰু সমগ্ৰ সমাজে তেওঁলোকক কলে, আমি যদি মিচৰ দেশত মৰিলোহঁতেন, বা
এই মৰুভূমিত মৰিলোহঁতেন! আৰু কিয় প্ৰভুৱে আমাক এই দেশলৈ লৈ আনিছে যুদ্ধত
পতিত হবলৈ? আমাৰ পত্নীসকল আৰু সন্তানসকল লুণ্ঠনৰ বস্তু হব। এতিয়া সেয়েহে

মিচৰলৈ ঘূৰি যোৱাই ভাল। আৰু তেওঁলোকে এজনে আনজনক কলে, আমি এজন নেতা নিযুক্ত কৰোঁ আৰু মিচৰলৈ ঘূৰি যাওঁ। আৰু মোচি আৰু হাৰোণ ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমগ্ৰ সমাজৰ আগত মুখৰ ওপৰত পৰিল।

নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা আৰু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেবে, যিসকলে দেশখন গুপতে চাই আহিছিল, তেওঁলোকে নিজৰ কাপোৰ ফালিলে। আৰু তেওঁলোকে ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজক কলে, যি ভূমি আমি অন্বেষণ কৰিছো, সেয়া অতি অতি ভাল। যদি প্ৰভুৱে আমাক বাহনি কৰে, তেওঁ আমাক এই ভূমিলৈ আনিব আৰু ইয়াক আমাক দিব—এনে ভূমি যিখনত গাখীৰ আৰু মৌ বৈ আছে। কিন্তু প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহী নহবা, আৰু তোমালোকে পৃথিৱীৰ লোকসকলক ভয় নকৰিবা, কাৰণ তেওঁলোক তোমালোকৰ বাবে খাদ্যস্বৰূপ, কিয়নো তেওঁলোকৰ সময় তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ হৈ গৈছে, আৰু প্ৰভু আমাৰ মাজত আছে, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা।

আৰু সমগ্ৰ সমাজে কলে যে তেওঁলোকক শিলাৰে পাথৰ মাৰি হত্যা কৰিব, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ওপৰত মেঘত ইশ্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ আগত দেখা দিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, কিমান কাললৈকে এই লোকসকলে মোক খং উঠায়? আৰু কিমান কাললৈকে সিহঁতে মোক বিশ্বাস নকৰে সকলো এই চিনবোৰৰ ওপৰত, যিবোৰ মই সিহঁতৰ মাজত কৰিলোঁ? মই তেওঁলোকক মৃত্যুৰে আঘাত কৰিম আৰু তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিম, আৰু তোমাক আৰু তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰক এটা মহান জাতি কৰিম, ইয়াতকৈ বহুত অধিক মহান। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুক কলে, আৰু মিচৰে শুনিব যে তুমি তোমাৰ শক্তিতে এই লোকসকলক ইহঁতৰ পৰা আনিলে। কিন্তু এই পৃথিৱীত বাস কৰা সকলোৱে শুনিছে যে তুমি এই লোকসকলৰ মাজত প্ৰভু, হে প্ৰভু, যিজনক চকুৰে চকু মিলাই দেখা যায়, আৰু তোমাৰ মেঘ তেওঁলোকৰ ওপৰত থিয় হৈ আছে, আৰু তুমি দিনত মেঘৰ স্তম্ভত তেওঁলোকৰ আগে আগে যোৱা, আৰু ৰাতি জুইৰ স্তম্ভত। আৰু তুমি এই লোকসকলক এজন মানুহৰ দৰে

ধ্বংস কৰিবা, আৰু যিমান জাতিয়ে তোমাৰ নাম শুনিছে তেওঁলোকে কব, কাৰণ প্ৰভুৱে এই লোকসকলক সেই ভূমিলৈ আনিবলৈ সক্ষম নহল যি তেওঁ তেওঁলোকক শপত খাইছিল, তেওঁ তেওঁলোকক মৰুভূমিত বিনষ্ট কৰিলে। আৰু এতিয়া হে প্ৰভু, তোমাৰ শক্তি উন্নত কৰা হওক, যি ধৰণে তুমি কৈছিলো, প্ৰভু ধৈৰ্যশীল, আৰু দয়াত প্ৰচুৰ, আৰু সত্য, অধৰ্ম আৰু অন্যায় আৰু পাপ আঁতৰাই থকা, আৰু শুদ্ধিকৰণত দোষীক শুদ্ধ নকৰিব, পিতৃসকলৰ পাপ সন্তানৰ ওপৰত তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মলৈকে ঘূৰাই দি। এই লোকসকলৰ পাপ আপোনাৰ মহান দয়া অনুসৰি ক্ষমা কৰক, ঠিক যেনেকৈ আপুনি মিচৰৰ পৰা এতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি কৃপাময় হৈ আছিল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, তোমাৰ কথা অনুসাৰে মই তেওঁলোকৰ প্ৰতি কৃপাময় আছোঁ। কিন্তু মই জীয়াই আছোঁ আৰু মোৰ নাম জীৱিত, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱে সমস্ত পৃথিৱী পূৰ্ণ কৰিব। কাৰণ সকলো পুৰুষে যিসকলে মোৰ গৌৰৱ দেখিছিল, আৰু যিবোৰ চিহ্ন মই মিচৰত আৰু মৰুভূমিত কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁলোকে মোক এই দশমবাৰ পৰীক্ষা কৰিলে, আৰু মোৰ কণ্ঠ নুশুনিলে, নিশ্চয়কৈ তেওঁলোকে সেই ভূমি নেদেখিব, যি মই তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিলো, কিন্তু তেওঁলোকৰ সন্তানসকল যিসকল ইয়াত মোৰ সৈতে আছে, যিমনে ভাল বা বেয়া নাজানে, সকলো সৰু আৰু অনভিজ্ঞ, এইসকলক মই সেই ভূমি দিম। কিন্তু যিসকলে মোক ত্ৰেণ্থিত কৰিছিল, তেওঁলোকে ইয়াক নেদেখিব। কিন্তু মোৰ দাস কালেব, কাৰণ তেওঁৰ মাজত এক পৃথক আত্মা আছে, আৰু তেওঁ মোক অনুসৰণ কৰিছে, মই তেওঁক সেই ভূমিলৈ লৈ যাম যলৈ তেওঁ তাত প্ৰৱেশ কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ বংশই তাক উত্তৰাধিকাৰী হব। কিন্তু অমালেক আৰু কনানীয়াসকল উপত্যকাত বাস কৰি আছে, কাইলৈ তোমালোক ঘূৰি যোৱা আৰু মৰুভূমিলৈ প্ৰস্থান কৰা, ৰঙা সাগৰৰ পথেদি।

আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কলে, কিমান সময়লৈকে এই দুই মণ্ডলীক সহ্য কৰিম?

তেওঁলোকে মোৰ সন্মুখত যি গোঁজৰণি কৰে, ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সেই গোঁজৰণি, যি তেওঁলোকে তোমালোকৰ বিষয়ে কৰিছিল, মই শুনিছোঁ। মই তেওঁলোকক কলোঁ, মই জীয়াই আছোঁ, প্ৰভুৱে কয়, নিশ্চয় যি ৰীতিত তোমালোকে মোৰ কাগত কৈছা, সেইদৰে মই তোমালোকলৈ কৰিম। এই মৰুভূমিত তোমালোকৰ শৰীৰবোৰ পৰিব, আৰু তোমালোকৰ সকলো পৰিদৰ্শিত লোক, আৰু তোমালোকৰ গণনা কৰা লোকসকল বিশ বছৰীয়া আৰু তাতকৈ অধিক বয়সৰ, যিমনে মোৰ বিৰুদ্ধে গোঙাইছিল। যদি তোমালোক সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰিবা, যাৰ ওপৰত মই তোমালোকক বাস কৰিবলৈ মোৰ হাত মেলিছিলোঁ, তেন্তে কেৱল যিফুনিৰ পুত্ৰ কালেব আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাহে প্ৰৱেশ কৰিব। আৰু সেই শিশুসকল, যিবোৰক তোমালোকে লুণ্ঠনত পৰিব বুলি কৈছিল, মই তেওঁলোকক সেই ভূমিলৈ লৈ যাম, আৰু তেওঁলোকে সেই ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী হব, যাৰ পৰা তোমালোকে বিমুখ হৈছিল। আৰু তোমালোকৰ অংগ-প্ৰত্যংগ এই মৰুভূমিত পৰিব। কিন্তু তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে চল্লিশ বছৰ মৰুভূমিত ভ্ৰমণ কৰিব, আৰু তোমালোকৰ ব্যভিচাৰৰ ভাৰ বহন কৰিব, যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ অংগসমূহ মৰুভূমিত গ্ৰাস নহয়। তোমালোকে যিমান দিন ভূমি গুপ্তচৰ কৰিলা, সেই দিনবোৰৰ সংখ্যা অনুসৰি, চল্লিশ দিন, বছৰৰ প্ৰতি দিনৰ হিচাপত, তোমালোকে তোমালোকৰ পাপবোৰ চল্লিশ বছৰ বহন কৰিবা, আৰু তোমালোকে মোৰ ৰোষৰ ক্ৰোধ জানিবা। মই প্ৰভু কথা কৈছিলোঁ, নিশ্চয়কৈ মই এই দুষ্ট সমাজৰ প্ৰতি এইদৰে কৰিম, যি সমাজ মোৰ বিৰুদ্ধে একত্ৰিত হৈছে। এই মৰুভূমিত তেওঁলোক ধ্বংস হব, আৰু তাতে তেওঁলোক মৰিব।

আৰু সেই মানুহবোৰ, যাক মোচিয়ে সেই ভূমি গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠিয়াইছিল, আৰু আহি পোৱাৰ পিছত সমাজৰ ওচৰত সেই ভূমিৰ বিষয়ে দুষ্ট কথা কৈ গোঙাই উঠিল, আৰু সেই মানুহবোৰ মৰিল যিসকলে পৃথিৱীৰ বিষয়ে বেয়া কথা কৈছিল, প্ৰভুৰ সন্মুখত মহামাৰীত। আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা আৰু যিফুনিৰ পুত্ৰ কালেব সেই মানুহবোৰৰ মাজৰ পৰা জীয়াই আছিল যিসকলে ভূমি গুপ্তচৰ কৰিবলৈ গৈছিল। আৰু মোচিয়ে ইশ্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ

প্ৰতি এই কথাবোৰ কলে, আৰু লোকসকলে অতিশয় শোক কৰিলে।

আৰু পুৱা সোনকালে উঠি তেওঁলোকে পৰ্বতৰ শিখৰলৈ গল আৰু কলে, চোৱা, আমি এতিয়া সেই ঠাইলৈ যাম যিটোৰ বিষয়ে প্ৰভুৱে কৈছিল, কাৰণ আমি পাপ কৰিলোঁ। আৰু মোচিয়ে কলে, কিয় তোমালোকে প্ৰভুৰ বাক্য উলংঘা কৰিছা? ই তোমালোকৰ বাবে সমৃদ্ধিশালী নহব। ওপৰলৈ নাযাবা, কাৰণ প্ৰভু তোমালোকৰ সৈতে নাই, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ সন্মুখত পৰিবা। কাৰণ অমালেক আৰু কনানীয়াসকল তাত তোমালোকৰ সন্মুখত আছে, আৰু তোমালোক তৰোৱালৰ দ্বাৰা পতিত হবা, কিয়নো তোমালোকে প্ৰভুক অমান্য কৰি বিমুখ হৈছা, আৰু প্ৰভু তোমালোকৰ মাজত নাথাকিব। আৰু বলপূৰ্বক কৰি তেওঁলোক পৰ্বতৰ শিখৰলৈ উঠি গল, কিন্তু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক আৰু মোচি শিবিৰৰ পৰা লৰচৰ কৰা নহল। আৰু অমালেক আৰু সেই পৰ্বতত বাস কৰা কনানীয়াসকল নামি আহিল, আৰু তেওঁলোকক ঘূৰাই দিলে, আৰু হৰ্মা পৰ্যন্ত তেওঁলোকক কাটি পেলালে, আৰু শিবিৰলৈ ঘূৰি গল।

15

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কোৱা, আৰু তুমি তেওঁলোকক কবা, যেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ বাসস্থানৰ সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰিবা, যি মই তোমালোকক দিওঁ, আৰু তুমি প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি কৰিবা, সম্পূৰ্ণ হোম-বলি বা বলিদান, সংকল্প পূৰ্ণ কৰিবলৈ, বা স্বেচ্ছাকৃত নৈবেদ্য অনুসাৰে, বা তোমালোকৰ উৎসৱবোৰত প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি গোন্ধ উৎপন্ন কৰিবলৈ, যদি গৰুৰ পৰা বা মেৰৰ পৰা হয়। আৰু যিজনে নিজৰ উপহাৰ প্ৰভুলৈ আনিব, তেওঁ ঐফাৰ দশম অংশ মিহি আটাৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত কৰি চতুৰ্থ অংশত আনিব। আৰু দ্ৰাক্ষাৰস মদ্যপান নৈবেদ্যৰ বাবে চতুৰ্থাংশ হিন তুমি সম্পূৰ্ণ দহন বলিৰ ওপৰত বা বলিৰ ওপৰত এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে

কৰিবা। তুমি ইমান নৈবেদ্য, সুগন্ধৰ সুবাস, প্ৰভুৰ বাবে কৰিবা। আৰু মেৰ-চাগৰ বাবে, যেতিয়া তোমালোকে তাক হোম-বলি বা বলিদানত উৎসৰ্গ কৰিবা, তুমি তেলত মিহলোৱা দুই দশমাংশ মিহি আটাৰ নৈবেদ্য আৰু এক ঈনৰ তৃতীয়াংশ প্ৰস্তুত কৰিবা। আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ তৃতীয় অংশ হিন তুমি পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে আনিবা, যাতে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি গোল্ক হয়।

যদি তোমালোকে গৰুবোৰৰ পৰা হোম-বলি বা বলি উৎসৰ্গ কৰা সংকল্প পূৰণ কৰিবলৈ, বা প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে শাস্তি-বলি উৎসৰ্গ কৰা, আৰু তেওঁ পোৱালিটোৰ ওপৰত মিহি আটাৰ তিনি দশমাংশৰ বলিদান আনিব, যি তেলত মিহলোৱা, আধা হিন। আৰু দ্ৰাক্ষাৰস পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে হীনৰ আধা দিব, যি প্ৰভুৰ বাবে সুগন্ধি গোল্কৰ নৈবেদ্য।

এইদৰে তুমি এটা দামুৰিৰ বাবে, বা এটা মতা মেৰৰ বাবে, বা মেৰৰ পৰা বা ছাগলীৰ পৰা এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে কৰিবা, যিমান সংখ্যক তোমালোকে কৰিবা, সেই অনুসাৰে তোমালোকে প্ৰতিজনৰ বাবে কৰিবা, সিহঁতৰ সংখ্যা অনুসাৰে।

প্ৰত্যেক দেশীয় ব্যক্তি এইভাবে এইৰূপ নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিবে, যাহা প্ৰভুৰ জন্য সুবাসিত সুগন্ধ হইবে। যদি তোমালোকৰ ভূমিত কোনো প্ৰবাসী তোমালোকৰ মাজত যোগ দিয়া হয়, বা যি তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহত তোমালোকৰ মাজত হব, আৰু প্ৰভুলৈ সুগন্ধৰ গোল্কৰ নৈবেদ্য কৰিব, তোমালোকে যি ৰীতি কৰা, সেইদৰে সমাজেও প্ৰভুলৈ কৰিব।

তোমালোকৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা প্ৰবাসীসকলৰ বাবে এক নিয়ম হব, তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহৰ বাবে চিৰন্তন নিয়ম, তোমালোকৰ দৰে প্ৰবাসীও প্ৰভুৰ সন্মুখত হব। এটা নিয়ম হব আৰু এটা অধিকাৰ হব তোমালোকৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশীৰ বাবে।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তুমি
তেওঁলোকক কবা, যেতিয়া তোমালোকে সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰিবা, যিখনলৈ মই
তোমালোকক লৈ যাওঁ, আৰু এনে হব যে যেতিয়া তোমালোকে পৃথিৱীৰ ৰুটিবোৰৰ পৰা
খাবা, তেতিয়া তোমালোকে প্ৰভুলৈ এক নৈবেদ্য উৎসৰ্গ পৃথক কৰিবা, তোমালোকৰ
আটাগুড়িৰ প্ৰথম ফল। পিঠা তোমালোকে উৎসৰ্গ হিচাপে পৃথক কৰিবা, যেনেকৈ শস্য
মৰণা মজিয়াৰ পৰা উৎসৰ্গ দিয়া হয়, সেইদৰে ইয়াক পৃথক কৰিবা। তোমালোকৰ আটাৰ
প্ৰথম ফল, আৰু তোমালোকে প্ৰভুক উপহাৰ দিবা তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহৰ মাজত।

যেতিয়া কিন্তু তোমালোকে অপৰাধ কৰা আৰু এই সকলো আদেশবোৰ পালন নকৰা,
যিবোৰ প্ৰভুৱে মোচিক কৈছিল, যেনেকৈ প্ৰভুৱে তোমালোকক মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা আদেশ
দিলে, সেই দিনৰ পৰা যি দিনা প্ৰভুৱে তোমালোকক আদেশ দিলে আৰু তাৰ পাছত
তোমালোকৰ প্ৰজন্মসমূহলৈ, আৰু এনে হব যে যদি সমাজৰ চকুৰ পৰা অনিচ্ছাকৃতভাৱে
হয়, তেন্তে সকলো সমাজে গৰুৰ পৰা এটা নিৰ্দোষ দামুৰি সম্পূৰ্ণ দহনৰ বাবে প্ৰভুৰ
উদ্দেশ্যে সুগন্ধৰ গোন্ধৰ বাবে কৰিব, আৰু ইয়াৰ বলিদান আৰু ইয়াৰ পেয় নৈবেদ্য ব্যৱস্থা
অনুসৰি, আৰু পাপৰ বিষয়ে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি। আৰু পুৰোহিতে
ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব, আৰু তেওঁলোকক ক্ষমা
কৰা হব, কাৰণ এয়া অনিচ্ছাকৃত আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পাপৰ বিষয়ে
প্ৰভুৰ সন্মুখত প্ৰভুক তেওঁলোকৰ উপহাৰ নৈবেদ্য আনিলে, তেওঁলোকৰ অনিচ্ছাকৃত
পাপসমূহৰ বিষয়ে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজৰ অনুসৰি ক্ষমা কৰা হব,
আৰু তোমালোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশীকো, কাৰণ সকলো লোকৰ বাবে অনিচ্ছাকৃত।

যদি কোনো এজন ব্যক্তিয়ে অনিচ্ছাকৃতভাৱে পাপ কৰে, তেওঁ পাপৰ বিষয়ে এবছৰীয়া এটা
ছাগলী আনিব। আৰু পুৰোহিতে সেই আত্মাৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিব যি অনিচ্ছাকৃতভাৱে
পাপ কৰিছে, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত অনিচ্ছাকৃতভাৱে পাপ কৰিছে, তাৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত

কৰিবলৈ। স্থানীয় ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰা
বিদেশীজনৰ বাবে এক বিধান হ'ব, যিজনে অনিচ্ছাকৃতভাৱে কৰে।

আৰু যিকোনো ব্যক্তিয়ে অহংকাৰেৰে কাম কৰে, সি স্থানীয় হওক বা প্ৰবাসী হওক, সি
ঈশ্বৰক ত্ৰোষিত কৰে, সেই ব্যক্তিক তাৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা উচ্ছেদ কৰা হ'ব, কাৰণ
তেওঁ প্ৰভুৰ বাক্য তুচ্ছ কৰিলে আৰু তেওঁৰ আঙাৰোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ভাঙিলে, সেই আত্মা
সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰা হ'ব, তাইৰ পাপ তাইৰ মাজত থাকিব।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল মৰুভূমিত আছিল, আৰু তেওঁলোকে বিশ্ৰামবাৰৰ দিনা কাঠ
সংগ্ৰহ কৰি থকা এজন মানুহ পালে। আৰু যিসকলে বিশ্ৰামবাৰৰ দিনত কাঠ সংগ্ৰহ কৰি
থকা তেওঁক পাইছিল, তেওঁলোকে তেওঁক মোচি আৰু হাৰোণৰ ওচৰলৈ, আৰু ইস্ৰায়েলৰ
পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কাৰাগাৰত
ৰাখিলে, কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁক কি কৰিব লাগে সেই বিষয়ে সিদ্ধান্ত লোৱা নাছিল।
আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, সেই মানুহক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক, গোটেই সমাজে তাক
শিলেৰে শিল দিয়ক। আৰু সকলো সমাজে তেওঁক শিবিৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গল, আৰু
সকলো সমাজে তেওঁক শিবিৰৰ বাহিৰত শিলেৰে শিল দলিয়াই মাৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে
মোচিক আদেশ দিছিল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলক কথা কোৱা, আৰু তুমি
তেওঁলোকক কবা যে তেওঁলোকে নিজৰ বাবে তেওঁলোকৰ বস্ত্ৰৰ কিনাৰাত ৰালৰ বনাওক
তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মৰ বাবে, আৰু তোমালোকে সেই কিনাৰাৰ ৰালৰ ওপৰত নীলা সূতা
লগাবা। আৰু তোমালোকৰ বাবে ফুলবোৰত ই হ'ব, আৰু তোমালোকে সেইবোৰ দেখিবা,
আৰু প্ৰভুৰ সকলো আদেশ মনত ৰাখিবা, আৰু তোমালোকে সেইবোৰ পালন কৰিবা, আৰু
তোমালোকৰ চিন্তাবোৰৰ পাছত বিপথে পৰিচালিত নহ'বা, আৰু তোমালোকৰ চকুবোৰৰ

পাছত যিবোৰৰ পাছত তোমালোকে ব্যভিচাৰ কৰা, যাতে তোমালোকে মোৰ সকলো
আদেশ মনত ৰাখা আৰু পালন কৰা। আৰু আপোনালোক আপোনালোকৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি
পবিত্ৰ হব। মই প্ৰভু, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, যিজনে তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই
আনিবলৈ তোমালোকৰ ঈশ্বৰ হবলৈ; মই প্ৰভু, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ।

16

আৰু কোৰেই কথা কলে, যি ইচাৰৰ পুত্ৰ, কাথৰ পুত্ৰ, লেবীৰ পুত্ৰ, আৰু দাথান আৰু
আবেইৰোন, যি ইলিয়াবৰ পুত্ৰসকল, আৰু আউন, যি ফালেথৰ পুত্ৰ, ৰবেনৰ পুত্ৰ। আৰু
তেওঁলোকে মোচিৰ সন্মুখত উঠিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ দুশ পঞ্চাশজন পুৰুষ,
সমাজৰ নেতাসকল, পৰিষদলৈ আহ্বান কৰা, আৰু প্ৰখ্যাত পুৰুষসকল। তেওঁলোকে মোচি
আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে একত্ৰিত হল আৰু কলে, তোমালোকৰ বাবে যথেষ্ট হওক, কাৰণ
সমগ্ৰ সমাজ সকলোৱে পবিত্ৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰভু আছে। তেন্তে কিয়
তোমালোকে প্ৰভুৰ সমাজৰ ওপৰত নিজকে উন্নত কৰিছা? আৰু মোচিয়ে শুনি মুখৰ
ওপৰত পৰিল। আৰু তেওঁ কোৰহৰ প্ৰতি আৰু তেওঁৰ সকলো সমাজৰ প্ৰতি কথা কলে,
কৈছিল, ঈশ্বৰে দৰ্শন কৰিলে আৰু জানিলে যিসকল তেওঁৰ আছিল আৰু পবিত্ৰসকলক,
আৰু তেওঁলোকক নিজৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু যিসকলক তেওঁ নিজৰ বাবে বাছনি
কৰিলে, তেওঁলোকক নিজৰ ওচৰলৈ আনিলে। এইটো কৰা, তোমালোকে নিজৰ বাবে
ধূপাধাৰ লোৱা কোৰহ, আৰু তেওঁৰ সকলো সমাজ, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত জুই ৰাখা, আৰু
সিহঁতৰ ওপৰত ধূপ ৰাখা প্ৰভুৰ সন্মুখত কাইলৈ, আৰু যি মানুহক প্ৰভুৱে বাছনি কৰিছে, এই
পবিত্ৰ হব, হে লেবীৰ পুত্ৰসকল, তোমালোকৰ বাবে যথেষ্ট হওক। আৰু মোচিয়ে কোৰহক
কলে, হে লেবীৰ পুত্ৰসকল, মোৰ কথা শুনা। এইটো তোমালোকৰ বাবে সৰু কথা নহয়
নেকি, যে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক ইস্ৰায়েলৰ সমাজৰ পৰা পৃথক কৰিলে, আৰু

তোমালোকক নিজৰ ওচৰলৈ আনিলে প্ৰভুৰ তম্বুৰ সেৱা কৰিবলৈ, আৰু তম্বুৰ সন্মুখত উপস্থিত হৈ তেওঁলোকক সেৱা কৰিবলৈ? আৰু তেওঁ তোমাক আৰু তোমাৰ সৈতে লেবীৰ সকলো পুত্ৰ ভাতৃসকলক জয় কৰিলে, আৰু তোমালোকে পুৰোহিত পদ বিচাৰা নেকি? এইদৰে তুমি আৰু তোমাৰ সকলো সমাজ ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে একত্ৰিত হৈছা, আৰু হাৰোণ কোন যে তোমালোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ কৰিছা?

আৰু মোচিয়ে দাথান আৰু অবীৰোণক, ইলীয়াবৰ পুত্ৰসকলক মাতিবলৈ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে কলে, আমি নাযাওঁ। এইটো সৰু কথা নহয় নেকি যে তুমি আমাক গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমিলৈ আনিলা, মৰুভূমিত আমাক মাৰিবলৈ, যে তুমি আমাৰ ওপৰত শাসন কৰা? শাসক নেকি, আৰু তুমি গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমিলৈ আমাক আনিলা, আৰু আমাক পথাৰ আৰু দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ উত্তৰাধিকাৰ দিলা? সেই মানুহবোৰৰ চকু তুমি উভালি পেলালা নেকি? আমি নাযাওঁ। আৰু মোচি অতিশয় দুখিত হল, আৰু প্ৰভুক কলে, তেওঁলোকৰ বলিদানলৈ মনোযোগ নিদিব, মই তেওঁলোকৰ একোৰে কামনাৰ বস্তু লোৱা নাই, আৰু মই তেওঁলোকৰ কাকো অন্যায় কৰা নাই। আৰু মোচিয়ে কোৰহক কলে, তোমাৰ সমাজক পবিত্ৰ কৰা, আৰু তুমি আৰু হাৰোণ আৰু তেওঁলোক কাইলৈ প্ৰভুৰ সন্মুখত প্ৰস্তুত হোৱা। আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ধূপাধাৰ লোৱা, আৰু তহঁতে সেইবোৰৰ ওপৰত ধূপ স্থাপন কৰিবা, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ধূপাধাৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত আনিবা, পঞ্চাশ আৰু দশ ধূপাধাৰ, আৰু তুমি আৰু হাৰোণ প্ৰতিজনে নিজৰ ধূপাধাৰ।

আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ধূপাধাৰ ললে, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত জুই ৰাখিলে, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত ধূপ দিলে, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত মোচি আৰু হাৰোণ থিয় হল। আৰু কোৰেই তেওঁৰ সকলো সমাজক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য তম্বুৰ দুৱাৰৰ ওচৰত একত্ৰিত কৰিলে, আৰু প্ৰভুৰ মহিমা সকলো সমাজৰ আগত প্ৰকাশ পালে। আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কলে, এই সমাজৰ মাজৰ পৰা তোমালোক পৃথক হোৱা, আৰু মই তেওঁলোকক

একেবাৰতে গ্ৰাস কৰিম। আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল, আৰু কলে, হে ঈশ্বৰ, আত্মাসমূহৰ আৰু সকলো মাংসৰ ঈশ্বৰ, যদি এজন মানুহে পাপ কৰিলে, তেন্তে সমগ্ৰ সমাজৰ ওপৰত প্ৰভুৰ ক্ৰোধ? আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, সমাজক কওক, কোৰহৰ সমাজৰ চাৰিওফালৰ পৰা আঁতৰি যোৱা।

আৰু মোচি উঠিল, আৰু দাখন আৰু অবীৰোণৰ ওচৰলৈ গল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো বৃদ্ধ লোক তেওঁৰ লগত একেলগে গল। আৰু তেওঁ সভাৰ প্ৰতি কথা কলে, কৈ, এই কঠোৰ মানুহবোৰৰ তম্বুৰ পৰা পৃথক হওক, আৰু তেওঁলোকৰ যি সকলো আছে তাৰ পৰা স্পৰ্শ নকৰিবা, যাতে তেওঁলোকৰ সকলো পাপত তোমালোক সৈতে বিনষ্ট নহবা। আৰু তেওঁলোকে কোৰহৰ তম্বুৰ চাৰিওফালৰ পৰা আঁতৰি গল, আৰু দাখন আৰু অবীৰাম ওলাই আহি তেওঁলোকৰ তম্বুৰ দুৱাৰত থিয় হৈ আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকল, সন্তানসকল আৰু সা-সম্পত্তিও আছিল।

আৰু মোচিয়ে কলে, এইটোৰ দ্বাৰা তোমালোকে জানিবা যে প্ৰভুৱে মোক এই সকলো কাম কৰিবলৈ পঠিয়াইছে, যে এইবোৰ মোৰ নিজৰ পৰা নহয়। যদি সকলো মানুহৰ মৃত্যুৰ দৰে এইসকলে মৰিব, যদি সকলো মানুহৰ পৰীক্ষাৰ দৰে তেওঁলোকৰ পৰীক্ষা হব, তেন্তে প্ৰভুৱে মোক পঠিয়া নাই। কিন্তু প্ৰভুৱে দৰ্শনত দেখুৱাব, আৰু পৃথিৱীয়ে নিজৰ মুখ খুলি তেওঁলোকক, তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ, তেওঁলোকৰ তম্বুবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সম্পত্তি গিলি পেলাব, আৰু তেওঁলোক জীৱিত অৱস্থাত পাতাললৈ নামি যাব, আৰু তোমালোকে জানিবা যে এই মানুহবোৰে প্ৰভুক খং উঠাইছিল।

যেতিয়া তেওঁ এই সকলো কথা কোৱা বন্ধ কৰিলে, তেওঁলোকৰ তলত ভূমি ফাটি গল। আৰু ভূমি খোলা হল, আৰু তেওঁলোকক গিলিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ, আৰু কোৰহৰ সৈতে থকা সকলো মানুহ, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন। আৰু তেওঁলোক নামি গল,

আৰু তেওঁলোকৰ যিমান জীৱিত আছিল সকলো পাতাললৈ গল, আৰু ভূমিয়ে তেওঁলোকক ঢাকি পেলালে, আৰু তেওঁলোক সমাজৰ মাজৰ পৰা বিনষ্ট হল। আৰু তেওঁলোকৰ চাৰিওফালৰ সকলো ইজৰায়েলী তেওঁলোকৰ চিঞৰৰ পৰা পলাই গল, কাৰণ তেওঁলোকে কৈছিল, পৃথিৱীয়ে যাতে আমাকো গ্ৰাস নকৰে। আৰু প্ৰভুৰ পৰা জুই ওলাই গল, আৰু ধূপ আগবঢ়োৱা সেই পঞ্চাশ আৰু দূশ পুৰুষক গ্ৰাস কৰিলে।

17

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰ পুৰোহিত এলিয়াজাৰক কোৱা হল, পোৰা হোৱাবোৰৰ মাজৰ পৰা সেই পিতলৰ ধূপাধাৰবোৰ তুলি লোৱা, আৰু সেই বিদেশী জুই তাত সিঁচৰিত কৰা, কাৰণ এই পাপীবোৰে তেওঁলোকৰ আত্মাৰ মূল্যত সেই ধূপাধাৰবোৰ পবিত্ৰ কৰিছিল। আৰু সিহঁতক পিটা পাতৰ আৱৰণ কৰি বেদীৰ বাবে বনোৱা, কাৰণ সেইবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত আগবঢ়োৱা হৈছিল আৰু পবিত্ৰ কৰা হৈছিল, আৰু সেইবোৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে চিন হল। আৰু হাৰোণ পুৰোহিতৰ পুত্ৰ ইলিয়াজাৰে দগ্ধ হোৱাসকলে আনি দিয়া ব্ৰঞ্জৰ ধূপাধাৰবোৰ লৈ সেইবোৰ বেদীৰ আৱৰণ হিচাপে যোগ কৰিছিল। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে এক স্মৃতিচিহ্ন, যাতে কোনো বিদেশী, যি হাৰোণৰ বংশৰ পৰা নহয়, প্ৰভুৰ সন্মুখত ধূপ ৰাখিবলৈ নাহে, আৰু কোৰহ আৰু তেওঁৰ সমাবেশৰ দৰে নহয়, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা তেওঁক কৈছিল।

আৰু ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলে পিছদিনা মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে গোঙাইছিল, কৈছিল, তোমালোকে প্ৰভুৰ লোকসকলক হত্যা কৰিছা। আৰু এনে ঘটিল যে মণ্ডলীয়ে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে একত্ৰিত হোৱাৰ সময়ত, তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ ওপৰত ধাৰমান হল, আৰু মেঘে ইয়াক ঢাকিলে, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱ দেখা গল। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ সন্মুখত প্ৰৱেশ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কথা কলে, এই

বুলি, এই সমাজৰ মাজৰ পৰা বিদায় হোৱা, আৰু মই তেওঁলোকক একেবাৰে গ্ৰাস কৰিম, আৰু তেওঁলোক নিজৰ মুখৰ ওপৰত পৰিল। আৰু মোচিয়ে হাৰোণক কলে, ধূপাধাৰ লোৱা, আৰু তাৰ ওপৰত বেদীৰ পৰা জুই ৰাখা, আৰু তাৰ ওপৰত ধূপ পেলোৱা, আৰু শীঘ্ৰে শিবিৰলৈ লৈ যোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা, কিয়নো প্ৰভুৰ মুখৰ পৰা ক্ৰোধ ওলাই গৈছে, লোকসকলক ধ্বংস কৰিবলৈ আৰম্ভ হৈছে। আৰু হাৰোণে ললে, যেনেকৈ মোচিয়ে তেওঁক কৈছিল, আৰু সমাজলৈ দৌৰিলে, আৰু ইতিমধ্যে লোকসকলৰ মাজত মহামাৰী আৰম্ভ হৈছিল, আৰু তেওঁ ধূপ দিলে আৰু লোকসকলৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিলে। আৰু তেওঁ মৃতসকলৰ আৰু জীৱিতসকলৰ মাজত থিয় হল, আৰু মহামাৰী বন্ধ হল। আৰু ভাঙনত মৃতসকলৰ সংখ্যা চৈধ্য হাজাৰ সাতশ হল, কোৰহৰ কাৰণে মৃতসকলৰ বাহিৰে। আৰু হাৰোণ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত মোচিৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু মহামাৰী বন্ধ হল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো শাসকসকলৰ পৰা তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে বাৰটা লাখুটি লোৱা, প্ৰতিটো লাখুটিত প্ৰতিজনৰ নাম লিখা। আৰু লেবীৰ লাখুটিৰ ওপৰত আৰোণৰ নাম লিখা, কিয়নো তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঘৰৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে এটা লাখুটি আছে, তেওঁলোকে দিব। আৰু তুমি সেইবোৰক সাক্ষ্যৰ তম্বুত স্থাপন কৰিবা, সাক্ষ্যৰ বিপৰীতে, যত মই তাত তোমাক জ্ঞাত হম। আৰু যি মানুহক মই বাছনি কৰিম, তাৰ লাঠি ফুলিব, আৰু মই ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ গোণ্ডনি, যিবোৰ তেওঁলোকে তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে গোণ্ডায়, মোৰ পৰা আঁতৰাম।

আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তান সকলক কথা কলে, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো শাসকে তেওঁক লাঠি দিলে, প্ৰতিজন শাসকক এডাল লাঠি, শাসক অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ পিতৃ বংশৰ ঘৰ অনুসাৰে, বাৰডাল লাঠি, আৰু হাৰোণৰ লাঠি তেওঁলোকৰ লাঠি সকলৰ মাজত

আছিল। আৰু মোচিয়ে সেই লাঠিবোৰ প্ৰভুৰ আগত সাক্ষ্যৰ তম্বুত ৰাখিলে। আৰু পাছদিনা এনে ঘটিল যে মোচি আৰু হাৰোণ সাক্ষ্যৰ তম্বুত সোমাল, আৰু চোৱা, লেবীৰ ঘৰৰ বাবে হাৰোণৰ লাঠিডালে গজালি মাৰিছিল, আৰু কুঁহিপাত উলিয়াইছিল, আৰু ফুল ফুলিছিল, আৰু বাদাম উৎপন্ন কৰিছিল। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ সন্মুখৰ পৰা সকলো লাঠি উলিয়াই ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তানৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁলোকে দেখিলে, আৰু প্ৰত্যেকে নিজৰ নিজৰ লাঠি ললে।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, হাৰোণৰ লাঠি সাক্ষ্যবোৰৰ সন্মুখত সংৰক্ষণৰ বাবে ৰাখি দিয়া, অবাধ্যসকলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে চিহ্ন হিচাপে, আৰু তেওঁলোকৰ গোঁজৰণি মোৰ পৰা বন্ধ হওক, আৰু তেওঁলোক যেন নমৰে। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, তেনেকৈ তেওঁলোকে কৰিলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মোচিক ক'লে, চোৱা, আমি গ্ৰাস হৈছো, আমি বিনষ্ট হৈছো, আমি ধ্বংস হৈছো। প্ৰত্যেকজন যিয়ে প্ৰভুৰ তম্বুত স্পৰ্শ কৰে, তেওঁৰ মৃত্যু হয়। শেষলৈকে আমি সকলোৱে মৰিম নেকি?

18

আৰু প্ৰভুৱে হাৰোণক কলে, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকল আৰু তোমাৰ পিতৃৰ ঘৰে পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ পাপবোৰ বহন কৰিবা, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে তোমালোকৰ পুৰোহিত পদৰ পাপবোৰ বহন কৰিবা। আৰু তোমাৰ ভাতৃসকলক, লেবী গোষ্ঠীক, তোমাৰ পিতৃৰ লোকসকলক তোমাৰ ওচৰলৈ আনা, আৰু তেওঁলোকক তোমাৰ লগত যোগ দিয়া হওক, আৰু তেওঁলোকে তোমাক সেৱা কৰক, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে তোমাৰ সৈতে সাক্ষ্যৰ তম্বুত সন্মুখত থাকা। আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ ৰক্ষা কৰিব, আৰু তম্বুত ৰক্ষা কৰিব। কিন্তু পবিত্ৰ পাত্ৰবোৰৰ ওচৰলৈ আৰু বেদীৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকে নাহিব, আৰু

তেওঁলোকেও মৰিব নহয় আৰু তোমালোকেও নহয়। আৰু তেওঁলোক তোমাৰ লগত যোগ দিয়া হব, আৰু তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ ৰক্ষণাবেক্ষণ কৰিব, তন্ত্ৰৰ সকলো সেৱা অনুসাৰে, আৰু বিদেশীয়ে তোমাৰ ওচৰলৈ নাহিব। আৰু তোমালোকে পবিত্ৰ স্থানৰ ৰক্ষা আৰু যজ্ঞবেদীৰ ৰক্ষা পালন কৰিবা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ ওপৰত ক্ৰোধ নহব। আৰু মই লৈছো তোমালোকৰ ভাইসকলক লেবীয়াসকলক মাজৰ পৰা প আৰু তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে তোমাৰ লগত তোমালোকৰ পুৰোহিতত্ব ৰক্ষা কৰিবা, বেদীৰ সকলো ৰীতি অনুসাৰে, আৰু পৰ্দাৰ ভিতৰৰ অংশত, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ পুৰোহিতত্বৰ দান হিচাপে সেৱাকৰ্য কৰিবা, আৰু যি বিদেশী ওচৰ চাপিব তেওঁ মৃত্যুবৰণ কৰিব।

আৰু প্ৰভুৱে হাৰোণৰ লগত কথা কলে, আৰু চোৱা মই তোমালোকক দিছো ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা মোৰ প্ৰতি পবিত্ৰ কৰা সকলোৰে পৰা প্ৰথম ফলবোৰৰ ৰক্ষণ, তোমাক মই সেইবোৰ সন্মানৰ বাবে দিছো, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলক তোমাৰ লগত চিৰকালীয়া বিধি হিচাপে। আৰু এইটো তোমালোকৰ বাবে হওক পবিত্ৰ কৰা পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ নৈবেদ্যবোৰৰ পৰা, সিহঁতৰ সকলো দানবোৰৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ সকলো বলিদানবোৰৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ সকলো অপৰাধৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ সকলো পাপবোৰৰ পৰা, যিমান সিহঁতে মোক সকলো পবিত্ৰ বস্তুবোৰৰ পৰা ঘূৰাই দিয়ে, সেয়া তোমাৰ আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ হব। পবিত্ৰ স্থানৰ পবিত্ৰতম স্থানত তোমালোকে সেইবোৰ খাবা, প্ৰতিজন পুৰুষে সেইবোৰ খাব, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলে, সেইবোৰ তোমাৰ বাবে পবিত্ৰ হব।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো নৈবেদ্যৰ পৰা সিহঁতৰ উপহাৰৰ প্ৰথম ফল এইটো তোমালোকলৈ হব। মই সিহঁতক তোমাক আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলক আৰু তোমাৰ সৈতে তোমাৰ কন্যাসকলক দিছো, চিৰন্তন বিধি। তোমাৰ ঘৰত সকলো শুচি লোকে সিহঁতক খাব।

তেলৰ সকলো প্ৰথম ফল, আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ সকলো প্ৰথম ফল, শস্যৰ প্ৰথম ফল—সিহঁতে যিহোৱাক যিমান দিব, সেইবোৰ মই তোমাক দিলোঁ। তেওঁলোকৰ দেশত থকা সকলো প্ৰথম ফল, যিমান তেওঁলোকে প্ৰভুৰ ওচৰলৈ আনিব, সেইবোৰ তোমাৰ হব; তোমাৰ ঘৰৰ প্ৰতিজন শূচি লোকে সেইবোৰ খাব।

ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত উৎসৰ্গিত প্ৰতিটি বস্তু তোমাৰ হব। আৰু সকলো মাংসৰ পৰা প্ৰতিটো গৰ্ভ খোলা সন্তান, যিমান তেওঁলোকে প্ৰভুক আগবঢ়ায় মানুহৰ পৰা পশুলৈকে, তোমাৰ হব, কিন্তু মানুহৰ প্ৰথমজাতক মুক্তিধনৰ দ্বাৰা মুক্ত কৰা হব, আৰু অশুচি পশুবোৰৰ প্ৰথমজাতক তুমি মুক্ত কৰিবা। আৰু তাৰ মুক্তি এমাহীয়াৰ পৰা, মূল্য নিৰূপণ পাঁচ চেকেল, পবিত্ৰ চেকেল অনুসাৰে বিশ অবল। কিন্তু প্ৰথমজাত গৰুৰ পোৱালি আৰু প্ৰথমজাত মেৰ-ছাগ আৰু প্ৰথমজাত ছাগলী তুমি মুক্ত নকৰিবা, সেইবোৰ পবিত্ৰ; আৰু তেওঁলোকৰ তেজ তুমি বেদীত ঢালিবা, আৰু চৰ্বি তুমি সুগন্ধৰ গোন্ধৰ নৈবেদ্য হিচাপে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ কৰিবা।

আৰু মাংস তোমাৰ হব, যেনেকৈ উৎসৰ্গৰ বক্ষও আৰু সোঁ বাহুও তোমাৰ হব। পবিত্ৰ বস্তুসমূহৰ প্ৰতিটো উপহাৰ, যিমান ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে প্ৰভুৰ বাবে পৃথক কৰিব, মই তোমাক আৰু তোমাৰ লগত তোমাৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক দিছোঁ—এয়া চিৰকালীয়া বিধি। এয়া প্ৰভুৰ সন্মুখত চিৰকালীয়া লৱণৰ নিয়ম, তোমাৰ আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশৰ বাবে।

আৰু প্ৰভুৱে হাৰোণক কলে, তেওঁলোকৰ ভূমিত তুমি উত্তৰাধিকাৰী নহবা, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তোমাৰ কোনো অংশ নহব, কাৰণ মই তোমাৰ অংশ আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰ।

আৰু লেবীৰ পুত্ৰসকলক চোৱা, মই ইস্ৰায়েলৰ সকলো দশমাংশ উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিছো, সিহঁতৰ পৰিচৰ্যাৰ সলনি, যিমান সিহঁতে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত পৰিচৰ্যা কৰে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ ভিতৰলৈ মৃত্যুবহনকাৰী পাপ লবলৈ আৰু নাইব। আৰু লেবীয়াসকলে নিজে সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ সেৱা কৰিব, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পাপবোৰ বহন কৰিব, এইটো তেওঁলোকৰ প্ৰজন্মৰ বাবে চিৰকালীয় বিধি, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মাজত তেওঁলোকে কোনো উত্তৰাধিকাৰ নাপাব। কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ দশমাংশবোৰ, যিমান তেওঁলোকে প্ৰভুলৈ পৃথক কৰিব, সেই উপহাৰ মই লেবীয়াসকলক উত্তৰাধিকাৰত দিছো। এই কাৰণে মই তেওঁলোকক কৈছোঁ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰ নাপাব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, আৰু লেবীয়াসকলক তুমি কথা কবা আৰু তেওঁলোকক কবা, যদি তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰা দশমাংশ লোৱা, যি মই তোমালোকক তেওঁলোকৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰত দিছো, তেন্তে তোমালোকে তাৰ পৰা প্ৰভুলৈ উপহাৰ পৃথক কৰিবা, দশমাংশৰ পৰা দশমাংশ। আৰু তোমালোকৰ অৱদানসমূহ তোমালোকলৈ মৰণা মৰা ঠাইৰ পৰা অহা শস্যৰ দৰে আৰু দ্ৰাক্ষাকুণ্ডৰ পৰা অহা অৱদানৰ দৰে গণনা কৰা হব। এইদৰে তোমালোকে সিহঁতক পৃথক কৰিবা আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ সকলো উপহাৰৰ পৰা, তোমালোকৰ সকলো দশমাংশৰ পৰা, যিমান তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা, সিহঁতৰ পৰা এটা উপহাৰ প্ৰভুক, হাৰোণ পুৰোহিতক দিবা। তোমালোকৰ সকলো উপহাৰৰ পৰা তোমালোকে প্ৰভুৰ বাবে এটা উপহাৰ পৃথক কৰিবা, অৰ্থাৎ সকলো প্ৰথম ফলৰ পৰা তাৰ পবিত্ৰ কৰা অংশ। আৰু তুমি তেওঁলোকক কবা, যেতিয়া তোমালোকে তাৰ পৰা প্ৰথম ফল লৈ যোৱা, আৰু লেবীয়াসকলৰ বাবে ই মৰণা মৰা ঠাইৰ পৰা উৎপন্ন আৰু দ্ৰাক্ষাকুণ্ডৰ পৰা উৎপন্নৰ দৰে গণনা কৰা হব। আৰু তোমালোকে ইয়াক সকলো ঠাইতে খাব, তোমালোক আৰু তোমালোকৰ ঘৰৰ লোকসকলে, কাৰণ এই তোমালোকৰ পুৰস্কাৰ, সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰত

তোমালোকৰ সেৱাৰ সলনি। আৰু তোমালোকে ইয়াৰ দ্বাৰা পাপ নলবা, কাৰণ যদি তোমালোকে তাৰ পৰা প্ৰথম ফল আঁতৰাই লোৱা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰ অপবিত্ৰ নকৰিবা, যাতে তোমালোকে নমৰা।

19

আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কথা কলে, এই বুলি, এইটো আইনৰ বিধান, যিমান প্ৰভুৱে আদেশ দিলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ ওচৰলৈ এটা ৰঙা নিৰ্দোষ গৰু লওক, যিটোৰ কোনো দোষ নাই, আৰু যিটোৰ ওপৰত কেতিয়াও যুৱলি পৰা নাই। আৰু তুমি ইয়াক এলিয়াজৰ পুৰোহিতক দিবা, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক শিবিৰৰ বাহিৰলৈ এটা শুদ্ধ ঠাইলৈ লৈ যাব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ সন্মুখত ইয়াক বধ কৰিব। আৰু এলিয়াজাৰে তাইৰ ৰক্তৰ পৰা লব, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ সন্মুখত তাইৰ ৰক্তৰ পৰা সাতবাৰ ছটিয়াব। আৰু তেওঁলোকে ইয়াক তেওঁৰ সন্মুখত জ্বলাই দিব, আৰু ইয়াৰ ছাল আৰু ইয়াৰ মাংস আৰু ইয়াৰ তেজ ইয়াৰ গোবৰৰ সৈতে জ্বলোৱা হব। আৰু পুৰোহিতে এৰচ কাঠ আৰু এজোব আৰু সিন্দূৰ লব, আৰু সেইবোৰ গাইজনীৰ জ্বলনৰ মাজত পেলাব।

আৰু পুৰোহিতে তাৰ কাপোৰবোৰ ধুব লাগিব, আৰু তাৰ শৰীৰ পানীৰে গা ধুব লাগিব, আৰু তাৰ পাছত তেওঁ শিবিৰৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু পুৰোহিত সন্মিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। আৰু যি জনে ইয়াক জ্বলায় তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব, আৰু নিজৰ শৰীৰ স্নান কৰিব, আৰু সন্মিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব। আৰু এজন শুদ্ধ মানুহে গৰুৰ ছাই সংগ্ৰহ কৰিব, আৰু শিবিৰৰ বাহিৰত এটা শুদ্ধ ঠাইত ৰাখিব, আৰু ই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমাজৰ বাবে সংৰক্ষণত থাকিব, শুদ্ধিকৰণৰ পানী শুদ্ধিকৰণ হয়। আৰু যি জনে গৰুৰ ছাই সংগ্ৰহ কৰে, তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব, আৰু সন্মিয়ালৈকে অশুচি হৈ থাকিব, আৰু ই

ইস্রায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰা প্ৰবাসীসকলৰ বাবে এক চিৰস্থায়ী বিধি হ'ব।

যিজনে মৃত মানুহক স্পৰ্শ কৰে, তেওঁ সাত দিনৰ বাবে অশুচি হ'ব। এইজন তৃতীয় দিনত আৰু সপ্তম দিনত শুদ্ধ কৰা হ'ব, আৰু শুদ্ধ হ'ব, কিন্তু যদি তৃতীয় দিনত আৰু সপ্তম দিনত শুদ্ধ কৰা নহয়, তেন্তে শুদ্ধ নহ'ব। যিকোনো লোকে মৃত মানুহক স্পৰ্শ কৰে, যদি সি মৰে আৰু শুচি কৰা নহয়, তেন্তে প্ৰভুৰ তম্বু অশুচি কৰে, সেই ব্যক্তি ইস্রায়েলৰ পৰা উচ্ছেদ কৰা হ'ব, কাৰণ শুচি কৰাৰ পানী তাৰ ওপৰত ছটিওৱা হোৱা নাছিল, সি অশুচি আছে, এতিয়াও তাৰ অশুচিতা তাৰ ভিতৰত আছে। আৰু এই নিয়ম, যদি কোনো মানুহ ঘৰত মৰে, তেন্তে সেই ঘৰত প্ৰৱেশ কৰা সকলো আৰু ঘৰত থকা যিমান বস্তু আছে, সাত দিনলৈ অশুচি হ'ব। আৰু প্ৰতিটো খোলা পাত্ৰ যাৰ ওপৰত বন্ধন বন্ধা হোৱা নাই, সেইবোৰ অশুচি। আৰু যিকোনো লোকে পথাৰৰ ওপৰত হত হোৱা মানুহক বা মৃত দেহক বা মানুহৰ হাড়ক বা সমাধিক স্পৰ্শ কৰিব, তেওঁ সাত দিন অশুচি হ'ব।

আৰু তেওঁলোকে অশুচি লোকৰ বাবে শুদ্ধিকৰণৰ জ্বলোৱা ছাইৰ পৰা ল'ব, আৰু তাৰ ওপৰত জীৱন্ত পানী এটা পাত্ৰত ঢালিব। আৰু এজন শুদ্ধ মানুহে হিচপ লৈ পানীত ডুবাব, আৰু ঘৰৰ ওপৰত, পাত্ৰবোৰৰ ওপৰত, আৰু তাত থকা লোকসকলৰ ওপৰত ছটিয়াব, আৰু মানুহৰ হাড় স্পৰ্শ কৰা লোকৰ ওপৰত, বা আঘাতপ্ৰাপ্তৰ ওপৰত, বা মৃতৰ ওপৰত, বা সমাধিৰ ওপৰত ছটিয়াব। আৰু শুদ্ধ লোকে তৃতীয় দিনত আৰু সপ্তম দিনত অশুদ্ধ লোকৰ ওপৰত ছটিয়াব, আৰু তেওঁ সপ্তম দিনত শুদ্ধ কৰা হ'ব, আৰু তেওঁ নিজৰ কাপোৰ ধুব, আৰু পানীত গা ধুব, আৰু সন্ধিয়ালৈকে অশুদ্ধ হৈ থাকিব। আৰু যি মানুহ অশুচি হয়, আৰু শুচি কৰা নহয়, সেই আত্মা সমাজৰ মাজৰ পৰা ধ্বংস কৰা হ'ব, কাৰণ তেওঁ প্ৰভুৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰ অশুচি কৰিলে, কাৰণ শুচিকৰণৰ পানী তাৰ ওপৰত ছটিওৱা হোৱা নাছিল, তেওঁ অশুচি। আৰু এইটো তোমালোকৰ বাবে চিৰকলীয়া বিধি হ'ব, আৰু যিজনে শুচিকৰণৰ

পানী ছটিয়ায়, তেওঁ নিজৰ কাপোৰবোৰ ধুব, আৰু যিজনে শুচিকৰণৰ পানী স্পৰ্শ কৰে, তেওঁ সন্ধ্যালৈকে অশুচি হব। আৰু যিকোনো বস্তু যাক সেই অশুচি লোকে স্পৰ্শ কৰিব, সেয়া অশুচি হব, আৰু যি ব্যক্তিয়ে স্পৰ্শ কৰিব, সি সন্ধ্যালৈকে অশুচি হব।

20

আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকল, সমগ্ৰ মণ্ডলী, চিন মৰুভূমিলৈ আহিল, প্ৰথম মাহত, আৰু লোকসকল কাদেচত থাকিল, আৰু তাত মিৰিয়মৰ মৃত্যু হল, আৰু তাত তাইক সমাধিস্থ কৰা হল। আৰু সমাজৰ বাবে পানী নাছিল, আৰু তেওঁলোকে মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে গোট খালে। আৰু লোকসকলে মোচিৰ লগত ঝগড়া কৰিছিল, কৈছিল, আমাৰ ভাইসকলৰ বিনাশৰ সময়ত প্ৰভুৰ সন্মুখত আমি মৰিলোহেঁতেন ভাল আছিল। আৰু কিয় তোমালোকে প্ৰভুৰ সমাবেশক এই মৰুভূমিলৈ আনিলে আমাক আৰু আমাৰ পশুবোৰক মাৰিবলৈ? আৰু কিয় এইটো? তোমালোকে আমাক মিচৰৰ পৰা আনিলা এই দুষ্ট ঠাইলৈ আহিবলৈ, এনে ঠাই যত শস্য সিঁচা নহয়, ডিমৰু গছ নাই, দ্ৰাক্ষালতা নাই, ডালিম নাই, আৰু পান কৰিবলৈ পানীও নাই।

আৰু মোচি আৰু হাৰোণ সমাজৰ সন্মুখৰ পৰা সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ দুৱাৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোক মুখৰ ওপৰত পৰিল, আৰু প্ৰভুৰ গৌৰৱ তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ পালে। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, তোমাৰ লাঠি লোৱা, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ ভাতৃ হাৰোণে সমাজক সমবেত কৰা, আৰু সিহঁতৰ সন্মুখত শিলটোৰ প্ৰতি কোৱা, আৰু ইয়াই নিজৰ পানী দিব, আৰু তোমালোকে সিহঁতৰ বাবে শিলটোৰ পৰা পানী উলিয়াই আনিবা, আৰু সমাজক আৰু সিহঁতৰ পশুবোৰক পান কৰাবা। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ সন্মুখৰ পৰা সেই লাঠি ল’লে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল। আৰু মোচি আৰু হাৰোণে শিলাৰ সন্মুখত সমাজক সমবেত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, হে অবাধ্যসকল, মোৰ কথা

শুনা, এই শিলাৰ পৰা আমি তোমালোকৰ বাবে পানী উলিয়াম নেকি? আৰু মোচিয়ে তেওঁৰ হাত উত্তোলন কৰি লাঠিৰে শিলটোত দুবাৰ আঘাত কৰিলে, আৰু বহুত পানী ওলাই আহিল, আৰু সমাজে পান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পশুবোৰেও পান কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক কলে, যিহেতু তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত মোক পবিত্ৰ কৰিবলৈ বিশ্বাস নকৰিলা, সেই কাৰণে তোমালোকে এই সমাজক সেই ভূমিলৈ নানিবা যি মই তেওঁলোকক দিছো। এইটো বিবাদৰ পানী, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুৰ সন্মুখত নিন্দা কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তেওঁ পবিত্ৰীকৃত হৈছিল।

আৰু মোচিয়ে কাদেচৰ পৰা ইদোমৰ ৰজাৰ ওচৰলৈ দূতসকল পঠিয়ালে আৰু কলে, তোমাৰ ভাই ইস্ৰায়েলে এই কথা কৈছে, তুমি জানা আমাৰ ওপৰত পৰা সকলো কষ্টৰ বিষয়ে। আৰু আমাৰ পিতৃসকল মিচৰলৈ নামি গল, আৰু আমি মিচৰত বহু দিন বাস কৰিলোঁ, আৰু মিচৰীয়সকলে আমাক আৰু আমাৰ পিতৃসকলক দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰিলে। আৰু আমি প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰিলোঁ, আৰু প্ৰভুৱে আমাৰ মাত শুনিলে, আৰু এজন দূত পঠিয়াই তেওঁ আমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু এতিয়া আমি কাদেশ নগৰত আছোঁ, তোমাৰ সীমাৰ অংশত। আমি তোমাৰ ভূমিৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যাম, আমি পথাৰবোৰৰ মাজেৰে পাৰ নহম, আৰু নহয় দ্ৰাক্ষাবাৰীবোৰৰ মাজেৰে, আৰু নহয় তোমাৰ কুঁৱাৰ পৰা পানী পান কৰিম, আমি ৰাজকীয় পথেৰে যাম, আমি সোঁফালে বা বাওঁফালে নঘূৰিম, যেতিয়ালৈকে আমি তোমাৰ সীমাবোৰ পাৰ হৈ নাযাওঁ। আৰু ইদোমে তেওঁক কলে, তুমি মোৰ মাজেৰে পাৰ হব নোৱাৰিবা, নহলে মই যুদ্ধত তোমাক বাধা দিবলৈ ওলাই আহিম। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁক কয়, আমি পৰ্বতৰ কাষেৰে পাৰ হৈ যাম। যদি মই আৰু মোৰ পশুবোৰে তোমাৰ পানী পান কৰোঁ, তেন্তে মই তোমাক মূল্য দিম। কিন্তু এইটো একো বিষয় নহয়, আমি পৰ্বতৰ কাষেৰে পাৰ হৈ যাম। কিন্তু তেওঁ কলে, তুমি মোৰ মাজেৰে পাৰ হব নোৱাৰিবা, আৰু ইদোমে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বৃহৎ জনসমূহ আৰু শক্তিশালী সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে ওলাই আহিল। আৰু ইদোমে ইস্ৰায়েলক তেওঁৰ সীমাৰ

মাজেৰে পাৰ হবলৈ দিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েল তেওঁৰ পৰা ঘূৰি গল। আৰু তেওঁলোকে কাদেশৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সমগ্ৰ মণ্ডলী হোৰ পৰ্বতত উপস্থিত হল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচি আৰু হাৰোণক হোৰ পৰ্বতত ইদোম দেশৰ সীমাত কলে হাৰোণক তেওঁৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ কৰা হওক, কাৰণ তোমালোকে সেই ভূমিত প্ৰৱেশ নকৰিবা যি মই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক দিছোঁ, কিয়নো তোমালোকে নিন্দাৰ জলৰ ওচৰত মোক খং উঠালা। আৰোণক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰক লোৱা, আৰু তেওঁলোকক সমগ্ৰ সমাজৰ আগত হোৰ পৰ্বতলৈ লৈ যোৱা। আৰু হাৰোণৰ পৰা তেওঁৰ পোছাক খুলি পেলোৱা, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰক পিন্ধোৱা, আৰু হাৰোণ তাতে মৃত্যু হওক। আৰু মোচিয়ে তেনেকৈ কৰিলে যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিছিল, আৰু তেওঁক হোৰ পৰ্বতলৈ তুলি নিলে, সমগ্ৰ সমাজৰ সমুখত। আৰু তেওঁ আৰোণক তেওঁৰ বস্ত্ৰ খুলালে, আৰু সেইবোৰ তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰক পিন্ধালে, আৰু আৰোণৰ পৰ্বতৰ শিখৰত মৃত্যু হল, আৰু মোচি আৰু ইলিয়াজৰ পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল। আৰু সমগ্ৰ সমাজে দেখিলে যে হাৰোণৰ মৃত্যু হৈছে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো ঘৰে ত্ৰিশ দিন হাৰোণৰ বাবে ক্ৰন্দন কৰিলে।

21

আৰু মৰুভূমিত বাস কৰা কনানীয়া ৰজা আৰাদে শুনিলে যে ইস্ৰায়েলে আথাৰেইনৰ পথেদি আহিছে, আৰু তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা কিছুমান লোকক বন্দী কৰি লৈ গল। আৰু ইজৰায়েলে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু কলে, যদি তুমি মোক এই লোকসকলক হাতৰ তলত শোধাই দিয়া, তেন্তে মই তাক আৰু তাৰ নগৰবোৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিম। আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিলে, আৰু

কনানীয়াক তেওঁৰ নিয়ন্ত্ৰণৰ অধীনত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তেওঁক উৎসৰ্গ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ নগৰবোৰ, আৰু তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ নাম অভিশপ্ত বুলি মাতিলে।

আৰু হোৰ পৰ্বতৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি ৰঙা সাগৰৰ পথেৰে ইদোম দেশ ঘেৰি গল, আৰু লোকসকল পথত নিৰুৎসাহিত হল। আৰু লোকসকলে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে আৰু মোচিৰ বিৰুদ্ধে কথা কৈছিল, কৈছিল, কিয় এনে কৰিলা? তুমি আমাক মিচৰৰ পৰা মৰুভূমিত মাৰিবলৈ উলিয়াই আনিলা? কাৰণ ইয়াত পিঠা নাই, পানীও নাই, আৰু আমাৰ প্ৰাণে এই মূল্যহীন পিঠাক ঘৃণা কৰিছে। আৰু প্ৰভুৱে মানুহৰ মাজলৈ মৃত্যুদায়ক সাপবোৰ পঠিয়ালে, আৰু সাপবোৰে মানুহক কামুৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বহুত মানুহ মৰিল। আৰু মানুহবোৰ মোচিৰ ওচৰলৈ আহি কৈছিল যে, আমি পাপ কৰিছো, কাৰণ আমি প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে কথা কৈছো। সেয়েহে প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰা, আৰু তেওঁ আমাৰ পৰা সাপটো আঁতৰাই দিয়ক। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৰ ওচৰত লোকসকলৰ বিষয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, তোমাৰ বাবে এটা সাপ বনোৱা, আৰু তাক এটা চিহ্নৰ ওপৰত ৰাখা, আৰু এনে হব যে যদি সাপে কোনো মানুহক কামোৰে, তেন্তে যি কোনো কামোৰা হৈছে, তাক দেখি জীয়াই থাকিব। আৰু মোচিয়ে এটা ব্ৰঞ্জৰ সাপ তৈয়াৰ কৰিলে, আৰু তাক এটা চিহ্নৰ ওপৰত স্থাপন কৰিলে, আৰু এনে হল যে যেতিয়া কোনো সাপে কোনো মানুহক কামুৰিলে, আৰু তেওঁ সেই ব্ৰঞ্জৰ সাপটোলৈ চালে, তেতিয়া তেওঁ জীয়াই থাকিল।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ওবোতত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ওবোথৰ পৰা যাত্ৰা কৰি আখালগাত শিবিৰ পাতিলে, যি সিপাৰৰ মৰুভূমিত আছে, যি মোৰাবৰ সন্মুখত সূৰ্য উদয়ৰ ফালে আছে। আৰু তাৰ পৰা তেওঁলোকে প্ৰস্থান কৰিলে আৰু জাৰেদ উপত্যকাত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি তেওঁলোকে অৰ্ণোণৰ সিপাৰে মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে, যি ইমোৰীয়াসকলৰ সীমাৰ পৰা প্ৰক্ষিপ্ত হৈছে,

কিয়নো অৰ্ণোন মোৱাবৰ সীমা, মোৱাব আৰু ইমোৰীয়াৰ মাজত। এই কাৰণে কিতাপত কোৱা হৈছে, প্ৰভুৰ যুদ্ধই জাহাবক জ্বলাই দিলে আৰু অৰ্ণোনৰ নদীবোৰক। আৰু তেওঁ নদীবোৰক এৰত বসতি কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰিলে, আৰু ইয়াক মোৱাবৰ সীমাত যোগ দিয়া হৈছে।

আৰু তাৰ পৰা সেই নাদ, এই নাদ, যি প্ৰভুৱে মোচিক কলে, লোকসকলক গোটোৱা, আৰু মই তেওঁলোকক পানী খাবলৈ দিম। তেতিয়া ইজৰায়েলে কুঁৱাৰ ওপৰত এই গীত গাইছিল, ইয়াৰ বাবে আৰম্ভ কৰা, হে কুঁৱা, শাসকসকলে ইয়াক খনন কৰিলে, জাতিসমূহৰ ৰজাসকলে তেওঁলোকৰ ৰাজ্যত ইয়াক কাটি উলিয়ালে, তেওঁলোকৰ শাসন কৰাৰ সময়ত। আৰু কুঁৱাৰ পৰা মান্থানাস্টনলৈ, আৰু মান্থানাস্টনৰ পৰা নাআলিয়েললৈ, আৰু নাআলিয়েলৰ পৰা বামোথলৈ, আৰু বামোথৰ পৰা ইয়ানিনলৈ, যি মোৱাবৰ সমভূমিত আছে, কটা-খোদিত কৰা শিখৰৰ পৰা, যি মৰুভূমিৰ মুখৰ ফালে চাই আছে।

আৰু মোচিয়ে ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ ওচৰলৈ শান্তিপূৰ্ণ বাক্যৰে বৃদ্ধসকলক পঠিয়ালে, কৈ, আমি তোমাৰ দেশৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যাম, বাটেৰে যাম, আমি পথাৰৰ ভিতৰলৈ নহয়, দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ ভিতৰলৈও নহয় ঘূৰিম। আমি তোমাৰ কুঁৱাৰ পানী পান নকৰোঁ, আমি ৰাজপথেৰে যাম, যেতিয়ালৈকে তোমাৰ সীমা পাৰ নহওঁ। আৰু চীহোনে ইস্ৰায়েলক তেওঁৰ সীমাৰ মাজেৰে পাৰ হবলৈ নিদিলে, আৰু চীহোনে তেওঁৰ সকলো লোকক গোটালে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ মৰুভূমিলৈ ওলাই গল, আৰু যহচলৈ আহিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিলে। আৰু ইস্ৰায়েলে তাক তৰোৱালেৰে হত্যা কৰি প্ৰহাৰ কৰিলে, আৰু তাৰ ভূমি অৰ্ণোনৰ পৰা যাবোকলৈকে, অশ্মোনৰ সন্তানসকললৈকে অধিকাৰ কৰি ললে, কাৰণ যাজেৰ অশ্মোনৰ সন্তানসকলৰ সীমা আছিল। আৰু ইস্ৰায়েলে এই সকলো নগৰ দখল কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ সকলো নগৰত, হিচবোনত আৰু ইয়াৰ সীমান্তৱৰ্তী সকলো ঠাইত বাস

কৰিলে। কিয়নো হেচবোন আছে, যি ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চিহোনৰ নগৰ, আৰু তেওঁ
আগতে মোৱাবৰ ৰজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিছিল, আৰু অৰোৱেৰৰ পৰা অৰ্ণোনলৈকে তেওঁৰ
সকলো ভূমি দখল কৰিছিল। এই কাৰণে যিসকলে ৰহস্যময় কথা কয় তেওঁলোকে ক’ব,
হিচবোনলৈ আহা, যাতে চীহোনৰ চহৰ নিৰ্মাণ আৰু প্ৰতিষ্ঠা কৰা হয়। কাৰণ হিচবোনৰ পৰা
জুই ওলাল, চীহোনৰ নগৰৰ পৰা শিখা ওলাল, আৰু মোৱাবলৈকে গ্ৰাস কৰিলে, আৰু
অৰ্ণোনৰ স্তম্ভবোৰ গিলি পেলালে। হয় তোমাৰ প্ৰতি মোৱাব, বিনষ্ট হলা কমোচৰ জনগণ,
তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলক সংৰক্ষিত হবলৈ দিয়া হল, আৰু তেওঁলোকৰ কন্যাসকল
ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ ওচৰত বন্দী হল। আৰু তেওঁলোকৰ বংশ বিনষ্ট হব,
হিচবোনৰ পৰা দাইবোনলৈকে, আৰু মহিলাসকলে এতিয়াও মোৱাবৰ ওপৰত অগ্নি জ্বলাই
দিলে।

ইজৰায়েলে ইমোৰীয়াসকলৰ সকলো নগৰত বসতি স্থাপন কৰিলে। আৰু মোচিয়ে যাজেৰ
গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে তাক আৰু তাৰ গাওঁবোৰ দখল কৰিলে,
আৰু তাত বাস কৰা ইমোৰীয়াসকলক খেদি পঠিয়ালে। আৰু ঘূৰি আহি, তেওঁলোকে
বাচানলৈ যোৱা পথেদি ওপৰলৈ গল, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগে তেওঁলোকৰ সৈতে সাক্ষাৎ
কৰিবলৈ ওলাই আহিল, আৰু তেওঁৰ সকলো লোকে ইদ্ৰেয়ীত যুদ্ধলৈ আহিল। আৰু প্ৰভুৱে
মোচিক কলে, তাক ভয় নকৰিবা, কাৰণ মই তাক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছোঁ, আৰু তাৰ
সকলো লোকক, আৰু তাৰ সকলো ভূমি। আৰু তুমি তাৰ প্ৰতি সেইদৰে কৰিবা যেনেকৈ
তুমি অমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনক কৰিছিল, যি হিচবোনত বাস কৰিছিল। আৰু তেওঁক
আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক প্ৰহাৰ কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ
কোনো জীৱিত নাথাকিল, আৰু তেওঁৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হল।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে যাত্ৰা কৰি মোৰাবৰ পশ্চিমত যিৰীহোৰ ওচৰত জৰ্ডানৰ কাষত শিবিৰ পাতিলে। আৰু চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ বালাকে দেখিলে যে ইস্ৰায়েলে অমোৰীয়াসকলৰ প্ৰতি যিমান কৰিছিল সেই সকলো, আৰু মোৰাবে লোকসকলক অতিশয় ভয় কৰিলে কাৰণ তেওঁলোক বহুত আছিল, আৰু মোৰাব ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মুখৰ পৰা বিৰক্ত হ'ল। আৰু মোৰাবে মিদিয়নৰ পৰিষদক কলে, এতিয়া এই সমাজে আমাৰ চাৰিওফালৰ সকলো চেলেকি খাব, যেনেকৈ দামুৰিয়ে পথাৰৰ পৰা সেউজীয়া বস্তুবোৰ চেলেকি খায়, আৰু চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ বালাক সেই সময়ত মোৰাবৰ ৰজা আছিল। আৰু তেওঁ দুতসকল পঠিয়ালে বিয়োৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মৰ ওচৰলৈ পথোৰালৈ, যি তেওঁৰ লোকসকলৰ পুত্ৰসকলৰ দেশৰ নদীৰ ওপৰত আছে, তেওঁক মাতিবলৈ, কৈ, চোৱা, এটা লোক মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছে, আৰু চোৱা, সিহঁতে পৃথিৱীৰ দৃশ্য ঢাকি পেলাইছে, আৰু এওঁলোক মোৰ ওচৰতে বহি আছে। আৰু এতিয়া ইয়ালৈ আহা আৰু মোৰ বাবে এই লোকসকলক অভিষাপ দিয়া, কাৰণ এওঁলোক শক্তিশালী বা আমি, যদি আমি তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা আঘাত কৰিবলৈ সক্ষম হওঁ, আৰু মই তেওঁলোকক ভূমিৰ পৰা খেদি পঠিয়াম, কাৰণ মই জানো যাক তুমি আশীৰ্বাদ কৰা, তেওঁলোক আশীৰ্বাদিত হয়, আৰু যাক তুমি অভিষাপ দিয়া, তেওঁলোক অভিষপ্ত হৈছে। আৰু মোৰাব আৰু মিদিয়নৰ বৃদ্ধসভা গ'ল, তেওঁলোকৰ হাতত ভৱিষ্যদ্বাণী লৈ, আৰু তেওঁলোক বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক বালাকৰ কথা কলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, আজি ৰাতি ইয়াতে থাকা, আৰু প্ৰভুৱে মোক যি কব সেই বিষয়ে মই তোমালোকক উত্তৰ দিম, আৰু মোৰাবৰ শাসকসকল বালামৰ ওচৰত থাকিল।

আৰু ঈশ্বৰ বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক কলে, এই মানুহবোৰ তোমাৰ ওচৰত কি কৰিবলৈ আহিছে? আৰু বালামে ঈশ্বৰক কলে, চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ বালাক, মোৰাবৰ ৰজাই, তেওঁলোকক মোৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, এই বুলি কৈ, চোৱা, এটা লোক মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছে, আৰু তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ দৃষ্টি ঢাকি পেলাইছে, আৰু এ আৰু ঈশ্বৰে বিলিয়মক কলে, তুমি তেওঁলোকৰ লগত যাব নালাগে, আৰু তুমি সেই লোকসকলক শাও নিদিবা,

কাৰণ তেওঁলোক আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত। আৰু বালাম পুৱা উঠি বালাকৰ শাসকসকলক কলে, তোমালোকৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈ যোৱা, ঈশ্বৰে মোক তোমালোকৰ সৈতে যাবলৈ নিদিয়। আৰু মোৱাবৰ শাসকসকলে উঠি বালাকৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু কলে, বিলিয়মে আমাৰ সৈতে যাবলৈ ইচ্ছা নকৰে।

আৰু বালাকে পুনৰ এইসকলতকৈ অধিক আৰু অধিক সন্মানীয় শাসকসকলক পঠিয়াবলৈ যোগ কৰিলে। আৰু তেওঁলোক বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কলে, চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ বালাকে এই কথা কৈছে, মই তোমাক বিনয় কৰোঁ মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ সংকোচ নকৰিবা। কিয়নো মই তোমাক সন্মানেৰে সন্মান কৰিম, আৰু তুমি ঘিমান কবা সেইবোৰ মই তোমাৰ বাবে কৰিম, আৰু আহা মোৰ বাবে এই লোকসকলক অভিষাপ দিয়া। আৰু বিলিয়মে উত্তৰ দিলে আৰু বালাকৰ শাসকসকলক কলে, যদি বালাকে মোক তেওঁৰ ঘৰ ৰূপ আৰু সোণেৰে পূৰ্ণ কৰি দিয়ে, মই ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ বাক্য উলংঘন কৰিবলৈ সক্ষম নহম, মোৰ মনত ইয়াক সৰু বা ডাঙৰ কৰিবলৈ। আৰু এতিয়া তোমালোকো এই ৰাতি ইয়াতে ৰৈ থাকা, আৰু মই জানিম প্ৰভুৱে মোক কি কবলৈ আৰু যোগ কৰিব। আৰু ঈশ্বৰ ৰাতি বিলিয়মৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক কলে, যদি এই মানুহবোৰ তোমাক মাতিবলৈ উপস্থিত আছে, উঠি তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰা, কিন্তু যি বাক্য মই তোমাক কম, এই তুমি কৰিবা।

আৰু বালাম ৰাতিপুৱা উঠি তেওঁৰ গাধ সজাই দিলে, আৰু মোৱাবৰ শাসকসকলৰ লগত গল। আৰু ঈশ্বৰ ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হল কাৰণ তেওঁ গল, আৰু ঈশ্বৰৰ বাৰ্তাবাহক তেওঁক বিৰোধিতা কৰিবলৈ উঠিল, আৰু তেওঁ তেওঁৰ গাধৰ ওপৰত আৰোহণ কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ দুই সৈৱক তেওঁৰ সৈতে আছিল। আৰু গাধে ঈশ্বৰৰ দূতক পথত বিৰোধ কৰি থিয় হৈ থকা দেখিলে, আৰু তেওঁৰ হাতত তৰোৱাল উলিওৱা আছিল, আৰু গাধ পথৰ পৰা ঘূৰি গল, আৰু সমতল ভূমিলৈ গল, আৰু তেওঁ গাধক নিজৰ লাঠীৰে প্ৰহাৰ কৰিলে যাতে তাক

পথত পৰিচালনা কৰিব পাৰে।

আৰু ঈশ্বৰৰ দূত দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ নলাবোৰত থিয় হল, ইফালে বেৰা আৰু সিফালে বেৰা। আৰু গাধজনীয়ে ঈশ্বৰৰ দূতক দেখি নিজকে দেৱালৰ ফালে হেঁচা মাৰিলে, আৰু বিলিয়মৰ ভৰিখন দেৱালৰ ফালে হেঁচি পেলালে, আৰু তেওঁ পুনৰ তাইক প্ৰহাৰ কৰিলে।

আৰু ঈশ্বৰৰ দূতে পুনৰ গৈ এনে এক সংকীৰ্ণ ঠাইত থিয় হল, যত সোঁ বা বাওঁফালে ঘূৰিবলৈ ঠাই নাছিল। আৰু ঈশ্বৰৰ দূতক দেখি গাধজনী বিলিয়মৰ তলত বহি পৰিল, আৰু বিলিয়ম ত্ৰোণিত হল, আৰু লাঠিৰে গাধজনীক প্ৰহাৰ কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰে গাধৰ মুখ খুলিলে, আৰু বালামক কয়, মই তোমাক কি কৰিলোঁ যে তুমি মোক তৃতীয়বাৰ এইদৰে মাৰিলা? আৰু বালামে গাধক কলে, তুমি মোক উপহাস কৰিছা, আৰু যদি মোৰ হাতত তৰোৱাল আছিল, মই ইতিমধ্যে তোমাক বিন্ধিলোহেঁতেন। আৰু গাধজনীয়ে বালামক কলে, মই তোমাৰ সেই গাধজনী নহওঁ নেকি, যাৰ ওপৰত তুমি তোমাৰ যৌৱনৰ পৰা আজিৰ দিনলৈকে উঠি আহিছা? মই কেতিয়াবা তোমাক অৱজ্ঞা কৰি এনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰিছিলো নেকি? আৰু তেওঁ কলে, নাই। কিন্তু ঈশ্বৰে বিলিয়মৰ চকু উন্মোচন কৰিলে, আৰু তেওঁ প্ৰভুৰ বাৰ্তাবাহকক পথত বিৰোধিতা কৰি থকা দেখিলে, আৰু তেওঁৰ হাতত তৰোৱাল উলিওৱা আছিল, আৰু আঁঠু কাঢ়ি তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু ঈশ্বৰৰ দূতে তাক কলে, তুমি তোমাৰ গাধক তৃতীয়বাৰ কিয় মাৰিলা? চোৱা, মই তোমাৰ বিৰোধী হবলৈ ওলাই আহিলো, কাৰণ তোমাৰ পথ মোৰ সন্মুখত উচিত নহয়, আৰু গাধে মোক দেখি তৃতীয়বাৰ মোৰ পৰা আঁতৰি গল। আৰু যদি সি ঘূৰি নগলহেঁতেন, তেন্তে মই তোমাক মাৰি পেলালোহেঁতেন, কিন্তু সেইজনীক ৰক্ষা কৰিলোহেঁতেন। আৰু বালামে প্ৰভুৰ দূতককলে, মই পাপ কৰিলোঁ, কিয়নো মই জনা নাছিলোঁ যে তুমি মোক পথত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ বিৰোধ কৰিছিলি, আৰু এতিয়া যদি তোমাৰ সন্তোষজনক নহয়, মই উভতি যাম। আৰু ঈশ্বৰৰ দূতে বিলিয়মক ক'লে, সেই মানুহবোৰৰ সৈতে যোৱা, কিন্তু মই তোমাক যি

বাক্য ক'ম, সেই বাক্যহে ক'বা। আৰু বিলিয়ম বালাকৰ শাসকসকলৰ সৈতে গ'ল।

আৰু বালাকে শুনি যে বালাম আহিছে, তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ মোৰাবৰ নগৰলৈ ওলাই গল, যি অৰ্ণোণৰ সীমাত আছে, যি সীমাবোৰৰ এটা ভাগত আছে। আৰু বালাকে বিলিয়মক কলে, মই জানো তোমাক মাতিবলৈ তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা নাছিলোঁ? তুমি কিয় মোৰ ওচৰলৈ অহা নাছিলি? সঁচাকৈয়ে মই তোমাক সন্মান কৰিব নোৱাৰিম নেকি? আৰু বিলিয়মে বালাকক কলে, চোৱা, মই এতিয়া তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ, মই কিবা কবলৈ সক্ষম হম নেকি? যি বাক্য ঈশ্বৰে মোৰ মুখত পেলাব, সেইটোৱেই মই কম। আৰু বিলিয়াম বালাকৰ সৈতে গল, আৰু তেওঁলোক বাহিৰৰ অঞ্চলসমূহৰ নগৰসমূহলৈ আহিল। আৰু বালাকে মেৰ-ছাগ আৰু দামুৰি বলিদান কৰিলে, আৰু বিলিয়ম আৰু তেওঁৰ লগত থকা শাসকসকললৈ পঠিয়ালে। আৰু পুৱা হল, আৰু বালাকে বালামক লৈ তেওঁক বালৰ স্তম্ভৰ ওপৰত তুলি আনিলে, আৰু তাৰ পৰা তেওঁক লোকসকলৰ কিছু অংশ দেখুৱালে।

23

আৰু বালামে বালকক কলে, মোৰ বাবে ইয়াত সাতটা বেদী নিৰ্মাণ কৰা, আৰু মোৰ বাবে ইয়াত সাতটা দামুৰি আৰু সাতটা মেৰ-ছাগ প্ৰস্তুত কৰা। আৰু বালাকে সেইদৰে কৰিলে যিদৰে বিলিয়মে তাক কৈছিল, আৰু বেদীৰ ওপৰত এটা দামুৰি আৰু এটা মেৰ-ছাগ উৎসৰ্গ কৰিলে। আৰু বালামে বালাকক কলে, তোমাৰ বলিদানৰ ওচৰত থিয় হোৱা, আৰু মই যাম যদি ঈশ্বৰে মোক সাক্ষাতত প্ৰকট হয়, আৰু যি বাক্য তেওঁ মোক দেখুৱাব, সেয়া মই তোমাক ঘোষণা কৰিম, আৰু বালাক তেওঁৰ বলিদানৰ ওচৰত থিয় হল। আৰু বালাম ঈশ্বৰক সোধা-পোছা কৰিবলৈ গল, আৰু পোনে পোনে গল, আৰু ঈশ্বৰ বালামৰ আগত প্ৰকট হল, আৰু বালামে তেওঁক কলে, মই সাতটা যজ্ঞবেদী প্ৰস্তুত কৰিলোঁ, আৰু প্ৰতিটো যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত এটা দামুৰি আৰু এটা মতা মেৰ-ছাগ উৎসৰ্গ কৰিলোঁ। আৰু ঈশ্বৰে

বিলিয়মৰ মুখত বাক্য দিলে, আৰু বালাকৰ ফালে ঘূৰি কলে, এইদৰে তুমি কথা কবা। আৰু তেওঁৰ ফালে ঘূৰিল, আৰু তেওঁ নিজৰ হোম-বলিবোৰৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল, আৰু মোৱাবৰ সকলো শাসকসকল তেওঁৰ লগত আছিল, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা তেওঁৰ ওপৰত আছিল। আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত গ্ৰহণ কৰি তেওঁ কলে, মেছপটেমিয়াৰ পৰা মোৱাবৰ ৰজা বালাকে মোক মাতি পঠিয়ালে, পূবৰ পৰ্বতবোৰৰ পৰা, কৈ, আহা, মোৰ বাবে যাকোবক শাও দিয়া, আৰু আহা, মোৰ বাবে ইশ্ৰায়েলক শাও দিয়া। কি অভিশাপ দিওঁ যাক প্ৰভুৱে অভিশাপ নিদিয়ে? বা কি শাও দিওঁ যাক ঈশ্বৰে শাও নিদিয়ে? কাৰণ পৰ্বতৰ শিখৰৰ পৰা মই তেওঁক দেখিম, আৰু পাহাৰৰ পৰা মই তেওঁক নিৰীক্ষণ কৰিম। চোৱা, এই লোক অকলে বাস কৰিব, আৰু জাতিসমূহৰ মাজত গণনা কৰা নহব। কোনে যাকোবৰ বংশ সিদ্ধ কৰিছে, আৰু কোনে ইশ্ৰায়েলৰ গোষ্ঠীসমূহ গণনা কৰিব? মোৰ আত্মা ধাৰ্মিকসকলৰ আত্মাসমূহৰ মাজত মৰক, আৰু মোৰ বংশ এইসকলৰ বংশৰ দৰে হওক।

আৰু বালাকে বিলিয়মক কলে, তুমি মোক কি কৰিলা? মোৰ শত্ৰুসকলক শাও দিবলৈ মই তোমাক মাতিলোঁ, আৰু চোৱা, তুমি আশীৰ্বাদহে দিলা। আৰু বালামে বালাকক কলে, ঈশ্বৰে মোৰ মুখত যিমান পেলাব, মই সেয়া কবলৈ ৰাখিম নহয় নেকি? আৰু বালাকে তেওঁক কলে, এতিয়াও মোৰ সৈতে আন এটা ঠাইলৈ আহা যৰ পৰা তুমি তেওঁক তাৰ পৰা নেদেখিবা, কিন্তু তেওঁৰ কিছু অংশহে দেখিবা, সকলো নেদেখিবা, আৰু তাৰ পৰা মোৰ বাবে তেওঁক শাও দিয়া।

আৰু তেওঁ তাক কটা-খোদিত শিখৰৰ ওপৰত থকা পথাৰৰ প্ৰহৰী-মিনাৰলৈ লৈ গল, আৰু তাত সাতটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত এটা দামুৰি আৰু এটা মতা-মেৰ উৎসৰ্গ কৰিলে। আৰু বালামে বালাকক কলে, তোমাৰ বলিদানৰ ওচৰত থিয় হোৱা, মই ঈশ্বৰক সোধিবলৈ যাম। আৰু ঈশ্বৰে বিলিয়মক লগ পালে আৰু তেওঁৰ মুখত বাক্য ৰাখিলে, আৰু কলে, বালাকৰ ওচৰলৈ ঘূৰি যোৱা আৰু এই কথাবোৰ কবা। আৰু তেওঁৰ

ফালে ঘূৰি গল, আৰু তেওঁ নিজৰ সম্পূৰ্ণ হোম বলিৰ ওপৰত থিয় হৈ আছিল, আৰু মোৰাবৰ সকলো শাসকসকল তেওঁৰ সৈতে আছিল, আৰু বালাকে তেওঁক কলে, প্ৰভুৱে কি কলে? আৰু তেওঁ নিজৰ দৃষ্টান্ত গ্ৰহণ কৰি কলে, উঠা বালাক, আৰু শুনা, কাণ দিয়া, হে চিপ্পোৰৰ পুত্ৰ। ঈশ্বৰ মানুহৰ দৰে মিছা কোৱা নহয়, বা মানুহৰ পুত্ৰৰ দৰে ভাবুকি দিয়া নহয়। তেওঁ যি কৈছে, সেয়া নকৰিব নেকি? তেওঁ কথা কব, আৰু তাক পালন নকৰিব নেকি? চোৱা, মই আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ গ্ৰহণ কৰিছোঁ; মই আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু মই ঘূৰাই নিদিওঁ। যাকোবৰ মাজত পৰিশ্ৰম নহব, আৰু ইস্ৰায়েলৰ মাজত কষ্ট দেখা নাযাব, প্ৰভু তাৰ দেৱতা তাৰ সৈতে আছে, শাসকসকলৰ গৌৰৱময় বস্তু তাৰ মাজত আছে। ঈশ্বৰে তেওঁক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, তেওঁৰ বাবে এশিঙীয়া গঁড়ৰ গৌৰৱৰ দৰে। নহয় কাৰণ যাকোবৰ ভিতৰত ভৱিষ্যদ্বাণী আছে, নহয় ইস্ৰায়েলৰ ভিতৰত গণনা আছে, সময় অনুসাৰে যাকোবক কোৱা হব, আৰু ইস্ৰায়েলক, ঈশ্বৰে কি সম্পন্ন কৰিব? চোৱা, এই লোকসকল শাৱকৰ দৰে উঠিব আৰু সিংহৰ দৰে গৰ্জন কৰিব; তেওঁলোকে চিকাৰ ভক্ষণ নকৰালৈকে আৰু আহতসকলৰ তেজ পান নকৰালৈকে নিদ্ৰা নাযাব।

আৰু বালাকে বালামক কলে, তুমি মোৰ বাবে তাক অভিশাপো নিদিবা, আৰু তাক আশীৰ্বাদো নিদিবা। আৰু বিলিয়মে উত্তৰ দি বালাকক কলে, মই তোমাক কোৱা নাছিলো নেকি যে, ঈশ্বৰে যি শব্দ কয়, সেইটো মই কৰিম? আৰু বালাকে বালামক কলে, আহা মই তোমাক আন ঠাইলৈ লৈ যাওঁ, যদি দেৱতাই সন্তুষ্ট হয়, আৰু তাৰ পৰা মোৰ বাবে তাক শাও দিয়া। আৰু বালাকে বালামক ফোগোৰৰ শিখৰলৈ লৈ গল, যি মৰুভূমিলৈ বিস্তৃত আছিল। আৰু বালামে বালকক কলে, মোৰ বাবে ইয়াত সাতটা বেদী নিৰ্মাণ কৰা, আৰু মোৰ বাবে ইয়াত সাতটা দামুৰি আৰু সাতটা মেৰ-ছাগ প্ৰস্তুত কৰা। আৰু বালাকে ঠিক তেনেকৈ কৰিলে যেনেকৈ বিলিয়মে তেওঁক কৈছিল, আৰু বেদীৰ ওপৰত এটা দামুৰি আৰু এটা মতা ভেড়া উৎসৰ্গ কৰিলে।

আৰু বালামে দেখিলে যে প্ৰভুৰ সন্মুখত ইস্ৰায়েলক আশীৰ্বাদ দিয়া ভাল, তেওঁ তেওঁৰ অভ্যাস অনুসৰি শকুন চাবলৈ নগল, আৰু তেওঁৰ মুখ মৰুভূমিৰ ফালে ঘূৰালে। আৰু বালামে তেওঁৰ চকু তুলি ইস্ৰায়েলক জাতি অনুসৰি তম্বু পাতি থকা দেখিলে, আৰু তেওঁৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ আত্মা আহিল। আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত গ্ৰহণ কৰি তেওঁ কলে, বিয়োৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মে কয়, সাঁচাকৈয়ে দেখা পোৱা মানুহজনে কয়, তেওঁ কয়, শক্তিশালীৰ বাক্য শুনি, যিজনে ঈশ্বৰৰ দৰ্শন নিদ্ৰাত দেখিলে, তেওঁৰ চকু উন্মোচিত হৈছিল। যাকোব, তোমাৰ ঘৰবোৰ কিমান সুন্দৰ, হে ইস্ৰায়েল, তোমাৰ তম্বুবোৰ! যেন উপত্যকাসমূহে ছায়া দিয়া আছে, আৰু যেন বাগিচাসমূহ নদীৰ ওপৰত, আৰু যেন তম্বুসমূহ যিবোৰ প্ৰভুৱে স্থাপন কৰিলে, আৰু যেন এৰচ গছসমূহ জলৰ কাষত। তাৰ বংশৰ পৰা এজন মানুহ ওলাই যাব, আৰু তেওঁ বহুতো জাতিৰ ওপৰত শাসন কৰিব, আৰু গোগৰ ৰাজ্য উন্নত কৰা হব, আৰু তাৰ ৰাজ্য বৃদ্ধি পাব। ঈশ্বৰে তেওঁক মিচৰৰ পৰা পথ প্ৰদৰ্শন কৰিলে, তেওঁৰ বাবে এশৃংগৰ গৌৰৱৰ দৰে। তেওঁ তেওঁৰ শত্ৰুসকলৰ জাতিসমূহ খাব, আৰু সিহঁতৰ মেদযুক্ত অংশসমূহৰ মজ্জা চুহি খাব, আৰু তেওঁৰ কাঁড়েৰে শত্ৰুক বিদ্ধ কৰিব। শুই থৈ সিংহৰ দৰে বিশ্ৰাম লৈছিল, আৰু শাৱকৰ দৰে, কোনে তাক উঠাব? তোমাক আশীৰ্বাদ কৰা সকল আশীৰ্বাদিত হওক, আৰু তোমাক অভিশাপ দিয়া সকল অভিশপ্ত হৈছে।

আৰু বালাক বিলিয়মৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হল, আৰু তেওঁ হাত তালি দিলে, আৰু বালাকে বিলিয়মক কলে, মোৰ শত্ৰুক শাও দিবলৈ মই তোমাক মাতিছিলোঁ, আৰু চোৱা, তুমি আশীৰ্বাদ দি তৃতীয়বাৰৰ বাবে এইটো আশীৰ্বাদ দিলা। এতিয়া সেয়েহে তোমাৰ ঠাইলৈ পলাই যোৱা, মই কলো, মই তোমাক সন্মান কৰিম, আৰু এতিয়া প্ৰভুৱে তোমাক সেই গৌৰৱৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছে। আৰু বালামে বালাকক কলে, মই জানো তোমাৰ দূতসকলক,

যিসকলক তুমি মোৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিলি, এইদৰে কোৱা নাছিলো নেকি, যদি বালাকে মোক তেওঁৰ ঘৰ ৰূপ আৰু সোণেৰে পূৰ্ণ কৰি দিয়ে, মই প্ৰভুৰ বাক্য উলংঘন কৰি নিজৰ পৰা ভাল বা মন্দ কৰিব নোৱাৰিম; ঈশ্বৰে যিমান কয়, এইবোৰ মই কম। আৰু এতিয়া চোৱা, মই মোৰ ঠাইলৈ উভতি যাম। আহা, মই তোমাক পৰামৰ্শ দিম যে এই লোকসকলে শেষৰ দিনবোৰত তোমাৰ লোকসকলক কি কৰিব।

আৰু তেওঁ নিজৰ দৃষ্টান্ত গ্ৰহণ কৰি কৈছিল

বালাআম বেওৰৰ পুত্ৰই কয়, সেই মানুহে কয় যি সঁচাকৈ দেখে, ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনে, পৰমোচ্চৰ পৰা জ্ঞান জানে, আৰু ঈশ্বৰৰ দৰ্শন নিদ্ৰাৰ মাজত দেখে, তেওঁৰ চকু উন্মোচিত। মই তেওঁক দেখুৱাম, আৰু এতিয়া নহয়, মই আশীৰ্বাদ কৰিম, আৰু ওচৰ চাপি নাহে। যাকোবৰ পৰা এটা তৰা উদয় হব, ইশ্ৰায়েলৰ পৰা এজন মানুহ উঠিব, আৰু তেওঁ মোৱাবৰ নেতাসকলক চূৰ্ণ কৰিব, আৰু চেথৰ সকলো পুত্ৰক লুণ্ঠন কৰিব। আৰু ইদোম উত্তৰাধিকাৰ হব, আৰু এচো তাৰ শত্ৰুৰ উত্তৰাধিকাৰ হব, আৰু ইশ্ৰায়েলে শক্তিতে কাৰ্য কৰিলে। আৰু যাকোবৰ পৰা এজন উঠিব, আৰু নগৰৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা জনক ধ্বংস কৰিব। আৰু অমালেকক দেখি, আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত লৈ, তেওঁ কলে, জাতিসমূহৰ আৰম্ভণি অমালেক, আৰু তেওঁলোকৰ বংশ বিনষ্ট হব। আৰু কেনাইটক দেখি, আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত তুলি লৈ, তেওঁ কলে, তোমাৰ বাসস্থান শক্তিশালী, আৰু যদি তুমি শিলাত তোমাৰ বাহ স্থাপন কৰা, আৰু যদি বেওৰৰ বাবে ধূৰ্ততাৰ বাহ হয়, তেন্তে অচুৰীয়াসকলে তোমাক বন্দী কৰিব। আৰু ওগক দেখি, আৰু তেওঁৰ দৃষ্টান্ত গ্ৰহণ কৰি, তেওঁ কলে, হায় হায়, কোন জীয়াই থাকিব, যেতিয়া ঈশ্বৰে এইবোৰ স্থাপন কৰিব? আৰু কিটিয়ামৰ হাতৰ পৰা ওলাই যাব, আৰু তেওঁলোকে অচুৰক কষ্ট দিব, আৰু তেওঁলোকে হিব্ৰুসকলক কষ্ট দিব, আৰু তেওঁলোক নিজে একমতে বিনষ্ট হব। আৰু বালাম উঠি নিজৰ ঠাইলৈ ঘূৰি গল, আৰু বালাকো নিজৰ ঠাইলৈ গল।

আৰু ইজৰায়েলে শিত্ৰীমত বাস কৰিলে, আৰু লোকসকল মোৰাবৰ জীয়েকসকলৰ লগত ব্যভিচাৰ কৰি অপবিত্ৰ হল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ মূৰ্তিবোৰৰ বলিদানসমূহলৈ মাতিলে, আৰু লোকসকলে তেওঁলোকৰ বলিদানসমূহ খালে, আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ্তিবোৰক প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু ইজৰায়েলে বাল পিয়োৰৰ সৈতে সংযুক্ত হল, আৰু প্ৰভু ইজৰায়েলৰ প্ৰতি ক্ৰোধত জ্বলি উঠিল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, লোকসকলৰ সকলো নেতাক লোৱা, আৰু তেওঁলোকক প্ৰভুৰ সন্মুখত সূৰ্যৰ সন্মুখত দণ্ড দিয়া, আৰু প্ৰভুৰ ক্ৰোধ আৰু ৰোষ ইস্ৰায়েলৰ পৰা ঘূৰি যাব। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ ফৈদবোৰক কলে, প্ৰতিজনে নিজৰ আপোনজনক বধ কৰা যি বাল-পিয়োৰৰ ওচৰত দীক্ষিত হৈছিল। আৰু চোৱা, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ এজন মানুহে আহি তেওঁৰ ভায়েকক মিদিয়নীয়া মহিলাৰ ওচৰলৈ আনিলে মোচিৰ সন্মুখত, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজৰ সন্মুখত, কিন্তু তেওঁলোকে সাক্ষ্যৰ তথ্যৰ দুৰাৰৰ ওচৰত কান্দি আছিল। আৰু ফিনিহাচে, যি আছিল পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ, ইয়াক দেখি সমাজৰ মাজৰ পৰা উঠিল আৰু হাতত এডাল বৰছা ললে, তেওঁ ইস্ৰায়েলীয়া মানুহজনৰ পাছে পাছে ভাটীৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে, আৰু দুয়োকে, ইস্ৰায়েলীয়া মানুহজনক আৰু তিৰোতাজনীক তাইৰ গৰ্ভৰ মাজেৰে বিক্ষিপ্ত, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা মহামাৰী বন্ধ হল। আৰু মহামাৰীত মৃতসকলৰ সংখ্যা চব্বিশ হাজাৰ হল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, পুৰোহিত Aaronৰ পুত্ৰ Eleazarৰ পুত্ৰ Phineas Israelৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা মোৰ ক্ৰোধ শান্ত কৰিলে, কাৰণ তেওঁ তেওঁলোকৰ মাজত মোৰ উদ্যোগ প্ৰকাশ কৰিলে, আৰু মই মোৰ উদ্যোগত Israelৰ পুত্ৰসকলক ধ্বংস নকৰিলোঁ। এইদৰে মই কলোঁ, চোৱা, মই তেওঁক শান্তিৰ চুক্তি দিওঁ। আৰু তেওঁৰ আৰু

তেওঁৰ পাছত তেওঁৰ বংশৰ বাবে এক চিৰকালীন পুৰোহিতত্বৰ চুক্তি হ'ব, কাৰণ তেওঁ নিজৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি উৎসাহী আছিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিলে।

মিদিয়ানীয়া মহিলাগৰাকীৰ সৈতে আঘাত পোৱা ইস্ৰায়েলীয়া মানুহজনৰ নাম আছিল জস্ত্ৰী, যি চালমোনৰ পুত্ৰ, চিমিয়োন পৰিয়ালৰ ঘৰৰ শাসক। আৰু সেই মিদিয়ানীয়া মহিলাগৰাকীৰ নাম যাক আঘাত কৰা হৈছিল, খাচবি, চুৰৰ জীয়ৰী, অস্মোথ জাতিৰ শাসক, মিদিয়ানৰ পৰিয়ালৰ ঘৰৰ আছিল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে আৰু কলে, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কথা কবা আৰু কবা, মাদিয়ানীয়াসকলৰ প্ৰতি শত্ৰুতা কৰা আৰু তেওঁলোকক আঘাত কৰা। কাৰণ তেওঁলোকে তোমালোকৰ প্ৰতি প্ৰবঞ্চনাৰে শত্ৰুতা কৰে, যিমান তেওঁলোকে পিয়োৰৰ কাৰণে তোমালোকক প্ৰবঞ্চনা কৰে, আৰু মিদিয়ানৰ শাসকৰ কন্যা খাচবীৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ ভনী, যি পিয়োৰৰ কাৰণে আঘাতৰ দিনত আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছিল।

26

আৰু আঘাতৰ পাছত এনে ঘটিল যে প্ৰভুৱে মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰক কথা কলে, এই বুলি কৈ, ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাবেশৰ আৰম্ভণি লোৱা, বিশ বছৰ বয়সৰ পৰা আৰু তাৰ ওপৰলৈ, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসৰি, ইজৰাইলৰ মাজত যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই যোৱা প্ৰতিজন।

আৰু মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে মোৱাবৰ আৰাবোথত যৰ্দানৰ ওপৰত যিৰীহোৰ সন্মুখত কথা কলে, এই বুলি কৈ বিশ বছৰ আৰু তাতোকৈ অধিক বয়সৰ পৰা, যেনেদৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকল যিসকল মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল। ৰবেন ইস্ৰায়েলৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ, আৰু ৰবেনৰ পুত্ৰসকল এনোক, আৰু

এনোকৰ গোষ্ঠী, ফল্লুৰ, ফল্লুৰ গোষ্ঠী। হিজ্জনক হিজ্জনীসকলৰ লোক, খৰ্মীক
খৰ্মীসকলৰ লোক। এইসকল ৰূবেণৰ লোক, আৰু তেওঁলোকৰ গণনা হল তেতাল্লিশ
হাজাৰ সাতশ ত্ৰিশ।

আৰু পাল্লুৰ পুত্ৰসকল আছিল ইলীয়াব। আৰু ইলীয়াবৰ পুত্ৰসকল আছিল নমুৱেল, দাখন
আৰু অবীৰোণ। এইসকল সমাজৰ মনোনীত লোক আছিল, এইসকলেই কোৰহৰ দলত
মোচি আৰু হাৰোণৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল, প্ৰভুৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহত। আৰু পৃথিৱীয়ে
নিজৰ মুখ খুলি তেওঁলোকক আৰু কোৰহক গিলিলে, তেওঁৰ মণ্ডলীৰ মৃত্যুত, যেতিয়া
জুইয়ে পঞ্চাশ আৰু দুশজনক গ্ৰাস কৰিলে, আৰু তেওঁলোক চিহ্নস্বৰূপ হল। কোৰহৰ
পুত্ৰসকল অৱশ্যে মৰা নাছিল।

আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকল, চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠী, নমুৱেলৰ, নমুৱেলীয় গোষ্ঠী,
যামীনৰ, যামীনীয়া গোষ্ঠী, যাখীনৰ, যাখীনীয় গোষ্ঠী। জাৰাৰ লোকসকল জাৰাঈ, টেলৰ
লোকসকল টেলী। এইসকল চিমিয়োনৰ লোক তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি দুই আৰু বিশ
হাজাৰ আৰু দুশ।

যিহূদাৰ পুত্ৰসকল এৰ আৰু ওনান, আৰু এৰ আৰু ওনান কনান দেশত মৰিল। আৰু
যিহূদাৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি হল: চেলাৰ পৰা চেলানীয়া গোষ্ঠী, পেৰচৰ
পৰা পেৰচীয়া গোষ্ঠী, জেৰহৰ পৰা জেৰহীয়া গোষ্ঠী। আৰু ফাৰেচৰ পুত্ৰসকল হল:
হিশ্বোণৰ পৰা অশ্বোণীয়া লোক, ইয়ামুনৰ পৰা ইয়ামুনীয়া লোক। এইসকল যিহূদাৰ লোক
তেওঁলোকৰ পৰীক্ষা অনুসাৰে, ছয়সত্তৰ হাজাৰ পাঁচশ।

আৰু ইছাখৰৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে: তোলাৰ, তোলাঈ লোক; ফুৱাৰ,
ফুৱাঈ লোক; ইয়াচুবৰ বাবে ইয়াচুবী লোকসকল, চামৰামৰ বাবে চামৰামী লোকসকল।

এইসকল ইচাখৰৰ লোক তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি চৌষষ্ঠি হাজাৰ চাৰিশ।

জেবুলুনৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে: চেৰেদৰ বাবে চেৰেদীয়া গোষ্ঠী, আল্লোনৰ বাবে আল্লোনীয়া গোষ্ঠী, আল্লেলৰ বাবে আল্লেলীয়া গোষ্ঠী। এইসকল জাবুলোনৰ লোক তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল অনুসৰি ষাঠি হাজাৰ পাঁচশ।

গাদৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি: চাফোনৰ পৰা চাফোনীয়া গোষ্ঠী, হগ্লীৰ পৰা হগ্লীয়া গোষ্ঠী, চুনীৰ পৰা চুনীয়া গোষ্ঠী, আজেনক, আজেনীৰ লোকসকল, আদিক, আদীৰ লোকসকল, অৰোদীৰ, অৰোৱাদী লোক, আৰিয়েলৰ, আৰিয়েলী লোক। এইসকল গাদৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠী তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি চৌৱন হাজাৰ পাঁচশ।

আশেৰৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি: যামীনৰ পৰা যামীনীয়া গোষ্ঠী, য়েশ্বৰ পৰা য়েশ্বঈয়া গোষ্ঠী, বৰিয়াৰ পৰা বৰিয়াঈয়া গোষ্ঠী। কোবেৰক খোবেৰী লোক, মেলথিএলক মেলথিএলী লোক। আৰু আশেৰৰ কন্যাৰ নাম চাৰা। এইসকল আছিল আশেৰৰ লোক তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি, তিনি আৰু চল্লিশ হাজাৰ চাৰিশ।

যোচেফৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে মনচি আৰু ইফ্ৰয়িম।

মনচিৰ পুত্ৰসকল। মাখীৰলৈ মাখীৰীয়া লোক, আৰু মাখীৰে গিলিয়দক জন্ম দিলে, গিলিয়দলৈ গিলিয়দীয়া লোক। আৰু এইসকল গিলিয়দৰ পুত্ৰ: আখিয়েজৰ, আখিয়েজৰীয়া লোক; খেলেগ, খেলেগীয়া লোক। এশিয়েলৰ বাবে এশিয়েলী লোকসকল, চিখিমৰ বাবে চিখিমী লোকসকল। চিমাএৰৰ পৰা চিমাএৰী লোক, আৰু অফেৰৰ পৰা অফেৰী লোক। আৰু অফেৰৰ পুত্ৰ চালপাদৰ পুত্ৰসকল নহল, কিন্তু কন্যাসকল আছিল, আৰু চালপাদৰ কন্যাসকলৰ নামবোৰ এইবোৰ: মালা, নুৱা, এগলা, মেলখা আৰু থেচা। এইসকল মনচ্ছিৰ

লোক তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি বাৱন হাজাৰ সাতশ।

আৰু এইসকল ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰ: চুথলাৰ, চুথলাহীয়া লোকসকল; তানহৰ, তানহীয়া লোকসকল। এইসকল চুথলাৰ পুত্ৰ, এডেনক, এডেনৰ লোকসকল। এইসকল আছিল ইফ্ৰয়িমৰ গোষ্ঠী তেওঁলোকৰ গণনা অনুসৰি, বত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচশ। এইসকল আছিল যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠী তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে।

বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে: বালেৰ পৰা বালী গোষ্ঠী, আচুব্বেৰৰ পৰা আচুব্বেৰী গোষ্ঠী, ইয়াখিৰানৰ পৰা ইয়াখিৰানী গোষ্ঠী।

সোফানক, সোফানেসৰ লোকসকলে। আৰু বালেৰ পুত্ৰসকল হল আদাৰ আৰু নোৱেমান, আদাৰৰ বাবে আদাৰী লোক, আৰু নোৱেমানৰ বাবে নোৱেমানী লোক। এইসকল বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ গণনাত পঁয়ত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচশ।

আৰু দানৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে: শুহমৰ পৰা শুহমীয়া গোষ্ঠী; এইসকল দানৰ গোষ্ঠীসমূহ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে। শুহমীয়াসকলৰ সকলো লোক তেওঁলোকৰ পৰিদৰ্শন অনুসাৰে চৌষষ্ঠি হাজাৰ চাৰিশ।

নেফথালীৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি: অচিয়েলক অচিয়েলীয় গোষ্ঠী, গৌনীক গৌনী গোষ্ঠী। য়েচেৰৰ, য়েচেৰী লোক, চেল্লেমৰ, চেল্লেমী লোক। এইসকল নপ্তালীৰ লোক তেওঁলোকৰ লোকপিয়ল অনুসৰি চল্লিশ হাজাৰ তিনিশ আছিল।

এইটো ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ গণনা, ছয় লাখ এক হাজাৰ সাতশ ত্ৰিশ।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, এইসকলৰ মাজত ভূমি বিভাজিত কৰা হব, নামৰ সংখ্যা অনুসৰি উত্তৰাধিকাৰ কৰিবলৈ। অধিক লোকসকলক তুমি উত্তৰাধিকাৰ বৃদ্ধি কৰিবা, আৰু কম লোকসকলক তুমি তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ হ্ৰাস কৰিবা। প্ৰতিজনক, যেনেকৈ তেওঁলোকক গণনা কৰা হৈছিল, তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ দিয়া হব। চিঠি খেলাৰ দ্বাৰা ভূমি নামসমূহৰ মাজত বিভাজিত হব, তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ জনগোষ্ঠী অনুসাৰে তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰী হব। চিঠি খেলৰ দ্বাৰা তুমি তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ অধিক আৰু কমৰ মাজত ভাগ কৰিবা।

আৰু লেবীৰ পুত্ৰসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে: গেছোনৰ, গেছোনীয় গোষ্ঠী; কহাতৰ, কহাতীয় গোষ্ঠী; মৰাৰীৰ, মৰাৰীয় গোষ্ঠী। এইসকল লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠী, লোবেনীৰ জনগোষ্ঠী, হিব্ৰোণীৰ জনগোষ্ঠী, কোৰেৰ জনগোষ্ঠী, আৰু মুচীৰ জনগোষ্ঠী, আৰু কহাতে অশ্বামক জন্ম দিলে। আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ নাম আছিল যোখেবদ, লেবীৰ জীয়েক, যি এই সন্তানসকলক মিচৰত লেবীৰ বাবে জন্ম দিছিল, আৰু তেওঁ অশ্বমৰ বাবে হাৰোণ আৰু মোচি, আৰু তেওঁলোকৰ ভনী মিৰিয়মক জন্ম দিছিল। আৰু আৰোণৰ নাদব, অবীহু, ইলিয়াজৰ আৰু ঈখামৰ হল। আৰু নাদব আৰু আবিহু মৰিল যেতিয়া তেওঁলোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত চীনয় মৰুভূমিত বিদেশী অগ্নি আগবঢ়াইছিল। আৰু তেওঁলোকৰ গণনাৰ পৰা তিনি আৰু বিশ হাজাৰ হল, সকলো পুৰুষ এক মাহৰ পৰা আৰু তাতকৈ ওপৰলৈ, কিয়নো তেওঁলোকক ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত গণনা কৰা হোৱা নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকক ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত অংশ দিয়া হোৱা নাই।

আৰু এইটো আছিল মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰ গণনা, যিসকলে মোৰাবৰ আৰাবোথত যৰ্দনৰ ওপৰত যিৰীহোৰ সন্মুখত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক গণনা কৰিছিল। আৰু এইসকলৰ মাজত এনে কোনো মানুহ নাছিল যিসকলক মোচি আৰু হাৰোণে পৰিদৰ্শন কৰিছিল, যেতিয়া তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক চীনয় মৰুভূমিত পৰিদৰ্শন

কৰিছিল। কাৰণ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, তেওঁলোকে মৰুভূমিত মৃত্যুৰে মৰিব, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিল, কেৱল যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাৰ বাহিৰে।

27

আৰু চলপাদৰ জীয়েকসকল আহিল, যি অফেৰৰ পুত্ৰ, যি গিলিয়দৰ পুত্ৰ, যি মাখীৰৰ পুত্ৰ, যি মনচিৰ লোকসকলৰ, যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ, আৰু তেওঁলোকৰ নামবোৰ এইবোৰ: মালা, আৰু নোৱা, আৰু এগলা, আৰু মিল্কা, আৰু থেৰ্চা। আৰু মোচিৰ আগত, পুৰোহিত ইলিয়াজৰৰ আগত, শাসকসকলৰ আগত আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰত সমগ্ৰ সমাজৰ আগত থিয় হৈ তেওঁলোকে কয়, আমাৰ পিতা মৰুভূমিত মৰিল, আৰু তেওঁ প্ৰভুৰ সন্মুখত কোৱাৰ সমাজত একত্ৰিত হোৱা সমাজৰ মাজত নাছিল, কাৰণ তেওঁ নিজৰ পাপৰ দ্বাৰা মৰিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ নহল। আমাৰ পিতাৰ নাম তেওঁৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা মচি পেলোৱা নহওক, কাৰণ তেওঁৰ পুত্ৰ নাই। আমাক আমাৰ পিতাৰ ভাতৃসকলৰ মাজত অধিকাৰ দিয়া। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকৰ বিচাৰ প্ৰভুৰ আগত আনিলে।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কোৱা, চলপাদৰ জীয়েকসকলে শুদ্ধভাৱে কৈছে, তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ভায়েকসকলৰ মাজত তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰৰ অধিকাৰ উপহাৰ হিচাপে দিবা, আৰু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ অংশ তেওঁলোকক দিবা। আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ক'বা, কৈছে, যদি কোনো মানুহ মৰে আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ নাথাকে, তেন্তে তহঁতে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁৰ কন্যালৈ হস্তান্তৰ কৰিবা। যদি কিন্তু তেওঁৰ কন্যা নাথাকে, তেন্তে তেওঁৰ ভাতৃক উত্তৰাধিকাৰ দিব। যদি কিন্তু তেওঁৰ ভাতৃসকল নাথাকে, তেন্তে তোমালোকে তেওঁৰ পিতৃৰ ভাতৃক সম্পত্তি দিবা। যদি তেওঁৰ পিতৃৰ ভাই-সকল নাথাকে, তেন্তে তোমালোকে তেওঁৰ গোত্ৰৰ পৰা তেওঁৰ নিকটতম আত্মীয়ক উত্তৰাধিকাৰ দিবা,

যাতে তেওঁ তেওঁৰ সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰী হয়, আৰু এইটো ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰ-সকলৰ বাবে বিচাৰৰ বিধান হব, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, যৰ্দনৰ সিপাৰে থকা পৰ্বতলৈ উঠি যোৱা, এই নবৌ পৰ্বতলৈ, আৰু কনান ভূমি চোৱা, যি মই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক অধিকাৰত দিওঁ। আৰু তুমি ইয়াক দেখিবা, আৰু তুমিও তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ সংগৃহীত হবা, যেনেকৈ তোমাৰ ভাই হাৰোণ হোৱা পৰ্বতত সংগৃহীত হৈছিল। কাৰণ তোমালোকে চিন মৰুভূমিত মোৰ বাক্য উলংঘা কৰিলা, যেতিয়া সমাজে বিৰোধিতা কৰিছিল মোক পবিত্ৰ কৰিবলৈ, তোমালোকে তেওঁলোকৰ সন্মুখত পানীৰ ওপৰত মোক পবিত্ৰ নকৰিলা, এইটো হৈছে চিন মৰুভূমিৰ কাদেশত বিবাদৰ পানী। আৰু মোচিয়ে প্ৰভুক কলে, প্ৰভু ঈশ্বৰে, আত্মাসমূহৰ আৰু সকলো মাংসৰ ঈশ্বৰে, এই সমাজৰ ওপৰত এজন মানুহ নিযুক্ত কৰক, যিজন তেওঁলোকৰ আগত বাহিৰলৈ যাব, আৰু যিজন তেওঁলোকৰ আগত ভিতৰলৈ সোমাব, আৰু যিজন তেওঁলোকক বাহিৰলৈ লৈ যাব, আৰু যিজন তেওঁলোকক ভিতৰলৈ আনিব, আৰু প্ৰভুৰ সমাজ ৰখীয়া নথকা মেৰ-হাগৰ দৰে নহব। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈছিল, তোমাৰ ওচৰলৈ নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাক লোৱা, এজন মানুহ যাৰ নিজৰ ভিতৰত আত্মা আছে, আৰু তেওঁৰ ওপৰত তোমাৰ হাত ৰাখিবা, আৰু তুমি তাক পুৰোহিত ইলিয়াজৰৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিবা, আৰু সমগ্ৰ সমাজৰ সন্মুখত তাক আদেশ দিবা, আৰু সিহঁতৰ সন্মুখত তাৰ বিষয়ে আদেশ দিবা। আৰু তুমি তোমাৰ গৌৰৱ তেওঁৰ ওপৰত দিবা, যাতে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁৰ কথা মানি চলে। আৰু তেওঁ এলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ আগত থিয় হব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰভুৰ আগত প্ৰকাশৰ বিচাৰ সুধিব, তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত তেওঁলোকে ওলাব, আৰু তেওঁৰ মুখৰ ওপৰত তেওঁলোকে সোমাব তেওঁ আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে একমনে, আৰু সকলো সমাজে।

আৰু মোচিয়ে প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিয়াৰ দৰে কৰিলে, আৰু যিহোচুৱাক লৈ তেওঁক

ইলিয়াজৰ পুৰোহিতৰ সন্মুখত আৰু সমস্ত সমাজৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁ তাৰ হাত তাৰ ওপৰত ৰাখিলে, আৰু তাক স্থাপন কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

28

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ কৰা, আৰু তুমি তেওঁলোকক কবা, মোৰ উপহাৰসমূহ, মোৰ দানসমূহ, মোৰ নৈবেদ্যসমূহ সুগন্ধিৰ গোন্ধৰ বাবে তোমালোকে মোৰ উৎসৱসমূহত মোক উৎসৰ্গ কৰিবলৈ পালন কৰিবা। আৰু তুমি তেওঁলোকক কবা, এইবোৰ নৈবেদ্যবোৰ যিমান তোমালোকে প্ৰভুলৈ আনিবা, এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি দুটা প্ৰতিদিনে হোম বলিৰ বাবে নিৰন্তৰভাৱে। এটা মেৰ-পোৱালি তুমি ৰাতিপুৱা উৎসৰ্গ কৰিবা, আৰু দ্বিতীয় মেৰ-পোৱালিটো তুমি সন্ধিয়া উৎসৰ্গ কৰিবা।

আৰু তুমি ঐফাৰ দশম ভাগ মিহি আটা তেলত মিহলি কৰি বলিদানৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰিবা, হিনৰ চতুৰ্থ ভাগ তেলত। নিৰন্তৰ জ্বলন্ত নৈবেদ্য, যি চীনয় পৰ্বতত প্ৰভুৰ বাবে সুগন্ধি গোন্ধস্বৰূপে হৈছিল। আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে চতুৰ্থ ভাগ হিন হব, পবিত্ৰ স্থানত প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুৰাৰ পেয় নৈবেদ্য ঢালিবা। আৰু দ্বিতীয় মেৰ-পোৱালিটো তুমি সন্ধিয়া কৰিবা, তাৰ বলিদান আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য অনুসাৰে তোমালোকে প্ৰভুৰ বাবে সুৰাসিত সুগন্ধৰ অৰ্থে কৰিবা। আৰু বিশ্ৰামবাৰৰ দিনত তোমালোকে দুটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ-পোৱালি, আৰু তেলত মিশ্ৰিত দুই দশমাংশ মিহি আটা বলিদান আৰু পেয় নৈবেদ্যৰ বাবে আনিবা। বিশ্ৰাম-দিনৰ হোম-বলি বিশ্ৰাম-দিনসমূহত নিৰন্তৰ হোম-বলিৰ ওপৰত, আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্য।

আৰু নতুন চন্দ্ৰসমূহত আপোনালোকে প্ৰভুলৈ জ্বলন্ত বলি আনিব লাগিব, গৰুৰ পৰা দুটা

দামুৰি, আৰু এটা মতা মেৰ, সাতটা বছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তিনি দশমাংশ মিহি আটা তেলত মিশ্ৰিত কৰি এটা দামুৰিৰ বাবে, আৰু দুই দশমাংশ মিহি আটা তেলত মিশ্ৰিত কৰি এটা মেৰ-ছাগৰ বাবে, এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটাৰ দশমাংশ, প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধৰ বলিদান আৰু উপহাৰ। তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য এটা দামুৰিৰ বাবে আধা ঈন হব, আৰু এটা মেৰ-ছাগৰ বাবে তৃতীয়াংশ ঈন হব। আৰু এটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে দ্ৰাক্ষাৰসৰ চতুৰ্থাংশ ঈন হব, এয়া বছৰৰ মাহবোৰত মাহে মাহে হোম-বলি।

আৰু ছাগলী সমূহৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি পাপৰ বাবে প্ৰভুলৈ, নিত্য সম্পূৰ্ণ হোম বলিৰ ওপৰত উৎসৰ্গ কৰা হব, আৰু তাৰ পেয় নৈবেদ্যও।

আৰু প্ৰথম মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত প্ৰভুৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব। আৰু এই মাহৰ পঞ্চদশ দিনা উৎসৱ, সাত দিন তোমালোকে খমিৰবিহীন পিঠা খাবা। আৰু প্ৰথম দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি ঘোষিত হব, তোমালোকে কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবা, গৰুৰ পৰা দুটা দামুৰি, এটা মেৰ-ছাগ, সাতটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি; এইবোৰ তোমালোকৰ বাবে নিৰ্দোষ হব লাগিব। আৰু তেওঁলোকৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটা, এটা দামুৰিৰ বাবে তিনি দশমাংশ, আৰু এটা মেৰ-ছাগৰ বাবে দুই দশমাংশ। প্ৰতিটো মেৰ-পোৱালিৰ বাবে দশমাংশ, সাতোটা মেৰ-পোৱালিৰ বাবে তুমি কৰিবা। আৰু তোমালোকৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা মতা ছাগলী লোৱা প্ৰতিদিনৰ ৰাতিপুৱাৰ হোম-বলিৰ বাহিৰে, যিটো নিত্য হোম-বলি। এই অনুসৰি তোমালোকে সাত দিনৰ প্ৰতিটো দিনত এইবোৰ কৰিবা, প্ৰভুৰ বাবে সুগন্ধি গোক্ৰৰ উপহাৰ নৈবেদ্য, নিয়মিত হোম-বলিৰ ওপৰত তুমি তাৰ পেয় নৈবেদ্য কৰিবা। আৰু সপ্তম দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি মতা হব, তোমালোকে ইয়াত কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা।

আৰু নতুনৰ দিনত, যেতিয়া তোমালোকে প্ৰভুলৈ সপ্তাহৰ নতুন বলিদান আনিবা,

তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ সভা হব, তোমালোকে কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধৰ ঘ্ৰাণৰ বাবে হোম-বলি আনিবা, গৰুৰ পৰা দুটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, আৰু এবছৰীয়া সাতটা নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটা, এটা দামুৰিৰ বাবে তিনি দশমাংশ, আৰু এটা মেৰ-ছাগৰ বাবে দুই দশমাংশ। প্ৰতিটো মেৰ-পোৱালিৰ বাবে দশমাংশ, সাতোটা মেৰ-পোৱালিৰ বাবে। আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি পাপৰ বাবে, তোমালোকৰ বাবে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ, নিত্য হোম বলিৰ বাহিৰেও। আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ বলিদান মোৰ বাবে কৰিবা, সেইবোৰ তোমালোকৰ বাবে নিৰ্দোষ হব, আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰো।

29

আৰু সপ্তম মাহৰ প্ৰথম দিনত তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ সমাবেশ হব, তোমালোকে কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা, সেইদিন তোমালোকৰ বাবে সংকেতৰ দিন হব। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি গোক্ৰৰ হোম-বলি কৰিবা, গৰুৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মতা মেৰ, এবছৰীয়া সাতটা নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটা, এটা গৰুপোৱালিৰ বাবে তিনি দশমাংশ, আৰু এটা মেৰ-ছাগৰ বাবে দুই দশমাংশ, প্ৰতিটো মেৰ পোৱালিৰ বাবে দশমাংশ, সাতোটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে, আৰু তোমালোকৰ পাপৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ ছাগলীৰ জাকৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি উৎসৰ্গ কৰিবা নতুন চন্দ্ৰৰ হোম বলিবোৰৰ বাহিৰে, আৰু সেইবোৰৰ বলিদানবোৰ, আৰু সেইবোৰৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ, আৰু নিত্য হোম বলি, আৰু সেইবোৰৰ বলিদানবোৰ আৰু সেইবোৰৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ সেইবোৰৰ নিয়ম অনুসাৰে প্ৰভুৰ বাবে সুগন্ধিৰ গন্ধস্বৰূপে উৎসৰ্গ কৰিব লাগিব।

আৰু এই মাহৰ দশম দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ বুলি মতা হব, আৰু তোমালোকে

তোমালোকৰ আত্মবোৰক কষ্ট দিবা, আৰু তোমালোকে কোনো কাম নকৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি ছাণৰ বাবে হোম-বলি আনিবা, প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে উৎসৰ্গ, গৰুৰ জাকৰ পৰা এটা দামুৰি, এটা মেৰ-ছাগ, এবছৰীয়া সাতটা মেৰ পোৱালি, সেইবোৰ তোমালোকৰ বাবে নিৰ্দোষ হব লাগিব। তেওঁলোকৰ বলিদান তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটা, এটা গৰুপোৱালিৰ বাবে তিনি দশমাংশ, আৰু এটা মেৰ-ছাগৰ বাবে দুই দশমাংশ, প্ৰতিটো মেৰ পোৱালিৰ বাবে দশমাংশ, সাতোটা মেৰ পোৱালিৰ বাবে, আৰু ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি পাপৰ বিষয়ে, তোমালোকৰ বাবে প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ, প্ৰায়শ্চিত্তৰ পাপ বলিৰ বাহিৰে, আৰু নিয়মিত হোম বলি, ইয়াৰ শস্য নৈবেদ্য, আৰু ইয়াৰ পেয় নৈবেদ্য বিধি অনুসাৰে, সুগন্ধি গোন্ধৰ বাবে প্ৰভুলৈ উপহাৰ।

আৰু এই সপ্তম মাহৰ পঞ্চদশ দিনটো তোমালোকৰ বাবে পবিত্ৰ সমাবেশ হব, তোমালোকে কোনো দাসত্বৰ কাম নকৰিবা, আৰু প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে এই উৎসৱ সাত দিন পালন কৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধৰ ছাণৰ বাবে হোম-বলি উৎসৰ্গ আনিবা, প্ৰথম দিনত গৰুৰ পৰা তেৰটা দামুৰি, দুটা মেৰ-ছাগ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি, সিহঁত নিৰ্দোষ হব। তেওঁলোকৰ বলিদানসমূহ তেলত মিশ্ৰিত মিহি আটা, প্ৰতিটো দামুৰিৰ বাবে তিনি দশমাংশ, তেৰটা দামুৰিৰ বাবে, আৰু প্ৰতিটো মেৰ-ছাগৰ বাবে দুই দশমাংশ, দুটা মেৰ-ছাগৰ বাবে। প্ৰতিটো মেৰ-পোৱালিৰ বাবে দশমাংশ, চৈধ্যটা মেৰ-পোৱালিৰ ওপৰত, আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ হোম বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ।

আৰু দ্বিতীয় দিনা বাৰটা দামুৰি, দুটা মেৰ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া মেৰ পোৱালি নিৰ্দোষ। তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি সকললৈ আৰু মেৰ-ছাগ সকললৈ আৰু মেৰ পোৱালি সকললৈ তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসাৰে। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিত্য হোম বলিৰ বাহিৰে,

সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ ।

The third day: eleven calves, two rams, fourteen year-old lambs without blemish. তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি বাছুবোৰৰ বাবে আৰু মতা মেৰবোৰৰ বাবে আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি । আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ হোম বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ ।

চতুৰ্থ দিনা দহটা গৰু পোৱালি, দুটা মতা মেৰ আৰু চৈধ্যটা বছৰেকীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি । তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি গৰুবোৰৰ, মতা মেৰবোৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি । আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ সম্পূৰ্ণ হোম-বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ ।

পঞ্চম দিনত নটা দামুৰি, দুটা মতা মেৰ-ছাগ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি । তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি গৰুবোৰৰ, মতা মেৰবোৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি । আৰু ছাগলীবোৰৰ পৰা এটা ছাগলী পাপৰ বাবে, নিৰন্তৰ হোম-বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ ।

ষষ্ঠ দিনা আটটা দামুৰি, দুটা মতা মেৰ-ছাগ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া নিৰ্দোষ মেৰ পোৱালি । তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি গৰুবোৰৰ, মতা মেৰবোৰৰ আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি ।

আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ সম্পূৰ্ণ হোম-বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ।

সপ্তম দিনত সাতটা দামুৰি, দুটা মতা মেৰ-ছাগ, চৈধ্যটা এবছৰীয়া নিদোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি গৰুবোৰৰ বাবে আৰু মতা মেৰবোৰৰ বাবে আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসাৰে। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ সম্পূৰ্ণ হোম-বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ। আৰু অষ্টম দিনত তোমালোকৰ বাবে সমাপ্তি সভা হব, তোমালোকে ইয়াত কোনো দাসত্বপূৰ্ণ কাম নকৰিবা। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সুগন্ধি গোক্ৰম নৈবেদ্য হিচাপে হোম-বলি আনিবা: এটা দামুৰি, এটা মেৰ-ছাগ, সাতটা এবছৰীয়া নিদোষ মেৰ পোৱালি। তেওঁলোকৰ বলিদান আৰু তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্য দামুৰি, মেৰ-ছাগ আৰু মেৰ পোৱালিবোৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ সংখ্যা অনুসৰি, তেওঁলোকৰ বিধান অনুসৰি। আৰু পাপৰ বাবে ছাগলীৰ পৰা এটা ছাগলী পোৱালি, নিৰন্তৰ হোম বলিৰ বাহিৰে, সিহঁতৰ বলিদানবোৰ আৰু সিহঁতৰ পেয় নৈবেদ্যবোৰ।

তোমালোকে এইবোৰ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকৰ উৎসৱবোৰত কৰিবা, তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনা, তোমালোকৰ স্বেচ্ছাকৃত উপহাৰ, তোমালোকৰ হোম বলি, তোমালোকৰ বলিদান, তোমালোকৰ পেয় নৈবেদ্য আৰু তোমালোকৰ মঙ্গল বলিৰ বাহিৰেও।

30

আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক সেই সকলো কথা ক'লে, যিমান প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদসমূহৰ শাসকসকলক কথা

কলে, কৈছিল, এইটো সেই বাক্য যিটো প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল। যি মানুহে প্ৰভুৰ ওচৰত মানত কৰে, বা শপত লয়, বা নিজৰ আত্মাৰ বিষয়ে বান্ধনিৰে বান্ধে, তেওঁ নিজৰ বাক্য অপবিত্ৰ নকৰিব, তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা সকলো কথা তেওঁ পূৰণ কৰিব। যদি কিন্তু কোনো মহিলাই প্ৰভুৰ ওচৰত মানত কৰে, বা তাইৰ পিতৃৰ ঘৰত তাইৰ যৌৱনত কোনো চুক্তি বান্ধে, আৰু যদি তাইৰ দেউতাকে তাইৰ প্ৰাৰ্থনাবোৰ শুনে, আৰু তাইৰ বাধ্যবাধকতাবোৰ যিবোৰ তাই নিজৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, আৰু তাইৰ দেউতাকে নীৰৱ থাকে, তেন্তে তাইৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা থিয় হব, আৰু সকলো বাধ্যবাধকতা যিবোৰ তাই নিজৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, সেইবোৰ তাইৰ ওপৰত থাকিব। যদি তাইৰ পিতৃয়ে অস্বীকাৰ কৰি অস্বীকাৰ কৰে, যি দিনত তাই তাইৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা আৰু বাধ্যবাধকতা শুনে, যিবোৰ তাই তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, সেইবোৰ স্থিৰ নহব, আৰু প্ৰভুৱে তাইক শুদ্ধ কৰিব, কাৰণ তাইৰ পিতৃয়ে অস্বীকাৰ কৰিছিল।

যদি কিন্তু তাই পুৰুষৰ হৈ যায়, আৰু তাইৰ প্ৰাৰ্থনাবোৰ তাইৰ ওপৰত থাকে তাইৰ ওঁঠৰ পাৰ্থক্য অনুসৰি, যিবোৰ তাই তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, আৰু তাইৰ পুৰুষে শুনিব, আৰু যি দিনত শুনিব সেই দিনা তাইৰ প্ৰতি নীৰৱ থাকিব, আৰু এইদৰে তাইৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা থিয় হব, আৰু তাইৰ বাধ্যবাধকতাবোৰ, যিবোৰ তাই নিজৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, সেইবোৰ থিয় হব। যদি তাইৰ স্বামীয়ে যি দিনা শুনে সেই দিনা অস্বীকাৰ কৰি অস্বীকাৰ কৰে, তেন্তে তাইৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা আৰু তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে তাই নিৰ্ধাৰণ কৰা বাধ্যবাধকতাবোৰ বলৱৎ নহব, কাৰণ স্বামীয়ে তাইৰ পৰা অস্বীকাৰ কৰিছিল, আৰু প্ৰভুৱে তাইক শুদ্ধ কৰিব।

আৰু বিধৱা আৰু বহিষ্কৃত মহিলাৰ প্ৰাৰ্থনা, তাই নিজৰ আত্মাৰ বিষয়ে যিমান শপত খায়, সেইবোৰ তাইৰ ওপৰত থাকিব। যদি কিন্তু তাইৰ স্বামীৰ ঘৰত তাইৰ প্ৰতিজ্ঞা, বা তাইৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে শপতৰ সৈতে সংকল্প হয়, আৰু তাইৰ স্বামীয়ে শুনিব, আৰু তাইৰ প্ৰতি

নীৰৱ থাকিব, আৰু তাইক অস্বীকাৰ নকৰিব, আৰু তাইৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা থিয় হব, আৰু তাইৰ সকলো বাধ্যবাধকতা যিবোৰ তাই নিজৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল, সেইবোৰ তাইৰ বিৰুদ্ধে থিয় হব। যদি কিন্তু তাইৰ স্বামীয়ে যি দিনা শুনে সেই দিনাই আঁতৰাই লয়, তেন্তে তাইৰ ওঁঠৰ পৰা ওলোৱা সকলো, তাইৰ প্ৰাৰ্থনা অনুসাৰে আৰু তাইৰ আত্মাৰ ওপৰত কৰা বাধ্যবাধকতা অনুসাৰে, সেয়া তাইৰ বাবে নাথাকিব, তাইৰ স্বামীয়ে আঁতৰাই পেলালে, আৰু প্ৰভুৱে তাইক শুদ্ধ কৰিব। সকলো প্ৰাৰ্থনা আৰু আত্মাক ক্ষতি কৰিবলৈ বন্ধনৰ প্ৰতিটো শপত, তাইৰ স্বামীয়ে ইয়াক স্থাপন কৰিব, আৰু তাইৰ স্বামীয়ে আঁতৰাব। যদি কিন্তু তেওঁ নীৰৱ থাকি দিনৰ পিছত দিন নীৰৱ থাকে, তেন্তে তেওঁ তাইৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা আৰু তাইৰ ওপৰত থকা বাধ্যবাধকতা স্থাপন কৰিব, কাৰণ তেওঁ যি দিনা শুনিছিল সেই দিনা তেওঁ নীৰৱ আছিল। যদি কিন্তু তাইৰ পুৰুষে শুনাৰ দিনৰ পাছত নিষ্ক্ৰিয় কৰি নিষ্ক্ৰিয় কৰে, তেন্তে তেওঁ নিজৰ পাপ লব। এইবোৰ বিধি যিবোৰ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, স্বামী আৰু তেওঁৰ পত্নীৰ মাজত, আৰু পিতৃ আৰু জীয়েকৰ মাজত যেতিয়া তাই যৌৱনত পিতৃৰ ঘৰত থাকে।

31

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ প্ৰতিশোধ মিদিয়নীয়াসকলৰ পৰা লোৱা, আৰু তাৰ পিছত তুমি তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হবা। আৰু মোচিয়ে লোকসকলক কথা কলে আৰু কলে, তোমালোকৰ মাজৰ পৰা পুৰুষসকলক সজ্জিত কৰা, আৰু প্ৰভুৰ সন্মুখত মিদিয়নৰ বিৰুদ্ধে শাৰী পাতা, প্ৰভুৰ পৰা মিদিয়নক প্ৰতিশোধ দিবলৈ। প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰ, প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো জনগোষ্ঠীৰ পৰা যুদ্ধ কৰিবলৈ পঠিওৱা। আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ হাজাৰসকলৰ পৰা প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰকৈ গণনা

কৰিলে, বাৰ হাজাৰ সশস্ত্ৰ যুদ্ধৰ বাবে। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক পঠিয়ালে, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰকৈ, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এক হাজাৰকৈ তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে, আৰু পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰ পুত্ৰ ফীনহচক, আৰু পবিত্ৰ পাত্ৰবোৰ, আৰু সংকেতৰ তুৰীবোৰ তেওঁলোকৰ হাতত।

আৰু তেওঁলোকে মিদিয়ানৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত শাৰী পাতিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, আৰু তেওঁলোকে সকলো পুৰুষক হত্যা কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে মিদিয়ানৰ ৰজাসকলক তেওঁলোকৰ আহতসকলৰ সৈতে একেলগে হত্যা কৰিলে, আৰু ইবী, ৰেকম, চুৰ, হুৰ আৰু ৰেবা, মিদিয়ানৰ পাঁচজন ৰজাক, আৰু বিয়োৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মক তেওঁলোকে তৰোৱালেৰে তেওঁলোকৰ আহতসকলৰ সৈতে হত্যা কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে মিদিয়ানৰ মহিলাসকলক লুণ্ঠন কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ বস্তু-বাহানি, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো সম্পত্তি, আৰু তেওঁলোকৰ শক্তি লুণ্ঠন কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ বসতিস্থলত থকা সকলো নগৰ আৰু তেওঁলোকৰ খেতিপথাৰবোৰ জুইত জ্বলাই দিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ সকলো লুণ্ঠন লৈছিল, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো লুটদ্ৰব্য মানুহৰ পৰা পশুলৈকে লৈছিল। আৰু তেওঁলোকে মোচি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ বন্দীসকলক, লুটদ্ৰব্যবোৰ আৰু লুণ্ঠিত সম্পত্তি মোৱাবৰ আৰাবোথত থকা শিবিৰলৈ আনিলে, যি যিৰীহোৰ সন্মুখত যদ্দনৰ ওপৰত আছে। আৰু মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু সমাজৰ সকলো শাসকসকল তেওঁলোকক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ শিবিৰৰ বাহিৰলৈ গল। আৰু মোচি ক্ৰোধিত হল সেনাবাহিনীৰ তত্ত্বাৱধায়কসকলৰ ওপৰত, সহস্ৰপতিসকল আৰু শতপতিসকল যিসকল যুদ্ধৰ ৰণক্ষেত্ৰৰ পৰা আহি আছিল। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে কিয় প্ৰতিটো মাইকীক ৰক্ষা কৰিলা? এইসকল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে বালামৰ বচন অনুসাৰে আছিল, যাতে তেওঁলোকক আঁতৰাই নিয়ে আৰু প্ৰভুৰ বচন অৱজ্ঞা কৰে পিয়োৰৰ কাৰণে, আৰু প্ৰভুৰ সমাজত মহামাৰী হল। আৰু এতিয়া সকলো

লুটত থকা সকলো পুৰুষক বধ কৰা, আৰু যিসকল স্ত্ৰীয়ে পুৰুষৰ শয্যা জানিছে
তেওঁলোকক বধ কৰা। আৰু যিসকল মহিলাই পুৰুষৰ শয্যা জনা নাই, তেওঁলোকক লুটৰ
মাল হিচাপে জীৱিত ৰাখা। আৰু তোমালোকে শিবিৰৰ বাহিৰত সাত দিন থাকিবা, প্ৰত্যেকে
যিয়ে হত্যা কৰিছে আৰু যিয়ে নিহত লোকক স্পৰ্শ কৰিছে তৃতীয় দিনত আৰু সপ্তম দিনত
শুচি কৰা হব, তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ বন্দীসকলে। আৰু প্ৰতিটো আৱৰণ আৰু
প্ৰতিটো চামৰাৰ পাত্ৰ, আৰু ছাগলীৰ ছালৰ পৰা তৈয়াৰী সকলো বস্তু, আৰু প্ৰতিটো কাঠৰ
পাত্ৰ তোমালোকে শুচি কৰিবা।

আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজাৰে যুদ্ধৰ ৰণৰ পৰা অহা সৈন্যসকলক কলে, এইটো বিধানৰ বিধি
যি প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল। সোণ, ৰূপ, ব্ৰঞ্জ, লোহা, সীহ আৰু টিন ব্যতীত, প্ৰতিটো
বস্তু যি জুইৰ মাজেৰে পাৰ হব, সেয়া শুদ্ধ কৰা হব, কিন্তু শুদ্ধিকৰণৰ পানীৰে শুদ্ধ কৰা
হব, আৰু যিবোৰ বস্তু জুইৰ মাজেৰে পাৰ নহয়, সেইবোৰ পানীৰ মাজেৰে পাৰ হব। আৰু
সপ্তম দিনত কাপোৰবোৰ ধুব, আৰু শুচি কৰা হব, আৰু তাৰ পাছত শিবিৰৰ ভিতৰলৈ
প্ৰৱেশ কৰিব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, বন্দী কৰি অনা লুটৰ সম্পত্তিৰ মুঠ হিচাপ লোৱা,
মানুহৰ পৰা পশুলৈকে—তুমি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু সমাজৰ পৰিয়ালসমূহৰ
শাসকসকলে। আৰু তোমালোকে লুটদ্ৰব্য ভাগ কৰিবা যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱা যোদ্ধাসকলৰ
মাজত আৰু সমগ্ৰ সমাজৰ মাজত। আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ বাবে যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱা
যোদ্ধাসকলৰ পৰা এক অংশ পৃথক কৰিবা, পাঁচশৰ পৰা এক আত্মা, মানুহৰ পৰা, আৰু
পশুধনৰ পৰা, আৰু গৰুৰ পৰা, আৰু মেৰ-ছাগৰ পৰা, আৰু গাধৰ পৰা। আৰু
তেওঁলোকৰ আধাৰ পৰা তোমালোকে লবা। আৰু তুমি পুৰোহিত এলিয়াজাৰক প্ৰভুৰ প্ৰথম
ফল দিবা। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ অৰ্ধেকৰ পৰা তুমি পঞ্চাশৰ পৰা এক লবা—
মানুহসকলৰ পৰা, আৰু গৰুবোৰৰ পৰা, আৰু মেৰবোৰৰ পৰা, আৰু গাধবোৰৰ পৰা,

আৰু সকলো পশুবোৰৰ পৰা, আৰু সিহঁতক লেবীয়াসকলক দিবা যিসকলে প্ৰভুৰ তন্ত্ৰত
ৰক্ষা কৰে।

আৰু মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে তেনেকৈ কৰিলে, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ
দিছিল। আৰু যোদ্ধা পুৰুষসকলে লুট কৰা লুটৰ অধিক অংশ হল, ভেড়াৰ পৰা, ছশ
পাঁচসত্তৰ হাজাৰ। আৰু গৰু, বাহান্তৰ হাজাৰ, আৰু গাধ, একষষ্ঠি হাজাৰ, আৰু সেই
মহিলাসকলৰ পৰা যিসকলে পুৰুষৰ শয্যা জনা নাছিল, সকলো আত্মা মিলি বত্ৰিশ হাজাৰ
আছিল। আৰু যুদ্ধলৈ যোৱাসকলৰ অংশৰ আধা, মেৰ-ছাগবোৰৰ সংখ্যাৰ পৰা, তিনিশ
ত্ৰিশ হাজাৰ সাত হাজাৰ পাঁচশ হল। আৰু প্ৰভুৰ বাবে মেৰ-ছাগবোৰৰ পৰা শেষ অংশ হল
ছশ পাঁচসত্তৰটা। আৰু গৰু ছত্ৰিশ হাজাৰ, আৰু প্ৰভুৰ বাবে শেষত বাহান্তৰটা, আৰু গাধ
ত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচশ, আৰু প্ৰভুৰ অংশ এষষ্ঠি, আৰু মানুহৰ আত্মা ষোল্ল হাজাৰ, আৰু
সেইবোৰৰ শেষ প্ৰভুলৈ বত্ৰিশ আত্মা।

আৰু মোচিয়ে ঈশ্বৰৰ উৎসৰ্গ পুৰোহিত ইলিয়াজৰক প্ৰভুৰ বাবে দিলে, যেনেকৈ প্ৰভুয়ে
মোচিক আদেশ দিছিল। ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ অৰ্ধাংশৰ পৰা, যাক মোচিয়ে যোদ্ধা
পুৰুষসকলৰ পৰা পৃথক কৰিছিল। আৰু মণ্ডলীৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ আধা অংশ হল তিনি শ
ত্ৰিশ হাজাৰ সাত হাজাৰ পাঁচ শ। আৰু গৰু, ছত্ৰিশ হাজাৰ, গাধ, ত্ৰিশ হাজাৰ পাঁচশ, আৰু
মানুহৰ আত্মা ষোল্ল হাজাৰ। আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ আধা অংশৰ পৰা
পঞ্চাশৰ ভিতৰত এক, মানুহৰ পৰা আৰু পশুৰ পৰা ললে, আৰু সেইবোৰ প্ৰভুৰ তন্ত্ৰত
কৰা লেবীয়াসকলক দিলে, যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল।

আৰু মোচিৰ ওচৰলৈ আহিল সকলো যিসকল সেনাবাহিনীৰ হাজাৰৰ বিভাগবোৰত নিযুক্ত
আছিল, হাজাৰৰ সেনাপতিসকল আৰু শতৰ সেনাপতিসকল, আৰু তেওঁলোকে মোচিক
কলে, তোমাৰ সেৱকসকলে আমাৰ মাজৰ যোদ্ধা পুৰুষসকলৰ গণনা লৈছে, আৰু

তেওঁলোকৰ পৰা এজনো নোহোৱা হোৱা নাই। আৰু আমি প্ৰভুক উপহাৰ আগবঢ়াইছো, প্ৰত্যেক মানুহে যি পাইছিল - সোণৰ পাত্ৰ আৰু কংকণ আৰু খোলপতীয়া আৰু আঙুঠি আৰু বাহুবন্ধনী আৰু হাৰ, প্ৰভুৰ সন্মুখত আমাৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰিবলৈ। আৰু মোচি আৰু ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে তেওঁলোকৰ পৰা সেই সোণ, সকলো নিৰ্মিত পাত্ৰ গ্ৰহণ কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৰ বাবে উৎসৰ্গ কৰা সকলো সোণ, যি হাজাৰৰ সেনাপতিসকল আৰু শতৰ সেনাপতিসকলে আঁতৰাইছিল, সেয়া আছিল ষোল্ল হাজাৰ সাত শ পঞ্চাশ চেকেল। আৰু যোদ্ধা পুৰুষসকলে প্ৰতিজনে নিজৰ বাবে লুণ্ঠন কৰিলে। আৰু মোচি আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰে হাজাৰৰ সেনাপতিসকলৰ আৰু শতৰ সেনাপতিসকলৰ পৰা সোণ ললে, আৰু সেইবোৰ সাক্ষ্যৰ তথ্যলৈ আনিলে, প্ৰভুৰ সন্মুখত ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ স্মৃতিচিহ্ন হিচাপে।

32

আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ অতিশয় বহুত পশুধন আছিল, আৰু তেওঁলোকে যাজেৰৰ দেশ আৰু গিলিয়দৰ দেশ দেখিলে, আৰু সেই ঠাই পশুধনৰ বাবে উপযুক্ত ঠাই আছিল। আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকল আৰু গাদৰ পুত্ৰসকল ওচৰলৈ আহি মোচি, পুৰোহিত ইলিয়াজৰ আৰু সমাজৰ শাসনকৰ্তাসকলৰ ওচৰত কলে, আটাৰোথ, দাইবোন, যাজেৰ, নিম্ৰা, হিচবোন, ইলিয়েলা, চিবমা, নবো আৰু বাইয়ান, যি ভূমি প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সন্মুখত সমৰ্পণ কৰিছে, সেই ভূমি পশুপালনৰ বাবে উপযুক্ত, আৰু আপোনাৰ দাসসকলৰ পশুধন আছে। আৰু তেওঁলোকে কলে, যদি আমি আপোনাৰ সন্মুখত অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেন্তে এই ভূমি আপোনাৰ দাসসকলক অধিকাৰত দিয়া হওক, আৰু আমাক যৰ্দন পাৰ নকৰাব।

আৰু মোচিয়ে গাদৰ পুত্ৰসকলক আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলক কলে, তোমালোকৰ ভাইসকল

যুদ্ধলৈ যায়, আৰু তোমালোকে ইয়াতে বহি থাকিব? আৰু কিয় তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মন বিকৃত কৰিছা যাতে তেওঁলোকে সেই ভূমিলৈ পাৰ নহয়, যি প্ৰভুৱে তেওঁলোকক দিয়ে? তোমালোকৰ পিতৃসকলে এইদৰে কৰা নাছিল নেকি, যেতিয়া মই তেওঁলোকক কাদেশ বৰ্ণেয়াৰ পৰা ভূমিখন বুজিবলৈ পঠিয়াইছিলোঁ? আৰু তেওঁলোকে আঙুৰৰ থোপাৰ উপত্যকালৈ গল, আৰু তেওঁলোকে ভূমি নিৰীক্ষণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ হৃদয় আঁতৰাই দিলে, যাতে তেওঁলোকে সেই ভূমিলৈ প্ৰৱেশ নকৰে, যি প্ৰভুৱে তেওঁলোকক দিছিল। আৰু প্ৰভু সেই দিনা ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হল, আৰু শপত খাই কলে, যদি এই মানুহবোৰে, যিসকল মিচৰৰ পৰা উঠি আহিছিল বিশ বছৰ বয়সৰ আৰু তাতকৈ অধিক, যিসকলে ভাল আৰু বেয়া জানে, সেই ভূমি দেখিব যিটো মই আব্ৰাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত শপত খাইছিলো, নহয়, কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ পাছত অনুসৰণ কৰা নাছিল।

কেৱল যিফুন্নেহৰ পুত্ৰ খালেব, যি পৃথক কৰা হৈছিল, আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা, কাৰণ তেওঁলোকে প্ৰভুৰ পাছত অনুসৰণ কৰিছিল। আৰু প্ৰভু ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হল, আৰু তেওঁলোকক মৰুভূমিত চল্লিশ বছৰ সিঁচৰতি কৰিলে, যেতিয়ালৈকে প্ৰভুৰ সন্মুখত দুট্ট কৰ্ম কৰা সকলো প্ৰজন্ম ধ্বংস নহল। চোৱা, তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ সলনি উঠিছা, পাপী মানুহৰ ধ্বংস, ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত প্ৰভুৰ ক্ৰোধৰ কোপ এতিয়াও যোগ কৰিবলৈ। কাৰণ তোমালোকে তেওঁৰ পৰা ঘূৰি যাবা আৰু তেওঁক পুনৰ মৰুভূমিত এৰি থৈ যাবা, আৰু তোমালোকে এই সমগ্ৰ সমাজৰ বিৰুদ্ধে অধৰ্ম কৰিবা।

আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কলে, আমি ইয়াত আমাৰ পশুধনৰ বাবে ভেড়াৰ খামাৰ নিৰ্মাণ কৰিম, আৰু আমাৰ সা-সম্পত্তিৰ বাবে নগৰ নিৰ্মাণ কৰিম। আৰু আমি নিজকে সজ্জিত কৰি ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত আগবঢ়ী হৈ থাকিম, যেতিয়ালৈকে আমি তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ নিজৰ ঠাইলৈ লৈ নাযাওঁ, আৰু আমাৰ পৰিয়াল-পৰিজন দেশৰ

বাসিন্দাসকলৰ কাৰণে দুৰ্গযুক্ত নগৰসমূহত বাস কৰিব। আমি আমাৰ ঘৰলৈ ঘূৰি নাযাওঁ যেতিয়ালৈকে ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰতিজনে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰ ভাগ নাপায়। আৰু আমি যৰ্দনৰ সিপাৰে আৰু তাৰ ওপৰে তেওঁলোকৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ নকৰিম, কাৰণ আমি যৰ্দনৰ সিপাৰে পূবদিশত আমাৰ অংশবোৰ পাইছো।

আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক কলে, যদি তোমালোকে এই কথা অনুসাৰে কৰা, যদি তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত যুদ্ধলৈ সজ্জিত হোৱা, আৰু তোমালোকৰ সকলো সশস্ত্ৰ মানুহে প্ৰভুৰ সন্মুখত যৰ্দন পাৰ হব, যেতিয়ালৈকে তেওঁৰ শত্ৰু তেওঁৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰা নহয়। আৰু যেতিয়া সেই ভূমি প্ৰভুৰ আগত বশীভূত কৰা হয়, আৰু তাৰ পাছত তোমালোকে ঘূৰি আহিবা, আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ আগত আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পৰা নিৰ্দোষ হবা, আৰু এই ভূমি তোমালোকৰ অধিকাৰত প্ৰভুৰ আগত হব। যদি তোমালোকে এইদৰে নকৰা, তেন্তে তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত পাপ কৰিবা, আৰু যেতিয়া অমঙ্গলবোৰে তোমালোকক আক্ৰমণ কৰিব তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ পাপ জানিবা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সা-সম্পত্তিৰ বাবে নিজৰ বাবে চহৰসমূহ নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তোমালোকৰ পশুধনৰ বাবে পশুশালাসমূহ নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তোমালোকৰ মুখৰ পৰা যি ওলাই আহে তাক কৰিবা।

আৰু ৰবেণৰ পুত্ৰসকলে আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে মোচিক কলে, কৈ থাকি, তোমাৰ সেৱকসকলে কৰিব যেনেকৈ আমাৰ প্ৰভুৱে আদেশ দিয়ে। আমাৰ বস্তু-বাহানি, আমাৰ মহিলাসকল আৰু আমাৰ সকলো পশুধন গিলিয়দৰ নগৰবোৰত থাকিব। কিন্তু আপোনাৰ সেৱকসকল সকলোৱে সশস্ত্ৰ আৰু সুসজ্জিত হৈ প্ৰভুৰ সন্মুখত যুদ্ধলৈ যাব, যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছে।

আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকৰ বাবে ইলিয়াজাৰ পুৰোহিতক, নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাক আৰু

ইস্রায়েলৰ ফৈদসমূহৰ পৰিয়ালসমূহৰ শাসকসকলক নিযুক্ত কৰিলে। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক কলে, যদি ৰবেণৰ সন্তান আৰু গাদৰ সন্তানসকলে তোমালোকৰ সৈতে যৰ্দন পাৰ হয়, সকলোৱে প্ৰভুৰ সন্মুখত যুদ্ধলৈ সজ্জিত হৈ, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সন্মুখৰ ভূমি বশ কৰা, তেন্তে তোমালোকে তেওঁলোকক গিলিয়দ ভূমি অধিকাৰত দিবা। যদি তেওঁলোকে তোমালোকৰ সৈতে সশস্ত্ৰ হৈ প্ৰভুৰ সন্মুখত যুদ্ধলৈ পাৰ নহয়, তেন্তে তোমালোকে তেওঁলোকৰ সা-সম্পত্তি, তেওঁলোকৰ মহিলাসকল আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন তোমালোকৰ আগতে কনান দেশলৈ পাৰ কৰাই দিবা, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ মাজত কনান দেশত একেলগে উত্তৰাধিকাৰী হব। আৰু ৰবেণৰ পুত্ৰসকল আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে উত্তৰ দি কলে, প্ৰভুৱে সেৱকসকলক যিমান কয়, আমি সেইদৰে কৰিম। আমি প্ৰভুৰ আগত সশস্ত্ৰ হৈ কনান দেশলৈ পাৰ হৈ যাম, আৰু আপোনালোকে আমাক জৰ্ডানৰ সিপাৰে অধিকাৰ দিব।

আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকক দিলে, গাদৰ পুত্ৰসকলক, আৰু ৰবেণৰ পুত্ৰসকলক, আৰু যোচেফৰ পুত্ৰ মনচিৰ আধা ফৈদক, ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ ৰাজ্য, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগৰ ৰাজ্য, ভূমি আৰু ইয়াৰ সীমাবোৰৰ সৈতে নগৰবোৰ, চাৰিওফালৰ ভূমিৰ নগৰবোৰ। আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে দাইবোন, আটাৰোথ আৰু আৰোয়েৰ নিৰ্মাণ কৰিলে। আৰু চোফাৰ, আৰু যাজেৰ, আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰক উন্নত কৰিলে, আৰু নামৰাম আৰু বৈথাৰান, দুৰ্গযুক্ত নগৰ আৰু ভেড়াৰ খামাৰ। আৰু ৰবেণৰ পুত্ৰসকলে হিচবোন, ইলিয়েলা আৰু কিৰিয়াথয়িম নিৰ্মাণ কৰিলে। আৰু বেলমেয়ন, চাৰিওফালে আবৃত, আৰু ছেবামা, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নাম অনুসৰি সেই নগৰবোৰৰ নাম দিলে, যিবোৰ তেওঁলোকে নিৰ্মাণ কৰিছিল। আৰু মনচিৰ পুত্ৰ মাখীৰৰ পুত্ৰ গিলিয়দলৈ গল, আৰু ইয়াক ললে, আৰু ইয়াত বাস কৰা ইমোৰীয়াক ধ্বংস কৰিলে। আৰু মোচিয়ে মনচিৰ পুত্ৰ মাখীৰক গিলিয়দ দিলে, আৰু তেওঁ তাত বাস কৰিলে। আৰু মনচিৰ যাত্ৰীৰে গৈ তেওঁলোকৰ খেতিপথাৰবোৰ দখল কৰিলে, আৰু সেইবোৰক যাত্ৰীৰৰ খেতিপথাৰ বুলি নাম দিলে। আৰু

নাবাউ গৈ কাআথ আৰু ইয়াৰ গাঁওবোৰ দখল কৰিলে, আৰু নিজৰ নামেৰে সেইবোৰক নাবোথ বুলি নাম দিলে।

33

আৰু এইবোৰ ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পৰ্যায়বোৰ, যেতিয়া তেওঁলোকে মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ সৈন্যবাহিনীৰ সৈতে মোচি আৰু হাৰোণৰ হাতত ওলাই আহিছিল। আৰু মোচিয়ে তেওঁলোকৰ প্ৰস্থান আৰু তেওঁলোকৰ পৰ্যায়সমূহ প্ৰভুৰ বাক্যৰ দ্বাৰা লিখিলে, আৰু এইবোৰ তেওঁলোকৰ যাত্ৰাৰ পৰ্যায়সমূহ। তেওঁলোকে ৰামেছেৰ পৰা প্ৰথম মাহৰ পঞ্চদশ দিনত প্ৰস্থান কৰিলে, নিস্তাৰ পৰ্বৰ পাছদিনা ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে সকলো মিচৰীয়সকলৰ সন্মুখত উচ্চ হাতেৰে ওলাই গল। আৰু মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা সকলো মৃতসকলক সমাধিস্থ কৰিছিল, যাক প্ৰভুৱে প্ৰহাৰ কৰিছিল, মিচৰ দেশৰ প্ৰতিটো প্ৰথমজাতক, আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ ওপৰত প্ৰভুৱে প্ৰতিশোধ কৰিছিল। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ৰামেচেৰ পৰা যাত্ৰা কৰি চুক্ষোতত শিবিৰ স্থাপন কৰিলে। আৰু চুক্ষোতৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি তেওঁলোকে বুথানত শিবিৰ পাতিলে, যি মৰুভূমিৰ এটা অংশ। আৰু তেওঁলোকে বুথানৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ঐৰোথৰ মুখত শিবিৰ পাতিলে, যি বেলচেফোনৰ বিপৰীতে আছে, আৰু মগদোলৰ বিপৰীতে শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ঈৰোথৰ বিপৰীতে প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু সাগৰৰ মাজেৰে পাৰ হৈ মৰুভূমিলৈ গল, আৰু তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ মাজেৰে তিনি দিনৰ পথ গল, আৰু পিত্ৰিয়াইহ্ত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে তিতা পানীৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু এলীমলৈ আহিল, আৰু এলীমত বাৰটা পানীৰ নিজৰা আৰু সত্তৰটা খেজুৰ গছ আছিল, আৰু তেওঁলোকে তাত পানীৰ কাষত তম্বু তৰিলে। আৰু তেওঁলোকে এলীমৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ৰঙা সাগৰৰ ওচৰত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰঙা সাগৰৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু চিন

মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে।

আৰু তেওঁলোকে চীন মৰুভূমিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ৰফাকাত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰফাকাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু আইলুছত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ঐলুছৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ৰাফিদিনত শিবিৰ পাতিলে, আৰু তাত লোকসকলে পান কৰিবলৈ পানী নাছিল। আৰু তেওঁলোকে ৰাফিদিনৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু চীনায় মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চীনয় মৰুভূমিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু আকাংক্ষাৰ সমাধিসমূহত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ইচ্ছাৰ সমাধিসমূহৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু আচেৰোতত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে আচেৰোথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি ৰাখামাত ছাউনি পাতিলে।

আৰু তেওঁলোকে ৰাখামাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি ৰিম্মোন ফাৰেচত শিবিৰ স্থাপন কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰেম্মোন ফাৰেচৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু লেবোনাতে ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে লেবোনাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ৰেছানত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ৰেছানৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি মাকেল্লাথত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে মাকেল্লাথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু চাফাৰত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চাফাৰৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু খাৰাদাথত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চাৰাদাথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি মাকেলোথত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে মাকেলোথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু কাটাআথত তম্বু তৰিলে। আৰু তেওঁলোকে কাটাআথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু তাৰাথত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে তাৰাথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু মাথেক্কাত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে মাথেক্কাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি চেলমোনাতে শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চেলমোনাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু মাচুৰুথত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে মাচুৰুথৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু বনায়াত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে বানাইয়াৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি গাদগাদ পৰ্বতত ছাউনি পাতিলে।

আৰু তেওঁলোকে গাদগাদ পৰ্বতৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু এটেবাখাত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে এটেবাখাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু এব্রোনাৰ শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে এব্রোনাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি এজিয়ন গেবেৰত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ইজিয়ন গেবেৰৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু চিন মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে, আৰু চিন মৰুভূমিৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু পাৰাণ মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলে, এইটো কাদেশ। আৰু তেওঁলোকে কাদেশৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু ইদোম দেশৰ ওচৰত হোৰ পৰ্বতত শিবিৰ পাতিলে।

আৰু প্ৰভুৰ আদেশৰ কাৰণে পুৰোহিত আৰোণ ওপৰলৈ গল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মিচৰ দেশৰ পৰা প্ৰস্থানৰ চল্লিশতম বছৰত, পঞ্চম মাহৰ প্ৰথম দিনত তাত মৰিল। আৰু হাৰোণ এশ তেইশ বছৰ বয়সৰ আছিল, যেতিয়া তেওঁ হোৰ পৰ্বতত মৃত্যু হৈছিল। আৰু খানানীয় ৰজা আৰাদে শুনি লৈছিল, আৰু এই জনে খানান দেশত বাস কৰিছিল, যেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰৱেশ কৰি আছিল, আৰু তেওঁলোকে হোৰ পৰ্বতৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু চেলমোনাৰ শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে চেলমোনাৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ফিনোনত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ফিনোৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে আৰু ওবোখত শিবিৰ পাতিলে।

আৰু তেওঁলোকে অবোখৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু মোৰাবৰ সীমাৰ সিপাৰে আয়ীত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে গাঙ্গৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি দাইবোন গাদত ছাউনি পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে ডাইবন গাদৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু গেলমন দেবলাথাইমত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে গেলমন দেবলাথাইমৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু নাবাউৰ বিপৰীতে আবাবিম পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে আবাবীম পৰ্বতসমূহৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু মোৰাবৰ পশ্চিমত, যিৰীহোৰ সন্মুখত যৰ্দনৰ ওপৰত শিবিৰ পাতিলে। আৰু তেওঁলোকে জৰ্দানৰ কাষত এচিমথৰ পৰা বেলচা পৰ্যন্ত, মোৰাবৰ

পশ্চিম অঞ্চলত শিবিৰ পাতিলে।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিৰ আগত কথা কলে মোৱাবৰ পশ্চিমত, যৰ্দনৰ কাষত, যিৰীহোৰ ওচৰত, কৈ, ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলক কথা কোৱা, আৰু তেওঁলোকক কবা, তোমালোকে যৰ্দান পাৰ হৈ কনান দেশলৈ যাইছা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সন্মুখত থকা মাটিত বাস কৰা সকলো বাসিন্দাক ধ্বংস কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ পৰ্যবেক্ষণ স্থানবোৰ আঁতৰাবা, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো ঢলা মূৰ্তিবোৰ ধ্বংস কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ সকলো স্তম্ভবোৰ আঁতৰাবা। আৰু তোমালোকে সেই ভূমিৰ সকলো বাসিন্দাসকলক ধ্বংস কৰিবা, আৰু তোমালোকে ইয়াত বাস কৰিবা, কাৰণ মই তোমালোকক তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰত দিছো। আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ ভূমি চিঠি খেলৰ দ্বাৰা তোমালোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি উত্তৰাধিকাৰ কৰিবা, অধিক সংখ্যকসকলক তেওঁলোকৰ অধিকাৰ বৃদ্ধি কৰিবা, আৰু কম সংখ্যকসকলক তেওঁলোকৰ অধিকাৰ হ্ৰাস কৰিবা, যিজনৰ নাম ওলাই যাব, তাতে তেওঁৰ হব, তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ গোষ্ঠী অনুসৰি উত্তৰাধিকাৰ কৰিবা। যদি তোমালোকে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা পৃথিৱীৰ ওপৰত বাস কৰা বাসিন্দাসকলক ধ্বংস নকৰা, তেন্তে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যাক তোমালোকে এৰি যোৱা তেওঁলোক তোমালোকৰ চকুত কাঁইট আৰু তোমালোকৰ কাষত কাঁড় হব, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ শত্ৰু হব সেই পৃথিৱীৰ ওপৰত যত তোমালোকে বাস কৰিবা। আৰু যিদৰে তেওঁলোকক কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছিল, তেনেদৰে মই তোমালোকক কৰিম।

34

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইজ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া, আৰু তুমি তেওঁলোকক কবা, তোমালোক কনান দেশলৈ প্ৰবেশ কৰিছা, এইটো তোমালোকৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰ হব, কনান দেশ ইয়াৰ সীমাবোৰৰ সৈতে। আৰু তোমালোকৰ বাবে দক্ষিণ

দিশটো চিন মৰুভূমিৰ পৰা ইদোমৰ সীমালৈকে হব, আৰু তোমালোকৰ বাবে দক্ষিণ সীমা নিমখীয়া সাগৰৰ পূব অংশৰ পৰা হব। আৰু তোমালোকৰ সীমাবোৰ দক্ষিণৰ পৰা আক্ৰাবিনৰ আৰোহণলৈ ঘূৰি যাব, আৰু এলাক পাৰ হব, আৰু তাৰ নিৰ্গমন বৰ্ণেৰ কাদেশৰ দক্ষিণলৈ হব, আৰু আৰাদৰ বসতিলৈ ওলাব, আৰু আচেমোনা পাৰ হব। আৰু সীমাবোৰ আচেমোনাৰ পৰা মিচৰৰ জলপ্ৰবাহলৈ ঘূৰি যাব, আৰু নিৰ্গমন সাগৰ হব। আৰু সমুদ্ৰৰ সীমাবোৰ তোমালোকৰ বাবে হব, মহাসাগৰে সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব, এইটো তোমালোকৰ বাবে সমুদ্ৰৰ সীমা হব।

আৰু এইটো হব তোমালোকৰ উত্তৰ দিশৰ সীমা, মহাসাগৰৰ পৰা তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে পৰ্বতৰ ওচৰত জুখিবা। আৰু পৰ্বতৰ পৰা তোমালোকে তেওঁলোকলৈ পৰ্বত জোখ দিবা, হামাথলৈ প্ৰবেশ কৰোঁতে, আৰু তাৰ নিৰ্গমন চাৰাদাকৰ সীমা হব। আৰু সীমাবোৰ দেফ্ৰোনালৈ ওলাই যাব, আৰু তাৰ নিৰ্গমন আৰ্চেনাইন হব, এইটো তোমালোকৰ উত্তৰৰ পৰা সীমা হব। আৰু সীমাবোৰ ছেফেফামাৰৰ পৰা বেলালৈ পূবৰ পৰা জলৰ উৎসসমূহৰ ওপৰলৈ নামি যাব, আৰু সীমাবোৰ বেলাৰ পৰা পূবৰ পৰা খিন্নেৰেথ সাগৰৰ পিঠিৰ ওপৰলৈ নামি যাব। আৰু সীমা চেফামাৰৰ পৰা বেলালৈ নামি আহিব পূবৰ পৰা জলৰ উৎসৰ ওপৰত, আৰু সীমা বেলাৰ পৰা নামি আহিব খেনেৰেথ সাগৰৰ পিঠিৰ ওপৰত পূবৰ পৰা। আৰু সীমাবোৰ যৰ্দনলৈ নামি যাব, আৰু নিৰ্গমন লৱণীয়া সাগৰ হব, এইটো তোমালোকৰ ভূমি হব আৰু ইয়াৰ সীমাবোৰ চাৰিওফালে।

আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দি কৈছিল, এইটো সেই ভূমি যিটো তোমালোকে চিঠিৰে উত্তৰাধিকাৰী হবা, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে ইয়াক নটা ফৈদক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক দিবলৈ আদেশ দিছিল। কাৰণ ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীয়ে আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীয়ে তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঘৰ অনুসাৰে, আৰু মনচিৰ আধা গোষ্ঠীয়ে তেওঁলোকৰ অংশবোৰ লাভ কৰিলে। দুই গোষ্ঠী আৰু আধা গোষ্ঠীয়ে জৰ্দানৰ সিপাৰে

যিৰীহোৰ ওচৰত দক্ষিণৰ পৰা পূব দিশত তেওঁলোকৰ চিঠি লাভ কৰিছিল।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, এইবোৰ সেই পুৰুষসকলৰ নাম, যিসকলে তোমালোকৰ বাবে ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী হব, ইলিয়াজৰ পুৰোহিত আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা। আৰু তোমালোকে প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা এজন শাসক লৈ তোমালোকৰ বাবে সেই ভূমি উত্তৰাধিকাৰ লবা।

আৰু এইবোৰ যিহুদা গোত্ৰৰ পুৰুষসকলৰ নাম, যিফুনিৰ পুত্ৰ কালেব। চিমিয়োন গোষ্ঠীৰ, চেমিউদৰ পুত্ৰ চালামিয়েল। বেনিয়ামিন জনজাতিৰ, খাচলনৰ পুত্ৰ এলদাদ, দান গোষ্ঠীৰ শাসক বাক্খীৰ, এগ্ৰীৰ পুত্ৰ। যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ শাসক চুফীৰ পুত্ৰ অনীয়েল। ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ শাসক আছিল চাবাথানৰ পুত্ৰ কমুৱেল। জেবুলুন গোষ্ঠীৰ শাসক পৰ্ণকৰ পুত্ৰ ইলীচাফন। ইছাখৰৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ শাসক আছিল উজ্জাৰ পুত্ৰ ফল্টিয়েল। আশেৰৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ শাসক আখিযোৰ, চেলেমীৰ পুত্ৰ। নেফথালী গোষ্ঠীৰ শাসক ফাদাএল, ইয়ামিউদৰ পুত্ৰ।

এইসকলক প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত কনান দেশত ভাগ কৰি দিবলৈ আদেশ দিলে।

35

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে মোৰাবৰ পশ্চিমত, জৰ্ডানৰ কাষত, যিৰীহোৰ সন্মুখত, কৈছিল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক আদেশ দিয়া, আৰু তেওঁলোকে লেবীয়াসকলক তেওঁলোকৰ অধিকাৰৰ অংশসমূহৰ পৰা বাস কৰিবলৈ নগৰসমূহ দিব, আৰু নগৰসমূহৰ চাৰিওফালৰ উপনগৰসমূহ লেবীয়াসকলক দিব। আৰু তেওঁলোকৰ বাবে চহৰসমূহ বাস

কৰিবলৈ হব, আৰু তেওঁলোকৰ ঘেৰাওসমূহ তেওঁলোকৰ পশুধন আৰু তেওঁলোকৰ সকলো চাৰিভৰীয়া জন্তুৰ বাবে হব। আৰু চহৰবোৰৰ সংলগ্ন ভূমি, যিবোৰ তোমালোকে লেবীয়াসকলক দিবা, চহৰৰ দেৱালৰ পৰা বাহিৰলৈ চাৰিওফালে দুই হাজাৰ হাত হব। আৰু তুমি চহৰৰ বাহিৰত পূব ফালে দুই হাজাৰ হাত, দক্ষিণ ফালে দুই হাজাৰ হাত, সাগৰৰ ফালে দুই হাজাৰ হাত আৰু উত্তৰ ফালে দুই হাজাৰ হাত জুখিবা, আৰু চহৰখন ইয়াৰ মাজত তোমালোকৰ বাবে হব, আৰু এইবোৰ চহৰবোৰৰ সীমা হব। আৰু তোমালোকে লেবীয়াসকলক চহৰবোৰ দিব, সেই ছয়খন আশ্ৰয়স্থানৰ চহৰ যিবোৰ তোমালোকে হত্যাকাৰীজনক তালৈ পলাবলৈ দিব, আৰু এইবোৰৰ লগত বিয়াল্লিশখন চহৰ। সকলো নগৰবোৰ দিব তোমালোকে লেবীয়াসকলক চল্লিশ আৰু আট নগৰ, এইবোৰ, আৰু চৰণীয়া ঠাই সি আৰু যিবোৰ নগৰ তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ অধিকাৰৰ পৰা দিবা, যিসকলৰ বহুত আছে তেওঁলোকৰ পৰা বহুত আৰু যিসকলৰ কম আছে তেওঁলোকৰ পৰা কম ল'বা; প্ৰতিজনে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰ অনুসাৰে যি অধিকাৰ কৰিব, সেই অনুসাৰে তেওঁলোকে নগৰবোৰৰ পৰা লেবীয়াসকলক দিব।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক কথা কোৱা, আৰু তেওঁলোকক ক'বা, তোমালোকে যৰ্দন নদী পাৰ হৈ কনান দেশলৈ যাইছা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ বাবে তেওঁলোকক নগৰবোৰ পৃথক কৰিবা, আশ্ৰয়স্থানবোৰ তোমালোকৰ বাবে হব যাতে তালৈ হত্যাকাৰী পলাব পাৰে, প্ৰতিজন যিজনে অনিচ্ছাকৃতভাৱে আত্মক আঘাত কৰিছে। আৰু সেই চহৰবোৰ তোমালোকৰ বাবে তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীৰ পৰা আশ্ৰয়স্থান হব, আৰু হত্যাকাৰী সমাজৰ সন্মুখত বিচাৰৰ বাবে থিয় নোহোৱালৈকে নমৰিব। আৰু যিবোৰ নগৰ তোমালোকে দিবা, সেই ছয়খন নগৰ তোমালোকৰ বাবে আশ্ৰয়স্থান হব। তিনিটা চহৰ তোমালোকে জৰ্দনৰ সিপাৰে দিবা, আৰু তিনিটা চহৰ তোমালোকে কনান দেশত দিবা।

ইস্রায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে, বিদেশীৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ মাজত থকা প্ৰবাসীৰ বাবে এই নগৰবোৰ শৰণস্থান হব, যাতে যিকোনো ব্যক্তিয়ে অনিচ্ছাকৃতভাৱে কাৰোবাৰ আত্মাক আঘাত কৰিলে তালৈ পলাই যাব পাৰে।

যদি কোনোৱে লোহাৰ অস্ত্ৰেৰে তাক আঘাত কৰে আৰু তাৰ মৃত্যু হয়, তেন্তে সি হত্যাকাৰী; সেই হত্যাকাৰীক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। যদি কিন্তু হাতত থকা শিলেৰে, যাৰ দ্বাৰা মৃত্যু হব পাৰে, তাক আঘাত কৰে আৰু তেওঁ মৰে, তেন্তে সি হত্যাকাৰী; সেই হত্যাকাৰীক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। যদি কোনোৱে কাঠৰ পাত্ৰেৰে হাতত লৈ যাৰ দ্বাৰা মৰিব পাৰে তাৰে আনক আঘাত কৰে, আৰু সি মৰে, তেন্তে সি হত্যাকাৰী, সেই হত্যাকাৰীক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক।

তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীয়ে হত্যাকাৰীক হত্যা কৰিব, যেতিয়া তেওঁ তাক লগ পাব, তেওঁ তাক হত্যা কৰিব। যদি কিন্তু শত্ৰুতাৰ বাবে তাক ঠেলি দিয়ে, আৰু গুপ্ত আক্ৰমণৰ পৰা তাৰ ওপৰত কোনো বস্তু নিষ্ক্ষেপ কৰে, আৰু সি মৰে, বা ক্ৰোধৰ কাৰণে তেওঁ তাক হাতেৰে আঘাত কৰিলে, আৰু তেওঁ মৰে, তেন্তে আঘাত কৰা জনক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক; তেওঁ হত্যাকাৰী। হত্যাকাৰীক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক। তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীয়ে হত্যাকাৰীক লগ পোৱা মাত্ৰকে হত্যা কৰিব।

যদি কিন্তু হঠাৎ, শত্ৰুতাৰ কাৰণে নহয়, তাকে ঠেলে দেয়, বা তাৰ উপৰ কোনো বস্তু নিষ্ক্ষেপ কৰে, ওৎ পেতে থাকা অবস্থায় নহয়, বা প্ৰতিটো শিলৰ দ্বাৰা, যাৰ দ্বাৰা তেওঁ মৰিব, নাজানি, আৰু সেইটো তেওঁৰ ওপৰত পৰে, আৰু তেওঁ মৰে, কিন্তু তেওঁ তেওঁৰ শত্ৰু নাছিল, আৰু তেওঁক ক্ষতি কৰিবলৈ বিচৰা নাছিল, আৰু মণ্ডলীয়ে আঘাত কৰা জনক আৰু তেজৰ প্ৰতিশোধ লোৱা জনক মাজত এই বিচাৰবোৰৰ অনুসাৰে বিচাৰ কৰিব। আৰু সমাজে হত্যাকাৰীক ৰক্তৰ প্ৰতিশোধকাৰীৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব, আৰু সমাজে তাক তাৰ আশ্ৰয়ৰ নগৰলৈ পুনৰ স্থাপন কৰিব, য'লৈ তেওঁ পলাইছিল, আৰু তেওঁ তাতে বাস কৰিব

যেতিয়ালৈকে মহান পুৰোহিত মৰিব, যাক পবিত্ৰ তেলেৰে অভিষেক কৰা হৈছিল।

যদি কিন্তু সেই হত্যাকাৰীয়ে সেই নগৰৰ সীমা এৰি বাহিৰলৈ যায়, যলৈ তেওঁ পলাই গৈছিল, আৰু যদি ৰক্ত প্ৰতিশোধকাৰীয়ে তাক তাৰ আশ্ৰয় নগৰৰ সীমাৰ বাহিৰত পায়, আৰু ৰক্ত প্ৰতিশোধকাৰীয়ে হত্যাকাৰীক হত্যা কৰে, তেওঁ দোষী নহয়। কিয়নো আশ্ৰয় নগৰত তেওঁ বাস কৰক যেতিয়ালৈকে মহাপুৰোহিত মৃত্যু নহয়, আৰু মহাপুৰোহিতৰ মৃত্যুৰ পিছত, হত্যাকাৰীজন নিজৰ অধিকাৰৰ ভূমিলৈ উভতি যাব।

আৰু এইবোৰ তোমালোকৰ বাবে বিচাৰৰ বিধি হ'ব তোমালোকৰ সকলো বসতিত তোমালোকৰ প্ৰজন্মৰ বাবে। যিকোনো ব্যক্তিয়ে আত্মা আঘাত কৰিলে, সাক্ষীসকলৰ মাধ্যমেৰে তুমি হত্যাকাৰীক হত্যা কৰিবা, আৰু এজন সাক্ষীয়ে আত্মাৰ ওপৰত মৃত্যু হ'বলৈ সাক্ষ্য নিদিব। আৰু তোমালোকে মৃত্যুদণ্ডৰ যোগ্য দোষী হত্যাকাৰীৰ প্ৰাণৰ বিনিময়ত মুক্তিপণ নলবা, কিয়নো তাক মৃত্যুদণ্ডেৰে মৃত্যুদণ্ড দিয়া হ'ব। তোমালোকে আশ্ৰয়স্থান নগৰলৈ পলাই যোৱাৰ বাবে মুক্তিপণ গ্ৰহণ নকৰিবা, মহাপুৰোহিত নমৰালৈকে পুনৰ পৃথিৱীত বাস কৰাৰ বাবে। আৰু তোমালোকে সেই ভূমিক হত্যা নকৰিবা যত তোমালোক বাস কৰা, কাৰণ এই ৰক্তই সেই ভূমিক হত্যা কৰে, আৰু সেই ভূমি প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা নহ'ব সেই ৰক্তৰ পৰা যি ইয়াৰ ওপৰত ঢালি দিয়া হৈছিল, কিন্তু সেই ৰক্ত ঢালি থকা জনৰ ৰক্তৰ ওপৰতহে। আৰু তোমালোকে সেই ভূমি অশুচি নকৰিবা যাৰ ওপৰত তোমালোকে বাস কৰা, যাৰ ওপৰত মই তোমালোকৰ মাজত বাস কৰোঁ, কিয়নো মই প্ৰভু, যি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত বাস কৰোঁ।

36

আৰু গিলিয়দৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ শাসকসকল আছিল, যি মাখীৰৰ পুত্ৰ আৰু মনচিৰ পুত্ৰ,

যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ পৰা, আৰু তেওঁলোকে মোচিৰ সন্মুখত, আৰু পুৰোহিত ইলিয়াজৰৰ সন্মুখত, আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পিতৃসকলৰ ঘৰসমূহৰ শাসকসকলৰ সন্মুখত কথা কলে। আৰু তেওঁলোকে কলে, আমাৰ প্ৰভুক প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল যে চিঠি খেলৰ দ্বাৰা ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক উত্তৰাধিকাৰৰ ভূমি ঘূৰাই দিব লাগে, আৰু প্ৰভুক প্ৰভুৱে আদেশ দিছিল যে আমাৰ ভাতৃ চলপাদৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁৰ কন্যাসকলক দিব লাগে। আৰু তেওঁলোক ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ এটা জনগোষ্ঠীৰ মহিলা হব, আৰু তেওঁলোকৰ অংশ আমাৰ পিতৃসকলৰ অধিকাৰৰ পৰা আঁতৰোৱা হব, আৰু সেই জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰত যোগ কৰা হব যাৰ মহিলা তেওঁলোক হয়, আৰু আমাৰ উত্তৰাধিকাৰৰ অংশৰ পৰা আঁতৰোৱা হব। যদি কিন্তু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মুক্তি হয়, তেন্তে তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ সেই গোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰৰ লগত যোগ কৰা হব, যাৰ লগত তেওঁলোক মহিলা হয়, আৰু আমাৰ পৰিয়ালৰ গোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ আঁতৰোৱা হব।

আৰু মোচিয়ে ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা আদেশ দিলে, কৈ, এইদৰে যোচেফৰ সন্তানসকলৰ ফৈদে কয়। এইটো সেই বাক্য যি প্ৰভুৱে চালপাদৰ জীয়েকসকলক আদেশ দিছিল, কৈছিল, যাৰ লগত তেওঁলোকৰ সন্মুখত সন্তুষ্ট হয়, তেওঁলোক পত্নী হওক, কিন্তু তেওঁলোকৰ পিতৃৰ গোষ্ঠীৰ পৰা তেওঁলোক পত্নী হওক। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ এটা জনগোষ্ঠীৰ পৰা আন জনগোষ্ঠীলৈ স্থানান্তৰিত নহব, কাৰণ ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰতিজনে নিজৰ পৰিয়ালৰ জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰত আঁকোৱালি ধৰিব। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদসমূহৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰা প্ৰতিজনী জীয়েক নিজৰ পিতৃৰ লোকসকলৰ মাজৰ পৰা এজনৰ পত্নী হব, যাতে ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰতিজনে নিজৰ পৈতৃক উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰিব পাৰে। আৰু ভাগ্য এটা জনগোষ্ঠীৰ পৰা আন জনগোষ্ঠীলৈ স্থানান্তৰিত নহব, কিন্তু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰতিজনে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰত ধৰি ৰাখিব।

যি ভাৱে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, সেইদৰে চলফাদৰ জীয়েকসকলে কৰিলে। আৰু
থেৰ্চা আৰু এগ্লা আৰু মেল্‌খা আৰু নৌয়া আৰু মালাআ, চালপাআদৰ জীয়েকসকল,
তেওঁলোকৰ ভতিজাসকললৈ হল। মানছেহৰ লোকসকলৰ পৰা যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ
তেওঁলোক মহিলা হল, আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ পিতৃৰ লোকসকলৰ
ফৈদৰ ওপৰত পৰিল। এইবোৰ আদেশ আৰু বিধি আৰু ন্যায়, যিবোৰ প্ৰভুৱে মোচিৰ হাতত
মোৱাবৰ পশ্চিমত যৰ্দনৰ ওপৰত যিৰীহোৰ সন্মুখত আদেশ দিছিল।

যোহনলিখিত শুভবাতা

1

আৰম্ভণিত শব্দ আছিল, আৰু শব্দ ঈশ্বৰৰ ওচৰত আছিল, আৰু শব্দ ঈশ্বৰ আছিল। এইজন আৰম্ভণিতে ঈশ্বৰৰ সৈতে আছিল। সকলো বস্তু তেওঁৰ মাধ্যমেৰে সৃষ্টি হ'ল, আৰু তেওঁৰ অবিহনে যি সৃষ্টি হৈছে তাৰ একোৱেই সৃষ্টি হোৱা নাছিল। তেওঁত জীৱন আছিল, আৰু সেই জীৱন মানুহৰ পোহৰ আছিল। আৰু পোহৰ অন্ধকাৰত জিলিকে, আৰু অন্ধকাৰে ইয়াক পৰাস্ত কৰিব নোৱাৰিলে।

ঈশ্বৰৰ পৰা পঠোৱা এজন মানুহ আছিল, তেওঁৰ নাম যোহন, এইজন সাক্ষ্য দিবলৈ আহিছিল, যাতে তেওঁ পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, যাতে সকলোৱে তেওঁৰ মাধ্যমেৰে বিশ্বাস কৰে। সেই এজন পোহৰ নাছিল, কিন্তু পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ আছিল। সেই প্ৰকৃত পোহৰ আছিল, যি সকলো মানুহক পোহৰ দিয়ে যি জগতলৈ আহে। তেওঁ সংসাৰত আছিল, আৰু সংসাৰ তেওঁৰ মাজেৰে সৃষ্টি হৈছিল, আৰু সংসাৰে তেওঁক চিনি নাপালে। তেওঁ নিজৰ ঠাইলৈ আহিল, আৰু তেওঁৰ নিজৰ লোকসকলে তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। কিন্তু যিমানে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁ তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ সন্তান হ'বলৈ কৰ্তৃত্ব দিলে, যিসকলে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰে। যিসকল ৰক্তৰ পৰা নহয়, শৰীৰৰ ইচ্ছাৰ পৰাও নহয়,

মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰাও নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হল। আৰু সেই বাক্য মাংস হল আৰু আমাৰ মাজত বাস কৰিলে, আৰু আমি তেওঁৰ মহিমা দেখিলোঁ, পিতৃৰ পৰা অদ্বিতীয় পুত্ৰৰ নিচিনা মহিমা, অনুগ্ৰহ আৰু সত্যৰে পৰিপূৰ্ণ। জনে তেওঁৰ সম্বন্ধে সাক্ষ্য দিয়ে আৰু চিঞৰি কৈছে, এইজন আছিল যাৰ বিষয়ে মই কৈছিলো, যি মোৰ পাছত আহি আছে তেওঁ মোৰ আগত হৈছে, কাৰণ তেওঁ মোৰ প্ৰথম আছিল। আৰু তেওঁৰ পূৰ্ণতাৰ পৰা আমি সকলোৱে লাভ কৰিলোঁ, আৰু অনুগ্ৰহৰ পৰিৱৰ্তে অনুগ্ৰহ। কাৰণ আইন মোচিৰ দ্বাৰা দিয়া হৈছিল, কিন্তু অনুগ্ৰহ আৰু সত্য যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা আহিল। ঈশ্বৰক কোনেও কেতিয়াও দেখা নাই, কিন্তু পিতৃৰ বুকুত থকা একমাত্ৰ পুত্ৰই তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে।

আৰু এইটো যোহনৰ সাক্ষ্য, যেতিয়া ইহুদীসকলে জেৰুজালেমৰ পৰা পুৰোহিত আৰু লেবীয়াসকলক পঠিয়ালে যাতে তেওঁক সুধিব, তুমি কোন? আৰু তেওঁ স্বীকাৰ কৰিলে, আৰু অস্বীকাৰ নকৰিলে, আৰু তেওঁ স্বীকাৰ কৰিলে যে মই সেই খ্ৰীষ্ট নহয়। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, তেন্তে কি? আপুনি এলিয়া নেকি? আৰু তেওঁ কলে, নহয়। আপুনি সেই ভাববাদী নেকি? আৰু তেওঁ উত্তৰ দিলে, নহয়। তেতিয়া মই তেওঁক ক'লো, তুমি কোন? যাতে যিসকলে আমাক পঠাইছে তেওঁলোকক আমি উত্তৰ দিব পাৰোঁ, তুমি নিজৰ বিষয়ে কি কোৱা? তেওঁ কলে, মই মৰুভূমিত কাতৰোক্তি কৰা কণ্ঠ, প্ৰভুৰ পথ পোন কৰা, যেনেকৈ যিচয়া ভাববাদীয়ে কলে।

আৰু পঠোৱা লোকসকল ফৰীচীসকলৰ মাজৰ পৰা আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে আৰু তেওঁক কলে, তেন্তে তুমি কিয় বাপ্তিস্ম দিয়া, যদি তুমি খ্ৰীষ্ট নহয়, এলিয়া নহয়, আৰু সেই ভাববাদীও নহয়? যোহনে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, মই পানীত বাপ্তিস্ম দিওঁ, কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এজন থিয় হৈ আছে যাক তোমালোকে নাজানা। তেৱেঁই হয় যি মোৰ পাছত আহি আছে, যি মোৰ আগত হৈছে, যাৰ জোতাৰ ফিতা খুলিবলৈ মই যোগ্য নহয়। এই ঘটনাবোৰ বৈখনিয়াত ঘটিছিল যৰ্দনৰ সিপাৰে, যত যোহনে বাপ্তিস্ম দি

আছিল।

পিছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ফালে আহি থকা দেখিলে আৰু কলে, চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি যিয়ে জগতৰ পাপ বহন কৰে। এইজন সেই বিষয়ে যাৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, মোৰ পাছত এজন পুৰুষ আহে যি মোৰ আগত হৈছে, কাৰণ তেওঁ মোতকৈ প্ৰথম আছিল। আৰু মই তেওঁক নাজানিছিলোঁ, কিন্তু যাতে তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ওচৰত প্ৰকাশিত হয়, এই কাৰণে মই পানীত বাপ্তাইজ কৰিবলৈ আহিছিলোঁ। আৰু যোহনে সাক্ষ্য দি কৈছিল যে, মই আত্মাক স্বৰ্গৰ পৰা কপৌৰ দৰে নামি অহা দেখিলোঁ, আৰু সেয়া তেওঁৰ ওপৰত থাকিল। আৰু মই তেওঁক নাজানিছিলোঁ, কিন্তু যিজনে মোক পানীত বাপ্তিস্ম দিবলৈ পঠিয়াইছিল, সেইজনে মোক কৈছিল, যাৰ ওপৰত তুমি আত্মা নামি আহি আৰু থাকি থকা দেখিবা, এইজনেই পবিত্ৰ আত্মাত বাপ্তিস্ম দিওঁতা। আৰু মই দেখিছোঁ আৰু সাক্ষ্য দিছোঁ যে এই জন ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।

পিছদিনা পুনৰ যোহনে থিয় হৈ আছিল আৰু তেওঁৰ দুজন শিষ্য তাত আছিল। আৰু খোজকাঢ়ি থকা যীচুলৈ চাই কয়, চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি। আৰু তেওঁৰ দুজন শিষ্যই তেওঁক কথা কোৱা শুনিলে, আৰু যীচুক অনুসৰণ কৰিলে। কিন্তু যীচুৱে ঘূৰি আৰু তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰি থকা দেখি তেওঁলোকক কয়, তোমালোকে কি বিচাৰিছা? কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক কলে, ৰাব্বি (যাৰ অৰ্থ অনুবাদ কৰিলে শিক্ষক), আপুনি কত থাকে? তেওঁ তেওঁলোকক কলে, আহা আৰু চোৱা। তেতিয়া তেওঁলোক আহিল আৰু দেখিলে তেওঁ কত থাকে, আৰু সেইদিনা তেওঁৰ ওচৰত থাকিল। সময় আছিল প্ৰায় দশম ঘণ্টা। আন্দ্ৰিয়াছ আছিল চিমোন পিতৰৰ ভাই, সেই দুজনৰ মাজৰ এজন যিসকলে যোহনৰ পৰা শুনিছিল আৰু তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল। এই প্ৰথমে নিজৰ ভাই চিমোনক পায় আৰু তেওঁক কয়, আমি মেচিয়াক পাইছোঁ, যাৰ অনুবাদ হয় খ্ৰীষ্ট। আৰু তেওঁ তেওঁক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ গল। তেওঁলৈ চাই যীচুৱে কলে, তুমি চিমোন, যোনাৰ পুত্ৰ। তুমি কৈফা বুলি

মতা হবা, যাৰ ব্যাখ্যা হৈছে পিতৰ।

পৰৱৰ্তী দিনা যীশুৱে গালীললৈ যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, আৰু তেওঁ ফিলিপক বিচাৰি পাই তেওঁক কলে, মোক অনুসৰণ কৰা। ফিলিপ আছিল বৈৎচৈদাৰ পৰা, আদ্ৰিয় আৰু পিতৰৰ নগৰৰ পৰা। ফিলিপে নথনায়েলক বিচাৰি পালে আৰু তেওঁক কলে, যাৰ বিষয়ে মোচিয়ে আইনত আৰু ভাববাদীসকলে লিখিছিল, তেওঁক আমি পাইছোঁ—যোচেফৰ পুত্ৰ যীচু, যি নাচৰতৰ পৰা। আৰু নথনেলে তেওঁক ক'লে, নাজৰেতৰ পৰা কিবা ভাল হ'ব পাৰে নে? ফিলিপে তেওঁক ক'লে, আহা আৰু চোৱা। যীশুৱে নথনেলক তেওঁৰ ফালে আহি থকা দেখি তেওঁৰ বিষয়ে কলে, চোৱা, সঁচাকৈ এজন ইস্ৰায়েলীয়, যাৰ মাজত কোনো প্ৰবঞ্চনা নাই। নথনিয়েলে তেওঁক কলে, আপুনি মোক কৰ পৰা চিনি পায়? যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, ফিলিপে তোমাক মতাৰ আগতে, ডিমৰু গছৰ তলত থকা তোমাক মই দেখিছিলোঁ। নথনেলে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক কলে, ৰাবি, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, তুমি ইস্ৰায়েলৰ ৰজা। যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, কাৰণ মই তোমাক কলোঁ যে মই তোমাক ডিমৰু গছৰ তলত দেখিছিলোঁ, তুমি বিশ্বাস কৰা নেকি? তুমি এইবোৰতকৈ ডাঙৰ কথা দেখিবা। আৰু তেওঁ তাক কয়, সঁচা সঁচা কওঁ তোমালোকক, এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে স্বৰ্গ খোলা দেখিবা, আৰু ঈশ্বৰৰ দূতসকল মানুহৰ পুত্ৰৰ ওপৰত উঠা-নমা কৰা দেখিবা।

2

আৰু তৃতীয় দিনা গালীলৰ কানাত এটা বিবাহ হল, আৰু যীচুৰ মাতৃ তাত আছিল, আৰু যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলকো বিবাহলৈ আহ্বান কৰা হল। আৰু দ্ৰাক্ষাৰস শেষ হোৱাত যীশুৰ মাতৃয়ে তেওঁক কলে, তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষাৰস নাই। যীশুৱে তাইক কয়, মোৰ আৰু তোমাৰ কি সম্পৰ্ক, মহিলা? মোৰ সময় এতিয়াও অহা নাই। তেওঁৰ মাতৃয়ে সেৱকসকলক কয়, তেওঁ তোমালোকক যি কয়, সেয়া কৰিবা। তাত শিলৰ ছয়টা পানীৰ পাত্ৰ ৰখা আছিল,

যিবোৰ ইহুদীসকলৰ শুদ্ধিকৰণৰ নিয়ম অনুসৰি ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল, প্ৰতিটোত দুই বা তিনি জোখ পানী ধৰিছিল। যীশুৱে তেওঁলোকক কলে, পানীৰ কলহবোৰ পানীৰে ভৰাই দিয়া। আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ ওপৰলৈকে ভৰাই দিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, এতিয়া উলিয়াওক আৰু প্ৰধান পৰিচাৰকৰ ওচৰলৈ লৈ যাওক। আৰু তেওঁলোকে লৈ গল। যেতিয়া ভোজৰ প্ৰধানে দ্ৰাক্ষাৰস হৈ যোৱা পানী চাকিলে আৰু নাজানিছিল যে ই কৰ পৰা আহিছে, কিন্তু সেৱকসকলে জানিছিল যিসকলে পানী তুলি আনিছিল, তেতিয়া ভোজৰ প্ৰধানে দৰাক মাতিলে। আৰু তেওঁক কয়, সকলো মানুহে প্ৰথমে ভাল দ্ৰাক্ষাৰস পৰিবেশন কৰে, আৰু যেতিয়া লোকসকল মতলীয়া হয়, তেতিয়া কম ভাল দ্ৰাক্ষাৰস দিয়ে, কিন্তু তুমি এতিয়ালৈকে ভাল দ্ৰাক্ষাৰস ৰাখি থৈছা। এই চিহ্নসমূহৰ আৰম্ভণি যীচুৱে গালীলৰ কানাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰকাশ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে।

ইয়াৰ পাছত তেওঁ আৰু তেওঁৰ মাতৃ আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকল আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল কাপাৰ্ণাউমলৈ নামি গল, আৰু তাত তেওঁলোকে বেছি দিন নাথাকিল।

আৰু ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰপৰ্ব ওচৰ আছিল, আৰু যীচু যিৰূচালেমলৈ গল। আৰু তেওঁ মন্দিৰত গৰু, ভেড়া আৰু পাৰ চৰাই বিক্ৰী কৰা লোকসকলক আৰু মুদ্ৰা বিনিময়কাৰীসকলক বহি থকা দেখা পালে। আৰু ৰছীৰ পৰা এটা চাবুক বনাই সকলোকে মন্দিৰৰ পৰা খেদি দিলে, ভেড়া আৰু গৰু, আৰু মুদ্ৰা বিনিময়কাৰীসকলৰ মুদ্ৰা ঢালি দিলে আৰু মেজবোৰ উলটাই দিলে। আৰু কপৌবোৰ বিক্ৰী কৰা সকলক তেওঁ কলে, এইবোৰ ইয়াৰ পৰা তুলি লৈ যোৱা, মোৰ পিতৃৰ ঘৰক বাণিজ্যৰ ঘৰ নকৰিবা। কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে মনত পেলালে যে লিখা আছে, তোমাৰ ঘৰৰ প্ৰতি উৎসাহে মোক গ্ৰাস কৰিব। ইহুদীসকলে তেতিয়া উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক কলে, তুমি আমাক কি চিহ্ন দেখুৱাইছা যে এইবোৰ কৰিছা? যীশুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, এই মন্দিৰটো ধ্বংস কৰা, আৰু তিনি

দিনৰ ভিতৰত মই ইয়াক তুলিম। তেতিয়া ইহুদীসকলে কলে, চল্লিশ আৰু ছয় বছৰত এই মন্দিৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল, আৰু তুমি তিনি দিনত ইয়াক পুনৰ নিৰ্মাণ কৰিবা? কিন্তু তেওঁ নিজৰ শৰীৰৰ মন্দিৰৰ বিষয়ে কৈছিল। যেতিয়া সেয়েহে তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা উত্থিত হল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্যসকলে মনত পেলালে যে তেওঁ এইটো কৈছিল, আৰু তেওঁলোকে শাস্ত্ৰত আৰু যীচুৱে কোৱা বাক্যত বিশ্বাস কৰিলে।

যেতিয়া তেওঁ যিৰূচালেমত নিস্তাৰ-পৰ্বৰ উৎসৱত আছিল, তেতিয়া বহুতে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁ কৰা চিনবোৰ দেখিছিল। কিন্তু যীশু নিজে তেওঁলোকৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰা নাছিল, কাৰণ তেওঁ সকলোকে জানিছিল। আৰু যে তেওঁৰ প্ৰয়োজন নাছিল যাতে কোনোবাই মানুহৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, কিয়নো তেওঁ নিজে জানিছিল মানুহৰ ভিতৰত কি আছিল।

3

ফৰীচীসকলৰ মাজৰ পৰা এজন মানুহ আছিল, নিকোদেমাচ তেওঁৰ নাম, তেওঁ ইহুদীসকলৰ এজন শাসক আছিল। এই ব্যক্তি ৰাতি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু তেওঁক কলে, ৰব্বি, আমি জানো যে আপুনি ঈশ্বৰৰ পৰা অহা এজন শিক্ষক, কাৰণ কোনেও এই চিহ্নবোৰ কৰিব নোৱাৰে যিবোৰ আপুনি কৰে, যদি ঈশ্বৰ তেওঁৰ সৈতে নাথাকে। যীচুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক কলে, সঁচা সঁচা তোমাক কওঁ, যদি কোনোবাই ওপৰৰ পৰা জন্ম নহয়, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য দেখিবলৈ সক্ষম নহয়। নিকোদেমে তেওঁক কলে, কেনেকৈ এজন মানুহ বুঢ়া হৈ জন্ম হব পাৰে? তেওঁ জানো নিজৰ মাকৰ পেটত দ্বিতীয়বাৰ সোমাই জন্ম লব পাৰে? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, সঁচা সঁচা তোমাক কওঁ, যদি কোনোবাই পানী আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নলয়, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰে। মাংসৰ পৰা জন্ম লোৱা মাংস হয়, আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম লোৱা আত্মা হয়। আচৰিত নহবা যে মই তোমাক কৈছিলোঁ, তোমালোকৰ

ওপৰৰ পৰা জন্ম হোৱাটো প্ৰয়োজনীয়। আত্মাই যতে ইচ্ছা কৰে ততে বলে, আৰু তুমি তাৰ শব্দ শুনা, কিন্তু কৰ পৰা আহে আৰু কলৈ যায় নাজানা; এইদৰে আত্মাৰ পৰা জন্ম হোৱা প্ৰত্যেকজন। নিকোদেমে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, এইবোৰ কেনেকৈ হব পাৰে? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক কলে, তুমি ইজৰায়েলৰ শিক্ষক আৰু এই বিষয়বোৰ নাজানা? সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ যে যি আমি জানো তাকে কওঁ আৰু যি আমি দেখিছো তাৰ সাক্ষ্য দিওঁ, আৰু তোমালোকে আমাৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰা। যদি মই তোমালোকক পাৰ্থিৱ বিষয়বোৰ কলোঁ আৰু তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা, তেন্তে যদি মই তোমালোকক স্বৰ্গীয় বিষয়বোৰ কওঁ তোমালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিবা? আৰু কোনো এজনো স্বৰ্গলৈ আৰোহণ কৰা নাই যদি নহয় যি স্বৰ্গৰ পৰা অৱতৰণ কৰিছে, মানুহৰ পুত্ৰ যি স্বৰ্গত আছে। আৰু যেনেকৈ মোচিয়ে মৰুভূমিত সাপ উঠাইছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰকো উঠোৱা হোৱা প্ৰয়োজন, যাতে তেওঁত বিশ্বাস কৰা প্ৰতিজনে নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত জীৱন পায়। কিয়নো ঈশ্বৰে জগতক ইমান প্ৰেম কৰিলে যে তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক দান কৰিলে, যাতে যিকোনো তেওঁত বিশ্বাস কৰে তেওঁ বিনষ্ট নহয়, বৰং অনন্ত জীৱন লাভ কৰে। কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰক জগতলৈ পঠিওৱা নাছিল যাতে তেওঁ জগতৰ বিচাৰ কৰে, কিন্তু যাতে জগত তেওঁৰ মাধ্যমেৰে ৰক্ষা পায়। যি তেওঁত বিশ্বাস কৰে তেওঁৰ বিচাৰ কৰা নহয়, কিন্তু যি বিশ্বাস নকৰে তেওঁৰ ইতিমধ্যে বিচাৰ হৈছে, কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰৰ একমাত্ৰ জাত পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই। এয়া হৈছে সেই বিচাৰ, যে পোহৰ জগতলৈ আহিছে, আৰু মানুহবোৰে পোহৰতকৈ আন্ধাৰক অধিক ভাল পাইছিল, কাৰণ তেওঁলোকৰ কৰ্মবোৰ দুষ্ট আছিল। কাৰণ যিকোনো এজনে যি নিকৃষ্ট কাম কৰে, সি পোহৰক ঘৃণা কৰে আৰু পোহৰৰ ওচৰলৈ নাহে, যাতে তাৰ কৰ্মবোৰ প্ৰকাশ নহয়। কিন্তু যিজনে সত্য আচৰণ কৰে তেওঁ পোহৰৰ ওচৰলৈ আহে, যাতে তেওঁৰ কৰ্মবোৰ প্ৰকাশিত হয়, কাৰণ সেইবোৰ ঈশ্বৰত কৰা হৈছে।

এই সকলৰ পিছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল যিহূদীয়া দেশলৈ আহিল, আৰু তাত তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে সময় কটালে আৰু বাপ্তিস্ম দিছিল। আৰু যোহনেও ঐনোনত চালীমৰ

ওচৰত বাপ্তিস্ম দি আছিল, কাৰণ তাত বহুত পানী আছিল, আৰু লোকসকল আহিছিল আৰু বাপ্তিস্ম লৈছিল। কিয়নো যোহনক এতিয়ালৈকে কাৰাগাৰত নিষ্ক্ষেপ কৰা হোৱা নাছিল। তেন্তে যোহনৰ শিষ্যসকলৰ পৰা এজন ইহুদীৰ সৈতে শুদ্ধিকৰণৰ বিষয়ে এক অনুসন্ধান ঘটিল। আৰু তেওঁলোকে যোহনৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক কলে, ৰবি, যি জন যৰ্দনৰ সিপাৰে তোমাৰ লগত আছিল, যাৰ বিষয়ে তুমি সাক্ষ্য দিছিল, চোৱা, তেওঁ বাপ্তিস্ম দিছে আৰু সকলোৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছে। যোহনে উত্তৰ দিলে আৰু কলে, মানুহে একোৱেই লব নোৱাৰে, যদি তেওঁক স্বৰ্গৰ পৰা দিয়া নহয়। তোমালোকে নিজে মোক সাক্ষ্য দিয়া যে মই কৈছিলোঁ, মই খ্ৰীষ্ট নহওঁ, কিন্তু মই তেওঁৰ আগত পঠোৱা হৈছোঁ। যিজনে কইনা লৈছে তেওঁ বৰযাত্ৰী, কিন্তু বৰযাত্ৰীৰ বন্ধু, যিজনে থিয় হৈ আছে আৰু তেওঁৰ কথা শুনি আছে, বৰযাত্ৰীৰ কণ্ঠস্বৰৰ কাৰণে আনন্দেৰে আনন্দিত হয়। এই কাৰণে মোৰ এই আনন্দ পূৰ্ণ হৈছে। তেওঁক বৃদ্ধি পোৱা প্ৰয়োজন, কিন্তু মোক হ্ৰাস পোৱা প্ৰয়োজন। যি ওপৰৰ পৰা আহে তেওঁ সকলোৰে ওপৰত আছে। যি পৃথিৱীৰ পৰা হয়, তেওঁ পৃথিৱীৰ আৰু পৃথিৱীৰ বিষয়ে কথা কয়। যি স্বৰ্গৰ পৰা আহে তেওঁ সকলোৰে ওপৰত আছে। আৰু তেওঁ যি দেখিছে আৰু শুনিছে, সেই বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, কিন্তু তেওঁৰ সাক্ষ্য কোনেও গ্ৰহণ নকৰে। যিজনে তেওঁৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰিছে, তেওঁ মোহৰ মাৰিছে যে ঈশ্বৰ সত্য। যাক ঈশ্বৰে পঠিয়াইছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ শব্দবোৰ কয়, কাৰণ ঈশ্বৰে আত্মা পৰিমাণেৰে নিদিয়ে। দেউতাকে পুত্ৰক ভাল পায় আৰু সকলো তাৰ হাতত দিছে। যিজনে পুত্ৰৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰে তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে, কিন্তু যিজনে পুত্ৰক অমান্য কৰে তেওঁ জীৱন দেখা নাপাব, বৰং ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ তেওঁৰ ওপৰত থাকে।

4

সেয়েহে যেতিয়া প্ৰভুৱে জানিব পাৰিলে যে ফৰীচীসকলে শুনিছে যে যীচুৱে যোহনতকৈ

অধিক শিষ্য বনায় আৰু বাপ্তিস্মা দিয়ে যদিও প্ৰকৃততে যীশু নিজে বাপ্তাইজ কৰা নাছিল, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলে কৰিছিল তেওঁ যিহুদিয়া এৰি গালীললৈ গল। তেওঁৰ বাবে চমৰিয়াৰ মাজেৰে পাৰ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয় আছিল। তেওঁ তাহলে শমৰিয়াৰ চুখাৰ নামৰ চহৰলৈ আহে, যি ঠাইৰ ওচৰত যাকোবে তেওঁৰ পুত্ৰ যোচেফক দিছিল। তাত যাকোবৰ এটা জলৰ উৎস আছিল। যীচু যাত্ৰাৰ পৰা ক্লান্ত হৈ পৰাত সেই জলৰ উৎসৰ ওপৰত বহি আছিল, সময় প্ৰায় ষষ্ঠ ঘণ্টা আছিল। এগৰাকী মহিলা চমৰিয়াৰ পৰা পানী তুলিবলৈ আহে। যীচুৱে তাইক কয়, মোক পান কৰিবলৈ দিয়া। কাৰণ তেওঁৰ শিষ্যসকল নগৰলৈ গৈছিল যাতে তেওঁলোকে খাদ্য কিনিব পাৰে। শমৰীয়া মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক কয়, তুমি ইহুদী হৈ মোৰ পৰা, এগৰাকী শমৰীয়া মহিলাৰ পৰা, পান কৰিবলৈ কেনেকৈ খুজিছা? কিয়নো ইহুদীসকলে শমৰীয়াসকলৰ সৈতে মিলামিশা নকৰে। যীচুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তাইক কলে, যদি তুমি ঈশ্বৰৰ দান জানিলাহেঁতেন, আৰু কোন যিজনে তোমাক কৈছে, মোক পান কৰিবলৈ দিয়া, তুমি তেওঁক বিচাৰিলাহেঁতেন, আৰু তেওঁ তোমাক জীৱন্ত পানী দিলেহেঁতেন। মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক কলে, হে প্ৰভু, আপোনাৰ বাল্টিও নাই, আৰু নাদটো গভীৰ, তেন্তে আপুনি সেই জীৱন্ত পানী কৰ পৰা পাব? তুমি জানো আমাৰ পিতৃ যাকোবতকৈ ডাঙৰ, যি আমাক এই কুঁৱা দিছিল, আৰু তেওঁ নিজে ইয়াৰ পৰা পান কৰিছিল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল আৰু তেওঁৰ পশুবোৰেও? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু এই কলে, যি সকলোৱে এই পানী পান কৰে তেওঁলোকৰ পুনৰ পিয়াহ লাগিব। যি কোনোৱে সেই পানী পান কৰিব যি মই তাক দিম, তেওঁ কেতিয়াও পিয়াহ নাপাব, কিন্তু সেই পানী যি মই তাক দিম, সেয়া তেওঁৰ ভিতৰত অনন্ত জীৱনলৈ উঠলি উঠা পানীৰ ভূমুক হব। মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক কলে, প্ৰভু, মোক এই পানী দিয়ক, যাতে মই তৃষ্ণাতুৰ নহওঁ আৰু ইয়ালৈ পানী তুলিবলৈ আহিব নালাগে। যীশুৱে তাইক কয়, যোৱা, তোমাৰ স্বামীক মাতি আনা আৰু ইয়ালৈ আহ। মহিলাগৰাকীয়ে উত্তৰ দি কলে, মোৰ কোনো পুৰুষ নাই। যীশুৱে তাইক কলে, তুমি ভালকৈয়ে কলা যে মোৰ কোনো পুৰুষ নাই, কাৰণ তুমি পাঁচজন পুৰুষ পাইছিলি, আৰু এতিয়া যাক তুমি পাইছা সি তোমাৰ স্বামী নহয়, এই কথা তুমি সত্য কৈছা।

মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক কৈছিল, হে প্ৰভু, মই বুজিছোঁ যে আপুনি এজন ভাববাদী। আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে এই পৰ্বতত উপাসনা কৰিছিল, আৰু আপোনালোকে কয় যে যিৰূচালেমতহে সেই ঠাই আছে যত উপাসনা কৰা উচিত। যীচুৱে এইজনীক কয়, মহিলা, মোক বিশ্বাস কৰা যে এনে এটা সময় আহিছে যেতিয়া তোমালোকে এই পৰ্বতত বা যিৰূচালেমত পিতৃক প্ৰণাম নকৰিবা। তোমালোকে যি নাজানা তাক পূজা কৰা, আমি যি জানো তাক পূজা কৰোঁ, কাৰণ পৰিত্ৰাণ ইহুদীসকলৰ পৰা আহে। কিন্তু সেই সময় আহিছে, আৰু এতিয়া আছে, যেতিয়া প্ৰকৃত উপাসকসকলে পিতৃক আত্মাত আৰু সত্যত উপাসনা কৰিব, কিয়নো পিতৃয়ে এনেধৰণৰ উপাসকসকলক বিচাৰে যিসকলে তেওঁক উপাসনা কৰে। ঈশ্বৰ আত্মা, আৰু যিসকলে তেওঁক উপাসনা কৰে তেওঁলোকে আত্মা আৰু সত্যত উপাসনা কৰা প্ৰয়োজন। মহিলাগৰাকীয়ে তেওঁক কলে, মই জানো যে মচীহ আহিব যাক খ্ৰীষ্ট বুলি কোৱা হয়। যেতিয়া তেওঁ আহিব, তেওঁ আমাক সকলো কথা ঘোষণা কৰিব। যীচুৱে তাইক কয়, মই যি তোমাৰ লগত কথা কৈ আছোঁ, সেইজনেই মই। আৰু এই সময়ত তেওঁৰ শিষ্যসকল আছিল, আৰু তেওঁলোকে আচৰিত মানিলে যে তেওঁ এগৰাকী মহিলাৰ সৈতে কথা পাতি আছিল, কিন্তু কোনেও কলে নাই, তুমি কি বিচাৰিছা বা তাইৰ সৈতে কিয় কথা পাতিছা? সেয়েহে মহিলাগৰাকীয়ে তাইৰ পানীৰ পাত্ৰটো এৰি গল আৰু নগৰলৈ গুচি গল, আৰু মানুহবোৰক কয়, আহা, এজন মানুহ দেখা যিয়ে মোক মই কৰা সকলো কথা কৈছিল। এইজন জানো খ্ৰীষ্ট নহয়? সেয়েহে তেওঁলোকে সেই নগৰৰ পৰা বাহিৰলৈ গৈছিল আৰু তেওঁৰ ফালে আহি আছিল।

ইয়াৰ মাজতে শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিছিল আৰু কৈছিল, ৰব্বি, খাওক। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, মোৰ খাবলৈ এনে খাদ্য আছে যিটো তোমালোকে নাজানা। সেয়েহে শিষ্যসকলে ইজনে সিজনক কলে, কোনোবাই জানো তেওঁক খাবলৈ আনিলে নেকি? যীশুৱে তেওঁলোকক কয়, মোৰ খাদ্য এইটোৱেই যে মই যিজনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰোঁ আৰু তেওঁৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰোঁ। তোমালোকে নকওঁ নেকি যে এতিয়াও

চাৰি মাহ আছে আৰু শস্য চপোৱা আহিব? চোৱা, মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ চকু তোলা আৰু ভূমিবোৰ চোৱা, কিয়নো সেইবোৰ শস্য চপোৱাৰ বাবে ইতিমধ্যে বগা হৈ আছে। আৰু শস্য কটা জনে মজুৰি লাভ কৰে আৰু অনন্ত জীৱনৰ বাবে ফল সংগ্ৰহ কৰে, যাতে বীজ সিঁচা জন আৰু শস্য কটা জন একেলগে আনন্দ কৰিব পাৰে। কাৰণ এই কথাত সেই বাক্য সত্য যে, এজন বীজ সিঁচে আৰু আন এজনে চপায়। মই তোমালোকক এনে শস্য কাটিবলৈ পঠিয়াইছিলোঁ যিটোৰ বাবে তোমালোকে পৰিশ্ৰম কৰা নাই, আনসকলে পৰিশ্ৰম কৰিছে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ পৰিশ্ৰমৰ ফল লাভ কৰিছা। কিন্তু সেই চহৰৰ পৰা বহুতো চমৰীয়াই তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে সেই মহিলাৰ কথাৰ কাৰণে, যি সাক্ষ্য দি কৈছিল যে তেওঁ মোক সকলো কৈছিল যিমান মই কৰিছিলো। সেয়েহে যেতিয়া শমৰীয়াসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁলোকৰ মাজত থাকিবলৈ বিনতি কৰিলে, আৰু তেওঁ তাত দুদিন থাকিল। আৰু তেওঁৰ বাক্যৰ কাৰণে বহুত অধিক লোকে বিশ্বাস কৰিলে। আৰু সেই মহিলাগৰাকীক তেওঁলোকে কৈছিল যে, আমি তোমাৰ কথাৰ কাৰণে আৰু বিশ্বাস নকৰোঁ, কিয়নো আমি নিজে শুনিছোঁ, আৰু আমি জানো যে এওঁ সাঁচাকৈয়ে জগতৰ ত্ৰাণকৰ্তা খ্ৰীষ্ট।

কিন্তু সেই দুই দিনৰ পিছত তেওঁ তাৰ পৰা বাহিৰ হৈ গল আৰু গালীললৈ গুচি গল। নিজে যীচুৱে সাক্ষ্য দিলে যে ভৱিষ্যদ্বক্তাই নিজৰ দেশত সন্মান নাপায়। সেয়েহে যেতিয়া তেওঁ গালীললৈ আহিল, গালীলীয়াসকলে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে, কাৰণ তেওঁ যিৰূচালেমত উৎসৱৰ সময়ত যি সকলো কৰিছিল সেই সকলো তেওঁলোকে দেখিছিল, আৰু তেওঁলোক নিজেও উৎসৱলৈ গৈছিল।

সেয়েহে যীচু পুনৰ গালীলৰ কানালৈ আহিল, যত তেওঁ পানী দ্ৰাক্ষাৰসলৈ পৰিণত কৰিছিল। আৰু এজন ৰাজকীয় বিষয়া আছিল, যাৰ পুত্ৰ কফৰনাহূমত অসুস্থ আছিল। এইজনে শুনি যে যীশু যিহূদীয়াৰ পৰা গালীললৈ আহিছে, তেওঁৰ ওচৰলৈ গল আৰু তেওঁক বিনতি

কৰিলে যাতে তেওঁ নামি আহি তেওঁৰ পুত্ৰক সুস্থ কৰে, কাৰণ তেওঁ মৰিবলৈ ওলাইছিল। যীচুৱে সেয়েহে তেওঁক ক'লে, যদি তোমালোকে চিন আৰু আচৰিত কাম নেদেখা, তেন্তে তোমালোকে বিশ্বাস নকৰিবা। ৰাজকীয় বিষয়াজনে তেওঁক কয়, প্ৰভু, মোৰ শিশুটি মৰাৰ পূৰ্বে নামি আহক। যীশুৱে তাক কয়, যোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে। আৰু মানুহজনে যীশুৱে তাক কোৱা শব্দত বিশ্বাস কৰিলে, আৰু তেওঁ গল। ইতিমধ্যে তেওঁ নামি আহি থকা সময়তে তেওঁৰ দাসবোৰে তেওঁক লগ ধৰিলে আৰু কৈ জনালে যে তোমাৰ সেৱকজন জীয়াই আছে। তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা সেই ঘণ্টা সুধিলে যাৰ সময়ত তেওঁ ভাল হৈছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কলে যে কালি সপ্তম ঘণ্টাত জ্বৰে তেওঁক এৰিছিল। সেয়েহে সেই পিতৃয়ে জানিলে যে সেই ঘণ্টাতে যীচুৱে তেওঁক কৈছিল যে তোমাৰ পুত্ৰ জীয়াই আছে, আৰু তেওঁ বিশ্বাস কৰিলে আৰু তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ঘৰ। এইটো পুনৰ দ্বিতীয় চিহ্ন যীচুৱে কৰিলে, যেতিয়া তেওঁ যিহূদিয়াৰ পৰা গালীলীয়ালৈ আহিছিল।

5

এই সকলৰ পিছত ইহুদীসকলৰ উৎসৱ আছিল, আৰু যীচু যিৰূচালেমলৈ গল। যিৰূচালেমত মেৰ-চৰোৱা পুখুৰীৰ ওচৰত এটা পুখুৰী আছে, যাক হিব্ৰু ভাষাত বৈথেচদা বুলি মতা হয়, যাৰ পাঁচটা স্তম্ভশালা আছে। এইবোৰত বহুসংখ্যক ৰোগী শুই আছিল—অন্ধ, খোৰা আৰু পক্ষাঘাতগ্ৰস্তসকল—যিসকলে পানীৰ গতিবিধিৰ বাবে অপেক্ষা কৰি আছিল। কাৰণ এজন দুতে নিৰ্দিষ্ট সময়ত পুখুৰীত নামি আহিছিল আৰু পানী বিচলিত হৈছিল, সেয়েহে পানীৰ বিক্ষোভৰ পিছত প্ৰথমে প্ৰৱেশ কৰা জনে যিকোনো ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ থাকিলেও সুস্থ হৈছিল। কিন্তু তাত এজন মানুহ আছিল যি আঠত্ৰিশ বছৰ ধৰি তাৰ দুৰ্বলতাত ভুগি আছিল। এইজনক শুই থকা দেখি যীশুৱে জানিলে যে তেওঁৰ ইতিমধ্যে বহুত সময় হৈছে, আৰু তেওঁক কলে, তুমি সুস্থ হব বিচাৰা নেকি? দুৰ্বল মানুহজনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, প্ৰভু, মোৰ

কোনো মানুহ নাই, যাতে যেতিয়া পানী উত্তেজিত হয়, মোক পুখুৰীৰ ভিতৰলৈ পেলাব পাৰে। কিন্তু যেতিয়া মই আছোঁ, আন কোনোবাই মোৰ আগতে নামি যায়। যীশুৱে তাক কয়, উঠা, তোমাৰ মাদুৰখন তুলি লোৱা আৰু খোজ কাঢ়া। আৰু তৎক্ষণাত সেই মানুহজন সুস্থ হ'ল, আৰু তেওঁ নিজৰ শয্যা তুলি ললে আৰু খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিলে। কিন্তু সেই দিনটো আছিল বিশ্রামবাৰ। সেয়েহে ইহুদীসকলে সুস্থ কৰা জনক কৈছিল, আজি বিশ্রামবাৰ, তোমাৰ বাবে শয্যা তুলি লৈ যোৱা বৈধ নহয়। তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, সেই জনেই মোক কলে, তোমাৰ শয্যা তুলি লোৱা আৰু খোজ কাঢ়া। তেওঁলোকে সেয়েহে তেওঁক সুধিলে, সেই মানুহজন কোন যিয়ে তোমাক কৈছিল, তোমাৰ মাদুৰখন তুলি লোৱা আৰু খোজ কাঢ়া? কিন্তু সুস্থ হোৱা জনে নাজানিছিল তেওঁ কোন আছে, কিয়নো যীচুৱে সেই ঠাইত ভিৰ থকাৰ সময়ত আঁতৰি গৈছিল। এই সকলৰ পিছত যীচুৱে তেওঁক মন্দিৰত বিচাৰি পালে আৰু তেওঁক কলে, চোৱা, তুমি সুস্থ হৈছা। আৰু পাপ নকৰিবা, যাতে তোমাৰ প্ৰতি কিবা বেয়া নহয়। সেই মানুহজন গুচি গ'ল আৰু ইহুদীসকলক জনালে যে যীচুৱেই তাক সুস্থ কৰিছিল।

আৰু এই কাৰণে ইহুদীসকলে যীশুক খেদা কৰিছিল আৰু তেওঁক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কাৰণ তেওঁ এইবোৰ বিশ্রামবাৰত কৰিছিল। কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, মোৰ পিতৃয়ে এতিয়ালৈকে কাৰ্য কৰি আছে, আৰু মইও কাৰ্য কৰি আছোঁ। এই কাৰণে ইহুদীসকলে তেওঁক হত্যা কৰিবলৈ আৰু অধিক বিচাৰিছিল, কাৰণ তেওঁ কেৱল বিশ্রামবাৰ ভাঙিছিল এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰক নিজৰ পিতা বুলি কৈছিল আৰু নিজকে ঈশ্বৰৰ সমান কৰিছিল।

সেয়েহে যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, সাঁচা সাঁচা কওঁ তোমালোকক, পুত্ৰই নিজৰ পৰা একোৱেই কৰিবলৈ সক্ষম নহয়, যদি পিতৃক কিবা কৰি থকা নেদেখে। কিয়নো সেই এজনে যিবোৰ কৰে, এইবোৰ পুত্ৰইও একেদৰে কৰে। কাৰণ পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে আৰু তেওঁ

নিজে যি কৰে সেই সকলো তেওঁক দেখুৱায়, আৰু এইবোৰতকৈ ডাঙৰ কাৰ্যবোৰ তেওঁক দেখুৱাব, যাতে তোমালোকে বিস্ময় মানা। ঠিক যেনেকৈ পিতাই মৃতসকলক উত্থাপন কৰে আৰু জীৱন দান কৰে, সেইদৰে পুত্ৰইও যাক ইচ্ছা কৰে তাক জীৱন দান কৰে। কাৰণ পিতৃয়ে কাকো বিচাৰ নকৰে, বৰং সকলো বিচাৰ পুত্ৰক দিছে। যাতে সকলে পুত্ৰক সন্মান কৰে যেনেকৈ পিতাক সন্মান কৰে। যিজনে পুত্ৰক সন্মান নকৰে তেওঁ পিতাক সন্মান নকৰে, যিজনে তেওঁক পঠিয়াইছিল। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে যিজনে মোৰ বাক্য শুনে আৰু মোক পঠোৱা জনক বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে, আৰু তেওঁ বিচাৰলৈ নাহে, কিন্তু মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাৰ হৈ গৈছে। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে এনে এটা সময় আহিছে, আৰু এতিয়া আছে, যেতিয়া মৃতসকলে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিব, আৰু যিসকলে শুনিব তেওঁলোক জীয়াই থাকিব। ঠিক যেনেকৈ পিতৃৰ নিজৰ ভিতৰত জীৱন আছে, সেইদৰে তেওঁ পুত্ৰকো নিজৰ ভিতৰত জীৱন থাকিবলৈ দিলে, আৰু তেওঁক কৰ্তৃত্ব দিলে আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ, কাৰণ তেওঁ মনুষ্যপুত্ৰ। এইটোত আচৰিত নহবা, কাৰণ এনে এটা সময় আহিব যাৰ মাজত সমাধিবোৰত থকা সকলোৱে তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিব, আৰু যিসকলে ভাল কাম কৰিছে তেওঁলোক জীৱনৰ পুনৰুত্থানলৈ ওলাই আহিব, আৰু যিসকলে নিকৃষ্ট কাম কৰিছে তেওঁলোক বিচাৰৰ পুনৰুত্থানলৈ ওলাই আহিব।

মই নিজৰ পৰা একো কৰিবলৈ সক্ষম নহয়। যেনেকৈ শুনো তেনেকৈ বিচাৰ কৰো, আৰু মোৰ বিচাৰ ন্যায্য, কাৰণ মই মোৰ ইচ্ছা নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃৰ ইচ্ছা বিচাৰো। যদি মই নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ, মোৰ সাক্ষ্য সত্য নহয়। আন এজন আছে যি মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে, আৰু মই জানো যে যি সাক্ষ্য তেওঁ মোৰ বিষয়ে দিয়ে সেয়া সত্য। তোমালোকে যোহনৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিলো, আৰু তেওঁ সত্যৰ সাক্ষ্য দিছে। মই কিন্তু মানুহৰ পৰা সাক্ষ্য নলওঁ, কিন্তু এইবোৰ কথা কওঁ যাতে তোমালোক ৰক্ষা পোৱা। সেই এজন আছিল সেই প্ৰদীপ যি জ্বলি আছিল আৰু উজ্জ্বল আছিল, কিন্তু তোমালোকে কিছু

সময়ৰ বাবে তেওঁৰ পোহৰত আনন্দিত হবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল। মই কিন্তু যোহনৰ সাক্ষ্যতকৈ ডাঙৰ সাক্ষ্য আছে, কাৰণ যিবোৰ কাৰ্য পিতৃয়ে মোক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ দিলে, সেইবোৰ কাৰ্য যিবোৰ মই কৰোঁ, সেইবোৰে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে যে পিতৃয়ে মোক পঠিয়াইছে। আৰু যি পিতাই মোক পঠিয়াইছে, তেওঁ নিজে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। তোমালোকে কেতিয়াও তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা নাই আৰু তেওঁৰ ৰূপ দেখা নাই, আৰু তেওঁৰ শব্দ তোমালোকৰ ভিতৰত থাকি নাই, কাৰণ তেওঁ যাক পঠিয়াইছিল, তাক তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা। তোমালোকে ধৰ্মশাস্ত্ৰসমূহ অনুসন্ধান কৰা, কাৰণ তোমালোকে ভাবা যে সেইবোৰত অনন্ত জীৱন আছে, আৰু সেইবোৰেই মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে। আৰু তোমালোকে মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ বিচৰা নাই যাতে তোমালোকে জীৱন পাবা। মই মানুহৰ পৰা মহিমা নলওঁ। কিন্তু মই তোমালোকক জানো যে তোমালোকৰ নিজৰ মাজত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম নাই। মই মোৰ পিতৃৰ নামত আহিছোঁ, আৰু তোমালোকে মোক গ্ৰহণ নকৰা; যদি আন কোনোবা নিজৰ নামত আহে, তেওঁক তোমালোকে গ্ৰহণ কৰিবা। তোমালোকে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব পাৰা, যেতিয়া তোমালোকে এজনে আনজনৰ পৰা গৌৰৱ গ্ৰহণ কৰা, আৰু একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰা অহা গৌৰৱ বিচাৰা নাই? তোমালোকে নাভাবিবা যে মই পিতৃৰ ওচৰত তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰিম; তোমালোকৰ অভিযোগকাৰী হৈছে মোচি, যাৰ ওপৰত তোমালোকে আশা কৰিছিল। যদি তোমালোকে মোচিক বিশ্বাস কৰিছিল, তেন্তে তোমালোকে মোকো বিশ্বাস কৰিলাহেঁতেন, কাৰণ তেওঁ মোৰ বিষয়ে লিখিছিল। কিন্তু যদি তোমালোকে সেই লিখাসমূহত বিশ্বাস নকৰা, তেন্তে মোৰ কথাসমূহত কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিবা?

6

এই সকলৰ পিছত যীচু গালীলৰ সাগৰৰ, অৰ্থাৎ তিবিৰিয়াৰ সাগৰৰ সিপাৰে গল। আৰু এটা

বৃহৎ ভিৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে ৰোগীসকলৰ ওপৰত তেওঁ কৰা চিনবোৰ দেখিছিল। যীচু পৰ্বতলৈ উঠি গৈছিল আৰু তাত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে বহি আছিল। কিন্তু নিস্তাৰপৰ্ব নিকট আছিল, ইহুদীসকলৰ উৎসৱ। যীশুৱে চকু তুলি দেখিলে যে এক বৃহৎ লোকসকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি আছে, তেতিয়া তেওঁ ফিলিপক কলে, আমি কৰ পৰা পিঠা কিনিম যাতে এই লোকসকলে খাব পাৰে? এইটো কিন্তু তেওঁ তেওঁক পৰীক্ষা কৰি কৈছিল, কিয়নো তেওঁ নিজে জানিছিল তেওঁ কি কৰিবলৈ আছিল। ফিলিপে তেওঁক উত্তৰ দিলে, দুশ দিনাৰ পিঠাও তেওঁলোকৰ বাবে যথেষ্ট নহয় যাতে তেওঁলোকৰ প্ৰতিজনে অলপ কিছু পায়। তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ পৰা এজনে, চিমন পিতৰৰ ভাতৃ আন্দ্ৰিয়াই, তেওঁক কয়, ইয়াত এক শিশু আছে, যাৰ পাঁচটা ঘৰৰ পিঠা আৰু দুটা মাহ আছে, কিন্তু এইবোৰ ইমান বহুত লোকৰ বাবে কি? যীচুৱে কৈলে, মানুহবোৰক বহুৱাই দিয়া। সেই ঠাইত বহুত ঘাঁহ আছিল। তেতিয়া পুৰুষসকল বহিল, সংখ্যাত প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ। যীচুৱে পিঠাবোৰ লৈ ধন্যবাদ দি শিষ্যসকলক বিতৰণ কৰিলে, আৰু শিষ্যসকলে বহি থকাসকলক দিলে, একেদৰে মাহবোৰৰ পৰাও তেওঁলোকে যিমান বিচাৰিছিল সিমান দিলে। যেতিয়া তেওঁলোক পূৰ্ণ হল, তেওঁ তেওঁৰ শিষ্যসকলক কলে, বাকী থকা টুকুৰাবোৰ সংগ্ৰহ কৰা, যাতে একোৱেই নষ্ট নহয়। সেয়েহে তেওঁলোকে গোটাই বাৰটা টুকুৰী ভৰাই দিলে সেই টুকুৰাবোৰেৰে, যিবোৰ পাঁচটা ঘৰৰ পিঠাৰ পৰা খোৱাসকলৰ বাবে বাকী থাকিল। সেইবাবে মানুহবোৰে যীচুৱে কৰা চিন দেখি কৈছিল যে, এওঁ সঁচাকৈয়ে সেই ভাববাদী যি জগতলৈ আহি আছে। যীশুৱে জানিব পাৰিলে যে তেওঁলোকে আহি তেওঁক ধৰি ৰজা পাতিব খুজিছে, সেয়েহে তেওঁ পুনৰ অকলে পৰ্বতলৈ গুচি গল।

যেতিয়া সন্ধ্যা হল, তেওঁৰ শিষ্যসকল সাগৰলৈ নামি গল। আৰু নাৱত উঠি তেওঁলোকে সাগৰৰ সিপাৰে কফৰনাহুমলৈ আহি আছিল। আৰু ইতিমধ্যে আন্ধাৰ হৈছিল আৰু যীচু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ অহা নাছিল। আৰু প্ৰবল বতাহ বলি থকাত সমুদ্ৰ উত্তাল হৈ উঠিছিল। সেয়েহে প্ৰায় পঁচিশ বা ত্ৰিশ ষ্টেড চলাই যোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে যীচুক সাগৰৰ ওপৰত

খোজ কাঢ়ি থকা আৰু নাৱৰ ওচৰ চাপি অহা দেখিলে, আৰু তেওঁলোকে ভয় খালে। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কয়, মই আছোঁ, ভয় নকৰিবা। সেয়েহে তেওঁলোকে তেওঁক নাৱত তুলি লবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, আৰু তৎক্ষণাত্ নাৱখন সেই মাটিত উপস্থিত হল যলৈ তেওঁলোকে গৈ আছিল।

পৰৱৰ্তী দিনা সাগৰৰ সিপাৰে থিয় হৈ থকা ভিৰে দেখিলে যে তাত আন কোনো নাও নাছিল, কেৱল সেই এখনহে আছিল যাৰ ভিতৰলৈ তেওঁৰ শিষ্যসকল উঠিছিল, আৰু যে যীচু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে নাৱত সোমোৱা নাছিল, কিন্তু কেৱল তেওঁৰ শিষ্যসকলেহে গৈছিল, কিন্তু তিবিৰিয়াচৰ পৰা কিছুমান নাও আছিল সেই ঠাইৰ ওচৰলৈ, যত তেওঁলোকে পিঠা খাইছিল প্ৰভুৱে ধন্যবাদ দিয়াৰ পিছত। সেয়েহে যেতিয়া ভিৰে দেখিলে যে যীচু তাত নাই আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলো নাই, তেওঁলোকে নাওবোৰত উঠিল আৰু যীচুক বিচাৰি কফৰনাহুমলৈ আহিল। আৰু সাগৰৰ সিপাৰে তেওঁক পাই তেওঁক কলে, ৰাৰি, আপুনি ইয়াত কেতিয়া আহিল? যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি কলে, সঁচা সঁচা কওঁ তোমালোকক, তোমালোকে মোক বিচাৰিছা, এই কাৰণে নহয় যে তোমালোকে চিন দেখিলা, কিন্তু এই কাৰণে যে তোমালোকে পিঠাৰ পৰা খালা আৰু পূৰ্ণ হল। যি খাদ্য নষ্ট হৈ যায় তাৰ বাবে কাম নকৰিবা, কিন্তু যি খাদ্য অনন্ত জীৱনলৈ থাকি থাকে তাৰ বাবে কাম কৰা, যিটো মানুহৰ পুত্ৰই তোমালোকক দিব, কিয়নো তেওঁক পিতৃ ঈশ্বৰে মোহৰ মাৰিছে। সেয়েহে মই তেওঁক কলৌ, আমি কি কৰিম যাতে আমি ঈশ্বৰৰ কামবোৰ কৰিব পাৰোঁ? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক কলে, এইটো ঈশ্বৰৰ কাম, যাতে তোমালোকে তেওঁ যাক পঠিয়ালে তেওঁত বিশ্বাস কৰা।

তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক কলে, তেন্তে তুমি কি চিহ্ন দেখুৱাবা যাতে আমি দেখি তোমাক বিশ্বাস কৰিব পাৰোঁ? তুমি কি কাম কৰা? আমাৰ পিতৃসকলে মৰুভূমিত মান্না খাইছিল, যেনেকৈ লিখা আছে, তেওঁ স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁলোকক খাবলৈ পিঠা দিছিল। যীচুৱে সেয়েহে

তেওঁলোকক কৈছিল, সঁচা সঁচা কণ্ড তোমালোকক, মোচিয়ে তোমালোকক স্বৰ্গৰ পৰা পিঠা দিয়া নাছিল, কিন্তু মোৰ পিতৃয়ে তোমালোকক স্বৰ্গৰ পৰা প্ৰকৃত পিঠা দিয়ে। কাৰণ ঈশ্বৰৰ ৰুটি সেইটো যি স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহে আৰু জগতক জীৱন দান কৰে। মই তেতিয়া তেওঁক কলো, প্ৰভু, সদায় আমাক এই ৰুটি দিয়ক। যীচুৱে তেওঁলোকক কৈলে, মই জীৱনৰ ৰুটি। যি মোৰ ওচৰলৈ আহে তেওঁৰ কেতিয়াও ভোক নালাগিব, আৰু যি মোত বিশ্বাস কৰে তেওঁৰ কেতিয়াও পিয়াহ নালাগিব।

কিন্তু মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে তোমালোকে মোক দেখিছা আৰু বিশ্বাস নকৰা। যি সকলো পিতাই মোক দিয়ে, সেয়া মোৰ ওচৰলৈ আহিব, আৰু যি মোৰ ওচৰলৈ আহে তাক মই কেতিয়াও বাহিৰলৈ খেদি নিদিওঁ। কাৰণ মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছোঁ, মোৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু যিজনে মোক পঠাইছে তেওঁৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিবলৈ। এইটো কিন্তু সেই ইচ্ছা যি মোক পঠিয়াইছে পিতৃৰ, যাতে যি সকলো তেওঁ মোক দিছে তাৰ পৰা মই একোকে নষ্ট নকৰোঁ, বৰং শেষ দিনত মই ইয়াক পুনৰ উঠাম। এইটো কিন্তু মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা, যাতে পুত্ৰক দেখা আৰু তেওঁত বিশ্বাস কৰা প্ৰতিজনে অনন্ত জীৱন পায়, আৰু মই শেষ দিনত তেওঁক তুলিম। সেয়েহে ইহুদীসকলে তেওঁৰ বিষয়ে গজগজাইছিল কাৰণ তেওঁ কৈছিল, মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা পিঠা। আৰু তেওঁলোকে কৈছিল, এইজন যীচু যোচেফৰ পুত্ৰ নহয় নেকি, যাৰ পিতা আৰু মাতাক আমি জানো? তেন্তে এইজনে কেনেকৈ কয় যে মই স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছোঁ? তেতিয়া যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে এজনে আনজনৰ লগত গোচৰ নকৰিবা। কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে, যদি মোক পঠোৱা পিতৃয়ে তাক আকৰ্ষণ নকৰে, আৰু মই তাক শেষ দিনত উঠাম। ভাববাদীসকলৰ মাজত লিখা আছে, আৰু সকলো ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা শিক্ষিত হব। যি সকলে পিতৃৰ পৰা শুনে আৰু শিকে, তেওঁলোক মোৰ ওচৰলৈ আহে, নহয় যে কোনোবাই পিতাক দেখিছে, যদি নহয় যিজন ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে, এইজনেহে পিতাক দেখিছে। সত্য সত্য মই তোমালোকক কণ্ড, যিজনে মোক বিশ্বাস কৰে তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে। মই

জীৱনৰ পিঠা। তোমালোকৰ পিতৃসকলে মৰুভূমিত মান্না খাইছিল আৰু মৃত্যু হৈছিল। এইটো সেই ৰুটি যি স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহে, যাতে কোনোবাই তাৰ পৰা খায় আৰু নমৰে। মই সেই জীৱিত পিঠা যি স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছে, যদি কোনোবাই এই পিঠাৰ পৰা খায়, তেওঁ চিৰকাললৈ জীয়াই থাকিব। আৰু যি পিঠা মই দিম, সেয়া মোৰ মাংস, যি মই জগতৰ জীৱনৰ কাৰণে দিম। সেয়েহে ইহুদীসকলে পৰস্পৰৰ মাজত বিবাদ কৰিছিল আৰু কৈছিল, এই মানুহে আমাক নিজৰ মাংস খাবলৈ কেনেকৈ দিব পাৰে? গতিকে যীচুৱে তেওঁলোকক কৈলে, সঁচা সঁচা মই তোমালোকক কওঁ, যদি তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰৰ মাংস নাখোৱা আৰু তেওঁৰ তেজ পান নকৰা, তোমালোকৰ নিজৰ মাজত জীৱন নাই। যিজনে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তাৰ অনন্ত জীৱন আছে, আৰু মই শেষ দিনত তাক পুনৰুত্থিত কৰিম। কাৰণ মোৰ মাংস সঁচাকৈয়ে খাদ্য হয়, আৰু মোৰ তেজ সঁচাকৈয়ে পান হয়। যিজনে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁ মোত থাকে আৰু মই তেওঁত থাকোঁ। যেনেকৈ জীৱিত পিতাই মোক পঠিয়াইছে আৰু মই পিতাৰ দ্বাৰা জীয়াই আছো, তেনেকৈ যি জনে মোক খায় সেই জনেও মোৰ দ্বাৰা জীয়াই থাকিব। এইটো সেই পিঠা যিটো স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিছে, যেনেকৈ তোমালোকৰ পিতৃসকলে মান্না খাইছিল আৰু মৰিছিল তেনেকুৱা নহয়; যিজনে এই পিঠা খায় তেওঁ চিৰকাললৈ জীয়াই থাকিব। এই কথাবোৰ তেওঁ কফৰনাহুমৰ মণ্ডলীত শিক্ষা দি থাকোঁতে কলে।

সেয়েহে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ পৰা বহুতে শুনি কলে, এই বাক্য কঠিন, কোনে ইয়াক শুনিব পাৰে? কিন্তু যীশুৱে নিজৰ মনতে জানি যে তেওঁৰ শিষ্যসকলে এই বিষয়ে গোঁজৰাই আছে, তেওঁলোকক কলে, এইটোৱে তোমালোকক বিস্মিত কৰে নেকি? যদি তাহলে তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক যত তেওঁ আগতে আছিল তালৈ উঠি যোৱা দেখা? আত্মাই জীৱন দান কৰে, মাংসই একো উপকাৰ নকৰে, যি কথা মই তোমালোকক কওঁ, সেয়া আত্মা আৰু জীৱন। কিন্তু তোমালোকৰ মাজত কিছুমান আছে যিসকলে বিশ্বাস নকৰে। কাৰণ যীচুৱে আৰম্ভণিৰ পৰাই জানিছিল যে কোনসকলে বিশ্বাস নকৰে আৰু কোনে

তেওঁক গতাই দিব। আৰু তেওঁ কৈছিল, এই কাৰণে মই তোমালোকক কৈছো যে কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে, যদি মোৰ পিতৃৰ পৰা তেওঁক দিয়া নহয়। ইয়াৰ পিছত তেওঁৰ বহুত শিষ্য উভতি গল আৰু তেওঁৰ লগত আৰু নচলিলে। সেয়েহে যীচুৱে বাৰজনক কলে, তোমালোকেও জানো যাব বিচাৰা? সেয়েহে শিমোন পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, প্ৰভু, কাৰ ওচৰলৈ আমি যাম? অনন্ত জীৱনৰ বাক্য আপোনাৰ আছে। আৰু আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ আৰু জানিছোঁ যে তুমি খ্ৰীষ্ট, জীৱিত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, মই জানো তোমালোক বাৰজনক বাহনি কৰা নাছিলোঁ? আৰু তোমালোকৰ মাজৰ এজন চয়তান। তেওঁ চিমোনৰ পুত্ৰ যিহুদা ইষ্কাৰিয়োটৰ বিষয়ে কৈছিল, কাৰণ এইজনেই তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবলৈ ওলাইছিল, যদিও তেওঁ বাৰজনৰ ভিতৰত এজন আছিল।

7

আৰু যীচুৱে এইবোৰৰ পাছত গালীলত খোজ কাঢ়ি আছিল, কিয়নো তেওঁ যিহুদীয়াত খোজ কাঢ়িবলৈ ইচ্ছুক নাছিল, কাৰণ যিহুদীসকলে তেওঁক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰি আছিল। ইহুদীসকলৰ কুটীৰ-নিৰ্মাণ উৎসৱ ওচৰ চাপি আহিছিল। সেয়েহে তেওঁৰ ভাতৃসকলে তেওঁক কলে, ইয়াৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি যিহুদীয়ালৈ যোৱা, যাতে তোমাৰ শিষ্যসকলেও তুমি কৰা তোমাৰ কৰ্মসমূহ দেখিব পাৰে, কোনেও গোপনে কিবা নকৰে আৰু নিজে মুকলিকৈ থাকিবলৈ বিচাৰে। যদি তুমি এইবোৰ কৰা, তেন্তে জগতৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰা। কিয়নো তেওঁৰ ভাতৃসকলেও তেওঁত বিশ্বাস কৰা নাছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, মোৰ সময় এতিয়াও উপস্থিত হোৱা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ সময় সদায় প্ৰস্তুত আছে। সংসাৰে তোমালোকক ঘৃণা কৰিব নোৱাৰে, কিন্তু মোক ঘৃণা কৰে, কাৰণ মই তাৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ যে তাৰ কৰ্মবোৰ দুষ্ট। তোমালোকে এই উৎসৱলৈ যোৱা, মই এতিয়াও এই উৎসৱলৈ যোৱা নাই, কাৰণ মোৰ সময় এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই। এই কথাবোৰ তেওঁলোকক কোৱাৰ পিছত

তেওঁ গালীলত থাকিল। যেতিয়া তেওঁৰ ভাতৃসকল গল, তেতিয়া তেওঁ নিজেও উৎসৱলৈ গল, প্ৰকাশ্যভাৱে নহয়, কিন্তু গোপনে। সেয়েহে ইহুদীসকলে তেওঁক উৎসৱত বিচাৰি আছিল আৰু কৈ আছিল, তেওঁ কত আছে? আৰু ভিৰৰ মাজত তেওঁৰ বিষয়ে বহুত গুণগুণনি আছিল। কিছুমানে সঁচাকৈ কৈছিল যে তেওঁ ভাল, আনসকলে কৈছিল, নহয়, কিন্তু তেওঁ ভিৰক বিপথে লৈ যায়। কোনেও অৱশ্যে ইহুদীসকলৰ ভয়ৰ কাৰণে তেওঁৰ বিষয়ে মুক্তভাৱে কথা কোৱা নাছিল।

ইতিমধ্যে উৎসৱৰ মাজভাগত যীচু মন্দিৰলৈ গল আৰু শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে। আৰু ইহুদীসকলে আচৰিত হৈ কলে, এই জনে নিশিকাকৈ কেনেকৈ আখৰ জানে? যীচুৱে তেতিয়া তেওঁলোকক উত্তৰ দি কলে, মোৰ শিক্ষা মোৰ নিজৰ নহয়, কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁৰ। যদি কোনোবাই তেওঁৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিবলৈ বিচাৰে, তেন্তে তেওঁ এই শিক্ষাৰ বিষয়ে জানিব পাৰিব যে ই ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে নে মই নিজৰ পৰা কৈছোঁ। যি জনে নিজৰ পৰা কথা কয় তেওঁ নিজৰ গৌৰৱ বিচাৰে, কিন্তু যি জনে তেওঁক পঠোৱা জনৰ গৌৰৱ বিচাৰে, এই জন সত্য, আৰু তেওঁত কোনো অন্যায় নাই। মোচিয়ে জানো তোমালোকক সেই বিধান দিয়া নাই? আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনেও সেই বিধান পালন নকৰে। তোমালোকে মোক কিয় হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছা? ভিৰটোৱে উত্তৰ দিলে আৰু কলে, তুমি ভূতগ্ৰস্ত, কোনে তোমাক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছে? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক কলে, মই এটা কাম কৰিলোঁ, আৰু সকলোৱে এই কাৰণে আচৰিত হৈছা। মোচেয়ে তোমালোকক খৎনা দিছে, কিন্তু এইটো মোচেৰ পৰা অহা নহয়, বৰং পিতৃসকলৰ পৰা আহিছে, আৰু তোমালোকে বিশ্ৰামবাৰতো মানুহক খৎনা কৰা। যদি বিশ্ৰামবাৰত মানুহে চুল্লী লয় যাতে মোচিৰ বিধান ভঙা নহয়, তেন্তে তোমালোকে মোৰ ওপৰত ৰাগ কৰা কিয় কাৰণ মই বিশ্ৰামবাৰত এজন সম্পূৰ্ণ মানুহক সুস্থ কৰিলোঁ দৃষ্টিৰ অনুসৰি বিচাৰ নকৰিব, বৰং ন্যায় বিচাৰ কৰা। তেন্তে জেৰুজালেমবাসীসকলৰ মাজৰ কিছুমানে কৈছিল, এইজন নহয় নেকি যাক তেওঁলোকে মাৰিবলৈ বিচাৰিছে? আৰু চোৱা, তেওঁ মুক্তভাৱে কথা

কৈ আছে, আৰু তেওঁক একো কোৱা নাই। নহয়নে শাসকসকলে সঁচাকৈয়ে জানিলে যে এওঁ সঁচাকৈয়ে খ্ৰীষ্ট? কিন্তু এই মানুহজনক আমি কৰ পৰা আহিছে জানো, কিন্তু খ্ৰীষ্ট যেতিয়া আহিব, তেওঁ কৰ পৰা আহিছে কোনেও নাজানে। সেয়েহে যীচুৱে মন্দিৰত শিক্ষা দিয়া সময়ত চিঞৰি কৈছিল, তোমালোকে মোক জানা, আৰু কৰ পৰা মই আহিছোঁ তাকো জানা, আৰু মই নিজৰ পৰা অহা নাই, কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁ সত্য, যাক তোমালোকে নাজানা, মই তাক জানো, কাৰণ মই তাৰ পৰা আহিছোঁ আৰু তেওঁ মোক পঠিয়াইছে। তেওঁলোকে সেয়েহে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কিন্তু কোনেও তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিলে, কাৰণ তেওঁৰ সময় এতিয়াও আহি পোৱা নাছিল। কিন্তু ভিৰৰ পৰা বহুতে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে আৰু কৈছিল যে, খ্ৰীষ্ট যেতিয়া আহিব, তেওঁ জানো এইজনে কৰা চিহ্নবোৰতকৈ অধিক চিহ্ন কৰিব? ফৰীচীসকলে ভিৰৰ মাজত তেওঁৰ বিষয়ে এইবোৰ গুণগুণনি শুনিলে, আৰু ফৰীচীসকল আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তেওঁক ধৰিবলৈ সহায়কসকলক পঠিয়ালে। যীচুৱে তেন্তে কলে, এতিয়াও অলপ সময় তোমালোকৰ সৈতে আছোঁ আৰু যি জনে মোক পঠিয়াইছিল তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ। তোমালোকে মোক বিচাৰিবা আৰু নাপাবা, আৰু যত মই আছোঁ, তোমালোক আহিব নোৱাৰিবা। তেন্তে ইহুদীসকলে নিজৰ মাজত কলে, এই মানুহজন কলৈ যাব খুজিছে যে আমি তাক নাপাম? তেওঁ জানো গ্ৰীকসকলৰ মাজত বিক্ষিপ্ত হৈ থকা লোকসকলৰ ওচৰলৈ যাব আৰু গ্ৰীকসকলক শিকাৰ? এইটো কি বাক্য যিটো তেওঁ কৈছিল, তোমালোকে মোক বিচাৰিবা আৰু নাপাবা, আৰু যত মই আছোঁ, তোমালোক আহিব নোৱাৰিবা?

কিন্তু উৎসৱৰ শেষ মহান দিনত যীচু থিয় হৈ চিঞৰি কলে, যদি কোনোবাই পিয়াহ লাগে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহক আৰু পান কৰক। যি জনে মোত বিশ্বাস কৰে, যেনেকৈ শাস্ত্ৰই কৈছে, তেওঁৰ অন্তৰৰ পৰা জীৱন্ত পানীৰ নদী বৈ যাব। এই কথা তেওঁ সেই আত্মাৰ বিষয়ে কৈছিল যি আত্মা তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলে লাভ কৰিবলৈ আছিল, কিয়নো পবিত্ৰ আত্মা এতিয়াও দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ যীচু এতিয়াও মহিমাম্বিত হোৱা নাছিল। সেয়েহে ভিৰৰ

পৰা বহুতে শব্দ শুনি কৈছিল, এই সাঁচাকৈ ভাববাদী। আনসকলে কৈছিল, এইজন হৈছে খ্ৰীষ্ট, আনসকলে কৈছিল, নহয়, কিয়নো গালীলৰ পৰা খ্ৰীষ্ট আহে নেকি? শাস্ত্ৰই জানো এইটো কোৱা নাই যে খ্ৰীষ্ট দায়ুদৰ বংশৰ পৰা আৰু বৈৎলেহেম গাঁৱৰ পৰা আহিব, যত দায়ুদ আছিল? অতএব তেওঁৰ কাৰণে ভিড়ৰ মাজত বিভাজন হল। কিছুমানে তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক ধৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, কিন্তু কোনোও তেওঁৰ ওপৰত হাত নিদিলে। সেয়েহে সহায়কসকল মুখ্য পুৰোহিতসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু সেইসকলে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে তেওঁক কিয় অনা নাই? সহায়কসকলে উত্তৰ দিলে, কোনো মানুহে কেতিয়াও এইদৰে কথা কোৱা নাই, যেনেকৈ এই মানুহজনে কৈছে। সেয়েহে ফৰীচীসকলে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, তোমালোকে জানো বিপথে পৰিচালিত হৈছা? শাসকসকলৰ মাজৰ পৰা কোনোবাই তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে নেকি বা ফৰীচীসকলৰ মাজৰ পৰা? কিন্তু এই ভিৰে যিয়ে আইন নাজানে অভিশপ্ত। নিকোদেমসে তেওঁলোকক কয়, যি ৰাতি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন হৈ, আমাৰ আইনে মানুহক বিচাৰ কৰে নেকি, যদি তাৰ পৰা আগতে নুশুনে আৰু তেওঁ কি কৰে নাজানে? তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, তুমিও জানো গালীলৰ পৰা? অনুসন্ধান কৰি চোৱা যে গালীলৰ পৰা কোনো ভাববাদী উত্থিত হোৱা নাই। আৰু প্ৰতিজন নিজৰ ঘৰলৈ গল।

8

যীশু কিন্তু জলফাই গছসমূহৰ পৰ্বতলৈ গল। পুৱা তেওঁ পুনৰ মন্দিৰলৈ আহিল, আৰু সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল, আৰু বহি তেওঁ তেওঁলোকক শিকাইছিল। আৰু শাস্ত্ৰীসকল আৰু ফৰীচীসকলে ব্যভিচাৰত ধৰা পৰা এগৰাকী মহিলাক লৈ আহিল, আৰু তাইক মাজত থিয় কৰাই দিলে। তেওঁলোকে তেওঁক কয়, শিক্ষক, এই মহিলাগৰাকী

ব্যভিচাৰৰ কাৰ্যত ৰঙা হাতে ধৰা পৰিছে, আৰু আমাৰ আইনত মোচিয়ে এনেধৰণৰ মহিলাসকলক শিল দলিয়াই মাৰিবলৈ আদেশ দিছিল। তুমি তেন্তে কি কোৱা? কিন্তু এই কথা তেওঁলোকে তেওঁক পৰীক্ষা কৰি কৈছিল, যাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ পাব পাৰে। কিন্তু যীচুৱে তললৈ হাউলি আঙুলিৰে মাটিত লিখিছিল। যেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধি থাকিল, তেওঁ পোন হৈ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ মাজত যিজন নিষ্পাপ, তেওঁ প্ৰথমে তাইৰ ওপৰত শিল দলিয়াওক। আৰু পুনৰ তললৈ মূৰ দোঁৱাই তেওঁ মাটিত লিখিছিল। তেওঁলোকে কিন্তু শুনি এজন এজনকৈ বাহিৰলৈ গৈছিল, বৃদ্ধসকলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, আৰু যীচু আৰু মাজত থকা মহিলাগৰাকী এৰি থৈ যোৱা হ'ল। চকু তুলি যীচুৱে তাইক কলে, মহিলা, তেওঁলোক কত আছে? কোনোৱে তোমাক দোষী কৰা নাই নেকি? তাই কলে, কোনো নাই, প্ৰভু। যীশুৱে কলে, মইও তোমাক নিন্দা নকৰোঁ। যোৱা আৰু এতিয়াৰ পৰা আৰু পাপ নকৰিবা।

পুনৰ সেয়েহে যীশুৱে তেওঁলোকক কথা কলে আৰু কলে, মই জগতৰ পোহৰ। যি মোক অনুসৰণ কৰে সি কেতিয়াও অন্ধকাৰত নচলিব, কিন্তু জীৱনৰ পোহৰ পাব। তেতিয়া ফৰীচীসকলে তেওঁক কলে, তুমি নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছা, তোমাৰ সাক্ষ্য সত্য নহয়। যীচুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁলোকক কলে, যদিও মই মোৰ নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁ, মোৰ সাক্ষ্য সত্য, কাৰণ মই জানো কৰ পৰা আহিলোঁ আৰু কলৈ যাওঁ, কিন্তু তোমালোকে নাজানা মই কৰ পৰা আহোঁ বা কলৈ যাওঁ। তোমালোকে শৰীৰ অনুসৰি বিচাৰ কৰা, মই কাকো বিচাৰ নকৰোঁ। আৰু যদি মই বিচাৰ কৰোঁ, তেন্তে মোৰ সেই বিচাৰ সত্য, কাৰণ মই অকলশৰীয়া নহয়, বৰং মই আৰু মোক পঠোৱা পিতৃ আহোঁ। আৰু তোমালোকৰ বিধানত লিখা আছে যে দুজন মানুহৰ সাক্ষ্য সত্য হয়। মই নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিওঁতা, আৰু মোক পঠোৱা পিতৃয়ে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে। তেওঁলোকে তেতিয়া তেওঁক সুধিলে, কত আছে তোমাৰ পিতৃ? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, তোমালোকে মোক জনা নাই আৰু মোৰ পিতৃকো জনা নাই। যদি তোমালোকে মোক জানিলাহেঁতেন, তেন্তে মোৰ পিতৃকো জানিলাহেঁতেন। এই

কথাবোৰ যীচুৱে মন্দিৰৰ ভঁৰালত শিক্ষা দি থাকোঁতে কৈছিল, আৰু কোনেও তেওঁক ধৰা নাছিল, কাৰণ তেওঁৰ সময় এতিয়াও অহা নাছিল।

যীচুৱে গতিকে তেওঁলোকক পুনৰ কৈলে, মই যাওঁ আৰু তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু তোমালোকৰ পাপত তোমালোক মৰিবা; যত মই যাওঁ, তোমালোকে আহিবলৈ সক্ষম নহয়। সেয়েহে যিহুদীসকলে কৈছিল, তেওঁ নিশ্চয় নিজকে হত্যা নকৰিব নহয় জানো, কাৰণ তেওঁ কয়, য'লৈ মই যাওঁ, তোমালোকে তালৈ আহিব নোৱাৰা? আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোক তলৰ পৰা আহিছা, মই ওপৰৰ পৰা আহিছোঁ। তোমালোক এই জগতৰ পৰা আহিছা, মই এই জগতৰ পৰা নহয়। সেয়েহে মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে তোমালোক তোমালোকৰ পাপসমূহত মৰিবা, কিয়নো যদি তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা যে মই আছোঁ, তোমালোক তোমালোকৰ পাপসমূহত মৰিবা। তেওঁলোকে তেওঁক কৈছিল, তুমি কোন? আৰু যীশুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, আৰম্ভণিৰে পৰা যি মই তোমালোকক কৈ আছোঁ। মই তোমালোকৰ বিষয়ে বহুত কথা কবলৈ আৰু বিচাৰ কৰিবলৈ আছে, কিন্তু যিজনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁ সত্য, আৰু মই যিবোৰ কথা তেওঁৰ পৰা শুনিছোঁ, সেইবোৰ কথা মই জগতলৈ কওঁ। তেওঁলোকে নাজানিছিল যে তেওঁ তেওঁলোকক পিতাৰ বিষয়ে কৈছিল। যীচুৱে সেয়েহে তেওঁলোকক কৈছিল, যেতিয়া তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰক তুলিবা, তেতিয়া জানিবা যে মই আছোঁ, আৰু মই নিজৰ পৰা একো নকৰোঁ, কিন্তু মোৰ পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ শিকাইছিল, সেইদৰে এইবোৰ কওঁ। আৰু যিজনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁ মোৰ লগত আছে, পিতৃয়ে মোক অকলশৰীয়া এৰি দিয়া নাই, কাৰণ মই সদায় তেওঁৰ মনোমোহা কাৰ্য কৰোঁ। তেওঁ এই কথাবোৰ কওঁতে বহুতে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে।

সেয়েহে যীচুৱে তেওঁক বিশ্বাস কৰা ইহুদীসকলক কৈছিল, যদি আপোনালোক মোৰ বাক্যত থাকে, তেন্তে আপোনালোক প্ৰকৃততে মোৰ শিষ্য। আৰু তোমালোকে সত্য জানিবা, আৰু সত্যই তোমালোকক মুক্ত কৰিব। তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, আমি আব্ৰাহামৰ বংশ

আৰু কেতিয়াও কাৰো দাস হোৱা নাই। তুমি কেনেকৈ কোৱা যে তোমালোক মুক্ত হবা? যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, সঁচা সঁচা কওঁ তোমালোকক যে যিকোনোৱে পাপ কৰে সি পাপৰ দাস। কিন্তু সেই দাস ঘৰত চিৰকাললৈ নাথাকে, পুত্ৰ চিৰকাললৈ থাকে। সেয়েহে যদি পুত্ৰই তোমালোকক মুক্ত কৰে, তেন্তে তোমালোক প্ৰকৃততে মুক্ত হবা। মই জানো যে তোমালোক অৱাহামৰ বংশধৰ, কিন্তু তোমালোকে মোক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছা, কাৰণ মোৰ বাক্য তোমালোকৰ হৃদয়ত ঠাঁই নাপায়। মই মোৰ পিতাৰ ওচৰত যি দেখিছোঁ তাকে কওঁ, আৰু তোমালোকেও তোমালোকৰ পিতাৰ ওচৰত যি দেখিছা তাকে কৰা। তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক কলে, আমাৰ পিতৃ অৱাহাম। যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, যদি তোমালোক অৱাহামৰ সন্তান আছিল, তেন্তে অৱাহামৰ কৰ্ম কৰিলাহেঁতেন। এতিয়া কিন্তু তোমালোকে মোক হত্যা কৰিবলৈ বিচাৰিছা, এজন মানুহক যি তোমালোকক সত্য কৈছে, যি মই ঈশ্বৰৰ পৰা শুনিছিলোঁ। এইটো আৱাহামে কৰা নাছিল। তোমালোকে তোমালোকৰ পিতৃৰ কাম কৰা। তেতিয়া মই তেওঁক কলো, আমি ব্যভিচাৰৰ পৰা জন্ম হোৱা নাই, আমাৰ এজন পিতৃ আছে, ঈশ্বৰ। যীচুৱে সেয়েহে তেওঁলোকক কৈছিল, যদি ঈশ্বৰ তোমালোকৰ পিতৃ আছিল, তেন্তে তোমালোকে মোক ভাল পালেহেঁতেন, কিয়নো মই ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই আহিছোঁ আৰু আহিছোঁ, কাৰণ মই নিজৰ পৰা অহা নাই, কিন্তু সেইজনে মোক পঠিয়াইছে। কিয় তোমালোকে মোৰ কথা নাজানা? কাৰণ তোমালোকে মোৰ বাক্য শুনিবলৈ সক্ষম নহয়। তোমালোক শয়তান পিতাৰ পৰা আহিছা, আৰু তোমালোকৰ পিতাৰ কামনাবোৰ তোমালোকে পূৰণ কৰিব বিচাৰা। তেওঁ আৰম্ভণিৰে পৰা হত্যাকাৰী আছিল আৰু সত্যত থিয় হৈ থকা নাই, কাৰণ তেওঁৰ মাজত সত্য নাই। যেতিয়া তেওঁ মিছা কথা কয়, তেওঁ নিজৰ পৰাই কয়, কাৰণ তেওঁ মিছলীয়া আৰু মিছাৰ পিতা। কিন্তু মই সত্য কওঁ বাবে, তোমালোকে মোক বিশ্বাস নকৰা। তোমালোকৰ মাজৰ কোনে মোক পাপৰ বিষয়ে দোষী প্ৰমাণ কৰিব পাৰে? যদি মই সত্য কওঁ, তেন্তে তোমালোকে মোক কিয় বিশ্বাস নকৰা? যি জন ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাক্যবোৰ শুনে; এই কাৰণেই তোমালোকে নুশুনা, কাৰণ তোমালোক ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়। তেতিয়া ইহুদীসকলে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক কলে,

আমি ভালকৈ কণ্ড নেকি যে তুমি চমৰীয়া আৰু তোমাৰ ভূত আছে? যীশুৱে উত্তৰ দিলে, মোৰ ভূত নাই, কিন্তু মই মোৰ পিতৃক সন্মান কৰোঁ, আৰু তোমালোকে মোক অসন্মান কৰা। মই কিন্তু মোৰ গৌৰৱ বিচৰা নাই, এজন আছে যি বিচাৰে আৰু বিচাৰ কৰে। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কণ্ড, যদি কোনোবাই মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কেতিয়াও মৃত্যু দেখা নাপাব। ইহুদীসকলে তেওঁক কলে, এতিয়া আমি জানিছো যে তোমাৰ ভূত আছে। অৱ্ৰাহাম মৰিল আৰু ভাববাদীসকলো মৰিল, আৰু তুমি কোৱা, যদি কোনোবাই মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কেতিয়াও মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাব। তুমি জানো আমাৰ পিতৃ অৱ্ৰাহামতকৈ ডাঙৰ, যি মৰিল? আৰু ভাববাদীসকলো মৰিল, তুমি নিজকে কি বুলি কৰা? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, যদি মই নিজকে গৌৰৱ কৰোঁ, মোৰ গৌৰৱ একো নহয়। মোৰ পিতৃয়েই মোক গৌৰৱ কৰে, যাক তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ বুলি কোৱা। আৰু তোমালোকে তেওঁক জনা নাই, কিন্তু মই তেওঁক জানো। আৰু যদি মই কণ্ড যে তেওঁক নাজানো, তেন্তে মই তোমালোকৰ দৰে মিছলীয়া হম, কিন্তু মই তেওঁক জানো আৰু তেওঁৰ বাক্য পালন কৰো। তোমালোকৰ পিতৃ Abraham আনন্দিত হৈছিল যাতে তেওঁ মোৰ দিন দেখা পায়, আৰু তেওঁ দেখিলে আৰু আনন্দিত হল। সেয়েহে ইহুদীসকলে তেওঁক কলে, তোমাৰ এতিয়াও পঞ্চাশ বছৰ হোৱা নাই আৰু তুমি অৱ্ৰাহামক দেখিছা? যীচুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কণ্ড, অৱ্ৰাহামৰ জন্ম হোৱাৰ আগতে মই আছোঁ। তেওঁলোকে সেয়েহে শিল তুলি ললে যাতে তেওঁৰ ওপৰত দলিয়াই দিব পাৰে। কিন্তু যীচু লুকাই গল, আৰু তেওঁলোকৰ মাজেৰে পাৰ হৈ মন্দিৰৰ পৰা ওলাই গল, আৰু এইদৰে গুচি গল।

9

আৰু পাৰ হৈ যোৱাৰ সময়ত তেওঁ জন্মৰ পৰা অন্ধ এজন মানুহ দেখিলে। আৰু তেওঁৰ

শিষ্যসকলে তেওঁক সুধিলে, বৰি, কোনে পাপ কৰিলে, এই মানুহজনে নে তেওঁৰ মাক-দেউতাকে, যাৰ বাবে তেওঁ অন্ধ হৈ জন্ম হল? যীশুৱে উত্তৰ দিলে, ইয়াৰ কাৰণ এই মানুহজনে পাপ কৰা নাই, আৰু তেওঁৰ মাক-দেউতাকেও পাপ কৰা নাই, কিন্তু যাতে ঈশ্বৰৰ কাৰ্য্যবোৰ তেওঁৰ মাজত প্ৰকাশ হয়। মোক যিজনে পঠাইছে তেওঁৰ কামবোৰ কৰা প্ৰয়োজন যেতিয়ালৈকে দিন আছে, ৰাতি আহে যেতিয়া কোনোৱে কাম কৰিব নোৱাৰে। যেতিয়া মই জগতত থাকোঁ, মই জগতৰ পোহৰ। এই কথা কৈ তেওঁ মাটিত থুই পেলালে আৰু থুৰ পৰা বোকা বনাতে, আৰু সেই বোকা অন্ধ মানুহজনৰ চকুত লগাই দিলে আৰু তেওঁক কলে, যোৱা, চিলোৱামৰ পুখুৰীত ধোৱা, যাৰ ব্যাখ্যা হয় পঠোৱা। গতিকে তেওঁ গল আৰু ধুলে, আৰু দেখা পাই আহিল।

গতিকে চুবুৰীয়াসকল আৰু যিসকলে তেওঁক আগতে দেখিছিল যে তেওঁ অন্ধ আছিল, তেওঁলোকে কৈছিল, এইজন সেইজন নহয় নেকি যিজন বহি ভিক্ষা মাগিছিল? আনসকলে কৈছিল যে এইজন সেইজন, আনসকলে কিন্তু কৈছিল যে তেওঁৰ দৰে। সেইজনে কৈছিল যে মই সেইজন। তেওঁলোকে তেতিয়া তেওঁক সুধিলে, তোমাৰ চকু দুটা কেনেকৈ খোলা হল? সেই জনে উত্তৰ দিলে আৰু কলে, যীচু নামৰ এজন মানুহে বোকা তৈয়াৰ কৰিলে আৰু মোৰ চকুত সানিলে আৰু মোক কলে, চিলোৱামৰ পুখুৰীলৈ যোৱা আৰু ধুই পেলোৱা, কিন্তু গৈ আৰু ধুই মই দৃষ্টি পালোঁ। মই তেন্তে তেওঁক সুধিলোঁ, তেওঁ কত আছে? তেওঁ কলে, মই নাজানো।

তেওঁলোকে তেওঁক ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ লৈ গল, যিজন আগতে অন্ধ আছিল। কিন্তু বিশ্ৰামবাৰ আছিল যেতিয়া যীচুৱে মাটি বনাইছিল আৰু তেওঁৰ চকু খুলিছিল। সেয়েহে ফৰীচীসকলে তেওঁক পুনৰ সুধিলে যে তেওঁ কেনেকৈ দৃষ্টি পাইছিল। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তেওঁ মোৰ চকুত মাটি লগাইছিল, আৰু মই ধুইছিলোঁ, আৰু এতিয়া মই দেখা পাওঁ। তেন্তে ফৰীচীসকলৰ মাজৰ কিছুমানে কৈছিল, এই মানুহজন ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়,

কাৰণ তেওঁ বিশ্ৰামবাৰ পালন নকৰে। আনসকলে কৈছিল, এজন পাপী মানুহে কেনেকৈ এনেধৰণৰ চিনবোৰ কৰিব পাৰে? আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বিভাজন আছিল। তেওঁলোকে অন্ধজনক পুনৰ সুধিলে, তেওঁৰ বিষয়ে তুমি কি কোৱা, যিজনে তোমাৰ চকু খুলি দিলে? কিন্তু তেওঁ কলে যে তেওঁ এজন ভৱিষ্যদ্বক্তা। সেয়েহে ইহুদীসকলে তেওঁৰ বিষয়ে বিশ্বাস নকৰিলে যে তেওঁ অন্ধ আছিল আৰু দৃষ্টি পাইছিল, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে সেই দৃষ্টি পোৱাজনৰ অভিভাৱকসকলক মাতিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক সোধিলে কৈ, এইজন তোমালোকৰ পুত্ৰ নেকি, যাক তোমালোকে অন্ধ হৈ জন্ম হৈছিল বুলি কোৱা? তেন্তে তেওঁ এতিয়া কেনেকৈ দেখা পাইছে? তেওঁৰ মাক-দেউতাকে তেওঁলোকক উত্তৰ দি কলে, আমি জানো যে এইজন আমাৰ পুত্ৰ আৰু অন্ধ হৈ জন্ম হৈছিল, কিন্তু এতিয়া তেওঁ কেনেকৈ দেখা পায় আমি নাজানো, বা কোনে তেওঁৰ চকু খুলিলে আমি নাজানো। তেওঁৰ বয়স হৈছে, তেওঁকে সোধা, তেওঁ নিজৰ বিষয়ে কব। এইবোৰ কথা তেওঁৰ পিতৃ-মাতৃয়ে কৈছিল, কাৰণ তেওঁলোকে ইহুদীসকলক ভয় কৰিছিল, কিয়নো ইহুদীসকলে ইতিমধ্যে সন্মত হৈছিল যে, যদি কোনোবাই তেওঁক খ্ৰীষ্ট বুলি স্বীকাৰ কৰে, তেন্তে তেওঁক সমাজ-গৃহৰ পৰা বহিষ্কৃত কৰা হব। এই কাৰণে তেওঁৰ মাক-দেউতাকে কলে যে তেওঁৰ বয়স হৈছে, তেওঁকেই সোধা। সেয়েহে তেওঁলোকে দ্বিতীয়বাৰ সেই মানুহক মাতিলে যি অন্ধ আছিল, আৰু তেওঁক কলে, ঈশ্বৰক গোঁৱৰ দিয়া, আমি জানো যে এই মানুহ পাপী। সেয়েহে তেওঁ উত্তৰ দিলে আৰু কলে, তেওঁ পাপী নে নহয় মই নাজানো, এটা কথা জানো যে মই অন্ধ আছিলোঁ আৰু এতিয়া দেখা পাওঁ। মই তেওঁক পুনৰ সুধিলোঁ, তেওঁ তোমাক কি কৰিলে? তেওঁ তোমাৰ চকু কেনেকৈ খুলিলে? তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, মই তোমালোকক ইতিমধ্যে কৈছিলো, আৰু তোমালোকে শুনা নাই। কিয় পুনৰ শুনিব বিচাৰা? তোমালোকেও তেওঁৰ শিষ্য হবলৈ বিচাৰা নেকি? তেওঁলোকে তেওঁক গালি দিলে আৰু কলে, তুমি সেই জনৰ শিষ্য, কিন্তু আমি মোচিৰ শিষ্য। আমি জানো যে মোচিক ঈশ্বৰে কথা কৈছে, কিন্তু এই জনক আমি নাজানো তেওঁ কৰ পৰা আহিছে। সেই মানুহজনে উত্তৰ দি তেওঁলোকক কলে, এইটো সঁচাকৈয়ে আচৰিত যে তোমালোকে নাজানো তেওঁ কৰ পৰা আহিছে, অথচ

তেওঁ মোৰ চকু খুলি দিলে। আমি জানো যে পাপীসকলৰ কথা ঈশ্বৰে নুশুনে, কিন্তু যদি কোনো ঈশ্বৰভক্ত হয় আৰু তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰে, তেন্তে তেওঁৰ কথা শুনে। যুগৰ পৰা এইটো কেতিয়াও শুনা হোৱা নাই যে কোনোবাই জন্মান্ত লোকৰ চকু খুলিছিল। যদি এই জন ঈশ্বৰৰ পৰা নাহিলেহেঁতেন, তেওঁ একো কৰিবলৈ সক্ষম নহলহেঁতেন। তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, তুমি সম্পূৰ্ণৰূপে পাপত জন্ম হলা, আৰু তুমি আমাক শিকাইছা? আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বাহিৰ কৰি দিলে। যীশুৱে শুনিলে যে তেওঁলোকে তাক বাহিৰলৈ খেদি দিলে, আৰু তাক বিচাৰি পাই তাক কলে, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত বিশ্বাস কৰা নেকি? সেই জনে উত্তৰ দিলে আৰু কলে, আৰু কোন আছে, প্ৰভু, যাতে মই তেওঁত বিশ্বাস কৰিম? যীচুৱে তাক ক'লে, আৰু তুমি তাক দেখিছা আৰু যিজনে তোমাৰ লগত কথা কৈছে সেইজনেই আছে। কিন্তু তেওঁ কলে, মই বিশ্বাস কৰোঁ, প্ৰভু, আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিলে। আৰু যীচুৱে কলে, মই এই জগতলৈ বিচাৰৰ বাবে আহিলোঁ, যাতে যিসকলে নেদেখে তেওঁলোকে দেখা পায় আৰু যিসকলে দেখে তেওঁলোক অন্ধ হয়। আৰু ফৰীচীসকলৰ মাজৰ যিসকল তেওঁৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে এইবোৰ শুনিলে আৰু তেওঁক কলে, আমিও জানো অন্ধ? যীচুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, যদি তোমালোক অন্ধ আছিল, তেন্তে তোমালোকৰ পাপ নাথাকিলেহেঁতেন। কিন্তু এতিয়া তোমালোকে কোৱা যে আমি দেখোঁ, সেয়েহে তোমালোকৰ পাপ থাকি যায়।

10

সঁচাকৈ সঁচাকৈ কওঁ তোমালোকক, যিজনে দুৱাৰেৰে ভেড়াৰ চোতালত প্ৰৱেশ নকৰে, কিন্তু আন ঠাইৰ পৰা উঠে, সেইজন চোৰ আৰু ডকাইত। কিন্তু যি দুৱাৰেদি প্ৰৱেশ কৰে তেওঁ মেৰ-ছাগৰ ৰখীয়া। এই দ্বাৰৰক্ষীয়ে খোলে, আৰু মেৰবোৰে তেওঁৰ কণ্ঠ শুনে, আৰু তেওঁ নিজৰ মেৰবোৰক নাম ধৰি মাতে আৰু সিহঁতক বাহিৰলৈ লৈ যায়। আৰু যেতিয়া

তেওঁ নিজৰ মেৰবোৰক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনে, তেওঁ সিহঁতৰ আগে আগে যায়, আৰু
 মেৰবোৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰে, কাৰণ সিহঁতে তেওঁৰ মাত চিনি পায়। বিদেশীক কিন্তু
 তেওঁলোকে কেতিয়াও অনুসৰণ নকৰিব, বৰং তাৰ পৰা পলাই যাব, কাৰণ তেওঁলোকে
 বিদেশীসকলৰ কণ্ঠস্বৰ নাজানে। এই দৃষ্টান্ত কথা যীশুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, কিন্তু তেওঁ
 তেওঁলোকক যি কৈছিল সেইবোৰ কি আছিল তেওঁলোকে বুজা নাছিল। যীচুৱে তেন্তে পুনৰ
 তেওঁলোকক কৈলে, সঁচা সঁচা মই তোমালোকক কওঁ যে মই মেৰ-ছাগবোৰৰ দুৱাৰ।
 যিমানৈ মোৰ আগত আহিছিল, তেওঁলোক সকলো চোৰ আৰু ডকাইত আছিল, কিন্তু
 মেৰবোৰে তেওঁলোকৰ কথা শুনা নাছিল। মই দুৱাৰ; মোৰ মাজেৰে যদি কোনোবাই প্ৰৱেশ
 কৰে, তেওঁ ৰক্ষা পাব, আৰু তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাব আৰু বাহিৰলৈ ওলাব, আৰু চৰণীয়া
 পাব। চোৰে কেৱল চুৰি কৰিবলৈ, হত্যা কৰিবলৈ আৰু ধ্বংস কৰিবলৈহে আহে, মই
 আহিছোঁ যাতে তেওঁলোকে জীৱন পায় আৰু প্ৰচুৰ পৰিমাণে পায়। মই সেই ভাল
 মেৰপালক। সেই ভাল মেৰপালকে তেওঁৰ আত্মা ভেড়াবোৰৰ বাবে ৰাখে। সেই
 বেতনভোগী কৰ্মচাৰীজন কিন্তু মেৰপালক নহয়, যাৰ মেৰবোৰ নিজা নহয়, সি নেকেৰা
 আহি থকা দেখি মেৰবোৰ এৰি দি পলায়, আৰু নেকেৰাই সিহঁতক কাঢ়ি লৈ মেৰবোৰ
 সিঁচৰতি কৰে। কিন্তু সেই মজুৰীয়াজনে পলায়ন কৰে, কাৰণ তেওঁ মজুৰীয়া, আৰু মেৰ-
 ছাগবোৰৰ বিষয়ে তেওঁৰ কোনো চিন্তা নাই। মই ভাল মেৰ-ছাগ ৰখীয়া, আৰু মই
 মোৰবোৰক জানো আৰু মোৰবোৰৰ দ্বাৰা জনা যাওঁ। যেনেকৈ পিতৃয়ে মোক জানে আৰু
 মই পিতৃক জানো, আৰু মই মোৰ আত্মা মেৰ-ছাগবোৰৰ কাৰণে অৰ্পণ কৰোঁ। আৰু মোৰ
 আন মেৰ-ছাগ আছে, যিবোৰ এই চোতালৰ নহয়, আৰু সেইবোৰকো মই আনিব লাগিব,
 আৰু সিহঁতে মোৰ মাত শুনিব, আৰু এটা জাক হব, এজন ৰখীয়া হব। এই কাৰণে পিতৃয়ে
 মোক ভালপায়, কাৰণ মই মোৰ আত্মা সমৰ্পণ কৰোঁ, যাতে পুনৰ তাক গ্ৰহণ কৰিব পাৰোঁ।
 কোনেও ইয়াক মোৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰে, বৰং মই নিজেই ইয়াক ত্যাগ কৰোঁ। মোৰ
 ইয়াক ত্যাগ কৰাৰ অধিকাৰ আছে, আৰু মোৰ ইয়াক পুনৰ গ্ৰহণ কৰাৰ অধিকাৰ আছে।
 এই আদেশ মই মোৰ পিতৃৰ পৰা লাভ কৰিছোঁ। অতএব এই শব্দবোৰৰ কাৰণে ইহুদীসকলৰ

মাজত পুনৰ বিভাজন হল। তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বহুতে কৈছিল, তেওঁৰ দেমন আছে আৰু তেওঁ পাগল হৈছে, তেওঁৰ কথা কিয় শুনিছা? আন সকলে কৈছিল, এইবোৰ কথা ভূত পোৱা মানুহৰ নহয়। ভুতে জানো অন্ধৰ চকু খুলিব পাৰে?

যিকচালেমত উৎসৰ্গীকৰণৰ উৎসৱ ঘটিল, আৰু শীতকাল আছিল। আৰু যীশুৱে মন্দিৰত চলোমনৰ বাৰাণ্ডাত খোজ কাঢ়ি আছিল। তেতিয়া ইহুদীসকলে তেওঁক চাৰিওফালে আগুৰি ধৰিলে আৰু তেওঁক কলে, কিমান কাললৈকে তুমি আমাৰ আত্মা তুলি ৰাখিবা? যদি তুমি খ্ৰীষ্ট, তেন্তে আমাক স্পষ্টভাৱে কোৱা। যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, মই তোমালোকক কৈছিলো, আৰু তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা, যিবোৰ কাম মই মোৰ পিতৃৰ নামত কৰো, সেইবোৰে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে। কিন্তু তোমালোকে বিশ্বাস নকৰা, কাৰণ তোমালোক মোৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ মাজৰ পৰা নহয়, যেনেকৈ মই তোমালোকক কৈছিলোঁ। মোৰ মেঘবোৰে মোৰ কণ্ঠ শুনে, আৰু মই সিহঁতক জানো, আৰু সিহঁতে মোক অনুসৰণ কৰে। আৰু মই তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিওঁ, আৰু তেওঁলোক কেতিয়াও বিনষ্ট নহব, আৰু কোনোবাই তেওঁলোকক মোৰ হাতৰ পৰা কাঢ়ি নিবিব। মোৰ পিতা, যিজনে মোক দিছে, সকলোতকৈ মহান, আৰু কোনেও মোৰ পিতাৰ হাতৰ পৰা কাঢ়ি লব নোৱাৰে। মই আৰু পিতৃ এক। সেয়েহে ইহুদীসকলে পুনৰ পাথৰ তুলি ললে যাতে তেওঁক পাথৰ মাৰিব পাৰে। যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, মই মোৰ পিতৃৰ পৰা তোমালোকক বহুতো ভাল কাম দেখুৱালোঁ, সেইবোৰৰ কোনটো কামৰ কাৰণে তোমালোকে মোক শিল দলিয়াইছা? ইহুদীসকলে তেওঁক উত্তৰ দি কলে, আমি তোমাক কোনো ভাল কামৰ বাবে শিল দলিয়াব খোজা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰ-নিন্দাৰ বাবে, আৰু কাৰণ তুমি মানুহ হৈও নিজকে ঈশ্বৰ বুলি দাবী কৰিছা। যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, তোমালোকৰ নিয়মত জানো লিখা নাই, মই কলো, তোমালোক দেৱতা? যদি তেওঁ সেইসকলক দেৱতা বুলি কলে, যিসকললৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিছিল, আৰু শাস্ত্ৰ লুপ্ত কৰিব নোৱাৰি, যাক পিতাই পবিত্ৰ কৰিলে আৰু জগতলৈ পঠিয়ালে, তোমালোকে কোৱা যে তেওঁ ঈশ্বৰ-নিন্দা কৰিছে, কাৰণ মই কলো, মই ঈশ্বৰৰ

পুত্ৰ? যদি মই মোৰ পিতৃৰ কৰ্মসমূহ নকৰোঁ, তেন্তে মোক বিশ্বাস নকৰিবা, যদি কিন্তু কৰোঁ, এতিয়াও যদি মোক বিশ্বাস নকৰা, তেন্তে কামবোৰক বিশ্বাস কৰা, যাতে জানিব পাৰা আৰু বিশ্বাস কৰিব পাৰা যে পিতৃ মোত আছে আৰু মই তেওঁত আছোঁ। সেয়েহে তেওঁলোকে পুনৰ তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিছিল, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ওলাই গল।

আৰু তেওঁ আকৌ যৰ্দনৰ সিপাৰে গল, সেই ঠাইলৈ যত যোহনে প্ৰথমে বাপ্তিস্মা দিছিল, আৰু তাতে থাকিল। আৰু বহুতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু কৈছিল যে যোহনে নিশ্চয় কোনো চিন কৰা নাছিল, কিন্তু যোহনে এইজনৰ বিষয়ে যিমান কৈছিল, সকলো সত্য আছিল। আৰু তাত বহুতে তেওঁক বিশ্বাস কৰিলে।

11

বেথানীৰ পৰা এজন অসুস্থ মানুহ আছিল, লাজাৰাছ, যি মেৰী আৰু তাইৰ ভনীয়েক মাৰ্থাৰ গাঁৱৰ পৰা আছিল। আৰু মৰিয়ম আছিল সেইজনী যিয়ে প্ৰভুক সুগন্ধি তেলেৰে অভিষেক কৰিছিল আৰু নিজৰ চুলিৰে তেওঁৰ ভৰি মচিছিল, যাৰ ভায়েক লাজাৰ অসুস্থ আছিল। সেয়েহে ভনীয়েকসকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ এই বাৰ্তা পঠিয়াইছিল, প্ৰভু, চাওক, যাক আপুনি প্ৰেম কৰে তেওঁ অসুস্থ আছে। এইটো শুনি যীশুৱে কৈছিল, এই দুৰ্বলতা মৃত্যুৰ বাবে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ গৌৰৱৰ বাবে, যাতে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ ইয়াৰ দ্বাৰা গৌৰৱান্বিত হয়। যীশুৱে মাৰ্থাক আৰু তাইৰ ভনীয়েকক আৰু লাজাৰক প্ৰেম কৰিছিল। যেতিয়া তেওঁ শুনিলে যে তেওঁ অসুস্থ, তেতিয়া তেওঁ যত আছিল সেই ঠাইতে দুদিন থাকিল, তাৰপিছত এইটোৰ পাছত তেওঁ শিষ্যসকলক কয়, আহক আমি পুনৰ যিহূদিয়ালৈ যাওঁ। শিষ্যসকলে তেওঁক কলে, ৰব্বি, এতিয়াই ইহুদীসকলে আপোনাক শিল দলিয়াবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু আপুনি পুনৰ তালৈ যাইছে নেকি? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, দিনৰ বাৰটা ঘণ্টা নহয় নে? যদি কোনোবাই দিনত খোজ কাঢ়ে, তেওঁ উজুটি নাখায়, কাৰণ তেওঁ এই জগতৰ পোহৰ দেখে। কিন্তু যদি

কোনোবাই ৰাতি খোজ কাঢ়ে, তেওঁ উজুটি খায়, কাৰণ তেওঁৰ ভিতৰত পোহৰ নাই।
এইবোৰ কথা কোৱাৰ পিছত তেওঁ তেওঁলোকক কলে, আমাৰ বন্ধু লাজাৰ শুই পৰিছে,
কিন্তু মই তেওঁক জগাবলৈ যাওঁ। তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেতিয়া কলে, প্ৰভু, যদি তেওঁ শুই
পৰিছে, তেন্তে তেওঁ ৰক্ষা পাব। যীচুৱে তেওঁৰ মৃত্যুৰ বিষয়ে কৈছিল, কিন্তু সিহঁতে ভাবিছিল
যে তেওঁ টোপনিৰ নিদ্ৰাৰ বিষয়ে কৈছে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক স্পষ্টকৈ কলে,
লাজাৰ মৰিল, আৰু মই তোমালোকৰ কাৰণে আনন্দিত হৈছোঁ যাতে তোমালোকে বিশ্বাস
কৰা, কাৰণ মই তাত নাছিলোঁ, কিন্তু আহাঁ আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ। তেতিয়া থোমা, যাক
দিদুমোস্ বুলি মতা হয়, সহ-শিষ্যসকলক কৈলে, আহাঁ আমিও যাওঁ যাতে আমি তেওঁৰ
সৈতে মৰিব পাৰোঁ।

সেয়েহে যীশু আহি তাক পালে, যি ইতিমধ্যে চাৰি দিন সমাধিত আছিল। বৈথনিয়া
যিৰুচালেমৰ নিকটত আছিল, প্ৰায় পোন্ধৰ ষ্টেডিয়া দূৰত্বত। আৰু বহুতো ইহুদীসকল মাৰ্থা
আৰু মৰিয়মৰ ওচৰলৈ আহিছিল যাতে তেওঁলোকৰ ভায়েকৰ বিষয়ে তেওঁলোকক সান্ত্বনা
দিব পাৰে। সেয়েহে মাৰ্থাই যেতিয়া শুনিলে যে যীচু আহি আছে, তেতিয়া তেওঁক লগ
ধৰিবলৈ গল, কিন্তু মৰিয়ম ঘৰতে বহি আছিল। মাৰ্থাই তেন্তে যীচুক কৈছিল, প্ৰভু, যদি
আপুনি ইয়াত আছিলহেঁতেন, মোৰ ভাতৃ মৃত্যু নহলহেঁতেন। কিন্তু এতিয়াও মই জানো যে
তুমি ঈশ্বৰৰ ওচৰত যিমান বিচাৰিবা, ঈশ্বৰে তোমাক দিব। যীশুৱে তাইক কয়, তোমাৰ ভাই
উঠিব। মাৰ্থাই তেওঁক কলে, মই জানো যে তেওঁ শেষ দিনৰ পুনৰুত্থানত উঠিব। যীশুৱে
তাইক কলে, মই পুনৰুত্থান আৰু জীৱন। যি মোত বিশ্বাস কৰে, যদিও মৰে, জীয়াই থাকিব,
আৰু সকলো যি জীয়াই আছে আৰু মোত বিশ্বাস কৰে অনন্তকাললৈ নমৰিব। তুমি এই
বিশ্বাস কৰা নেকি? তাইক কয়, হয়, প্ৰভু, মই বিশ্বাস কৰিছোঁ যে তুমি খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, যি
জগতলৈ আহি আছে। আৰু এইবোৰ কথা কৈ তাই গুচি গল আৰু গোপনে তাইৰ ভনীয়েক
মৰিয়মক মাতি কলে, শিক্ষক উপস্থিত আছে আৰু তোমাক মাতিছে। সেই যেতিয়া শুনিলে,
দ্ৰুতভাৱে উঠিল আৰু তাৰ ওচৰলৈ আহিল। যীচু এতিয়াও গাঁওলৈ অহা নাছিল, কিন্তু তেওঁ

সেই ঠাইতে আছিল যত মাথাই তেওঁক লগ পাইছিল। সেইবাবে যিসকল ইহুদী তাইৰ সৈতে ঘৰত আছিল আৰু তাইক সান্ত্বনা দি আছিল, তেওঁলোকে মৰিয়মক সোনকালে উঠি ওলাই যোৱা দেখি তাইক অনুসৰণ কৰিলে, এই কথা কৈ যে তাই সমাধিলৈ যাব তাত কান্দিবলৈ। গতিকে মৰিয়মে যেতিয়া আহিল যত যীচু আছিল, তেওঁক দেখি তেওঁৰ ভৰিত পৰি তেওঁক কলে, প্ৰভু, যদি আপুনি ইয়াত আছিলহেঁতেন, মোৰ ভাই নমৰিলহেঁতেন। যীশুৱে সেয়েহে যেতিয়া তাইক কান্দি থকা আৰু তাইৰ লগত একেলগে অহা ইহুদীসকলক কান্দি থকা দেখিলে, তেওঁ আত্মাত ক্ৰোধিত হল আৰু নিজকে বিচলিত কৰিলে। আৰু তেওঁ কলে, কত ৰাখিছা তাক? তেওঁলোকে তেওঁক কলে, প্ৰভু, আহক আৰু চাওক। যীশুৱে চকুলো টুকিলে। তেন্তে ইহুদীসকলে কলে, চোৱা, তেওঁ তেওঁক কিমান প্ৰেম কৰিছিল! কিছুমানে কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কলে, এই যিজনে অন্ধৰ চকু খুলিছিল, তেওঁ এনেদৰে কৰিব নোৱাৰিলে নেকি যাতে এইজনো নমৰে? যীশু পুনৰ নিজৰ ভিতৰত গভীৰভাৱে আলোড়িত হৈ সমাধিস্থানলৈ আহিল, আৰু সেয়া এটা গুহা আছিল, আৰু ইয়াৰ ওপৰত এটা শিল শুই আছিল। যীশুৱে কয়, শিলটো তোলা। মৃত ব্যক্তিজনৰ ভনী মাথাই তেওঁক কয়, প্ৰভু, ইতিমধ্যে গোক্ৰ ওলাইছে, কাৰণ চাৰি দিন হৈছে। যীশুৱে তাইক কয়, মই তোমাক কোৱা নাছিলোঁ নেকি যে যদি তুমি বিশ্বাস কৰা, তেন্তে ঈশ্বৰৰ মহিমা দেখিবা? তেওঁলোকে সেয়েহে সেই শিলটো তুলি ললে যত মৃত ব্যক্তিজন শুই আছিল। কিন্তু যীচুৱে চকু ওপৰলৈ তুলিলে আৰু কলে, পিতৃ, মই তোমাক ধন্যবাদ দিওঁ কাৰণ তুমি মোৰ কথা শুনিলা। মই কিন্তু জানিছিলোঁ যে তুমি সদায় মোৰ কথা শুনা, কিন্তু চাৰিওফালে থিয় হৈ থকা ভিৰৰ কাৰণে মই কলোঁ, যাতে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰে যে তুমি মোক পঠিয়াইছিল। আৰু এইবোৰ কথা কোৱাৰ পিছত তেওঁ ডাঙৰ কণ্ঠেৰে চিঞৰি কলে, লাজাৰ, বাহিৰলৈ আহ। আৰু মৃত লোকজন ওলাই আহিল, তেওঁৰ ভৰি আৰু হাত কাপোৰেৰে বন্ধা আছিল, আৰু তেওঁৰ মুখ কাপোৰেৰে মেৰিওৱা আছিল। যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, তেওঁক খোলা আৰু যাবলৈ দিয়া।

সেয়েহে ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা বহুতে, যিসকল মৰিয়মৰ ওচৰলৈ আহিছিল আৰু যীচুৱে যি কৰিছিল তাক দেখিছিল, তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে। কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমান ফৰীচীসকলৰ ওচৰলৈ গল আৰু যীচুৱে যি কৰিছিল সেই কথা তেওঁলোকক কলে। সেয়েহে প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু ফৰীচীসকলে পৰিষদ গোটাইছিল আৰু কৈছিল, আমি কি কৰিম, কাৰণ এই মানুহে বহুত চিহ্ন কৰিছে? যদি আমি তেওঁক এইদৰে এৰি দিওঁ, তেন্তে সকলোৱে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব, আৰু ৰোমানসকল আহিব আৰু আমাৰ ঠাই আৰু জাতি কাঢ়ি নিব। কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন, কায়াফা, যি সেই বছৰৰ মহাপুৰোহিত আছিল, তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে একোৱেই নাজানা, তোমালোকে এইটোও বিবেচনা নকৰা যে আমাৰ বাবে লাভজনক যে এজন মানুহ লোকসকলৰ বাবে মৰে আৰু সমগ্ৰ জাতি বিনষ্ট নহয়। এইটো কিন্তু তেওঁ নিজৰ পৰা কোৱা নাছিল, কিন্তু সেই বছৰৰ মহাপুৰোহিত হৈ ভৱিষ্যদ্বাণী কৰিছিল যে যিচুৱে ৰাষ্ট্ৰৰ বাবে মৰিবলৈ ওলাইছিল, আৰু কেৱল সেই ৰাষ্ট্ৰৰ বাবেই নহয়, কিন্তু যাতে ঈশ্বৰৰ বিক্ষিপ্ত সন্তানসকলকো একত্ৰিত কৰি এক কৰে। সেই দিনৰ পৰা তেওঁলোকে তেওঁক হত্যা কৰাৰ বাবে পৰামৰ্শ কৰিলে।

যীশুৱে সেয়েহে ইহুদীসকলৰ মাজত আৰু মুকলিকৈ ঘূৰি ফুৰা নাছিল, কিন্তু তাৰ পৰা মৰুভূমিৰ ওচৰৰ এখন ঠাইলৈ গল, ইফ্ৰয়িম নামৰ এখন নগৰলৈ, আৰু তাত তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে সময় কটাইছিল। ইহুদীসকলৰ নিস্তাৰপৰ্বৰ ওচৰ আছিল, আৰু বহুতে দেশৰ পৰা নিস্তাৰপৰ্বৰ আগত জেৰুজালেমলৈ গল যাতে তেওঁলোকে নিজকে শুচি কৰিব পাৰে। তেওঁলোকে সেয়েহে যীশুক বিচাৰি আছিল আৰু মন্দিৰত থিয় হৈ এজনে আনজনৰ সৈতে কৈ আছিল, তোমালোকৰ কি যেন লাগে, তেওঁ পৰ্বলৈ নাহিব নেকি? মুখ্য পুৰোহিত আৰু ফৰীচীসকলে আদেশ দিছিল যে যদি কোনোবাই জানে তেওঁ কত আছে, তেন্তে জনাব লাগে, যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিব পাৰে।

সেইবাবে যীশু নিস্তাৰপৰ্বৰ ছয় দিন আগতে বৈথনিয়ালৈ আহিল, যত লাজাৰ আছিল যি মৃত আছিল, যাক তেওঁ মৃতসকলৰ পৰা তুলিছিল। তেওঁলোকে সেয়েহে তাত তেওঁৰ বাবে ৰাতিৰ আহাৰ প্ৰস্তুত কৰিলে, আৰু মাৰ্থাই পৰিচৰ্যা কৰিছিল, কিন্তু লাজাৰ তেওঁৰ সৈতে ভোজনত বহা সকলৰ মাজৰ এজন আছিল। সেয়েহে মৰিয়মে এক পাউণ্ড বিশুদ্ধ আৰু বহুমূলীয়া জটামাংসীৰ সুগন্ধি তেল লৈ যীচুৰ ভৰি অভিষেক কৰিলে আৰু নিজৰ চুলিৰে তেওঁৰ ভৰি মচি দিলে, আৰু ঘৰটো সুগন্ধি তেলৰ গোল্ফেৰে পূৰ্ণ হল। সেয়েহে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজনে, চিমোনৰ পুত্ৰ যিহূদা ইষ্কাৰিয়োটিয়াই, যিজনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবলৈ আছিল, কলে, কিয় এই সুগন্ধি দ্ৰব্য তিনিশ দিনাৰত বিক্ৰী কৰা নহল আৰু দৰিদ্ৰসকলক দিয়া নহল? কিন্তু তেওঁ এইটো কৈছিল এই কাৰণে নহয় যে দৰিদ্ৰসকলৰ বিষয়ে তেওঁৰ চিন্তা আছিল, বৰং এই কাৰণে যে তেওঁ চোৰ আছিল, আৰু ধনৰ বাকচ ৰাখিছিল আৰু যিবোৰ বস্তু তাত ভৰোৱা হৈছিল সেইবোৰ লৈ গৈছিল। তেন্তে যীচুৱে কৈলে, তাইক এৰি দিয়া, মোৰ সমাধিৰ দিনৰ বাবে তাই ইয়াক ৰাখিছে। দৰিদ্ৰসকলক তোমালোকে সদায় নিজৰ সৈতে পাবা, কিন্তু মোক তোমালোকে সদায় নাপাবা। সেয়েহে ইহুদীসকলৰ মাজৰ পৰা এক বৃহৎ ভিৰে জানিব পাৰিলে যে তেওঁ তাত আছে, আৰু তেওঁলোক কেৱল যীচুৰ কাৰণেই নহয়, বৰং লাজাৰক দেখিবলৈও আহিল, যাক তেওঁ মৃতসকলৰ মাজৰ পৰা তুলিছিল। কিন্তু মুখ্য পুৰোহিতসকলে লাজাৰকো হত্যা কৰাৰ পৰিকল্পনা কৰিলে। কাৰণ বহুতো ইহুদী লোক তেওঁৰ মাজেৰে গৈছিল আৰু যীচুত বিশ্বাস কৰিছিল।

পাছদিনা যি বহুত ভিৰ উৎসৱলৈ আহিছিল, তেওঁলোকে শুনিলে যে যীচু জেৰুচালেমলৈ আহি আছে, তেওঁলোকে খোজুৰ গছৰ শাখাবোৰ লৈছিল আৰু তেওঁক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গৈছিল, আৰু তেওঁলোকে চিঞৰি আছিল, হোচান্না, আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত তেওঁ যি প্ৰভুৰ নামত আহি আছে, ইজৰায়েলৰ ৰজা। কিন্তু যীচুৱে এটা ঘূৱা গাধ পাই তাৰ ওপৰত বহিল, যেনেকৈ লিখা আছে, নভয় কৰিবা, চিয়োনৰ কন্যা, চোৱা তোমাৰ ৰজা আহিছে, গাধৰ

পোৱালিৰ ওপৰত বহি আছে।

এই বিষয়বোৰ তেওঁৰ শিষ্যসকলে প্ৰথমতে বুজা নাছিল, কিন্তু যেতিয়া যীচুক মহিমাম্বিত কৰা হৈছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে মনত পেলাইছিল যে এই বিষয়বোৰ তেওঁৰ বিষয়ে লিখা আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলৈ এইবোৰ কৰিছিল। সেয়েহে যি ভিৰ তেওঁৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে সাক্ষ্য দিলে যে তেওঁ লাজাৰক সমাধিৰ পৰা মাতিছিল আৰু তেওঁক মৃতসকলৰ পৰা তুলিছিল। এই কাৰণে ভিৰে তেওঁক লগ পালে, কাৰণ তেওঁলোকে শুনিছিল যে তেওঁ এই চিহ্ন কৰিছিল। সেয়েহে ফৰীচীসকলে নিজৰ মাজত কলে, তোমালোকে দেখিছা যে তোমালোকে একো লাভ কৰা নাই? চোৱা, গোটেই জগত তেওঁৰ পাছত গৈছে।

উৎসৱত পূজা কৰিবলৈ যোৱাসকলৰ মাজত কিছুমান গ্ৰীক লোক আছিল। এইসকলে সেয়েহে বৈৎচৈদাৰ পৰা অহা গালীলৰ ফিলিপৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু তেওঁক সুধিলে আৰু কলে, প্ৰভু, আমি যীচুক দেখা বিচাৰোঁ। ফিলিপ আহে আৰু আন্দ্ৰিয়াক কয়, আৰু পুনৰ আন্দ্ৰিয়া আৰু ফিলিপে যীচুক কয়, কিন্তু যীশুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি কলে, সেই সময় আহি পৰিছে যাতে মনুষ্য পুত্ৰ মহিমাম্বিত হয়। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যদি শস্যৰ এটা দানা মাটিত পৰি নমৰে, তেন্তে সি অকলে থাকে, কিন্তু যদি মৰে, তেন্তে বহুত ফল বহন কৰে। যিজনে নিজৰ আত্মাক ভাল পায়, তেওঁ ইয়াক হেৰুৱাব, আৰু যিজনে এই জগতত নিজৰ আত্মাক ঘৃণা কৰে, তেওঁ অনন্ত জীৱনৰ বাবে ইয়াক ৰক্ষা কৰিব। যদি কোনোবাই মোক সেৱা কৰে, তেওঁ মোক অনুসৰণ কৰক, আৰু যত মই আছোঁ, তাত মোৰ সেৱকো থাকিব, আৰু যদি কোনোবাই মোক সেৱা কৰে, পিতৃয়ে তেওঁক সন্মান কৰিব। এতিয়া মোৰ আত্মা বিচলিত হৈছে, আৰু মই কি কওঁ? হে পিতৃ, মোক এই মুহূৰ্তৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। কিন্তু এই কাৰণেই মই এই মুহূৰ্তলৈ আহিছোঁ। পিতা, তোমাৰ নাম মহিমাম্বিত কৰা। তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এটা কণ্ঠস্বৰ আহিল, মই মহিমাম্বিত কৰিলোঁ আৰু পুনৰ

মহিমাম্বিত কৰিম। গতিকে যি ভিৰ থিয় হৈ আছিল আৰু শুনিছিল, তেওঁলোকে কৈছিল যে বজ্রপাত হৈছিল। আনসকলে কৈছিল, এজন দূতে তেওঁক কথা কৈছে। যীচুৱে উত্তৰ দি কলে, এই কণ্ঠস্বৰ মোৰ বাবে হোৱা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ বাবে হৈছে। এতিয়া এই জগতৰ বিচাৰ হৈছে, এতিয়া এই জগতৰ শাসকক বাহিৰলৈ নিষ্ক্ষেপ কৰা হব। আৰু মই যদি পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰলৈ তোলা হওঁ, তেন্তে সকলোকে মই মোৰ ফাললৈ আকৰ্ষণ কৰিম। এইটো কিন্তু তেওঁ কৈছিল সংকেত দি যে কোন মৃত্যুৰে তেওঁ মৰিবলৈ ওলাইছিল। ভিৰে তেওঁক উত্তৰ দিলে, আমি নিয়মৰ পৰা শুনি লোঁ যে খ্ৰীষ্ট চিৰকাললৈ থাকে, আৰু তুমি কেনেকৈ কোৱা যে মানুহৰ পুত্ৰক উন্নীত হব লাগিব? এই মানুহৰ পুত্ৰ কোন? যীচুৱে গতিকে তেওঁলোকক কৈলে, এতিয়াও অলপ সময় পোহৰ তোমালোকৰ সৈতে আছে। যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ পোহৰ আছে তেতিয়ালৈকে খোজ কাঢ়া, যাতে আন্ধাৰে তোমালোকক নধৰে। আৰু যিজনে আন্ধাৰত খোজ কাঢ়ে তেওঁ নাজানে ক'লৈ যায়। যেতিয়ালৈকে তোমালোকৰ পোহৰ আছে, পোহৰত বিশ্বাস কৰা, যাতে তোমালোক পোহৰৰ সন্তান হব পাৰা। যীচুৱে এই কথাবোৰ কৈছিল, আৰু গুচি গৈ তেওঁলোকৰ পৰা লুকাই আহিল।

তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্মুখত ইমানবোৰ চিন কৰাৰ পিছতো তেওঁলোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰা নাছিল। যাতে ভাববাদী যশাইয়াৰ বাক্য পূৰ্ণ হয়, যি তেওঁ কৈছিল, হে প্ৰভু, কোনে আমাৰ বাৰ্তা বিশ্বাস কৰিলে? আৰু প্ৰভুৰ বাহু কাৰ ওচৰত প্ৰকাশিত হল? এই কাৰণে তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিবলৈ সক্ষম নাছিল, কাৰণ যিচয়াই পুনৰ কৈছিল, তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰিছে আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয় কঠিন কৰিছে, যাতে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখে আৰু হৃদয়েৰে নুবুজে আৰু নঘূৰে, আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিম।

এই কথাবোৰ যিচয়াই কৈছিল যেতিয়া তেওঁ তেওঁৰ গৌৰৱ দেখিছিল আৰু তেওঁৰ বিষয়ে কথা কৈছিল। তথাপি শাসকসকলৰ মাজৰ পৰা বহুতে তেওঁৰ প্ৰতি বিশ্বাস কৰিলে, কিন্তু

ফৰীচীসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে স্বীকাৰ নকৰিলে, যাতে সমাজগৃহৰ পৰা বহিষ্কৃত নহয়। কাৰণ তেওঁলোকে মানুহৰ গৌৰৱক ঈশ্বৰৰ গৌৰৱতকৈ অধিক ভাল পাইছিল।

যীশুৱে চিৎকাৰ কৰি কলে, যিজনে মোত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ মোত বিশ্বাস নকৰে, কিন্তু মোক পঠোৱা জনত বিশ্বাস কৰে। আৰু যিজনে মোক দেখে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকো দেখে। মই পোহৰ হিচাপে সংসাৰলৈ আহিছোঁ, যাতে মোত বিশ্বাস কৰা প্ৰতিজনে অন্ধকাৰত নাথাকে। আৰু যদি কোনোবাই মোৰ শব্দবোৰ শুনে আৰু বিশ্বাস নকৰে, মই তাক বিচাৰ নকৰোঁ, কাৰণ মই পৃথিৱীক বিচাৰ কৰিবলৈ অহা নাই, কিন্তু পৃথিৱীক ৰক্ষা কৰিবলৈ আহিছোঁ। যি মোক প্ৰত্যাখ্যান কৰে আৰু মোৰ বাক্যসমূহ গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁৰ বিচাৰ কৰোঁতা আছে; যি বাক্য মই কৈছিলোঁ, সেইটোৱে তেওঁক শেষ দিনত বিচাৰ কৰিব। কাৰণ মই নিজৰ পৰা কথা কোৱা নাই, কিন্তু যি পিতৃয়ে মোক পঠিয়াইছে তেওঁ নিজে মোক আদেশ দিছে যে মই কি কম আৰু কি কথা কম। আৰু মই জানো যে তেওঁৰ আজ্ঞা অনন্ত জীৱন। সেয়েহে মই যি কওঁ, পিতৃয়ে মোক যেনেকৈ কৈছে, তেনেকৈ কওঁ।

13

নিস্তাৰপৰ্বৰ উৎসৱৰ পূৰ্বে, যীচুৱে জানিছিল যে তেওঁৰ সময় আহি পৰিছে যাতে তেওঁ এই জগতৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ প্ৰস্থান কৰে, জগতত থকা নিজৰ লোকসকলক প্ৰেম কৰি, শেষলৈকে তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিলে। আৰু ৰাতিৰ আহাৰ হৈ থকাৰ সময়ত, শয়তানে ইতিমধ্যে চিমোনৰ পুত্ৰ ইস্কাৰিয়োতী যিহুদাৰ হৃদয়ত সংকল্প পেলাই দিছিল যাতে তেওঁ তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত সমৰ্পণ কৰে। যীশুৱে জানিছিল যে পিতৃয়ে সকলো তেওঁৰ হাতত দিছে, আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছিল আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যাব, তেওঁ ৰাতিৰ আহাৰৰ পৰা উঠিল আৰু কাপোৰবোৰ খুলি থলে, আৰু এখন টাৱেল লৈ নিজৰ কঁকালত বান্ধিলে। তাৰপিছত তেওঁ বাটিত পানী ঢালিলে, আৰু শিষ্যসকলৰ ভৰি ধুবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু যি

গামোচা কঁকালত বান্ধি আছিল তাৰে মচিবলৈ ধৰিলে। সেয়েহে তেওঁ চিমোন পিতৰৰ ওচৰলৈ আহে, আৰু সেই জনে তেওঁক কয়, প্ৰভু, আপুনি মোৰ ভৰি ধুই আছে নেকি? যীশুৱে উত্তৰ দিলে আৰু তেওঁক কলে, মই যি কৰোঁ, তুমি এতিয়া নাজানা, কিন্তু এইবোৰৰ পিছত জানিবা। পিটাৰে তেওঁক কলে, আপুনি কেতিয়াও মোৰ ভৰি নুধুব। যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, যদি মই তোমাক নুধুওঁ, তেন্তে মোৰ সৈতে তোমাৰ কোনো অংশ নাই। চিমোন পিটাৰে তেওঁক কয়, প্ৰভু, কেৱল মোৰ ভৰি নহয়, কিন্তু হাত আৰু মূৰো। যীশুৱে তাক কয়, যি গা ধুইছে তাৰ ভৰি ধোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই, কিন্তু সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিষ্কাৰ আছে, আৰু তোমালোক পৰিষ্কাৰ আছা, কিন্তু সকলো নহয়। তেওঁ জানিছিল কিয়নো কোনে তেওঁক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব, সেই কাৰণে তেওঁ কলে, তোমালোক সকলো শুদ্ধ নহয়।

সেয়েহে যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ ভৰি ধুলে আৰু তেওঁৰ কাপোৰ পিন্ধিলে, পুনৰ শুই পৰি তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে জানা নেকি মই তোমালোকলৈ কি কৰিলোঁ? তোমালোকে মোক শিক্ষক আৰু প্ৰভু বুলি মাতা, আৰু ভালকৈয়ে কোৱা, কাৰণ মই সেয়াই। যদি অতএব মই, প্ৰভু আৰু শিক্ষকে, তোমালোকৰ ভৰি ধুলোঁ, তেন্তে তোমালোকেও ইজনে সিজনৰ ভৰি ধুব লাগে। উদাহৰণ কিয়নো দিছো তোমালোকক, যাতে যেনেকৈ মই তোমালোকক কৰিলো, তোমালোকেও কৰা। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, কোনো দাস তাৰ প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়, আৰু কোনো প্ৰেৰিত তাক পঠোৱা জনতকৈ ডাঙৰ নহয়। যদি তোমালোকে এই বিষয়বোৰ জানা, তেন্তে তোমালোক ধন্য যদি তোমালোকে সেইবোৰ কৰা। মই তোমালোক সকলোৰে বিষয়ে কোৱা নাই, মই জানো যিসকলক মই বাছনি কৰিলোঁ, কিন্তু যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয়, যিজনে মোৰ সৈতে পিঠা খাইছিল তেওঁ মোৰ বিৰুদ্ধে নিজৰ গোৰোহা তুলিলে। মই তোমালোকক এতিয়াৰ পৰাই কৈছোঁ, সেয়া ঘটাব আগতে, যাতে যেতিয়া সেয়া ঘটে তেতিয়া তোমালোকে বিশ্বাস কৰিবা যে মই সেইজন। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যিজনে গ্ৰহণ কৰে যদি মই কাকো পঠাওঁ, তেওঁ মোক গ্ৰহণ কৰে, আৰু যিজনে মোক গ্ৰহণ কৰে তেওঁ গ্ৰহণ কৰে তেওঁক

যিজনে মোক পঠাইছিল।

এইবোৰ কথা কোৱাৰ পিছত যীচু আত্মাত ব্যাকুল হল, আৰু সাক্ষ্য দি কলে, সাঁচা সাঁচা মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোকৰ মাজৰ এজনে মোক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিব। শিষ্যসকলে সেয়েহে এজনে আনজনলৈ চাইছিল, তেওঁ কোন বিষয়ে কৈছে সেই বিষয়ে বিভ্ৰান্ত হৈ। কিন্তু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ পৰা এজন যীচুৰ বুকুত শুই আছিল, যাক যীচুয়ে প্ৰেম কৰিছিল, তেন্তে শিমোন পিতৰে এইজনক ইংগিত কৰিলে জানিবলৈ যে তেওঁ কাৰ বিষয়ে কৈছে। কিন্তু সেই জনে যীশুৰ বুকুৰ ওপৰত পৰি তেওঁক কয়, প্ৰভু, কোন? যীচুৱে উত্তৰ দিয়ে, সেইজন হয় যাক মই টুকুৰা ডুবাই দিম। আৰু টুকুৰা ডুবাই চিমোনৰ পুত্ৰ যিহুদা ইস্কাৰিয়োতীয়াক দিয়ে। আৰু মুখাৰ পিছত তেতিয়া চয়তান সেই জনৰ ভিতৰলৈ সোমাল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক কলে, তুমি যি কৰিছা, সোনকালে কৰা। এইটো কিন্তু শুই থকাসকলৰ কোনেও নাজানিলে যে তেওঁ তেওঁক কিয় এইটো ক'লে। কিছুমানে ভাবিছিল, যিহেতু যিহুদাৰ ওচৰত ধনৰ বাকচ আছিল, যে যীচুৱে তেওঁক কৈছে, উৎসৱৰ বাবে আমাৰ যি প্ৰয়োজন সেইবোৰ কিনা, বা দৰিদ্ৰসকলক যাতে কিবা দিয়ে। সেয়েহে সেই টুকুৰা লৈ তেওঁ তৎক্ষণাৎ ওলাই গল, আৰু তেতিয়া ৰাতি আছিল।

যেতিয়া সেয়েহে তেওঁ বাহিৰ গল, যীচুৱে কয়, এতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ মহিমাম্বিত হল, আৰু ঈশ্বৰ তেওঁত মহিমাম্বিত হল। যদি ঈশ্বৰ তেওঁত মহিমাম্বিত হৈছিল, তেন্তে ঈশ্বৰে তেওঁক নিজতে মহিমাম্বিত কৰিব, আৰু তৎক্ষণাৎ তেওঁক মহিমাম্বিত কৰিব। শিষ্যসকল, মই এতিয়াও অলপ সময় তোমালোকৰ সৈতে আছোঁ। তোমালোকে মোক বিচাৰিবা, আৰু যেনেকৈ মই ইহুদীসকলক কৈছিলোঁ যে যলৈ মই যাওঁ, তোমালোকে তালৈ আহিব নোৱাৰা, সেইদৰে তোমালোকক এতিয়া কওঁ। মই তোমালোকক এটা নতুন আদেশ দিওঁ যাতে তোমালোকে পৰস্পৰক ভালপোৱা, যেনেকৈ মই তোমালোকক ভালপালোঁ, সেইদৰে তোমালোকেও পৰস্পৰক ভালপোৱা। এইটোৰ দ্বাৰা সকলোৱে জানিব যে তোমালোক

মোৰ শিষ্য, যদি তোমালোকৰ মাজত পৰস্পৰৰ প্ৰতি প্ৰেম থাকে। চিমোন পিটাৰে তেওঁক কলে, প্ৰভু, আপুনি কলৈ যাইছে? যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, যলৈ মই যাওঁ, তুমি এতিয়া মোক অনুসৰণ কৰিব নোৱাৰা, কিন্তু পাছত অনুসৰণ কৰিবা। পিটাৰে তেওঁক কয়, প্ৰভু, কিয় মই তোমাক এতিয়াই অনুসৰণ কৰিবলৈ সক্ষম নহওঁ? মই মোৰ আত্মা তোমাৰ কাৰণে স্থাপন কৰিম। যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, তুমি মোৰ বাবে তোমাৰ আত্মা ৰাখিবা? সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ, কুকুৰাই মাতিব নোৱাৰে যেতিয়ালৈকে তুমি মোক তিনিবাৰ অস্বীকাৰ নকৰা।

14

তোমালোকৰ হৃদয় উদ্বিগ্ন নহওক; ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা, আৰু মোতো বিশ্বাস কৰা। মোৰ পিতাৰ ঘৰত বহুত বাসস্থান আছে, যদি নহয়, মই তোমালোকক কলোহেঁতেন, মই তোমালোকৰ বাবে ঠাই প্ৰস্তুত কৰিবলৈ যাওঁ। আৰু যদি মই যাওঁ আৰু তোমালোকৰ বাবে স্থান প্ৰস্তুত কৰোঁ, তেন্তে মই পুনৰ আহিম আৰু তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ যাম, যাতে যত মই আছোঁ, তাত তোমালোকে থাকিবা। আৰু মই যলৈ যাওঁ তোমালোকে জানা, আৰু সেই পথে তোমালোকে জানা। থমাই তেওঁক কয়, প্ৰভু, আমি নাজানো আপুনি কলৈ যাইছে, আৰু আমি কেনেকৈ সেই পথ জানিব পাৰিম? যীশুৱে তেওঁক কয়, মই পথ আৰু সত্য আৰু জীৱন, কোনেও পিতৃৰ ওচৰলৈ নাহে যদি মোৰ মাধ্যমেৰে নহয়। যদি তোমালোকে মোক জানিলাহেঁতেন, তেন্তে মোৰ পিতাকো জানিলাহেঁতেন। আৰু এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে তেওঁক জানা আৰু তেওঁক দেখিছা। ফিলিপে তেওঁক কয়, প্ৰভু, আমাক পিতৃক দেখুৱাওক আৰু আমাৰ বাবে যথেষ্ট হব। যীশুৱে তাক কয়, ইমান সময় তোমালোকৰ লগত আছোঁ, আৰু তুমি মোক চিনি পোৱা নাই, ফিলিপ? যিজনে মোক দেখিছে তেওঁ পিতাক দেখিছে, আৰু তুমি কেনেকৈ কৈছা, আমাক পিতাক দেখুৱা? তুমি

বিশ্বাস নকৰা যে মই পিতৃত আছোঁ আৰু পিতৃ মোত আছে? যিবোৰ শব্দ মই তোমালোকক কওঁ, সেইবোৰ নিজৰ পৰা নকওঁ, কিন্তু পিতৃ যি মোত থাকে তেওঁ নিজে কামবোৰ কৰে। মোক বিশ্বাস কৰা যে মই পিতৃত আছোঁ আৰু পিতৃ মোত আছে, কিন্তু যদি নহয়, তেন্তে সেই কাৰ্যবোৰৰ কাৰণে মোক বিশ্বাস কৰা। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ, যিজনে মোত বিশ্বাস কৰে, যি কাম মই কৰোঁ সেইজনেও কৰিব, আৰু এইবোৰতকৈ ডাঙৰ কাম কৰিব, কাৰণ মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ। আৰু মোৰ নামত তোমালোকে যি কিছু বিচাৰিবা, সেইটো মই কৰিম, যাতে পুত্ৰত পিতৃ মহিমাম্বিত হয়। যদি তোমালোকে মোৰ নামত কিছু বিচাৰা, মই তাক কৰিম।

যদি তোমালোকে মোক ভালপোৱা, তেন্তে মোৰ আদেশবোৰ পালন কৰা। আৰু মই পিতৃক সুধিম আৰু তেওঁ তোমালোকক আন এজন সহায়ক দিব, যাতে তেওঁ চিৰকাল তোমালোকৰ সৈতে থাকে। সত্যৰ আত্মা, যাক সংসাৰে গ্ৰহণ কৰিবলৈ সক্ষম নহয়, কাৰণ সংসাৰে ইয়াক দেখা নাপায় আৰু ইয়াক নাজানে, কিন্তু তোমালোকে ইয়াক জানা, কাৰণ ই তোমালোকৰ ওচৰত থাকে আৰু তোমালোকৰ ভিতৰত থাকিব। মই তোমালোকক অনাথ হিচাপে এৰি নাযাওঁ, মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ। আৰু অলপ সময়, আৰু জগতে মোক আৰু নেদেখিব, কিন্তু তোমালোকে মোক দেখিবা, কাৰণ মই জীয়াই আছোঁ আৰু তোমালোকেও জীয়াই থাকিবা। সেই দিনা তোমালোকে জানিবা যে মই মোৰ পিতৃত আছোঁ আৰু তোমালোক মোত আছা আৰু মই তোমালোকত আছোঁ। যিজনে মোৰ আঙাবোৰ ৰাখে আৰু পালন কৰে, সেইজনেই মোক প্ৰেম কৰে। যিজনে মোক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰা প্ৰেমিত হব, আৰু মই তেওঁক প্ৰেম কৰিম আৰু তেওঁৰ ওচৰত নিজকে প্ৰকাশ কৰিম। যিহুদাই তেওঁক কলে, যি জন ইষ্কাৰিয়োতীয়া নহয়, প্ৰভু, আৰু কি হৈছে যে আপুনি আমাৰ ওচৰত নিজকে প্ৰকাশ কৰিবলৈ আছে আৰু জগতৰ ওচৰত নহয়? যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, যদি কোনোবাই মোক ভাল পায়, তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব, আৰু মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক ভাল পাব, আৰু আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিম আৰু তেওঁৰ

লগত বাসস্থান কৰিম। যিজনে মোক ভালপোৱা নাই, তেওঁ মোৰ বাক্যবোৰ পালন নকৰে, আৰু যি বাক্য তোমালোকে শুনিছা সেয়া মোৰ নহয়, বৰং মোক পঠোৱা পিতৃৰ।

এইবোৰ কথা মই তোমালোকৰ মাজত থাকি তোমালোকক কৈছো। কিন্তু সহায়ক, অৰ্থাৎ পবিত্ৰ আত্মা, যাক পিতাই মোৰ নামত পঠাব, তেওঁ তোমালোকক সকলো শিকাব আৰু মই তোমালোকক কোৱা সকলো কথা তোমালোকক মনত পেলাই দিব। শান্তি এৰি যাওঁ তোমালোকক, মোৰ শান্তি দিওঁ তোমালোকক, জগতে যেনেকৈ দিয়ে তেনেকৈ নহয়, মই দিওঁ তোমালোকক। তোমালোকৰ হৃদয় উদ্ভিন্ন নহওক আৰু ভীত নহওক। তোমালোকে শুনিলা যে মই তোমালোকক কৈছিলো, মই যাওঁ আৰু তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহোঁ। যদি তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিলাহেঁতেন, তোমালোকে আনন্দিত হ'লাহেঁতেন যে মই কৈছিলো, মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ, কাৰণ পিতৃ মোতকৈ মহান। আৰু এতিয়া মই তোমালোকক কৈছো ই ঘটাৰ আগতে, যাতে যেতিয়া ই ঘটে তেতিয়া তোমালোকে বিশ্বাস কৰিবা। মই তোমালোকৰ সৈতে আৰু বহুত কথা নকম, কিয়নো সংসাৰৰ শাসক আহি আছে, আৰু মোত তেওঁৰ একো নাই। কিন্তু যাতে জগতে জানে যে মই পিতাক ভালোবাসোঁ, আৰু পিতাই মোক যেনেকৈ আদেশ দিলে, মই তেনেকৈয়ে কৰোঁ। উঠা, আহাঁ ইয়াৰ পৰা যাওঁ।

15

মই সত্য দ্ৰাক্ষালতা, আৰু মোৰ পিতৃ কৃষক। মোত থকা প্ৰতিটো ডাল যি ফল নধৰে, তাক তেওঁ লৈ যায়, আৰু প্ৰতিটো ডাল যি ফল ধৰে, তাক তেওঁ শুদ্ধ কৰে, যাতে অধিক ফল ধৰে। ইতিমধ্যে তোমালোক শুদ্ধ আছা, কাৰণ মই তোমালোকক যি বাক্য কৈছো তাৰ দ্বাৰা। মোৰ মাজত থকা, আৰু মই তোমালোকৰ মাজত থাকিম। যেনেকৈ ডাল নিজৰ পৰা ফল ধৰিবলৈ সক্ষম নহয়, যদি দ্ৰাক্ষালতাত নাথাকে, তেনেকৈ তোমালোকো নোৱাৰা, যদি

মোৰ মাজত নাথাকা। মই দ্ৰাক্ষালতা, তোমালোক শাখাবোৰ। যিজনে মোত থাকে আৰু মই তাত থাকোঁ, তেওঁ বহুত ফল উৎপন্ন কৰে, কাৰণ মোৰ অবিহনে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা। যদি কোনোবা মোত নাথাকে, তেওঁক ডালৰ দৰে বাহিৰলৈ নিষ্ক্ষেপ কৰা হয় আৰু শুকাই যায়, আৰু সিহঁতক সংগ্ৰহ কৰি জুইত পেলায়, আৰু জ্বলি যায়। যদি তোমালোক মোত থাকা আৰু মোৰ শব্দসমূহ তোমালোকত থাকে, তেন্তে যি তোমালোক বিচাৰা সুখিবা, আৰু সেয়া তোমালোকলৈ হব। এইদৰে মোৰ পিতা গৌৰৱান্বিত হ'ল, যাতে তোমালোকে বহুত ফল উৎপন্ন কৰা, আৰু তোমালোকে মোৰ শিষ্য হ'বা। যেনেকৈ পিতৃয়ে মোক প্ৰেম কৰিলে, তেনেকৈ মই তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, মোৰ প্ৰেমত থাকা। যদি তোমালোকে মোৰ আদেশসমূহ পালন কৰা, তেন্তে তোমালোকে মোৰ প্ৰেমত থাকিবা, যেনেকৈ মই মোৰ পিতৃৰ আদেশসমূহ পালন কৰিছোঁ আৰু তেওঁৰ প্ৰেমত থাকোঁ। এইবোৰ কথা মই তোমালোকক কৈছোঁ যাতে মোৰ আনন্দ তোমালোকৰ মাজত থাকে আৰু তোমালোকৰ আনন্দ পূৰ্ণ হয়। এইটো মোৰ আদেশ, যাতে তোমালোকে এজনে আনজনক প্ৰেম কৰা যেনেকৈ মই তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ। এইতকৈ অধিক প্ৰেম কাৰো নাই, যাতে কোনোবাই নিজৰ আত্মা নিজৰ বন্ধুসকলৰ কাৰণে ত্যাগ কৰে। তোমালোক মোৰ বন্ধু, যদি তোমালোকে সেই সকলো কৰা যিমান মই তোমালোকক আদেশ দিওঁ। মই তোমালোকক আৰু দাস বুলি নকওঁ, কাৰণ দাসে নাজানে তাৰ প্ৰভুৱে কি কৰে, কিন্তু মই তোমালোকক বন্ধু বুলি কৈছোঁ, কাৰণ মই মোৰ পিতৃৰ পৰা যি সকলো শুনিলোঁ সেয়া তোমালোকক জনাইছোঁ। তোমালোকে মোক বাছনি কৰা নাই, কিন্তু মই তোমালোকক বাছনি কৰিলোঁ, আৰু তোমালোকক নিযুক্ত কৰিলোঁ যাতে তোমালোকে যোৱা আৰু ফল উৎপন্ন কৰা, আৰু তোমালোকৰ ফল স্থায়ী হয়, যাতে তোমালোকে মোৰ নামত পিতৃৰ ওচৰত যি কিছু বিচাৰা, তেওঁ তোমালোকক দিয়ে। এইবোৰ আদেশ দিওঁ তোমালোকক, যাতে তোমালোকে পৰস্পৰক ভাল পোৱা।

যদি বিশ্বই তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তোমালোকে জানা যে তোমালোকৰ আগতে মোক

প্ৰথমে ঘৃণা কৰিছে। যদি তোমালোক জগতৰ পৰা আছিলো, তেন্তে জগতে নিজৰ লোকক প্ৰেম কৰিলেহেঁতেন, কিন্তু যিহেতু তোমালোক জগতৰ পৰা নহয়, বৰং মই তোমালোকক জগতৰ পৰা বাছি লোঁ, সেই কাৰণে জগতে তোমালোকক ঘৃণা কৰে। মনত ৰাখা সেই কথা যি মই তোমালোকক কৈছিলো, দাস নিজৰ প্ৰভুতকৈ ডাঙৰ নহয়। যদি তেওঁলোকে মোক তাড়না কৰিছিল, তেন্তে তোমালোককো তাড়না কৰিব; যদি তেওঁলোকে মোৰ কথা ৰাখিছিল, তেন্তে তোমালোকৰ কথাও ৰাখিব। কিন্তু এইবোৰ সকলো তেওঁলোকে তোমালোকৰ প্ৰতি কৰিব মোৰ নামৰ কাৰণে, কাৰণ তেওঁলোকে মোক পঠোৱা জনক নাজানে। যদি মই নাহিলোঁহেঁতেন আৰু তেওঁলোকক কথা নকলোঁহেঁতেন, তেওঁলোকৰ পাপ নাথাকিলেহেঁতেন, কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকৰ পাপৰ বিষয়ে কোনো অজুহাত নাই। যি মোক ঘৃণা কৰে, সি মোৰ পিতৃকো ঘৃণা কৰে। যদি মই তেওঁলোকৰ মাজত সেই কামবোৰ নকৰিলোঁহেঁতেন যিবোৰ আন কোনেও কৰা নাই, তেন্তে তেওঁলোকৰ পাপ নাথাকিলেহেঁতেন, কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকে দেখিছে আৰু মোক আৰু মোৰ পিতৃক ঘৃণা কৰিছে। কিন্তু যাতে তেওঁলোকৰ আইনত লিখা সেই বাক্য পূৰণ হয়, যে তেওঁলোকে মোক বিনা কাৰণত ঘৃণা কৰিলে। যেতিয়া সেই সহায়ক আহিব যাক মই তোমালোকলৈ পিতৃৰ পৰা পঠাম, সেই সত্যৰ আত্মা যি পিতৃৰ পৰা ওলাই যায়, তেওঁ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিব। আৰু তোমালোকেও সাক্ষ্য দিয়া, কাৰণ তোমালোক আৰম্ভণিৰ পৰা মোৰ সৈতে আছা।

16

এইবোৰ কথা মই তোমালোকক কৈছো যাতে তোমালোক বিম্বিত নহয়। তেওঁলোকে তোমালোকক বহিষ্কৃত কৰিব, কিন্তু এনে সময় আহিব যাতে যিকোনোৱে তোমালোকক হত্যা কৰি ভাবিব যে তেওঁ ঈশ্বৰক সেৱা আগবঢ়াইছে। আৰু তেওঁলোকে এইবোৰ কৰিব, কাৰণ তেওঁলোকে পিতৃক জনা নাই আৰু মোকো নাই। কিন্তু এইবোৰ মই তোমালোকক

কৈছে যাতে যেতিয়া সেই সময় আহে, তোমালোকে সেইবোৰ মনত ৰাখা যে মই তোমালোকক কৈছিলো। এইবোৰ অৱশ্যে তোমালোকক আৰম্ভণিৰ পৰা কোৱা নাছিলো, কাৰণ মই তোমালোকৰ সৈতে আছিলো। এতিয়া কিন্তু মই যিজনে মোক পঠিয়াইছে তেওঁৰ ওচৰলৈ যাওঁ, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ কোনেও মোক সুধা নাই যে তুমি কলৈ যোৱা। কিন্তু যিহেতু মই তোমালোকক এইবোৰ কথা কৈছোঁ, দুখে তোমালোকৰ হৃদয় পূৰ্ণ কৰিছে। কিন্তু মই তোমালোকক সত্য কওঁ, তোমালোকৰ বাবে লাভজনক যে মই যাওঁ। কিয়নো যদি মই নাযাওঁ, সেই সহায়ক তোমালোকৰ ওচৰলৈ নাহিব, কিন্তু যদি যাওঁ, তেওঁক তোমালোকৰ ওচৰলৈ পঠাম। আৰু সেই এজন আহি জগতক পাপৰ বিষয়ে, ন্যায্যৰ বিষয়ে আৰু বিচাৰৰ বিষয়ে নিন্দা কৰিব। পাপৰ বিষয়ে নিশ্চয়ে, কাৰণ তেওঁলোকে মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰে। ন্যায্যৰ বিষয়ে কিন্তু, কাৰণ মই মোৰ পিতাৰ ওচৰলৈ যাওঁ আৰু তোমালোকে মোক আৰু দেখা নাপাবা, কিন্তু বিচাৰৰ সম্বন্ধে, যে এই জগতৰ শাসকক বিচাৰ কৰা হৈছে। এতিয়াও মোৰ তোমালোকক ক'বলৈ বহুত আছে, কিন্তু তোমালোক এতিয়া সেয়া বহন কৰিবলৈ সক্ষম নহয়। যেতিয়া কিন্তু সেই এজন আহিব, সেই সত্যৰ আত্মা, তেওঁ তোমালোকক সকলো সত্যৰ ভিতৰলৈ পথ প্ৰদৰ্শন কৰিব, কিয়নো তেওঁ নিজৰ পৰা কথা নকব, কিন্তু যিমান শুনিব সেয়া কব, আৰু আহি থকা বিষয়বোৰ তোমালোকৰ ওচৰত ঘোষণা কৰিব। সেই এজনে মোক মহিমাম্বিত কৰিব, কাৰণ তেওঁ মোৰ পৰা ল'ব আৰু তোমালোকক ঘোষণা কৰিব। পিতৃৰ যিমান সকলো আছে সেয়া মোৰ, এই কাৰণে মই কলো যে তেওঁ মোৰ পৰা লব আৰু তোমালোকক ঘোষণা কৰিব। অলপ সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক নেদেখিবা, আৰু পুনৰ অলপ সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবা, কাৰণ মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ। সেয়েহে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ পৰা কিছুমানে ইজনে সিজনক কলে, এইটো কি যি তেওঁ আমাক কৈছে, অলপ সময় আৰু তোমালোকে মোক নেদেখিবা, আৰু পুনৰ অলপ সময় আৰু তোমালোকে মোক দেখিবা, আৰু মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ? তেওঁলোকে সেয়েহে কৈছিল, এইটো কি যিটো তেওঁ কয় সৰু? আমি নাজানো তেওঁ কি কথা কৈছে। সেয়েহে যীশুৱে জানিলে যে তেওঁলোকে

তেওঁক সুধিবলৈ বিচাৰিছিল, আৰু তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে পৰস্পৰৰ লগত এই বিষয়ে বিচাৰি আছা নেকি যে মই কলোঁ, অলপ সময় আৰু তোমালোকে মোক নেদেখিবা, আৰু পুনৰ অলপ সময় আৰু তোমালোকে মোক দেখিবা? সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমালোকক কওঁ যে তোমালোকে কান্দিবা আৰু বিলাপ কৰিবা, কিন্তু জগতে আনন্দ কৰিব। তোমালোকে শোক কৰিবা, কিন্তু তোমালোকৰ শোক আনন্দলৈ পৰিণত হব। মহিলাই যেতিয়া সন্তান জন্ম দিয়ে, তেতিয়া তাইৰ বেদনা থাকে, কাৰণ তাইৰ সময় আহি পৰিছে, কিন্তু যেতিয়া তাই শিশুটি জন্ম দিয়ে, তেতিয়া তাই আৰু সেই দুখ মনত নাৰাখে, কাৰণ এই আনন্দৰ বাবে যে এজন মানুহ জগতলৈ জন্ম হল। আৰু সেয়েহে তোমালোকে এতিয়া সঁচাকৈ দুখ পাইছা, কিন্তু মই পুনৰ তোমালোকক দেখিম আৰু তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দিত হব, আৰু তোমালোকৰ আনন্দ কোনেও তোমালোকৰ পৰা কাটি নিব নোৱাৰিব। আৰু সেই দিনা তোমালোকে মোক একোৱেই নুসুধিবা, সঁচাকৈ সঁচাকৈ কওঁ তোমালোকক যে যিমান যদি তোমালোকে পিতৃক মোৰ নামত সুধিবা, তেওঁ তোমালোকক দিব। এতিয়ালৈকে তোমালোকে মোৰ নামত একো বিচৰা নাই, বিচৰা আৰু তোমালোকে লাভ কৰিবা, যাতে তোমালোকৰ আনন্দ পূৰ্ণ হয়। এই বিষয়বোৰ মই তোমালোকক দৃষ্টান্তত কৈছোঁ, কিন্তু এনে সময় আহিছে যেতিয়া মই তোমালোকক আৰু দৃষ্টান্তত নকওঁ, বৰং পিতৃৰ বিষয়ে স্পষ্টভাৱে ঘোষণা কৰিম। সেই দিনা মোৰ নামত তোমালোকে বিচাৰিবা, আৰু মই তোমালোকক এইটো নকওঁ যে মই পিতৃক তোমালোকৰ বিষয়ে সুধিম, নিজে পিতৃয়ে তোমালোকক ভালপায়, কাৰণ তোমালোকে মোক ভালপাইছা, আৰু বিশ্বাস কৰিছা যে মই ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই আহিছোঁ। মই দেউতাৰ পৰা ওলাই আহিছিলো আৰু জগতলৈ আহিছোঁ; পুনৰ জগতখন এৰি দিওঁ আৰু দেউতাৰ ওচৰলৈ যাওঁ। তেওঁৰ শিষ্যসকলে তেওঁক কলে, চোৱা, এতিয়া আপুনি মুক্তভাৱে কথা কৈছে আৰু কোনো দৃষ্টান্ত কোৱা নাই। এতিয়া আমি জানো যে তুমি সকলো জানা আৰু তোমাৰ প্ৰয়োজন নাই যে কোনোবাই তোমাক সুধিব। এই কাৰণে আমি বিশ্বাস কৰো যে তুমি ঈশ্বৰৰ পৰা ওলাই আহিছা। যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, এতিয়া তোমালোকে বিশ্বাস কৰিছা? চোৱা, সেই ঘণ্টা আহি

আছে, আৰু এতিয়া আহি পাইছে, যাতে তোমালোক প্ৰতিজনে নিজৰ ঠাইলৈ বিচ্ছিন্ন হোৱা আৰু মোক অকলশৰীয়াকৈ এৰি দিয়া, কিন্তু মই অকলশৰীয়া নহয়, কাৰণ পিতৃ মোৰ সৈতে আছে। এই কথাবোৰ মই তোমালোকক কৈছোঁ যাতে মোত তোমালোকে শান্তি পোৱা। সংসাৰত তোমালোকে ক্লেশ পাবা, কিন্তু সাহস কৰা, মই সংসাৰক জয় কৰিছোঁ।

17

এইবোৰ কথা যীচুৱে ক'লে, আৰু তেওঁৰ চকু স্বৰ্গলৈ তুলি ক'লে, পিতৃ, ঘড়ী আহি পৰিছে, তোমাৰ পুত্ৰক মহিমাযিত কৰা, যাতে পুত্ৰইও তোমাক মহিমাযিত কৰে, যেনেকৈ তুমি তেওঁক সকলো মাংসৰ ওপৰত অধিকাৰ দিলা, যাতে তুমি তেওঁক যি সকলো দিছা, তেওঁ তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিব। এয়া হৈছে অনন্ত জীৱন, যাতে তেওঁলোকে তোমাক, একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰক আৰু তুমি পঠিয়াইছিল। যীশু খ্ৰীষ্টক জানিব পাৰে। মই তোমাক পৃথিৱীত মহিমাযিত কৰিলোঁ, যিটো কাম তুমি মোক কৰিবলৈ দিছিল। সেইটো সম্পূৰ্ণ কৰিলোঁ। আৰু এতিয়া হে পিতৃ, তুমি মোক তোমাৰ ওচৰত সেই গৌৰৱেৰে গৌৰৱায়িত কৰা, যি গৌৰৱ জগত সৃষ্টি হোৱাৰ পূৰ্বে মই তোমাৰ ওচৰত পাইছিলোঁ। মই তোমাৰ নাম সেই মানুহবোৰৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলোঁ যিসকলক তুমি সংসাৰৰ পৰা মোক দিছিল। তেওঁলোক তোমাৰ আছিল আৰু তুমি তেওঁলোকক মোক দিলা, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য পালন কৰিছে। এতিয়া তেওঁলোকে জানিছে যে যিমান সকলো তুমি মোক দিছা সেয়া তোমাৰ পৰা আহিছে। কাৰণ তুমি মোক দিয়া শব্দবোৰ মই তেওঁলোকক দিছোঁ, আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ গ্ৰহণ কৰিছে, আৰু তেওঁলোকে সঁচাকৈয়ে জানিছে যে মই তোমাৰ ওচৰৰ পৰা ওলাই আহিছোঁ, আৰু তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিছে যে তুমি মোক পঠিয়াইছা। মই তেওঁলোকৰ বিষয়ে বিনতি কৰোঁ, জগতৰ বিষয়ে বিনতি কৰা নাই, কিন্তু যিসকলক তুমি মোক দিছা তেওঁলোকৰ বিষয়ে বিনতি কৰোঁ, কাৰণ তেওঁলোক তোমাৰ। আৰু মোৰ

সকলো তোমাৰ আৰু তোমাৰ সকলো মোৰ, আৰু মই তেওঁলোকৰ মাজত গৌৰৱান্বিত হৈছো। আৰু মই সংসাৰত আৰু নাই, আৰু এইসকল সংসাৰত আছে, আৰু মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ। পবিত্ৰ পিতৃ, তোমাৰ নামত তেওঁলোকক ৰাখা যি তুমি মোক দিছা, যাতে তেওঁলোক এক হয় যেনেকৈ আমি। যেতিয়া মই তেওঁলোকৰ লগত জগতত আছিলোঁ, মই তোমাৰ নামত তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰি আছিলোঁ। যিসকলক তুমি মোক দিছিল। তেওঁলোকক মই ৰক্ষা কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কোনো বিনষ্ট নহল, কেৱল বিনাশৰ পুত্ৰজনৰ বাহিৰে, যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয়। এতিয়া কিন্তু মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছো, আৰু এই কথাবোৰ জগতত কৈছো যাতে তেওঁলোকে মোৰ আনন্দ তেওঁলোকৰ মাজত পূৰ্ণৰূপে লাভ কৰে। মই তেওঁলোকক তোমাৰ বাক্য দিছোঁ, আৰু জগতে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক জগতৰ নহয়, যেনেকৈ মই জগতৰ নহওঁ। মই নিবিচাৰো যে তুমি তেওঁলোকক জগতৰ পৰা উঠাই লোৱা, কিন্তু যাতে তুমি তেওঁলোকক মন্দৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। তেওঁলোক সংসাৰৰ নহয়, যেনেকৈ মই সংসাৰৰ নহয়। তোমাৰ সত্যত তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা; তোমাৰ বাক্য সত্য। যেনেকৈ তুমি মোক জগতলৈ পঠিয়াইছিল, তেনেকৈ মই তেওঁলোকক জগতলৈ পঠিয়াইছিলো। আৰু তেওঁলোকৰ বাবে মই নিজকে পবিত্ৰ কৰোঁ, যাতে তেওঁলোকো সত্যত পবিত্ৰীকৃত হয়। মই কেৱল এইসকলৰ বিষয়েহে নুসুধো, কিন্তু তেওঁলোকৰ বাক্যৰ মাধ্যমেৰে মোক বিশ্বাস কৰাসকলৰ বিষয়েও সুধো, যাতে সকলো এক হয়, যেনেকৈ তুমি, পিতা, মোত আছা আৰু মই তোমাত আছোঁ, যাতে তেওঁলোকো আমাত এক হয়, যাতে জগতে বিশ্বাস কৰে যে তুমি মোক পঠিয়াইছিল। আৰু মই সেই গৌৰৱ যি তুমি মোক দিছা তেওঁলোকক দিছোঁ, যাতে তেওঁলোক এক হয় যেনেকৈ আমি এক হওঁ। মই তেওঁলোকৰ মাজত আৰু তুমি মোৰ মাজত, যাতে তেওঁলোক এক হৈ সিদ্ধ হয়, আৰু যাতে জগতে জানে যে তুমি মোক পঠিয়াইছিল। আৰু তেওঁলোকক ভাল পাইছিল। যেনেকৈ মোক ভাল পাইছিল। পিতা, যাক তুমি মোক দিয়াছা, মই ইচ্ছা কৰোঁ যাতে যত মই আছোঁ তাতে সিহঁতো মোৰ সৈতে থাকে, যাতে সিহঁতে মোৰ গৌৰৱ দেখে যি তুমি মোক দিয়াছা, কাৰণ তুমি জগতৰ ভিত্তিৰ আগতে মোক প্ৰেম কৰিছিল। হে ধাৰ্মিক পিতা, সংসাৰে তোমাক

নাজানিলে, কিন্তু মই তোমাক জানিলোঁ, আৰু এওঁলোকে জানিলে যে তুমি মোক পঠিয়াইছিল। আৰু মই তোমাৰ নাম তেওঁলোকক জনাইছো আৰু জনাম, যাতে যি প্ৰেমেৰে তুমি মোক প্ৰেম কৰিছিল। সেই প্ৰেম তেওঁলোকৰ মাজত থাকে, আৰু মই তেওঁলোকৰ মাজত থাকোঁ।

18

এই কথাবোৰ কৈ যীচু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ সৈতে কিদ্ৰোণ জুৰিৰ সিপাৰলৈ ওলাই গল, যত এখন বাগিচা আছিল, আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকল তাৰ ভিতৰলৈ সোমাল। যিহুদাই, যিজনে তেওঁক সমৰ্পণ কৰি আছিল, সেই ঠাইটো জানিছিল, কাৰণ যীচু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ লগত তাত বছৰৰ একত্ৰিত হৈছিল। সেয়েহে যিহুদাই সৈন্যদল আৰু প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু ফৰীচীসকলৰ পৰা সহায়কসকল লৈ মশাল, প্ৰদীপ আৰু অস্ত্ৰৰ সৈতে তাত আহিল। যীশুৱে তেন্তে তাৰ ওপৰত অহা সকলো কথা জানি, ওলাই গৈ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে কাক বিচাৰিছা? তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, নাজৰীয়া যীচু। যীচুয়ে তেওঁলোকক কলে, মই তেওঁ। আৰু যিহুদা, যিজনে তেওঁক সমৰ্পণ কৰি আছিল, তেওঁলোকৰ সৈতে থিয় হৈ আছিল। যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল যে মই আছোঁ, তেওঁলোক পিছুৱাই গল আৰু মাটিত পৰিল। পুনৰ সেয়েহে তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, তোমালোকে কাক বিচাৰিছা? কিন্তু তেওঁলোকে কলে, নাচৰতীয়া যীশুক। যীশুৱে উত্তৰ দিলে, মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে মই আছোঁ। যদি তেন্তে তোমালোকে মোক বিচাৰিছা, এওঁলোকক যাবলৈ দিয়া। যাতে সেই বাক্য পূৰ্ণ হয়, যি তেওঁ কৈছিল যে, যিসকলক তুমি মোক দিছা, তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা মই কাকো হেৰুৱা নাই। চিমন পিটাৰে তৰোৱাল ধৰি থকা অৱস্থাত সেইখন উলিয়াই মহাপুৰোহিতৰ দাসক আঘাত কৰিলে আৰু তেওঁৰ সোঁ কাণ কাটি পেলালে। সেই দাসৰ নাম আছিল মালখচ। যীচুৱে সেয়েহে পিতৰক কৈলে, তৰোৱাল

খাপত ভৰাই থোৱা। পিতৃয়ে মোক যি কাপ দিছে, মই জানো তাক পান নকৰিম?

সেইবাবে সৈন্যদল আৰু সেনাপতি আৰু ইহুদীসকলৰ সহায়কসকলে যীচুক ধৰি তেওঁক বান্ধিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক প্ৰথমে আন্ধাৰ ওচৰলৈ লৈ গল, কিয়নো তেওঁ কায়াফাৰ শহুৰেক আছিল, যি সেই বছৰৰ মহাপুৰোহিত আছিল। কিন্তু কায়াফা আছিল সেইজন যিয়ে ইহুদীসকলক পৰামৰ্শ দিছিল যে লোকসকলৰ বাবে এজন মানুহ বিনষ্ট হোৱাটো লাভজনক। চিমন পিতৰ আৰু আন এজন শিষ্যই যীচুক অনুসৰণ কৰি আছিল। সেই শিষ্যজন মহাপুৰোহিতৰ পৰিচিত আছিল, আৰু তেওঁ যীচুৰ সৈতে মহাপুৰোহিতৰ প্ৰাংগণৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে। কিন্তু পিতৰ দুৱাৰৰ ওচৰত বাহিৰত থিয় হৈ আছিল। গতিকে আন শিষ্যজন, যি মহাপুৰোহিতৰ পৰিচিত আছিল, ওলাই গল আৰু দুৱাৰীক কলে, আৰু পিতৰক ভিতৰলৈ আনিলে। সেয়েহে সেই দুৱাৰী যুৱতীগৰাকীয়ে পিতৰক কলে, তুমিও জানো এই মানুহজনৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজন নহয়? তেওঁ কলে, নহয়। দাসবোৰ আৰু সহায়কবোৰে কয়লাৰ জুই বনাই লৈ থিয় হৈ আছিল, কাৰণ ঠাণ্ডা আছিল, আৰু তেওঁলোকে নিজকে উম দি আছিল। পিতৰো তেওঁলোকৰ লগত থিয় হৈ নিজকে উম দি আছিল। সেয়েহে মহাপুৰোহিতে যীচুক তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ শিক্ষাৰ বিষয়ে সুধিলে। যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দিলে, মই জগতৰ আগত মুকলিকৈ কথা কৈছিলোঁ। মই সদায় সমাজ গৃহত আৰু মন্দিৰত শিকাইছিলোঁ, যত ইহুদীসকলে সদায় একত্ৰিত হয়, আৰু মই গোপনে একো কথা কোৱা নাই। কিয় তুমি মোক সোধিছা? যিসকলে শুনিছে তেওঁলোকক সোধা মই তেওঁলোকক কি কৈছিলোঁ। চোৱা, এওঁলোকে জানে মই কি কৈছিলোঁ। এই কথাবোৰ তেওঁ কোৱাৰ পিছত সহায়কসকলৰ মাজৰ এজন থিয় হৈ থকা লোকে যীচুক এটা আঘাত কৰি কলে, তুমি মহাপুৰোহিতক এইদৰে উত্তৰ দিয়া? যীশুৱে তাক উত্তৰ দিলে, যদি মই বেয়াকৈ কথা কৈছো, তেন্তে সেই বেয়াৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া; কিন্তু যদি ভালকৈ কৈছো, তেন্তে মোক কিয় মাৰিছা? আন্ধাৰে তাক বন্ধা অৱস্থাত মহাযাজক কৈফাৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিল। চিমন পিটাৰ থিয় হৈ উম লৈ আছিল। সেয়েহে

তেওঁলোকে তেওঁক কলে, তুমিও তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ এজন নহয়নে? সেয়েহে সেই জনে অস্বীকাৰ কৰিলে আৰু কলে, মই নহয়। মহাপুৰোহিতৰ দাসবোৰৰ মাজৰ এজনে, যাৰ কাণ পিতৰে কাটি পেলাইছিল তেওঁৰ আত্মীয় হৈ, কলে, মই তোমাক বাগিচাত তেওঁৰ সৈতে দেখা নাছিলোঁ নেকি? পুনৰ তেন্তে পিতৰে অস্বীকাৰ কৰিলে, আৰু তৎক্ষণাৎ কুকুৰাই মাতিলে।

সেয়েহে তেওঁলোকে যীশুক কায়াফাৰ ওচৰৰ পৰা থ্ৰেটৰিয়ামলৈ লৈ গল, আৰু তেতিয়া পুৱা আছিল, আৰু তেওঁলোক নিজে থ্ৰেটৰিয়ামৰ ভিতৰলৈ নোসোমাল, যাতে তেওঁলোক অশুচি নহয়, কিন্তু যাতে তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজন খাব পাৰে। সেয়েহে পিলাত তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বাহিৰ গৈ কলে, তোমালোকে এই মানুহজনৰ বিৰুদ্ধে কি অভিযোগ আনিছা? তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, যদি এই দুষ্কৰ্মকাৰী নহলহেঁতেন, আমি তোমাক তেওঁক শোধাই নিদিলোহেঁতেন। পিলাতে গতিকে তেওঁলোকক কৈলে, তোমালোকে তাক লৈ যোৱা আৰু তোমালোকৰ নিয়ম অনুসৰি তাক বিচাৰ কৰা। ইহুদীসকলে গতিকে তেওঁক কৈলে, আমাক কাকো মাৰিবলৈ অনুমতি নাই। যাতে যীশুৰ সেই বাক্য পূৰ্ণ হয়, যি তেওঁ কৈছিল, ইয়াৰ দ্বাৰা সূচিত কৰি যে কেনে মৃত্যুৰ দ্বাৰা তেওঁ মৰিবলৈ আছিল। পিলাতে সেয়েহে পুনৰ থ্ৰেটৰিয়ামৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু যীচুক মাতিলে আৰু তেওঁক কলে, তুমি ইহুদীসকলৰ ৰজা নেকি? যীচুৱে তাক উত্তৰ দিলে, তুমি নিজৰ পৰা এইটো কৈছা নে আনে তোমাক মোৰ বিষয়ে কলে? পিলাতে উত্তৰ দিলে, মই নিশ্চয় ইহুদী নহওঁ নহয়? তোমাৰ জাতি আৰু মুখ্য পুৰোহিতসকলে তোমাক মোৰ হাতত শোধাই দিলে। তুমি কি কৰিলা? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ পৰা নহয়। যদি মোৰ ৰাজ্য এই জগতৰ পৰা আছিল, তেন্তে মোৰ সহায়কসকলে যুঁজিলেহেঁতেন, যাতে মই ইহুদীসকলৰ হাতত সমৰ্পিত নহওঁ। কিন্তু এতিয়া মোৰ ৰাজ্য ইয়াৰ পৰা নহয়। পিলাতে সেয়েহে তেওঁক কলে, তেন্তে তুমি ৰজা নেকি? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, তুমি কৈছা যে মই ৰজা। মই এই কাৰণে জন্ম হৈছিলোঁ আৰু এই কাৰণে জগতলৈ আহিছোঁ, যাতে সত্যৰ

সাক্ষ্য দিওঁ। যি কোনো সত্যৰ পৰা আহিছে সি মোৰ কণ্ঠস্বৰ শুনে। পিলাতে তাক কয়,
সত্য কি? আৰু এই কথা কৈ তেওঁ পুনৰ ইহুদীসকলৰ ওচৰলৈ ওলাই গল আৰু
তেওঁলোকক কয়, মই তাত কোনো দোষ বিচাৰি নাপাওঁ। তোমালোকৰ এটা প্ৰথা আছে যে
নিস্তাৰপৰ্বৰ সময়ত মই তোমালোকৰ বাবে এজনক মুক্ত কৰোঁ, সেয়েহে তোমালোকে ইচ্ছা
কৰা নেকি যে মই তোমালোকৰ বাবে ইহুদীসকলৰ ৰজাক মুক্ত কৰোঁ? সেয়েহে তেওঁলোক
সকলোৱে পুনৰ চিঞৰি কৈছিল, এইজনক নহয়, কিন্তু বাৰাব্বাক। আৰু বাৰাব্বাক আছিল
এজন ডকাইত।

19

তেতিয়া সেয়েহে পিলাতে যীচুক ললে আৰু কোবাইছিল। আৰু সৈনিকসকলে কাঁইটৰ মুকুট
বৈ তেওঁৰ মূৰত পিন্ধাই দিলে, আৰু তেওঁক বেঙুনীয়া বস্ত্ৰ পিন্ধালে। আৰু তেওঁলোকে কৈ
আছিল, ইহুদীসকলৰ ৰজা, জয় হওক, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক চৰ মাৰিছিল। সেয়েহে
পীলাতে পুনৰ বাহিৰলৈ ওলাই গল আৰু তেওঁলোকক ক'লে, চোৱা, মই তেওঁক
তোমালোকৰ ওচৰলৈ বাহিৰলৈ আনিছো, যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে মই তেওঁত
কোনো দোষ বিচাৰি পোৱা নাই। সেয়েহে যীচু বাহিৰলৈ ওলাই গল, কাঁইটীয়া মুকুট আৰু
বেঙুনীয়া কাপোৰ পিন্ধি। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, চোৱা, এই মানুহজন। তেতিয়া
যেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিতসকল আৰু সহায়কসকলে তেওঁক দেখিলে, তেওঁলোকে চিঞৰি
কলে, ত্ৰুচত দিয়া, ত্ৰুচত দিয়া তেওঁক। পীলাতে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে তেওঁক
লৈ যোৱা আৰু ত্ৰুচত দিয়া, কিয়নো মই তেওঁৰ মাজত কোনো দোষ নাপাওঁ। ইহুদীসকলে
তেওঁক উত্তৰ দিলে, আমাৰ আইন আছে, আৰু আমাৰ আইন অনুসৰি তেওঁ মৰিব লাগে,
কাৰণ তেওঁ নিজকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ কৰিলে। যেতিয়া পীলাতে এই কথা শুনিলে, তেওঁ আৰু
অধিক ভয় কৰিলে। আৰু তেওঁ পুনৰ প্ৰেটৰিয়ামৰ ভিতৰলৈ সোমাল আৰু যীচুক কলে,

তুমি কৰ পৰা আহিছা? কিন্তু যীচুৱে তেওঁক কোনো উত্তৰ নিদিলে। সেয়েহে পিলাতে তেওঁক কয়, তুমি মোক একো নকওঁ নেকি? তুমি নাজানা নেকি যে তোমাক ত্ৰুচত দিবলৈ মোৰ কৰ্তৃত্ব আছে আৰু তোমাক মুক্ত কৰিবলৈও মোৰ কৰ্তৃত্ব আছে? যীচুৱে উত্তৰ দিলে, তোমাৰ মোৰ ওপৰত একো অধিকাৰ নাছিল, যদি তোমাক ওপৰৰ পৰা দিয়া নহলহেঁতেন। এই কাৰণে যিজনো মোক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰি আছে তেওঁৰ অধিক পাপ আছে। ইয়াৰ পৰা পিলাতে তেওঁক মুক্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল, কিন্তু ইহুদীসকলে চিঞৰি কৈছিল, যদি তুমি এওঁক মুক্ত কৰা, তুমি কৈছাৰৰ বন্ধু নহয়। যিকোনো লোকে যি নিজকে ৰজা বুলি কয়, তেওঁ কৈছাৰৰ বিৰোধিতা কৰে। সেয়েহে পিলাতে এই কথা শুনি যীশুক বাহিৰলৈ লৈ গল, আৰু বিচাৰ আসনত বহিল সেই ঠাইত যাক শিলৰ চোতাল বুলি কোৱা হয়, হিব্ৰু ভাষাত গব্বাথা। নিস্তাৰ পৰ্বৰ প্ৰস্তুতিৰ দিন আছিল, আৰু সময় প্ৰায় ষষ্ঠ ঘণ্টা আছিল, আৰু তেওঁ ইহুদীসকলক কয়, চোৱা, তোমালোকৰ ৰজা। কিন্তু তেওঁলোকে চিঞৰি উঠিল, তুলি লোৱা, তুলি লোৱা, তেওঁক ত্ৰুচত দিয়া। পিলাতে তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ ৰজাক ত্ৰুচত দিম নেকি? মুখ্য পুৰোহিতসকলে উত্তৰ দিলে, কৈচৰৰ বাহিৰে আমাৰ কোনো ৰজা নাই। তেতিয়া অতএব তেওঁ তেওঁক তেওঁলোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে যাতে তেওঁক ত্ৰুচত দিয়া হয়।

তেওঁলোকে যীশুক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু লৈ গল, আৰু তেওঁ নিজৰ ত্ৰুচ বহন কৰি সেই ঠাইলৈ ওলাই গল যাক মূৰৰ খুলিৰ ঠাই বুলি কোৱা হয়, যিটোক হিব্ৰু ভাষাত গলগথা বুলি কোৱা হয়। যত তেওঁলোকে তেওঁক ত্ৰুচত দিলে, আৰু তেওঁৰ লগত আন দুজনক ইফালে আৰু সিফালে, কিন্তু মাজত যীচুক। পিলাতে এটা শিৰোনামও লিখিলে আৰু ত্ৰুচৰ ওপৰত স্থাপন কৰিলে, আৰু তাত লিখা আছিল, যীশু নাজৰীয়া, ইহুদীসকলৰ ৰজা। এই সেয়েহে ইহুদীসকলৰ বহুতে এই শিৰোনাম পঢ়িলে, কাৰণ যীচুক যত ত্ৰুচত দিয়া হৈছিল সেই ঠাই নগৰৰ নিকট আছিল, আৰু ই হিব্ৰু, গ্ৰীক আৰু লেটিন ভাষাত লিখা আছিল। তেন্তে ইহুদীসকলৰ প্ৰধান পুৰোহিতসকলে পিলাতক কৈছিল, ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি নালিখিবা,

কিন্তু সেইজনে কৈছিল, মই ইহুদীসকলৰ ৰজা বুলি লিখা। পিলাতে উত্তৰ দিলে, যি মই লিখিছোঁ, লিখিছোঁ।

সেইবাবে সৈন্যসকলে যেতিয়া যীশুক ত্ৰুচত দিলে, তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ললে আৰু চাৰি ভাগ কৰিলে, প্ৰতিটো সৈন্যৰ বাবে এটা ভাগ, আৰু চোলাটোও ললে। কিন্তু সেই চোলাটো নিৰ্বন্ধহীন আছিল, ওপৰৰ পৰা সম্পূৰ্ণকৈ বোৱা। সেয়েহে তেওঁলোকে ইজনে সিজনক কলে, আমি ইয়াক নাছিঙো, বৰং ইয়াৰ বাবে চিঠি পেলাওঁ যে ই কাৰ হব, যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয় যিয়ে কৈছে, তেওঁলোকে মোৰ কাপোৰবোৰ নিজৰ মাজত ভাগ কৰিলে, আৰু মোৰ পোছাকৰ বাবে চিঠি পেলালে।

সেই সৈনিকসকলে নিশ্চয় তেতিয়া এইবোৰ কৰিলে। কিন্তু যীচুৰ ত্ৰুচৰ ওচৰত তেওঁৰ মাতৃ আৰু তেওঁৰ মাতৃৰ ভনীয়েক, ক্লোপাৰ মৰিয়ম আৰু মগ্দলীনী মৰিয়ম থিয় হৈ আছিল। যীশুৱে তেন্তে মাতৃক আৰু তেওঁ প্ৰেম কৰা শিষ্যজনক ওচৰত থিয় হৈ থকা দেখি নিজৰ মাতৃক কলে, হে নাৰী, চোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ। তাৰপিছত তেওঁ শিষ্যক কয়, চোৱা, তোমাৰ মাতৃ। আৰু সেই ঘণ্টাৰ পৰা শিষ্যই তাইক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গল। এইটোৰ পিছত যীশুৱে জানি যে সকলো ইতিমধ্যে সম্পূৰ্ণ হৈছে, শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হবলৈ কয়, মোৰ পিয়াহ লাগিছে। এটা পাত্ৰ তেতিয়া ভিনেগাৰেৰে পূৰ্ণ হৈ পৰি আছিল, তেওঁলোকে তেতিয়া এটা স্পঞ্জ ভিনেগাৰেৰে পূৰ্ণ কৰি হিচপত লগাই তেওঁৰ মুখলৈ আগবঢ়ালে। যেতিয়া যীচুৱে সেই সিৰকা ললে, তেওঁ কলে, সম্পূৰ্ণ হৈছে, আৰু মূৰ হেলাই আত্মা সমৰ্পণ কৰিলে।

সেয়েহে ইহুদীসকলে পীলাতক বিনতি কৰিলে যাতে শৰবোৰ বিশ্ৰামবাৰত ত্ৰুচৰ ওপৰত নাথাকে, কিয়নো প্ৰস্তুতিৰ দিন আছিল, কাৰণ সেই বিশ্ৰামবাৰৰ দিনটো মহান আছিল, যাতে তেওঁলোকৰ ভৰি ভাঙি দিয়া হয় আৰু তেওঁলোকক নমোৱা হয়। সেয়েহে সৈন্যসকল আছিল, আৰু প্ৰথমজনৰ ভৰি ভাঙিলে আৰু আনজনৰো যি তেওঁৰ সৈতে ত্ৰুচত দিয়া

হৈছিল। কিন্তু যীশুৰ ওচৰলৈ আহি যেতিয়া তেওঁলোকে দেখিলে যে তেওঁ ইতিমধ্যে মৃত, তেওঁলোকে তেওঁৰ ভৰি ভাঙিলে নাই। কিন্তু সৈন্যসকলৰ এজনে বৰহাৰে তেওঁৰ কাষ বিন্ধিলে, আৰু তৎক্ষণাত তেজ আৰু পানী ওলাল। আৰু যি জনে দেখিছে তেওঁ সাক্ষ্য দিছে, আৰু তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য, আৰু সেই জনে জানে যে তেওঁ সত্য কথা কৈছে, যাতে তোমালোকেও বিশ্বাস কৰা। কাৰণ এইবোৰ ঘটিল, যাতে শাস্ত্ৰ পূৰ্ণ হয়, তেওঁৰ এটাও হাড় ভগা নহব। আৰু পুনৰ আন এখন শাস্ত্ৰই কৈছে, তেওঁলোকে যাক বিন্ধিছিল তেওঁলৈ চাব।

এইবোৰৰ পিছত অৰিমাথিয়াৰ যোচেফে পিলাতক সুধিলে, যি যীচুৰ শিষ্য আছিল, কিন্তু ইহুদীসকলৰ ভয়ত লুকুৱাই আছিল, যাতে তেওঁ যীচুৰ শৰীৰ তুলি লব পাৰে, আৰু পিলাতে অনুমতি দিলে। সেয়েহে তেওঁ আহিল আৰু যীচুৰ শৰীৰ তুলি ললে। আহিল কিন্তু নিকোদেমাছো, যি প্ৰথমবাৰ ৰাতি যীচুৰ ওচৰলৈ আহিছিল, গন্ধৰস আৰু এলোৱাৰ মিশ্ৰণ প্ৰায় এশ লিট্ৰা লৈ আহিল। তেন্তে তেওঁলোকে যীচুৰ শৰীৰ লৈ শণ কাপোৰেৰে সুগন্ধি দ্ৰব্যৰ সৈতে বান্ধিলে, যেনেকৈ ইহুদীসকলৰ সমাধিস্থ কৰাৰ ৰীতি আছে। সেই ঠাইত যত তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া হৈছিল এখন বাগিচা আছিল, আৰু সেই বাগিচাত এটা নতুন সমাধি আছিল, যত এতিয়াও কোনো ৰখা হোৱা নাছিল। তাত সেইবাবে ইহুদীসকলৰ প্ৰস্তুতিৰ দিনটোৰ কাৰণে, কিয়নো সমাধিটো ওচৰতে আছিল, তেওঁলোকে যীচুক ৰাখিলে।

20

বিশ্ৰামবাৰৰ প্ৰথম দিনা মগদলীনী মৰিয়মে পুৱা অন্ধকাৰ থকা অৱস্থাতে সমাধিস্থলৈ আহিল, আৰু দেখিলে যে সমাধিস্থলৰ পৰা শিলটো আঁতৰোৱা হৈছে। সেয়েহে তাই দৌৰি গৈ চিমোন পিটাৰ আৰু সেই আন শিষ্যজনৰ ওচৰলৈ আহিল যাক যীচুৱে প্ৰেম কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকক কলে, তেওঁলোকে প্ৰভুক সমাধিৰ পৰা তুলি লৈ গৈছে, আৰু আমি নাজানো কত তেওঁক ৰাখিছে। সেয়েহে পিতৰ আৰু আন শিষ্যজন বাহিৰ ওলাই গল আৰু

তেওঁলোক সমাধিলৈ আহি আছিল। কিন্তু সেই দুয়ো একেলগে দৌৰিছিল, আৰু সেই আন শিষ্যজনে পিতৰতকৈ বেছি সোনকালে আগবাঢ়ি গৈছিল আৰু প্ৰথমে সমাধিত উপস্থিত হৈছিল। আৰু তললৈ হাউলি চাই তেওঁ পৰি থকা শগ সূতাৰ কাপোৰবোৰ দেখিলে, কিন্তু তথাপি ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ নকৰিলে। সেয়েহে শিমন পিটাৰ তেওঁক অনুসৰণ কৰি আহিল আৰু সমাধিৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু শগৰ কাপোৰবোৰ পৰি থকা দেখিলে। আৰু মুখৰ কাপোৰখন, যি তেওঁৰ মূৰত আছিল, শগৰ কাপোৰবোৰৰ সৈতে পৰি থকা নাছিল, কিন্তু পৃথকে এটা ঠাইত মেৰিওৱা আছিল। তেতিয়া সেয়েহে সেই আন শিষ্যজনো সোমাল, যিজন প্ৰথমে সমাধিত উপস্থিত হৈছিল, আৰু তেওঁ দেখিলে আৰু বিশ্বাস কৰিলে। কিয়নো তেওঁলোকে এতিয়ালৈকে লিখনি জনা নাছিল যে তেওঁক মৃতসকলৰ পৰা উঠিব লাগিব। গতিকে শিষ্যসকল পুনৰ নিজৰ ঠাইলৈ উভতি গল। মৰিয়ম কিন্তু সমাধিৰ ওচৰত বাহিৰত থিয় হৈ কান্দি আছিল। যেতিয়া তাই কান্দি আছিল, তেতিয়া তাই নত হৈ সমাধিৰ ভিতৰলৈ চালে আৰু দেখিলে যে দুজন বাৰ্তাবাহক বগা কাপোৰ পিন্ধি বহি আছে, এজন মূৰৰ ফালে আৰু এজন ভৰিৰ ফালে, যত যীচুৰ শৰীৰ শুই আছিল। আৰু সিহঁতে তাইক কলে, মহিলা, কিয় কান্দিছা? তাই সিহঁতক কলে, কাৰণ সিহঁতে মোৰ প্ৰভুক তুলি লৈ গৈছে, আৰু মই নাজানো কত ৰাখিছে তেওঁক। আৰু এই কথা কোৱাৰ পিছত তাই পিছফালে ঘূৰিল, আৰু যীশুক থিয় হৈ থকা দেখিলে, কিন্তু তাই নাজানিলে যে তেওঁ যীশু। যীশুৱে তাইক কলে, মহিলা, কিয় কান্দিছা? কাক বিচাৰিছা? তাই ভাবি যে তেওঁ মালী, তাইক কলে, প্ৰভু, যদি আপুনি তেওঁক লৈ গৈছে, মোক কব কত ৰাখিছে তেওঁক, আৰু মই তেওঁক তুলি লম। যীশুৱে তাইক কয়, মৰিয়ম। তাই ঘূৰি তেওঁক কয়, ৰাব্বুনি, যাৰ অৰ্থ হৈছে শিক্ষক। যীশুৱে তাইক কয়, মোক স্পৰ্শ নকৰিবা, কিয়নো মই এতিয়াও মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ উঠা নাই। কিন্তু তুমি মোৰ ভাতৃসকলৰ ওচৰলৈ যোৱা আৰু তেওঁলোকক কোৱা, মই মোৰ পিতৃ আৰু তোমালোকৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ, আৰু মোৰ ঈশ্বৰ আৰু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উঠি যাওঁ। মগদলীনী মৰিয়া আহি শিষ্যসকলক জনালে যে তাই প্ৰভুক দেখিছে, আৰু তেওঁ তাইক এইবোৰ কথা কৈছিল।

সেই দিনা, সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা সন্ধিয়া হোৱাত, আৰু যত শিষ্যসকল গোট খাই আছিল তাত দুৱাৰবোৰ বন্ধ কৰা আছিল কাৰণ তেওঁলোকে ইহুদীসকলক ভয় কৰিছিল, যীশু আহিল আৰু মাজত থিয় হল, আৰু তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ শান্তি হওক। আৰু এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকক নিজৰ হাত আৰু কাষ দেখুৱালে। তেতিয়া শিষ্যসকলে প্ৰভুক দেখি আনন্দিত হল। যীচুৱে সেয়েহে তেওঁলোকক পুনৰ কৈলে, তোমালোকৰ শান্তি হওক। যেনেকৈ পিতৃয়ে মোক পঠিয়াইছে, তেনেকৈ মই তোমালোকক পঠিয়াওঁ। আৰু এই কথা কৈ তেওঁ ফুঁ মাৰিলে আৰু তেওঁলোকক কয়, পবিত্ৰ আত্মা গ্ৰহণ কৰা। যদি তোমালোকে কাৰোবাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা, সেইবোৰ তেওঁলোকক ক্ষমা কৰা হয়; যদি তোমালোকে কাৰোবাৰ পাপবোৰ ধৰি ৰাখা, সেইবোৰ ধৰি ৰখা হৈছে।

কিন্তু থমা, দ্বাদশজনৰ মাজৰ এজন, যাক যমজ বুলি মতা হয়, তেওঁলোকৰ সৈতে নাছিল যেতিয়া যীশু আহিল। সেয়েহে আন শিষ্যসকলে তেওঁক কৈছিল, আমি প্ৰভুক দেখিছোঁ। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, যদি মই তেওঁৰ হাতত গজালবোৰৰ চিহ্ন নেদেখোঁ, আৰু মোৰ আঙুলি গজালবোৰৰ চিহ্নত নিদিওঁ, আৰু মোৰ হাত তেওঁৰ কাষত নিদিওঁ, তেন্তে মই বিশ্বাস নকৰিম। আৰু আট দিনৰ পাছত পুনৰ তেওঁৰ শিষ্যসকল ভিতৰত আছিল আৰু থোমা তেওঁলোকৰ সৈতে আছিল। দুৱাৰবোৰ বন্ধ হৈ থকা অৱস্থাত যীশু আহিল আৰু মাজত থিয় হল আৰু কলে, তোমালোকৰ শান্তি হওক। তাৰ পিছত তেওঁ থমাক কলে, তোমাৰ আঙুলি ইয়ালৈ আনা আৰু মোৰ হাতবোৰ চোৱা, আৰু তোমাৰ হাত আনি মোৰ কাষত থোৱা, আৰু অবিশ্বাসী নহৈ বিশ্বাসী হোৱা। আৰু থমাছে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, মোৰ প্ৰভু আৰু মোৰ ঈশ্বৰ। যীশুৱে তাক কলে, কাৰণ তুমি মোক দেখিছা, তুমি বিশ্বাস কৰিছা। ধন্য সেইসকল যিসকলে নেদেখাকৈয়ে বিশ্বাস কৰিছে।

বহুতো চিহ্ন নিশ্চয়কৈ সেয়েহে যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ আগত কৰিলে, যিবোৰ এই কিতাপত লিখা নাই, এইবোৰ কথা লিখা হৈছে যাতে তোমালোকে বিশ্বাস কৰা যে যীচু হৈছে

খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, আৰু যাতে বিশ্বাস কৰি তোমালোকে তেওঁৰ নামত জীৱন লাভ কৰা।

21

এই সকলৰ পিছত যীচুৱে তিবিৰিয়াৰ সাগৰৰ ওচৰত শিষ্যসকলৰ আগত পুনৰ নিজকে প্ৰকাশ কৰিলে, আৰু তেওঁ এইদৰে প্ৰকাশ কৰিলে। চিমোন পিটাৰ, আৰু থমাছ যাক ডিডিমাছ বুলি মতা হৈছিল, আৰু নাথানায়েল যি গালীলৰ কানাৰ পৰা আছিল, আৰু জেবেদীৰ পুত্ৰসকল, আৰু তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ মাজৰ আন দুজন একেলগে আছিল। চিমোন পিটাৰে তেওঁলোকক কলে, মই মাছ মাৰিবলৈ যাওঁ। তেওঁলোকে তেওঁক কলে, আমিও তোমাৰ সৈতে যাওঁ। তেওঁলোক ওলাই গল আৰু তৎক্ষণাত্ নৱত উঠিল, আৰু সেই ৰাতিটোত তেওঁলোকে একোৱেই ধৰিব নোৱাৰিলে। পুৱা হোৱাৰ পিছত যীচু পাৰত থিয় হল, কিন্তু শিষ্যসকলে তথাপি জানিব পৰা নাছিল যে তেওঁ যীচু। যীশুৱে তেতিয়া তেওঁলোকক কলে, হে শিশুসকল, তোমালোকৰ ওচৰত কিবা মাছ আছে নেকি? তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, নাই। তেওঁ কিন্তু তেওঁলোকক কলে, নাৱৰ সোঁফালে জালটো পেলোৱা, আৰু পাবা। সেয়েহে তেওঁলোকে পেলালে, আৰু মাছৰ বহুতাৰ কাৰণে ইয়াক টানিবলৈ আৰু সক্ষম নহল। সেয়েহে সেই শিষ্যজনে, যাক যীচুৱে প্ৰেম কৰিছিল, পিতৰক কলে, প্ৰভু আছে। চিমোন পিতৰে যেতিয়া শুনিলে যে প্ৰভু আছে, তেতিয়া বাহিৰৰ কাপোৰ পিন্ধিলে, কিয়নো তেওঁ নগ্ন আছিল, আৰু নিজকে সাগৰত দলিয়ালে। কিন্তু আন শিষ্যসকল নৌকাৰে আছিল, কাৰণ তেওঁলোক পাৰৰ পৰা দূৰত নাছিল, বৰং প্ৰায় দুইশ হাত দূৰত আছিল, মাছৰ জাল টানি আনি। যেতিয়া সেয়েহে তেওঁলোকে ভূমিত অৱতৰণ কৰিলে, তেওঁলোকে কয়লাৰ জুই জ্বলি থকা দেখিলে আৰু তাৰ ওপৰত মাছ ৰখা আছিল আৰু পিঠাও আছিল। যীশুৱে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকে এতিয়া যিবোৰ মাছ ধৰিলা, সেইবোৰৰ পৰা কিছু আনা। চিমোন পিটাৰ ওপৰলৈ গল আৰু জালখন পৃথিৱীৰ

ওপৰত টানি আনিলে, ডাঙৰ মাছেৰে পূৰ্ণ এশ পঞ্চাশ তিনিটা, আৰু ইমানবোৰ থকা সত্ত্বেও জালখন ফাটি নগল। যীচুৱে তেওঁলোকক কয়, আহা, ভোজন কৰা। কিন্তু শিষ্যসকলৰ কোনোৱে তেওঁক তুমি কোন? বুলি পৰীক্ষা কৰিবলৈ সাহস কৰা নাছিল, কাৰণ তেওঁলোকে জানিছিল যে তেওঁ প্ৰভু। সেয়েহে যীচু আহে আৰু পিঠা লয় আৰু তেওঁলোকক দিয়ে, আৰু মাছো একেদৰে দিয়ে। এইটো ইতিমধ্যে তৃতীয়বাৰ আছিল যেতিয়া যীশুৱে তেওঁৰ শিষ্যসকলৰ আগত প্ৰকাশিত হল, মৃতসকলৰ পৰা উত্থিত হোৱাৰ পিছত।

যেতিয়া সেয়েহে তেওঁলোকে প্ৰাতৰাশ কৰিলে, যীশুৱে চিমোন পিতৰক কলে, চিমোন যোনাৰ পুত্ৰ, তুমি এইবোৰতকৈ মোক অধিক প্ৰেম কৰা নেকি? তেওঁ তেওঁক কলে, হয়, প্ৰভু, তুমি জানা যে মই তোমাক প্ৰেম কৰোঁ। তেওঁ তেওঁক কলে, মোৰ মেৰ পোৱালিবোৰ চৰোৱা। তেওঁ তেওঁক পুনৰ দ্বিতীয়বাৰ কয়, চিমোন যোনাৰ, তুমি মোক ভাল পোৱা? তেওঁ তেওঁক কয়, হয়, প্ৰভু, তুমি জানা যে মই তোমাক ভাল পাওঁ। তেওঁ তেওঁক কয়, মোৰ মেৰ-ছাগবোৰ ৰখীয়া কৰা। তেওঁক তৃতীয়বাৰ কয়, চিমোন যোনাৰ পুত্ৰ, তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে? পিতৰ দুখিত হল কাৰণ তেওঁ তৃতীয়বাৰ তেওঁক কৈছিল, তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে? আৰু তেওঁ তেওঁক কৈছিল, প্ৰভু, তুমি সকলো জানা, তুমি জানা যে মই তোমাক প্ৰেম কৰোঁ। যীচুৱে তেওঁক কয়, মোৰ মেৰবোৰ চৰোৱা। সঁচাকৈ সঁচাকৈ মই তোমাক কওঁ, যেতিয়া তুমি যুৱক আছিল, তুমি নিজে কঁকাল বান্ধিছিল আৰু যতে ইচ্ছা কৰিছিল তাতে ফুৰিছিল, কিন্তু যেতিয়া তুমি বুঢ়া হবা, তুমি তোমাৰ হাত মেলিবা, আৰু আনে তোমাক কঁকাল বান্ধিব, আৰু যতে তুমি ইচ্ছা নকৰা তালৈ লৈ যাব। এইটো তেওঁ কলে এই বুজাবলৈ যে কেনে মৃত্যুৰ দ্বাৰা তেওঁ ঈশ্বৰক গৌৰৱান্বিত কৰিব। আৰু এইটো কোৱাৰ পিছত তেওঁ তেওঁক কলে, মোক অনুসৰণ কৰা। কিন্তু পিতৰে ঘূৰি চাই দেখিলে যীচুৱে প্ৰেম কৰা শিষ্যজনক অনুসৰণ কৰি অহা, যিজনে ভোজত তেওঁৰ বুকুত হেলান দি কৈছিল, প্ৰভু, কোনে তোমাক সমৰ্পণ কৰিব? এইজনক দেখি পিতৰে যীচুক কলে, প্ৰভু, এইজনৰ বিষয়ে কি? যীশুৱে তাক কলে, যদি মই বিচাৰোঁ যে তেওঁ মোৰ অহালৈকে থাকক, তোমাৰ লগত

ইয়াৰ কি সম্পৰ্ক? তুমি মোক অনুসৰণ কৰা। সেয়েহে সেই কথা ভাইসকলৰ মাজলৈ ওলাই
গল যে সেই শিষ্যজন নমৰে, আৰু যীচুৱে তেওঁক কোৱা নাছিল যে তেওঁ নমৰে, কিন্তু যদি
মই তেওঁক মোৰ অহালৈকে থাকিবলৈ বিচাৰো, তোমাৰ লগত ইয়াৰ কি সম্বন্ধ?

এইজন সেই শিষ্য যি এইবোৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে আৰু এইবোৰ লিখিছে, আৰু আমি
জানো যে তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য। আৰু আন বহুত কথা আছে যিবোৰ যীচুৱে কৰিছিল, যিবোৰ
যদি প্ৰতিটো অনুসৰি লিখা হয়, মই ভাবো জগতখনেও সেই লিখা পুথিবোৰ ধাৰণ কৰিব
নোৱাৰিব। আমেন।

দ্বিতীয় বিবৰণ

1

এইবোৰ সেই শব্দ যিবোৰ মোচিয়ে সকলো ইজৰায়েলক যৰ্দানৰ সিপাৰে মৰুভূমিত পশ্চিমৰ ফালে ৰঙা সাগৰৰ ওচৰত, পাৰণ, টোফোল, লোবোন, আৰু আউলোনৰ মাজত আৰু কাটাছুচেয়াত কৈছিল। হোৰেবৰ পৰা চেয়ীৰ পৰ্বতৰ পথেদি কাদেশ বৰ্ণেয়ালৈ একাদশ দিনৰ পথ। আৰু চল্লিশতম বছৰৰ একাদশ মাহৰ প্ৰথম দিনা এনে ঘটিল যে, মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তানৰ ওচৰত কথা কলে, প্ৰভুৱে তেওঁক তেওঁলোকৰ বাবে যি সকলো আদেশ দিছিল সেই অনুসাৰে, আঘাত কৰাৰ পিছত চিহোন অমোৰীয়সকলৰ ৰজা, যি জনে হিচবোনত বাস কৰিছিল, আৰু বাচানৰ ৰজা অগ, যি জনে অষ্টাৰোতত আৰু ইদ্ৰেয়ীত বাস কৰিছিল, যৰ্দনৰ সিপাৰত মোৰাবৰ ভূমিত মোচিয়ে এই বিধান ব্যাখ্যা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে আৰু কলে, প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে হোৰেবত আমাক কৈছিল, এই পৰ্বতত বাস কৰা তোমালোকৰ বাবে যথেষ্ট হওক। ঘূৰি যোৱা আৰু তোমালোক প্ৰস্থান কৰা আৰু ইমোৰীয়াসকলৰ পৰ্বতলৈ প্ৰৱেশ কৰা, আৰু আৰবাৰ সকলো চুবুৰীয়াসকলৰ ওচৰলৈ, পৰ্বত আৰু সমতললৈ, আৰু দক্ষিণলৈ, আৰু কনানীয়াসকলৰ উপকূল ভূমিলৈ, আৰু এণ্টি-লেবাননলৈ সেই মহান নদী, ইউফ্ৰেটিছ নদীলৈকে। চোৱা, তোমালোকৰ আগত ভূমি দিয়া হৈছে, প্ৰৱেশ কৰি সেই ভূমি অধিকাৰ কৰা, যি মই তোমালোকৰ পিতৃসকল অব্ৰাহাম,

ইচ্ছাক আৰু যাকোবক শপত খাই তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে তেওঁলোকৰ বংশক দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলোঁ।

আৰু মই সেই সময়ত তোমালোকক কলো যে, মই অকলে তোমালোকক বহন কৰিবলৈ সক্ষম নহম। প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক বৃদ্ধি কৰিলে, আৰু চোৱা, আজি তোমালোক স্বৰ্গৰ তৰাবোৰৰ দৰে সংখ্যাত আছা। প্ৰভু, তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে, তোমালোকক তোমালোক যিমান আছা তাৰ সহস্ৰগুণ বৃদ্ধি কৰক, আৰু তেওঁ তোমালোকক যিদৰে কৈছিল সেইদৰে আশীৰ্বাদ কৰক। মই অকলে কেনেকৈ তোমালোকৰ শ্ৰম আৰু তোমালোকৰ ভেটি আৰু তোমালোকৰ বিবাদবোৰ সহন কৰিবলৈ সক্ষম হম? তোমালোকৰ গোষ্ঠীসমূহৰ মাজৰ পৰা নিজেদেৰে জন্য জ্ঞানী, বিশেষজ্ঞ আৰু বুদ্ধিমান পুৰুষসকল দিয়া, আৰু মই তোমালোকৰ ওপৰত তোমালোকৰ নেতাসকল নিযুক্ত কৰিম। আৰু তোমালোকে মোক উত্তৰ দিলা আৰু কলা, যি কথা তুমি কলা সেয়া কৰা ভাল। আৰু মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা জ্ঞানী, বিশেষজ্ঞ আৰু বুদ্ধিমান পুৰুষসকল লৈছিলো, আৰু তেওঁলোকক তোমালোকৰ ওপৰত সহস্ৰপতি, শতপতি, পঞ্চাশপতি, দশপতি আৰু তোমালোকৰ বিচাৰকসকলৰ বিষয়া হিচাপে নিযুক্ত কৰিছিলো। আৰু মই তোমালোকৰ বিচাৰকসকলক সেই সময়ত আদেশ দিছিলোঁ, কৈছিলোঁ, তোমালোকৰ ভাইসকলৰ মাজত শূনা, আৰু মানুহৰ মাজত, ভাইৰ মাজত, আৰু তেওঁৰ প্ৰবাসীৰ মাজত ন্যায়পূৰ্ণভাৱে বিচাৰ কৰা। তুমি বিচাৰত মুখ চাই নাজানিবা, সৰু আৰু ডাঙৰ উভয়ৰে অনুসাৰে তুমি বিচাৰ কৰিবা, তুমি মানুহৰ মুখলৈ পক্ষপাত নেদেখুৱাবা, কাৰণ বিচাৰ ঈশ্বৰৰ, আৰু যি কথা তোমালোকৰ বাবে কঠিন হয়, সেইটো তুমি মোৰ ওচৰলৈ আনিবা, আৰু মই সেইটো শুনিম। আৰু মই তোমালোকক সেই সময়ত সকলো কথা আদেশ দিলোঁ, যিবোৰ তোমালোকে পালন কৰিবা।

আৰু হোৰেবৰ পৰা প্ৰস্থান কৰি আমি সেই মহান আৰু ভয়ংকৰ মৰুভূমিৰ মাজেদি

গৈছিলো, যি তোমালোকে দেখিছিলো, ইমোৰীয়াসকলৰ পৰ্বতৰ পথেদি, যেনেকৈ প্ৰভু
আমাৰ ঈশ্বৰে আমাক আদেশ দিছিল, আৰু আমি কাদেশ বৰ্ণেয়ালৈকে আহিছিলো। আৰু
মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, তোমালোক ইমোৰীয়াসকলৰ পৰ্বতলৈ আহিছা, যি আমাৰ প্ৰভু
ঈশ্বৰে তোমালোকক দিয়ে। চোৱা, প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তোমালোকৰ মুখৰ আগত
সেই ভূমি তোমালোকক সমৰ্পণ কৰিছে। উঠি গৈ অধিকাৰ কৰা, যি ৰীতিৰে প্ৰভু
তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক কৈছিল। ভয় নকৰিবা, আৰু ভীত নহবা।
আৰু তোমালোক সকলো মোৰ ওচৰলৈ আহিলা, আৰু কলা, আহক আমি আমাৰ আগত
পুৰুষসকল পঠাওঁ, আৰু তেওঁলোকে আমাৰ বাবে ভূমি গুপ্তচৰ কৰক, আৰু তেওঁলোকে
আমাৰ বাবে উত্তৰ দিয়ক যে কোন পথেৰে আমি উঠিম, আৰু কোন নগৰবোৰত আমি
প্ৰবেশ কৰিম। আৰু এই কথাই মোক সন্তুষ্ট কৰিলে, আৰু মই তোমালোকৰ মাজৰ পৰা
বাৰজন পুৰুষ ললো, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এজনকৈ। আৰু ঘূৰি আহি তেওঁলোকে পৰ্বতলৈ
গল, আৰু আঙুৰৰ থোপাৰ উপত্যকালৈকে আহিল, আৰু তেওঁলোকে তাক গুপ্তচৰ
কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ হাতত মাটিৰ ফলৰ পৰা ললে, আৰু তোমালোকৰ
ওচৰলৈ আনিলে, আৰু কলে, ভাল মাটি, যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক দিয়ে।

আৰু তোমালোকে ওপৰলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলা, কিন্তু তোমালোকে আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ
বাক্য অমান্য কৰিলা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ তম্বুবোৰত গোঙাইছিলো, আৰু
কৈছিলো, প্ৰভুৱে আমাক ঘৃণা কৰাৰ কাৰণে, তেওঁ আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই
আনিছিল আমাক ইমোৰীয়াসকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবলৈ, আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ। কলৈ
আমি যাওঁ? কিন্তু তোমালোকৰ ভাতৃসকলে তোমালোকৰ হৃদয় আঁতৰাই দিলে, কৈছিল,
এটা মহান আৰু বহুসংখ্যক আৰু আমাতকৈ শক্তিশালী জাতি, আৰু স্বৰ্গলৈকে প্ৰাচীৰযুক্ত
মহান নগৰসমূহ, আৰু আমি তাত দৈত্যসকলৰ পুত্ৰসকলকো দেখিছোঁ। আৰু মই
তোমালোকক কৈছিলো, ভয়ভীত নহবা, আৰু তেওঁলোকৰ পৰা ভয় নকৰিবা। প্ৰভু
তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, যি তোমালোকৰ আগে আগে যায়, তেওঁ তোমালোকৰ সৈতে

একেলগে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব, যিদৰে তেওঁ তোমালোকৰ বাবে মিচৰ দেশত সকলো কৰিছিল, আৰু এই মৰুভূমিত যি তোমালোকে দেখিলা, ইমোৰীয়াসকলৰ পৰ্বতৰ পথত, যেনেকৈ প্ৰভুৱে তোমাক পালন কৰিছিল তোমাৰ ঈশ্বৰে, যেনেকৈ কোনো মানুহে তেওঁৰ পুত্ৰক পালন কৰে, সেইদৰে সকলো পথত যিটো তোমালোকে গৈছিল, যেতিয়ালৈকে তোমালোকে এই স্থানলৈ আহি নাপালা।

আৰু এই কথাত তোমালোকে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক বিশ্বাস কৰা নাছিল, যি তোমালোকৰ আগে আগে প্ৰথমে পথত যায়, তোমালোকৰ বাবে ঠাই বাছনি কৰিবলৈ, ৰাতি জুইৰে তোমালোকক পথ প্ৰদৰ্শন কৰি, তোমালোকে যি পথেৰে যোৱা সেই পথ তোমালোকক দেখুৱাই, আৰু দিনত মেঘেৰে।

আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কথাবোৰৰ স্বৰ শুনিলে, আৰু ক্ৰোধিত হৈ শপত খালে, কৈ, যদি এই পুৰুষসকলৰ কোনোৱে এই ভাল ভূমি দেখিব, যিটোৰ বিষয়ে মই তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিলোঁ, তাৰ বাহিৰে যিফুন্নেহৰ পুত্ৰ কালেবে ইয়াক দেখিব, আৰু মই তেওঁক সেই ভূমি দিম যাৰ উপৰত তেওঁ আৰোহণ কৰিছিল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক, কাৰণ তেওঁ প্ৰভুৰ প্ৰতি সংলগ্ন আছিল। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কাৰণে মোৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হল, কৈছিল, তুমিও তাত প্ৰৱেশ নকৰিবা। Joshua, Nun-ৰ পুত্ৰ, যি তোমাৰ ওচৰত থিয় হৈ আছে, তেওঁ তালৈ প্ৰৱেশ কৰিব; তেওঁক শক্তিশালী কৰা, কাৰণ তেওঁ ইস্ৰায়েলক ইয়াৰ উত্তৰাধিকাৰী কৰাব। আৰু প্ৰতিটো যুৱা শিশু যিয়ে আজি ভাল বা বেয়া নাজানে, তেওঁলোকে তাত প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু মই তেওঁলোকক ইয়াক দিম, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ উত্তৰাধিকাৰী হব। আৰু তোমালোকে ঘূৰি আহি মৰুভূমিত শিবিৰ পাতিলা, যি পথ ৰঙা সাগৰৰ ফালে আছিল।

আৰু তোমালোকে উত্তৰ দিলা আৰু কলা, আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত পাপ কৰিলোঁ।

আমি উঠি যাম আৰু যুদ্ধ কৰিম, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক যি সকলো আদেশ দিলে তাৰ অনুসাৰে। আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ যুদ্ধৰ সা-সঁজুলি তুলি লৈ একত্ৰিত হৈ তোমালোক পৰ্বতলৈ উঠা। আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, মই তেওঁলোকক কলৌ, তোমালোকে ওপৰলৈ নাযাবা আৰু যুদ্ধও নকৰিবা, কিয়নো মই তোমালোকৰ লগত নাই, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ সন্মুখত চূৰ্ণ নহবা। আৰু মই তোমালোকক কৈছিলোঁ, আৰু তোমালোকে মোৰ কথা শুনা নাছিল, আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ বাক্য উলংঘন কৰি আৰু সেই পৰ্বতত বাস কৰা ইমোৰীয়াসকল তোমালোকৰ সাক্ষাৎলৈ ওলাই আহিল, আৰু মৌমাখিয়ে কৰাৰ দৰে তোমালোকক খেদি পঠিয়ালে, আৰু চেয়ীৰৰ পৰা হৰ্মালৈকে তোমালোকক আঘাত কৰিলে। আৰু তোমালোকে বহি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত কান্দিছিল, আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা নাছিল, আৰু তোমালোকলৈ মনোযোগে দিয়া নাছিল।

আৰু তোমালোকে কাদেশত বহুত দিন বহি আছিল, যিমান দিন তোমালোকে তাত বহি আছিল।

2

আৰু ঘূৰি আহি আমি ৰঙা সাগৰৰ পথেৰে মৰুভূমিলৈ প্ৰস্থান কৰিলোঁ, যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোৰ ওচৰত কথা কলে, আৰু আমি বহুত দিন চেয়ীৰ পৰ্বত প্ৰদক্ষিণ কৰিলোঁ। আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, এই পৰ্বত প্ৰদক্ষিণ কৰা তোমালোকৰ বাবে যথেষ্ট হওক, সেয়েহে উত্তৰৰ ফালে ঘূৰা। আৰু লোকসকলক আদেশ দিয়া, কোৱা, তোমালোকে তোমালোকৰ ভাতৃসকল এচৌৰ পুত্ৰসকলৰ সীমাৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যোৱা, যিসকলে চেয়ীৰত বাস কৰে, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকক ভয় কৰিব, আৰু তোমালোকৰ প্ৰতি অতিশয় সাৱধান হব। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত লিপ্ত নহবা, কিয়নো মই তোমালোকক তেওঁলোকৰ মাটিৰ পৰা

এখোজ ঠাইও নিদিষ্ট, কাৰণ মই এচোৰ পুত্ৰসকলক চেয়ীৰ পৰ্বত উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিছোঁ। ৰূপেৰে খাদ্য কিনা তেওঁলোকৰ পৰা আৰু তোমালোকে খাবা, আৰু পানী জোখেৰে লবা তেওঁলোকৰ পৰা ৰূপেৰে আৰু পিবা। কাৰণ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাৰ হাতৰ সকলো কামত তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে, জানা তুমি কেনেকৈ সেই মহান আৰু ভয়ংকৰ মৰুভূমি পাৰ হলে, চোৱা চল্লিশ বছৰ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ তোমাৰ সৈতে আছিল, তুমি একো বস্তুৰ অভাৱ নাপালে।

আৰু আমি আমাৰ ভাইসকল এচোৰ পুত্ৰসকলৰ মাজেৰে পাৰ হৈ গলো, যিসকলে চেয়ীৰত বাস কৰিছিল, ঐলোন আৰু গেচিয়োন গাবেৰৰ পৰা অৰাবাৰ পথৰ কাষেৰে, আৰু ঘূৰি আমি মোৱাবৰ মৰুভূমিৰ পথেৰে পাৰ হৈ গলো। আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, মোৱাবীসকলৰ প্ৰতি শত্ৰুতা নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত লিপ্ত নহবা, কিয়নো মই তেওঁলোকৰ ভূমিৰ পৰা তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰত একো নিদিষ্ট, কাৰণ লোটৰ পুত্ৰসকলক মই অৰোৱেৰ উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ দিছোঁ। অম্মিনসকলে পূৰ্বতে তাত বসতি কৰিছিল, তেওঁলোক এক মহান আৰু বহুসংখ্যক আৰু শক্তিশালী জাতি আছিল, ঠিক এনাকীমসকলৰ দৰে। ৱেফাইম বুলি গণ্য কৰা হব এইসকলকো, ঠিক আনাকীমসকলৰ দৰে, আৰু মোৱাবীসকলে তেওঁলোকক ওম্মেইন বুলি মাতে। আৰু চেয়ীৰত আগতে হোৰীয়াসকলে বাস কৰিছিল, আৰু এচোৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা তেওঁলোকক নিঃশেষ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকৰ সলনি বসতি স্থাপন কৰিলে, যি ৰীতিত ইস্ৰায়েলে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰৰ ভূমি লাভ কৰিছিল, যি প্ৰভুৱে তেওঁলোকক দিছিল। এতিয়া সেয়েহে তোমালোক উঠা আৰু যাত্ৰা কৰা, আৰু জাৰেট উপত্যকা পাৰ হোৱা।

আৰু যিবোৰ দিন আমি কাদেশ বাৰ্ণেৰ পৰা যাত্ৰা কৰিলোঁ যেতিয়ালৈকে আমি জাৰেট উপত্যকা পাৰ নহলোঁ, ত্ৰিশ আৰু আট বছৰ, যেতিয়ালৈকে যোদ্ধা পুৰুষসকলৰ সকলো

প্ৰজন্ম শিবিৰৰ পৰা মৃত্যুবৰণ কৰি পতিত নহল, কাৰণ প্ৰভুৱে শপত খাইছিল ঈশ্বৰে
তেওঁলোকক। আৰু ঈশ্বৰৰ হাত তেওঁলোকৰ ওপৰত আছিল তেওঁলোকক শিবিৰৰ মাজৰ
পৰা ধ্বংস কৰিবলৈ যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক বিনষ্ট হল।

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া সকলো যোদ্ধা পুৰুষসকল লোকসকলৰ মাজৰ পৰা মৰি
পৰিল, তেতিয়া কথা কলে প্ৰভুৱে মোক কৈছে, তুমি আজি সীমাবোৰ পাৰ হবা। মোৱাবৰ
আৰোৱেৰ, আৰু তোমালোকে আশ্মানৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ আহিবা, তেওঁলোকৰ প্ৰতি
শত্ৰুতা নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে যুদ্ধত জড়িত নহবা, কিয়নো মই আশ্মানৰ
পুত্ৰসকলৰ ভূমিৰ পৰা তোমাক উত্তৰাধিকাৰত একো নিদিওঁ, কাৰণ লোটৰ পুত্ৰসকলক মই
ইয়াক উত্তৰাধিকাৰত দিছোঁ। ৰেফাইমৰ ভূমি বুলি গণ্য কৰা হব, কিয়নো পূৰ্বতে
ৰেফাইমসকলে ইয়াৰ ওপৰত বাস কৰিছিল আৰু অশ্মানীয়সকলে তেওঁলোকক জমজুম্মীম
বুলি মাতে। এটা মহান আৰু বহুসংখ্যক আৰু তোমালোকতকৈ শক্তিশালী জাতি, যেনেকৈ
এনাকেইমসকলো আছিল, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ সন্মুখত তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিলে,
আৰু তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰ পালে আৰু তেওঁলোকৰ সলনি বসতি স্থাপন কৰিলে
আজিৰ দিনলৈকে। ঠিক যেনেকৈ তেওঁলোকে এচৌৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰতি কৰিছিল যিসকলে
চেয়ীৰত বাস কৰিছিল, যি ৰীতিত তেওঁলোকে হোৰীয়াসকলক তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা
ধ্বংস কৰিছিল, আৰু তেওঁলোকে সেইসকলক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে লাভ কৰিছিল, আৰু
তেওঁলোকৰ সলনি বসতি স্থাপন কৰিছিল আজিৰ দিনলৈকে। আৰু যিসকল ইউৱাইয়ে
আচেদথত গাজা পৰ্যন্ত বাস কৰিছিল, আৰু যিসকল কাপ্পাদকীয়ে কাপ্পাদকিয়াৰ পৰা ওলাই
আহিছিল, তেওঁলোকে সিহঁতক ধ্বংস কৰিলে আৰু সিহঁতৰ সলনি বসতি স্থাপন কৰিলে।

এতিয়া সেয়েহে উঠা আৰু যাত্ৰা কৰা, আৰু তোমালোকে অৰ্ণোন উপত্যকা পাৰ হোৱা।
চোৱা, মই তোমাৰ হাতত হিচবোনৰ ৰজা চীহোন ইমোৰীয়াক আৰু তেওঁৰ ভূমি দিয়া আছো।
অধিকাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰা, এই দিনত তেওঁৰ লগত যুদ্ধত যুক্ত হোৱা। আৰম্ভ কৰা

তোমাৰ কম্পন আৰু তোমাৰ ভয় আকাশৰ তলৰ সকলো জাতিৰ মুখত দিবলৈ, যিসকলে তোমাৰ নাম শুনি বিচলিত হব, আৰু তোমাৰ মুখৰ পৰা বেদনা ভোগ কৰিব।

আৰু মই কেদামোখ মৰুভূমিৰ পৰা চীহোন ৰজাৰ ওচৰলৈ হিচবোনলৈ শান্তিপূৰ্ণ বাৰ্তাৰে ৰাজদূতসকল পঠিয়ালোঁ, কৈ, মই তোমাৰ দেশৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যাম, পথত মই যাম, মই সোঁফালে নাযাম আৰু বাওঁফালেও নহয়। খাদ্য ৰূপৰ বিনিময়ত তুমি মোক দিবা, আৰু মই খাম, আৰু পানী ৰূপৰ বিনিময়ত তুমি মোক দিবা, আৰু মই পান কৰিম, কেৱল এইটোৱেই যে মই ভৰিৰে পাৰ হৈ যাম। যেনেকৈ এচৌৰ পুত্ৰসকলে, যিসকলে চেয়ীৰত বাস কৰে, আৰু মোৱাবীয়াসকলে, যিসকলে অৰোয়েৰত বাস কৰে, মোক কৰিলে, তেনেকৈ যেতিয়ালৈকে মই যৰ্দন পাৰ হৈ সেই ভূমিলৈ যাওঁ, যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক দিয়ে। আৰু হিচবোনৰ ৰজা চীহোনে আমাক তেওঁৰ মাজেৰে পাৰ হবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, কাৰণ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁৰ আত্মা কঠিন কৰিলে, আৰু তেওঁৰ হৃদয় শক্তিশালী কৰিলে, যাতে তেওঁ তোমাৰ হাতত সমৰ্পিত হয়, যেনেকৈ আজিৰ দিনত।

আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, চোৱা, মই তোমাৰ সন্মুখত হিচবোনৰ ৰজা চীহোন অমোৰীয়াক আৰু তেওঁৰ ভূমি সমৰ্পণ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছোঁ, আৰু তেওঁৰ ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰা। আৰু চীহোন ৰজা হিচবোনৰ পৰা ওলাই আহিল আমাৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ, তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলো লোক, যুদ্ধলৈ যাহচত। আৰু আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক আমাৰ সন্মুখত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক আঘাত কৰিলোঁ। আৰু আমি সেই সময়ত তাৰ সকলো নগৰ দখল কৰিলোঁ, আৰু প্ৰতিটো নগৰ সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ মহিলাসকল আৰু তেওঁলোকৰ সন্তানসকল, আমি কাকো জীৱিত এৰি নিদিলা। কেৱল পশুধন আমি লুণ্ঠন কৰিলোঁ, আৰু নগৰসমূহৰ লুটদ্রব্য আমি গ্ৰহণ কৰিলোঁ। আৰোৱেৰৰ পৰা, যি অৰ্ণোন জুৰিৰ কাষত আছে, আৰু উপত্যকাত থকা নগৰ, আৰু গিলিয়দৰ পৰ্বতলৈকে,

এনে কোনো নগৰ নাছিল যি আমাৰ পৰা পলাই যাব পাৰিলে। আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে সকলোবোৰ আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে। কেৱল আশ্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ আমি নাহিলোঁ, যাবোৰাক নদীৰ সংলগ্ন সকলো অঞ্চল আৰু পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ নগৰসমূহলৈ, যিদৰে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক আদেশ দিছিল।

3

আৰু ঘূৰি আমি বাচানলৈ যোৱা পথেদি ওপৰলৈ গলো, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগ আমাৰ সাক্ষাতলৈ ওলাই আহিল, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ সকলো লোক ইদ্ৰিয়মত যুদ্ধলৈ। আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, তাক ভয় নকৰিবা, কাৰণ মই তাক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছোঁ, আৰু তাৰ সকলো লোক, আৰু তাৰ সকলো ভূমি, আৰু তুমি তাক কৰিবা, যেনেকৈ তুমি অমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনক কৰিছিলো, যি হিচবোনত বাস কৰিছিল। আৰু আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগক আৰু তেওঁৰ সকলো লোকক, আৰু আমি তেওঁক এনেদৰে আঘাত কৰিলোঁ যে তেওঁৰ কোনো বংশ অৱশিষ্ট নাথাকিল।

আৰু আমি সেই সময়ত তেওঁৰ সকলো নগৰ দখল কৰিলোঁ, এনে কোনো নগৰ নাছিল যি আমি তেওঁলোকৰ পৰা লোৱা নাছিলোঁ, যাঠিখন নগৰ, বাচানত ৰজা ওগৰ আৰ্গোবৰ সকলো পৰিৱেশিত অঞ্চল। সকলো নগৰ দুৰ্গযুক্ত আছিল, দেৱাল উচ্চ আছিল, দুৱাৰ আৰু ডাং আছিল, কেৱল পেৰিড্জীসকলৰ অতি বহুতো নগৰৰ বাহিৰে। আমি সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলোঁ, ঠিক যেনেকৈ আমি হিচবোনৰ ৰজা চীহোনক কৰিছিলোঁ, আৰু আমি প্ৰতিটো নগৰ পৰৱৰ্তীভাৱে সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলোঁ, আৰু মহিলাসকলক আৰু শিশুসকলক। আৰু সকলো পশুধন আৰু নগৰসমূহৰ লুটদ্ৰব্য আমি নিজৰ বাবে লুণ্ঠন কৰিলোঁ।

আৰু আমি সেই সময়ত ইমোৰীয়াসকলৰ দুই ৰজাৰ হাতৰ পৰা ভূমি দখল কৰিলো, যিসকল যৰ্দনৰ সিপাৰে অৰ্ণোন নদীৰ পৰা হৰ্মোণলৈকে আছিল। ফৈনিকীয়াসকলে হৰ্মনক চানিয়ৰ বুলি মাতে, আৰু ইমোৰীয়াসকলে ইয়াক চানীৰ বুলি নাম দিছিল। মিচোৰৰ সকলো নগৰ, আৰু সমগ্ৰ গিলিয়দ, আৰু সমগ্ৰ বাচান এলখা আৰু এদ্ৰয়িমলৈকে, বাচানত থকা ওগৰ ৰাজ্যৰ নগৰসমূহ, কাৰণ কেৱল বাচানৰ ৰজা ওগক ৰফায়ীমসকলৰ পৰা এৰি থোৱা হৈছিল, চোৱা তেওঁৰ শয্যা লোহাৰ শয্যা, চোৱা এইটো অশ্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰাপ্তত আছে, ইয়াৰ দৈৰ্ঘ্য ন হাত, আৰু ইয়াৰ প্ৰস্থ চাৰি হাত মানুহৰ হাতৰ জোখত। আৰু সেই ভূমি আমি সেই সময়ত উত্তৰাধিকাৰী হৈছিলো অৰোয়েৰৰ পৰা, যি অৰ্ণোন জলপ্ৰবাহৰ কিনাৰাত আছে, আৰু গিলিয়দ পৰ্বতৰ আধা অংশ আৰু তাৰ নগৰবোৰ মই ৰবেণ আৰু গাদক দিলো। আৰু গিলিয়দৰ অৱশিষ্ট অংশ, আৰু ওগৰ সমগ্ৰ বাচান ৰাজ্য মই মনচিৰ আধা ফৈদক দিলোঁ, আৰু অৰ্গোবৰ সমগ্ৰ পৰিৱেশিত অঞ্চল, সেই সমগ্ৰ বাচান, ৰফায়ীম দেশ বুলি গণিত হব। আৰু মনচিৰ পুত্ৰ যায়ীৰে গৰ্গাচি আৰু মাখাখীৰ সীমালৈকে অৰ্গোবৰ সকলো অঞ্চল লৈছিল, আৰু তেওঁ নিজৰ নামেৰে সেইবোৰক বাচান খাউথ যায়ীৰ বুলি নাম দিছিল আজিৰ দিনলৈকে। আৰু মই মাখীৰক গিলিয়দ দিলোঁ। আৰু ৰবেণ আৰু গাদক মই গিলিয়দৰ পৰা অৰ্ণোন নদীলৈকে দিছোঁ—নদীৰ মাজভাগ সীমা—আৰু যাবেবাকলৈকে, যি নদী অশ্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ সীমা। আৰু অৰাবা আৰু যৰ্দান মাহানাৰেথৰ সীমা, আৰু অৰাবাৰ সাগৰলৈকে, লৱণ সাগৰ, আচেদোথৰ দ্বাৰা ফাচগাৰ পূবফালে।

আৰু মই তোমালোকক সেই সময়ত আজ্ঞা কৰি কৈছিলোঁ, প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক এই ভূমি উত্তৰাধিকাৰত দিলে, তোমালোক সজ্জিত হৈ তোমালোকৰ ভাইসকল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ আগত আগবাঢ়া, প্ৰতিজন সক্ষম লোক। কেৱল তোমালোকৰ মহিলা আৰু তোমালোকৰ সন্তান আৰু তোমালোকৰ পশুপন, মই জানো যে তোমালোকৰ বহুত পশুপন আছে, তেওঁলোকে তোমালোকৰ নগৰবোৰত বাস কৰক, যিবোৰ মই তোমালোকক দিলোঁ, যেতিয়ালৈকে প্ৰভুৱে বিশ্ৰাম নিদিয়ে তোমালোকৰ ঈশ্বৰে

তোমালোকৰ ভাতৃসকলক, যেনেকৈ তোমালোকক, আৰু এইসকলেও সেই ভূমি
উত্তৰাধিকাৰ লাভ কৰক, যিখন প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক যৰ্দনৰ সিপাৰে দিয়ে,
আৰু তোমালোক প্ৰতিজনে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰলৈ ঘূৰি আহিবা, যিখন মই তোমালোকক
দিলোঁ।

আৰু মই সেই সময়ত যিহোচূৰাক আদেশ দি কৈছিলোঁ, তোমালোকৰ চকুৱে সকলো
দেখিছে, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে এই দুই ৰজাক যিমান কৰিলে, সেইদৰে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে
সকলো ৰাজ্যক কৰিব যিবোৰৰ ওপৰেদি তুমি তাত পাৰ হৈছা। তোমালোকে তেওঁলোকৰ
পৰা ভয় নকৰিবা, কাৰণ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে নিজে তোমালোকৰ হৈ যুদ্ধ কৰিব।

আৰু মই সেই সময়ত প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি কৈছিলোঁ, প্ৰভু ঈশ্বৰ, তুমি তোমাৰ
সেৱকক তোমাৰ শক্তি, তোমাৰ ক্ষমতা, তোমাৰ শক্তিশালী হাত আৰু তোমাৰ উচ্চ বাহু
দেখুৱাবলৈ আৰম্ভ কৰিলা, কাৰণ স্বৰ্গত বা পৃথিৱীৰ ওপৰত এনে কোন ঈশ্বৰ আছে যিজনে
তুমি যেনেকৈ কৰিলা আৰু তোমাৰ শক্তি অনুসৰি কৰিব? পাৰ হৈ গৈ সেয়েহে মই দেখিম
এই ভাল ভূমি যি জৰ্দানৰ সিপাৰে আছে, এই ভাল পৰ্বত আৰু এণ্টি লেবানন।

আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ কাৰণে মোক উপেক্ষা কৰিলে, আৰু মোৰ কথা নুশুনিলে, আৰু
প্ৰভুৱে মোক কলে, তোমাৰ বাবে যথেষ্ট হওক, এই কথা আৰু কবলৈ যোগ নকৰিবা। কটা
শিখৰৰ ওপৰলৈ উঠা, আৰু তোমাৰ চকুৱে সাগৰ, উত্তৰ, দক্ষিণ আৰু পূবলৈ চোৱা, আৰু
তোমাৰ চকুৱে দেখা, কাৰণ তুমি এই যৰ্দান পাৰ নহবা। আৰু যিহোচূৰাক আদেশ দিয়া আৰু
তেওঁক শক্তিশালী কৰা আৰু তেওঁক উৎসাহিত কৰা, কাৰণ এওঁ এই লোকসকলৰ আগত
পাৰ হব, আৰু এওঁ তেওঁলোকক সকলো ভূমি উত্তৰাধিকাৰ দিব যি তুমি দেখিছা। আৰু
আমি পিয়োৰৰ ঘৰৰ ওচৰৰ উপত্যকাত বহিলোঁ।

আৰু এতিয়া হে ইজৰায়েল, বিধিসমূহ আৰু বিচাৰসমূহ শুনা, যিবোৰ মই আজি তোমালোকক পালন কৰিবলৈ শিকাইছো, যাতে তোমালোকে জীয়াই থাকিব পাৰা, আৰু বৃদ্ধি পাব পাৰা, আৰু সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰি অধিকাৰ কৰিব পাৰা, যি ভূমি প্ৰভু, তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক দিছে। তোমালোকে সেই বাক্যত একো যোগ নকৰিবা যি মই তোমালোকক আদেশ দিওঁ, আৰু তাৰ পৰা একো আঁতৰাই নিদিবা; প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ আদেশসমূহ পালন কৰা, যিমান মই আজি তোমালোকক আদেশ দিওঁ। তোমালোকৰ চকুৱে দেখিছে যে প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে বাল পিয়োৰক কি কৰিছিল, কাৰণ যিসকল মানুহে বাল পিয়োৰৰ পাছত গৈছিল, প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তোমালোকৰ মাজৰ পৰা ধ্বংস কৰিছিল। কিন্তু তোমালোক যিসকল তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ লগত সংলগ্ন হৈ আছা, তোমালোক সকলোৱে আজিও জীয়াই আছা।

চোৱা, মই তোমালোকক বিধি আৰু বিচাৰ দেখুৱাইছো, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিছিল, এইদৰে কৰিবলৈ সেই ভূমিত যলৈ তোমালোক প্ৰৱেশ কৰিছা তাক অধিকাৰ কৰিবলৈ। আৰু তোমালোকে পালন কৰিবা আৰু কৰিবা, কাৰণ এয়ে তোমালোকৰ জ্ঞান আৰু বুদ্ধি সকলো জাতিৰ সন্মুখত, যিসকলে এই সকলো বিধি শুনিব, আৰু তেওঁলোকে কব, চোৱা, এই মহান জাতিটো জ্ঞানী আৰু বিদ্বান লোক। কাৰণ কোন জাতি ইমান মহান, যাৰ ওচৰত ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি আছে, যেনেকৈ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ সকলো বিষয়ত আছে যিবোৰত আমি তেওঁক আহ্বান কৰোঁ? আৰু কোন ধৰণৰ মহান জাতি আছে, যাৰ ওচৰত এই সকলো বিধান অনুসাৰে ন্যায়পৰায়ণ বিধিসমূহ আৰু বিচাৰসমূহ আছে, যিটো মই আজি তোমালোকৰ সন্মুখত দিছোঁ?

নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা, আৰু তোমাৰ আত্মাক অতিশয় ৰক্ষা কৰা, যাতে তুমি তোমাৰ

চকুৰে দেখা সকলো শব্দ নাপাহৰা, আৰু সেইবোৰ তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন তোমাৰ হৃদয়ৰ পৰা আঁতৰি নাযাওক, আৰু তুমি তোমাৰ পুত্ৰসকলক আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকলক শিকাৰা, সেই দিনৰ বিষয়ে যেতিয়া তুমি হোৰেবত আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত সভাৰ দিনত থিয় হৈছিলো, যেতিয়া তেওঁ কলে। প্ৰভুৱে মোক কলে, মোৰ ওচৰলৈ লোকসকলক সমবেত কৰা, আৰু তেওঁলোকে মোৰ বাক্যবোৰ শুনক, যাতে তেওঁলোকে শিকে মোক ভয় কৰিবলৈ সকলো দিন যিবোৰ তেওঁলোক পৃথিৱীত জীয়াই থাকে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ পুত্ৰসকলক শিকাৰ। আৰু তোমালোকে আহি পৰ্বতৰ ওচৰত থিয় হলা, আৰু পৰ্বতটো স্বৰ্গলৈকে জুইৰে জ্বলি আছিল, আন্ধাৰ, ঘোৰ আন্ধাৰ, ধুমুহা। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ প্ৰতি অগ্নিৰ মাজৰ পৰা শব্দবোৰৰ কণ্ঠস্বৰ কথা কলে, যি তোমালোকে শুনিলা, আৰু তোমালোকে কোনো সাদৃশ্য দেখা নাপালা, কিন্তু কেৱল কণ্ঠস্বৰহে শুনিলা। আৰু তেওঁ তোমালোকক তেওঁৰ নিয়ম ঘোষণা কৰিলে, যি তেওঁ তোমালোকক পালন কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, অৰ্থাৎ দশ আজ্ঞা, আৰু সেইবোৰ দুখন শিলৰ ফলিত লিখিলে।

আৰু সেই সময়ত প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিলে তোমালোকক বিধি আৰু শাসন শিকাবলৈ, যাতে তোমালোকে সেইবোৰ পালন কৰা সেই পৃথিৱীত, যাৰ ভিতৰলৈ তোমালোক প্ৰৱেশ কৰি তাক অধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ আত্মাসমূহ অতিশয় ৰক্ষা কৰিবা, কাৰণ তোমালোকে কোনো সাদৃশ্য দেখা নাছিলো সেই দিনত যি দিনা প্ৰভুৱে হোৰেব পৰ্বতত অগ্নিৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ প্ৰতি কথা কৈছিল। তোমালোকে অবৈধভাৱে কাৰ্য নকৰিবা আৰু নিজৰ বাবে খোদিত প্ৰতিমূৰ্তিৰ সাদৃশ্য নিৰ্মাণ নকৰিবা, পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ কোনো প্ৰতিমূৰ্তিৰ সাদৃশ্য নকৰিবা। পৃথিৱীৰ ওপৰত থকা সকলো পশুৰ মূৰ্তি, আকাশৰ তলত উৰি ফুৰা সকলো ডেউকা থকা চৰাইৰ মূৰ্তি, পৃথিৱীৰ ওপৰত সৰি ফুৰা সকলো সৰীসৃপৰ সাদৃশ্য, পৃথিৱীৰ তলৰ পানীবোৰত থকা সকলো মাছৰ সাদৃশ্য। আৰু আকাশলৈ ওপৰলৈ চাই, সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰ, আৰু আকাশৰ সকলো জগত দেখি, বিপথে পৰি তুমি সিহঁতক প্ৰণাম নকৰিবা, আৰু সিহঁতক সেৱা নকৰিবা, যিবোৰ প্ৰভু

তোমাৰ ঈশ্বৰে আকাশৰ তলৰ সকলো জাতিৰ বাবে নিযুক্ত কৰিছে। কিন্তু তোমালোকক ঈশ্বৰে লৈছিল, আৰু তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা, লোহাৰ ভাটিৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল, যাতে তোমালোক তেওঁৰ অধিকাৰৰ প্ৰজা হব পাৰা, যেনেকৈ আজিৰ দিনত আছে।

আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰ তোমালোকৰ কথাবোৰৰ বাবে মোৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হৈছিল, আৰু শপত খাইছিল যে মই এই যৰ্দান পাৰ নহম, আৰু যে মই সেই ভূমিত প্ৰবেশ নকৰোঁ, যি ভূমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিয়ে। মই এই ভূমিত মৰি আছোঁ, আৰু এই যৰ্দান পাৰ নহম, কিন্তু তোমালোকে পাৰ হবা, আৰু এই ভাল ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী হবা। তোমালোকে সাৱধান হোৱা, যাতে তোমালোকে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সেই চুক্তি পাহৰি নোযোৱা যি তেওঁ তোমালোকৰ সৈতে স্থাপন কৰিছিল, আৰু তোমালোকে অবৈধভাৱে কাৰ্য নকৰিবা আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক আদেশ দিয়া সকলো বস্তুৰ খোদিত প্ৰতিমূৰ্তি নিজৰ বাবে নকৰিবা। কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ গ্ৰাসকাৰী জুই, ঈৰ্ষান্বিত ঈশ্বৰ।

যদি ভূমি পুত্ৰসকল আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকল জন্ম দিয়া, আৰু তোমালোকে পৃথিৱীত বিলম্ব কৰা, আৰু তোমালোকে অধৰ্ম কৰা, আৰু তোমালোকে সকলো বস্তুৰ খোদিত প্ৰতিমূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰা, আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত মন্দ কৰ্ম কৰা তোমালোকৰ ঈশ্বৰক খং উঠাবলৈ, মই আজি তোমালোকৰ আগত আকাশ আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি কওঁ যে, যি পৃথিৱী অধিকাৰ কৰিবলৈ তোমালোক যৰ্দান পাৰ হৈ গৈ আছে, সেই পৃথিৱীৰ পৰা তোমালোক সম্পূৰ্ণৰূপে বিনষ্ট হবা। তোমালোক তাত বহু দিন জীয়াই নাথাকিবা, বৰং সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস হবা। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকক সকলো জাতিৰ মাজত বিচ্ছিন্ন কৰিব, আৰু তোমালোক অলপ সংখ্যাত এৰি দিয়া হব সকলো জাতিৰ মাজত, যিবোৰলৈ প্ৰভুৱে তোমালোকক তালৈ লৈ যাব। আৰু তোমালোকে তাত মানুহৰ হাতৰ কৰ্মৰে নিৰ্মিত অন্য দেৱতাসকলক, কাঠ আৰু শিলক সেৱা কৰিবা, যিবোৰে নেদেখে, নুশুনে, নাখায়, আৰু

গোন্ধ নাপায়। আৰু তোমালোকে তাত তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক বিচাৰিবা, আৰু তেওঁক পাবা যেতিয়া তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা তোমাৰ কষ্টত তেওঁক বিচাৰিবা। আৰু এই সকলো কথাই তোমাক শেষৰ দিনবোৰত বিচাৰি পাব, আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিবা, আৰু তুমি তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিবা, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ দয়ালু ঈশ্বৰ, তেওঁ তোমাক পৰিত্যাগ নকৰিব, আৰু তোমাক ধ্বংসও নকৰিব, তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ সৈতে কৰা সেই চুক্তি পাহৰি নাযাব, যি প্ৰভুৱে তেওঁলোকক শপত খাই দিছিল।

তোমাৰ পূৰ্বৰ দিনবোৰৰ বিষয়ে সোধা, যিবোৰ তোমাৰ আগত হৈছিল, সেই দিনৰ পৰা যিদিনা ঈশ্বৰে পৃথিৱীত মানুহক সৃষ্টি কৰিছিল, আৰু আকাশৰ এক প্ৰান্তৰ পৰা আকাশৰ আনটো প্ৰান্তলৈকে—যদি এই মহান বাক্য অনুসৰি কিবা ঘটিছে, যদি এনেকুৱা কিবা শুনা গৈছে, যদি কোনো জাতিয়ে কণ্ঠস্বৰ শুনিছে। জীৱিত ঈশ্বৰে অগ্নিৰ মাজৰ পৰা কথা কোৱা, যিদৰে তুমি শুনিছা আৰু জীয়াই আছিল, যদি ঈশ্বৰে পৰীক্ষা কৰিলে প্ৰৱেশ কৰি নিজৰ বাবে এটা জাতি লবলৈ আন এটা জাতিৰ মাজৰ পৰা পৰীক্ষাৰ দ্বাৰা, আৰু চিনৰ দ্বাৰা, আৰু আশ্চৰ্যৰ দ্বাৰা, আৰু যুদ্ধৰ দ্বাৰা, আৰু শক্তিশালী হাতৰ দ্বাৰা, আৰু উচ্চ বাহুৰ দ্বাৰা, আৰু মহান দৰ্শনৰ দ্বাৰা, সেই সকলো অনুসাৰে যিমান প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে মিচৰত তোমাৰ সন্মুখত তোমাৰ দেখাত কৰিলে, যাতে তুমি জানিবা যে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ, এই ঈশ্বৰেই প্ৰকৃত ঈশ্বৰ, আৰু তেওঁৰ বাহিৰে আৰু কোনো নাই। স্বৰ্গৰ পৰা তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিব পৰা হল তোমাক শিক্ষা দিবলৈ, আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত তেওঁ তোমাক তেওঁৰ মহান জুই দেখুৱালে, আৰু তুমি জুইৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ বচনবোৰ শুনিলা।

কাৰণ তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলক ভালপাইছিল, আৰু তেওঁ তেওঁলোকৰ পাছত তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক অৰ্থাৎ তোমালোকক বাছনি কৰিলে, আৰু তেওঁ নিজে নিজৰ মহান শক্তিৰে তোমাক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। তোমাৰ মুখৰ আগত তোমাকৈ মহান

আৰু শক্তিশালী জাতিসমূহক ধ্বংস কৰিবলৈ, তোমাক ভিতৰলৈ আনিবলৈ, তোমাক
তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ দিবলৈ, যেনেকৈ আজি তুমি আছা।

আৰু তুমি আজি জানিবা, আৰু তুমি মনত ঘূৰিবা, যে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ এই ঈশ্বৰ ওপৰত
স্বৰ্গত আৰু তলত পৃথিৱীত আছে, আৰু তেওঁৰ বাহিৰে আৰু কোনো নাই। আৰু তেওঁৰ
আদেশবোৰ আৰু তেওঁৰ বিধিবোৰ পালন কৰা, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিওঁ,
যাতে তোমাৰ আৰু তোমাৰ পাছত তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ মঙ্গল হয়, যাতে তোমালোক সেই
পৃথিৱীত দীৰ্ঘায়ু হোৱা, যিখন তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক সকলো দিনৰ বাবে দিয়ে।
তেতিয়া মোচিয়ে জৰ্ডানৰ পাৰত পূব দিশত সূৰ্যৰ ফালে তিনিখন নগৰ পৃথক কৰিলে। তাত
পলাই যাবলৈ সেই হত্যাকাৰী যিয়ে নিজৰ প্ৰতিবেশীক নজনাকৈ হত্যা কৰিব, আৰু যিয়ে
কালি আৰু তাৰ আগদিনাৰ পৰা তাক ঘৃণা কৰা নাছিল, আৰু তেওঁ এই নগৰসমূহৰ এখনলৈ
পলাই যাব, আৰু জীয়াই থাকিব, মৰুভূমিৰ সমতল ভূমিত থকা বোচোৰ ৰূবেণৰ বাবে,
আৰু গিলিয়দত থকা ৰামোথ গাদৰ বাবে, আৰু বাচানত থকা গৌলোন মনচিৰ বাবে।

এই সেই নিয়ম, যা মোশি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰগণৰ সম্মুখে স্থাপন কৰিয়াছিলেন। এইবোৰ
সাক্ষ্য, বিধি আৰু বিচাৰ, যিবোৰ মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক কৈছিল, যেতিয়া
তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল। জৰ্ডানৰ সিপাৰে, উপত্যকাত, পিয়ৰৰ ঘৰৰ
ওচৰত, এমৰাইটসকলৰ ৰজা চিহোনৰ দেশত, যি হেচবনত বাস কৰিছিল, যাক মোচি আৰু
ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলে পৰাস্ত কৰিছিল, যেতিয়া তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই
আহিছিল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ভূমি আৰু বাচানৰ ৰজা ওগৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰ
কৰিলে, ইমোৰীয়াসকলৰ দুই ৰজাৰ, যিসকল যৰ্দনৰ সিপাৰে সূৰ্য্য উদয়ৰ ফালে আছিল।
আৰোএৰৰ পৰা, যি আৰ্ণোন নদীৰ তীৰত আছে, আৰু চিহোনৰ পৰ্বতৰ ওপৰত, যি
হেৰ্মোন, যৰ্দানৰ পাৰত পূব দিশত সূৰ্যৰ ফালে থকা সমগ্ৰ আৰাবা, আচেদোথৰ তলত থকা
কটা ঠাইখন।

আৰু মোচিয়ে সকলো ইশ্ৰায়েলক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, হে ইশ্ৰায়েল, শুনা বিধি আৰু বিচাৰবোৰ, যিবোৰ মই আজি তোমালোকৰ কাণত কৈছো, আৰু তোমালোকে সেইবোৰ শিকিবা, আৰু সেইবোৰ পালন কৰিবলৈ ৰক্ষা কৰিবা। প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে হোৰেবত তোমালোকৰ সৈতে এটা নিয়ম স্থাপন কৰিছিল। প্ৰভুৱে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ সৈতে এই নিয়ম স্থাপন কৰা নাছিল, কিন্তু তোমালোকৰ সৈতে, তোমালোক সকলোৱে যিসকল আজি ইয়াত জীৱিত আছে। প্ৰভুৱে পৰ্বতত জুইৰ মাজৰ পৰা তোমালোকৰ লগত মুখামুখি কথা কলে। আৰু মই প্ৰভু আৰু তোমালোকৰ মাজত সেই সময়ত থিয় হৈ আছিলোঁ তোমালোকক প্ৰভুৰ বাক্যবোৰ ঘোষণা কৰিবলৈ, কাৰণ তোমালোকে অগ্নিৰ সন্মুখৰ পৰা ভয় কৰিছিল, আৰু পৰ্বতলৈ উঠা নাছিল, এই বুলি কৈছিল মই প্ৰভু, তোমাৰ ঈশ্বৰ, যিয়ে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিবলৈ।

তোমাৰ মোৰ মুখৰ আগত আন দেৱতা নহব।

তুমি নিজৰ বাবে কোনো প্ৰতিমা নিৰ্মাণ নকৰিবা, আৰু ওপৰত আকাশত যিমান আছে, তলত পৃথিৱীত যিমান আছে, আৰু পৃথিৱীৰ তলত পানীত যিমান আছে, সেইবোৰৰ কোনো সাদৃশ্যও নকৰিবা। তুমি সিহঁতক উপাসনা নকৰিবা, আৰু সিহঁতক সেৱা নকৰিবা, কাৰণ মই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ, ঈৰ্ষাপৰায়ণ ঈশ্বৰ, যি পিতৃসকলৰ পাপবোৰ সন্তানসকলৰ ওপৰত তৃতীয় আৰু চতুৰ্থ প্ৰজন্মলৈকে ঘূৰাই দিওঁ, যিসকলে মোক ঘৃণা কৰে। আৰু যিসকলে মোক প্ৰেম কৰে আৰু মোৰ আদেশসমূহ পালন কৰে, তেওঁলোকৰ হাজাৰ পুৰুষলৈ দয়া কৰোঁ। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নাম অসাৰত নলবা, কিয়নো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নাম অসাৰত লোৱা জনক শুচি নকৰিব।

বিশ্ৰামবাৰৰ দিনটো পবিত্ৰ কৰি ৰাখা, যিদৰে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক আদেশ দিছিল।
হয় দিন কাজ কৰা আৰু তুমি তোমাৰ সকলো কাম কৰিবা, কিন্তু সপ্তম দিনটো তোমাৰ প্ৰভু
ঈশ্বৰৰ বিশ্ৰামবাৰ, এই দিনত তুমি কোনো কাম নকৰিবা, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰ আৰু
তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস আৰু তোমাৰ দাসী, তোমাৰ গৰু আৰু তোমাৰ বোজা বহন কৰা
পশু, আৰু তোমাৰ সকলো পশু, আৰু তোমাৰ মাজত বাস কৰা প্ৰবাসী, যাতে তোমাৰ
দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, আৰু তোমাৰ বোজা বহন কৰা পশুৱে বিশ্ৰাম লয়, যেনেকৈ
তুমিও। আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত সেৱক আছিল, আৰু প্ৰভু তোমাৰ
ঈশ্বৰে তোমাক তাৰ পৰা শক্তিশালী হাতেৰে আৰু উচ্চ বাহুৰে বাহিৰ কৰি আনিলে। এই
কাৰণে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আদেশ দিলে যাতে তুমি বিশ্ৰামবাৰৰ দিন পালন কৰা
আৰু ইয়াক পবিত্ৰ কৰা। তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰা, যিদৰে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে
তোমাক আদেশ দিছিল, যাতে তোমাৰ মঙ্গল হয় আৰু যাতে তুমি দীৰ্ঘায়ু হোৱা সেই
পৃথিৱীত, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। তুমি হত্যা নকৰিবা। তুমি ব্যভিচাৰ
কৰিবা নাই। তুমি চুৰি নকৰিবা। তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য নিদিবা। তুমি
তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ পত্নীক কামনা নকৰিবা, তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ ঘৰ কামনা নকৰিবা,
নহয় তেওঁৰ খেতি, নহয় তেওঁৰ দাস, নহয় তেওঁৰ দাসী, নহয় তেওঁৰ গৰু, নহয় তেওঁৰ
ঘুৰলি জন্তু, নহয় তেওঁৰ সকলো পশু, নহয় সকলো যিমান তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ আছে।

এই কথাবোৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সকলো সমাবেশৰ আগত পৰ্বতত অগ্নিৰ মাজৰ পৰা,
আন্ধাৰ, ঘোৰ আন্ধাৰ, ধুমুহা আৰু মহান স্বৰেৰে কৈছিল, আৰু তেওঁ আৰু একো যোগ
নকৰিলে, আৰু সেইবোৰ দুখন শিলৰ ফলকত লিখিলে আৰু মোক দিলে। আৰু এনে
ঘটিল যে যেতিয়া তোমালোকে অগ্নিৰ মাজৰ পৰা কণ্ঠ শুনিলা, আৰু পৰ্বত অগ্নিৰে জ্বলি
আছিল, তেতিয়া তোমালোকৰ ফৈদবোৰৰ সকলো নেতা আৰু তোমালোকৰ পৰিষদ মোৰ
ওচৰলৈ আহিল। আৰু তোমালোকে কৈছিল, চোৱা, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক তেওঁৰ
গৌৰৱ দেখুৱালে, আৰু আমি জুইৰ মাজৰ পৰা তেওঁৰ মাত শুনিলোঁ, এই দিনত আমি

দেখিলোঁ যে ঈশ্বৰে মানুহৰ লগত কথা কব, আৰু তেওঁ জীয়াই থাকিব। আৰু এতিয়া আমি যেন নমৰোঁ, কাৰণ এই মহান জুয়ে আমাক গ্ৰাস কৰিব, যদি আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠ পুনৰ শুনিবলৈ যাওঁ, আৰু আমি মৰিম। কোন মাংসে জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিছে, যি জুইৰ মাজৰ পৰা কথা কৈছিল, আমাৰ দৰে, আৰু জীয়াই থাকিব? তুমি ওচৰ চাপা, আৰু আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে যি সকলো কয় তাক শুনা, আৰু তুমি আমাৰ ওচৰত সেই সকলো কথা কবা যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক কব, আৰু আমি শুনিম আৰু কৰিম।

আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকে মোৰ ওচৰত কথা কওঁতে তোমালোকৰ শব্দবোৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিলে, আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, মই এই লোকসকলে তোমাৰ ওচৰত যিমান কলে সেই শব্দবোৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিবলৈ, তেওঁলোকে যিমান কলে সকলো শুদ্ধভাৱে কলে। কোনে তেওঁলোকৰ হৃদয় তেওঁলোকৰ ভিতৰত এনেদৰে দিব, যাতে তেওঁলোকে মোক ভয় কৰে আৰু মোৰ সকলো আঙুলি সকলো দিন পালন কৰে, যাতে তেওঁলোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলৰ চিৰকাললৈ মঙ্গল হয়? যোৱা, মই তেওঁলোকক কৈছিলোঁ, তোমালোক তোমালোকৰ ঘৰলৈ উভতি যোৱা। তুমি কিন্তু মোৰ সৈতে ইয়াতে থিয় হোৱা, আৰু মই তোমাক সেই আদেশবোৰ আৰু সেই বিধিবোৰ আৰু সেই বিচাৰবোৰ কম যিবোৰ তুমি তেওঁলোকক শিকাবা, আৰু তেওঁলোকে সেই ভূমিত এইদৰে কৰক যি মই তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰত দিওঁ। আৰু তোমালোকে পালন কৰিবা সেই ধৰণে কৰিবলৈ যিদৰে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক আদেশ দিলে, তোমালোকে সোঁফালে বা বাওঁফালে নুঘুৰিবা। সেই সকলো পথ অনুসৰি, যি তোমাক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে চলিবলৈ আদেশ দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাক বিশ্ৰাম দিয়ে, আৰু তোমাৰ মঙ্গল হয়, আৰু তোমালোকে সেই পৃথিৱীত দীৰ্ঘজীৱী হোৱা যি তোমালোকে উত্তৰাধিকাৰী হবা।

আৰু এইবোৰ আদেশ, বিধি আৰু ৰায় যিবোৰ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক শিকাবলৈ আদেশ দিলে, যাতে তোমালোকে সেই ভূমিত এইদৰে পালন কৰা, যিখন ভূমিত তোমালোকে প্ৰবেশ কৰি তাক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে লাভ কৰিবা। যাতে তোমালোকে প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰা, তেওঁৰ সকলো বিধি আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰা, যিবোৰ মই আজি তোমাক আজ্ঞা কৰোঁ, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকল, আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ পুত্ৰসকলে তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন, যাতে তোমালোকে দীৰ্ঘজীৱী হোৱা।

আৰু শূনা ইস্ৰায়েল, আৰু পালন কৰি কৰা, যাতে তোমাৰ মঙ্গল হয়, আৰু যাতে তোমালোকে অতিশয় বৃদ্ধি পোৱা, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভু তোমাৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে তোমাক গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি দিবলৈ কৈছিল। আৰু এইবোৰ সেই বিধি আৰু ৰায়, যিমান প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক মৰুভূমিত আদেশ দিছিল, তেওঁলোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত। শূনা ইস্ৰায়েল, প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ, প্ৰভু এক। আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক তোমাৰ সম্পূৰ্ণ মনৰ পৰা, আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা, আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ শক্তিৰ পৰা ভাল পাবা। আৰু এই শব্দবোৰ, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ কৰোঁ, তোমাৰ হৃদয়ত আৰু তোমাৰ আত্মাত থাকিব। আৰু তুমি সেইবোৰ তোমাৰ পুত্ৰসকলক শিকাবা, আৰু তুমি সেইবোৰৰ বিষয়ে কথা কৰা ঘৰত বহি থাকোঁতে, আৰু পথত যাওঁতে, আৰু শুই থাকোঁতে, আৰু উঠোঁতে। আৰু তুমি সিহঁতক তোমাৰ হাতত চিহ্ন হিচাপে বান্ধিবা, আৰু সেয়া তোমাৰ চকুৰ আগত অটল হৈ থাকিব। আৰু তোমালোকে সেইবোৰ তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ দুৱাৰৰ খুঁটাত আৰু তোমালোকৰ দুৱাৰবোৰত লিখিবা।

আৰু এনে হব যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক সেই ভূমিলৈ আনিব যি তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকল অৱাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত শপত খাই তোমাক দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, মহান আৰু সুন্দৰ নগৰবোৰ যিবোৰ তুমি নিৰ্মাণ কৰা নাছিল, ঘৰবোৰ সকলো ভাল বস্তুৰে পূৰ্ণ যিবোৰ তুমি পূৰ কৰা নাছিল, কটা কুঁৱাবোৰ যিবোৰ তুমি কটা নাছিল,

দ্রাক্ষাবাৰীবোৰ আৰু জলফাইবাৰীবোৰ যিবোৰ তুমি ৰোপণ কৰা নাছিল, আৰু খাই আৰু পূৰ্ণ হৈ, তোমাৰ নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যাতে তুমি নাপাহৰা। প্ৰভুৰ, তোমাৰ ঈশ্বৰৰ, যি তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভয় কৰিবা, আৰু কেৱল তেওঁকহে সেৱা কৰিবা, আৰু তেওঁৰ ওচৰত লাগি থাকিবা, আৰু তেওঁৰ নামত শপত খাবা।

তোমালোকৰ চাৰিওফালৰ জাতিসমূহৰ দেৱতাসকলৰ মাজৰ পৰা অন্য দেৱতাসকলৰ পাহত নাযাবা, কাৰণ তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভু এজন ঈৰ্ষান্বিত ঈশ্বৰ তোমাৰ মাজত আছে, যাতে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হৈ তোমাক পৃথিৱীৰ মুখৰ পৰা ধ্বংস নকৰে।

তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক পৰীক্ষা নকৰিবা, যি ধৰণে তোমালোকে পৰীক্ষাত পৰীক্ষা কৰিছিল। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আদেশবোৰ, সাক্ষ্যবোৰ আৰু বিধিবোৰ যত্নেৰে পালন কৰিবা, যিমান তেওঁ তোমাক আদেশ দিছে। আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত সন্তোষজনক আৰু ভাল কাৰ্য কৰিবা, যাতে তোমাৰ মঙ্গল হয়, আৰু তুমি প্ৰৱেশ কৰি সেই ভাল ভূমিৰ উত্তৰাধিকাৰী হবা, যি তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত প্ৰভুৱে শপত খাইছিল। তোমাৰ সকলো শত্ৰুক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা খেদি পঠিয়াবলৈ, যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল।

আৰু এনে হব যেতিয়া তোমাৰ পুত্ৰই কাইলৈ তোমাক সুধিব, কৈ, সাক্ষ্যবোৰ, বিধিবোৰ আৰু ৰায়বোৰ কি, যিবোৰ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে আমাক আদেশ দিলে? আৰু তুমি তোমাৰ পুত্ৰক কবা, আমি ফাৰাওৰ সেৱক আছিলোঁ মিচৰ দেশত, আৰু প্ৰভুৱে আমাক তাৰ পৰা শক্তিশালী হাতেৰে আৰু উচ্চ বাহুৰে উলিয়াই আনিলে। আৰু প্ৰভুৱে আমাৰ সন্মুখত মিচৰত, ফৰৌণৰ ওপৰত আৰু তেওঁৰ ঘৰত মহান আৰু ভয়ংকৰ চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য দেখুৱালে। আৰু তেওঁ আমাক তাৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে এই ভূমি আমাক দিবলৈ, যি তেওঁ আমাৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিল। আৰু প্ৰভুৱে আমাক আদেশ দিলে এই

সকলো বিধি পালন কৰিবলৈ, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ, যাতে আমাৰ সকলো দিন ভাল হয়, যাতে আমি জীয়াই থাকোঁ যেনেকৈ আজিও আছোঁ। আৰু আমাৰ প্ৰতি দয়া হব, যদি আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত এই সকলো আদেশবোৰ পালন কৰোঁ, যেনেকৈ তেওঁ আমাক আদেশ দিছিল।

7

যদি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক সেই ভূমিলৈ লৈ যায়, যত তুমি উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ প্ৰবেশ কৰিছা, আৰু তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা মহান জাতিসমূহক উলিয়াই দিয়ে—হিত্তীয়, গিৰ্গাটীয়, ইমোৰীয়, কনানীয়, পৰিড্জীয়, হিবীয় আৰু যিবুটীয়—সাতটা জাতি যিবোৰ তোমালোকতকৈ অধিক আৰু শক্তিশালী, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব, আৰু তুমি তেওঁলোকক আঘাত কৰিবা, ধ্বংসৰে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবা, তুমি তেওঁলোকৰ সৈতে চুক্তি স্থাপন নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকক দয়া নকৰিবা। আৰু তেওঁলোকৰ লগত বিয়া নকৰিবা, তোমাৰ জীয়েক তাৰ পুত্ৰক নিদিবা, আৰু তাৰ জীয়েক তোমাৰ পুত্ৰৰ বাবে নলবা। কিয়নো তেওঁ তোমাৰ পুত্ৰক মোৰ পৰা ঘূৰাই দিব, আৰু তেওঁ অন্য দেৱতাসকলৰ সেৱা কৰিব, আৰু প্ৰভু তোমালোকৰ প্ৰতি ত্ৰেণ্ডত ত্ৰেণ্ডিত হব, আৰু তেওঁ তোমাক শীঘ্ৰে ধ্বংস কৰিব। কিন্তু তোমালোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি এইদৰে কৰিবা: তেওঁলোকৰ বেদীবোৰ ভাঙি পেলাবা, তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ চূৰ্ণ কৰিবা, তেওঁলোকৰ আশেৰা মূৰ্তিবোৰ কাটি পেলাবা আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ কটা মূৰ্তিবোৰ জুইৰে পুৰি পেলাবা। কাৰণ তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক বাছনি কৰিলে তেওঁৰ বিশেষ সম্পত্তিৰ লোক হবলৈ পৃথিৱীৰ মুখৰ ওপৰত থকা সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা।

এইটো নহয় যে তোমালোক সকলো জাতিসমূহৰ মাজত সংখ্যাত বহুত আছিল বাবে প্ৰভুৱে

তোমালোকক বাহনি কৰিলে আৰু নিৰ্বাচন কৰিলে, কিয়নো তোমালোক সকলো
জাতিসমূহৰ মাজত তাকৰেই আছা। কিন্তু প্ৰভুৱে তোমালোকক প্ৰেম কৰাৰ বাবে, আৰু
তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত তেওঁ যি শপত খাইছিল সেই শপত ৰক্ষা কৰি, প্ৰভুৱে
তোমালোকক শক্তিশালী হাতেৰে বাহিৰ কৰি আনিলে, আৰু প্ৰভুৱে তোমাক দাসত্বৰ ঘৰৰ
পৰা, মিচৰৰ ৰজা ফাৰাওৰ হাতৰ পৰা মুক্ত কৰিলে। আৰু তুমি জানিবা যে প্ৰভু তোমাৰ
ঈশ্বৰ, এই ঈশ্বৰ, বিশ্বাসী ঈশ্বৰ, যি নিয়ম আৰু দয়া ৰক্ষা কৰে তেওঁক প্ৰেম কৰা সকলৰ
প্ৰতি আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা সকলৰ প্ৰতি হাজাৰ প্ৰজন্মলৈকে। আৰু
যিসকলে ঘিণ কৰে তেওঁলোকক মুখামুখিকৈ প্ৰতিদান দি ধ্বংস কৰিবলৈ, আৰু যিসকলে
ঘিণ কৰে তেওঁলোকক পলম নকৰিব, মুখামুখিকৈ তেওঁলোকক প্ৰতিদান দিব।

আৰু তুমি সেই আদেশবোৰ, বিধিবোৰ আৰু বিচাৰবোৰ পালন কৰিবা, যিবোৰ মই আজি
তোমাক কৰিবলৈ আদেশ দিছোঁ। আৰু এনে হব যে যেতিয়া তোমালোকে এই বিধিবোৰ
শুনিবা, আৰু সেইবোৰ পালন কৰিবা আৰু পালন কৰিবা, তেতিয়া প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে
তোমাৰ বাবে সেই চুক্তি আৰু দয়া ৰক্ষা কৰিব, যি তেওঁ তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত
শপত খাইছিল। আৰু তেওঁ তোমাক ভালপাব, আৰু তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু
তোমাক বৃদ্ধি কৰিব, আৰু তোমাৰ গৰ্ভৰ সন্তানক আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু তোমাৰ মাটিৰ
ফল, তোমাৰ শস্য, আৰু তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰস, আৰু তোমাৰ তেল, তোমাৰ গৰুৰ জাক, আৰু
তোমাৰ মেৰ-হাগৰ জাক সেই মাটিৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ কৰিব, যি মাটি তোমাক দিবলৈ
প্ৰভুৱে তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল। তুমি সকলো জাতিৰ মাজত
আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হবা, তোমালোকৰ মাজত কোনো বন্ধ্য নহব, আৰু তোমাৰ পশুধনৰ
মাজতো নহব। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ পৰা সকলো ৰোগ আঁতৰাব, আৰু মিচৰৰ
সকলো দুষ্ট ৰোগ, যিবোৰ তুমি দেখিছিলি আৰু যিমান তুমি জানিছিলি, তেওঁ তোমাৰ
ওপৰত নিদিব, আৰু সেইবোৰ তোমাক ঘৃণা কৰা সকলোৰে ওপৰত দিব।

আৰু তুমি সেই জাতিসমূহৰ সকলো লুপ্তিত সম্পদ খাবা, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। তোমাৰ চকুৱে সিহঁতৰ প্ৰতি দয়া নকৰিব, আৰু তুমি সিহঁতৰ দেৱতাসকলৰ সেৱা নকৰিবা, কাৰণ এইটো তোমাৰ বাবে বিধিনি।

যদি তুমি তোমাৰ মনত কোৱা যে এই জাতি মোতকৈ বহুত বেছি, মই কেনেকৈ তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবলৈ সক্ষম হম? তুমি তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা, স্মৰণ কৰিবা যে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে ফাৰাও আৰু সকলো মিচৰীয়সকলক যিমান কৰিছিল, তোমাৰ চকুৱে দেখা মহান পৰীক্ষাবোৰ, সেই মহান চিনবোৰ আৰু আচৰিত কৰ্মবোৰ, শক্তিশালী হাত আৰু উচ্চ বাহু—যেনেকৈ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক বাহিৰ কৰি আনিলে, তেনেকৈ প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে সকলো জাতিৰ প্ৰতি কৰিব, যিবোৰক তুমি তেওঁলোকৰ সন্মুখত ভয় কৰা। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে বৰলবোৰ পঠাব, যেতিয়ালৈকে তোমাৰ পৰা অৱশিষ্ট আৰু লুকাই থকাসকল ধ্বংস নহয়। তুমি তেওঁলোকৰ সন্মুখত আঘাতপ্ৰাপ্ত নহবা, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ তোমাৰ লগত আছে, তেওঁ মহান আৰু শক্তিশালী ঈশ্বৰ। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে এই জাতিবোৰক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা ক্ৰমে ক্ৰমে গ্ৰাস কৰিব, তুমি তেওঁলোকক শীঘ্ৰে ধ্বংস কৰিবলৈ সক্ষম নহবা, যাতে ভূমি নিৰ্জন নহয়, আৰু বনৰীয়া জন্তুবোৰ তোমাৰ ওপৰত বৃদ্ধি নাপায়। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব, আৰু তুমি তেওঁলোকক মহা ধ্বংসৰে ধ্বংস কৰিবা, যেতিয়ালৈকে তুমি তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস নকৰা। আৰু তেওঁ সিহঁতৰ ৰজাসকলক তোমালোকৰ হাতত শোধাই দিব, আৰু তোমালোকে সিহঁতৰ নাম সেই ঠাইৰ পৰা নষ্ট কৰিবা। কোনেও তোমাৰ মুখৰ বিৰুদ্ধে থিয় নহব, যেতিয়ালৈকে তুমি সিহঁতক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস নকৰা।

তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ কটা মূৰ্তিবোৰ তুমি জুইত পুৰি পেলাবা, ৰূপ কামনা নকৰিবা, আৰু সেইবোৰৰ পৰা সোণ নিজৰ বাবে নলবা, যাতে তাৰ দ্বাৰা তুমি উজুটি নাখোৱা, কাৰণ

এইটো তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ঘৃণনীয় বস্তু। আৰু তুমি তোমাৰ ঘৰলৈ ঘৃণনীয় বস্তু নানিবা, আৰু তুমি ইয়াৰ দৰেই অভিশপ্ত হবা। তুমি ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ঘৃণা কৰিবা, আৰু ইয়াক ঘৃণনীয় বুলি গণ্য কৰিবা, কাৰণ ই অভিশপ্ত বস্তু।

8

সকলো আদেশ যিবোৰ মই আজি তোমালোকক দিছোঁ, সেইবোৰ পালন কৰিবা আৰু কাৰ্যকৰী কৰিবা, যাতে তোমালোকে জীয়াই থাকিব পাৰা আৰু বৃদ্ধি পাব পাৰা, আৰু সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰি তাৰ উত্তৰাধিকাৰী হব পাৰা, যি ভূমি তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল। আৰু তুমি সেই সকলো পথ মনত ৰাখিবা, যিটো পথেৰে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক মৰুভূমিত নেতৃত্ব দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাক নষ্ট কৰিব পাৰে আৰু তোমাক পৰীক্ষা কৰিব পাৰে, আৰু তোমাৰ হৃদয়ত যি আছে সেয়া জনা যাব পাৰে, তুমি তেওঁৰ আদেশবোৰ পালন কৰিবা নে নকৰিবা। আৰু তেওঁ তোমাক কষ্ট দিলে, আৰু তোমাক ভোক লগালে, আৰু তোমাক সেই মান্না খুৱালে, যি তোমাৰ পিতৃসকলে জনা নাছিল, যাতে তোমাক ঘোষণা কৰে যে মানুহ কেৱল পিঠাৰ ওপৰত জীয়াই নাথাকিব, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰতিটো বাক্যৰ ওপৰত মানুহ জীয়াই থাকিব। তোমাৰ কাপোৰবোৰ তোমাৰ পৰা পুৰণি নহল, তোমাৰ জোতাবোৰ তোমাৰ পৰা ক্ষয় নহল, তোমাৰ ভৰিবোৰ কঠিন নহল, চোৱা চল্লিশ বছৰ।

আৰু তুমি তোমাৰ হৃদয়ত জানিবা যে, যেনেকৈ কোনো মানুহে নিজৰ পুত্ৰক শাসন কৰে, তেনেকৈ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক শাসন কৰিব। আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ আঙাৰসমূহ পালন কৰিবা, তেওঁৰ পথত চলিবা আৰু তেওঁক ভয় কৰিবা।

কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক এখন উত্তম আৰু বিস্তৃত ভূমিলৈ লৈ যাব, যত জলৰ

প্ৰবাহ আছে, আৰু গভীৰতাৰ পৰা ওলোৱা বৰনাবোৰ সমতল আৰু পৰ্বতৰ মাজেৰে বৈ যায়। গম আৰু যৱৰ ভূমি, দ্ৰাক্ষালতা, ডিমৰু গছ, ডালিম, জলফাই তেলৰ ভূমি আৰু মৌৰ ভূমি, এনে ভূমি যাৰ ওপৰত তুমি দৰিদ্ৰতাৰ সৈতে তোমাৰ ৰুটি নাখাবা, আৰু তাত তুমি একোৰে অভাৱত নাখাকিবা, এনে ভূমি যাৰ শিলবোৰ লোহা, আৰু যাৰ পৰ্বতবোৰৰ পৰা তুমি ব্ৰঞ্জ খনন কৰিবা।

আৰু তুমি খাবা আৰু পৰিতৃপ্ত হবা, আৰু তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক আশীৰ্বাদ কৰিবা সেই ভাল পৃথিৱীৰ বাবে, যি তেওঁ তোমাক দিছে। তোমাৰ নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যে তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক নাপাহৰা, তেওঁৰ আদেশবোৰ, আৰু বিচাৰবোৰ আৰু বিধিবোৰ ৰক্ষা নকৰা, যিবোৰ মই আজি তোমাক আদেশ দিছোঁ। খাই আৰু পৰিতৃপ্ত নহৈ, আৰু সুন্দৰ ঘৰবোৰ নিৰ্মাণ কৰি আৰু সেইবোৰত বাস নকৰি, আৰু যেতিয়া তোমাৰ গৰু আৰু তোমাৰ মেৰ-ছাগ বৃদ্ধি পাব, ৰূপ আৰু সোণ বৃদ্ধি পাব, আৰু তোমাৰ যি সকলো হব সেই সকলো বৃদ্ধি পাব, তুমি হৃদয়ত উন্নত হোৱা, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক পাহৰা, যিজনে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ আনিছিল, যিজনে তোমাক সেই মহান আৰু ভয়ংকৰ মৰুভূমিৰ মাজেৰে লৈ গৈছিল, যত বিষধৰ সাপ, বিছু আৰু পিয়াহ আছিল, যত পানী নাছিল, যিজনে তোমাৰ বাবে জোঙা শিলৰ পৰা পানীৰ ভুমুক উলিয়াই আনিছিল, যিজনে তোমাক মৰুভূমিত মান্না খুৱাইছিল, যি তুমি জনা নাছিল। আৰু তোমাৰ পিতৃসকলেও জনা নাছিল, যাতে তেওঁ তোমাক নম্ৰ কৰিব পাৰে আৰু তোমাক পৰীক্ষা কৰিব পাৰে, আৰু তোমাৰ শেষ দিনবোৰত তোমাৰ মঙ্গল কৰিব পাৰে। তোমাৰ হৃদয়ত নক'বা যে, মোৰ শক্তি আৰু মোৰ হাতৰ ক্ষমতাই মোক এই মহান শক্তি দিলে। আৰু তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক মনত ৰাখিবা, কাৰণ তেওঁ তোমাক সামৰ্থ্য লাভ কৰিবলৈ শক্তি দিয়ে, আৰু যাতে তেওঁ নিজৰ নিয়ম স্থাপন কৰে যি প্ৰভুৱে তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, যেনেকৈ আজি আছে।

আৰু এনে হব যে যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক পাহৰি যোৱা, আৰু আন দেৱতাসকলৰ পাহত যোৱা, আৰু তেওঁলোকক সেৱা কৰা, আৰু তেওঁলোকক প্ৰণাম কৰা, তেন্তে মই আজি আকাশ আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি তোমালোকক সাক্ষ্য দিছোঁ যে তোমালোক সম্পূৰ্ণৰূপে বিনষ্ট হবা। যেনেকৈ আৰু সেই অৱশিষ্ট জাতিসমূহ যিমান প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ সন্মুখত ধ্বংস কৰে, তেনেকৈ তোমালোকো ধ্বংস হবা, কাৰণ তোমালোকে প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ মাত শুনা নাছিল।

9

শুনা ইজৰাইল, তুমি আজি জৰ্দ্দান পাৰ হৈছা, মহান আৰু তোমালোকতকৈ অধিক শক্তিশালী জাতিসমূহ উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ প্ৰৱেশ কৰিবলৈ, মহান আৰু আকাশলৈকে দুৰ্গম নগৰসমূহ। এক মহান আৰু বহুসংখ্যক আৰু ওখ জনসাধাৰণ, আনাকৰ পুত্ৰসকল, যাক তুমি জানা, আৰু তুমি শুনিছা, কোনে আনাকৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত প্ৰতিৰোধ কৰিব? আৰু তুমি আজি জানিবা যে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ তোমাৰ আগত আগবাঢ়িব, তেওঁ গ্ৰাস কৰা জুই, তেওঁ তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিব, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা আঁতৰাই দিব, আৰু তেওঁলোকক দ্ৰুততাৰে ধ্বংস কৰিব, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভুৱে তোমাক কৈছিল। নক'বা তোমাৰ হৃদয়ত, তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এই জাতিবোৰক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰাৰ সময়ত, এইদৰে ক'বা, মোৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে প্ৰভুৱে মোক এই উত্তম ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ আনিলে। তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে নহয়, আৰু তোমাৰ হৃদয়ৰ পবিত্ৰতাৰ কাৰণেও নহয় যে তুমি তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ প্ৰৱেশ কৰিছা, কিন্তু এই জাতিসমূহৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিব, আৰু যাতে তেওঁ সেই নিয়ম স্থাপন কৰে, যি প্ৰভুৱে আমাৰ পিতৃসকল অৱাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত শপত খাইছিল।

আৰু তুমি আজি জানিবা যে তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক এই ভাল ভূমি উত্তৰাধিকাৰ কৰিবলৈ দিয়া নাই, কাৰণ তুমি কঠিন ঘাৰৰ লোক। মনত ৰাখা, নাপাহৰিবা যিমানবাৰ তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক মৰুভূমিত খং উঠালা, যি দিনৰ পৰা তোমালোক মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিলা, আৰু এই ঠাইলৈ আহিলা, তোমালোকে প্ৰভুৰ প্ৰতি অবাধ্য হৈ থাকিলা।

আৰু হোৰেবত তোমালোকে প্ৰভুক ক্ৰোধিত কৰিলা, আৰু প্ৰভু তোমালোকৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হল তোমালোকক ধ্বংস কৰিবলৈ। মই পৰ্বতলৈ আৰোহণ কৰোঁতে শিলৰ ফলিবোৰ, নিয়মৰ ফলিবোৰ লবলৈ, যিবোৰ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সৈতে স্থাপন কৰিছিল, আৰু মই পৰ্বতত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি থাকিলোঁ, পিঠা নাখালোঁ আৰু পানী নাপিলোঁ। আৰু প্ৰভুৱে মোক দুখন শিলৰ ফলি দিলে যিবোৰ ঈশ্বৰৰ আঙুলিৰে লিখা আছিল, আৰু সেইবোৰৰ ওপৰত সকলো শব্দ লিখা আছিল যিবোৰ প্ৰভুৱে সভাৰ দিনা পৰ্বতত তোমালোকক কৈছিল। আৰু চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতিৰ মাজেৰে প্ৰভুৱে মোক দুখন শিলৰ ফলক, নিয়মৰ ফলক দিলে। আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, উঠা, ইয়াৰ পৰা শীঘ্ৰে নামি যোৱা, কাৰণ তোমাৰ লোকসকলে, যিসকলক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা, অবৈধভাৱে কাৰ্য কৰিছে। তেওঁলোকে যি পথৰ বিষয়ে মই তেওঁলোকক আদেশ দিলোঁ, সেই পথৰ পৰা শীঘ্ৰে লংঘন কৰিলে, আৰু নিজৰ বাবে ছাঁচত ঢলা মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিলে।

আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, মই তোমাক এবাৰ আৰু দুবাৰ কৈছোঁ, মই এই লোকসকলক দেখিছোঁ, আৰু চোৱা, এই লোকসকল কঠিন ডিঙীয়া। আৰু এতিয়া মোক অনুমতি দিয়া তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবলৈ, আৰু মই তেওঁলোকৰ নাম আকাশৰ তলৰ পৰা মচি পেলাম, আৰু মই তোমাক এটা মহান জাতিত পৰিণত কৰিম, আৰু শক্তিশালী, আৰু ইয়াতকৈ বহুত অধিক। আৰু ঘূৰি আহি মই পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিলোঁ, আৰু পৰ্বতখন আকাশলৈকে

জুইৰে জ্বলি আছিল, আৰু সাক্ষ্যৰ দুখন ফলি মোৰ দুই হাতত আছিল। আৰু দেখি যে তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত পাপ কৰিলা, আৰু তোমালোকে নিজৰ বাবে ঢলা মূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিলা, আৰু তোমালোকে সেই পথৰ পৰা উলংঘন কৰিলা, যি পথ প্ৰভুৱে তোমালোকক পালন কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, আৰু দুখন ফলি ধৰি মই সেইবোৰ মোৰ দুয়োখন হাতৰ পৰা দলিয়াই দিলোঁ আৰু তোমালোকৰ সন্মুখতে ভাঙি পেলালোঁ। আৰু মই প্ৰভুৰ সন্মুখত দ্বিতীয়বাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, ঠিক আগৰ দৰেই চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি, পিঠা নাখালোঁ আৰু পানী নাপিলোঁ, তোমালোকৰ সকলো পাপৰ বিষয়ে যিবোৰ তোমালোকে কৰিলা, প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত মন্দ কৰি তেওঁক খং উঠাবলৈ। আৰু মই ভয়াতুৰ আছোঁ ক্ৰোধ আৰু কোপৰ কাৰণে, কিয়নো প্ৰভু তোমালোকৰ ওপৰত উত্তেজিত হৈছিল তোমালোকক বিনাশ কৰিবলৈ, আৰু প্ৰভুৱে মোৰ কথা শুনিলে এই সময়তো। আৰু হাৰোণৰ ওপৰত ক্ৰোধিত হৈছিল তেওঁক ধ্বংস কৰিবলৈ, আৰু মই প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ আৰু হাৰোণৰ বিষয়েও সেই সময়ত। আৰু তোমালোকৰ পাপ যি তোমালোকে কৰিছিলো, সেই দামুৰিটো মই লৈছিলো আৰু জুইত জ্বলাইছিলো, আৰু তাক গুড়ি কৰি অতিশয় পিহিছিলো যেতিয়ালৈকে সি মিহি হৈছিল, আৰু ধূলিৰ দৰে হৈছিল, আৰু মই সেই ধূলি পৰ্বতৰ পৰা নামি অহা সোঁতত দলিয়াইছিলো।

আৰু জ্বলনত, পৰীক্ষাত আৰু আকাংক্ষাৰ সমাধিবোৰত তোমালোকে প্ৰভুক উত্তেজিত কৰিছিলো। আৰু যেতিয়া প্ৰভুৱে তোমালোকক কাদেশ বাৰ্ণেৰ পৰা পঠিয়াইছিল, কৈছিল, উঠা আৰু সেই ভূমি অধিকাৰ কৰা, যি মই তোমালোকক দিওঁ, তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ বাক্য অমান্য কৰিলা, আৰু তোমালোকে তেওঁক বিশ্বাস নকৰিলা, আৰু তোমালোকে তেওঁৰ মাত নুশুনিলো। তোমালোকক জনোৱা হোৱা দিনৰ পৰা তোমালোক প্ৰভুৰ প্ৰতি অবাধ্য আছিলো। আৰু মই প্ৰভুৰ সন্মুখত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, যিমান দিন মই প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, কিয়নো প্ৰভুৱে তোমালোকক ধ্বংস কৰিবলৈ কৈছিল। আৰু মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, আৰু কলোঁ, হে প্ৰভু,

দেৱতাসকলৰ ৰজা, তোমাৰ লোকসকলক আৰু তোমাৰ অংশক নাশ নকৰিব, যিসকলক
তুমি মুক্ত কৰিলা, যিসকলক তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা তোমাৰ মহান শক্তিতে, তোমাৰ
শক্তিশালী হাতেৰে, আৰু তোমাৰ উচ্চ বাহুৰে উলিয়াই আনিলা। আব্রাহাম আৰু ইচহাক
আৰু যাকোবক স্মৰণ কৰা, তোমাৰ সেৱকসকলক, যিসকলৰ ওচৰত তুমি নিজৰ নামত
শপত খাইছিল। এই জনসাধাৰণৰ কঠোৰতাৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ অধৰ্ম আৰু পাপসমূহৰ
ওপৰত দৃষ্টিপাত নকৰিবা। যি ভূমিৰ পৰা তুমি আমাক উলিয়াই আনিছিল, তাত বাস কৰা
সকলে যেন এই কথা নকয় যে, প্ৰভুৱে তেওঁলোকক যি ভূমিৰ বিষয়ে প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল সেই
ভূমিলৈ সোমোৱাই নিব নোৱাৰাৰ কাৰণে, আৰু তেওঁলোকক ঘৃণা কৰাৰ কাৰণে, তেওঁ
তেওঁলোকক মৰুভূমিত মাৰিবলৈ উলিয়াই আনিছিল। আৰু এইসকল তোমাৰ লোক আৰু
তোমাৰ উত্তৰাধিকাৰ, যিসকলক তুমি তোমাৰ মহান শক্তিতে, তোমাৰ পৰাক্ৰমী হাতেৰে
আৰু তোমাৰ উন্নত বাহুৰে মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলা।

10

সেই সময়ত প্ৰভুৱে মোক কলে, তোমাৰ বাবে দুখন শিলৰ ফলি খোদিত কৰা, যেনেকৈ
প্ৰথমবোৰ আছিল, আৰু পৰ্বতলৈ মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহা, আৰু তুমি তোমাৰ বাবে এটা
কাঠৰ সিন্দুক নিৰ্মাণ কৰিবা। আৰু তুমি সেই ফলিবোৰৰ ওপৰত সেই শব্দবোৰ লিখিবা,
যিবোৰ প্ৰথম ফলিবোৰত আছিল যিবোৰ তুমি ভাঙিছিল, আৰু সেইবোৰ চন্দুকত ৰাখিবা।
আৰু মই অক্ষয় কাঠৰ পৰা এটা চন্দুক বনালোঁ, আৰু প্ৰথমবোৰৰ দৰে শিলৰ ফলিবোৰ
কাটিলোঁ, আৰু দুখন ফলি মোৰ হাতত লৈ পৰ্বতলৈ উঠিলোঁ। আৰু তেওঁ ফলিবোৰৰ
ওপৰত প্ৰথম লিখনি অনুসাৰে দশটা শব্দ লিখিলে, যিবোৰ প্ৰভুৱে পৰ্বতত জুইৰ মাজৰ পৰা
তোমালোকক কৈছিল, আৰু প্ৰভুৱে সেইবোৰ মোক দিলে। আৰু ঘূৰি আহি মই পৰ্বতৰ পৰা
নামি আহিলোঁ, আৰু মই বনোৱা নিয়ম-চন্দুকৰ ভিতৰত ফলিবোৰ ৰাখিলোঁ, আৰু সেইবোৰ

তাতে আছিল, যেনেকৈ প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল যাকিমৰ পুত্ৰসকলৰ বেৰোংৰ পৰা মিচাদাইলৈ যাত্ৰা কৰিলে। তাতে হাৰোণৰ মৃত্যু হল আৰু তাতেই তেওঁক পুতা হল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰে তেওঁৰ সলনি পুৰোহিত হিচাপে সেৱা কৰিলে। তাৰ পৰা তেওঁলোকে গদগদলৈ প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু গদগদৰ পৰা এটেবাথালৈ, যি পানীৰ নদীবোৰৰ ভূমি।

সেই সময়ত প্ৰভুৱে লেবী গোষ্ঠীক পৃথক কৰিছিল, প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দ্ৰক বহন কৰিবলৈ, প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হবলৈ, সেৱা কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ এই দিনলৈকে। এই কাৰণে লেবীয়াসকলৰ তেওঁলোকৰ ভাইসকলৰ মাজত অংশ আৰু অধিকাৰ নাই, প্ৰভু নিজেই তেওঁৰ অধিকাৰ, যিদৰে তেওঁ তেওঁক কৈছিল। আৰু মই পৰ্বতত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ ৰাতি থিয় হৈ আছিলোঁ। আৰু প্ৰভুৱে মোৰ কথা শুনিলে আৰু এই সময়ত প্ৰভু তোমালোকক ধ্বংস কৰিবলৈ ইচ্ছুক নাছিল। আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, যোৱা, এই লোকসকলৰ আগত যাত্ৰা কৰা, আৰু সিহঁতে সেই ভূমি প্ৰৱেশ কৰক আৰু অধিকাৰ কৰক, যি মই সিহঁতৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিলোঁ।

আৰু এতিয়া, হে ইজৰায়েল, প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ পৰা কি বিচাৰে, কিন্তু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰা, আৰু তেওঁৰ সকলো পথত চলা, আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰা, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক তোমাৰ সমগ্ৰ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ আত্মাৰ পৰা সেৱা কৰা, তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ আজ্ঞাসমূহ পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ বিধিসমূহ, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ কৰিছোঁ, যাতে তোমাৰ মঙ্গল হয়। চোৱা, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আকাশ আৰু আকাশৰ আকাশ, পৃথিৱী আৰু ইয়াত থকা সকলো বস্তু। ব্যতিক্ৰম তোমালোকৰ পিতৃসকলক প্ৰভুৱে তেওঁলোকক প্ৰেম কৰিবলৈ মনোনীত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক তেওঁলোকৰ পাহত, তোমালোকক, সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা মনোনীত কৰিলে, এই দিনৰ অনুসাৰে। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ কঠিন হৃদয়ৰ খতনা কৰিবা,

আৰু তোমালোকৰ ডিঙি কঠিন নকৰিবা। কিয়নো তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ, এই দেৱতাসকলৰ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভুসকলৰ প্ৰভু, মহান, শক্তিশালী আৰু ভয়ংকৰ ঈশ্বৰ, যি কাৰো মুখ চাই বিচাৰ নকৰে আৰু উপহাৰ গ্ৰহণ নকৰে, প্ৰবাসী, অনাথ আৰু বিধৱাৰ বিচাৰ কৰে, আৰু প্ৰবাসীক ভালপায় তাক ৰুটি আৰু বস্ত্ৰ দিবলৈ। আৰু তোমালোকে প্ৰবাসীক ভালপাবা, কাৰণ তোমালোক মিচৰ দেশত প্ৰবাসী আছিল।

তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুক ভয় কৰিবা, আৰু তেওঁক সেৱা কৰিবা, আৰু তেওঁৰ ওচৰত লাগি থাকিবা, আৰু তেওঁৰ নামত শপত খাবা। এয়া তোমাৰ গৌৰৱ, আৰু এয়া তোমাৰ ঈশ্বৰ, যিজনে তোমাৰ মাজত এই মহান আৰু গৌৰৱময় কাৰ্যবোৰ কৰিলে, যিবোৰ তোমাৰ চকুৱে দেখিলে। সত্তৰজন লোকৰ সৈতে তোমাৰ পিতৃসকল মিচৰলৈ নামি গৈছিল, কিন্তু এতিয়া প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক স্বৰ্গৰ তৰাবোৰৰ দৰে সংখ্যাত কৰিলে।

11

আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবা, আৰু তেওঁৰ ৰক্ষণসমূহ, আৰু তেওঁৰ বিধিসমূহ, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাসমূহ, আৰু তেওঁৰ বিচাৰসমূহ সকলো দিন ৰক্ষা কৰিবা। আৰু তোমালোকে আজি জানিবা যে তোমালোকৰ শিশুসকল নহয়, যিসকলে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ শিক্ষা নাজানে আৰু দেখা নাই, আৰু তেওঁৰ মহান কাৰ্যবোৰ, আৰু শক্তিশালী হাত, আৰু উচ্চ বাহু, আৰু তেওঁৰ চিহ্নবোৰ, আৰু তেওঁৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰ, যিবোৰ তেওঁ মিচৰৰ মাজত ফৰৌণ মিচৰৰ ৰজাৰ ওচৰত আৰু তেওঁৰ সকলো দেশত কৰিছিল, আৰু তেওঁ মিচৰীয়সকলৰ শক্তিৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ ৰথবোৰৰ ওপৰত, তেওঁলোকৰ ঘোঁৰাবোৰৰ ওপৰত আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবলৰ ওপৰত যিমান কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁলোকে তোমালোকক পিছফালৰ পৰা খেদি যোৱাৰ সময়ত ৰঙা সাগৰৰ পানীয়ে তেওঁলোকৰ মুখৰ ওপৰত প্লাৱিত কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আজিৰ দিনলৈকে

ধ্বংস কৰিলে, আৰু মৰুভূমিত তেওঁ আমাৰ বাবে যিমান কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তোমালোক এই ঠাইলৈ নাহিলা, আৰু তেওঁ দাখান আৰু অবীৰোণক, যি ৰূবেণৰ পুত্ৰ ইলীয়াবৰ পুত্ৰ আছিল, তেওঁলোকক কি কৰিছিল - যাক ভূমিয়ে নিজৰ মুখ খুলি গিলি পেলাইছিল তেওঁলোকক, আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ তন্তুবোৰ, আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে থকা তেওঁলোকৰ সকলো সম্পত্তি সমগ্ৰ ইশ্ৰায়েলৰ মাজত। কাৰণ তোমালোকৰ চকুৱে প্ৰভুৰ সকলো মহান কাৰ্য দেখিছে, যিবোৰ তেওঁ আজি তোমালোকৰ মাজত কৰিলে।

আৰু তোমালোকে তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰিবা যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিওঁ, যাতে তোমালোকে জীয়াই থাকিব পাৰা, আৰু বৃদ্ধি পাব পাৰা, আৰু সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰি অধিকাৰ কৰিব পাৰা, যিখন ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ তোমালোকে যদ্দন নদী পাৰ হৈ তালৈ যোৱা। যাতে তোমালোক সেই পৃথিৱীত দীৰ্ঘজীৱী হোৱা, যি পৃথিৱী প্ৰভুৱে তোমালোকৰ পিতৃসকলক আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে তেওঁলোকৰ বংশক দিবলৈ শপত খাইছিল, সেই গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা পৃথিৱী। কিয়নো যি ভূমিত তুমি তাত প্ৰৱেশ কৰি ইয়াক উত্তৰাধিকাৰ কৰিবলৈ গৈছা, সেয়া মিচৰৰ ভূমিৰ দৰে নহয়, যৰপৰা তোমালোক ওলাই আহিছা, যত তেওঁলোকে বীজ সিঁচি নিজৰ ভৰিৰে জলসিঞ্চন কৰে, যেনেকৈ শাক-পাচলিৰ বাগিচা। কিন্তু যি ভূমিত তুমি তাত প্ৰৱেশ কৰি ইয়াক উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ গৈ আছা, সেই ভূমি পাহাৰীয়া আৰু সমতল, স্বৰ্গৰ বৰষুণৰ পৰা পানী পান কৰিব। ভূমি, যাক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে নিৰন্তৰ তত্ত্বাৱধান কৰে, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ চকু ইয়াৰ ওপৰত বহুৰৰ আৰম্ভণিৰ পৰা বহুৰৰ সমাপ্তিলৈকে থাকে।

কিন্তু যদি তোমালোকে সকলো আদেশ শুনা যিবোৰ মই আজি তোমাক দিছো, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভাল পাবলৈ আৰু তেওঁক তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয় আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰে সেৱা কৰিবলৈ। আৰু তেওঁ তোমাৰ ভূমিত ঋতু অনুসৰি আগতীয়া আৰু পাছৰ বৰষুণ দিব, আৰু

তুমি তোমাৰ শস্য, তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰস আৰু তোমাৰ তেল সংগ্ৰহ কৰিবা। আৰু তেওঁ তোমাৰ পথাৰবোৰত তোমাৰ পশুধনৰ বাবে খাদ্য দিব, আৰু তুমি খাই তৃপ্ত হবা। নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যাতে তোমাৰ হৃদয় মোটা নহয়, আৰু তোমালোকে বিপথে নাযোৱা, আৰু তোমালোকে অন্য দেৱতাসকলৰ সেৱা নকৰা, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক প্ৰণাম নকৰা, আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ ওপৰত ত্ৰোধানিত হৈ ত্ৰোধানত আকাশ বন্ধ কৰিব, আৰু বৰষুণ নহব, আৰু ভূমিয়ে নিজৰ ফল নিদিব, আৰু তোমালোকে সেই উত্তম ভূমিৰ পৰা শীঘ্ৰে বিনষ্ট হবা, যি প্ৰভুৱে তোমালোকক দিলে।

আৰু তোমালোকে এই শব্দবোৰ তোমালোকৰ হৃদয়ত আৰু তোমালোকৰ আত্মাত নিষ্কেপ কৰিবা, আৰু সেইবোৰক তোমালোকৰ হাতৰ ওপৰত চিহ্ন হিচাপে বান্ধিবা, আৰু সেইবোৰ তোমালোকৰ চকুৰ আগত অটল হৈ থাকিব। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ সন্তানসকলক সিহঁতৰ বিষয়ে কথা কবলৈ শিকাবা, তোমাৰ ঘৰত বহি থাকোঁতে, আৰু পথত যাওঁতে, আৰু শুই থাকোঁতে, আৰু উঠোঁতে। আৰু তোমালোকে সেইবোৰ তোমালোকৰ ঘৰবোৰৰ দুৱাৰৰ খুঁটাত আৰু তোমালোকৰ দুৱাৰবোৰত লিখিবা। যাতে তোমালোক দীৰ্ঘজীৱী হোৱা, আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰসকলৰ দিনবোৰ সেই পৃথিৱীৰ ওপৰত থাকে, যিখন প্ৰভুৱে তোমালোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিল, যেনেকৈ স্বৰ্গৰ দিনবোৰ পৃথিৱীৰ ওপৰত থাকে। আৰু এনে হব যে, যদি তোমালোকে এই সকলো আদেশবোৰ যিবোৰ মই আজি তোমাক পালন কৰিবলৈ আদেশ দিছো, সেইবোৰ মনোযোগেৰে শুনা, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰা, আৰু তেওঁৰ সকলো পথত চলা, আৰু তেওঁত আসক্ত হৈ থকা। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা এই সকলো জাতিক বাহিৰ কৰিব, আৰু তোমালোকে তোমালোকতকৈ অধিক মহান আৰু শক্তিশালী জাতিবোৰ অধিকাৰ কৰিবা। যিকোনো ঠাই যত তোমালোকৰ ভৰিৰ চিহ্ন পৰিব, সেয়া তোমালোকৰ হব, মৰুভূমিৰ পৰা আৰু আন্তিলিভানুছৰ পৰা, আৰু মেলালু নদীৰ পৰা, অৰ্থাৎ ইউফ্ৰেটিছ নদীৰ পৰা, আৰু পশ্চিমৰ সাগৰলৈকে তোমাৰ সীমা হব। তোমালোকৰ সন্মুখত কোনেও প্ৰতিৰোধ নকৰিব,

আৰু তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ ভয় আৰু তোমালোকৰ কম্পন সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ মুখত স্থাপন কৰিব, যি ভূমিত তোমালোকে পদাৰ্পণ কৰিবা, যি ৰীতিৰে তেওঁ তোমালোকক কৈছিল।

চোৱা, মই আজি তোমালোকৰ আগত আশীৰ্বাদ আৰু অভিষাপ দিছোঁ। আশীৰ্বাদ, যদি তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আদেশবোৰ শুনা, যিমান মই আজি তোমালোকক আদেশ দিওঁ। আৰু অভিষাপ, যদি তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আদেশসমূহ নুশুনা, যিমান মই আজি তোমালোকক আদেশ দিওঁ, আৰু যি পথ মই তোমালোকক আদেশ দিছিলোঁ তাৰ পৰা বিপথে পৰিচালিত হোৱা, গৈ অন্য দেৱতাসকলক সেৱা কৰিবলৈ, যাক তোমালোকে নাজানা। আৰু এনে হব যেতিয়া প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সেই ভূমিলৈ লৈ যাব যি ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ তুমি তালৈ পাৰ হৈ গৈছা, তেতিয়া তুমি গৰিজিম পৰ্বতৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ দিবা, আৰু গৈবাল পৰ্বতৰ ওপৰত শাপ দিবা। নহয় চোৱা, এইবোৰ জৰ্ডানৰ পাৰত, সূৰ্যৰ পশ্চিম পথৰ পাছত, কনান ভূমিত, পশ্চিমত বাস কৰা, গলগলৰ অনুসৰণ কৰা, উচ্চ ওকৰ ওচৰত? তোমালোকে জৰ্ডান নদী পাৰ হৈছা, কাৰণ সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰি উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ, যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক চিৰকালৰ বাবে উত্তৰাধিকাৰত দিয়ে, আৰু তোমালোকে তাত বাস কৰিবা।

আৰু তোমালোকে তেওঁৰ সকলো আদেশ আৰু এই বিচাৰবোৰ পালন কৰিবা, যিমান মই আজি তোমালোকৰ সন্মুখত দিছোঁ।

12

আৰু এইবোৰ আদেশ আৰু বিচাৰ, যিবোৰ তোমালোকে পালন কৰিবা সেই ভূমিত কৰিবলৈ, যি ভূমি প্ৰভু তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰত দিয়ে,

সকলো দিন, যিমান দিন তোমালোকে ভূমিৰ ওপৰত জীয়াই থাকা। ধবংসৰ দ্বাৰা তোমালোকে সম্পূৰ্ণৰূপে ধবংস কৰিবা সেই সকলো ঠাই যত তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক সেৱা কৰিছিল, যাক তোমালোকে উত্তৰাধিকাৰী হ'বা, উচ্চ পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত, আৰু টিলাবোৰৰ ওপৰত, আৰু ঘন গছৰ তলত। আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ বেদীবোৰ ধবংস কৰিবা, আৰু তেওঁলোকৰ স্তম্ভবোৰ ভাঙিবা, আৰু তেওঁলোকৰ আশেৰা মূৰ্তিবোৰ কাটি পেলাবা, আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰৰ কটা প্ৰতিমাবোৰ জুইত পুৰি পেলাবা, আৰু সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম নষ্ট কৰিবা। তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এইদৰে নকৰিবা। কিন্তু সেই ঠাইলৈ, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমালোকৰ নগৰবোৰৰ মাজৰ এখনত তেওঁৰ নাম স্থাপন কৰিবলৈ আৰু আহ্বান কৰা হ'বলৈ বাছি ল'ব, আৰু তোমালোকে বিচাৰিবা আৰু তালৈ আহিবা। আৰু তোমালোকে তাত আনিবা তোমালোকৰ হোম বলি, তোমালোকৰ বলিদান, তোমালোকৰ প্ৰথম ফল, তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনা, তোমালোকৰ স্বেচ্ছামূলক উপহাৰ, তোমালোকৰ চুক্তি, তোমালোকৰ গৰুৰ প্ৰথমজাত আৰু তোমালোকৰ মেৰ-হাগৰ প্ৰথমজাত। আৰু তোমালোকে তাত তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত খাবা, আৰু তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ পৰিয়ালে যিবোৰ কামত হাত দিবা সেই সকলোতে আনন্দিত হ'বা, কাৰণ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিছে।

তোমালোকে সেই সকলো নকৰিবা যিমান আমি ইয়াত আজি কৰোঁ, প্ৰতিজনে নিজৰ দৃষ্টিত যি ভাল। তোমালোকে এতিয়ালৈকে বিশ্ৰামত আৰু উত্তৰাধিকাৰত প্ৰৱেশ কৰা নাই, যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক দিয়ে। আৰু তোমালোকে জৰ্ডান নদী পাৰ হ'বা, আৰু সেই ভূমিত বাস কৰিবা যি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিছে, আৰু তেওঁ তোমালোকক চাৰিওফালৰ সকলো শত্ৰুৰ পৰা বিশ্ৰাম দিব, আৰু তোমালোকে সুৰক্ষাৰ সৈতে বাস কৰিবা। আৰু যি ঠাই প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে নিজৰ নাম প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ বাছনি কৰিব, সেই ঠাইতে তোমালোকে আজি মই তোমালোকক আদেশ দিয়া

সকলো বস্তু আনিবা - তোমালোকৰ হোম বলি, তোমালোকৰ বলিদান, তোমালোকৰ দশমাংশ, তোমালোকৰ হাতৰ প্ৰথম ফল, আৰু তোমালোকৰ উপহাৰৰ সকলো মনোনীত বস্তু যিবোৰ তোমালোকে প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত মানত কৰিবা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত আনন্দিত হবা, তোমালোক আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰসকল, আৰু তোমালোকৰ কন্যাসকল, আৰু তোমালোকৰ দাসসকল, আৰু তোমালোকৰ দাসীসকল, আৰু তোমালোকৰ দুৱাৰসমূহত থকা লেবীয়া, কাৰণ তেওঁৰ তোমালোকৰ সৈতে কোনো অংশ আৰু উত্তৰাধিকাৰ নাই। তোমাৰ বাবে সাৱধান হোৱা, তুমি তোমাৰ দহন বলি যিকোনো ঠাইত আগবঢ়াব নালাগে যিবোৰ তুমি দেখিবা। কিন্তু সেই ঠাইলৈ, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছি লব, তোমাৰ জনগোষ্ঠীবোৰৰ এটাত, তাতে তোমালোকে তোমালোকৰ হোম বলিবোৰ তুলি নিবা, আৰু তাতে তুমি সকলো কৰিবা যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিওঁ। কিন্তু তুমি তোমাৰ সকলো ইচ্ছা অনুসৰি বলিদান কৰিবা, আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক দিয়া আশীৰ্বাদ অনুসৰি সকলো নগৰত মাংস খাবা, অশুচি আৰু শুচি লোকে একেলগে ইয়াক খাব, যেনেকৈ হৰিণা বা মৃগ খায়। কেৱল তোমালোকে তেজ নাখাবা, ভূমিৰ ওপৰত ইয়াক পানীৰ দৰে ঢালি দিবা।

তুমি তোমাৰ নগৰবোৰত তোমাৰ শস্যৰ দশমাংশ, তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰসৰ আৰু তোমাৰ তেলৰ দশমাংশ, তোমাৰ গৰু আৰু মেৰৰ প্ৰথমজাত, তুমি যিমান মানত কৰিবা সেই সকলো প্ৰাৰ্থনা, তোমালোকৰ চুক্তিবোৰ আৰু তোমাৰ হাতৰ প্ৰথম ফলবোৰ খাব নোৱাৰিবা। কিন্তু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত তুমি ইয়াক খাবা সেই স্থানত, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাবে বাছি লব, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰ, আৰু তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, আৰু তোমালোকৰ নগৰবোৰত থকা প্ৰবাসী, আৰু তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত আনন্দ কৰিবা সকলো বিষয়ত, যিবোৰত তুমি তোমাৰ হাত ৰাখিবা।

নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যে তুমি লেবীয়াসকলক পৰিত্যাগ নকৰিবা, যিমান দিন তুমি

পৃথিৱীত জীয়াই থাকিবা।

যদি প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সীমা বিস্তৃত কৰে, ঠিক যেনেকৈ তেওঁ তোমাক কৈছিল, আৰু তুমি কবা, মই মাংস খাম, যদি তোমাৰ আত্মাই মাংস খাবলৈ আকাংক্ষা কৰে, তেন্তে তোমাৰ আত্মাৰ সকলো আকাংক্ষাৰে তুমি মাংস খাবা। যদি তোমাৰ সেই ঠাই দূৰত আছে, যি ঠাই প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তাত তেওঁৰ নাম মতা হবলৈ বাছি লব, তেন্তে তোমাৰ গৰু আৰু মেৰৰ পৰা, যি ঈশ্বৰে তোমাক দিব, বলি দিবা, যি ধৰণে মই তোমাক আদেশ দিলোঁ, আৰু তোমাৰ নগৰত তোমাৰ আত্মাৰ ইচ্ছা অনুসৰি খাবা। যেমন হৰিণা আৰু হৰিণ খোৱা হয়, এইদৰে তুমি ইয়াক খাবা, তোমাৰ মাজত অশুচি আৰু শুচি একেদৰে খাব। দৃঢ়ভাৱে সাৱধান হোৱা যে তেজ নাখাবা, কাৰণ তেজ তাৰ আত্মা, আত্মা মাংসৰ সৈতে খোৱা নহব। তোমালোকে ইয়াক নাখাবা, ভূমিৰ ওপৰত পানীৰ দৰে ঢালি দিবা। তুমি ইয়াক নাখাবা, যাতে তোমাৰ আৰু তোমাৰ পিছত তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ মঙ্গল হয়, যদি তুমি তোমাৰ প্রভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ভাল আৰু সন্তোষজনক কাম কৰা। কিন্তু তোমাৰ পবিত্ৰ বস্তুবোৰ যদি তোমাৰ ওচৰত থাকে, আৰু তোমাৰ প্ৰাৰ্থনাবোৰ লৈ তুমি সেই ঠাইলৈ আহিবা, যিটো প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছি লব তেওঁৰ নাম তাত আহ্বান কৰা হবলৈ। আৰু তুমি তোমাৰ হোম-বলি কৰিবা, মাংস তোমাৰ ঈশ্বৰ প্রভুৰ যজ্ঞবেদীৰ ওপৰত তুলিবা, আৰু তোমাৰ বলিসমূহৰ তেজ তোমাৰ ঈশ্বৰ প্রভুৰ যজ্ঞবেদীৰ মূলত ঢালিবা, আৰু মাংস খাবা। ৰক্ষা কৰা আৰু শুনা, আৰু মই তোমাক যিবোৰ আদেশ দিওঁ সেই সকলো কথা তুমি পালন কৰিবা, যাতে তোমাৰ আৰু তোমাৰ পুত্ৰসকলৰ চিৰকাললৈকে মঙ্গল হয়, যদি তুমি তোমাৰ প্রভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত সন্তোষজনক আৰু ভাল কৰ্ম কৰা।

যদি প্রভু তোমাৰ ঈশ্বৰে সেই জাতিসমূহক ধ্বংস কৰে, যি ঠাইলৈ তুমি তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ প্ৰৱেশ কৰিছা, তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা, আৰু তুমি তাক অধিকাৰ কৰা, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ ভূমিত বাস কৰা, নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যে তুমি তেওঁলোকক

অনুসৰণ কৰিবলৈ অনুসন্ধান নকৰিবা, তেওঁলোক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস হোৱাৰ পিছত, এইদৰে কৈ, এই জাতিবোৰে তেওঁলোকৰ দেৱতাবোৰক কেনেকৈ সেৱা কৰে? মই আৰু তেনেকৈয়ে কৰিম। তোমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি এইদৰে নকৰিবা, কিয়নো প্ৰভুৱে যিবোৰ ঘৃণনীয় কৰ্ম ঘণা কৰিলে, সেইবোৰ তেওঁলোকে নিজৰ দেৱতাবোৰৰ বাবে কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক অগ্নিত জ্বলায় নিজৰ দেৱতাবোৰৰ উদ্দেশ্যে।

13

প্ৰতিটো শব্দ যি মই আজি তোমালোকক আদেশ দিওঁ, এইটো তুমি পালন কৰিবা কৰিবলৈ; তুমি ইয়াৰ ওপৰত একো যোগ নকৰিবা, আৰু ইয়াৰ পৰা একো আঁতৰাবা নকৰিবা।

যদি কিন্তু তোমাৰ মাজত কোনো ভাববাদী বা স্বপ্ন দেখা মানুহ উঠে, আৰু তেওঁ তোমাক কোনো চিহ্ন বা আচৰিত কাম দিয়ে, আৰু যদি সেই নিদৰ্শন বা আচৰিত চিন যি তেওঁ তোমাক কৈছিল সেয়া ঘটে, আৰু কয়, আহঁ আমি যাওঁ আৰু অন্য দেৱতাসকলক সেৱা কৰোঁ যাক তোমালোকে নাজানা, তোমালোকে সেই ভাববাদীৰ কথাবোৰ বা সেই সপোন দেখা জনৰ সেই সপোন নুশুনিবা, কাৰণ তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক পৰীক্ষা কৰে, জানিবলৈ যে তোমালোকে তোমালোকৰ ঈশ্বৰক তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা প্ৰেম কৰা নে নকৰা। তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ পাছত যোৱা, আৰু এইজনক ভয় কৰিবা, আৰু তেওঁৰ কণ্ঠ শুনিবা, আৰু তেওঁত ধৰি থাকিবা। আৰু সেই ভাববাদী বা সেই সপোন দেখা জনে মৃত্যুদণ্ড ভোগ কৰিব, কিয়নো তেওঁ তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ পৰা বিপথে নিবলৈ কথা কলে, যি তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, যি তোমাক দাসত্বৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, তোমাক সেই পথৰ পৰা খেদিবলৈ, যি পথত চলিবলৈ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আদেশ দিছিল, আৰু

তোমালোকে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক নষ্ট কৰিবা।

যদি তোমাৰ পিতাৰ পৰা বা তোমাৰ মাতাৰ পৰা তোমাৰ ভাতৃয়ে, বা তোমাৰ পুত্ৰই, বা তোমাৰ কন্যাই, বা তোমাৰ বন্ধুত থকা তোমাৰ স্ত্ৰীয়ে, বা তোমাৰ আত্মাৰ সমান বন্ধুৱে গোপনে তোমাক উৎসাহিত কৰে, কৈ, আহা আমি যাওঁ আৰু অন্য দেৱতাসকলক সেৱা কৰোঁ, যাক তুমি আৰু তোমাৰ পিতৃসকলে জনা নাছিল, তোমালোকৰ চাৰিওফালে থকা জাতিসমূহৰ দেৱতাসকলৰ পৰা, তোমাৰ ওচৰত থকাসকলৰ পৰা বা তোমাৰ পৰা দূৰত থকাসকলৰ পৰা, পৃথিৱীৰ এক প্ৰান্তৰ পৰা পৃথিৱীৰ আন প্ৰান্তলৈকে, তুমি তেওঁক সন্মতি নিদিবা, আৰু তেওঁৰ কথা নুশুনিবা, আৰু তোমাৰ চকুৱে তেওঁক দয়া নকৰিব, তুমি তেওঁক আকাংক্ষা নকৰিবা, আৰু তুমি তেওঁক ঢাকি নাৰাখিবা। ঘোষণা কৰা তুমি তেওঁৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰিবা, আৰু তোমাৰ হাত প্ৰথমে তেওঁক হত্যা কৰিবলৈ তেওঁৰ ওপৰত হব, আৰু সকলো লোকৰ হাত শেষত। আৰু তেওঁলোকে তাক শিলেৰে শিলাঘাত কৰিব, আৰু তেওঁ মৰিব, কাৰণ তেওঁ তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ পৰা আঁতৰাবলৈ বিচাৰিছিল, যিজনে তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা, দাসত্বৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিছিল। আৰু সমগ্ৰ ইশ্ৰায়েলে শুনি ভয় কৰিব, আৰু তোমালোকৰ মাজত এই দুষ্ট কৰ্ম অনুসৰি পুনৰ কৰিবলৈ যোগ নকৰিব।

যদি তুমি তোমাৰ নগৰসমূহৰ এখনত শুনা, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তাত বাস কৰিবলৈ দিয়ে, এনে কথা কোৱা, তোমালোকৰ মাজৰ পৰা অধৰ্মী পুৰুষসকল বাহিৰলৈ গল, আৰু তেওঁলোকৰ ভূমিত বাস কৰা সকলোকে আঁতৰাই নিলে, কৈ, আহা আমি যাওঁ আৰু অন্য দেৱতাসকলক সেৱা কৰোঁ, যাক তোমালোকে নাজানিছিল। আৰু টান-টানি আৰু প্ৰশ্ন কৰিবা, আৰু অতি যত্নেৰে অনুসন্ধান কৰিবা, আৰু চোৱা, সেই কথা স্পষ্টভাৱে সত্য, এই ঘৃণনীয় কাৰ্য তোমালোকৰ মাজত হৈছে, নষ্ট কৰি তুমি সেই ভূমিত বাস কৰা সকলো বাসিন্দাক তৰোৱালৰ হত্যাৰে নষ্ট কৰিবা, অভিশাপৰ দ্বাৰা ইয়াক অভিশাপিত

কৰিবা, আৰু ইয়াৰ ভিতৰত থকা সকলো বস্তু। আৰু তাইৰ সকলো লুটদ্রব্য তুমি তাইৰ পথবোৰত গোটাৰা, আৰু নগৰখন জুইত জ্বলাৰা, আৰু তাইৰ সকলো লুটদ্রব্য সকলো লোকৰ সৈতে তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত জ্বলাৰা, আৰু সেয়া চিৰকাললৈ নিৰ্জন হব, পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা নহব। আৰু তোমাৰ হাতত সেই উৎসৰ্গিত বস্তুৰ পৰা একোৱেই লাগি নাথাকিব, যাতে প্ৰভুৱে তেওঁৰ ক্ৰোধৰ কোপৰ পৰা ঘূৰি আহে, আৰু তোমাক দয়া দিয়ে, আৰু তোমাৰ প্ৰতি দয়া কৰে, আৰু তোমাক বৃদ্ধি কৰে, যি ৰীতিত তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল। যদি তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা, তেওঁৰ আজ্ঞাসমূহ পালন কৰা, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিওঁ, তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ভাল আৰু সন্তোষজনক কাৰ্য কৰা।

14

তোমালোক তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, তোমালোকে মৃতকৰ বাবে তোমালোকৰ চকুৰ মাজত টকলা নকৰিবা। কাৰণ তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে পবিত্ৰ লোক, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক বাছনি কৰিলে যাতে তুমি তেওঁৰ বাবে বিশেষ সম্পত্তিৰ লোক হোৱা, পৃথিৱীৰ মুখৰ ওপৰত থকা সকলো জাতিৰ মাজৰ পৰা। তোমালোকে কোনো ঘৃণ্য বস্তু নাখাৰা। এইবোৰ পশু যিবোৰ তোমালোকে খাবা: গৰুৰ পৰা দামুৰি, আৰু মেৰ-ছাগৰ পৰা মেৰ পোৱালি, আৰু ছাগলীৰ পৰা ছাগলী পোৱালি। হৰিণ, গজেল, পাইগাৰ্গ, অৰিষ্ট আৰু জিৰাফ। যিবোৰ পশুৰ খুৰা দুই ভাগত বিভক্ত আৰু নখযুক্ত, আৰু পশুবোৰৰ ভিতৰত যিবোৰে জাবৰ কাটে, সেইবোৰ তোমালোকে খাবা। আৰু এইবোৰ তোমালোকে নাখাৰা - যিবোৰে জাবৰ পুনৰ তোলে, আৰু যিবোৰৰ খুৰা বিভক্ত হয়, আৰু নখ ফালি থাকে - উট, শহা আৰু শিলা বেজাৰ, কাৰণ সিহঁতে জাবৰ পুনৰ তোলে কিন্তু খুৰা বিভক্ত নকৰে, এইবোৰ তোমালোকৰ বাবে অশুচি। আৰু শূকৰ, কাৰণ ই খুৰা বিভাজন কৰে আৰু খুৰাৰ

নখ বিভাজিত কৰে, কিন্তু পাণ্ডুলি নাপাণ্ডলায়, এই তোমালোকৰ বাবে অশুচি। সিহঁতৰ মাংস তোমালোকে নাখাবা, সিহঁতৰ মৃতদেহ স্পৰ্শ নকৰিবা।

আৰু পানীত থকা সকলোৰে পৰা এইবোৰ তোমালোকে খাবা, যিবোৰত পাখনা আৰু বাকলি আছে, সেইবোৰ তোমালোকে খাবা। আৰু যিবোৰৰ পাখনা আৰু আইশ নাই, সেইবোৰ তোমালোকে নাখাবা, সেইবোৰ তোমালোকৰ বাবে অশুচি। তোমালোকে প্ৰতিটো শুদ্ধ পাখি খাব পাৰিবা। আৰু তোমালোকে ইহঁতৰ পৰা এইবোৰ নাখাবা: ঈগল, গ্ৰিফিন আৰু অস্প্ৰে। আৰু শগুণ, আৰু চিলনী, আৰু তাৰ সদৃশবোৰ, আৰু চৰাই, আৰু উলুক, আৰু গাংচিলনী, আৰু বগলী, আৰু হাঁহ, আৰু আইবিহু, আৰু জলকাউৰী, আৰু বাজ, আৰু তাৰ সদৃশবোৰ, আৰু হুদহুদ, আৰু নিশা কাউৰী, আৰু পেলিকান, আৰু প্লভাৰ, আৰু তাৰ সদৃশবোৰ, আৰু বেঙুনীয়া জলকুকুৰা, আৰু বাদুলি। পক্ষীসকলৰ সকলো সৰীসৃপ তোমালোকৰ বাবে অশুচি, তোমালোকে সিহঁতৰ পৰা নাখাবা। প্ৰতিটো শুদ্ধ পাখি তোমালোকে খাব পাৰা। প্ৰতিটি মৃত শৰীৰ তোমালোকে নাখাবা, তোমাৰ নগৰসমূহত থকা বাসিন্দা বিদেশীক দিয়া হব আৰু তেওঁ খাব, বা তুমি বিদেশীৰ ওচৰত বিক্ৰী কৰিবা, কাৰণ তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ পবিত্ৰ লোক। তুমি মেৰ পোৱালি তাৰ মাতৃৰ গাখীৰত নিসিজাবা।

তুমি তোমাৰ বীজৰ সকলো উৎপন্ন বস্তুৰ দশমাংশ দিবা, তোমাৰ পথাৰৰ উৎপন্ন বস্তু বছৰে বছৰে। আৰু তুমি খাবা ইয়াক ভিতৰত সেই ঠাই, যি যদি বাহনি কৰিব প্ৰভু সেই ঈশ্বৰ তোমাৰ মাতিবলৈ সেই নাম তেওঁৰ তাত, তোমালোকে আনিবা সেই দশমাংশবোৰ সেই শস্য তোমাৰ, আৰু সেই দ্ৰাক্ষাৰস তোমাৰ, আৰু সেই তেল যদি কিন্তু বাটটো তোমাৰ পৰা দূৰ হয়, আৰু তুমি সেইবোৰ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ সক্ষম নহোৱা, কাৰণ সেই ঠাইটো তোমাৰ পৰা দূৰ, যিটো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তাত তেওঁৰ নাম প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ বাছি লব, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু তুমি সেইবোৰ ৰূপৰ বিনিময়ত বিক্ৰী কৰিবা, আৰু সেই ৰূপ তোমাৰ হাতত লবা, আৰু সেই ঠাইলৈ যাবা যি ঠাই তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে

বাছি লব। আৰু তুমি ৰূপ দিবা সকলো বস্তুৰ ওপৰত যিটো তোমাৰ আত্মাই ইচ্ছা কৰে, গৰুৰ ওপৰত বা ভেড়াৰ ওপৰত, বা দ্ৰাক্ষাৰসৰ ওপৰত বা সুৰাৰ ওপৰত, বা সুৰাৰ ওপৰত, বা সকলো বস্তুৰ ওপৰত যিটো তোমাৰ আত্মাই ইচ্ছা কৰে, আৰু তুমি তাত তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত খাবা, আৰু তুমি আৰু তোমাৰ ঘৰ আনন্দ কৰিবা। আৰু লেবীয়া যি তোমাৰ নগৰবোৰত আছে, কাৰণ তেওঁৰ কোনো অংশ আৰু উত্তৰাধিকাৰ তোমাৰ সৈতে নাই।

তিনি বছৰৰ পিছত তুমি তোমাৰ উৎপাদনৰ সকলো দশমাংশ বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিবা, আৰু সেই বছৰত তুমি ইয়াক তোমাৰ নগৰবোৰত ৰাখিবা। আৰু লেবীয়া আহিব, কাৰণ তাৰ কোনো অংশ নাই আৰু তোমাৰ সৈতে উত্তৰাধিকাৰো নাই, আৰু প্ৰবাসী আৰু অনাথ আৰু তোমাৰ নগৰসমূহত থকা বিধৱা আহিব, আৰু তেওঁলোকে খাব আৰু পৰিতৃপ্ত হব, যাতে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সকলো কৰ্মত তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে যিবোৰ তুমি কৰা।

15

সাত বছৰৰ মাজেৰে তুমি মুক্তি কৰিবা। আৰু এইদৰে মুক্তিৰ আদেশ, তুমি এৰি দিবা প্ৰতিটো নিজৰ ঋণ, যি তোমাৰ প্ৰতিবেশীয়ে তোমাৰ ওচৰত ঋণী, আৰু তোমাৰ ভাতৃৰ পৰা দাবী নকৰিবা, কিয়নো তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি মুক্তি আহ্বান কৰা হৈছে। বিদেশীৰ পৰা তুমি যিমান পাবলগীয়া আছে সেইখিনি দাবী কৰিবা, কিন্তু তোমাৰ ভাতৃৰ ঋণ তুমি ক্ষমা কৰিবা। কাৰণ তোমাৰ মাজত কোনো অভাৱগ্ৰস্ত নহব, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সেই ভূমিত আশীৰ্বাদেৰে আশীৰ্বাদ কৰিব, যি ভূমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ দিয়ে।

যদি কিন্তু তোমালোকে প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ মনোযোগেৰে শুনা আৰু এই সকলো আঙা পালন কৰা আৰু সিদ্ধ কৰা, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিছোঁ, কাৰণ

প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে যি ধৰণে তোমাক কথা কলে, আৰু তুমি বহুতো জাতিক ঋণ দিবা, কিন্তু তুমি ঋণ নলবা, আৰু তুমি বহুতো জাতিৰ ওপৰত শাসন কৰিবা, কিন্তু তেওঁলোকে তোমাৰ ওপৰত শাসন নকৰিব।

যদি তোমাৰ মাজত তোমাৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা কোনো অভাৱগ্ৰস্ত লোক হয়, তোমাৰ নগৰসমূহৰ এটাত সেই ভূমিত, যি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, তুমি তোমাৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা, আৰু তুমি তোমাৰ হাত তোমাৰ অভাৱগ্ৰস্ত ভাতৃৰ পৰা বন্ধ নকৰিবা। তুমি তাক তোমাৰ হাত খুলি দিবা, আৰু তাৰ যিমান প্ৰয়োজন সিমান ঋণ দিবা, যেনেকৈ তাৰ অভাৱ আছে। তোমাৰ নিজৰ বাবে সাৱধান হোৱা যাতে তোমাৰ হৃদয়ত এই অধৰ্মৰ গোপন শব্দ নহয়, যে কৈছে, সপ্তম বছৰ, মুক্তিৰ বছৰ আহি আছে, আৰু তোমাৰ চকু তোমাৰ অভাৱগ্ৰস্ত ভাতৃৰ প্ৰতি দুষ্ট হয়, আৰু তুমি তেওঁক নিদিয়া, আৰু তেওঁ প্ৰভুৰ ওচৰত তোমাৰ বিৰুদ্ধে চিঞৰিব, আৰু তোমাৰ মাজত মহান পাপ হব। তুমি তাক দিয়া, আৰু তাক ঋণ দিয়া যিমান সি প্ৰয়োজন কৰে, কাৰণ সি অভাৱত আছে, আৰু তুমি তাক দিয়াৰ সময়ত তোমাৰ হৃদয়ত দুখিত নহবা, কাৰণ এই কথাৰ বাবে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তোমাৰ সকলো কৰ্মত আৰু তুমি হাত দিয়া সকলো কামত আশীৰ্বাদ কৰিব। কাৰণ তোমাৰ দেশৰ পৰা অভাৱগ্ৰস্ত লোক নোহোৱা নহব, এই কাৰণে মই তোমাক এই বাক্য পালন কৰিবলৈ আদেশ দিওঁ, কৈছোঁ, তুমি তোমাৰ দেশৰ ওপৰত থকা তোমাৰ দৰিদ্ৰ ভাই আৰু প্ৰয়োজনীয়া লোকৰ বাবে তোমাৰ হাত খুলিবা।

যদি তোমাৰ ওচৰত তোমাৰ হিৰু ভাই বা হিৰু মহিলা বিক্ৰী হয়, তেওঁ তোমাৰ হয় বছৰ সেৱা কৰিব, আৰু সপ্তম বছৰত তুমি তাক মুক্ত কৰি তোমাৰ ওচৰৰ পৰা পঠিয়াই দিবা। যেতিয়া তুমি তাক তোমাৰ পৰা মুক্ত কৰি পঠিয়াই দিয়া, তুমি তাক খালী হাতে পঠিয়াই নিদিবা। তুমি তাক তোমাৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ পৰা, তোমাৰ শস্যৰ পৰা আৰু তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰসৰ পৰা ৰসদ যোগান ধৰিবা; প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক যেনেকৈ আশীৰ্বাদ

কৰিলে, তেনেকৈ তুমি তাক দিবা।

আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত দাস আছিলি, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তাৰ পৰা তোমাক মুক্ত কৰিলে, এই কাৰণে মই তোমাক এই বাক্য পালন কৰিবলৈ আদেশ দিওঁ। যদি কিন্তু সি তোমাক কয়, মই তোমাৰ পৰা বাহিৰ নাযাওঁ, কাৰণ সি তোমাক আৰু তোমাৰ ঘৰক প্ৰেম কৰিছে, কাৰণ তোমাৰ ওচৰত তাৰ ভাল আছে। আৰু তুমি সেই শলা লবা, আৰু তাৰ কাণ দুৱাৰৰ ওচৰত বিদ্ধিবা, আৰু তেওঁ চিৰকাললৈ তোমাৰ দাস হব, আৰু তোমাৰ দাসীকো সেইদৰে কৰিবা। তোমাৰ সন্মুখত কঠিন নহব যেতিয়া তেওঁলোকক তোমাৰ পৰা মুক্ত কৰি পঠিওৱা হব, কাৰণ ভাড়াতীয়া কৰ্মচাৰীৰ বাৰ্ষিক মজুৰিৰ হিচাপে তেওঁ তোমাক হয় বছৰ সেৱা কৰিলে, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব তুমি যি কৰা সকলো কামত।

তোমাৰ গৰুবোৰৰ আৰু মেৰুবোৰৰ মাজত জন্ম হোৱা প্ৰতিটো প্ৰথমজাত মতা পোৱালি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পবিত্ৰ কৰিবা। তোমাৰ প্ৰথমজাত দামুৰিৰে কাম নকৰিবা, আৰু তোমাৰ মেৰুবোৰৰ প্ৰথমজাতৰ নোম নাকাটিবা। প্ৰভুৰ আগত তুমি ইয়াক বছৰে বছৰে সেই ঠাইত খাবা যদি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে বাছি লয়, তুমি আৰু তোমাৰ পৰিয়ালে। যদি কিন্তু তাৰ মাজত কোনো দোষ থাকে, খোৰা বা অন্ধ, কোনো দুষ্ট দোষ থাকে, তেন্তে তুমি ইয়াক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত বলিদান নকৰিবা।

তোমাৰ নগৰসমূহত তুমি ইয়াক খাবা, তোমাৰ মাজত থকা অশুচি আৰু শুচি লোকে একেদৰে খাব, হৰিণা বা মৃগৰ দৰে। কেৱল তেজ নাখাবা, মাটিৰ ওপৰত পানীৰ দৰে ইয়াক ঢালি দিবা।

যুৱসকলৰ মাহটো ৰক্ষা কৰা, আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবা, কাৰণ যুৱসকলৰ মাহত তুমি ৰাতি মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল। আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নিস্তাৰ-পৰ্বৰ বলিদান কৰিবা, মেৰ-ছাগ আৰু গৰু সেই ঠাইত, যি ঠাই তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ নাম প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ বাছি লব। তুমি তাৰ ওপৰত খমিৰ নাখাবা, সাত দিন তাৰ ওপৰত খমিৰহীন পিঠা, দুখৰ পিঠা খাবা, কাৰণ তুমি উৎসাহেৰে মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল, যাতে তুমি তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন মিচৰ দেশৰ পৰা তোমাৰ প্ৰস্থানৰ দিনটো মনত ৰাখিব পাৰা। তোমাৰ সকলো সীমাৰ ভিতৰত সাত দিন খমীৰ দেখা নাযাব, আৰু প্ৰথম দিনা সন্ধিয়া তুমি যি মাংস বলিদান কৰিবা তাৰ পৰা পুৱালৈকে একোৱেই ৰাতি থাকিব নালাগিব। তুমি তোমাৰ কোনো চহৰত নিস্তাৰ-পৰ্ব বলিদান কৰিবলৈ সক্ষম নহবা, যিবোৰ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। কিন্তু সেই ঠাইলৈ, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছি লব তেওঁৰ নাম মতা হবলৈ, তাতে তুমি নিস্তাৰপৰ্ব বলিদান কৰিবা সন্ধিয়া সূৰ্য্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত, সেই সময়ত যেতিয়া তুমি মিচৰৰ পৰা ওলাই গৈছিল। আৰু তুমি সিজাবা আৰু ভাজিবা আৰু সেই ঠাইত খাবা, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছি লব, আৰু পুৱা তুমি ঘূৰি আহিবা আৰু তোমাৰ ঘৰলৈ যাবা। ছয় দিন তুমি খমিৰবিহীন পিঠা খাবা, আৰু সপ্তম দিনত প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ বাবে সমাপ্তি উৎসৱ হব। তুমি সেই দিনা কোনো কাম নকৰিবা, কেৱল যিমান আত্মাৰ বাবে কৰা হব।

তুমি তোমাৰ বাবে সাত সপ্তাহ গণনা কৰিবা, শস্য চপোৱাত তোমাৰ কাচি লগোৱাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সাত সপ্তাহ গণনা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিবা। আৰু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ বাবে সপ্তাহসমূহৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, তোমাৰ হাতৰ শক্তি অনুসৰি, যিমান তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে দিব।

আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত আনন্দিত হবা, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰ, আৰু তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, আৰু লেবীয়া, আৰু প্ৰবাসী, আৰু অনাথ, আৰু

বিধৱা যি তোমালোকৰ মাজত আছে, সেই ঠাইত যি ঠাই তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁৰ নাম মতা হবলৈ বাছনি কৰিব।

আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত দাস আছিলি, আৰু তুমি এই আদেশবোৰ পালন কৰিবা আৰু পূৰণ কৰিবা। তুমি তোমাৰ বাবে সাত দিনৰ তম্বুৰ উৎসৱ পালন কৰিবা, যেতিয়া তুমি তোমাৰ খলিহান আৰু তোমাৰ দ্ৰাক্কাৰুণ্ডৰ পৰা শস্য সংগ্ৰহ কৰিবা। আৰু তুমি তোমাৰ উৎসৱত আনন্দিত হবা, তুমি আৰু তোমাৰ পুত্ৰ, আৰু তোমাৰ কন্যা, তোমাৰ দাস, আৰু তোমাৰ দাসী, আৰু লেবীয়া, আৰু প্ৰবাসী, আৰু পিতৃহীন, আৰু বিধৱা যি তোমাৰ নগৰবোৰত আছে। সাত দিন তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি সেই ঠাইত উৎসৱ পালন কৰিবা, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ বাবে বাছি লব। যদি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তোমাৰ সকলো উৎপাদনত আৰু তোমাৰ হাতৰ সকলো কামত আশীৰ্বাদ কৰে, তেন্তে তুমি আনন্দিত হবা।

বহুৰত তিনিবাৰ তোমাৰ সকলো পুৰুষক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত সেই ঠাইত দেখা যাব, যি ঠাই প্ৰভুৱে বাছনি কৰিব, খমিৰবিহীন পিঠাৰ উৎসৱত, আৰু সপ্তাহৰ উৎসৱত, আৰু তম্বুৰ উৎসৱত। তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত খালী হাতে দেখা নাযাব। প্ৰতিজনে নিজৰ হাতৰ শক্তি অনুসাৰে, প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়া আশীৰ্বাদ অনুসাৰে।

তুমি তোমাৰ বাবে বিচাৰকসকল আৰু বিষয়াসকল নিযুক্ত কৰিবা তোমাৰ নগৰসমূহত, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক জাতিসমূহ অনুসাৰে দিয়ে, আৰু তেওঁলোকে লোকসকলক ন্যায় বিচাৰেৰে বিচাৰ কৰিব। তেওঁলোকে বিচাৰ বিকৃত নকৰে, আৰু তেওঁলোকে উপহাৰ গ্ৰহণ নকৰে, কাৰণ উপহাৰে জ্ঞানীসকলৰ চকু অন্ধ কৰে আৰু ন্যায়পৰায়ণসকলৰ কথা আঁতৰাই দিয়ে। ন্যায়সংগতভাৱে ন্যায়ৰ অনুসৰণ কৰা, যাতে তোমালোকে জীয়াই থাকিব পাৰা, আৰু প্ৰৱেশ কৰি সেই ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হব পাৰা যি

তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে।

তুমি তোমাৰ বাবে উপবন ৰোপণ নকৰিবা, তোমাৰ ঈশ্বৰৰ বেদীৰ ওচৰত কোনো গছ তুমি তোমাৰ বাবে নকৰিবা। তুমি তোমাৰ নিজৰ বাবে স্তম্ভ স্থাপন নকৰিবা, যিটো তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে ঘৃণা কৰে।

17

তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে দামুৰি বা মেৰ বলিদান নকৰিবা, যাৰ মাজত কোনো দোষ আছে, কোনো মন্দ কথা আছে, কাৰণ সেয়া তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত ঘৃণনীয়।

যদি কিন্তু তোমাৰ নগৰবোৰৰ মাজৰ এখনত পোৱা যায়, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, এনে পুৰুষ বা স্ত্ৰী যি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত মন্দ কৰিব, তেওঁৰ নিয়ম উলংঘা কৰিবলৈ, আৰু আহি তেওঁলোকে অন্য দেৱতাসকলক সেৱা কৰক, আৰু তেওঁলোকক প্ৰণাম কৰক, সূৰ্যক, বা চন্দ্ৰক, বা স্বৰ্গৰ জগতৰ পৰা সকলোকে, যি তোমাক আদেশ দিয়া নাছিল, আৰু যেতিয়া তোমাক ঘোষণা কৰা হয়, তেতিয়া তুমি অতি যত্নেৰে অনুসন্ধান কৰিবা, আৰু চোৱা, যদি সাঁচাকৈয়ে সেই কথা সত্য হৈছে, যদি এই ঘৃণনীয় কৰ্ম ইশ্ৰায়েলত সংঘটিত হৈছে, আৰু তুমি সেই মানুহজনক বা সেই তিৰোতাজনক বাহিৰলৈ আনিবা, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক শিলেৰে শিল দলিয়াবা, আৰু তেওঁলোক মৰিব। দুই বা তিনিজন সাক্ষীৰ ওপৰত মৃত্যুদণ্ড দিয়া হব, কিন্তু যি মৃত্যুদণ্ড পাব লাগে সি এজন মাত্ৰ সাক্ষীৰ ওপৰত মৃত্যুদণ্ড নাপাব। আৰু সাক্ষীসকলৰ হাত তেওঁক প্ৰথমতে মৃত্যুদণ্ড দিবলৈ তেওঁৰ ওপৰত হব, আৰু লোকসকলৰ হাত শেষত, আৰু তোমালোকে দুটুক তোমালোকৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাবা।

যদি কিন্তু তোমাৰ পৰা বিচাৰত কোনো শব্দ অসম্ভৱ হয়—তেজ আৰু তেজৰ মাজত, বিচাৰ আৰু বিচাৰৰ মাজত, স্পৰ্শ আৰু স্পৰ্শৰ মাজত, আৰু বিবাদ আৰু বিবাদৰ মাজত—তোমালোকৰ নগৰবোৰত বিচাৰৰ বিষয়বোৰ, তেন্তে তুমি উঠি সেই ঠাইলৈ উঠি যাবা যিটো প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তাত বাছি লব। আৰু তুমি লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ আৰু সেই দিনবোৰত যি বিচাৰক থাকিব তেওঁৰ ওচৰলৈ যাবা, আৰু তেওঁলোকে অন্বেষণ কৰি তোমাক ৰায় ঘোষণা কৰিব। আৰু তুমি সেই বিষয় অনুসৰি কৰিবা যি তেওঁলোকে তোমাক সেই ঠাইৰ পৰা ঘোষণা কৰিব, যি ঠাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বাছনি কৰিব, আৰু তুমি সকলো পালন কৰি কৰিবা যিমান তোমাক নিৰ্ধাৰিত হব। সেই নিয়ম আৰু সেই বিচাৰ অনুসাৰে যি তেওঁলোকে তোমাক কব, তুমি কৰিবা। তেওঁলোকে তোমাক যি শব্দ ঘোষণা কৰিব তাৰ পৰা তুমি সোঁফালে বা বাওঁফালে আঁতৰি নাযাবা।

আৰু যি মানুহে অহংকাৰত এনেদৰে কাম কৰে যে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত সেৱা কৰিবলৈ থিয় হৈ থকা পুৰোহিতক বা সেই দিনবোৰত থকা বিচাৰকক নামানে, সেই মানুহ মৰিব, আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। আৰু সকলো মানুহে শুনি ভয় কৰিব, আৰু পুনৰ অধৰ্ম নকৰিব।

যদি তুমি সেই ভূমিত প্ৰবেশ কৰা যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, আৰু তুমি ইয়াৰ উত্তৰাধিকাৰী হোৱা, আৰু তুমি ইয়াত বাস কৰা, আৰু তুমি কোৱা, মই মোৰ ওপৰত এজন শাসক স্থাপন কৰিম, যেনেকৈ মোৰ চাৰিওফালৰ বাকী জাতিসমূহে কৰে, নিযুক্ত কৰি তুমি তোমাৰ ওপৰত এজন শাসক নিযুক্ত কৰিবা, যাক প্ৰভু ঈশ্বৰে বাছনি কৰিব, তোমাৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা তুমি তোমাৰ ওপৰত শাসক নিযুক্ত কৰিবা। তুমি তোমাৰ ওপৰত কোনো বিদেশী মানুহ নিযুক্ত কৰিবলৈ সক্ষম নহবা, কাৰণ সি তোমাৰ ভাতৃ নহয়। কাৰণ তেওঁ নিজৰ বাবে ঘোঁৰা বৃদ্ধি নকৰিব, আৰু লোকসকলক মিচৰলৈ ঘূৰাই নানিব, যাতে তেওঁ নিজৰ বাবে ঘোঁৰা বৃদ্ধি নকৰে, কিন্তু প্ৰভুৱে কলে, তোমালোকে এই পথত পুনৰ ঘূৰি

নাযাব। আৰু তেওঁ নিজৰ বাবে মহিলাসকল বৃদ্ধি নকৰিব, যাতে তেওঁৰ হৃদয় আঁতৰি নাযায়, আৰু ৰূপ আৰু সোণ তেওঁ নিজৰ বাবে অতিশয় বৃদ্ধি নকৰিব।

আৰু যেতিয়া তেওঁ নিজৰ ৰাজত্বৰ ওপৰত বহিব, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ বাবে এই ব্যৱস্থাবিবৰণ এখন পুথিত লিখিব লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ মাজৰ পৰা। আৰু এইখন তেওঁৰ সৈতে থাকিব, আৰু তেওঁ নিজৰ জীৱনৰ সকলো দিন ইয়াত পঢ়িব, যাতে তেওঁ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ শিকিব পাৰে, আৰু এই সকলো আজ্ঞা পালন কৰিব পাৰে, আৰু এই বিধিবোৰ পালন কৰিব পাৰে, যাতে তাৰ হৃদয় তাৰ ভাইসকলৰ পৰা উন্নত নহয়, যাতে তেওঁ আদেশসমূহৰ পৰা সোঁফালে বা বাওঁফালে লঙ্ঘন নকৰে, যাতে তেওঁ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত তেওঁৰ শাসনত দীৰ্ঘ দিন থাকিব পাৰে।

18

লেবীয়া পুৰোহিতসকলৰ, সম্পূৰ্ণ লেবী জনগোষ্ঠীৰ, ইস্ৰায়েলৰ সৈতে কোনো অংশ বা ভাগ নহব; প্ৰভুৰ উৎসৰ্গসমূহ তেওঁলোকৰ ভাগ, তেওঁলোকে সেইবোৰ খাব। ভাগ কিন্তু নহব তেওঁলোকৰ তেওঁলোকৰ ভাতৃসকলৰ মাজত, প্ৰভু নিজেই তেওঁৰ ভাগ, যিদৰে তেওঁক কলে। আৰু পুৰোহিতসকলৰ বাবে লোকসকলৰ পৰা এই বিচাৰ, যিসকলে বলিদান কৰে সেই বলিসমূহৰ পৰা, যদি দামুৰি হয় বা ভেড়া হয়, তেন্তে তুমি পুৰোহিতক কান্ধ, গালসমূহ আৰু পাকস্থলী দিবা। আৰু তোমাৰ শস্যৰ প্ৰথম ফল, তোমাৰ দ্ৰাক্ষাৰসৰ প্ৰথম ফল, তোমাৰ তেলৰ প্ৰথম ফল আৰু তোমাৰ মেৰ-ছাগবোৰৰ নোম কটাৰ প্ৰথম ভাগ তুমি তেওঁক দিবা। কাৰণ প্ৰভুৱে তেওঁক তোমাৰ সকলো ফৈদৰ পৰা বাছনি কৰিলে, প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থিয় হবলৈ, তেওঁৰ নামত সেৱা কৰিবলৈ আৰু আশীৰ্বাদ দিবলৈ, তেওঁ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত।

যদি কিন্তু সেই লেবীয়া ইস্রায়েলৰ সকলো পুত্ৰসকলৰ নগৰসমূহৰ মাজৰ এখনৰ পৰা উপস্থিত হয়, যত সে নিজে বাস কৰে, তেন্তে তাৰ আত্মাই আকাংক্ষা কৰা অনুসাৰে সেই স্থানলৈ যাক সে বাছনি কৰিব, তেওঁ তেওঁৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত সেৱা কৰিব, ঠিক যেনেকৈ তেওঁৰ সকলো ভাতৃ লেবীয়াসকলে যিসকল তাত তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত থিয় হৈ আছে। তেওঁ ভাগ কৰা অংশ খাব, পৰিয়াল অনুসৰি বিক্ৰয়ৰ বাহিৰে। যদি কিন্তু তুমি সেই ভূমিত প্ৰবেশ কৰা যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, তুমি সেই জাতিবোৰৰ ঘৃণ্য কৰ্মবোৰ অনুসাৰে কৰিবলৈ নিশিকিবা।

তোমাৰ মাজত এনে কোনো পোৱা নাযাব যি নিজৰ পুত্ৰক আৰু নিজৰ কন্যাক অগ্নিত শুদ্ধ কৰে, ভৱিষ্যৎবাণী কৰে, লক্ষণ ব্যাখ্যা কৰে আৰু শকুন চায়, মায়াবিদ্যাৰে। মন্ত্ৰৰ ওপৰত গান গোৱা, মাধ্যম আৰু শুভাশুভ লক্ষণৰ ব্যাখ্যাকাৰী, মৃতসকলৰ পৰা পৰামৰ্শ লোৱা। কাৰণ তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে এইবোৰ কৰা সকলোৱেই ঘৃণ্য, কাৰণ এই ঘৃণ্য কাৰ্যবোৰৰ কাৰণে প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিব। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত নিখুঁত হবা। কাৰণ এই জাতিবোৰক, যিসকলক তুমি উচ্ছেদ কৰিবা, তেওঁলোকে লক্ষণ আৰু মন্ত্ৰৰ কথা শুনে; কিন্তু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক এনেদৰে দিয়া নাই।

এজন ভাববাদীক তোমাৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা, মোৰ নিচিনা, প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ বাবে তুলিব, তেওঁৰ কথা শুনিবা। তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত হোৱেবত সভাৰ দিনা যিমান বিচাৰিছিলো সেই সকলো অনুসাৰে, কৈছিলো, আমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ পুনৰ শুনিবলৈ নিবিচাৰোঁ, আৰু এই মহান অগ্নি আৰু নেদেখিম, নহলে আমি মৰিম। আৰু প্ৰভুৱে মোক কলে, তেওঁলোকে তোমাক যিমান কথা কলে সকলো শুদ্ধভাৱে কলে। মই তেওঁলোকৰ ভাইসকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ বাবে এজন ভাববাদী তুলিম, ঠিক তোমাৰ দৰে, আৰু মই তেওঁৰ মুখত মোৰ শব্দবোৰ দিম, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সেই অনুসাৰে কথা কব যি মই তেওঁক আদেশ দিম। আৰু যি মানুহে সেই ভাববাদীয়ে মোৰ নামত যিমান

কথা কব সেইবোৰ নুশুনো, মই তাৰ পৰা প্ৰতিশোধ লম। কিন্তু যি ভাববাদীয়ে অধৰ্মাচৰণ কৰি মোৰ নামত এনে শব্দ কব যি মই কথা কবলৈ আদেশ কৰা নাছিলোঁ, আৰু যিজনে আন দেৱতাসকলৰ নামত কথা কব, সেই ভাববাদীৰ মৃত্যু হব। যদি কিন্তু তুমি তোমাৰ হৃদয়ত কোৱা, আমি কেনেকৈ জানিম সেই বাক্য যি প্ৰভুৱে কোৱা নাই? যিমান যদি সেই ভাববাদীয়ে প্ৰভুৰ নামত কয়, আৰু সেয়া নহয়, আৰু সেয়া নঘটে, এই শব্দ যি প্ৰভুৱে কোৱা নাই, অধৰ্মত সেই ভাববাদীয়ে কৈছিল, তেওঁক ভয় নকৰিবা।

19

যদি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে সেই জাতিসমূহক ধ্বংস কৰে, যিবোৰৰ ভূমি ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক অধিকাৰ কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ নগৰসমূহত আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰবোৰত বাস কৰা, তুমি তোমাৰ বাবে তিনিটা চহৰ পৃথক কৰিবা তোমাৰ দেশৰ মাজত, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। তোমাৰ বাবে পথ বিবেচনা কৰা, আৰু তোমাৰ মাটিৰ সীমা তিনি ভাগত ভাগ কৰিবা, যি তোমাক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে বিতৰণ কৰে, আৰু ই সকলো হত্যাকাৰীৰ বাবে আশ্ৰয় হব। এইটো হব হত্যাকাৰীৰ আদেশ, যি তাত পলায়ন কৰিব, আৰু জীয়াই থাকিব, যি নিজৰ প্ৰতিবেশীক নজনাকৈ আঘাত কৰে, আৰু এই যি তাক কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ আগত ঘৃণা কৰা নাছিল। আৰু যদি কোনোৱে প্ৰতিবেশীৰ সৈতে অৰণ্যত কাঠ সংগ্ৰহ কৰিবলৈ প্ৰৱেশ কৰে, আৰু গছ কাটোতে তাৰ হাত কুঠাৰেৰে পিছলি যায়, আৰু গছৰ পৰা লোহা সৰি পৰি প্ৰতিবেশীক লাগে, আৰু তেওঁ মৰে, তেন্তে এই ব্যক্তিয়ে এই নগৰবোৰৰ এটালৈ আশ্ৰয়ৰ বাবে পলাই যাব, আৰু জীয়াই থাকিব। যাতে ৰক্তৰ প্ৰতিশোধকাৰীয়ে হত্যাকাৰীৰ পিছত খেদি নাযায়, কাৰণ তাৰ হৃদয় উত্তপ্ত হৈছে, আৰু যদি বাটটো দীঘলীয়া হয়, তেন্তে তাক ধৰি পেলায় আৰু তাৰ আত্মাক আঘাত কৰে, আৰু এইজনৰ মৃত্যুৰ বিচাৰ নাই, কাৰণ সি কালিৰ আগত তাক ঘৃণা কৰা

নাছিল, আৰু তৃতীয় দিনৰ আগতো নাছিল। এই কাৰণে মই তোমাক এই কথা আদেশ দিছো, কৈছো যে তুমি তোমাৰ বাবে তিনিখন চহৰ পৃথক কৰিবা।

যদি কিন্তু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সীমাসমূহ বিস্তৃত কৰে, যি ৰীতিৰে তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, আৰু প্ৰভুৱে তোমাক সকলো ভূমি দিয়ে, যি তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলক দিবলৈ কৈছিল যদি তুমি এই সকলো আদেশবোৰ পালন কৰা, যিবোৰ মই আজি তোমাক আদেশ দিওঁ, তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰা, তেওঁৰ সকলো পথত সকলো দিন চলা, তেন্তে তুমি তোমাৰ বাবে এই তিনিখনৰ উপৰিও আৰু তিনিখন চহৰ যোগ কৰিবা। আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে যি ভূমি দিয়ে, সেই ভূমিত নিৰ্দোষৰ তেজ ঢলা নহব, আৰু তুমি তেজৰ দোষত দোষী নহবা।

যদি কিন্তু তোমাৰ মাজত এনে মানুহ হয় যি প্ৰতিবেশীক ঘৃণা কৰে, আৰু তাৰ বাবে লুকাই থাকে, আৰু তাৰ ওপৰত উঠে, আৰু তাৰ আত্মাক আঘাত কৰে, আৰু সি মৰে, আৰু এই নগৰবোৰৰ এটালৈ পলায়, আৰু তাৰ নগৰৰ পৰিষদে তেওঁলোকক পঠিয়াব, আৰু তেওঁলোকে তাক তাৰ পৰা আনিব, আৰু তেওঁলোকে তাক তেজৰ সম্বন্ধীয়সকলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিব, আৰু তেওঁ মৰিব। তোমাৰ চকুৱে তেওঁক দয়া নকৰিব, আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পৰা নিৰ্দোষ তেজ শুদ্ধ কৰিবা, আৰু তোমাৰ মঙ্গল হব।

তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ সীমা স্থানান্তৰিত নকৰিবা, যিবোৰ তোমাৰ পিতৃসকলে স্থাপন কৰিছিল সেই উত্তৰাধিকাৰত যি তুমি উত্তৰাধিকাৰী হৈছা সেই ভূমিত, যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক অংশৰূপে দিয়ে। কোনো মানুহৰ বিৰুদ্ধে সকলো অন্যায়ৰ, প্ৰতিটো পাপৰ আৰু সকলো পাপৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ এজন সাক্ষী যথেষ্ট নহয়। দুজন বা তিনিজন সাক্ষীৰ মুখৰ দ্বাৰা প্ৰতিটো কথা প্ৰতিষ্ঠিত হব। যদি কোনো অন্যায় সাক্ষী কোনো মানুহৰ বিৰুদ্ধে থিয় হয়, তেওঁৰ অধৰ্মৰ অভিযোগ কৰি, আৰু সেই দুজন মানুহ যিসকলৰ মাজত বিবাদ

আছে, তেওঁলোক প্ৰভুৰ সন্মুখত, পুৰোহিতসকলৰ সন্মুখত আৰু বিচাৰকসকলৰ সন্মুখত থিয় হব, যিসকল সেই দিনবোৰত থাকিব। আৰু বিচাৰকসকলে সঠিকভাৱে পৰীক্ষা কৰক, আৰু চোৱা, অন্যায় সাক্ষীয়ে অন্যায় সাক্ষ্য দিলে, তাৰ ভাইৰ বিৰুদ্ধে থিয় হল, আৰু তেওঁ নিজৰ ভায়েকৰ বিৰুদ্ধে যি ৰীতিৰে দুষ্টতাৰে কৰিবলৈ কৰিছিল, সেই ৰীতিৰে তাক কৰিবা, আৰু তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। আৰু বাকী লোকসকলে শুনি ভয় কৰিব, আৰু তেওঁলোকে তোমালোকৰ মাজত এই দুষ্ট কাম পুনৰ নকৰিব। তোমাৰ চকুৱে তাক ৰক্ষা নকৰিব, আত্মাৰ সলনি আত্মা, চকুৰ সলনি চকু, দাঁতৰ সলনি দাঁত, হাতৰ সলনি হাত, ভৰিৰ সলনি ভৰি।

20

যদি কিন্তু তুমি তোমাৰ শত্ৰুসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱা, আৰু তুমি ঘোঁৰা আৰু আৰোহী আৰু তোমাতকৈ অধিক লোক দেখা, তুমি সিহঁতক ভয় নকৰিবা, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ তোমাৰ সৈতে আছে, যি তোমাক মিচৰ দেশৰ পৰা উঠাই আনিলে। আৰু এনে হব যে যেতিয়া তুমি যুদ্ধৰ ওচৰ চাপিবা, তেতিয়া পুৰোহিতে ওচৰ চাপি লোকসকলক কথা কব, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কব, শূনা ইস্ৰায়েল, তোমালোক আজি তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ যোৱা, তোমালোকৰ হৃদয় দুৰ্বল নহওক, ভয় নকৰিবা, চূৰ্ণ নহবা, তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা আঁতৰি নাযাবা। কাৰণ প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ তোমালোকৰ আগে আগে যায়, তোমালোকৰ শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ লগত যুদ্ধ কৰিবলৈ আৰু তোমালোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ।

আৰু লিখকসকলে লোকসকলৰ ওচৰত কথা কব, কৈ, কোন সেই মানুহ যিয়ে নতুন ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিছে, আৰু ইয়াক উৎসৰ্গা কৰা নাই? তেওঁ যাওক আৰু নিজৰ ঘৰলৈ ঘূৰি যাওক, যাতে তেওঁ যুদ্ধত নমৰে, আৰু আন কোনো মানুহে ইয়াক উৎসৰ্গা নকৰে। আৰু কোন সেই

মানুহ যিয়ে দ্ৰাক্ষাবাৰী ৰোপণ কৰিলে, আৰু তাৰ পৰা আনন্দিত নহল? তেওঁ যাওক আৰু নিজৰ ঘৰলৈ ঘূৰি যাওক, যাতে যুদ্ধত মৰিব নালাগে, আৰু আন মানুহে তাৰ পৰা আনন্দিত হব। আৰু কোন সেই মানুহ যিয়ে কোনো মহিলাৰ সৈতে বাগদান কৰিছে, আৰু তাইক লোৱা নাই? তেওঁ যাওক আৰু নিজৰ ঘৰলৈ ঘূৰি যাওক, যাতে তেওঁ যুদ্ধত নমৰে, আৰু আন কোনো মানুহে তাইক লয়। আৰু লিপিকাৰীসকলে লোকসকলৰ প্ৰতি কথা কবলৈ যোগ কৰিব, আৰু কব, কোন মানুহ হৃদয়ত ভয় কৰা আৰু কাপুৰুষ? তেওঁ যাওক আৰু তেওঁৰ ঘৰলৈ ঘূৰি যাওক, যাতে তেওঁ তেওঁৰ ভাতৃৰ হৃদয় কাপুৰুষ নকৰে, যেনেকৈ তেওঁৰ। আৰু এনে হব যে যেতিয়া লিপিকাৰসকলে লোকসকলৰ প্ৰতি কথা কোৱা বন্ধ কৰিব, তেতিয়া তেওঁলোকে সৈন্যবাহিনীৰ শাসনকৰ্তাসকলক লোকসকলৰ আগত নেতৃত্ব দিবলৈ নিযুক্ত কৰিব।

যদি তুমি কোনো নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ আহা, তেন্তে প্ৰথমে তেওঁলোকক শান্তিৰে মাতিবা। যদি তেওঁলোকে তোমাক শান্তিপূৰ্ণভাৱে উত্তৰ দিয়ে আৰু তোমাৰ বাবে দুৱাৰ খুলি দিয়ে, তেন্তে তাত পোৱা সকলো লোক তোমাৰ কৰদাতা আৰু প্ৰজা হব। যদি কিন্তু তেওঁলোকে তোমাক নামানে, আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে, তেন্তে তুমি তাক অৱৰোধ কৰিবা, যেতিয়ালৈকে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক ইয়াক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ নকৰে, আৰু তুমি তৰোৱালেৰে হত্যা কৰি ইয়াৰ সকলো পুৰুষক আঘাত কৰিবা, মহিলাসকলৰ বাহিৰে আৰু মাল-সম্পত্তিৰ, আৰু সকলো পশুপদ, আৰু নগৰত থকা সকলো বস্তু, আৰু সকলো লুটদ্ৰব্য তুমি নিজৰ বাবে লুট কৰিবা, আৰু তোমাৰ শত্ৰুসকলৰ সকলো লুটদ্ৰব্য খাবা, যিসকলক প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। এইদৰে তুমি কৰিবা সকলো নগৰবোৰৰ সৈতে যিবোৰ তোমাৰ পৰা অতি দূৰত আছে, এই জাতিবোৰৰ নগৰবোৰৰ পৰা নহয়। যাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ দিয়ে। তোমালোকে কোনো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা বস্তু জীৱিত নাৰাখিবা, কিন্তু তুমি তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবা—হিত্তীয়া, ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিবীয়া, যিবুচীয়া আৰু গিৰ্গাচীয়াক—

যিদৰে তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক আদেশ দিছে। যাতে সিহঁতে তোমালোকক সিহঁতৰ সকলো ঘিণলগীয়া কাম কৰিবলৈ শিকাব নোৱাৰে, যিবোৰ সিহঁতে নিজৰ দেৱতাবোৰৰ বাবে কৰিছিল, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত পাপ কৰিবা।

যদি তুমি কোনো এখন নগৰ বহু দিন ধৰি অৱৰোধ কৰি ইয়াৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা আৰু ইয়াক অধিকাৰ কৰা, তেন্তে তুমি ইয়াৰ গছবোৰ ধ্বংস নকৰিবা, সিহঁতৰ ওপৰত লোহা আক্ৰমণ নকৰিবা, বৰং সিহঁতৰ পৰা তুমি খাবা, কিন্তু সিহঁতক কাটিবা নহয়, কাৰণ পথাৰৰ গছ জানো মানুহ যে তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা বেৰাৰ ভিতৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিব? কিন্তু যি গছ তুমি জানা যে ফল ধৰা নহয়, সেই গছ তুমি ধ্বংস কৰিবা আৰু কাটি পেলাবা, আৰু সেই নগৰৰ বিৰুদ্ধে অৱৰোধ কাৰ্য নিৰ্মাণ কৰিবা, যি নগৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে, যেতিয়ালৈকে সেয়া সমৰ্পণ নহয়।

21

যদি কিন্তু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ দিয়া মাটিত কোনো আঘাতপ্ৰাপ্ত ব্যক্তি সমতলত পৰি থকা পোৱা যায়, আৰু তেওঁক আঘাত কৰা জনক নাজানে, তোমাৰ পৰিষদ আৰু তোমাৰ বিচাৰকসকল বাহিৰলৈ যাব, আৰু তেওঁলোকে হত হোৱা মানুহজনৰ চাৰিওফালৰ নগৰবোৰলৈ জুখিব। আৰু যি নগৰ আহত মানুহজনৰ ওচৰত থাকিব, সেই নগৰৰ পৰিষদে গৰুৰ পৰা এটা গৰুৰ পোৱালি লব, যিটোৱে কাম কৰা নাই, আৰু যিটোৱে যুৱলি টনা নাই, আৰু সেই নগৰৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে এটা গাভৰু গৰু এটা অমসৃণ উপত্যকালৈ তললৈ আনিব, যিটো কৰা হোৱা নাই আৰু সিঁচা হোৱা নাই, আৰু তেওঁলোকে সেই গাভৰু গৰুটোৰ ডিঙি উপত্যকাত ভাঙিব। আৰু পুৰোহিত লেৱীয়াসকল আহিব, কাৰণ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তেওঁৰ আগত থিয় হবলৈ আৰু তেওঁৰ নামত আশীৰ্বাদ দিবলৈ বাহনি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ মুখৰ দ্বাৰা সকলো বিবাদ আৰু সকলো স্পৰ্শৰ বিচাৰ

হব। আৰু সেই নগৰৰ সকলো পৰিষদে, যিসকল আহত লোকজনৰ ওচৰলৈ আহিছে, তেওঁলোকে উপত্যকাত ডিঙি ভঙা কৰা গাইজনীৰ মূৰৰ ওপৰত হাত ধুব। আৰু উত্তৰ দি তেওঁলোকে কব, আমাৰ হাতে এই তেজ ঢালি দিয়া নাই, আৰু আমাৰ চকুৱে দেখা নাই। হে প্ৰভু, তোমাৰ লোকসকল ইস্ৰায়েলৰ প্ৰতি কৃপাময় হোৱা, যাক তুমি মুক্ত কৰিলা, যাতে তোমাৰ লোকসকল ইস্ৰায়েলৰ মাজত নিৰ্দোষ তেজ নহয়, আৰু তেওঁলোকৰ বাবে তেজৰ প্ৰায়শ্চিত্ত কৰা হব। তুমি কিন্তু নিৰ্দোষ তেজ তোমালোকৰ মাজৰ পৰা আঁতৰাবা, যদি তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ভাল আৰু মনোমোহা কাম কৰা।

যদি কিন্তু তুমি তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ ওলাই যোৱা, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তোমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰে, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ লুণ্ঠন লুণ্ঠন কৰা, আৰু তুমি লুণ্ঠনত এগৰাকী ৰূপৱতী মহিলা দেখা, আৰু তুমি তাইক কামনা কৰা, আৰু তুমি তাইক তোমাৰ বাবে পত্নী হিচাপে লোৱা, আৰু তুমি তাইক তোমাৰ ঘৰৰ ভিতৰলৈ আনিবা, আৰু তুমি তাইৰ মূৰ খুৰাবা, আৰু তুমি তাইৰ নখবোৰ কাটিবা, আৰু তুমি তাইৰ বন্দীত্বৰ বস্ত্ৰসমূহ আঁতৰাবা, আৰু তাই তোমাৰ ঘৰত বহিব, আৰু তাই এমাহৰ দিনসমূহ পিতা আৰু মাতৃক কান্দিব, আৰু তাৰ পিছত তুমি তাইৰ ওচৰলৈ প্ৰবেশ কৰিবা আৰু তাইৰ সৈতে বাস কৰিবা, আৰু তাই তোমাৰ স্ত্ৰী হব।

আৰু এনে হব যে যদি তুমি তাইক নিবিচাৰা, তেন্তে তুমি তাইক মুক্ত কৰি পঠিয়াই দিবা, আৰু ৰূপৰ বিনিময়ত তাইক বিক্ৰী কৰা নহব, তুমি তাইক অৱজ্ঞা নকৰিবা, কাৰণ তুমি তাইক নষ্ট কৰিছিল।

যদি কিন্তু কোনো মানুহৰ দুগৰাকী মহিলা হয়, তেওঁলোকৰ এগৰাকী প্ৰিয়, আৰু তেওঁলোকৰ এগৰাকী ঘৃণিত, আৰু প্ৰিয় আৰু ঘৃণিত দুয়োগৰাকীয়ে তেওঁক সন্তান জন্ম দিয়ে, আৰু ঘৃণিতৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰ হয়, আৰু এনে হব যে, যি দিনা তেওঁ নিজৰ

পুত্ৰসকলক নিজৰ সম্পত্তি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে ভাগ কৰি দিব, তেওঁ প্ৰিয়াৰ পুত্ৰক প্ৰথমজাতৰ অধিকাৰ দিব নোৱাৰিব, ঘৃণিতাৰ পুত্ৰক, যি প্ৰথমজাত, তেওঁক উপেক্ষা কৰি, কিন্তু ঘৃণিতা মহিলাৰ প্ৰথমজাত পুত্ৰক স্বীকাৰ কৰি তেওঁক দুগুণ অংশ দিব লাগিব তেওঁৰ ওচৰত পোৱা সকলো সম্পত্তিৰ পৰা, কাৰণ এইজন তেওঁৰ সন্তানসকলৰ আৰম্ভণি, আৰু এইজনৰ প্ৰথমজাতৰ অধিকাৰ প্ৰাপ্য। যদি কাৰোবাৰ এজন পুত্ৰ অবাধ্য আৰু বিদ্ৰোহী হয়, পিতৃৰ মাত আৰু মাতৃৰ মাত নামানে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক শাসন কৰে, কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ কথা নুশুনে আৰু তাৰ পিতৃ আৰু তাৰ মাতৃয়ে তাক ধৰি লৈ, তেওঁলোকে তাক তাৰ নগৰৰ প্ৰবীণ পৰিষদৰ ওচৰলৈ আৰু সেই ঠাইৰ দুৱাৰলৈ লৈ যাব। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ নগৰৰ পুৰুষসকলক কব, আমাৰ এই পুত্ৰ অবাধ্য হয় আৰু উত্তেজিত কৰে, আমাৰ কথা নুশুনে, জাল মুদ্ৰা নিৰ্মাণ কৰে আৰু অত্যধিক মদ্যপান কৰে। আৰু তেওঁৰ নগৰৰ পুৰুষসকলে তাক শিল দি মাৰিব, আৰু তেওঁ মৰিব, আৰু ভূমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা, আৰু বাকীসকলে শুনি ভয় কৰিব।

যদি কিন্তু কোনো এজনৰ কোনো পাপ হয়, মৃত্যুৰ বিচাৰ, আৰু তেওঁ মৰে, আৰু তোমালোকে তেওঁক গছত ওলোমাবা, তাৰ শৰীৰ গছৰ ওপৰত শুই নাথাকিব, কিন্তু তোমালোকে সেই দিনাই ইয়াক সমাধিস্থ কৰিবা, কাৰণ গছত ওলমি থকা প্ৰতিজন ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা শাপগ্ৰস্ত, আৰু তোমালোকে সেই ভূমি অশুচি নকৰিবা, যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰত দিছে।

22

তোমাৰ ভাইৰ গৰু বা তাৰ ভেড়া বাটত ভ্ৰমণ কৰা দেখি সিহঁতক উপেক্ষা নকৰিবা, সিহঁতক তোমাৰ ভাইৰ ওচৰলৈ ঘূৰাই দিবা, আৰু তাক ঘূৰাই দিবা। যদি কিন্তু তোমাৰ ভাতৃ তোমাৰ ওচৰলৈ নাহে, বা তেওঁক নাজানা, তেন্তে তেওঁক তোমাৰ ঘৰৰ ভিতৰত সংগ্ৰহ কৰিবা,

আৰু তোমাৰ ভাতৃয়ে সেইবোৰ বিচাৰি নোপোৱালৈকে তোমাৰ লগত থাকিব, আৰু তেওঁক ঘূৰাই দিবা। এইদৰে তুমি তাৰ গাধৰ ক্ষেত্ৰত কৰিবা, আৰু এইদৰে তুমি তাৰ বস্ত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত কৰিবা, আৰু এইদৰে তুমি তোমাৰ ভাতৃৰ সকলো হেৰোৱা বস্ত্ৰৰ ক্ষেত্ৰত কৰিবা, যিবোৰ তাৰ পৰা হেৰাই যায় আৰু তুমি পোৱা, তুমি উপেক্ষা কৰিব নোৱাৰিবা। তুমি তোমাৰ ভাতৃৰ গাধ বা তেওঁৰ দামুৰি পথত পৰি থকা দেখি অৱহেলা নকৰিবা, তেওঁৰ সৈতে তেওঁলোকক উঠাই দিবা।

মহিলাই পুৰুষৰ বস্ত্ৰ নিধৰিব, আৰু পুৰুষে মহিলাৰ কাপোৰ নিপিন্ধিব, কাৰণ যিকোনোৱে এইবোৰ কৰে তেওঁ তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ওচৰত ঘৃণনীয়। যদি তুমি তোমাৰ পথত বা কোনো গছত বা মাটিত পক্ষীৰ বাহ লগ পোৱা, যত পোৱালি বা কণী আছে, আৰু মাতৃয়ে পোৱালিবোৰৰ ওপৰত বা কণীবোৰৰ ওপৰত উম দি আছে, তেন্তে তুমি সন্তানসমূহৰ সৈতে মাতৃক নলবা। তুমি মাতৃক দূৰলৈ পঠাবা, কিন্তু সন্তানবোৰ তুমি তোমাৰ বাবে লবা, যাতে তোমাৰ মঙ্গল হয় আৰু তুমি দীৰ্ঘজীৱী হোৱা।

যদি তুমি এটা নতুন ঘৰ নিৰ্মাণ কৰা, তেন্তে তুমি তোমাৰ চালত এটা বেৰ সাজিবা, আৰু তুমি তোমাৰ ঘৰত হত্যাৰ দায়িত্ব নলবা, যদি কোনো পৰা মানুহ তাৰ পৰা পৰে। তুমি তোমাৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীত ভিন্ন বীজ নসিঁচিবা, যাতে উৎপন্ন আৰু যি বীজ তুমি সিঁচা তাক দ্ৰাক্ষাবাৰীৰ উৎপন্নৰ সৈতে পবিত্ৰ কৰা নহয়। তুমি দামুৰি আৰু গাধ একেলগে লৈ হাল নবাৰা। তুমি নকল পিন্ধিবা নাই, উগ আৰু শণ একেলগে। তুমি তোমাৰ কাপোৰৰ চাৰিটা কোণত পকোৱা সূতা লগাবা, যিবোৰ তুমি পিন্ধিবা।

যদি কোনো এজনে পত্নী গ্ৰহণ কৰে আৰু তাইৰ সৈতে বাস কৰে, আৰু তাইক ঘৃণা কৰে, আৰু তেওঁ ইয়াৰ বিৰুদ্ধে বাহানা শব্দবোৰ লগাব, আৰু তাইৰ নাম দুষ্ট কৰিব, আৰু কয়, এই মহিলাক মই লৈছো, আৰু ওচৰ চাপি তাইৰ কুমাৰীত্ব পোৱা নাই, আৰু সেৱকৰ পিতৃ

আৰু মাতৃয়ে লৈ সেৱকৰ কুমাৰীত্ব বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদৰ ওচৰলৈ দুৱাৰত বাহিৰলৈ আনিব। আৰু শিশুৰ দেউতাকে পৰিষদক কব, মোৰ এই জীয়েক মই এই মানুহক পত্নী হিচাপে দিছিলো, আৰু তাইক ঘৃণা কৰি এতিয়া এই মানুহে তাইৰ বিৰুদ্ধে প্ৰৱঞ্চনামূলক কথা লগাইছে, কৈছে, মই তোমাৰ জীয়েকৰ কুমাৰীত্ব পোৱা নাই, আৰু এইবোৰ মোৰ জীয়েকৰ কুমাৰীত্ব। আৰু তেওঁলোকে নগৰৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদৰ সন্মুখত কাপোৰখন মেলিব। আৰু সেই নগৰৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে সেই মানুহজনক লব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক শিক্ষা দিব। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক এশ চেকেল জৰিমনা কৰিব, আৰু যুৱতীৰ পিতৃক দিব, কাৰণ তেওঁ এগৰাকী ইস্ৰায়েলীয়া কুমাৰীৰ ওপৰত দুষ্ট নাম উলিয়াই আনিলে, আৰু তাই তেওঁৰ পত্নী হব, তেওঁ সকলো সময়ত তাইক পঠিয়াই দিবলৈ সক্ষম নহব।

যদি কিন্তু এই কথা সত্য হয়, আৰু যুৱতীগৰাকীৰ কুমাৰীত্ব পোৱা নগল আৰু তেওঁলোকে যুৱতীগৰাকীক তাইৰ পিতৃৰ ঘৰৰ দুৱাৰত আনিব, আৰু তেওঁলোকে তাইক শিলেৰে শিল দিব, আৰু তাই মৰিব, কাৰণ তাই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত মুখতা কৰিলে তাইৰ পিতৃৰ ঘৰত বেশ্যাকৰ্ম কৰি, আৰু তুমি তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা।

যদি কোনো মানুহক বিবাহিত তিৰোতাৰ সৈতে শুই থকা অৱস্থাত পোৱা যায়, তেন্তে দুয়োকে মাৰিবা - সেই তিৰোতাৰ সৈতে শুই থকা মানুহজনক আৰু সেই তিৰোতাগৰাকীক, আৰু তুমি ইস্ৰায়েলৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। যদি কোনো কুমাৰী দাসী কোনো পুৰুষৰ সৈতে বাগদত্তা হয়, আৰু কোনো মানুহে তাইক নগৰত পাই তাইৰ সৈতে শয়ন কৰে তোমালোকে সিহঁতৰ নগৰৰ দুৱাৰত দুয়োকে বাহিৰলৈ আনিবা, আৰু সিহঁতক শিলেৰে শিলাঘাত কৰা হব, আৰু সিহঁত মৰিব, যুৱতীগৰাকীক, কাৰণ তাই নগৰত চিঞৰা নাছিল, আৰু মানুহজনক, কাৰণ তেওঁ প্ৰতিবেশীৰ তিৰোতাক নত কৰিলে, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। যদি কিন্তু কোনো মানুহে মাঠত বাগদত্তা দাসীক পায়, আৰু বলপূৰ্বক তাইৰ লগত শয়ন কৰে, তেন্তে তোমালোকে কেৱল তাইৰ লগত শয়ন

কৰা জনক হত্যা কৰিবা। আৰু সেই যুৱতীগৰাকীৰ মৃত্যুৰ পাপ নাই, যেনেকৈ যদি কোনো মানুহে প্ৰতিবেশীৰ ওপৰত উঠে আৰু তেওঁৰ আত্মা হত্যা কৰে, তেনেকৈ এই বিষয়, কাৰণ পথাৰত তেওঁ তাইক পাইছিল, বাগদত্তা কন্যাই চিঞিছিল, আৰু তাইক সহায় কৰিবলৈ কোনো নাছিল।

যদি কোনো এজনে সেই কুমাৰী দাসীক পায়, যিজন বাগদত্তা হোৱা নাই, আৰু বলপূৰ্বক কৰি তাইৰ সৈতে শয়ন কৰে, আৰু পোৱা যায়, যি মানুহজনে তাইৰ সৈতে শুইছিল, তেওঁ যুৱতীগৰাকীৰ পিতৃক পঞ্চাশ দিদ্ৰাখমা ৰূপ দিব, আৰু তাই তেওঁৰ তিৰোতা হব, কাৰণ তেওঁ তাইক অপমান কৰিছিল, তেওঁ সকলো সময়তে তাইক পঠিয়াব নোৱাৰিব।

23

কোনো মানুহে নিজৰ পিতৃৰ পত্নী গ্ৰহণ নকৰিব, আৰু নিজৰ পিতৃৰ আৱৰণ প্ৰকাশ নকৰিব।

অণুকোষ চূৰ্ণ হোৱা বা কাটি পেলোৱা কোনো ব্যক্তি প্ৰভুৰ সভাত প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিব। বেষ্যাৰ পৰা জন্ম লোৱা কোনোৱে প্ৰভুৰ সভাত প্ৰৱেশ নকৰিব।

অস্মোনীয়া আৰু মোৱাবীয়া প্ৰভুৰ সভাত প্ৰৱেশ নকৰিব, আৰু দশম প্ৰজন্মলৈকে প্ৰভুৰ সভাত প্ৰৱেশ নকৰিব, আৰু চিৰকাললৈকে। কাৰণ তেওঁলোকে তোমালোকক পিঠা আৰু পানীৰ সৈতে বাটত লগ নাপালে, যেতিয়া তোমালোক মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল, আৰু কাৰণ তেওঁলোকে তোমাক শাও দিবলৈ মেছপটেমিয়াৰ পৰা বিয়োৰৰ পুত্ৰ বালামক তোমাৰ বিৰুদ্ধে ভাড়া কৰিছিল। আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে বালামৰ কথা শুনিবলৈ ইচ্ছুক নাছিল, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে সেই শাপবোৰ আশীৰ্বাদলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিলে, কাৰণ তোমাৰ প্ৰভু

ঈশ্বৰে তোমাক প্ৰেম কৰিলে। তুমি তেওঁলোকক শান্তিপূৰ্ণ আৰু লাভজনক বিষয়ৰ কথা
সম্বোধন নকৰিবা তোমাৰ সকলো জীৱনকাল চিৰকাললৈ। তুমি ইদেমীয়ক ঘৃণা নকৰিবা,
কাৰণ সি তোমাৰ ভাতৃ, তুমি মিচৰীয়ক ঘৃণা নকৰিবা, কাৰণ তুমি তাৰ দেশত প্ৰবাসী
হৈছিল। যদি তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকল জন্ম হয়, তৃতীয় প্ৰজন্মত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ সভাত
প্ৰৱেশ কৰিব।

যদি তুমি তোমাৰ শত্ৰুসকলৰ বিৰুদ্ধে শিবিৰ পাতিবলৈ বাহিৰ যোৱা, তেন্তে তুমি সকলো
দুষ্ট বাক্যৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰিবা। যদি তোমাৰ মাজত এনে কোনো মানুহ থাকে যি
ৰাতিৰ নিৰ্গমনৰ পৰা শুদ্ধ নহব, তেন্তে তেওঁ শিবিৰৰ বাহিৰলৈ ওলাই যাব, আৰু শিবিৰত
প্ৰৱেশ নকৰিব। আৰু সন্ধ্যাৰ সময়ত তেওঁ নিজৰ শৰীৰ পানীৰে গা ধুব, আৰু সূৰ্য অস্ত
যোৱাৰ পিছত তেওঁ শিবিৰত প্ৰৱেশ কৰিব। আৰু তোমাৰ বাবে শিবিৰৰ বাহিৰত এটা ঠাই
থাকিব, আৰু তুমি তালৈ বাহিৰলৈ যাব। আৰু তোমাৰ কঁকালৰ বেল্টত এটা খুঁটা থাকিব,
আৰু যেতিয়া তুমি বাহিৰত বহিবা, তেতিয়া তুমি তাত খান্দিবা, আৰু ঢাকি দি তুমি তোমাৰ
উলংগতা ঢাকিবা। কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ শিবিৰত খোজ কাঢ়ে তোমাক উদ্ধাৰ
কৰিবলৈ আৰু তোমাৰ শত্ৰুক তোমাৰ সন্মুখত শোধাই দিবলৈ, আৰু তোমাৰ শিবিৰ পবিত্ৰ
হব, আৰু তোমাৰ মাজত কোনো অশ্লীল বিষয় দেখা নাযাব, আৰু তেওঁ তোমাৰ পৰা ঘূৰি
যাব।

তুমি সেৱকক তাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত হস্তান্তৰ নকৰিবা, যি তাৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমাৰ ওচৰত সংলগ্ন
হৈছে। তোমাৰ সৈতে তেওঁ বাস কৰিব, তোমালোকৰ মাজত তেওঁ বাস কৰিব যত তেওঁৰ
ভাল লাগে, তুমি তেওঁক কষ্ট নিদিবা। ইজৰায়েলৰ জীয়েকসকলৰ মাজত বেশ্যা নহব,
আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত বেশ্যাগিৰি কৰা নহব, ইজৰায়েলৰ জীয়েকসকলৰ
মাজত দীক্ষা দিওঁতা নহব, আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত দীক্ষিত হোৱা নহব। তুমি
বেশ্যাৰ মজুৰি নাইবা কুকুৰৰ বিনিময় তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ঘৰলৈ কোনো মানতৰ বাবে

নানিবা, কাৰণ এই দুয়োটা তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ওচৰত ঘৃণনীয়।

তুমি তোমাৰ ভাইক ৰূপৰ সুদ, খাদ্যৰ সুদ আৰু যিকোনো বস্তুৰ সুদ নিদিবা, যি তুমি ঋণ দিয়া। বিদেশীক তুমি সুদত ঋণ দিবা, কিন্তু তোমাৰ ভাতৃক তুমি সুদত ঋণ নিদিবা, যাতে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰে তোমাৰ সকলো কৰ্মত সেই পৃথিৱীত, যি ঠাইলৈ তুমি প্ৰৱেশ কৰি তাক অধিকাৰ কৰিবলৈ যোৱা।

যদি কিন্তু তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ ওচৰত মানত কৰা, তেন্তে ইয়াক ঘূৰাই দিবলৈ বিলম্ব নকৰিবা, কাৰণ তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাৰ পৰা নিশ্চয়কৈ বিচাৰি উলিয়াব, আৰু ইয়া তোমাৰ পাপ হব। যদি তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰা, তেন্তে তোমাৰ ভিতৰত পাপ নাই। তোমাৰ গুঁঠৰ মাজেৰে ওলাই যোৱা কথা তুমি ৰক্ষা কৰিবা, আৰু তুমি সেইদৰে কৰিবা যিদৰে তুমি প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই উপহাৰ যি তুমি নিজৰ মুখেৰে কৈছিল।

যদি তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ শস্য চপোৱা ঠাইত প্ৰবেশ কৰা, আৰু তুমি তোমাৰ হাতত শস্যৰ থোক সংগ্ৰহ কৰা, তেন্তে তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ শস্য চপোৱা ঠাইত কাঁচি নিদিবা। যদি তুমি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীত প্ৰবেশ কৰা, তেন্তে তুমি দ্ৰাক্ষা খাব পাৰিবা, যিমান তোমাৰ আত্মা পূৰ্ণ হবলৈ, কিন্তু পাত্ৰত নাৰাখিবা।

24

যদি কোনো লোকে কোনো স্ত্ৰীক বিয়া কৰায় আৰু তাইৰ লগত বাস কৰে, আৰু যদি তাই তাৰ দৃষ্টিত অনুগ্ৰহ নাপায়, কাৰণ তেওঁ তাইৰ মাজত কোনো অশোভন বিষয় পাইছে, তেন্তে তেওঁ তাইক বিবাহ বিচ্ছেদৰ পত্ৰ লিখি দিব, আৰু তাইৰ হাতত দিব, আৰু তাইক নিজৰ

ঘৰৰ পৰা পঠাই দিব, আৰু গুচি গৈ আন পুৰুষৰ হয়, আৰু সেই শেষ পুৰুষে তাইক ঘৃণা কৰিব, আৰু তাইৰ বাবে বিবাহ বিচ্ছেদৰ পুস্তক লিখিব, আৰু তাইৰ হাতত দিব, আৰু তাইক তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা পঠাই দিব, আৰু সেই শেষ পুৰুষ মৰিব, যি তাইক নিজৰ বাবে পত্নী হিচাপে লৈছিল, সেই প্ৰথম পুৰুষজনে যিয়ে তাইক পঠিয়াই দিছিল, ঘূৰি আহি তাইক নিজৰ পত্নী হিচাপে লবলৈ সক্ষম নহব, তাই অশুচি হোৱাৰ পিছত, কাৰণ এইটো তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ঘৃণনীয় বস্তু, আৰু তোমালোকে সেই ভূমি অশুচি নকৰিবা, যিখন তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিয়ে।

যদি কোনো লোকে সম্প্ৰতি এগৰাকী স্ত্ৰী বিয়া কৰায়, তেওঁ যুদ্ধলৈ নাযাব, আৰু তেওঁৰ ওপৰত কোনো দায়িত্ব আৰোপিত নহব, তেওঁ নিজৰ ঘৰত নিৰ্দোষ হৈ থাকিব, এবছৰ কাল তেওঁ নিজে বিয়া কৰোৱা স্ত্ৰীক আনন্দিত কৰিব।

তুমি জাঁতা বন্ধক নলবা, আৰু ওপৰৰ জাঁতাও নহয়, কাৰণ এইটোৱে আত্মা বন্ধক লয়। যদি কিন্তু কোনো মানুহ ধৰা পৰে যি তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ মাজৰ পৰা, ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰা, কাৰোবাৰ আত্মা চুৰ কৰি আৰু তেওঁক উৎপীড়ন কৰি বিক্ৰী কৰে, তেন্তে সেই চোৰৰ মৃত্যু হব, আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দুষ্টক আঁতৰাবা। কুষ্ঠৰোগৰ সংক্ৰমণৰ বিষয়ে নিজৰ প্ৰতি সাৱধান হোৱা, লেবীয়া পুৰোহিতসকলে তোমালোকক ঘোষণা কৰা সকলো নিয়ম অনুসৰি কৰিবলৈ অতিশয় সাৱধান হবা, যি ৰীতি মই তোমালোকক আদেশ দিলোঁ, তাক পালন কৰিবলৈ সাৱধান হোৱা। মনত ৰাখা তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে মিৰিয়মক পথত যিমান কৰিছিল, যেতিয়া তোমালোক মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিছিল।

যদি তোমাৰ প্ৰতিবেশীৰ ওচৰত কোনো ঋণ বা যিকোনো ঋণ থাকে, তুমি তেওঁৰ বন্ধক লবলৈ তেওঁৰ ঘৰত প্ৰবেশ নকৰিবা। তুমি বাহিৰত থিয় হবা, আৰু যি মানুহৰ ওচৰত তোমাৰ ঋণ আছে, তেওঁ তোমাৰ ওচৰলৈ বন্ধক বাহিৰলৈ আনিব। যদি কিন্তু সেই মানুহজন

দৰিদ্ৰ হয়, তুমি তাৰ বন্ধকত শুব নোৱাৰিবা। সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ আগতে তুমি তাৰ বন্ধক ঘূৰাই দিবা, আৰু তেওঁ নিজৰ বস্ত্ৰত শুব, আৰু তেওঁ তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত ই তোমাৰ বাবে দয়া হব। তুমি তোমাৰ ভাইসকলৰ পৰা বা তোমাৰ নগৰসমূহত থকা প্ৰবাসীসকলৰ পৰা দৰিদ্ৰ আৰু অভাৱগ্ৰস্তৰ মজুৰি অন্যায়ভাৱে ৰাখিব নালাগে। একেই দিনতে তুমি তাৰ মজুৰি ঘূৰাই দিবা, তাৰ ওপৰত সূৰ্য অস্ত নহব, কাৰণ সি দৰিদ্ৰ, আৰু তাৰ ওপৰতে আশা ৰাখে, আৰু তোমাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰিব, আৰু তোমাৰ ওপৰত পাপ হব। পিতৃসকল সন্তানসকলৰ বাবে মৰিব নহয়, আৰু পুত্ৰসকল পিতৃসকলৰ বাবে মৰিব নহয়, প্ৰতিজনে নিজৰ পাপত মৰিব। তুমি প্ৰবাসী, অনাথ আৰু বিধৱাৰ বিচাৰ পৰিহাৰ নকৰিবা। তুমি বিধৱাৰ বস্ত্ৰ বন্ধক হিচাপে নলবা, আৰু মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত দাস আছিলি, আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে তোমাক তাৰ পৰা মুক্ত কৰিলে। এই কাৰণে মই তোমাক এই বাক্য পালন কৰিবলৈ আদেশ দিওঁ।

যদি তুমি তোমাৰ খেতিত শস্য কাটা, আৰু তোমাৰ খেতিত এমুঠি শস্য পাহৰি যোৱা, তেন্তে তাক লবলৈ ঘূৰি নাযাবা, সেইটো প্ৰবাসী, অনাথ আৰু বিধৱাৰ বাবে হব, যাতে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ হাতৰ সকলো কামত তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব। যদি তুমি জলফাই সংগ্ৰহ কৰা, তেন্তে তোমাৰ পিছত থকা ফলবোৰ সংগ্ৰহ কৰিবলৈ তুমি ঘূৰি নাযাবা, সেইবোৰ বিদেশী, অনাথ আৰু বিধৱাৰ বাবে হব, আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত দাস আছিলি, সেইবাবে মই তোমাক এই কথা পালন কৰিবলৈ আদেশ দিছোঁ। যদি তুমি তোমাৰ দ্ৰাক্ষাবাৰী চপোৱা, তুমি তাক তোমাৰ পিছত পুনৰ নচপাবা, সেয়া বিদেশী, অনাথ আৰু বিধৱাৰ বাবে হব। আৰু তুমি মনত ৰাখিবা যে তুমি মিচৰ দেশত সেৱক আছিলি, এই কাৰণে মই তোমাক এই কথা কৰিবলৈ আদেশ দিওঁ।

যদি কিন্তু মানুহৰ মাজত বিবাদ হয়, আৰু তেওঁলোকে বিচাৰৰ বাবে আহে, আৰু তেওঁলোকে বিচাৰ কৰে, আৰু ন্যায়ীক ন্যায় কৰে, আৰু দুষ্টক দোষী কৰে, আৰু এনে হব, যদি দুষ্টজন প্ৰহাৰৰ যোগ্য হয়, তুমি তাক বিচাৰকসকলৰ আগত নমাই দিবা, আৰু তেওঁলোকে তাক তেওঁলোকৰ আগত তাৰ দুষ্টতা অনুসাৰে কোবাব। আৰু তেওঁলোকে তাক চল্লিশ কোবাৰে কোবাব, তাতকৈ অধিক নহয়, যদি কিন্তু তুমি এইবোৰ কোবাতকৈ অধিক কোবাবলৈ যোগ কৰা, তেন্তে তোমাৰ ভাতৃ তোমাৰ সন্মুখত অপমানিত হব। তুমি মৰণা কৰা গৰুক মুখবন্ধ নকৰিবা।

যদি ভাতৃসকল একেলগে বাস কৰে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন মৰে, কিন্তু তেওঁৰ সন্তান নাছিল, তেন্তে মৃত ব্যক্তিৰ পত্নীয়ে বাহিৰৰ কোনো অচিনাকি পুৰুষক বিয়া নকৰিব, তাইৰ স্বামীৰ ভাতৃয়ে তাইৰ ওচৰলৈ যাব, আৰু তাইক নিজৰ পত্নী হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব, আৰু তাইৰ সৈতে বাস কৰিব। আৰু যি শিশু জন্ম হব, সি মৃত ব্যক্তিজনৰ নামত প্ৰতিষ্ঠিত হব, আৰু তেওঁৰ নাম ইস্ৰায়েলৰ পৰা মচি পেলোৱা নহব।

যদি সেই মানুহে তেওঁৰ ভায়েকৰ তিৰোতাক লবলৈ ইচ্ছা নকৰে, তেন্তে সেই তিৰোতা দুৱাৰত পৰিষদৰ ওচৰলৈ উঠি যাব, আৰু কব, মোৰ স্বামীৰ ভায়েকে ইজৰায়েলত তেওঁৰ ভায়েকৰ নাম উঠাবলৈ বিচৰা নাই, মোৰ স্বামীৰ ভায়েকে ইচ্ছা কৰা নাই। আৰু তেওঁৰ নগৰৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে তেওঁক মাতিব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক কব, আৰু তেওঁ থিয় হৈ কব, মই তাইক লবলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ। আৰু তাৰ ভায়েকৰ মহিলাগৰাকীয়ে পৰিষদৰ আগত ওচৰলৈ আহি তাৰ এখন জোতা তাৰ ভৰিৰ পৰা খুলিব, আৰু তাৰ মুখৰ ওপৰত থুকিব, আৰু উত্তৰ দি কব, যিজন মানুহে ইজৰাইলত তাৰ ভায়েকৰ ঘৰ নিৰ্মাণ নকৰিব, তাৰ প্ৰতি এইদৰে কৰা হব। আৰু ইজৰাইলত তেওঁৰ নাম মতা হব, জোতা সোলোৱা জনৰ ঘৰ।

যদি কিন্তু মানুহবোৰে ইজনে সিজনৰ লগত যুদ্ধ কৰে, এজন মানুহ তাৰ ভায়েকৰ সৈতে,

আৰু তেওঁলোকৰ এজনৰ মহিলা আহে তাইৰ পুৰুষক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ তাক আঘাত কৰা জনৰ হাতৰ পৰা, আৰু হাত মেলি দি তাৰ অণ্ডকোষ ধৰে, তুমি হাত কাটি পেলাবা, তোমাৰ চকুৱে ইয়াৰ ওপৰত দয়া নকৰিব।

তোমাৰ মোনাত তোমাৰ ওজন আৰু ওজন, ডাঙৰ বা সৰু নহব। তোমাৰ ঘৰত ডাঙৰ বা সৰু দুই ধৰণৰ জোখ নাথাকিব। ওজন সত্য আৰু ন্যায্য হব তোমাৰ, আৰু জোখ সত্য আৰু ন্যায্য হব তোমাৰ, যাতে তুমি দীৰ্ঘজীৱী হোৱা সেই মাটিত, যিখন প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰত দিয়ে। কাৰণ যিকোনো লোকে এইবোৰ কৰে, যিকোনো লোকে অন্যায্য কৰে, তেওঁলোক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত ঘৃণ্য।

মনত ৰাখা অমালেকে তোমাক পথত কিমান কৰিছিল, যেতিয়া তুমি মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল। কেনেকৈ তেওঁ তোমাক বাটত প্ৰতিৰোধ কৰিলে, আৰু তোমাৰ পিছৰ ৰক্ষক দলক কাটি পেলালে, তোমাৰ পিছত থকা ক্লান্ত লোকসকলক, তুমি কিন্তু ভোকাৰুৰ আৰু ক্লান্ত আছিল, আৰু তেওঁ ঈশ্বৰক ভয় কৰা নাছিল। আৰু এনে হব যে, যেতিয়া তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক তোমাৰ চাৰিওফালৰ সকলো শত্ৰুৰ পৰা বিশ্ৰাম দিব সেই ভূমিত, যি ভূমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ দিয়ে, তেতিয়া তুমি অমালেকৰ নাম আকাশৰ তলৰ পৰা মচি পেলাবা, আৰু তুমি পাহৰিব নালাগে।

26

আৰু এনে হব যে, যদি তুমি সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰা, যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ দিয়ে, আৰু তুমি ইয়াক অধিকাৰ কৰা, আৰু তুমি ইয়াৰ ওপৰত বাস কৰা, আৰু তুমি তোমাৰ পৃথিৱীৰ ফলৰ প্ৰথম ফলৰ পৰা লবা, যি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, আৰু তুমি টোপোলাত ৰাখিবা, আৰু তুমি সেই ঠাইলৈ যাবা, যি ঠাই প্ৰভু

তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নাম তাত মতা হবলৈ বাছনি কৰিব। আৰু তুমি সেই দিনবোৰত যি পুৰোহিত থাকিব তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিবা, আৰু তেওঁক কবা, মই আজি মোৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত ঘোষণা কৰোঁ যে, প্ৰভুৱে আমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত আমাক দিবলৈ যি ভূমিৰ শপত খাইছিল, মই সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰিছোঁ। আৰু পুৰোহিতে তোমাৰ হাতৰ পৰা বুৰিটো লব, আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ যজ্ঞবেদীৰ সন্মুখত ইয়াক ৰাখিব। আৰু উত্তৰ দি তোমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত কব, মোৰ পিতৃয়ে চিৰিয়া ত্যাগ কৰিলে, আৰু মিচৰলৈ নামি গল, আৰু তাত তাকৰ সংখ্যাত প্ৰবাস কৰিলে, আৰু তাত এক মহান জাতি আৰু অধিক সমূহ হল। আৰু মিচৰীয়াসকলে আমাক দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰিলে, আৰু আমাক অপমান কৰিলে, আৰু আমাৰ ওপৰত কঠিন কাম জাপি দিলে। আৰু আমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰত চিঞৰিলোঁ, আৰু প্ৰভুৱে আমাৰ কণ্ঠ শুনিলে, আৰু আমাৰ অপমান দেখিলে, আৰু আমাৰ পৰিশ্ৰম, আৰু আমাৰ উৎপীড়ন। আৰু প্ৰভুৱে আমাক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে তেওঁ নিজে তেওঁৰ মহান শক্তিকে, আৰু শক্তিশালী হাতেৰে, আৰু উচ্চ বাহুৰে, আৰু মহান দৰ্শনবোৰেৰে, আৰু চিনবোৰেৰে, আৰু আশ্চৰ্যবোৰেৰে। আৰু তেওঁ আমাক এই ঠাইলৈ আনিলে, আৰু আমাক এই ভূমি দিলে, গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি। আৰু এতিয়া চোৱা, মই আনিছোঁ সেই পৃথিৱীৰ উৎপন্ন বস্তুৰ প্ৰথম ফল, যি তুমি মোক দিছা, হে প্ৰভু, গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা পৃথিৱী, আৰু তুমি ইয়াক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত এৰিবা, আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত প্ৰণাম কৰিবা। আৰু তুমি আনন্দিত হবা সকলো ভাল বস্তুত, যিবোৰ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিলে, আৰু তোমাৰ ঘৰ, আৰু লেবীয়া, আৰু তোমাৰ মাজত থকা প্ৰবাসীও।

যদি তুমি তৃতীয় বছৰত তোমাৰ উৎপন্ন সামগ্ৰীৰ সকলো দশমাংশ দিয়া সম্পূৰ্ণ কৰা, তেন্তে দ্বিতীয় দশমাংশ তুমি লেবীয়াক, বিদেশীক, পিতৃহীনক আৰু বিধৱাক দিবা, আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ নগৰবোৰত খাব আৰু আনন্দ কৰিব।

আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আগত কৰা, মই মোৰ ঘৰৰ পৰা পবিত্ৰ বস্তুবোৰ
আঁতৰাইছো, আৰু সেইবোৰ লেবীয়া, প্ৰবাসী, অনাথ আৰু বিধৱাক দিছো, তুমি মোক দিয়া
সকলো আঙা অনুসাৰে; মই তোমাৰ আঙা উলংঘন কৰা নাই, আৰু পাহৰা নাই। আৰু মই
মোৰ বেদনাত তেওঁলোকৰ পৰা খোৱা নাই, তেওঁলোকৰ পৰা অশুচিৰ বাবে ফল লোৱা
নাই, তেওঁলোকৰ পৰা মৃতকক দিয়া নাই, মই প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ মানি লৈছিলো,
মোক আদেশ দিয়াৰ দৰে কৰিছিলো। তোমাৰ পবিত্ৰ বাসস্থানৰ পৰা স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ
চোৱা, আৰু তোমাৰ লোক ইজৰায়েলক আশীৰ্বাদ কৰা, আৰু সেই ভূমিক যি তুমি
তেওঁলোকক দিলা, যেনেকৈ তুমি আমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিলো, আমাক
গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি দিবলৈ।

এই দিনত তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক এই সকলো বিধি আৰু বিচাৰ পালন কৰিবলৈ
আদেশ দিছে, আৰু তোমালোকে সম্পূৰ্ণ হৃদয় আৰু সম্পূৰ্ণ আত্মাৰে সেইবোৰ পালন
কৰিবা আৰু সম্পাদন কৰিবা। তুমি আজি ঈশ্বৰক তোমাৰ ঈশ্বৰ হবলৈ বাছি লৈছা, আৰু
তেওঁৰ সকলো পথত চলিবলৈ, আৰু বিধি আৰু বিচাৰবোৰ পালন কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ
কণ্ঠস্বৰ মানি চলিবলৈ। আৰু প্ৰভুৱে আজি তোমাক বাছি ললে তেওঁৰ বিশেষ সম্পত্তিৰ
লোক হবলৈ, ঠিক যেনেকৈ তেওঁ কলে, তেওঁৰ আদেশবোৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ। আৰু তোমাক
সকলো জাতিৰ ওপৰত ৰাখিবলৈ, যেনেকৈ তেওঁ তোমাক প্ৰখ্যাত আৰু গৌৰৱ আৰু
মহিমাম্বিত কৰিলে, তোমাক তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক হবলৈ, যেনেকৈ তেওঁ
কৈছিল।

27

আৰু মোচি আৰু ইস্ৰায়েলৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদে আদেশ দিলে, কৈ, এইবোৰ সকলো
আদেশ পালন কৰা, যিবোৰ মই আজি তোমালোকক আদেশ দিছোঁ। আৰু এনে হব যে যি

দিনা তুমি যৰ্দান পাৰ হৈ সেই ভূমিলৈ যাবা, যি ভূমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, তুমি তোমাৰ বাবে ডাঙৰ শিল স্থাপন কৰিবা, আৰু সেইবোৰ লেপেৰে লেপ দিবা। আৰু তুমি এই শিলবোৰৰ ওপৰত এই বিধানৰ সকলো শব্দ লিখিবা, যেতিয়া তোমালোকে যৰ্দন নদী পাৰ হবা, যেতিয়া তোমালোকে সেই ভূমিত প্ৰৱেশ কৰিবা, যিটো তোমাৰ পিতৃসকলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে, গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি, যি ৰীতিত তোমাৰ পিতৃসকলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক কলে। আৰু এনে হব যে, যেতিয়া তোমালোকে যৰ্দন নদী পাৰ হবা, তেতিয়া এই শিলবোৰ স্থাপন কৰিবা, যিবোৰৰ বিষয়ে মই আজি তোমাক আদেশ দিছোঁ, এবাল পৰ্বতত, আৰু সেইবোৰ প্ৰলেপেৰে প্ৰলেপ দিবা। আৰু তুমি তাত তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিবা, শিলৰ পৰা যজ্ঞবেদী, তুমি ইয়াৰ ওপৰত লোহা স্থাপন নকৰিবা। সম্পূৰ্ণ পাথৰেৰে তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ বাবে এটা বেদী নিৰ্মাণ কৰিবা, আৰু তাৰ ওপৰত তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিবা। আৰু তুমি তাত পৰিত্ৰাণৰ বলিদান কৰিবা, আৰু খাবা, আৰু পূৰ্ণ হবা, আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত আনন্দ কৰিবা। আৰু তুমি এই সকলো নিয়ম শিলবোৰৰ ওপৰত অতি স্পষ্টভাৱে লিখিবা।

আৰু মোচি আৰু লেবীয়া পুৰোহিতসকলে সকলো ইস্ৰায়েলক কথা কলে, কৈ, নীৰৱ হোৱা আৰু শুনা, হে ইস্ৰায়েল, আজিৰ দিনত তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ লোক হৈছা। আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিবা, আৰু তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা আৰু তেওঁৰ বিধিসমূহ পালন কৰিবা, যিবোৰ মই আজি তোমাক আদেশ কৰিছোঁ।

আৰু মোচিয়ে সেই দিনা লোকসকলক আদেশ দি কৈছিল, এইসকলে যৰ্দান পাৰ হৈ গৰিজীম পৰ্বতত থিয় হৈ লোকসকলক আশীৰ্বাদ কৰিব - চিমিয়োন, লেবী, যিহুদা, ইচাখৰ, যোচেফ আৰু বিন্যামীন। আৰু এইসকলে এবাল পৰ্বতত অভিষাপৰ বাবে থিয় হব: ৰূবেণ, গাদ, আচৰ, জবুলুন, দান আৰু নপ্তালী।

আৰু লেবীয়াসকলে উত্তৰ দি সকলো ইশ্ৰায়েলক ডাঙৰ মাতৰে কব শাপগ্ৰস্ত সেই মানুহ
যিয়ে খোদিত আৰু ঢলা প্ৰতিমা নিৰ্মাণ কৰিব, যি প্ৰভুৰ ওচৰত ঘৃণনীয়, শিল্পীসকলৰ হাতৰ
কাম, আৰু ইয়াক গোপনে স্থাপন কৰিব, আৰু সকলো লোকে উত্তৰ দি কব, হওক।
শাপগ্ৰস্ত সেইজন যি নিজৰ পিতা বা মাতাক অসন্মান কৰে, আৰু সকলো লোকে কব,
হওক। প্ৰতিবেশীৰ সীমা সলনি কৰা জন শাপগ্ৰস্ত, আৰু সকলো লোকে কব, তেনে হওক।
শাপগ্ৰস্ত সেইজন যিয়ে অন্ধক পথত বিভ্ৰান্ত কৰে, আৰু সকলো লোকে কব, হওক।
শাপগ্ৰস্ত যিজনে প্ৰবাসী, অনাথ আৰু বিধৱাৰ বিচাৰ ঢাল দিয়ে, আৰু সকলো লোকে কব,
হওক। শাপগ্ৰস্ত সেইজন যি তাৰ পিতৃৰ তিৰোতাৰ সৈতে শোৱে, কাৰণ তেওঁ তাৰ পিতৃৰ
আৱৰণ উন্মোচন কৰিছে, আৰু সকলো মানুহে কব, হওক। শাপগ্ৰস্ত সেই যি সকলো পশুৰ
সৈতে শয়ন কৰে, আৰু সকলো মানুহে কব, হওক। শাপগ্ৰস্ত সেইজন যি নিজৰ পিতৃ বা
মাতৃৰ পৰা জন্মা ভনীৰ সৈতে শয়ন কৰে। আৰু সকলো লোকে কব, হওক। শাপগ্ৰস্ত সেই
মানুহ যি নিজৰ বোৱাৰীৰ লগত শোৱে, আৰু সকলো মানুহে কব, হওক, শাপগ্ৰস্ত সেই
মানুহ যি নিজৰ তিৰোতাৰ ভনীৰ লগত শোৱে, আৰু সকলো মানুহে কব, হওক। যিজনে
প্ৰতিবেশীক প্ৰবঞ্চনাৰে আঘাত কৰে তেওঁ শাপগ্ৰস্ত, আৰু সকলো লোকে কব, তেনেই
হওক। শাপগ্ৰস্ত যিজনে নিৰ্দোষ তেজৰ আত্মাক আঘাত কৰিবলৈ উপহাৰ লয়, আৰু
সকলো লোকে কব, হওক। শাপগ্ৰস্ত সেই সকলো মানুহ যি এই আইনৰ সকলো বাক্য
পালন কৰিবলৈ নাথাকে, আৰু সকলো লোকে কব, হওক।

28

আৰু এনে হব যে যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠ মনোযোগেৰে শুনা, আৰু এই সকলো
আদেশ যিবোৰ মই আজি তোমাক দিছো সেইবোৰ পালন কৰা আৰু পূৰণ কৰা, তেন্তে
তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক পৃথিৱীৰ সকলো জাতিৰ ওপৰত উন্নত কৰিব। আৰু এই

সকলো আশীৰ্বাদ তোমাৰ ওপৰত আহিব আৰু তোমাক বিচাৰি পাব, যদি তুমি তোমাৰ ঈশ্বৰ
প্ৰভুৰ মাত শুনা। তুমি নগৰত আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত, আৰু তুমি পথাৰত আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত। তোমাৰ
গৰ্ভৰ সন্তান আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত, আৰু তোমাৰ ভূমিৰ উৎপন্ন, আৰু তোমাৰ গৰুৰ জাক, আৰু
তোমাৰ মেৰ-ছাগৰ জাক। তোমাৰ ভঁৰালবোৰ আশীৰ্বাদিত হওক, আৰু তোমাৰ
অৱশিষ্টবোৰো। আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত তুমি তোমাৰ প্ৰৱেশত, আৰু আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত তুমি তোমাৰ
বাহিৰ যোৱাত।

প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ শত্ৰুসকলক, যিসকলে তোমাৰ বিৰোধিতা কৰিছে,
তেওঁলোকক ভগ্ন কৰি তোমাৰ সন্মুখত সমৰ্পণ কৰিব। তেওঁলোকে এটা পথেৰে তোমাৰ
বিৰুদ্ধে ওলাই আহিব, আৰু সাতটা পথেৰে তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই যাব। প্ৰভুৱে
তোমাৰ ওপৰত আশীৰ্বাদ পঠিয়াব তোমাৰ ভঁৰালবোৰত, আৰু তুমি যি সকলোতে হাত দিবা
তাৰ ওপৰত, সেই পৃথিৱীত, যি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাক দিয়ে। প্ৰভুৱে তোমাক নিজৰ
বাবে পবিত্ৰ লোক হিচাপে উত্থাপন কৰিব, যি ধৰণে তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত
শপত খাইছিল, যদি তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ কণ্ঠ শুনা, আৰু তেওঁৰ সকলো পথত চলা।
আৰু পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে তোমাক দেখিব, কাৰণ প্ৰভুৰ নাম তোমাৰ ওপৰত আহ্বান
কৰা হৈছে, আৰু তেওঁলোকে তোমাক ভয় কৰিব। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক ভাল
বস্তুৰে বৃদ্ধি কৰিব তোমাৰ গৰ্ভৰ বংশধৰসকলত, আৰু তোমাৰ পশুধনৰ বংশধৰসকলৰ
ওপৰত, আৰু তোমাৰ ভূমিৰ উৎপাদনৰ ওপৰত, সেই ভূমিৰ ওপৰত যি তোমাক দিবলৈ
প্ৰভুৱে তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল।

প্ৰভুৱে তোমাক তেওঁৰ ভাল ভঁৰাল, আকাশ, খুলি দিব, তোমাৰ ভূমিত সঠিক সময়ত বৰষুণ
দিবলৈ, তোমাৰ হাতৰ সকলো কামত আশীৰ্বাদ দিবলৈ, আৰু তুমি অনেক জাতিক ঋণ
দিবা, কিন্তু তুমি ঋণ নলবা। আৰু তুমি অনেক জাতিৰ ওপৰত শাসন কৰিবা, কিন্তু
তেওঁলোকে তোমাৰ ওপৰত শাসন নকৰিব। প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক মূৰ হিচাপে স্থাপন

কৰিব আৰু নেজ হিচাপে নহয়, আৰু তুমি তেতিয়া ওপৰত থাকিব আৰু তলত নাথাকিব, যদি তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ মাত শুনা, যিমান মই আজি তোমাক পালন কৰিবলৈ আদেশ দিওঁ। তুমি আজি মই তোমাক দিয়া সকলো আদেশৰ পৰা সোঁফালে বা বাওঁফালে লংঘন নকৰিবা, অন্য দেৱতাসকলৰ পাছত গৈ তেওঁলোকক সেৱা কৰিবলৈ।

আৰু এনে হব যে যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ নুশুনা, তেওঁৰ সকলো আজ্ঞা পালন কৰিবলৈ, যিবোৰ মই আজি তোমাক আদেশ দিছোঁ, তেন্তে এই সকলো অভিশাপ তোমাৰ ওপৰত আহিব আৰু তোমাক ধৰিব। শাপগ্ৰস্ত তুমি নগৰত, আৰু শাপগ্ৰস্ত তুমি ক্ষেত্ৰত। অভিশপ্ত তোমাৰ ভঁৰালবোৰ, আৰু তোমাৰ অৱশিষ্টবোৰ। অভিশপ্ত হব তোমাৰ গৰ্ভৰ সন্তান, আৰু তোমাৰ ভূমিৰ উৎপন্ন, তোমাৰ গৰুৰ জাক, আৰু তোমাৰ মেৰ-হাগৰ জাক। তুমি প্ৰবেশ কৰাৰ সময়ত শাপগ্ৰস্ত, আৰু তুমি বাহিৰ যোৱাৰ সময়ত শাপগ্ৰস্ত।

প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত অভাৱ আৰু ক্ষয় আৰু বিনাশ পঠিয়াব তুমি যিকোনো কামত হাত দিয়া সকলোতে, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক ধ্বংস কৰে, আৰু যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক শীঘ্ৰে নষ্ট কৰে তোমাৰ দুষ্ট কাৰ্যবোৰৰ কাৰণে, কিয়নো তুমি মোক পৰিত্যাগ কৰিলা। প্ৰভুৱে তোমাৰ লগত মৃত্যু লগাই দিব, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক সেই পৃথিৱীৰ পৰা সম্পূৰ্ণৰূপে নষ্ট নকৰে, যি পৃথিৱীলৈ তুমি তাত উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ প্ৰৱেশ কৰিছা। প্ৰভুৱে তোমাক অসহায়তাত, জ্বৰত, কঁপনিত, প্ৰদাহত, ৰোগত আৰু পাণ্ডুৰতাত আঘাত কৰিব, আৰু সিহঁতে তোমাক ধ্বংস নকৰালৈকে তোমাক খেদি যাব। আৰু তোমাৰ মূৰৰ ওপৰৰ আকাশ ব্ৰঞ্জৰ হব, আৰু তোমাৰ তলৰ ভূমি লোহাৰ হব। তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমাৰ ভূমিৰ বৰষুণ ধূলি দিয়ক, আৰু আকাশৰ পৰা ধূলি নামি আহিব, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক নিঃশেষ নকৰে আৰু যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক শীঘ্ৰে ধ্বংস নকৰে। প্ৰভুয়ে তোমাক শত্ৰুসকলৰ সন্মুখত আঘাত দিয়ক, তুমি এটা পথেৰে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যাবা, আৰু সাতটা পথেৰে তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা পলাবা, আৰু তুমি পৃথিৱীৰ সকলো ৰাজ্যত

বিক্ষিপ্ত হবা। আৰু তোমালোকৰ মৃতদেহবোৰ আকাশৰ চৰাই আৰু পৃথিৱীৰ বনৰীয়া
জন্তুবোৰৰ খাদ্য হব, আৰু সিহঁতক ভয় খুৱাবলৈ কোনো নাথাকিব। প্ৰভুৱে তোমাক
মিচৰীয় ঘা, বনৰীয়া খজুৱতি আৰু খজলিৰে আসনত প্ৰহাৰ কৰিব, যাতে তুমি সুস্থ হব
নোৱাৰা। প্ৰভুৱে তোমাক পাগলামি, অন্ধতা আৰু মানসিক উন্মাদনাৰে প্ৰহাৰ কৰিব। আৰু
তুমি মধ্যাহ্নত টোপালি থাকিবা, যেনেকৈ কোনো অন্ধই অন্ধকাৰত টোপালি থাকে, আৰু
তোমাৰ পথবোৰ সমৃদ্ধ নহব, আৰু তুমি তেতিয়া অন্যায়ৰ বলি হবা, আৰু সকলো দিন
লুপ্তি হবা, আৰু সহায় কৰা কোনো নাথাকিব।

তুমি এগৰাকী স্ত্ৰী লবা, আৰু আন এজন পুৰুষে তাইক ৰাখিব; তুমি এটা ঘৰ নিৰ্মাণ কৰিবা,
আৰু তাৰ ভিতৰত বাস নকৰিবা; তুমি এখন দ্ৰাক্ষাবাৰী ৰোপণ কৰিবা, আৰু ইয়াক চপাব
নোৱাৰিবা। তোমাৰ দামুৰি তোমাৰ সন্মুখতে হত্যা কৰা হব, আৰু তুমি তাৰ পৰা নাথাবা;
তোমাৰ গাধ তোমাৰ পৰা কাঢ়ি লোৱা হব, আৰু তোমাক ঘূৰাই দিয়া নহব; তোমাৰ মেৰ-
ছাগবোৰ তোমাৰ শত্ৰুবোৰক দিয়া হব, আৰু তোমাক সহায় কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব।
তোমাৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলক আন এটা জাতিক দিয়া হব, আৰু তোমাৰ চকুৱে সিহঁতলৈ
চাই চাই ক্ষয় পাব, কিন্তু তোমাৰ হাত শক্তিশালী নহব। তোমাৰ ভূমিৰ উৎপাদন আৰু
তোমাৰ সকলো পৰিশ্ৰম এনে এটা জাতিয়ে খাব যাক তুমি নাজানা, আৰু তুমি সকলো দিন
অত্যাচাৰিত আৰু চূৰ্ণ হৈ থাকিবা। আৰু তুমি পাগল হবা তোমাৰ চকুৱে দেখা দৰ্শনবোৰৰ
কাৰণে, যিবোৰ তুমি দেখিবা।

প্ৰভুৱে তোমাক আঘাত কৰিব দুষ্ট ঘাঁৰে আঁঠুৰ ওপৰত আৰু ভৰিৰ নলাৰ ওপৰত, যাতে
তুমি সুস্থ হবলৈ সক্ষম নহবা তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱাৰ পৰা তোমাৰ মূৰৰ তালুলৈকে।

প্ৰভুৱে তোমাক আৰু তোমাৰ শাসকসকলক, যিসকলক তুমি তোমাৰ ওপৰত নিযুক্ত
কৰিবা, এনে এখন জাতিলৈ লৈ যাব পাৰে যিখন তুমি আৰু তোমাৰ পিতৃসকলে নাজানে,

আৰু তাত তুমি কাঠ আৰু শিলৰ অন্য দেৱতাসকলক সেৱা কৰিবা। আৰু তুমি তাত ধাঁধা আৰু দৃষ্টান্ত আৰু আখ্যানৰ বিষয় হব। সেই সকলো জাতিৰ মাজত, যালৈ প্ৰভুৱে তোমাক তাত লৈ যাব।

তুমি সমতল ভূমিলৈ বহুত বীজ লৈ যাবা, কিন্তু তাকৰ ভিতৰলৈ আনিবা, কাৰণ ফৰিঙে সিহঁতক গ্ৰাস কৰিব। দ্ৰাক্ষাক্ষেত্ৰ তুমি ৰোপণ কৰিবা আৰু কাম কৰিবা, কিন্তু দ্ৰাক্ষাৰস তুমি পান নকৰিবা আৰু তাৰ পৰা আনন্দিতও নহবা, কাৰণ পোকে সেইবোৰ গ্ৰাস কৰিব। তোমাৰ সকলো সীমাত জলফাই গছবোৰ হব, আৰু তুমি তেল অভিষেক নকৰিবা, কাৰণ তোমাৰ জলফাই গছ বৈ যাব। তুমি পুত্ৰ আৰু কন্যা জন্ম দিবা, কিন্তু তেওঁলোক নাথাকিব, কাৰণ তেওঁলোক বন্দীত্বলৈ যাব। তোমাৰ সকলো গছ-গছনি আৰু তোমাৰ ভূমিৰ শস্য ক্ষয়ৰোগে গ্ৰাস কৰিব। যি প্ৰবাসী তোমাৰ মাজত আছে, সি ওপৰলৈ ওপৰলৈ উঠিব, কিন্তু তুমি তললৈ তললৈ নামিবা। এই তোমাক ঋণ দিব, কিন্তু তুমি এইক ঋণ নিদিবা, এই মূৰ হব, কিন্তু তুমি নেজ হবা।

আৰু তোমাৰ ওপৰত এই সকলো শাপ আহিব, আৰু তোমাক খেদি যাব, আৰু তোমাক ধৰিব, যেতিয়ালৈকে তোমাক ধ্বংস কৰে, আৰু যেতিয়ালৈকে তোমাক নষ্ট কৰে, কাৰণ তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ মাত শুনা নাছিল, তেওঁৰ আদেশবোৰ আৰু যিমান বিধি তেওঁ তোমাক আদেশ দিছিল সেইবোৰ পালন কৰিবলৈ। আৰু তোমাৰ মাজত চিহ্ন হব, আৰু তোমাৰ বংশৰ মাজত আশ্চৰ্য কৰ্ম হব যুগৰ শেষলৈকে। যাৰ সলনি তুমি প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰৰ সেৱা আনন্দত আৰু ভাল মনেৰে সকলোৰ প্ৰাচুৰ্যৰ কাৰণে নকৰিলা।

আৰু তুমি তোমাৰ শত্ৰুবোৰক সেৱা কৰিবা, যাক প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত পঠাব, ভোকত, পিয়াহত, উলংগত আৰু সকলোৰ অভাৱত, আৰু তুমি তোমাৰ ডিঙিৰ ওপৰত লোহাৰ শিকলি পিন্ধিবা, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক ধ্বংস নকৰে। প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত দূৰৰ

পৰা, পৃথিৱীৰ শেষৰ পৰা এটা জাতি আনিব, ঈগলৰ আক্ৰমণৰ দৰে, এনে এটা জাতি যাৰ কণ্ঠস্বৰ তুমি নুশুনিবা। নিৰ্ভাজ জাতি এটা, যিয়ে বৃদ্ধৰ মুখ সন্মান নকৰিব, আৰু যুৱকক দয়া নকৰিব। আৰু সি তোমাৰ পশুধনৰ সন্তান আৰু তোমাৰ ভূমিৰ উৎপন্ন খাব, যাতে তোমাৰ বাবে শস্য, দ্ৰাক্ষাৰস, তেল, তোমাৰ গৰুৰ জাক আৰু তোমাৰ মেৰ-ছাগৰ জাক একোৱেই নাৰাখে, যেতিয়ালৈকে সি তোমাক নষ্ট নকৰে। আৰু তেওঁ তোমাক তোমাৰ নগৰবোৰত ধ্বংস কৰিব, যেতিয়ালৈকে ভাঙি পেলোৱা নহয় সেই উচ্চ আৰু দুৰ্গযুক্ত দেৱালবোৰ, যিবোৰৰ ওপৰত তুমি বিশ্বাস কৰিছিলি, তোমাৰ সকলো দেশত, আৰু তেওঁ তোমাক তোমাৰ নগৰবোৰত কষ্ট দিব, যিবোৰ তেওঁ তোমাক দিছিল। আৰু তুমি তোমাৰ গৰ্ভৰ সন্তান খাবা, তোমাৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলৰ মাংস, যিমান তেওঁ তোমাক দিছিল, তোমাৰ সংকট আৰু ক্লেশত, যি ক্লেশ তোমাৰ শত্ৰুয়ে তোমাক দিব।

তোমাৰ মাজত থকা কোমল আৰু অতি সুকুমাৰ লোকজনে নিজৰ চকুৰে নিজৰ ভায়েকক, নিজৰ বুকুত থকা পত্নীক, আৰু বাকী থকা সন্তানসকলক ঈৰ্ষা কৰিব। তাৰ প্ৰতি, যাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ এজনকো তেওঁৰ সন্তানৰ মাংসৰ পৰা দিব নোৱাৰে যিবোৰ তেওঁ খাব, কাৰণ তোমাৰ সংকট আৰু তোমাৰ দুখত তাৰ প্ৰতি একোৱেই বাকী নাথাকিব, যি তোমাৰ শত্ৰুবোৰে তোমাৰ সকলো নগৰত তোমাক দিব।

আৰু তোমালোকৰ মাজত থকা সেই কোমল আৰু সুকুমাৰ মহিলা, যাৰ ভৰিয়ে সুকুমাৰতা আৰু কোমলতাৰ কাৰণে পৃথিৱীত খোজ কাঢ়িবলৈ কেতিয়াও চেষ্টা কৰা নাছিল, তাই নিজৰ চকুৰে নিজৰ বুকুত থকা স্বামীক, আৰু নিজৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাক ঈৰ্ষা কৰিব, আৰু তাইৰ গৰ্ভফুল যি তাইৰ উৰুৰ মাজেৰে ওলাই আহিব, আৰু তাইৰ সন্তান যাক তাই জন্ম দিব, তাই সেইবোৰ খাই পেলাব কাৰণ সকলো বস্তুৰ অভাৱত গোপনে তোমাৰ সংকটত, আৰু তোমাৰ ক্লেশত, যি ক্লেশ তোমাৰ শত্ৰুয়ে তোমাক তোমাৰ নগৰবোৰত দিব। যদি তুমি এই আইনৰ সকলো শব্দ পালন কৰিবলৈ নুশুনা, যিবোৰ এই কিতাপত লিখা আছে, এই

সন্মানীয় আৰু আশ্চৰ্যজনক নাম, প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ। আৰু প্ৰভুৱে তোমাৰ আঘাতবোৰ আৰু তোমাৰ বংশৰ আঘাতবোৰ বিস্ময়কৰ কৰিব, মহান আৰু বিস্ময়কৰ আঘাতবোৰ, আৰু দুষ্ট আৰু স্থায়ী ৰোগবোৰ। আৰু মিচৰৰ সেই সকলো দুষ্ট পীড়া ঘূৰাই আনিব, যি তুমি তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা এৰাই চলিছিল, আৰু সেইবোৰ তোমাত লাগি ধৰিব। আৰু সকলো ৰোগ, আৰু সকলো আঘাত যি লিখা নাই, আৰু সকলো যি এই বিধানৰ পুথিত লিখা আছে, প্ৰভুৱে তোমাৰ ওপৰত আনিব, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমাক ধ্বংস নকৰে। আৰু তোমালোক সংখ্যাত তাকৰ হৈ এৰি দিয়া হ'ব, যাৰ সলনি তোমালোক আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে বাহুল্যত আছিল, কাৰণ তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা নাছিল।

আৰু এনেদৰে হ'ব যে যিদৰে প্ৰভুৱে তোমালোকৰ ওপৰত আনন্দিত হৈ তোমালোকৰ মঙ্গল কৰিছিল আৰু তোমালোকক বৃদ্ধি কৰিছিল, সেইদৰে প্ৰভুৱে তোমালোকৰ ওপৰত আনন্দিত হৈ তোমালোকক ধ্বংস কৰিব, আৰু তোমালোক সেই ভূমিৰ পৰা বেগেৰে উঠোৱা হ'ব, যি ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ তোমালোক তাত প্ৰৱেশ কৰিছ। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক পৃথিৱীৰ এক প্ৰান্তৰ পৰা আনটো প্ৰান্তলৈকে সকলো জাতিৰ মাজত বিচুৰণ কৰিব, আৰু তাত তুমি অন্য দেৱতাসকলক, কাঠ আৰু শিলক সেৱা কৰিবা, যিবোৰক তুমি আৰু তোমাৰ পিতৃসকলে বিশ্বাস কৰা নাছিল। কিন্তু সেই জাতিসমূহতো তোমাক বিশ্ৰাম নিদিব, আৰু তোমাৰ ভৰিৰ তলুৱাৰ থিতাপি নহ'ব, আৰু প্ৰভুৱে তোমাক তাত অবাধ্য হৃদয়, দুৰ্বল চকু, আৰু ক্ষীণ হোৱা আত্মা দিব। আৰু তোমাৰ জীৱন তোমাৰ চকুৰ সন্মুখত ওলমি থাকিব, আৰু তুমি দিনে-ৰাতিয়ে ভয় কৰিবা, আৰু তুমি তোমাৰ জীৱনত বিশ্বাস নকৰিবা। সকালত তুমি ক'বা, কেনেকৈ সন্ধিয়া হ'ব, আৰু সন্ধিয়া তুমি ক'বা, কেনেকৈ সকাল হ'ব, তোমাৰ হৃদয়ৰ ভয়ৰ পৰা যি তুমি ভয় কৰিবা, আৰু তোমাৰ চকুৰ দৰ্শনবোৰৰ পৰা যি তুমি দেখিবা। আৰু প্ৰভুৱে তোমাক জাহাজবোৰত মিচৰলৈ ঘূৰাই আনিব, সেই পথেৰে যাৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, তুমি ইয়াক পুনৰ নেদেখিবা, আৰু তাত তোমালোকক তোমালোকৰ

শত্ৰুবোৰৰ ওচৰত দাস আৰু দাসী হিচাপে বিক্ৰী কৰা হব, আৰু ক্ৰয় কৰোঁতা নহব।

এইবোৰ নিয়মৰ বাক্য, যিবোৰ প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিলে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে মোৰাব দেশত স্থাপন কৰিবলৈ, সেই নিয়মৰ বাহিৰে যিটো তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে হোৱেবত স্থাপন কৰিছিল।

29

আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰক মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে দেখিছা যে প্ৰভুৱে মিচৰ দেশত তোমালোকৰ সন্মুখত ফৰৌণক আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলক, আৰু তেওঁৰ সকলো দেশক যিমান কৰিলে। সেই মহান পৰীক্ষাবোৰ যিবোৰ তোমাৰ চকুৱে দেখিছে, সেই চিহ্নবোৰ আৰু সেই মহান আশ্চৰ্য্যবোৰ। আৰু প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক আজিৰ দিনলৈকে জানিবলৈ হৃদয়, চাবলৈ চকু আৰু শুনিবলৈ কাণ দিয়া নাই। আৰু তেওঁ তোমালোকক চল্লিশ বছৰ মৰুভূমিত লৈ গল, তোমালোকৰ কাপোৰবোৰ জীৰ্ণ নহল, আৰু তোমালোকৰ জোতাবোৰ তোমালোকৰ ভৰিৰ পৰা ক্ষয় নহল। তোমালোকে পাউৰুটি খোৱা নাছিল, দাখমদ আৰু শক্তিশালী পানীয় পিয়া নাছিল, যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে মই তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ। আৰু তোমালোক এই ঠাই পৰ্যন্ত আহিলা, আৰু হিচবোনৰ ৰজা চীহোন আৰু বাচানৰ ৰজা ওগ আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই আহিল। আৰু আমি তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিলোঁ, আৰু তেওঁলোকৰ ভূমি দখল কৰিলোঁ, আৰু মই সেইখন চিঠিৰে ৰবেণক, গাদক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক দিলোঁ। আৰু তোমালোকে এই চুক্তিৰ সকলো বাক্য পালন কৰিবা, যাতে তোমালোকে যি কৰিবা সেই সকলো বুজিবা।

তোমালোক সকলো আজি তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত থিয় হৈছা, তোমালোকৰ

গোষ্ঠীৰ মুখ্য লোক, আৰু তোমালোকৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদ, আৰু তোমালোকৰ
বিচাৰকসকল, আৰু তোমালোকৰ বিষয়াসকল, ইশ্ৰায়েলৰ সকলো পুৰুষ, তোমালোকৰ
মহিলাসকল, তোমালোকৰ সন্তানসকল আৰু তোমালোকৰ শিবিৰৰ মাজত থকা প্ৰবাসী,
তোমালোকৰ কাঠকটীয়াৰ পৰা তোমালোকৰ পানী বহনকাৰীলৈকে, তোমালোকৰ প্ৰভু
ঈশ্বৰৰ চুক্তিত আৰু তেওঁৰ শাপবোৰত পাৰ হৈ যাবলৈ, যিমান প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে আজি
তোমাৰ প্ৰতি স্থাপন কৰে, যাতে তেওঁ তোমাক নিজৰ বাবে এক লোক হিচাপে স্থাপন
কৰিব, আৰু তেওঁ তোমাৰ ঈশ্বৰ হব, যি ধৰণে তেওঁ তোমাক কৈছিল, আৰু যি ধৰণে তেওঁ
তোমাৰ পিতৃসকল অৱাহাম আৰু ইচহাক আৰু যাকোবৰ ওচৰত শপত খাইছিল। আৰু
কেৱল তোমালোকৰ লগতেই মই এই নিয়ম আৰু এই শাপ স্থাপন কৰা নাই, কিন্তু যিসকল
আজি ইয়াত তোমালোকৰ লগত তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত আছে, আৰু যিসকল
আজি ইয়াত তোমালোকৰ লগত নাই।

কাৰণ তোমালোকে জানা যে আমি কেনেকৈ মিচৰ দেশত বাস কৰিছিলোঁ, আৰু কেনেকৈ
আমি সেই জাতিসমূহৰ মাজেৰে পাৰ হৈ আহিছিলোঁ যিবোৰৰ মাজেৰে তোমালোকে পাৰ হৈ
আহিছিল। আৰু তেওঁলোকৰ ঘৃণ্যবস্তুবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ্তিবোৰ দেখা—কাঠ আৰু
শিল, ৰূপ আৰু সোণ, যিবোৰ তেওঁলোকৰ মাজত আছে। নহয় কোনো আছে নেকি
তোমালোকৰ মাজত পুৰুষ, বা মহিলা, বা পৰিয়াল, বা জনগোষ্ঠী, যাৰ মন ঘূৰি গৈছে
তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ পৰা, গৈ সেই জাতিসমূহৰ দেৱতাসকলক সেৱা কৰিবলৈ, নহয়
কোনো আছে নেকি তোমালোকৰ মাজত শিপা যি ওপৰলৈ গজে পিত্ত আৰু তিক্ততাত?
আৰু এনে হব যদি কোনোৱে এই অভিশাপৰ শব্দসমূহ শুনে আৰু নিজৰ হৃদয়ত কয়, মোৰ
বাবে পবিত্ৰ হওক, কাৰণ মই মোৰ হৃদয়ৰ ভ্ৰান্তিত চলিম, যাতে পাপীয়ে নিষ্পাপক ধ্বংস
নকৰে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহশীল হবলৈ ইচ্ছা নকৰিব, বৰং তেতিয়া প্ৰভুৰ ক্ৰোধ আৰু
তেওঁৰ উদ্যোগ সেই মানুহজনৰ ওপৰত জ্বলি উঠিব, আৰু এই নিয়মৰ সকলো অভিশাপ,
যিবোৰ এই কিতাপখনত লিখা আছে, তেওঁৰ ওপৰত লাগি ধৰিব, আৰু প্ৰভুৱে স্বৰ্গৰ তলৰ

পৰা তেওঁৰ নাম মচি পেলাব। আৰু প্ৰভুৱে তাক ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ মাজৰ পৰা দুষ্টতাৰ বাবে পৃথক কৰিব, এই বিধানৰ পুথিত লিখা নিয়মৰ সকলো শাপ অনুসাৰে।

আৰু আন পুৰুষে, তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে যিসকল তোমালোকৰ পাছত উঠিব, আৰু বিদেশীয়ে যি দূৰৰ পৰা আহিব, তেওঁলোকে সেই পৃথিৱীৰ আঘাতবোৰ আৰু ইয়াৰ ৰোগবোৰ দেখিব, যিবোৰ প্ৰভুৱে ইয়াৰ ওপৰত পঠিয়াইছিল, দৈৱিক আৰু লৱণ জ্বলি যোৱা, ইয়াৰ সকলো ভূমি সিঁচা নহব, আৰু অংকুৰিত নহব, আৰু ইয়াৰ ওপৰত কোনো সেউজীয়া গজি নুঠিব। ঠিক যেনেকৈ চদোম আৰু ঘমোৰা, আদমা আৰু চৰোয়িম ধ্বংস কৰা হৈছিল, যিবোৰ প্ৰভুৱে ক্ৰোধ আৰু কোপত ধ্বংস কৰিছিল, আৰু সকলো জাতিয়ে কব, প্ৰভুৱে কিয় এই ভূমিক এইদৰে কৰিলে? এই মহান ক্ৰোধৰ ৰাগ কি? আৰু তেওঁলোকে কব যে তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নিয়ম এৰিলে, যি নিয়ম তেওঁ তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ সৈতে স্থাপন কৰিছিল, যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিছিল, আৰু তেওঁলোকে গৈ অন্য দেৱতাবোৰক সেৱা কৰিলে, যাক তেওঁলোকে জনা নাছিল, আৰু যাক তেওঁলোকলৈ বিতৰণ কৰা হোৱা নাছিল। আৰু প্ৰভু সেই ভূমিৰ ওপৰত ক্ৰোধত ক্ৰোধিত হল, ইয়াৰ ওপৰত এই নিয়মৰ পুথিত লিখা সকলো অভিশাপ অনুসাৰে আনিবলৈ। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ ভূমিৰ পৰা ক্ৰোধত আৰু কোপত আৰু অতিশয় মহান ৰোষত উলিয়াই নিলে, আৰু তেওঁলোকক আন ভূমিলৈ নিক্ষেপ কৰিলে যেনেকৈ এতিয়া।

গুপ্ত বিষয়সমূহ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ, কিন্তু প্ৰকাশিত বিষয়সমূহ আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ চিৰকাললৈ, এই বিধানৰ সকলো বাক্য পালন কৰিবলৈ। গুপ্ত বিষয়বোৰ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ, কিন্তু প্ৰকাশিত বিষয়বোৰ আমাৰ আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ চিৰকাললৈ, এই বিধানৰ সকলো শব্দ পালন কৰিবলৈ।

আৰু এনে হব যে যেতিয়া তোমাৰ ওপৰত এই সকলো কথা আহিব, আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপ, যি মই তোমাৰ সন্মুখত দিলোঁ; আৰু তুমি তোমাৰ হৃদয়ত গ্ৰহণ কৰিবা সকলো জাতিৰ মাজত, যত প্ৰভুৱে তোমাক সিঁচৰিত কৰিব, আৰু তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিবা, আৰু তেওঁৰ মাত শুনিবা, মই আজি তোমাক আদেশ কৰা সকলো অনুসাৰে, তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা। আৰু প্ৰভুৱে তোমাৰ পাপবোৰ সুস্থ কৰিব, আৰু তোমাক দয়া কৰিব, আৰু পুনৰ তোমাক সকলো জাতিৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰিব, যিবোৰৰ মাজত প্ৰভুৱে তোমাক তাত বিচ্ছিন্ন কৰিছিল। যদি তোমাৰ বিচ্ছিন্নতা আকাশৰ এক প্ৰান্তৰ পৰা আকাশৰ আন প্ৰান্তলৈকে হয়, তাৰ পৰাও প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সংগ্ৰহ কৰিব, আৰু তাৰ পৰাই প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক গ্ৰহণ কৰিব। আৰু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক তাৰ পৰা সেই ভূমিলৈ আনিব যি তোমাৰ পিতৃসকলে উত্তৰাধিকাৰ পাইছিল, আৰু তুমি ইয়াক উত্তৰাধিকাৰ পাবা, আৰু তেওঁ তোমাক মঙ্গল কৰিব, আৰু তেওঁ তোমাক তোমাৰ পিতৃসকলতকৈ অধিক সংখ্যক কৰিব। আৰু প্ৰভুৱে তোমাৰ হৃদয় আৰু তোমাৰ বংশৰ হৃদয় সম্পূৰ্ণৰূপে পৰিষ্কাৰ কৰিব, যাতে তুমি তোমাৰ সম্পূৰ্ণ হৃদয়ৰ পৰা আৰু তোমাৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক ভালপাবা, যাতে তুমি জীয়াই থাক।

আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে এই অভিশাপবোৰ তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ ওপৰত দিব, আৰু তোমাক ঘৃণা কৰা সকলৰ ওপৰত, যিসকলে তোমাক তাড়না কৰিলে। আৰু তুমি ঘূৰি আহিবা আৰু তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠ শুনিবা, আৰু তেওঁৰ আদেশসমূহ পালন কৰিবা, যিমান মই আজি তোমাক আদেশ দিওঁ। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিব তোমাৰ হাতৰ সকলো কৰ্মত, তোমাৰ গৰ্ভৰ বংশধৰবোৰত, তোমাৰ পশুধনৰ বংশধৰবোৰত, আৰু

তোমাৰ ভূমিৰ উৎপাদনবোৰত, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ তোমাৰ ওপৰত ভাল বস্তুবোৰৰ বাবে আনন্দিত হবলৈ ঘূৰি আহিব, যেনেকৈ তেওঁ তোমাৰ পিতৃসকলৰ ওপৰত আনন্দিত হৈছিল। যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা, তেওঁৰ আজ্ঞাসমূহ, আৰু তেওঁৰ বিধিসমূহ, আৰু তেওঁৰ বিচাৰসমূহ যি এই বিধানৰ পুথিত লিখিত আছে সেইবোৰ পালন কৰিবলৈ, যদি তুমি তোমাৰ সমগ্ৰ হৃদয় আৰু তোমাৰ সমগ্ৰ আত্মাৰে তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ ঘূৰা। কাৰণ এই আদেশ যি মই আজি তোমাক দিছোঁ, সেয়া অতি কঠিন নহয়, আৰু তোমাৰ পৰা দূৰতো নহয়। ই স্বৰ্গত ওপৰত নাই, এইদৰে কোৱা যে, কোনে আমাৰ বাবে স্বৰ্গলৈ উঠিব, আৰু আমাৰ বাবে ইয়াক আনিব, আৰু আমি ইয়াক শুনি পালন কৰিম? নহয় সাগৰৰ পাৰৰ ওপৰত আছে, এইবুলি কোৱা যে, কোনে আমাৰ বাবে সাগৰৰ পাৰৰ ওপৰলৈ পাৰ হব, আৰু আমাৰ বাবে ইয়াক লব, আৰু আমাৰ বাবে ইয়াক শুনিব পৰা কৰিব, আৰু আমি কৰিম? তোমাৰ অতি ওচৰত আছে সেই বাক্য তোমাৰ মুখত, আৰু তোমাৰ হৃদয়ত, আৰু তোমাৰ হাতত ইয়াক কৰিবলৈ।

চোৱা, মই আজি তোমাৰ সন্মুখত জীৱন আৰু মৃত্যু, ভাল আৰু বেয়া দিছোঁ। যদি তুমি তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাসমূহ শুনা, যিবোৰ মই আজি তোমাক আদেশ কৰোঁ, প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবলৈ, তেওঁৰ সকলো পথত চলিবলৈ, আৰু তেওঁৰ বিধিসমূহ আৰু তেওঁৰ বিচাৰসমূহ পালন কৰিবলৈ, তেন্তে তোমালোক জীয়াই থাকিব, আৰু তোমালোক অনেক হব, আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক সেই সকলো ভূমিত আশীৰ্বাদ কৰিব, যিখনলৈ তুমি তাত প্ৰবেশ কৰি ইয়াক অধিকাৰ কৰিবলৈ যোৱা। আৰু যদি তোমাৰ হৃদয় আঁতৰি যায়, আৰু তুমি নুশুনা, আৰু বিপথে পৰি অন্য দেৱতাসকলক প্ৰণাম কৰা আৰু তেওঁলোকৰ সেৱা কৰা, মই আজি তোমাক ঘোষণা কৰোঁ যে তোমালোক বিনাশত বিনষ্ট হব, আৰু তোমালোক সেই ভূমিত দীৰ্ঘজীৱী নহব, যিখন ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ তোমালোক যৰ্দান নদী পাৰ হৈ তালৈ যাইছা।

মই আজি তোমালোকক স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি কওঁ, মই তোমালোকৰ সন্মুখত জীৱন আৰু মৃত্যু, আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপ দিছোঁ, তুমি জীৱন বাছি লোৱা, যাতে তুমি আৰু তোমাৰ বংশ জীয়াই থাকে। তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰা, তেওঁৰ কণ্ঠ শুনা, আৰু তেওঁক ধৰি ৰখা, কাৰণ এইটোৱেই তোমাৰ জীৱন আৰু তোমাৰ দিনবোৰৰ দীৰ্ঘতা, সেই পৃথিৱীত বাস কৰা, যিখন প্ৰভুৱে তোমাৰ পিতৃসকল আব্ৰাহাম আৰু ইচহাক আৰু যাকোবক দিবলৈ শপত খাইছিল।

31

আৰু মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰৰ প্ৰতি এই সকলো কথা কোৱা সম্পূৰ্ণ কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, মই আজি এশ বিশ বছৰীয়া, মই এতিয়াও সোমাবলৈ আৰু ওলাবলৈ সক্ষম নহম, কিন্তু প্ৰভুৱে মোক কলে, তুমি এই জৰ্ডান পাৰ নহবা। প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ যি তোমাৰ আগে আগে যায়, তেওঁ তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা এই জাতিবোৰক ধ্বংস কৰিব, আৰু তুমি তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে পাবা, আৰু যিহোচুৱা তোমাৰ আগে আগে যাব, যেনেকৈ প্ৰভুৱে কৈছিল। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক তেনেকৈ কৰিব যেনেকৈ চীহোন আৰু ওগ, অমোৰীয়াসকলৰ দুই ৰজাক কৰিছিল, যিসকল যৰ্দনৰ সিপাৰে আছিল, আৰু তেওঁলোকৰ ভূমিক, যেনেকৈ তেওঁ তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক তোমালোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ প্ৰতি সেইদৰে কৰিবা যেনেকৈ মই তোমালোকক আদেশ দিলোঁ। সাহসী হোৱা আৰু শক্তিশালী হোৱা, ভয় নকৰিবা, আৰু ভীত নহবা, আৰু তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা আতংকিত নহবা, কাৰণ প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ যি তোমালোকৰ আগে আগে যায়, তোমালোকৰ সৈতে তোমালোকৰ মাজত আছে, তেওঁ তোমাক এৰি নাযাব, আৰু তোমাক পৰিত্যাগ নকৰিব। আৰু মোচিয়ে যিহোচুৱাক মাতিলে আৰু সকলো ইস্ৰায়েলৰ আগত

তেওঁক কলে, সাহসী আৰু শক্তিশালী হোৱা, কিয়নো তুমি এই লোকসকলৰ আগত সেই ভূমিলৈ প্ৰৱেশ কৰিবা যি প্ৰভুৱে তোমালোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিল, আৰু তুমি তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰ দিবা। আৰু প্ৰভু যি তোমাৰ লগত যাত্ৰা কৰে, তেওঁ তোমাক এৰি নিদিব আৰু তোমাক পৰিত্যাগ নকৰিব। ভয় নকৰিবা আৰু কাপুৰুষতা নকৰিবা।

আৰু মোচিয়ে এই নিয়মৰ বাক্যবোৰ এখন পুথিত লিখিলে, আৰু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা লেবীৰ পুত্ৰ পুৰোহিতসকলক আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰিচাৰকসকলক দিলে।

আৰু মোচিয়ে সেই দিনা তেওঁলোকক আদেশ দি কৈছিল, সাত বছৰৰ পাছত মুক্তিৰ বছৰৰ সময়ত তম্বু-উৎসৱত, যেতিয়া সকলো ইস্ৰায়েল একেলগে যাত্ৰা কৰি তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত দেখা দিবলৈ আহিব, সেই ঠাইত যি ঠাই প্ৰভুৱে বাছি লব, তুমি এই বিধান সকলো ইস্ৰায়েলৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ কাণত পঢ়িবা। লোকসকলক, পুৰুষসকলক আৰু মহিলাসকলক আৰু সন্তানসকলক আৰু তোমালোকৰ নগৰসমূহত থকা প্ৰবাসীসকলক সমবেত কৰি, যাতে তেওঁলোকে শুনে, আৰু যাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ শিকে, আৰু তেওঁলোকে এই বিধানৰ সকলো বাক্য পালন কৰিবলৈ শুনিব। আৰু তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকল যিসকলে নাজানে, তেওঁলোকে শুনিব আৰু শিকিব প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰক ভয় কৰিবলৈ, সকলো দিন যিমান দিন তেওঁলোক পৃথিৱীত জীয়াই থাকিব, সেই ভূমিত যিখনলৈ তোমালোকে যৰ্দান পাৰ হৈ তাত অধিকাৰ কৰিবলৈ যাইছা।

আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, চোৱা, তোমাৰ মৃত্যুৰ দিনবোৰ নিকট হৈছে। যিহোচূৱাক মাতা, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰবোৰৰ ওচৰত থিয় হোৱা, আৰু মই তাক আদেশ দিম। আৰু মোচি আৰু যিহোচূৱা সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ ভিতৰলৈ গল, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰবোৰৰ ওচৰত থিয় হল। আৰু প্ৰভু মেঘত নামি আহিল, আৰু সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ কাষত থিয় হল, আৰু মেঘৰ স্তম্ভ সাক্ষ্যৰ তম্বুৰ দুৱাৰৰ কাষত থিয় হল। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, চোৱা তুমি তোমাৰ

পিতৃসকলৰ সৈতে শুভ, আৰু এই লোকসকলে উঠি পৃথিৱীৰ বিদেশী দেৱতাসকলৰ পাছত
ব্যভিচাৰ কৰিব, যি পৃথিৱীলৈ এই প্ৰৱেশ কৰে, আৰু তেওঁলোকে মোক ত্যাগ কৰিব, আৰু
মোৰ চুক্তি ভাঙিব, যি মই তেওঁলোকৰ সৈতে স্থাপন কৰিলোঁ। আৰু মই সেই দিনা
তেওঁলোকৰ ওপৰত ফ্ৰোধত ফ্ৰোধিত হম, আৰু মই তেওঁলোকক এৰি দিম, আৰু মই
তেওঁলোকৰ পৰা মোৰ মুখ ঘূৰাই লম, আৰু তেওঁ খাদ্য হব, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক
বহুত অমঙ্গল আৰু দুখ-কষ্ট বিচাৰি পাব, আৰু সেই দিনা কব, কাৰণ মোৰ প্ৰভু ঈশ্বৰ মোৰ
লগত নাই, এই অমঙ্গলবোৰে মোক বিচাৰি পালে। মই কিন্তু সেই দিনা তেওঁলোকৰ পৰা
মোৰ মুখ সম্পূৰ্ণৰূপে ঘূৰাই লম, কাৰণ তেওঁলোকে যিবোৰ দুষ্টতা কৰিলে, আৰু কাৰণ
তেওঁলোক বিদেশী দেৱতাবোৰৰ ফালে ঘূৰিল।

আৰু এতিয়া এই গীতৰ শব্দবোৰ লিখা, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ইয়াক শিকোৱা, আৰু
তেওঁলোকৰ মুখত ইয়াক ৰাখিবা, যাতে এই গীত মোৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত
সাক্ষ্য দিয়া হয়। কিয়নো মই তেওঁলোকক সেই ভাল ভূমিলৈ আনিম, যি ভূমি মই
তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিলো, সেই গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি,
আৰু তেওঁলোকে খাব, আৰু পূৰ্ণ হৈ তৃপ্ত হব, আৰু তেওঁলোকে বিদেশী দেৱতাসকলৰ
ফালে ঘূৰিব, আৰু তেওঁলোকক সেৱা কৰিব, আৰু তেওঁলোকে মোক খং উঠাব, আৰু
তেওঁলোকে মোৰ চুক্তি ভাঙিব। আৰু এই গীতে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দি প্ৰতিস্থাপিত
হব, কিয়নো ই তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা আৰু তেওঁলোকৰ বংশৰ মুখৰ পৰা পাহৰা নহব,
কাৰণ মই তেওঁলোকৰ দুষ্টতা জানো, যি তেওঁলোকে আজি ইয়াত কৰি আছে, মই
তেওঁলোকক সেই ভাল ভূমিলৈ লৈ যোৱাৰ আগতে, যি মই তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত
শপত খাইছিলো।

আৰু মোচিয়ে সেই দিনা এই গীত লিখিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ইয়াক শিকালে।
আৰু তেওঁ যিহোচূৱাক আদেশ দিলে আৰু কলে, সাহসী আৰু শক্তিশালী হোৱা, কিয়নো

তুমি ইস্রায়েলৰ পুত্ৰসকলক সেই ভূমিলৈ আনিবা যি প্ৰভুৱে তেওঁলোকক শপত খাই দিছিল,
আৰু তেওঁ তোমাৰ সৈতে থাকিব।

যেতিয়া মোচিয়ে এই আইনৰ সকলো শব্দ এখন কিতাপত শেষলৈকে লিখি সম্পূৰ্ণ কৰিলে,
আৰু তেওঁ লেবীয়াসকলক আদেশ দিলে, যিসকলে প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰে, কৈ, এই
আইনৰ পুথি লৈ, তোমালোকে ইয়াক তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নিয়ম চন্দুকৰ কাষত
ৰাখিবা, আৰু ই তাত তোমাৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য হিচাপে থাকিব। কাৰণ মই তোমাৰ উত্তেজনা
জানো, আৰু তোমাৰ ডিঙি কঠিন, এতিয়াও মই তোমালোকৰ সৈতে জীৱিত থাকোঁতে
আজি, তোমালোকে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰি আছিল, তেন্তে মোৰ মৃত্যুৰ পিছত
কেনেকৈ নকৰিবা? তোমালোকৰ জনগোষ্ঠীয় নেতাসকলক, তোমালোকৰ বৃদ্ধসকলক,
তোমালোকৰ বিচাৰকসকলক আৰু তোমালোকৰ কৰ্মচাৰীসকলক মোৰ ওচৰলৈ সমবেত
কৰা, যাতে মই তেওঁলোকৰ কাণত এই সকলো কথা কব পাৰোঁ আৰু তেওঁলোকৰ আগত
স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীক সাক্ষী কৰি কব পাৰোঁ। মই জানো যে মোৰ মৃত্যুৰ পিছত তোমালোকে
অধৰ্মত লিপ্ত হবা, আৰু মই তোমালোকক আদেশ দিয়া পথৰ পৰা আঁতৰি যাবা, আৰু শেষ
দিনবোৰত তোমালোকৰ ওপৰত অমঙ্গল আহি পৰিব, কাৰণ তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত
দুষ্ট কৰ্ম কৰিবা আৰু তোমালোকৰ হাতৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা তেওঁক ফ্ৰেণ্ডিত কৰিবা।

আৰু মোচিয়ে সকলো সমাবেশৰ কাণত এই গীতৰ শব্দবোৰ শেষলৈকে কলে।

32

হে স্বৰ্গ, মনোযোগ দিয়া, আৰু মই কথা কম, আৰু পৃথিৱীয়ে মোৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা
শব্দসমূহ শুনক। প্ৰতীক্ষিত হওক বৰষুণৰ দৰে মোৰ উক্তি, আৰু নামি আহক শিশিৰৰ দৰে
মোৰ বচনসমূহ, ঘাঁহৰ ওপৰত বৰষুণৰ দৰে, আৰু ঘাঁহৰ ওপৰত তুষাৰপাতৰ দৰে। কাৰণ

মই প্ৰভুৰ নাম মাতিলোঁ, আমাৰ ঈশ্বৰক মহত্ব প্ৰদান কৰা। ঈশ্বৰ, তেওঁৰ কৰ্মসমূহ সত্য, আৰু তেওঁৰ সকলো পথ ন্যায্যবিচাৰ, ঈশ্বৰ বিশ্বাসী, আৰু কোনো অন্যায় নাই, প্ৰভু ন্যায্যপৰায়ণ আৰু পবিত্ৰ। তেওঁলোকে পাপ কৰিলে, তেওঁৰ সন্তান নহয়, নিন্দনীয়, বেকা আৰু বিকৃত প্ৰজন্ম। এইবোৰ প্ৰভুক তোমালোকে পৰিশোধ কৰা? এইদৰে লোক মুৰ্খ আৰু জ্ঞানী নহয়? তেওঁ নিজে এই তোমাৰ পিতা যিয়ে তোমাক অধিকাৰ কৰিলে আৰু তোমাক সৃষ্টি কৰিলে আৰু তোমাক গঠন কৰিলে নহয় নে? যুগৰ দিনবোৰ মনত ৰাখা, প্ৰজন্মৰ পিছত প্ৰজন্মৰ বছৰবোৰ বুজা। তোমাৰ পিতাক সোধা আৰু তেওঁ তোমাক ঘোষণা কৰিব, তোমাৰ বৃদ্ধসকলক সোধা আৰু তেওঁলোকে তোমাক কব।

যেতিয়া সৰ্বোচ্চই জাতিসমূহ বিভাজন কৰিছিল, যেনেকৈ আদমৰ পুত্ৰসকলক সিঁচৰিত কৰিছিল, তেওঁ ঈশ্বৰৰ দূতসকলৰ সংখ্যা অনুসৰি জাতিসমূহৰ সীমা স্থাপন কৰিছিল। আৰু প্ৰভুৰ অংশ হল তেওঁৰ লোক যাকোব, তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰৰ জোখ-ৰছী ইস্ৰায়েল। তেওঁ তেওঁক মৰুভূমিত ধৰি ৰাখিলে, জ্বলন্ত তাপৰ তৃষ্ণাত নিৰ্জল ভূমিত, তেওঁক আৱৰি ধৰিলে আৰু তেওঁক শিক্ষা দিলে, আৰু তেওঁক ৰক্ষা কৰিলে, চকুৰ মণিৰ দৰে। যেনেকৈ ঈগলে নিজৰ বাহ ঢাকে, আৰু নিজৰ পোৱালিবোৰৰ ওপৰত আকাংক্ষা কৰে, নিজৰ ডেউকা বিস্তাৰ কৰি সিহঁতক গ্ৰহণ কৰিলে, আৰু সিহঁতক নিজৰ পিঠিৰ ওপৰত তুলি ললে। প্ৰভু একাই তাদেৰ নেতৃত্ব দিয়েছিলেন, তাদেৰ সঙ্গে কোনো বিদেশী দেবতা ছিল না। তেওঁ তেওঁলোকক পৃথিৱীৰ শক্তিৰ ওপৰত আনিলে, তেওঁ তেওঁলোকক পথাৰসমূহৰ উৎপাদন খুৱালে, তেওঁলোকে শিলৰ পৰা মৌ চুহিলে আৰু কঠিন শিলৰ পৰা তেল পালে। গৰুৰ মাখন আৰু ভেড়াৰ গাখীৰ, মেৰ-ছাগ আৰু মতা ভেড়াৰ চৰ্বিৰ সৈতে, মহৰ পুত্ৰ আৰু ছাগলীৰ সৈতে, ঘেঁহুৰ বৃক্ষৰ চৰ্বিৰ সৈতে, আৰু তেওঁ আঙুৰৰ তেজৰূপে দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিলে। আৰু যাকোবে খালে আৰু পূৰ্ণ হল, আৰু সেই প্ৰিয়জনে লাখি মাৰিলে, তেওঁ মোটা হল, তেওঁ ডাঠ হল, তেওঁ বহল হল, আৰু তেওঁক সৃষ্টি কৰা সেই ঈশ্বৰক পৰিত্যাগ কৰিলে, আৰু তেওঁৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ পৰা আঁতৰি গল।

তেওঁলোকে বিদেশী দেৱতাবোৰৰ দ্বাৰা মোক ত্ৰেণ্ডিত কৰিলে, তেওঁলোকৰ ঘৃণনীয় কৰ্মবোৰৰ দ্বাৰা মোক উত্তেজিত কৰিলে। তেওঁলোকে ভূতবোৰৰ ওচৰত বলিদান দিলে, আৰু ঈশ্বৰৰ ওচৰত নহয়, এনে দেৱতাবোৰৰ ওচৰত যিবোৰক তেওঁলোকে জনা নাছিল, নতুন আৰু শেহতীয়া যিবোৰ আহিছে, যিবোৰক তেওঁলোকৰ পিতৃসকলে জনা নাছিল। ঈশ্বৰক, যিজনে তোমাক জন্ম দিছিল, তুমি পৰিত্যাগ কৰিলা, আৰু ঈশ্বৰক, যিজনে তোমাক পুষ্টি দিয়ে, তুমি পাহৰি গলা।

আৰু প্ৰভুৱে দেখিলে, আৰু ঈৰ্ষা কৰিলে, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ আৰু কন্যাসকলৰ ক্ৰোধৰ মাজেৰে উত্তেজিত হল। আৰু তেওঁ কলে, মই মোৰ মুখ তেওঁলোকৰ পৰা ঘূৰাই লম, আৰু শেষৰ দিনবোৰত তেওঁলোকক কি হব দেখুৱাম, কাৰণ এইটো এটা বিপথগামী প্ৰজন্ম, পুত্ৰসকল যিসকলৰ তেওঁলোকত বিশ্বাস নাই।

তেওঁলোকে যি ঈশ্বৰ নহয় তাৰ দ্বাৰা মোক ঈৰ্ষান্বিত কৰিলে, তেওঁলোকৰ মূৰ্তিবোৰৰ দ্বাৰা মোক খং উঠালে, আৰু মই যি জাতি নহয় তাৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক ঈৰ্ষান্বিত কৰিম, এটা মুখ জাতিৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক খং উঠাম। কাৰণ মোৰ ক্ৰোধৰ পৰা জুই জ্বলি উঠিছে, ই তললৈ হেডিলৈকে জ্বলিব, পৃথিৱী আৰু ইয়াৰ উৎপন্ন দ্ৰব্য গ্ৰাস কৰিব, পৰ্বতসমূহৰ ভেটি জ্বলাই দিব। মই তেওঁলোকৰ ওপৰত দুৰ্যোগবোৰ গোটাম, আৰু মোৰ কাঁড়বোৰ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত ব্যয় কৰিম। দুৰ্ভিক্ষত ক্ষয় হৈ যোৱা আৰু চৰাইৰ খাদ্য হোৱা, আৰু নিৰাময়হীন পিঠি টনা ৰোগ—বনৰীয়া জন্তুৰ দাঁত মই তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে পঠিয়াম, ক্ৰোধেৰে সৈতে মাটিত বগাই ফুৰা জন্তুবোৰৰ। বাহিৰত তৰোৱালে তেওঁলোকক নিঃসন্তান কৰিব, আৰু ভঁৰালৰ ভিতৰত ভয়ে—যুৱক কুমাৰীৰ সৈতে, পিয়াহ খোৱা শিশু বয়সস্থ বৃদ্ধৰ সৈতে। মই কলো, মই সিহঁতক বিচ্ছিন্ন কৰিম, আৰু মই মানুহৰ মাজৰ পৰা সিহঁতৰ স্মৃতিচিহ্ন বন্ধ কৰিম। যদি শত্ৰুসকলৰ ক্ৰোধৰ মাজেৰে নহয়, যাতে তেওঁলোকে দীৰ্ঘায়িত নকৰে, যাতে বিৰোধীসকলে একেলগে আক্ৰমণ নকৰে, তেওঁলোকে নকয়, আমাৰ হাত

উচ্চ, আৰু প্ৰভুৱে নহয়, এই সকলো কৰিলে।

জাতিটোৱে পৰামৰ্শ হেৰুৱাই পেলাইছে, আৰু তেওঁলোকৰ মাজত জ্ঞান নাই। তেওঁলোকে বুজিবলৈ চিন্তা নকৰিলে, আহি থকা সময়ত এইবোৰ গ্ৰহণ কৰক। কেনেকৈ এজনে হাজাৰজনক খেদিব, আৰু দুজনে দশ হাজাৰক স্থানচ্যুত কৰিব, যদি ঈশ্বৰে তেওঁলোকক বিক্ৰী নকৰিলেহেঁতেন, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক সমৰ্পণ নকৰিলেহেঁতেন? কাৰণ তেওঁলোকৰ দেৱতাসকল আমাৰ ঈশ্বৰৰ দৰে নহয়, আৰু আমাৰ শত্ৰুসকল মুৰ্খ। কাৰণ তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষালতা চদোমৰ দ্ৰাক্ষালতাৰ পৰা, আৰু তেওঁলোকৰ শাখা ঘমোৰাৰ পৰা; তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষা পিতৃৰ দ্ৰাক্ষা, তেওঁলোকৰ বাবে তিজ্ঞতাৰ থোপা। তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষাৰস নাগসকলৰ ক্ৰোধ, আৰু সৰ্পসকলৰ ক্ৰোধ নিৰাময়হীন। নহয় চোৱা, এইবোৰ মোৰ ওচৰত সংগ্ৰহ কৰা হৈছে, আৰু মোৰ ভঁৰালবোৰত মোহৰ মৰা হৈছে? প্ৰতিশোধৰ দিনত মই প্ৰতিফল দিম, যেতিয়া তেওঁলোকৰ ভৰি পিছলি যায়, কাৰণ ধ্বংসৰ দিন তেওঁলোকৰ ওচৰত, আৰু সেয়া তোমালোকৰ বাবে প্ৰস্তুত হৈ আছে। কাৰণ প্ৰভুৱে তেওঁৰ লোকসকলক বিচাৰ কৰিব, আৰু তেওঁৰ দাসবোৰৰ ওপৰত সান্ত্বনা পাব, কাৰণ তেওঁ দেখিলে তেওঁলোকক দুৰ্বল হোৱা, আৰু আনয়নত ক্ষয় হোৱা, আৰু শিথিল হোৱা। আৰু প্ৰভুৱে কলে, কত আছে তেওঁলোকৰ দেৱতাসকল, যাৰ ওপৰত তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিছিল? যাৰ বলিদানৰ চৰ্বি তোমালোকে খাইছিল, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ পেয় নৈবেদ্যৰ দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰিছিল; তেওঁলোক উঠক আৰু তোমালোকক সহায় কৰক আৰু তেওঁলোক তোমালোকৰ ৰক্ষক হওক। চোৱা চোৱা যে মই আছোঁ, আৰু মোৰ বাহিৰে ঈশ্বৰ নাই, মই হত্যা কৰিম, আৰু জীয়াই থাকিবলৈ কৰিম, আঘাত কৰিম, আৰু মই সুস্থ কৰিম, আৰু মোৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিব পৰা কোনো নাই। কাৰণ মই স্বৰ্গৰ ফালে মোৰ হাত তুলিম, আৰু মই মোৰ সোঁ হাতেৰে শপত খাম, আৰু মই কম, মই চিৰকাল জীয়াই আছোঁ। কাৰণ মই মোৰ তৰোৱাল বিজুলীৰ দৰে তীক্ষ্ণ কৰিম, আৰু মোৰ হাতে বিচাৰ ধৰিব, আৰু মই শত্ৰুসকলক দণ্ড দিম, আৰু মোক ঘৃণা কৰা সকলক প্ৰতিফল দিম। মই মোৰ কাঁড়বোৰ

তেজেৰে মতলীয়া কৰিম, আৰু মোৰ তৰোৱালে মাংস খাব—আহতসকলৰ তেজৰ পৰা
আৰু বন্দীসকলৰ পৰা, শত্ৰু শাসকসকলৰ মূৰৰ পৰা।

আনন্দিত হোৱা হে স্বৰ্গসমূহ, তেওঁৰ লগত একেলগে, আৰু তেওঁক প্ৰণাম কৰক ঈশ্বৰৰ
সকলো বাৰ্তাবাহকে। আনন্দিত হোৱা হে জাতিসমূহ, তেওঁৰ লোকসকলৰ সৈতে, আৰু
তেওঁক শক্তিশালী কৰক ঈশ্বৰৰ সকলো পুত্ৰই, কাৰণ তেওঁৰ পুত্ৰসকলৰ তেজৰ প্ৰতিশোধ
লোৱা হব। আৰু তেওঁ প্ৰতিশোধ লব আৰু শত্ৰুসকলক দণ্ড প্ৰতিফল দিব, আৰু ঘৃণা কৰা
সকলক প্ৰতিফল দিব, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁৰ লোকসকলৰ ভূমি শুচি কৰিব।

আৰু মোচিয়ে সেই দিনা এই গীত লিখিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক ইয়াক শিকালে,
আৰু মোচিয়ে সোমাল, আৰু এই বিধানৰ সকলো শব্দ লোকসকলৰ কাণত কলে, নিজে
আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা। আৰু মোচিয়ে সকলো ইস্ৰায়েলৰ লগত কথা কোৱা সম্পূৰ্ণ
কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, এই সকলো কথাত হৃদয়েৰে মনোযোগ দিয়া,
যিবোৰৰ বিষয়ে মই আজি তোমালোকক সাক্ষ্য দিছোঁ, যিবোৰ তোমালোকে তোমালোকৰ
পুত্ৰসকলক আদেশ দিবা, এই বিধানৰ সকলো কথা পালন কৰিবলৈ আৰু কৰিবলৈ। কাৰণ
এই শব্দ তোমালোকৰ বাবে খালী নহয়, কিয়নো এয়া তোমালোকৰ জীৱন, আৰু এই শব্দৰ
কাৰণে তোমালোকে পৃথিৱীত দীৰ্ঘায়ু হবা, যি ঠাইলৈ তোমালোকে যদান পাৰ হৈ
উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ গৈছা। আৰু প্ৰভুৱে সেই দিনা মোচিক কথা কলে, কৈ, আবাবীম
পৰ্বতলৈ উঠা যোৱা, এই নাৰাউ পৰ্বত যি মোৱাব ভূমিত যিৰীহোৰ সন্মুখত আছে, আৰু
কনান ভূমি দেখা, যি মই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক দিওঁ, আৰু তুমি যি পৰ্বতলৈ উঠি যোৱা
সেই পৰ্বতত তোমাৰ মৃত্যু হব, আৰু তোমাৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ যোগ দিয়া হবা,
যেনেকৈ তোমাৰ ভাই হাৰোণৰ হোৰ পৰ্বতত মৃত্যু হৈছিল আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ
ওচৰলৈ যোগ দিয়া হৈছিল। কাৰণ তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত চিন
মৰুভূমিৰ কাদেশত বিবাদৰ জলৰ ওপৰত মোৰ বাক্য অমান্য কৰিলা, কাৰণ তোমালোকে

ইস্রায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত মোক পবিত্ৰ নকৰিলা । বিপৰীতে তুমি সেই ভূমি দেখিবা,
আৰু তাত তুমি প্ৰৱেশ নকৰিবা ।

33

আৰু এয়া সেই আশীৰ্বাদ যি ঈশ্বৰৰ লোক মোচিয়ে ইস্রায়েলৰ পুত্ৰসকলক তেওঁৰ মৃত্যুৰ
আগত দিছিল । আৰু তেওঁ কলে, প্ৰভু হীনাৰ পৰা আহিছে, আৰু চেয়ীৰৰ পৰা আমাৰ
ওচৰত প্ৰকাশিত হৈছে, আৰু পাৰাণ পৰ্বতৰ পৰা খৰধৰকৈ আহিছে, কাদেচৰ অসংখ্যৰ
সৈতে, তেওঁৰ সোঁফালে তেওঁৰ সৈতে দূতসকল আছিল । আৰু তেওঁ তেওঁৰ মানুহসকলক
ৰক্ষা কৰিলে, আৰু তোমাৰ হাতৰ দ্বাৰা পবিত্ৰ কৰা সকলো, আৰু এইসকল তোমাৰ
অধীনত আছে, আৰু তেওঁৰ কথাৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলে । নিয়ম, যি মোচিয়ে আমাক আদেশ
দিলে, যাকোবৰ সমাজসমূহৰ উত্তৰাধিকাৰ । আৰু প্ৰিয়জনৰ মাজত শাসক হব, যেতিয়া
জনসাধাৰণৰ শাসকসকল ইস্রায়েলৰ জনগোষ্ঠীসমূহৰ সৈতে একেলগে একত্ৰিত হব ।
ৰূবেণ জীয়াই থাকক, আৰু তেওঁ নমৰক, আৰু সংখ্যাত তেওঁ বহুত হওক ।

আৰু এইটো যিহুদাৰ বিষয়ে, হে প্ৰভু, যিহুদাৰ কণ্ঠস্বৰ শুনা, আৰু তেওঁৰ লোকসকলৰ
মাজলৈ তুমি আহা, তেওঁৰ হাতবোৰে তেওঁৰ বাবে যুদ্ধ কৰিব, আৰু তুমি শত্ৰুবোৰৰ পৰা
সহায়কাৰী হবা ।

আৰু লেবীক কলে, লেবীক তেওঁৰ স্পষ্ট চিহ্ন দিয়া, আৰু তেওঁৰ সত্য সেই পবিত্ৰ
মানুহজনক দিয়া, যাক তেওঁলোকে পৰীক্ষাত পৰীক্ষা কৰিলে, যাক তেওঁলোকে বিবাদৰ
পানীৰ ওপৰত নিন্দা কৰিলে । যিজনে পিতাক আৰু মাতৃক কৈছিল, মই তোমাক দেখা নাই,
আৰু তেওঁৰ ভাতৃসকলক চিনি নাপালে, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক অস্বীকাৰ কৰিলে, তেওঁ
তোমাৰ বাক্যসমূহ পালন কৰিলে, আৰু তোমাৰ নিয়মটি ৰক্ষা কৰিলে । তেওঁলোকে

যাকোবক তোমাৰ বিধানসমূহ ঘোষণা কৰিব, আৰু ইস্ৰায়েলক তোমাৰ নিয়ম শিকাব, তেওঁলোকে তোমাৰ ক্ৰোধত নিৰন্তৰ তোমাৰ বেদীৰ ওপৰত ধূপ স্থাপন কৰিব। হে প্ৰভু, তেওঁৰ শক্তিক আশীৰ্বাদ কৰক, আৰু তেওঁৰ হাতৰ কৰ্মসমূহ গ্ৰহণ কৰক, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে উঠা শত্ৰুসকলৰ কঁকাল ভাঙি পেলাওক, আৰু তেওঁক ঘৃণা কৰা সকল যেন উঠিব নোৱাৰে। আৰু বিন্যামীনক কলে, প্ৰভুৰ দ্বাৰা প্ৰিয়জনে বিশ্বাসেৰে বাস কৰিব, আৰু ঈশ্বৰে তেওঁৰ ওপৰত সকলো দিন হাঁ দিয়ে, আৰু তেওঁৰ কান্ধৰ মাজত বিশ্ৰাম দিলে।

আৰু যোচেফক কলে, প্ৰভুৰ আশীৰ্বাদৰ পৰা তেওঁৰ ভূমি, স্বৰ্গৰ ঋতুসমূহৰ পৰা আৰু নিয়ৰ পৰা, আৰু তলৰ পৰা গভীৰতাসমূহৰ জলৰ উৎসসমূহৰ পৰা। আৰু উৎপাদনৰ ঋতু অনুসৰি সূৰ্যৰ পথসমূহৰ, আৰু মাহসমূহৰ সংযোগৰ পৰা, পৰ্বতসমূহৰ শিখৰৰ আৰম্ভণিৰ পৰা, আৰু চিৰন্তন পাহাৰসমূহৰ শিখৰৰ পৰা, আৰু পৃথিৱীৰ পূৰ্ণতাৰ সময় অনুসৰি, আৰু জোপোহাত যি দেখা গৈছিল তেওঁৰ বাবে গ্ৰহণযোগ্য বস্তুবোৰ যোচেফৰ মূৰৰ ওপৰত আহক, আৰু ভাতৃসকলৰ মাজত মহিমাযিত হোৱা জনৰ শিখৰৰ ওপৰত। প্ৰথমজাত ষাঁড়গৰুৰ সৌন্দৰ্য তেওঁৰ, একশৃংগৰ শিং তেওঁৰ শিং, সিহঁতৰ দ্বাৰা তেওঁ জাতিসমূহক একেলগে বিন্ধিব, পৃথিৱীৰ শেষলৈকে, এইবোৰ ইফ্ৰয়িমৰ দহ হাজাৰ, আৰু এইবোৰ মনচিৰ হাজাৰ। আৰু জবুলুনক কলে, হে জবুলুন, তোমাৰ প্ৰস্থানত আনন্দিত হোৱা, আৰু হে ইচাখৰ, তোমাৰ তম্বুবোৰত আনন্দিত হোৱা। জাতিসমূহে ধ্বংস কৰিব, আৰু তোমালোকে তাত আহ্বান কৰিবা, আৰু তাত ন্যায়ৰ বলিদান উৎসৰ্গ কৰিবা, কাৰণ সাগৰৰ সম্পদে তোমাক পুষ্টি দিব, আৰু উপকূলীয় অঞ্চলত বাস কৰা লোকসকলৰ বাণিজ্যই।

আৰু গাদক কলে, ধন্য গাদক বিস্তৃত কৰোঁতা, সিংহৰ দৰে তেওঁ বিশ্ৰাম ললে, বাহু আৰু শাসকক চূৰ্ণ কৰি। আৰু তেওঁ নিজৰ প্ৰথম ফল দেখিলে, কাৰণ তাত শাসকসকলৰ ভূমি বিভক্ত কৰা হৈছিল, যেতিয়া জাতিসমূহৰ নেতাসকলৰ সৈতে একেলগে একত্ৰিত হৈছিল; প্ৰভুৱে ন্যায় কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সৈতে তেওঁৰ বিচাৰ কৰিলে।

আৰু দানক কলে, দান সিংহৰ পোৱালি, আৰু বাচানৰ পৰা জঁপিয়াই পৰিব। আৰু
নেফথালীক কলে, নেফথালী গ্ৰহণযোগ্য বস্তুবোৰৰ পূৰ্ণতা, আৰু প্ৰভুৰ পৰা আশীৰ্বাদেৰে
পূৰ্ণ হওক, সাগৰ আৰু দক্ষিণ উত্তৰাধিকাৰী হব। আৰু আশেৰক কলে, আশেৰ
সন্তানসকলৰ পৰা আশীৰ্বাদিত, আৰু তেওঁ তেওঁৰ ভাইসকলৰ প্ৰতি গ্ৰহণযোগ্য হব, তেওঁ
তেওঁৰ ভৰি তেলত ডুবাব। লোহা আৰু ব্ৰঞ্জ তেওঁৰ জোতা হব, আৰু তোমাৰ দিনবোৰৰ
দৰে তোমাৰ শক্তি হব।

প্ৰিয়জনৰ ঈশ্বৰৰ দৰে কোনো নাই, যি স্বৰ্গৰ ওপৰত পদাৰ্পণ কৰে তোমাৰ সহায়ক হৈ,
আৰু আকাশমণ্ডলৰ মহিমাময়। আৰু ঈশ্বৰৰ আৰম্ভণিয়ে তোমাক ঢাকিব, আৰু চিৰন্তন
বাহুৰ শক্তিৰ দ্বাৰা, আৰু তোমাৰ মুখৰ পৰা শত্ৰুক খেদিব, কৈ, বিনষ্ট হোৱা। আৰু
ইস্ৰায়েলে বিশ্বাস কৰি অকলে বাস কৰিব, যাকোবৰ পৃথিৱীত, শস্য আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ
ওপৰত, আৰু আকাশে তোমাক শিশিৰেৰে মেঘাচ্ছন্ন কৰিব। ধন্য তুমি ইস্ৰায়েল, তোমাৰ
দৰে কোন লোক আছে যি প্ৰভুৰ দ্বাৰা ৰক্ষা পাইছে? তোমাৰ সহায়কাৰীয়ে তোমাক ৰক্ষা
কৰিব, আৰু তৰোৱাল তোমাৰ গৌৰৱ, আৰু তোমাৰ শত্ৰুবোৰে তোমাক মিছা কথা কব,
আৰু তুমি তেওঁলোকৰ ডিঙিৰ ওপৰত পদদলিত কৰিবা।

34

আৰু মোচি মোৱাবৰ আৰাবথৰ পৰা নাৰাউ পৰ্বতলৈ গল, ফাচগাৰ শিখৰলৈ, যি যিৰিহোৰ
সন্মুখত আছে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁক গিলিয়দৰ পৰা দানলৈকে সকলো ভূমি দেখুৱালে,
আৰু নেফথালিৰ সকলো ভূমি, আৰু ইফ্ৰয়িমৰ সকলো ভূমি, আৰু মনচি, আৰু যিহুদাৰ
সকলো ভূমি শেষ সাগৰলৈকে, আৰু মৰুভূমি, আৰু যিৰীহোৰ চাৰিওফালৰ অঞ্চল, খেজুৰ
গছৰ নগৰ, চোৱৰ পৰ্যন্ত। আৰু প্ৰভুৱে মোচিক কলে, এই সেই ভূমি যি মই अब্রাহাম আৰু
ইচহাক আৰু যাকোবক শপত খাই কৈছিলোঁ, তোমালোকৰ বংশক মই ইয়াক দিম, আৰু মই

তোমাৰ চকুৰে ইয়াক দেখুৱালোঁ, আৰু তুমি তাত প্ৰৱেশ নকৰিবা।

আৰু প্ৰভুৰ সেৱক মোচিৰ মৃত্যু হল মোৱাব দেশত প্ৰভুৰ বাক্যৰ দ্বাৰা। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ফগোৰৰ ঘৰৰ ওচৰত গাইত পুতিলে, আৰু আজিৰ দিনলৈকে কোনেও তেওঁৰ সমাধি দেখা নাই। Moses-ৰ মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁৰ বয়স একশ বিশ বছৰ আছিল, কিন্তু তেওঁৰ চকু আন্ধাৰ হোৱা নাছিল, আৰু তেওঁৰ কাছবোৰো ধ্বংস হোৱা নাছিল।

আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মোৱাবৰ আৰাবথত, যিৰীহোৰ ওচৰত জৰ্ডানৰ ওপৰত, ত্ৰিশ দিন মোচিৰ বাবে কান্দিলে, আৰু মোচিৰ বাবে শোক আৰু কান্দোনৰ দিনবোৰ সম্পূৰ্ণ হল। আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা বুদ্ধিৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ হল, কিয়নো মোচিয়ে তেওঁৰ ওপৰত হাত ৰাখিছিল, আৰু ইজায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁৰ কথা শুনিলে, আৰু প্ৰভুৱে মোচিক যেনেকৈ আদেশ দিছিল তেনেকৈ কৰিলে।

আৰু ইজায়েলত মোচিৰ দৰে কোনো ভাববাদী এতিয়াও উঠা নাই, যাক প্ৰভুৱে মুখামুখিকৈ জানিছিল। সকলো চিহ্ন আৰু আশ্চৰ্য কৰ্মত, যিবোৰ কৰিবলৈ প্ৰভুৱে তেওঁক মিচৰ দেশলৈ পঠিয়াইছিল ফৰৌণৰ ওচৰলৈ, আৰু তেওঁৰ সেৱকসকলৰ ওচৰলৈ, আৰু তেওঁৰ সমগ্ৰ দেশলৈ, মহান আশ্চৰ্যবোৰ আৰু শক্তিশালী হাত, যি মোচিয়ে সকলো ইজায়েলৰ সন্মুখত কৰিছিল।

যোহনৰ পত্ৰ

1

যি আৰম্ভণিৰ পৰা আছিল, যি আমি শুনিছো, যি আমি আমাৰ চকুৰে দেখিছো, যি আমি নিৰীক্ষণ কৰিছো আৰু আমাৰ হাতে স্পৰ্শ কৰিছে, জীৱনৰ বাক্যৰ বিষয়ে, আৰু সেই জীৱন প্ৰকাশিত হ'ল, আৰু আমি দেখিছোঁ আৰু সাক্ষ্য দিওঁ আৰু তোমালোকক সেই অনন্ত জীৱনৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰোঁ, যি পিতৃৰ ওচৰত আছিল আৰু আমাৰ ওচৰত প্ৰকাশিত হ'ল। আমি যি দেখিছোঁ আৰু শুনিছোঁ, সেয়া তোমালোকৰ ওচৰত ঘোষণা কৰোঁ, যাতে তোমালোকেও আমাৰ লগত সম্বন্ধ ৰাখিব পাৰা, আৰু আমাৰ সম্বন্ধ পিতৃৰ লগত আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ লগত। আৰু এইবোৰ আমি তোমালোকলৈ লিখিছোঁ, যাতে আমাৰ আনন্দ পূৰ্ণ হয়।

আৰু এইটো হৈছে সেই বাৰ্তা যিটো আমি তেওঁৰ পৰা শুনিছোঁ আৰু তোমালোকক ঘোষণা কৰোঁ, যে ঈশ্বৰ পোহৰ হৈছে আৰু তেওঁত একেবাৰেই আন্ধাৰ নাই। যদি আমি কওঁ যে আমাৰ তেওঁৰ সৈতে সম্বন্ধ আছে আৰু আমি অন্ধকাৰত চলো, তেন্তে আমি মিছা কওঁ আৰু সত্য পালন নকৰোঁ। কিন্তু যদি আমি পোহৰত চলো, যেনেকৈ তেওঁ পোহৰত আছে, তেন্তে আমাৰ পৰস্পৰৰ সৈতে সম্পৰ্ক আছে, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্টৰ ৰক্তই আমাক সকলো

পাপৰ পৰা শুদ্ধ কৰে। যদি আমি কওঁ যে আমাৰ পাপ নাই, তেন্তে আমি নিজকে প্ৰবঞ্চনা কৰোঁ আৰু সত্য আমাৰ ভিতৰত নাই। যদি আমি আমাৰ পাপ স্বীকাৰ কৰোঁ, তেওঁ বিশ্বাসী আৰু ন্যায্যপৰায়ণ, যাতে তেওঁ আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰে আৰু সকলো অন্যায়ৰ পৰা আমাক শুদ্ধ কৰে। যদি আমি কওঁ যে আমি পাপ কৰা নাই, তেন্তে আমি তেওঁক মিছলীয়া কৰোঁ, আৰু তেওঁৰ বাক্য আমাৰ ভিতৰত নাই।

2

মোৰ সন্তান সকল, এই বোৰ মই তোমালোকক লিখিছো যাতে তোমালোকে পাপ নকৰা, আৰু যদি কোনোবাই পাপ কৰে, তেন্তে পিতৃৰ ওচৰত আমাৰ এজন সমৰ্থক আছে, যীচু খ্ৰীষ্ট যি ন্যায্যপৰায়ণ। আৰু তেওঁ নিজে আমাৰ পাপসমূহৰ বিষয়ে প্ৰায়শ্চিত্ত আছে, কেৱল আমাৰ বিষয়েই নহয়, কিন্তু সমগ্ৰ জগতৰ বিষয়েও। আৰু এইটোৰ দ্বাৰা আমি জানো যে আমি তেওঁক জানিছো, যদি আমি তেওঁৰ আদেশবোৰ পালন কৰো। যিজনে কয়, মই তেওঁক জানো, আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰে, তেওঁ মিছলীয়া, আৰু তেওঁৰ মাজত সত্য নাই। কিন্তু যিজনে তেওঁৰ বাক্য পালন কৰে, সঁচাকৈয়ে তেওঁৰ মাজত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম সম্পূৰ্ণ হৈছে। এইদ্বাৰা আমি জানো যে আমি তেওঁত আছো। যি জনে তেওঁত থাকিবলৈ কয়, তেওঁ বাধ্য, যেনেকৈ সেই জন খোজ কাঢ়িছিল, তেনেকৈ তেওঁ নিজেও খোজ কাঢ়িবলৈ।

ভাইসকল, মই তোমালোকক কোনো নতুন আদেশ লিখা নাই, কিন্তু পুৰণি আদেশ, যিটো তোমালোকে আৰম্ভণিৰ পৰা পাইছিল। সেই পুৰণি আদেশটো হৈছে সেই বাক্য যিটো তোমালোকে আৰম্ভণিৰ পৰা শুনিছিল। পুনৰ এটা নতুন আদেশ তোমালোকক লিখিছো, যিটো তেওঁত আৰু তোমালোকত সত্য, কাৰণ অন্ধকাৰ পাৰ হৈ গৈ আছে আৰু সত্য পোহৰ ইতিমধ্যে জ্বলিছে। যিজনে কয় যে তেওঁ পোহৰত আছে, আৰু নিজৰ ভায়েকক

ঘৃণা কৰে, তেওঁ এতিয়ালৈকে আন্ধাৰতে আছে। যি নিজৰ ভাতৃক প্ৰেম কৰে তেওঁ পোহৰত থাকে, আৰু তেওঁৰ মাজত কোনো বিঘিনি নাই। যিজনে কিন্তু নিজৰ ভাতৃক ঘৃণা কৰে সি আন্ধাৰত আছে আৰু আন্ধাৰত চলে, আৰু নাজানে কলৈ যায়, কাৰণ আন্ধাৰে তাৰ চকু অন্ধ কৰিলে।

মই তোমালোকক লিখিছো, সৰু সন্তানসকল, কাৰণ তোমালোকৰ পাপবোৰ তেওঁৰ নামৰ কাৰণে ক্ষমা কৰা হৈছে। মই তোমালোকক লিখিছো, হে পিতৃসকল, কাৰণ তোমালোকে তেওঁক জানিছা যি আৰম্ভণিৰ পৰা আছে। মই তোমালোকক লিখিছো, হে যুৱকসকল, কাৰণ তোমালোকে সেই দুষ্টক জয় কৰিছা। মই তোমালোকক লিখিলোঁ, হে শিশুসকল, কাৰণ তোমালোকে পিতৃক জানিছা। মই তোমালোকক লিখিলোঁ, হে পিতৃসকল, কাৰণ তোমালোকে আৰম্ভণিৰ পৰা থকা জনক জানিছা। মই তোমালোকক লিখিলোঁ, হে যুৱকসকল, কাৰণ তোমালোক শক্তিশালী আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্য তোমালোকৰ মাজত থাকে আৰু তোমালোকে দুষ্টক জয় কৰিছা।

তোমালোকে সেই জগতক ভালপোৱা নাই আৰু সেই জগতত থকা বস্তুবোৰকো নহয়। যদি কোনোবাই সেই জগতক ভালপায়, তেন্তে পিতৃৰ প্ৰেম তেওঁৰ ভিতৰত নাই। কাৰণ সংসাৰত যি সকলো আছে - মাংসৰ কামনা, চকুৰ কামনা আৰু জীৱনৰ অহংকাৰ - এইবোৰ পিতৃৰ পৰা নহয়, বৰং সংসাৰৰ পৰা আহিছে। আৰু জগত পাৰ হৈ যায় আৰু তাৰ কামনাও, কিন্তু যিজনে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে তেওঁ চিৰকাললৈ থাকে।

হে শিশুসকল, এইটো শেষ সময়, আৰু তোমালোকে শুনিছিল। যে খ্ৰীষ্টাৰি আহিব, আৰু এতিয়া বহুতো খ্ৰীষ্টাৰি হৈছে, যাৰ পৰা আমি জানো যে এইটো শেষ সময়। আমাৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোক ওলাই গল, কিন্তু তেওঁলোক আমাৰ মাজৰ পৰা নাছিল, কাৰণ যদি তেওঁলোক আমাৰ মাজৰ পৰা আছিল, তেন্তে তেওঁলোক আমাৰ সৈতে থাকিলেহেঁতেন,

কিন্তু যাতে প্রকাশিত হয় যে তেওঁলোক সকলো আমাৰ মাজৰ পৰা নহয়। আৰু তোমালোকে পবিত্ৰজনৰ পৰা অভিষেক পাইছা, আৰু তোমালোকে সকলো জানা। মই তোমালোকক এইবাবে লিখা নাই যে তোমালোকে সত্য নাজানা, কিন্তু এইবাবে যে তোমালোকে ইয়াক জানা, আৰু এইবাবে যে সকলো মিছা সত্যৰ পৰা নহয়। মিছলীয়া কোন যদি সেইজন নহয় যিয়ে অস্বীকাৰ কৰে যে যীচু খ্ৰীষ্ট নহয়? এইজনেই খ্ৰীষ্টৰ শত্ৰু, যিয়ে পিতৃ আৰু পুত্ৰক অস্বীকাৰ কৰে। যিকোনো যি পুত্ৰক অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁৰ পিতাকো নাই। সেয়েহে তোমালোকে আৰম্ভণিৰ পৰা যি শুনিছিলো, সেয়া তোমালোকৰ মাজত থাকিবলৈ দিয়া। যদি আৰম্ভণিৰ পৰা তোমালোকে যি শুনিছিলো সেয়া তোমালোকৰ মাজত থাকে, তেন্তে তোমালোকেও পুত্ৰৰ মাজত আৰু পিতৃৰ মাজত থাকিবা। আৰু এইটোৱেই হৈছে সেই প্ৰতিশ্ৰুতি যি তেওঁ নিজে আমাক দিছিল, সেই অনন্ত জীৱন। এইবোৰ কথা মই তোমালোকক লিখিলোঁ সেইসকলৰ বিষয়ে যিসকলে তোমালোকক প্ৰতাৰণা কৰি আছে। আৰু তোমালোকে যি অভিষেক তেওঁৰ পৰা লৈছিলো, সেয়া তোমালোকৰ মাজত থাকে, আৰু তোমালোকৰ প্ৰয়োজন নাই যে কোনোবাই তোমালোকক শিকাওক, কিন্তু যেনেকৈ সেই একেই অভিষেকে তোমালোকক সকলো বিষয়ে শিকায়, আৰু সেয়া সত্য আৰু মিছা নহয়, আৰু যেনেকৈ সেয়াই তোমালোকক শিকাইছিল, তোমালোকে তেওঁৰ মাজত থাকিবা। আৰু এতিয়া, সৰু সন্তান সকল, তেওঁত থাকা, যাতে যেতিয়া তেওঁ প্ৰকাশিত হয়, আমাৰ সাহস থাকে আৰু আমি তেওঁৰ উপস্থিতিত তেওঁৰ পৰা লজ্জিত নহওঁ। যদি তোমালোকে জানা যে তেওঁ ধাৰ্মিক, তেন্তে জানিবা যে যিকোনো ব্যক্তিয়ে ধাৰ্মিকতা কৰে তেওঁৰ পৰা জন্ম হৈছে।

3

চোৱা, পিতৃয়ে আমাক কি ধৰণৰ প্ৰেম দিছে যাতে আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি মতা হওঁ। এই

কাৰণে জগতে তোমালোকক নাজানে, কাৰণ সি তেওঁক নাজানিলে। প্ৰিয়তমসকল,
এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান, আৰু আমি কি হম সেয়া এতিয়াও প্ৰকাশ কৰা হোৱা নাই। কিন্তু
আমি জানো যে যেতিয়া তেওঁ প্ৰকাশিত হব, তেতিয়া আমি তেওঁৰ সদৃশ হম, কাৰণ আমি
তেওঁক যেনেকৈ আছে তেনেকৈয়ে দেখিম। আৰু যি সকলে তেওঁৰ ওপৰত এই আশা
ৰাখে, তেওঁলোকে নিজকে শুদ্ধ কৰে, যেনেকৈ তেওঁ শুদ্ধ।

প্ৰত্যেকে যিয়ে পাপ কৰে তেওঁ অধৰ্মও কৰে, আৰু পাপ হৈছে অধৰ্ম। আৰু তোমালোকে
জানা যে তেওঁ প্ৰকাশিত হৈছিল যাতে আমাৰ পাপবোৰ দূৰ কৰিব পাৰে, আৰু তেওঁত পাপ
নাই। প্ৰতিজন যি তেওঁত থাকে পাপ নকৰে, প্ৰতিজন যি পাপ কৰে তেওঁক দেখা নাই আৰু
তেওঁক জনা নাই। শিশুসকল, কোনোৱে তোমালোকক প্ৰবঞ্চনা কৰিবলৈ নিদিয়ক।
যিজনে ধাৰ্মিকতা কৰে তেওঁ ধাৰ্মিক, যেনেকৈ সেইজন ধাৰ্মিক। যি পাপ কৰে সি শয়তানৰ
পৰা আহিছে, কাৰণ আৰম্ভণিৰ পৰাই শয়তানে পাপ কৰি আছে। এই কাৰণেই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ
প্ৰকাশিত হ'ল, যাতে তেওঁ শয়তানৰ কাৰ্যবোৰ ধ্বংস কৰে। যিসকল ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হৈছে
তেওঁলোকে পাপ নকৰে, কাৰণ তেওঁৰ বীজ তেওঁলোকৰ ভিতৰত থাকে, আৰু তেওঁলোকে
পাপ কৰিবলৈ সক্ষম নহয়, কাৰণ তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হৈছে। এই দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ
সন্তান আৰু চৰিত্ৰৰ সন্তান স্পষ্ট হয়। যিকোনো লোক যি ধাৰ্মিকতা নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ
পৰা নহয়, আৰু যি নিজৰ ভাতৃক প্ৰেম নকৰে। কাৰণ এইটোৱেই সেই বাৰ্তা যিটো
তোমালোকে আৰম্ভণিৰ পৰা শুনিছিল, যাতে আমি ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰোঁ। নহয়
যেনেকৈ কয়িন মন্দৰ পৰা আছিল আৰু তেওঁৰ ভাতৃক হত্যা কৰিলে, আৰু কিহৰ কাৰণে
তেওঁক হত্যা কৰিলে? কাৰণ তেওঁৰ কৰ্মবোৰ মন্দ আছিল, কিন্তু তেওঁৰ ভাতৃৰ কৰ্মবোৰ
নয়াপৰায়ণ আছিল। মোৰ ভাতৃসকল, আচৰিত নহবা যদি সংসাৰে তোমালোকক ঘৃণা
কৰে। আমি জানো যে আমি মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাব হৈছে, কাৰণ আমি ভাতৃসকলক
প্ৰেম কৰো। যিজনে ভাতৃক প্ৰেম নকৰে তেওঁ মৃত্যুত থাকে। প্ৰতিজনে যিয়ে নিজৰ ভাতৃক
ঘৃণা কৰে সি হত্যাকাৰী, আৰু তোমালোকে জানা যে কোনো হত্যাকাৰীৰ নিজৰ ভিতৰত

অনন্ত জীৱন স্থায়ী হৈ নাথাকে। এই মাজত আমি সেই প্ৰেম জানিছো, কাৰণ তেওঁ আমাৰ কাৰণে তেওঁৰ আত্মা ৰাখিছিল, আৰু আমিও ভাইসকলৰ কাৰণে আত্মাসমূহ ৰাখিব লাগে। যি কিন্তু সংসাৰৰ জীৱন থাকিব আৰু তাৰ ভাতৃক প্ৰয়োজনত থকা দেখিব আৰু তাৰ পৰা তাৰ অন্তৰ বন্ধ কৰিব, তেন্তে কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম তাৰ মাজত থাকে? মোৰ সন্তান সকল, আমি কেৱল শব্দৰে বা জিভাৰে প্ৰেম নকৰোঁ, বৰং কৰ্মৰে আৰু সত্যৰে প্ৰেম কৰোঁ। আৰু এইদ্বাৰা আমি জানো যে আমি সত্যৰ পৰা আছোঁ, আৰু তেওঁৰ আগত আমি আমাৰ হৃদয়বোৰ বুজাম। কাৰণ যদি আমাৰ হৃদয়ে আমাক নিন্দা কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰ আমাৰ হৃদয়তকৈ মহান আৰু তেওঁ সকলো জানে। প্ৰিয়সকল, যদি আমাৰ হৃদয়ে আমাক দোষী নকৰে, তেন্তে ঈশ্বৰৰ ওচৰত আমাৰ সাহস আছে। আৰু আমি যি বিচাৰোঁ তাক তেওঁৰ পৰা লাভ কৰোঁ, কাৰণ আমি তেওঁৰ আদেশসমূহ পালন কৰোঁ আৰু তেওঁৰ সন্মুখত সন্তোষজনক কাৰ্য কৰোঁ। আৰু এইটো হয় তেওঁৰ আদেশ, যাতে আমি তেওঁৰ পুত্ৰ যীশু খ্ৰীষ্টৰ নামত বিশ্বাস কৰোঁ আৰু পৰস্পৰক প্ৰেম কৰোঁ, যেনেকৈ তেওঁ আদেশ দিলে। আৰু যি জনে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰে তেওঁ তেওঁত থাকে আৰু তেওঁ নিজে তেওঁত থাকে। আৰু এই দ্বাৰা আমি জানো যে তেওঁ আমাৰ মাজত থাকে, সেই আত্মাৰ পৰা যি তেওঁ আমাক দিছে।

4

প্ৰিয়সকল, সকলো আত্মাক বিশ্বাস নকৰিব, কিন্তু সেই আত্মাসকলক পৰীক্ষা কৰা যে সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে নে নাই, কাৰণ বহুতো ভণ্ড ভাববাদী জগতলৈ ওলাই গৈছে। এইদৰে তোমালোকে ঈশ্বৰৰ আত্মা চিনিব পাৰা: যিকোনো আত্মাই যীচু খ্ৰীষ্টক শৰীৰত আহিছে বুলি স্বীকাৰ কৰে, সেই আত্মা ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে। আৰু যি আত্মাই যীচু খ্ৰীষ্ট মাংসত আহিছে বুলি স্বীকাৰ নকৰে, সি ঈশ্বৰৰ পৰা নহয়, আৰু এইটো সেই খ্ৰীষ্টাৰিৰ আত্মা

যাৰ বিষয়ে তোমালোকে শুনিছা যে আহিব, আৰু এতিয়া জগতত ইতিমধ্যে আছে।
তোমালোক ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছা, হে সৰু সন্তানসকল, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক জয়
কৰিছা, কাৰণ যিজন তোমালোকৰ মাজত আছে তেওঁ জগতত থকাজনতকৈ মহান।
তেওঁলোক সংসাৰৰ পৰা আহিছে, এই কাৰণে সংসাৰৰ কথা কয় আৰু সংসাৰে
তেওঁলোকৰ কথা শুনে। আমি ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছোঁ; যিজনে ঈশ্বৰক জানে তেওঁ আমাৰ
কথা শুনে। যিজন ঈশ্বৰৰ পৰা নহয় তেওঁ আমাৰ কথা নুশুনে। ইয়াৰ পৰা আমি সত্যৰ
আত্মা আৰু ভ্ৰান্তিৰ আত্মা চিনি পাওঁ।

প্ৰিয়তমসকল, আমি পৰস্পৰক ভালপাওঁ, কাৰণ প্ৰেম ঈশ্বৰৰ পৰা আহে, আৰু যিজনে
প্ৰেম কৰে তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হৈছে আৰু ঈশ্বৰক জানে। যিজনে প্ৰেম নকৰে তেওঁ
ঈশ্বৰক জনা নাই, কাৰণ ঈশ্বৰ প্ৰেম। এই কথাত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আমাৰ মাজত প্ৰকাশিত
হৈছিল, কাৰণ ঈশ্বৰে তেওঁৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়াইছে যাতে আমি তেওঁৰ দ্বাৰা
জীয়াই থাকিব পাৰোঁ। এইটোতে আছে প্ৰেম, এইটো নহয় যে আমি ঈশ্বৰক প্ৰেম
কৰিছিলোঁ, কিন্তু এইটো যে তেওঁ আমাক প্ৰেম কৰিছিল আৰু আমাৰ পাপসমূহৰ
প্ৰায়শ্চিত্তৰ বাবে তেওঁৰ পুত্ৰক পঠিয়াইছিল। প্ৰিয়সকল, যদি ঈশ্বৰে এইদৰে আমাক প্ৰেম
কৰিলে, তেন্তে আমিও পৰস্পৰক প্ৰেম কৰা উচিত। ঈশ্বৰক কোনোৱে কেতিয়াও দেখা
নাই, যদি আমি পৰস্পৰক প্ৰেম কৰোঁ, তেন্তে ঈশ্বৰ আমাৰ মাজত থাকে আৰু তেওঁৰ প্ৰেম
আমাৰ মাজত সিদ্ধ হয়। এইটোত আমি জানো যে আমি তেওঁত থাকো আৰু তেওঁ আমাত
থাকে, কাৰণ তেওঁ নিজৰ আত্মাৰ পৰা আমাক দিছে। আৰু আমি দেখিছোঁ আৰু সাক্ষ্য দিওঁ
যে পিতাই পুত্ৰক জগতৰ ত্ৰাণকৰ্তা হিচাপে পঠিয়াইছে। যিজনে স্বীকাৰ কৰে যে যীচু ঈশ্বৰৰ
পুত্ৰ, ঈশ্বৰ তেওঁত থাকে আৰু তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে। আৰু আমি জানিছোঁ আৰু বিশ্বাস
কৰিছোঁ সেই প্ৰেম যি ঈশ্বৰে আমাৰ মাজত ৰাখিছে। ঈশ্বৰ প্ৰেম, আৰু যি জনে প্ৰেমত
থাকে তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে আৰু ঈশ্বৰ তেওঁৰ মাজত থাকে। এইটোৰ দ্বাৰা আমাৰ সৈতে
প্ৰেম সম্পূৰ্ণ হৈছে, যাতে বিচাৰৰ দিনত আমি সাহস ৰাখিব পাৰোঁ, কাৰণ তেওঁ যেনেকুৱা

আছে, আমিও এই জগতত তেনেকুৱা আছোঁ। ভয় প্ৰেমত নাথাকে, কিন্তু সম্পূৰ্ণ প্ৰেমে ভয়ক বাহিৰ কৰি পেলায়, কাৰণ ভয়ত শাস্তি থাকে, কিন্তু যি জনে ভয় কৰে তেওঁ প্ৰেমত সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই। আমি তেওঁক ভালপাওঁ, কাৰণ তেওঁ প্ৰথমে আমাক ভালপাইছিল। যদি কোনোবাই কয় যে মই ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰোঁ, আৰু তেওঁৰ ভাতৃক ঘৃণা কৰে, তেওঁ মিছলীয়া, কিয়নো যি জনে নিজৰ ভাতৃক প্ৰেম নকৰে যাক তেওঁ দেখিছে, তেওঁ ঈশ্বৰক যাক দেখা নাই কেনেকৈ প্ৰেম কৰিব পাৰে? আৰু আমাৰ তেওঁৰ পৰা এই আদেশ আছে যাতে যি জনে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে তেওঁ নিজৰ ভাইকো প্ৰেম কৰে।

5

যিকোনো ব্যক্তি যি বিশ্বাস কৰে যে যীচু খ্ৰীষ্ট, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম হৈছে, আৰু যিকোনো ব্যক্তি যি জন্ম দিয়া জনক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তেওঁৰ পৰা জন্ম হোৱা জনকো প্ৰেম কৰে। এই দ্বাৰা আমি জানো যে আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান সকলক ভালপাওঁ, যেতিয়া আমি ঈশ্বৰক ভালপাওঁ আৰু তেওঁৰ আদেশ সকল পালন কৰোঁ। এইটোৱেই ঈশ্বৰৰ প্ৰেম, যাতে আমি তেওঁৰ আদেশবোৰ পালন কৰোঁ, আৰু তেওঁৰ আদেশবোৰ গধুৰ নহয়, কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লোৱা প্ৰত্যেকে সংসাৰক জয় কৰে, আৰু এয়াই হৈছে সেই বিজয় যিয়ে সংসাৰক জয় কৰিছে, আমাৰ বিশ্বাস। কোনে পৃথিৱীক জয় কৰিছে যদি সেইজন নহয় যিয়ে বিশ্বাস কৰে যে যীশু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ? এইজনেই হৈছে সেইজন যি পানী আৰু তেজৰ মাজেৰে আহিছিল, যীচু খ্ৰীষ্ট, কেৱল পানীৰে নহয়, কিন্তু পানী আৰু তেজৰ দ্বাৰা, আৰু আত্মাই সাক্ষ্য দিয়ে, কাৰণ আত্মাই হৈছে সত্য। কাৰণ স্বৰ্গত সাক্ষ্য দিয়া তিনিজন আছে, পিতা, বাক্য আৰু পবিত্ৰ আত্মা, আৰু এই তিনিজন এক, আৰু পৃথিৱীত সাক্ষ্য দিয়া তিনিজন আছে, আত্মা আৰু পানী আৰু তেজ, আৰু এই তিনিও এক। যদি আমি মানুহৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰোঁ, তেন্তে ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য অধিক মহান, কাৰণ এইটো ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য যিটো তেওঁ নিজৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে

সাক্ষ্য দিছে। যি জনে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ ভিতৰত সেই সাক্ষ্য আছে। যি জনে ঈশ্বৰক বিশ্বাস নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক মিছলীয়া কৰিছে, কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে দিয়া সাক্ষ্যত বিশ্বাস কৰা নাই। আৰু এইটো হৈছে সাক্ষ্য যে ঈশ্বৰে আমাক অনন্ত জীৱন দিলে, আৰু এই জীৱন তেওঁৰ পুত্ৰৰ মাজত আছে। যি জনে পুত্ৰক ধাৰণ কৰে, তেওঁ জীৱন লাভ কৰে; যি জনে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক ধাৰণ নকৰে, তেওঁ জীৱন লাভ নকৰে।

এই কথাবোৰ মই তোমালোকক লিখিলোঁ যিসকলে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰে, যাতে তোমালোকে জানিব পাৰা যে তোমালোকৰ অনন্ত জীৱন আছে, আৰু যাতে তোমালোকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰিব পাৰা। আৰু এয়া সেই মুক্ত-কথন যি আমাৰ তেওঁৰ প্ৰতি আছে, যে যদি আমি তেওঁৰ ইচ্ছা অনুসাৰে কিবা বিচাৰোঁ, তেন্তে তেওঁ আমাৰ কথা শুনে। আৰু যদি আমি জানো যে তেওঁ আমাৰ কথা শুনে যি আমি বিচাৰো, তেন্তে আমি জানো যে আমাৰ হাতত সেই নিবেদনবোৰ আছে যি আমি তেওঁৰ ওচৰত বিচাৰিছিলো। যদি কোনোবাই দেখে যে তাৰ ভাতৃয়ে এনে পাপ কৰিছে যি মৃত্যুৰ প্ৰতি নহয়, তেন্তে সি প্ৰাৰ্থনা কৰিব, আৰু তাক জীৱন দিয়া হব—তেওঁলোকক যিসকলে মৃত্যুৰ প্ৰতি নহয় এনে পাপ কৰে। মৃত্যুৰ প্ৰতি পাপ আছে; সেই বিষয়ে মই নকওঁ যে সি প্ৰাৰ্থনা কৰক। সকলো অন্যায়েই পাপ, আৰু এনে পাপো আছে যি মৃত্যুৰ দিশে লৈ নাযায়। আমি জানো যে যিসকলে ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লৈছে তেওঁলোকে পাপ নকৰে, কিন্তু যি জন ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম লৈছে তেওঁ নিজকে ৰক্ষা কৰে, আৰু সেই দুষ্টই তেওঁক স্পৰ্শ নকৰে। আমি জানো যে আমি ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছো, আৰু সমগ্ৰ জগত দুষ্টৰ মাজত পৰি আছে। আমি জানো যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আহিছে আৰু আমাক বোধশক্তি দিছে যাতে আমি সত্যক জানিব পাৰো, আৰু আমি সত্যত আছো, তেওঁৰ পুত্ৰ যীশু খ্ৰীষ্টত। এওঁ সত্য ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত জীৱন।

শিশুসকল, নিজকে সেই মূৰ্তিবোৰৰ পৰা ৰক্ষা কৰা, আমেন।

যিহোচূৰা

1

আৰু মোচিৰ মৃত্যুৰ পাছত এনে ঘটিল যে, প্ৰভুৱে মোচিৰ সহায়ক নুনৰ পুত্ৰ যিহোচূৰাক কলে, মোচি মোৰ সহায়ক মৃত্যু হৈছে। এতিয়া সেয়েহে উঠা, তুমি আৰু এই সকলো মানুহ যদান পাৰ হোৱা সেই ভূমিলৈ, যি মই তেওঁলোকক দিওঁ। সকলো ঠাই যাৰ ওপৰত তোমালোকে তোমালোকৰ ভৰিৰ তলুৱাৰে পদাৰ্পণ কৰিবা, তোমালোকক মই সেইটো দিম, যিদৰে মই মোচিক কৈছিলো। মৰুভূমি আৰু এণ্টি লেবাননৰ পৰা মহান নদী ইউফ্ৰেটিছলৈকে, আৰু শেষৰ সাগৰলৈকে, সূৰ্যৰ পশ্চিমৰ পৰা তোমালোকৰ সীমা হব। তোমাৰ জীৱনৰ সকলো দিন তোমালোকৰ সন্মুখত কোনো মানুহ থিয় হব নোৱাৰিব, আৰু যেনেকৈ মই মোচিৰ সৈতে আছিলোঁ, তেনেকৈ মই তোমাৰ সৈতেও থাকিম, আৰু মই তোমাক ত্যাগ নকৰিম আৰু তোমাক অৱহেলা নকৰিম। শক্তিশালী আৰু সাহসী হোৱা, কাৰণ তুমি এই লোকসকলক সেই ভূমি ভাগ কৰি দিবা, যি মই তোমালোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিলো। সেয়েহে শক্তিশালী হোৱা আৰু সাহসী হোৱা, মোৰ সেৱক মোচিয়ে তোমাক যিদৰে আদেশ দিলে সেইদৰে ৰক্ষা কৰিবলৈ আৰু কৰিবলৈ, আৰু তুমি তেওঁলোকৰ পৰা সোঁফালে নহয় বাওঁফালে আঁতৰি নাযাবা, যাতে তুমি যি কৰা সকলোতে সফল হোৱা। আৰু এই আইনৰ কিতাপখন তোমাৰ মুখৰ পৰা বিদায় নহব, আৰু তুমি ইয়াত

দিনে-ৰাতিয়ে ধ্যান কৰিবা, যাতে লিখা সকলো কৰিবলৈ জানিব পাৰা, তেতিয়া তুমি সমৃদ্ধ হবা, আৰু তোমাৰ পথবোৰ সমৃদ্ধ কৰিবা, আৰু তেতিয়া তুমি বুজিবা। চোৱা, মই তোমাক আদেশ দিছোঁ, শক্তিশালী হোৱা আৰু সাহসী হোৱা, ভয়ভীত নহবা, আৰু ভয় নকৰিবা, কাৰণ তোমাৰ লগত প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰ আছে সকলো ঠাইলৈ যতেই তুমি যোৱা। আৰু যিহোচুৱাই লোকসকলৰ লিখকসকলক আদেশ দি ক’লে, লোকসকলৰ শিবিৰৰ মাজেৰে প্ৰৱেশ কৰা, আৰু লোকসকলক আদেশ দিয়া, কৈ, বসদ প্ৰস্তুত কৰা, কাৰণ এতিয়াও তিনি দিন আছে আৰু তোমালোকে এই যৰ্দন পাৰ হৈ যাবা, প্ৰৱেশ কৰি সেই ভূমি দখল কৰিবলৈ, যি তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক দিয়ে।

আৰু ৰবেণক, গাদক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক যিহোচুৱাই কলে, মনত ৰাখা সেই শব্দ যি আদেশ দিছিল তোমালোকক মোচিয়ে, প্ৰভুৰ সেৱকে, কৈছিল, প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰে তোমালোকক বিশ্ৰাম দিলে আৰু তোমালোকক এই ভূমি দিলে। তোমালোকৰ মহিলাসকল আৰু তোমালোকৰ শিশুসকল আৰু তোমালোকৰ পশুপনবোৰ সেই ভূমিত বাস কৰক যি তোমালোকক দিয়া হৈছিল, কিন্তু তোমালোক সশস্ত্ৰ হৈ তোমালোকৰ ভাইসকলৰ আগত পাৰ হবা, তোমালোকৰ সকলো শক্তিশালী লোক, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক সহায় কৰিবা। যেতিয়ালৈকে প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে তোমালোকৰ ভাইসকলক বিশ্ৰাম নিদিয়ৈ, ঠিক যেনেকৈ তোমালোকক দিছে, আৰু তেওঁলোকেও সেই ভূমি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে লাভ নকৰে, যিটো প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে তেওঁলোকক দিছে, তেতিয়ালৈকে তোমালোক প্ৰত্যেকে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰলৈ উভতি যাব নোৱাৰা, যিটো মোচিয়ে তোমালোকক যৰ্দনৰ সিপাৰে সূৰ্য্যৰ পূবফালে দিছিল। আৰু যিহোচুৱাক উত্তৰ দি তেওঁলোকে কলে, তুমি আমাক যিমান আদেশ কৰা, সকলো আমি কৰিম, আৰু তুমি আমাক যলৈ পঠোৱা, সকলো ঠাইলৈ আমি যাম। মোচিৰ পৰা আমি যিমান সকলো শুনিছোঁ, সেই অনুসাৰে আমি তোমাৰ কথা শুনিম, কিন্তু প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ তোমাৰ লগত থাকক, যেনেকৈ তেওঁ মোচিৰ লগত আছিল। কিন্তু যি মানুহে তোমাক অমান্য কৰিব, আৰু যিজনে তোমাৰ কথা নুশুনিব যেতিয়া তুমি তাক

আদেশ দিবা, তাক মৃত্যুদণ্ড দিয়া হওক, কিন্তু তুমি শক্তিশালী আৰু সাহসী হোৱা।

2

আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৰাই চিত্তীমৰ পৰা দুজন যুৱকক গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠিয়ালে, কৈ, উঠা আৰু ভূমি আৰু যিৰীহো চোৱা। আৰু দুজন যুৱক গৈ যিৰীহোত সোমাল, আৰু বাহাব নামৰ এগৰাকী বেশ্য মহিলাৰ ঘৰত সোমাল, আৰু তাত থাকিল।

আৰু যিৰীহোৰ ৰজাক জনোৱা হল, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পুৰুষসকল ভূমি গুপ্তচৰ কৰিবলৈ ইয়াত প্ৰৱেশ কৰিছে। আৰু যিৰীহোৰ ৰজাই পঠিয়ালে, আৰু বাহাবক কলে, সেই মানুহবোৰক উলিয়াই আনা যিসকল ৰাতি তোমাৰ ঘৰত সোমাইছিল, কিয়নো তেওঁলোক ভূমি গুপ্তচৰবৃত্তি কৰিবলৈ আহিছে। আৰু মহিলাগৰাকীয়ে দুজন পুৰুষক লৈ তেওঁলোকক লুকুৱাই ৰাখিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, পুৰুষকেইজন মোৰ ওচৰলৈ সোমাইছে, যেতিয়া দ্বাৰ অন্ধকাৰত বন্ধ কৰা হৈছিল আৰু পুৰুষসকল বাহিৰ গল, মই নাজানো তেওঁলোক কলৈ গৈছে। তেওঁলোকৰ পাহত খেদা কৰা, যদি তোমালোকে তেওঁলোকক ধৰিব পাৰা। কিন্তু তাই তেওঁলোকক চালৰ ওপৰলৈ লৈ গল, আৰু চালৰ ওপৰত জমা কৰা শণৰ নৰাৰ ভিতৰত তেওঁলোকক লুকুৱালে। আৰু সেই মানুহবোৰে তেওঁলোকৰ পাহত যৰ্দ্দনৰ পাৰঘাটবোৰলৈ যোৱা বাটেদি খেদি গল, আৰু দুৱাৰখন বন্ধ কৰা হল।

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া খেদি যোৱাসকলে তেওঁলোকৰ পাহত বাহিৰলৈ গল, আৰু তেওঁলোক শুবলৈ যোৱাৰ আগতে, এই মহিলা তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ চালৰ ওপৰত উঠি গল। আৰু তেওঁলোকক কলে, মই জানো যে প্ৰভুৱে তোমালোকক সেই ভূমি দিছে, কাৰণ তোমালোকৰ ভয় আমাৰ ওপৰত পৰিছে। আমি শুনিছোঁ যে প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা ৰঙা সাগৰ শুকুৱাই দিছিল, যেতিয়া তোমালোক মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই

গৈছিল, আৰু যৰ্দনৰ সিপাৰে থকা অমোৰীয়াসকলৰ দুজন ৰজা চীহোন আৰু ওগক তেওঁ
কি কৰিছিল, যিসকলক তোমালোকে ধ্বংস কৰিছিল। আৰু শুনি আমি আমাৰ হৃদয়ত
বিস্মিত হ'লো, আৰু তোমালোকৰ সন্মুখত আমাৰ কাৰো মাজত আৰু সাহস নাথাকিল,
কাৰণ প্ৰভু তোমালোকৰ ঈশ্বৰ, ওপৰত স্বৰ্গত আৰু তলত পৃথিৱীত ঈশ্বৰ। আৰু এতিয়া
মোৰ ওচৰত প্ৰভু দেৱতাৰ শপত খাওক, যে মই তোমালোকক দয়া কৰিছো, আৰু
তোমালোকেও মোৰ পিতৃৰ ঘৰত দয়া কৰা, আৰু মোৰ পিতৃৰ ঘৰ, মোৰ মাতৃ আৰু মোৰ
ভাতৃসকলক জীৱিত ৰাখা, আৰু মোৰ সকলো ঘৰ আৰু তেওঁলোকৰ যিমান আছে সকলো,
আৰু মোৰ আত্মাক মৃত্যুৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা।

আৰু পুৰুষসকলে তাইক কলে, আমাৰ প্ৰাণ তোমালোকৰ সলনি মৃত্যুলৈ যাওক, আৰু তাই
কলে, যেতিয়া প্ৰভুৱে তোমালোকক নগৰখন সমৰ্পণ কৰিব, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ
প্ৰতি দয়া আৰু সত্যতা দেখুৱাব। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক জানেলাৰ মাজেৰে নমাই দিলে।
আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ যোৱা, যাতে খেদি যোৱাসকলে
তোমালোকক লগ নাপায়, আৰু তাত তিনি দিন লুকাই থাকিব। যেতিয়ালৈকে খেদি
যোৱাসকলে তোমালোকৰ পিছৰ পৰা ঘূৰি নাযায়, আৰু তাৰ পিছত তোমালোকে নিজৰ
বাটত যাব।

আৰু পুৰুষসকলে তাইক কলে, আমি তোমাৰ এই শপতৰ পৰা নিৰ্দোষ। চোৱা, আমি
নগৰৰ অংশত প্ৰৱেশ কৰি আছো, আৰু তুমি চিহ্ন স্থাপন কৰিব; এই ৰঙা ৰছী তুমি সেই
খিৰিকীত ওলোমাই দিবা যাৰ মাজেৰে তুমি আমাক নমাই দিলা, কিন্তু তোমাৰ পিতৃ, আৰু
তোমাৰ মাতৃ, আৰু তোমাৰ ভাতৃসকল, আৰু তোমাৰ পিতৃৰ সকলো পৰিয়াল তুমি তোমাৰ
ঘৰত নিজৰ ওচৰত সংগ্ৰহ কৰিব। আৰু যি কোনোৱে তোমাৰ ঘৰৰ দুৱাৰেদি বাহিৰলৈ
ওলাই যাব, তেওঁ নিজেই দোষী হ'ব, কিন্তু আমি তোমাৰ এই শপতৰ পৰা নিৰ্দোষ হ'ম, আৰু
যিমান লোক তোমাৰ সৈতে তোমাৰ ঘৰৰ ভিতৰত থাকিব, আমি দোষী হ'ম। যদি কিন্তু

কোনোবাই আমাৰ প্ৰতি অন্যায় কৰে বা আমাৰ এই কথাবোৰ প্ৰকাশ কৰে, তেন্তে আমি তোমাৰ এই শপতৰ পৰা নিৰ্দোষ হম। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকৰ কথা অনুসাৰে হওক, আৰু তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়াই দিলে, আৰু তেওঁলোক গল। আৰু তেওঁলোক পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ আহিল, আৰু তাত তিনি দিন থাকিল, আৰু খেদি যোৱাসকলে সকলো পথ বিচাৰিলে, আৰু নাপালে।

আৰু দুই যুৱক ঘূৰি আহিল, আৰু পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ পাব হল, আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি ঘটা সকলো ঘটনা তেওঁক বৰ্ণনা কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে যিহোচুৱাক কলে যে প্ৰভুৱে আমাৰ হাতত সকলো ভূমি সমৰ্পণ কৰিছে, আৰু সেই ভূমিত বাস কৰা সকলোৱে আমাৰ ভয়ত গলি গৈছে।

3

আৰু যিহোচুৱাই পুৱাতে উঠিল, আৰু চিত্ৰীমৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে যৰ্দনলৈকে আহিল, আৰু পাৰ হোৱাৰ আগতে তাত থাকিল। আৰু তিনি দিনৰ পাছত লিখক সকলে শিবিৰৰ মাজেৰে পাব হল। আৰু তেওঁলোকে লোকসকলক আদেশ দিলে কৈ, যেতিয়া তোমালোকে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুক আৰু আমাৰ পুৰোহিতসকল আৰু লেবীয়াসকলে ইয়াক বৈ লৈ যোৱা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে নিজৰ ঠাইৰ পৰা যাত্ৰা কৰিবা আৰু ইয়াৰ পাছে পাছে যাবা। কিন্তু তোমালোকৰ আৰু সেইটোৰ মাজত দূৰত্ব হওক, প্ৰায় দুই হাজাৰ হাত তোমালোকে থিয় হবা, ইয়াৰ ওচৰ নাচাপিবা, যাতে তোমালোকে সেই পথ জানিব পাৰা যি তোমালোকে যাবা, কিয়নো তোমালোকে কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ পৰা এই পথ যোৱা নাই।

আৰু যিহোচুৱাই লোকসকলক কলে, কাইলৈৰ বাবে নিজকে পবিত্ৰ কৰা, কাৰণ কাইলৈ

প্ৰভুৱে তোমালোকৰ মাজত আচৰিত কাৰ্যবোৰ কৰিব। আৰু যিহোচুৱাই পুৰোহিতসকলক কলে, প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকটো তুলি লোৱা, আৰু লোকসকলৰ আগে আগে যোৱা। আৰু পুৰোহিতসকলে প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকটো তুলি ললে, আৰু লোকসকলৰ আগত গল। আৰু প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক কলে, এই দিনত মই তোমাক সকলো ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত উন্নত কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰোঁ, যাতে তেওঁলোকে জানে যে মই যেনেকৈ মোচিৰ সৈতে আছিলোঁ, তেনেকৈ তোমাৰ সৈতেও হম। আৰু এতিয়া পুৰোহিতসকলক আদেশ দিয়া যিসকলে নিয়ম চন্দুকটো বৈ লয়, কৈ, যেতিয়া তোমালোকে যৰ্দনৰ পানীৰ অংশত প্ৰৱেশ কৰিবা, তেতিয়া যৰ্দনতে তোমালোকে থিয় হবা।

আৰু যিহোচুৱাই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কলে, ইয়ালৈ আহা, আৰু আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ বাক্য শুনা। ইয়াৰ দ্বাৰা তোমালোকে জানিবা যে ঈশ্বৰ তোমালোকৰ মাজত জীৱিত আছে, আৰু তেওঁ আমাৰ সন্মুখৰ পৰা কনানীয়া, হিত্তীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিব্বীয়া, ইমোৰীয়া, গিৰ্গাটীয়া আৰু যিবুটীয়াসকলক ধ্বংস কৰিব। চোৱা, সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক যৰ্দন নদী পাৰ হৈ যায়। তোমালোকৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা বাৰ জন পুৰুষ নিৰ্বাচন কৰা, প্ৰতিটো গোষ্ঠীৰ পৰা এজন। আৰু এনে হব যে, যেতিয়া সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা পুৰোহিতসকলৰ ভৰি যৰ্দনৰ পানীত বিশ্ৰাম লব, যৰ্দনৰ পানী ব্যৰ্থ হব, আৰু ওপৰৰ পৰা নামি অহা পানী থিয় হৈ থাকিব।

আৰু লোকসকলে তেওঁলোকৰ তন্ত্ৰবোৰৰ পৰা যৰ্দন পাৰ হবলৈ প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু পুৰোহিতসকলে লোকসকলৰ আগত প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰিলে। যেতিয়া পুৰোহিতসকলে নিয়ম-চন্দুক বহন কৰি যৰ্দনত সোমাই আছিল, আৰু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা পুৰোহিতসকলৰ ভৰি যৰ্দনৰ পানীৰ অংশত ডুবোৱা হৈছিল, তেতিয়া যৰ্দন তাৰ সম্পূৰ্ণ পাৰ পৰ্যন্ত পূৰ্ণ হৈ আছিল, যেনেকৈ ঘেঁহু শস্য চপোৱাৰ দিনত হয়। আৰু ওপৰৰ পৰা নামি অহা পানীবোৰ থিয় হল, অতি প্ৰচণ্ডভাৱে বহু দূৰত কিৰিয়াথিয়াৰীম অংশলৈকে

এটা জমা হোৱা ভৰ হৈ আঁতৰি থিয় হল, কিন্তু নামি অহা পানী আৰাবা সাগৰ অৰ্থাৎ লোণ সাগৰৰ ভিতৰলৈ নামি গল, শেষলৈকে বন্ধ নোহোৱালৈকে, আৰু লোকসকল যিৰীহোৰ বিপৰীতে থিয় হৈ আছিল। আৰু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা পুৰোহিতসকল যৰ্দনৰ মাজত শুকান ঠাইত থিয় হল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তান শুকান মাটিৰ মাজেৰে পাৰ হৈছিল, যেতিয়ালৈকে সকলো লোকে যৰ্দন পাৰ হোৱা সম্পূৰ্ণ নহল।

4

আৰু যেতিয়া সকলো লোকে যৰ্দান পাৰ হৈ যোৱা সম্পূৰ্ণ কৰিলে, তেতিয়া প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক কলে, মানুহবোৰৰ পৰা পুৰুষসকলক লৈ, প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা এজনকৈ, তেওঁলোকক আদেশ দিয়া, আৰু জৰ্দানৰ মাজৰ পৰা বাৰটা প্ৰস্তুত শিল তুলি লোৱা, আৰু এইবোৰ তোমালোকৰ লগত একেলগে কঢ়িয়াই নি তোমালোকৰ শিবিৰত ৰাখা, যত তোমালোকে সেই ৰাতি শিবিৰ পাতিবা।

আৰু যিহোচুৱাই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা বিশিষ্ট বাৰজন পুৰুষক মাতি আনিলে, প্ৰত্যেক জাতিৰ পৰা এজনকৈ, তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, মোৰ সন্মুখত, প্ৰভুৰ আগত, জৰ্দানৰ মাজলৈ আনা, আৰু তাৰপৰা প্ৰতিজনে এটা শিল লৈ, ইজৰায়েলৰ বাৰটা গোষ্ঠীৰ সংখ্যা অনুসাৰে নিজৰ কান্ধত তুলক। যাতে এইবোৰ তোমালোকৰ বাবে সদায় থকা চিহ্ন হৈ থাকে, যাতে যেতিয়া তোমাৰ পুত্ৰই কাইলৈ তোমাক সোধে আৰু কয়, এই পাথৰবোৰ আমাৰ বাবে কি? আৰু তুমি তোমাৰ পুত্ৰক স্পষ্ট কৰি কবা যে, সমস্ত পৃথিৱীৰ প্ৰভুৰ নিয়মৰ সিদ্ধকৰ সন্মুখৰ পৰা যৰ্দান নদী বন্ধ হৈছিল যেতিয়া ই পাৰ হৈছিল, আৰু এই শিলবোৰ তোমালোকৰ বাবে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ চিৰকাললৈকে স্মৃতিচিহ্ন হব।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে এইদৰে কৰিলে, যিদৰে প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক আদেশ দিছিল,

আৰু যৰ্দানৰ মাজৰ পৰা বাৰটা শিল তুলি লৈ, যিদৰে প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ পাৰ হোৱা সমাপ্তিত আদেশ দিছিল, আৰু সেইবোৰ নিজৰ লগত শিবিৰলৈ কঢ়িয়াই নিলে, আৰু তাত ৰাখিলে। যিহোচুৱাই যৰ্দনৰ ভিতৰত আন বাৰটা শিলও স্থাপন কৰিলে, সেই ঠাইত যত প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা পুৰোহিতসকলৰ ভৰি আছিল, আৰু সেইবোৰ আজিৰ দিনলৈকে তাতে আছে।

কিন্তু পুৰোহিতসকল যিসকলে নিয়মৰ চন্দুকটো বহন কৰি আছিল যৰ্দনত থিয় হৈ আছিল, যেতিয়ালৈকে যিহোচুৱাই সকলো সম্পূৰ্ণ কৰিলে যি প্ৰভুৱে লোকসকলক ঘোষণা কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, আৰু লোকসকলে খৰধৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে পাৰ হল। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া সকলো লোকে পাৰ হৈ শেষ কৰিলে, তেতিয়া প্ৰভুৰ চুক্তিৰ কিবোটস পাৰ হল, আৰু শিলবোৰ তেওঁলোকৰ আগত আছিল। আৰু ৰূবেণৰ সন্তানসকল, গাদৰ সন্তানসকল, আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ আগত প্ৰস্তুত হৈ পাৰ হল, ঠিক যেনেকৈ মোচিয়ে তেওঁলোকক আদেশ দিছিল। চল্লিশ হাজাৰ যুদ্ধৰ বাবে সাজু সৈনিকে প্ৰভুৰ সন্মুখত যিৰীহো নগৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ পাৰ হৈ গল। সেই দিনা প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক সমগ্ৰ ইস্ৰায়েল জাতিৰ সন্মুখত মহান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁক ভয় কৰিছিল, ঠিক যেনেকৈ মোচিক ভয় কৰিছিল, তেওঁৰ জীৱনৰ সকলো সময়জুৰি।

আৰু প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক কলে, পুৰোহিতসকলক আদেশ দিয়া, যিসকলে প্ৰভুৰ সাক্ষ্যৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰে, যৰ্দনৰ পৰা ওলাই আহিবলৈ। আৰু যিহোচুৱাই পুৰোহিতসকলক আদেশ দি ক'লে, যৰ্দনৰ পৰা ওলাই আহ। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক বহন কৰা পুৰোহিতসকল যৰ্দনৰ পৰা বাহিৰ হল, আৰু তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ ওপৰত ভৰি ৰাখিলে, যৰ্দনৰ পানী নিজৰ ঠাই অনুসৰি দৌৰিল, আৰু কালি আৰু তৃতীয় দিনৰ দৰে সমগ্ৰ পাৰৰ মাজেৰে গৈছিল।

আৰু মানুহবোৰ প্ৰথম মাহৰ দশম দিনা যৰ্দনৰ পৰা উঠি আহিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ঘিৰীহোৰ পূবদিশে গিলগলত শিবিৰ পাতিলে। আৰু এই বাৰটা শিল যিবোৰ যৰ্দনৰ পৰা লৈছিল, যিহোচুৰাই গিলগলত স্থাপন কৰিলে। কৈছে, যেতিয়া তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে তোমালোকক সুধিব কৈছে, এই শিলবোৰ কি? তোমালোকৰ পুত্ৰসকলক ঘোষণা কৰা যে ইস্ৰায়েলে এই যৰ্দান শুকান মাটিৰ ওপৰেৰে পাৰ হৈছিল। প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে যৰ্দনৰ পানী তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা শুকাই দিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকে পাৰ হল, ঠিক যেনেকৈ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে ৰঙা সাগৰ কৰিছিল, যি প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ সন্মুখত শুকাই দিছিল, যেতিয়ালৈকে আমি পাৰ হৈছিলো। যাতে পৃথিৱীৰ সকলো জাতিয়ে জানে যে প্ৰভুৰ শক্তি শক্তিশালী, আৰু যাতে তোমালোকে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক প্ৰতিটো কৰ্মত পূজা কৰা।

5

আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজাসকলে, যিসকল যৰ্দনৰ সিপাৰে আছিল, আৰু ফৈনিকিয়াৰ ৰজাসকলে, যিসকল সাগৰৰ ওচৰত আছিল, শুনিলে যে প্ৰভু ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখৰ পৰা যৰ্দন নদী শুকুৱাই দিছিল যাতে তেওঁলোকে পাৰ হব পাৰে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ মনবোৰ গলি গল, আৰু তেওঁলোক ভয়ত আঘাতপ্ৰাপ্ত হল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ মুখৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ মাজত একো বিবেচনা নাছিল।

এই সময়ত প্ৰভুৱে যিহোচুৰাক কলে, তীক্ষ্ণ শিলৰ পৰা নিজৰ বাবে শিলৰ তৰোৱাল বনোৱা, আৰু বহি ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক দ্বিতীয়বাৰ চুমুৎ কৰা। আৰু যিহোচুৰাই চোকা শিলৰ তৰোৱাল বনাতে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক লিঙ্গাগ্ৰচৰ্মসমূহৰ টিলা বুলি মতা ঠাইত চুমুৎ কৰিলে। যি ধৰণে যিহোচুৰাই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক পৰিষ্কাৰ কৰিলে, যিমানেই পথত হৈছিল, আৰু যিমানেই মিচৰৰ পৰা ওলাই যোৱাসকলৰ মাজত অচুমুৎ আছিল, যিহোচুৰাই

এই সকলোকে খৎনা কৰিলে, কিয়নো ইস্রায়েলে বিয়াল্লিশ বছৰ মাৰদাৰীটিডট মৰুভূমিত ভ্ৰমণ কৰিছিল। সেইবাবে মিচৰ দেশৰ পৰা ওলাই অহা যোদ্ধাসকলৰ অধিকাংশই অচ্ছিন্নত্বক আছিল, যিসকলে ঈশ্বৰৰ আঙুসমূহ অমান্য কৰিছিল, যিসকলক তেওঁ নিৰ্ধাৰণ কৰিছিল যে তেওঁলোকে সেই ভূমি নেদেখিব, যি ভূমি প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিল, গাখীৰ আৰু মৌ বৈ থকা ভূমি। কিন্তু এইসকলৰ সলনি তেওঁ তেওঁলোকৰ পুত্ৰসকলক প্ৰতিস্থাপন কৰিলে, যিসকলক যিহোচুৱাই চুম্ৰৎ কৰিলে, কাৰণ তেওঁলোক বাটত অচুম্ৰৎ অৱস্থাত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। চুম্ৰৎ কৰা হোৱাৰ পিছত তেওঁলোকে তাতে শিবিৰত বহি থাকি সুস্থ নোহোৱালৈকে শান্ত আছিল। আৰু প্ৰভুৱে নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাক কলে, আজিৰ দিনত মই তোমালোকৰ পৰা মিচৰৰ নিন্দা আঁতৰাইছো, আৰু তেওঁ সেই ঠাইৰ নাম গিলগাল বুলি মাতিলে।

আৰু ইজৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মাহৰ চতুৰ্দশ দিনত সন্ধিয়াৰ পৰা যৰ্দনৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ পশ্চিমত সমভূমিত নিস্তাৰপৰ্বৰ পালন কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ শস্যৰ পৰা খমিৰবিহীন আৰু নতুন খাদ্য খালে। এই দিনা মান্না বন্ধ হৈছিল তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ শস্য খোৱাৰ পাছত, আৰু ইজৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ বাবে আৰু মান্না নাছিল, কিন্তু তেওঁলোকে সেই বছৰত খেজুৰ গছৰ ভূমি চপাইছিল।

আৰু এনে ঘটিল যেতিয়া যিহোচুৱা যিৰীহোত আছিল, আৰু তেওঁ ওপৰলৈ চাই চকুৰে এজন মানুহক তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হৈ থকা দেখিলে, আৰু তেওঁৰ হাতত তৰোৱাল উলিওৱা আছিল, আৰু যিহোচুৱা ওচৰলৈ আহি তেওঁক কলে, তুমি আমাৰ নে শত্ৰুসকলৰ? কিন্তু তেওঁ তেওঁক কলে, মই প্ৰভুৰ সৈন্যবাহিনীৰ সেনাপতি, এতিয়া আহিছোঁ। আৰু যিহোচুৱাই মাটিত উবুৰি হৈ পৰিল, আৰু তেওঁক কলে, হে প্ৰভু, আপুনি আপোনাৰ দাসক কি আদেশ দিয়ে? আৰু প্ৰভুৰ সেনাপতিয়ে যিহোচুৱাক কলে, তোমাৰ ভৰিৰ পৰা জোতা খুলি পেলোৱা, কিয়নো যি ঠাইত তুমি এতিয়া থিয় হৈ আছা, সেয়া পবিত্ৰ।

আৰু যিৰীহো বন্ধ কৰা আৰু দুৰ্গযুক্ত আছিল, আৰু কোনো ইয়াৰ পৰা বাহিৰ নোলাইছিল, আৰু কোনো প্ৰৱেশ নকৰিছিল। আৰু প্ৰভুৱে যিহোচুয়াক কলে, চোৱা, মই তোমাৰ অধীনত যিৰীহো সমৰ্পণ কৰোঁ, আৰু ইয়াৰ ৰজা যি ইয়াত আছে, যিসকল শক্তিশালী আৰু বলৱান। তুমি এটাকে যোদ্ধাদেৱে দিয়ে চাৰপাশে ঘিৰে ৰাখো। আৰু এনে হব যে যেতিয়া তোমালোকে শিঙা বজাবা, তেতিয়া সকলো লোকে একেলগে চিঞৰ মাৰিব, আৰু তেওঁলোকে চিঞৰ মৰাৰ লগে লগে নগৰৰ দেৱালবোৰ আপোনা-আপুনি পৰিব, আৰু প্ৰতিজন লোকে পোনে পোনে আগবাঢ়ি গৈ নগৰত প্ৰৱেশ কৰিব।

আৰু নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাই পুৰোহিতসকলৰ ওচৰলৈ প্ৰৱেশ কৰিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, লোকসকলক আদেশ দিয়া যে তেওঁলোকে ঘূৰি যাওক আৰু নগৰখন ঘেৰি ধৰক, আৰু যোদ্ধাসকল সশস্ত্ৰ হৈ প্ৰভুৰ সন্মুখত যাওক। আৰু সাতজন পুৰোহিতে সাতটা পবিত্ৰ শিঙা ধৰি প্ৰভুৰ সন্মুখত একেদৰে পাৰ হওক, আৰু জোৰেৰে বজাওক, আৰু প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক অনুসৰণ কৰক। যুদ্ধাৰ লোকসকলে আগত যাত্ৰা কৰক, আৰু পুৰোহিতসকলে প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকৰ পাছত শিঙা বজাই থাকক। লোকসকলক কিন্তু যিহোচুৱাই আদেশ দিলে কৈ, চিঞৰ নকৰিবা, আৰু তোমালোকৰ কণ্ঠস্বৰ কোনেও নুশুনক, যেতিয়ালৈকে তেওঁ নিজে চিঞৰ কৰিবলৈ দিনটো ঘোষণা নকৰে, আৰু তেতিয়া তোমালোকে চিঞৰ কৰিবা। আৰু ঈশ্বৰৰ নিয়ম-চন্দুকটো চাৰিওফালে ঘূৰি তৎক্ষণাত শিবিৰলৈ গল, আৰু তাত শুলে।

আৰু দ্বিতীয় দিনা যিহোচুৱা পুৱা উঠিল, আৰু পুৰোহিতসকলে প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুক তুলিলে। আৰু সাতজন পুৰোহিতে সাতটা তুৰী বহন কৰি প্ৰভুৰ সন্মুখত আগবাঢ়ি গৈছিল, আৰু তাৰ পিছত যোদ্ধাসকল প্ৰৱেশ কৰিছিল, আৰু বাকী লোকসকল প্ৰভুৰ নিয়ম-চন্দুকৰ পিছফালে

আছিল। আৰু পুৰোহিতসকলে শিঙাবোৰ বজালে, আৰু বাকী সকলো ভিৰে নগৰখন ওচৰৰ পৰা ছয়বাৰ ঘেৰি ধৰিলে, আৰু পুনৰ শিবিৰলৈ উভতি গল। এইদৰে ছয় দিন কৰিলে।

আৰু সপ্তম দিনা তেওঁলোকে ভোৰতে উঠিল, আৰু সেই দিনা নগৰখন সাতবাৰ প্ৰদক্ষিণ কৰিলে। আৰু সপ্তম পৰিভ্ৰমাত এনে ঘটিল যে পুৰোহিতসকলে শিঙা বজালে, আৰু যিহোচুৱাই ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলক কলে, চিঞৰ কৰা, কিয়নো প্ৰভুৱে তোমালোকক নগৰখন সমৰ্পণ কৰিলে। আৰু এই চহৰখন অভিশপ্ত হব, এইখন আৰু ইয়াৰ ভিতৰত যিমান আছে সকলো চাবাওথ প্ৰভুৰ বাবে, কেৱল ৰাহাব বৈশ্যাক ৰক্ষা কৰিবা তাইক আৰু তাইৰ ঘৰত যিমান আছে সকলো। কিন্তু তোমালোকে সেই উৎসৰ্গিত বস্তুৰ পৰা অতিশয় সাৱধান হৈ থাকিবা, নহলে বিবেচনা কৰি তোমালোকে নিজে সেই উৎসৰ্গিত বস্তুৰ পৰা লৈ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ শিবিৰক অভিশপ্ত কৰিবা, আৰু আমাক ধ্বংস কৰিবা। আৰু সকলো ৰূপ বা সোণ, বা পিতল বা লোহা প্ৰভুৰ প্ৰতি পবিত্ৰ হব আৰু প্ৰভুৰ ভঁৰাললৈ অনা হব।

আৰু পুৰোহিতসকলে শিঙাবোৰ বজালে, আৰু যেতিয়া লোকসকলে শিঙাবোৰৰ শব্দ শুনিলে, তেতিয়া সকলো লোকে একেলগে মহান আৰু শক্তিশালী যুদ্ধ-ধ্বনিৰে চিঞৰিলে, আৰু চাৰিওফালৰ গোটেই গড় পৰি গল, আৰু সকলো লোক নগৰখনলৈ উঠি গল। আৰু যিহোচুৱাই ইয়াক উৎসৰ্গ কৰিলে, আৰু নগৰত যিমান আছিল পুৰুষৰ পৰা স্ত্ৰীলৈকে, যুৱকৰ পৰা বৃদ্ধলৈকে, আৰু দামুৰি আৰু যুৱলি বহা পশুলৈকে, তৰোৱালৰ মুখত ধ্বংস কৰিলে।

আৰু যিহোচুৱাই সেই দুজন যুৱকক যিসকলে গুপ্তচৰ কৰিছিল কলে, সেই মহিলাৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰা, আৰু তাইক আৰু তাইৰ যিমান আছে সকলো তাৰ পৰা বাহিৰলৈ আনা। আৰু সেই দুজন যুৱক যিসকলে চহৰখন গুপ্তচৰ কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই মহিলাগৰাকীৰ ঘৰত

সোমাল আৰু ৰাহাব বেশ্যাক, তাইৰ পিতৃক, তাইৰ মাতৃক, তাইৰ ভাতৃসকলক, তাইৰ
আত্মীয়সকলক, আৰু তাইৰ যিমান আছিল সকলোকে বাহিৰলৈ আনিলে, আৰু তেওঁলোকে
তাইক ইস্ৰায়েলৰ শিবিৰৰ বাহিৰত ৰাখিলে। আৰু সেই চহৰখন জুইত সকলো বস্তুৰ সৈতে
পুৰি ভস্ম কৰা হল, কিন্তু ৰূপ, সোণ, পিতল আৰু লোহা প্ৰভুৰ ভঁৰাললৈ নিবলৈ দিয়া হল।

আৰু যিহোচুৱাই ৰাহাব বেশ্যাক আৰু তাইৰ সকলো পৈতৃক পৰিয়ালক জীৱিত ৰক্ষা
কৰিলে, আৰু আজিৰ দিনলৈকে ইস্ৰায়েলত বসতি কৰালে, কাৰণ তাই সেই
গুপ্তচৰসকলক লুকুৱাইছিল, যিসকলক যিহোচুৱাই যিৰীহো গুপ্তচৰ কৰিবলৈ পঠাইছিল।
আৰু যিহোচুৱাই সেই দিনা প্ৰভুৰ সন্মুখত শপত খুৱাইছিল, কৈছিল, অভিশপ্ত সেই মানুহ, যি
সেই নগৰ নিৰ্মাণ কৰিব, তেওঁৰ প্ৰথমজাতত ইয়াৰ ভেটি স্থাপন কৰিব, আৰু তেওঁৰ
কনিষ্ঠত ইয়াৰ দুৱাৰবোৰ স্থাপন কৰিব। আৰু এইদৰে বৈথেলৰ উজ্জেনে কৰিছিল,
অবীৰোণ প্ৰথমজাতত ইয়াৰ ভেটি স্থাপন কৰিছিল, আৰু কনিষ্ঠ ৰক্ষা পোৱাত ইয়াৰ
দুৱাৰবোৰ স্থাপন কৰিছিল।

আৰু প্ৰভু যিহোচুৱাৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁৰ নাম সকলো ভূমিত প্ৰসিদ্ধ আছিল।

7

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মহা অপৰাধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে সমৰ্পিত বস্তুৰ পৰা
আত্মসাৎ কৰিলে, আৰু যিহুদা ফৈদৰ জেৰহৰ পুত্ৰ জশ্বীৰ পুত্ৰ খৰ্মীৰ পুত্ৰ আখৰে সমৰ্পিত
বস্তুৰ পৰা ললে, আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ প্ৰতি ক্ৰোধেৰে ক্ৰোধিত হল।

যিহোচুৱাই বৈথেলৰ ওচৰত থকা ঐলৈ পুৰুষসকলক পঠিয়াই কলে, ঐক গুপ্তচৰ কৰা।
আৰু মানুহবোৰ গৈ আয় নগৰখন গুপ্তচৰ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ

ঘূৰি আহি তেওঁক কলে, সকলো লোক যাব নালাগে, কিন্তু প্ৰায় দুই হাজাৰ বা তিনি হাজাৰ মানুহ গৈ চহৰখন অৱৰোধ কৰক। সকলো লোকক তালৈ নিনিব, কিয়নো তেওঁলোক কম সংখ্যক। আৰু প্ৰায় তিনি হাজাৰ পুৰুষ উঠি গল, আৰু তেওঁলোকে অয়ৰ লোকসকলৰ সন্মুখৰ পৰা পলাই গল। আৰু গাওঁৰ পুৰুষসকলে তেওঁলোকৰ পৰা ছত্ৰিশজন পুৰুষক মাৰিলে, আৰু দুবাৰৰ পৰা তেওঁলোকক খেদি গল, আৰু নামনিৰ পৰা তেওঁলোকক চূৰ্ণ কৰিলে, আৰু লোকসকলৰ হৃদয় আতংকিত হল, আৰু পানীৰ দৰে হল।

আৰু যিহোচূৰাই তেওঁৰ কাপোৰবোৰ ফালিলে, আৰু যিহোচূৰা প্ৰভুৰ সন্মুখত মুখ কৰি ভূমিত পৰি থাকিল সন্ধ্যালৈকে, তেওঁ আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰিচাৰকসকলে, আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মূৰত ধূলি দিলে। আৰু যিহোচূৰাই কলে, মই বিনয় কৰোঁ প্ৰভু, কিয় আপোনাৰ দাসে এই লোকসকলক যৰ্দন পাৰ কৰি আনিলে তাক অমোৰীয়াৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিবলৈ, আমাক ধ্বংস কৰিবলৈ? আৰু যদি আমি যৰ্দনৰ ওচৰত থাকিলোহঁতেন আৰু বসতি কৰিলোহঁতেন। আৰু মই কি কম যিহেতু ইজৰায়েলে তাৰ শত্ৰুৰ সন্মুখত ডিঙি ঘূৰাই দিলে? আৰু কনানীয়াই শুনি আৰু সেই ভূমিত বাস কৰা সকলো লোকে আমাক ঘেৰাও কৰিব, আৰু আমাক ভূমিৰ পৰা ধ্বংস কৰিব, আৰু তুমি তোমাৰ মহান নামৰ কি কৰিবা?

আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূয়াক কলে, উঠা, কিয় তুমি এইদৰে তোমাৰ মুখৰ ওপৰত পৰি আছা? মানুহে পাপ কৰিছে আৰু তেওঁলোকে সেই চুক্তি লঙ্ঘন কৰিছে যি মই তেওঁলোকৰ সৈতে স্থাপন কৰিছিলোঁ, উৎসৰ্গিত বস্তুৰ পৰা চুৰি কৰি তেওঁলোকে নিজৰ পাত্ৰবোৰত ৰাখিছে। আৰু ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ শত্ৰুসকলৰ সন্মুখত থিয় দিব নোৱাৰিব, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ শত্ৰুসকলৰ সন্মুখত ডিঙি ঘূৰাই দিব, কাৰণ তেওঁলোক অভিশপ্ত হৈছে। মই তোমালোকৰ সৈতে আৰু নাথাকিম, যদি তোমালোকে তোমালোকৰ মাজৰ পৰা অভিশপ্ত বস্তু আঁতৰ নকৰা। উঠি লোকসকলক পবিত্ৰ কৰা, আৰু কোৱা যে কাইলৈ পবিত্ৰ হবলৈ হব, ইস্ৰায়েলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে এই কথা কয়, অভিশপ্ত বস্তু তোমালোকৰ মাজত আছে,

তোমালোকে তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ সন্মুখত প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰিবা, যেতিয়ালৈকে তোমালোকে অভিশপ্ত বস্তু তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দূৰ নকৰা। আৰু তোমালোক সকলো ৰাতিপুৱা জনগোষ্ঠী অনুসাৰে একত্ৰিত হ'বা, আৰু যি জনগোষ্ঠী প্ৰভুৱে দেখুৱাব, তাক তোমালোকে গোত্ৰ অনুসাৰে আনিবা, আৰু যি গোত্ৰ প্ৰভুৱে দেখুৱাব, তাক তোমালোকে ঘৰ অনুসাৰে আনিবা, আৰু যি ঘৰ প্ৰভুৱে গ্ৰহণ কৰিব, তাক তোমালোকে মানুহ অনুসাৰে আনিবা। আৰু যি কোনো দেখুওৱা হ'ব, তেওঁক জুইত জ্বলোৱা হ'ব, আৰু তেওঁৰ সকলো বস্তু, কাৰণ তেওঁ প্ৰভুৰ চুক্তি উলংঘা কৰিলে, আৰু ইস্ৰায়েলত অধৰ্ম কৰিলে।

আৰু যিহোচুৱা পুৱাতে উঠিল আৰু লোকসকলক গোষ্ঠী অনুসাৰে আনিলে, আৰু যিহুদা গোষ্ঠী দেখুওৱা হল। আৰু গোষ্ঠীসমূহ অনুসৰি আগবঢ়োৱা হল, আৰু জেৰহীয়া গোষ্ঠী দেখুওৱা হল। আৰু মানুহ অনুসৰি আগবঢ়োৱা হল, আৰু আখাৰক দেখুওৱা হল, যি জাস্থীৰ পুত্ৰ আৰু জাৰাৰ পৌত্ৰ আছিল।

আৰু যিহোচুৱাই আখৰক কলে, আজি ইস্ৰায়েলৰ যিহোৱা ঈশ্বৰক মহিমা দিয়া, আৰু স্বীকাৰোক্তি কৰা, আৰু মোক জনোৱা তুমি কি কৰিলা, আৰু মোৰ পৰা লুকুৱা নকৰিবা। আৰু আখৰে যিহোচুৱাক উত্তৰ দি কলে, সঁচাকৈ মই ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত পাপ কৰিলোঁ, আৰু এইদৰে মই কৰিলোঁ। মই লুষ্ঠনৰ মাজত এখন সূক্ষ্ম বৈচিত্ৰময় বস্ত্ৰ, দুশ দিদ্ৰাখমা ৰূপ আৰু পঞ্চাশ দিদ্ৰাখমাৰ এটা সোণৰ জিভা দেখিছিলোঁ আৰু সেইবোৰৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হৈ লৈছিলোঁ। চোৱা, সেইবোৰ মোৰ তম্বুত লুকুৱাই ৰখা হৈছে আৰু ৰূপটো সেইবোৰৰ তলত লুকুৱাই ৰখা হৈছে। আৰু যিহোচুৱাই দূতসকলক পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোকে ছাউনিৰ তম্বুলৈ দৌৰি গল, আৰু এইবোৰ তেওঁৰ তম্বুৰ ভিতৰত লুকুৱাই ৰখা আছিল, আৰু ৰূপ সিহঁতৰ তলত আছিল। আৰু তেওঁলোকে সেইবোৰ তম্বুৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে আৰু যিহোচুৱা আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰিচাৰকসকলৰ ওচৰলৈ আনিলে, আৰু সেইবোৰ প্ৰভুৰ সন্মুখত ৰাখিলে।

আৰু যিহোচুৰাই জেৰহৰ পুত্ৰ আখৰক ললে, আৰু তেওঁক আখোৰ উপত্যকালৈ লৈ গল, আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকলক, আৰু তেওঁৰ জীয়েকসকলক, আৰু তেওঁৰ দামুৰিবোৰক, আৰু তেওঁৰ যুৱলি বহন কৰা পশুবোৰক, আৰু তেওঁৰ সকলো মেৰ-ছাগবোৰক, আৰু তেওঁৰ তম্বুক, আৰু তেওঁৰ সকলো সম্পত্তিবোৰক, আৰু সকলো লোকসকল তেওঁৰ সৈতে আছিল, আৰু তেওঁলোকক এমেকাখোৰলৈ লৈ গল। আৰু যিহোচুৰাই আখৰক কলে, তুমি আমাক কিয় ধ্বংস কৰিলা? প্ৰভুৱে আজি তোমাক ধ্বংস কৰিব। আৰু সকলো ইজৰায়েলে তেওঁক শিল দলিয়াই মাৰিলে, আৰু তেওঁৰ ওপৰত শিলৰ এটা ডাঙৰ স্তূপ থিয় কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁৰ ক্ৰোধৰ কোপ বন্ধ কৰিলে। এই কাৰণে তেওঁ ইয়াৰ নাম ইমেকাখৰ ৰাখিলে আজিৰ দিনলৈকে।

8

আৰু প্ৰভুৱে যিহোচুৰাক কলে, ভয় নকৰিবা, ভীৰু নহবা, তোমাৰ সকলো যুদ্ধাৰ লোকক লগত লোৱা, আৰু উঠি অয়লৈ যোৱা, চোৱা, মই তোমাৰ হাতত অয়ৰ ৰজা আৰু তেওঁৰ ভূমি দিছো। আৰু তুমি আইক সেইদৰে কৰিবা যেনেদৰে তুমি যিৰীহোক কৰিছিলি আৰু তাৰ ৰজাক, আৰু পশুধনৰ লুট তুমি নিজৰ বাবে লুট কৰিবা, কিন্তু নগৰৰ পিছফালে নিজৰ বাবে এটা আক্ৰমণ স্থাপন কৰা।

আৰু যিহোচুৰা আৰু সকলো যুদ্ধাৰ লোক উঠিল যাতে অয়লৈ উঠি যাব পাৰে। কিন্তু যিহোচুৰাই শক্তিত শক্তিশালী ত্ৰিশ হাজাৰ পুৰুষ বাহনি কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক ৰাতি পঠিয়ালে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ দি কলে, তোমালোকে নগৰৰ পাছফালে গোপনে ওৰ পাতি থাকিবা, নগৰৰ পৰা বেছি দূৰত নাথাকিবা, আৰু তোমালোক সকলো প্ৰস্তুত হৈ থাকিবা। আৰু মই আৰু মোৰ লগত থকা সকলোৱে সেই নগৰৰ ওচৰলৈ যাম, আৰু যেতিয়া অয়ত বাস কৰা লোকসকল আমাৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই আহিব,

ঠিক যেনেকৈ শেহতীয়াকৈ হৈছিল, তেতিয়া আমি তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা পলাম। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে আমাৰ পিছে পিছে বাহিৰলৈ ওলাই আহিব, আমি তেওঁলোকক নগৰৰ পৰা আঁতৰাই আনিম, আৰু তেওঁলোকে কব, এইসকলে আমাৰ সন্মুখৰ পৰা পলায়ন কৰিছে, যেনেকৈ আগতেও কৰিছিল। তোমালোকে কিন্তু গুপ্ত আক্ৰমণৰ স্থানৰ পৰা উঠি আহিবা, আৰু চহৰৰ ভিতৰলৈ যাব। এই বাক্য অনুসৰি তোমালোকে কৰিবা, চোৱা, মই তোমালোকক আদেশ দিছোঁ। আৰু যিহোচুৱাই তেওঁলোকক পঠিয়ালে, আৰু তেওঁলোক খাপ পতা ঠাইলৈ গল, আৰু বৈৎএল আৰু অয়ৰ মাজত, অয়ৰ পশ্চিম দিশত বহিল।

আৰু পুৱা সোনকালে উঠি যিহোচুৱাই লোকসকলক পৰিদৰ্শন কৰিলে, আৰু তেওঁ আৰু পৰিচাৰকসকল লোকসকলৰ আগে আগে অয়লৈ উঠি গল। আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো যোদ্ধা লোক উঠি গল, আৰু যাত্ৰা কৰি তেওঁলোক পূবৰ পৰা নগৰৰ বিপৰীতে আহি পালে। আৰু সাগৰৰ পৰা চহৰখনৰ গোপন আক্ৰমণ, আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া আইৰ ৰজাই দেখিলে, তেওঁ খৰধৰ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে যুদ্ধত পোনে পোনে সাক্ষাৎ কৰিবলৈ ওলাই গল, তেওঁ নিজে আৰু তেওঁৰ লগৰ সকলো লোক, আৰু তেওঁ নাজানিছিল যে নগৰৰ পিছফালে তেওঁৰ বাবে আক্ৰমণ আছিল। আৰু তেওঁ দেখিলে, আৰু যিহোচুৱা আৰু ইস্ৰায়েলে তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা পিছুৱাই গল। আৰু তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পাছত খেদি গল, আৰু তেওঁলোক নগৰৰ পৰা আঁতৰি গল। ঐত কোনো এজনো এৰি থোৱা নহল যিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পাছত খেদি নগল, আৰু তেওঁলোকে নগৰখন খোলা এৰি থৈ গল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পাছত খেদি গল।

আৰু প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক কলে, তোমাৰ হাতত থকা বৰছাৰে তোমাৰ হাত নগৰৰ ওপৰত প্ৰসাৰিত কৰা, কিয়নো মই ইয়াক তোমাৰ হাতত শোধাই দিছোঁ, আৰু গুপ্ত সৈন্যই সিহঁতৰ ঠাইৰ পৰা দ্ৰুততাৰে উঠিব। আৰু যিহোচুৱাই তেওঁৰ হাত বৰছাৰে নগৰৰ ওপৰত প্ৰসাৰিত কৰিলে। আৰু সেই গোপন সৈন্যদলে তেওঁলোকৰ ঠাইৰ পৰা দ্ৰুততাৰে উঠিল, আৰু

যেতিয়া তেওঁ হাত প্ৰসাৰিত কৰিলে তেতিয়া ওলাই গল, আৰু নগৰত সোমাই গল, আৰু ইয়াক দখল কৰিলে, আৰু খৰধৰ কৰি নগৰখন জুইত জ্বলাই দিলে। আৰু গাইৰ বাসিন্দাসকলে তেওঁলোকৰ পিছফালে চাই লৈ দেখিলে যে নগৰৰ পৰা ধোঁৱা স্বৰ্গলৈ উঠি গৈছে, আৰু তেওঁলোকৰ ইয়াত বা তাত পলাই যাবলৈ আৰু কোনো ঠাই নাছিল। আৰু যিহোচুৱা আৰু সমগ্ৰ ইস্ৰায়েলে দেখিলে যে গোপন সৈন্যই নগৰখন দখল কৰিছে আৰু নগৰৰ ধোঁৱা আকাশলৈ উঠিছে, তেতিয়া তেওঁলোকে ঘূৰি আহি অয়ৰ লোকসকলক আক্ৰমণ কৰিলে। আৰু এইসকলে নগৰৰ পৰা ওলাই গৈ সাক্ষাৎ কৰিবলৈ আহিল, আৰু শিবিৰৰ মাজত তেওঁলোক খালী হৈ পৰিল, এইসকলে এফালৰ পৰা আৰু এইসকলে আনফালৰ পৰা, আৰু তেওঁলোকে সিহঁতক আঘাত কৰিলে যেতিয়ালৈকে সিহঁতৰ এজনো ৰক্ষা পোৱা বা পলাই যোৱা লোক বাকী নাথাকিল। আৰু তেওঁলোকে গাইৰ ৰজাক জীৱিত ধৰিলে আৰু তেওঁক যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ আনিলে।

আৰু যেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে আহিত, সমথলত আৰু পৰ্বতৰ অৱতৰণত থকা সকলোকে হত্যা কৰা বন্ধ কৰিলে, যৰ পৰা তেওঁলোকে সিহঁতক শেষলৈকে খেদি পঠিয়াইছিল, তেতিয়া যিহোচুৱা আইলৈ ঘূৰি আহিল আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ইয়াক আঘাত কৰিলে। আৰু সেই দিনা পতিত হোৱাসকল পুৰুষৰ পৰা মহিলালৈকে বাৰ হাজাৰ হৈছিল, আয়ৰ সকলো বাসিন্দা। নগৰৰ লুটদ্ৰব্যৰ বাহিৰে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে নিজৰ বাবে যি সকলো লুট কৰিছিল, সেয়া প্ৰভুৰ আদেশ অনুসাৰে আছিল, যিদৰে প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক আদেশ দিছিল।

আৰু যিহোচুৱাই সেই চহৰ জুইত জ্বলাই দিলে, তেওঁ ইয়াক চিৰকাললৈ বসতিহীন টিপ কৰি ৰাখিলে আজিৰ দিনলৈকে। আৰু তেওঁ গাইৰ ৰজাক এজোপা দুটা ডালৰ গছত ফাঁচী দিলে, আৰু তেওঁ সন্ধ্যালৈকে গছত আছিল, আৰু সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত যিহোচুৱাই আদেশ দিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ শৰীৰ গছৰ পৰা নমাই আনিলে, আৰু তেওঁলোকে সেইটো

এটা গাতত পেলাই দিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ ওপৰত শিলৰ স্তুপ থিয় কৰিলে,
আজিৰ দিনলৈকে।

9

যেতিয়া ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজাসকলে শুনিলে, যিসকল যদ্দনৰ সিপাৰে আছিল, যিসকল
পাহাৰীয়া অঞ্চলত আছিল, আৰু যিসকল সমতলত আছিল, আৰু যিসকল মহাসাগৰৰ
সকলো উপকূলীয় অঞ্চলত আছিল, আৰু যিসকল এণ্টি লেবাননৰ ওচৰত আছিল, আৰু
হিন্দ্ৰীয়াসকল, আৰু কনানীয়াসকল, আৰু পৰিভ্ৰমীয়াসকল, আৰু হিবৰীয়াসকল, আৰু
ইমোৰীয়াসকল, আৰু গিৰ্গাচীয়াসকল, আৰু যিবুচীয়াসকল,

তেওঁলোক সকলোৱে একেলগে একত্ৰিত হল যিহোচুয়া আৰু ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ
কৰিবলৈ।

আৰু গিবিয়োনত বাস কৰা লোকসকলে প্ৰভুৱে যিৰীহো আৰু অয়ৰ প্ৰতি যি যি কৰিছিল
সেই সকলো কথা শুনিলে। আৰু তেওঁলোকে ধূৰ্ততাৰে কাম কৰিলে, আৰু আহি নিজকে
ৰসদ যোগান ধৰিলে আৰু প্ৰস্তুত কৰিলে, আৰু নিজৰ কান্ধত পুৰণি চট লৈ, আৰু
দ্রাক্ষাৰসৰ পুৰণি আৰু ফটা মোট বন্ধা লৈ। আৰু সিহঁতৰ জোতাৰ ফোপোলা অংশবোৰ,
আৰু সিহঁতৰ চেণ্ডেলবোৰ পুৰণি আৰু সিহঁতৰ ভৰিত তালি লগোৱা, আৰু সিহঁতৰ
কাপোৰবোৰ সিহঁতৰ ওপৰত জীৰ্ণ, আৰু সিহঁতৰ খাদ্য সম্ভাৰৰ পিঠা শুকান আৰু ভেঁকুৰ
লগা আৰু গুড়ি হোৱা।

আৰু তেওঁলোকে গিলগলত থকা ইস্ৰায়েলৰ শিবিৰত যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু
যিহোচুৱা আৰু ইস্ৰায়েলক কলে, আমি দুৰৰ পৰা আহিছোঁ, আৰু এতিয়া আমাৰ লগত চুক্তি

স্থাপন কৰক। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে হেৰীয়াক কলে, চোৱা, তুমি মোৰ মাজত বাস নকৰা নেকি, আৰু মই তোমাৰ লগত কেনেকৈ চুক্তি কৰিম? আৰু তেওঁলোকে যিহোচূৱাক কলে, আমি তোমাৰ দাস। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকক কলে, তোমালোক কৰ পৰা আহিছা, আৰু কৰ পৰা আহিলা? আৰু তেওঁলোকে কলে, পৃথিৱীৰ পৰা বহু দূৰৰ পৰা আপোনাৰ সেৱকসকল আপোনাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত আহিছে, কাৰণ আমি তেওঁৰ নাম শুনিছো, আৰু তেওঁ মিচৰত যিমান কৰিলে, আৰু যৰ্দনৰ সিপাৰে থকা ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজাসকলক, অৰ্থাৎ ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনক আৰু বাচানৰ ৰজা ওগক, যি অষ্টাৰোত আৰু ইদ্ৰেয়ীত বাস কৰিছিল, তেওঁলোকক তেওঁ যিমান কৰিছিল। আৰু শুনি আমাৰ বৃদ্ধসকলে আৰু আমাৰ ভূমিত বাস কৰা সকলোৱে আমাক কৈছিল, কোৱা, তোমালোকে পথৰ বাবে নিজৰ বাবে ৰসদ লোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ সাক্ষাতলৈ যোৱা, আৰু তেওঁলোকক কবা, আমি তোমাৰ সেৱক, আৰু এতিয়া আমাৰ সৈতে চুক্তি কৰা। এই পিঠাবোৰ গৰম আছিল যেতিয়া আমি সেইবোৰ লৈ ওলাই গৈছিলোঁ তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ, কিন্তু এতিয়া সেইবোৰ শুকাই গৈছে আৰু ভগা হৈ পৰিছে। আৰু দ্ৰাক্ষাৰসৰ এই মোটবোৰ যিবোৰ আমি নতুন অৱস্থাত ভৰাইছিলোঁ, সেইবোৰ ফাটি গৈছে, আৰু আমাৰ বস্ত্ৰ আৰু জোতা অতি দীঘল পথৰ পৰা জীৰ্ণ হৈ পৰিছে।

আৰু শাসকসকলে তেওঁলোকৰ ৰসদ লৈছিল, আৰু প্ৰভুক সুখা নাছিল। আৰু যিহোচূৱাই তেওঁলোকৰ সৈতে শান্তি স্থাপন কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ সৈতে চুক্তি কৰিলে, আৰু সমাজৰ শাসকসকলে তেওঁলোকৰ ওচৰত শপত খালে।

আৰু তিনি দিনৰ পিছত তেওঁলোকৰ সৈতে চুক্তি কৰাৰ পিছত এনে ঘটিল যে, তেওঁলোকে শুনিলে যে তেওঁলোক ওচৰতে আছে, আৰু যে তেওঁলোকৰ মাজতে বাস কৰে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰস্থান কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ নগৰসমূহলৈ আহিল, আৰু তেওঁলোকৰ নগৰসমূহ আছিল গিৰিয়োন আৰু কফীৰা আৰু বেৰোৎ, আৰু যাবীনৰ

নগৰসমূহ। আৰু ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ নকৰিলে, কাৰণ সকলো শাসকসকলে ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত তেওঁলোকৰ ওচৰত শপত খাইছিল, আৰু সমগ্ৰ সমাজে শাসকসকলৰ বিৰুদ্ধে গোচৰ কৰিলে।

আৰু শাসকসকলে সকলো সমাজক কলে, আমি ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ নামত তেওঁলোকক শপত খাইছিলো, আৰু এতিয়া আমি তেওঁলোকক স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰিম। এইটো আমি কৰিম, তেওঁলোকক জীৱিত ধৰিম, আৰু তেওঁলোকক সংৰক্ষণ কৰিম, আৰু আমাৰ বিৰুদ্ধে ক্ৰোধ নহব সেই শপতৰ কাৰণে, যিটো আমি তেওঁলোকৰ ওচৰত খাইছিলো। তেওঁলোকে জীয়াই থাকিব, আৰু সকলো সমাজৰ বাবে কাঠকটীয়া আৰু পানী বাহক হব, ঠিক যেনেকৈ শাসকসকলে তেওঁলোকক কৈছিল।

আৰু যিহোচূৰাই তেওঁলোকক একেলগে মাতিলে আৰু তেওঁলোকক কলে, কিয় তোমালোকে মোক প্ৰতাৰণা কৰিলা, কৈছিল যে তোমাৰ পৰা আমি অতি দূৰত আছোঁ, কিন্তু তোমালোক আমাৰ মাজত বাস কৰা স্থানীয় লোক? আৰু এতিয়া তোমালোক অভিশপ্ত, তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দাস, কাঠকটীয়া আৰু পানী বাহক কেতিয়াও শেষ নহব মোৰ আৰু মোৰ ঈশ্বৰৰ বাবে। আৰু তেওঁলোকে যিহোচূৰাক উত্তৰ দিলে, কৈ, আমাক ঘোষণা কৰা হৈছিল যে প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে মোচি তেওঁৰ দাসক যিমান আদেশ দিছিল, তোমালোকক এই ভূমি দিবলৈ, আৰু আমাক আৰু ইয়াৰ ওপৰত বাস কৰা সকলোকে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিবলৈ, আৰু আমি তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা আমাৰ প্ৰাণৰ বিষয়ে অতিশয় ভয় কৰিছিলো, আৰু আমি এই কাম কৰিলো। আৰু এতিয়া চোৱা, আমি তোমালোকৰ অধীন, তোমালোকক যি সন্তুষ্ট কৰে আৰু তোমালোকৰ যি ভাল লাগে, আমাৰ প্ৰতি তাকে কৰা।

আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক এইদৰে কৰিলে, আৰু যিহোচূৰাই সেই দিনা তেওঁলোকক

ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক বধ নকৰিলে। আৰু যিহোচুৱাই সেই দিনা তেওঁলোকক সকলো সমাজৰ বাবে আৰু ঈশ্বৰৰ যজ্ঞবেদীৰ বাবে কাঠকটীয়া আৰু পানী বহনকাৰী হিচাপে নিযুক্ত কৰিলে। এই কাৰণে গিবিয়োনৰ বাসিন্দাসকল আজিৰ দিনলৈকে ঈশ্বৰৰ যজ্ঞবেদীৰ কাঠকটীয়া আৰু পানী বহনকাৰী হল, আৰু সেই ঠাইৰ বাবেও যিটো প্ৰভুৱে বাছনি কৰিব।

10

যেতিয়া যিৰুচালেমৰ ৰজা আদোনিবেজেকে শুনিলে যে যিহোচুৱাই আয় অধিকাৰ কৰিলে আৰু ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, যিদৰে তেওঁলোকে যিৰীহো আৰু ইয়াৰ ৰজাৰ প্ৰতি কৰিছিল, সেইদৰে তেওঁলোকে আয় আৰু ইয়াৰ ৰজাৰ প্ৰতিও কৰিলে, আৰু যে গিবিয়োনৰ বাসিন্দাসকলে যিহোচুৱা আৰু ইশ্ৰায়েলৰ ফাললৈ পক্ষত্যাগ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে সিহঁতৰ পৰা অতিশয় ভয় কৰিলে, কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে গিবিয়োন এখন মহান নগৰ আছিল, ৰাজকীয় নগৰসমূহৰ এখনৰ দৰে, আৰু ইয়াৰ সকলো পুৰুষ শক্তিশালী আছিল। আৰু যিৰুচালেমৰ ৰজা আদোনিবেজেকে হিব্ৰোণৰ ৰজা এলামৰ ওচৰলৈ, আৰু যিৰেইমুথৰ ৰজা পিদোনৰ ওচৰলৈ, আৰু লাখিচৰ ৰজা যিগ্গাৰ ওচৰলৈ আৰু অদোম্মাৰ ৰজা দাবেইনৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালে, কৈ, আহা, মোৰ ওচৰলৈ উঠি আহা আৰু মোক সহায় কৰা, আৰু আমি গিবিয়োনৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰোঁ, কাৰণ তেওঁলোকে যিহোচুৱা আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ ফাললৈ পক্ষ ত্যাগ কৰিছে। আৰু যিৰুচায়াসকলৰ পাঁচজন ৰজা গল - যিৰুচালেমৰ ৰজা, হিব্ৰোণৰ ৰজা, যিৰিমেথৰ ৰজা, লাখীচৰ ৰজা আৰু অদোম্মাৰ ৰজা, তেওঁলোক আৰু তেওঁলোকৰ সকলো লোক। আৰু তেওঁলোকে গিবিয়োনক ঘেৰাও কৰি বহিল আৰু ইয়াক অৱৰোধ কৰিলে।

আৰু গিবিয়োনত বাস কৰা লোকসকলে যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ ইশ্ৰায়েলৰ শিবিৰলৈ

গিলগাললৈ পঠিয়ালে, কৈ, তোমাৰ দাসসকলৰ পৰা তোমাৰ হাত শিথিল নকৰিবা, আমাৰ ওচৰলৈ সোনকালে উঠা আৰু আমাক সহায় কৰা আৰু আমাক উদ্ধাৰ কৰা, কাৰণ ইমোৰীয়াসকলৰ সকলো ৰজা, যিসকলে পাহাৰীয়া অঞ্চলত বাস কৰে, আমাৰ বিৰুদ্ধে গোট খাইছে। আৰু যিহোচুৱা গিলগালৰ পৰা ওপৰলৈ গল, তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত সকলো যোদ্ধা লোক, শক্তিত সক্ষম সকলো।

আৰু প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক কলে, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা, কিয়নো মই তোমাৰ হাতত তেওঁলোকক সমৰ্পণ কৰিছোঁ, তোমালোকৰ সন্মুখত তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা কোনো এজনো অৱশিষ্ট নাথাকিব।

আৰু যিহেতু যিহোচুৱা হঠাতে তেওঁলোকৰ ওপৰত আহি পালে, তেওঁ গিলগালৰ পৰা গোটেই ৰাতি যাত্ৰা কৰি আহিছিল। আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত তেওঁলোকক বিভ্ৰান্ত কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে গিবিয়োনত মহা চুৰ্ণকৰণেৰে তেওঁলোকক চুৰ্ণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে বৈৎ-হোৰোণৰ আৰোহণৰ পথেদি তেওঁলোকক খেদি গল, আৰু অজেকা আৰু মক্ষেদালৈকে তেওঁলোকক কাটি পেলাইছিল। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ মুখৰ পৰা বৈৎ-হোৰোণৰ নামনিত পলাই গৈছিল, তেতিয়া প্ৰভুৱে আকাশৰ পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰত শিলাবৃষ্টি পেলাইছিল আজেকা পৰ্যন্ত, আৰু শিলাবৃষ্টিৰ শিলৰ দ্বাৰা যিসকল মৰিছিল তেওঁলোক অধিক আছিল, যিসকলক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে যুদ্ধত তৰোৱালেৰে বধ কৰিছিল তেওঁলোকতকৈ।

তেতিয়া যিহোচুৱাই প্ৰভুৰ ওচৰত কথা কলে, যি দিনা ঈশ্বৰে ইমোৰীয়াসকলক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক গিবিয়োনত চুৰ্ণ কৰিলে আৰু তেওঁলোক ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ সন্মুখৰ পৰা চুৰ্ণ কৰা হল। যিহোচুৱাই কলে, সূৰ্য গিবিয়োনৰ ওপৰত থিয় হওক আৰু চন্দ্ৰ অয়ালোনৰ উপত্যকাৰ ওপৰত থিয় হওক। আৰু সূৰ্য আৰু

চন্দ্ৰ থিয় হৈ বল, যেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ শত্ৰুসকলক ৰক্ষা নকৰিলে, আৰু সূৰ্য আকাশৰ মাজত থিয় হৈ বল, এটা দিনৰ সম্পূৰ্ণ সময়লৈকে পশ্চিমলৈ আগ নবাঢ়িল। আৰু এনেকুৱা দিন আগতেও হোৱা নাছিল আৰু পাছতো নহল, যাতে ঈশ্বৰে মানুহৰ কথা শুনে, কাৰণ প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ সৈতে একেলগে যুদ্ধ কৰিছিল।

আৰু এই পাঁচজন ৰজা পলাই গৈছিল, আৰু মক্কেদাৰ গুহাটোত লুকাই আছিল। আৰু যিহোচুৱাক জনোৱা হল, পাঁচজন ৰজা মক্কেদাৰ গুহাত লুকাই থকা অৱস্থাত পোৱা গৈছে। আৰু যিহোচুৱাই কলে, গুহাৰ মুখত পাথৰবোৰ গুটিয়াই দিয়া, আৰু সিহঁতক পহৰা দিবলৈ মানুহ নিযুক্ত কৰা। কিন্তু তোমালোক থিয় নহবা, তোমালোকৰ শত্ৰুসকলৰ পাছত খেদি যোৱা, আৰু তেওঁলোকৰ পিছৰ ৰক্ষী দল ধৰা, আৰু তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ নগৰসমূহত সোমাবলৈ অনুমতি নিদিবা, কিয়নো আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া যিহোচুৱা আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো সন্তানে তেওঁলোকক অতি ভয়ংকৰভাৱে সম্পূৰ্ণৰূপে সংহাৰ কৰি শেষ কৰিলে, তেতিয়া যিসকল ৰক্ষা পৰা লোক আছিল তেওঁলোক দুৰ্গযুক্ত নগৰবোৰলৈ পলাই ৰক্ষা পালে।

আৰু সকলো লোক সুস্থভাৱে মক্কেদাত যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ কোনেও নিজৰ জিভাৰে গৰ্জন নকৰিলে।

আৰু যিহোচুৱাই কলে, গুহাটো খোলা আৰু এই পাঁচজন ৰজাক গুহাৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনা। আৰু তেওঁলোকে গুহাৰ পৰা পাঁচজন ৰজাক বাহিৰ কৰি আনিলে - যিৰুচালেমৰ ৰজা, হিব্ৰোণৰ ৰজা, যিৰীমোথৰ ৰজা, লাখীচৰ ৰজা আৰু অদোল্লামৰ ৰজা। আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে সিহঁতক যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ বাহিৰলৈ আনিলে, তেতিয়া যিহোচুৱাই সকলো ইস্ৰায়েলক আৰু যুদ্ধৰ আৰম্ভণি কৰা সকলক, যিসকল তেওঁৰ লগত গৈছিল, একেলগে মাতিলে আৰু তেওঁলোকক কলে, আগবাঢ়ি যোৱা আৰু তোমালোকৰ ভৰি সিহঁতৰ ডিঙিৰ

ওপৰত ৰাখা। আৰু তেওঁলোকে ওচৰলৈ আহি নিজৰ ভৰি সিহঁতৰ ডিঙিৰ ওপৰত ৰাখিলে। আৰু যিহোচূৰাই তেওঁলোকক কলে, তেওঁলোকক ভয় নকৰিবা, আৰু ভীত নহবা, সাহসী আৰু শক্তিশালী হোৱা, কাৰণ প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সকলো শত্ৰুৰ প্ৰতি এইদৰে কৰিব, যিসকলৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকে যুদ্ধ কৰা। আৰু যিহোচূৰাই তেওঁলোকক বধ কৰিলে আৰু পাঁচডাল কাঠৰ ওপৰত তেওঁলোকক ওলমাই দিলে, আৰু তেওঁলোক সন্ধিয়ালৈকে কাঠবোৰৰ ওপৰত ওলমি আছিল। আৰু সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত এনে ঘটিল যে যিহোচূৰাই আদেশ দিলে, আৰু তেওঁলোকে সিহঁতক কাঠবোৰৰ পৰা নমাই আনিলে, আৰু সিহঁতক সেই গুহাটোৰ ভিতৰলৈ দলিয়াই দিলে, যি গুহাত তেওঁলোক পলাই গৈছিল, আৰু গুহাটোৰ ওপৰত শিলবোৰ বগৰাই দিলে আজিৰ দিনলৈকে।

আৰু তেওঁলোকে সেই দিনা মক্কেদা দখল কৰিলে, আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ইয়াক আক্ৰমণ কৰি হত্যা কৰিলে, আৰু ইয়াত থকা প্ৰতিটো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা প্ৰাণীক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, আৰু ইয়াত কোনো এজনো ৰক্ষা পোৱা বা পলাই যোৱা লোক এৰি দিয়া নহল, আৰু মক্কেদাৰ ৰজাক যিৰীহোৰ ৰজাৰ লগত যি ব্যৱহাৰ কৰিছিল সেই একে ব্যৱহাৰ কৰিলে।

আৰু যিহোচূৰা আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো ইস্ৰায়েলীয়া মক্কেদাৰ পৰা লিব্‌নালৈ গল, আৰু লিব্‌না অৱৰোধ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে ইয়াক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক আৰু ইয়াৰ ৰজাক ললে, আৰু তৰোৱালৰ মুখত ইয়াক হত্যা কৰিলে, আৰু ইয়াত থকা সকলো উশাহ লোৱা বস্তু, আৰু ইয়াত কোনো ৰক্ষা পোৱা আৰু পলাই যোৱা এৰি দিয়া নহল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াৰ ৰজাক যি ধৰণে যিৰীহোৰ ৰজাক কৰিছিল সেই ধৰণে কৰিলে।

আৰু যিহোচূৰা আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো ইস্ৰায়েলীয়ে লিব্‌নাৰ পৰা লাখীচলৈ গল,

আৰু তাক অৱৰোধ কৰিলে আৰু তাক আক্ৰমণ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে লাখীচক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে। আৰু দ্বিতীয় দিনাই তাক দখল কৰিলে, আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে তাক হত্যা কৰিলে, আৰু তাক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, যেনেদৰে লিবনাক কৰিছিল। তেতিয়া গাজেৰৰ ৰজা এলাম লাখীচক সহায় কৰিবলৈ উঠি আহিল, আৰু যিহোচুৱাই তাক আৰু তাৰ লোকসকলক তৰোৱালৰ মুখত আঘাত কৰিলে, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ কোনো ৰক্ষা পোৱা বা পলাই যোৱা লোক এৰি থোৱা নহল।

আৰু যিহোচুৱা আৰু তেওঁৰ সৈতে সকলো ইস্ৰায়েল লাখীচৰ পৰা অদুৰলৈ গল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক অৱৰোধ কৰিলে আৰু ইয়াক অৱৰোধ কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে ইয়াক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু সেই দিনা ইয়াক দখল কৰিলে, আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ইয়াক হত্যা কৰিলে, আৰু তাত থকা সকলো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা প্ৰাণীক বিনাশ কৰি হত্যা কৰিলে, যেনেদৰে লাখীচক কৰিছিল।

আৰু যিহোচুৱা আৰু তেওঁৰ সৈতে সকলো ইস্ৰায়েল হিব্ৰোণলৈ গল, আৰু ইয়াক অৱৰোধ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ইয়াক আক্ৰমণ কৰিলে, আৰু ইয়াত থকা সকলো প্ৰাণী, কোনো ৰক্ষা পোৱা নাছিল, যেনেদৰে তেওঁলোকে অদোম্বামক কৰিছিল, তেওঁলোকে ইয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, আৰু ইয়াত থকা সকলোকে।

আৰু যিহোচুৱা আৰু সমগ্ৰ ইস্ৰায়েল দবীৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু তাক অৱৰোধ কৰিলে। তেওঁলোকে ইয়াক, ইয়াৰ ৰজাক আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰ ল'লে, আৰু তৰোৱালৰ ধাৰেৰে ইয়াক আঘাত কৰিলে, আৰু ইয়াক সম্পূৰ্ণভাৱে ধ্বংস কৰিলে, আৰু ইয়াত থকা সকলো প্ৰাণীকো, আৰু তেওঁলোকে ইয়াত কোনো জীৱিত লোক এৰি নগ'ল। তেওঁলোকে হিব্ৰোণ আৰু ইয়াৰ ৰজাৰ প্ৰতি যেনেদৰে কৰিছিল, সেইদৰে দবীৰ আৰু ইয়াৰ ৰজাৰ প্ৰতিও কৰিলে।

আৰু যিহোচুৱাই পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ সকলো ভূমি, আৰু নেগেভ, আৰু সমতল ভূমি, আৰু আচেদোথ, আৰু তাৰ ৰজাসকলক প্ৰহাৰ কৰিলে, তেওঁলোকৰ কোনো ৰক্ষা পোৱা লোক এৰি নিদিলে, আৰু জীৱনৰ শ্বাস লোৱা সকলোকে সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, যি ৰীতিৰে প্ৰভু ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰে আদেশ দিছিল। কাদেশ বৰ্ণেৰ পৰা গাজালৈকে সকলো গোচেম অঞ্চল গিবিয়োনলৈকে। আৰু যিহোচুৱাই তেওঁলোকৰ সকলো ৰজা আৰু তেওঁলোকৰ ভূমি একেলগে প্ৰহাৰ কৰিলে, কাৰণ ইস্ৰায়েলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে ইস্ৰায়েলৰ হৈ যুদ্ধ কৰিছিল।

11

যেতিয়া আছোৰৰ ৰজা ইয়াবিছে শুনিলে, তেওঁ মাৰোনৰ ৰজা ইয়োবাবলৈ, আৰু চিমোনৰ ৰজালৈ, আৰু আজিফৰ ৰজালৈ পঠিয়ালে, আৰু মহান চীদোনৰ ওচৰৰ ৰজাসকলৰ প্ৰতি, পাহাৰীয়া অঞ্চললৈ আৰু কেনেৰোথৰ বিপৰীতে আৰাবালৈ, আৰু সমতললৈ, আৰু ফেনায়েদোৰলৈ, আৰু পূবৰ পৰা উপকূলীয় কনানীয়সকললৈ, আৰু উপকূলীয় ইমোৰীয়সকললৈ, আৰু হিত্তীয়সকল, আৰু পৰিঙজীয়সকল, আৰু পৰ্বতত থকা যিবুচীয়সকল, আৰু হিব্বীয়সকল, আৰু হৰ্মোণৰ তলত থকাসকল মচ্চিমা দেশলৈ। আৰু তেওঁলোক ওলাই গল আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকল তেওঁলোকৰ সৈতে, সাগৰৰ বালিৰ দৰে সংখ্যাত, আৰু অতিশয় বহুত ঘোঁৰা আৰু ৰথ। আৰু সকলো ৰজাসকল একেলগে আহিল আৰু একে ঠাইত উপস্থিত হল, আৰু মাৰোনৰ পানীৰ ওচৰত তম্বু তৰি ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হল।

আৰু প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক কলে, তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা ভয় নকৰিবা, কাৰণ কাইলৈ এই সময়ত মই তেওঁলোকক পৰাজিত কৰি ইস্ৰায়েলৰ সন্মুখত সমৰ্পণ কৰিম, তেওঁলোকৰ ঘোঁৰাবোৰ কাটিবা, আৰু তেওঁলোকৰ ৰথবোৰ জুইত জ্বলাই দিবা। আৰু যিহোচুৱা আৰু সকলো যোদ্ধা লোক হঠাতে মাৰোণৰ পানীৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ ওপৰত আহিল, আৰু

পাহাৰীয়া অঞ্চলত তেওঁলোকৰ ওপৰত পৰিল। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক ইস্ৰায়েলৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক আঘাত কৰি খেদি গল মহান চীদোনলৈকে, আৰু মাচৰোণলৈকে, আৰু পূবৰ মাচ্ছাখৰ সমভূমিলৈকে, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক এনেদৰে কাটি পেলালে যে তেওঁলোকৰ কোনো জীৱিত ৰক্ষা নাপালে। আৰু যিহোচুৱাই তেওঁলোকক সেইদৰে কৰিলে যিদৰে প্ৰভুৱে তেওঁক আদেশ দিছিল, তেওঁলোকৰ ঘোঁৰাবোৰৰ কিলাকুটি কাটিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ৰথবোৰ জুইৰে জ্বলালে।

আৰু সেই সময়ত যিহোচুৱা ঘূৰি আহিল, আৰু হাচোৰ আৰু তাৰ ৰজাক দখল কৰিলে, কিন্তু হাচোৰ পূৰ্বতে এই সকলো ৰাজ্যসমূহৰ শাসনকৰ্ত্তী আছিল। আৰু তেওঁলোকে তৰোৱালেৰে ইয়াত থকা প্ৰতিটো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা বস্তু হত্যা কৰিলে, আৰু সকলোকে সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, আৰু ইয়াত কোনো শ্বাসপ্ৰশ্বাস লোৱা বস্তু এৰি দিয়া নহল, আৰু তেওঁলোকে হাচোৰক জুইত জ্বলাই দিলে। আৰু ৰাজ্যবোৰৰ সকলো নগৰ, আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকলক যিহোচুৱাই ললে, আৰু তেওঁলোকক তৰোৱালৰ মুখত বধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে, যি ৰীতিত প্ৰভুৰ সেৱক মোচিয়ে আদেশ দিলে। কিন্তু ইস্ৰায়েলে সকলো দুৰ্গযুক্ত নগৰবোৰ জ্বলোৱা নাছিল, কেৱল হাচোৰকহে জ্বলাইছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তাইৰ সকলো লুটদ্রব্য নিজৰ বাবে লুট কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোক সকলোকে তৰোৱালৰ মুখত সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে। তেওঁলোকক ধ্বংস নকৰালৈকে তেওঁলোকৰ পৰা একোৱেই শ্বাস লোৱা বস্তু এৰি নিদিলে। যি ধৰণে প্ৰভুৱে তেওঁৰ সেৱক মোচিক আদেশ দিলে, আৰু মোচিয়ে সেইদৰে যিহোচুৱাক আদেশ দিলে, আৰু যিহোচুৱাই এইদৰে কৰিলে, মোচিয়ে তেওঁক যিবোৰ আদেশ দিলে সেই সকলোৰে পৰা একোৱেই উলংঘন নকৰিলে।

আৰু যিহোচুৱাই সকলো পাহাৰীয়া ভূমি, আৰু সকলো নেগেভ ভূমি, আৰু সকলো গোচেন ভূমি, আৰু সমতল ভূমি, আৰু পশ্চিম অঞ্চল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পৰ্বত, আৰু নিম্ন অঞ্চল

লৈলে। পৰ্বতৰ ফালে থকা চেলখা পৰ্বতৰ পৰা, আৰু যি চেয়ীৰলৈ উঠি যায়, আৰু
বালাগাদলৈকে, আৰু লিবানোনৰ সমতল ভূমি আৰ্মোন পৰ্বতৰ তলত, আৰু তেওঁলোকৰ
সকলো ৰজাসকলক ললে, আৰু ধ্বংস কৰিলে আৰু বধ কৰিলে। আৰু যিহোচুৰাই সেই
ৰজাসকলৰ বিৰুদ্ধে অধিক দিন যুদ্ধ কৰিলে।

আৰু এনে কোনো চহৰ নাছিল, যি ইশ্ৰায়েলে দখল কৰা নাছিল, তেওঁলোকে সকলো যুদ্ধত
দখল কৰিছিল। কাৰণ প্ৰভুৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ হৃদয় শক্তিশালী কৰা হৈছিল যাতে
তেওঁলোকে ইশ্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধত লগ পায়, যাতে তেওঁলোক ধ্বংস হয়, যাতে
তেওঁলোকক দয়া দিয়া নহয়, কিন্তু যাতে তেওঁলোক ধ্বংস হয়, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে মোচিক
কৈছিল।

আৰু সেই সময়ত যিহোচুৰা আহিল, আৰু পৰ্বতীয়া অঞ্চলৰ পৰা, হিব্ৰোণৰ পৰা, দবীৰৰ
পৰা, অনাবোতৰ পৰা আৰু সমগ্ৰ যিহূদাৰ পৰা অনাকীসকলক তেওঁলোকৰ নগৰবোৰৰ
সৈতে ধ্বংস কৰিলে, আৰু যিহোচুৰাই তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলে। ইশ্ৰায়েলৰ
সন্তানসকলৰ মাজৰ পৰা অনাকীমসকলক এৰি থোৱা নহল, কিন্তু কেৱল গাজাত, গাথত
আৰু অচদোদত এৰি থোৱা হল।

আৰু যিহোচুৰাই সকলো ভূমি ললে, যিদৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, আৰু যিহোচুৰাই
সেইবোৰ ইশ্ৰায়েলক উত্তৰাধিকাৰত দিলে, সিহঁতৰ ফৈদবোৰৰ অনুসাৰে বিভাজন কৰি,
আৰু সেই ভূমিয়ে যুদ্ধৰ পৰা বিশ্রাম ললে।

12

আৰু এইসকল পৃথিৱীৰ ৰজাসকল, যাক ইশ্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে বধ কৰিলে, আৰু

তেওঁলোকৰ ভূমি যৰ্দনৰ পাৰত সূৰ্য্যৰ পূবৰ পৰা, অৰ্গোন উপত্যকাৰ পৰা হৰ্মোন পৰ্বতলৈকে, আৰু পূবৰ পৰা আৰবাৰ সকলো ভূমি উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে বিতৰণ কৰিলে। চিহোন ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা, যি হিচবোনত বাস কৰিছিল, অৰ্গোনৰ পৰা শাসন কৰিছিল, যি উপত্যকাত আছে উপত্যকাৰ এক অংশত, আৰু গিলিয়দৰ আধা অংশ যবেবাকলৈকে, অস্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ সীমালৈকে। আৰু আৰব অঞ্চল চিন্নেৰেথৰ সাগৰলৈকে পূবফালে, আৰু আৰবৰ সাগৰলৈকে, অৰ্থাৎ লৱণ সাগৰ পূবফালৰ পৰা বেথ যিচিমোথৰ পথেদি, তেমনৰ পৰা আচেদোথ ফাচগাৰ তলত। আৰু বাচানৰ ৰজা ওগ দৈত্যসকলৰ মাজৰ পৰা বাকী আছিল, যি অষ্টাৰোৎত আৰু ইদ্ৰেইত বাস কৰিছিল। হৰ্মোন পৰ্বতৰ পৰা আৰু চেফ্‌থাইৰ পৰা শাসক, আৰু গেগেচিৰ সীমালৈকে সকলো বাচান, আৰু মাথি, আৰু হিচবোনৰ ৰজা চিহোনৰ সীমাৰ আধা গিলিয়দ। মোচি প্ৰভুৰ দাস আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকক পৰাজিত কৰিলে, আৰু মোচিয়ে সেই ভূমি ৰূবেণ, গাদ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিলে।

আৰু এইসকল আছিল ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজাসকল, যিসকলক যিহোচুৱা আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকলে যৰ্দনৰ সিপাৰে, লিবাণোনৰ সমতলত থকা বালগাদৰ ওচৰৰ সাগৰৰ পৰা চেয়ীৰলৈ উঠি যোৱা খেলখা পৰ্বতলৈকে বধ কৰিছিল, আৰু যিহোচুৱাই সেই ভূমি ইস্ৰায়েলৰ ফৈদসকলক তেওঁলোকৰ আঁচনি অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিছিল। পৰ্বতত, সমতলত, আৰবত, আচেদোথত, মৰুভূমিত আৰু নেগেবত, হিত্তীয়াসকলক, ইমোৰীয়াসকলক, কনানীয়াসকলক, পৰিজ্জীয়াসকলক, হিবীয়াসকলক আৰু যিবুচীয়াসকলক।

যিৰিহোৰ ৰজা, আৰু গাইৰ ৰজা, যি বৈখেলৰ ওচৰত আছে, যিক্‌চালেমৰ ৰজা, হিব্ৰোণৰ ৰজা, হিয়েৰিমাউথৰ ৰজা, লাখিচৰ ৰজা, ঐলামৰ ৰজা, গাজেৰৰ ৰজা, দবীৰৰ ৰজা, গাদেৰৰ ৰজা, ৰজা হেৰমাথ, ৰজা আদেৰ, লেবনাৰ ৰজা, অদোল্লামৰ ৰজা, ৰাজা গেল।

ৰজা তাফেঁত, ৰজা অফেৰ, আৰোকৰ ৰজা অফেক্, ৰজা আচম, ৰজা চিমোৱন, ৰজা মামব্ৰথ, ৰজা আজিফ, কাদেশৰ ৰাজা, জাহ্‌হাকৰ ৰাজা, মাৰেদথৰ ৰজা, কাৰ্মেলৰ ইয়েকমৰ ৰজা, ওডোব্লামৰ ৰজা ফেন্নেয়াডৰৰ, গালিলিয়াৰ গেইৰ ৰজা, তিৰ্জাৰ ৰজা, এই সকলো ৰজা উনত্ৰিশজন।

13

আৰু যিহোচূৰা বৃদ্ধ হৈছিল, দিনত আগবাঢ়া, আৰু প্ৰভুৱে যিহোচূৰাক কলে, তুমি দিনত আগবাঢ়িছা, আৰু বহুত ভূমি উত্তৰাধিকাৰৰ বাবে বাকী আছে। আৰু এই পৰিত্যক্ত ভূমি, ফিলিস্তীয়াসকলৰ সীমা, গেচিৰী আৰু কনানীয়া, মিচৰৰ সন্মুখৰ নিবাসীহীন অঞ্চলৰ পৰা অক্কাৰোনৰ সীমালৈকে, কনানীয়াসকলৰ বাওঁফালে, ফিলিস্তীয়াসকলৰ পাঁচটা প্ৰদেশত গণনা কৰা হয়: গাজাবাসী, অচদোদবাসী, অস্কলোনবাসী, গাথবাসী, অক্কাৰোনবাসী আৰু ইউয়াইয়োনবাসী। থাইমানৰ পৰা আৰু কনানৰ সকলো ভূমি গাজাৰ সন্মুখত, আৰু চিদোনীয়াসকল আফেকলৈকে, অমোৰীয়াসকলৰ সীমালৈকে, আৰু ফিলিষ্টাইনসকলৰ গালিয়াথৰ সকলো ভূমি, আৰু সূৰ্যৰ পূবৰ পৰা সকলো লিবানোন, গিলগালৰ পৰা হৰ্মোন পৰ্বতৰ তলত, হমাথৰ প্ৰৱেশদ্বাৰলৈকে, লেবাননৰ পৰা মাচেৰেথ মেমফোমাইমলৈকে পাহাৰীয়া অঞ্চলত বাস কৰা সকলোকে। সকলো চিদোনীয়াসকলক মই ইস্ৰায়েলৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিম, কিন্তু তুমি ইয়াক চিঠি খেলাই ইস্ৰায়েলক বিতৰণ কৰা, যি ৰীতিত মই তোমাক আদেশ দিছিলোঁ।

আৰু এতিয়া এই ভূমি নটা জনগোষ্ঠী আৰু মনচিৰ আধা জনগোষ্ঠীক উত্তৰাধিকাৰত ভাগ কৰা। যৰ্দানৰ পৰা মহাসাগৰ পৰ্যন্ত, সূৰ্যাস্তৰ দিশত, তুমি ইয়াক দিবা, মহাসাগৰে সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব। দুই গোষ্ঠীক, আৰু মনচিৰ আধা গোষ্ঠীক, ৰবেণক, আৰু গাদক মোচিয়ে যৰ্দনৰ সিপাৰে দিলে, সূৰ্য্যৰ উদয় অনুসাৰে প্ৰভুৰ দাস মোচিয়ে তেওঁলোকক দিছে।

অৰোৱেৰৰ পৰা, যি অৰ্ণোন নদীৰ তীৰত আছে, আৰু উপত্যকাৰ মাজত থকা নগৰ, আৰু মেদবাৰ পৰা সকলো মিচোৰ, ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ সকলো নগৰ, যি হিচবোনত শাসন কৰিছিল অশ্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ সীমালৈকে, আৰু গালাআদিটিছ, আৰু গেছিৰিৰ সীমা, আৰু মাখাটি, সকলো হেৰ্মোন পৰ্বত, আৰু আখা পৰ্যন্ত সকলো বাছানিটিন, বাচানত থকা ওগৰ সকলো ৰাজ্য, যি অষ্টাৰোত আৰু এদ্ৰেইত শাসন কৰিছিল, এই দানৱসকলৰ পৰা অৱশিষ্ট আছিল, আৰু মোচিয়ে তাক পৰাজিত কৰিছিল আৰু ধ্বংস কৰিছিল। আৰু ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলে গেচিৰী, মাখাতী আৰু কনানীয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰা নাছিল, আৰু গেচিৰীৰ ৰজা আৰু মাখাতীয়ে ইজৰাইলৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত আজিৰ দিনলৈকে বাস কৰিলে।

কিন্তু লেবীৰ জনগোষ্ঠীক কোনো উত্তৰাধিকাৰ দিয়া হোৱা নাছিল, প্ৰভু ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, এয়াই তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ, যেনেকৈ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক কৈছিল, আৰু এয়া সেই বিতৰণ, যি মোচিয়ে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক মোৱাবৰ অৰাবোথত যৰ্দনৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ ওচৰত বিতৰণ কৰিছিল।

আৰু মোচিয়ে ৰূবেণ জনগোষ্ঠীক তেওঁলোকৰ গোত্ৰসমূহ অনুসাৰে দিলে। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা অৰোৱেৰৰ পৰা হল, যি অৰ্ণোন উপত্যকাৰ মুখৰ সন্মুখত আছে, আৰু অৰ্ণোন উপত্যকাত থকা নগৰ, আৰু সমগ্ৰ মিচোৰ, হেচবোনলৈকে, আৰু মিচোৰত থকা সকলো নগৰ, আৰু দীবোন, আৰু বামোৎ বাল, আৰু মিয়েলবোৎৰ ঘৰ, আৰু বাচান, আৰু বামোৎ, আৰু মেফাআৎ, আৰু কিৰিয়াথাইম, আৰু চেবামা, আৰু চেবাদা, আৰু চিয়োন এনাব পৰ্বতত, আৰু বেথ পিয়োৰ, আৰু আচেদোথ ফাচগা, আৰু বাইথখাচেইনোথ। আৰু মিচোৰৰ সকলো নগৰ, আৰু ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনৰ সকলো ৰাজ্য, যাক মোচিয়ে প্ৰহাৰ কৰিছিল তাক আৰু মিদিয়নৰ নেতাসকলক, আৰু ইবী, আৰু ৰেকম, আৰু চ

আৰু তেওঁলোকে বেয়োৰৰ পুত্ৰ বালাম দৰ্শকক যুদ্ধত হত্যা কৰিলে।

ৰুবেণৰ সীমাবোৰ যৰ্দন নদী পৰ্যন্ত আছিল, এয়া আছিল ৰুবেণৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ নগৰবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ খেতিপথাৰবোৰ।

মোচিয়ে গাদৰ সন্তানসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি দিলে। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা হল যাজেৰ, গিলিয়দৰ সকলো নগৰ, আৰু অম্মোনৰ পুত্ৰসকলৰ আধা ভূমি আৰাবালৈকে, যি আৰাদৰ সন্মুখত আছে। আৰু হিচবোনৰ পৰা আৰাবোথলৈকে মিস্পাৰ অনুসাৰে, আৰু বোটানিম, আৰু মাতান দাইবোনৰ সীমালৈকে। আৰু এনাদোম আৰু অথাৰ্গাই আৰু বাইনখানাত্ৰা আৰু সকখোথা আৰু চাফান আৰু হিচবোনৰ ৰজা চিহোনৰ বাকী ৰাজ্য, আৰু যৰ্দানে পূবৰ পৰা যৰ্দানৰ সিপাৰে খিন্নেৰেথ সাগৰৰ অংশলৈকে সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব। এইটো গাদৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি আৰু তেওঁলোকৰ নগৰসমূহ অনুসৰি। তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি তেওঁলোকে শত্ৰুসকলৰ সন্মুখত ডিঙি ঘূৰাব, কাৰণ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি তেওঁলোকৰ নগৰসমূহ আৰু তেওঁলোকৰ খেতিপথাৰসমূহ হল।

আৰু মোচিয়ে মনচিৰ আধা গোষ্ঠীক তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে দিলে। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা মাতানৰ পৰা হল, আৰু বাচানৰ সকলো ৰাজ্য, আৰু বাচানৰ ৰজা ওগৰ সকলো ৰাজ্য, আৰু যায়ীৰৰ সকলো গাওঁ, যি বাচানীটিদিত আছে, যাঠিখন নগৰ। আৰু গিলিয়দৰ আধা অংশ, আৰু অষ্টাৰোত আৰু ইদ্ৰেয়ীত থকা বাচানত ওগৰ ৰাজ্যৰ নগৰসমূহ, মনচ্ছিৰ পুত্ৰ মাখীৰৰ পুত্ৰসকলক, আৰু মনচ্ছিৰ পুত্ৰ মাখীৰৰ পুত্ৰসকলৰ আধা অংশক, তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে দিয়া হল। এইসকল যাক মোচিয়ে যৰ্দনৰ সিপাৰে আৰাবোথ মোৰাবত উত্তৰাধিকাৰী কৰিলে, যৰ্দনৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ পূবদিশে।

আৰু এইসকল আছিল যিসকলে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কনান দেশত উত্তৰাধিকাৰ বিতৰণ কৰিছিল, যাক ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে, নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাই আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদবোৰৰ পিতৃ-পৰিয়ালৰ শাসনকৰ্তাসকলে তেওঁলোকক উত্তৰাধিকাৰ বিতৰণ কৰিছিল। চিঠি অনুসাৰে তেওঁলোকে উত্তৰাধিকাৰ পালে, যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে যিহোচুৱাৰ হাতৰ দ্বাৰা নটা গোষ্ঠীক আৰু আধা গোষ্ঠীক আদেশ দিছিল। যৰ্দনৰ সিপাৰৰ পৰা। আৰু লেবীয়াসকলক তেওঁলোকৰ মাজত কোনো উত্তৰাধিকাৰ দিয়া নাছিল। কাৰণ যোচেফৰ পুত্ৰসকল দুই ফৈদ আছিল, মনচি আৰু ইফ্ৰয়িম, আৰু লেবীয়াসকলক মাটিত কোনো অংশ দিয়া হোৱা নাছিল, কিন্তু কেৱল বাস কৰিবলৈ নগৰসমূহ, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধনৰ বাবে পৃথক কৰা ঠাই, আৰু তেওঁলোকৰ পশুধন। যি ৰীতিৰে প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, সেইদৰে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে ভূমি ভাগ কৰিলে।

আৰু যিহুদাৰ পুত্ৰসকল গিলগালত যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ আহিল, আৰু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেব কনিজ্জীয়াই তেওঁক কলে, তুমি সেই বাক্য জানা, যি বাক্য প্ৰভুৱে ঈশ্বৰৰ মানুহ মোচিক কাদেচ বৰ্ণেয়াত মোৰ আৰু তোমাৰ বিষয়ে কৈছিল। চল্লিশ বছৰ বয়সত মই আছিলোঁ যেতিয়া মোচি ঈশ্বৰৰ সেৱকে মোক কাদেশ বৰ্ণেয়াৰ পৰা ভূমি অনুসন্ধান কৰিবলৈ পঠিয়াইছিল, আৰু মই তেওঁক তেওঁৰ মনৰ অনুসাৰে উত্তৰ দিছিলোঁ। মোৰ ভাইসকল, যিসকল মোৰ লগত উঠি গৈছিল, তেওঁলোকে লোকসকলৰ হৃদয় পৰিৱৰ্তন কৰিলে, কিন্তু মই মোৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক অনুসৰণ কৰিবলৈ সম্পূৰ্ণৰূপে দৃঢ়প্ৰতিজ্ঞ আছিলোঁ। আৰু মোচিয়ে সেই দিনা শপত খাই কৈছিল, যি ভূমিৰ ওপৰত তুমি ভৰি দিছিলো, সেয়া তোমাক আৰু তোমাৰ সন্তানসকলক চিৰকাললৈ উত্তৰাধিকাৰত হব, কাৰণ তুমি আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ পাছত অনুসৰণ কৰিবলৈ নিজকে সমৰ্পণ কৰিছিলো। আৰু এতিয়া প্ৰভুৱে মোক পালন কৰিলে যি

ধৰণে তেওঁ কলে, এই পঞ্চাশতম বছৰ, যেতিয়াৰ পৰা প্ৰভুৱে মোচিক এই বাক্য কলে, আৰু ইস্ৰায়েল মৰুভূমিত গল, আৰু এতিয়া চোৱা মই আজি পাঁচাশী বছৰৰ, মই আজি এতিয়াও শক্তিশালী আছোঁ, যেনেকৈ যেতিয়া মোচিয়ে মোক পঠিয়াইছিল, সেইদৰে মই এতিয়া বাহিৰলৈ যাবলৈ আৰু যুদ্ধলৈ প্ৰৱেশ কৰিবলৈ সক্ষম আছোঁ। আৰু এতিয়া মই তোমাৰ ওচৰত এই পৰ্বত বিচাৰিছোঁ, যেনেকৈ প্ৰভুৱে সেই দিনা কৈছিল, কাৰণ তুমি সেই দিনা এই কথা শুনিছিলি, এতিয়া কিন্তু অনাকীসকল তাত আছে, নগৰবোৰ দুৰ্গযুক্ত আৰু মহান, যদি তেন্তে প্ৰভু মোৰ লগত থাকে, মই তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিম, যি ধৰণে প্ৰভুৱে মোক কৈছিল।

আৰু যিহোচূৱাই তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কনজৰ পুত্ৰ কালেবক হিব্ৰোণ উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিলে। এই কাৰণে হিব্ৰোণ কালেবৰ, যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কনিজ্জীয়াৰ, উত্তৰাধিকাৰত আজিৰ দিনলৈকে আছে, কাৰণ তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ আদেশ পালন কৰিছিল। খেব্ৰোনৰ নাম আগতে আৰ্গোব নগৰ আছিল, যি ইনাকীমসকলৰ মহানগৰ আছিল, আৰু ভূমিখন যুদ্ধৰ পৰা বিৰত হল।

15

আৰু যিহুদা জনগোষ্ঠীৰ সীমাবোৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহ অনুসৰি ইদোমীয়াৰ সীমাবোৰৰ পৰা চীন মৰুভূমিৰ পৰা কাদেচলৈকে দক্ষিণ দিশত হল।

আৰু তেওঁলোকৰ সীমা দক্ষিণৰ পৰা লৱণ সাগৰৰ অংশলৈকে আছিল, দক্ষিণৰ ফালে লৈ যোৱা শৈলশিৰাৰ পৰা। আৰু আত্ৰাবীনৰ আৰোহণৰ বিপৰীতে পাৰ হয়, আৰু চেনাৰ চাৰিওফালে ঘূৰি যায়, আৰু দক্ষিণৰ পৰা কাদেশ বাৰ্গলৈ উঠে, আৰু আচোৰোনৰ পৰা বাহিৰ হয়, আৰু চাৰাদালৈ উঠে, আৰু পশ্চিম কাদেশৰ ফালে বাহিৰ হয়। আৰু

চেলমোনানৰ ওপৰেৰে বাহিৰ হয়, আৰু মিচৰৰ উপত্যকালৈকে পাৰ হয়, আৰু সীমাবোৰৰ নিৰ্গমন সাগৰৰ ওপৰত হব, এইটো দক্ষিণৰ পৰা তেওঁলোকৰ সীমা আছে।

আৰু পূবৰ পৰা সীমাবোৰ সকলো নিমখীয়া সাগৰ যৰ্দনলৈকে। আৰু তেওঁলোকৰ সীমাবোৰ উত্তৰৰ পৰা, আৰু সাগৰৰ শৈলশিৰাৰ পৰা আৰু যৰ্দনৰ অংশৰ পৰা। সীমাবোৰ বৈথগ্লামলৈ উঠে যায়, আৰু উত্তৰৰ পৰা বৈথাৰাবালৈ পাৰ হৈ যায়, আৰু সীমাবোৰ ৰুবেণৰ পুত্ৰ বাইওনৰ শিললৈ উঠে যায়। আৰু সীমা আখোৰ উপত্যকাৰ চতুৰ্থ অংশলৈ উঠি যায়, আৰু গিলগাললৈ নামি যায়, যি অদুশ্মীম উত্থানৰ বিপৰীতে আছে, যি উপত্যকাৰ দক্ষিণে আছে, আৰু সূৰ্যৰ ভুমুকৰ পানীলৈ পাৰ হৈ যায়, আৰু তাৰ নিৰ্গমন ৰোগেল ভুমুক হব। আৰু সীমা Ennom উপত্যকালৈ উঠি যায়, দক্ষিণৰ পৰা Jebusite-ৰ পিঠিৰ ওপৰত, এইটো হৈছে Jerusalem, আৰু সীমা পৰ্বতৰ শিখৰৰ ওপৰলৈ পাৰ হৈ যায়, যিটো Ennom উপত্যকাৰ সন্মুখত সাগৰৰ ফালে আছে, যিটো উত্তৰত Rephaim ভূমিৰ অংশৰ পৰা আছে। আৰু সীমাটো পৰ্বতৰ শিখৰৰ পৰা নফথোৰ জলৰ উৎসলৈ পাৰ হৈ যায়, আৰু ইফ্ৰেণ পৰ্বতলৈ পাৰ হৈ যায়, আৰু সীমাটো বাললৈ লৈ যাব, এইটো যাবীম নগৰ। আৰু সীমা বাআলৰ পৰা সাগৰলৈ ঘূৰি যাব, আৰু আচাৰ পৰ্বতলৈ পাৰ হব, উত্তৰৰ পৰা ইয়াৰিন চহৰৰ পিছফালে, এইটো হৈছে খাচলোন, আৰু সূৰ্যৰ চহৰলৈ নামি যাব, আৰু দক্ষিণলৈ পাৰ হব। আৰু সীমা একৰোণৰ পিছফালৰ উত্তৰফালে পাৰ হৈ যায়, আৰু সীমাবোৰ সন্ধোতলৈ পাৰ হব, আৰু সীমাবোৰ দক্ষিণফালে পাৰ হৈ যাব, আৰু লিবনালৈ পাৰ হব, আৰু সীমাবোৰৰ নিৰ্গমন সাগৰত হব। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা সাগৰৰ পৰা, মহাসাগৰে সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব। এইবোৰ যিহুদাৰ পুত্ৰসকলৰ চাৰিওফালৰ সীমা তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি।

আৰু ঈশ্বৰৰ আদেশৰ কাৰণে যিহুদাৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত যিফুন্নেহৰ পুত্ৰ কালেবক এটা অংশ দিলে, আৰু যিহোচুৰাই তেওঁক অনাকৰ মাতৃনগৰ আৰবক নগৰ দিলে, এইটো হল

হিৰোণ। আৰু যিফুন্নিৰ পুত্ৰ কালেবে তাৰ পৰা অনাকৰ তিনি পুত্ৰক ধ্বংস কৰিলে, চুটি আৰু থলমি আৰু অহীমানক। আৰু কালেবে তাৰ পৰা দবীৰত বাস কৰা সকলৰ ওপৰলৈ গল, আৰু দবীৰৰ নাম আগতে লিখাসমূহৰ নগৰ আছিল।

আৰু কালেবে কলে, যিকোনোৱে লিখাসমূহৰ নগৰ দখল কৰি জয় কৰিব আৰু ইয়াৰ অধিকাৰ লব, তেওঁক মই মোৰ কন্যা অকম্বাক পত্নী হিচাপে দিম। আৰু খালেবৰ ভাতৃ খেনেজৰ পুত্ৰ গথনিয়েলে ইয়াক ললে, আৰু তেওঁ তেওঁক নিজৰ কন্যা অস্থানক পত্নী হিচাপে দিলে। আৰু এনে ঘটিল যে তাই যাওঁতে তাক পৰামৰ্শ দিলে, কৈ, মই মোৰ পিতৃৰ পৰা পথাৰ বিচাৰিম, আৰু তাই গাধৰ পৰা চিঞৰিলে, আৰু কালেবে তাইক কলে, তোমাৰ কি হৈছে? আৰু তেওঁ তেওঁক কলে, মোক আশীৰ্বাদ দিয়া, কাৰণ তুমি মোক নেগেভৰ ভূমি দিছা, মোক বথানিছ দিয়া। আৰু তেওঁ তাইক ওপৰৰ গোনাথলান আৰু তলৰ গোনাথলান দিলে।

এয়া যিহুদাৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰ। তেওঁলোকৰ নগৰবোৰ যিহুদাৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ প্ৰতি ইদোমৰ সীমাত মৰুভূমিৰ ওপৰত হল, আৰু বাইচেলেহেল, আৰু আৰা, আৰু আচোৰ। আৰু ইকাম, আৰু ৰেগমা, আৰু আৰৌএল, আৰু কাদেশ, আৰু আচৰিয়ানাইন, আৰু মাইনাম, আৰু বালমাইনান, আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওবোৰ, আৰু Asheron নগৰসমূহ, এইটো Hazor, আৰু চিন, আৰু চালমা, আৰু মোলাদা, আৰু চেৰি আৰু বাইফলাথ, আৰু খোলাচেওলা, আৰু বেৰচেবা, আৰু সিহঁতৰ গাওঁসমূহ, আৰু সিহঁতৰ খেতিপথাৰসমূহ, বেলা, আৰু বাকোক, আৰু আচোম, আৰু এলবৌদাদ, আৰু বেথেল, আৰু হৰ্মা। আৰু জিল্লাগ, আৰু মাখাৰিম, আৰু চেথেম্মাক, আৰু লাবোছ, আৰু ছালে, আৰু এৰোমথ, উনত্ৰিশখন চহৰ, আৰু তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ।

সমতল ভূমিত আষ্টাওল, ৰাতা আৰু আচ্চা। আৰু চিলাই কৰা, আৰু টনা, আৰু ইলুথথ,

আৰু ধাই। আৰু জাৰমাউথ, আৰু অদোল্লাম, আৰু মেমব্ৰা, আৰু চাওখো, আৰু ইয়াজেকা। আৰু চাকাৰিম, আৰু গাদেৰা, আৰু তাৰ খেতিপথাৰবোৰ, চৈধ্যখন চহৰ, আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ। চেন্নাহ, আৰু আদাচান, আৰু মাগাদালগাদ, আৰু দালাদ, আৰু মিস্পা, আৰু ইয়াখাৰেল। আৰু বাচেদথ, আৰু ইদেয়াদালেয়া, আৰু চাব্ৰা, মাখেছ আৰু মাআখছ, আৰু গেদোৰ, আৰু বাগাদিয়েল, আৰু নোমান, আৰু মাখেদান, ষোল্লখন চহৰ আৰু সেইবোৰৰ গাওঁসমূহ। লেবনা, ইথাক আৰু এনোক, আৰু ইয়ানা, আৰু নাচিব, আৰু কেইলাম, আৰু আকিয়েজি, আৰু কেজিব, আৰু বাথেছাৰ, আৰু আইলোম, দশখন চহৰ, আৰু তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ, একৰণ, আৰু তাৰ গাঁওবোৰ, আৰু সিহঁতৰ খেতিপথাৰবোৰ, এফ্ৰোনৰ পৰা গেমনালৈ, আৰু আচেদোথৰ ওচৰত থকা সকলোবোৰ, আৰু সিহঁতৰ গাওঁবোৰ, Asiedoth আৰু তাৰ গাওঁবোৰ আৰু তাৰ খেতিপথাৰবোৰ, Gaza আৰু তাৰ গাওঁবোৰ আৰু তাৰ খেতিপথাৰবোৰ মিচৰৰ নদীলৈকে, আৰু মহাসাগৰে সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰে।

আৰু পাহাৰীয়া অঞ্চলত শমীৰ, আৰু যেথেৰ, আৰু চোখা, আৰু ৰেন্না, আৰু লিপিসমূহৰ নগৰ, এই দবীৰ, আৰু আনোন, আৰু ইছ, আৰু মান্না, আৰু আইচাম, আৰু গোচেম, আৰু হালু, আৰু হান্না, আৰু গিলোম, এঘাৰখন চহৰ, আৰু তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ। Airem, আৰু Remna, আৰু Soma, আৰু জেমাইন, আৰু বাইথাচু, আৰু ফাকুৰা, আৰু ইউমা, আৰু আৰ্বক চহৰ, এইটো হৈছে হিব্ৰোণ, আৰু চোৰাইথ, ন খন চহৰ, আৰু সেইবোৰৰ খেতিপথাৰসমূহ। মাওন, আৰু কাম্ৰেল, আৰু জিফ, আৰু যুট্টা, আৰু জাৰিয়েল, আৰু আৰিকাম, আৰু জাকানাইম। আৰু গিবিয়া আৰু তিল্লা, নটা নগৰ আৰু সিহঁতৰ গাওঁবোৰ, Ailoua, আৰু Beth zur, আৰু Geddon, আৰু মাগাৰথ, আৰু বেথানাম, আৰু থেকুম, ছয়খন নগৰ, আৰু সিহঁতৰ গাওঁবোৰ, কিৰিয়াথ বাল, এই যাৰিম নগৰ, আৰু চোথেবা, দুখন নগৰ, আৰু তেওঁলোকৰ খেতিপথাৰবোৰ, আৰু বাদ্দাগেইছ, আৰু থাৰাবাআম, আৰু আইনন, আৰু আইঅকিঅজা, আৰু নাফলাজন, আৰু সাদনৰ

নগৰবোৰ, আৰু আৰ্কাদেছ—সাতটা নগৰ, আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ।

আৰু যিবুচীয়াসকল যিৰুচালেমত বাস কৰিছিল, আৰু যিহুদাৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিবলৈ সক্ষম নহল, আৰু যিবুচীয়াসকলে যিৰুচালেমত আজিৰ দিনলৈকে বাস কৰিলে।

16

আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ সীমা যৰ্দনৰ পৰা যিৰীহোৰ অনুসৰি পূবৰ পৰা হল, আৰু যিৰীহোৰ পৰা পৰ্বতীয়া মৰুভূমিলৈ, বৈথেল লুজালৈ উঠিব। আৰু বৈথেললৈ যাব, আৰু আখাটাৰখীৰ সীমাবোৰৰ ওপৰেৰে পাৰ হব। আৰু ই সাগৰৰ ওপৰেৰে আপ্তালিমৰ সীমালৈ পাৰ হব, বৈথ্‌হোৰোনৰ নিম্ন সীমালৈকে, আৰু তেওঁলোকৰ নিৰ্গমন সাগৰত হব। আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকলে, ইফ্ৰয়িম আৰু মনচিয়ে উত্তৰাধিকাৰ পালে।

আৰু ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ সীমা তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি হল, আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সীমা পূবৰ পৰা অটাৰোৎ আৰু এৰোক হৈ ওপৰৰ বৈৎ-হোৰোণ আৰু গাজাৰা পৰ্যন্ত হল। আৰু সীমাবোৰ সাগৰৰ ওপৰত ইকাচমনলৈ আহিব, উত্তৰৰ পৰা উষ্ণ, পূবফালে খেনাচালৈ ঘূৰি যাব, আৰু চেলেচ, আৰু পূবৰ পৰা ইয়ানোকালৈ পাৰ হৈ যাব, আৰু মাখো, আৰু আটাৰোথলৈ, আৰু তেওঁলোকৰ গাওঁবোৰ, আৰু যিৰীহোৰ ওপৰত আহিব, আৰু যৰ্দানৰ ওপৰত বাহিৰ হব। আৰু সমাধিৰ পৰা সীমাবোৰ সাগৰৰ ওপৰত খেলকানালৈ যাব, আৰু তেওঁলোকৰ নিৰ্গমন সাগৰৰ ওপৰত হব, এয়া ইফ্ৰয়িম ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে।

আৰু সেই নগৰবোৰ যিবোৰ ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে পৃথক কৰা হৈছিল মনচিৰ

পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰৰ মাজত, সকলো সেই নগৰবোৰ আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ। আৰু ইফ্ৰয়িমে গাজেৰত বাস কৰা কনানীয়াক ধ্বংস কৰা নাছিল, আৰু কনানীয়াই ইফ্ৰয়িমত এই দিনলৈকে বাস কৰিলে, যেতিয়ালৈকে মিচৰৰ ৰজা ফাৰাও উঠি আহিল, আৰু তাক ললে, আৰু তাক জুইত জ্বলাই দিলে, আৰু কনানীয়াসকলক, আৰু পৰিজীয়াসকলক, আৰু গাজেৰত বাস কৰাসকলক বিন্ধিলে, আৰু ফাৰাওৱে তাক তেওঁৰ জীয়েকক যৌতুক হিচাপে দিলে।

17

আৰু মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ সীমা হল, কাৰণ এই জন যোচেফৰ প্ৰথমজাত আছিল, মনচিৰ প্ৰথমজাত মাখীৰ, গিলিয়দৰ পিতৃ, কিয়নো তেওঁ যোদ্ধা আছিল, গিলিয়দত আৰু বাচানত। আৰু মনচিৰ বাকী থকা পুত্ৰসকলৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে এনে ঘটিল: ইয়েজিৰ পুত্ৰসকল, কেলেকজৰ পুত্ৰসকল, ইয়েজিয়েলৰ পুত্ৰসকল, চুখেমৰ পুত্ৰসকল, চুমাৰিমৰ পুত্ৰসকল আৰু অফেৰৰ পুত্ৰসকল—এইসকল তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে পুৰুষ আছিল।

আৰু হেফৰৰ পুত্ৰ চেলফাদৰ পুত্ৰসকল নাছিল, কিন্তু কন্যাসকল আছিল, আৰু চেলফাদৰ কন্যাসকলৰ নামবোৰ এইবোৰ: মাহলা, আৰু নোৱা, আৰু হগ্লা, আৰু মিল্কা, আৰু তিৰ্চা। আৰু তেওঁলোকে পুৰোহিত ইলিয়াজৰ সন্মুখত, আৰু যিহোচুয়াৰ সন্মুখত, আৰু শাসকসকলৰ সন্মুখত থিয় হৈ কলে, ঈশ্বৰে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা আমাক আমাৰ ভাতৃসকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ দিবলৈ আদেশ দিছিল, আৰু প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ পিতৃৰ ভাতৃসকলৰ মাজত অংশ দিয়া হল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা আনাচ্ছাৰ পৰা পৰিল, আৰু লাবেক সমতল গালাআদ ভূমিৰ পৰা, যি য়ৰ্দানৰ সিপাৰে আছে, কাৰণ মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ জীয়েকসকলে তেওঁলোকৰ ভাতৃসকলৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ লাভ

কৰিলে, আৰু গিলিয়দ ভূমি মনচিৰ অৱশিষ্ট পুত্ৰসকলৰ হল।

আৰু মনচিৰ পুত্ৰসকলৰ সীমা দেলানাথ হল, যি অনাথৰ পুত্ৰসকলৰ সন্মুখত আছে, আৰু সীমাসমূহ যামীন আৰু যচীবৰ ওপৰেৰে তফথোথৰ বান্ধনালৈ যায়। মনচিৰ হব, আৰু তাফৎ মনচিৰ সীমাবোৰৰ ওপৰত ইফ্ৰয়িমৰ পুত্ৰসকলৰ বাবে। আৰু সীমাবোৰ চাবান গিৰিখাতৰ ওপৰত নামি যাব, যাৰিয়েল গিৰিখাতৰ দক্ষিণফালে, ইফ্ৰয়িম আৰু মনচি নগৰৰ মাজত টেৰেবিন্থ গছ, আৰু মনচিৰ সীমাবোৰ উত্তৰফালে নদীলৈ, আৰু তাৰ নিৰ্গমন সাগৰ হব। দক্ষিণৰ পৰা ইফ্ৰয়িমক, আৰু উত্তৰত মনচিক, আৰু সাগৰ হব তেওঁলোকৰ সীমা, আৰু আচেৰত উত্তৰত লগ হব, আৰু ইচাখাৰক পূবৰ পৰা। আৰু মনচিৰ বাবে ইচাখৰত আৰু আচেৰত বৈথোয়ান আৰু সেইবোৰৰ গাওঁবোৰ, আৰু দোৰত বাস কৰা লোকসকল আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰ, আৰু মগিদোত বাস কৰা লোকসকল আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰ, আৰু মাফেটাৰ তৃতীয় অংশ আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰ থাকিব।

আৰু মনচিৰ পুত্ৰসকলে এই নগৰসমূহ ধ্বংস কৰিবলৈ সক্ষম নহল, আৰু কনানীয়াসকলে এই ভূমিত বাস কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। আৰু এনে ঘটিল যে যেতিয়া ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল শক্তিশালী হল, তেওঁলোকে কনানীয়াসকলক প্ৰজা কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস নকৰিলে।

যোচেফৰ পুত্ৰসকলে যিহোচুৱাক উত্তৰ দি কলে, কিয় তুমি আমাক এটা উত্তৰাধিকাৰ আৰু এটা জোখ-ৰছী দিলা? মই কিন্তু বহুত লোক, আৰু ঈশ্বৰে মোক আশীৰ্বাদ কৰিছে। আৰু যিহোচুৱাই তেওঁলোকক কলে, যদি তুমি বহুত লোক, তেন্তে অৰণ্যলৈ উঠি যোৱা আৰু তোমাৰ বাবে ঠাই পৰিষ্কাৰ কৰা, যদি ইফ্ৰয়িমৰ পৰ্বতে তোমাক সংকুচিত কৰে। আৰু তেওঁলোকে কলে, ইফ্ৰয়িমৰ পৰ্বতে আমাক সন্তুষ্ট নকৰে, আৰু বৈৎচানত বাস কৰা কনানীয়াসকলৰ ওচৰত আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰত, যিজিয়েলৰ উপত্যকাত নিৰ্বাচিত ঘোঁৰা

আৰু লোহা আছে। আৰু যিহোচুৰাই যোচেফৰ পুত্ৰসকলক কলে, যদি ভূমি বহুত লোক আৰু তোমাৰ মহান শক্তি আছে, তেন্তে তোমাক এক অংশ নহব, কাৰণ অৰণ্য তোমাৰ হব, যিহেতু সেয়া অৰণ্য আৰু তুমি তাক পৰিষ্কাৰ কৰিবা, আৰু সেয়া তোমাৰ হব, আৰু যেতিয়া তুমি কনানীয়াক সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিবা, যদিও তাৰ নিৰ্বাচিত ঘোঁৰা আছে, তুমি তাৰ ওপৰত প্ৰবল হবা।

18

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সকলো সমাজ চীলোত সমবেত হল, আৰু তেওঁলোকে তাত সাক্ষ্যৰ তথ্য স্থাপন কৰিলে, আৰু ভূমি তেওঁলোকৰ দ্বাৰা পৰাজিত হল।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ সন্তানসকল অৱশিষ্ট আছিল, যিসকলে উত্তৰাধিকাৰ পোৱা নাছিল, সাতটা ফৈদ। আৰু যিহোচুৰাই ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কলে, কিমান কাললৈকে তোমালোকে ক্লান্ত হৈ থাকিবা সেই ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ, যি আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে দিলে? তোমালোকৰ মাজৰ পৰা দিয়া পুৰুষসকল তিনিজন প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীৰ পৰা, আৰু উঠি তেওঁলোকে যাওক ভূমিখন মাজেৰে, আৰু বৰ্ণনা কৰক সেইখন মোৰ সন্মুখত, যেনেকৈ প আৰু তেওঁ তেওঁলোকক সাতটা ভাগত ভাগ কৰিলে, যিহুদাই দক্ষিণৰ পৰা তেওঁলোকৰ সীমা স্থাপন কৰিব, আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকলে উত্তৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ সীমা স্থাপন কৰিব।

তোমালোকে কিন্তু ভূমিখন সাতটা ভাগত ভাগ কৰা, আৰু ইয়ালৈ মোৰ ওচৰলৈ আনা, আৰু মই তোমালোকৰ বাবে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ সন্মুখত চিঠি উলিয়াম। লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ তোমালোকৰ মাজত কোনো ভাগ নাই, কিয়নো প্ৰভুৰ পুৰোহিতত্ব তেওঁলোকৰ ভাগ। আৰু গাদ আৰু ৰবেণ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ যৰ্দনৰ সিপাৰে পূবদিশত ললে, যি প্ৰভুৰ দাস মোচিয়ে তেওঁলোকক দিছিল।

আৰু পুৰুষসকলে উঠি গল, আৰু যিহোচুৱাই ভূমি জৰীপ কৰিবলৈ যোৱা পুৰুষসকলক আদেশ দি কলে, যোৱা আৰু ভূমি জৰীপ কৰা, আৰু মোৰ ওচৰলৈ আহা, আৰু ইয়াত চীলোত প্ৰভুৰ সন্মুখত মই তোমালোকৰ বাবে চিঠি উলিয়াম। আৰু তেওঁলোকে গল আৰু ভূমি পাৰ হল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক দেখিলে, আৰু তেওঁলোকে নগৰসমূহ অনুসৰি সাত ভাগত ইয়াক এখন পুথিত লিখিলে, আৰু যিহোচুৱাৰ ওচৰলৈ আনিলে। আৰু যিহোচুৱাই তেওঁলোকৰ বাবে চীলোত প্ৰভুৰ সন্মুখত চিঠি খেলালে।

আৰু বিন্যামীন জনগোষ্ঠীৰ চিঠি প্ৰথমে তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি ওলাল, আৰু তেওঁলোকৰ চিঠিৰ সীমা যিহুদাৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু যোচেফৰ পুত্ৰসকলৰ মাজত ওলাল।

আৰু তেওঁলোকৰ সীমা উত্তৰৰ পৰা হল, যৰ্দনৰ পৰা সীমা জেৰিকোৰ পিছফালে উত্তৰৰ পৰা উঠিব, আৰু পৰ্বতৰ ওপৰেৰে সাগৰলৈ উঠিব, আৰু তাৰ নিৰ্গমন মাবদাৰীটিছ বৈথোন হব। আৰু সীমা তাৰ পৰা লুজালৈ পাৰ হব, লুজাৰ দক্ষিণ পিঠিৰ ওপৰত, এইটো বৈথেল, আৰু সীমা মাতাৰোব অৰেখলৈ নামি যাব পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ ওপৰত, যিটো তলৰ বৈথ-হোৰোণৰ দক্ষিণে আছে।

আৰু সীমাবোৰ পাৰ হব আৰু সাগৰৰ ফালে চোৱা অংশৰ ওপৰেৰে পাৰ হব, দক্ষিণৰ পৰা, পৰ্বতৰ পৰা বৈথ-হোৰোণৰ মুখৰ ওপৰত দক্ষিণলৈ, আৰু তাৰ নিৰ্গমন কিৰিয়ৎ-বাললৈ হব, এইটো কিৰিয়ৎ-যিয়াৰীম, যিহুদাৰ পুত্ৰসকলৰ নগৰ, এইটো সাগৰৰ ফালৰ অংশ।

আৰু দক্ষিণ দিশৰ অংশ কিৰিয়াথ বালৰ অংশৰ পৰা, আৰু সীমা গাচিনলৈ পাৰ হব, নাফথোৰ জলৰ উৎসৰ ওপৰত। আৰু সীমাবোৰ এটা অংশৰ ওপৰত নামি যাব, এইটো চন্নাৰ উপত্যকাৰ মুখৰ অনুসৰি, যি উত্তৰৰ পৰা এমেক ৰফাঈনৰ অংশৰ পৰা, আৰু গাইয়েন্না দক্ষিণৰ পৰা যিবুচাইৰ পিঠিৰ ওপৰত নামি যাব, ৰোগেলৰ উৎসৰ ওপৰত নামি

যাব, আৰু বৈৎচামুচৰ জলধাৰাৰ ওপৰেৰে পাৰ হব, আৰু গালিলোথৰ ওপৰেৰে পাৰ হব, যি ঐথামিনৰ আৰোহণৰ বিপৰীতে আছে, আৰু ৰুবেণৰ পুত্ৰসকলৰ বাইয়োনৰ শিলৰ ওপৰলৈ নামি যাব, আৰু ই উত্তৰৰ পৰা বৈথাৰাবাৰ পিছফালে পাৰ হব, আৰু উত্তৰৰ পৰা সাগৰৰ পিছফালৰ সীমালৈ নামি যাব। আৰু সীমাৰ বাহিৰলৈ যোৱা পথ লৱণ সাগৰৰ পাহাৰীয়া অঞ্চলৰ ওপৰত উত্তৰ দিশত যৰ্দান নদীৰ দক্ষিণৰ পৰা অংশলৈ হব, এইবোৰ দক্ষিণৰ পৰা সীমা।

আৰু যৰ্দানে পূব অংশৰ পৰা সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব, এয়া বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ, ইয়াৰ সীমাবোৰ চাৰিওফালে গোষ্ঠী অনুসৰি।

আৰু বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ চহৰবোৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি হল যিৰীহো, আৰু বেথেগাই, আৰু আমেকাচিচ। আৰু বৈথাৰাৰা, আৰু চাৰাই, আৰু বেচানা, আৰু আইয়েন, আৰু ফাৰা, আৰু এফ্ৰাথা, আৰু কাৰাফা, কেফিৰা, মনি আৰু গাবা—বাৰখন নগৰ আৰু সেইবোৰৰ গাওঁসমূহ। গিবিয়ন, ৰামা আৰু বেৰোথ। আৰু মাছ, আৰু মিৰন, আৰু আমক, আৰু ফিৰা, আৰু কাফান, আৰু নাকান, আৰু জেলেকান, আৰু থাৰেইলা। আৰু যিবুচ, এইটো হৈছে যিৰুচালেম, আৰু গাবাওথ, যাবীম—তেৰটা নগৰ আৰু সেইবোৰৰ গাওঁবোৰ। এইটো বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে।

19

আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ দ্বিতীয় চিঠি ওলাল, আৰু তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰ যিহূদাৰ পুত্ৰসকলৰ চিঠিসমূহৰ মাজত হল। আৰু তেওঁলোকৰ চিঠি আছিল বেৰ্চাবী, চামা আৰু কালাদাম। আৰু আৰ্চলা, আৰু বলা, আৰু জেছন, আৰু এথৌলা, আৰু পৰিকল্পনা, আৰু হৰ্মা। আৰু চিকেলাক, আৰু বৈথমাখেৰেব, আৰু চাৰচুচিন, আৰু বাথাৰোথ আৰু সিহঁতৰ

পথাৰবোৰ, তেৰখন নগৰ আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ। শান্ত, আৰু উষ্ণ, আৰু যেখেৰ, আৰু আচান, চাৰিখন নগৰ আৰু সিহঁতৰ গাঁওবোৰ, তেওঁলোকৰ নগৰবোৰৰ চাৰিওফালে বালেকলৈ যোৱা বামেথ দক্ষিণ অনুসাৰে, এয়া চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠীসমূহ অনুসাৰে। যিহুদাৰ চিঠাৰ পৰা চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰ আছিল, কাৰণ যিহুদাৰ পুত্ৰসকলৰ অংশ তেওঁলোকৰ তুলনাত অধিক হৈছিল, আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ চিঠাৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰ পালে।

আৰু তৃতীয় চিঠি জাবুলোনৰ বাবে তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি ওলাই গল, তেওঁলোকৰ উত্তৰাধিকাৰৰ সীমা হব এচেদেকগোলা, তেওঁলোকৰ সীমা। সাগৰ আৰু মাগেলদা, আৰু বেথাৰাবাত সংযুক্ত হব উপত্যকালৈ, যি যেকনামৰ সন্মুখত আছে। আৰু চেদুকৰ পৰা বিপৰীত দিশৰ পৰা পূবৰ পৰা বৈথচামুচলৈ ঘূৰি আহিল খাচেলথাইথৰ সীমাবোৰৰ ওপৰত, আৰু দাবিৰথৰ ওপৰেৰে পাৰ হব, আৰু ফাগ্লাইৰ ওপৰলৈ উঠি যাব। আৰু তাৰ পৰা বিপৰীত দিশৰ পৰা পূব দিশত ঘূৰি গৈ গেবেৰৰ ওপৰেৰে কাটাচেম নগৰলৈ যাব, আৰু ৰিম্মোনাআৰ ওপৰেৰে মাথাৰাওজালৈ পাৰ হৈ যাব। আৰু সীমা উত্তৰফালে হমাৎলৈ ঘূৰি যাব, আৰু তেওঁলোকৰ বাহিৰলৈ যোৱা পথ চিফোনত হব, আৰু কাটানাথ, আৰু নাবাআল, আৰু চিমোঅন, আৰু যিৰীহো, আৰু বাইথমান। এইটো জবুলুনৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ বংশসমূহ অনুসাৰে, নগৰসমূহ আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওসমূহ।

আৰু ইচাখৰৰ বাবে চতুৰ্থ চিঠি ওলাল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা হল ইয়াজিয়েল, আৰু খাচালোথ, আৰু চুনাং, আৰু এগিন, আৰু চিওনা, আৰু ৰেৰথ, আৰু এনাখেৰেথ। আৰু দাবিৰোন, আৰু কিশোন, আৰু ৰেবেছ, আৰু ৰেম্মাছ, আৰু ইয়েওন, আৰু টম্মান, আৰু আইমাৰেক, আৰু বেৰছাফেছ। আৰু সীমাবোৰ গাইথবৰৰ ওপৰত আৰু চালিমৰ ওপৰত সাগৰৰ ফালে মিলিব, আৰু বৈথচামুচ, আৰু সীমাবোৰৰ নিৰ্গমন যৰ্দান হব। এইটো ইয়াখৰৰ পুত্ৰসকলৰ জনগোষ্ঠীৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ বংশ অনুসাৰে, তেওঁলোকৰ

নগৰসমূহ আৰু গাঁওসমূহ।

আৰু পঞ্চম চিঠি আচৰৰ বাবে তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে ওলাল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা হল এক্সেলেকথ, আৰু আলেফ, আৰু বাইথক, আৰু কেআফ। আৰু এলিমেলেক, আৰু আন্মিয়েল, আৰু মাচেয়া, আৰু সাগৰৰ ফালে কাৰ্মিলৰ সৈতে মিলিত হব, আৰু চিয়োনৰ সৈতে, আৰু লাবানাথৰ সৈতে। আৰু পূবৰ সূৰ্যৰ পৰা আৰু বৈথেগেনেথৰ পৰা ঘূৰিব, আৰু জবুলোন আৰু একগাইৰ লগত মিলিব, আৰু উত্তৰৰ ফথাইএল, আৰু চাফথাইবাইথমে আৰু ইনাএলৰ সীমাত প্ৰৱেশ কৰিব, আৰু খোবামাচোমেললৈ পাৰ হব। আৰু এলবোন, আৰু ৰাহাব, আৰু এমেমাওন, আৰু কান্থান মহান চিদোনলৈকে। আৰু সীমাবোৰ ৰামালৈ ঘূৰিব, আৰু মাস্ফাচ্ছাতৰ জুৰিলৈকে, আৰু টাইৰীয়সকললৈকে, আৰু সীমাবোৰ যাচিফৰ ওপৰত ঘূৰিব, আৰু তাৰ নিৰ্গমন সাগৰ হব, আৰু আপোলেব, আৰু ইখোজোব। আৰু আৰ্থব, আৰু আফেক, আৰু ৰাউ। এইটো আচৰৰ পুত্ৰসকলৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, নগৰসমূহ আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওসমূহ।

আৰু নেপ্তালীৰ বাবে ষষ্ঠ চিঠি ওলাল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা মুলাম, মলা, বেচেমিইন, আৰ্মে, নাবক আৰু ইয়েফথামাই হল, দদাম পৰ্যন্ত, আৰু তেওঁৰ পথবোৰ যৰ্দান হল। আৰু সীমাবোৰ সাগৰৰ ফালে আথথাবোৰত ঘূৰিব, আৰু তাৰ পৰা ইয়াকানালৈ পাৰ হব, আৰু দক্ষিণৰ পৰা জাবুলোনৰ লগত মিলিব, আৰু আচেৰে সাগৰৰ ফালে মিলিব, আৰু যৰ্দান পূবৰ সূৰ্যৰ পৰা।

আৰু টাইৰিয়ানসকলৰ সুৰক্ষিত নগৰসমূহ, টাইৰ, আৰু অমাখাদাকেথ, আৰু কেনেৰেথ, আৰু আৰমাথ, আৰু আৰাএল, আৰু হাজোৰ। আৰু কাদেচ, আৰু আচ্চাৰি, আৰু আচোৰৰ উৎস, আৰু কেৰৱে, আৰু মেগালাআৰিম, আৰু বাইথথামে, আৰু থেছামিছ। এইটো নেপ্তালীৰ সন্তানসকলৰ ফৈদৰ উত্তৰাধিকাৰ।

আৰু দানৰ বাবে সপ্তম চিঠি ওলাল। আৰু তেওঁলোকৰ সীমা চাৰাথ, আচা আৰু চাম্মাউচৰ নগৰসমূহ হল। আৰু চালামিছ, আৰু আম্মোন, আৰু চিলাথা, আৰু লৈ, আৰু তিন্না, আৰু ইত্ৰোণ। আৰু আলকাথা, আৰু বেগেথন, আৰু গেবেলান, আৰু আজৰ, আৰু বানাইবাকাত, আৰু গেথ্ৰেম্মন, আৰু সাগৰৰ পৰা হক্‌ছৰ সীমা যপ্লাৰ ওচৰত। এইটো দান-বংশৰ পুত্ৰসকলৰ উত্তৰাধিকাৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি, তেওঁলোকৰ নগৰসমূহ আৰু তেওঁলোকৰ গাঁওসমূহ।

আৰু দানৰ পুত্ৰসকলে গল আৰু লাখীচৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তাক দখল কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তাক তৰোৱালৰ মুখত আঘাত কৰিলে, আৰু তেওঁলোকে তাত বাস কৰিলে আৰু তেওঁলোকে তাৰ নাম লেচেম দান ৰাখিলে।

আৰু তেওঁলোকে নিজৰ সীমা অনুসৰি সেই ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ গল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে তেওঁলোকৰ মাজত নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱাক উত্তৰাধিকাৰ দিলে। ঈশ্বৰৰ আদেশৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে তেওঁক সেই নগৰখন দিলে যিখন তেওঁ বিচাৰিছিল, থাম্মাচাৰাথ, যিখন ইফ্ৰয়িম পৰ্বতত আছে, আৰু তেওঁ সেই নগৰখন নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু তাত বাস কৰিলে।

এইবোৰ বিভাগ যিবোৰ ইলিয়াজৰ পুৰোহিতে, যিহোচুৱা নুনৰ পুত্ৰই, আৰু ইস্ৰায়েলৰ ফৈদসমূহৰ পৰিয়ালসমূহৰ শাসকসকলে চীলোত প্ৰভুৰ সন্মুখত, সাক্ষ্যৰ তন্ত্ৰৰ দুৱাৰসমূহৰ ওচৰত চিঠিৰ দ্বাৰা উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে দিলে, আৰু তেওঁলোক ভূমি অধিকাৰ কৰিবলৈ গল।

20

আৰু প্ৰভুৱে যিহোচুৱাক কথা কলে, কৈ, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক কোৱা, মই মোচিৰ দ্বাৰা

তোমালোকক যিবোৰ আশ্ৰয়ৰ নগৰৰ বিষয়ে কৈছিলোঁ, সেইবোৰ দিয়া।' যিজনে
অনিচ্ছাকৃতভাৱে আত্মা আঘাত কৰিছে সেই হত্যাকাৰীৰ বাবে আশ্ৰয়, আৰু তোমালোকৰ
বাবে নগৰবোৰ আশ্ৰয় হ'ব, আৰু হত্যাকাৰী তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীৰ দ্বাৰা মৰিব নহ'ব,
যেতিয়ালৈকে সি সমাজৰ সন্মুখত বিচাৰৰ বাবে থিয় নহয়।

আৰু তেওঁ গালীলৰ নপ্তালী পৰ্বতত কাদেশ, ইফ্ৰয়িম পৰ্বতত চিখিম, আৰু যিহূদা পৰ্বতত
আৰ্বক নগৰ, অৰ্থাৎ হিব্ৰোণ পৃথক কৰিলে।

আৰু যৰ্দনৰ সিপাৰত ৰবেণৰ ফৈদৰ পৰা মৰুভূমিৰ সমতলত বোচোৰ, গাদৰ ফৈদৰ পৰা
গিলিয়দত আৰেমোথ, আৰু মনচিৰ ফৈদৰ পৰা বাচানত গৌলোন দিলে।

এইবোৰ নগৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত বাস কৰা বিদেশীৰ বাবে
মনোনীত কৰা হৈছিল, যাতে প্ৰত্যেক অনিচ্ছাকৃতভাৱে আত্মা প্ৰহাৰ কৰা ব্যক্তিয়ে তালৈ
পলাই যাব পাৰে, যাতে তেজৰ প্ৰতিশোধকাৰীৰ হাতত মৃত্যু নহয়, যেতিয়ালৈকে তেওঁ
সমাজৰ সন্মুখত বিচাৰৰ বাবে থিয় নহয়।

21

আৰু লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ মুখ্য পিতৃসকলে পুৰোহিত ইলিয়াজৰৰ ওচৰলৈ, আৰু নূনৰ পুত্ৰ
যিহোচূৰাৰ ওচৰলৈ, আৰু ইস্ৰায়েলৰ জনগোষ্ঠীসকলৰ পৰিয়ালসমূহৰ মুখ্য নেতাসকলৰ
ওচৰলৈ আগবাঢ়ি আহিল, আৰু তেওঁলোকক চীলোত কনান দেশত কলে, কৈছিল, প্ৰভুৱে
মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা আমাক বাস কৰিবলৈ নগৰসমূহ আৰু আমাৰ পশুধনৰ বাবে চৰণীয়া
ঠাইসমূহ দিবলৈ আদেশ দিছিল। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে প্ৰভুৰ আদেশৰ দ্বাৰা
উত্তৰাধিকাৰ বিতৰণ কৰোঁতে লেবীয়াসকলক নগৰবোৰ আৰু তেওঁলোকৰ চৰণীয়া

ভূমিবোৰ দিলে।

আৰু কহাতৰ বংশৰ বাবে চিঠি খেলত উঠিল, আৰু লেবীয়া পুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰসকলে যিহুদা জাতিৰ পৰা আৰু চিমিয়োন জাতিৰ পৰা আৰু বিন্যামীন জাতিৰ পৰা চিঠি খেলৰ দ্বাৰা তেৰখন নগৰ পালে।

আৰু অৱশিষ্ট কহাতৰ পুত্ৰসকলক ইফ্ৰয়িমৰ ফৈদৰ পৰা, দানৰ ফৈদৰ পৰা আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা চিঠি খেলৰ দ্বাৰা দশখন নগৰ দিয়া হল।

আৰু গেৰ্শোনৰ পুত্ৰসকলক ইচাখৰৰ ফৈদৰ পৰা, আচেৰৰ ফৈদৰ পৰা, নপ্তালীৰ ফৈদৰ পৰা আৰু বাচানত থকা মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা তেৰখন নগৰ দিয়া হল।

আৰু মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে ৰূবেণ ফৈদৰ পৰা, গাদ ফৈদৰ পৰা আৰু জবুলুন ফৈদৰ পৰা চিঠি খেলৰ দ্বাৰা বাৰটা নগৰ দিয়া হল।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে লেবীয়াসকলক নগৰবোৰ আৰু সিহঁতৰ চৰণীয়া ভূমিবোৰ দিলে, যি ৰীতিত প্ৰভুৱে মোচিক আদেশ দিছিল, চিঠি খেলাই।

আৰু যিহুদাৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীয়ে আৰু চিমিয়োনৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীয়ে আৰু বিন্যামীনৰ পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীৰ পৰা এই নগৰবোৰ দিলে, আৰু সেইবোৰ মতা হল। হাৰোণৰ পুত্ৰসকলক লেবীৰ পুত্ৰসকলৰ কহাতৰ লোকসকলৰ পৰা দিয়া হল, কাৰণ এইসকলৰ বাবে চিঠি খেল পৰিল। আৰু তেওঁলোকক দিলে কিৰিয়াথ আৰ্বা, অনাকৰ মাতৃ নগৰ, এইটো হয় হিব্ৰোণ যিহুদাৰ পৰ্বতত, আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালৰ চৰণীয়া ভূমি। আৰু নগৰৰ পথাৰবোৰ আৰু ইয়াৰ গাওঁবোৰ যিহোচুৰাই যিফুন্নিৰ পুত্ৰ খালেবৰ পুত্ৰসকলক অধিকাৰত দিলে।

আৰু হাৰোণৰ পুত্ৰসকলক হত্যাকাৰীৰ বাবে আশ্ৰয় নগৰ হিব্ৰোণ আৰু ইয়াৰ সৈতে পৃথক কৰা ভূমি, আৰু লিমন আৰু ইয়াৰ ওচৰৰ পৃথক কৰা ভূমি দিলে। আৰু এইলোম আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাইবোৰ, আৰু তেমা আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাইবোৰ, আৰু হাঁহি, আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাইসমূহ, আৰু দবীৰ, আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাইসমূহ, আৰু আচা আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু তানু আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু বৈৎচামুচ আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, এই দুই ফৈদৰ পৰা ন খন নগৰ। আৰু বেন্যামীন ফৈদৰ পৰা গিবিয়োন আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাইসমূহ, আৰু গাথেথ আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাইসমূহ, আৰু অনাথেথ আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু গামালা আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, এই চাৰিখন নগৰ। আৰোণৰ পুত্ৰসকলৰ পুৰোহিতসকলৰ সকলো নগৰ তেৰখন।

আৰু কহাতৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা অৱশিষ্ট লেবীয়া দেমসমূহক, তেওঁলোকৰ পুৰোহিতসকলৰ নগৰ ইফ্ৰায়িম ফৈদৰ পৰা হল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক হত্যাকাৰীৰ আশ্ৰয় নগৰ চিখিম আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু গাজাৰা আৰু ইয়াৰ সৈতে থকা ঠাই, আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই দিলে। আৰু বৈথহোৰোণ, আৰু ইয়াৰ বাবে পৃথক কৰা নগৰসমূহ, চাৰিখন নগৰ। আৰু দান গোষ্ঠীৰ পৰা এলকথাইম আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু গেথেদান আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু আইলোন আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু গেথেৰেমোন আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই—চাৰিখন নগৰ। আৰু মনচিৰ অৰ্ধ গোষ্ঠীৰ পৰা তানক আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু ইবাথা আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, এই দুখন নগৰ। সকলো নগৰ দহখন, আৰু সিহঁতৰ লগত পৃথক কৰা ঠাইবোৰ, কহাতৰ অৱশিষ্ট পুত্ৰসকলৰ গোষ্ঠীসমূহলৈ।

আৰু গেদছনৰ পুত্ৰসকলক, লেবীয়াসকলক, মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা হত্যাকাৰীসকলৰ বাবে পৃথক কৰা নগৰবোৰ দিয়া হল: বাচানীটিদত গৌলন আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু বোছৰান আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, দুখন নগৰ। আৰু ইছাখৰ জনগোষ্ঠীৰ পৰা কিচোন

আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু দেববা আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু ৰেম্মাথ আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু লিখনিৰ উৎস আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, চাৰিখন চহৰ। আৰু আচৰ জনগোষ্ঠীৰ পৰা বাচেল্লাথ আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু দাবেবান আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু খেলকাট আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু ৰাহাব আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, চাৰিখন চহৰ। আৰু নেফথালী জনগোষ্ঠীৰ পৰা, হত্যাকাৰীৰ বাবে পৃথক কৰা নগৰ, গালীলত থকা কাদেশ আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু নেম্মাথ আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, আৰু থেম্মোন আৰু ইয়াৰ পৃথক কৰা ঠাই, তিনিখন নগৰ। গেদসোনৰ সকলো নগৰ তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসাৰে তেৰখন নগৰ।

আৰু মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলৰ বাকী থকা লেবীয়াসকলক জবুলুন ফৈদৰ পৰা মাতান আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই, আৰু কাদেচ আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই, আৰু চিল্লা আৰু তাৰ চৰণীয়া ভূমি, তিনিখন নগৰ। আৰু যৰ্দনৰ সিপাৰে যিৰীহোৰ ওচৰত ৰূবেণৰ ফৈদৰ পৰা, হত্যাকাৰীৰ বাবে আশ্ৰয় নগৰ মৰুভূমিত থকা বোচোৰ আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই, মিচো আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই, যাজেৰ আৰু তাৰ চৰণীয়া ঠাই, আৰু ডেকমন আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ভূমি, আৰু মাফা আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ভূমি—চাৰিখন নগৰ। আৰু গাদ জনগোষ্ঠীৰ পৰা, হত্যাকাৰীৰ আশ্ৰয়স্থান নগৰ, আৰু গিলিয়দত থকা ৰামোৎ আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই, কামিন আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ঠাই, আৰু হিচবোন আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ভূমি, আৰু যাজেৰ আৰু ইয়াৰ চৰণীয়া ভূমি—এই সকলো মিলি চাৰিখন নগৰ। মেৰাৰীৰ পুত্ৰসকলক তেওঁলোকৰ গোষ্ঠী অনুসৰি লেবী জনগোষ্ঠীৰ পৰা বাকী থকা সকলো নগৰবোৰ, আৰু সীমাবোৰ বাৰখন নগৰ হ'ল।

ইশ্ৰায়েলৰ সন্তানসকলৰ অধিকাৰৰ মাজত লেবীয়াসকলৰ সকলো নগৰ আঠচল্লিশখন নগৰ আৰু সেইবোৰৰ চৰণীয়া ভূমি। এই নগৰবোৰৰ চাৰিওফালে, প্ৰতিটো নগৰ আৰু নগৰৰ চাৰিওফালৰ চৰণীয়া ভূমিবোৰ এই সকলো নগৰৰ বাবে আছিল।

আৰু প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলক সেই সকলো ভূমি দিলে, যি তেওঁলোকৰ পিতৃসকলক দিবলৈ শপত খাইছিল, আৰু তেওঁলোকে ইয়াক উত্তৰাধিকাৰ হিচাপে পালে, আৰু তাত বাস কৰিলে। আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক চাৰিওফালে বিশ্ৰাম দিলে, যিদৰে তেওঁলোকৰ পিতৃসকলৰ ওচৰত শপত খাইছিল, তেওঁলোকৰ সকলো শত্ৰুৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ সন্মুখত কোনোৱে উঠা নাছিল, প্ৰভুৱে তেওঁলোকৰ সকলো শত্ৰুক তেওঁলোকৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে। প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক যিবোৰ ভাল কথা কৈছিল, সেই সকলো কথাৰ এটাও বিফল নহল; সকলো পূৰ্ণ হল।

22

তেতিয়া যিহোচুৱাই ৰবেণৰ পুত্ৰসকলক, গাদৰ পুত্ৰসকলক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক একেলগে মাতিলে। আৰু তেওঁ তেওঁলোকক কলে, তোমালোকে সকলো শুনিছা যিমান প্ৰভুৰ সেৱক মোচিয়ে তোমালোকক আদেশ দিলে, আৰু সকলো অনুসাৰে মোৰ মাত মানিলে যিমান তোমালোকক আদেশ দিলে। তোমালোকে এই বহু দিন ধৰি আজিলৈকে তোমালোকৰ ভাতৃসকলক পৰিত্যাগ কৰা নাই, তোমালোকৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ আদেশ পালন কৰিছা। এতিয়া কিন্তু প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ ভাতৃসকলক বিশ্ৰাম দিলে, যি ৰীতিৰে তেওঁ তেওঁলোকক কৈছিল, এতিয়া সেয়েহে ঘূৰি যোৱা তোমালোকৰ ঘৰবোৰলৈ, আৰু তোমালোকৰ অধিকাৰৰ ভূমিলৈ, যি মোচিয়ে তোমালোকক যৰ্দনৰ সিপাৰে দিছিল। কিন্তু অতিশয় সাৱধানে পালন কৰা সেই আদেশবোৰ আৰু সেই বিধান, যি প্ৰভুৰ সেৱক মোচিয়ে আমাক পালন কৰিবলৈ আদেশ দিছিল, আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুক প্ৰেম কৰিবলৈ, তেওঁৰ সকলো পথত চলিবলৈ, তেওঁৰ আদেশবোৰ পালন কৰিবলৈ, আৰু তেওঁৰ লগত সংলগ্ন হবলৈ, আৰু তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ মনৰ পৰা আৰু তোমালোকৰ সম্পূৰ্ণ আত্মাৰ পৰা তেওঁৰ সেৱা কৰিবলৈ। আৰু যিহোচুৱাই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু তেওঁলোকক পঠিয়াই

দিলে, আৰু তেওঁলোক নিজৰ ঘৰলৈ গল।

আৰু মনচিৰ আধা জনগোষ্ঠীক মোচিয়ে বাচানত দিলে, আৰু আধাক যিহোচুৱাই তেওঁৰ ভাতৃসকলৰ লগত যৰ্দনৰ সিপাৰে সাগৰৰ ওচৰত দিলে, আৰু যেতিয়া যিহোচুৱাই তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ পঠিয়ালে আৰু তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিলে। আৰু তেওঁলোকে বহুত ধন-সম্পত্তিৰ সৈতে নিজৰ ঘৰলৈ গুচি গল, আৰু অতি বহুত পশুধন, আৰু ৰূপ, আৰু সোণ, আৰু লোহা, আৰু বহুত বস্ত্ৰ, তেওঁলোকে শত্ৰুসকলৰ লুট নিজৰ ভাতৃসকলৰ সৈতে ভাগ কৰিলে।

আৰু ৰবেণৰ পুত্ৰসকল, গাদৰ পুত্ৰসকল আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে কনান দেশৰ ঢীলোত ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা গিলিয়দলৈ গল, তেওঁলোকৰ অধিকাৰৰ ভূমিলৈ, যি তেওঁলোকে মোচিৰ হাতৰ দ্বাৰা প্ৰভুৰ আদেশৰ কাৰণে উত্তৰাধিকাৰী হিচাপে পাইছিল।

আৰু তেওঁলোক যৰ্দনৰ গিলিয়দলৈ আহিল, যি কনান দেশত আছে, আৰু ৰবেণৰ পুত্ৰসকলে, গাদৰ পুত্ৰসকলে আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে তাত যৰ্দনৰ ওপৰত এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলে, দেখিবলৈ এটা মহান যজ্ঞবেদী।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে শুনিলে যে, চোৱা, ৰবেণৰ পুত্ৰসকলে, গাদৰ পুত্ৰসকলে আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে কনান দেশৰ সীমাত, যৰ্দনৰ গিলিয়দত, ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ সিপাৰে এটা যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিছে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰ ঢীলোত একত্ৰিত হৈছিল, যাতে তেওঁলোকে উঠি গৈ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিব পাৰে।

আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে ৰবেণৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ গিলিয়দ দেশত পঠিয়ালে, আৰু

মহাপুৰোহিত হাৰোণৰ পুত্ৰ ইলিয়াজৰৰ পুত্ৰ ফীনহচক পঠিয়ালে। আৰু তেওঁৰ লগত দহজন শাসক আছিল, ইশ্ৰায়েলৰ প্ৰতিটো ফৈদৰ পৰা পৈতৃক পৰিয়ালৰ এজন শাসক, তেওঁলোক পৈতৃক পৰিয়ালসমূহৰ শাসক আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সহস্ৰপতি। আৰু তেওঁলোক ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ, গাদৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ আৰু মনচিৰ ফৈদৰ আধাসকলৰ ওচৰলৈ গিলিয়দ দেশত আছিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক কলে, প্ৰভুৰ সকলো সমাজে এই কথা কয়, ইশ্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত তোমালোকে কৰা এই অপৰাধ কি, যে আজি প্ৰভুৰ পৰা ঘূৰি গৈ তোমালোকে নিজৰ বাবে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলা, প্ৰভুৰ পৰা বিদ্ৰোহী হবলৈ? আমাৰ বাবে ফগোৰৰ পাপ জানো সৰু নহয়, কাৰণ আমি আজিৰ দিনলৈকে তাৰ পৰা শুদ্ধ হোৱা নাই? আৰু প্ৰভুৰ সমাজত মহামাৰী হৈছিল। আৰু তোমালোকে আজি প্ৰভুৰ পৰা বিমুখ হৈছা, আৰু যদি তোমালোকে আজি প্ৰভুৰ পৰা বিদায় লোৱা, তেন্তে কাইলৈ সকলো ইশ্ৰায়েলৰ ওপৰত ক্ৰোধ হব। আৰু এতিয়া যদি তোমালোকৰ অধিকাৰৰ ভূমি সৰু হয়, তেন্তে প্ৰভুৰ অধিকাৰৰ ভূমিলৈ পাৰ হৈ যোৱা, যত প্ৰভুৰ তম্বু বাস কৰে, আৰু আমাৰ মাজত উত্তৰাধিকাৰী হোৱা, আৰু ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহী নহবা, আৰু তোমালোকে প্ৰভুৰ পৰা আঁতৰি নাযাবা, আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ যজ্ঞবেদীৰ বাহিৰত তোমালোকে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰাৰ কাৰণে। নহয় নেকি? চোৱা, জেৰাৰ পুত্ৰ আখাৰে উৎসৰ্গিত বস্তুৰ পৰা অপৰাধত অপৰাধ কৰিলে, আৰু সমগ্ৰ ইশ্ৰায়েলৰ সমাজৰ ওপৰত ক্ৰোধ নামি আছিল? আৰু তেওঁ এজন মাত্ৰ আছিল, কিন্তু নিজৰ পাপতে মৰিল।

আৰু ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলে, গাদৰ পুত্ৰসকলে আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে উত্তৰ দিলে আৰু ইশ্ৰায়েলৰ সহস্ৰপতিসকলক কথা কলে, কৈ, ঈশ্বৰ ঈশ্বৰ প্ৰভু আছে, আৰু ঈশ্বৰ ঈশ্বৰ তেওঁ নিজে জানে, আৰু ইশ্ৰায়েলে নিজে জানিব, যদি বিদ্ৰোহত আমি প্ৰভুৰ সন্মুখত পাপ কৰিছো, তেন্তে তেওঁ এই দিনত আমাক উদ্ধাৰ নকৰক। আৰু যদি আমি নিজৰ বাবে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ কৰিলোঁ, যাতে প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ পৰা বিমুখ হব পাৰোঁ, যাতে তাৰ ওপৰত হোম বলিৰ বলিদান উৎসৰ্গ কৰিব পাৰোঁ, যাতে তাৰ ওপৰত পৰিত্ৰাণৰ বলিদান কৰিব

পাৰোঁ, তেন্তে প্ৰভুৱে বিচাৰ কৰিব।

কিন্তু সাৱধানতাৰ কাৰণে আমি এই কৰিলোঁ, এই কথা কৈ যে, যাতে কাইলৈ তোমালোকৰ সন্তানসকলে আমাৰ সন্তানসকলক নকয়, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৰ লগত তোমালোকৰ কি সম্বন্ধ? আৰু প্ৰভুৱে আমাৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত যৰ্দনক সীমা স্থাপন কৰিলে, আৰু তোমালোকৰ প্ৰভুত কোনো অংশ নাই, আৰু তোমালোকৰ পুত্ৰসকলে আমাৰ পুত্ৰসকলক বিচ্ছিন্ন কৰিব, যাতে তেওঁলোকে প্ৰভুৰ উপাসনা নকৰে। আৰু আমি এইদৰে কৰিবলৈ কৈছিলোঁ, এই বেদী নিৰ্মাণ কৰিবলৈ নৈবেদ্যৰ কাৰণে নহয় আৰু বলিদানৰ কাৰণেও নহয়, কিন্তু যাতে এইটো আমাৰ আৰু তোমালোকৰ মাজত সাক্ষ্য হয়, আৰু আমাৰ পিছত আমাৰ প্ৰজন্মসমূহৰ মাজত, প্ৰভুৰ সন্মুখত তেওঁৰ সেৱা কৰিবলৈ, আমাৰ নৈবেদ্যসমূহত আৰু আমাৰ বলিদানসমূহত আৰু আমাৰ পৰিত্ৰাণৰ বলিদানসমূহত, আৰু তোমালোকৰ সন্তানসকলে কাইলৈ আমাৰ সন্তানসকলক নকব, প্ৰভুত তোমালোকৰ কোনো অংশ নাই। আৰু আমি কলো, যদি কেতিয়াবা এনে হয় যে তেওঁলোকে আমাৰ প্ৰতি বা আমাৰ ভৱিষ্যত প্ৰজন্মসমূহৰ প্ৰতি কথা কব, আৰু তেওঁলোকে কব, চোৱা প্ৰভুৰ যজ্ঞবেদীৰ সাদৃশ্য, যি আমাৰ পিতৃসকলে নিৰ্মাণ কৰিছিল—এইটো নৈবেদ্যৰ কাৰণে নহয়, আৰু বলিদানৰ কাৰণেও নহয়, কিন্তু ই তোমালোকৰ মাজত আৰু আমাৰ মাজত, আৰু আমাৰ সন্তানসকলৰ মাজত এক সাক্ষ্য। সেয়েহে আমি আজিৰ দিনত প্ৰভুৰ পৰা ঘূৰি নাযাওঁ, প্ৰভুৰ পৰা বিদায় নলওঁ, যাতে আমি ফলৰ উপহাৰ, বলিদান চালামিছ আৰু পৰিত্ৰাণৰ বলিদানৰ বাবে যজ্ঞবেদী নিৰ্মাণ নকৰোঁ, কেৱল প্ৰভুৰ যজ্ঞবেদীৰ বাহিৰে যি তেওঁৰ তম্বুৰ সন্মুখত আছে।

আৰু ফীনিহাচ পুৰোহিতে আৰু ইস্ৰায়েলৰ সমাজৰ সকলো শাসনকৰ্তাই যিসকল তেওঁৰ সৈতে আছিল, ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলে আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলে আৰু মনচিৰ আধা ফৈদে কোৱা কথাবোৰ শুনি সন্তুষ্ট হল। আৰু পুৰোহিত ফিনিহাচে ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলক, গাদৰ

পুত্ৰসকলক আৰু মনচিৰ আধা ফৈদক কলে, আজি আমি জানিলোঁ যে প্ৰভু আমাৰ লগত আছে, কাৰণ তোমালোকে প্ৰভুৰ সন্মুখত অপৰাধ কৰা নাই, আৰু তোমালোকে ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলক প্ৰভুৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলা। আৰু ফিনিহাচ পুৰোহিত আৰু শাসকসকল ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা, গাদৰ পুত্ৰসকলৰ পৰা আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ পৰা গিলিয়দৰ পৰা কনান দেশলৈ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰলৈ ঘূৰি আহিল, আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকক সেই কথাবোৰ কলে। আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকল সন্তুষ্ট হল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ওচৰত কথা কলে, আৰু ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলৰ ঈশ্বৰক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু কলে যে তেওঁলোকে আৰু সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধলৈ উঠি নাযাব, ৰূবেণৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু গাদৰ পুত্ৰসকলৰ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ ভূমি ধ্বংস কৰিবলৈ, আৰু তেওঁলোকে তাৰ ওপৰত বাস কৰিলে।

আৰু যিহোচুৱাই ৰূবেণ, গাদ আৰু মনচিৰ আধা ফৈদৰ যজ্ঞবেদীটোৰ নাম দিলে, আৰু কলে যে ই তেওঁলোকৰ মাজত সাক্ষ্য, কাৰণ প্ৰভু তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ।

23

আৰু বহু দিনৰ পাছত এনে ঘটিল যে প্ৰভুৱে ইস্ৰায়েলক তেওঁৰ চাৰিওফালৰ সকলো শত্ৰুৰ পৰা বিশ্ৰাম দিলে, আৰু যিহোচুৱা বৃদ্ধ হৈ বয়সত আগবাঢ়া হল। আৰু যিহোচুৱাই ইস্ৰায়েলৰ সকলো পুত্ৰসকলক আৰু তেওঁলোকৰ বৃদ্ধসকলৰ পৰিষদক আৰু তেওঁলোকৰ শাসকসকলক আৰু তেওঁলোকৰ বিচাৰকসকলক আৰু তেওঁলোকৰ লিখকসকলক একেলগে মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক কলে, মই বৃদ্ধ হৈছোঁ আৰু দিনবোৰত আগবাঢ়িছোঁ, তোমালোকে কিন্তু দেখিছা আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে এই সকলো জাতিৰ বিৰুদ্ধে আমাৰ সন্মুখত যিমান কৰিলে, কাৰণ তোমালোকৰ প্ৰভু ঈশ্বৰেই তোমালোকৰ হৈ যুদ্ধ কৰিলে। চোৱা যে মই তোমালোকৰ বাবে এই বাকী থকা জাতিসমূহ তোমালোকৰ ফৈদসমূহৰ উত্তৰাধিকাৰত

পেলাইছো, যৰ্দানৰ পৰা সকলো জাতিসমূহ, আৰু মই সম্পূৰ্ণৰূপে ধ্বংস কৰিলো, আৰু মহান সাগৰৰ পৰা সূৰ্য্যাস্তলৈ সীমা নিৰ্ধাৰণ কৰিব।

কিন্তু আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আমাৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিব, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোক বিনষ্ট নহয়, আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বনৰীয়া জন্তুবোৰ পঠাব, যেতিয়ালৈকে তেওঁ তেওঁলোকক আৰু তেওঁলোকৰ ৰজাসকলক তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস নকৰে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ ভূমি অধিকাৰ কৰিবা, যেনেকৈ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক কৈছিল। অতএব অত্যন্ত শক্তিশালী হও মোশিৰ নিয়মেৰে বইতে লিখিত সকল কিছু পাহাৰা দিতে এবং কৰতে, যাতে তোমরা ডানে বা বামে সৰে না যাও। যাতে তোমালোকে এই বাকী থকা জাতিসমূহৰ মাজলৈ প্ৰৱেশ নকৰা, আৰু তেওঁলোকৰ দেৱতাসকলৰ নাম তোমালোকৰ মাজত উচ্চাৰণ কৰা নহব, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক সেৱা নকৰিবা, আৰু তেওঁলোকক প্ৰণিপাত নকৰিবা, কিন্তু তোমালোকে আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ লগত সংলগ্ন হবা, ঠিক যেনেকৈ তোমালোকে এই দিনলৈকে কৰি আহিছা। আৰু প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা মহান আৰু শক্তিশালী জাতিসমূহক ধ্বংস কৰিব, আৰু আজিৰ দিনলৈকে আমাৰ সন্মুখত কোনোৱে প্ৰতিৰোধ কৰা নাই। তোমালোকৰ এজনে হাজাৰজনক খেদিলে, কাৰণ আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ হৈ যুদ্ধ কৰিলে, যেনেকৈ তেওঁ আমাক কৈছিল।

আৰু আমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰিবলৈ অতিশয় যত্ন লোৱা। যদি তোমালোকে ঘূৰি যোৱা আৰু তোমালোকৰ সৈতে থকা এই বাকী থকা জাতিবোৰৰ লগত যোগ দিয়া, আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে বিবাহ কৰা, আৰু তেওঁলোকৰ লগত মিহলি হোৱা আৰু তেওঁলোক তোমালোকৰ লগত মিহলি হয়, তোমালোকে জানা যে প্ৰভুৱে তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা এই জাতিসমূহক ধ্বংস কৰিবলৈ আৰু যোগ নকৰিব, আৰু সিহঁত তোমালোকৰ বাবে ফান্দ হব, আৰু বিধিনি হব, আৰু তোমালোকৰ গোৰোহাত গোজালী হব, আৰু তোমালোকৰ চকুত

কাঁড় হব, যেতিয়ালৈকে তোমালোক এই উত্তম ভূমিৰ পৰা বিনষ্ট নহোৱা, যি তোমালোকৰ
প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকক দিলে।

মই কিন্তু যাম সেই পথেৰে, যেনেকৈ পৃথিৱীৰ সকলোৱে যায়, আৰু তোমালোকে
তোমালোকৰ হৃদয়ত আৰু তোমালোকৰ আত্মাত জানিবা, কাৰণ প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰে আমাৰ
সম্পৰ্কীয় সকলো বিষয়ত যিবোৰ বাক্য কৈছিল, সেই সকলো বাক্যৰ পৰা এটাও বাক্য ব্যৰ্থ
হোৱা নাই, সিহঁতৰ পৰা এটাও ব্যৰ্থ হোৱা নাই। আৰু যি ধৰণে আমাৰ ওচৰলৈ সকলো ভাল
বাক্য আহিছে, যি প্ৰভুৱে তোমালোকৰ ওপৰত কৈছিল, সেইদৰে প্ৰভু ঈশ্বৰে তোমালোকৰ
ওপৰত সকলো দুষ্ট বাক্য আনিব যেতিয়ালৈকে তেওঁ তোমালোকক এই ভাল পৃথিৱীৰ পৰা
ধ্বংস নকৰে, যি প্ৰভুৱে তোমালোকক দিছিল। তোমালোকে প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ নিয়ম
উলংঘা কৰাত, যি তেওঁ আমাক আদেশ দিছিল, আৰু গৈ আন দেৱতাসকলক সেৱা কৰা
আৰু তেওঁলোকক প্ৰণাম কৰা।

24

আৰু যিহোচুৱাই ইস্ৰায়েলৰ সকলো ফৈদক ঢীলোত সংগ্ৰহ কৰিলে, আৰু তেওঁলোকৰ
বৃদ্ধসকলক, তেওঁলোকৰ লিখকসকলক আৰু তেওঁলোকৰ বিচাৰকসকলক একেলগে
মাতিলে, আৰু তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ সন্মুখত স্থাপন কৰিলে।

আৰু যিহোচুৱাই সকলো লোকক কলে, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ প্ৰভুৱে এইবোৰ কথা কয়: প্ৰথমৰে
পৰা তোমালোকৰ পিতৃসকলে নদীৰ পাৰত বাস কৰিছিল, অব্ৰাহামৰ পিতৃ তেৰহ আৰু
নাহোৰৰ পিতৃ, আৰু তেওঁলোকে অন্য দেৱতাবোৰৰ সেৱা কৰিছিল। আৰু মই
তোমালোকৰ পিতৃ অব্ৰাহামক নদীৰ সিপাৰৰ পৰা লৈছিলো, আৰু তেওঁক সকলো দেশত
পথ দেখুৱাইছিলো, আৰু তেওঁৰ বংশ বৃদ্ধি কৰিছিলো, আৰু তেওঁক ইচহাক দিছিলো। আৰু

ইচহাকক যাকোব আৰু এটৌ দিলোঁ, আৰু এটোক চেয়ীৰ পৰ্বত উত্তৰাধিকাৰী হবলৈ দিলোঁ, আৰু যাকোব আৰু তেওঁৰ পুত্ৰসকল মিচৰলৈ নামি গল, আৰু তাত তেওঁলোক এক মহান আৰু বহুসংখ্যক আৰু শক্তিশালী জাতি হল, আৰু মিচৰীয়সকলে তেওঁলোকক দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰিলে। আৰু মই মিচৰক সেই চিহ্নবোৰৰ দ্বাৰা প্ৰহাৰ কৰিলোঁ যিবোৰ মই সিহঁতৰ মাজত কৰিছিলোঁ। আৰু এই সকলৰ পাছত তেওঁ আমাৰ পিতৃসকলক মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে, আৰু তোমালোকে ৰঙা সাগৰত প্ৰৱেশ কৰিলা, আৰু মিচৰীয়সকলে আমাৰ পিতৃসকলক ৰথ আৰু ঘোঁৰাৰে ৰঙা সাগৰলৈ খেদি গল। আৰু আমি প্ৰভুৰ ওচৰত চিঞৰিলোঁ, আৰু তেওঁ আমাৰ আৰু মিচৰীয়সকলৰ মাজত মেঘ আৰু অন্ধকাৰ দিলে, আৰু তেওঁলোকৰ ওপৰত সাগৰ আনিলে, আৰু তেওঁলোকক ঢাকিলে, আৰু তোমালোকৰ চকুৱে দেখিলে প্ৰভুৱে মিচৰ দেশত যিমান কৰিলে, আৰু তোমালোক মৰুভূমিত অধিক দিন আহিলা।

আৰু তেওঁ আমাক যদ্দনৰ সিপাৰে বাস কৰা ইমোৰীয়সকলৰ ভূমিলৈ আনিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আমাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকৰ ভূমি উত্তৰাধিকাৰী হলা, আৰু তোমালোকে তেওঁলোকক তোমালোকৰ সন্মুখৰ পৰা ধ্বংস কৰিলা।

আৰু চিশ্লোৰৰ পুত্ৰ বালাক, মোৱাবৰ ৰজাই উঠিল, আৰু ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধৰ বাবে শাৰী পাতিলে, আৰু মানুহ পঠিয়াই বিলিয়মক মাতিলে আমাক শাও দিবলৈ। আৰু প্ৰভু তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাক ধ্বংস কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, আৰু আশীৰ্বাদেৰে আমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে, আৰু সিহঁতৰ হাতৰ পৰা আমাক উদ্ধাৰ কৰিলে, আৰু সিহঁতক সমৰ্পণ কৰিলে। আৰু তোমালোকে যদ্দন পাৰ কৰিলা, আৰু তোমালোকে যিৰীহোলৈ আহিলা, আৰু যিৰীহোত বাস কৰা ইমোৰীয়া, কনানীয়া, পৰিজ্জীয়া, হিব্বীয়া, যিবুচীয়া, হিত্তীয়া আৰু গিৰ্গাচীয়াসকলে আমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিলে, আৰু প্ৰভুৱে তেওঁলোকক আমাৰ হাতত

শোধাই দিলে। আৰু তেওঁ তোমালোকৰ আগত বৰল পঠিয়ালে, আৰু আমাৰ সন্মুখৰ পৰা ইমোৰীয়াসকলৰ বাৰজন ৰজাক খেদি পঠিয়ালে, তোমাৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰা নহয় আৰু তোমাৰ ধনুৰ দ্বাৰাও নহয়।

আৰু তেওঁ তোমালোকক এনে ভূমি দিলে যাৰ ওপৰত তোমালোকে পৰিশ্ৰম কৰা নাছিল, আৰু এনে নগৰবোৰ যিবোৰ তোমালোকে নিৰ্মাণ কৰা নাছিল, আৰু তোমালোকে সেইবোৰৰ মাজত বসতি স্থাপন কৰিলা, আৰু এনে দ্ৰাক্ষাবাৰী আৰু জলফাইবাৰী যিবোৰ তোমালোকে ৰোপণ কৰা নাছিল, সেইবোৰৰ ফল তোমালোকে খাবা।

আৰু এতিয়া প্ৰভুক ভয় কৰা, আৰু তেওঁক ঋজুতা আৰু ধাৰ্মিকতাৰে সেৱা কৰা, আৰু বিদেশী দেৱতাসকলক আঁতৰাই পেলোৱা, যিসকলক আমাৰ পিতৃসকলে নদীৰ সিপাৰে আৰু মিচৰত সেৱা কৰিছিল, আৰু প্ৰভুক সেৱা কৰা। যদি তোমালোকে প্ৰভুৰ সেৱা কৰিবলৈ সন্তুষ্ট নহয়, তেন্তে আজি তোমালোকে নিজে বাছি লোৱা কাক সেৱা কৰিবা, হয় তোমালোকৰ পিতৃসকলৰ দেৱতাসকলক, যিসকল নদীৰ সিপাৰে আছিল, নহয় ইমোৰীয়াসকলৰ দেৱতাসকলক, যিসকলৰ ভূমিত তোমালোকে বাস কৰি আছে, কিন্তু মই আৰু মোৰ ঘৰে প্ৰভুৰ সেৱা কৰিম, কাৰণ তেওঁ পবিত্ৰ।

আৰু মানুহে উত্তৰ দি কলে, আমাৰ বাবে প্ৰভুক এৰি যোৱা নহওক, যাতে আমি অন্য দেৱতাসকলৰ সেৱা কৰোঁ। প্ৰভু আমাৰ ঈশ্বৰ, তেওঁ নিজেই ঈশ্বৰ, তেওঁ নিজেই আমাক আৰু আমাৰ পিতৃসকলক মিচৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, আৰু আমি যি পথেৰে গৈছিলোঁ সেই সকলো পথত আমাক ৰক্ষা কৰিলে, আৰু আমি যিবোৰ জাতিৰ মাজেৰে পাৰ হৈ আহিছিলোঁ সেই সকলোতে। আৰু প্ৰভুৱে ইমোৰীয়াসকলক আৰু আমাৰ সন্মুখৰ পৰা সেই ভূমিত বাস কৰা সকলো জাতিক খেদি পঠিয়ালে, কিন্তু আমিও প্ৰভুৰ সেৱা কৰিম, কাৰণ তেওঁ আমাৰ ঈশ্বৰ।

আৰু যিহোচুৱাই লোকসকলক ক’লে, তোমালোকে প্ৰভুৰ সেৱা কৰিবলৈ সক্ষম নহ’বা, কাৰণ তেওঁ পবিত্ৰ ঈশ্বৰ, আৰু তেওঁ ঈৰ্ষান্বিত; তেওঁ তোমালোকৰ পাপবোৰ আৰু তোমালোকৰ অধৰ্মবোৰ ক্ষমা নকৰিব। যেতিয়া তোমালোকে প্ৰভুক পৰিত্যাগ কৰিবা আৰু অন্য দেৱতাসকলক সেৱা কৰিবা, তেতিয়া তেওঁ আহি তোমালোকক ক্ষতি কৰিব আৰু তোমালোকক গ্ৰাস কৰিব, যাৰ সলনি তেওঁ তোমালোকৰ মঙ্গল কৰিছিল। আৰু মানুহবোৰে যিহোচুৱাক কলে, নহয়, কিন্তু আমি প্ৰভুৰ সেৱা কৰিম।

আৰু যিহোচুৱাই লোকসকলক কলে, তোমালোক নিজৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষী যে তোমালোকে প্ৰভুক সেৱা কৰিবলৈ তেওঁক বাছি লৈছা। আৰু এতিয়া তোমালোকৰ মাজত থকা বিদেশী দেৱতাসকলক আঁতৰাই পেলোৱা, আৰু তোমালোকৰ হৃদয় ইস্ৰায়েলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি পোন কৰা। আৰু মানুহবোৰে যিহোচুৱাক কলে, আমি প্ৰভুৰ সেৱা কৰিম আৰু তেওঁৰ কণ্ঠস্বৰ শুনিম।

আৰু যিহোচুৱাই সেই দিনা লোকসকলৰ সৈতে চুক্তি কৰিলে, আৰু চীলোত ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰৰ তম্বুৰ সন্মুখত তেওঁলোকক বিধান আৰু বিচাৰ দিলে। আৰু তেওঁ এই কথাবোৰ ঈশ্বৰৰ বিধান পুথিত লিখিলে, আৰু এটা ডাঙৰ শিল লৈ যিহোচুৱাই প্ৰভুৰ সন্মুখত থকা এলা গছৰ তলত স্থাপন কৰিলে। আৰু যিহোচুৱাই লোকসকলক কলে, চোৱা, এই শিলটো তোমালোকৰ মাজত সাক্ষ্য হব, কাৰণ ই প্ৰভুৱে তাক কোৱা সকলো কথা শুনিছে, কাৰণ তেওঁ আজি তোমালোকৰ লগত কথা কলে, আৰু এইটো তোমালোকৰ মাজত শেষৰ দিনবোৰত সাক্ষ্য হব, যেতিয়া তোমালোকে মোৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ লগত মিছা ব্যৱহাৰ কৰিবা। আৰু যিহোচুৱাই লোকসকলক পঠিয়ালে, আৰু প্ৰতিজনে নিজৰ ঠাইলৈ গল। আৰু ইস্ৰায়েলে প্ৰভুৰ সেৱা কৰিলে যিহোচুৱাৰ সকলো দিন, আৰু বৃদ্ধসকলৰ সকলো দিন যিসকলে যিহোচুৱাৰ পাছত সময় দীৰ্ঘ কৰিলে, আৰু যিসকলে প্ৰভুৰ সকলো কাৰ্য দেখিলে যিবোৰ তেওঁ ইস্ৰায়েলৰ বাবে কৰিলে।

আৰু সেইবোৰৰ পাছত এনে ঘটিল যে প্ৰভুৰ দাস নুনৰ পুত্ৰ যিহোচুৱা এশ দশ বছৰ বয়সত মৃত্যু হল। আৰু তেওঁলোকে তেওঁক তেওঁৰ অংশৰ সীমাত থাম্মাচাৰাত সমাধিস্থ কৰিলে, যি ইফ্ৰায়িমৰ পৰ্বতত গিলিয়দ পৰ্বতৰ উত্তৰে আছিল।

আৰু যোচেফৰ হাড়বোৰ ইস্ৰায়েলৰ পুত্ৰসকলে মিচৰৰ পৰা আনিলে আৰু চিখিমত পুতি থলে, সেই মাটিৰ অংশত যি যাকোবে চিখিমত বাস কৰা ইমোৰীয়াসকলৰ পৰা এশ মেৰ-পোৱালিৰ বিনিময়ত কিনিছিল, আৰু সেয়া যোচেফক অংশ হিচাপে দিছিল।

আৰু এইবোৰৰ পাছত ঘটিল যে হাৰোণৰ পুত্ৰ মহাপুৰোহিত ইলিয়াজৰ মৰিল, আৰু তেওঁক তেওঁৰ পুত্ৰ ফীনহচৰ গিবিয়াত সমাধিস্থ কৰা হল, যি তেওঁক ইফ্ৰায়িমৰ পৰ্বতত দিয়া হৈছিল।